

Giới thiệu Lang Hành Tam Quốc Convert

【 ngang dọc một tổ ký kết tác phẩm 】

Trong lòng bàn tay Huyết Long Thôn Thiên kích, dưới hồng Ô Vân đóng tuyết cầu,

Trời sinh Lang Vương đi loạn thế, Lang Kỳ chỗ đến địch tan tãc,

Hán Mạt giang sơn, lại nhìn Lưu Lang Sinh tung hoành ngang dọc!

Vinh Hằng Tam Quốc mộng tưởng, nói không hết anh hùng cổ sự.

Tam Quốc Thần Tác, lịch sử tinh phẩm, không nhìn hối hận, thật, ta không lừa người!

Lang Hành Tam Quốc Quân, 323487551

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Nguyệt Dạ Lang Khiếu

Ánh sao lấp lánh, ánh trăng như nước, trong màn đêm sơn lâm lộ ra phá lệ Thanh U cùng tĩnh mịch. Nơi này chính là Quần Sơn chỗ sâu, thụ Lâm Mậu mật, ít ai lui tới, cũng thành các loại chim thú Thiên Đường. Trong rừng chỗ sâu trên đất trống, có một vùng thanh tịnh thấy đáy suối nước, đáy suối rêu xanh phản chiếu khiến cho toàn bộ đầm nước bích lục như ngọc, bên dòng suối liên miên cỏ xanh mượt đất khai phóng lấy rất nhiều không biết tên bông hoa, gió nhẹ lau, mùi thơm ngát nức mũi, rất có một bộ Nhân Gian Tiên Cảnh bộ dáng.

Bãi cỏ mùi thơm ngát cùng đầm nước trong vắt đưa tới một đám Mai Hoa Lộc, có củi đầu tại trong đầm uống nước, có tại cỏ mượt đất chơi đùa, hoặc ba ngũ thành bầy, hoặc bảy Bát Nhất chỗ, đem nguyên bản tĩnh mịch hoàn cảnh sản thác càng có sinh cơ. Lúc này lại là một trận kinh phong lướt qua, mới nhân nhả hươu bầy trong nháy mắt biến hoảng loạn lên, trận này gió không phải bình thường sơn lâm chi phong, Vân tông Long, Phong Tông Hồ, đây là Bách Thú Chi Vương xuất hiện trước dấu hiệu, hươu bầy tự nhiên mà vậy liền sinh ra cảm ứng, chạy tứ phía.

"Ồ ưc!" Một trận cao vút tiếng rống vang vọng chân trời, hù dọa trong rừng túc chim vô số, chạy trốn hươu trong đám lại có rất nhiều quỳ sát tại đất, run lay bầy! Hồ Khiếu Sơn Lâm, Bách Thú Chi Vương tuy nhiên còn chưa xuất hiện, đã là lớn tiếng dọa người, loại kia trời sinh e ngại khiến cho hươu bầy đều đã mất đi chạy trốn dũng khí, chỉ có thể nặc cho xâm lược, cả lớn nuốt cá bé, bản đúng vậy lớn tự nhiên không phá quy luật.

Cùng với một trận gió âm thanh, tiếng gào phát ra người rớt cục từ trong rừng thoáng hiện, tráng kiện móng vuốt, lộng lẫy thân thể, hàn quang lờ lờ rặng, tăng thêm đèn lồng hai mắt cùng từ xưa tới nay liền khắc họa tại trên trán chữ Vương, không một không tại biểu hiện ra nó mới là núi rừng bên trong bá chủ, bách thú bên trong Vương Giả. Đối với cường tráng uy phong nó tới nói, trước mắt những này Mai Hoa Lộc căn bản cũng không đáng giá tổn nhiều khí lực, chỉ cần một tiếng hô gầm, liền có thể dễ bọn chúng cúi đầu nghe theo.

Nhân nhả đi vào đến hươu bầy bên trong, lúc này nó trên người vương giả chi khí làm cho chung quanh Lộc nhi run rẩy kịch liệt hơn, hồ khẩu khê nhếch, sắc nhọn hàm răng tùy tiện phá vỡ mà vào bên người một cành hoa hươu Cổ Họng, đáng thương hoa hươu chỉ tới kịp phát ra nửa tiếng gào thét, về sau liền chỉ còn lại có run rẩy. Mặt khác một cành hoa hươu tựa hồ sức đủ khí lực, đột nhiên nhảy nhót ra ngoài, cầu sinh bản năng tại lúc này chiến thắng thiên tính bên trong e ngại, động tác càng là mau lẹ vô cùng, vừa mới cất bước, đã nhảy lên ra hai ba trượng. Thấy tình cảnh này, đèn lồng Hồ Nhân bên trong ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, mới vừa rồi còn lộ ra rất là lười biếng mảnh hồ lại tại trong nháy mắt bạo phát ra cực mạnh trùng kích lực, ngay tại chạy trốn hoa hươu bốn vó rơi xuống đất cần phải lại lần nữa phát lực đồng thời, mạnh hữu lực Hồ Trảo đã quét vào cần cổ, đưa nó kích bay tứ tung ba trượng, rồi Giáng Trần ai về sau cũng chỉ còn lại có gào thét khí lực, hoạt động thân thể mảnh hồ lại lần nữa ngửa đầu phát ra một trận thét dài, âm thanh chấn khắp nơi, uy phong của hân bá khí tuyệt đối không cho phép xâm phạm!

Hươu bầy lại lần nữa trầm tĩnh lại, cũng không dám đi nếm thử chạy trốn, hồ uy phía dưới, ai có thể không sợ? Nhưng lại tại lúc này, thét dài im bật mà dừng, Bách Thú Chi Vương toàn thân lông tóc hơi lông, thân thể thoáng qua cong thành cung hình, một hai mắt con người cảnh giác nhìn về phía trong rừng chỗ sâu, là ai có thể dễ cho nó kiêng kỵ như vậy?

Hắc ám trong rừng chỗ sâu xuất hiện hai điểm u lục ánh sáng, bốn điểm, sáu điểm, ánh sáng vẫn tại không ngừng gia tăng, không riêng gì mảnh hồ chỗ nhìn chỗ, bốn phía trong rừng cũng đều xuất hiện loại này ánh sáng, u lục quang mang tàn ra một loại khát máu khí tức, lúc ẩn lúc hiện, đôi mắt Bách Thú Chi Vương lại cũng không chút nào thêm lùi bước, mà có trên đất mảnh hồ lúc này càng là một bộ như lâm đại địch tư thái, mới trong đình đạo chơi nhân nhả đã không còn sót lại chút gì. Tại cái này Phiến Sơn trong rừng, có thể làm cho nó kiêng kỵ như vậy liền chỉ có ác lang, những cái kia u lục ánh sáng chính là bọn chúng hai mắt, một con ác lang tự nhiên không phải sợ, nhưng bọn chúng từ trước đến nay là hợp mưu hợp sức, lúc này nhìn chung quanh ánh sáng, bọn này ác lang sợ là không xuống ba mươi mấy chỉ, số lượng này để mảnh hồ cảm nhận được sinh tồn nguy hiểm, cần phải để hân bỏ qua trước mắt hươu Quần Thể hoang mà chạy nhưng cũng là làm không được. Nó đang chờ, chờ lấy trong bầy sói con kia Đầu Lang hiện thân, chỉ cần mình có thể đánh bại con kia Đầu Lang, còn lại liền không đủ gây sợ.

Oánh Oánh u lục quang mang một cái tiếp một cái từ trong rừng đi ra, đối cò trên đất mảnh hổ tạo thành vây quanh chi thể, phóng nhãn nhìn lại, hiện thân đàn sói có ba mươi, bốn mươi con nhiều, càng còn có không ít lục quang vẫn như cũ Tiềm Tàng tại trong rừng rậm.

Bọn chúng nhãn quang bên trong tràn đầy hung tàn, còn mang theo vài phần đề phòng, dù sao Bách Thú Chi Vương uy nghiêm là không thể khinh thường, lúc này khối này bãi cò lại lâm vào một loại kỳ diệu yên tĩnh, mảnh hổ cùng đàn sói ở giữa giằng co đạt đến thăng bằng, song phương đều không vọng động, mà những cái kia đáng thương hươu bày nhưng vẫn là chỉ có thể nguyên địa phát run, chờ lấy những này cường giả phân ra thắng bại.

Trong rừng nơi xa truyền đến một trận Lang Khiếu, mặc dù không có mối Hồ Khiếu Sơn Lâm uy thế nhưng cũng là khí thế bất phàm, theo cái này âm thanh Lang Khiếu, bảy, tám cái thân hình to con ác lang không chút do dự đối với mảnh hổ liền nhào đi qua, thấy bọn nó tiến thối ở giữa cơ hồ phong kín mảnh hổ tất cả đường lui, phối hợp hết sức ăn ý, tựa hồ vừa rồi trận kia Lang Khiếu chính là phát động tiến công kèn lệnh.

Mảnh hổ đối diện mà lên, sói tru tiếng hổ gầm bên trong mấy cái âm thanh như thiểm điện xen lẫn một chỗ, sau đó chính là vài tiếng trầm đục, phi thân nhào tới ác lang cùng mảnh hổ chọt hợp còn phân, có mấy cái là tự động lui bước, mà trong đó ba con cũng là bị mảnh hổ Hồ Trảo cùng đuôi hổ quét xuống lái đi, trùng điệp ngã tại trên cỏ nhất thời khó mà đứng lên, càng có một con lúc này đang bị giẫm tại tráng kiện Hồ Trảo phía dưới, thoi thóp! Nhưng ánh mắt của nó bên trong vẫn còn lại đều là ngoan lệ thanh âm, cũng không nửa điểm ý sợ hãi, tựa hồ nó cũng không có được mảnh hổ giẫm tại dưới chân, chỉ cần còn lại một hơi, cao ngạo sói là sẽ không cúi đầu.

Đương nhiên đàn sói lần này công kích cũng không phải không có hiệu quả, mảnh hổ phần đuôi cùng trên sống lưng đều đã rịn ra vết máu, chỉ là Hồ Bi cứng cỏi, Nanh Sói chưa kịp xâm nhập thôi. Những máu tươi này cũng lại lần nữa kích thích mảnh hổ thiên tính bên trong hung tàn, đúng là một cái cần đứt dưới chân ác lang Cổ Họng, nhìn xem đồng bạn tại hồ khẩu phía dưới mắt mạng, đàn sói cũng là cùng nhau ngửa Thiên Trường rít gào, đi theo càng nhiều thân ảnh liền nhào về phía mảnh hổ lập thân chỗ, một trận thảm liệt sắp là cả chính thức triển khai.

Đây là một trận không có bất kỳ cái gì hoa xảo liều chết bác đấu, song phương vũ khí chính là lão thiên giao phó bọn hấn răng móng vuốt, mục đích cũng chỉ có một cái, làm cho đối phương máu chảy tận! Mảnh hổ cố nhiên là Bách Thú Chi Vương, uy phong bát diện, nhưng đàn sói cũng là cò Ngạo Tuyệt luân, không nhường chút nào, ai mới là núi rừng bên trong chân chính Vương Giả liền muốn thông qua trận này ban đầu chém giết đến phân ra thắng bại!

Hồ Trảo bay múa, đuôi hổ phiêu diêu, mảnh hổ sử xuất tất cả vốn liếng để chiến đấu thời điểm tất nhiên là hồ uy kinh người, thỉnh thoảng có từng cái ác lang bị đánh xuất chiến đoàn bên ngoài, có rút cuộc khó mà đứng lên, nhưng chỉ cần có một tia khí lực, bọn chúng liền không hề do dự lại lần nữa hướng cái này cường đại đối thủ đánh tới! Đoàn đội hợp tác, không chút nào sợ chết chính là đàn sói lớn nhất chiến lực chỗ, đã xuất thủ, bất luận đối phương là ai, liền xem như Bách Thú Chi Vương cũng muốn bắt từ không nghỉ, cái này đúng vậy sói thiên tính.

Theo thời gian trôi qua, mảnh hổ bên nhảy động tác cũng hơi chậm lại, hiện tại hấn toàn thân treo ba, bốn con ác lang, sắc nhọn Nanh Sói đâm vào nó thân thể cường tráng, mang đến từng đợt kịch liệt đau nhức, những này ác lang một khi cần liền chết cũng sẽ không nhà ra! Tại đàn sói giáp công phía dưới, mảnh hổ cũng dần dần chống đỡ không được, lui! Liên trở thành nó tất nhiên lựa chọn, chiếu tình hình như thế phát triển tiếp, một khi bởi vì đổ máu quá nhiều dẫn đến động tác mất linh, lập tức đúng vậy tai hoạ ngập đầu.

Dùng hết toàn thân chi lực bỏ rơi phụ tại mình trên người ác lang, đuôi hổ một cái Hoàn quét đem vây công đàn sói ép ra, mảnh hổ ra sức một cái Hồ Phác, lúc này cầu sinh vọng để nó phát huy ra cự đại tiềm năng, cái này nhảy lên lại có cao hơn một trọng, xa năm, sáu trọng, đàn sói căn chi không kịp. Mà nó ló ra là đã sớm chọn tốt, chỉ cần rơi xuống đất lại lần nữa nhảy lên, liền có thể tiến vào sơn lâm, cái này Phiến Sơn rừng vừa vặn là không có lục quang xuất hiện, cũng là đàn sói trận thế chỗ sơ hở.

Mất thấy mảnh hổ nhảy lên vọt chi thể đã không người nào có thể ngăn cản, vừa vặn tại nửa không trung nó xác thực đột nhiên một trận đồng tử co vào, mới trông rỗng bãi cỏ bỗng nhiên xuất hiện một cái cường tráng mạnh mẽ thân ảnh, ác lang? Không, đây cũng không phải là sói, nhìn bộ dạng này. . . Hãy còn không còn kịp suy tư nữa, kia thân ảnh đúng là đối cùng với chính mình đánh tới, tráng kiện cánh tay vòng lấy cổ của mình, mà đối thành một đôi chân thì cuốn lấy thân thể của mình, chăm chú hấp thụ trên đó, lúc này Cổ Họng ở giữa truyền đến một trận đau đớn kịch liệt, trước mắt cái này thân ảnh tựa hồ đã sớm đang chờ nó còn chưa rơi xuống đất cái kia thời cơ.

Rơi xuống đất kịch liệt Chấn động cũng không có làm cái này thân ảnh thoát ly thân thể của mình, mảnh hổ vội vàng dùng chân trước đập nện, muốn đem dấn tại trên cổ mình cái này thân ảnh đánh rơi, ai ngờ dày đặc Hồ Trảo lại bị một đôi hữu lực đại thủ chặn, cái tay kia xương ngón tay dài nhỏ, mặc dù không sắc bén lại tràn ngập lực đạo, một kích không thành, phụ đau mảnh hổ điên cuồng trên nhảy dưới tránh, muốn đem chi ngã xuống, há biết cái kia thân ảnh dấn tại trên thân vậy mà như là Phụ Cốt Chi Thư, mặc nó như thế nào động tác cũng thoát không nổi, đồng thời nơi cổ họng kịch liệt đau nhức càng ngày càng rất, toàn thân lực đạo tựa hồ cũng tại theo máu tươi chảy xuôi mà trôi qua. .

Kỳ quái là lúc này bốn phía đàn sói nhìn xem giữa sân kịch đấu thân ảnh lại không có một con tiến lên, bọn chúng nhìn về phía dấn tại mảnh hổ cần cổ thân ảnh ánh mắt cũng không có nửa phần hung tàn, đó là một loại sùng kính ánh mắt, vô cùng thành kính mà nồng đậm, đây chỉ có một lời giải thích, đầu kia thân ảnh chính là cái này đội trong bảy sói chí cao vô thượng tồn tại, Lang Vương? Nhưng cái này Lang Vương tại sao lại có một cá nhân loại thân thể?

Mất thấy giữa sân mảnh hổ nơi cổ họng máu tươi càng chảy càng nhiều, đã đem Lang Vương quanh thân nhuộm đỏ, cái này tựa hồ càng thêm kích phát Lang Vương khát máu, tay chân ngoài miệng lực đạo tùy theo tăng lớn, sau một chốc mảnh hổ đề kháng đã chậm lại! Đúng lúc này, không biết từ đâu mà đến một chỗ Ô Vân đem Minh Nguyệt triệt để che khuất, đại địa trong nháy mắt lâm vào một vùng tăm tối, trong chốc lát một đường ngay cả Tiếp Thiên địa chỉ ở giữa thiểm điện Liệt Không mà ra, mượn này nháy mắt sáng ngời có thể trông thấy hung ác đàn sói lúc này đều nằm rạp trên mặt đất, Thiên Uy phía dưới, hung tàn như bọn chúng cũng không thể không thư phục! Mà chỗ ấy cánh tay phẩm chất thiểm điện đập nện chỗ chính là hấp thụ cùng mảnh hổ trên người Lang Vương, chỉ nghe Oanh Lôi một tiếng nổ vang, Lang Vương cùng mảnh hổ đã được thiểm điện bổ đến bay tán loạn nẩy trượng bên ngoài, giờ phút này che nguyệt Ô Vân bỗng biến mất, ánh trăng lại lần nữa vậy hướng bãi cỏ, đây hết thấy chỉ ở điện quang hóa thạch ở giữa, tựa hồ liền không có phát sinh.

Ba trọng bên ngoài mảnh hổ lúc này dưới thân máu chảy thành sông, đem một mảnh bãi cỏ nhuộm đến đỏ tươi, sinh mệnh giống như sớm đã rời đi thân

thể, đám kia Mai Hoa Lộc gặp mãnh hổ đã chết, không ngờ chạy trốn, nhưng lúc này đàn sói lại là làm như không thấy, bọn hắc cùng nhau tiến lên, vây quanh ở Lang Vương bên người, thỉnh thoảng dùng đầu lưỡi liếm láp hắc tuần trên thân hạ mỗi một chỗ địa phương. Cái này Lang Vương đúng là một cái cường tráng nhân loại, quanh thân không lệch sợi che kín thân thể, chỉ có dài gần tấc Hắc Mao che đầy lấy dị thường cường kiện tinh anh thân thể, nhưng trên mặt lại là lông tóc thưa thớt, cũng có thể rõ ràng phân biệt ra được hắc cũng không phải là dã thú!

Tại đàn sói che chở phía dưới, người này bỗng nhiên mở ra hai mắt, đầu tiên là hiện lên một trận vẻ sợ hãi, sau lại là một mảnh mê mang, sau cùng lại là cực kì thống khổ, hai tay ôm đầu tại mặt đất lăn lộn một trận về sau động thân mà lên, ngửa mặt lên trời phát ra một trận Lang Khiếu, đàn sói nghe ngóng nhao nhao ngửa đầu phụ họa, dưới ánh trăng, trận này Lang Khiếu thẳng như thiên quân vạn mã lao nhanh, không ngừng tại giữa núi rừng quanh quẩn.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cũng huyền cũng thật

Tô Thanh Thành là ai? Tại hắc số lượng không nhiều bằng hữu trong mắt, hắc là một cái cực giảng nghĩa khí huynh đệ, bằng hữu có khó khăn hắc đều dốc hết toàn lực giúp đỡ, tại hắc số lượng đông đảo trong nữ nhân, hắc đúng vậy loại kia để người yêu hắc đều là răng cắn cắn loại kia bất cần đời Lãng Tử, mà tại một ít Bát Quái trên tạp chí, hắc lại là một cái toàn thân vùng phát ra thần bí khí tức nam nhân.

Hắc là một cái cô nhi, lại tại mình nỗ lực dốc sức làm phía dưới thành lập nên một phần không ít sản nghiệp, tại tất cả mọi người cho là hắc muốn đọc cái MBA đến tìm vàng thời điểm hắc lại lựa chọn lịch sử cái này ít lưu ý chuyên nghiệp, dựa vào hơn người ký ức lực cùng đối Hoa Hạ Cổ Văn Hóa yêu thích, hắc quả thực là thi đậu kinh đô đại học nghiên cứu sinh, nhưng lại tại một năm về sau xin nghỉ học, bởi vì ở nơi đó hắc cảm thấy rất thiếu có thể học được mình muốn đi học tập đồ vật, chỉ là lãng phí thời gian.

Hắc tướng mạo không gọi được suất khí, nhưng cân xứng đáng người, thân thể cường tráng, thêm Thượng Thế sự tình tang thương cùng đọc đủ thứ Thi Thư học vấn, lại làm cho hắc càng có một loại khó tả khí chất, như thể nhân vật còn có có thể xếp vào phúc dây kềm thân gia, tự nhiên để hắc tại mỹ nữ trong đám mọi việc đều thuận lợi! Tô Thanh Thành khả năng chính mình cũng sẽ không nhớ kỹ hắc cùng nhiều ít cái nữ tử từng có quan hệ, vạn hoa trong rừng không dính vào người là hắc treo ở bên miệng, hắc cũng không cho rằng tại dưới mắt cái này táo bạo xã hội sẽ có chân ái tồn tại, tận hưởng lạc thú trước mắt mới là nhân sinh chân đế, thẳng đến trận kia Đại Tai Nạn phát sinh.

Tại các loại phô thiên cái địa trong báo cáo, Tô Thanh Thành thấy được nhân tính bên trong Thiêm Quang Điểm, bỗng nhiên để hắc có một loại đồn ngộ cảm giác, vì thế hắc đem trên tay tư sản toàn bộ bán thành tiền, dứt khoát quyết nhiên đi Trọng Tai Khu, vì thế hắc nhưng nói là gia tài tan hết, nhưng có một chút, tất cả vật tư hắc đều là thông qua mình con đường, không hi vọng có bất kỳ lãng phí.

Từ đây Bát Quái trên tạp chí thiếu một cái thường thường xuất hiện để nhân vật, hộp đêm bên trong cũng thiếu một vị tiêu tiền như nước trẻ tuổi Phú Thương, tuy nhiên cái này xã hội chưa hề liền sẽ không thiếu khuyết chủ đề, Tô Thanh Thành cũng tuy nhiên đúng vậy trường hà bên trong nho nhỏ một đóa bọt nước thôi, rất nhanh liền được chôn vùi trong năm tháng, chỉ có bằng hữu của hắc và cùng hắc từng có tình duyên nữ tử hãy còn tại trong trí nhớ có cái kia bất cần đời thân ảnh, nhưng cũng không biết người này đến tột cùng đi nơi nào.

Cứu Tai, Trọng Kiến, chỉ dạy, Tai Khu hai năm Tô Thanh Thành trôi qua mười phần phong phú, đó là một loại đến Tự Tâm linh vui vẻ, loại này vui vẻ là hắc trước kia như thế nào huy sai thiên kim cũng cầu còn không được. Nhưng hắc thiên tính chủ định hắc không phải là một cái tình nguyện người tâm thường, hai năm về sau hắc lại lần nữa xuất phát, bực hành lý bên trong đáng giá nhất chính là một cái lai thế R hệ liệt máy chụp ảnh, đây là hắc dùng để ghi chép mình nhân sinh dụng cụ, hiện tại hắc phải dùng nó lại đi ghi chép đặc sắc.

Everest, K2, Tầng Linh Dương, Thần Nông Giá, dấu chân của hắc bắt đầu đập biến Hoa Hạ Đại Hảo Hà Sơn, ven đường đem ảnh chụp mua cho cái nào đó tần đạo liền trở thành hắc duy Sinh Chi Đạo, tuy nói lâu dài bốn ba, nhưng đối với không có gánh vác Tô Thanh Thành tới nói, cái này đúng vậy ngũ thải ban lan nhân sinh, nếu không phải món kia chuyện phát sinh, hắc nhất định sẽ đi khắp sở hữu hắc cảm thấy hứng thú địa phương, cho dù là đi vào thăm dò những này địa phương trên đường, hắc thấy, cái này chính là mình sinh mệnh giá trị.

Nào đó một ngày, đang đi đường Tô Thanh Thành đến một chỗ Duyên Hải tiểu trấn, ở nơi đó hắc biết có một cái Đảo Quốc vậy mà tại đối ta Hoa Hạ hòn đảo tuyên bố Chủ Quyền, nhiệt huyết tại thời khắc này lại lần nữa nhóm lửa, hắc nghĩa vô phần có tham gia bảo hộ hòn đảo hành động, tại đối phương tàu thuyền cản trở phía dưới, hắc nhảy vào đại hải, dựa vào cùng với chính mình thân thể cường tráng cùng tinh thực Thủy Tính leo lên hòn đảo, so với một vị nào đó tiền bối, hắc là may mắn, có thể đem cơ xị cắm ở tòa hòn đảo này phía trên! Tô Thanh Thành sau cùng ký ức chính là mình tại hồi du trên đường trong biển cái kia phát sáng vòng xoáy, mặc cho mình giãy giụa như thế nào cũng cũng trốn không thoát, lão tử cả đời này cũng là đáng giá, sức cùng lực kiệt hắc nhắm lại hai mắt.

Trong mơ mơ màng màng loại kia dự liệu ngột thở cảm giác nhưng không có đúng hạn mà tới, mình tựa hồ ở vào một cái cực Kỳ Cao nhanh vận chuyển bên trong, hai mắt vô pháp mở ra, ngũ tạng lục phủ đều muốn nôn lồi ra bên ngoài, thuở nhỏ luyện tập Quốc Thuật hắc cũng thấp chịu không được loại kia trạng thái, rất nhanh liền ngất đi qua.

Chờ hẩn lại lần nữa có phản ứng thời điểm, lại cảm thấy quanh thân đều tại bị một chút ướt sũng mềm mại vật thể thẩm lộng lẫy,

Chẳng lẽ mình là tại làm Xuân Mộng ? Năm đó hoang đường hẩn tựa hồ cũng từng có loại này cảm giác, không nhắm rượu bên trong huyết tinh cùng chớp mũi truyền đến mùi tanh tươi chỉ khí rất nhanh liền để hẩn phủ định chính mình cái này kết luận, dùng lực mở ra hai mắt, cảnh tượng trước mắt càng là làm hẩn cực kỳ chấn động.

Đây là sói, ta có thể khẳng định, nhiều như vậy sói ? Lão thiên, người cũng quá hung ác đi, ta Tô Thanh Thành tự hỏi cả đời cúi đầu ngẩng đầu không thẹn, chẳng lẽ chính là cái này kiểu chết ? Lâu dài mạo hiểm sinh hoạt khiến cho hẩn có viễn siêu thường nhân thích ứng năng lực, tuy nhiên trong lòng kính hãi muốn tuyệt có thể miễn cưỡng còn có thể duy trì trấn định. Sau một lát, hẩn cũng nhìn ra dị thường, những này đàn sói trong hai mắt không có hẩn tưởng tượng hung tàn cùng khát máu, mà đúng là một loại lo lắng cùng nóng vội, cùng rất nhiều động vật từng có tiếp xúc thân mật hẩn tuyệt sẽ không nhìn lầm, chuyện này rốt cuộc là như thế nào ? Ân, vì sao mình vẫn là Xích Thân Quả Thể ?

Không nghĩ còn khá, nghĩ tới đây ở giữa đầu đau đớn muốn nứt, trong ý thức tựa hồ còn có một cái tồn tại muốn cùng hẩn tranh đoạt trong đầu lĩnh vực, loại kia đau đớn là khó mà chịu được, dù cho lấy Tô Thanh Thành kiên quyết cũng không khỏi ôm đầu quay cuồng lên, cũng không lúc đem đầu hướng mặt đất đánh tới, tựa hồ dạng này mới có thể làm dịu mình đau đớn, nhưng theo hẩn va chạm, loại kia kịch liệt đau nhức không có giảm bớt chút nào, nào hải lại là càng phát thanh minh, một bức Bức Họa mặt như thiểm điện lướt qua, cây khô giá đỡ, lẫn lộn nước sôi, kia hai cặp không giống nhân loại điện cuồng ánh mắt, đột nhiên một đường cự đại bóng sói hiện lên, máu tươi nhuộm đỏ hai mắt, vô pháp phát tiết căng đau khiến cho Tô Thanh Thành ngửa Thiên Trường rít gào, có thể phát ra lại là một trận cự đại sói tru, đồng thời bên người đàn sói cũng cùng nhau phát ra tiếng gào, tựa hồ là đang ứng hòa cùng với chính mình, vì sao lại dạng này, ta làm sao lại phát ra sói tru ? Theo lao nhanh tiếng gào, trong đầu căng đau tựa hồ đang dần dần giảm bớt, nhưng tùy theo mà đến bất lực lại khiến cho hẩn lại lần nữa nhắm lại hai mắt.

Trong mộng Tô Thanh Thành tựa hồ trôi lơ lửng ở giữa không trung, tại dưới thân thể của hẩn là một ngum gác ở trên giá gỗ phá nổi, trong nồi nước sôi đang cuộn cuộn lấy, bên cạnh ngồi xổm hai cái quần áo tả tơi cổ trang cách ăn mặc nam tử, Tô Thanh Thành phát hiện mình rất khó trên ăn mặc đánh giá ra đây là cái gì triều đại người, bởi vì cái này quần áo đã rách rưới chỉ có thể che đậy thân thể, hai người này đều là gầy như que củi, trần trụi ra da thịt cũng là u ám, một người trong đó trong tay ôm một cái máy thàng lớn hải nhi, kia hải nhi lại không biết vì sao lặng yên không một tiếng động, ngược lại là nam tử trên mặt dơ bẩn không thôi, lúc này lại có một Chủng Thú tính chất hưng phấn, nhìn xem hẩn không ngừng liếm cùng với chính mình môi khô khốc, Tô Thanh Thành có thể xác định hẩn là đói, chẳng lẽ hẩn muốn đem cái này hải nhi nấu đến ăn ? Một cái đáng sợ ý nghĩ lập tức thoáng hiện tại não hải.

"Đại ca, vẫn là thôi đi, ta còn là không đành lòng. " Ngồi tại trên đất nam Tử Ngữ khí mùi phản suy yếu. Đây rốt cuộc là chỗ nào, tại sao lại có loại này sự tình phát sinh, Tô Thanh Thành giãy dụa lấy, nhưng lại phát hiện mình không thể động đậy chút nào, tuy nhiên phía dưới người nói hẩn nghe hiểu được, cũng mùi phản rõ ràng, mà lời của hẩn cũng xác nhận Tô Thanh Thành ý nghĩ trong lòng.

"Người cho rằng ta liền nhẫn tâm, cũng không ăn hẩn, cái này Phương Viên vài dặm nơi nào còn có đồ vật có thể ăn, trong thôn có thể đi lại đều không có mấy cái, Tiểu Cầu cha mẹ cũng là bởi vì không nở hải tử mới sống sờ sờ chết đói, không có biện pháp, có hẩn, chúng ta mới có thể nghĩ biện pháp chạy đi, hải tử, người đừng trách ta, muốn trách thì trách người không nên tới đến trên đời này!" Đứng thẳng nam tử ngữ khí lại là mùi phản kiên định, nói xong đem hải nhi cao cao nâng tại không trung, khả năng hẩn cũng không đành lòng đem nó tươi sống thả vào nước sôi bên trong, muốn đem hẩn ngã chết về sau lại ném vào trong nồi.

Nửa không trung Tô Thanh Thành thấy thể khản trương, hẩn làm sao cũng không thể dễ dàng tha thứ loại này thảm sự ở trước mặt mình phát sinh, nhưng hết thảy nỗ lực chủ định sẽ là phí công, hẩn không khỏi muốn nhắm lại hai mắt, không đành lòng tận mắt chứng kiến đây hết thảy phát sinh. Nhưng bỗng nhiên ở giữa lại có biến hóa, mấy cái đáng người to con ác lang từ ngoài cửa cùng cửa sổ mau lẹ vọt vào, không tốn sức chút nào đem đối với huynh đệ bỏ nhào vào, sau đó liền một mảnh huyết tinh, đối tay chân vô lực huynh đệ hai người tại đàn sói trước mặt không có nửa điểm sức phản kháng, mặc dù là kiến thức rộng rãi, nhưng loại này tràng diện Tô Thanh Thành thấy cũng là hải hùng khiếp vía.

"Oa!" Bị ném tại trên đất hải nhi lúc này phát ra một trận khóc nỉ non thanh âm, đưa tới đàn sói chú ý, trong đó một con đứng đi qua người người về sau liền mở ra bôn máu miệng lớn, nhưng lúc này lại có một con Hồi Lang xuất hiện tại phá ốc bên trong, nhìn hẩn hình thể so với bình thường ác lang phải lớn hơn một nửa, một tiếng trầm thấp tiếng rống phát ra, con kia muốn ăn hải nhi ác lang lập tức liền dụ dằng ngoan ngoãn cụp đuôi rồi đi, một đôi huynh đệ thi thể phụ cận đàn sói cũng đình chỉ gặm ăn, ngoan ngoãn ngồi xổm mặt đất.

Kia hình thể to lớn Cự Lang đi vào hải nhi bên người nghe về sau vậy mà đem nó điều lên, trong mũi phát ra một trận ông thanh về sau liền quay người ra khỏi phòng, đàn sói dị thường đoàn kết đem hai huynh đệ thi thể kéo lên đuổi theo Cự Lang bước chân, nửa không trung Tô Thanh Thành cũng bị một Cổ Thân bí lực lượng thôi động đi theo, trước mắt là một chỗ tàn phá Thôn Trang, lúc này đã không có nửa điểm sinh cơ, chỉ là ngẫu nhiên truyền đến hai tiếng kêu thảm cũng là yếu ớt, xem ra chính là đàn sói tại gặm ăn thôn dân.

Cự Lang mạnh mẽ thân thể mau lẹ tại trong núi rừng xuyên toa, rất dài thời gian hậu phương mới tiến vào một chỗ trong huyết động, tại động huyết chỗ sâu nhất có một cái nho nhỏ sân vườn trạng hang đá, Cự Lang sau khi tiến vào mới đưa hải nhi ôn nhu đặt ở mặt đất, rống lên một tiếng, lập tức lại có một con thân hình hơi nhỏ hơn Hồi Lang chạy vội tiến đến, trông thấy trên đất hải nhi đúng là vì hẩn cho bú, nhìn kia hải nhi đáng về lại là ăn đến mười phần ra sức, một khắc này Cự Lang trong mắt lại có nhân loại cảm tình.

Nhìn trước mắt hết thảy, Tô Thanh Thành trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, lúc này cảnh tượng trước mắt lại trở nên nhanh chóng, hải nhi tại đàn sói nuôi dưỡng hạ dần dần lớn lên, dị bẩm thiên phú hẩn linh hoạt vô cùng, lực lớn vô cùng, tại Cự Lang sau khi chết hẩn đánh bại mấy cái cường tráng địch thủ, đàn sói phủ phục trước người phụng hẩn là vua, sau đó thời gian thông thả liền xuất hiện con kia lộng lẫy mãnh hổ, xuất hiện cái kia đạo Liệt Không mà lên thiểm điện, đàn sói đem bọn hẩn tể xiu Lang Vương đưa về sơn động chỗ sâu, Lang Vương nằm ngang thân thể bỗng nhiên đối không trung Tô Thanh Thành sinh ra cực lớn Hấp Lực, trong nháy mắt liền để hẩn hòa tan vào.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Liệt Ưng Phi Vũ

Lại lần nữa tỉnh lại Tô Thanh Thành lúc này đã không có ngay từ đầu bối rối, ngồi dậy hình hấn lần đầu tiên liền nhìn thấy canh giữ ở cửa động một con Hôi Lang, kia sói gặp hấn tỉnh lại đứng là phát ra một tiếng vui sướng gầm nhẹ, sau đó liền nghe nghe một trận vang động, Tô Thanh Thành trước mặt rất nhanh liền xuất hiện mười mấy con đầu sói trùng mắt con mắt nhìn chăm chăm hấn, nhưng không có một con dám bước vào cái này hang đá.

Lúc này Tô Thanh Thành lại không tại có nửa điểm bối rối, những này ác lang nhãn quang bây giờ tại hấn xem ra là thân thiết như vậy, nhất là mới gầm nhẹ con kia Hôi Lang, lại để hấn có một loại huyết nhục tương liên cảm giác, tựa hồ trong mộng cho bú hài nhi chính là cái này Mẩu Lang. Hấn biết đây là này cổ thân thể bản năng phản ứng, những này nhìn qua hung ác mãnh thú lại mười phần là hấn huynh đệ tỷ muội cùng con dân, nghĩ tới đây, Tô Thanh Thành không khỏi cười, mình tao ngộ được xưng tụng ly kỳ.

Mọi người tốt, đây là Tô Thanh Thành câu đầu tiên lời muốn nói, nhưng đến bên miệng lại trở thành một tiếng trầm thấp sói tru, mà cửa động những này đàn sói giống như nghe hiểu, từng cái quay người mà đi, sau một lát lại ngậm đủ loại khối thịt trở về, thận trọng đặt ở động khẩu, nhìn về phía hấn Lang Nhân bên trong cũng tràn đầy kỳ quái chỉ ý, tựa hồ là đang khoe thành tích.

Nhìn xem mặt đất từng đồng cũng không biết là loại nào động vật trên thân cắn xuống máu thịt be bét khối thịt, Tô Thanh Thành cười khổ đồng thời lại càng có một loại chóp mũi mỗi như cảm giác, mình sinh ra cô đơn, chưa hề trải nghiệm qua thân tình ấm áp, tuy có mấy cái bằng hữu tri kỷ nhưng vậy cũng thay thế không được gia đình. Trước mắt những này mãnh thú lại cho hấn loại này cảm giác, nhất là kia đối thanh tịnh hai mắt, cực kỳ giống mình nuôi một con nước Đức Hắc Bối, thi đấu hổ! Lúc ấy chỉ có tại thi đấu hổ trên thân, chính mình mới có thể được đến một tia thân tình an ủi, không nghĩ tới hôm nay lại có loại này ấm áp trải nghiệm.

Tại loại này ôn nhu kích lệ phía dưới, Tô Thanh Thành nhảy lên một cái, thân thể ngoài ý liệu nhẹ nhàng rắn chắc, đưa tay cầm lấy khối thịt, cái này tựa hồ là một loại nào đó gan, hấn chợt phát hiện mình vậy mà cũng không kháng cự loại này huyết tinh, nhẹ nhàng cắn một ngụm nhỏ, hương vị tựa hồ cũng không tệ lắm, loại tư vị này để hấn không khỏi nghĩ tới tại nước Mỹ nếm qua cái chủng loại kia sinh Bò bít tết. Cái thứ nhất vào trong bụng về sau, trong bụng đói khát cảm giác lập tức dâng lên, Tô Thanh Thành cũng không còn thận trọng, nhét đầy cái bao tử lại nói, nhớ năm đó hấn cũng có tại Thần Nông Giá Dã Ngoại Cầu Sinh kinh lịch, hưởng hồ cổ thân thể này Dạ Dày cũng không là bình thường tốt.

Nhìn xem sói chính Vương Tướng tiến cống đồ ăn ăn đến say sưa ngon lành, trong bày sói lại vang lên một trận gầm nhẹ thanh âm, cũng lẫn nhau dùng thân thể dụi, Tô Thanh Thành biết đây là bọn hấn truyền lại vui sướng phương thức, hiển nhiên thân thể của mình bản năng vẫn còn, cái này khiến hấn đối đàn sói hành động hiểu rất rõ.

"Các người đi trước ngoài động chờ ta." Tô Thanh Thành dùng tiếng rống biểu đạt ý tứ này, đàn sói lập tức thuận theo đi cái không còn một mảnh, lúc này một cổ thẹn thú vị mới nhắc nhở hấn nơi này là chân chính Lang Oa, những cái kia thịt thối cùng bài tiết vật hỗn tạp một chỗ, hương vị thật sự là không tốt hình dung.

"Ta, là Tô Thanh Thành, người, tốt!" Thật đơn giản một câu bây giờ nói rất là phí sức, tựa hồ đầu lưỡi cứng ngắt, bắt quá trong lòng hấn đã rất hài lòng, chỉ ít mình còn không quên làm sao nói, về sau chỉ cần siêng năng luyện tập là có thể khôi phục tới. Nhưng mình bây giờ ở đâu, trong mộng thấy hấn là cổ thân thể này lúc đầu ký ức, vậy thì hấn là cổ đại, tuy nhiên đây hết thảy vẫn cần muốn chứng thực, nếu là thật, mình nhưng đúng vậy một vị xuyên việt giả.

Nghĩ tới đây, Tô Thanh Thành trong lòng không khỏi một trận hưng phấn, chính mình tới chỗ nào? Đường Tống Nguyên Minh Thanh? Nhưng lập tức lại có một cái cự đại bóng ma xuất hiện trong lòng, hấn đã từng đọc qua một cái cổ sự, nói là hiện đại một cái học thức uyên bác Giáo sư, hỗn phách lại chuyên dòi đến một cái lạc hậu ban đầu xã hội tộc nhân trên thân, chờ đợi hấn là vô cùng thống khổ cùng tra tấn, mình sẽ không liên vầy ở cái này trong núi rừng đi, hấn thậm chí ngay cả cổ thân thể này cụ thể tuổi tác cũng không biết, trước mắt không biết đồ vật cũng quá là nhiều. Không nghĩ ra dứt khoát không nên nghĩ, đây là Tô Thanh Thành cho tới nay phương pháp xử sự, dùng vào hôm nay nhưng cũng miễn cưỡng phù hợp, thu thập xong tâm tình hấn dạo chơi liền hướng ngoài động đi đến.

Sau nhiều ngày trong sơn trung, Tô Thanh Thành mỗi ngày thời điểm đều tại trước động trên cành cây vẽ lên một đạo ấn nhớ, cổ thân thể này bản năng cùng mình tại nghèo khổ sơn thôn cùng dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm khiến cho hấn rất nhanh liền thích ứng trong rừng sinh hoạt,

Hấn hiện tại đã có thể phi thường thuần熟 suất lĩnh đàn sói săn mồi con mồi, thậm chí có hấn điều hành, so trước kia còn càng thêm nhẹ nhõm! Tô Thanh Thành thuở nhỏ có người truyền thụ Quốc Thuật, cũng chịu hạ khổ công, lúc ấy hấn đối với mình thân thể thị phi thường hài lòng, nếu không cũng không thể bốn phía thám hiểm, nhưng cùng dưới mắt cổ này so sánh, vẫn là khác nhau một trời một vực.

Lâu dài sơn lâm sinh hoạt khiến cho hấn da thịt dị thường cứng cỏi, đừng bảo là bụi gai, chính là sắc nhọn núi đá cũng khó có thể mở ra, trên thân càng không có một tia dư thừa mỡ, hấn thậm chí có thể đồ tay nắm lấy chạy hoa huơu, cao mấy chục trượng vách núi cũng là xem như đường bằng phẳng, tăng thêm leo cây thân thủ cùng tinh thực Thủy Tính, hấn đã nhanh đem mình làm Thành Nhân vượn thái sơn.

Tuy nhiên thân là Lang Vương, cỗ thân thể này khát máu hiếu chiến bản tính vẫn là tồn tại, Tô Thanh Thành phát hiện mình mặc dù có thể linh hoạt thao túng thân thể, nhưng mỗi lần nhìn thấy máu tươi luôn có một loại không tên xúc động, xem ra thân thể này trước kia bản tính vẫn tồn tại như cũ, chỉ tuy nhiên được mình áp chế thôi, hiếu chiến cũng khiến cho hắn cùng núi rừng bên trong mặt khác một đàn sói Lang Vương vì con mồi quyết đấu một trận, kết quả không có chút nào lo lắng, kia Đầu Lang Vương Thạc lớn thân sói lại bị hắn sinh sinh xé nát, mà hắn cũng tự nhiên thành cái này hai bảy ác lang thủ lĩnh, tại cái này Phiến Sơn trong rừng có thể nói toàn Vô Thiên địch, cho dù là mãnh như Sư Hồ thấy hắn cái này Lang Vương cũng phải j I A gấp cái đuôi rồi đi, nếu không chắc chắn trở thành con mồi.

Đương nhiên cái này cùng hắn nhân loại trí tuệ cùng cỗ thân thể này thời gian dần qua hoàn mỹ dung hợp là không phân ra, nói ví dụ leo núi cùng bơi lội bản đúng vậy Tô Thanh Thành cường hạng, hiện tại càng là như hồ thêm cánh, đàn sói tại hắn cái này cường đại Lang Vương suất lĩnh dưới dị thường lớn mạnh, mà Tô Thanh Thành cũng chuyển ra sơn động, tại một chỗ dòng suối nhỏ cái khác trên đại thụ an ổn, lúc này hắn kiếp trước Dã Ngoại Cầu Sinh bản lĩnh đạt được rất tốt phát huy, lại có thể giữ lại hóa chúng, đây hết thảy để đàn sói đối với hắn càng thêm sùng bái.

Tô Thanh Thành đối với nhân loại xã hội khát vọng là không thể ngăn chặn, chỉ tuy nhiên ngay từ đầu hắn vẫn là sẽ kinh thường tính lâm vào đau đầu bên trong, mỗi lần phát tác đều là trên nhảy dưới tránh, cái này trạng thái không chuyển biến tốt đưa mắt không quen hắn căn bản vô pháp tại đám người ở trong có chỗ đứng. Theo cùng với chính mình cùng cỗ thân thể này kết hợp càng ngày càng hoàn mỹ, loại bệnh trạng này cũng chậm chậm không phát tác lại, mà đoạn này thời gian sinh hoạt lại khiến cho Tô Thanh Thành đối với đàn sói có một loại khó mà dứt bỏ cảm tình! Lại trung tâm cấp dưới người để hắn đi chết, hắn chỉ ít sẽ có do dự, nhưng đàn sói sẽ không, chỉ cần Lang Vương ra lệnh một tiếng, dù là để bọn hắn đi nhảy vạn trượng vực sâu bọn hắn cũng không có nửa điểm do dự. Tô Thanh Thành đành phải mỗi ngày đều nói một mình bên trên một đoạn thời gian, Ngũ Ngôn Năng Lực cũng dần dần khôi phục lại, hắn cuối cùng vẫn là muốn đi ra ngoài nhìn một chút, tuy nhiên khả năng sau cùng hắn vẫn là phải trở về mảnh này đã để hắn không muốn xa rời sơn lâm.

Động khẩu trên cây hiện tại đã có hai Bách Nhị Thập đầu vết cắt, kia mang ý nghĩa bảy tháng đi qua, lúc này Tô Thanh Thành đang đứng dưới tàng cây, ngẩng đầu hướng lên trời, trên mặt lại là bóng loáng một mảnh, nhìn qua còn có chút tuần lãng, trên mặt lông tóc là hắn dùng lợi thạch phá đi, trên người thì không hề động, đây cũng là thân thể của hắn một đường bình thường, hắn hiện tại nhưng nói là nóng lạnh bất xâm.

Trên bầu trời lượn vòng lấy một cái khó mà thấy rõ chấm đen nhỏ, Tô Thanh Thành hét to một tiếng, kia chấm đen nhỏ liền thuận thế mà xuống, tốc độ nhanh vô cùng, không một hồi đã thấy rõ thân hình, lại là một con Tiểu Ưng, sinh cực kì uy vũ, nhìn xem kia móng vuốt mũi nhọn đều để nhân sinh lạnh, nhưng đứng tại Tô Thanh Thành trên đầu vai lại là mười phần phục tùng, hướng thụ lấy chủ nhân đưa tới khối thịt.

Cái này Tiểu Ưng vẫn là hai tháng trước Tô Thanh Thành trong lúc vô tình đoạt được, khi đó hắn chính suất lĩnh đàn sói săn bắt, lại phát hiện trên bầu trời hai Ưng Nhất Điều ngay tại làm liều chết bác đấu, sau cùng đúng là hai bại đều chết, chỉ còn trên vách đá Ưng tổ bên trong Tiểu Ưng đói khát kêu to, lúc ấy hắn liền thấy trong lòng nhất động, nạo hiềm treo lên vách núi đem cái này Tiểu Ưng cứu lại. Trước kia hắn bốn phía Du Lịch thời điểm từng tại một cái Mông Cổ bằng hữu chỗ học qua chịu Ưng phương pháp, khi đó liền rất là hâm mộ, bây giờ tự nhiên muốn thử một lần, mà lại hắn còn có trời sinh tiện lợi, tráng kiện thân thể khiến cho hắn không cần bất kỳ hộ cụ.

Thân là Lang Vương, cái này Tiểu Ưng tự nhiên mỗi bữa đều không thể thiếu tươi mới ăn thịt, bảy cái Nguyệt Hạ dài đến cực kì tráng kiện, cùng chủ nhân ở giữa cũng thành lập thâm hậu cảm tình, Tô Thanh Thành phát hiện hắn không chỉ có thể cùng đàn sói câu thông không ngại, cùng cái này Tiểu Ưng ở giữa cũng là có một loại nào đó khó tả ân ý, đương nhiên hắn sẽ không quên cho cái này Tiểu Ưng lấy cái tên, gọi là Phi Vũ.

Ngay tại Tô Thanh Thành chuyển tâm đưa lấy Phi Vũ thời điểm, một con sói đực chạy tới, đối hắn gầm nhẹ liên thanh, Tô Thanh Thành lông mày lập tức liền nhíu lại, nghe nó có ý tứ là trong bảy sói có một con Ấu Lang tạo ngộ nguy hiểm, nhưng tại vùng này còn không có gì mãnh thú có can đảm uy hiếp được hắn tộc quần, hắn hiện tại đã sớm đem những này đàn sói trở thành đồng loại, lập tức không do dự nữa, cánh tay hơi chấn động một chút, Phi Vũ lập tức lẳng không mà lên, mà Tô Thanh Thành lại đi theo sói đực chạy mà đi.

Đoạn này đường đối dài dằng dặc, đã vượt qua bọn hắn bình thường săn bắt hoạt động phạm vi, sau một chốc, Tô Thanh Thành không khỏi giật nảy cả mình, bởi vì hắn nghe được lâu không nghe thấy nhân loại âm thanh, dùng ánh mắt ra hiệu quanh người đàn sói ả núp xuống tới, hắn mau lẹ leo lên một viên đại thụ, hướng về phát ra tiếng người chỗ chạy đi, không một hồi, bảy tám cái thợ săn ăn mặc người xuất hiện ở trong tầm mắt.

Những người này làm thành một vòng tròn, trong vòng tròn kẹp phía trên đang mang theo một con Ấu Lang, có thể là thời gian dài, cái này Ấu Lang đã không phát ra được gào thét thanh âm, thoi thóp trên thân thể chỉ có ở ngực có chút đập trùng, chứng minh nó chưa chết đi. Lúc này một cái thợ săn cầm trong tay Đoàn Dao, như muốn đem Ấu Lang giết chết về sau lại đi gỡ xuống, Tô Thanh Thành thấy thế một cỗ nộ khí tự nhiên sinh ra, cái này Ấu Lang hắn thấy liền giống như là mình hài tử, há có thể khiến cái này thợ săn tổn thương Kỳ Tinh mệnh? Tuy nhiên cuối cùng không có phát lệnh để đàn sói công kích, mà là một cái lắc mình từ bên trên xụp xuống, hướng về kia bảy thợ săn đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Sơn thôn thiếu nữ

Một đám thợ săn vừa muốn động thủ giết chết được kệp lấy Âu Lang, lúc này bỗng nhiên một cái hắc ảnh từ bên trên sụp xuống, còn chưa rơi xuống đất đã là bay ra nhất cước đá vào cằm đao thợ săn ở ngực, đem hắn bị đá lao đảo trở ra cách xa hơn một trượng ngã ngồi mặt đất, ở ngực ngột ngạt khó nhin, cái này đã là Tô Thanh Thành vô cùng cẩn thận không chế lực đạo, dù sao đây đều là nhân loại, hắn cũng không muốn tiến hành thương tổn, chỉ cầu dọa lùi bọn hắn. Nếu không lấy hắn hiện tại lực đạo, lại là lạng không mà xuống, cái này thợ săn hắn phải chết không nghi ngờ.

Đám người con mắt Nhất Hoa, trước mặt đã nhiều một cái toàn thân Hôi Mao, đầy mặt xanh lục nhân hình sinh vật, một thời gian trong lòng đều có chút hoảng sợ, tuy nhiên bọn hắn cuối cùng lâu dài tại thâm sơn bên trong lấy sinh hoạt, dùng khí so với bình thường người muốn tráng nhiều lắm, lập tức đã có hai người tay cầm xiên sắt đối cái này quái vật phát khởi công kích, còn lại cũng nhao nhao lộ ra bình khí, đối Tô Thanh Thành tạo thành vây quanh chi thế.

Hai người động tác cũng được xung tung mau lẹ, tuy nhiên ở trong mắt Tô Thanh Thành liền phi thường chậm chạp, hai tay tìm tòi đã bắt lấy xiên đầu, đồng thời dùng lực hướng trong ngực một vùng, kia hai cái thợ săn chỉ cảm thấy xiên bên trên truyền đến một cỗ đại lực, buông tay không kịp vọt tới quái nhân, lúc này đều cảm giác giữa cổ xiết chặt, sau đó chính là hai cước bay lên không trung, hô hấp khó khăn, lại bị cái này quái vật nâng tại không trung. Chung quanh thợ săn thấy thế giật nảy cả mình, hai người này thân thể rất là cường tráng, hai người một chỗ chỉ ít có hơn ba trăm cân, nhưng trước mắt Hôi Mao quái vật đem bọn hắn giơ lên lại vẫn lộ ra mười phần nhẹ nhõm, cái này cỡ nào lớn khí lực.

Tô Thanh Thành không muốn cùng đám này thợ săn làm nhiều dây dưa, lập tức có chút dùng lực cầm trong tay hai người hướng quanh người thợ săn ném đi, đồng thời ngửa mặt lên trời mà rít gào, lúc này đã có không ít ác lang đến chung quanh, đều là hồ quát tương ứng, nhưng chỉ ở trong rừng không ra, bọn hắn Vương cũng không có phát ra công kích tín hiệu. Những này thợ săn nghe tiếng lập tức liền sắc mặt tái xanh, từ trận này trong tiếng gào bọn hắn liền có thể nghe ra bốn phía đàn sói chỉ sợ không xuống ba mươi con, chỉ là cái này số tự đã đề bọn hắn e sợ, huống chi còn có cái này hình dạng quái dị, lực lớn vô cùng Lang Vương, tiếp được đồng bạn về sau không khỏi quay người liền chạy, lưu tại nguyên Địa Chích có một con đường chết, chạy trốn chết nói có lẽ còn có Nhất Tuyền Sinh máy. Trong lúc bối rối, một cái thân hình nhỏ bé thợ săn dưới chân đạp hụt, thuận trong rừng ruộng dốc liền lăn xuống dưới, nghe năng la lên thanh âm lại không giống người nam tử, tuy nhiên lúc này còn lại thợ săn chỗ nào còn có thể bận tâm năng sinh tử ?

Liền tại kia thợ săn đạp hụt thời điểm, Tô Thanh Thành đã động, hắn là có ý muốn dọa lùi những này thợ săn, đàn sói không có hắn mệnh lệnh đương nhiên sẽ không công kích, lách mình mà ra là vì cứu kia trượt chân người! Sơn lâm cái này bên cạnh độ dốc rất là dốc đứng, kia thợ săn lăn lộn mà xuống tốc độ cực nhanh, đầu văng mắt hoa ở giữa bỗng nhiên được một đôi hữu lực khuỷu tay tiếp được, sau đó liền cười mây đạp gió lại bị ôm thuận sườn núi mà lên, mấy cái lên xuống đã đến sườn núi bên trên, kinh hồn hơi định nàng mở mắt nhìn kỹ, đã thấy một Trương Thâm lục sắc mặt mũi xuất hiện ở trước mắt, hai con mắt nhất là lóe sáng, mình lại bị cái kia quái vật ôm ngang không trung, quái vật đại thủ lại vẫn nén tại mình non mềm ở ngực, hoảng sợ tăng thêm kinh hoảng khiến cho nàng chỉ tới kịp há miệng phát ra một tiếng tiếng hét, liền ngất đi qua.

Mới nàng phát ra tiếng la thời điểm Tô Thanh Thành đã cảm thấy không đúng, vội vọt tới sườn núi hạ tiếp được nàng hạ thân thể thời điểm vào tay càng là dị thường nhẹ nhàng, đến sườn núi bên trên, hắn ôm người này tay phải vừa lúc ở nàng ở ngực vị trí, hữu ý vô ý ở giữa liền nén một chút, chỉ cảm thấy một trận đầy đặn co dãn, lúc này trong lòng đã là hiểu rõ, cái này thợ săn căn bản đứng vậy một cái thiếu nữ, khuôn mặt còn có chút thanh tú, chỉ là mở mắt nhìn mình về sau liền bị dọa đến hôn mê bất tỉnh.

"Cái này cô nương tuổi còn nhỏ, học người lên núi đánh cái gì săn a." Tô Thanh Thành cười khổ lắc đầu, từ mới xúc cảm cùng thiếu nữ khuôn mặt, hắn tin tưởng cái này tiểu cô nương cũng đứng vậy mười lăm mười sáu tuổi, có thể có đảm lượng tiến vào thâm sơn đã là có chút không tầm thường. Đáng tiếc đám kia thợ săn chạy quá nhanh, bây giờ mình nên muốn thế nào xử trí nàng ? Suy nghĩ một lát, bỗng nhiên trong lòng nhất động, lập tức tới trước đến hồ bẫy chỗ đem kia Âu Lang cởi xuống, may mắn vẫn chỉ là trúc kệp, Âu Lang chân trái thương thế không tính quá nặng, gấp sói chính Vương Tướng giải cứu, Âu Lang lập tức có tinh thần, không ở dùng đầu tại Tô Thanh Thành trên đùi dụi, lộ ra cực kì thân mật! Tô Thanh Thành yêu thương đưa nó kệp ở cánh tay trái khuỷu tay, cánh tay phải thì kệp lấy thiếu nữ thân thể, khẽ kêu một tiếng về sau liền hướng trong rừng nhảy vọt mà đi,

Tuy nhiên trên thân mang theo một người một sói, nhưng hành động ở giữa vẫn như cũ nhanh nhẹn, đàn sói cũng là lập tức đuổi theo Lang Vương bước chân.

Thiếu nữ tỉnh lại thời điểm, lại phát hiện mình thân ở một chỗ trong nhà gỗ, dưới thân chỗ đệm lại là một Trương Hồ da, ngủ rất là dễ chịu, tuy nhiên ngất trước hình ảnh lập tức tránh nhập não hải, nàng chợt ngồi dậy, hai tay vuốt ve khuôn mặt, nhưng không có nửa điểm khó chịu, quanh thân cũng không cái gì dị thường, cái này mới thoáng yên lòng, xuyên thấu qua cửa sổ có thể trông thấy gương sáng dòng suối nhỏ, phong cảnh rất là tú lệ, hít sâu một hơi, nàng thận trọng đi hướng cửa ra vào, lúc này mới phát hiện cái này chỗ đơn sơ nhà gỗ đúng là dựng tại trên đại thụ, cúi đầu nhìn lại, cảnh tượng trước mắt lại làm cho nàng giật nảy cả mình.

Dưới cây chỉ ít vây quanh có hai mươi, ba mươi con ác lang, tại bọn họ trong vòng vây, cái kia toàn thân Hôi Mao quái vật chính ngồi xổm ở nơi đó dùng nhánh cây cho thợ săn Âu Lang cố định chân trái, mà những cái kia bình thường hung mãnh vô cùng ác lang tại trước mặt quái vật lại là dịu dàng ngoan ngoãn giống như Thỏ Trắng! Xuất thân thợ săn gia đình nàng biết quái vật là tại trị liệu con kia Âu Lang thương thế, nhìn hắn thủ pháp cũng là cực kì thuần thực, một lát liền đã hoàn thành, con kia Âu Lang đã có thể đi lại, tuy nói đi lại tập tễnh, nhưng vẫn là vui sướng bỏ nhào vào quái vật trong ngực, chung quanh ác lang cũng đều phát ra một trận trầm thấp tiếng rống, tựa hồ rất là vui vẻ, kia quái nhân thân mật sờ lên Âu Lang đầu, bỗng nhiên quay người hướng trên cây xem ra, thiếu nữ đột nhiên trong lòng giật mình, lập tức lách mình lui vào trong phòng, bắt cùng nhau đá nhọn nơi tay chỉ hậu phương mới thoáng Tâm Định.

Lúc này quái vật thân ảnh đã xuất hiện ở cửa nhà gỗ, thiếu nữ lúc này liền muốn đem trong tay hòn đá ném ra, nhưng nàng chợt phát hiện cái này quái vật mặt mũi thay đổi, không còn là sáu lục sắc, mà là loại kia nhu hòa màu đồng cổ, nhìn tướng mạo vẫn rất đẹp mắt, chỉ là một thân Hôi Mao lộ ra mười phần quỷ dị, càng quan trọng hơn là hắn thân vô thốn lông, hạ thân chi vật cũng là mơ hồ có thể thấy được, thiếu nữ lập tức che kín mình mặt mũi, nhưng lại cảm giác không đúng, xuyên thấu qua khe hở có thể trông thấy quái vật vậy mà tại đối nàng cười.

"Người, người là ai ? Muốn làm cái gì ?" Thiếu nữ thường thường theo trong thôn thợ săn lên núi Săn bắn, cuối cùng vẫn là dùng khí có phần trắng, hai tay chăm chú đem hòn đá giữ tại ở ngực, lớn tiếng hỏi, nhưng nàng dù sao tuổi tác còn trẻ con, tuy là cố gắng trấn định trong giọng nói lại có khó có thể dùng che giấu run rẩy.

"Tiểu cô nương, ta sẽ không thương tổn ngươi, ngươi là người địa phương nào ? Hiện tại lại là cái gì triều đại ?" Hơn nửa năm không cùng nhân loại trò chuyện, ngắn gọn một câu Tô Thanh Thành cũng nói cố hết sức, có thể là sợ hù đến cái này tiểu cô nương, ngữ khí của hắn để mười phần nhu hòa, mình người ở chỗ nào, hiện tại lại là khi nào, đây hết thấy hắn còn muốn dựa vào trước mắt cái này tiểu cô nương đến nói cho hắn biết. Minh tuy nhiên đối lịch sử coi như thông hiểu, nhưng mọi những cái kia thợ săn mặc đều là da thú chiếm đa số, mà đối với cổ nhân búi tóc hắn cũng không có quá nhiều nghiên cứu, thật sự là sách đến thời gian sử dụng Phương Hận Thiều!

"Ai là tiểu cô nương à nha? Ta tại sao phải nói cho ngươi biết, ngươi là ai ?" Có lẽ là người này trước mặt ôn hòa khẩu khí cùng hiền lành nụ cười để nàng an tâm, thiếu nữ một cái bộ ngực nhỏ, đúng là đối Tô Thanh Thành hỏi lại, nhìn hắn khuôn mặt niên kỷ chưa hẳn liền lỗi nặng mình, mà lại nói lên nói đến giọng nói quái dị, còn lấp bắp nhất gan lộ ra rất là chất phác.

"Ta gọi. . Lăng Sinh, thuở nhỏ liền không có cha mẹ, là trên núi đàn sói đem ta nuôi lớn." Tô Thanh Thành âm thầm buồn cười, cũng là bội phục cái này tiểu cô nương là gan, hôm nay lần thứ nhất cùng đồng loại giao lưu, hẳn tất nhiên là thích thú, bởi vậy đúng là nói thẳng bảm bảm, chỉ là báo danh lúc suy nghĩ một chút, mình xuyên việt là khẳng định, nếu là Lang Vương, như vậy thì gọi Lăng Sinh.

"Lăng Sinh ? Ngươi thật là được sói nuôi lớn ? Vậy ngươi lớn bao nhiêu a?" Tiểu cô nương nghe xong lại là hứng thú, tiến lên một bước xem bộ dáng là muốn đi đụng chút Tô Thanh Thành lông tóc, nhưng đột nhiên cảm giác được không ổn, lại rút trở về, đối với người này nói tới được sói nuôi lớn nàng ngược lại là tin tưởng, nếu không đàn sói làm sao lại đối với hắn như thế kính sợ ? Hắn lại như thế bảo vệ Ấu Lang.

"Ta cũng không biết mình bao lớn." Tô Thanh Thành có chút bất đắc dĩ nói, hắn chỉ có thể từ mặt mũi của mình bên trên đánh giá ra là một cái thiếu niên, về phần cụ thể số tuổi chỉ có trời mới biết.

"Vậy ngươi về sau không được kêu ta tiểu cô nương, ta gọi Trương Ngọc Nhi, năm nay mười lăm, là dưới núi Trương gia thôn người." Nhìn xem đối diện thiếu niên bất đắc dĩ Địa Thần tình, thiếu nữ tựa hồ nhiều một tia thân cận, khẩu trương tâm tình cũng có chút dễ lòng ra đến, nói ra mình tính danh lai lịch.

"A, Ngọc nhi, vậy bây giờ là năm nào, lại là cái gì Niên Hào, Trương gia thôn ra sao địa giới ?" Tô Thanh Thành ngạc nhiên phát hiện lời của hắn tại cùng thiếu nữ trong lúc nói chuyện với nhau dần dần trở nên lưu loát, liên tiếp vấn đề thốt ra, những này tại trong lòng hắn đã nấn ná rất lâu.

"Ừm, năm nay là Tân Dậu niên, Niên Hào là cái gì ? Nghe gia gia nói chúng ta Trương gia thôn tại đại hán Thượng Đẳng Quận." Trương Ngọc Nhi trả lời vấn đề lúc lại là đỏ mặt lên, tựa hồ Lăng Sinh đang gọi hắn Nhũ Danh thời điểm rất là thân mật, nhưng kỳ quái là mình nghe lại có chút hường thụ.

"Đại hán, Tân Dậu niên, Thượng Đẳng Quận." Tô Thanh Thành nghe Ngôn Chi sau sừng sốt một lát, sau đó liền cảm lấy cùng nhau thạch đầu ở trên vách tường viết, tiểu cô nương thấy thế rất là hiếu kỳ, không khỏi tới gần một chút, không nghĩ tới cái này Lăng Sinh lại còn biết viết chữ, chẳng lẽ là sói dạy sao ? Có thể thấy được hắn chăm chú bộ dáng lại là không tiện mở miệng quấy rầy, ngay tại một bên Tĩnh Tĩnh quan sát, ở trong mắt nàng, biết viết chữ đều là rất đáng gờm người, mình đại ca liền sẽ, còn đi Thượng Đẳng.

"Giáp Tử, Ất Sửu, Bính Dần. . Tân Dậu, Nhâm Mậu, Quý Hợi. Tân Dậu chính là Giáp Tử năm trước năm thứ ba, Hán triều là trước công nguyên 202. ." Tô Thanh Thành một bên viết một bên nói lẩm bẩm, may mắn mình đối với Hoa Hạ truyền thống rất có hứng thú, Thiên Can Địa Chi cũng biết sơ lược, lịch trong lịch sử lấy Hán vì Quốc Hào cũng không ít, nhưng đã là Hán triều lại có Thượng Đẳng Quận hẳn là chỉ có đồ vật Hán, Giáp Tử niên hẳn là Công Nguyên năm giảm 4 sau có thể được 60 chia hết, kết hợp với đồ vật Hán thời đại, như vậy thì có bảy cái thời gian khả năng cùng mình ăn khớp, trước công nguyên 178, 118, 58, Công Nguyên 1, 61, 121, 181, đáng tiếc Trương Ngọc Nhi không biết Niên Hào, tuy nhiên cái này cũng có thể khẳng định mình là tại Hán triều. "Chờ một chút, Tân Dậu, Giáp Tử ?" Tô Thanh Thành bỗng nhiên trong lòng nhất động, nghĩ đến một vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Thân ở Hán Mạt

Tô Thanh Thành căn cứ Trương Ngọc Nhi cung cấp tin tức đã có thể xác định mình là thân ở Hán triều, tại cái này bảy cái thời đại bên trong lại có hai cái là hắn tương đối quen thuộc, trước công nguyên từng cái tám năm là Hán Vũ Đế tại vị thời kì, hắn cũng là Hán triều lịch trong lịch sử thống trị thời gian dài nhất Đế Vương, tại vị năm mươi bốn niên lâu, mà Công Nguyên một Bát Nhất niên thì là Hoàng Cân Khởi Nghĩa trước ba năm, Trương Giác lãnh đạo trận này Nông Dân Khởi Nghĩa khắp đại hán Các Châu, thanh thế hạo đại, ngay từ đầu Thái Bình đạo cũng là xâm nhập dân gian.

"Ngọc nhi, ngươi có nghe nói qua Thái Bình đạo ?" Tô Thanh Thành thử nghiệm hỏi.

"Thái Bình đạo ?" Tiểu cô nương nghe vậy lại là nhần nhần lông mày, tựa hồ đang khổ cực suy nghĩ, nghe Lăng Sinh ngữ khí, vấn đề này hẳn là đối với hắn mười phần trọng yếu, Trương Ngọc Nhi nghĩ cũng rất là chăm chú.

"Nếu không Đại Hiền Lương Sư người nhưng nghe người ta nói đến qua ?" Nhìn xem trước mặt thiếu nữ nhũ chắt lông mày, Tô Thanh Thành lại mở miệng hỏi, nói không chừng bây giờ còn chưa có Thái Bình đạo cái này thuyết pháp. Đại Hiền Lương Sư Trương Giác năm đó Du Lịch tứ phương, vì bách tính chẩn bệnh Chế Phủ, tại dân gian lưu truyền rộng rãi.

"Đại Hiền Lương Sư ? Ta nghe qua, ta nghe qua, gia gia cùng đại ca đều đã từng nhắc qua, nói người này bản sự thật lớn, là cái thần tiên." Trương Ngọc Nhi nghe vậy hai mắt sáng lên, cao hứng nói.

"YES, không sai, từ Tuế Tại Giáp Tử, Thiên Hạ Đại Cát bên trên có thể suy đoán, ta bây giờ là tại Công Nguyên một Bát Nhất niên, hẳn là Hán Linh Đế Quang Hòa trong năm, ba năm về sau chính là Hoàng Cân Khởi Nghĩa, sau đó đúng vậy Tam Quốc." Tô Thanh Thành nghe vậy cũng cực kì vui vẻ, Hoa Hạ lịch sử bắt nguồn xa, dòng chảy dài, trong đó từng có rất nhiều loạn thế, Xuân Thu Chiến Quốc, Ngũ Hồ Loạn Hoa, Ngũ Đại Thập Quốc, Nam Bắc triều, nhưng tại những này trong loạn thế, nhất là hậu nhân quen thuộc hướng tới chính là Tam Quốc, ngoại trừ cái này thời đại anh hùng xuất hiện lớp lớp, kim qua thiết mã, lớn nhất công lao chính là La Quán Trung tiên sinh Tam Quốc Diễn Nghĩa.

Quý thần chi dũng Lữ Bố, nghĩa khí vô song Quan Vũ, liệu sự như thần Gia Cát Lượng, oai hùng anh phát Chu Công Cẩn, cùng những này danh truyền thiên cổ nhân vật một cái thời đại ngấm lại cũng sẽ để Tô Thanh Thành hưng phấn không thôi, Diễn Nghĩa chỗ miêu tả tự nhiên có chút khuếch đại, nhưng Tam Quốc Chí cũng chưa chắc tất cả đều là sự thật, đây hết thấy mình lại có thể tự mình kinh lịch, xem ra lần này xuyên việt thật đúng là không có phí công mặc.

"Lang đại ca, người làm sao rồi ?" Nghe chính mình nói chuyện, trước mặt cao giọng chính là hai mắt sáng lên đứng ở đằng kia ngăn người, đúng là không nói một lời, Trương Ngọc Nhi không khỏi trong lòng kỳ quái, trong lời nói lại là cái biến xưng hô, ở trong mắt nàng, biết viết chữ người đều là không tầm thường.

"A, không có việc gì, cảm ơn người Ngọc nhi, người quá tốt rồi." Tô Thanh Thành nghe vậy lấy lại tinh thần, hớn hờ ra mặt nói, đối diện trước cái này tiểu cô nương cũng càng là cảm kích.

"Lang đại ca, người nói người là được sói nuôi lớn, nhưng người làm sao lại viết chữ đâu?" Nhìn xem Lăng Sinh vui sướng thần sắc, nghe hẳn hưng phấn lời nói, Ngọc nhi kỳ quái phát hiện mình tâm tình cũng được hẳn ảnh hưởng, trở nên bắt đầu vui vẻ, toàn vẹn quên trước đây không lâu nàng còn coi hắn là thành quái vật.

"Ách, ta tại sơn trung đã từng đã cứu một cái hái thuốc Lang Trung, hẳn vì báo đáp ta liền dạy ta nhận thức chữ, Ngọc nhi, hôm nay quá cảm ơn người, đại ca mời người ăn thu xếp tốt, người chờ." Tô Thanh Thành nghe vậy cũng sợ, tuy nhiên lập tức liền kịp phản ứng, hôm nay giải khai mình trong lòng lớn nhất nghi vấn, hẳn tâm tình vô cùng nhẹ nhõm, trước mặt Trương Ngọc Nhi cũng là càng xem càng đáng yêu, nói xong liền muốn lách mình ra khỏi phòng, hơn nữa năm đó cái gì không có học được, thịt nướng bản sự thể nhưng là tiến nhanh.

"Chờ một chút. ." Gặp Lăng Sinh nói xong cũng muốn ra cửa, tiểu cô nương lại là lên tiếng đem hắn gọi lại.

"Chuyện gì a Ngọc nhi, ta chỗ này có hươu thịt, thịt heo rừng, còn có cá, ăn ngon vô cùng." Tô Thanh Thành dừng lại thân hình, xoay người lại thuộc như lòng bàn tay nói.

"Lang đại ca người, người có thể hay không, mặc bộ quần áo ?" Tiểu cô nương mặc cỡ đồ mặt rụt rè nói, mới Lăng Sinh quay người thời điểm, chỗ kia lại bắt đầu tại lông dài hạ như ẩn như hiện.

"A, tốt tốt tốt, người chờ." Nghe Ngọc nhi nói chuyện, Tô Thanh Thành lúc này mới kịp phản ứng, hơn nữa năm đó một mực sinh hoạt tại trong núi rừng, hẳn cũng không có cảm thấy chỗ kia quá mức vướng bận, dần dà liền cũng quen thuộc, dù sao đã Thú Đô là, bây giờ được tiểu cô nương nhắc lên, lại là phá thiên hoang có chút đồ mặt, liên tục không ngừng đáp ứng, cũng như chạy trốn đi ra ngoài xuống cây đi.

Dù cho đến dưới cây, trên mặt còn tại phát nhiệt, cái này xấu trở ra lớn, nghĩ hẳn kiếp trước thế nhưng là phong nguyệt trong sân tay già đời, càng là phong độ nhẹ nhàng Thanh Niên Tuấn Tài, bây giờ vậy mà lại tại cái này tiểu cô nương trước mặt mất mặt. Tô Thanh Thành mau lẹ đi vào sơn động chỗ sâu hang đá, tìm cùng nhau da hươu vây quanh ở bên hông, lúc này loại kia xấu hổ mới tán đi, dùng cỏ tranh tại tro tàn chỗ lấy hỏa, hẳn lại về tới bên dòng suối, nơi đó có hẳn chuyên môn thịt nướng giá đỡ, thân là Lang Vương, trong núi rừng ăn thịt thể nhưng là phong phú vô cùng, đương nhiên Tô Thanh Thành cũng không phải thường thường nhóm lửa thịt nướng, đến một lần sẽ để cho đàn sói sợ hãi, thứ hai hẳn cũng sợ ăn đã quen thực phẩm chín chi Hậu Sinh thịt liền rất cuộc khó mà cửa vào.

Hôm nay có một cái có thể đối thoại người, hơn nữa còn cáo tri hẳn người ở chỗ nào, Tô Thanh Thành tự nhiên muốn hảo hảo chiêu đãi Trương Ngọc Nhi, chọn lựa hai chi mới nhất tươi hươu chân, lại tại dòng suối nhỏ có ích vót nhọn nhánh cây đâm mấy đầu cá lớn, hẳn liền tại bên dòng suối công việc lu bù lên, cái này thời đại bảo vệ môi trường cũng không là bình thường tốt, thanh tịnh suối nước bên trong khắp nơi có thể thấy được con cá, lại đều là ngon nhiều z Hi, không một hồi, một trận mê người thịt nướng hương khí liền truyền ra tới.

"Lang đại ca, ta có thể xuống tới sao?" Lúc này Trương Ngọc Nhi lại trên Thụ Ốc cao giọng hô, vừa rồi Lăng Sinh bận rộn bộ dáng nàng toàn bộ nhìn ở trong mắt, ngày bình thường trong thôn nhưng không có dạng này cùng nàng tuổi tác tương tự thiếu niên nói chuyện cùng nàng, bên dòng suối cảnh sắc lại là mỹ lệ như họa, tăng thêm thịt nướng mùi thơm mê người, nàng cũng không nhịn được muốn đi bên dòng suối, chỉ là dưới cây còn có mấy cái sói tại tuần hành.

"Tốt, xuống đây đi, cẩn thận một chút, không cần sợ, bọn chúng sẽ không thương tổn người." Tô Thanh Thành một bên xoay chuyển tay này bên trong nhánh cây một bên quay đầu hô, cũng còn phát ra quát khê một tiếng, dưới cây mấy cái sói cũng coi như trung thành tuyệt đối, rõ ràng sợ lửa vẫn còn đang vì Lang Vương trông coi con mồi.

Trương Ngọc Nhi cũng không rõ ràng vì cái gì Lăng Sinh sẽ để cho mình như thế tín nhiệm, dù sao hiện tại dưới cây sói dưới cái nhìn của nàng cũng

không phải đáng sợ như vậy, linh hoạt nhảy xuống đại thụ, những con sói kia lại là đối nàng không thêm để ý chút nào, nàng cũng lập tức đi lại nhẹ nhàng chạy đi qua. Đến Lăng Sinh bên người, nhìn xem hân thịt nướng đồng thời cũng không quên vốc lên thổi phồng nước sôi mát rượi vẩy vào trên mặt.

"Ngọc nhi, trước nếm thử cái này, đây là nay thiên tài bất được." Sạch sẽ sôi nước rửa đi Trương Ngọc Nhi trên mặt dơ bẩn, khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này lộ ra càng thêm đáng yêu, thấy Tô Thanh Thành trong lòng tự nhiên phát lên một cỗ thương yêu, cầm lấy cùng nhau nướng xong hươu thịt liền đưa đi qua.

Trương Ngọc Nhi từ trong tay áo lấy ra cùng nhau vài thỏ, đem hương khí bốn phía hươu thịt nhận lấy, kia vàng nhạt nhan sắc càng làm cho nàng thêm ăn nhỏ dãi, một ngụm liền cắn, thế nhưng là ăn đến quá mau, kia hươu thịt vừa mới đã nướng chín, nóng khó mà tiến miệng, trong lúc cấp thiết lại phun ra.

"Ăn từ từ, cẩn thận bỏng, uống nhanh nuốt nước." Tô Thanh Thành thấy thế vội vàng lấy ra chén gỗ bôi thêm một chén nữa sôi nước đưa cho Trương Ngọc Nhi, trong miệng cũng nhẹ lời nói, trước mắt cái này tiểu nha đầu trong mắt hân đứng vậy cái tiểu muội muội, thần tình kia càng là làm cho người ta yêu thương, mà lại nàng trên người giản dị tự nhiên là hân chưa hề thấy qua, cái này chén gỗ là ngày thường vô sự dùng thạch đầu móc ra, miễn cưỡng có thể dùng.

"Không có việc gì không có việc gì, lang đại ca người hươu thịt nướng quá thơm, Ngọc nhi cũng nhịn không được." Nghe cao giọng ân cần, Trương Ngọc Nhi trong lòng một mảnh ấm áp, tựa hồ chỉ có gia gia cùng đại ca mới có thể dạng này nói chuyện với mình, uống xong mát lạnh sôi nước về sau, nàng thè lưỡi nói.

"Ha ha, ăn ngon còn tại đằng sau, nhiều thổi một chút lại ăn." Nhìn xem tiểu cô nương ngây thơ động tác, Tô Thanh Thành kim lòng không được liền vươn tay vì nàng sửa sang cái trán loạn phát.

"Cái này hươu thịt ăn ngon thật, Ngọc nhi chưa hề chưa ăn qua thơm như vậy thịt nướng, lang đại ca, người là người tốt, nhưng vì cái gì muốn đối thúc thúc bọn hân động thủ?" Vừa rồi động tác rất là thân mật, nhưng Lăng Sinh làm đến lại là như vậy tự nhiên, Ngọc nhi trong lòng cũng có thể cảm giác được hân là thật tâm bảo vệ mình, bởi vậy căn bản chưa thêm khước từ, ăn cùng nhau mỹ vị hươu thịt, liền lại hỏi.

"Ngọc nhi, người gia gia cùng đại ca là người người thân nhất, nếu là có người muốn thương tổn bọn hân người sẽ như thế nào?" Tô Thanh Thành mỉm cười phản hồi.

"Vậy không được, nếu ai dám làm tổn thương ta gia gia cùng đại ca, Ngọc nhi liền cùng hân liều mạng." Trương Ngọc Nhi nghe vậy lập tức kích động vùng lên nắm tay nhỏ, tựa hồ thật sự có người muốn thương tổn thân nhân.

"Đúng a, ai cũng không thể thương tổn chúng ta thân nhân, đối với người mà nói gia gia cùng đại ca là người người thân nhất, nhưng đối với ta tôi nói, những này đàn sói đúng vậy ta thân nhân, các người bắt Ấu Lang, tựa như đã thương ta thân nhân, ta đương nhiên không thể ngồi nhìn." Tô Thanh Thành cười nói.

"Nhưng bọn chúng đều là mãnh thú a, sẽ ăn người." Tiểu cô nương có chút không giải thích được nói.

"Voi ta mà nói không phải, có một lần ta Săn bắn lúc bị thương, đúng vậy bọn hân từng bước một đem ta kéo về, tìm cho ta đồ ăn, không có bọn hân ta đã sớm chết, Ngọc nhi, trên đời này mãnh thú cũng không đáng sợ, nhân tài là đáng sợ nhất, ha ha, người còn nhỏ, nói người cũng không hiểu." Tô Thanh Thành nói bỗng nhiên có chút cảm thán, nhưng nhìn gặp Ngọc nhi đáng về nghi hoặc lại là nhịn không được cười lên.

"Không nghĩ tới những này sói còn đối người tốt như vậy, trách không được, lang đại ca, thật xin lỗi, kỳ thực Ngọc nhi cũng biết người không muốn thương tổn người, nếu không thúc thúc bọn hân khẳng định đi không nổi, ta về sau cũng không tiếp tục săn giết lang, bọn hân đều là lang đại ca bằng hữu, ta còn muốn cùng..." Nghe Tô Thanh Thành lời nói, tiểu cô nương tựa hồ được loại kia Nhân Thú ở giữa tình ý cảm động, rất là chăm chú nói với Tô Thanh Thành, có thể nói một nửa, chợt nhớ tới những này thợ săn trở về khẳng định sẽ cùng gia gia nhắc lên mình sự tình, gia gia còn không biết làm gì gấp, tâm niệm cùng một chỗ, mỹ vị cũng khó có thể nuốt xuống.

"Làm sao rồi Ngọc nhi, vì sao không ăn." Nghe tiểu cô nương ngây thơ ngữ khí, Tô Thanh Thành cười vui vẻ, nhưng chợt phát hiện Ngọc nhi nói đến một nửa lại là cúi đầu, tựa hồ nghĩ đến tâm sự, mới còn lang thôn hồ yết động tác giờ phút này cũng ngừng lại.

ps: nhá hàng 5c

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Trong đó tư vị

"Lang đại ca, vừa rồi ta trượt chân ngã xuống sườn núi, các thúc thúc trở về khẳng định sẽ cùng ta gia gia nói lên, đại ca tại Thượng Đàng, trong nhà liền chỉ có ta cùng gia gia, hẳn hai ngày này thể cốt cũng không tốt, nếu là biết ta sự tình, vậy phải làm thế nào a." Trương Ngọc Nhi càng nghĩ càng là nóng vội, hận không thể có thể sườn sinh Song Sí, lập tức bay trở về nhìn xem gia gia, lập tức lo lắng nói.

"Ừm, Ngọc nhi nói đúng lắm, không có chuyện gì, đại ca lập tức đưa người trở về, những này người mang về cho người gia gia ăn đi." Tô Thanh Thành nghe vậy tưởng tượng, đích thật là cái này đạo lý, lập tức đỉnh chỉ trên tay động tác, mau lẹ tiến vào trong động, không một hồi liền lại chạy ra, lúc này trên tay lại cầm một trương da hươu cùng một bó dây leo. Đi vào suối Biên Tường nướng chín không có nướng chín thịt cá cùng một chỗ băng bó tại da hươu bên trong, lại đem dây leo vòng qua Trương Ngọc Nhi phía sau lưng, Ngọc nhi không khỏi trong lòng kỳ quái.

"Lang đại ca, người buộc Ngọc nhi vì sao?" Tại nàng tâm Trung Lang đại ca là sẽ không thương tổn nàng.

"Người nếu là trở về chậm, lão nhân gia chịu khổ cấp, để đại ca công người đi thôi, dùng cái này trói tại ta trên lưng cũng tốt tăng thêm tốc độ." Trương Ngọc Nhi là Tô Thanh Thành tới đây thể sau gặp phải đệ nhất cá nhân, lại là cái đáng yêu tiểu cô nương, trong lòng đối nàng rất là triu mến, hẳn không có cảm thụ qua thân tình tư vị, lại hết sức coi trọng Ngọc nhi phần này hiếu tâm, lập tức cũng không khỏi phân trần, liền đem Ngọc nhi tại trên lưng mình trói chặt, lấy tốc độ của hắn, trước khi trời tối nhất định có thể đuổi tới.

"Cảm ơn Lang đại ca." Được Lăng Sinh đem mình thật chặt cột vào trên lưng, Ngọc nhi có chút thẹn thùng, nhưng trong lòng là cực kì ấm áp, còn rất là cảm kích, nàng có thể từ Lăng Sinh trong lời nói cảm giác được hẳn thành ý, mới hẳn lao xuống sườn núi cứu nàng lúc thân thủ lại nhanh nhẹn bất quá, nghĩ đến thật là vội vả muốn đưa mình trở về, không gì hơn cái này gần sát hẳn cường tráng vô cùng phía sau lưng, vẫn là để tiểu cô nương trong lòng rung động không thôi, hẳn trên lưng lông tóc thật dày mềm mại, rất là dễ chịu.

"Lang đại ca, còn có cái gì muốn dẫn sao?" Cột chắc về sau, Tô Thanh Thành lại đem hươu Bao Bì phục giao cho Ngọc nhi, cái này khiến tiểu cô nương càng thêm cảm giác hẳn cần thận, nhưng sau một lát hẳn phát hiện Lang đại ca đúng là trạm tại nguyên chỗ bất động, tựa hồ có chút cứng ngắc, không khỏi mở miệng hỏi.

"Ách, không có gì, lúc này đi." Ngọc nhi tất nhiên là nhìn không thấy lúc này Lang đại ca giữa háng da hươu đã dựng lên, Tô Thanh Thành cử động lần này tất cả đều là vì tăng tốc đi đường tốc độ, có thể đem thiếu nữ cột vào trên lưng về sau hẳn lại có thể cảm giác được kia hai đoàn mềm mại nổi lên, loại này tiếp xúc để hẳn tự nhiên mà vậy liền lên phản ứng, bây giờ nghe thấy Ngọc nhi đặt câu hỏi, càng là trong lòng xấu hổ, vội vàng thu Liễm Tâm tình thần, tay trái mau lẹ ngã vào da hươu phía dưới điều chỉnh một chút, liền lập tức chạy vội ra ngoài.

Mới hẳn mang Trương Ngọc Nhi trở về thời điểm tiểu cô nương là tại ngất bên trong, lần này thể nhưng là thanh tỉnh, nằm ở Lang đại ca trên lưng, đi theo hẳn chạy nhảy vọt tựa như cười mây đập gió, cảnh vật trước mắt đang bay nhanh lui lại, như thể rậm rạp rừng rậm cũng không thể để tốc độ của hắn có nửa phần chậm dần, có mấy lần nàng đều kém chút kêu thành tiếng, bởi vì bọn hắn cơ hồ đúng vậy sát thân cây đi qua, chờ đến rừng cây càng thêm rậm rạp thời điểm, Lang đại ca dứt khoát bay trên thân thụ, hai người liền tại ngọn cây xuyên qua, Trương Ngọc Nhi không khỏi một trận choáng váng, Lang đại ca thân thủ cũng quá mức nhanh nhẹn đi.

Tô Thanh Thành thân thủ nhanh nhẹn không giả, nhưng bây giờ cái tốc độ này cũng là vượt xa bình thường phát huy, dưới hông cứng chắc liền không có yên tĩnh qua, chạy vội ở giữa tiểu cô nương ôm thật chặt ở mình, kia ôn nhu nén kịch liệt hơn, mình thể nhưng là bỏ đã lâu chi thân, ngày bình thường mặc dù cũng sẽ có chút ảo tưởng nhưng kia cùng hôm nay? Chóp mũi còn ần ần truyền đến một trận thiếu nữ mùi thơm, đây nhất định là Ngọc nhi mùi thơm cơ thể, nhìn nàng mặc cũng không giống tô son điểm phấn, lúc này hẳn chỉ có thể dựa vào hết sức chăm chú tăng thêm tốc độ đến xua đuổi dục vọng.

Thời gian dần trôi qua hẳn cảm thấy mình cần cở cũng nóng lên, kia là Trương Ngọc Nhi phun ra hô hấp, vừa mới bắt đầu khẩn trương qua đi, thích ứng cao tốc nàng cũng cảm nhận được kia phần tư chỉ dây dưa kích thích. Trương Ngọc Nhi gia cảnh bản hàn, còn muốn cung cấp Ca Ca ra bên ngoài chỗ cầu học, lại muốn chiếu cố gia gia, nhỏ nhỏ niên kỷ liền nâng lên trong nhà gánh nặng. Những cái kia thổ trọng việc tốn thể lực cùng lên núi săn bắt chẳng những không có khiến nàng tiêu tụy, ngược lại để nàng thân hình càng thêm khỏe đẹp cân đối. Trong sơn thôn tin tức bẽ tắc, nàng đối giữa nam nữ sự tình cũng không quá hiểu, nhưng hôm nay nằm ở Lang đại ca khoan hậu hữu lực trên lưng,

Lại làm cho trong nội tâm nàng có dị dạng cảm giác, chỉ cảm thấy trước ngực đồi núi nhỏ được ma sát ngứa một chút, toàn thân tê dại không sử dụng ra được khí lực, khuôn mặt không tự chủ phát hồng, hô hấp cũng nhiệt liệt lên, kỳ thực đây đều là bình thường Sinh Lý phản ứng mà thôi, bất quá bây giờ Trương Ngọc Nhi chỗ nào có thể biết?

Được tiểu cô nương dồn dập nhiệt liệt hô hấp phun tại cần cở, cao tốc chạy vội bên trong Tô Thanh Thành cũng không khỏi trong lòng rung động, kém chút liền không có đập trúng phía trước nhánh cây, nhưng lúc này cũng không tiện nói chuyện, chỉ có thể một bên chịu khổ một Biên Tường tốc độ lại lần nữa tăng lên, mà Trương Ngọc Nhi thời khắc này cũng là tim đập như hươu chạy, cần bản là nói không ra lời, hai tay không tự chủ được đem Tô Thanh Thành ôm càng chặt hơn, hai người đều tại cao tốc chạy vội bên trong thể vị lấy loại này kỳ diệu cảm giác, trong đó tư vị cũng chỉ có tự mình biết.

"Ngọc nhi, các người cái kia Thôn Trang ở đâu, Ngọc nhi?" Tô Thanh Thành một đường phi nước đại, sau một lát liền tới đến lúc ấy kẹp tổn thương sói con địa phương, hẳn chậm dần tốc độ đối trên lưng Ngọc nhi hỏi, nhưng tiểu cô nương nhưng không có trả lời, hẳn không khỏi nhấn mạnh lại lần nữa hỏi.

"Ách, một mực hướng về phía trước, còn có bảy tám dặm đường đã đến." Trương Ngọc Nhi lúc này còn tại trải nghiệm loại kia để nàng động tâm cảm giác, nhất thời không có nghe thấy Tô Thanh Thành tra hỏi, thẳng đến hẳn hỏi tiếng thứ hai về sau mới kịp phản ứng, ra Ngón Chi sau càng là xấu hổ hai tay che mình đỏ bừng khuôn mặt, may mắn đây hết thấy lưng cùng với chính mình Lang đại ca không gặp được, tiểu cô nương cũng là rất có đà điều tình thần.

Lại chạy vội một trận, lúc này sắc trời đã tối xuống, phía trước ần ần có một mảnh rai rác ánh lửa, nghĩ đến cái này đúng vậy Ngọc nhi nói Trương gia thôn, cổ này thân thể của lang vương không riêng gì tốc độ nhanh, chính là nhãn lực cùng khứu giác cũng là dị thường nhạy bén, đêm tối cùng ban ngày đối với hiện tại Tô Thanh Thành tới nói cơ hồ không có quá lớn phân biệt, đây cũng coi như hẳn đoạn này thời gian phát hiện một trong.

"Ngọc nhi, mau trở về đi thôi, đừng để người gia gia sốt ruột chờ, hần muốn hỏi lên người liền nói cái này da hươu cùng thịt là người lần xuống núi về sau mình săn được." Đêm Trương Ngọc Nhi từ trên lưng buông xuống, Tô Thanh Thành thở ra một cái thật dài, lúc này hần thể đứng có chút quái dị, là tại che dấu dưới hông xấu hổ, bóng đêm ngăn cản không được hần ánh mắt, trước mắt tiểu cô nương cũng là khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, Tô Thanh Thành trong lòng bỗng nhiên sinh ra không bỏ chỉ ý, nhưng lại cũng không thể ngăn cản Ngọc nhi trở về thăm hỏi gia gia.

"Cảm ơn Lang đại ca, kia Ngọc nhi lúc nào có thể gặp lại đại ca." Đợi đến trên mặt nhiệt độ thối lui, Trương Ngọc Nhi trong lòng cũng tự nhiên sinh ra một cỗ không bỏ, hôm nay cùng Lăng Sinh một chỗ kinh lịch để nàng mới mẻ lại hoan hỉ, sau cùng một trận càng có nói không ra kỳ diệu tư vị, để nàng dạng này liền cùng Lăng Sinh tách rời trong nội tâm nàng không muốn, loại này tâm tình tựa hồ cũng chỉ có gia gia cùng đại ca để nàng từng có. Lập tức cũng không lo được e lệ nói thẳng hỏi, dù sao bây giờ sắc trời đã muộn, nàng chỉ có thể nhìn rõ Lăng Sinh hình dáng.

"Ha ha, Ngọc nhi muốn hai ngày sau đó sáng sớm, người liền đến nơi đây, đại ca tự sẽ tới tìm người, đến lúc đó mang người tại sơn trung hảo hảo chơi bên trên một ngày, cam đoan người thắng lợi trở về, tốt, mau trở về đi thôi, ta sẽ ở chỗ này chờ người một cái canh giờ, nếu là có sự tình, người lại tới tìm ta." Tô Thanh Thành nghe Ngôn Tâm bên trong cũng rất là hoan hỉ, hôm nay cùng Trương Ngọc Nhi một phen trò chuyện, hần nói chuyện lưu loát rất nhiều, chỉ là thời gian quá ngắn, bây giờ gặp tiểu cô nương có này tâm ý, hần tự nhiên vui với tiếp nhận, thông qua Ngọc nhi, hần cũng có thể càng hiểu hơn phía ngoài thế giới. Hiện tại mình bộ dáng này, khẳng định là không tiện đưa nàng về thôn, chờ cái trước canh giờ cũng là cam đoan nàng bình an vô sự.

"Ừm, quá tốt rồi, hai ngày sau đó, Ngọc nhi nhất định đến, Lang đại ca ta đi trước." Trương Ngọc Nhi nghe Ngôn Tâm bên trong hoan hỉ, cái này Lang đại ca đối với mình rất là bảo vệ, hần tại bức này chính là sợ mình có việc, tiểu cô nương nói xong quay người nhẹ nhàng hướng trong thôn chạy tới.

Nhìn xem tiểu cô nương vui sướng đi xa bóng lưng, Tô Thanh Thành cũng có thể cảm giác một trận ám áp, loại tư vị này tại hần kiếp trước là không thấy nhiều, lại nghĩ tới mình thân ở thời đại, không khỏi ngửa đầu lại là một trận Lang Khiếu, đến một lần biểu đạt mình hưng phấn tâm tình, thứ hai nơi này đến thôn làng còn có một điểm Sơn Đạo, tiếng hú của hần cũng là trong bóng tối báo hộ lấy Ngọc nhi, Lang Vương ở đây, bách thú nhường đường!

Nghe thấy sau lưng trong trẻo tiếng gào, Trương Ngọc Nhi trong lòng nhưng không có nửa phần khủng hoảng, hần biết đây là Lang đại ca âm thanh, lúc này cái này âm thanh tại nàng nghe tới lại nhiều hơn một phần thân thiết, càng làm cho nàng cảm thấy an tâm, bước chân cũng biến thành mười phần nhẹ nhàng, không một hồi đã đi tới trong thôn.

Đến nhà bên trong, củ nạt phòng củi bên trong lại có mấy người ngay tại ngăn cản lấy gia gia, lão nhân gia tựa hồ không muốn để ý trên bóng đêm núi đi tìm tôn nữ, bọn này thợ săn lúc ấy chạy ra vài dặm sau gặp đàn sói không cùng phía trên mới kinh hồn hơi định, lúc này lại phát hiện Trương Ngọc Nhi không thấy tung tích, bọn hần không dám lập tức liền trở về tìm kiếm, mà là chờ đợi nửa ngày chỉ hậu phương mới thận trọng về tới mới quái vật xuất hiện địa phương, trúc kẹp bị ném vút bỏ tại mặt đất, Âu Lang lại là chẳng biết đi đâu, đây là bọn hần bình sinh lần đầu nhìn thấy loại tình huống này, không khỏi đối cái kia Lang Vương sống lại ý sợ hãi.

Tìm kiếm rất dài thời gian về sau, Trương Ngọc Nhi vẫn như cũ không thấy tung tích, mắt thấy sắc trời đêm hắc, bọn hần bắt đầu dĩ đành phải về thôn cáo tri Trương Lão Hán cái này tin tức, lão gia tử được nghe về sau như bị sét đánh, cái này tôn nữ ngày thường nhu thuận hiếu thuận, lại hội thao cầm Nội trợ, hôm nay lên núi cũng là vì cho mình làm điểm ăn thịt đến bỏ thân thể, bây giờ tôn nữ không biết hạ lạc, lòng nóng như lửa đốt hần không để ý bệnh thể cùng bóng đêm liền muốn lên núi, chúng thợ săn một phen cản trở nhưng lại chỗ nào ngăn được? Ngay tại xô đẩy ở giữa đã thấy Ngọc nhi đầy mặt hoan hỉ vào cửa, trên tay còn cầm cùng nhau hươu Bao Bì phục, lần này thật sự là mừng rỡ.

Ông cháu hai lần này gặp nhau, tất nhiên là có một chỗ buồn vui, chúng thợ săn lúc này cũng là an tâm, tuy nhiên chợt liền hỏi lên Ngọc nhi như thế nào tào ngộ, Trương Ngọc Nhi cũng đem lang đại ca dạy nói một lần, đám người mặc dù cảm giác có chút ly kỳ, nhưng chuyện hôm nay vốn là quá mức kỳ quặc, Ngọc nhi nhà đầu cũng chưa từng nói bừa, đương Hạ Đô không cần phải nhiều lời nữa, từng cái cáo từ rồi đi.

Ngọc nhi cho gia gia ăn hươu thịt cùng thịt cá, lại hầu hạ lão nhân gia nghỉ ngơi, Trương Lão Hán hôm nay náo loạn một phen, có chút mệt mỏi, lại là ăn rất no bụng, không một hồi liền ngủ thật say, Trương Ngọc Nhi lúc này lại đi vào trong viện, con mắt nhìn chăm chăm mới vừa cùng Lang đại ca phân biệt chỗ, nơi đó tự nhiên là một vùng tăm tối, nhưng ở trong mắt nàng lại tựa hồ như rõ ràng nhìn thấy cái kia cường tráng thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đồ Thôn huyết án

Một cái canh giờ tại hiện tại Tô Thanh Thành tới nói chỉ là một cái mơ hồ khái niệm, hần biết đây là hai giờ, nhưng lại không có bất kỳ cái gì công cụ phán đoán điểm này, ngay từ đầu hần còn có chút lo lắng, sợ Trương Ngọc Nhi gia gia lại bởi vì nóng vội một mình lên núi mà tào ngộ cái gì ngoài ý muốn, tuy nhiên theo thời gian đi qua loại này lo lắng đang chậm rãi giảm bớt. Phi thân nhảy lên Sơn Đạo cái khác một viên tham gia thiên đại thụ, Tô Thanh Thành nhàn nhã nằm tại ngọn cây trên một nhánh cây ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Tối nay trên bầu trời có rất nhiều Ô Vân che đầy mặt trăng, nhưng cái này cũng không thể ảnh hưởng hấn trăng lệ, ngẫu nhiên lộ ra điểm Điểm Tinh chi riêng khiến cho hấn nhìn càng Vi Thần bí. Đối với Tô Thanh Thành tới nói, hiện tại muốn suy nghĩ vấn đề là mình bước kế tiếp nên muốn thế nào ? Nếu biết thân ở thời đại, luôn luôn sẽ không an phận thủ thường trong lòng của hấn đã mờ mờ ảo ảo có chờ mong.

Hiện tại Hoàng Cân Khởi Nghĩa hầy còn chưa bạo phát, bằng cùng với chính mình hiện tại lực lượng là không có thể đi bộ đội thành công rồi ? Hậu thế tay trắng khởi gia, có thể cùng các loại đối thủ lượn vòng tại thương trường, thu hoạch phong phú lợi nhuận, cái kia thế thiên phú dị bẩm, lại có thể không thể thành lập một chi minh thế lực, cùng những cái kia danh truyền thiên cổ hào cường nhóm tách ra vật tay ? Tô Thanh Thành làm việc luôn luôn sẽ không thái quá đê ý hậu quả, hấn xem trọng là quá trình bên trong hưởng thụ, càng nghĩ vẫn cảm thấy trước giải một chút cái này cổ đại xã hội mới là nhất là thực tế, huống hồ hấn trên thân còn có một phần suất lĩnh đàn sói trách nhiệm, ngoại trừ cổ thân thể này bản năng bên ngoài, hấn hiện tại cũng là thực tình thích bên người đàn sói, trải qua hậu thế quá nhiều người lừa ta gạt, Tô Thanh Thành ngược lại đối với mấy cái này yêu hận rõ ràng đã thủ càng có hảo cảm.

Nghĩ nửa ngày, đoán chừng thời gian cũng không còn nhiều lắm, Tô Thanh Thành coi lại một chút tiểu sơn thôn phượng hướng, nơi đó ánh lửa đã toàn bộ dập tắt, nghĩ đến các thôn dân tiến vào mộng đẹp, mình cũng có thể yên tâm, Tô Thanh Thành đứng người lên hình, mấy cái lên xuống liền chui vào một Phiến Sơn trong rừng.

Trên đường trở về lẻ loi một mình, tự nhiên so với vừa nãy muốn nhẹ nhõm rất nhiều, nghĩ đến cái kia đáng yêu tiểu cô nương, Tô Thanh Thành khoe miệng không khỏi dất một cái đường cong. Ngọc nhi kia phần thanh thuần chất phác là hấn hậu thế chưa hề thấy qua, những cái kia hấn chỉ dạy qua trong sơn thôn cũng có chất phác thiếu nữ, tuy nhiên so với Ngọc nhi, vẫn là thiếu một phần linh động. Huống hồ đây là hấn tới đây thế sau gặp phải đệ nhất cá nhân loại, tự nhiên càng có một phần không nói ra được thân mật cảm giác.

"Lớn Lão Hắc, lại đi ra tản bộ a, đừng chạy, theo giúp ta tâm sự." Hôm nay kinh lịch khiến cho Tô Thanh Thành tâm tình phá lệ vui sướng, trước mắt đầu này to con Hắc Hùng trong mắt hấn cũng biến thành ngây thơ chân thành, chưa từng có đủ nói chuyện nghiêm hấn vậy mà hướng về phía Hắc Hùng nói đến lời nói, mà con kia ban đêm đi ra tản bộ Hắc Hùng thấy hấn lại là quay đầu liền chạy, cái này đồ vật cho nó lưu lại ấn tượng quá sâu, lần trước vì tranh đoạt con mồi lại bị cái này không đáng chú ý tiểu đồng tây đánh đập một trận, da dày thịt thô, ngay cả Sư Hồ đều không sợ nó lại đối cái này Lang Vương sinh ra tâm mang sợ hãi.

"Mẹ nó, bình thường cũng không gặp người chạy nhanh như vậy." Nhìn xem Hắc Hùng cực kỳ mạnh mẽ chạy ra ánh mắt của mình bên ngoài, Tô Thanh Thành không khỏi nhìn không được cười lên, tại cái này Phiến Sơn rừng, mình đã thành không thể tranh cãi Vương Giả, nhưng nếu là đi nhân loại xã hội ? Hấn tin tưởng lấy hấn trí tuệ cùng thân thủ cũng có thể có một phen hành động. Trở lại chỗ ở Tô Thanh Thành vẫn chưa thỏa mãn, sừng sốt kéo mười mấy đầu ác lang còn có Phi Vũ tụ tập một chỗ nghe hấn nói rất dài thời gian, những này động vật sẽ không chống lại chỉ thị của hấn, thế nhưng mười phần kỳ quái, vua của bọn chúng hôm nay là thế nào ?

Hai Thiên Hậu sáng sớm, Trương Ngọc Nhi trước kia liền đi tới ước định địa điểm, lúc này trời hầy còn không sáng, đêm qua nhớ tới hôm nay lại có thể nhìn thấy Lang đại ca, nàng đứng là lẫn lộn khó ngủ, sợ mình ngủ qua ước định thời điểm. Ti mi nàng hôm nay còn đặc biệt dẫn mấy cái nóng hôi hổi màn thầu, đây là hấn dùng Lang đại ca cho nàng hươu chân đôi lấy vật liệu, tất nhiên là muốn để hấn ném thử tươi.

Đối với lần này ước hẹn coi trọng, Tô Thanh Thành còn muốn tại Trương Ngọc Nhi phía trên, nửa đêm hấn liền đến nơi này, đồng thời còn có chút khăn trương, tiểu cô nương sẽ không không tới đi ? Trông thấy Ngọc nhi thân ảnh xuất hiện, hấn lập tức từ trên cây lách mình mà xuống, hai người gặp nhau đều là trong lòng hoan hỉ. Có lần trước xấu hổ, Tô Thanh Thành hôm nay không còn dám lung Ngọc nhi, chỉ là nắm tay của nàng đi tới trong rừng một đường thạch khe chỗ, đây cũng là hấn đã sớm tìm hiểu tốt địa phương.

Được Lang đại ca lôi kéo tay nhỏ đi hướng rừng cây chỗ sâu, Ngọc nhi trong lòng vừa thẹn vừa mừng, tuy nhiên cũng không có nửa phần lo lắng.

"Lang đại ca, người ăn từ từ, cái này còn có." Nhìn cùng với chính mình trước kia liền làm màn thầu được Lang đại ca ăn Phong Quyền Tàn Vân, Ngọc nhi nụ cười rất là xán lạn, Khả Tâm đầu cũng có một cỗ thương tiếc, Lang đại ca khẳng định rất lâu chưa ăn qua những thứ này, vừa mới tiếp nhận màn thầu thời điểm hấn còn phát rất dài thời gian lãng, lập tức một bên cho hấn thuận lưng một bên ôn nhu nói.

"Ngọc nhi, ăn ngon, người thủ nghệ thật tốt." Trong miệng chất đầy màn thầu Tô Thanh Thành mơ hồ không rõ nói, hấn không cách nào hình dung mình nhìn thấy những này màn thầu lúc tâm tình, cửa vào càng là xốp thơm ngọt, tiểu cô nương làm màn thầu Công Lực rất là không tầm thường, hậu thế hấn chưa hề nghĩ tới mình đời này có thể đem một cái bánh bao ăn đến như thế say sưa ngon lành, nhưng bây giờ hết thấy đều là như vậy tự nhiên.

"Người thích ăn, kia Ngọc nhi thường thường làm cho người ăn, chậm một chút, uống nước." Trương Ngọc Nhi cười nói, lần trước đôi lấy bột mì còn có không ít, dù sao đây cũng là Lang đại ca cho, hấn đã thích, mình liền nhiều hơn làm cho hấn ăn, lần sau còn muốn thêm điểm bánh nhân thịt.

"Tốt tốt tốt, đối Ngọc nhi, người gia gia không có sao chứ ?" Tô Thanh Thành nghe vậy liên tục không ngừng gật đầu, cái này một ngày, hai người tại trong núi rừng tán gẫu Thuyết Địa, dạo chơi dạo chơi, Ngọc nhi nói cho hấn rất nhiều sự tình, hiện tại Niên Hảo, Tiểu Thôn cách Thương Đàng có bao xa, đây đều là nàng đặc địa nghe được, Tô Thanh Thành thì là mang theo Ngọc nhi đi mấy cái nàng chưa hề đi qua sơn lâm cảnh đẹp, tại hai người cảm giác bên trong, cái này một ngày trôi qua là lạ thường nhanh, càng là vẫn chưa thỏa mãn, đã hẹn lần tiếp theo gặp mặt thời gian mới không thôi chia tay, đương nhiên Tô Thanh Thành sẽ không quên vì Ngọc nhi chuẩn bị con mồi.

Phía sau mấy tháng, hai người cơ hồ cách mỗi ba ngày liền muốn gặp mặt một lần, Ngọc nhi sẽ biến đổi hoa văn cho Tô Thanh Thành mang đến các loại ăn ngon đồ ăn, còn giúp hấn hỏi rất nhiều hấn muốn biết sự tình; Tô Thanh Thành thì là chuẩn bị cho Ngọc nhi hoa văn phong phú con mồi, đoạn này thời gian, hấn luyện được một tay tinh chuẩn bay thạch bản lĩnh, tăng thêm hấn lực lượng, nhưng nói là Bách Phát Bách Trung, đương nhiên về sau sẽ chen vào Ngọc nhi mũi tên, tránh khỏi trong thôn chỉ người hoài nghi.

Tiểu cô nương đáng yêu chất phác khiến Tô Thanh Thành thường thức triu mến, mà hấn dần dần khôi phục như cũ ăn nói kiến thức cùng u Mặc Phong thú càng làm cho Ngọc nhi Tâm Động, mấy cái Nguyệt Hạ đến, đối với thiếu nam thiếu nữ đã là cảm tình cực soát, tại Tiểu Ngọc trong lòng, Lang đại ca

không chỉ có là cái yêu thương nàng huỳnh trưởng, còn càng có một loại nàng không nói ra được thân mật cảm giác; mà ở trong mắt Tô Thanh Thành, Tiểu Ngọc tựa hồ cũng không riêng gì cái muội muội.

Hôm nay định ngày hẹn địa điểm là giữa khu rừng thạch khe chỗ, vì cam đoan Ngọc nhi giữa khu rừng an toàn, Tô Thanh Thành cũng lấy sói phương thức tại nàng trên thân lưu lại mùi vị, bình thường mãnh thú nghe được mình mùi vị là sẽ không thương tổn nàng, lúc này đã là tiến vào mùa hè, chính gặp trên núi quả đào quen, Tô Thanh Thành cũng cố ý hái không ít phải mang về cho Ngọc nhi.

Nhưng nay Thiên Ngọc mà lại là khó gặp thất ước, chớ có một cái canh giờ vẫn là không thấy nàng thân ảnh, trước kia nhưng từ không có qua, chẳng lẽ là những cái kia thợ săn nhìn ra dị thường? Tô Thanh Thành có thể khẳng định Ngọc nhi là đụng phải chuyện gì, đợi thêm nữa một lúc sau không khỏi nóng vội, hắn lại không dám rời đi, sợ tiểu cô nương có việc tới chậm nhìn không thấy mình, ngấm lại liền tới đến trong rừng đầu kia đường núi thăm viếng, nhưng đường núi bên trên vẫn như cũ là không có một ai, Tô Thanh Thành không khỏi có chút thất vọng, nhưng hắn vẫn là sẽ không rời đi, tin tưởng tiểu cô nương nhất định sẽ tới, nghĩ tới đây hắn lại nhìn một chút tiểu sơn thôn vị trí, cái này xem xét phía dưới thân thể lập tức cứng ngắc, Tiểu Thôn bên trong đúng là hiện lên mấy chỗ ngọn lửa, khói đen cũng sinh, lấy hắn thị lực tự nhiên đó có thể thấy được kia tuyệt không phải khói bếp!

Lại liên tưởng đến Ngọc nhi thất ước, một loại khủng hoảng dự cảm bắt đầu trong nháy mắt chiếm cứ Tô Thanh Thành trong lòng, cái này tại mà nói thì phi thường ít có cảm giác, nhưng lâu dài sơn lâm sinh hoạt lại nói cho hắn biết, hắn loại này cảm giác là dị thường tinh chuẩn, cơ hồ không có do dự chốc lát, bay trên thân thụ nắm một cái lá cây xóa tái rồi khuôn mặt của mình về sau, Tô Thanh Thành thật nhanh hướng Tiểu Thôn phương hướng chạy đi.

Hắn không có đi trong núi tiểu lộ, mà là thuận dốc đứng sườn núi thẳng đến mà xuống, trong lòng lo lắng khiến cho tốc độ của hắn tiêu thẳng đến cực hạn, lúc này nếu có người có thể trông thấy, cũng chỉ có thể nhìn thấy một đầu bóng xám! Sau một lát, Tô Thanh Thành đã đi tới Tiểu Thôn cửa thôn, lúc này hắn có thể rõ ràng trông thấy trong thôn nhiều chỗ Phòng Xá phun ra nuốt vào lấy ngọn lửa, trên đường nhỏ cũng đỏ nằm lấy mấy cỗ thi thể, dưới sự kinh hãi hân vội vàng tránh trên thân trước, đương nhiên cũng không quên phòng bị chung quanh động tĩnh.

Cái này mấy cỗ thi thể từ trang phục nhìn lại hắn là trong thôn thợ săn, trong tay còn cầm Săn bắn dùng xiên sắt, một người trong đó hai mắt gãy đến lão đại, nơi cổ họng có một cái chính tề đứt gãy, quanh người một mảnh vũng máu, xác nhận được người cắt đứt cổ họng mà chết! Mà đổi thành một người lại là ở ngực sập xuống dưới, tứ chi một mảnh máu thịt be bét, nhìn kia vết thương lại giống như là được móng ngựa chà đạp mà chết.

"Đây nhất định là cố ý, chẳng lẽ là Sơn Tặc? Cái này thợ săn máu tươi còn không có ngưng kết, thân thể cũng có nhiệt lượng, khẳng định là vừa mới chết không lâu." Ngón tay chấm trên đất máu tươi đưa vào trong miệng, Tô Thanh Thành lập tức liền có phán đoán, nhưng tại máu tươi của vào đồng thời, trong đầu tựa hồ lại xuất hiện một cái cuồng bạo thân ảnh, hắn miễn cưỡng Tửung áp chế, đây là thân thể tự nhiên khát máu bản tính, lách mình tiến vào gần nhất Thôn Ốc, trên giường còn có một bộ nửa quả nữ thi, cũng là chết không nhắm mắt, đầy mặt bầm đen, hạ thân càng là một mảnh hỗn độn, càng đáng sợ chính là mặt đất còn có một cái chết đi hài nhi, nhìn cách Tử Ung nên bị ngã chết, người nào hạ này ngoan thủ? Ngọc nhi! Dù cho lấy Tô Thanh Thành nhìn quen huyết tính cũng vì trước mắt trắng diện lâm chấn kinh, đồng thời tâm bên trong thêm lo lắng Ngọc nhi an nguy, những người này táng tận thiên lương, Ngọc nhi lại như thế đáng yêu, một cái đáng sợ ý nghĩ để Tô Thanh Thành đánh cái Hàn Chiến.

Hai người gặp mặt thời điểm, Ngọc nhi đã từng từng nói với hân trong nhà vị trí, trước cửa có một viên Tang Thụ, Tô Thanh Thành thật nhanh tìm kiếm lấy, cũng nhìn thấy rất nhiều thôn dân thi thể, hân có thể nghe thấy thôn bắc ẩn ẩn còn có kêu khóc cùng tiếng cười, ngay lập tức liền muốn hướng chỗ kia đi, nhưng lại tại lúc này, hân nhìn thấy viên kia Tang Thụ! Phi thân trèo Thượng Viện tường, một màn trước mắt càng là làm hân tròn mắt đều nứt!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Lang Vương giận

Một cái Bạch Phát Lão Giả nằm tại cửa ra vào trên bậc thang, đầu một đám máu tươi, không biết sống hay chết, mà Ngọc nhi lúc này đang bị bốn cái thân cường lực trắng đại hán đặt tại mặt đất, thân trên y phục đã bị xé rách, thiếu nữ kiện Mỹ đích thân thể liền hiện ra ở ban ngày phía dưới, trong miệng chặn lấy vải rách, những đại hán này chính cười xé rách nàng hạ thân váy áo, Ngọc nhi tuy là đủ kiểu giãy dụa, trong miệng ô ô liên thanh, nhưng lại chỗ nào có thể địch nổi bốn người này khí lực, khuôn mặt nhỏ nhắn phía trên càng là nước mắt tràn ngập.

Để Tô Thanh Thành giật mình là, những người này căn bản không phải hân trong tưởng tượng những cái kia tặc nhân, lại là quan binh! Hậu thế hân đọc hệ lịch sử lúc đối các đời các đời quân phục cũng đã có nghiên cứu, trước mắt những đại hán này mặc trên người đều là Hán triều quân phục, nhưng Hán Quân tại sao lại như thế đối đãi thôn dân?

Bất quá trước mắt cảnh tượng đã dung không được hân suy nghĩ nhiều, một cái lách mình liền nhào đi qua, ngay tại xé rách Ngọc nhi váy áo sẽ tốt chợt nghe phía sau vang lên tiếng gió, vội vàng nhìn lại, một con mãnh hữu lực nằm đầm mau lẹ tại trong mắt phóng đại, về sau chính là một trận nổi đau xé rách tim gan, thân thể bị đánh bay ra hai trượng, trùng điệp đâm vào tường viện phía trên, sau đó liền ngã Giáng Trần ai không động dậy được nữa.

Mặt khác ba Nhân Đại bị kinh ngạc, vội vàng đứng dậy rút ra binh khí, trước mắt là một cái eo đầm Hồ Bì, đầy mặt lục sắc, toàn thân Hôi Mao nhân hình

quái vật, lại nhìn được hấn đánh bay đồng bạn, lúc này mặt của người kia đã bị đánh giống một cái nát dưa hấu, bọn hấn nhìn đều có muốn nôn mửa cảm giác, đây là cái gì đồ vật ? Minh đồng bạn thân cường lực trắng, vậy mà lại được một quyền đâm chết ?

"Lang đại ca!" Ngọc nhi lúc này cũng khôi phục tự do, sáng sớm nàng lúc đầu thật vui vẻ muốn đi trên núi cùng Lang đại ca gặp mặt, nhưng bỗng nhiên tới một đội quan binh, nói là muốn thu thuế, các thôn dân tất nhiên là mở miệng cãi lại, ai ngờ những này quan binh vậy mà lập tức trở mặt, nói trong thôn người cầu kết Sơn Tặc, chính là triều đình phản nghịch, không riêng cưỡng ép tiến vào dân cư lục tung, có còn đối trong thôn nữ tử thực hiện cường bạo, đám thợ săn nhìn không đi xuống phần khởi phản kháng, lại bị bọn hấn tàn nhẫn đồ sát! Sát cơ vừa mở liền không thể vãn hồi, bốn người này truy cùng với chính mình đổ trong viện, gia gia nghe tiếng ra lại bị bọn hấn một đao ném lẩn, được mấy người kia đặt ở mặt đất, kiêu nộ thân thể được bọn hấn thô to hai tay đùa bốn, Trương Ngọc Nhi hợp lực giãy dụa lại là hoàn toàn vô dụng, mắt thấy đáng sợ nhất sự tình liền muốn tại mình trên thân phát sinh, trong nội tâm nàng đã tuyệt vọng, cũng không có ngờ tới nàng một lòng nghĩ Lang đại ca sẽ ở lúc này xuất hiện. Vừa được mấy người buông ra, nàng lập tức chạy đến Lăng Sinh bên người, nước mắt không nhận không che chảy xuôi xuống tới.

"Ngọc nhi không khóc, đại ca hôm nay định báo thù cho ngươi!" Tô Thanh Thành đem Ngọc nhi ôm vào lòng, vì nàng lau đi nước mắt về sau quay đầu đối kia ba Danh Sĩ tốt lạnh lùng nói.

"Tiểu tử, triều đình đuổi bắt phản nghịch, ngươi muốn chết à?" Tuy là e ngại cái này quái vật thân thù, nhưng nghe hấn miệng nói tiếng người, mấy trong lòng người hơi định, đến cùng bọn hấn cũng là đầu đao liêm huyết chi bối phận, nghĩ đến cái này tiểu tử cũng đúng vậy lực lớn thân nhẹ, mới đồng bạn cũng là được hấn đánh lên bỏ trí.

Vừa mới dứt lời, chỉ thấy người này gầm nhẹ một tiếng, trước mắt Nhất Hoa đã đến trước mặt, đao của hấn vừa giơ lên, ở ngực truyền đến đau đớn một hồi, toàn thân khí lực cũng biến mất không thấy gì nữa, cúi đầu xuống, hấn không thể tin phát hiện người này đúng là sinh sinh dùng tay cắm vào bộ ngực của mình, đây là hấn trong đầu cái cuối cùng hình ảnh, theo một trận cang thêm mãnh liệt kịch liệt đau nhức đứng vậy hai mắt tối sầm

Tô Thanh Thành thu hồi tay trái, lúc này trong tay chỗ nắm rõ ràng chính là người kia trái tim, một cổ nhiệt huyết phun ra ngoài vẩy vào trên mặt của hấn, liếm miệng một cái bên cạnh nhiệt huyết, ánh mắt của hấn cũng biến thành tàn bạo! Trong đầu tựa hồ có một cái khác ý thức đã thức tỉnh, hấn muốn giết, phải dùng máu tươi đến xối ướt mình quanh thân, thân thể cất giấu bản tính tại nội khí cùng máu tươi song trọng kích thích hạ triệt để thức tỉnh.

Có đôi khi hoảng sợ cũng sẽ cho người ta mang đến lực lượng, còn lại hai người vung vẩy Phác Đao liền hướng Tô Thanh Thành đánh tới, đồng bạn máu tươi cũng khơi dậy bọn hấn hung tàn, nhưng trước mắt đối thủ là cuồng bạo bên trong sơn lâm Lang Vương, kết quả không có nửa phần lo lắng, Tô Thanh Thành linh xảo hiện lên đại đao, hai tay thật nhanh giữ lại hai người Cổ Họng, một tiếng cao vút Lang Khiếu phóng lên tận trời, tay trái người kia đầu lâu được hấn sinh sinh vụn gãy, một người khác hai mắt tràn đầy thần sắc sợ hãi, trong tay đại đao cũng đã rơi xuống mặt đất, hấn trông thấy cái này quái vật dễ như trở bàn tay đem mình rút ngắn,

Sau đó mở ra miệng lớn, hàn quang lóe lóe hàm răng liền cắn về phía trong cổ của mình, kịch liệt đau nhức nhanh chóng truyền đến, người kia đến chết đều không minh bạch vì sao cường hấn bọn hấn ở đây mặt người trước không hề có lực hoàn thủ, tựa như thôn dân tại bọn họ trong tay.

"Ngươi là người phương nào ? Dám giết lớn Hán Quan quân ?" Tô Thanh Thành Lang Khiếu đưa tới càng nhiều sĩ tốt, trông thấy một màn trước mắt, luôn luôn hung tàn bọn hấn cũng bị chấn kinh, cái này tràng diện cũng quá mức huyết tính, trước mắt vật này đến cùng là cái gì quái vật ? Hấn nhìn quang đều làm nhân tâm sinh hàn ý.

Tô Thanh Thành cũng không đáp lời, buông lỏng tay ra bên trên sĩ tốt, lập tức lại hướng cửa ra vào một đám đánh tới, hấn lúc này hai mắt đều là huyết hồng, tra hỏi người sau lưng binh sĩ nhìn thấy mình chưa hề thấy qua một màn, người kia được cái này quái vật bắt lấy hai chân, tùy tiện nâng tại không trung, sau đó liền gặp quái vật một tiếng gầm nhẹ, hai tay một phân! Kêu thảm sau lưng đầy trời huyết vũ lẳng không mà xuống, các loại Tạng Khí ruột phổi vẩy xuống một đầu, như thể cường tráng một cái sĩ tốt lại bị quái vật sống sờ sờ xé thành hai nửa.

Cuồng bạo bên trong Tô Thanh Thành mang theo hai đầu máu thịt be bét đòi người như thiểm điện vọt vào binh lính trong đám, một nháy mắt tiếng kêu thảm thiết nổi thành một mảnh, vẩy ra máu tươi khiến cho quanh người hấn vài thước đều tạo thành huyết vụ, thủ chương, đầu ngón tay, đi đứng, Lợi Xì, thân thể mỗi cái bộ phận vào lúc này đều được Tô Thanh Thành xem như giết người lợi khí, binh lính máu tươi cũng làm cho hấn càng thêm điên cuồng.

Đi theo sau cùng sĩ tốt quát to một tiếng quay người liền chạy, trên chiến trường bọn hấn cũng coi như được dừng mảnh, cũng không quá mức e ngại sinh tử, nhưng trước mắt đối mặt căn bản cũng không phải là nhân loại, mà là một cái hung tàn khát máu quái vật, loại kia vô biên huyết tính đánh tan trong lòng bọn họ ý chí chiến đấu, lúc này chỉ có một cái ý nghĩ, chính là rời xa cái này đáng sợ quái vật. Tô Thanh Thành như thế nào lại buông tha bọn hấn, bay trên thân trước từng cái đuổi kịp, mỗi người đều là Xuyên Tâm mà chết, bọn hấn Y Giáp tại cái này quái vật thủ chương trước mặt không được nửa điểm trở ngại tác dụng, Lang Vương những nơi đi qua, máu chảy thành sông.

"Lang đại ca!" Mới Tô Thanh Thành nhào tới thời điểm, Trương Ngọc Nhi cũng lập tức đi vào gia gia bên người, thân thể đảo ngược về sau lão nhân gia đầy mặt máu tươi, trên trán một đường tràn đầy tác hơn đao ngàn, đã là lại không nửa điểm khí tức, Ngọc nhi trong lòng Bi Thống không thôi, lúc này trong viện kêu thảm sấm trư thanh âm vang lên liên miên, ngẩng đầu nhìn lại, Lang đại ca tựa hồ giống như điên cuồng tại xé rách lấy những cái kia quan binh, tuy nhiên trong lòng hơi có khoái ý, nhưng như thể huyết tính tàn nhẫn tràng diện vẫn là để nàng không đành lòng nhìn nhau! Sau gặp Lang đại ca đúng là truy sát ra khỏi phòng, Ngọc nhi trong lòng lo lắng không thôi, những cái kia quan binh có trên dưới một trăm người cử đến, Lang đại ca xông đi qua chẳng phải là Quả Bất Dịch Chúng, nóng vội phía dưới nàng liền lên thân cũng không kịp che lấp liền đi theo.

Tô Thanh Thành cũng không biết mình lấy nhiều ít quan binh tính mệnh, tại thời khắc này giết chóc đúng vậy hấn bản năng, một đường đi vào trong thôn quảng trường chỗ, nơi đó còn có một đồng binh lính cùng tạm thời may mắn còn sống sót thôn dân, hấn mau lẹ nhào đi qua, tiến lên ngăn cản sĩ tốt không một không chết thảm tại hấn dưới bàn tay, bỗng nhiên phía trước truyền đến một trận vang động, một viên người mặc khải giáp Tướng Quan phóng ngựa hướng mình vọt tới, Hậu Bối Đại Đao mang theo thể xông đón đầu chặt xuống! Nghe kia phong thanh cũng biết lực đạo bất phàm.

Lại là một tiếng Lang Khiếu vang lên, kia Tướng Quan kinh hãi muốn tuyệt phát hiện mình toàn lực một đao lại bị cái này quái vật ngạnh sinh sinh dùng

một cái quan binh thì thể chặn, thì thể tại đao hạ biến thành hai bên, quái vật có chút lâm vào thổ địa hai chân một cái phát lực liền phi thân lên, không đợi mình kịp phản ứng, đao cán đã được đối phương bắt lấy, sau đó cứng rắn đao cán cũng bị hấn sinh sinh bẻ gãy, kia quái vật nắm lấy một nửa đại đao đứng là hướng mình bỏ tới, may mà hấn trải qua Chiến Trận, một cái ngã ra sau xuống ngựa thân quay đầu liền chạy, đồng thời đám kia binh lính cũng vọt lên lên, đại đao trường mâu đều hướng Tô Thanh Thành chém tới.

Tô Thanh Thành mau lẹ vô cùng từ lập tức một cái xoay người, đập vỡ hạ Phurong Sĩ tốt đầu lâu đồng thời cũng tránh vào trong đám người, tàn nhẫn đồ sát lại lần nữa trình diễn, hấn quý mị linh động Thân Pháp thành sở hữu sĩ tốt trong mắt ác mộng, vô luận bọn hấn như thế nào liều chết, cũng bắt không được cái này quái vật một cây lông tóc, trở mắt nhìn hấn từng bước từng bước đem mình đồng bạn tươi sống móc tim mà chết, chính là nhất là kiên cường người cũng vào lúc này hồng mắt, trốn, thành bọn hấn lựa chọn duy nhất.

Đáng tiếc Lang Vương là vĩnh Viễn Bất sẽ bỏ qua con mồi của mình, so với tốc độ, bọn hấn há có thể là Tô Thanh Thành đối thủ, tuy nhiên sĩ tốt tử vong cũng vì vị kia Tướng Quan tranh thủ thời gian, rốt cuộc không lo được bộ hạ sinh tử, hấn đi trên một thớt tuấn mã liền chạy như bay, đương kia quái vật giết chết mình cái cuối cùng bộ hạ thời điểm, hấn đã kéo ra rất dài khoảng cách, bằng con ngựa này cước lực, coi như cái này quái vật tốc độ lại nhanh cũng đuổi không kịp, lúc này hấn mới kinh hồn hơi định. Há biết vừa mới quay đầu, trước mắt chẳng biết lúc nào nhiều mấy chục con ác lang, con ngựa không nhận không chế đem hấn hất tung ở mặt đất, mười mấy cái màu xám âm thanh mau lẹ vô cùng nhào tới, tiếng kêu thảm thiết lại lần nữa vang lên.

Giết sạch quan binh Tô Thanh Thành cũng không có đình chỉ, ánh mắt của hấn lại nhìn chăm chăm về phía đám kia bị trói một chỗ thôn dân, chỉ là lúc này bước chân lại là lộ ra cực kì chậm chạp, bởi vì hấn trong óc cũng tại tiến hành giãy dụa, mới máu tươi khơi dậy cỗ thân thể này khát máu bản tính, Tô Thanh Thành bản thân cũng đối những này tàn nhẫn đối đãi thôn dân quan binh tràn đầy hận ý, là lấy cuồng bạo tiến hành mười phần triệt để, nhưng trước mắt này chút thôn dân lại không phải hấn mục tiêu, thân thể bản năng lại tại huyết tính cùng đồ sát kích thích hạ càng thêm cường đại, đứng vậy hấn nỗ lực không chế cũng không thể không từng bước một hướng thôn dân bức tới.

Những thôn dân này nhìn thấy mới trận kia đáng sợ chém giết, cái này quái vật cắn bản đúng vậy dã thú, nhìn xem hấn lại hướng mình đi tới, trong lòng hoảng sợ vô cùng, nhưng thân thể bị trói bọn hấn như thế nào cũng giãy dụa không thoát, có nhát gan đã xụi lơ tại mặt đất.

Tô Thanh Thành chỉ cảm thấy trước mắt thôn dân đối với hấn dụ hoặc càng lúc càng lớn, hấn rất khó ngăn cản cỗ thân thể này bản tính, bước chân dần dần tăng tốc, nhưng vào lúc này, một đường yếu điệu thân ảnh ngăn tại trước mặt, Trương Ngọc Nhi Xích Quả lấy thân trên ngăn lại mình đường đi, trong mắt tất cả đều là ân cần lo âu chi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bản tính chi tranh

Mới Tô Thanh Thành cùng một đám quan binh chém giết thời điểm, Ngọc nhi lại không dám áp sát quá gần, trước mắt Lang đại ca tựa hồ cùng mình ngày bình thường nhận biết rất không giống, khi đó hấn biết đến rất nhiều, sẽ cho mình kể chuyện xưa, còn cả ngày mang theo một trương vẽ mặt vui cười, nhưng bây giờ hấn tựa như là một con điên cuồng dã thú, đây hết thảy nhất định là vì mình, nếu không Lang đại ca cũng sẽ không tới.

Chém giết qua rất nhanh, chờ cái cuối cùng binh lính ngã xuống về sau, Trương Ngọc Nhi lập tức chạy về phía Tô Thanh Thành chỗ, nhưng lại gặp hấn bước chân chậm rãi lại hướng bị trói lấy thôn dân bức tới, hành động ở giữa rất là cứng nhắc, nàng lập tức chạy đến phía trước ngăn cản đường đi của hấn, lúc này Lang đại ca toàn thân máu tươi, lông tóc bên trên tựa hồ còn có một số thịt nát, một hai mắt con người huyết hồng lộ ra hung tàn cùng giãy dụa.

"Lang đại ca người làm sao rồi, ta là Ngọc nhi a!" Trương Ngọc Nhi trông thấy Lang đại ca bộ dáng này lại là nóng vội lại là tự trách, không khỏi la lớn, tựa hồ muốn đem hấn tỉnh lại.

"Ngọc, Ngọc nhi, người đi mau, đi được xa xa, đại ca sắp nổi điên, sẽ thương tổn người." Tô Thanh Thành nhìn trước mắt Ngọc nhi, dùng hết toàn thân khí lực gạt ra câu nói này, hấn cảm thấy mình sắp đề nên không được kia phần bản tính, ngày thường tại trong núi rừng phần lớn là hấn suất lĩnh đàn sói xuất thủ, dù cho tự mình xuất động cũng sẽ không giống hôm nay như vậy tàn sát, trên dưới một trăm Danh Sĩ tốt sinh mệnh cùng máu tươi khiến cho sói hung tàn khát máu triệt để được kích phát ra đến, hấn rất khó tiến hành không chế.

"Không muốn, Ngọc nhi không đi, ta muốn Lang đại ca người giống nguyên lai như thế." Ngọc nhi âm thanh nhỏ mà kiên định, gia gia chết rồi, mình cũng không sạch sẽ, nàng không biết về sau nên như thế nào? Lại gặp Lang đại ca bộ dáng này, nhìn hấn đã đem môi dưới cắn chảy ra máu nhưng vẫn là không đành lòng thương tổn tới mình, trong lòng cảm động tới đỉnh, đứng là quyết nhiên bỏ nhào vào Tô Thanh Thành nghi ngờ Trung Tướng hấn ôm chặt, giờ phút này nàng chỉ có một cái tín niệm, Lang đại ca là vì nàng mới có thể dạng này, dù cho chết ở trên tay hấn cũng an lòng.

"Đi, đi. ." Tô Thanh Thành giãy dụa lấy phát ra thống khổ tru lên, thiếu nữ mềm mại thân thể thật chặt cuốn lấy mình, kia một đoạn trắng nõn hoa non nõ đang ở trước mắt, nhưng lúc này đây hết thảy đối với hấn mà nói không có nửa điểm ôn nhu hiền hiền ý tứ, miệng của hấn là tại hướng thiếu nữ cổ họng

đi, nhưng sau đó khẳng định không phải thâm tình một hôn, mà là trí mạng Lợi Xi.

Đàn sói giờ phút này cũng vây quanh lên, mới kia Tướng Quân thi thể vị trí đã chỉ còn huyết hồng khung xương, trong thôn nồng hậu dày đặc huyết tinh mùi vị để đàn sói hưng phấn lên, tuy nhiên bọn hán cũng không dám động, bởi vì bọn hán Vương còn không có phát ra tín hiệu, hán ngay tại ôm một cái thiếu nữ, quanh thân run lẩy bẩy.

Cảm giác được sắc nhọn hàm răng đụng chạm cần cổ của mình, có chút nhói nhói, Ngọc nhi lại là không chút nào giãy dụa, ngược lại an tĩnh nhắm lại hai mắt, nằng bây giờ cần một cái ấm áp ôm ấp, dù chỉ là từ vong trước một khắc, Tô Thanh Thành ánh mắt Thị Phục tạp, có hưng phấn, cũng có hung tàn, có thống khổ, cũng có giãy dụa, toàn thân gấp Trương Nhưộng hán có chút phát run, thể nhưng khó mà không chế Lợi Xi cắn nhập.

"Ngô. ." Bên tai truyền đến một trận kêu rên thanh âm, thân thể được đại lực đẩy ra, Trương Ngọc Nhi lao đảo té ngã mặt đất, bóng loáng da thịt cũng bị trên đất cục đá chỗ vạch phá, nhưng nằng không có chút nào đi để ý loại kia đau đớn, lập tức mở ra hai mắt hướng về phía trước nhìn lại.

Nghìn cân treo sợi tóc trước mắt, Tô Thanh Thành dùng hết toàn thân khí lực đem đầu ngoặt về phía một bên, đẩy ra Trương Ngọc Nhi về sau hán đem mình thủ chương để vào trong miệng, một cổ toàn tâm đau đớn dâng lên, thủ chương ở trong chớp mắt máu thịt be bét, nhưng trong lòng Thanh Minh lại hồi phục rất nhiều, hán lập tức liền nhào về phía trong sân rộng giếng nước, điên cuồng đánh ra rét lạnh giếng chính Thủy Tướng lạnh cái thông thấu, một mực rót có ngũ đại thùng, trong mắt của hán hồng quang mới chậm rãi tán đi, ngồi tại bên cạnh giếng thờ mệnh, giống như là mười phần vất vả, mới hán lực giết trăm người đều không có phí quá nhiều khí lực, nhưng cùng thân thể bản tính giao phong lại làm cho hán Tâm Lực lao lực quá độ, cũng may mắn có Ngọc nhi xuất hiện, đối cái này tiểu cô nương triu mến khiến cho hán tại tối hậu quan đầu có thể bảo trì một tia Thanh Minh, đàn sói thấy hán bộ dáng cũng nhao nhao vây quanh lên.

"Lang đại ca, khá hơn chút nào không?" Ngọc nhi đứng dậy không sợ hãi chút nào xuyên qua đàn sói đi vào Tô Thanh Thành trước mặt, đàn sói tuy là trong mắt cảnh giác nhưng cũng không có ngăn cản nằng hành động, bởi vì cái này thiếu nữ trên người có bọn hán quen thuộc mùi vị, Vương mùi vị! Lúc này Tô Thanh Thành ngồi liệt mặt đất,

Lộ ra rất là bất lực, tuy nhiên một hai mắt con người lại hồi phục ngày xưa thanh tịnh, cái này khiến Ngọc nhi vui vẻ không thôi.

"Tốt, đại ca không sao, Ngọc nhi người thật ngốc, vừa rồi liền không sợ đại ca ăn người." Tô Thanh Thành giải khai bên hông mình Hồ Bì, ôn nhu dùng nó bao lấy Ngọc nhi thân trên, tại nằng chớp mũi nhẹ nhàng điểm một cái, khẽ cười nói, cái này tiểu cô nương đối với hán quan tâm là phát ra từ thật lòng.

"Gia gia được bọn hán giết, Ngọc nhi thân Tử Dã không sạch sẽ, Lang đại ca người lại là vì ta mới có thể dạng này, coi như được người ăn Ngọc nhi cũng cam tâm." Thẳng đến Hồ Bì thân trên, Ngọc nhi lúc này mới kịp phản ứng mình một mực không có mặc áo phục, nghĩ đến mới vừa rồi còn ôm Lang đại ca, càng là thẹn thùng không thôi, nhưng lập tức nhớ tới gia gia chết thảm, mình lại, nằng chỉ nghe Lý gia đại thẩm nói qua, nữ hài tử thân thể là không thể cho trượng phu bên ngoài nam nhân nhìn, nếu không nằng liền không ai muốn, nhưng mình không riêng cho đám kia súc sinh nhìn qua thân thể, còn. . Nhất thời lại là buồn từ đó tới.

"Ngốc nha đầu, ai nói Ngọc nhi không sạch sẽ, đại ca liền nói người là băng thanh ngọc khiết cô nương, đừng nghĩ lung tung, về sau đại ca sẽ chiếu cố thật tốt người." Tô Thanh Thành yêu thương nói.

"Thật ? Đại ca người chịu muốn Ngọc nhi ?" Trương Ngọc Nhi nghe xong có chút tỉnh thần, Lang đại ca là biết viết chữ người, hán hán là so Lý thẩm từ có thể tin, mà lại hán cũng nhìn qua thân thể của mình, trong lòng tuy nhiên không biết giữa nam nữ sự tình, nhưng người khác thành thân nằng vẫn là nhìn qua.

"Tốt, đại ca. ." Tô Thanh Thành lời mới vừa rồi ra, thôn dân bên kia đã có người hô lên cứu mạng, nguyên lai có mấy cái sói không chịu nổi dụ hoặc đi đi qua, tựa hồ muốn nhắm người mà phe. Tô Thanh Thành vội vàng phát ra tiếng rống ngăn trở đàn sói động tác, cũng chỉ huy bọn chúng rời đi, sau đó cũng cùng Ngọc nhi cùng một chỗ vì bọn hán buông lỏng ra dây thừng, những thôn dân này lúc đầu đối Tô Thanh Thành rất là e ngại, có thể thấy hán cùng Ngọc nhi một chỗ cũng không hung tàn, kinh hoàng chi tâm mới thoáng định xuống tới, lúc này lại nghĩ tới vừa rồi thân nhân mất mạng tại những cái kia quan binh đao hạ, liền tiếp tiếng khóc liền vang lên.

"Mọi người trước tỉnh yên tĩnh, nghe ta nói." Mới Tô Thanh Thành Hung Thần ác sát còn tại trước mắt, các thôn dân nghe vậy lập tức yên tĩnh trở lại, không dám nghịch hán ý tứ, cái này quái nhân không riêng xuất thủ tàn nhẫn, lại vẫn có thể không chế tàn bạo đàn sói, lại nói cũng là hán cứu mình tính mệnh.

"Những này quan binh tuy nhiên được ta giết, nhưng rất nhanh bọn hán trong doanh liền có thể đạt được tin tức, thôn làng là không thể lại ở, mọi người nhanh thu thập một chút, đào mệnh đi thôi." Tô Thanh Thành khôi phục về sau đầu cũng lập tức linh hoạt, những này sĩ tốt một khi chậm chạp Bất Quy, quan binh tất nhiên sẽ lần nữa đến đây, đến lúc đó những này may mắn còn sống sót thôn dân vẫn là tính mệnh khó đảm bảo, mình tuy nói có thể đối phó trên dưới một trăm tên quan binh, nhưng nhân số quá nhiều cuối cùng vẫn là không thể chống đỡ được, lại nói hán cùng những thôn dân này cũng không có quá nhiều liên quan.

Đám người nghe xong Tô Thanh Thành nói có lý, cũng nhao nhao tán đi, cũng có mấy cái may mắn còn sống sót thợ săn cùng lão nhân tiến lên cảm ơn ơn cứu mệnh của hán, lớn chính Gia Tướng thân nhân mai táng về sau, lại đem quan binh nhóm thi thể chôn cất một chỗ, phóng hỏa đem tính cả Thôn Trang cùng một chỗ thiêu hủy. Tuy là bất đắc dĩ, nhưng cũng là cố thổ khó bỏ, Ngọc nhi đầy mặt nước mắt đối đại hòa chỗ dập đầu lạy ba cái mới vừa cùng các hương thân cáo biệt, theo Tô Thanh Thành mà đi, mới Lang đại ca cũng nói chịu muốn nằng, lúc này ở trong nội tâm nằng, Lang đại ca đứng vậy Lý thẩm trong miệng nói tới trượng phu, bởi vì chỉ có hán nhìn qua thân thể của mình.

Hôm nay phát sinh hết thảy đối Trương Ngọc Nhi đã kích cực đại, gia gia rồi đi, mình bị người vũ nhục, nằng cảm thấy căn bản không có mặt mũi đi gặp Thượng Đàng Ca Ca, may mắn còn có Lang đại ca tại, hán không riêng cứu mình, còn đáp ứng muốn nằng, về sau nhất định phải hảo hảo hầu hạ hán mới được, ghé vào Tô Thanh Thành khoan hậu bình ôn trên lưng, tiểu cô nương suy đi nghĩ lại, một hồi vậy mà ngủ say đi qua.

Tô Thanh Thành trong lòng lúc này cũng là mâu thuẫn, vừa rồi kia tiếng khỏe hần là thốt ra, sợ Ngọc nhi sẽ có cái gì nghĩ quẩn, lúc đầu trong lòng hần, chỉ đem Ngọc nhi xem là một cái tiểu muội muội, huynh trưởng chiều cổ muội muội kia là thiên kinh địa nghĩa, nhưng mới mình Cuồng Loạn thời điểm nàng không chút do dự ôm chặt mình, về sau lời nói càng làm cho trong lòng của hần cảm động, có thể có mấy cá nhân có thể vì mình chết đi? Tuy nhiên Ngọc nhi niên kỷ cuối cùng quá nhỏ, tuy nhiên tại cái này thời đại nàng đã tính trưởng thành, nhưng ở trong mắt Tô Thanh Thành, Ngọc nhi căn bản còn đứng vậy một cái ngây ngô tiểu cô nương, ngấm lại loại kia Tình Yêu Nam Nữ hần đều có tội ác cảm giác, huống hồ hậu thế hần căn bản cũng không có trải nghiệm qua tình yêu tư vị, cũng không biết mình bây giờ đối Ngọc nhi phần này cảm tình đến cùng thuộc về cái gì tính chất.

Tiểu cô nương hôm nay hiển nhiên là Tâm Lực lao lực quá độ, tại trên lưng hần phát ra rất nhỏ tiếng ngáy, Tô Thanh Thành không khỏi đem bước chân để càng thêm nhẹ nhàng, trước hết để cho nàng hảo hảo ngủ một giấc lại nói, đến chỗ ở của mình, Ngọc nhi cũng bị đàn sói tiếng kêu tỉnh lại, Tô Thanh Thành nhanh chóng làm rất nhiều mỹ vị cho nàng, nhưng nàng thương tâm gia gia rồi đi, lại chỗ nào ăn được đi, miễn cưỡng ăn vài miếng liền lại bắt đầu rơi lệ.

"Ngọc nhi, khóc đi, khóc ra thành tiếng, ngày mai liền tốt." Tô Thanh Thành nhìn xem nàng đáng yêu đúng vậy một trận đau lòng, đưa tay khoác lên đầu vai của nàng thấp giọng nói, há biết Ngọc nhi đúng là một thanh đâm vào trong ngực của hần, nằm ở hần đầu vai khóc rống lên, Tô Thanh Thành vuốt ve nàng hương phát, cũng không tiến hành ngăn cản, hần biết dạng này phát tiết ra ngoài sẽ là chuyện tốt. Theo Ngọc nhi tiếng khóc, Tô Thanh Thành đầu vai lỏng tóc đã được nước mắt ướt nhẹp, rất dài thời gian về sau tiếng khóc mới ngừng lại được.

"Tốt, khóc đủ cũng không cần khóc nữa, về sau có đại ca tại, không ai sẽ khi dễ ngươi." Nhìn xem Ngọc nhi khóc đến sưng đỏ hai mắt, Tô Thanh Thành vì nàng lau đi nước mắt, thấp giọng nói.

"Ừm, Ngọc nhi không khóc, Lang đại ca, Ngọc nhi liền muốn dạng này ngủ một giấc được không?" Tiểu cô nương chỉ biết là người khác thành thân là phải ngủ cùng một chỗ, trước mắt Lang đại ca đã là mình duy nhất ký thác, ngực của hần lại là ấm áp như vậy, nàng không khỏi nhỏ giọng nói.

"Tốt, ngủ đi, tỉnh ngủ liền tốt." Nhìn xem trương này nước mắt như mưa khuôn mặt, Tô Thanh Thành cự tuyệt căn bản khó mà lối ra, chỉ có thể mỉm cười đáp ứng.

Trương Ngọc Nhi nghe trên mặt rõ ràng có vẻ vui mừng, đem thân thể cuộn tròn làm một đoàn tưa ở Tô Thanh Thành trong ngực, sự ấm áp đó an toàn cảm giác để nàng một lúc sau liền ngọt ngào thiếp đi, tiểu cô nương tư thế ngủ cực kì đáng yêu, Tô Thanh Thành lại cười khổ lắc đầu, về sau mình rốt cuộc nên như thế nào đối đãi Ngọc nhi?

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Phường Thị chi hành

Bình tĩnh son lâm sinh hoạt gia nhập một cái đáng yêu thiếu nữ về sau cũng biến thành muôn màu muôn vẻ, vì bình tĩnh Ngọc nhi trong lòng kia phần bi thương, Tô Thanh Thành có thể nói nghĩ hết biện pháp, sống phóng túng dùng bất cứ thủ đoạn nào, lớn như vậy Sơn Dã bên trong thường thường có thể gặp đến hai người này thân ảnh, tại cùng chim thú nhóm câu thông phương diện, Ngọc nhi cũng tựa hồ có một loại nào đó thiên phú, không ra hai tháng, đàn sói đã công nhận nàng tồn tại, mỗi ngày cùng Tô Thanh Thành một chỗ cũng khiến nàng thân thủ càng thêm mạnh mẽ.

Hai tháng này tại Ngọc nhi trong lòng thị phi thường khoái hoạt, Lang đại ca đối nàng chiều cổ là từng li từng tí, mỗi đến tối muộn nàng đều muốn tại đại ca trong ngực ngủ, tuy là xấu hổ mở miệng, nhưng dưới cái nhìn của nàng đã đại ca muốn nàng, nên cùng nàng ngủ ở cùng một chỗ, về phần giữa nam nữ cái khác sự tình, tiểu cô nương hãy còn ngây thơ không biết, dù sao chỉ cần cùng Lang đại ca một chỗ, nàng liền vui vẻ.

Càng cùng Tô Thanh Thành ở chung, Ngọc nhi trong lòng kia phần không muốn xa rời liền càng sâu, mặc dù là được đã thú nuôi lớn, nhưng đại ca trên thân không có nửa điểm thô lỗ khí tức, đối nàng càng là ôn hòa cẩn thận, mà lại hần còn biết rất nhiều sự tình, mỗi ngày muộn bên trên sẽ cho nàng kể một ít dễ nghe cổ sự, có khi nghe được nhảy cẫng hoan hô, có khi lại là nước mắt liên liên, ở trong mắt Ngọc nhi, Tô Thanh Thành đơn giản liền thành một cái không gì không biết người. Thậm chí, hần thậm chí ngay cả Nữ Nhi Gia việc tư đều như lòng bàn tay, hôm đó mình hạ thân bỗng nhiên ra rất nhiều máu, dưới sự kinh hãi chỉ có nói cho đại ca, hần nghe nói về sau lập tức liền vì chính mình đốt đi nước nóng, còn dạy mình một Bộ Nhất bước nên làm như thế nào, ắn hần nói đi làm về sau, quả nhiên dễ chịu rất nhiều, cũng không biết hần vì sao biết Hiểu Như này nhiều sự tình.

Hậu thế là một cái thông tin nổ tung thời đại, Internet thịnh hành khiến người ta nhóm ngồi Vu gia bên trong liền có thể biết được Thiên Hạ sự tình, huống hồ Tô Thanh Thành trẻ tuổi có thành tựu, càng được xưng tụng tri thức uyên bác, tại cái này đại đa số bách tính còn không biết chữ Hán Mạt tự nhiên sẽ lộ ra đột xuất. Bất quá hần cũng có bối rối địa phương, mỗi ngày nhiều một cái nói chuyện đối tượng cố nhiên là Nhạc Dung Dung, trong mắt hần, Ngọc nhi cũng là đã từng cùng hần chung qua hoạn nạn, nhưng mỗi ngày buổi chiều ôm ấp tiểu mỹ nhân ngủ lại không đạt được gì cũng là một kiện rất xoắn xuýt sự tình, cũng may Tô Thanh Thành kiên quyết kinh người, Ngọc nhi nhớ nhấn xinh xắn cũng khiến cho hần trong lòng không bỏ, cho nên còn có thể khắc chế, hậu thế hần tay trắng khởi gia, tuổi còn trẻ liền có được ức vạn gia sản, kia một phần tiền nhả cùng sức chịu đựng cũng là viễn siêu thường nhân,

cũng thường lấy Liễu Hạ Huệ tự so, trò chuyện lấy z I an ủi.

Cùng tiểu cô nương ở chung để hấn đối cái này thời đại có càng nhiều hiểu rõ, son trung tuế nguyệt trôi qua càng thêm phong phú, mấy ngày nay Ngọc nhi có niềm tâm không tại chỗ này, rầu rĩ không vui, Tô Thanh Thành dù kiểu truy vấn phía dưới mới biết được hấn là quả niệm thân tại Thượng Đẳng huyinh trưởng, gia gia qua đời tin tức nàng hãy còn chưa thông truyền, đại ca tuy là giao thừa hàng năm mới trở về, nhưng hôm nay son thôn đã hủy, trăm tên quan binh không biết hạ lạc chắc chắn gây nên Châu Phủ coi trọng, nếu là đại ca trở về lại là không ổn. Tô Thanh Thành nghe vậy trầm tư nửa ngày, vẫn là quyết định mang theo Ngọc nhi hướng Thượng Đẳng đi một chuyến, đến một lần vấn an Ngọc nhi đại ca, thứ hai mình cũng muốn ra ngoài mở mang kiến thức một chút, Ngọc nhi nghe ngóng lập tức liền vui vẻ ra mặt, nhiều lần nói chỉ cần lần này đi cùng đại ca gặp nhau nói việc này, liền lập tức cùng Tô Thanh Thành quay lại, đoạn này thời gian son lâm sinh hoạt để nàng cảm thấy rất là niềm tình khoái hoạt, cùng đàn sói ở giữa cũng có một chút vi diệu cảm tình.

Thương nghị có định, Tô Thanh Thành liền muốn bắt đầu chuẩn bị ra hành sự nghỉ, gần một năm đã qua, đàn sói tại hấn cái này Lang Vương suất lĩnh phía dưới đã lớn mạnh rất nhiều, rồi đi một trận tuy là không bỏ đi cũng không có gì đáng ngại, chính tuy nhiên cái này bộ dáng nhưng phải hảo hảo thu thập một chút, nếu không khó mà xuất hành. Phá chính đi trên thân dài gần tấc lông thời điểm, Tô Thanh Thành bỗng nhiên có chút do dự, lúc này hấn tựa hồ có thể trải nghiệm hậu thế những cái kia cô nương nhóm cắt đi súc lưu nhiều năm tóc dài tâm tình, đi tận về sau hiển lộ ra to con màu đồng cổ da thịt, phối hợp đường cong hoàn mỹ bắp thịt, chính Tô Thanh Thành đều rất là yêu thích cỗ thân thể này, tuy nhiên thiếu đi lâu dài bao trùm trên người lông tóc, luôn luôn có chút không lấm tịt tại.

Đương nhiên đây hết thấy ở trong mắt Ngọc nhi liền không đồng dạng, lần này cùng Tô Thanh Thành cùng đi, nàng còn mang theo không ít trong nhà cũ áo, tìm ra Ca Ca một kiện cho hấn thay đổi sau lại rất là vừa vặn, Tô Thanh Thành to con đáng người cùng tuần lẳng khuôn mặt khiến cho cái này cũ áo cũng bị hấn sấn thối rất có hào quang, Ngọc nhi không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Thu thập xong Tô đại ca nguyên lai có thể đẹp mắt như vậy.

Trong nước hình chiếu ra thân ảnh cao có tám thước có hơn, thân hình mặc dù trắng lại là đường cong hài hòa, không có loại kia quá mức lưng hùm vai gấu cảm giác, chiếu nhìn như vậy, Ngọc nhi Ca Ca cũng là một đầu khôi ngô người đàn ông, Tô Thanh Thành chỉ biết là hấn gọi Trương Hồ, ba năm trước đây liền hướng Thượng Đẳng Tộc Thúc nhà cầu học đi.

Làm xong trang phục, tiếp xuống chính là Lộ Phí, Ngọc nhi trong nhà bản hàn, một điểm tích súc càng là đáng thương, đoạn không đủ lần này đi Thượng Đẳng chi tư, huống hồ Tô Thanh Thành còn không muốn để cho nàng vất vả, chuẩn bị thuê cỗ xe ngựa thay đi bộ, tiền từ đâu đến ? Điểm ấy hấn không chút nào thêm quan tâm, lên núi kiếm ăn sao, tuy nhiên hai ngày công phu, Hùng Chưởng, lộc nhung, Hồ Tiên, các loại da thú xương thú chuẩn bị tràn đầy một bao lớn, những này người bên ngoài trong mắt có chút trân quý đồ vật đối với Lang Vương thì nói lại là dễ như trở bàn tay.

Chuẩn bị sẵn sàng, hai người cũng mang theo con mồi xuất phát, chuyến này bọn hấn trước muốn đi Ly Sơn thôn hai mươi dặm rừng huyện, đem con mồi bán đi, Ngọc nhi từng cùng gia gia đi qua nơi đó buôn bán con mồi, sau đó liền có thể lên tiếng hỏi đường đi Thượng Đẳng, Tô Thanh Thành tuy nhiên cáo tri đàn sói hấn muốn rời khỏi một trận, nhưng những này mãnh thú đối bọn hấn Vương vẫn là không bỏ, thẳng đem bọn hấn đưa đến đường núi chỗ, mới tại Tô Thanh Thành tiếng rống bên trong bắt đầu đi mà quay về, nhìn xem những này đàn sói ánh mắt, Tô Thanh Thành kém chút liền không đành lòng rời đi, nhiều năm ở chung tăng thêm thân thể bản năng, hấn đối đàn sói cảm tình còn xa tại Ngọc nhi phía trên, đương nhiên hấn chưa quên mang lên Phi Vũ, mấy tháng này nó lại rắn chắc mấy phần, từ nên tại rộng lớn thiên địa bên trong bay lượn.

Từ đối với Ngọc nhi thương tiếc, Tô Thanh Thành không để cho nàng cầm bất kỳ một cái nào bao khóa, mà là toàn bộ lưng tại mình trên thân, tiểu cô nương tuy là không tình nguyện nhưng trong lòng cũng rất là Cam Đĩnh, tiến nhanh rừng huyện thời điểm dòng người dần dần nhiều hơn, đột nhiên nhìn thấy nhiều như vậy đám người, Tô Thanh Thành không tên đứng vậy một trận hưng phấn, thật tình không biết đám người đối đối với thiếu niên nam nữ cũng có chút chú mục, tiểu cô nương đáng yêu không nói, mấy cái kia to lớn Bao Phục vác tại trên vai, cái này thiếu niên mặt không Hồng Khí không thờ đạo chơi như bay, càng làm cho trong lòng bọn họ bội phục, đối người bên ngoài nhiều như vậy đồ vật nhất định phải lấy la ngựa đến công phụ.

Trong huyện sắp đặt chuyên môn dùng cho giao dịch Phưởng Thị, tuy nhiên muốn tới buổi trưa hai khắc chi hậu phương mới khai trương, Ngọc nhi đi trước Nha Sai chỗ giao nộp đồng cân, nhận lấy Huyện Phủ trúc bài liền cùng Tô Thanh Thành một đường đi trước dùng chút cơm canh, đây hết thấy nàng ngược lại là xe nhẹ đường quen, Phưởng Thị bên cạnh ăn tứ rất là đơn sơ, lại ngồi Hứa Doman đến bắc hướng chi khách, hai người tìm một chỗ gần cửa sổ chỗ tọa hạ dùng cơm, Ngọc nhi còn vì đại ca muốn một bầu rượu, hấn nhớ kỹ gia gia mỗi lần tới này đều muốn uống rượu ở nơi này.

Cái này thời đại rượu số độ không cao, cũng rất là thơm ngọt, hôm nay là Tô Thanh Thành lần đầu đi xa nhà, hết thấy đối với hấn mà nói đều thị phi thường mới mẻ, ngồi thượng đẳng đợi khai trương thực khách rất nhiều, tiếng người huyền ảo, giọng trọ trẹ đều có, một bên khác góc tường hai cái thương nhân cách ăn mặc nam Tử Chi ở giữa nói chuyện đưa tới Tô Thanh Thành hứng thú, lâu dài son lâm sinh hoạt khiến cho hấn thánh giác rất Thị Linh nắn, hai người kia tuy là nhỏ giọng ngôn ngữ cách lại xa, nhưng tại hấn trong tai vẫn là mười phần rõ ràng.

"Đương huyinh, nghe nói hai tháng nhiều trước chung quanh đây Trương gia thôn được một thanh Đại Hòa Thiệu tận, thôn dân đều là chẳng biết đi đâu, còn giống như có hơn trăm tên quan binh ở nơi đó không biết tung tích, chỉ sợ là có Sơn Tặc xuất hiện, ai ~ cái này thế đạo khắp nơi đều không thái bình a." Tay trái người kia nói.

"Ha ha, Vương Huynh lời nói ta cũng có biết một hai, tuy nhiên nghe nói Lữ Giáo Úy đã mang Binh đi, có người này tiến về, mặc cho Hà Sơn tặc cũng không đủ gây cho sợ hãi, nhưng nói đi thì nói lại, hiện tại những này quan binh nhưng so sánh Sơn Tặc còn lợi hại hơn mấy phần." Bên phải người cũng là giảm thấp xuống âm thanh.

"Ai ~ ai nói không phải, quan cũng hung, tặc cũng hung, chính là chúng ta những này bách tính không có Ngày đẹp a, người nói cái kia Lữ Giáo Úy thể nhưng là Lữ Bố ? Người này quê hương cùng ta lão gia tuy nhiên mười dặm xa, nghe nói hấn nhưng là có Hồ Lang chỉ dùng, rất được Châu Mục Đại Nhân thưởng thức."

"Kia là không giả, muốn Luận Vô dừng, chúng ta cái này Tịnh Châu Quân bên trong liền muốn lấy hấn vì quan, cây kia Phương Thiên Họa Kích thế nhưng là ghê gớm, được rồi, không nói những thứ này, uống rượu."

"Lữ Bố ? Lúc này hấn liền nổi danh ? Những này nhân khẩu bên trong nói tới Sơn Tặc há không chính là ta." Tô Thanh Thành không nghĩ tới hôm nay chuyển thứ nhất ra ngay tại dừng nhân khẩu bên trong nghe thấy được cái này vô song hổ tướng chỉ danh, sớm biết hấn đi sơn thôn, mình cũng có thể kiến thức một phen.

Đang suy nghĩ tâm sự , bên kia khai trương tiếng chiêng trống đã vang lên, ăn tứ bên trong mọi người nhao nhao đứng dậy, đi tới Phường Thị đại môn đối diện trúc bài tiến vào thị trường, cũng căn cứ trúc bài bên trên số hiệu tìm mình đón lấy vị trí, loại này Phường Thị cũng là huyện nha thống nhất tiến hành quản lý.

Theo Tô Thanh Thành, cái này Phường Thị cùng loại với hấn hậu thế khi còn nhỏ cái chủng loại kia tự do thị trường, quầy hàng xếp thành một dài mảnh, tổng cộng sáu hàng, lấy Giáp Ất Bính Đinh Mậu Kỷ làm tên, các phái ở giữa cách xa nhau Nhất Trượng, Bính Đinh ở giữa thì là tách ra ba trượng, rất là rộng rãi, mỗi sắp xếp đều có mười mấy vị trí, tổng cộng gần một trăm cái quầy hàng, Tiểu Ngọc trong tay trúc bài viết Bính nhật tam, vị trí cũng không tệ, tăng thêm bọn hấn đồ vật rất tốt, tuy nhiên gần phân nửa canh giờ đã có hơn tám trăm tiền tiền sổ sách, lúc này thông hành vẫn là Ngũ Thủ , ấn hiện tại giá cả hơn tám trăm tiền có thể mua Lưỡng Thạch ngũ cốc, lấy Tiểu Ngọc cái này đã là một bút của cái đáng giá, liền xem như mười rút hai thuế suất bọn hấn cũng có thể có hơn sáu trăm tiền. Đương nhiên Tô Thanh Thành chỉ là phụ trách gào to, về phần cò kè mặc cả vẫn là để Ngọc nhi đi nói.

Tuy nhiên bọn hấn lần này mang đến đáng tiền nhất Hồ Bi cùng da gấu lại là khán giả đồng đảo, hỏi người thừa thốt, ngược lại là Tô Thanh Thành trong lòng cảm thấy rất đáng tiền Hùng Chương lộc nhưng những vật này ngược lại cũng không quá qua đắt đỏ, vì bán một cái giá tốt, Tô Thanh Thành tại sân bắt mãnh hổ cùng gấu xám lúc mười phần cẩn thận, da lông bên trên tổn hại địa phương phi thường chỉ ít, xem xét chính là thượng phẩm, bởi vậy bách tính khẳng định bất lực mua sắm.

"Lang đại ca, chúng ta đã có một ngàn tiền, trừ đi nộp thuế tiết kiệm một chút cũng đủ lần này Lộ Phí." Ngọc nhi điểm tính toán một lần về sau rất là hoan hỉ nói với Tô Thanh Thành, nằng còn chưa hề có được qua nhiều tiền như vậy tài, trong lòng đã đang tính toán lấy muốn cho Lang đại ca đôi áo liền quần.

"Nha." Tô Thanh Thành mỉm cười, hấn vẫn còn chưa đầy ý, sáng sớm cũng đã hỏi đi Thượng Đảng con đường, nếu là thuê một chiếc xe ngựa, này một ngàn tiền hãy còn không đủ, tuy nhiên cũng là không có cách nào, người ta ám no còn không có giải quyết, lại có thể nào tiêu phí Hồ Bi da gấu dạng này xa xỉ phẩm ? Trong lòng cũng không khỏi có chút buồn bực, dù sao cũng phải nên có mấy cái gia đình giàu có đi, đều chạy đi đâu.

"Huynh đệ, người cái này da thú làm gì giá cả ?" Lúc này một cái hùng hậu âm thanh ở bên tai vang lên, Tô Thanh Thành ngẩng đầu nhìn lên, mắt Tiền Trạm lấy một cái tám thước đến cao Hoàng Y đại hấn nhìn, tuổi tác cũng không lớn, cũng liền mười tám chín năm tuổi, nhưng hình dung hùng tráng, cực kỳ tráng kiện, toàn thân một cỗ rầm rĩ liệt chí khí, lại thân trên Hoàng Sam nửa mở hung hoài, ngực trái phía trên đầu kia Ly Long giương nanh múa vuốt, sinh động như thật.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Phong Vân Tế Hội

"Xã hội đen ?" Đây là Tô Thanh Thành trông thấy người này cái thứ nhất phản ứng, làm hậu thế thành công thương nhân, hấn cũng không ít cùng những người kia liên hệ, trước mắt đầu này đại hấn thân thể cường tráng, Hạ Bàn vững chắc, thấy một lần chính là cái luyện qua võ nghệ người, vốn lại có như thể tinh thông Mỹ đích một cái Hình xăm, không thể không để hấn tiến hành Liên Trượng, tuy nhiên người này tuy là khí thế bất phàm nhưng trong lời nói rất là khách khí.

"Vị này đại ca, ngài muốn thực tình muốn, liền, liền cho một cái giá đi." Tô Thanh Thành nghe vậy hữu hảo một Mất cười chỉ riêng liền nhìn về phía Ngọc nhi, há biết Ngọc nhi nghĩ nửa ngày lại nói ra một câu làm hấn cùng Hoàng Y lớn Hán Đô không nghĩ tới, cái này cũng trách không được nằng, dạng này cả trương Hồ Bi cùng da gấu chính là nằng thân ở thợ săn nhà cũng chưa từng nhìn thấy, đương nhiên càng không rõ ràng muốn bao nhiêu tiền mới có thể phù hợp, sau khi nói xong còn có chút bất an nhìn Tô Thanh Thành một chút mới cúi đầu.

"Ha ha, các người đối với Tiểu Phu Thê cũng là thú vị, mình đồ vật cũng làm cho người khác tới ra giá ?" Hoàng Y người đàn ông cười nói, mới hấn là nghe thấy Tô Thanh Thành gào to thanh âm cực kì vang dội, đi tới nhìn một chút đối cái này hai tấm da thú lại càng hài lòng, lại nhìn cái này một đôi Phu xướng Phụ tùy đáng vẻ dĩ nhiên mình bạch mấy phần, bất quá trước mắt cái này tiểu cô nương trả lời vẫn là để hấn nhin không được cười lên.

"Đại ca, cái này Hồ Bi cùng da gấu chúng ta được không dễ, thực sự cũng không biết như thế nào định giá, ngài liền cho một cái giá đi, chúng ta cảm thấy đi liền bán cho ngài." Được đại hấn này gọi Tiểu Phu Thê, Ngọc nhi trong lòng càng là ngọt lịm, mắt thấy Lang đại ca muốn nói chuyện, vội vàng kéo hấn một cái quần áo cướp lên tiếng nói, Tô Thanh Thành tuy là cảm thấy Ngọc nhi không khỏi quá mức trung thực, nhưng lúc này cũng chỉ có thể mỉm cười phớt lờ.

"Tốt, người cái này nương tử cũng là thực sự, Cam mỗ đương nhiên sẽ không chiếm tiện nghi của các người, bình thường Hồ Bì cùng da gấu giá cả đều tại ngàn tiền tả hữu, tuy nhiên các người chỗ bán phẩm tương vô cùng tốt, như vậy đi, cái này hai tấm da thú một chỗ, ta cho các người hai ngàn ba trăm tiền, nhất định là công đạo giá cả." Hoàng Y đại hán nghe vậy suy tính sau một lát vui vẻ nói, lời nói ở giữa tự có một phen khí thế.

"Lang đại ca, người ta nói chuyện với người đầu." Ngọc nhi nghe vậy rất là hoan hỉ, số tiền kia thế nhưng là khoản tiền lớn, nhưng vật này có chút quý giá, nàng nhất định phải nghe Lang đại ca ý kiến, ai ngờ hán nghe Ngôn Chi sau đúng là không nói một lời nhìn chăm chăm đối phương xuất thần, không khỏi đưa tay nhẹ nhàng đẩy hán.

"Cái giá tiền này rất là công đạo, liền này giá thành giao, ta nhìn Huynh Đài rất có hào khí, tại hạ ngu núi Lăng Sinh, thỉnh giáo họ Cao Đại Danh." Tô Thanh Thành nghe hán tự xưng Cam mỗ, lại nhìn kỹ Kỳ Nhân tướng mạo khí thế, không khỏi trong lòng nhất động, lập tức một chút chấp tay, mặt giãn ra hỏi.

"A, lang huynh đệ, không cần đa lễ, tại hạ là Ba Quận nhân sĩ, họ Cam tên thà chữ Hưng Bá." Hoàng Y đại hán mới cũng đánh giá Tô Thanh Thành một phen, thân là võ nhân, hán nhân quang tất nhiên là bất phàm, trước mặt người này nhất định là thân thủ không tầm thường, lại thấy hán đối mình hữu lễ, liền cao giọng lời nói.

"Nguyên lai là Hưng Bá huynh, hạnh ngộ, hạnh ngộ, Ngọc nhi, đem kia thú Bao Bì tốt, dù sao chúng ta đồ vật cũng bán không sai biệt lắm, kia mấy trương da hươu cùng Hồ Cốt coi như đưa cho Hưng Bá huynh." Mới tại ăn tứ chi Trung Tô Thanh Thành được nghe Lữ Bố chỉ danh đã là một trận hưng phấn, bây giờ lại có một cái Tam Quốc Danh Tướng sống sờ sờ đứng tại trước mặt, có thể nào không cho hán kích động không thôi, Cam Ninh Cam Hưng Bá, cùng Đông Lai Thái Sử Từ tịnh xưng Đông Ngô hai đại hổ tướng, đã từng Bách Kỵ cướp Tào Doanh mà không tổn hại một người, Tôn Quyền càng là tán nói: "Lão tặc có Trương Văn Viễn, ta có Cam Hưng Bá, đủ tương địch." Trong lịch sử ghi chép người này còn từng làm qua thủy tặc, càng là Thủy Chiến bên trong Vương Giả, trách không được uy phong như vậy, cái này thủy tặc sao, cùng xã hội đen cũng có thể kéo bên trên quan hệ, khó Đạo Văn thân là lúc này truyền xuồng? Ngọc nhi nghe vậy cũng là lập tức thu thập, người này xuất thủ xa xỉ, lại là cái thứ nhất đem bọn hán xưng Vi Phu vợ, nàng tự nhiên không nói gì.

"Ha-Ha a, Cam mỗ hành tẩu tứ phương, nhỏ nhất kết giao hào sảng người đàn ông, ta gặp lang huynh cũng là hợp ý, cái này đồ vật Cam mỗ nhận, tuy nhiên buổi chiều nhưng phải để cho ta làm Đông Đạo, hai người chúng ta nâng ly một phen." Cam Ninh làm tính chất phóng khoáng, gặp Lăng Sinh nhân vật cũng là hoan hỉ, lập tức không chút nào làm ra vẻ.

"Tốt, đêm nay đương cùng Hưng Bá huynh không say không về!" Tô Thanh Thành lúc này càng là vui vẻ, không nghĩ tới mình lần thứ nhất rời núi liền có thể kết giao cái này Tam Quốc nhất lưu chiến tướng, vừa muốn để Ngọc nhi thu thập quây hàng, bỗng nhiên Phưởng Thị đại môn một trận huyền ảo,

Chỉ gặp một cái áo trắng thiếu niên tay trái cầm súng, tay phải diu lấy một cái nữ tử chạy vội tiến đến, nhưng cái này Phưởng Thị chỉ có một cái cửa vào, sau một lát liền tràn vào mấy chục cái Gia Đình ăn mặc trắng hán, đem hai người này bao bọc vây quanh, hành động ở giữa có nhiều đem quây hàng đựng đồ, nhưng những người kia nhưng cũng không dám ngôn ngữ, Phưởng Thị nha dịch cũng không một người có can đảm tiến lên.

Lúc này kia áo trắng thiếu niên đã dừng bước, cầm súng độc lập đem kia nữ tử bảo hộ ở sau lưng, hai mắt lạnh lùng nhìn xem chung quanh một loại Gia Đình. Tô Thanh Thành ngưng thần nhìn kỹ, chỉ gặp cái này áo trắng thiếu niên thân cao cùng mình tương đương, mười sáu mười bảy tuổi, thân hình hùng tráng, đặc biệt là một khuôn mặt giống như Quan Ngạc, mày rậm mắt to, quả nhiên là phong Thần Tuấn lãng, Tô Thanh Thành tự hỏi thân thể này hình dạng đã là không tầm thường, nhưng cùng người này khách quan còn có chênh lệch, tuần tiếu cùng hùng tráng hai loại lúc đầu không hài hòa khí chất lại tại hán trên thân kết hợp cực kỳ hoàn mỹ! Huống nhìn người này thế đứng trầm ổn như núi, uyên đình như trì, nghĩ là võ nghệ không tầm thường, trong lòng âm thầm lớn tiếng khen hay, tốt một cái thiếu niên anh hùng! Không riêng gì hán, bên người Cam Ninh trông thấy người này bộ dáng cũng là trong mắt sáng lên, có chút háng hái đứng ngoài quan sát.

"Tốt tiểu tử, ta nhìn người là ăn tim gấu mật báo, dám quân Triệu đại gia nhân sự, hôm nay liền muốn để người chết không toàn thây!" Theo một tiếng phách lối đến cực điểm âm thanh, Phưởng Thị cửa ra vào chạy tới số con tuần mã, người cầm đầu Cẩm Y Hoa Phục, lại là một mặt Bạo Lệ, sau lưng còn đi theo mấy chục Gia Đình, cũng có mười mấy người mỗi nhân thủ bên trên nắm một con to lớn Đại Ác chó, tựa hồ muốn nhắm người mà phe, đám người thấy trái tim băng giá không thôi, nhao nhao lui lại, nghĩ đến mở miệng cũng chính là người này.

"Triệu công tử, không nghĩ tới đúng là ngài tự mình đến đây, cái này tiểu tử dám đắc tội ngài, không cần công tử xuất thủ, chúng ta liền đem hán cầm đi huyện nha, mặc cho công tử xử lý." Lúc này Phưởng Thị Nha Sai cười rạng rỡ đi tới, a dua lời nói, xem ra cái này Triệu công tử còn có lai lịch lớn.

"Không cần, các người gọi những này không cho phép ai có thể đều cắt cho ta, bắt hán? Kia là tiện nghi hán, Bán Công Tử hôm nay liền muốn đem hán cho chó ăn, yên tâm, Dương đại nhân nơi đó ta tự sẽ bàn giao, không thể thiếu các người." Kia Triệu công tử ngồi cùng lập tức ác thanh ác khí lời nói.

"Triệu công tử yên tâm, nghe, hôm nay Phưởng Thị kết thúc, đều cho ta thu thập đồ vật xéo đi." Nha Sai cười lấy lòng một tiếng, quay đầu lại là mặt như Hàn Băng xua đuổi đám người, nghĩ đến cái này Triệu công tử tiếng xấu bên ngoài, đám người nghe vậy đều là vội vàng hướng thị Môn dừng mãnh lao tới.

"Quang Thiên Hóa Nhật, trắng trợn cướp đoạt Dân Nữ, xem triều đình luật pháp ở đâu? Triệu mỗ ngang tàng bảy thước, há có thể sợ người cuộc chiến này thế khinh người chi đồ, không cần nói nhảm, có gì thủ đoạn cứ việc sử xuất là được!" Kia áo trắng thiếu niên lại là may may không sợ, ngón tay cái kia lập tức chỉ Nhân Đại âm thanh mắng.

"Luật pháp, nơi đây Bán Công Tử đúng vậy luật pháp, biết người tiểu tử có chút bản sự, tuy nhiên hôm nay ta ngược lại muốn xem xem người lễ loi một mình còn có thể cứng rắn đến khi nào?" Kia Triệu công tử nghe vậy lại là mỉm cười không ngừng, một trận cười to chỉ hậu phương mới lời nói, hình dung ở giữa phách lối đã cực.

"Cái nào Vương Bát Đản nói hán là lễ loi một mình, ngay cả số đều không biết còn dám ra cho người cha mặt mặt?" Một cái càng thêm phách lối âm

thanh tại chỗ vang lên, Tô Thanh Thành nện bước khoan thai đi vào áo trắng thiếu niên bên người, cùng hắn đứng sòng vai đối mặt với Triệu công tử. Mới một phen xua đuổi về sau, giữa sân liền chỉ còn lại có Tô Thanh Thành Ngọc nhi cùng Cam Ninh một đám người, Tô Thanh Thành vốn là đối cái này Triệu công tử khó chịu, nghe hắn nói càng là nhìn không được cười lên, cái này hoàn toàn khổ đệ tử ý thể hiếp người Cổ Kim như một, liền lời nói đều là bình thường tưởng tượng, phía trước xem cái này thiếu niên đáng người khí độ đã là ẩn có suy đoán, sau nghe hắn tự xưng họ Triệu càng là trong lòng hiểu rõ, chỉ là không dám tin tưởng mình vận khí sẽ tốt đến loại trình độ này. Lập tức mời Cam Ninh thay chiếu cố Ngọc nhi về sau liền cao giọng mở miệng, chậm rãi mà ra.

"Lớn mặt cuồng đồ, dám vô lễ như thế, ngươi có biết cha ta là ai?" Cái này Triệu công tử ngày bình thường chỗ nào nghe qua như thế lời mắng người, lại gặp cái này thiếu niên một mặt khinh thường đáng vẻ, càng là cuồng nộ không thôi, mà Cam Ninh một bên nghe lại là nhìn không được cười ra tiếng, trong mắt một mảnh vẻ tán thưởng.

"Dù sao không phải ta, sinh ra người như thế cái đồ vật lão tử không bằng đâm chết." Tô Thanh Thành vẫn như cũ không thêm để ý chút nào lời nói, đồng thời đối kia thiếu niên hữu hảo cười một tiếng, kia thiếu niên nghe vậy đầu tiên là mỉm cười, nhưng lập tức quang tới thần sắc cảm kích, đồng thời còn mang theo một điểm lo lắng.

"Ha-Ha a, nói rất hay, ngươi là cái gì cầu thí đồ vật, cũng dám ra mặt mặt xấu hổ." Cam Ninh một đám nghe vậy đều là cười ha ha, lập tức cũng đi vào giữa sân cùng hai người một chỗ.

"Hai vị Huynh Đãi Cao Nghĩa, Triệu Vân vô cùng cảm kích." Áo trắng thiếu niên thấy như thế dưới tình hình hai người này còn dám đứng ra, trong lòng bội phục không thôi, hắn võ nghệ cao cường, Thương Thuật tinh xảo, tự có thể nhìn ra hai người này đều có bất phàm thân thủ, đã là Hào Kiệt Chi Sĩ, hắn cũng không nhiều hơn ngôn ngữ.

"Gặp chuyện bất bình, rút đao tương trợ, vốn là chúng ta nghĩa chỗ chính là, Cam mỗ hôm nay gì hạnh, có thể cùng hai vị tráng sĩ kết giao, thật sự là an lòng bình sinh!" Nghe được cái này quen thuộc tên, tuy nhiên đã sớm chuẩn bị, Tô Thanh Thành vẫn là một trận hoan hỉ, vừa muốn mở miệng lại bị Cam Ninh đoạt trước.

"Hừ! Không biết sống chết, trước bởi Bản Công Tử chó chơi đùa đi." Nhìn xem mắt ba người trước không chút nào đem mình để ở trong mắt, Triệu công tử trong mắt hung quang chớp liên tục, lập tức lạnh giọng mở miệng, cánh tay vung lên, kia mười cái Gia Đình buông lỏng tay ra bên trong dây thừng, những này Ác Khuyển đối ba người liền đánh tới.

Cam Ninh hai tay nhất động, từ bên hông lấy ra một đối thủ kích, Triệu Vân cũng là trường thương bãi xuống, hai người liền muốn tiến lên, há biết Tô Thanh Thành hai tay duỗi ra đã đem hai người ngăn ở sau lưng, nói cũng kỳ quái, cũng không thấy hắn như thế nào động tác, kia mười mấy con mới còn Hung Thần ác sát Ác Khuyển lúc này lại lại là nghẹn ngào một tiếng, cụp đuôi liền quay đầu mà đi, mặc cho chút Gia Đình như thế nào ngăn cản cũng cản chỉ không ở, thậm chí còn được Ác Khuyển đụng vào trên mặt đất, trắng diện hỗn loạn chi cực! Tô Thanh Thành thân là sơn lâm Lang Vương, lúc này trên thân phát ra khí thế đúng vậy Hùng Hồ sư báo mãnh thú cũng phải gặp chỉ nhường đường, lại càng không cần phải nói cái này mười mấy con chỉ là Ác Khuyển, không cần Lang Vương lên tiếng đã là nghe ngóng rồi chuẩn.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Kỳ Chiêu xuất hiện nhiều lần

Trước mắt chuyện này hình giữa sân ngoại trừ Ngọc nhi bên ngoài không người nào có thể nghĩ đến, Cam Ninh Triệu Vân tuy nhiên không sợ cái này mười mấy con Ác Khuyển, mà dù sao cùng giao thủ trong lòng vẫn là không muốn, bản này đúng vậy Triệu công tử vũ nhục mấy người tác pháp, bây giờ được Tô Thanh Thành nhẹ nhõm giải quyết, đều là lòng mang lớn sướng, đồng thời cũng càng hiểu kì, vị này huynh đệ võ nghệ chưa lộ cũng đã lớn tiếng dọa người. Tiểu Ngọc thì là thông qua mấy tháng này cùng Tô Thanh Thành một chỗ sinh hoạt, đối với hắn bản sự cũng biết rất nhiều, hai người du lịch thời điểm không hiếm thấy Sư Hồ sai báo một loại mãnh thú, nhưng mỗi lần thấy một lần Tô Thanh Thành là quay đầu liền đi, nhất có thú đúng vậy con kia Đại Hắc Hùng, nhìn qua đàn như vậy nặng thân thể bắt đầu chạy xác thực linh hoạt vô cùng. Đối với Lang đại ca xuất thủ trong nội tâm năng cũng không oán quái, ngược lại càng cho là hắn là một cái anh hùng hảo hán.

Chuyện xảy ra đột ngột, Triệu công tử cũng là vội vàng không kịp chuẩn bị, kia con ngựa móng trước giờ lên, kém chút đem hắn vén đến dưới mặt đất, hắn nuôi cái này mười mấy con đại hình Ác Khuyển, mỗi ngày Uy lấy tươi sống chi vật, bồi dưỡng bọn hắn dã tính, vui vẻ nhất sự tình chính là nhìn xem bọn chúng đem Đồi Đầu cắn máu thịt be bét, một mệnh ô hô, hôm nay loại tình hình này trên là đầu về nhìn thấy, mắt thấy mình thủ hạ một mảnh hỗn loạn tâm bên trong là cuồng nộ.

"Hai vị huynh đệ, bắt giặc bắt Vương." Lúc này Tô Thanh Thành trong miệng bàn giao, đi đầu hướng đối phương đánh tới, tốc độ mau lẹ vô cùng, hắn đối Cam Ninh Triệu Vân bản sự trong lòng hiểu rõ, ba người liên thủ, tăng thêm Cam Ninh mấy người bạn đương, trước mắt cái này chừng trăm hảo Gia Đình định không phải sợ, tuy nhiên cái này Triệu công tử lớn lối như thế, nghĩ đến tất có địa vị, nếu là thừa dịp loạn đem nó bắt được, cũng ít lại một phen

chém giết.

Lời còn chưa dứt, người đã đến mấy trượng bên ngoài, Cam Triệu Nhị người càng là trong lòng thầm khen hần Thân Pháp mau lẹ, lập tức cũng không do dự, vung lên Thủ Kích, một cái trường thương song song hướng về phía trước, bảo vệ Tô Thanh Thành tả hữu. Những cái kia Gia Đình gặp bọn hần xông lên tự nhiên muốn tiến hành ngăn cản, nhưng ba người này há lại bọn hần có thể ngăn được ? Cam Ninh Song Kích đại khai đại hợp, lực đạo hùng hồn, thỉnh thoảng có người được hần đánh bay lên không trung. Triệu Vân đầu này trường thương càng như Độc Xà Thỏ Tỉn, vẩy ra khắp Thiên Thương ảnh, nhìn thấy người hoa mắt, thỉnh thoảng có người bị đánh trúng ngã xuống, cũng may hai người đều là thủ hạ lưu tình, cũng không tổn thương tính mạng người. Tô Thanh Thành tuy không binh khí, nhưng toàn trên thân Hạ Đô là lợi khí, Thân Pháp càng là quý dị linh động, hần hấp thụ lần trước kinh nghiệm, chỉ lấy Quyền Cước đá thương người, không một hồi liền liên tới gần Triệu công tử chỗ.

Kia Triệu công tử tuy là hoàn khổ, nhưng cuối cùng có chút nhân quang, nhưng ba người này vậy mà chủ động xuất thủ, vừa mới tiếp xúc, mình Gia Đình liền nhao nhao ngã xuống, loại này thân thủ chính là cuộc đời ít thấy, trong lòng đã có khiếp ý, lập tức liền muốn hồi mã mà đi, muốn lại chuyển viện binh, đối phương tuy là lợi hại, tuy nhiên cũng liền ba người, đối mình lại tìm nhân thủ, nhất định có thể có thể bắt được. Tuy nói lúc này lui bước tổn hao nhiều mặt mũi, nhưng đại trượng phu có được dẫn được, cái này Triệu công tử gặp thời quyết đoán, lại là không thể coi thường.

Triệu công tử tên là Triệu Hải, trong nhà chính là an quận hào môn, Kỳ Phụ Triệu Đức đã từng làm qua Quận Thủ, trong nhà nuôi có Tư Binh mấy trăm, mà Triệu Đức huynh trưởng chính là đại danh鼎鼎 Thập Thường Thị đứng đầu Triệu Trung, lúc ấy Linh Đế đều hô vì "A Phụ" cùng Trương Nhượng hai Nhân Lang bá vì gian, cầm giữ Triều Cưng, Mai quan Huân Tước, quyền khuynh thiên hạ. Triệu Trung dưới gối không con, đối Triệu Hải càng là coi như mình ra, đây mới là hần lớn lối như thế chân chính căn bản, chính là địa phương đại quan đối với hần cũng là nịnh bợ có thừa.

Dưới hông cái này thốt Ngọc Hoa Thông chính là Tây Vực tiến cống Đại Uyển Lương Câu, thần tuần vô song, hần tin tưởng chỉ cần Ngọc Hoa Thông buông ra bốn vó, ba người nhất định là đuổi không kịp, cái này rừng huyện bên ngoài ba dặm liền có trú quán, chỉ cần mình tiến về, kia thủ lĩnh người dám không giúp đỡ ? Quan quân chiến lực tự nhiên hơn xa Gia Đình.

Hần phản ứng cũng không chậm, dự định cũng là mười phần tinh tế, tuy nhiên hôm nay thủy chung là tâm nguyện khó thường, ngay tại Ngọc Hoa Thông quay người cước lực đem phát không phát thời khắc, chợt nghe một trận vang dội Lang Khiếu, dưới chân lại là mềm nhũn, nhưng cuối cùng là Đại Uyển Lương Câu, một cái chớp mắt liền khôi phục lại, nhưng chỉ là chậm như thế một cái chớp mắt, Tô Thanh Thành vung quyền kích ngược lại trước mặt hai người, một phát lực thân hình lảo đảo không mà lên, tại trước mặt Gia Đình trên vai dùng lực giẫm mạnh, cả cá nhân liền giống một con không trung trượt đại điều bay qua đám người, trực tiếp hướng về Ngọc Hoa Thông trên lưng ngựa, mà kia được giẫm người lúc này đã đổ vào mặt đất lớn tiếng kêu đau.

Triệu Hải nghe được sau lưng phong thanh, nhìn lại không khỏi giật nảy cả mình, hần ngược lại không là bình thường hoàn khổ đệ tử,

Thuở nhỏ đã từng tập luyện võ nghệ, lúc này mau lẹ rút ra Yêu Dao, đối lảo đảo không mà đến Tô Thanh Thành bỏ tới, muốn thừa dịp hần thân ở không trung hành động bất tiện giúp cho đá kích. Tô Thanh Thành thấy thế tay phải vung lên, trong tay áo một đầu trường tác bắn ra, đem Triệu Hải Yêu Dao tính cả cánh tay cùng một chỗ cuốn lấy, Triệu Hải chợt phát hiện đầu này trường tác mình sắc bén Yêu Dao đúng là trăm chỉ không ngừng, trong lòng hoảng hốt đồng thời Tô Thanh Thành đã đến sau lưng, tại trên cổ tay hần dùng lực một kích, một cổ khó mà chống cự sức lực lớn khiến cho Triệu Hải buông tay, lúc này cây kia trường tác quý dị lại rút về trong tay áo, Tô Thanh Thành vô cùng nhanh chóng tiếp nhận không trung Yêu Dao, nhẹ nhàng linh hoạt quét ngang, vừa vắn đặt tại Triệu Hải Triệu công tử cần cổ.

Cái này liên tiếp động tác động tác mau lẹ, nhanh như thiểm điện, đám người chỉ cảm thấy trước mắt Nhất Hoa, mà mình công tử đã đã rơi vào Tô Thanh Thành trong lòng bàn tay, Cam Ninh Triệu Vân thấy thế đại hỉ, ra sức ra chiêu không một hồi cũng tới đến Triệu Hải trước ngựa, hai người không xuất hiện ở tay, chỉ là lạnh lẽo Chúng gia đình. Những này Gia Đình gặp chủ nhân bị bắt, đều là sợ ném chuột vỡ bình, trong lúc nhất thời cũng không một người có can đảm tiến lên.

"Tiểu tử, nhìn không ra ngươi vẫn rất cơ linh, nói một chút đi, ngươi là ai ?" Tô Thanh Thành uể oải nói, cái này Triệu Hải phản ứng cùng nhảy bén ngược lại là nằm ngoài sự dự liệu của hần, sau cùng lại vẫn dám ra tay với mình, cũng là rất có vài phần dũng khí, cùng hậu thế những cái kia sẽ chỉ ý thế hiếp người hoàn khổ cũng không giống nhau.

"Công tử gọi Triệu Hải, hôm nay đã rơi vào tay ngươi, công tử nhận thua, ngươi cần như thế nào, còn xin nói rõ." Lợi Nhận tại cái cổ, cái này Triệu Hải vẫn như cũ có thể cấp tốc trấn định lại, trong lời nói cũng không quá mức bối rối, xem ra cái này hoàn khổ công tử vẫn là có mấy phần bản lĩnh thật sự.

"Giữa ban ngày ban mặt, trắng trợn cướp đoạt Dân Nữ, ý thế hiếp người, ngươi mẹ nó còn lý luận, lão tử mặc kệ ngươi đoạt nhà ai đại cô nương Tiểu Tức Phụ, chỉ là ngươi đắc tội ta huynh đệ, lão tử thật vất vả ra làm lợi sinh ý, bây giờ cũng bị ngươi pha trộn, ngươi còn không biết xấu hổ hỏi ta, nói, ngươi muốn thế nào ?" Tô Thanh Thành cũng không trả lời, mà là nhìn chăm chăm Triệu Hải cổ chỗ, liếm liếm bờ môi.

Triệu Hải người này đảm khí xác thực bất phàm, tính cách cũng có chút kiên cường, nhưng nhìn lấy trước mắt người này ánh mắt lại là trong lòng đập đập, thế này sao lại là nhân loại nhân quang ? Ngược lại cùng mình nuôi dưỡng những cái kia Ác Khuyển cắn xé người lúc ánh mắt rất giống, gặp lại hần có chút há mồm, trong miệng hàm răng cũng so thường nhân sắc nhọn rất nhiều, càng còn chăm chăm cùng với chính mình cổ ở giữa, tựa hồ nhìn thấy cái gì mỹ thực. Lợi Nhận tại cái cổ hần có thể không sợ, thế nhưng là đối cái này không giống nhân loại nhân quang thiếu niên lại là để tâm hần lạnh.

"Vị này Huỳnh Đài, đắc tội bằng hữu của ngươi, tại hạ nguyện ý tạ lỗi, về phần ngươi sinh ý, tổn thất nhiều ít tại hạ gấp đôi đền bù, không biết ý của ngươi như nào ?" Sau một chốc, Triệu Hải cảm thấy Tô Thanh Thành trong mắt ác mang càng ngày càng rất, tựa hồ còn muốn hướng mình tới gần, vội vàng lên tiếng nói.

"Cái này sao, huynh đệ các ngươi nói thế nào ?" Tô Thanh Thành đối Cam Triệu Nhị người hỏi.

"Người là người bắt, tự nhiên do ngươi quyết định." Cam Ninh cười nói, Triệu Vân cũng là gật đầu, hai bọn họ một bên nhìn một chút bọn hần đối thoại cũng là âm thầm buồn cười, người này ngoại trừ làm người trượng nghĩa, thân thủ cao siêu bên ngoài ngôn từ bên trong cũng cực kì thú vị, cái này Triệu

Hải còn phải hấn đến đối phó.

"Vây dạng này, ta cũng không cần ngươi cái gì gấp đôi dâng lên, ngươi nhanh chóng an bài cỗ xe ngựa, đem chúng ta huynh đệ một nhóm đưa đến hai ngoài mười dặm ngu chân núi, đến nơi đó ta liền thả ngươi trở về." Tô Thanh Thành một chút suy tư, chỉ cần tiến vào sơn lâm, thiên quân vạn mã hấn cũng không sợ, lên tiếng nói.

"Cái này. Đến lúc đó ngươi nếu không thả ta ta lại có thể thế nào ?" Triệu Hải lời nói.

"Nam nhi trọng phu, hứa một lời thiên kim, ta huynh đệ há có thể giống như ngươi." Cam Ninh cất cao giọng nói, cái này lang huynh đệ tự xưng ngu Sơn Nhân thị, nghĩ đến hấn an bài như thế cũng là tất có thâm ý.

"Tốt, Triệu mỗ sẽ tin ngươi một lần." Triệu Hải cũng không phải đầy đủ tin tưởng Cam Ninh lời nói, hấn chỉ là gặp trước mặt người này lại bắt đầu liếm q I bờ môi, mắt lộ ra hung quang, đành phải khăng khải nhận lời, lập tức cũng khiến người nhà cho Tô Thanh Thành một nhóm chuẩn bị xe ngựa, một đám liền hướng thị bước ra ngoài.

"Ngột kia cường đồ, dám bên đường hành hung, còn không để xuống Triệu công tử." Mau ra rừng huyện thời điểm lại là tới ban một nha dịch, người cầm đầu người mặc quan phục, trong miệng hét lớn, nghĩ là rừng huyện huyện lệnh, được nghe Triệu công tử tại trên địa bàn của mình làm người cường ép, có thể nào trong lòng không vội ?

"Ngươi lại là cái gì đồ vật ?" Tô Thanh Thành dù bận vẫn ung dung hỏi.

"Làm cần, đây là rừng huyện Huyện Thừa Dương đại nhân." Bên cạnh nha dịch lập tức cao giọng mở miệng.

"Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi, ngươi cái cầu quan nịnh nọt, người này trắng trợn cướp đoạt Dân Nữ trận thế hành hung ngươi mặc kệ, bây giờ lại chạy đến sủa loạn, cho lão tử tránh ra, nếu không ngay cả ngươi cùng một chỗ thu thập." Tô Thanh Thành bản có thể mượn uy hiếp Triệu Hải để bọn hấn nhường đường, nhưng trong lòng đối cái này Huyện Thừa lại cực kỳ khó chịu.

"Chửi giỏi lắm, huynh đệ quả nhiên tài tình bất phàm." Cam Ninh cũng là lớn tiếng nói, nghe được chu vi xem đám người không khỏi ôm bụng cười, cái này mắng chửi người chỉ ngôn cùng tài tình lại có bao nhiêu liên quan ? Tuy nhiên những người này đối mặt Triệu công tử cùng Dương đại nhân còn có thể như thế, nghĩ đến cũng hấn là Hào Kiệt Chi Sĩ.

"Lớn mặt, ngươi dám vũ nhục bản quan, gần cùng ta xuống ngựa liền cầm, còn có thể có đầu Sinh Lộ." Kỳ thực Dương đại nhân ra cũng chỉ là làm dáng một chút, những người này ngay cả Triệu công tử đều làm cường ép, như thế nào lại đem hấn để ở trong mắt, thế nhưng không nghĩ tới bọn hấn lại sẽ làm đường phố nhục mạ mình.

"Là ngươi không cho, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi." Tô Thanh Thành nói xong liền túm môi mà hô, kia Huyện Thừa còn tại khác biệt ở giữa, bỗng nhiên trên đầu một trận kinh phong mà xuống, đột nhiên đỉnh đầu đau đớn một hồi, đúng là một con Thương Ưng Phác Kích mà đến, lập tức cũng không lo được mất mũi, lập tức liền lăn một vòng, lúc này Quan Mạo đã rơi xuống, đỉnh đầu cũng bị cào nát, không cần phải nói xuất thủ tất nhiên là Liệp Ưng Phi Vũ.

"Ha-Ha a, đi, ai dám cản ta huynh đệ, cái này cầu quan chính là hạ tràng." Tô Thanh Thành ngửa thiên đại cười, phóng ngựa mà đi, kia ban nha dịch đều đang chiếu cố Dương đại nhân, ai còn dám ngăn trở nữa, một nhóm ra rừng huyện, liền hướng ngu núi chạy đi, lúc này Phi Vũ một kích thành công, cũng trở lại không trung.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Sơn lâm kết nghĩa

Một nhóm ra rừng huyện, liền hướng Ngu Sơn chạy đi, mới Tô Thanh Thành đối phó Huyện Thừa thủ pháp thấy tất cả mọi người là trong lòng ngạc nhiên, hôm nay người này cho bọn hấn quá nhiều kinh hi, trong đó lại lấy Cam Ninh là nhất, đám người chi Trung Luận kiến thức tự nhiên là vào Nam ra Bắc hấn nhất là uyên bác, nhưng hấn cũng chưa từng gặp qua dạng này không Ứng chi thuật, trong lòng đã đang tính toán lấy muốn cùng Lang huynh đệ hảo hảo học thượng một phen.

Rừng huyện cách Ngu Sơn tuy nhiên hai mươi dặm địa, đám người một trận lao nhanh gần phân nửa canh giờ liền đến chân núi chỗ, trên đường Tô Thanh Thành đã từng hỏi Triệu Hải lai lịch, biết được hấn là Triệu Trung chất tử sau cũng là trong lòng giật mình, đây là cái quan nhị đại, nghĩ không ra mình vừa ra tay liền đắc tội như thế cái đại nhân vật, không bằng. Lúc ấy trên mặt hấn vẻ ngoan lệ thấy Triệu Hải trong lòng đập đập không thôi.

"Tiểu tử, người con ngựa này ngược lại không kém, cút đi." Tô Thanh Thành từ Ngạc Hoa Thông bên trên nhảy xuống, Đại Uyển Lương Câu chính là một ngựa song thừa cũng là mau lẹ bình ổn, cũng làm cho trong lòng của hắn hoan hỉ.

"Đa tạ tráng sĩ, chưa dám thỉnh giáo họ Cao Đại Danh?" Triệu Hải nghe hắn mở miệng, một trái tim mới thả lại trong bụng, hôm nay ba người này dừng bước hùng tráng, chính là bình sinh ít thấy, liền mở miệng hỏi, lại nói hắn hôm nay ăn đến cái này thua thiệt thế nhưng là chưa bao giờ có, làm sao cũng muốn hỏi thăm một chút đây là người nào.

"Thế nào, còn muốn trả thù, bản thân ngồi Bất Canh tên, được không sửa họ, Ngu Sơn Lãng Sinh." Tô Thanh Thành mỉm cười, cao giọng đáp, người này tuy là Triệu Trung chi chất tử, mình làm thế nào có thể tướng sợ?

"Không dám, mấy vị anh hùng Hào Hiệp, tại hạ say mê, cho nên mới hỏi chi." Triệu Hải lời nói.

"Ha-Ha a, khen ngợi, ta hai vị này huynh đệ thật là anh hùng Hào Hiệp, lão tử cũng không phải, mới vừa rồi còn nghĩ đến làm thịt người miễn trừ hậu hoạn, bất quá ta huynh đệ đã nói trước, liền thả người mà đi, người muốn trả thù cứ việc hướng ta đến, tuy nhiên tốt nhất muốn một kích công thành, nếu không cái nào ngày cùng kia Dương đại nhân nhưng lại trách không được ta." Tô Thanh Thành luôn luôn không thích trên ngôn ngữ uy hiếp người, bây giờ vì đó lại là vì Cam Ninh cùng Triệu Vân suy nghĩ, bởi vậy một mình gánh chịu, nghĩ mình thân ở sơn lâm, chính là đến số lượng vạn đại quân cũng không làm gì được, nhưng Cam Ninh Triệu Vân tung tích người này lại nhưng dò xét.

"Lang huynh nói quá lời, tiểu đệ thực không này tâm." Triệu Hải nghe Ngôn Tâm bên trong run lên, mới Ác Khuyển lui bước, Hùng Ưng kích xuống dưới hình ảnh xuất hiện tại não hải, biết rõ trước mặt này Nhân Tuyệt không phải nói ngoa, xem ra chính mình muốn báo thù hoàn toàn chính xác cần như hắn lời nói, một kích công thành, nếu không hậu hoạn vô cùng.

"Tốt, không muốn khẩu thị tâm phi, đi thôi, về sau hảo hảo làm người, nam nhi trọng phụ cả ngày khi dễ Lão Nhục phụ nữ và trẻ em tính được bản lãnh gì? Đi mau, nếu không đừng trách ta cải biến tâm ý." Bực này quan lại hoàn khổ đệ tử tâm tư Tô Thanh Thành trong lòng rất là biết được, ngay lập tức lên tiếng nói.

"Nếu như thế, tại hạ cáo từ, sau này còn gặp lại." Triệu Hải một chút chấp tay đánh ngựa mà đi.

"Huynh đệ, nghe lời người cái này tiểu tử tựa hồ còn có cái gì địa vị?" Gặp Triệu Hải đi xa, Cam Ninh mở miệng hỏi, hắn chính là lâu lịch giang hồ người, mới Tô Thanh Thành lời nói bên trong ý tứ hắn tự có thể nghe được, lại thấy hắn một mình gánh chịu, tâm bên trong là bội phục, nghĩ đến cái này Lãng Sinh anh hùng hảo khí đủ tương giao, mình thân ở Ba Quận, ngược lại không ngại cái này hoàn khổ đệ tử, nhưng Lãng Sinh ở chỗ này nghề nghiệp như được trả thù lại là không ổn, cũng phải lên tiếng hỏi người này lai lịch thực sự không được liên trừ sau đó hoạn.

"Ha ha, cái này tiểu tử tính là cái gì chứ, chỉ bất quá hắn kia bá phụ kia là Đường Triều Thường Thị Triệu Trung, được cho có lai lịch lớn." Đối Cam Ninh Triệu Vân, Tô Thanh Thành đương nhiên sẽ không giấu diếm việc này.

"Phi! Yên Nhân đương quyền, Triều Cương bại hoại, Thiên Hạ liên xấu tại bọn họ trong tay, nhìn cái này Triệu Hải hành động, quả nhiên là một mạch tương thừa." Cam Ninh nghe vậy đang muốn nói chuyện, Triệu Vân đã là giành ở phía trước.

"Triệu huynh nói không sai, tuy nhiên Lang mỗ rất tốt nam nhi, há có thể đều hắn? Không muốn xách những này vô vị người, hôm nay cùng hai vị huynh đệ mới quen đã thân, mới ta cùng Cam huynh còn có nâng ly ước hẹn, lần này đi trong rừng một dặm chỗ liền có sơn động Lâm Tuyền, cảnh sắc rất đẹp, liền để tại hạ mở ra sở trường, làm Đồng Đạo, mới hai vị trí tại cái này Sơn Dã ở giữa tâm tình một phen." Tô Thanh Thành cười nói.

"Việc này đều bởi vì Triệu mỗ mà lên, lại liên lụy hai vị, thực sự hổ thẹn." Triệu Hải lai lịch không nhỏ, Triệu Vân trong lòng cùng hai người cũng là bình thường ý nghĩ, mình không sợ, chỉ sợ khiến người khác bị hao tổn.

"Ai ~ huynh đệ lời này của người liền không đúng.

Mới Cam huynh nói đường gặp bất bình rút đao tương trợ chính là chúng ta vô nhân chi nghĩa, Triệu huynh người chính là Hào Kiệt Chi Sĩ, lại đi Nghĩa Cừ, chúng ta há có thể không giúp đỡ, đại trọng phụ tương giao tại tâm, có gì như thế kiêu vờ?" Tô Thanh Thành lơ đãng nói.

"Lang huynh lời ấy có lý, Triệu huynh người không cần đề ở trong lòng." Cam Ninh cũng lên tiếng nói, lúc này nhưng trong lòng thì Sát Tâm càng sâu, cái này cướp bóc, cướp phỉ tể bản sự tình hắn làm đến xe nhẹ đường quen, như thế giờ cũng nhưng vì hai vị huynh đệ không có gì ngoài hậu hoạn, đương nhiên hắn trên miệng không tiện nói rõ.

"Hai vị huynh trưởng nói đúng lắm, Vân biết sai rồi." Triệu Vân trong lòng cảm động, vội chào tới đất.

"Tiểu nữ tử Nhục Lan, khấu tạ ba vị ân cứu mạng." Lúc này Triệu Vân chỗ cứu cái kia thiếu nữ nhưng từ trên xe đi xuống, đi vào ba người trước mặt đại lễ gặp nhau.

"Cô nương không cần đa lễ, đây là nghĩa chỗ chính là." Triệu Vân thấy thế vội vàng đỡ dậy, nhưng nhìn lấy trước mặt thiếu nữ nhưng trong lòng có chút phát sầu, kia Triệu Hải như thế quyền thế, cái này thiếu nữ nên như thế nào an trí?

"Lan cô nương, xin hỏi trong nhà còn có người nào?" Tô Thanh Thành lúc này mới nhìn kỹ nàng này, gặp nàng tuy nhiên mười sáu tuổi, sinh lòng này nhỏ nhắn mất hạnh, thanh tú động lòng người, cái này Triệu Hải nhân quang xác thực không kém, gặp lại Triệu Vân thần sắc đã biết cho nên, liền mở miệng hỏi.

"Tiểu nữ tử cha mẹ chết sớm, Tổ Mẫu cũng năm trước qua đời, hiện giờ là lẻ loi một mình." Nghe Tô Thanh Thành đặt câu hỏi, Nhục Lan thấp

giọng đáp, trong lời nói rất có ngượng ngùng chi ý.

"A, kia Triệu huynh liền muốn cứu người cứu đến cùng, bằng vào ta ý kiến, không bằng tại cái này trong núi rừng tạm cư mấy ngày, chỉ Hậu Triệu huynh nhưng thay một chỗ thích đáng an trí Nhữc Lan cô nương, mới cái này Triệu Hải xuất thủ hào phóng, chính nhưng cùng lan cô nương đưa chút sản nghiệp, không cần khách khí với hần." Tô Thanh Thành lời nói, mới hần có để Triệu Hải bồi thường tổn thất ngữ điệu, không ngờ đúng là hai đỉnh vàng, lúc này lại có thể dùng chi.

"Ta nhìn phương pháp này có thể thực hiện, Triệu huynh cũng không cần nhiều lời, tiền bạc cũng không cần Lang huynh hao tâm tổn trí, túi trên người Cam mỗ chính là, mới Lang huynh chỗ Ngôn Chi địa, mỗ có chút hướng tới, bây giờ liền đi đi." Cam Ninh gặp Triệu Vân nghe vậy lại muốn cảm tạ, vội vàng mở miệng ngăn cản, Triệu Vân cũng là hào kiệt tâm tính, cũng không cần phải nhiều lời nữa, ba người liền hướng trong rừng mà đi, đám người tất nhiên là thu thập xe ngựa đuổi theo, ngược lại là Nhữc Lan cô nương được nghe Tô Thanh Thành chỉ Ngôn Tâm bên trong vui mừng, nàng cô đơn, kia Triệu Hải thêm nhỏ dãi đã lâu, nay Nhật Bản đội vừa chết lấy toàn danh tiết, lại vì Triệu Vân cứu, người này phong Thần Tuấn lãng, lòng hiệp nghĩa, một viên thiếu nữ phương tâm đã sớm phiêu diêu trên đó, bây giờ an bài lại là cực hợp nàng tâm ý.

Lại đi một lát, liền đến Tô Thanh Thành chỗ Ngôn Chi địa, nơi đây sơn lâm vây quanh, suối nước róc rách, điều ngữ hoa hương, thật là nhân gian thịnh cảnh, đám người cũng lập tức công việc lu bù lên, Cam Ninh mấy người bạn trước mắt đi chặt cây củi nhánh, Nhữc Lan thì giúp đỡ Ngọc nhi thu thập đất trống, Tô Thanh Thành tự nhiên muốn thừa dịp sắc trời chưa ngăm đi săn thức ăn một chút mỹ vị, Cam Ninh cùng Triệu Vân kiên trì muốn cùng nhau đi theo.

Cam Ninh ngoại trừ trong tay Song Kích bên ngoài, bên hông còn cầm mấy chục cái nhỏ kích, Triệu Vân thì là hướng hần người hầu mượn tới một bộ cung tiễn, hai nhân thủ Pháp tinh chuẩn đã đến, thấy Tô Thanh Thành cũng là bội phục không thôi, tại hần trong ấn tượng, hai người này ngoại trừ Vũ Dũng bên ngoài, còn đều là thiện xạ người, quả nhiên danh bất hư truyền. Tuy nhiên hai trong lòng người kính ngạc hiển nhiên muốn tại Tô Thanh Thành phía trên, mới thấy người này xuất thủ đã là Thân Pháp linh động, võ nghệ bất phàm, bây giờ đến cái này giữa núi rừng càng là như cá gặp nước, xu thế lui như tinh thần, một tay Thạch Đạn càng là Lệ Bất Hư Phát, tuy nhiên một lát ba người đã là thắng lợi trở về.

Đội bọn hần trở về, tất cả sự vật sớm đã an bài đầy đủ, trải qua mấy tháng này cùng Tô Thanh Thành một chỗ, Ngọc nhi làm lên sự tình đến càng là mau lẹ, tại suối nước bên cạnh rửa sạch con mồi, thuần thực bỏ đi da lông nội tạng, liền cùng Lang đại ca cùng một chỗ nhóm lửa nướng ăn, không một hồi đã là mùi thịt bốn phía. Tô Thanh Thành cũng đem cùng mọi người chia ăn, một đám đám người trên là đầu về ném đến như thế Sơn Dã mỹ vị, đều là tán thưởng không thôi. Đội đến thiếu đốt hoàn thành, hần lại chọn lấy cùng nhau bên dòng suối bãi thạch, dùng da thú trải tại trên đó, để lên một chút thịt nướng quả đại, Cam Ninh sai người mang tới rượu, ba người liền tại cái này giữa núi rừng uống đàm tiếu, hôm nay liên thủ kháng địch, bán đứng vậy trong lòng đều các bội phục, lại cùng là Vũ Dũng phóng khoáng người, phen này lời nói có nhiều vui cười, nổi lên tri kỷ cảm giác, hận chưa thể sớm một chút gặp nhau.

Rượu đến lúc này, quanh thân phát nhiệt, Cam Ninh dứt khoát bỏ đi áo, lộ ra cường tráng thân thể, kia một đầu Ly Long lộ ra càng thêm sinh động, gió núi có chút thổi qua, càng là hưng hoài lớn sướng.

"Hai vị huynh đệ, Cam mỗ vào Nam ra Bắc, có nhiều kết giao Hào Kiệt Chi Sĩ, nhưng lại chưa bao giờ gặp qua giống như hai vị, thật sự là gặp nhau hận muộn, hôm nay liên thủ kháng địch, thoải mái uống, càng là nhân sinh chuyện vui, như hai vị không bỏ, Cam mỗ muốn cùng hai vị kết làm Dị Tính huynh đệ, ngày sau cội mỡ, vĩnh viễn không ruộng bỏ, không cầu cùng sinh, nhưng cầu cùng chết!" Cam Ninh nâng rượu cao giọng lời nói, mới vừa cùng hai người một phen giao lưu, Lăng Sinh kiến giải cận kề, kiến thức rộng rãi, Triệu Vân cũng là nhân tài bất phàm, lại nghĩ tới hôm nay đủ loại, càng là hào hùng bừng bừng phấn chấn, như thế nhân vật thật là khó gặp.

"Ha-Ha a, cổ mong muốn vậy. Không dám mời người, Lang huynh ý như thế nào?" Triệu Vân nghe vậy cũng là hớn hờ ra mặt, lập tức mở miệng tương ứng, cũng đối một bên Tô Thanh Thành hỏi, hai người này nghĩa khí sâu nặng, võ nghệ cao cường, lại cùng mình chỉ thủ tương đắc, hần cũng đang có ý này.

"Hai vị huynh đệ như thế anh hùng, Lang mỗ tự nhiên cầu còn không được, chỉ là lại bị Cam huynh đoạt tiên cơ." Tô Thanh Thành cười nói, hai người này chi đứng không kém đóng cửa, có thể cùng kết vì huynh đệ cũng là mình duyên phận, chỉ là không biết hôm nay lần này sơn lâm kết nghĩa có thể hay không cùng từ nay trở đi Đào Viên so sánh, hần lời vừa nói ra, ba người đối mặt cười to, trạng cực vui vẻ.

"Đáng tiếc nơi đây không có hương nền án đài, đội ta ngày mai tiến đến mua." Triệu Vân lời nói.

"Không cần như thế, người ta huynh đệ tương giao lấy tâm, không cần đề ý những này lễ nghi phiền phức, đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh, tâm thành liền có thể." Cam Ninh khoát tay lời nói, đi đâu mặt hướng trên trời Minh Nguyệt quý xuống, hai người nghĩ cũng phải, liền song song quý xuống, ngẩng đầu nhìn trời.

"Hoàng Thiên Tại Thượng, Hậu Thổ tại hạ, ta Ba Quận Cam Ninh hôm nay nguyện cùng Lăng Sinh, Triệu Vân hai vị kết làm Dị Tính huynh đệ, không cầu cùng sinh, nhưng cầu cùng chết, Hoàng Thiên Hậu Thổ, chứng giám tâm ta, nếu có hai ý, Thiên Nhân chung tru diệt!" Cam Ninh nói xong lấy ra Thủ Kích vạch phá ngón giữa, đem tươi Huyết Tích tại ba người trong rượu, hai người thấy thế cũng là như thường mà đi, tự lên niên canh, Cam Ninh mười tám, Triệu Vân mười sáu, Tô Thanh Thành thì báo mười chín, so người khác nhiều kinh lịch cả đời, hần tâm lý tuổi thể nhưng là không nhỏ, hai người cũng không lại so đo loại này tiểu kết, bái thôi thiên địa ba người vượn người đứng dậy, sáu con đại thủ giữ một chỗ, đều là ngửa thiên đại cười, âm thanh Chấn Sơn rừng.

Chương 14: Long tranh hổ đấu

Húc Nhật Đông Thăng, quang mang ngàn vạn, nắng sớm đem tinh mạch sơn lâm chiếu rọi chiếu sáng rạng rỡ, lúc này trong rừng Vô Phong, hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có một chỗ lại là Kinh Khí bốn phía, thỉnh thoảng được nghe tiếng sắt thép va chạm, Tô Thanh Thành đứng ở tảng đá lớn phía trên, đang xem lấy trong rừng đất trống chỗ Cam Ninh cùng Triệu Vân hai người độ sức, trước mắt một hàng Thực quốc Ngũ Hổ, một loại Đông Ngô Song Hùng, đánh đến là khó hoà giải.

Đêm qua ba người một phen uống tâm sự, kết nghĩa Kim Lan, được xưng tụng nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, ba người đều là xuất thân bản hàn, Cam Ninh thưở nhỏ Tang Phụ, sau trong nhà được trong huyện Đại Hộ ức hiếp, mẫu thân chết thảm, Hưng Bá ôm muội muội nhảy sông mà chạy, nhưng lại huynh muội tách rời, Triệu Vân Lão Mẫu mặc dù tại, nhưng cũng là nhận làm con thừa tự chi thân, tuy nhiên so với Tô Thanh Thành, bọn hắn còn tính may mắn, Cam Ninh được Kinh Tương hào kiệt cứu, đến quần áo bát, thù hạ cũng có một Kiền huynh đệ, rốt cục Thủ Nhận cừu nhân, báo thù rửa hận, Triệu Vân thì là được đương thời Thương Vương Đông Uyên thu làm đầu đô, tuy là Nghiêm Sư nhưng cũng là Từ Phụ, học một thân tinh xảo Thương Thuật.

Mà Tô Thanh Thành thưở nhỏ không biết cha mẹ là ai, chỉ cùng trong núi mãnh thú làm bạn, cang là thân thể thể lương, hai người bởi vậy đại sinh đồng bệnh tương liên chi ý, cũng minh bạch đại ca ngày ở giữa đủ loại kỳ diệu bản lãnh xuất xứ, ba người tuổi tác tương tự, lại là chí khí hợp nhau, cho đến đều say ngã mới coi như thôi. Mặc dù không biết võ nghệ ai cao ai thấp, từ lượng lại trước điểm cao thấp, Triệu Vân trước hết nhất say rượu, mà Tô Thanh Thành cùng Cam Ninh lại một mực đánh đến mỹ tửu uống cạn mới song song ngã xuống, đều là từ lượng khoan dung độ lượng hạng người.

Hôm nay trước kia, ba người liền là tỉnh lại, Cam Triệu Nhị người mỗi ngày sáng sớm luyện võ đã thành thói quen, Tô Thanh Thành tại trong núi rừng thì là cảm giác nhất là nhạy bén người, hôm qua tình cảnh rõ mồn một trước mắt, cũng đều là thích võ người, lời nói ở giữa không khỏi có luận bàn chi ý, bởi vậy Cam Triệu Nhị người liền trước giao thủ.

Hậu thế Tô Thanh Thành đối Hoa Hạ võ thuật cảm thấy rất hứng thú, bây giờ thân ở Tam Quốc, lại có thể nhìn thấy hai vị ngày sau nhất lưu võ tướng giao phong, tất nhiên là tràn đầy phấn khởi, Triệu Vân đương nhiên là dùng thương, mà Cam Ninh tại lập tức quen làm trường đao, Bộ Chiến bên trong chính là một đối thủ kích, chỉ nhìn một lát, Tô Thanh Thành đã là trong lòng cảm thán, trách không được hậu nhân thường nói từ Nhiệt Bình Khí hưng khởi về sau, Hoa Hạ võ học đã sự suy thoái, nhiều ít tinh diệu chi thuật đều thất truyền, nếu không phải đương thời cổ thân thể này nhân lực bất phàm, hẳn đoán chừng chính mình cũng rất khó nhìn rõ hai người xuất thủ cùng chiêu số, đích thật là đặc sắc phi thường.

Võ thuật bên trong có nhất thốn Trường nhất thốn Cường, một tác Đoàn một tác Hiểm chi ngôn, bây giờ cái này hai nhân gian quyết đấu liền ẩn chứng lời này, Triệu Vân thương pháp xuất từ Thương Vương chi thụ, từ thị phi cùng bình thường, nhưng gặp hãn trường thương triển khai như múa Lê Hoa, bông bông như tuyết, đầu mũi thương đón mặt trời mới mọc diệu ra vạn điểm hàn quang, đối thủ quanh thân đều bị hãn Thương Thế bao vây. Mà Cam Ninh cũng có Danh Sư chi điểm, đối với Đoàn Kích bên trên cang hạ mưới mấy nóng lạnh chi công, vung vẩy ở giữa linh động phiêu dật, chiêu số kỳ huyền giống như Linh Dương Quái Giác, đối mặt với đối phương thể công không mấy may nhường, nhất tâm muốn cướp được Triệu Vân phụ cận phát huy Đoàn Kích ưu thế.

Nhưng Triệu Vân như thế nào để hãn tùy tiện toại nguyện, không chỉ có Danh Sư, Từ Long cũng là thiên phú kinh người, đầu này trường thương trong tay hãn chọn, xỏ, điểm, phiệt đều kỳ diệu tới đỉnh cao, mũi thương, thân súng, tính cả đuôi thương ở bên trong đều có thể tổn thương địch, huống hồ hãn Cơ Bản Công vững chắc vô cùng, trường thương chỗ đi không có chỗ nào mà không phải là nhất là ngắn gọn đường tắt, Cam Ninh ngay cả đoạt mấy lần nhưng vẫn đang bị hãn trường thương phong bế.

Lúc này Cam Ninh chiêu số biến đổi, Đoàn Kích vung vẩy ở giữa đại khai đại hợp, ẩn ẩn có phong lôi chi thanh, hãn võ nghệ bất phàm, kinh nghiệm càng là phong phú chi cực, Triệu Vân như thế đầy đặc thương pháp hãn chưa hề gặp qua, tựa hồ không có chút nào sơ hở, nếu là một vị tới du đấu, mình không giành được phụ cận, thể lực tiêu hao liền định tại đối phương phía trên, một lúc sau, chắc chắn thất bại. Đã tại chiêu thức xảo diệu bên trên mình không chiếm được thượng phong, vậy thì tới liều mạng, bởi vì cái gọi là Nhất Lực Hàng Thập Hội, mượn binh khí va chạm cũng có thể đề Triệu Vân thiên y vô phòng thương pháp bên trong xuất hiện ngắn ngủi khe hở, có thể tiến hành lợi dụng.

Cam Ninh toàn lực xuất kích, uy thế kinh người, lại hãn tuyệt không phải một vị man lực chết đánh, đập nện chỗ chẳng lẽ muốn ngăn chặn Triệu Vân trường thương liên miên bất tuyệt chi thế, trong chớp lát tiếng kim loại bên tai không dứt, song Đoàn Kích cùng trường thương một lát liền đã giao kích một trăm lần nhiều, Triệu Vân thể công vì đó tri tri, Cam Ninh lập tức mặt hiện vui mừng, vừa người nhào tới chính là một trận tấn công mạnh, nhưng lúc này Triệu Vân thương pháp cũng thay đổi, như là hòa phong Tế Vũ đầy đặc không dứt,

Mặc cho Hưng Bá thể công như là thao thiên cự lăng nhưng cũng cũng không thể tới gần hãn thân trước ba thước chi địa, một lúc sau, Cam Ninh đành phải tạm hoãn thế công, mà trường thương tại Khí Cơ dẫn dắt phía dưới lập tức ngoác đầu trở lại, kiểu như Cửu Thiên Du Long.

Hai người như thế lập đi lập lại đánh nhau gần tám mươi hiệp, trong lòng đều là thầm khen huynh đệ đến, thực là bình sinh kinh địch, không gì hơn cái này tuổi tác chính là hiểu thắng thời điểm, luận võ độ sức đương muốn toàn lực Cầu Thắng, một thời gian đều là diệu chiêu xảo lấy ra hết, bên cạnh quan sát Ngọc nhi cùng Nhược Lan đã sớm quay đầu đi chỗ khác, các nàng chỉ có thể nhìn thấy bóng người, nghe thấy phong thanh, thấy đầu vầng hoa, chính muốn nôn mửa, Cam Ninh mấy vị người hầu thấy cũng là vừa sợ lại đeo, phen này long tranh hổ đấu bọn hắn cũng là đầu về nhìn thấy.

Tô Thanh Thành là giữa sân duy nhất có thể thấy rõ hai người xuất thủ chiêu thức người, kịch liệt như thế độ sức hãn thấy cũng là hoa mắt tinh thần dao,

Triệu Vân trường thương cùng Cam Ninh Đoàn Kích bên trên những cái kia tình diệu biến hóa có hấn nghĩ cũng không từng nghĩ tới, Thường Sơn Triệu Tử Long, Cẩm Phàm Cam Hưng Bá không hổ là Tam Quốc Danh Tướng.

"Nhị ca cẩn thận." Đầu đến lúc này, Triệu Vân bỗng nhiên hét lớn một tiếng, trường thương đột nhiên ở giữa huyền hóa ra vô số đầu thương hướng Cam Ninh đánh tới, trong lúc mơ hồ phong kín Hưng Bá tất cả đường lui, chiêu này vừa ra, lập hiển chỗ bất phạm, cho dù lấy Cam Ninh Tô Thanh Thành nhân quang nhất thời cũng khó có thể phán đoán chân chính mũi thương đến cùng nơi nào, đây cũng là Thương Vương Đồng Uyên tuyệt chiêu, tên gọi "Bách Điều Triều Phượng", kỳ thực chiêu này Triệu Vân hiện tại còn chưa đầy đủ thuần thực, tuy nhiên hôm nay cùng Cam Ninh đánh đến hưng khởi, hấn liền biến Thập Tam đường thương pháp đều lấy chỉ không xuống, lúc này mới ra đòn sát thủ, đương nhiên không quên cao giọng nhắc nhở.

Cam Ninh lúc này trước mắt một mảnh ngân quang, Triệu Vân mới vừa ra tay, hấn liền nhìn ra chiêu này bất phạm, dưới mắt mình có ba cái lựa chọn, tốt nhất không ai qua được lấy công đổi công, tranh có thể lưỡng bại câu thương, nhưng trước mắt chính là mình Tam Đệ, tất nhiên là không thành, đệ nhị chính là lui, tuy nhiên Triệu Vân Thương Thế luôn luôn liên miên bất tuyệt, chỉ cần mình vừa lui đằng sau nhất định có sát chiêu liên hoàn, mất tiền cơ cũng là khó mà chống đỡ được, hấn cũng là không cam lòng, thứ ba cũng chỉ có cược, mặc kệ mũi thương như thế nào biến ảo, chân chính chỗ chỉ có một cái, chỉ cần mình có thể tiến hành đón đỡ, một khi thành công liền có thể thừa cơ phản kích!

Tâm niệm Điện Thiểm ở giữa Cam Ninh quyền phát lực cầm trong tay Song Kích múa thành một màn ánh sáng, tự giác vô luận mũi thương từ chỗ nào đánh tới mình tổng có thể chống đỡ, nhưng nếu là như thế liền có thể bảo vệ tốt chiêu này sao xứng đáng vì thương pháp bí mật bất truyền? Song Kích vung vẩy ở giữa không gây nẩy nẩy trở ngại, Cam Ninh lúc này liên quá sợ hãi, cần lại lui bước đã chậm, một đường sắc bén chỉ cực tinh khí đã đến vai phải,

Đứng ngoài quan sát đám người chỉ có thể nhìn thấy hai người thân hình thật nhanh một cái giao thoa, Triệu Vân trường thương trong tay rời tay bay ra, xuyên thẳng Cam Ninh sau lưng ba trượng chỗ một gốc đại thụ, đúng là đầu thương đều không có vào thân cây, đuôi thương còn tại run rẩy không ngừng, trên cây Lạc Diệp càng là lất phất rơi, có thể thấy được thương này ẩn chứa lực đạo, mà Triệu Vân bản thân thì một cái lão đảo liên hướng mặt đất quăng đi. Kỳ thực chiêu này ra đến một nửa hấn đã là trong lòng hối hận, năm đó sư phụ từng nói Bách Điều Triều Phượng uy lực cự đại, không được nhẹ ra, nhưng mình một vị hiếu thắng, chưa thuần thực liền đã sử xuất, vạn nhất thật đã thương nhị ca há không hối hận, đợi Cam Ninh đón đỡ vô hiệu, mũi thương liền muốn gần người một khắc, Triệu Vân đột nhiên mạnh mẽ một bên, nhường lui đi, nhưng toàn lực xuất kích mà không có thể nào dễ chịu, trường thương là hấn cố ý buông tay bay ra tốt đấy ra kia cổ sức lực lớn, dưới chân cũng là dùng lực ổn Định Thân hình, tuy nhiên cuối cùng bởi vì quá mạnh mà thu thế không ở, may mắn Cam Ninh tay mắt lanh lẹ đem hấn đỡ lấy.

"Ha-Ha Ha-Ha, Cam mỗ đi khắp đại hấn Chư Châu, chưa hề gặp giống như Tử Long người, Tam Đệ ngươi thương pháp như tinh thần, vì huynh thua tâm phục khẩu phục." Đợi hai người ổn định thân hình, Cam Ninh lại là hào sảng cười to, lấy hấn nhân quang đương nhiên biết vừa mới xảy ra chuyện gì, Tam Đệ như thế thương pháp đề hấn hảo hảo kính nể.

"Nhị ca nói quá lời, đều là tiểu đệ tranh cường háo thắng chi Tâm Thái rất, ta nhìn huynh trưởng là không đành lòng cùng tiểu đệ đối công mới như thế, ta huynh chi vô nghệ tinh diệu tuyệt luân, Vân sao dám nói thắng." Triệu Vân thành khẩn nói, lấy hấn nhân quang, nhị ca mới có vị nào lựa chọn tự nhiên là gương sáng, nếu thật là cùng mình đối công, chỉ sợ hai người ai cũng thu lại không được tay, đến lúc đó liền hối hận thì đã muộn.

"Thắng đúng vậy thắng, thua chính là thua, vì huynh từ việc nhà nhà mình thanh, Tử Long chiêu này Hồn Nhiên Thiên Thành, coi như cùng ngươi đoạt công cũng chưa chắc có thể phá, lại nói vì huynh còn rất dài hai mươi tuổi, sao có thể nói bất bại?" Đây là tự gia huynh đệ, như thế vô nghệ Cam Ninh chỉ là trong lòng hoan hỉ, nơi nào còn có khác suy nghĩ.

"Ha ha, hai vị huynh đệ không cần nhiều lời, Hưng Bá Kích Pháp tinh diệu, Tử Long thương pháp như tinh thần, cho là cái cân sức ngang tài chi cục, Tử Long một chiêu cuối cùng tuy là uy lực cự đại, nhưng tựa hồ chưa đạt đến Viên Mãn Chi Cảnh, Hưng Bá nếu là liễu mạng, nhất định là lưỡng bại câu thương, bất quá chờ đến Tử Long có thể đem chiêu này luyện đến thu phát tùy tâm, chỉ sợ liền muốn cùng ngươi liễu mạng còn là không thể!" Tô Thanh Thành gặp Triệu Vân còn muốn mở miệng, vội vàng bước nhanh đến phía trước nói, Triệu Vân chiêu này Bách Điều Triều Phượng lấy hấn vô học tạo nghệ tất nhiên là bình luận không được, nhưng hậu thế thấy nhiều lắm, muốn thật sự là thu phát tự nhiên, tuyệt sẽ không bay ra trường thương.

"Đại ca nhân quang quả nhiên độc đáo, tiểu đệ bái phục." Triệu Vân thế nào biết hấn là như thế nào nói ra lần này ngôn ngữ, chỉ cảm thấy đại ca lời nói cùng ân sư bàn giao hình như có dị khúc đồng công chi diệu, trong lòng bội phục.

"Đại ca, Tam Đệ thương pháp ta là cam bái hạ phong, không bằng ngươi cùng hấn đọ sức một phen, cũng làm cho huynh đệ nhìn một lần cho thỏa?" Cam Ninh cười nói, vô luận là hôm qua liên thủ kháng địch vẫn là son lâm đi săn, hấn đều có thể nhìn ra cái này đại ca Thân Pháp lực đạo đều là nhân tuyển tốt nhất, phản ứng càng là hơn xa thường nhân, nghĩ đến là lâu dài cùng mãnh thú làm bạn bố trí, cũng cực muốn nhìn một chút hấn cùng Triệu Vân đọ sức như thế nào.

"Ha ha, mới hai vị huynh đệ một phen đọ sức ta xem đều cảm lạnh, tuy nhiên nhị đệ ngươi đã có ý đó, vì huynh chỉ có kiên trì thử một lần, đợi Tử Long nghỉ ngơi một lát không muộn." Tô Thanh Thành nghe vậy cũng là trong lòng nhất động, đặt ở hậu thế, tự mình làm mộng cũng sẽ không nghĩ tới sẽ có cùng Thường Sơn Triệu Tử Long giao thủ cơ hội, mà kiếp này mình thân thể này lại khiến cho đây hết thảy thành sự thật, mới Triệu Vân Thân Diệu khó lường thương pháp còn tại trước mắt, tự mình ra tay lại không biết kết quả như thế nào?

Chương 15: Thân cùng ý hợp

Triệu Vân cùng Cam Ninh trận này kịch liệt đại chiến chừng trăm chiêu, hai người đều là xuất tẩn toàn lực, hao tổn tất nhiên là không nhỏ, liền ngồi cùng bên dòng suối nghỉ ngơi dưỡng sức, hôm qua Tô Thanh Thành thân thủ hấn đều thấy rõ, rất là cao minh, mới càng là nhìn ra hấn tuyệt chiêu chỗ thiếu sót, nhất định là kinh địch, Triệu Vân trong lòng rất là cẩn thận, cùng Cam Ninh phen này Kỳ Phùng Địch Thủ độ sức cũng làm cho hấn thu hoạch không ít.

Từ Long nghỉ ngơi đồng thời Tô Thanh Thành cũng không có nhàn rỗi, hấn đến tìm cho mình một kiện vừa tay binh khí, vừa mới cẩn thận đứng ngoài quan sát, Triệu Vân thương pháp cơ hồ không có bất kỳ cái gì sơ hở, để hấn học Cam Ninh lấy ngắn kích dài chỉ sợ không phải thượng sách, cổ thân thể này lực lượng, Thân Pháp, phản ứng không có chỗ nào mà không phải là thượng giai, nhưng không có chính thức tập luyện qua võ nghệ, đối phó những cái kia quan binh Gia Đình bằng vào thiên phú liền có thể ứng đối, nhưng cùng Triệu Vân cao thủ như vậy so chiêu thì không được, suy đi nghĩ lại hấn duy nhất có thể nghĩ tới chính là muốn lấy dài đối dài, lập tức hướng Cam Ninh cho mượn một ngụm Lợi Nhận liền đi trong rừng công việc lu bù lên.

"Từ Long, đợi chút nữa cùng đại ca giao thủ ngươi lên không muốn sử xuất toàn lực, đương xem thời cơ mà động." Gặp Tô Thanh Thành đi trong rừng, Cam Ninh đi vào tĩnh tọa Triệu Vân bên người, giảm thấp xuống âm thanh nói.

"Nhị ca lời ấy ý gì, hôm qua Vân xem đại ca xuất thủ Thân Pháp linh động, lực đạo hùng hồn, nhãn quang cũng là không tầm thường, cho là tiểu đệ chỉ kinh địch, có thể nào không toàn lực ứng phó?" Triệu Vân hỏi.

"Ha ha, Từ Long chỉ ngôn không giả, đại ca Thân Pháp lực đạo chỉ sợ còn muốn khắp nơi ngươi ta phía trên, nhưng hôm qua ta coi xuất thủ tuy là uy phong bát diện, lại tất cả đều là tùy tính mà phát, cùng nói hấn võ nghệ bất phàm chẳng bằng nói là hấn bản tính, ngươi không nên quên đại ca thân thể, mười mấy năm qua hấn tất cả đều là cùng mãnh thú làm bạn, lấy hấn thiên phú đối phó những cái kia Gia Đình tất nhiên là thuận buồm xuôi gió, uy lực còn muốn tại ngươi ta phía trên, tuy nhiên thật muốn cùng Từ Long động thủ, tất rơi xuống hạ phong." Cam Ninh võ nghệ cùng Triệu Vân đại khái tại sàn sàn với nhau, nhưng kinh nghiệm thực chiến lại là hơn xa, Tô Thanh Thành ưu khuyết điểm thấy một lần liền biết.

"Nhị ca nói đúng lắm, tiểu đệ biết nên như thế nào, nhị ca suy nghĩ chu toàn, Vân Tâm bên trong bội phục." Nghe Cam Ninh một lời nói, Triệu Vân lại lần nữa tỉnh tề hồi tưởng hôm qua tràng cảnh, cũng là một điểm liền rõ ràng, điểm này chỉ sợ chính đại ca còn không biết được, bởi vì hấn ngoại trừ mãnh thú bên ngoài chưa hề gặp qua chân chính đối thủ, nhị ca đường lối quá kỳ quỷ Cuồng Mãnh, không tốt không chế, mình thương pháp lại là ổn chính làm đầu, nghĩ đến hấn để cho mình cùng đại ca động thủ cũng có để hấn thích ứng ý tứ.

"Ha-Ha a, Tam Đệ nhãn quang quả nhiên bất phàm, lấy đại ca thân thủ phản ứng, chỉ cần nhiều hơn lịch luyện, nhất định là thành tựu bất phàm, võ học một đường, nặng tại cơ bản, mà Từ Long thương pháp cơ sở vì huynh là cam báii hạ phong, từ ngươi xuất thủ tất nhiên là ổn thỏa nhất." Cam Ninh gặp Triệu Vân rất nhanh liền lĩnh ngộ hấn tâm tư, nở nụ cười hơn hờ đạo, cùng Triệu Vân lần này kịch chiến cho hấn ấn tượng sâu nhất còn không phải sau cùng một chiêu kia quỷ thần khó lường Bách Điều Triều Phượng, mà là Triệu Vân Cơ Bản Công, cái này không riêng biểu hiện tại thương pháp bên trong, chính là ngồi Lập Hành đi cũng không một không hiện, được xưng tụng là thiên chuy bách luyện.

"Nhị ca khen ngợi, thuận dùng vô luận, tiểu đệ thực là thắng không được nhị ca." Triệu Vân lời nói này cực kì thành khẩn, Cam Ninh một điểm không kém, năm đó ăn sư truyền nghề chỉ thời gian là cái này thể đứng tư thế ngồi mình liền luyện một năm lâu, sau đó mỗi ngày cũng không dám khinh thường, mười mấy năm qua như là một ngày, mới có hôm nay Thương Thuật! Dù vậy, hấn biết Đạo Chân muốn thắng qua nhị ca bây giờ lại là không thể, Cam Ninh thuở nhỏ liền được Kinh Tương Tặc Thủ nuôi dưỡng, kia một thân võ nghệ thể nhưng là dùng máu tươi đổi lại, kinh nghiệm thực chiến chỉ phong phú hơn mình xa, tại sinh tử độ sức bên trong những này kinh nghiệm thì càng là nặng Túc Khinh nặng.

"Ngươi ta huynh đệ liền không cần phải khách khí, về sau một chỗ thường thường luận bàn, nghĩ đến đều sẽ rất nhiều bổ ích." Cam Ninh khoát tay áo, cái này Tam Đệ nhân phẩm võ nghệ đều làm người tán thưởng, đứng vậy quá quá khiêm tốn kém, nghĩ đến cũng là thiên tính cho phép, nếu không không có như thế dày đặc trầm ổn thương pháp.

"Từ Long nhưng từng nghĩ tới?" Hai huynh đệ đang nói lời nói, Tô Thanh Thành đã từ trong rừng đi ra, trong tay cầm một cây dài hai trượng nhiều, to đến một vây thân cây, mũi nhọn cành lá đã toàn bộ được hấn gọt đi, tay cầm chỗ cũng chính đốn chính nhưng một năm, Cam Ninh Triệu Vân hai người thấy trong lòng run lên, như thể hình dạng, căn này thân cây nhất định là nặng nề vô cùng, vung vẩy ở giữa căn hùng hậu Tỉ Lực, tuy nhiên lấy đại ca lực lượng có thể huy sái tự nhiên,

Dùng cái này đến đối phó Triệu Vân trường thương cũng vẫn có thể xem là thượng sách.

Hai người nghĩ f A đang cùng Tô Thanh Thành nhất trí, nói chiêu số xảo diệu, hấn là võ mông ngựa khó đạt đến hai vị huynh đệ, đã cổ thân thể này lực lớn vô cùng, hấn liền muốn dùng trọng binh khí đem cái này ưu thế phát huy đến cực hạn, lịch trong lịch sử những cái kia thân có Quái Lực võ tướng cũng không khỏi là làm này lựa chọn, năm đó Yên Nhân Trương Dục Đức Xà Mâu mọc ra Trượng Bát, Tô Thanh Thành liền lựa chọn một gốc nhìn qua có dài bảy, tám mét thân cây. Mặc dù không biết cây này loại tên gì, lại rõ ràng này thụ thân cây cứng rắn dị thường, tính bền dẻo thượng giai.

"Ha ha, đại ca cái này binh khí cũng là đặc biệt, liền để tiểu đệ lĩnh giáo một phen." Triệu Vân mỉm cười đi vào giữa sân cùng Tô Thanh Thành giằng co, Cam Ninh cũng là tiến lên ngưng thần nhìn kỹ, chung quanh người hầu cùng Ngọc nhi Nhược Lan gặp Tô Thanh Thành binh khí đều là hứng thú nói lên, nhao nhao vây quanh.

Tô Thanh Thành đối Triệu Vân nhẹ gật đầu, đi đầu đem thân cây lên đỉnh đầu xoay tròn liền hướng Từ Long đập tới, hấn thấy, mình công kích càng đơn giản sáng tỏ càng tốt, chỉ cần lực đạo đầy đủ, chẻ dọc quét ngang đều sẽ có cực lớn uy lực. Căn này thân cây vốn là nặng nề, tăng thêm Tô Thanh Thành

lực lớn vô cùng, càng dựa vào xoay tròn lực đạo, nghe thấy kia phong thanh chính là hung ác chi cực, rất có điểm Hoành Tảo Thiên Quân khí thế, Cam Ninh thấy âm thầm gật đầu, đại ca phần này khí lực thật là thể gian ít có.

Thân cây chưa đến, đã là kinh phong đập vào mặt, Triệu Vân lúc này mặt trầm như nước, nhào thân mà lên đồng thời trường thương như thiểm điện điểm nhanh mà ra, đúng là muốn đối cứng cái này lực như thiên quân một kích, Tô Thanh Thành chỉ cảm thấy trong tay thân cây cực kỳ nhanh chóng chấn động bảy lần, mỗi một lần đều sẽ gỡ chính đi mấy phần lực đạo, đến lần thứ bảy nặng nề thân cây lại bị nhỏ bé mũi thương đâm lái đi, trước ngực nhất thời môn hộ mở rộng, mà trường thương lại giống như như rắn độc vẫn còn dư lực công hướng mình vai trái.

Tô Thanh Thành lúc này trong lòng hoảng hốt, mới mình một bên đứng ngoài quan sát, tự hỏi đại khái thấy rõ Triệu Vân thương pháp đường lối cùng tốc độ, cho dù là tại trăm phương ngàn kế lựa chọn binh khí về sau vẫn là đối với cái này chiến làm dự tính xấu nhất, nhưng chân chính thân lâm kỳ cảnh thời điểm mới càng có thể cảm nhận được Triệu Tử Long thương pháp Thần Diệu khó lường, lực đạo mặc dù không kịp mình nhưng lại phân đoạn Tả Lực, phản kích nhất thương lại vẫn cho mượn mình lực đạo, đây hết thấy chỉ ở trong chớp mắt, chẳng lẽ mình đúng là không chịu được như thế một kích? Ngày trước đối đầu trăm người phản kiều ngạo kia lúc này không còn sót lại chút gì, đây chẳng qua là bởi vì chính mình không có gặp phải cao thủ chân chính thôi, nhưng trông như bằng thiên phú liền muốn cùng Tam Quốc đỉnh tiêm võ tướng so sánh hơn thua không khác nói chuyện viễn vông.

Cấp bách ở giữa, Tô Thanh Thành thân hình Bất Khả Tư Nghị một cái bên cạnh trượt, chỉ trong gang tấc tránh khỏi Triệu Vân uy thế kinh người nhất thương, hẳn biết đây không phải hấn phản ứng nhanh, kỳ thực vừa rồi hẳn đều cho rằng mình đã thua, cái này né tránh thuần túy là thân thể của hắn bản năng, đối với nguy hiểm tự nhiên phản ứng khiến cho thân thể tại não bộ hạ đạt chỉ lệnh trước đó đã làm ra động tác! Cái này ngoài ý liệu biến hóa cũng khiến cho hắn đang nhảy mở Triệu Vân công kích về sau thoáng sưng sốt.

Triệu Vân cũng là trong mắt sáng lên, hẳn là đáp ứng Cam Ninh ngay từ đầu cũng không toàn lực ứng phó, nhưng đại ca công kích lại làm cho hắn cảm thấy nguy hiểm, nếu không hết sức thi triển nhất định là khó mà hóa giải, đẩy ra hấn công kích về sau gặp Kỳ Môn hộ mở rộng, một chiêu này tả lực đã lực phản kích thuần là ra Vu Tụ nhưng, nhiều năm khổ luyện khiến cho trường thương cùng hắn đã thành một cái chỉnh thể, đang cùng Tô Thanh Thành né tránh có dị khúc đồng công chi diệu, thương này vừa ra tay, liền cảm giác tốc độ lực đạo đều là hai đạt đến đẹp đẽ, trong lòng rất là hải lòng, cũng biết đây là vì đại ca Uy Mãnh một kích bắt buộc ra, nhưng không ngờ lại bị tránh ra.

Đồng dạng đều là kẻ giết mình, Triệu Vân lúc này phản ứng lại nhanh hơn Tô Thanh Thành một chút, trường thương như bóng với hình liền đi theo, lúc này trong tay đã thả nhẹ lực đạo, đại ca xác thực không cùng người động thủ kinh nghiệm, cũng không thể đã thương hắn. Tô Thanh Thành hiện tại khả nhìn không ra Triệu Vân lưu lực, cái này trường thương trong mắt hắn vẫn như cũ là kiểu như Du Long, đành phải lại lóc lên, buồn cười mình mới còn tưởng rằng ngoài cuộc tình tảo, trong cuộc u mê, cái này động tay càng mình bạch nhìn người gồng gánh không tốn sức, mình gồng gánh đề gãy eo đạo lý, Triệu Vân trường thương nhanh đến hắn không kịp đón đỡ trình độ, chỉ có dựa vào thân thể bản năng.

Trong sân cục diện lúc này có chút buồn cười, Tô Thanh Thành kéo lấy một Geun Suk lớn thân cây được Triệu Vân đuổi kịp là trên nhảy dưới tránh, nhưng một lúc sau, hẳn tuy là trong lòng biệt khuất, Cam Ninh Triệu Vân hai người nhưng đều là lưu lại tinh thần. Triệu Vân mặc dù ở vào tuyệt đối thượng phong, nhưng vô luận hấn trường thương như thế nào mau lẹ tấn mãnh, lại luôn khó mà tiếp xúc đến Tô Thanh Thành thân thể, nhìn như lệch một ly nhưng mỗi lần đều là hữu kinh vô hiểm, trên tay lực đạo không tự giác ở giữa liên tăng thêm đi lên, sau cùng ngoại trừ Cam Ninh bên ngoài đám người cũng chỉ có thể nhìn thấy một chùm sáng màn tại Tô Thanh Thành quanh người chớp động, thậm chí có mấy lần đều nghe thấy được da thú được mũi thương vạch phá rất nhỏ xé rách thanh âm, tuy nhiên trong sân cục diện lại là vẫn như cũ chưa thêm cái biến. Một lúc sau, ngược lại là Tô Thanh Thành Thân Pháp càng ngày càng thuần thực, thiếu đi kia phần luống cuống tay chân kinh hoàng.

Đây hết thấy Cam Ninh để ở trong mắt không khỏi đối đại ca kia phản thích ứng năng lực bội phục không thôi, nếu là đối lại mình tùy ý Triệu Vân tùy ý huy sai chỉ là một vị né tránh sợ là đã sớm chóng đỡ hết nổi, chớ nói chi là trong tay hắn còn cầm một cây cực kỳ nặng nề thân cây. Mà đối trong sân Triệu Vân mà nói càng là rung động trong lòng, coi như mình không có toàn lực xuất kích, chỉ sợ cũng khó có người ở đây tình hình dưới còn có thể kiên trì dài như thế thời gian, đại ca mặc dù Vô Danh sư truyền thụ, nhưng lại là trời sinh luyện võ chi tài.

Liều mạng xê dịch tránh né Tô Thanh Thành thì là cảm xúc càng sâu, ngay từ đầu luống cuống tay chân qua đi, hẳn Thân Pháp đúng là càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, tại Triệu Vân cường đại áp lực dưới từ lúc đầu thuần túy bản năng phản ứng dần dần trở nên thân cùng ý hợp, đối Triệu Vân thể công ứng đối cũng là càng thêm thông dong, đầu một trận chợt thấy Triệu Vân thương pháp tựa hồ hơi có ngưng trệ, lúc này nắm lấy cơ hội phản kích mà ra. Triệu Vân mới là kinh với hắn biểu hiện mà thoáng sưng sốt, trường thương trong tay chỉ là thoáng chậm dần, nhưng không ngờ một mực đồng tránh Tây Tạng Tô Thanh Thành lại có thể lập tức bắt lấy thời cơ phản kích, trong lòng cũng là âm thầm tán thưởng.

Tô Thanh Thành cái này không có trình tự kết cấu phản kích Triệu Vân hóa giải tự nhiên rất là nhẹ nhõm, tràng diện vẫn như cũ là Tử Long chiếm cứ tuyệt đối chủ động, tuy nhiên tiếp tục đấu nữa, Tô Thanh Thành phản kích lại là càng ngày càng nhiều, chiêu thức cũng trở nên rất có ý mới, tuyệt không giống như mới kia phiên một vị tránh né.

"Tử Long dừng tay." Triệu Vân lúc này đang muốn toàn lực xuất kích, Cam Ninh lại là lớn tiếng hô ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Đột nhiên tăng mạnh

Nghe Cam Ninh lối ra kêu dừng, Triệu Vân lập tức dừng trường thương trong tay, Tô Thanh Thành lúc này mới phát hiện mình dùng làm binh khí căn này trên cành cây đã là thùng trăm ngàn lỗ, không chỉ có như thế, đeo tại bên hông Hồ Bì cùng thân trên quần áo có nhiều vạch phá chỗ, chính là Triệu Vân trường thương bố trí, nghĩ đến đây là hấn thủ hạ lưu tình, Tam Quốc võ tướng chi Vũ Dũng quả nhiên không phải Quang Thiên phú đệ bẩm liền có thể với tới.

"Tử Long thương pháp Cao Minh, vì huynh bại, tâm phục khẩu phục." Tô Thanh Thành lời nói, trận chiến này mặc dù bại nhưng hấn lại không suy sụp tinh thần cảm giác, mình đối thủ thế nhưng là Thường Sơn Triệu Tử Long, lại nói trải qua này một trận chiến càng là thu hoạch không ít, lại là tự gia huynh đệ, nhất thời thắng bại đáng là gì?

"Đại ca không cần quá khiêm tốn, người chỉ tuy nhiên khiếm khuyết kinh nghiệm thôi, mới Vân đã là toàn lực ra hết cũng không làm gì người được, nhị ca nói cực phải, tiến hành thời gian, đại ca người võ nghệ nhất định là bất khả hạn lượng." Triệu Vân mỉm cười lời nói, trải qua lần này đánh nhau hấn đối Tô Thanh Thành tiềm lực tất nhiên là hiểu rõ.

"Ha ha, ta nhìn cái này một trận chiến qua đi đại ca đã có chỗ lĩnh ngộ, người từ trước đến nay ít cùng người giao thủ, trận chiến mở màn liền gặp được Tử Long dạng này Đinh Tiêm Cao Thủ có thể chống đỡ đến bây giờ đã là rất không dễ dàng, ta nhìn cũng không cần đợi một thời gian, đại ca người ít ngày nữa liền muốn hộ tống Ngọc nhi cô nương tiến về Thượng Đàng, ta cùng Tử Long cũng phải Du Lịch các nơi, không bằng liền tại cái này trong núi rừng ở thêm chút thời gian, chúng ta huynh đệ một chỗ luận bàn, nghĩ đến đều sẽ rất nhiều bổ ích." Cam Ninh lên tiếng nói, đêm qua Tô Thanh Thành đã nói với hấn muốn đi Thượng Đàng sự tình, những lời này cũng là đang vì hấn cân nhắc, lại ba huynh đệ vừa mới kết nghĩa, đang muốn hảo hảo một lần tình huynh đệ, mình tuy nói còn có chuyện quan trọng mang theo, trì hoãn nửa tháng vẫn là không ngại sự tình.

"Ha-Ha, nhị đệ nói rất hay, người ta huynh đệ liền nên hảo hảo tụ lại mới là, chỉ là cái này sơn lâm vùng bỏ hoang chỗ thô lậu, ngược lại là ủy khuất hai vị huynh đệ." Tô Thanh Thành nghe vậy cũng là đại hỉ, cùng hai cái vị này huynh đệ tương giao, nguyên liền không bỏ tách rời, bây giờ có thể nhiều tụ thời gian chính là suy nghĩ trong lòng.

"Đại ca nói gì vậy, người ta huynh đệ một chỗ, đều là vui vẻ chỗ, lại nói ta cùng nhị ca đối đại ca rất nhiều bản sự thế nhưng là hâm mộ gấp, người cũng không thể tàng tư." Triệu Vân lời nói.

"Đúng, không nói những cái khác, đại ca người kia huấn Ưng bản sự cần phải dạy cho huynh đệ, đến lúc đó ta cũng đi tìm bên trên như thế một con, khẳng định sẽ có cực lớn tác dụng." Cam Ninh cũng là lập tức nói tiếp.

"Yên tâm, tự gia huynh đệ có bất kỳ yêu cầu vì huynh tuyệt không tàng tư, tuy nhiên còn muốn làm phiền nhị đệ các huynh đệ tiến về ngoài núi thị trấn một nhóm, đến một lần nghe ngóng kia Triệu Hải tin tức, thứ hai người ta huynh đệ một chỗ đàm tiểu ngôn hoan, không có mỹ tửu thế nhưng là nói tuy nhiên đi." Tô Thanh Thành vui vẻ cười nói.

Về sau nửa tháng, ba người đều tại cái này Phiến Sơn trong rừng vượt qua, bản đúng vậy tuổi Số Tướng đương, chí khí tương đắc Kết Nghĩa Huynh Đệ, trong mỗi ngày diễn võ luận bàn, tung tán gấu dưới, rong chơi sơn lâm, đều các vui vẻ vô hạn, cảm tình cũng là càng ngày càng tăng. Ở trong mắt người khác, sơn lâm sinh hoạt sợ là khá khó xử độ, tuy nhiên có Tô Thanh Thành cái này Lang Vương ở đây, đám người lại là vạn sự không cần sầu lo.

Đoạn này thời gian, Tô Thanh Thành võ nghệ nhưng nói là đột nhiên tăng mạnh, Cam Ninh Triệu Vân đều là không tiếc chi điểm, tuyệt không nửa điểm tàng tư chi ý, mà tại hai người trong mắt, đại ca võ học thiên phú cũng thị phi phẩm, vô luận cỡ nào phức tạp chiêu thức Thân Pháp đều là vừa học liền biết, tiến triển càng là một ngày ngàn dặm, tăng thêm hấn bản thân thiên phú, mười mấy ngày qua đi lại ản ản có thể cùng hai người địa vị ngang nhau, không rơi vào thế hạ phong.

Tô Thanh Thành luyện võ chi tài còn không phải để hai người bội phục nhất địa phương, mỗi ngày tâm tình xuống tới, bọn hấn phát hiện chính mình cái này đại ca được xưng tụng nghe nhiều biết rộng, nhãn quang Siêu Trắc, đại hấn Các Châu đại thể đúng là thuộc như lòng bàn tay, đối Kinh Tương một chỗ Tông Tặc san sát, triều chính không đạt phân tích càng làm Cam Ninh tâm phục. Nói lên đương kim Thiên Hạ, ba người đều là Đối Nội thần cảm quyền thống hận không thôi, Tô Thanh Thành càng là có lời bây giờ Triều Cương bại hoại, các nơi chư hầu Ủng Bình Tự Trọng, bách tính dân chúng lâm than, không tới ba năm, Thiên Hạ chắc chắn đại loạn, chính là Loạn Thế Xuất Anh Hùng, đến lúc đó mới là các huynh đệ mở ra thân thủ thời cơ, Cam Triệu Nhị người đều là Du Lịch các nơi, nghe đại ca kiểu nói này đều là sâu nhưng Kỳ Ngôn, lúc này ước định như coi là thật loạn thế sắp hiện ra, ba huynh đệ nhất định phải hợp thành Nhất Khí, đi một phen nam nhi tượng phụ hành động.

Chung đụng thời gian càng dài, Tô Thanh Thành đối hai cái này cùng là Tam Quốc hổ tướng huynh đệ cũng có càng sâu hiểu rõ,

Hậu thế xưng Cam Hưng Bá vì Thủy Chiến Vương Giả tuyệt không phải nói ngoa, một khi vào trong nước, tựa như một đầu Giao Long, Thi Nại Am tiên sinh tại Thủy Hử truyện bên trong từng lấy "Có thể nhập nước ba ngày ba đêm không ra, sinh ăn tôm cá" để hình dung Lăng Lý Bạch Điều Thuận, theo Tô Thanh Thành, dùng cái này nói hình dung Cam Ninh Thủy Tính cũng tuyệt không là quá, tăng thêm quang minh lỗi lạc tính cách, đích thật là là trọng nghĩa khinh tài Giang Hồ Hào Hiệp.

Về phần Triệu Vân, nghĩa khí thâm hậu, tính cách trầm ổn, gặp sự tình rõ ràng, đầu não linh hoạt, đây cũng là Tô Thanh Thành đối với hấn đánh giá, Diễn Nghĩa bên trong La Quán Trung đem hấn khắc họa thành một cái hoàn mỹ anh hùng, bình sinh chưa bại một lần, nhưng tại Sự kiện lịch sử bên trong Triệu Vân địa vị liền kém xa Diễn Nghĩa, khiến hậu thế rất nhiều người đều cho rằng Triệu Vân tuyệt không phải đại tướng chi tài, chỉ có Vũ Dũng cái thế điểm này Diễn Nghĩa Sách Sử đều là thừa nhận, bây giờ theo Tô Thanh Thành, Tam Quốc Chí bên trong đối Triệu Vân đánh giá là đúng mức.

Tam Quốc là một cái anh hùng xuất hiện lớp lớp thời đại, đại tướng chi tài cũng là không ít, Thực quốc có Quan Vũ Trương Phi Mã Siêu Ngụy Duyệt, Đông Ngô thì có bốn anh tướng, mà Tào Tháo thủ hạ thì nhân tài nhiều nhất, Ngũ Tử Lương Tướng, Tông Tộc Bát Hổ cười, đây cũng là Tào Ngụy có

thể Tam Phân Thiên Hạ có thứ hai rất lớn một bộ phận nguyên nhân chỗ. Thân là đại tướng, nhưng tuyệt không phải vô cùng đơn giản từng có nhân vũ dũng là được, nhất định phải là muốn tình thông đem hơi, thiện hiểu Bình mây, lại có thể một mình đảm đương một phía, Vũ Dũng chỉ bất quá là dệt hoa trên gấm.

Nhìn kỹ một chút những này đại tướng, một cái lớn nhất điểm giống nhau chính là bọn hắn đều có tốt đẹp học thức, tri thức đúng vậy lực lượng câu nói này đặt ở cái nào triều đại đều là chân lý, thân ở Hán Mạt, có hay không học thức ở mức độ rất lớn quyết định bởi cùng xuất thân, bình thường bách tính có thể nhận biết mấy chữ cũng rất không tệ, cái này cũng cho là Triệu Vân lớn nhất đoàn bản chỗ, xuất thân bản hàn, ân sư chỉ là võ nhân, cả đời phiêu diêu Trạch Chủ mà sự tình, chờ đến hơi an định lại sợ là đã bỏ qua tốt nhất thời cơ.

Bây giờ Tô Thanh Thành may mắn đi vào cái này thời đại, cũng có thể Hòa Hưng bá Tử Long kết vi huynh đệ, hẳn tuyệt sẽ không để đây hết thấy tái diễn, thông thường đàm luận bên trong hẳn thỉnh thoảng cho hai vị huynh đệ quán thâu học thức tâm quan trọng, nhân tài không nhất định sinh ra tới chính là, hẳn tin tưởng mình hai cái này huynh đệ cũng có trở thành Đệ nhất Danh Tướng cơ sở, hiện tại mọi người cũng đều chưa tròn hai mươi, chính là tốt nhất thời cơ. Hai người thông qua trận này thời gian ở chung, đối đại ca kiến thức học thức thần phục không thôi, cũng phá lệ coi trọng hân ý kiến.

Đoàn tụ thời gian luôn luôn ngắn ngủi, cái này nửa tháng tại ba người mà nói nhaoáng một cái liền qua, đều là lưu luyến không rời, chỉ là Cam Ninh tại Kinh Tương chỗ có chuyện quan trọng an bài, Tử Long cũng phải tuân theo sư chúc Du Lịch tứ phương, đành phải lệ rơi chia tay, cũng định ra một năm ước hẹn, muốn tại Thượng Đảng đoàn tụ. Triệu Vân chuyến này muốn hướng Lạc Dương, vừa vặn cùng Cam Ninh một đường, cũng làm muốn đem Nhữ Lan cô nương làm thích đáng an bài, theo Hưng Bá người hầu cái này nửa tháng tìm hiểu, Triệu Hải cũng không cái gì động tác, đúng như mai danh ẩn tích.

Cùng hai vị huynh đệ tách rời về sau, Tô Thanh Thành cũng mang theo Ngọc nhi hướng Thượng Đảng mà đi, lần trước Triệu Hải đã từng cho hắn một chiếc xe ngựa, bây giờ vừa lúc phát huy được tác dụng, Tô Thanh Thành tuy là bất thiện Ngự Mã Chi Thuật, nhưng thiên tính bên trong e ngại để con ngựa đối với hắn rất là nghe theo, cũng là tiết kiệm được thuê phu xe phiền phức. Trên đường đi, hắn cũng muốn rất nhiều, thật muốn tại trong loạn thế xông ra một Phiến Thiên địa, mình bây giờ còn khiếm khuyết quá nhiều, lớn nhất thiếu hụt đúng vậy xuất thân, hẳn tại Hán Mạt ngoại trừ mới kết giao hai vị huynh đệ bên ngoài nhưng nói là đưa mắt không quen, nhớ năm đó Lưu Bị coi như lại thế nào chán nản chỉ ít còn có một cái Hán Thất Tông Thân xuất thân, cái này nhưng đúng vậy tương đối lớn một cái Chính Trị Tư Bản. Mà mình muốn có cái xuất thân chỉ có hai con đường đi, một đầu là nâng Hiếu Liêm, chuyện này với hắn tới nói không khác nói chuyện viển vông, còn có một đầu chính là hắn hạ quyết tâm muốn đi đi đường, đi bộ đội, sắp đến Hoàng Cân Khởi Nghĩa liền sẽ là hắn vớt tại loạn thế đệ nhất bút đặt chân Chính Trị Tư Bản rất tốt thời cơ.

Nghĩ tới đây, Tô Thanh Thành trong lòng không khỏi âm thầm buồn cười, đương thời tào ngộ cùng hậu thế sao mà giống nhau, đều là muốn tay trắng khởi gia, tuy nhiên cũng may mình còn có hai cái Kết Nghĩa Huynh Đệ, còn có không biết có hữu dụng hay không viễn siêu đương kim tất cả mọi người nhân quang, hậu thế mình có thể từ một nghèo hai trắng nỗ lực dốc sức làm ra ục vạn gia tài, đương thời cũng nhất định có thể có một phản hành động.

Trên đường hắn từng lên qua tâm tư muốn đi tìm tìm một chút tồn tại với mình ký ức chỗ sâu cái kia Tiểu Thôn, tuy nhiên chung quy là vài chục năm đi qua, khó mà điều tra, đành phải tạm thời buông xuống, tuy nhiên Tô Thanh Thành vẫn là hạ quyết định quyết tâm vừa có cơ hội liền muốn truy tra việc này, cũng coi là cho mình thân thể một cái công đạo, Ngu Sơn đến Thượng Đảng ước chừng bốn trăm dặm lộ trình, Tô Thanh Thành cùng Ngọc nhi đi cả ngày lẫn đêm, ba ngày sau đã đến Thượng Đảng dưới thành, đây là Tô Thanh Thành tới đây thế về sau lần thứ nhất nhìn thấy khá lớn thành thị, không khỏi rất là mới mẻ, hắn thấy, này một ngàn nhiều năm trước thành thị tuy nói quy mô không thể cùng hậu thế so sánh, nhưng đường người ta đều là chỉnh tề rộng rãi, các loại cửa hàng cũng không phải số ít, người bình thường rộn ràng, mười phần náo nhiệt, vốn định một đi đạo, Ngọc nhi lại là nghĩ huynh sốt ruột, thúc giục hắn liền hướng Tộc Thúc chỗ ở mà đi, Trương thị Tông Tộc cũng là Thượng Đảng đại tính, ngược lại không khó tìm tìm.

Chỗ này dân cư chiếm diện tích khá lớn, chủ thể đều là gạch ngói kết cấu, cùng loại hậu thế Tứ Hợp Viện, tuy là tương đối mộc mạc nhưng so sánh chỉ hương thôn nhân nhà liền muốn khí phái nhiều, Ngọc nhi xuống xe chụp chụp đại môn vòng cửa, sau một lát đại môn ề a mở ra, một cái áo đạo nam tử trung niên xuất hiện ở trước cửa.

"Tiểu cô nương, ngươi tìm ai?" Nam tử này hiển nhiên không biết Ngọc nhi, mở miệng hỏi.

"Ngài thế nhưng là Trương Vân thúc phụ? Ta Ca Ca Trương Hồ chính là tại ngài phủ thượng quấy rầy." Ngọc nhi nhẹ giọng hồi đáp, cái này Tộc Thúc trong nhà nàng cũng là lần đầu tới.

"Trương Hồ? Ngươi là Ngọc nhi? Ta đúng vậy ngươi Tộc Thúc Trương Vân, a, ngươi cái này cách ăn mặc?" Trương Vân nghe vậy sững sờ, tuy nhiên nghe được Trương Hồ chỉ danh lập tức nghĩ tới, Ngọc nhi vốn hẳn nên thân mang Tang phục, chỉ là lần đầu đến cửa liền lộ ra quá mức vô lễ, bởi vậy chỉ ở đầu ở giữa đâm một con hoa trắng.

"Ngọc nhi gặp qua thúc thúc, gia gia nguyệt trước chết bệnh, Ngọc nhi này đến vì báo cho đại ca." Ngọc nhi vén áo thi lễ, nâng lên gia gia, lời nói của nàng bên trong vẫn là ngán không được bị thương.

"Ai ~ bá phụ luôn luôn khỏe mạnh, làm sao lại, đúng, không nên đứng nói chuyện, tiến nhanh phòng. Ngọc nhi, vị này là ai?" Trương Vân nghe vậy thở dài, cần lại nói có thể thấy được lấy tiểu cô nương là chẳng như nước mắt đáng về lại có chút không đành lòng, liền muốn để nàng vào cửa, lúc này lại là nhìn thấy cùng sau lưng Ngọc nhi Tô Thanh Thành, hắn không khỏi có chút kỳ quái, mở miệng hỏi.

Chương 17: Thượng Đẳng tìm thân

Nghe Tộc Thúc đặt câu hỏi, Ngọc nhi mặt hơi ửng đỏ một chút, trước khi đến trên đường hẳn liền cùng Tô Thanh Thành từng có thương lượng, gia gia nguyên nhân cái chết không thể nói rõ, tuy nói là thân thiết, nhưng lẫn nhau ở giữa đi lại cũng không phải là quá nhiều, Tiểu Thôn môn kia sự tình quan phủ khẳng định sẽ truy tra xuống dưới, nàng chỉ có thể ngậm trong đất nói cho đại ca biết được; tiếp theo chính là Tô Thanh Thành thân phận, tuy nói Hán Mạt nam nữ chi phong tuyệt không có Tống Đại về sau nghiêm trọng như vậy, nhưng hai người đồng hành trăm dặm chung quy là không hợp với lễ thường, đối với người khác còn có thể nói là một đôi huynh muội, nhưng tại nhà mình Tông Tộc trước mặt cũng chỉ có thể nói thành là gia gia vì chính mình chọn lựa người ta, tiểu cô nương là cả gan nói lời nói này, Tô Thanh Thành cũng coi là chấp nhận, tại hấn mà nói đương phải bảo đảm Ngọc nhi an toàn, ngày đó hẳn đã đem nàng mang về sơn lâm, liền muốn chiếu cố tốt nàng, tuy nói là thương nghị đã định, nhưng đang lúc Tộc Thúc hỏi Ngọc nhi vẫn là không khỏi có chút ngượng ngùng.

"Hấn, hấn là Lân Thôn Lang đại ca, là gia gia đứng yên hạ." Ngọc nhi nói chuyện đồng thời vẫn không quên vụng trộm nhìn Tô Thanh Thành một chút, gặp hấn một mặt mỉm cười trong lòng rất là hưởng thụ.

"A, thì ra là thế, vậy cũng là người một nhà, vào nhà nói chuyện." Trương Vân nhìn thấy Ngọc nhi ngượng ngùng bộ dáng, cũng minh bạch là thế nào một chuyện, cái này tiểu hỏa tử ngược lại là sinh tuần tú lịch sự, nhìn cách Từ Gia cảnh cũng không tệ lắm, nếu không cũng dùng không nổi xe ngựa, lập tức đối Tô Thanh Thành mỉm cười, đưa tay ra hiệu hai người vào nhà, xem ra hấn đối cái này trong tộc cháu gái vẫn có chút khách khí.

"Thúc phụ Vạn An, đây là Lăng Sinh một điểm Tiểu Tiểu tâm ý, mong rằng vui vẻ nhận." Tô Thanh Thành cũng là mỉm cười đáp lại, đem xe ngựa đỡ xuống về sau liền tiến lên cùng Trương Vân chào, Ngọc nhi là lần thứ nhất đến Tộc Thúc trong nhà, Ca Ca ở chỗ này thụ nhiều người ta chiếu cố, đến cửa tay không cũng quá mức thất lễ, Tô Thanh Thành khác lễ vật chuẩn bị không được, da thú những vật này là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, trước đó cũng chuẩn bị một phần.

"Ha ha, lang hiền chất người quá khách qua đường tức giận, mời." Tô Thanh Thành mang những này da thú có giá trị không nhỏ, Trương Vân Tự nhưng nhìn ra được, lại gặp Lăng Sinh cử chỉ hữu lễ cảm thấy có chút hài lòng.

Một nhóm đến Nội Đường, Tô Thanh Thành nhìn xem đường bên trong chỗ treo Thư Họa, nghĩ đến cái này Trương Vân cũng nên là cái Thư Hương nhà, an bài hai người nhập tọa, Trương Vân liền đi buồng trong, không một hồi liền cùng một cái trẻ tuổi nữ tử đi ra, cái này nữ tử bộ y trăm váy, sinh có chút thanh tú, Trương Vân vợ cả chết sớm, cũng không xuất ra, cái này nữ tử thì là hấn tục huyền thê tử Dương thị, bây giờ người nhà tới chơi, lễ ra ra gặp nhau, hai người chào về sau, Dương thị cũng vì bọn hấn dâng trà nước.

"Ngọc nhi, năm ngoái người huynh trưởng trở về còn nói bá phụ rất là hoạt bát cường tráng, làm sao. ." Nhập tọa về sau, Trương Vân đầu tiên hỏi, hấn đối Ngọc nhi gia gia có chút quen thuộc, Trương Hồ càng là thường thường nhắc lên.

"Ai ~ lão nhân gia vốn là thân thể tráng kiện, nhưng hôm đó ngẫu cảm giác phong hàn liền ốm đau không dậy nổi, mời mấy cái Lang Trung chẩn trị nhưng cũng không thấy tốt hơn, lần này đến đây, đang muốn mời Ngọc nhi đại ca trở về một chuyến, dù sao hấn là Trương gia Trưởng Tôn." Vừa nhắc tới lão nhân gia, Ngọc nhi lại là vành mắt phấp phồng, Tô Thanh Thành liền nhận lấy câu chuyện, Ngọc nhi nghe vậy cũng là liên tục gật đầu, cùng đại ca thấy một lần chính là nàng mục đích chuyến đi này.

"Hiền chất nói đúng lắm, lão nhân gia lên tuổi tác, vốn là khó dò, Ngọc nhi người cũng không cần quá mức bi thương, có gì cần thúc thúc làm được cứ mở miệng chính là, tuy nhiên người đại ca bây giờ lại là không tại Thượng Đẳng trong thành, nguyệt trước liền theo hảo hữu đi Nhạn Môn thăm sư đi." Trương Vân mở miệng an ủi Ngọc nhi một phen, cũng nói ra Trương Hồ hạ lạc, thái độ cũng rất là thân thiết.

Ngọc nhi nghe vậy rất là thất vọng, nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải, nhãn quang nhìn về phía Tô Thanh Thành, hiện tại nàng đối Lang đại ca không muốn xa rời là càng ngày càng tăng, đã sớm đem hấn trở thành mình dựa vào.

"Nếu như thế, còn thỉnh thúc phụ cáo tri đại ca đi Nhạn Môn nơi nào, việc này nhất định phải cùng hấn biết được, để tiểu chất liền dẫn Ngọc nhi đi một chuyến nữa chính là." Nhìn xem Ngọc nhi xin giúp đỡ ánh mắt, Tô Thanh Thành đối Trương Vân cười nói, Ngọc nhi được nghe hấn chịu vì mình lại làm bôn ba, lại lấy đại ca xưng hô mình huynh trưởng, trong lòng cũng là có chút hoan hỉ, lần này tách rời thời điểm Cam Ninh đưa Tô Thanh Thành bốn đĩnh vàng, ẩn hiện tại vật giá đầy đủ bọn hấn ở trong thành mua một bộ trạch viện, Lộ Phí cũng không thiếu.

"Hiền chất không cần như thế, Hồ Nhi lần này tiến về Nhạn Môn là cùng Lý đại nhân con trai đồng hành, nói xong hai tháng liền trở về,

Hiện tại mùa màng cũng không thái bình, dọc theo con đường này có nhiều Phi Tặc, các người không bằng tại ta chỗ ở tạm một thời gian, đợi Hồ Nhi trở về lại cùng nhau trở về không muộn." Trương Vân nói.

"Như thế há không quá mức quấy rầy thúc phụ, vẫn là chúng ta đi đầu trở về, sau một tháng lại đến là được." Tô Thanh Thành gặp Trương Vân nói có chút thành khẩn, nghĩ đến xác nhận không giả, mình như đọc thần một thân chỉ là không sợ Tặc Phi loại hình, nhưng mang theo Ngọc nhi thì không được, lập tức lên tiếng nói.

"Hiền chất nói gì vậy, bá phụ đối ta có ân, hấn đã đem Ngọc nhi cho phép người, chúng ta chính là người một nhà, người cùng Ngọc nhi tại Vi Thúc nơi này ở lại chút thời gian lại có gì liên quan, ta xem người cùng Ngọc nhi chưa thành lễ, cái này bôn ba qua lại nhưng cũng không tiện." Ngọc nhi đầu hình

mặc vẫn như cũ là thiếu nữ cách ăn mặc, nghĩ đến hai người chưa thành thân, bá phụ đi, Ngọc nhi lẻ loi một mình, Lăng Sinh đưa nàng đưa tới nơi đây tìm huynh còn có thể khước chỗ, nhưng bây giờ mình đã biết được, lại để cho bọn hắn đồng hành trở về chính là tại lễ không hợp, Trương Văn chính là Thư Hương nhà, đối cái này lễ tiết lại là rất là xem trọng, lại nói Ngọc nhi Tô Phụ trước kia từng tiếp tế qua hắn, bây giờ cháu gái đến cửa, cũng không thể không thêm chiêu đãi liền để quay lại.

"Thúc phụ nói có lý, kìa Tiểu Chất liền mặc cho an bài." Ngọc nhi nghe vậy cảm thấy cái này an bài rất tốt, tuy là tâm niệm đại ca thể nhưng là nghe thúc phụ hắn cũng không dám để Tô Thanh Thành đi mạo hiểm, đương nhiên nàng vẫn là Hướng Lang đại ca ném ánh mắt, Tô Thanh Thành cảm thấy Trương Văn có chút ý thành, huống chi mình cũng nghĩ xem thật kỹ một chút cái này Hán Mạt thành thị, làm quen một chút Cổ Đại sinh hoạt, bởi vậy liền cũng đáp ứng, hắn lúc đầu muốn nói hết thảy chi phí tự hành gánh chịu, lại sợ Trương Văn không thích, cho nên mới coi như thôi.

"Ha ha, đây mới là lễ phải, ta lập tức để người thẩm nướng chuẩn bị một chút, lang hiền chất, đêm nay đương muốn mời người uống rượu mấy chén, cũng tốt cảm ơn người đợi ta bá phụ chỉ nghĩa." Trương Văn gặp Tô Thanh Thành sáng khoái đáp ứng, lộ ra rất là hoan hỉ, lập tức về mặt tươi cười lời nói.

"Tiểu Chất thuộc bốn phận sự tình, không dám nhận trường giả chi tạ." Tô Thanh Thành chấp tay thi lễ, lời nói.

"Tốt, tốt, bá phụ nhân quang không kém, cũng là Ngọc nhi phúc khí, các người tạm thời hơi tòng, ta đi thu thập một chút Sương Phòng." Trương Văn đối Tô Thanh Thành nho nhã lễ độ ân tượng vô cùng tốt, nói liên tục mấy cái Hảo Tự về sau liền nhập buồng trong đi an bài, Ngọc nhi nghe vậy càng là vừa thẹn vừa mừng, xấu hổ là thúc phụ chi ngôn, mừng đến là nhà mình trường bối tựa hồ đối với Lang đại ca rất là hài lòng.

Đêm đó Trương Văn cũng trong nhà hảo hảo khoản đãi, làm không ít rượu đồ ăn, Tô Thanh Thành cũng coi là lần thứ nhất ăn một bữa chính thức Hán Mạt Gia Yên, những rượu này đồ ăn nhiều lấy thiếu đốt cùng đốt nấu vì nhiều, hương vị hắn rất là hài lòng, đúng vậy đối với người quý chân ăn quy củ rất không thói quen, hắn thấy dạng này căn bản cũng không lợi cho tiêu hóa, một bữa cơm xuống tới hai chân càng là có chút đau buốt nhức, tuy nhiên cũng chỉ có thể nhập gia tùy tục. Trong bữa tiệc Trương Văn rất là nhiệt tình hỏi Tô Thanh Thành trong nhà tình huống, hắn chỉ có thể nói chính đạo chính là Lân Thôn thợ săn, trong nhà liền chỉ một người, bởi vì bản tên Tinh Lương bởi vậy gia cảnh còn có thể, một phen đàm luận xuống tới, Trương Văn lại cảm thấy cái này Lăng Sinh rất có phong độ, không giống cái Sơn Dã Chi Nhân.

Đã cái này vợ chồng trẻ còn chưa chính thức thành lễ, Trương Văn Tự nhưng cho bọn hắn an bài hai gian Sương Phòng, Ngọc nhi cái gian phòng kia nguyên lai để chút Tạp Vật, lâm thời thu thập ra, Tô Thanh Thành thì chính có thể ở tại nguyên lai Trương Hồ chỗ ở Sương Phòng. Kỳ thực Ngọc nhi đoạn này thời gian đã sớm quen thuộc cùng Lang đại ca ngủ cùng giường, một khi tách ra ngược lại rất không thói quen, tuy nhiên đây là thúc phụ an bài, nàng cũng không tốt mở miệng.

Đã qua một năm đều tại trong núi rừng, bây giờ cuối cùng có giường nhưng ngủ, mà lại không cần đi ép buộc mình khắc chế dục vọng, một đêm này Tô Thanh Thành ngược lại là ngủ được có chút thom ngọt, ngày kế tiếp tuy là trước kia liền tỉnh, vừa vận tại trong nhà người khác, lại là không tốt lỗ mạng, thẳng đến Trương Văn đến đây mời mới ra khỏi phòng, hơi chút rửa ráy dùng qua điểm tâm về sau liền nói lên muốn dẫn Ngọc nhi hướng trong thành nhìn qua, thuận tiện mua một chút thường ngày chi vật, Trương Văn tâm đạo cái này nguyên cũng là lễ phải, mình lại muốn hướng học bên trong thu đồ không tiện tương bồi, bởi vậy chỉ điểm hắn mấy chỗ địa phương liền để hai người tiến đến, Nhật Lạc trước đó tất yếu quay lại là được.

Đêm qua Ngọc nhi thẳng đến nửa đêm khốn cực mới thiếp đi, hôm nay có thể cùng Lang đại ca ra ngoài tất nhiên là trong lòng hoan hỉ, trên đường đi cùng Tô Thanh Thành vui sướng nói không ngừng, hai người bọn họ đều là lần đầu đi vào Thượng Đảng dạng này khá lớn thành thị, hết thảy nhìn ở trong mắt cũng rất là mới mẻ, nhất là Tô Thanh Thành, liền đương thời mà nói hắn có thể tính được là một cái không hơn không kém nhà quê.

Thượng Đảng chỗ đại hán phương bắc, lúc ấy cũng tính được là là một cái khá lớn thành thị, Thị Tộc Đại Hộ không ít, thương nghiệp thị có chút phát đạt, ngoại trừ chuyên môn Phường Thị bên ngoài, lớn nhất đầu kia đường phố trên đường cũng có không thiếu Thương nhà, thương phẩm cũng có chút phong phú, Giang Lăng lăng thêu, Ích Châu gấm Tứ Xuyên ở chỗ này đều có thể trông thấy, trên đường người đi đường cũng được xưng tụng rộn ràng rộ rộ, ngoại trừ phục thị bên ngoài, loại hoàn cảnh này lại cùng Tô Thanh Thành hậu thế du lịch qua mấy chỗ Cổ Trấn rất là giống nhau, tuy nhiên không khí muốn tươi mát nhiều hơn.

Đối với Hán Triều những này thương phẩm, Tô Thanh Thành cảm thấy hứng thú nhất chính là những cái kia Ngọc Khí, hậu thế có một thời kỳ sưu tầm là tới đứng đầu chủ đề, hắn cũng từng tham dự trong đó, cảm thấy hứng thú nhất chính là Hán ngọc, hắn có một người bạn thân đúng vậy Hoa Hạ Ngọc Khí giám định giới quyền uy, cũng dạy hắn rất nhiều nuôi khay ngọc ngọc biết ngọc chi pháp, chính đáng tiếc trọng kim mua tùy thân bốn năm lâu khối kia Cổ Ngọc theo cùng với chính mình xuyên việt cũng không biết tung tích nơi nào, bây giờ đã đi vào chân chính Hán ngọc ngọn nguồn, hắn khẳng định phải hảo hảo chọn lựa một phen, cũng là nhờ vào đó đối với mình tới cái kia thời đại chưa chút không muốn xa rời.

Ngọc Khí vào lúc này cũng coi là có chút quý giá, chỉ có những cái kia Thị Tộc Đại Hộ mới mua sắm, ngay từ đầu tiểu nhị nhìn Tô Thanh Thành trang phục rất là lo lắng, có thể thấy được hắn nhìn ngọc nhân quang mới có điểm nhìn với con mắt khác, cái này khách nhân chỗ chọn lựa đều là cửa hàng Trung Thượng Phẩm chi tuyến, không có điểm gia thế nền tảng là không có như thế nhân quang, bởi vậy cũng lộ ra mười phần khách khí nhiệt tình.

Tuyến nửa ngày, Tô Thanh Thành lại là có chút thất vọng, chỉ ít tại công ty bên trong hắn tìm không thấy cùng nhau ngọc chất có thể cùng hắn trước kia khối so sánh, tuy nhiên trong đó một đôi Ngọc Quyết lại là thủ công tinh xảo, liền muốn mua được cùng Ngọc nhi một người một cái, cũng làm cho tiểu cô nương danh phố kỳ thực.

Nhìn bên này tốt đang muốn hỏi giá, chợt nghe gian ngoài ồn ào, trên đường người đi đường nhao nhao bồn tẩu, ầm ầm còn có ngựa hí thanh âm, Tô Thanh Thành cùng Ngọc nhi không khỏi hiếu kỳ đi tới cửa quan vọng.

Chương 18: Lực cự Bôn Mã

Tô Thanh Thành cùng Ngọc nhi đi vào trước cửa, đã thấy trên đường cái một chiếc xe ngựa băng băng mà tới, tứ vô kỵ đạn mạnh mẽ đâm tới, người qua đường nhao nhao tránh né, một thời gian gà bay chó chạy, không ít người né tránh về sau chính là chỗ thùng lớn đầy, nhưng nhìn thanh về sau nhưng lại ngậm miệng không nói. Nhìn kia ngồi cùng đầu xe người hơn hai mươi niên kỷ, lúc này còn là trên mặt hưng phấn nụ cười, một trương khuôn mặt lại là đỏ hồng, nghĩ đến là uống rượu bố trí, xem ra vô luận tại cái gì thời đại, rượu này sau lái xe đều là phải nghiêm khắc khống chế.

Trong nháy mắt chiếc xe ngựa này liền do vuron xa gần, mà cửa tiệm trước lại có một cái tám chín tuổi hài đồng ngốc ngốc đứng tại giữa đường, tựa hồ là được sợ ngây người, sẽ không tránh né, lúc này một cái thân ảnh vọt vào cản ở trước mặt của hắn, chính là một cái Thanh Y phụ nhân, lúc này nàng động tác lộ ra mạnh mẽ như vậy, nhưng vừa muốn đem hài tử rời khỏi, Bôn Mã đã đến trước mắt, vậy xem đám người không khỏi đều nhắm lại con mắt, không đành lòng tận mắt nhìn thấy cái này một cục nhân gian thảm sự, nghĩ đến đối với mẹ con chắc chắn khó giữ được tính mạng.

Vừa ý liệu bên trong tiếng kêu thảm thiết cũng không có truyền ra, lại có một đầu thân ảnh ngay tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc như thiểm điện đến lập tức xe cùng mẹ con ở giữa, song chương Tiền Đinh, chống tại Bôn Mã cổ ở giữa, cái này hai thốt tuần mã băng băng mà tới, bản thân tốc độ tăng thêm xung lực đầu chi thiên quân? Nhưng tại trước mặt người này lại là bốn vó lao đảo, ngựa đầu tê mình, khó làm tiến thêm, đám người mở ra con mắt, lúc này mới nhìn thấy một cái cường tráng thiếu niên đứng tại tâm đường, trong hai tay đỉnh Bôn Mã, bởi vì xuất lực quá mạnh, thân trên y phục đều được cường tráng bắp thịt chỗ nứt vỡ, hai chân cũng là giẫm vào trên đường Thạch Bản, lại là nửa bước cũng chưa từng lui lại, bởi vì hắn sau lưng nửa bước chính là kia đối mẹ con chỗ.

Người xuất thủ không cần phải nói tất nhiên là Tô Thanh Thành, mới cũng là thân thể của hắn làm ra tự nhiên phản ứng, dù hắn lực lớn vô cùng, nhưng này đôi Mã phi nước đại mang đến vạn quân đại lực vẫn là để hắn trong lồng ngực một trận khí huyết sôi trào, nhưng sau lưng chính là kia đối mẹ con, hắn chỉ có thể ngạnh kháng, không thể tiếp lấy lui lại triệt tiêu thể tới, lần này phát lực cực mãnh, thân trên y phục mới có thể được nứt vỡ, lúc đầu lấy Tô Thanh Thành thân lực mặc dù có thể ngăn cản Bôn Mã chưa hẳn có thể đứng ở nguyên địa, may mắn con ngựa thiên tính bên trong đối với hắn thân thể có một loại e ngại, đi đứng thoáng như nhũn ra, tuy nhiên dù cho dạng này cũng là cực kì không dễ, giữa đường đám người chỗ nào gặp qua như thế thân lực người, sững sờ sau một lát không biết là ai dẫn đầu, gọi tốt thanh âm tĩnh cả tiếng vỗ tay vang lên liên miên, Ngọc nhi kịp phản ứng cũng là lập tức chạy lên tiến đến xem xét, mới nàng chỉ là trước mắt Nhất Hoa, Lang đại ca đã không thấy tăm hơi, hiện tại gặp tâm Trung Cực làm hậu sợ.

"Đại tẩu, hài tử không có sao chứ." Tô Thanh Thành gặp con ngựa lúc này đã phục tùng, nhìn xem quan tâm chỉ sắc lộ rõ trên mặt Ngọc nhi mỉm cười, liền quay người đối kia đối mẹ con lời nói, trong lòng còn tại cảm thán cái này Mẫu Tinh thực là xuất từ thiên tính, vì Ái Nhi dù là biết rõ thịt nát xương tan cũng muốn che ở trước người, chính đáng tiếc kiếp trước kiếp này cũng chưa từng chịu qua trong đó tư vị! Trong lòng của hắn kính trọng, trong miệng cũng là ôn nhu, toàn chưa để ý tới kia lái xe người được phản xung chi lực bố trí mà chặt vật ngã tại mặt đất.

"Đa tạ công tử xuất thủ cứu giúp, con cá, còn không cho công tử dập đầu." Thanh Y phụ nhân hiểm tử hoàn sinh, đối cái này cường tráng thanh niên cực kì cảm kích, lập tức quỳ rạp xuống Tô Thanh Thành trước mặt, còn lôi kéo hài tử cùng nhau quý xuống, Tô Thanh Thành tất nhiên là vội vàng tiến lên một bước bước bọn hắn đỡ dậy, hảo hảo an ủi.

Lúc này lại là một trận tiếng bước chân vang lên, mấy chục cái Gia Đình cách ăn mặc người phi bôn tới, bọn hắn vừa đến, tiếng khen cùng tiếng vỗ tay lập tức an tĩnh lại, gặp kia người trẻ tuổi ghé vào mặt đất, một đám vội vàng tiến lên tương đỡ, cái này một phát thể nhưng là roi rất nặng, người kia đầy mặt đỏ máu, tựa hồ hàm răng cũng rơi mất mấy khóa, một Chúng gia đình vô ngữ nện đủ, một lát chi hậu phương mới tỉnh giấc.

"Từ đâu tới Dã Tiểu Tử, dám cản nhà ngươi thiếu gia con đường, a. ." Khả năng cái này một phát cũng đem cái kia trẻ tuổi công tử ngã tỉnh, thanh tỉnh về sau trong lòng tức giận vô cùng, lại gặp tùy tùng đến, dùng khí mạnh lên, dùng lực đẩy ra vịn hắn Gia Đình, đối Tô Thanh Thành quát lớn, khí thế mặc dù đủ thiếu răng hờ, nói mơ hồ không rõ, vừa mới dứt lời, liền gặp trước mặt thân ảnh nhoáng một cái, lập tức trên mặt đau đớn một hồi truyền đến, lại bị rút bay ra ngoài, còn dẫn tới một mảnh Gia Đình, họ khan vài tiếng về sau vội vàng dùng tay che, ai ngờ không ngờ là cùng máu phun ra mấy khóa hàm răng.

Tô Thanh Thành hậu thể thuở nhỏ phụ mẫu đều mất, tại viện mồ côi lớn lên,

Bình sinh tối không nghe được người xách cái này Dã Tiểu Tử, tới đây thế về sau cũng là như thế, đây cũng là hắn nghịch lân, bây giờ cái này công tử há miệng liền cắn, hắn nhưng không lo được người này ra sao thân phận, bay trên thân trước chính là một bạt tai. Cùng Cam Ninh Triệu Vân ở chung nửa tháng xuống tới, Tô Thanh Thành vô nghệ tiến nhanh, cho dù ở cái này trước đó, hắn Thân Pháp cũng vì hai người chỗ ca ngợi, mỗi lần giao thủ đều là ngưng thần mãnh phòng, như thế nào cái này công tử có thể lần mất đi qua?

"Miệng chó nhà không ra ngà voi đồ vật, lão tử hôm nay thay cha ngươi quản giáo ngươi." Tô Thanh Thành lạnh giọng nói, cái này đã là hắn hạ thủ lưu tình, nếu không đối phương tuyệt không chỉ rơi mấy khóa hàm răng đơn giản như vậy, hắn tự nhiên biết mình khí lực, người này tuy là ghé tòm còn tới không đáng chết.

"Các ngươi đều mù con mắt, lên cho ta, giết cái này tiểu tử." Trẻ tuổi công tử thân ra khỏi thành Trung Hào Môn, luôn luôn là ngang ngược đã quen, hôm nay cái này đau khổ có thể ăn lớn, thực là bình sinh Đại Nhục, lúc này cũng không lo được rất nhiều, lúc này để thủ hạ động thủ, những cái kia Gia Đình hơi chút do dự hắn càng là chửi ầm lên, đánh phải đối Tô Thanh Thành lao đến, hai ba mươi người cùng nhau phát hô, còn có mấy người sử dụng lấy

trường côn, trong lúc nhất thời uy thế cũng là có phần trắng.

Tô Thanh Thành khinh thường cười một tiếng, những này Gia Đình so với Triệu Hải hạ nhân còn không bằng, chớ nói chi là so với Tiểu Thôn bên trong những cái kia quan binh, bây giờ lấy mình thân thủ, đánh tới cái này hai ba mươi người liền sẽ không vượt qua nửa nén hương thời gian, mình đã thủ hạ lưu tình, người này còn muốn muốn ăn đòn, có thể nào không cho hắn toại nguyện, có ít người người không đồng nhất lần đem hắn đánh phục hắn liền sẽ càng thêm phách lối.

"Dừng tay." Đúng lúc này một người phóng ngựa mà đến, trong miệng lớn tiếng hô quát, tiếng rống bên trong trung khí mui phần, Tô Thanh Thành nhìn chăm chú nhìn kỹ, người cưỡi ngựa tựa hồ có ngoài năm mươi tuổi niên kỷ, sắc mặt uy nghiêm, râu tóc hoa râm, nhưng lại là tinh thần quắc thước, ngồi cùng lập tức thân thể cũng cực kì kiện khang.

Người này vừa lên tiếng, những này Gia Đình lập tức dừng bước lại, đứng xuôi tay, người qua đường cũng nghị luận âm ỉ, Tô Thanh Thành nghe người qua đường ngôn ngữ, trước mặt cái này lão nhân tựa hồ tại thành Trung Cực vì nổi danh, người người đều lấy Lưu gia chủ xưng chỉ, nghĩ đến nhất định là cái này Thượng Đẳng trong thành Đại Hộ Thế Gia người cầm quyền.

"Gia gia, cái này tiểu tử đánh ta, không đem ngài để ở trong mắt, trong thành này ai dám bất kính lão nhân gia danh tiếng, ngài cần phải cho tôn nhi làm chủ a." Cái kia trẻ tuổi công tử thấy một lần lão giả xuất hiện, lập tức chạy đến hắn đầu ngựa trước đó nức nở nói, một bộ bị ủy khuất đáng thương bộ dáng.

"Lưu gia chủ, nơi đây xảy ra chuyện gì, nhưng cần tại hạ hỗ trợ?" Lúc này lại có một đám nha dịch chạy tới, tướng là mới xe ngựa phi nước đại thời điểm động tĩnh khá kinh hãi động bọn hắn, bây giờ gặp lão giả đến đây cũng là trong lòng giật mình, người đầu lĩnh tiến lên ôm quyền, khách khí nói.

Đây hết thảy Tô Thanh Thành thờ ơ lạnh nhạt, nhìn xem chút nha dịch cùng người qua đường bộ dáng, nghĩ đến cái này lão giả lai lịch không giống Tiểu Khả, bất quá hắn đương nhiên sẽ không sợ sợ, chỉ là trở lại để Ngọc nhi đem kia đối mẹ con diu đến bên đường, Ngọc nhi về lo lắng rất nặng, có thể thấy được Lang đại ca mỉm cười lại cảm giác an. Ngược lại là kia Thanh Y phụ nữ đầy mặt vẻ u sầu, thân tại Thượng Đẳng trong thành, nàng tự nhiên biết cái này lão giả thân phận, bây giờ người ta cứu mình tính mệnh, nhưng trước mắt liền có phiền phức, lập tức cũng không lo được rất nhiều, nói cho Tô Thanh Thành cái này lão nhân đứng vậy trong thành Đệ Nhất Thế Gia Lưu gia người chủ sự, Kỳ gia nơi này đã có mười mấy đời, trong nhà không Quang Hào giàu còn ra qua rất nhiều quan lại, chính là Thượng Đẳng Thành Thủ đối với hắn cũng cực kì kính trọng, Tô Thanh Thành nghe lại là không thèm để ý chút nào, mỉm cười khoát tay để nàng yên tâm chính là, coi như người này thế lực lại lớn, nếu là mình muốn đi, chỉ sợ hắn cũng ngăn không được chính mình.

"Đa tạ Vương Bộ Đầu hảo ý, việc này lão phu tự hành xử trí liền có thể, Lưu Long, nhanh chóng cút cho ta về đến nhà Bé Môn Tư Quả, uống một chút rượu người liền dám như thế, rất tốt nam nhi há có thể rơi lệ? Ném ta Lưu gia mặt mũi, người cưỡi đến, tiền hắn trở về." Lão giả đối Vương Bộ Đầu một chút chấp tay, nói xong liền đối với lập với mình đầu ngựa trẻ tuổi người quát, xem ra cái này Lưu Long đối lão giả cực kì e ngại, lập tức không còn dám đi ra nói, bên cạnh cũng lập tức có người nhà tới đưa nàng mang đi, mà Vương Bộ Đầu nghe vậy cũng là vừa chấp tay liền dẫn bọn nha dịch rời đi, lúc này ánh mắt của lão giả đã nhìn về phía Tô Thanh Thành.

"Mới chính là người ngăn trở Bôn Mã? Lại đánh ta tôn nhi?" Lão giả lạnh giọng hỏi.

"Lưu gia chủ, mới thực là không trách vị này Tiểu Ca, là. . ." Người này mặc dù già, nhưng lại là ánh mắt như điện, Tô Thanh Thành đang chờ mở miệng lại là kia Thanh Y phụ nhân chạy vội tới lão giả trước ngựa quỳ xuống, đem việc này chân tướng nói cái rõ ràng, tuy là bình thường phụ nữ thế nhưng tri ân đồ báo.

"Đây là Lưu Long ngang bướng, người không cần như thế, người cưỡi đến, số tiền này người lại cầm đi, xem như lão phu hướng người mẹ con bồi tội, trở về nghỉ ngơi thêm đi." Đối mặt cái này phụ nhân, lão giả ngữ khí lại thường ôn hòa, để hạ nhân lại đến tiền bạc đưa lên, cũng đem bọn hắn đỡ qua một bên, kia phụ nhân muốn nói chưa hết, thế nhưng khó mà lại nói cái gì, đành phải sau khi tạ ơn lo lắng nhìn xem Tô Thanh Thành, Tô Thanh Thành ngược lại là gật đầu đáp lại mỉm cười, cái này phụ nhân lúc này có can đảm ra mặt nói rõ việc này đã để trong lòng của hắn cảm kích.

"Lưu gia chủ, Lệnh Tôn nhận nhip thị phóng ngựa phi nước đại, kém chút tổn thương tính mạng người, lại là lơ đãng, còn mở miệng làm nhục tại hạ người nhà, bởi vậy mới ra tay giáo huấn." Tô Thanh Thành không sợ hãi chút nào đón ánh mắt của lão giả nói, nhìn người này ngược lại không phải không giảng đạo lý người, vừa rồi đối đãi kia đối mẹ con thái độ cũng không phải là giả mạo, bởi vậy trong giọng nói của hắn có chút hữu lễ.

"Lão phu Thượng Đẳng Lưu Vũ, chuyện hôm nay qua tại Lưu gia, người tuy nhiên xuất thủ đã thương người nhưng cũng miễn đi Lưu Long một phen sai lầm, hai hạng chống đỡ, lão phu liền không truy cứu nữa, tuy nhiên người trẻ tuổi người cuối cùng là niên thiếu khí thịnh, về sau mong rằng nghĩ lại cho kỹ, đừng tưởng rằng người một thân võ nghệ ta liền không làm gì người được." Lão giả ngồi cùng lập tức cao giọng lời nói, trong lời nói có khuyên bảo chỉ ý, không giận tự uy.

"Việc này không nhọc gia chủ hao tâm tổn trí, cáo từ." Tô Thanh Thành luôn luôn tính cách cao ngạo, há có thể dung Nhân Giáo đạo, tuy nhiên thân tại Thượng Đẳng trong thành, lại sợ cho Ngọc nhi trong nhà chọc phiền phức, lập tức hơi chấp tay, sau khi nói xong quay người liền đi.

"Dừng lại! Người trẻ tuổi người họ gì tên gì?" Ngay tại Tô Thanh Thành quay người mà đi thời điểm, lão giả lại giống như là phát hiện cái gì, la lớn, trong giọng nói vậy mà mang theo vẻ run rẩy.

Chương 19: Thân thể chi mê

Tô Thanh Thành quay người muốn đi, chợt nghe Lưu Vũ lại tại phía sau gọi hắn, cũng hỏi mình tính danh, không khỏi trong lòng hơi có nộ khí, chẳng lẽ người này chỉ là ngoài miệng nói xinh đẹp, kỳ thật vẫn là muốn âm thầm chính đối phó ? Hắn tự nhiên là sẽ không e ngại, lập tức quay người lạnh lùng lời nói: "Tại hạ Ngụ Sơn Lăng Sinh, không biết Lưu gia chủ còn có gì chỉ giáo ?" Nói xong mới phát giác lão giả tựa hồ thần sắc không đúng.

"Ngụ Sơn, vậy người năm nay bao nhiêu tuổi, cha mẹ lại tại nơi nào ?" Lưu Vũ nghe vậy tựa hồ càng thêm kích động, đúng là phi thân xuống ngựa đi vào Tô Thanh Thành trước mặt, lần này hỏi được đúng vậy càng thêm cẩn thận.

"Tại hạ thuở nhỏ phụ mẫu đều mất, đến nay cũng không biết mình tuổi tác, gia chủ có gì có câu hỏi này ?" Gặp cái này Lưu Vũ biểu hiện có chút quái dị, Tô Thanh Thành lúc đầu không muốn trả lời, cũng không biết vì sao, đương Lưu Vũ sau khi đến gần, thân thể của mình cũng không có sinh ra bất kỳ cảnh giác, lại còn có một ít thân cận chi ý, lời nói ra miệng ngữ khí cũng biến thành tương đối ôn hòa, hắn cũng là có chút kỳ quái.

"Phụ mẫu đều mất, tốt, tốt, tiểu huynh đệ chớ trách, lão phu không phải ý tứ kia, hôm nay lão phu nhìn thấy tiểu huynh đệ cảm thấy có chút hợp ý, không biết lần này đi vào Thượng Đẳng ngụ tại phòng nào, có thể hay không mời tiểu huynh đệ hộ tống lão phu hướng trong nhà một nhóm ?" Lưu Vũ nghe Tô Thanh Thành lời nói đúng là ngay cả công bố tốt, về sau lập tức cảm giác mở miệng không ổn, vội vàng tạ lỗi, sau lại nhìn một chút đám người chung quanh, dường như muốn nói lại thôi, sau đó liền hỏi lên Tô Thanh Thành nơi ở, cũng mời hắn hướng phủ thượng một nhóm.

"Cái này, đã là trưởng giả mời, tại hạ từ chối thì bất kính, không quá ngại sau còn có chuyện quan trọng, không bằng cho biết quý trạch nơi nào, tại hạ buổi chiều tiến đến bái phỏng." Tô Thanh Thành lúc này tâm bên trong cho thỏa đáng kỳ, nhìn cái này Lưu Vũ thần sắc tuyệt không giống như là muốn chính đối phó, nếu không sẽ không công nhiên mời, đương nhiên trong lòng của hắn ngại khí cũng khiến cho hắn cũng không e ngại điểm ấy, tuy nhiên cuối cùng là cẩn thận là hơn, chỉ cần đem Ngọc nhi thu xếp tốt, hắn liền không chỗ lo lắng, lập tức cũng không nói chỗ mình ở, mà là nói buổi chiều bái phỏng.

"Tốt, lão phu đêm nay liền trong nhà thiết yến lạng chờ tiểu huynh đệ, mong rằng không được nuốt lời, lão phu Gia Trạch liền tại Thành Tây liễu ngũ hẻm, trong thành không ai không biết, tiểu huynh đệ hỏi một chút liền hiểu." Lưu Vũ bắt đầu gặp Tô Thanh Thành mở miệng hình như có chút từ chi ý, về thất vọng cực thịnh, sau lại nghe hắn lời nói buổi chiều đến đây, lúc này mới mặt hiện vui mừng, vội vàng nói ra nhà mình chỗ, ngữ cuối còn sợ Tô Thanh Thành nuốt lời.

"Đại trưởng phu hứa một lời thiên kim, Lang mỗ đương nhiên sẽ không nuốt lời, cáo từ." Tô Thanh Thành hơi chấp tay, quay người kêu lên Ngọc nhi cho dù rời đi, Lưu Vũ lại là đứng tại giữa đường một mực nhìn lấy hai người thân ảnh biến mất mới chuyển trên thân Mã, đạp đàng thời điểm lại vẫn đạp hụt một chút, tâm tình giống như là kích động chi cực.

"Lang đại ca, ta nhìn cái này Lưu gia thế lực rất lớn, người đánh nhà hắn công tử, vẫn là không nên đi, ta trở về cùng thúc thúc nói một tiếng, chúng ta hôm nay liền rời đi Thượng Đẳng." Lúc này Tô Thanh Thành cùng Ngọc nhi ngay tại cuối phố một chỗ quần áo trong tiệm, mới Tô Thanh Thành áo xé rách, cần phải mua bên trên một kiện, Ngọc nhi đã hướng người qua đường nghe ngóng Lưu gia lai lịch, biết bọn hắn tại Thượng Đẳng thành Trung Cực có thế lực, liền phá lệ lo lắng lên Tô Thanh Thành đến, thậm chí không tiếc vì hắn lập tức rời đi Thượng Đẳng.

"Ha ha, gốc nha đầu, Lang đại ca há lại nói mà người bất tín ? Huống hồ ta nhìn cái này Lưu gia chủ cũng không phải là bỉ ổi tiểu nhân, cho dù hắn có ý vì cháu trai trả thù, đại ca cũng định không sợ hắn, yên tâm đi, chỉ là hắn ngôn ngữ có chút kỳ quái." Tô Thanh Thành nghe Ngọc nhi lời nói không khỏi trong lòng âm áp, nàng vì mình đều có thể từ bỏ chờ huynh trưởng, lập tức mỉm cười, lên tiếng nói.

"Ừm, mới người qua đường cũng nói cái này Lưu gia người chủ sự rất có thiện tâm, thế nhưng là Lang đại ca còn muốn cẩn thận mới là, ta nhìn hắn ban đầu cũng không khác thường, chỉ là đại ca quay người về sau nhìn quang rơi vào đại ca trên lưng mới mở miệng, chẳng lẽ là thấy được trên lưng đạo này ban dấu vết ?" Tô Thanh Thành nụ cười luôn có thể cho tiểu cô nương lòng tin, mới việc quan hệ Lang đại ca, nàng quan sát rất là cẩn thận, cho nên mới lời nói. Tô Thanh Thành phản lưng có một khối lớn ám sắc ban dấu vết, xem bộ dáng là một cái Tinh hình, đây là Ngọc nhi theo hắn lên núi về sau, vì đến Thượng Đẳng tiến về rừng huyện trước đó mới phát giác, trước kia Tô Thanh Thành khắp cả người lông dài, muốn nhìn cũng nhìn không thấy, lúc ấy Ngọc nhi cảm thấy hiếu kỳ, chính Tô Thanh Thành nhìn sau tuy nhiên đúng vậy cùng nhau Thai Ký thôi, chỉ là hình dạng tương đối đặc biệt, đã sớm quen ở một bên, căn bản chưa lưu ý nhiều.

Nhưng hôm nay nghe Ngọc nhi kiểu nói này,

Lại đem mới tình hình lại nghĩ một bên, kết hợp Lưu Vũ lời nói cùng thần sắc, một cái ý nghĩ trong nháy mắt tại trong đầu hiển hiện, chẳng lẽ Lưu Vũ biểu hiện là cùng mình thân thể có quan hệ ? Nghĩ tới đây lại là càng nghĩ càng thấy đến có lý, Tô Thanh Thành không khỏi hưng phấn lên, đương thời hắn tuy là xuyên việt mà đến, nhưng thân thể lại thật sự thuộc về cái này thời đại, lúc ấy hòa tan vào thân thể lúc trong đầu hình ảnh làm hắn hiếu kỳ không thôi, lúc này kiên định hơn hướng Lưu phủ một nhóm tâm tư.

"Vẫn là Ngọc nhi người cẩn thận, đại ca muốn sống tốt cảm ơn người đâu ? Đi thôi." Có cổ thân thể này lai lịch mãnh khỏe, Tô Thanh Thành thời khắc này tâm tình có chút kích động, Ngọc nhi thế nhưng là rất có công lao, nếu không phải nàng nhắc nhở mình, cũng không nghĩ ra khả năng này, lập tức lên tiếng nói.

"Đại ca người cùng Ngọc nhi còn muốn như thế, người không cần phải nói tã." Ngọc nhi nghe vậy lại là có chút không tiếc, Lang đại ca khách khí với nàng chẳng phải là coi nàng là làm ngoạn nhân ? Trong giọng nói có chút oán quái.

"Tốt, đại ca sai, người ta không cần khách khí như thế." Tô Thanh Thành nghe nàng ngữ khí cũng mình bạch tiểu cô nương tâm tư, lập tức mở miệng Bồi Lễ, nắm lấy Ngọc nhi tay liền đi, Ngọc nhi tay nhỏ được hắn bắt lấy, lại nghe hắn ngôn ngữ, trong lòng rất là hoan hỉ. Tuy là thân ở trên đường cái, cũng không cảm thấy có gì không ổn, nhìn Lang đại ca vui vẻ bộ dáng, mình tâm tình cũng là vô cùng tốt.

Trở về nhà, Ngọc nhi đem hôm nay mua một chút lễ vật đưa cho thím, Dương thị gặp cũng là có chút hài lòng, nàng vốn đang đối tượng phu lưu hai người này ở một cái trải qua Nguyệt Tâm bên trong có chút bất mãn, bây giờ nhìn hai người như thế cơ linh, lễ vật lại là không ít, điểm này không cũng tan thành mây khói, đây đương nhiên là Tô Thanh Thành chủ ý, nói nhìn mặt mà nói chuyện, hậu thế tại trong thương trường dốc sức làm hắn nhưng là rất có tâm đắc, tối hôm qua dùng cơm thời điểm hắn liền nhìn ra Trương Văn là thật Tâm Tướng đối, Dương thị lại là hơi có hơi sắc.

Gặp thím tươi cười rạng rỡ, Ngọc nhi càng là trong lòng bội phục Lang đại ca kiến thức, lập tức cũng hỏi Thượng Đẳng Lưu gia, Dương thị chỉ ngôn cùng người qua đường cũng không hai gây nên, được nghe Lưu Vũ mời Tô Thanh Thành dự tiệc về sau thái độ trở nên càng thêm nhiệt tình, làm cho hai người rất có điểm thụ sủng nhược kinh cảm giác.

Đến tới gần hoàng hôn thời điểm, Tô Thanh Thành liền trước khi ra cửa hướng Lưu phủ, Ngọc nhi một mực đem hắn đưa đến cửa ra vào, dặn đi dặn lại nhất định phải cẩn thận là hơn, Tô Thanh Thành tự nhiên liền thanh nói xong, Dương thị thấy mình nhà cái này Chất Tế có thể cùng thành Trung Hào Môn kéo lên quan hệ, thái độ lập tức nghịch chuyển, đặc địa phái mình Thiếp Thân Thị Nữ Tiểu Hạnh dẫn đường, Lưu phủ dưới đây cũng không phải là quá xa, Tô Thanh Thành đánh xe ngựa tại Tiểu Hạnh hoa chỉ dẫn phía dưới tuy nhiên một nén nhang thời gian liền tới đến Lưu phủ trước cửa đầu, cái này Thế Gia Đại Hộ cùng người bình thường nhà quả nhiên khác nhau không nhỏ, chỉ xem Lưu gia chỗ này đại trạch đủ có thể được xưng tụng là một chỗ trang viên, đại môn cao có hai trượng, chia làm ba môn, rất là khí phái, cửa ra vào còn có số Danh gia đình trông coi.

Bên này Tô Thanh Thành vừa mới xuống xe để Tiểu Hạnh trở về, bên kia đã có một cái lão gia Nhân Nghênh lên, người này đã là râu tóc bạc trắng, nhìn hắn mặc lại không giống hạ nhân. Đến Tô Thanh Thành trước mặt sau quan sát tỉ mỉ lấy khuôn mặt của hắn, trong mắt cũng có hưng phấn quang mang.

"Công tử thế nhưng là họ Lang ? Lão hủ là Lưu phủ quản gia Lưu Phúc." Già quản gia đối mặt Lăng Sinh, nhìn kỹ sau mở miệng lúc thái độ cực kì cung kính hữu lễ, còn mang theo vài phần hoan hỉ.

"Tại hạ Ngu Sơn Lăng Sinh, hôm nay chính là thụ Lưu gia chủ chỉ mời đến đây." Gặp cái này già quản gia cũng là bộ biểu tình này, Tô Thanh Thành càng phát ra tin tưởng mình thân thể thân phận nhất định là cùng cái này Lưu gia có chỗ liên can, lập tức cũng là rất khách khí nói, đối với lão nhân hắn từ trước đến nay tương đối tôn kính.

"Quả nhiên là lang công tử, lão gia đã xin đợi đã lâu, mau mời, Lưu Thất, người đem lang công tử xe ngựa thu xếp tốt." Lưu Phúc nghe vậy hớn hờ ra mặt, vội vàng mệnh người vì Tô Thanh Thành ngừng ngựa tốt xe, cũng cung kính dẫn hắn từ đó Môn mà vào, Tô Thanh Thành chưa tính khác thường, thủ môn Gia Đình lại là thân sắc có chút kinh ngạc, cái này nhập môn là có quy củ, khách quý mới có thể từ đó Môn mà vào, nhìn cái này người trẻ tuổi dung mạo ăn mặc đều rất bình thường, nghĩ không ra cũng bị gia chủ đợi vì Thượng Khách.

Nhập môn về sau đầu tiên là một cái to lớn quảng trường, hai bên các chất đồng một học ngũ cốc, lại vào tiến chính là phòng ngoài, hoa cỏ cây cối đều là xen vào nhau tinh tế, Gia Đình lui tới bận rộn, qua phòng ngoài chính là trong phủ trước hoa viên, nơi đây mới có thị nữ xuất hiện, nhìn cách Tử Đô là dung mạo không tồi, gặp Lưu Phúc nhao nhao tiến lên chào, xem ra cái này già quản gia tại Lưu phủ bên trong cũng là địa vị không thấp. Lại đi qua một bộ hành lang, trong viện đình đài Lầu Các phong cách Thanh Nhã, Giả Sơn hoa mộc bố cục tinh diệu, Thượng Đẳng Thế Gia quả nhiên danh bất hư truyền, Tô Thanh Thành lúc này bỗng nhiên có mở rộng nhãn giới cảm giác.

Đi một lát liền tới đến chính đường trước Nội Viện, nơi đây là một cái rất là rộng lớn Diễn Võ Tràng, các loại binh khí đầy đủ, đường tiền không mặt đất quý một cái tuổi trẻ công tử, chính là ngay ở giữa phóng ngựa phi nước đại Lưu Long, nghĩ đến đây cũng là Lưu Vũ đối với hắn trừng phạt, trông thấy quản gia dẫn Tô Thanh Thành tiến đến, hắn trên mặt lập tức hiển hiện không thể tin thần sắc, nhưng trên mặt dấu tay còn tại, lại gặp Lưu Phúc đối với người này rất là cung kính, lập tức không dám lơ đãng, chỉ là hung hăng nhìn Tô Thanh Thành một chút.

Tô Thanh Thành gặp chỉ là cười nhạt một tiếng, cũng không để ý, trong hành lang bày biện cũng rất là khí phái, cái bàn thấy một lần chính là Danh Quý chi vật, trên tường lại là treo Thư Họa cùng cung tiễn, nhìn qua rất không phối hợp, đi theo Lưu Phúc Lại đến một chỗ cửa tinh thất trước, Lưu Phúc bẩm báo về sau, Lưu Vũ âm thanh từ bên trong truyền ra, mời Tô Thanh Thành đi vào, già quản gia đẩy cửa ra, tức thì tương thỉnh.

Tô Thanh Thành chậm rãi đi vào, căn này tinh thất nghĩ đến xác nhận một gian thư phòng, Lưu Vũ lúc này đang ngồi ở trong phòng, gặp hắn đi vào lập tức đứng dậy đón lấy, trên mặt tất cả đều là vẻ mừng rỡ.

"Tiểu huynh đệ quả nhiên là thủ tín người, lão phu chờ đã lâu." Lưu Vũ lời nói.

"Trưởng giả mời tại hạ tới đây, không biết cần làm chuyện gì ?" Tô Thanh Thành trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, trong lòng của hắn nhận định Lưu Vũ định cùng mình cổ thân thể này thân thể có quan hệ, bởi vậy trong lời nói cực kì hữu lễ, cũng cải biến xưng hô lấy đó kính ý.

"Ha ha, trước hết để cho tiểu huynh đệ gặp một vật, nghĩ đến liền sẽ có chỗ." Lưu Vũ nói xong đúng là động thủ giải từ bản thân quần áo, Tô Thanh Thành có chút kỳ quái, nhưng khi Lưu Vũ đem áo bỏ đi lưng chuyển đi qua thời điểm lập tức trong lòng hiểu rõ, nguyên lai cái này lão giả phía sau lại có cùng nhau cùng mình trên thân giống nhau như đúc vết sẹo, liền ngay cả vị trí cũng không có chút nào khác biệt.

Chương 20: Nhỏ máu nhận thân

Cái này Lưu Vũ mặc dù đã là tuổi tác lớn lão nhân, nhưng trên lưng hần bắp thịt vẫn như cũ có chút cường kiện, ngoại trừ khối kia Tinh hình ban đầu vết bên ngoài, còn có mấy cái đập vào mắt hoảng sợ vết sẹo, hần là mũi tên bố trí. Nhìn trước mắt hết thấy, Tô Thanh Thành tuy là đã sớm chuẩn bị nhưng vẫn là có chút kích động, chỉ ít mình thể này nên không tính người cô đơn, có thể vì cổ thân thể này tìm tới người nhà cũng coi là nó được mình chiếm cứ một loại đền bù đi, lại nói phát sinh trước mắt hết thấy cũng là tràn đầy trùng hợp.

"Cái này Tinh hình Thai Kỳ là ta Lưu gia đích trưởng nhất hệ tiêu ký, mà lại nhìn kỹ người xác thực cùng Phi nhi hình dáng cực kì giống nhau, Lăng Sinh, ta hôm nay để người đến đây chính là muốn chứng minh kỳ thực người chính là ta Lưu gia Đích Tôn." Lưu Vũ đưa lưng về phía Tô Thanh Thành đứng thẳng nửa ngày chỉ hậu phương mới xoay người lại, lại lần nữa đem áo mặc, nghiêm mặt nói, trong lời nói tràn đầy hung phần.

"Cái này thể gian có nhiều hình dạng giống nhau người, chỉ dựa vào cái này Thai Kỳ phán đoán phải chăng quá khinh suất ?" Đây cũng không phải Tô Thanh Thành đa nghi, chỉ là việc này cũng quá mức đúng dịp.

"Nói đúng, việc này việc quan hệ ta Lưu gia huyết mạch, lão phu như thế nào qua loa hành sự ? A Phúc, vào đi." Lưu Vũ nghe vậy khẽ gật đầu, chuyện hôm nay ngay từ đầu hần còn chưa chưa lưu ý, thẳng đến trông thấy Tô Thanh Thành trên lưng Thai Kỳ về sau mới lưu lại tinh thần, cẩn thận xem xét cái này thiếu niên hoàn toàn chính xác cùng mình Ai Tử năm đó có mấy phần giống nhau, cho nên mới mời hần đến đây, đã làm mười phần chuẩn bị.

"Lão gia, người phân phó đồ vật đã đều chuẩn bị xong." Già quản gia Lưu Phúc được nghe đã đi vào rồi, trên tay kéo lấy một cái khay trà, trên bàn thì là một chén nhỏ thanh thủy cùng một thanh Lợi Nhận, hần hướng Lưu Vũ đáp lời về sau liền rất là cẩn thận nhìn về phía Tô Thanh Thành, trên mặt một mảnh hiền lành chỉ sắc.

"Lăng Sinh người có phải hay không ta Lưu gia con cháu, cái này thử một lần liền có thể biết được." Lưu Vũ từ khay trà bên trên cầm lấy Lợi Nhận, không chút do dự đem ngón giữa vạch phá, máu tươi trực tiếp tích nhập trong chén, hần buông xuống Lợi Nhận nâng lên chén nhỏ, nói với Tô Thanh Thành, nhỏ máu nhận thân, đây cũng là hần chuẩn bị.

"Thật là có chuyện như thế, hôm nay cũng coi như mở nhãn giới." Tô Thanh Thành chỉ ở trên sách nhìn qua cổ nhân tựa hồ là áp dụng phương pháp này đến phân rõ người thân, không nghĩ tới hôm nay lại muốn tự mình trải nghiệm, tuy nhiên cũng sẽ không có biện pháp tốt hơn, cái này thời đại lại không có DNA kiểm trắc, lập tức đón Lưu Vũ ánh mắt đem chén nhỏ nhận lấy, hần lại là dùng hàm răng đem ngón giữa cắn nát, nên có tâm phòng bị người, tùy thời tùy chỗ đều muốn bảo trì cảnh giác, hần cũng không muốn được người khác ám toán.

Tại Tô Thanh Thành đem tươi Huyết Tích nhập trong chén về sau, ba người nhãn quang liền toàn bộ tập trung đến chén nhỏ bên trong, đều là nín hơi ngưng thần, bầu không khí một chút Từ Dã trở nên khẩn trương lên, hai giọt máu tươi tại thanh thủy bên trong chậm rãi tới gần, chậm rãi tiếp xúc với nhau, lúc này Tô Thanh Thành thậm chí có thể nghe thấy ba người tiếng tim đập, kia hai giọt máu tươi vừa mới tiếp xúc liền mau lẹ dung hợp một chỗ, không có bất kỳ cái gì bài xích biểu hiện, nhỏ máu nhận thân kết quả đã là không cần nói cũng biết, cổ thân thể này huyết mạch thuộc về Thượng Đẳng Lưu gia.

"Lão gia, hần là thiếu gia con trai, hần là thiếu gia con trai." Trước hết nhất kịp phản ứng chính là già quản gia Lưu Phúc, lúc này hần đứng là trong mắt chứa nhiệt lệ, khốc sệt sùi nói với Lưu Vũ, một cái tay còn lơ đãng liền dưng vào Tô Thanh Thành bả vai, vô nhè nhẹ đánh, lộ ra kích động đã cực.

"Lão thiên có mắt, lão thiên có mắt, Lưu gia có hậu, Lưu gia có hậu! A Phúc, nhanh chóng đem Từ Đường mở ra, hôm nay nhất định phải hảo hảo cảm ơn Tổ Tiên." Lưu Vũ lúc này cũng là Lão Lệ ngang dọc, trong miệng không ngừng ni non, tại thời khắc này hần đã không có Nhất Gia Chi Chủ uy nghiêm, càng giống là một cái nhìn thấy nhiều năm thân nhân phổ thông lão nhân, loại kia vui vẻ thấy Tô Thanh Thành cũng là mũi chua chua.

"Tiểu Thiếu Gia, đây mới là nhà của người, người là Lưu gia con cháu, trách không được ta thấy một lần người đã cảm thấy quen mặt thân mật, nhanh, đây là người Tô Phụ, mười mấy năm qua không có một ngày không đang tìm tìm người hạ lạc, hôm nay thật sự là trời mở mắt." Già quản gia gặp Tô Thanh Thành không nói một lời đứng ở nơi đó, chỉ nói hần là chỉ thân trùng phùng, tâm tình khuấy động, vội vàng lôi kéo tay của hần nói. Lưu Vũ nghe vậy cũng lấy lại tinh thần đến, nhìn xem Tô Thanh Thành ánh mắt cũng trở nên cực kì hiền lành, còn mang theo một điểm khao khát.

"Lưu, lão nhân gia, chuyện hôm nay, các người dù sao cũng phải cho ta một cái công đạo, nếu như ta là Lưu gia con cháu, vì sao lại sinh ở trong núi rừng,

Vì đàn sói nuôi ?" Nhìn xem hai cái lão nhân ở trước mặt mình chân tình bộc lộ, Tô Thanh Thành cũng là có chút cảm động, lúc này được Lưu Phúc nói chuyện hần cũng mở miệng hỏi, người trước mắt này chính là mình gia gia, hần cũng mở miệng có lý, có thể nói xong sau nhưng trong lòng có một chút chần chừ, bởi vì chính mình trong giọng nói đúng là không tự giác mang tới phần uất, nghĩ đến đây là cổ thân thể này bản tính hiển hiện, dù sao trước mặt chính là chỉ thân người nhà.

"A? Tiểu Thiếu Gia người thật sự là chịu khổ. ." Lưu Phúc nói lại nhìn về phía Lưu Vũ.

"Ai ~ ~ năm đó lão phu một ý nghĩ sai lầm, hại Phi nhi. . Việc này quan cùng người cha mẹ, khẳng định phải để người biết được." Lưu Vũ nghe vậy đầu

tiền là thở dài một tiếng, đầy mặt vui mừng tán đi, nâng lên Phi nhi thời điểm càng là mặt lộ vẻ buồn cho, hít một hơi thật sâu hậu phương mới nói ra chuyện nhân quả.

Thượng Đẳng Lưu gia cũng là Hán Thất Tông Thân, có thể lên ngược dòng đến Khang vương Lưu Ký, trong đó một chi trần trọc tới đây, vốn đã xuống dốc, nhưng đến Lưu Vũ Tăng Tổ Phụ Lưu Cát lại quan đến Ngự Sử Đại Phu trọng chấn gia môn, Lưu Vũ khi còn trẻ tuổi từng tại Biên Quân bên trong hiệu lực, bởi vì tác chiến dũng mãnh mà được xách vì Giáo Úy, sau bởi vì đắc tội trong triều Quyền Thần mà được Bãi Quan, lúc này người kia đã chết, Lưu gia cũng được một chút chỗ tốt, bởi vậy tại cái này Thượng Đẳng trong thành được xưng tụng là đệ nhất mọi người, làm sao Địch Hệ Nhất Mạch lại là Nhân Khẩu thừa thốt.

Lưu Vũ thẳng đến ba mươi tuổi mới một tử, đặt tên Lưu Phi, tất nhiên là yêu như Trần Bảo, hẳn chính là trong quân nổi danh Vũ Dũng chỉ sĩ, hi vọng có thể thừa kế nghiệp cha, nhưng hết lần này tới lần khác Lưu Phi đối Võ Sự không có nửa điểm hứng thú, đành phải tập Văn, Lưu Vũ tuy là tức giận nhưng cũng vô pháp, cái này hài tử trời sinh người yếu, nguyên cũng không phải luyện võ tài năng, đành phải vì hắn lượt mời Danh Sư tiến hành dạy bảo, Lưu Phi sau khi lớn lên liền bên ngoài du lịch học, ai ngờ chuyện này đi ra ngoài lại là cha con ở giữa bị kịch bắt đầu.

Lưu Phi tài hoa, người lại sinh tuần tiểu, gia thế cũng là không tầm thường, đến bình nguyên về sau liền cùng địa phương một hộ họ Trương người ta tiểu thư vừa thấy đã yêu, mấy tháng thời gian xuống tới hai người cảm tình ngày càng sâu, Lưu Phi liền về Thượng Đẳng mời phụ thân vì hắn thành tựu việc hôn nhân, ai ngờ Lưu Vũ đã sớm vì hắn chọn lựa tốt người ta, chính là trong triều Ngự Sử Lưu Kham chi nữ, nghĩ kìa bình nguyên nữ tử tuy nhiên Tiểu Gia Bích Ngọc, như thế nào đáp ứng? Không ngờ Lưu Phi tuy là Văn Nhược thư sinh, nhưng tính tình cực kỳ cương liệt, lại tìm một cơ hội rời nhà trốn đi, đến bình nguyên về sau Trương gia nhưng lại không đáp ứng, hai người này liền bỏ trốn trốn đi, cho đến Tô Thanh Thành trong trí nhớ cái kia sơn thôn mới Mai Danh Ân Tĩnh ở lại, không đồng nhất niên liền sinh hạ một tử, đặt tên là Lưu Nghị, đây cũng là Tô Thanh Thành thế này cổ thân thế này chân chính Bản Danh.

Hai bọn họ dựa vào Lưu Phi từ trong nhà mang ra một điểm tiền bạc mua sắm một chút ruộng đất, phụ thể hai tướng theo vì mệnh, thời gian cũng là vượt qua được, được Lân nhi về sau càng là cực kỳ hoan hỉ, ai ngờ lúc này lại là tao ngộ trận kia khó gặp Đại Hạng Hán, Lưu Phi lại đứng vào lúc này ôm bệnh mang theo, hai người không nỡ cùng trong thôn người coi con là thức ăn, sau cùng đứng là đối bất tỉnh trong nhà, chính là bởi vậy Lưu Nghị mới có thể được trong thôn hai huynh đệ ôm đi ý muốn ăn chi, sau vì đàn sói cứu.

Những lời này Lưu Vũ nói khoảng chừng hơn nửa canh giờ, trên đường mấy lần rơi lệ, hiển nhiên việc này đối với hắn đã kích cực lớn, sau đó hắn đã từng trắng trợn tìm kiếm hai người hạ lạc không được, nghĩ mà sợ đoạn tuyệt hương hỏa, mới từ trong tộc cho con trai nhận làm con thừa tự một cái hài tử, cũng đúng vậy hôm nay phóng ngựa chạy tại Khu buôn bán Lưu Long, người này ngang bướng thành tính, khó thành đại khí, Lưu Vũ những năm gần đây một mực hối tiếc tự thương hại, hận ngày đó nhất thời khí phách, bây giờ có thể được thấy mình chân chính cốt nhục, sao không mừng rỡ như điên.

Tô Thanh Thành nghe xong lần này tự thuật lại là tâm tình phức tạp, Lưu Vũ mang theo ánh mắt mong đợi để trong lòng của hắn không đành lòng, nhưng lại có khác một cổ tức giận tự nhiên mà sinh, tựa hồ đang trách Lưu Vũ sinh sinh chia rẽ mình cha mẹ, dẫn đến hắn thuở nhỏ cùng đàn sói làm bạn, nhưng lý trí lại tại nơi thân ở cái này thời đại, Lưu Vũ tác pháp thực sự không gì đáng trách, ngược lại là cha mẹ hành vi Kinh Thế Hải Tục, rất có điểm hậu thế Quỳnh Dao kịch chi Chân Tuy, khó phân ỷ nghĩ khiến cho trong óc một mảnh căng đau, trên mặt lập hiển vẻ thống khổ.

"Nghị nhi, người thế nào." Lưu Vũ gấp hắn nghe Ngôn Chi sau hai tay ôm đầu, trên mặt thần sắc thống khổ, không khỏi trong lòng kinh hãi, vội vàng mở miệng hỏi, quan tâm chi tình lộ rõ trên mặt.

"Nghị nhi? Đúng, ta cha mẹ nếu là không tại nhân thế, hẳn như thế nào lại biết được ta tính danh? Chẳng lẽ?" Lưu Vũ ân cần hỏi lại khiến cho Tô Thanh Thành trong lòng nhất động, này niệm cùng một chỗ, tựa hồ đau đầu cũng giảm bớt rất nhiều, sâu sắc hô một hơi, hắn liền đem suy nghĩ trong lòng hỏi ra.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Ưc tử thành cuồng

"Kỳ thực năm đó lão phu đủ kiểu nghe ngóng, đã có người cha mẹ hạ lạc, nhưng không ngờ vẫn là đi chậm một bước, Phi nhi đã. . . Nghị nhi người cũng không biết tung tích, mẹ người lúc ấy chỉ là ngất, chúng ta sau khi tới bảo vệ tính mạng của nàng, thế mới biết người tên." Nghe Tô Thanh Thành vấn đề, Lưu Vũ tựa hồ do dự một chút, tuy nhiên cuối cùng vẫn là đem tình hình thực tế dỡ ra.

"Nói như vậy mẹ ta còn tại nhân thế? Nàng ở đâu, ta muốn đi gặp nàng, nhanh lên mạng ta đi, các người sẽ không. . . Nói a!" Tô Thanh Thành nghe vậy lúc này trong đầu âm vang rung động, mẹ vẫn còn, mẹ vẫn còn, xưng hô thế này là hẳn hậu thế kiếp này đều đang theo đuổi, bây giờ nghe thấy có thể nào không tâm tình khuấy động, bản tính cùng lý trí vào lúc này đều để hắn vội vàng lớn tiếng hỏi, trông thấy Lưu Vũ thần sắc nhưng lại để hắn có dự cảm không tốt, mình cha mẹ hành vi tại lúc ấy là trái với Lễ Giáo, chẳng lẽ. . . Nếu như bây giờ có tấm gương, Tô Thanh Thành nhất định sẽ được ánh mắt của mình hù dọa ngược lại, mặt mũi đỏ lên, cái trán Thượng Thanh gần đều lộ ra ra, một bộ nhắm người mà phệ hung hẳn bộ dáng.

"Mẹ, người còn tại nhân thế, chỉ là, ai ~ đi theo ta." Lưu Vũ cũng tựa hồ được Tô Thanh Thành thần sắc kinh ngạc một chút, tuy nhiên lập tức liền bình tĩnh trở lại, thờ dài về sau trầm thấp nói, lập tức liền cùng Lưu Phúc cùng nhau đi ra ngoài, cũng gọi Tô Thanh Thành đuổi theo.

Tô Thanh Thành nghe vậy lập tức bước nhanh về phía trước, lúc này hắn khuấy động tâm tình nửa điểm không có bình phục, ngược lại càng thêm kích động cùng chờ mong, từ Lưu Vũ lời nói và việc làm bên trong hắn biết mẹ vẫn còn, hiện tại chính là muốn đi xem nàng, đây là mình trên đời này người thân cận nhất, là cùng mình huyết nhục tương liên người.

Đi theo Lưu Vũ cùng gia quân gia đi một trận, liền tới đến một chỗ nhỏ hoa viên bên trong, hoàn cảnh nơi này lộ ra mười phần yên tĩnh, ba người đến lúc đó đang có một cái thị nữ ở trong viện tưới hoa, trông thấy Lưu Vũ đến đây vội vàng tiến lên chào, nhân quang nhìn về phía Lưu Nghị thời điểm đầu tiên là giật mình, bỗng có chút nghi hoặc.

"Lão gia, phu nhân ở ăn cơm, Bích Ngân ngay tại hầu hạ, hôm nay cát đều tốt." Từ lời nói này bên trong có thể nghe ra Lưu Vũ xác nhận thường xuyên đến đây.

"Tốt, chúng ta đi xem một chút nàng." Lưu Vũ khoát khoát tay, mang theo Tô Thanh Thành trực tiếp hướng Chính Phòng đi đến, gặp Tô Thanh Thành từ trước mắt mình đi qua, thị nữ nghi vấn nhân quang vừa nhìn về phía gia quân gia Lưu Phúc, Lưu Phúc lại là làm một cái im lặng thủ thế, hai người cũng không cùng đi qua.

Chính Phòng cửa sổ là mở, Lưu Vũ đến phía trước cửa sổ liền dừng bước, ra hiệu Tô Thanh Thành đã đến, Tô Thanh Thành rất là kích động xích lại gần phía trước cửa sổ, trong phòng trên giường ngồi một cái nữ tử áo trắng, hai tay lại bị cột vào hai bên đầu giường, lúc này đang có một cái nha hoàn đang dứt nàng húp cháo, cái này nữ tử khuôn mặt có chút thanh tú, nhưng cái trán khỏe mắt lại là nếp nhăn dày đặc, nhất là kia một đầu tóc trắng chường mắt đã đến, nhìn nàng ánh mắt tan rã, thần sắc ngốc trẻ, chỉ là cơ giới thuận nha hoàn chỉ thị mở miệng ngậm miệng, cháo loãng không ngừng từ khỏe miệng chảy xuống, mỗi Uy một muỗng nha hoàn đều muốn một lần nữa vì nàng lau.

Trông thấy cái này nữ tử, Tô Thanh Thành trong lòng tự nhiên là dâng lên một cổ thân thiết cùng thương tiếc, thân thể phản ứng nói cho hắn biết cái này đúng vậy mẹ của hắn, nhưng vì sao sẽ như thế, nữ tử tiêu tụy khuôn mặt để tâm hắn đau nhức không thôi, không tự chủ được liền xông vào trong phòng đi tới trước giường, đưa tay liền giải dây thừng.

"Người, người là ai, nhanh. ." Hắn đột nhiên xuất hiện hiển nhiên để nha hoàn Bích Ngân mười phần kinh hoàng, lập tức giọng điệu dằn trách mắng, tuy nhiên lập tức hắn liền trông thấy Lưu Vũ cũng trong phòng, cũng đối nàng làm một cái không sao thủ thế, lúc này nàng mới đánh giá đến đang bận giải dây thừng Tô Thanh Thành đến, trong lòng bỗng nhiên nhất động, cái này thiếu niên khuôn mặt cùng phu nhân quá giống nhau, nhất là từ khía cạnh nhìn lại.

"Mẹ, ai đem người cột vào cái này, ta là Nghị nhi, ta tới thăm người." Một tiếng này mẹ Tô Thanh Thành kêu vậy mà rất là run rẩy, tuy nhiên lập tức liền tự nhiên lại, mẹ con ở giữa loại kia thiên tính khiến cho hắn rất nhanh liền cùng trước mặt nữ tử thân mật, ngôn ngữ cũng là vô cùng ôn nhu.

"Nghị nhi, người là Nghị nhi?" Tô Thanh Thành giải dây thừng thời điểm nữ tử vẫn như cũ là thờ dãn mặc hắn loay hoay, thẳng đến nghe thấy hắn la lên mới nhìn lại, khi ánh mắt tiếp xúc đến Tô Thanh Thành khuôn mặt, nữ tử thần sắc tựa hồ chấn động, tan rã nhân quang tại thời khắc này cũng trở nên có thần thái.

"Vâng, ta là Nghị nhi, ta là Nghị nhi!" Tô Thanh Thành cũng rất khó giải thích mình tại sao lại kích động như thế,

Có thể là Mẫu Tử liên tâm, hắn đối diện trước nữ tử có một loại tự nhiên quán quýt, đương hai tay của nàng sờ lên khuôn mặt của mình, Tô Thanh Thành toàn thân đều đang run rẩy, đây là hắn làm người hai đời chưa từng có cảm giác, cái này Song Băng lạnh tay cho hắn cảm giác lại là vô biên ấm áp, nhìn xem nước mắt từ nữ tử trong mắt chảy ra, Tô Thanh Thành cũng là không tự kim hãm được chảy xuống nước mắt, run rẩy nói.

"Ha-Ha a, các người lại lừa gạt ta, lại lừa gạt ta, đánh chết người, đánh chết người." Nhưng trong chớp mắt ôn nhu biểu lộ lại trở nên hung ác vô cùng, nữ tử cũng không biết từ trên giường nơi nào lấy ra một thanh kiếm, một đao liền đâm vào Tô Thanh Thành dưới vai, máu tươi lúc này vậy ra mà ra, Bích Ngân kinh hãi kêu to lên tiếng, Lưu Vũ cũng vội vàng chạy vội tới, muốn cướp nữ tử trong tay kiếm.

"Dừng lại, tất cả chớ động! Mẹ, ta là Nghị nhi a, người đừng sợ, Nghị nhi tới, về sau sẽ không lại để cho người ta hại người, mẹ. ." Tô Thanh Thành lại là lập tức hét lớn một tiếng, kéo nhập thể về sau, nữ tử tựa hồ dọa đến buông tay, nhưng lập tức lại bắt đầu đối trước mặt Tô Thanh Thành quyền đá Cước Thích, một đao kia vào thịt rất sâu, nhưng Tô Thanh Thành lại vẫn chưa phát giác, thậm chí đối mặt điên cuồng Quyền Cước cũng không tránh né chút nào, đau đớn trên thân thể lúc này sao có thể so trên trái tim? Loại kia đau lòng mới là toàn tâm, hắn hiện tại tựa hồ cảm giác mẫu thân quyền đá Cước Thích cũng có thể làm cho hắn dễ chịu bên trên một chút, quát bảo ngưng lại Lưu Vũ cùng Bích Ngân động tác về sau, hắn hữu dụng cực kì nhu hòa khẩu khí nói với nữ tử.

"Nghị nhi, người là Nghị nhi? Người làm sao chảy máu, ai đánh người, ai!" Tựa hồ là hắn nhu hòa giọng nói bình phục nữ tử tâm tình, tay chân dần dần ngừng lại, nhân quang lại trở nên ôn nhu, nhẹ nhàng vuốt ve Tô Thanh Thành trên mặt tím xanh cùng vết máu, phần nộ quát.

"Mẹ, không có việc gì, đây là Nghị nhi tinh nghịch, mình làm bị thương, người con trai như thế cường tráng, ai dám khi dễ ta." Tô Thanh Thành cười nói, nẫu thân vuốt ve đối với hắn mà nói đúng vậy vô thượng hưởng thụ, cái này mẹ con gặp nhau chân tình khiến cho Bích Ngân dự biết âm thanh chạy tới gia quân gia cùng nha hoàn đều cảm động không thôi, Lưu Vũ trong lúc nhất thời cũng là khó mà khống chế, vội vàng lấy ống tay áo che mặt lau đi nước mắt.

"Ta Nghị nhi, ta Nghị nhi. ." Nữ tử lúc này đem Tô Thanh Thành ôm vào trong ngực, nhưng sau một lát đầu liền mềm yếu vô lực khoác lên hắn trên vai, dưới thân có nước đọng chảy ra, đúng là ngất đi qua, Tô Thanh Thành vừa mới cảm nhận được đến ấm áp lập tức liền biến thành vội vàng.

"Thiếu gia, người trước buông ra phu nhân, để nô tỳ đến cho nàng quản lý, phu nhân mười mấy năm qua ngày đêm tưởng niệm thiếu gia, mới có thể như thế, hai ngày này nàng thân thể suy yếu, không thể quá kích động, thiếu gia, người đi ra ngoài trước đi." Bích Ngân gấp phu nhân ngất, đi tiểu cũng không thể tự kiềm chế, biết nàng là quá kích động bỏ trí, vội vàng tiến lên nhẹ giọng nói với Tô Thanh Thành, lúc này ánh mắt của nàng cũng rất là hoan hỉ.

"Đa tạ tỷ tỷ, ta chờ ở bên ngoài." Tô Thanh Thành theo lời buông ra mẫu thân, đưa nàng ôn nhu đặt lên giường, lại nhìn một hồi về sau mới nói với Bích Ngân, hẳn biết Bích Ngân nói có lý, mẫu thân nhất định là ức tử thành cuồng mới có thể như thế, quá quá kích động đối nàng mà nói tuyệt không phải chuyện tốt, dưới mắt muốn cho nàng thanh lý thân thể, mình lại là không tiện ở bên trong, lập tức không thôi rồi đi Chính Phòng, trong lòng cũng đứng nghiêm tâm tư, vô luận như thế nào chính mình cũng muốn để mẫu thân khôi phục như lúc ban đầu.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Tâm ý đã quyết

Ra ngoài phòng, Tô Thanh Thành không nói một lời đứng ở trước cửa chờ, vẻ lo lắng lộ rõ trên mặt, tuy nhiên từ Bích Ngân thần sắc nhìn lại, mẫu thân loại này choáng khuyết cho là thường thường cũng có, hẳn biết đây là một loại bệnh tâm thần, từ tưởng niệm đưa đến, cái này thời đại có thể trị thật tốt sao? Mình muốn tìm ai, Hân Mật nổi danh nhất bác sĩ chính là Hoa Đà cùng Trương Trọng Cảnh, Hoa Đà hành tung bất định, Trương Cơ là từng làm qua Trương Sa Thái Thú, xem ra hay là hẳn dễ tìm một chút. Sau một lát, Bích Ngân mới đi ra, trông thấy Tô Thanh Thành lo lắng biểu lộ, nàng khẽ gật đầu, nhẹ giọng lời nói:

"Thiếu gia, nô tỳ đã quản lý tốt, phu nhân vừa mới thiếp đi, ngài yên tâm đi."

Tô Thanh Thành nghe vậy mới thở dài một hơi, miễn cưỡng cười một tiếng biểu thị lòng biết ơn về sau liền lại nhìn thấy Lưu Vũ cái kia đạo chờ đợi ánh mắt, trong lòng của hắn suy nghĩ có chút khó phân, người này nhưng nói là tạo thành hắn cha mẹ bị kích giận tiếp hưng thủ, nhưng từ cái này thời đại góc độ xuất phát, hẳn cũng không có làm sai, chỉ sợ đối bất kỳ một cái nào Thế Gia gia chủ đối với việc này thái độ khẳng định cùng hắn không hai.

"Tiểu Thiếu Gia, lão gia cũng là vì việc này hối hận đến nay, kỳ thực hẳn đối thiếu gia là yêu thương phải phép, người không biết năm đó thiếu gia mất tích về sau lão gia gấp đến nỗi ra máu tình trạng, về sau tự mình tìm thiếu gia trọn vẹn ba năm, về sau hàng năm đều không có đình chỉ qua truy tra, nếu không cũng không có khả năng cứu trở về phu nhân, Tiểu Thiếu Gia, người thế nhưng là Lưu gia dòng tộc đình." Lưu Vũ tuy nhiên đau lòng Ái Tử cái chết, cháu trai lại tại trước mặt, cần phải để hắn mở miệng xin lỗi vẫn có chút khó khăn, già quần gia Lưu Phúc vội vàng nói.

"Đúng vậy a, Tiểu Thiếu Gia, lão gia cứu trở về phu nhân về sau cũng là chiếu cố mười phần cẩn thận, phu nhân bệnh là bởi vì tưởng niệm Tiểu Thiếu Gia bỏ trí, lão gia đã từng lượt mời Thiên Hạ Danh Y, chỉ là. . . Bây giờ ngài trở về, chính hẳn là tại phu nhân trước mặt tận hiếu a." Bích Ngân cũng mở miệng phụ họa.

"Già, Tô Phụ, chuyện hôm nay quá mức đột nhiên, hài nhi cần suy nghĩ thật kỹ, xin ngài già tại trong nội viện này an bài cho ta một cái phòng, ngày mai lại nói chuyện bên trong sự tình được chứ?" Nhìn thấy Lưu Vũ nói xin lỗi tuy là khó mà lời ra, thế nhưng là trong mắt ngoại trừ chờ mong bên ngoài, cũng có áy náy chi ý, những năm gần đây hắn tỉ mỉ chiếu cố mẫu thân cũng tính là đáng quý, bất kể nói thế nào phần này huyết mạch chi thân là mình không thể phủ nhận, huống hồ Bích Ngân nói rất đúng, mình đích thật hẳn là lưu lại tận hiếu.

"Tốt, tốt, tốt, chỉ cần người chịu lưu lại, còn lại chậm rãi thương lượng, Bích Ngân, lập tức cho Nghị nhi dọn dẹp phòng ở, buổi chiều ta, không, Nghị nhi phải thật tốt nghỉ ngơi, a Phúc người đem đồ ăn chuẩn bị cho tốt trực tiếp cho Nghị nhi đưa tới." Được nghe một tiếng Tô Phụ lời ra, Lưu Vũ cao hứng Lão Lệ ngang dọc, một tràng tiếng gọi tốt không ngừng, bắt đầu còn muốn nói muốn cùng tôn nhi cùng nhau dùng Com tối, chợt nhớ tới tôn nhi nói phải suy nghĩ thật kỹ, liền lập tức đổi giọng, lúc này hẳn tâm lý chỉ có cái này cừu biệt trùng phùng Lưu Nghị.

"Tô Phụ, hài nhi lần này tới Thượng Đảng còn có một vị bằng hữu đồng hành, liền ở tại nàng Tộc Thúc trong nhà, bây giờ muốn đem đến trong viện, ta phải đi cùng nàng bàn giao một phen." Trông thấy cái này lúc trước uy nghiêm lão nhân vui vẻ bộ dáng, Tô Thanh Thành trong lòng có chút thôn thức, đã hôm nay tìm được mẫu thân, hẳn liền không khả năng lại ở tại Trương Văn trong nhà, khẳng định phải cùng Ngọc nhi nói lên một tiếng.

"Hắn là, a Phúc người mau mau an bài, Nghị nhi người cần gì cứ việc nói với Phúc bá, bằng hữu của người có phải hay không buổi chiều cái kia tiểu cô nương? Ta nhìn rất là không tệ, ân, người đi trước đi, sáng mai ta lại tới." Lưu Vũ lập tức lên tiếng nói, Ngọc nhi hẳn hôm nay đã từng nhìn qua một chút, tiểu nha đầu nói tới mặc phổ thông nhưng bộ dáng lại là tuần tiếu, mình cái này tôn nhi mười mấy năm qua cũng không biết ngâm bao nhiêu đắng, nếu là hẳn thật cùng kia thiếu nữ nhân tình, hẳn tuyệt sẽ không tiến hành trở ngại, ngược lại sẽ càng thêm hoan hỉ, bây giờ hắn cũng tuổi gần thất tuần, nếu là tôn nhi có thể. . . Lưu Vũ đã bắt đầu tại ước mơ.

"Đa tạ Tô Phụ, làm phiền tỷ tỷ chiếu cố mẫu thân, ta một hồi liền về, Phúc bá, cái này liền đi đi." Kỳ thực bây giờ tại Tô Thanh Thành tâm lý đối Lưu Vũ đã không có hận ý, chỉ là chuyện hôm nay thực sự quá mức đột nhiên, hẳn nhất thời còn không thể thích ứng cái này thân phận biến hóa, hoàn toàn chính xác cần hảo hảo lãnh tĩnh một chút, lúc đầu mình lần này nhìn thấy Trương Hồ về sau liền muốn cùng Ngọc nhi về núi, bây giờ xem ra lại là phải có điều

cải biến, nói xong hần đôi Bích Ngân thi cái lễ liền cùng già quản gia đi.

"Lão gia,

Tiểu Thiếu Gia tuy nhiên bên ngoài lưu lạc hơn mười năm, vẫn như trước là tuấn tú lịch sự, cử chỉ cũng cực kì hữu lễ, thật muốn chúc mừng lão gia." Bích Ngân nói xong liền cho Lưu Vũ khẽ chào.

"Ha ha, nói rất đúng, Nghi nhi đâu chỉ tuấn tú lịch sự, cử chỉ hữu lễ, hần còn có một thân bất phàm võ nghệ, không hổ là ta Lưu gia con cháu, tốt, Bích Ngân, người cháu cố thiếu phu nhân nhiều năm như vậy, cũng có rất lớn công lao, hần là khen thưởng, đợi lát nữa ta để bọn hần phái bốn cái nha đầu đến hầu hạ Nghi nhi, Gia Đình cũng muốn phái thêm mấy người, cái này hần từ còn không biết thụ bao lớn khổ." Lưu Vũ nhìn xem Tô Thanh Thành Bắc Ảnh vuốt râu mỉm cười, lúc này hần hận không thể đem mình sở hữu đều giao cho cháu trai.

"Bích Ngân thụ lão gia ân trọng, cháu cố thiếu phu nhân là chuyện bốn phận, nào dám muốn cái gì khen thưởng, chỉ là viện này vốn là thanh tịnh, nhiều người sợ là quấy rầy phu nhân nghỉ ngơi." Bích Ngân cười nói, từng ấy năm tới nay như vậy, nàng còn là lần thứ nhất trông thấy lão gia từ như thế vui vẻ.

"Nói đúng lắm, dạng này, lão phu kia Hậu Hoa Viên địa phương lại lớn lại yên tĩnh, cũng không quấy rầy Vân Hà nghỉ ngơi cũng có thể để Nghi nhi ở càng tốt hơn, quyết định như vậy đi, Bích Ngân người thu thập một chút, ngày mai liền chuyển, ta phải đi chuẩn bị thêm chút tế phẩm, đêm nay liền muốn thủ tinh thần." Lưu Vũ nói xong liền nhanh chân mà đi, lúc này tâm tình thư sướng vô cùng, bước chân cũng biến thành phá lệ linh hoạt, tựa hồ một chút liền trẻ mấy tuổi.

"Thiếu gia, thật không muốn lão nô chuẩn bị chút lễ vật? Chúng ta Lưu gia là Thượng Đẳng mọi người, dạng này đến cửa có phải hay không có chút thất lễ." Đi ra ngoài lên xe trước đó, Lưu Phúc còn tại hỏi Tô Thanh Thành, hần chính là Lưu gia mấy đời người nhà, tên là gia phó, trên thực tế cùng Lưu Vũ là tóc để chớm chi giao, năm đó hần dưới gối không con, thế tử chết bệnh về sau liền coi Lưu Phi là làm con trai đối đãi, Lưu Vũ gia giáo cực nghiêm, Lưu Phi lại cùng Lưu Phúc cảm tình cực sâu, bọn hần phu thê xảy ra chuyện thời điểm, Lưu Phúc đau thương trong lòng thực không kém Lưu Vũ, bây giờ lại đem phần này yêu thương đều chuyển dời đến Tô Thanh Thành trên thân.

"Phúc bá, người về sau ở trước mặt ta không cần lấy lão nô tự xưng, ta không thói quen, ta lần này chỉ là đi cùng bằng hữu nói rõ việc này, ngài nhưng tuyệt đối không nên lễ Ngoại Sinh nhánh." Lưu Vũ nói, hần có thể cảm nhận được Lưu Phúc đối với hần phần này quan tâm, mới hần cũng từng nói chính đạo một người tiến về là được, thay vào đó lão nhân gia lại là một tác cũng không rồi, đành phải đem hần mang lên.

"Thiếu gia yên tâm, đợi chút nữa đến Trương gia lão nô không nói một lời chính là, trên dưới có khác, xưng hô này là không thể đổi, đi thôi thiếu gia, sắc trời đã trễ rồi." Lưu Phúc cười nói, trải qua mới một phen kinh lịch, lúc này đạo bên trong đã là đèn hoa mới lên, mà Tô Thanh Thành còn chưa dùng cơm.

Đến Trương gia về sau, già quản gia rất là thức thời ở ngoài cửa chờ, Trương Văn đêm nay tựa hồ là có cái gì xã giao còn chưa tới nhà, ngược lại là Ngọc nhi từ hần sau khi ra cửa liền bắt đầu tâm sự nặng nề, sợ Lang đại ca có cái gì sơ xuất, Cơm tối cũng ăn được không quan tâm, thẳng đến gặp hần vào nhà mới mặt hiện vui mừng, gặp Dương thị hần lại nói lên đêm nay Lưu gia coi trọng hần thân thù, mời hần làm Hộ Viện, đêm nay liền muốn tiến về, bởi vì sợ Ngọc nhi lo lắng mới trở về chào hỏi, Dương thị thật không có nửa điểm hoài nghi, ngược lại đối với hần có thể cùng Lưu gia kéo lên quan hệ mười phần mừng rỡ, nói thế nào người này cũng là nửa cái thân thiết.

Ứng Phó Hoàn Dương thị, Tô Thanh Thành lại đem Ngọc nhi dẫn tới viện Trung Tướng hôm nay phát sinh sự tình từ đầu tới đuôi rõ ràng rành mạch cùng nàng nói một lần, Ngọc nhi đầu tiên là nghe được ngạc nhiên không thôi, về sau nghe hần nói lên mẫu thân ức từ thành cuồng lại là nước mắt liên liền, nàng là đánh trong đầu vì Lang đại ca vui vẻ, tuy nhiên vui vẻ qua đi, lại nghĩ tới hần về sau liền muốn ở tại Lưu gia, vậy mình nên làm gì bây giờ.

"Lưu đại ca, người bây giờ không còn là lệ loi hiu quạnh, Lưu gia gia đại nghiệp đại, người là Thế Gia công tử, Ngọc nhi thực vì người vui vẻ, chỉ là Lưu đại ca phải chăng không muốn Ngọc nhi rồi? Ngọc nhi hiện tại chỉ là cái bé gái mồ côi, khẳng định không xứng với Lưu đại ca." Ngọc nhi lúc này lại hối tiếc tự thương hại.

"Ngốc nha đầu người lại loạn suy nghĩ cái gì, ta làm sao lại vứt xuống người? Chỉ là hiện tại muốn dẫn người đi khẳng định không tốt lắm, vẫn là qua chút thời gian chờ ta nghĩ kỹ lại đến cùng người thúc thúc nói, đến lúc đó chúng ta cùng một chỗ chiếu cố mẹ ta." Tại Ngọc nhi trước mặt, Tô Thanh Thành luôn luôn hung ác không xuống tâm tới, bây giờ cái này thân phận khiến cho hần càng không thể buông xuống Ngọc nhi, đại trượng phu khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, dù sao mình nói qua muốn chiếu cố nàng, cũng không thể nói mà Vô Tín, tự mình làm sự tình lúc nào Bà Bà mẹ qua?

"Ừm, Ngọc nhi chờ lấy Lưu đại ca, về sau Ngọc nhi nhất định sẽ chiếu cố thật tốt, mẹ." Ngọc nhi nghe vậy một hai mắt con người lại trở nên thần thái phi dương, mắc cỡ đỏ mặt nói, tại nàng tâm lý, Tô Thanh Thành sớm chính là nàng trượng phu, mẹ của hần tự nhiên chính là mình mẹ.

Về Lưu phủ trên đường, Tô Thanh Thành một khắc cũng không đình chỉ qua suy nghĩ, từ thân thể của mình góc độ xuất phát, Hiếu Đạo nhất định phải tận, người thân cũng không thể bỏ mặc, Lưu Vũ cho dù có lỗi nhưng mười mấy năm qua hời hợt cùng đối với mẫu thân chiếu cố là có thể chống đỡ, lại nói mình loạn thế trọng sinh muốn có một phen hành động, Lưu gia liền sẽ là mình trợ lực, lúc này Tô Thanh Thành trong lòng đã có quyết đoán, lại có mặt ở đây, chính mình cũng hần là nhận Tổ quy Tông, từ giờ khắc này, hần đứng vậy Lưu Nghi, cũng là Tô Thanh Thành cùng son lâm Lang Vương hợp hai làm một về sau tại loạn thế tân sinh.

Chương 23: Nhận Tổ quy Tông

Trở lại Lưu phủ, Tô Thanh Thành kiện thứ nhất sự tình tự nhiên là lập tức đi xem mẫu thân, tuy nhiên trong lòng đã có quyết định, nhưng cũng không cần nóng lòng nhất thời, mẫu thân nhìn thấy hân lúc biểu hiện so với vừa nãy vững vàng rất nhiều, nàng tuy là tâm trí đã loạn tuy nhiên mẹ con ở giữa thiên tính vẫn là khiến nàng đối Tô Thanh Thành ít đi rất nhiều đề phòng, càng nhiều thì là yêu thương. Trông thấy mẹ tình huống, Tô Thanh Thành cũng là trong lòng hơi định, phương diện tinh thần tật bệnh cho dù ở hậu thế cũng không có minh xác chữa trị phương pháp, tuy nhiên liền dưới mắt mà nói mẹ bệnh tình hẳn không phải là quá mức nặng nề, chỉ ít cái này một cái muộn bên trên đối với mình không có kịch liệt tâm tình, hẳn bây giờ có thể làm đúng vậy để mẫu thân bảo trì một cái tốt đẹp tâm tình, mỗi ngày cho nàng kể một ít quen thuộc sự tình, tranh thủ tích lũy tháng ngày có thể đưa đến hiệu quả, lại thêm Danh Y chẩn trị có thể khỏi hẳn.

Từ Bích Ngân trong miệng hẳn biết mẫu thân khuê danh gọi là Trương Chi tạo thuận lợi, bây giờ mình Ông Ngoại & Bà Ngoại còn tại Thượng Đẳng, chỉ là đã nhiều năm chưa thông tin tức, nàng và mình phụ thân cố là xuất từ chân tình, nhưng bỏ trốn một chuyện tại lúc ấy là khó được xã hội tiếp nhận, Lưu Vũ cùng Ngoại Công nghĩ đến đều đem việc này xem như việc xấu trong nhà, tuy nhiên Tô Thanh Thành vẫn là muốn đi bình nguyên một chuyến, chỉ thân quan tâm nhất định có thể đối với mẫu thân bệnh tình đưa đến thư giãn tác dụng, đêm dài rồi đi thời điểm hẳn đã quyết định ngày kế tiếp cùng Tô Phụ nói rõ.

Đệ nhị Thiên Nhất sớm, Tô Thanh Thành liền tới đến viện Ngoại Luyện võ, lần trước cùng Cam Ninh Triệu Văn tại trong núi rừng ở chung nửa tháng, hai người biết đại ca tuy là thiên phú dị bẩm lại phi tiêu người truyền thụ, liền đem bản thân sở học thì Tinh Yếu dạy cho Tô Thanh Thành, Triệu Văn truyền cho hẳn chính là một bộ luyện tập đáng người bước chân đứng và đi lại đường lối, Cam Ninh thì là dạy hẳn một bộ uy lực bất phàm Đoàn Đả quyền pháp.

Cùng Triệu Văn Cam Ninh giao thủ luận bàn về sau, Tô Thanh Thành cũng nhìn thấy mình cùng Tam Quốc đỉnh cấp võ tướng ở giữa vẫn tồn tại như cũ lấy chênh lệch, hai vị huynh đệ cùng mình động thủ lúc có nhiều cho để chỗ, đây càng kiên định hẳn khổ luyện quyết tâm. Cam Ninh bộ này quyền pháp truyền lại từ Kinh Tương cao nhân, vốn là tham chiếu Giang Thủy Lưu chuyển sáng tạo, chiêu thức kỳ huyền, uy lực cự đại, sau lại trải qua Cam Ninh đi vu tổn tinh, bách chiến rèn luyện càng là bất phàm; bây giờ Tô Thanh Thành tuy nói chưa thuần thực, có thể hẳn thiên phú triển khai bộ này quyền pháp cũng là như là Trường Giang Bôn Lưu liền miên bất tuyệt, thì càng về sau càng là phong thanh hồ hồ, Tô Thanh Thành càng luyện càng cảm giác trong đó tinh diệu, tới nhẹ nhàng vui vẻ chỗ trong miệng kêu to vang lên, thân thể mang theo tiếng gió mãnh liệt một quyền liền đánh về phía trong viện một góc hai vây đại thụ, chỉ nghe răng rắc một tiếng, thân cây lại bị hẳn đánh cho ở giữa mà đứt, nhánh cây lá cây vẩy xuống một chỗ, mà Tô Thanh Thành thì là ngưng thần tĩnh khí an lập trường bên trong, Bất Động Như Sơn.

"Tốt quyền pháp, sớm biết Nghị nhi thân thủ bất phàm, nhưng không ngờ lại có như thế uy thế, không hổ là ta Lưu gia nam nhi." Một tiếng lớn tiếng khen hay tại chỗ vang lên, Lưu Vũ lúc này vuốt râu mỉm cười, thần sắc vui vẻ, bên người già quần gia cùng tùy tùng mặt bên trên có thần sắc kinh hãi. Hôm qua nhìn thấy cháu yêu, lão nhân gia là kích động không thôi, Tô Thanh Thành không riêng gì Lưu gia huyết mạch, càng máu chót chính là thân lực kinh người lại nhân phẩm thượng giai, thân lực kinh người dĩ nhiên là chỉ hẳn lực cự Bôn Mã, mà hẳn có thể tại thời khắc nguy cấp đứng ra, cứu viện một đôi vốn không quen biết mẹ con đủ thấy tính tình của hẳn, lúc đầu hẳn bởi vậy đánh Lưu Long, Lưu Vũ mặc dù không tiện truy cứu nhưng cuối cùng trong lòng có điểm không thích, nhưng bây giờ thành cháu của mình, cái này lập tức biến thành không sợ cường quyền Nam Nhi Bản Sắc, kia một điểm không thích đã sớm thành lòng tràn đầy vui mừng, hẳn hôm qua đã kêu mình Tô Phụ, tuy nói hôm nay mới có thể đến cùng mình bàn bạc, nhưng Lưu Vũ sao có thể chờ đến cùng, trời còn chưa sáng liền chạy tới, lại chính mắt thấy Tô Thanh Thành cái này một hướng Vô Tiền quyền pháp.

"Tôn nhi nhất thời hưng khởi, làm hỏng Tổ Phụ trong nhà cây cối. " Tô Thanh Thành mới là ý cùng thần hợp, cái này một quyền không thể không ra, lúc này mới kịp phản ứng cái này khóa cành cây to phồn Diệp Mậu, lúc có không thiếu niên Thụ Linh, hẳn là hậu thế tính cách, lập tức cảm thấy cực kì đáng tiếc.

"Một cái cây có gì ghê gớm, ngươi thích Tô Phụ trong viện còn nhiều, hôm nay ngươi liền cùng mẫu thân ngươi chuyển đi qua, nhiều năm độc thân bên ngoài, nhưng khổ ngươi, bây giờ về Gia Tô cha tuyệt sẽ không bạc đãi ngươi." Lưu Vũ lập tức mở miệng ngắt lời hẳn đầu, cái này có thể được cho chuyện gì.

"Đêm qua suy tư, tôn nhi đã có đoạt được, trước cho Tô Phụ làm lễ." Nhìn xem Lưu Vũ ánh mắt mong chờ, trong lời nói lại tất cả đều là ân cần, Tô Thanh Thành trong lòng mềm nhũn, hôm qua hẳn đã nghĩ thông suốt việc này,

Lập tức liền bước nhanh về phía trước, chính thức đối Tô Phụ đi lấy đại lễ.

"Mau dậy đi, mau dậy đi, Tô Phụ có lỗi với ngươi, sao có thể lại làm này lễ." Dù chưa nói rõ, nhưng hành động đã biểu lộ hết thảy, Lưu Vũ lúc này nội tâm hoan hỉ không cách nào hình dung, lập tức đem cho mình dập đầu tôn nhi đỡ dậy, hoan hỉ lời nói, hai tay không ngừng sợ đánh lấy Tô Thanh Thành to con bả vai, trước mắt cái này thân thể cường tráng, khí thế bất phàm tôn nhi để hẳn càng xem càng là hoan hỉ.

"Tô Phụ, tôn nhi còn có ba chuyện hi vọng Tô Phụ có thể đáp ứng." Tô Thanh Thành đứng dậy nói, hẳn đi đầu lễ sau đưa yêu cầu đúng vậy không muốn có áp chế hiềm nghi, cái này lão nhân mười mấy năm qua gánh chịu thống khổ không chút nào tại mẫu thân phía dưới, bây giờ thấy hẳn như thế thoải mái hẳn cũng là tâm tình vui vẻ.

"Nói, chuyện gì Tô Phụ đều có thể đáp ứng." Lưu Vũ lâu lịch giang hồ, tôn nhi dụng ý tự nhiên thấy rõ ràng, không khỏi càng thêm tán thưởng cách làm người của hẳn, lúc này còn có thể có cái gì không đáp ứng.

"Hài nhi thuở nhỏ lang thang, vào ngày hôm nay biết mình Bản Danh gọi là Lư Nghị, nếu là cha mẹ nổi lên, tự nhiên nhận Tổ quy Tông, tuy nhiên hài nhi vì đàn sói nuôi lớn, nếu không phải như thế sao có thể có gặp lại Tổ Phụ ngày, cho nên cho mình lấy chữ Lang Sinh, hi vọng Tổ Phụ đồng ý." Tô Thanh Thành nói.

"Lư Nghị Lư Lang Sinh, tốt, đại trưởng phu liền nên không quên gốc." Lư Vũ hào sảng nói.

"Mẫu thân như thế tất cả đều là bởi vì tưởng niệm hài nhi bố trí, bây giờ tự nhiên vì nàng lượt mời Thiên Hạ Danh Y, nhất định phải đem hết khả năng đưa nàng chữa khỏi, nếu không Nghị nhi thẹn là người tử."

"Đây là chuyện đương nhiên, người sống bên trong đất trời, Trung Hiếu chính là Lập Thân Chi Bản, Nghị nhi người có thể nghĩ như vậy, Tổ Phụ cao hứng còn không kịp, há có thể không nên?" Lư Vũ cười nói.

"Tổ Phụ, mẫu thân chi bệnh cần tỉ mỉ điều dưỡng, thân nhân đối nàng mà nói quá sức trọng yếu, nhìn Tổ Phụ cho Nghị nhi hướng bình nguyên một nhóm, đem ngoại tổ người nhà tiếp đến, hoặc là sẽ có kỳ hiệu." Tô Thanh Thành nói xong có chút lo lắng nhìn xem Tổ Phụ, yêu cầu này tại hiện tại mà nói hoàn toàn chính xác có chút quá mức.

"Tốt, xem ở Nghị nhi phân thượng, lão phu cái này tấm mặt mo đây tính toán là cái gì, qua ít ngày, Tổ Phụ tự mình cùng người đi." Lư Vũ làm sơ trầm ngâm liền xúc động nói, ngày đó mình nếu là hơi nhường một bước, làm thế nào có thể có hôm nay, hôm nay nhận lời tôn nhi cũng coi là xứng đáng mình lương tâm.

"Đa tạ Tổ Phụ, từ hôm nay trở đi, hài nhi liền gọi Lư Nghị Lư Lang Sinh, a, còn có một điểm chưa từng hỏi đến Tổ Phụ, Nghị nhi năm nay đến cùng bao nhiêu tuổi?" Tô Thanh Thành nghe Ngón Tâm đầu đại định, lại lần nữa cho Tổ Phụ quý xuống cao giọng lời nói, sau cùng mới nhớ tới mình số tuổi.

"Nghị nhi, tốt, ta Nghị nhi như thế anh hùng, tương lai tất có thể vì Lư gia vinh quang cửa nhà, a Phúc, kéo Từ Đường, thông truyền cả nhà một cái canh giờ về sau đều hướng Từ Đường, ta muốn chính thức để Nghị nhi tham kiến tổ tiên. Nghị nhi, chiếu mẹ người nói, người năm nay có mười tám, đến, bởi Tổ Phụ ngồi một lát trò chuyện, Tổ Phụ có rất nhiều sự tình muốn hỏi người." Lư Vũ hưng phấn lời nói, già quân gia nghe vậy cũng là đi chậm chậm tiến đến an bài, chuyện hôm nay có thể xưng viên mãn.

Tổ Tôn hai người ngồi ở trong viện, Tô Thanh Thành cũng đem kinh nghiệm của mình rõ ràng rành mạch nói cùng Tổ Phụ biết được, Lư Vũ nghe được là thần thức không thôi, nhìn về phía hắc ánh mắt cũng tận là từ ái chi sắc, sau cùng hắc vẫn không quên cùng Tổ Phụ nói đã từng đắc tội Triệu Hải sự tình, nguyên lai hắc tự nhiên một thân tất nhiên là không sợ, nhưng hôm nay có gia thế, liền không muốn bởi vậy cho Tổ Phụ mang đến phiền toái không cần thiết.

"Nghị nhi người làm rất đúng, đại trưởng phu uy vũ không khuất phục, đánh liền đánh, người khác sợ hắc Triệu gia, ta Lư Vũ chưa hề không có coi hắc là chuyện, dựa vào cái Yên Nhân, đáng là gì, Nghị nhi người không cần lo lắng, Tổ Phụ mặc dù già, điểm ấy sự tình còn khiêng nổi." Lư Vũ lúc này lời nói ở giữa lại là tràn ngập hào khí, hiện tại ai dám gây bất lợi cho Lư Nghị, hắc cần phải liều lên mạng già.

"Hài nhi cũng không sợ hắc, chỉ là sợ cho Tổ Phụ gây chuyện, vậy mà lão nhân gia như thế anh hùng, Nghị nhi còn có cái gì lo lắng?" Mới Lư Vũ ngôn từ để Lư Nghị rất là kính tặc, quả nhiên là Hồ Lao hùng tâm tại, tuy nhiên cũng có thể cảm nhận được hắc đối với mình là thật lòng bảo vệ.

"Nghị nhi, người bây giờ đã là ta Lư gia Trưởng Tôn, Tiểu Ngọc cô nương tất nhiên là không tiện lại ở tại Trương gia, liền để Tổ Phụ vì người an bài đi, bất quá ta Lư gia cũng coi như Thượng Đẳng Đại Hộ, Ngọc nhi dù sao cũng là bình thường nữ tử, chính thể chỉ vị sợ là không ổn, một cái chính thiếp thật là phù hợp, cũng đủ để xứng với nàng, Nghị nhi người như nguyện ý, Tổ Phụ hiện tại tìm bà mối đến đây, nếu có thể trông thấy người hài tử, lão phu đủ mỉm cười cửu tuyền." Lư Vũ hưng phấn nói, lúc đầu lấy nhà bọn hắc gia thế, tuyệt đối sẽ không cùng Ngọc nhi nhà như vậy Quan hệ thông gia, bất quá đối với Lư Nghị hắc là phá lệ phá lệ.

"Cái này. . . Liền nghe Tổ Phụ phân phó đi, chỉ là Ngọc nhi cùng ta Đồng Cam Cộng Khổ, " Tô Thanh Thành cũng là biết Lư Vũ tâm ý, có thể cho Ngọc nhi một cái chính thiếp tại hắc mà nói đã là rất không dễ dàng, dù sao trong lòng hắc Thê Thiếp cũng không có gì phân biệt, chính mình cũng có thể hảo hảo chiếu cố Ngọc nhi, tuy nói cô nhân có tam thê tứ thiếp mà nói, nhưng hậu thế bên cạnh hắc cũng không ít qua nữ nhân, chỉ là sợ Ngọc nhi sẽ có ý tưởng gì.

"Yên tâm, Tổ Phụ sẽ cùng bà mối hảo hảo nói, sẽ không ủy khuất Ngọc nhi." Lư Vũ cười nói, tôn nhi như thế cường tráng, nghĩ đến qua không được niên đem nói không chừng mình liền có chất trai, mình vài chục năm chưa xốt cũng tại hôm nay đạt được hồi báo, lại có thể có cái chất trai, đời này gì tiếc.

Tổ Tôn hai một chỗ nói chuyện, chưa phát giác thời gian trôi qua nhanh chóng, Lư Phúc đã đến đây bẩm báo, người nhà hiện đã đều đến trong đường, Lư Vũ nghe vậy cũng mang theo Lư Nghị liền hướng Từ Đường mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Huyết Long Thần Kích

Lưu Vũ mang theo Lưu Nghị đi vào Từ Đường một khắc, Lưu gia Nam Đình già trẻ mười mấy người đã đợi chờ đợi một hồi, hôm qua bọn hắn chỉ là mơ hồ biết Đạo Gia chủ mời một cái thiếu niên trở về, nghĩ không ra hôm nay liền sẽ cùng hắn dắt tay tiến vào Từ Đường, suy đoán tại thời khắc này trở thành sự thực, cái này thiếu niên đúng vậy Lưu gia nhiều năm trước thất lạc dòng chính Trưởng Tôn! Bằng không hắn tuyệt không có tiến vào Từ Đường cơ hội, ngênh đón Lưu Nghị mắt chờ mong có ngạc nhiên, có hoài nghi, có ghen ghét, càng có phẫn hận, trong đó lại lấy Lưu Long là nhất, lúc đầu hắn kế thừa gia nghiệp đã là vấn đề đáng suy nghĩ sự tình, ai ngờ Lưu Nghị từ bên trên sụp xuống, Đích Tôn thân phận để hắn không có nửa điểm sức chống cự, hết lần này tới lần khác cái này cá nhân vẫn là trước công chúng hạ giáo huấn qua hắn.

"Hôm nay triệu tập trong tộc trước mọi người đến, lão phu có một chuyện phải hướng chư vị nói rõ, trời có mắt rồi, Phi nhi thất lạc ở bên ngoài cốt nhục bây giờ đã nhận Tổ quy Tông, hân huyết mạch lão phu hôm qua đã nghiệm minh, từ hôm nay trở đi, Lưu Nghị chính là ta Lưu gia Đích Tôn, Lưu gia hết thảy lão phu sẽ dần dần giao cho hắn, đợi ta trăm năm về sau, Nghị nhi chính là Lưu gia gia chủ! Từ hôm nay trở đi, trong tộc không được đối Nghị nhi thân phận có bất kỳ hoài nghi, lão phu chỉ cần nghe được nửa điểm lời đàm tiếu nhất định làm nặng trừng phạt." Lưu Vũ nghiêm mật nói, giọng nói vô cùng vì nghiêm khắc, tại Lưu gia hắn luôn luôn là nhất ngôn cửu đỉnh, hắn cũng biết chắc chắn có người đối Lưu Nghị còn nghi vấn hoặc là gây bất lợi cho hắn, hắn muốn làm tự nhiên đúng vậy bàn tay sắt cao áp.

"Tộc trưởng nếu như thế nói, chúng ta từ không hoài nghi, Phi nhi chính là Lưu gia trưởng tử, Nghị nhi là hân thân sinh, tự nhiên là trong tộc Trưởng Tôn, hôm nay hắn nhận Tổ quy Tông, thực là ta Lưu gia thiên đại Hi Sự." Nói chuyện chính là Lưu Vũ đường đệ Lưu Dũng, cũng là trong tộc cùng Lưu Vũ một đời còn sót lại hai người một trong, đêm qua Lưu Vũ liền cùng bọn hắn nói qua việc này, hai người đối với cái này cũng rất là ủng hộ.

Gặp trưởng giả trong tộc đều vô ý gặp, Lưu Nghị thân phận đã là nước chảy thành sông, hắn mấy cái Đường Thúc cùng Đường Huynh Đệ cũng chỉ có thể nhao nhao mở miệng đồng ý, liền ngay cả Lưu Long cũng là đầy mặt nụ cười dốc hết sức tán thành, xem ra này Nhân Thành phủ cũng là không cạn. Lưu Vũ thấy thế cũng cho Lưu Nghị từng cái giới thiệu trong tộc thúc bá huynh đệ, Lưu gia ngoại trừ trưởng phòng điều linh bên ngoài, còn lại vẫn còn tính Nhân Khẩu hưng vượng, Lưu Nghị có bốn vị Đường Thúc cùng tám vị thúc bá huynh đệ, Lưu Long cũng tại trên danh nghĩa trở thành Lưu Nghị huynh trưởng.

Đang sau chính là từ trưởng giả trong tộc chủ trì Tế Tổ nghi thức, ngay từ đầu đối với Hoa Hạ cổ lão bộ này gia tộc Tông Pháp trình tự Lưu Nghị vẫn là vô cùng hiếu kỳ, nhưng sau đó chính là âm thầm kêu khổ, mình tại nửa cái canh giờ bên trong đơn giản liền thành giật dây con rối, được loay hoay đến loay hoay đi khổ không thể tả, đến sau cùng dâng hương dập đầu kết thúc về sau, Lưu Vũ tự mình đem Lưu Nghị Lưu Lang Sinh tên viết nhập Gia Phả, lúc này Lưu Nghị thậm chí cảm thấy đến cùng Cam Ninh Triệu Văn đại chiến một trận đều không có mệt mỏi như vậy.

Tuy nhiên hiển nhiên hôm nay hắn nhận được tra tấn tuyệt không vền vẹn ở đây, nhận Tổ quy Tông nghi thức kết thúc về sau, một đám tộc nhân lại tới chính đường, Lưu Vũ năm nay đã sáu mươi có năm, cái này tại lúc ấy đã coi là thọ, bây giờ Lưu Nghị tuy nhiên danh phận đã chính, nhưng Lưu gia như thế mọi người, đối như thế một cái từ bên trên sụp xuống Trưởng Tôn, lòng mang ý đồ xấu người khẳng định sẽ có, hắn hiện tại muốn làm đúng vậy tại mình có sinh ngày để Lưu Nghị có thể triệt để chương không cái này Thượng Đảng to lớn gia tộc.

Trong tộc có phụ trách Hành Thương thúc bá, có chuyên môn giáo dục tộc Trung Từ đệ trưởng giả, tôn nhi bên ngoài phiêu bạt vài chục năm, Lưu Vũ hận không thể trong vòng một ngày liền có thể đem thiếu hân toàn bộ đến bù, cũng cho Lưu Nghị chế định một bộ nghiêm mật học tập kế hoạch, hắn muốn vì tôn nhi lượt mời Danh Sư, đồng thời cũng muốn đem gia tộc nghề nghiệp từng cái giao cho Lưu Nghị, đây đều là để tôn nhi cấp tốc dung nhập gia tộc nhất định.

Thân là Trưởng Tôn, Lưu Nghị từ nên có chỗ ở của mình, Lưu Vũ tạm thời trước hết để cho bọn hắn mẹ con ở tại nhà chính trong viện, thuận tiện con dâu tình dưỡng, đồng thời cũng sai người đem nguyên lai Lưu Phi viện lạc một lần nữa tiến hành tu sửa, về sau đây cũng là Lưu Nghị nơi ở, nguyên lai ở lại nơi đây Lưu Long thì lập tức dời ra.

Một phen an bài về sau, trong nhà quản gia, Gia Đình, người hầu, thị nữ cũng đều phải biết một chút vị này Lưu gia thất lạc nhiều năm Trưởng Tôn, những người này thêm tại một chỗ chừng hơn hai trăm người, cái này còn không bao gồm những cái kia thúc bá huynh đệ gia quyến, Lưu Nghị trong lòng không khỏi âm thầm tắc lưỡi, cảm thán cổ đại Đại Hộ gia tộc Nhân Khẩu Phồn Thịnh, chỉ là những này thân thiết tên liền đủ hắn ghi lại một trận, quản gia Lưu Phúc tự bề không cần phải nói,

Lão gia nhân đối với hắn trung tâm là không thể hoài nghi, Gia Đình thủ lĩnh tên là Lưu Bảo, Hân Mạt mọi người đều nuôi có Tư Bình, Lưu gia tự nhiên cũng không ngoại lệ, hướng hồ nhà bọn hắn còn nhiều ra võ tướng, chỉ là Tư Bình liền có hơn ba trăm người, Lưu Bảo sinh lưng hùm vai gấu, uy phong凛凛, người này cũng là Lưu Vũ tâm phúc, thái độ đối với Lưu Nghị cũng là cung Kính Chi cực, hắn càng có thể nhìn ra cái này thiếu gia bất phàm.

Sau cùng Lưu Vũ hạ lệnh đêm nay toàn tộc Khai Yến ăn mừng Lưu Nghị trở về, ngoài ra hắn còn muốn lớn sắp xếp buổi tiệc mời Thượng Đảng các Thế Gia cùng Thành Thủ trương dương đến đây dự tiệc, đem Lưu Nghị giới thiệu cho bọn hắn nhận biết, cũng coi là dùng cái này khiến cho hắn Trưởng Tôn người thừa kế địa vị càng thêm vững chắc, chuyện này giầy vò xuống tới Lưu Nghị cơ hồ đã là tình trạng kiệt sức, tuy nhiên giữa sân còn có một người nhất là thất ý, đó chính là Lưu Long, tuy nói giấu giếm rất sâu, nhưng nhìn hướng Lưu Nghị mắt chờ mong cũng không ngừng hiện lên ngoan lệ chi sắc.

"Nghị nhi, một không, ngươi thân là Lưu gia Trưởng Tôn, lại là kế thừa gia nghiệp người, hôm nay lần này là cần thiết, lão phu muốn vì ngươi ở trong tộc Chính Danh." Kết thúc về sau Lưu Vũ mang theo già quản gia cùng Lưu Nghị đến thư phòng, nhìn xem cháu trai hơi có vẻ mệt mỏi biểu lộ, Lưu Vũ từ ái nói.

"Tổ Phụ một mảnh khổ tâm, tôn nhi há có thể không biết, cũng không phải mệt mỏi, chỉ là thường tại trong núi rừng, nhất thời có chút không thói quen thôi." Lưu Nghị cung kính thanh âm, Tổ Phụ tâm tư hắn há có thể không biết.

"Vậy thì tốt rồi, ta Lư gia bây giờ tuy nói sự suy thoái, nhưng vẫn như cũ là đại hán tông thân, trong triều có nhiều Tò Phụ cố nhân, lần này đợi chút thời gian, ta liền sẽ cùng Trương đại nhân cùng trong thành Chư Thế nhà thương nghị, vì người nâng Hiếu Liêm, người năm nay đã mười tám, hẳn là có cái xuất thân." Lư Vũ lời nói.

"Tôn nhi mặc cho Tò Phụ an bài." Lư Nghị lên tiếng nói, Hán Mạt hẳn còn không có Khoa Cử Chế Độ, như muốn làm quan, đề cử cùng tích năng chính là đường ra duy nhất, đây là từ Địa Phương Thế Gia Tông Tộc cộng đồng đề cử, lấy Lư gia dưới mắt thế lực thêm Thượng Tò cha hiện tại đối với mình thái độ mưu cái xuất thân ứng không tính là rất khó khăn sự tình, nếu muốn có một phen hành động, xuất thân là ắt không thể thiếu yếu tố, vốn là muốn thông qua quân doanh đi thực hiện mục đích này, bây giờ có gia tộc hỗ trợ hẳn tự nhiên vui thấy kỳ thành.

"Nghị nhi, hôm nay người nhận Tò quy Tông, Tò Phụ còn có một vật muốn giao cho người." Lư Vũ nghe vậy khẽ gật đầu, đồng thời đi đến trong thư phòng một bộ Cự Hỏa trước đó, nhẹ nhàng kéo một phát Hỏa Trục, trên tường vậy mà mở một đường cửa ngầm, ngay tại cửa ngầm mở ra thời khắc, Lư Nghị có thể gặp đến hàn quang thoáng hiện, một cổ lạnh thấu xương chỉ khí từ trong môn phun ra ngoài, xem ra trong đó nhất định là ngầm tàng huyền máy.

"Muốn ta Lư gia tổ tiên Lư Hoa năm đó đi theo Vô Định Hầu viễn chinh Hung Nô, chạy sói một trận chiến chém giết Vạn Kỳ Trường trở xuống Định Tướng hơn trăm, Tặc Bình bắt kẻ Kỳ Sô, bởi vì công được thiên tử phong làm Thảo Nghị Tướng Quân, cớ nào anh hùng hào khí, đáng tiếc con cháu bất hiếu, liền ngay cả tổ tiên thần binh cũng khó có thể thi triển, hôm nay gặp Nghị nhi ở trong viện một quyền đoạn thụ, Thiên Sinh Thần Lực, bây giờ đúng vậy cái này Huyết Long Thôn Thiên kích gặp lại Thiên Nhật thời điểm." Lư Vũ đi vào cửa ngầm, không một hồi liền lấy ra một cây dài gần hai trượng, toàn thân đen nhánh Đại Kích, nhìn kia bộ dáng chính là phân lượng nặng nề, mũi kích hàn quang lập loè, nhìn kỹ lại còn ẩn hiện vết máu. Năm đó Lư gia tổ tiên bằng này kích tung hoành ngang dọc, làm dị tộc sợ hãi, nhưng về sau bao quát chính Lư Vũ ở bên trong đều khó mà đem cái này nặng nề Đại Kích vung vẩy tự nhiên, bây giờ gặp Lư Nghị tự nhiên muốn giao cho hắn.

Lư Nghị tiếp nhận Tò Phụ đưa tới Đại Kích, tay cầm chỗ chính là một mảnh Băng Hàn, này kích toàn thân đều là Hàn Thiết chế tạo, hoàn toàn chính xác nặng nề vô cùng, bất quá đối với dị bẩm thiên phú Lư Nghị tới nói lại là cử trọng như rơi, không riêng như thế, hắn thậm chí cảm thấy đến này kích cùng mình ở giữa còn có một ít khó mà nói rõ liên hệ, trong tai tựa hồ lại vang lên trên chiến trường người hô ngựa hí, Lư Nghị không khỏi đem Đại Kích nhẹ nhàng huy động, lập tức liền có một trận bén nhọn vang lên tiếng gió, giống như long ngâm, huy động mấy lần về sau liền cảm giác vừa tay đã đến, thần binh lợi khí, Bảo Mã Lương Câu tất nhiên là vô nhân yêu nhất, Lư Nghị há có thể ngoại lệ ?

"Ha-Ha Ha-Ha, tốt, Nghị nhi quả nhiên thần lực kinh người, ta Lư gia thanh này thần binh lợi khí bị long đong trăm năm, nay tại Nghị nhi trên tay nhất định lại thi triển hùng phong." Chỉ nhìn Lư Nghị nhẹ nhàng huy động mấy lần Huyết Long kích, Lư Vũ liền có thể khẳng định hẳn có thể đem cái này binh khí huy sai tự nhiên, có thể nào không lòng tràn đầy hoan hỉ.

"Đa tạ Tò Phụ, hải nhi chắc chắn dùng cái này kích lại xuất hiện tổ tiên vinh quang." Lư Nghị xúc động nói.

"Đây là ta Lư gia Tò Truyền Kích Pháp, phối hợp Huyết Long kích nhất định như hổ thêm cánh, Nghị nhi còn nhiều hơn thêm cần luyện mới có thể." Lư Vũ lại trịnh trọng đem một bản lựa sách giao cho Lư Nghị trong tay.

"Tò Phụ yên tâm, Nghị nhi nhất định khổ luyện, không cô phụ Tò Phụ chí ý." Lư Nghị tiếp nhận xem xét, lựa sách trang đầu chính là bốn cái cứng cáp hữu lực chữ lớn "Huyết Long Kích Pháp", tám bên trong là hoan hỉ, mình vốn là không có danh sư, bây giờ được Gia Truyền tuyệt học, thật sự là ý trời khó tránh.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Loạn thế chi tư

Chính thức nhận Tò quy Tông về sau, Lư Nghị cũng bắt đầu tại Lư gia sinh hoạt, đối với cái này mất mà được lại Trương Tôn, Lư Vũ có thể nói là tận hết sức lực, hẳn dù sao tại sơn lâm sinh hoạt vài chục năm, muốn trở thành gia chủ rất nhiều đồ vật đều muốn mau sớm học tập, vì không cho cháu yêu phân tâm, Lư Vũ đặc địa phái người xuất gia bốn phía tìm kiếm hỏi thăm Danh Y, trong đó có Lư Nghị nhắc lên Hoa Đà, thậm chí còn thân bút làm sách một phần sai người mang đến bình nguyên mời hắn Ngoại Công đến đây, nếu như đôi phương cự tuyệt hẳn không tiếc tự mình tiến về, về phần Ngọc nhi, lão nhân gia cũng tìm bản thành tốt nhất bà mới tiến đến cầu hôn.

Tuy nói là làm Thiếp Thất, có thể Lư gia tại Thượng Đàng địa vị, Trương Văn đã cảm thấy rất thỏa mãn, nhất là Dương thị biết được Ngọc nhi hôn phu đúng là Lư gia Trương Tôn lúc càng là mừng rỡ, này cũng cũng không phải là nói nàng liền bao nhiêu ngại bản yêu giàu, có thể tìm ra thường phụ nữ đối với chuyện này lại có mấy cái có thể không cao hứng, Ngọc nhi bản thân thật không có cảm thấy ủy khuất, chỉ cần có thể cùng với Lư đại ca cho dù là cái Thị Tỷ nàng cũng vui vẻ, huống chi Lư Nghị còn sợ ủy khuất nàng tự mình đến cùng nàng giải thích một phen. Ngọc nhi phụ mẫu đều mất, Tò Phụ lại đã qua đời, làm chủ liền còn lại huynh trưởng Trương Hồ, cho nên Trương Văn cũng cùng Lư gia nghị định, một khi Trương Hồ từ Nhạn Môn trở về, lập

tức liền an bài Ngọc nhi cùng Lưu Nghị hôn sự.

Lão nhân gia làm hết thầy Lưu Nghị tự nhiên để ở trong mắt, trong lòng cũng rất là cảm kích, lão nhân đối cháu trai phần này tâm ý là không có nửa điểm tạp chất, huống hồ hẳn muốn tại sắp đến loạn thế có một phen hành động, cần học tập địa phương thật rất nhiều, mình có lẽ có thể dựa vào Tổ Phụ nhân mạch giành một cái xuất thân, nhưng trọng yếu nhất vẫn là tự thân kiến thức học thức cùng năng lực.

Trong loạn thế không thiếu được chinh chiến sự tình, nhìn xem những cái kia nghe nhiều nên thuộc Hán Mạt chư hầu, không gì không biết quân sự, Tào Tháo, Lưu Bị, Tôn Kiên, Viên Thiệu đều là không phải thân kinh bách chiến hạng người, mình muốn cùng những này nhiệm vụ chống lại, chỉ dựa vào một thân võ lực cùng hậu thế điểm này đáng thương kiến thức quân sự là tuyệt đối không đủ, kẻ làm tướng không đọc Binh Thư, không tập Chiến Sách dùng cái gì là ? Lưu gia tổ tiên đi ra không Thiếu Tướng lĩnh, Lưu Vũ bản thân cũng là trải qua sa trường, trong nhà Binh Thư Chiến Sách tất nhiên là không thiếu, bài binh bố trận hẳn cũng có thể trợ giúp Lưu Nghị, thế là mỗi ngày ngoại trừ chiêu cổ mẫu thân bên ngoài, Lưu Nghị cơ hồ đem tất cả thời gian đều dùng đến cần đọc Binh Thư cùng khổ luyện Gia Truyền tuyệt Kỹ chỉ bên trên, bây giờ cách Hoàng Cân Khởi Nghĩa chỉ còn hai năm thời gian, mình nhất định phải giành giật từng giây mới được, hậu thế tri thức chỉ có thể làm nhất định tham khảo.

Trải qua nửa tháng thời gian ở chung, Lưu Vũ đối đứa cháu này là càng thêm yêu thích, hẳn không chỉ võ công học thiên phú kinh người, đọc lấy sách đến cũng là nghe nhiều biết rộng, suy một ra ba, lại có thể kiên trì bền bỉ cần luyện không ngừng, vèn vèn nửa tháng thời gian, gia truyền Huyết Long Kích Pháp liền có nhất định bản lĩnh, bình thường mười mấy cái cường tráng Gia Đình tính cả Lưu Báo ở bên trong một loạt mà bên trên không phải hẳn địch thủ, mình dạy các loại trận pháp cùng luyện binh chỉ đạo cũng có thể nhớ kỹ trong tim, đây hết thầy đều làm Lưu Vũ tuổi già an lòng, mỗi ngày đắm chìm trong loại kia làm Tôn làm thú vui gia đình bên trong, hiện tại hẳn lớn nhất tâm nguyện đúng vậy nhìn Tôn Thành rỗng, mọi người trong nhà đều cảm thấy lão gia hiện tại cả ngày đều là vui vẻ, người cũng càng thêm tinh thần.

Ở nhà người cùng bọn hạ nhân trong mắt, cái này thiếu gia đúng vậy một cái Ôn Văn hữu lễ, đối xử mọi người hiền lành thiếu niên, hẳn xưa nay sẽ không đối hạ nhân ác ngôn tương hướng, cũng sẽ không sai sử bọn hạ nhân làm cái này làm kia, đối đãi trưởng bối càng là khiêm cung lễ phép, khi nhân hạ một Kiền huynh đệ cùng hẳn ở chung cũng là không tệ, Lưu Nghị nơi đó luôn có một chút tầng tầng lớp lớp mới mẻ đồ chơi cùng cổ sự, nhất là hẳn hai cái biểu Đường Muội, hiện tại chỉ cần Lưu Nghị vừa được nhân, các nàng liền sẽ vô cùng có hứng thú quần lấy nàng hỏi cái này hỏi cái kia.

Đương nhiên cũng không phải người người đều đối Lưu Nghị hài lòng, chỉ ít Lưu Long chính là như thế, tuy nhiên hẳn che giấu rất tốt, nhưng Lưu Nghị hậu thế thế nhưng là ngang dọc Thương Hải, nhìn người nhãn quang cực kì tinh chuẩn, chỉ là tạm thời còn không để ý tới hẳn thôi, mặt khác đúng vậy Tổ Phụ an bài cho hẳn Thiếp Thân Thị Nữ, cháu trai bên ngoài phiêu bạt, chịu nhiều đau khổ, bây giờ Đọc Sách tập võ lại là rất là vất vả, Lưu Vũ tại hẳn sinh hoạt hàng ngày phương diện là từng li từng tí, chỉ là nha hoàn liền an bài cho hẳn bốn cái, đều là mười lăm mười sáu tuổi tướng mạo động lòng người tiểu cô nương, nhưng những này nha hoàn lại kỳ quái phát hiện, thiếu gia ngoại trừ đối với các nàng cực kì khách khí bên ngoài còn cái gì sự tình đều tự mình làm, làm cho các nàng cũng không biết nên nói cái gì cho phải, mỗi lần muốn hầu hạ hẳn đều phải cướp đến,

Chậm một bước thiếu gia liền thật nhanh mình làm.

Mà tại Lưu Nghị cẩn thận làm bạn phía dưới, bệnh tình của mẫu thân cũng có nhất định chuyển biến tốt đẹp, tuy nói theo trí nhớ trước không rõ rệt, nhưng kích động đã thương người thời điểm nhưng không có, mỗi lần tại Lưu Nghị trước mặt nàng đều mười phần yên tĩnh trầm ổn, ăn đến cũng so ngày xưa nhiều hơn không ít, Bích Ngân nhìn ở trong mắt càng là hoan hỉ, hẳn cũng không biết Đạo Thiệu gia tại sao lại có tốt như vậy kiên nhẫn, mỗi ngày đều cùng phu nhân nói hẳn tại núi rừng bên trong chuyện lý thú, mặc kệ mẫu thân có không đáp lại hẳn đều kiên trì không ngừng, nhìn xem phu nhân ngày càng mặt đỏ thắm sắc nàng liền biết Đạo Thiệu gia làm như vậy có hiệu quả, dù sao cũng là Mẫu Từ liên tâm.

Đương nhiên Lưu Nghị sau khi về nhà, Lưu Vũ lớn nhất tâm tư đúng vậy hẳn nâng Hiếu Liêm, vì thế hẳn mấy lần tìm tới Thành Thủ trương dương, cũng cùng trong thành Thế Gia có nhiều thương lượng, theo một chút liệt nhân tình cùng lẫn nhau ở giữa thỏa hiệp, rốt cục để bọn hẳn đáp ứng sẽ ở đầu xuân về sau vì Lưu Nghị góp lời, đương nhiên hẳn sẽ không vèn vèn thỏa mãn với đó, một khi thời cơ thành thực, hẳn liền sẽ mang theo cháu trai hướng Lạc Dương một nhóm.

Cái này mấy Thiên Khai bắt đầu, Lưu Nghị đã bắt đầu đến ngoài thành Lưu gia trang viên cùng các tư binh một chỗ luyện tập, đây là hẳn chủ động đối Tổ Phụ nói lên, mình Huyết Long Kích Pháp đã hơi có Tiểu Thành, hiện tại liền muốn luyện tập Mã Chiến phương pháp, muốn trở thành một cái hợp cách chiến tướng, thuật cưỡi ngựa cũng là cực kỳ trọng yếu khâu, điểm ấy Lưu Nghị đối với mình rất có lòng tin, hẳn trên người mãnh thú khí tức có thể khiến cho dưới hông tuần mã cực kì phục tùng, chỉ cần tiến hành cần luyện, nhất định có thể làm ít công to.

Cùng Tư Binh một chỗ cũng có thể để hẳn càng còn cùng những ngày này sau có thể trở thành hẳn lập nghiệp tư bản binh sĩ hòa làm một thể, điểm ấy hậu thế một chút lý luận vẫn là có rất đại tác dụng, đối với Lưu gia Tư Binh tổ chất, Lưu Nghị rất là hài lòng, Tổ Phụ không hồ là Sa Trường Túc Tướng, chọn người nhãn quang cũng rất là Cao Minh, những này Tư Binh đều là thân Cường Thể kiện bổng tiểu tử, lại trải qua Lưu Vũ tỉ mỉ thao luyện, luận chiến lực thực không trên Lưu Nghị lần thấy lớn Hán Quan Binh phía dưới.

Đương nhiên muốn để những này nhân tâm phục, liền muốn từng có cứng rắn bản sự, điểm ấy Lưu Nghị đệ nhất trời liền làm được, Tư Binh bên trong nhất là cường tráng dần dần hơn mười người đều được hẳn đánh thành lần đất hồ lô, những người này ngay từ đầu còn đối cái này thiếu gia thủ hạ lưu tình, ai biết được sau cùng bọn hẳn chính là cùng nhau tiến lên cũng không khỏi thất bại thảm hại, Lưu Nghị thế nhưng là có thể cùng Cam Ninh Triệu Văn luận bàn người, đoạn này thời gian lại luyện Gia Truyền tuyệt học, nói đối đầu vạn người kia là khoắc lác, tuy nhiên lấy một địch trăm cũng không quá đáng, trải qua này một trận chiến, các tư binh người nhân tâm phục, huống hồ cái này thiếu gia không có chút nào hoàn khổ đệ tử bộ dáng, không chỉ vô công nghệ kinh người, cùng bọn hẳn đàm luận cũng rất là thâm mật, không có nửa điểm giả dối.

Tuy nhiên thiếu gia luyện khởi binh đến liền đây đủ không phải chuyện như vậy, đệ nhị Thiên Nhất sớm, Lưu Nghị đi vào quân doanh liền dẫn sở hữu Tư Binh chạy cát bước đến, lại người người theo thế trạng đều muốn gánh vác một cây Viên Mộc, nghe nói cái này kêu cái gì thế năng huấn luyện, cái này chạy cũng không có gì coi trọng, chỉ có một đầu, nằm xuống mới thôi, một đám Tư Binh nơi đó gặp qua dạng này huấn luyện phương pháp ? Nhưng lại không có người nào kêu khổ, bởi vì thiếu gia mỗi ngày đều là chạy ở hàng trước nhất, mà lại kiên cường chính là thô nhất nặng Viên Mộc, ai có thể siêu qua được hẳn còn có tiền bạc khen thưởng, đám người không không tranh trước, chẳng qua là khi bọn hẳn từng cái một nằm xuống thời điểm, Lưu Nghị lại

còn tại chạy vội, đơn giản liền không giống thường nhân. Gian khổ thể năng huấn luyện về sau, nghỉ ngơi tốt chính là các loại Chiến Trận thao luyện, một ngày hạ người cử đến người không ngừng kêu khổ thiếu gia lại như cũ tinh thần sáng láng, đương nhiên bọn hắn cũng không phải không có nửa điểm chỗ tốt, cơm nước đúng vậy cực kỳ tốt.

Lưu Nghị luyện binh vẫn là có lưu nhất định dư lực, dù sao người Nhân Thể Cách khác biệt, không thể một chút liền lên rất lớn lượng, đến tiến hành theo chất lượng, chỉ cần mình có thể cùng bọn hắn Đồng Cam Cộng Khổ, làm tốt hậu cần, hắn tin tưởng những người này đều có thể tiếp tục kiên trì được, nếu như không phải muốn chiếu cố mẫu thân, hắn thậm chí chuẩn bị mỗi ngày cùng bọn hắn cùng ăn cùng ở. Nhưng tại hắn mà nói là có chỗ không thể, hắn Luyện Pháp vẫn là nhìn Lưu Báo kinh hãi không thôi, hỏi ra Lưu Vũ, lão nhân gia lại đối tôn nhi hành vi cực kì khen ngợi, lời nói Lưu Nghị có thể cùng sĩ tốt Đồng Cam Cộng Khổ, kỷ luật nghiêm minh, chính là Danh Tướng gây nên.

Lưu Báo nghe vậy không phản bác được, tâm đạo lão nhân gia đối thiếu gia quá mức yêu thương, dạng này luyện binh không phải đem người luyện sụp đổ không thể, nhưng mười mấy Thiên Nhất qua hắn lại phát hiện dị thường, những này Tư Binh mỗi ngày chạy cách Ly Đô đang gia tăng, người người tinh thần mười phần cũng không có nửa điểm sụp đổ mất dấu hiệu, lúc này hắn mới đối thiếu gia rất là tâm phục, cũng càng vì kính nể lão gia tử nhân quang, ngay từ đầu Lưu Vũ mỗi ngày ở đây bên cạnh quan vọng, về sau dứt khoát ở nhà bên trong, mặc cho Lưu Nghị buông tay mà vì.

Một ngày thao luyện kết thúc, Lưu Nghị về đến trong nhà lại cùng Tổ Phụ xin chỉ giáo một chút Chiến Trận tâm đắc cùng Luyện Binh Chi Pháp, lại đi làm bạn qua mẫu thân về sau liền trở về trong phòng mình, mấy cái tiểu nha đầu không nói lời gì dâng trà dâng trái, mức nước mức nước, trải giường chiếu xếp chăn để Lưu Nghị một mực cười khổ lắc đầu, hắn hiện tại thật đúng là không thói quen có người chiếu cố, mình cũng không phải Giả Bảo Ngọc.

Ngày ở giữa tập Văn luyện võ, thao diễn Tư Binh khiến cho hắn sau khi lên giường rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp, thường ngày đều là một ngủ đến bốn canh, nhưng tối nay hắn lại bị một tiếng thê lương sói tru sở kinh tỉnh, nghe âm thanh ngay tại nhà mình trong viện, lập tức ngay cả y phục cũng không đổi hoài tới mặc, lập tức chạy vội ra khỏi phòng, hướng phát ra tiếng chỗ mà đi, đây là hắn quen thuộc âm thanh, mà lại là nhận thương tổn kêu đau!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Tuyệt Dạ tìm y

Lưu Nghị thân hình nhanh chóng chột lóe lên, tiểu nha đầu mơ mơ màng màng mở ra hai mắt lại chỉ có thể nhìn thấy cửa phòng lác lác, thiếu gia không ở giường bên trên, lập tức vội vàng đứng dậy kêu lên mấy cái tỷ muội, cầm thiếu gia quần áo liền đuổi theo, cái này nửa đêm canh ba, thiếu gia đi ra ngoài vì sao ?

Đến trong viện, một con thân hình cự đại Hôi Lang trên thân cắm số mũi tên mũi tên, đối mặt với mấy cái Gia Đình bỗng như mưa xuống đã là khó mà trốn tránh, chỉ có thể phát ra từng tiếng rên rỉ, to lớn Lang Nhân bên trong, hào quang cũng đang dần dần tiêu tán, nhưng bỗng nhiên ở giữa trong mắt của nó xuất hiện một cái quen thuộc thân ảnh, lúc này nó tựa hồ lại có lực lượng, đổ vào trên đất thân thể đột nhiên đứng lên, xông phá gia đình cản trở đối cái kia đạo thân ảnh liền nhào đi qua, lúc này tiếng rống đã biến thành hưng phấn.

Đội thấy rõ người cử đến, một Chúng gia đình không khỏi quá sợ hãi, tới chính là quần áo không chỉnh tề thiếu gia, hôm nay Gia Đình tuần tra ban đêm lúc phát hiện cái này ở trong viện tới lui Hôi Lang, rất là kinh ngạc nó làm sao có thể tiến vào Lưu phủ, ngay lập tức lấy ra cung tiễn đem nó bắn bị thương về sau liền cùng nhau tiến lên ý muốn loạn côn đánh chết, mắt thấy cái này sói đã bị đánh thoi thóp lại vẫn phát ra cao Lang Khiếu, bỗng nhiên không biết từ chỗ nào tới khí lực lại xông phá đám người ngăn cản, mà nó chỗ nhào người lại là thiếu gia, cái này còn cao đến đâu, Lưu Nghị nếu có nửa điểm sơ xuất, lão gia còn không lột bọn hắn cả đám da ? Lập tức cũng không lo được rất nhiều, vung vẩy Đại Bổng liền đuổi đến đi lên, há biết phía dưới một màn lại làm cho người giật mình.

Cái này Hôi Lang chẳng những không có nửa điểm thương tổn thiếu gia ý tứ, ngược lại cùng nhau đâm vào trong ngực của hắn gầm nhẹ, Lang Đầu không ở đùi lấy Lưu Nghị lồng ngực, một người một sói vậy mà lộ ra cực kì thân mật, mà thiếu gia nhìn về phía mình ánh mắt lại là Băng Hàn thấu xương, làm nhân tâm thấy sợ hãi, Gia Đình bên trong có người được thiếu gia nhân quang quét qua, đứng là dọa đến vọt xuống ở trong tay Côn Bổng, nay mắt Lưu Nghị chỉ là nhìn chằm chằm bọn hắn nhìn thoáng qua liền cúi đầu chiếu cố Hôi Lang, đám người lúc này mới thở nhẹ một hơi, như trút được gánh nặng.

Lưu Nghị tâm hiện tại rất đau, thậm chí không tại nhìn thấy mẫu thân lúc phía dưới, cái này Hôi Lang hiển nhiên là mình trong bầy sói một viên, nhưng hiện tại thân được ba mũi tên, máu tươi đã nhuộm đỏ lông tóc, trên thân bởi vì đụng phải Chúng gia đình trọng kích, miệng mũi mắt góc đều có vết máu chảy ra, nhưng nhìn hướng mình ánh mắt lại tựa hồ bao hàm vô hạn vui vẻ, cực kỳ vô lực dụi cùng với chính mình, chính là loại này nhân quang để Lưu Nghị đau lòng, hắn vừa rồi cũng không dám lại nhìn bọn gia đình một chút, sợ mình bạo tẩu, mặc kệ là thân thể bản năng vẫn là thần trí, hắn cùng những này đàn sói ở giữa đều có cực kì thâm hậu cảm tình.

"A Cừu, trong thành tốt nhất Lang Trung ở nơi nào, mau nói." Lưu Nghị trong lời nói cơ hồ là dùng kêu, hiện tại hắn chỉ muốn mau chóng cứu vãn trong ngực Hôi Lang sinh mệnh, không tiếc hết thảy đại giới, bọn chúng ở trong mắt người khác là ăn người mãnh thú, nhưng tại trong lòng của hắn lại như huynh đệ.

"Thành Tây, Hồi Xuân cư, Chu Lang bên trong." A Cửu được thiếu gia rống đến sững sờ, nửa ngày mới kịp phản ứng, vừa mới dứt lời, chỉ gặp thiếu gia ôm lấy Hồi Lang liền lao ra ngoài, cái này Lang Thế hình cực đại, chỉ ít có chừng trăm cân, nhưng thiếu gia ôm hấn vẫn như cũ là nhanh bước như bay, Luru Nghị vừa đi, đám người không khỏi đều có chút sững sờ, hôm nay một màn quá mức quý dị, thiếu gia vì sao đối sói khản trương như vậy ?

"A Cửu, các người nhưng từng trông thấy thiếu gia." Lúc này Luru Nghị Thiếp Thân Nha Hoàn Thúy Sợi cùng lưu châu cũng thuận âm thanh chạy tới, nhìn đám người một bộ ngốc Nhược Mộc gà bộ dáng không khỏi hỏi.

"Thiếu gia mang theo sói nhìn Lang Trung đi." A Cửu cảm thấy mình câu nói này nói đến cực kì khó chịu.

"Người nói cái gì ? Nghị nhi đi chỗ nào đâu rồi? Từ từ nói, nói rõ một chút." Thúy Sợi nghe được một trận nói nhăng nói cuội, vừa muốn mở miệng Luru Vũ đã đi tới trong nội viện, nghe người nhà A Cửu nói đến từ không diễn ý, có chút kỳ quái, liền trầm giọng hỏi, hấn cũng là nghe thấy được kia âm thanh Lang Khiếu.

"Lão gia, là như vậy. " A Cửu gặp gia chủ tra hỏi, không dám thất lễ, bình tĩnh lại đem tối nay phát sinh hết thảy nói rõ chi tiết một lần, nghe được Thúy Sợi lưu châu đều là ngạc nhiên không thôi.

"Nhanh chuẩn bị xe, lão phu cũng muốn đi Hồi Xuân cư." Luru Vũ từng nghe Luru Nghị nói qua hấn cùng đàn sói ở giữa sự tình, chung quy là trải qua rất nhiều tràng diện, hấn lúc này đã mơ hồ biết chuyện gì xảy ra, lập tức vội vàng danh nhân chuẩn bị xe, cái kia Chu Lang bên trong tính tình cổ quái, mềm không được cứng không xong, lần trước mình tìm hấn vì Luru Nghị mẫu thân chân trị hấn liền không có chịu đến,

Người này đi vào Thượng Đẳng thời gian không dài, nghe nói cũng là bên ngoài ở giữa đắc tội quyền quý, tuy nhiên Y Thuật lại là tinh xảo, bây giờ mình nhất định phải đi xem

"Lão gia, thiếu gia đi rất gấp, áo bông cũng không mặc, cũng không nên cảm lạnh." Thúy Sợi vội vàng tiến lên nói với Luru Vũ, hiện tại đã là rét đậm thời gian, khí trời rét lạnh vô cùng, đêm qua Thượng Đẳng lại hạ một đêm tuyết lớn, thiếu gia chỉ mặc một thân áo mỏng, các nàng có thể nào không trong lòng quái niệm

"Các người, được rồi, cùng lão phu cùng đi." Luru Vũ nghe vậy vốn định trách cứ bọn nha hoàn hầu hạ không ổn, nhưng lại nghĩ tới chính mình cái này cháu trai muốn đi, mấy cái tiểu nha đầu chỗ nào ngăn được, nghe lời này càng thêm lo lắng, lập tức thu lời lại đầu liền để Thúy Sợi lưu châu cùng hấn cùng nhau đi tới.

Luru Nghị ôm ấp Hồi Lang, tại cứng rắn trượt tuyết mặt đất thật nhanh bốn tẩu, lúc này tuy là Thiên Hàn Địa Đẳng, nhưng tâm hấn gấp Hồi Lang thương thế, chỗ nào còn có thể bận tâm, chạy thời điểm còn muốn tận lực bảo trì bình ổn, bởi vì nóng vội đường trượt còn kém chút ngã sắp xuống, cái này tại hấn tới nói thế nhưng là cực kì ít có, tay trái nâng trong bụng sói, hấn có thể cảm giác được Hồi Lang tim đập càng ngày càng chậm, trong lúc cấp thiết lại là dưới chân tăng lực, lúc này hấn còn không tự biết hốc mắt của mình bên trong đã chảy nước mắt.

Thật vất vả phi nước đại đến Hồi Xuân cư bên ngoài, lúc này đêm đã khuya, trong phòng một vùng tăm tối, Luru Nghị điên cuồng dùng tay trái đánh lấy đại môn, trong miệng không ngừng là lên cứu người! Sau một lát đại môn mở ra, một cái lão giả người khoác áo bông cầm trong tay ánh nến đứng tại cửa ra vào, kinh ngạc nhìn Luru Nghị.

Như thế trời động giá rét, cái này người trẻ tuổi đúng là một thân áo mỏng, mà lại trên trán che kín mồ hôi, quanh thân nóng hôi hổi, trên mặt tất cả đều là vội vàng thần sắc, càng thêm kỳ quái là trên tay hấn còn ôm một con thân hình cực đại, lông nhím màu tươi Cự Lang, khuya khoắt, tình cảnh này hấn có thể nào không sợ hãi.

"Lão Trọng thế nhưng là Chu Lang bên trong." Luru Nghị cũng không có thời gian để ý tới người này kinh ngạc, lập tức mở miệng hỏi, Hồi Lang nhịp tim đập càng ngày càng yếu, chậm thêm liền khó mà giữ được tính mạng.

"Lão phu chính là Chu Vân Sơn, vị này công tử người phải vì cái gì người chữa bệnh?" Lão giả hỏi.

"Chu Lang bên trong, ta muốn cứu đến không phải người, là nó, xin ngài nhanh lên, nó sắp không chịu nổi." Luru Nghị nghe vậy lập tức mặt hiện vui mừng, vội vàng nói.

"Ừm ? Sói chính là mãnh thú, trời sinh tính hung tàn, lão phu luôn luôn chỉ cấp người chân trị?" Chu Vân Sơn lại là không nhanh không chậm đáp, yêu cầu này hấn thấy đơn giản hoang đường, mình cũng không phải thú y.

"Ta biết mạo phạm Chu lang trung, tuy nhiên thời gian cấp bách, người Mệnh Quan trời, mong rằng ngài mau chóng thi cứu, ta nhất định có thâm tạ." Trong lúc cấp thiết, Luru Nghị đâu còn có thể bận tâm ngôn từ không được.

"Hoang đường, lão phu thân là Lang Trung, có thể nào cho mãnh thú y trị, đi mau đi mau, người thiếu niên người quần áo đơn bạc, nhanh về nhà, không muốn tại cái này hồ nháo." Chu Vân Sơn vẫn như cũ cự tuyệt.

"Đi mẹ nhà hấn, người có cứu hay không, nó nếu là chết rồi, thiếu gia để người chôn cùng." Luru Nghị lúc này lửa giận dâng lên, cũng không lo được nhiều như vậy, từ trong ngực lấy ra dao găm gác ở Chu Vân Sơn trên gáy, hung tợn lời nói, nếu là người này làm trễ nải cứu chữa, hấn thật đúng là làm được.

"Hừ, người cho rằng uy hiếp lão phu liền sợ người sao ? Thánh nhân có nói, uy vũ. "

"Tốt, Chu Lang bên trong, coi như ta van người, chỉ cần trị cho người tốt nó, muốn ta làm gì đều được." Luru Nghị thấy thế nhất thời cũng mất biện pháp,

gặp hấn thế mà còn muốn vờ vịt, lập tức buông xuống dao găm khom người thi lễ khấn Cầu Đạo, lúc này Hôi Lang tỉnh mệnh trong mắt hấn thẳng qua hết thấy.

"Cái này còn có chút lễ nghĩa, lão phu nhìn người ý thành, liền giúp người một lần, còn không đem nó đặt lên bàn?" Chu Vân Sơn có thể nhìn ra được Lưu Nghị là thật lòng nóng như lửa đốt, nghĩ đến hấn cùng đầu này Hôi Lang ở giữa cảm tình cực sâu, tuy là mãnh thú, nhưng phần này chân tình cũng có phần làm cho người cảm động, lập tức lời nói.

"Vâng, đa tạ Chu Lang bên trong, đa tạ Chu Lang bên trong." Lưu Nghị nghe vậy đại hỉ, trong miệng không ngừng nói lời cảm tạ, cũng thận trọng đem Hôi Lang để lên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Hẹn nhau 3 vật

Hôi Xuân cư Chu Lang bên trong mềm không được cứng không xong, thậm chí dao găm gác ở trên cổ cũng không sợ hãi chút nào, nhưng cuối cùng vẫn là vì Lưu Nghị cùng Hôi Lang ở giữa chân tình nhận thấy, đáp ứng ra tay cứu trị, hấn động tác ngược lại là rất nhanh, Lưu Nghị vừa đem thân sỏ trên bàn cắt kỹ, hấn cũng chuẩn bị đủ công cụ.

"Tiểu hóa tử, người nhưng phải đem cái này sức sinh nhìn kỹ, nếu không đã thương ta nó cũng không giữ được tính mạng." Chu Lang bên trong tuy nói tính khí thép thẳng, nhưng nhìn gặp cái này hung tàn mãnh thú còn có điểm tâm bên trong đập đập.

"Tiên sinh yên tâm, có ta ở đây nó tuyệt sẽ không thương tổn ngài, mời động thủ đi." Lưu Nghị ngữ khí phi thường khách khí, đồng thời cúi đầu xuống tại Hôi Lang bên tai quát khẽ vài tiếng, giọng như là tại cùng nó giao lưu.

Nhìn xem trước mặt người tuổi trẻ vậy mà có thể cùng mãnh thú giao lưu, Chu Lang bên trong tâm lý âm thầm lấy làm kỳ, tuy nhiên lập tức liền dứt bỏ tạp niệm, cẩn thận quan sát Hôi Lang trên người thương thế, làm một Lang Trung, hấn không thể nghi ngờ là cực kì ưu tú, đã đáp ứng xuất thủ, mặc kệ đối tượng là ai hấn đều sẽ toàn lực ứng phó. Trước mặt cái này Cự Lang có thể nói là trong ngoài câu thương, tuy nhiên từ miệng mũi ra máu trình độ đến xem, vẫn còn không đến mức quá nặng, cái này cùng nó bản thân cường tráng cùng Lưu Nghị kịp thời đuổi tới là thoát không khỏi liên quan. Chân chính nghiêm trọng là ba khu trúng tên, vào thịt cực sâu, đổ máu rất nhiều, nhất định phải kịp thời ngừng lại.

Chu Lang trông được đi lên năm sáu mươi năm tuổi, rất có Lão Thái, chỉ khi nào khi hấn cảm lấy Ngăn Châm thời điểm lại là mặt khác một người, trong mắt tinh quang chớp liên tục, thân thể linh hoạt hữu lực, thấy một bên Lưu Nghị trong mắt sáng lên. Tay trái cực kì mau lẹ xuất trận, đã nhanh lại chuẩn đem chín cái Ngăn Châm cắm vào ba khu trúng tên chung quanh, mà theo Ngăn Châm nhập thể, máu chảy tốc độ lập tức đạt được làm dịu, kia hạ thủ trầm ổn Lưu Nghị tự hỏi đều chưa hấn có thể làm được, lúc này trong lòng đối Chu Lang Trung Tín tâm tăng nhiều.

"Tiểu tử, đem nó móng vuốt trói lại, đợi chút nữa khoét xuất tiền mũi tên thời điểm sẽ rất đau, giằng co đối vết thương bất lợi." Chu Lang trúng cái này lúc lấy ra một thanh sắc bén cười nói, chậm rãi tại ánh nến bên trên tỉ mỉ nung, cũng không quên đối Lưu Nghị bàn giao đạo, đây cũng là khâu trọng yếu nhất.

"Trói lại chỉ sợ ảnh hưởng tiên sinh, ngài cứ việc ra tay là được." Lưu Nghị nói xong lại tại Hôi Lang bên tai quát khẽ vài tiếng, ngón cái tay phải mau lẹ tại Hôi Lang cần cổ nhấn một cái, phương pháp này có thể để nó tạm thời mất đi tri giác lại không thương tổn Kỳ Thân, thân là Lang Vương, đối thân sỏ hiểu rõ Lưu Nghị có thể nói thuần thực.

"Tốt, giúp ta giờ ánh nến." Đối với cái này thiếu niên bán sự, Chu Lang bên trong hiển nhiên đã là chuyện thường ngày ở huyện, đem ánh nến giao cho Lưu Nghị trong tay về sau liền bắt đầu động thủ, tiểu dao vừa mới gần người, Hôi Lang tuy nói hôn mê nhưng thân thể bản năng cũng khiến cho vết thương đột nhiên nắm chặt, mà Chu Lang bên trong hạ đao tựa hồ đã sớm làm xong phương diện này chuẩn bị, thân đao mau lẹ vô cùng một khoét, tay phải hơi thi lực, mũi tên mang theo thổi phồng máu tươi được rút ra! Tay phải động tác không có chút nào dừng lại, tinh chuẩn cảm lên trên bàn một cái bình nhỏ, Được Phấn rất nhanh vẩy vào trên vết thương, cái này Được Phấn rất là sền sệt, cản trở máu chảy gia tốc, mà cùng lúc đó, ba cái Ngăn Châm cũng bị cùng nhau rút ra.

Lưu Nghị một bên ngưng thần nhìn kỹ, Chu Lang bên trong động tác nước chảy mây trôi, lúc này hấn tựa hồ là đang nhìn xem Triệu Vân ra sủng, xem ra trước mặt cái này động tác hấn bình thường cũng không biết làm bao nhiêu lần, kia là thiên chuy bách luyện chi công, phần này thủ pháp Lưu Nghị đích thật là bình sinh ít thấy.

"Chu Cần Tiên Sinh có ở nhà không? Lưu Vũ Lưu lão gia cầu kiến!" Lúc này một tràng tiếng gõ cửa về sau lại truyền tới một thanh thúy giọng nữ, ngữ khí vội vàng lại không thất lễ mạo, Lưu Nghị nghe ra được đây là nàng Thiếp Thân Nha Hoàn Thúy Sợi âm thanh, nghĩ đến các nàng là không yên lòng mình, cùng gia gia cùng một chỗ chạy tới.

Chu Cần ngay tại hết sức chăm chú ở giữa, trên mặt không có nửa điểm động tĩnh, Lưu Nghị lập tức lên tiếng để các nàng ở ngoài cửa chờ một chút, đây là khăn yếu quan đầu, không thể chứa người quấy rầy, cũng nhỏ giọng hướng Chu Cần tạ lỗi, Môn dù chưa kéo, tuy nhiên phía ngoài Lưu Vũ nghe thấy Lưu Nghị âm thanh về sau cũng là yên lòng, nghe tôn nhi ngữ khí tựa hồ cùng cái này tính khí quái dị Lang Trung chung đụng cũng không tệ lắm.

Không có nhận cái này khúc nhạc dạo ngắn ảnh hưởng, Chu Cần trầm ổn như cũ lấy ra cái thứ hai mũi tên, lúc này lại là trên trán hơi hiện mồ hôi, những này động tác nhìn xem hẳn là không tốn sức chút nào, nhưng Lưu Nghị trong lòng biết trong đó khó xử, tay cùng mắt phối hợp muốn vừa đúng, cực kì hao tổn tinh thần! Chu Cần nhắm lại hai mắt hít sâu một hơi,

Mới lại mau lẹ xuất thủ đem thứ ba mũi tên thuận lợi lấy ra, sau đó ngay cả mồ hôi cũng không Sát một chút liền mười phần thận trọng đưa tay sờ tại Hối Lang cần cổ, sau một lát lấy ra vài trắng thuần thực đem vết thương tỉ mỉ gói kỹ lưỡng, lúc này mới thở dài một hơi.

"Tốt, hẳn không có đáng ngại, nếu là người bị thương như vậy chỉ sợ sớm đã một mệnh ô hô, cái này sức sinh ngược lại là cường tráng vô cùng, nghĩ đến khôi phục cũng sẽ không thái quá khó khăn, chờ nó khôi phục tri giác người liền có thể đi." Chu Cần chậm rãi nói xong, lại lấy ra một giường chăn mỏng đắp lên thân sói phía trên, lúc này hẳn cả cá nhân đã lỏng xuống dưới, ngữ khí cũng rất là bất lực.

"Đa tạ tiên sinh xuất thủ tương trợ, tiểu tử Lưu Nghị mới vô lễ, còn xin tiên sinh chớ trách, chuyện hôm nay, tại hạ nhất định phải thăm tạ tiên sinh." Nhìn xem Chu Cần bộ dáng yếu ớt, Lưu Nghị trong lòng không khỏi một trận cảm động, tiến lên cúi người hành lễ về sau thành khẩn nói.

"Lưu Nghị? Người chính là kia gần đây truyền sôi trào Dương Dương Thượng Đảng Lưu gia lạc đường Trưởng Tôn? Quả nhiên có chút kỳ quái, lão phu xuất thủ giúp người là gặp người cùng cái này sức sinh chỉ tính vượt quá Chí Thành, ai muốn người tạ, về sau không muốn nữa đêm để đem dao găm tại lão phu trên cổ liền Tạ Thiên Tạ Địa, phía ngoài là người nhà của người đi, để bọn hắn vào đi." Chu Cần lúc này tức giận, hẳn luôn luôn không thích Hào Môn Đại Hộ, lần trước Lưu Vũ cầu y liền vì hắn chỗ cực, Lưu Nghị nhận Tổ quy Tông về sau, Lưu Vũ trắng trợn tuyên dương, Thượng Đảng có thể nói không ai không biết, Chu Cần cũng có nghe thấy, không đa nghi bên trong thêm kỳ quái, gia đình giàu có thiếu gia luôn luôn nuông chiều từ bé, trước mất Lưu Nghị nhưng không có nửa điểm hoàn khổ chi chi.

"Đều là tiểu tử sai, Chu Tiên Sinh người đại nhân bất kể tiểu nhân qua, đừng cùng ta kiến thức, mới là quá vội vàng, tuy nhiên cũng bởi vậy nhìn thấy tiên sinh Y Thuật, quả nhiên bất phàm!" Lưu Nghị nghe vậy cười nói, mới mình đích thật nóng lòng, cho người ta nói hai câu cũng là phải, lập tức quay người mở ra đại môn, Lưu Vũ mấy người cũng nhao nhao vào nhà, Thúy Sợi chuyện thứ nhất chính là cho thiếu gia phủ thêm áo khoác. Mà Chu Cần lúc này lại là ngồi cùng trên ghế nhắm mắt dưỡng thần, đối người cử đến làm như không thấy.

"Tổ Phụ, tôn nhi nhất thời nóng vội, để ngài lo lắng, Chu Tiên Sinh Y Thuật như tinh thần, mới phí sức phí sức, phải nên hảo hảo nghỉ ngơi, tôn nhi lần này nhất định phải hảo hảo thăm tạ Chu Tiên Sinh." Lưu Nghị nhẹ giọng đối Lưu Vũ giải thích một phen, đồng thời trong lòng cũng là cảm kích, như thế lạnh Đông Tuyết đêm lão nhân gia lại nửa đêm bốn ba mà đến, phần này đối với mình lo lắng thật sự là ra ngoài Chí Thành.

"A Phúc, Nghị nhi, cái này. ." Lưu Vũ gặp tôn nhi không việc gì, đã sớm yên lòng, hẳn biết Lưu Nghị cùng đàn sói ở giữa cảm tình, bởi vậy cũng không vì dị, hô một tiếng già quân gia, Lưu Phúc lập tức đưa lên hai thỏi Kim túi lưới, hiển nhiên là đã sớm chuẩn bị, về sau lại cùng Lưu Nghị nói nhỏ một lát, Lưu Nghị nghe vậy lập tức mặt hiện vui mừng, tiếp nhận hoàng kim liền hướng Chu Cần bước đi.

"Tiểu tử biết những này không đủ cảm ơn Chu Tiên Sinh, chỉ là hơi biểu tâm ý, cầu. ."

"Lão phu nói qua, sở dĩ xuất thủ tương trợ là gặp người tiểu tử có thể vì một con súc sinh như thế mà vì, há lại vì cái này vàng bạc chi vật, câu nói kế tiếp người cũng không cần nói, lão phu sẽ không đáp ứng." Lưu Nghị giọng điệu cứng rắn nói đến một nửa, liền được Chu Cần mở miệng đánh gãy, ngữ khí rất là kiên định.

"Lão tiên sinh nói đúng lắm, kia tiểu tử không thể báo đáp, ngay tại cái này Hối Xuân cư cho tiên sinh đánh mấy Thiên Hạ tay, nếu không tâm thực khó có thể bình an." Lưu Nghị nghe hẳn cự tuyệt nhưng không có thất vọng, mà là thông dong cười nói, hẳn hiện tại đối cái này Chu Cần tính khí đã có biết một hai, đương nhiên sẽ không theo lẽ thường mà đi.

"Tiểu tử người đây là qua sông đoạn cầu a, Thượng Đảng Lưu gia nổi tiếng bên ngoài, người như thế đành chịu cũng không sợ có nhục môn phong?" Chu Cần nghe vậy kém khí vui vẻ, lúc này Lưu Nghị rõ ràng trên mặt một bộ vô lại thần sắc, chính rất nhiều không xuất thủ tương trợ hẳn liền không đi ứ, lập tức trách mắng.

"Tiên sinh lời ấy kinh ngạc, gia mẫu thân hoạn bệnh nặng, tiểu tử đã gặp tiên sinh Y Thuật như tinh thần tự nhiên muốn muốn nhờ, phận làm con vì tận Hiếu Đạo chính là vô lại thì phải làm thế nào đây, ngược lại là tiên sinh nếu là cự không xuất thủ sợ là sẽ phải bị người chỉ trích, dù sao tiên sinh người nếu không xuất thủ, tiểu tử tiền quần lên ngài." Lưu Nghị mới vừa nghe Tổ Phụ lời nói, đã kiên định mời Chu Cần xuất thủ cứu trợ mẫu thân tâm ý, cái này Lang Trung tính tình cổ quái, mềm không được cứng không xong, hẳn ngoại trừ chơi xỏ là bên ngoài thật đúng là không có gì biện pháp.

"Người, lão phu vừa mới xuất thủ giúp người, người không nghĩ hồi báo phần đối lão phu như thế, há lại hành vi quân tử?" Chu Cần cả giận nói.

"Lão nhân gia ngài đừng tức giận, quân tử ân oán rõ ràng, có việc nên làm có việc không nên làm, tiên sinh đối ta có ân, tiểu tử tự nhiên báo đáp, tuy nhiên vì mẫu câu y lại cùng việc này không quan hệ, lão tiên sinh yên tâm, ta đúng vậy đi theo ngài học tập một chút." Đã quyết định, Lưu Nghị từ muốn đem tên vô lại này đùa nghịch đến cùng.

"Tốt, tốt, tính lão phu sợ người tiểu tử, như muốn ta xuất thủ, người cần tìm cho ta đến ba kiện sự vật, nếu không không bàn gì nữa, người liền tính Thiên trời đi theo ta cũng đừng hòng ta đáp ứng." Chu Cần vừa muốn mở miệng, lại là sinh lòng một kế, lập tức cao giọng nói.

"Tiên sinh cứ nói đừng ngại, chỉ cần không phải Trích Tinh hái nguyệt tiểu tử nhất định hết sức nỗ lực." Lưu Nghị nghe vậy đại hỉ, lập tức lên tiếng nói.

"Người chỉ cần tìm cho ta đến quý Khô Đăng, Hàn Nguyệt có, Bích Linh chỉ Tam Vật là được, đại trượng phu một lời đã nói ra, Tứ Mã Nan Truy, người cũng không thể nuốt lời." Chu Cần đắc ý nói, này ba loại Thảo Dược lớn ở thâm sơn tuyệt đối bên trong, rất khó gặp phải, lấy Lưu gia tài lực trọng kim cầu mua có thể đến một trong số đó, nhưng Tam Vật tề tụ, lại là muôn vàn khó khăn, hẳn muốn dùng cái này để Lưu Nghị biết khó mà lui.

"Chu Tiên Sinh, này Tam Vật đều là khó gặp, như thế há không. . ."

"Còn thỉnh tiên sinh cho biết cái này Tam Vật cổ hình thế trạng cùng sinh trưởng chi địa." Già quần gia nghe vậy liền muốn lên tiếng, hẳn cũng biết cái này Tam Vật rất là khó được, nhưng Lưu Nghị lại là khoát tay ngăn cản, lại mở miệng hỏi.

"Ha ha, cái này trên thẻ trúc liền có Tam Vật chi ký cang, người cầm đi xem đi." Chu Cần nghe vậy lập tức mặt hiện vẻ đắc ý, về buồng trong lấy ra Nhất Trúc Simple giao cho Lưu Nghị.

"Một lời đã định, lợi dụng một tháng trong vòng, tại hạ cáo từ." Lưu Nghị tiếp đến nhìn qua lại là lập tức mở miệng, cũng không đợi Chu Cần trả lời liền ôm lấy Hồi Lang cáo từ, chạy còn đem hai thỏi Kim túi lưới lưu tại trên bàn, lúc này lại đến lượt Chu Cần sững sờ, không nghĩ tới Lưu Nghị cang như thế sáng khoái.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Độc thân Cứu Hiểm

Mặt trời chói chang trên, Thượng Đăng hướng Ngu Sơn quan trên đường một thót tuần mã màu đen bốn vó bay lên mang theo trận bụi đất, đạo bên cạnh bên ngoài trăm trượng trong rừng cây cũng có bóng xám chớp động, đuổi theo tuần mã dấu chân, mà ở trên Phương Thiên không chỉ bên trong có một điểm đen bay múa, Mã Thượng Kỵ Sĩ mười tám chín năm tuổi, dáng người cường tráng, màu da đen nhánh, chính là tại Thượng Đăng trong thành nhận Tổ quy Tông Lưu Nghị.

Đem đó từ Hồi Xuân cư mà quay về, Lưu Nghị ôm Hồi Lang cùng Lưu Vũ cùng mấy cái Tiểu Nha Hoàn cùng xe mà đi, ngay từ đầu Thụy Sợi bọn người đối cái này Hồi Lang còn lộ ra mười phần e ngại, có thể thấy được nó sau khi tỉnh lại thân mật liêm láp thiếu gia khuôn mặt bộ dáng không khỏi đều là âm thầm lấy làm kỳ, Lưu Vũ nhìn quen các loại tròng diện, lại biết rõ cháu trai quá khứ kinh lịch, cũng không để ý.

Chu Cần giao cho Lưu Nghị trúc giản bên trong có hán yêu cầu ba loại trân quý Thảo Dược đồ hình cùng giới thiệu, lúc ấy xem xét hẳn liền trong lòng mừng thầm, cái này mấy loại Thảo Dược cực kì Danh Quý, lại là sinh trưởng tại vách núi cheo leo, người ở hi hữu đến chỗ, đối người bên ngoài mà nói có được tất nhiên là vô cùng khó khăn, nhưng tại Lưu Nghị lại không phải như thế, những này Thảo Dược hẳn tại trong núi sâu đều có gặp, ngắt lấy cang không phải là vấn đề, bởi vậy đáp ứng rất là sáng khoái, liền ngay cả Chu Cần bản thân cùng già quần gia đều đối với hán biểu hiện rất là kinh ngạc.

Về đến trong nhà, Lưu Nghị liền cùng Tổ Phụ nhắc lên muốn đi trước Ngu Sơn hái thuốc sự tình, đây là tôn nhi một mảnh hiếu tâm, Lưu Vũ tự nhiên không tiện ngăn cản, hữu tâm phái người đi theo nhưng Lưu Nghị lại nói trong núi sâu hẳn nhưng tới lui tự nhiên, Gia Đình đi theo ngược lại vướng chân vướng tay, liền đành phải căn dặn hẳn hết thảy cẩn thận là hơn. Đương nhiên Lưu Nghị cũng không có lập tức xuất phát, Hồi Lang thương thế vẫn muốn điều trị, hẳn nếu không tại liền có rất nhiều không tiện, lần này đi Ngu Sơn Khoái Mã tuy nhiên hai ba ngày, thời gian ngược lại là dư dả vô cùng.

Lưu Nghị cách khai sơn rừng về sau, đàn sói mất đi Lang Vương rất là khó chịu, cái này cường tráng Hồi Lang lại là tìm hán mà đến, Lưu Nghị luôn luôn đối đàn sói coi như thân nhân, liền đem Hồi Lang lưu tại mình trong viện thân thủ chăm sóc, còn cho nó lấy một cái mình hậu thế Ái Khuyển tên "Chiến Hồ", mãnh thú khôi phục năng lực hơn xa nhân loại, tuy nhiên sáu hay bảy ngày công phu, Chiến Hồ liền lại lần nữa Sinh Long Hoạt Hồ, hẳn trong viện nha đầu cũng từ lúc mới bắt đầu sợ hãi đến dần dần thích ứng, sau cùng lại đều thích cái này mãnh thú. Có Lưu Nghị tại, Chiến Hồ tự nhiên thu liễm mình hung tàn chỉ tính chất, đối với bọn nha đầu chiếu cố cang là biểu hiện ra rất lớn thiện ý, đây hết thảy đều khiến cho nó nhìn qua cực kì đáng yêu.

Đội Chiến Hồ thương thế một tốt, Lưu Nghị liền dẫn nó cùng Liệt Ứng Phi Vũ hướng Ngu Sơn mà đi, trước khi đi không có quên cáo tri Ngọc nhi, Trương Hồ cũng không biết đã xảy ra chuyện gì chậm trễ hành trình, đến nay chưa về, Ngọc nhi được nghe Lưu đại ca muốn đi Ngu Sơn hái thuốc cứu mẹ, rất muốn cùng hán đồng hành, chỉ là hiện tại có Tộc Thúc trông coi, lại cùng Lưu Nghị chưa thành lễ, chỉ có thể rầu rĩ không vui coi như thôi, liền đối lấy trong lòng đối với chậm chạp Bất Quy đại ca đều có chút oán quái, Lưu Nghị tồn không ít công phu mới khiến cho nàng nín khóc mỉm cười.

Trên đường đi phóng ngựa phi nước đại, cách Ngu Sơn đã là càng ngày càng gần, Lưu Nghị trong lòng có một loại về nhà cảm giác, hẳn không kịp chờ đợi muốn gặp đến tách rời đã có hơn tháng đàn sói, giữa bọn hán có một loại khó mà dứt bỏ thân tình, thậm chí không còn hẳn cùng mẫu thân phía dưới. Thế nhưng là mình từ đầu đến cuối chỉ tại thiên hạ, đàn sói to lớn lại không thể mang theo trên người, xem ra sau này chỉ có thể định kỳ trở về thăm.

Mất thấy lại chuyển qua phía trước chỗ kia núi oa liền có thể vào núi, Lưu Nghị hưng phấn gia gấp bụng ngựa, để nó tăng nhanh tốc độ, chưa đến khúc ngoặt chỗ, phía trước đứng là ả ả truyền đến một trận móng ngựa lao nhanh thanh âm, vừa nhất chuyển cong, liền trông thấy một người mặc Bạch Bào

trẻ tuổi người tóc tai bù xù phóng ngựa băng băng mà tới, Bạch Bào phía trên vết máu loang lổ, sau lưng cũng có bảy tám cưỡi tại đuổi theo. Lưu Nghị là bậc nào nhân lực, những cái kia đuổi theo chỉ người tay cầm trường đao, tết tóc khăn vải, có điểm giống trong truyền thuyết Sơn Tặc, mà kia điên cuồng chạy trời chết người tuổi trẻ rồi tung tóc dài bị gió thổi lên thời điểm, lại là được mình áp chế qua Triệu Hải.

"Huynh Đài cứu mạng, a, Lang huynh cứu mạng a!" Được nghe lấy phía sau tiếng vó ngựa dần dần tiếp cận, Triệu Hải trên mặt đã có tuyệt vọng thần sắc, trên con đường này người đi đường thưa thớt, lại là một Hư vọng Bình an, không biết khi nào tới những này Sơn Tặc, khiến cho hắn trúng mai phục, ý vào Đại Uyển Lương Cầu thân tuần mới trốn thoát, chuẩn bị đến lân cận thành trấn cầu viện, lại đến giải cứu bị vây nhốt xe trượng, ai ngờ Sơn Tặc dường như đã sớm chuẩn bị, con ngựa cổ bên trên cũng được bọn hắn bắn bị thương.

Tốc độ dần dần trở nên chậm, lúc này chợt thấy phía trước người cưỡi đến, có thể nào không lớn tiếng kêu cứu? Đến lân cận một chút, hắn phát hiện người cưỡi đến cực kì quen mặt, nhìn kỹ đúng là từng cường ép qua mình Lang Sinh, lúc này mười Vạn Hóa gấp, hắn chỗ nào còn có thể bận tâm nhiều như vậy, lớn tiếng mở miệng cầu khẩn lúc liền tới đến Lưu Nghị trước ngựa, Đại Uyển Lương Cầu lực tấn nơi này móng trước quỹ xuống đất đem hắn hất đổ, cũng không biết từ đâu mà đến một cỗ khí lực để hắn phi thân lên núp ở Lưu Nghị phía sau.

Lưu Nghị lúc này rất có điểm dở khóc dở cười cảm giác, mình cùng hắn căn bản chưa nói tới giao tình, thậm chí còn có cừu oán, nhưng bây giờ lại tựa hồ như thành hắn cây cỏ cứu mạng, đối diện tặc nhân tựa hồ căn bản không chuẩn bị cùng mình giao lưu, đứng ngay vào mặt mà đến đứng vậy hai chỉ mang theo kinh phong mũi tên, cái này lại chọc giận hắn, đợi đến tiến đến đúng là không chút nào né tránh hai tay trước dò xét tương lai tiến nắm trong tay, tiếp lấy đến lực lại đưa nó nhóm quăng trở về, những này tặc nhân chỗ nào có thể nghĩ đến hắn có như thế thân thủ, lập tức liền có trong hai người tiến xuống ngựa, Lưu Nghị vẫn chưa thỏa mãn, Thạch Đạn liền hoàn mà ra, có thủ kinh của hắn cùng chính xác, những này Thạch Đạn trong vòng trăm bước thực là không khác Cường Cung Ngạnh Nỗ, tặc nhân nhao nhao xuống ngựa, không một đến trả, Lưu Nghị hận bọn hắn lên không phân phải trái đúng sai liền muốn lấy tính mạng mình, thù hận từ bất dung tình.

Lần này động tác mau lẹ, Triệu Hải thấy là hoa mắt tinh thần dao, ngày đó liền biết người này thân thủ bất phàm, không ngờ đúng là lợi hại như vậy, thoáng sững sờ, liền tới đến Lưu Nghị trước ngựa quỹ xuống, run giọng nói: "Đa tạ Lang huynh bất kể hiểm khích lúc trước, ân cứu mạng, Triệu mỗ vĩnh thế khó quên!" Đây là hắn nhân sinh lần đầu rơi vào Sinh Tử chi cảnh, bây giờ hiểm tử hoàn sinh, trong lòng đối Lưu Nghị cảm kích lại là ra ngoài Chí Thành.

"Tốt, lão tử gặp người liền không có chuyện tốt, người cũng không cần cảm ơn ta, tìm con ngựa đào mệnh đi thôi." Lưu Nghị tức giận nói, mỗi lần gặp cái này Triệu Hải tổng không thiếu được chém giết một phen.

"Lang huynh, Triệu mỗ tổng người còn tại tặc nhân vây khốn bên trong, mong rằng Lang huynh làm Viện Thủ, Triệu mỗ nguyện liều chết tương trợ!" Triệu Hải nhưng không có theo hắn đi làm, lúc đầu hắn một mình vọt ra thứ nhất là vì Sơn Tặc thế lớn, không dõng đi lấy viện binh tuyệt không lực đổi lại, thứ hai cũng là nhất tâm đào mệnh, ngay cả hộ tổng người cũng bất chấp, nhưng lúc này đã thấy làm bạn mình nhiều năm Ái Mã miệng sùi bọt mép, trũng tên chỗ một mảnh đen nhánh, đúng là buồn từ đó đến, tâm Trung Hào dừng nhất thời, liền xúc động lời nói.

"Người, quên đi thôi, lão tử sợ người, liền đi nhìn xem, người còn đứng ngây đó làm gì, nhanh đi tìm người a, nhanh cái này thót Ngọc Hoa Thông còn có thể cứu." Nhìn xem Triệu Hải thần sắc, Lưu Nghị không khỏi cũng có chút cảm khái, có cùng đàn sói ở giữa loại kia cảm tình, hắn tự có thể nhìn ra người này là thật đau lòng Ái Mã, không khỏi đối với hắn thoáng qua đôi mắt, lập tức lên tiếng nói.

"Đa tạ Lang huynh, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, Triệu Hải ngày sau nhất định có chỗ báo." Triệu Hải nghe vậy lại là chấn động, ra Ngôn Chi sau không thôi nhìn Ngọc Hoa Thông một chút liền tìm một thót tặc nhân ngựa phi thân mà đi, Lang Sinh lại đứng cũng chỉ là một người, mình còn phải mau chóng mời đến viện binh.

Lưu Nghị gặp hắn đi xa, mới xuống ngựa đi vào Ngọc Hoa Thông chỗ, thấy nó vết thương chảy xuôi máu đen, những này Sơn Tặc định tại mũi tên trên dưới độc, lâu dài sơn lâm sinh hoạt khiến cho hắn đem những này động vật sinh mệnh đều rất là xem trọng, lập tức mau lẹ tại ven đường tìm một chút cỏ xanh tại trong miệng nhai nát về sau cho Ngọc Hoa Thông dán tại vết thương, tuy nhiên không thể giải trừ Độc Tính, nhưng chỉ ít có thể thêm chút ngăn chặn cũng cảm máu, về sau Lưu Nghị đúng là ôm lấy này Mã đưa nó chuyển qua ven đường bụi cỏ phía trên, hiện tại cũng chỉ có thể chờ lấy Triệu Hải tới cứu nó, về phần hắn nói cái gì hộ vệ người, Lưu Nghị cần phải ngẫu nhiên mà động.

Đánh ngựa lại đi một khắc, tiếng người dần dần rõ ràng, thỉnh thoảng có kêu thảm truyền ra, chém giết ngay tại phía dưới núi oa chỗ triển khai, mấy chiếc xe ngựa đổ vào ven đường, cái này Quần Sơn tặc ước chừng có gần hai trăm người, lúc này Chính Tướng một đám Gia Đình cách ăn mặc người vây quanh ở trung gian, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại cũng chỉ còn lại bảy tám người, phía sau bọn họ còn có hai cái thiếu nữ, trong đó cả người khoác lưng lấy lông chồn, cổ Thượng Trung tiền, tựa hồ hôn mê đi qua, một cái khác làm nha hoàn cách ăn mặc, cũng là mặt mũi tràn đầy vội vàng cùng tuyệt vọng.

Mất thấy những cái kia Gia Đình Quà Bất Định Chúng được từng cái chém ngã, Lưu Nghị làm sơ trầm ngâm, liền phóng ngựa vọt xuống dưới, hắn là ở trên cao nhìn xuống, Sơn Tặc vừa mới kịp phản ứng vừa quay người đã có mấy người được Thạch Đạn đánh trúng mà ngã, bởi rơi ở giữa được Lưu Nghị vọt vào, kia tiểu nha đầu ngay tại tuyệt vọng ở giữa, bỗng nhiên có người giống như thần binh trên trời rơi xuống, nàng chưa kịp kịp phản ứng cánh tay đã được người cưỡi đến bắt lấy, thân thể cuồn cuộn mây đạp gió đi vào lập tức, sau đó liền nghe nghe bên tai một tiếng cự đại Lang Khiếu, như vậy hôn mê đi qua.

Lưu Nghị lúc này một ngựa tam thừa, hai tay Thạch Đạn không ngừng đánh ra, trong miệng điên cuồng gào thét không ngừng, vang vọng núi oa, nơi đây tới gần Ngụ Sơn, tiếng hú của hắn cùng một chỗ đã được đến đáp lại, không ít ngựa đều là được cái này tiếng gào dọa đến quỹ xuống, tràng diện nhất thời hỗn loạn chi cực. Lưu Nghị biết đây là rất tốt cơ hội tốt, phóng ngựa xông Phá Sơn tặc trở ngại liền hướng trên núi tiểu đạo chạy đi, hắn lao xuống, cứu người, tiếng gào chỉ ở điện quang hóa thạch ở giữa, đúng là một mạch mà thành, thẳng đến hắn lên Sơn Đạo về sau chúng tặc mới an định lại, nhưng lúc này ngựa đều là bất lực, muốn đuổi theo người này lại là không thể!

Chương 29: Sự cấp tòng quyền

Tiểu nha đầu từ đang hôn mê sau khi tỉnh lại, phát hiện mình nằm tại cùng nhau bằng phẳng tảng đá lớn phía trên, bên tai có dòng nước thanh âm không ngừng, lúc đầu mê mang thoáng qua một cái, hôm nay tao ngộ liền tại trong đầu hiển hiện, dưới sự kinh hãi trong miệng hô hào tiểu thư ngồi dậy, lại phát hiện mình thân ở trong núi rừng, những cái kia tắc nhân đã chẳng biết đi đâu, nàng còn nhớ rõ là một cái người áo xám cứu mình, người này hiện tại liền cách nàng không xa, thế nhưng là hân vậy mà hai tay đặt tại tiểu thư ở ngực không ở lại ép, thế mà trả, còn thân hơn lên tiểu thư môi đỏ, chẳng lẽ cái này cứu mạng ân nhân là cái đồ háo sắc ?

Nàng hữu tâm đi qua bảo hộ tiểu thư nhưng lại không dám, cũng không phải e ngại người này, nàng cùng tiểu thư thuở nhỏ ở chung tình như tỷ muội, mới loại kia tuyệt cảnh cũng không từng bỏ qua, tuy là sợ hãi cũng có thể liều mạng một lần, để nàng sinh lòng e ngại chính là người áo xám bên người con kia thân hình cự đại ác lang, thiên tính bên trên hoảng sợ để nàng khó mà tiến lên, nhưng lại không cam lòng khoanh tay chịu chết, há miệng phát ra một tiếng thê lương tiếng hét.

Theo hậu thế chuyên gia nghiên cứu, Nữ Tính nhận được kinh hãi lúc có thể phát ra cực cao đề-xi-ben tiếng hét, cái này không chỉ là tâm tình bên trên một loại phát tiết, thậm chí còn có thể dùng cái này đã thương người, trước mắt cái này nha hoàn rất rõ ràng có loại này tố chất. Một tiếng tiếng hét hù dọa trong rừng chim bay vô số, giữa rừng núi quanh quẩn khiến cho âm thanh tăng thêm uy thế, liền ngay cả Chiến Hồ bỗng nhiên được nghe đều là toàn thân lắc một cái, lui lại mấy bước, nhưng lập tức liền lộ ra ngay răng nanh, làm bộ muốn lao vào, nó từ tiếng kêu bên trong cảm nhận được nguy hiểm.

"Chiến Hồ, tiểu nha đầu người quý gào gì, lão tử đang cứu người, lại để lập tức để sói ăn người." Lưu Nghị đem cái này chủ tớ hai người cứu đến trong núi, phát hiện Tiểu Nha Hoàn bất quá là chán kinh quá độ hôn mê, mà đôi thành một cái thiếu nữ lại là chân Thượng Trung tiền, bởi vì đồ máu quá nhiều đã có bị sốc triệu chứng, tuy là bèo nước gặp nhau nhưng hân cũng không thể thấy chết không cứu, đành phải dùng tim phổi khôi phục thuật tới thử một chút, nhưng khi hân đem thiếu nữ thân thể để nằm ngang, lại là hơi sửng sốt, cái này thiếu nữ sinh quá mức mỹ lệ, mình hậu thế thấy những cái kia mỹ nữ cùng nàng khách quan đứng là không đáng giá nhắc tới, nhìn kia Trương Anh đào miệng nhỏ thỏ khí như lan giống như đang câu dẫn người phạm tội, định bình tĩnh tâm thần, hân mới bắt đầu thi cứu.

Tim phổi khôi phục thuật hân hậu thế nắm giữ rất là thuần thực, nhưng hôm nay lại cực kì cứng nhắc, vào tay chỗ một trận mềm mại, còn có kinh người co dãn, trong miệng hơi đựng phải thiếu nữ môi đỏ càn là hương dính mịn màng, thật vất vả đem tư tâm tạp niệm vứt qua một bên chuyên tâm hành động, nhưng lại được tiểu nha đầu tiếng hét giạt này mình, không khỏi quay đầu lớn tiếng trách cứ, trong tay động tác lại không một chút dừng lại.

Gặp Tiểu Nha Hoàn được mình dọa đến không dám lên tiếng, hân mới tiếp tục hành động, sau một lát thiếu nữ ưm một tiếng, mở ra hai mắt, ý thức trở lại nảo hải về sau trước mắt xuất hiện một trương trên mặt vui mừng tuần láng gương mặt, nhưng hai tay của hân vậy mà chăm chú đặt tại trước ngực mình, nơi đó thế nhưng là Nữ Nhi Gia tư mật địa phương, có thể nào. . Muốn giãy dụa lại là toàn thân bất lực, trong lúc cấp thiết một Trương Ngọc mặt đỏ lên, loại này xấu hổ giận dữ để nàng tạm thời quên đi vừa rồi phát sinh hết thấy cùng vết thương trên người đau nhức.

"Người tỉnh rồi, tuyệt đối không nên ngủ, chịu đựng, người trúng Độc Tiễn, lại nhắm lại con mắt coi như không mở ra được, tiểu nha đầu, mau tới đây hầu hạ." Gặp thiếu nữ mở ra hai mắt, Lưu Nghị trong lòng vui mừng, đợi trông thấy nàng đầy mặt đỏ mặt tựa như muốn giãy dụa mới chợt nhớ tới mình tay còn đặt tại người khác trước ngực, ngay lập tức nâng lên cao giọng nói, cũng đem tiểu nha đầu hô tới.

Người này đại thủ từ trước ngực mình dịch chuyển khỏi, lại nghe hân ngôn ngữ, thiếu nữ phương mới thoáng an tâm, lúc này mới kinh lịch lập tức xuất hiện tại trong óc, quanh thân đau đớn để nàng như hoa dung nhan có chút run rẩy, trong lòng cũng đang nhảy qua một cái có một cái nghi vấn, thẳng đến một trương quen thuộc mặt mũi xuất hiện ở trước mắt, chính là Tiểu Nha Hoàn được nghe Lưu Nghị mở miệng kiên trì chạy tới.

"Tiểu thư, là vị này công tử cứu được người, a, công tử, nhà ta tiểu thư làm sao rồi?" Tiểu Nha Hoàn gặp tiểu thư tỉnh giấc, lúc này mới tin tưởng người này mới đích thật là tại đối tiểu thư thi cứu, vừa mới nói một câu lại phát hiện sắc mặt nàng trắng bệch, dưới đùi một bãi máu tươi, không khỏi kêu lên sợ hãi, nàng bây giờ đã hốt hoảng không có bất luận cái gì chủ trương, vội vàng hướng Lưu Nghị kêu cứu.

"Nhà người tiểu thư trúng Độc Tiễn, lập tức liền muốn rút ra, nếu không khó giữ được tính mạng, muốn nàng không có việc gì, người muốn toàn nghe ta." Lưu Nghị lại là từ trong bao quần áo xuất ra Đại Oản cùng tiểu đao,

Tại bên dòng suối mức một bát thanh thủy chỉ hậu phương mới về Đao nhi nữ bên người, nói với Tiểu Nha Hoàn.

"Nghe, Dao Hồng toàn nghe công tử, chỉ cầu có thể cứu ta nhà tiểu thư tính mệnh." Tiểu Nha Hoàn nghe vậy liền tục gặt đầu, dưới mắt nàng chỉ có đem tất cả hi vọng đều ký thác vào cái này người trẻ tuổi trên thân.

"Vị này tiểu thư, người trúng Độc Tiễn, không nhỏ liền có tính mệnh nguy hiểm, sự cấp tòng quyền, tại hạ thất lễ, người yên tâm, ta không sẽ hỏi người tính danh, việc này về sau cũng sẽ không gặp nhau." Thiếu nữ trúng tên vị trí tới gần đùi rễ cây, có chút xấu hổ, là lấy hân mới có lời ấy, sau khi nói xong liền đưa tay đi giải nàng Đại lưng, thiếu nữ nghe vậy tuy biết hân là một mảnh hảo tâm, nhưng kia vị trí cũng quá mức cảm thấy khó xử, một thời gian cũng không biết ở đâu ra khí lực, đứng là giằng co.

"Đừng nhúc nhích, mệnh trọng yếu vẫn là mặt mũi trọng yếu ? Lại cử động lão tử lột sạch người, Dao Hồng , ẩn ở nhà người tiểu thư hai tay!" Nàng cái này quần quai, vết thương lại bắt đầu chảy ra máu đen, Luru Nghị khần trương phía dưới hung tợn quát, Dao Hồng nghe vậy do dự một hồi, nhưng vẫn là chiếu vào hán lăm.

"Người." Cái này tiểu thư gia đình giàu có xuất sinh, chỗ nào được người như thế quát lớn qua ? Người trước mắt này thần sắc lại là như thể hung hãn, trong đôi mắt đẹp đầu tiên là bắn ra không thể tin thần sắc, lập tức lại trở nên cực kì ủy khuất, nước mắt đã tràn ngập hốc mắt, nhưng lại là không còn dám vùng vẫy.

Luru Nghị khả năng cũng cảm thấy như thể thoát một cái thiếu nữ quần quá mức bất nhã, lập tức hai tay dùng lực, đem mấy tầng ống quần cùng một chỗ xé rách, máu đen che giấu phía dưới kia Khi Surong Tái Tuyết kiều nộn da thịt bạch chói mắt, cùng vết thương so sánh càng là có chút kinh tâm động phách, đưa tay chạm đến non mềm ướt át, có thể là khiến động vết thương, thiếu nữ lông mày tức thời cau chặt, lại là cắn răng chịu khổ, không dám phát ra kêu đau.

"Há mồm, cắn, đợi chút nữa sẽ rất đau, nhịn xuống." Luru Nghị cũng không biết từ kia tìm đến cùng nhau vãi rách, nói chuyện liền nhét vào thiếu nữ trong miệng, gắp nàng được mình dọa đến hết sức nhu thuận, lại là có chút thương tiếc, sâu sắc hô một hơi, mau lẹ dùng tiểu đao đem mũi tên khoét ra, ngày đó hán từng trông thấy Chu Cần động thủ, lần này bất chúc cũng là y theo đáng đáp, chỉ là đáng thương cái này tiểu thư Nhấn Nại Lực có thể nào cùng Chiến Hô so sánh, một Trương Ngọc mặt trong nháy mắt vận vẹo, trong miệng chết cấn khối kia vãi rách, lại phát ra cạc cạc thanh âm, trên trán càng là đỏ mồ hôi lấm lỵ, may mắn Luru Nghị ra tay cực nhanh.

Thuận tay đem mũi tên ném qua một bên, Luru Nghị có cúi người đi tại miệng vết thương đồng ý x I, hán muốn đem cái này Độc Huyết hút ra, nếu không một khi theo máu chảy khắp toàn thân, không có Giải Dược tất Định Nan lấy cứu sống, lúc này hán là ổn định hô hấp, cái này vị trí cơ hồ là thiếu nữ tối non mềm địa phương, Luru Nghị dù sao cũng là huyết khí phương cương, huống hồ lúc này cứu người vì nặng có thể dung không được sai lầm.

Dao Hồng gặp Luru Nghị hành động cả kinh há miệng nhỏ, lại là chưa từng phát ra tiếng, mới hết thảy đã khiến nàng đối Luru Nghị rất là tín nhiệm, mà tại thiếu nữ mà nói lại là một phen khác mùi vị, kịch liệt đau nhức vừa mới đi qua, chân ngọc của mình lại bị một mảnh âm S Hi bao vây, lại cách mình bí ẩn nhất địa phương tuy nhiên nhất chỉ xa, lớn xấu hổ phía dưới thân thể nhưng lại có một loại là lạ chưa bao giờ có cảm giác, được cái này nam tử trẻ tuổi một trận đồng ý x I lại để cho nàng toàn thân mềm nhũn đề không nổi nửa điểm khí lực, vừa thẹn vừa sợ phía dưới nàng chỉ có thể đem một viên trán sâu sắc vùi sâu vào Dao Hồng trước ngực, đến cái nhắm mắt lăm ngo.

Nhìn xem trong miệng thốt ra huyết dịch dần dần chuyển thành đỏ tươi, Luru Nghị biết Độc Tổ đã thanh trừ, lập tức đình chỉ đồng ý x I, dùng thanh Thủy Tướng vết thương rửa sạch về sau trước qua loa băng bó một chút, liền cùng Dao Hồng dặn dò một tiếng để nàng chiếu khán tốt nhà mình tiểu thư, mình thì phải đi tìm một chút Thảo Dược đến cho nàng dán vết thương, lâu tại trong núi rừng, mặc dù không biết Thảo Dược tên gì, nhưng công hiệu lại là cực kì rõ ràng.

"Dao Hồng, người này là ai, là hán đã cứu chúng ta ?" Chờ Luru Nghị sau khi đi, thiếu nữ mới đem đầu từ nha hoàn trước ngực nâng lên, lúc này mặt tái nhợt bên trên đỏ ửng lại còn chưa tán đi, ngữ khí tuy nhiên vẫn như cũ suy yếu nhưng thần trí đã khôi phục Thanh Minh, trên đùi đau đớn tựa hồ cũng có chuyển biến tốt đẹp.

"Tiểu thư, chính là cái này công tử đã cứu chúng ta, cũng không biết hán là như thế nào làm được, lúc ấy vây quanh chúng ta chừng chừng trăm cái tặc nhân, đáng giận nhất là đúng vậy kia Triệu công tử, nói cái gì ngưỡng mộ tiểu thư, ta nhìn hán chỉ là tham hoa đồ háo sắc, cùng vị này công tử so sánh, lộ rõ cao thấp." Dao Hồng rất là tức giận nói, Luru Nghị mới biểu hiện đã để nàng đại sinh hảo cảm, người này nhất định là có ý tốt xuất thủ cứu giúp, nếu không cái này Hoang Sơn Dã Linh hán không cần đối với mình chủ tớ như thế ?

"Từ nha đầu, ta không có để người khen hán, hán họ gì tên gì, phương nào nhân sĩ người nhưng có biết ?" Thiếu nữ tức giận nói, nàng hiện tại muốn biết nhất đúng vậy đến cùng là ai cứu mình.

"A, cái này Tiểu Tỳ cũng không biết, không bằng chờ hán lúc đến tiểu thư hỏi hán chính là, chỉ là mới vừa nghe hán lời nói tựa hồ không muốn nói ra bản thân lai lịch, nếu không chắc chắn để tiểu thư. ." Dao Hồng nói đến một nửa, chợt nhớ tới mới liệu thương lúc trăng cảnh, không khỏi cũng là gương mặt xinh đẹp ửng đỏ.

"Nào có dễ dàng như vậy, mình bị hán lại nhìn lại sờ, Nữ Nhi Gia bí mật nửa điểm cũng không có, liền xem như vì cứu người cũng quá. . . Nhất định phải biết hán là người phương nào." Thiếu nữ nghe vậy nhưng không có trả lời, trầm nghĩ cùng với chính mình tâm tư, nhất thời đứng là xuất thần.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 30: Hỏi quân tên gì

Thiếu nữ miệng vết thương Độc Tố đã giải, Lưu Nghị lúc này muốn tìm bất quá là một chút cảm máu được thảo, trong cánh rừng này có một loại màu đen tiểu hoa, cảm máu hiệu quả cực giải, hắn hái một thanh về sau liền về tới nguyên địa, Tiểu Nha Hoàn Dao Hồng ngay tại cho tiểu thư mức nước, gấp hẳn trở về lập tức mặt hiện vui mừng.

"Đem cái này nhai nát cho nhà ngươi tiểu thư một lần nữa đắp lên, tính mệnh ứng có thể không ngại." Lưu Nghị đem hái hoa đen đưa cho Dao Hồng về sau nói, mới là sự cấp tòng quyền, hiện tại cái này thiếu nữ đã tính mệnh vô ngại, hắn cũng không muốn lại có cái gì để nàng phản cảm hành vi.

"Cái này. . Vị này công tử, Tiểu Tỳ chưa hề cho người ta liệu lý qua vết thương, vẫn là mời công tử ngài sẽ giúp chuyển đi." Nhìn xem trước mặt đen nhánh cánh hoa, trong lúc mơ hồ còn tản ra một cỗ mùi thoai, Dao Hồng chỗ nào ăn được đi, lại nói mới cho tiểu thư thanh tẩy kia máu tươi đã để đầu nàng choáng, Cao Môn Đại Hộ nhà chỗ nào gặp qua máu tanh như thế ? Nàng đành phải mỉm cười mềm giọng muốn nhờ.

"Vậy không được, Nam Nữ Thụ Thụ Bất Thân, phi lễ chớ nhìn, phi lễ chớ xem." Lưu Vũ lời nói.

"Công tử, nhà ta tiểu thư tổn thương rất nặng, nhờ có ngài thi cứu, Tiểu Tỳ sợ tay chân vụng về để tiểu thư vết thương tăng thêm, còn xin công tử xuất thủ tương trợ." Dao Hồng lúc này đã mang tới tiếng khóc, mà thiếu nữ một bên nghe vậy lại là vừa thẹn vừa xấu hổ, còn có chút buồn cười, phi lễ chớ nhìn ? Nam Nữ Thụ Thụ Bất Thân ? Vừa rồi người cái gì đều làm được tới, cũng không gặp người nhớ tới cái này!

"Ai, các người những này tiểu thư nha hoàn a, không có chút bản lãnh cũng đừng học người ra xông xáo." Lưu Nghị có chút bất đắc dĩ thờ dài, đem một thanh hoa đen toàn bộ nhét vào trong miệng ăn liên tục lên, sau một lát phun ra một đại đoàn đen sì vật sền sịch, đi đến thiếu nữ bên người ngồi xổm xuống.

"Người, người muốn thế nào ?" Kỳ thực lời mới rồi thiếu nữ đã toàn bộ nghe vào trong tai, nhưng khi Lưu Nghị chân chính tới gần thời điểm vẫn là không khỏi rất gấp gáp, thân thể có chút cuộn mình lại bị trên đùi đau đớn mà đánh gãy, này trong tay người sự vật càng là làm nàng buồn nôn, rụt rè hỏi.

"Chân của người không đau a? Cái này đồ vật nhìn qua không dễ nhìn, nhưng dùng Huyết Chi đau nhức hữu dụng rất, người đừng trừng ta, không phải vì người ta cũng không cần nhai nó, sớm một chút chữa khỏi người cũng tốt sớm một chút đưa các người trở về." Lưu Nghị lên tiếng nói, cái này hoa đen cửa vào hoàn toàn chính xác đắng chát, nói xong liền đem thiếu nữ miệng vết thương vải trắng giải khai, tỉ mỉ đem hoa đen bôi tại vết thương của nàng phía trên, lại tiếp tục nặng Tần Trát tốt.

Chẳng biết tại sao, lúc này chân ngọc của mình bên trên da thịt bại lộ ở đây mắt người trước, trong lòng e lệ chi ý lại ít đi rất nhiều, nghe hắn ngữ khí tuy là không kiên nhẫn, nhưng động tác lại là cẩn thận nhu hòa, để trong nội tâm nàng ấm áp, cái này hoa đen đúng như là hắn nói, mới vừa cùng vết thương tiếp xúc chính là một trận Thanh Lương truyền đến, đau đớn lập giảm, loại kia Thanh Lương rất là dễ chịu để nàng sâu sắc thở một hơi, nhưng lập tức nhớ tới cái này hoa đen bên trên tất cả đều là của hắn miệng dịch, cái này chẳng phải là, Ngọc Diện vừa đỏ.

"Tốt, kết thúc công việc, tiểu thư, cái này đợi lát nữa cho chính người mặc bên trên, tạm thời nghỉ ngơi một hồi, nghĩ đến không lâu hẳn là sẽ có người đến tìm các người." Lưu Nghị đóng tốt về sau lo nghĩ, lại từ trong bao quần áo lấy ra một kiện mình trường sam đưa cho thiếu nữ, Triệu Hải tiến đến viện binh hẳn là sẽ không quá trễ, hắn tuy nhiên thân ở trong núi rừng, nhưng có Phi Vũ tại trời, một khi Triệu Hải đến hẳn lập tức có thể biết được.

"Đa tạ công tử cứu ta chủ tứ tính mệnh, chưa thỉnh giáo họ Cao Đại Danh, tiểu nữ từ về sau cũng có thể báo đáp." Thiếu nữ thân thủ tiếp nhận quần áo, trong lòng cũng tại cảm kích Lưu Nghị cẩn thận, khoe miệng ngập ngừng mấy lần, rốt cục kiên định đem nghĩ vấn đề hỏi lên, nhất định phải biết người này tính danh.

"Không cần, ta hôm nay liền các người bất quá là bị người nhờ vả, mới liền nói qua, sự cấp tòng quyền, tại hạ sẽ không đi hỏi tiểu thư tính danh, người cũng không cần biết Ta là ai, ngày sau cũng định sẽ không gặp nhau, chuyện hôm nay chỉ có người ta ba người biết được mà thôi, cùng tiểu thư danh tiết không tổn hao gì, tốt, người đỏ máu quá nhiều, không cần nói nghỉ ngơi thật tốt một hồi, ta đi tìm một chút ăn, mẹ Triệu Hải gia hỏa này tay chân cũng quá chậm, chờ người xin cứu Bình lão tử thi cốt đều rét lạnh." Lưu Nghị lập tức khoát tay áo, nghiêm nghị nói, về sau không đợi thiếu nữ đáp lời liền đã đi ra, còn không quên ngoái Triệu Hải vài câu.

Thiếu nữ ngay từ đầu nghe hắn nói đến trịnh trọng, trong lòng rất là không thích, người nói danh tiết không tổn hao gì liền không tổn hao gì sao ? Sáng tỏ cho người xem sạch sẽ liền đến một câu như vậy,

Lúc này nàng cũng đã đem Lưu Nghị sự cấp tòng quyền chi ngôn tự động không để ý đến, về sau nghe được Lưu Nghị nể nang thú vị, không khỏi che miệng mà cười, trong lòng kỳ quái như thế những này thô tục từ hắn miệng bên trong ra cũng không phải như vậy không lọt tai, bỗng nghĩ đến hắn đã nhận biết Triệu Hải, mình tới thời điểm tiếp hỏi hẳn chính là, trong chớp nhoáng này trong lòng suy nghĩ Điện Thiêm, cảm giác hết sức kỳ quái, nhìn xem Lưu Nghị bóng lưng nàng căn bản không biết nên giải thích như thế nào mình tâm tình.

Từ trong bao quần áo lấy lương khô cùng thịt khô, trước mắt nhưng lại hiện lên mới kia thiếu nữ mặt mũi tái nhợt, Lưu Nghị không khỏi lách mình lại tiến vào trong rừng, sau một lát đã dẫn theo hai con thỏ rừng đi ra, tại bên dòng suối dâng lên ngọn lửa một trận bận rộn về sau, hương khí liền bốn phía ra, nghe được người thêm ăn nhỏ dãi, nhiều năm sơn lâm sinh hoạt, Lưu Nghị đồ nướng mức độ cực cao, Ngọc nhi cùng bên cạnh hắn mấy cái nha hoàn hưởng qua về sau đều là tán thưởng có thừa, bây giờ đối với chủ tứ tự nhiên cũng không ngoại lệ.

"Công tử, cái này thịt thỏ nướng ăn ngon thật, Dao Hồng chưa hề chưa ăn qua mỹ vị như vậy." Tiểu Nha Hoàn tràn đầy phấn khởi vừa ăn vừa khen, thiếu nữ ăn tư thái cũng rất là ưu nhã, xem xét đúng vậy thưởng nhỏ như thế, tuy nhiên người này cho mình khối thịt đều là xé nát, rất tốt nuốt xuống, hương vị cũng quả thật không tệ, tựa hồ trong hoàng cung nhà bếp đều không có hắn tốt như vậy thân thủ, nhìn hắn bộ dáng tuấn lãng, một thân tốt võ nghệ, lại vẫn biết cái này nhà bếp sự tình, người này đến cùng là ai ? Thiếu nữ cúi đầu ăn lại thỉnh thoảng nhìn lên Lưu Nghị vài lần, một khi hắn nhân quang chuyển qua liền lại lập tức cúi đầu.

Người là sắt, cơm là thép, câu nói này xác thực không giả, ăn no rồi bụng, lại uống mấy bát mát lạnh suối nước, thiếu nữ mặt tái nhợt bên trên đã có mấy

Phản Hoa Hồng chói sáng, tại ánh lửa chiếu rọi phía dưới như hoa dung nhan càng là rung động lòng người Tâm Phách, thế nhưng là trước mặt nam tử này lại tựa hồ như làm như không thấy, chỉ là ngửa đầu nhìn trời không biết đang nhìn cái gì, thiếu nữ trong lòng không khỏi có chút u oán, hôm nay nam tử này không riêng cứu được các nàng chủ tử tính mệnh, còn . . . Lúc này hần cương nghị khuôn mặt tại ánh lửa hạ càng là có một loại nào đó khó tả hấp dẫn nhân chi chỗ, thiếu nữ cũng không mở miệng, chỉ đem thân thể tựa ở thóc bên trên chộp mắt, nhưng hơi mở hai mắt chưa hề liền không có rời đi cái này trong lòng nàng thần bí khó lường nam tử.

"Tới, Dao Hồng, hầu hạ nhà người tiểu thư." Này thời không bên trong truyền đến một tiếng Ung rít gào, Lư Nghị lập tức mặt hiện vui mừng, nói với Dao Hồng, Dao Hồng tuy là không hiểu nhưng cũng không có vi phạm hần ý tứ, đem tiểu thư đỡ dậy về sau lại đem Lư Nghị trường sam phủ thêm cho nàng, sau một lát liền loáng thoáng trông thấy ngoài bìa rừng tựa hồ có ánh lửa chớp động, càng có thể nghe thấy tiếng người tiệp cận.

Lư Nghị Thánh Lực tất nhiên là ở xa Nhị Nữ phía trên, hần đã nghe thấy được Triệu Hải la lên Dao Hồng âm thanh, lập tức thét dài lên tiếng, quả nhiên trong rừng điểm điểm ánh lửa đã hướng bọn hần chỗ này đồng lửa đi tới, hần biết mình sự tình xem như hoàn thành, cũng không muốn cùng Triệu Hải gặp nhau, lập tức thu thập xong đồ vật đất ngựa mà liền đi, "Tiểu thư, tìm người người đến, tại hạ cáo từ."

"Công tử dừng bước, công tử. ." Lư Nghị vút xuống một câu liền vào trong rừng, thiếu nữ tuy là cao giọng la lên hần lại cũng không quay đầu lại, không một hồi liền biến mất tại trong rừng chỗ sâu, mà Dao Hồng cũng là kêu to lên tiếng, theo tiếng bước chân càng ngày càng gần, Triệu Hải cùng một đám Quân Sĩ đã xuất hiện ở trước mắt.

"Thái tiểu thư, Triệu nỗ cứu viện tới chậm, mong rằng tiểu thư chớ trách, lần này đi kinh, tất tại Thái đại nhân trước mặt thỉnh tội, may mà Lang huynh xuất thủ tương trợ mới bảo đảm tiểu thư không việc gì, ân, Lang huynh rồi?" Trông thấy thiếu nữ cùng Dao Hồng, Triệu Hải trên mặt thần sắc rõ ràng buồn lòng, nhưng lập tức lại có chút xấu hổ, mới một mình chạy trốn hoàn toàn chính xác không phải nam nhi gây nên, hần trở lại trên trán mồ hôi đến viện binh thời điểm, chỉ nhìn thấy mười mấy Goo gia đình thi thể, Thái tiểu thư chủ tớ lại là chẳng biết đi đâu, nghĩ đến nhất định là được Lang Sinh cứu, hần thuận miệng ngựa dẫu ấn tìm nửa ngày đợi cho sắc trời đã tối mới tìm ở đây, một phen nói xong mới phát hiện Lang Sinh cũng không ở đây, không khỏi mở miệng hỏi.

"Lang huynh, hần họ lã sao? Hần đã chịu ứng Triệu công tử mời xuất thủ tương trợ, nghĩ đến Triệu công tử nhất định biết được hần tính danh chỗ ở, mong rằng cáo tri kỹ càng." Thiếu nữ ngay từ đầu nhìn thấy Triệu Hải chỉ là Ngọc Diện phát lạnh, nhưng nghe thấy hần xưng kia người vì huynh lại là lập tức mở miệng hỏi.

"Người này là ta hảo hữu, họ Lang tên Sinh, chính là chỗ này Ngu Sơn nhân sĩ, chỉ là cư Vô Định chỗ, tuy nhiên tiểu thư không cần lo lắng, hàng năm hần cũng sẽ cùng Triệu nỗ gặp được vài lần." Lúc đầu coi là muốn bị nữ nhân mắng bên trên một phen, nhưng hôm nay gặp nàng hỏi Lang Sinh, lại là một mặt vội vàng, Triệu Hải không khỏi có chút đặc ý nói, đương nhiên cũng tăng thêm rất nhiều khoa trương.

"Ngu Sơn Lang Sinh, ta nhất định sẽ tìm tới người." Thiếu nữ nghe vậy sắc mặt hoà hoãn lại, quay người nhìn xem Lư Nghị rồi đi chỗ, trong lòng âm thầm đứng nghiêm quyết tâm.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Thất Hồn chứng bệnh

Mặc kệ thiếu nữ trong lòng nghĩ thế nào, tại Lư Nghị mà nói, mỗi lần xuất thủ tương trợ bất quá là một việc nhỏ xen giữa mà thôi, lúc này hần đang vui nhanh đứng tại trong bầy sói, đàn sói đều lộ ra rất là hưng phấn, đem bọn hần Vương vây quanh ở trung gian không ngừng ngửa đầu thét dài, còn có mấy cái đã đến Lư Nghị trước người thân thiết dụi, đã lâu không gặp, Lư Nghị nhìn thấy đàn sói cũng là vô cùng thân mật, những này mãnh thú đối người tốt cũng được xấu cũng được toàn bộ xuất phát từ chân tâm, cái này khiến hần cảm giác phi thường hài lòng.

Đối thường nhân mà nói cực kỳ khó được ba loại Thảo Dược lại gần không được Lư Nghị cái này sơn lâm Lang Vương, chỉ tốn hai thiên thời ở giữa hần đã được đến mình muốn đồ vật, trước khi rời đi tự nhiên lại là một trận không bỏ, đàn sói cái chủng loại kia không muốn xa rời ánh mắt để hần có một loại muốn khóc cảm giác, đáng tiếc lần này là vì mẫu thân chữa bệnh, sớm một ngày tốt một ngày, nếu không Lư Nghị khẳng định sẽ cùng đàn sói nhiều chỗ bên trên một thời gian.

Một đường Khoái Mã phi nước đại trở lại Thượng Đảng, Lư Nghị nhà đều không có về đã thẳng đến Hồi Xuân cư, nhìn thấy hần xuất hiện thời điểm Chu Cần rất là kinh ngạc, lúc đầu cái này ba loại trân quý Thảo Dược là hần dùng để khó xử Lư Nghị, không nghĩ tới hần chẳng những mang tới, còn vẹn vẹn chỉ dùng nửa tháng thời gian. Thăm tra đối chiếu không sai về sau, Chu Cần cũng là lời ra tất thực hiện, không nói hai lời nhắc lên cái hòm thuốc liền cùng Lư Nghị đi vào trong nhà.

"Thiếu gia! Thiếu gia trở về, nhanh đi thông truyền lão gia!" Thủ môn Gia Đình xa xa đã nhìn thấy Lư Nghị thân ảnh, hai người thật nhanh nghênh tiếp dắt ngựa cho hần, cũng nhận lấy Chu Lang bên trong cái hòm thuốc, một người khác thì chạy vội nhập viện lớn tiếng la lên, sau đó thiếu gia trở về tin tức cùng

tương truyền, cái này hơn một tháng thời gian Lưu Nghị lấy cách làm người của hắn cũng thắng được một đám hạ nhân tôn trọng, không đợi hắn đi vào chính đường, Lưu Vũ đã tại giả quán gia cùng đi phía dưới ra đón.

"Tổ Phụ, tôn nhi nóng vội mẫu thân chi bệnh, đi trước Chu Tiên Sinh nơi đó, mong rằng Tổ Phụ chớ trách." Hiển nhiên người nhà loại này ôn nhu cùng đàn sói đừng không hai gây nên, Lưu Nghị vội vàng tiến lên nói.

"Trở về liền tốt, trở về liền tốt, mau mời Chu Tiên Sinh đi thôi." Lưu Vũ nghe vậy liền tiếp âm thanh nói, hắn từ Lưu Phúc trong miệng cũng được biết cái này ba loại Thảo Dược sinh tại trên vách đá dựng đứng, tôn nhi tuy nói ngay tại sơn lâm nhưng ai lại dám chịu bảo đảm không việc gì, hắn một mảnh hiếu tâm cảm động, mình không ngăn cản được, nhưng cái này mười mấy ngày đều là nóng ruột nóng gan, sợ cái này cửu biệt trở lại gia môn, lại có thể để hắn hài lòng tôn nhi có nửa điểm ngoài ý muốn, bây giờ gặp hắn cùng Chu Cần một đường trở về tất nhiên là trong lòng đại hỉ, cái nào lại so đo cái khác.

Một già một trẻ này bồi tiếp Chu Cần một chỗ đi vào Nội Viện, mấy cái Tiểu Nha Hoàn nhìn thấy thiếu gia cũng là mừng rỡ, đều đi theo bọn hắn đi vào phủ nhân trong viện, Bích Ngân đã sớm biết được thiếu gia lần này ra ngoài là vì mẫu cầu y, gặp hắn cùng lão gia đi theo một cái tiên sinh đến đây cũng lập tức đem phủ nhân hầu hạ thỏa đáng, để Chu Cần dễ dàng cho bắt mạch, từ khi Lưu Nghị đến sau phủ nhân tình huống đã khá nhiều, chỉ là mười mấy ngày nay không thấy đến thiếu gia mỗi ngày đều muốn náo điểm tính khí, Lưu Nghị biết được tiến lên một trận mềm giọng về sau phủ nhân đã biến mười phần yên tĩnh, Chu Cần đầu tiên là kỹ càng hỏi thăm Bích Ngân phủ nhân bệnh tình, về sau lại đùa với nàng nói thêm vài câu lời nói, mới tọa hạ chính thức bắt đầu bắt mạch, phòng bên trong lập tức yên tĩnh im ắng.

Mới một phen tra hỏi từ âm thực đến hành động, có chút vấn đề nhìn như cùng bệnh tình cũng không một chút liên quan, nhưng Chu Cần lại hỏi cẩn thận vô cùng, Lưu Nghị trong lòng ám đạo Hoa Hạ y học coi trọng vọng vấn vấn thiết, trước mắt Chu Cần hiển nhiên làm được cực kỳ chăm chú, tuyệt không giống hậu thế phim truyền hình bên trong như thế lên đứng vậy bắt mạch, kỹ thuật trong lòng của hắn cũng có chút kỳ quái, mẫu thân bệnh này tại hậu thể gọi là bệnh tâm thần, hắn là thuộc về não khoa đi, cái này cũng có thể từ mạch tượng bên trên nhìn ra được sao? Bất quá bây giờ hắn cũng chỉ có tin tưởng Trung y thần kỳ, Tĩnh Tĩnh quan sát đến Chu Cần chuyên chú khuôn mặt, Lưu Nghị phát hiện mình nhịp tim đập đều theo hắn lòng mày nhăn lại trình độ lúc nhanh lúc chậm, sợ hắn nói ra cái gì không có thuốc chữa chi ngôn.

Ước chừng qua thời gian uống cạn chung trà, Chu Cần mới buông xuống phủ nhân cổ tay, lại lấy ra một cây Ngân châm tại nàng trên cổ tay trên cánh tay mấy chỗ khác biệt vị trí đâm mấy châm, đồng thời cũng mắt không chớp nhìn chăm chăm nàng bất luận cái gì phản ứng, ở trong mắt Lưu Nghị, mẫu thân thần sắc khi thì ngốc trệ, khi thì lại là lên tiếng kêu đau, nghĩ đến Chu Tiên Sinh là thông qua nàng phản ứng đến xác định bệnh chứng cường nhược, một phen quan sát về sau, Chu Cần để Bích Ngân chiếu cố phủ nhân, mình thì thu thập cái hòm thuốc đi tới gian ngoài, Lưu Nghị tất nhiên là lập tức đuổi theo.

"Chu Tiên Sinh, mẹ ta bệnh tình như thế nào?" Lưu Nghị sau khi ra cửa liền vội vã hỏi.

"Lưu phủ nhân này chứng chính là Thất Hồn chứng bệnh, không phải được thạch trị được, may mắn Lưu gia phú quý, mười mấy năm qua chiếu cố cực kỳ chu đáo, đối người bên ngoài sợ là chống đỡ không đến hôm nay, lấy lão phu thấy, phủ nhân Tâm Mạch chỗ có một cổ tích tụ chi khí, nghĩ đến là trải qua một chút buồn lo sự tình, dưới mắt chỉ có dùng Ngân Châm đâm huyết vì nàng làm dịu tích tụ, tuy nhiên phương pháp này thấy hiệu quả chậm chạp, tuyệt không phải nhật nguyệt chi công." Chu Cần ngồi xuống về sau tiếp nhận Thúy Sợi dâng lên trà thơm, trầm ngâm một lát mới lên tiếng nói.

"Kia lấy tiên sinh ý kiến, gia mẫu có thể hay không chữa trị?" Nghe Chu Cần chi ngôn, Lưu Vũ cùng bọn nha hoàn mặt bên trên có một ít vẻ thất vọng, nhưng Lưu Nghị lại là trong lòng bội phục, cái này Chu Tiên Sinh lời nói cùng mẫu thân triệu chứng cũng không hai gây nên, đủ thấy Kỳ Công lực bất phạm, tinh thần loại tật bệnh đặt ở hậu thể đều là y học nan đề, huống chi là gần hai ngàn năm trước Hán triều? Huống hồ nghe hắn ngữ khí tựa hồ còn có chuyển cơ.

"Cái này Thất Hồn chứng bệnh rất khó ra tay, chỉ có thể nuôi mà khó tả trị, tuy nhiên có lão phu Ngân Châm đâm huyết vì nàng thư giãn tích tụ chi khí về sau nhưng chậm rãi điều dưỡng lại coi hiệu, nếu không tiếp qua một chút thời gian tất có Đại Hại, lão phu ước đoán phủ nhân bệnh này nếu là từ buồn lo mà lên, có thể trải qua buồn lo mà càng, ngược lại là cái này độ rất khó phỏng đoán, vì kế hoạch hôm nay ngoại trừ hạ châm bên ngoài, người thân nhất cần nhiều hơn làm bạn, đối Kỳ Chứng trạng nhưng có hòa hoãn hiệu quả." Chu Cần một phen nói đến rất là cẩn thận.

"Chu Tiên Sinh nói rất đúng, tiểu tử tất chiếu tiên sinh chi ngôn mà đi." Lưu Nghị cung kính nói, Chu Cần phần này kiến thức có thể nói cực kỳ bất phạm, nói lên ứng đối chi đạo cũng là rất có đạo lý, tự mình biết là bởi vì có hậu thể kiến thức, mà tại Chu Cần, lại hoàn toàn là tự thân y học tạo nghệ, buồn lo đối Ngôn Chi đúng vậy mãnh liệt kích thích, hậu thể bệnh tâm thần người trải qua này mà càng chỗ nào cũng có, người này Y Thuật thật là cao thâm mật trắc, huống hồ lời từ hắn bên trong liền có thể nghe ra hắn đối bệnh nhân cùng y học cẩn thận, cái gọi là Nhân Tâm nhân thuật, cái này Chu Lang bên trong hoàn toàn xứng đáng.

"Chu Tiên Sinh, lão phu được nghe cái này buồn lo chi ngôn, không biết Xung Hi sự tình có thể hành chi?" Lúc này lại là Lưu Vũ mở miệng hỏi, nhìn cháu trai thần sắc, ngữ khí của hắn cũng mười phần khách khí.

"Xung Hi? Có thể thử một lần, coi như vô hiệu giờ cũng vô hại, hôm nay liền như thế đi, về sau cách mỗi ba ngày, lão phu sẽ đến phủ thượng cho phủ nhân dùng châm, đoạn này thời gian âm thực tạm lấy thanh đạm làm chủ, không thể có thức ăn mặn, vẫn cần ghi nhớ, lão phu cáo từ." Được nghe Lưu Vũ chi ngôn, Chu Cần lại là sững sờ, suy nghĩ một lát chi hậu phương mới trả lời, lại đối Lưu Nghị thông báo một chút liền mở miệng cáo từ.

"Đa tạ tiên sinh xuất thủ tương trợ, Lưu Nghị sẽ làm ghi khắc phếp phủ, ta đưa tiên sinh." Lưu Nghị nghe vậy có chút cảm kích nói, Hoa Hạ từ xưa có lời, thuốc bổ không bằng ăn bổ, xem ra Chu Tiên Sinh cũng là tính thông đạo này, lập tức vì biểu lòng biết ơn cũng tự mình đưa Chu Cần đi ra ngoài, cũng để giả quán gia phái người đem hắn đưa về, về sau cách mỗi ba ngày đều đến cửa đi đón, đương nhiên hắn cũng sẽ không quên tạ lấy trọng kim, lần này Chu Cần nhưng không có nhiều hơn chối từ, thần nhiên thụ chi.

"Nghị nhi, mới Chu Tiên Sinh cũng từng nói cùng Xung Hi sự tình có thể thực hiện, ta nhìn vẫn là nhanh chóng đem người cùng Ngọc nhi sự tình làm, coi như vô hiệu cũng có thể sớm một chút vì ta Lưu gia nối dõi tông đường, nói không chừng mẹ ngươi nhìn thấy cháu trai liền có thể khỏi hẳn cũng chưa biết chừng, a, còn có một chuyện, người Ông Ngoại & Bà Ngoại cùng Cữu Cữu đã đáp ứng đến đây, lúc này nghĩ đến đã ở trên đường, vừa vặn có thể gặp

phải." Đưa tiễn Chu Cần về sau, Tổ Tôn hai người trở lại Đại Đường, Lưu Vũ liền lên tiếng nói, việc này hẳn mới đã có lập kế hoạch, một là vì con dâu chi bệnh, thứ hai cũng hi vọng sớm một chút ôm vào chất trai, cái gọi là thành gia lập nghiệp, mình tôn nhi vẫn vô song toàn, tương lai nhất định có một phen hành động, trước tìm tri kỷ người chiếu cố cũng là lưỡng toàn kỳ mỹ.

"Việc này tôn nhi mặc cho Tổ Phụ an bài." Nghe Tổ Phụ lời ấy, Lưu Nghị biết hẳn vì chính mình đã làm rất nhiều, hưởng hồ đối trùng vui sự tình cũng có một chút chờ mong, liền lên tiếng nói.

"Tốt, tốt, ta lập tức liền đi an bài, đã nói xong sự tình coi như hẳn đại ca không Hối Dã không thể một mực kéo lấy, mấy ngày nay lão phu nhất định phải vì ngươi thành sự." Lưu Vũ nghe vậy đại hỉ, lập tức đứng là lập tức đứng dậy đi an bài, lại đem Lưu Nghị một người nhét vào đường bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: 1 đêm nồng tình

Lưu Vũ nóng vội cháu yêu hôn sự, đúng là thân hướng Trương gia một nhóm, tuy là Nạp Thiếp, hẳn cũng không có chút nào lãnh đạm chi ý, lễ hỏi chuẩn bị rất là phong phú, Trương Vân ngược lại không phải người tham của, chỉ là lúc trước đã cho phép việc này, Lưu gia chủ lại tự mình đến nhà, liền ứng thừa sẽ tại ba ngày sau đem Ngọc nhi đưa đến Lưu gia, Dương thị thì là vui mừng hơn hờ, buổi chiều cũng bắt đầu dạy bảo Ngọc nhi làm vợ người sự tình.

Cũng may Trương Hổ ngày kế tiếp chạy tới Thượng Đảng, cùng muội muội gặp nhau tự có một phen buồn vui, Lưu gia đại nghiệp lớn, danh tiếng cũng không kém, Lưu Nghị vẫn là trưởng phòng Trưởng Tôn, đối với muội muội việc hôn nhân hẳn cũng không có quá nhiều ý kiến. Chỉ là đưa ra muốn cùng Lưu Nghị gặp mặt một lần, Lưu Nghị vui vẻ phò ước, hẳn cái này Đại Cữu Từ là một cái điển hình Người đọc sách, tuy nói xuất thân bản hàn lại vô cùng có khí khái, trước mắt tuy là đề cử gặp khó cũng không có nửa điểm muốn lợi dụng Lưu gia thế lực ý nghĩ, chỉ là hung hăng cần dặn Lưu Nghị muốn thiện đãi muội muội, điểm ấy cũng làm cho Lưu Nghị rất là yêu thích, ngày sau có cơ hội không ngại chiếu cố một chút người trong nhà.

Cháu yêu Hi Sự, cho dù chỉ là Nạp Thiếp Lưu Vũ cũng đem phô trương làm mười phần, Lưu Nghị tuy là không thích những này lễ nghi phiền phức, nhưng đây là Tổ Phụ một mảnh tâm ý, đối Ngọc nhi mà nói cũng là một loại thân phận biểu tượng, hưởng hồ còn có thể Vi Nương Xung Hi, cũng liền an tâm mặc cho phân phó. Cái này Xung Hi sự tình tuy nói tại hậu thế mà nói không có cái gì khoa học căn cứ, nhưng dân gian truyền miệng, tự nhiên cũng có nó đạo lý, khi hẳn mang theo Ngọc nhi tham kiến mẫu thân thời điểm, phu nhân trên mặt có lấy rõ ràng từ ái cùng hoan hỉ, thậm chí tại chỗ nước mắt chảy ròng, lại còn lời kéo Ngọc nhi hỏi vài câu gia thế, cái này khiến Lưu Nghị mừng rỡ, Ngọc nhi thuở nhỏ không có mẫu thân, trong lòng sớm đem Lưu Nghị mẹ xem như thân nương, bây giờ gặp nàng đối với mình cực thiện, cũng âm thầm lập Định Tâm nghĩ sau này muốn đem hết khả năng chiếu cố tốt bà mẫu.

Lúc đầu Lưu gia Hi Sự, Lưu Nghị nhân duyên lại rất tốt, một loại thân thiết nhao nhao muốn cùng hẳn uống làm chúc mừng, nhưng Lưu Vũ nóng vội nói đôi tông đường sự tình, tôn nhi nếu là say còn thể nào động phòng? Đúng là dốc hết sức khuyên can, chỉ làm cho Lưu Nghị uống rượu mấy chén liền gọi hẳn vào nhà, kỳ thực việc này không cần gấp tại nhất thời, Lưu Vũ cũng là biết rõ, nhưng vẫn là cảm thấy càng nhanh càng tốt, lão nhân gia lần này tâm tư cũng có phần đáng yêu.

Tục ngữ nói người là y phục Mã là yên, lại có Hi Sự tinh thần thoải mái, Ngọc nhi vốn là sinh mỹ mạo, hôm nay một thân y phục càng là phá lệ kiều diễm rung động lòng người, trong phòng đốt một đôi to lớn nến đỏ, đến Lưu gia Lưu Nghị mới biết được tại cái này thời đại, ngọn nến cũng coi như được là một loại xa xỉ phẩm, cũng chỉ có Hào Môn Đại Hộ mới có thể có được, bình thường Bách Tính Gia dùng vẫn là bó đuốc cùng ngọn đèn, cái này một đôi nến đỏ chính là có giá trị không nhỏ, tại Tân Phòng bố trí lên Lưu Vũ cũng là toàn lực ứng phó.

"Ngọc nhi, ngươi hôm nay thật xinh đẹp, đẹp mắt." Nến đỏ thấp thoáng phía dưới, Ngọc nhi mỹ lệ khuôn mặt mặt mày tỏa sáng, chính là Lưu Nghị cũng nhìn sững sờ, lập tức đến gần về sau nhẹ nói, khả năng bây giờ còn chưa xuất hiện xinh đẹp cái này hình dung từ, Lưu Nghị gặp Ngọc nhi nghĩ vẫn thần sắc lại bộ sung một câu.

Ngọc nhi nghe vậy không có ngôn ngữ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại là bay lên hai đóa đỏ ửng, hôm nay nàng cũng coi là tâm nguyện được đền bù, lại gặp phu quân khách lệ dung mạo của nàng, có thể nào không lòng tràn đầy hoan hỉ? Nhưng lại cũng không biết lúc này nên nói cái gì, chỉ có thể mỉm cười nhìn cùng với chính mình phu quân, bộ dáng đáng yêu chi cực.

"Ha ha, nay Thiên Khai bắt đầu Ngọc nhi chính là ta Lưu Nghị thê tử, ngươi yên tâm, cái này Nạp Thiếp sự tình chỉ là nghe theo Tổ Phụ lời nói, ta sẽ không đi coi trọng cái gì danh phận gia thế, về sau nhất định chiếu cố thật tốt ngươi, đau lòng ngươi." Nhìn xem Ngọc nhi bộ dáng, Lưu Nghị trong lòng thương yêu nổi lên, ôn nhu nói, ánh mắt rất là kiên định, tại hẳn mà nói, câu nói này chính là một cái hứa hẹn.

"Lưu đại ca, không, phu quân yên tâm, Ngọc nhi chỉ cần có thể cùng ngươi một chỗ liền rất hoan hỉ, rất nhiều quy củ thắm nương đều đã thông báo, Ngọc nhi chỉ là cái Sơn Dã Thôn Cỗ, thế nhưng sẽ cẩn thận làm việc, không cho phu quân thất lễ, càng phải hảo hảo phụng dưỡng mẹ, ta nhìn hôm nay mẹ cùng

rất vui vẻ." Lư gia chính là Hào Môn Đại Hộ, Dương thị tự nhiên cùng Ngọc nhi bàn giao rất nhiều, để nàng hành sự muốn xử chỗ cẩn thận, không thể nhận người chỉ trích, nếu không sẽ chỉ làm phụ quân thất lễ, Ngọc nhi nghe vậy tất nhiên là nghe theo, tuy nhiên nói đến thăm nương bàn giao thời điểm nàng vẫn là thẹn thùng cúi đầu, bởi vì kia có rất nhiều nàng trước kia không biết sự tình.

"Không cần như thế, ta liền thích người thật vui vẻ bộ dáng, mọi thứ đều muốn theo cái gì dễ nghĩa còn có cái gì ý tứ,

Ngọc nhi người không cần quá mức để ý, có ta ở đây, lớn hơn nữa sự tình cũng sẽ cho người khiêng! Về sau chúng ta liền cùng một chỗ chiếu cố mẹ." Lư Nghị lên tiếng nói, hần cũng không hi vọng cái này đáng yêu tiểu nha đầu biến thành gò bó theo khuôn phép phụ nhân, còn đặc địa làm một cái hữu lực động tác.

"Ừm, Ngọc nhi hết thấy đều nghe phụ quân." Thăm nương nói với nàng quy củ rất nhiều, đầy đủ vượt ra khỏi nàng nhận biết, đương nhiên vì Lư Nghị Ngọc nhi sẽ làm tất cả, nhưng khó tránh khỏi cũng có chút thấp thỏm, bây giờ gặp phụ quân như thế quan tâm càng cảm giác nhờ vả đến người, nàng cũng nhất định sẽ chiếu cố tốt phụ quân.

Hai người dùng hộp chén rượu, liền liền lên giường nghỉ ngơi, ngày đó tại trong núi rừng mỗi đêm Ngọc nhi đều muốn tại trong ngực hần ngủ, cũng là quen thuộc, về phần phụ thê chỉ sự, nhìn xem Ngọc nhi bộ dáng Lư Nghị thật đúng là khó xuống tay, tuy nói tại cái này thời đại Ngọc nhi đã đến kết hôn tuổi tác, nhưng tại Lư Nghị mà nói nàng đúng vậy một cái vị thành niên tiểu cô nương, loại chuyện đó sẽ để cho hần sinh ra tội ác cảm giác.

Nhưng hôm nay tình huống lại có chút khác biệt, Lư Nghị tại đem Ngọc nhi ôm vào lòng lúc Hậu Minh hiển có thể cảm giác được nàng gấp Trương Hòa có chút run rẩy, hần coi là đây chỉ là hôm nay khẩn trương, liền nhẹ nhàng vuốt ve Ngọc nhi hương phát vì nàng thư giãn tâm tình. Hần lại không biết ngày đó hai người ở chung tự nhiên là bởi vì Ngọc nhi không trải qua nhân sự, bây giờ nghe thăm nương một lời nói mới biết nguyên lai hai vợ chồng không phải chỉ riêng ngủ ở cùng một chỗ là được, còn muốn có kia cảm thấy khó xử sự tình, trong lòng có lo lắng phản ứng tất nhiên là khác biệt.

Theo phụ quân ôn nhu, Ngọc nhi gấp Trương Dã dần dần làm dịu xuống tới, thân thể rõ ràng buông lỏng, có thể khiến nàng kỳ quái là Lư Nghị biểu hiện lại cùng thăm nương trong miệng nói tới khác biệt, minh thân là Thiếp Thị, là phải thật tốt hầu hạ phụ quân, đây cũng là làm hần vui lòng phương pháp tốt nhất, mà lại không có việc này, là không thể sinh con dưỡng cái, Ngọc nhi thế nhưng là rất muốn vì Lư Nghị kéo dài hương hỏa, cái này tại nữ nhân mà nói cũng là lớn nhất quang vinh. Lúc này thăm nương cho nàng chỗ nhìn những cái kia bức họa từng cái thoáng hiện tại não hải, tuy là cảm thấy khó xử nhưng thăm nương lại nói đây là Nhân Luân đại đạo, không có nữ nhân đều phải trải qua, trong bóng tối Ngọc nhi gương mặt xinh đẹp ửng đỏ quan trọng xuống môi, bắt đầu hết sức hướng Lư Nghị gần sát.

Hành động này đại xuất Lư Nghị dự kiến, không sai hần có thể bằng vào mình ý chí lực cùng tội ác cảm giác áp chế dục vọng, nhưng tại hậu thế hần nhưng là phong nguyệt giữa sân nổi danh nhân vật, đi vào thế này về sau lại là bỏ đã lâu chí thân, bây giờ tại Ngọc nhi toàn diện gần sát phía dưới lập tức lên phản ứng.

"Ngọc nhi, người làm sao rồi?" Lư Nghị hít sâu một hơi, toàn lực ngăn chặn phía dưới xúc động, nỗ lực đối Ngọc nhi hỏi, lúc này hần giọng nói mình nghe đều cảm giác rất là quái dị.

"Thăm nương nói, thành thân thời điểm đây là phụ nhân chi đạo, có thể để cho phụ quân vui vẻ, Ngọc nhi phải thật tốt hầu hạ phụ quân." Tiểu nha đầu lập Định Tâm nghĩ về sau rất là kiên định, bình thường nói không ra miệng nói tại cái này hắc ám bên trong tựa hồ cũng càng thêm dễ dàng lối ra, nàng ngây ngô động tác cũng không đình chỉ.

Theo nàng động tác, Lư Nghị dục hỏa không thể ngăn chặn mãnh liệt bốc cháy lên, đã lại khó khắc chế, một cái xoay người đem Ngọc nhi đặt ở dưới thân, kéo Thủy Giải trừ quần áo của hần, tuy nhiên động tác vẫn như cũ rất là nhu hòa, Ngọc nhi ưm một tiếng, Lư Nghị chủ động để nàng có một loại chưa bao giờ có cảm giác, được hần áp chế đồng thời nàng lập tức đứng vậy một trận choáng váng, loại kia cảm giác tựa hồ rất là vui vẻ, con kia không chỗ không đến đại thủ cũng chỉ không ngừng kích ra nàng kích tình, quần áo được sau khi giải trừ, kiều nộn da thịt bại lộ trong không khí, Ngọc nhi hai tay che mặt, trên da thịt lên vô số nhỏ bé hạt tròn.

Hắc ám là đối thường nhân mà nói, ở trong mắt Lư Nghị nhưng không có nửa phần trở ngại, trước mắt là một bộ Dương Chi Bạch Ngọc tràn ngập thiếu nữ sức sống thân thể, núi non chập trùng, thung lũng thanh u, còn có một cổ nhân nhạt mùi thơm quanh quần chớp mũi, lúc này hần chỗ nào còn có thể nhìn được? Ôn Hương Nhuyễn Ngọc lại xấu, xúc tu đều là hương mềm mịn màng, tứ chi dây dưa, Ngọc Nhân há miệng duyên dáng gọi to, trong trường vô cùng tiêu hồn.

"Ngọc nhi." Thiếu nữ chưa nhân sự, chỗ nào trải qua được Lư Nghị bức này tay già đời trêu chọc? Đây Thi Mị mắt như tơ, đỏ mặt đầy mặt, tóc mây tán loạn, Lư Nghị như nói mê khẽ gọi một tiếng, liền bắt đầu thúc ngựa đình thương! Theo Ngọc nhi một tiếng thờ nhẹ, lạc hồng nhao nhao mà xuống, ngán ngủ đau đớn về sau là một loại phong phú thỏa mãn, Ngọc nhi tứ chi đều quần đi lên, ôm chặt cái này nàng trong cuộc đời trọng yếu nhất nam tử, một đêm này phù dung trường âm, được lật xuân sóng, đạo không hết thiên miền tư vị.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Sát cơ giấu giếm

Cho dù là cưới dâu, Luru Nghi cũng không hề từ bỏ ngày thứ hai tập thể dục buổi sáng, đối với hắn mà nói cái này tựa hồ đã thành một loại bản năng, loạn thế ngay tại không xa, hắn cần nắm chặt mỗi một ngày thời gian, hậu thế hắn lợi dụng kiên quyết xuất chúng mà lấy xưng, bây giờ tại cái này thời đại, các dạng giải trí hoạt động so với hậu thế muốn thiếu quá nhiều, không có những này khó phân nghe hắn càng có thể kiên trì bền bỉ.

Ngọc nhi biểu hiện lại là để hắn hơi có chút giật mình, hắn đứng dậy không lâu, Ngọc nhi liền cũng đi lên, Luru Nghi biết bỏ đã lâu mình đêm qua có bao nhiêu dưng mẫn, từ điểm từ Ngọc nhi đứng dậy lúc cau mày biểu lộ liền có thể nhìn ra, tuy nhiên nàng chung quy là thợ săn nhà lên tiếng, thể chất không phải những cái được gọi là Đại Gia Khuê Tử có thể so, quả thực là nhện đau. Luru Nghi thấy đau lòng, cái này thời tiết sáng sớm càng là gió lạnh lạnh thấu xương, mình quen thuộc thì cũng thôi đi, Ngọc nhi cùng cùng với chính mình đã không cần lại giống như lúc trước, lập tức liền để nàng ngủ nhiều một hồi, cho gia gia kính trà thời điểm còn sớm.

Thân thể mặc dù bởi vì vừa mới phá Gu A có chút khó chịu, nhưng Ngọc nhi tâm tình lại là cực kỳ vui vẻ, đêm qua nàng ném đến giữa nam nữ cái chủng loại kia rung động lòng người tư vị, đột nhiên cảm giác được mình cùng Luru Nghi quan hệ trong đó lại tới gần một tầng, bọn hắn là thật hợp làm một thể! Đêm qua nàng là tại cực độ thể xác tinh thần vui mừng chỉ hậu phương mới mỗi một tiếp đi, nhưng nhiều năm thói quen vẫn là để nàng đứng giờ tỉnh lại, Luru Nghi quan tâm để nàng cảm động, nhưng mình bây giờ đã là phụ nhân, nhất định phải gánh vác lên chiếu cố Bà Bà trách nhiệm.

Luru Nghi tập thể dục buổi sáng đồng thời, Ngọc nhi cũng tới đến phụ nhân trong viện, cùng Bích Ngân một đường Vi Phu người chuẩn bị bữa sáng, hầu hạ nàng đứng dậy rửa mặt, Bích Ngân đối với Ngọc nhi đến rất là kính ngạc, tại nàng nghĩ đến, tuy nói nàng chỉ là Thiếp Thị, nhưng nhìn lão gia bài xuất lớn như vậy phó trưởng ai còn dám xem thường nàng? Không nghĩ tới Ngọc nhi không riêng đối với mình mười phần khách khí, làm lên sự tình đến càng là gọn gàng, tựa hồ rất là sẽ hầu hạ người, sẽ không mình chỉ cần dạy một lần nàng liền có thể làm theo, ngay từ đầu còn có chút hoài nghi nàng chỉ là làm dáng một chút, nhưng Ngọc nhi tại hầu hạ phụ nhân lúc cái chủng loại kia ánh mắt liền cùng thiếu gia giống nhau như đúc.

Có con trai con dâu tỉ mỉ chăm sóc, tăng thêm Chu Cần gần gũi, cha mẹ lại tới bên người, phụ nhân thân thể tại từ từ chuyển biến tốt đẹp, ba tháng về sau tuy nói thần trí còn chưa khôi phục khả thi thỉnh thoảng đã có thể nhận ra mình cha mẹ, nhất là đối Ngọc nhi cực điểm ôn nhu, trên gương mặt nếp nhăn cùng trên đầu tóc trắng đều tại dần dần giảm bớt, tình huống này nhìn ở trong mắt Luru Nghi cực kỳ vui vẻ, không riêng như thế, mẫu thân tựa hồ đối với ngoài thành mười dặm Sơn Thần Miếu rất có cảm tình, cách mỗi thời gian đều sẽ tiến đến thăm viếng, đối với cái này Chu Cần dốc hết sức ủng hộ, có một cái ký thác tinh thần đối nàng mà nói không thể nghi ngờ là có lợi.

Tân hôn yến ngơi, Tiểu Phu Thê tất nhiên là như keo như sơn, tuy nhiên Tam Nguyệt xuống tới Ngọc nhi bụng lại là không có nửa điểm động tĩnh, Luru Nghi vẫn còn tốt, loại này sự tình là có tỉ lệ, lại nói Ngọc nhi bây giờ còn nhỏ, hắn cùng việc này bên trên là rất có tiết chế; Luru Vũ coi như khác biệt, hắn không tốt lắm trực tiếp đến hỏi Tôn con cháu tức, cùng già quân gia thương lượng rất dài thời gian về sau cho rằng là Ngọc nhi thân thể quá mức gầy yếu đi, thể là liền để Ngọc nhi về sau không được lại sáng sớm hầu hạ phụ nhân, cũng lại cho nàng tăng lên mấy cái nha hoàn, như thế vẫn chưa đủ, lão gia tử quả thực là cầu Chu Lang bên trong mở một phần thực đơn, nhưng nói là dụng tâm lương khổ, Ngọc nhi tuy là không quen, thể nhưng biết đây là gia gia một mảnh tâm ý, đành phải thi hành theo.

Luru Nghi Ông Ngoại & Bà Ngoại liền chỉ là phổ thông bách tính, Ngoại Công đọc qua sách, trong nhà coi như giàu có, nhưng so sánh chi Luru gia đúng vậy thiên soa địa viễn, lần này Luru Vũ mời bọn hắn đến đây, lão nhân gia lúc đầu không muốn, nhưng sau cùng đau lòng nữ nhi lại nghe nói Ngoại Tôn ở đây lúc này mới đến đây, đối Luru Nghi từ cùng mười phần yêu thương, ngược lại là hắn Cửu Cửu Trương Hải nhìn qua giống như là cái chơi bởi lâu lỏng người, đối Luru gia người cùng Châu Ngoại đều có chút nịnh bợ, còn từng để Luru Nghi thay hắn mưu cái việc phải làm, đối với cái này Luru Nghi cũng không có cự tuyệt, lấy hắn hậu thế lịch duyệt, Cửu Cửu tuy có Tiểu Thị Dân nịnh nọt, nhưng còn hạnh bản tính không hỏng.

Bệnh tình của mẫu thân tại dần dần chuyển biến tốt đẹp, Ngọc nhi đối với mình chiếu cố lại là từng li từng tí, Luru Nghi là càng thêm toàn lực ứng phó với đầu vào tập Văn luyện võ bên trong đi, ba tháng qua trong nhà Tư Bình đã được hắn huấn luyện cực kỳ cường悍! Vũ khí lạnh thời đại không giống hậu thế, Chiến Trận trong đời chiến là có thể tạo được rất đại tác dụng, Luru Nghi nhưng luôn luôn không cho rằng mình là cái gì quân sự thiên tài, hắn am hiểu chính là một chút cơ bản tổ chất đúc luyện cùng ngưng tụ nhân tâm,

Tập luyện Chiến Trận sự tình vẫn là từ Luru Báo đến phụ trách, người này là cùng theo Luru Vũ đi lên chiến trường, ba trăm người không làm khó được hắn. Đương nhiên chính hắn cũng tại nỗ lực tăng cường, không riêng từ Bình Thư bên trong hấp thụ, cũng mỗi ngày đều tại giống Tô Phụ mời Giáo Thống Bình chỉ đạo, Luru Vũ già tới như thế một cái hài lòng cháu trai, chỉ là dốc túi tương tự.

Thời gian trong lúc vô tình trôi qua, Luru Nghi cũng lấy hắn binh dị gần gũi thắng được Luru gia đại đa số người hảo cảm, nhưng còn có một người mặt ngoài thân mật khách khí nhưng trong lòng thì đối với hắn hận thấu xương, người này chính là Luru Long, lúc đầu Luru Vũ Vô Hậu, hắn đã được xác lập vì Luru gia người thừa kế, không nghĩ tới trên nửa đường giết ra cái Luru Nghi, trực tiếp đoạt mất vị trí, một khi từ người thừa kế vị trí bên trên rơi xuống, hắn lập tức liền ném đến thối đời nóng lạnh, trước kia vài ngày trời vây bên người hắn từ đệ cơ hồ toàn bộ nhìn về phía Luru Nghi, liền nhìn ánh mắt của hắn thể mà đều có một loại thương hại, Luru Long mặt ngoài bất động thanh sắc, hắn một mực tại âm thầm ăn nhấm, chờ lấy một cái có thể để cho hắn xoay người cơ hội.

Lúc này đêm đã khuya, Luru Long trong phòng một mảnh đen nhánh, nhưng nếu là tiếp lấy ánh trăng cẩn thận quan sát, trong phòng đang có ba người ngồi trên mặt đất, trung gian người kia khuôn mặt trắng nõn, chính là Luru Long, giờ phút này hắn ngày thường treo ở trên mặt hiền lành nụ cười không thấy, thay vào đó chính là một loại ngoan lệ.

"Lúc này ta là đập nồi chìm thuyền, không phải hắn chết, chính là ta vong, mong rằng hai vị toàn lực giúp ta, chỉ cần giết cái kia Tiểu Súc Sinh, Luru gia liền sẽ trở lại tay ta, đến lúc đó tất có thâm tạ!" Giọng nói tuy nhỏ, nhưng lại lộ ra oán độc sát ý, Luru Long cắn răng nghiền lợi nói.

"Luru thiếu gia yên tâm chính là, người trước kia đợi ta huynh đệ không tệ, lần này ỏn thỏa giúp người, kia Sơn Thần Miếu người ở thừa thớt, chúng ta lúc này điều tập bốn mươi thân thủ cao cường huynh đệ, Nhị Hổ cái này một tháng sớm đã đem kia phụ nhân hành tung tùy hành tìm hiểu nhất thanh nhị sở, sẽ

làm cho Lư Nghi đã đi là không thể trở về." Nói chuyện chính là Lư Long tay trái một cái hắc y nhân, thân hình cường tráng, nửa che mặt mũi, thấy không rõ cụ thể tướng mạo, nhưng lời nói ở giữa tự nhiên mà vậy liền lộ ra rầm rĩ liệt chi khí, tuyệt không phải người lương thiện.

"Vương Trại Chủ người cũng không thể xem thường cái kia Tiểu Súc Sinh, người này thiên phú dị bẩm, lực lớn vô cùng, ngày đó đã từng lực cự Bôn Mã, rất có dũng lực, còn cần cẩn thận mới là." Lư Long lời nói, hẳn tuy là đối Lư Nghi hận thấu xương, có thể đối bản lĩnh của hắn lại là nhất thanh nhị sở, lần này hắn mời đến trước kia liền có kết giao Ngọa Hồ trại tặc nhân tương trợ, liền muốn nhất cử công thành, hành sự rất là cẩn thận.

"Ha ha, Lư thiếu gia, ta cái này Nhị Hồ huynh đệ thiện chế Mê Hương, son trung liền ngay cả Sư Hồ một loại mãnh thú nghe ngóng đều là xương xóp gân mềm, huống chi là người, chúng ta sẽ sớm tại miếu bên trong bố trí Mê Hương, đến lúc đó mặc hắn có Thông Thiên thủ đoạn cũng là thi triển không được, lại nói kia tiểu tử tuy là đáng hận, cái kia Thiếp Thị thể nhưng là như nước trong veo, giết đáng tiếc." Vương Trại Chủ lòng tin mười phần nói, sau cùng còn cùng Nhị Hồ đôi mặt cười một tiếng, hình dung bi ối chi cực.

"Tốt, vậy ta liền yên tâm, chỉ cần Tiểu Súc Sinh vừa chết, lão đầu tử sợ cũng không chống được bao lâu, đến lúc đó Lư gia liền sẽ rơi vào tay ta, gia tài mặc cho Trại Chủ chuyển lấy." Lư Long cũng là hài lòng cười nói.

"Để nói, Lư thiếu gia ngày mai cứ việc ở nhà tin vào liền thành, ta huynh đệ cáo từ." Vương Trại Chủ hai tay chấp tay, liền dẫn huynh đệ sau này cửa sổ mà ra, fAn tường đi, động tác cực kì nhạy bén.

Lư Long đứng ở phía trước cửa sổ đưa mắt nhìn hai người rời đi về sau, nhãn quang chuyển hướng Lư Nghi trách viện chỗ phương hướng, trên mặt đã có ngoan độc cũng có vẻ hung phần

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Tương kế tựu kế

Hôm nay chính gặp Sơ Cửu, Lư Nghi buổi chiều liền từ ngoài thành doanh địa chạy về, mỗi mòng chín, mẹ liền sẽ đi Sơn Thần Miếu cầu tinh thần, hiện tại đã thành một cái thông lệ, hắn từ muốn làm bạn, trừ hắn ra Ngọc nhi Bích Ngân đều sẽ tùy hành, cùng Ngọc nhi một đường vịn mẹ ra đại môn, Lư Lục đã đánh xe ngựa tại cửa ra vào chờ, Lư Nghi chưa từng mang nhiều người nhà, sợ làm kinh sợ mẫu thân.

Cái này Sơn Thần Miếu tại Thượng Đàng Thành Tây năm dặm chỗ, có chút vắng vẻ, vốn đã lâu năm thiếu tu sửa, nhưng từ khi Lư phu nhân thường đi cầu thần chi về sau, Lư Nghi liền để cho người ta đem nó tu sửa đổi mới hoàn toàn, như thế nhưng cũng đưa tới không ít thôn dân, nhỏ nhỏ Sơn Thần Miếu mỗi ngày cũng náo nhiệt lên, Lư gia đều tới đây cầu khẩn, nghĩ đến nhất định là có chút linh nghiệm, về sau hồi hương còn có chuyên gia đến mỗi Nhật Thanh đánh quét lý.

Nhưng hôm nay lại cùng thường ngày khác biệt, trên đường đi người đi đường thưa thớt, đến miếu bên trong là chỉ có bốn người bọn họ cùng thường ngày quét dọn đền miếu một cái lão già, trông thấy Lư Nghi đến đây liền tục không ngừng liền đón lên, không có vẻ cầu khẩn hắn đều có thể Tông Phu trong tay người đến chút chỗ tốt. Trò chuyện chi hậu phương mới biết được hôm nay trong thôn có Hỉ Sự, vì vậy đến Bái Thần người mới sẽ như thế thưa thớt.

Được Lư Nghi chỗ thưởng, lão già cao hứng bừng bừng đem bọn hắn đưa đến cửa miếu mới rời đi, quay người về sau ngày thường hiền hòa trên mặt lại là hiện lên ngoan lệ chi sắc, hành tẩu chi thời thượng không ngừng quay đầu dò xét mấy người, gặp bọn hắn cùng một chỗ đi vào miếu thờ về sau khoe miệng nụ cười thoáng hiện! Cái này miếu thờ tuy nhiên Nhất Trọng vuông, cung cấp Sơn Thần Nê Thai, phu nhân cầu khẩn thời gian bình thường đều là một nén nhang tả hữu, Lư Nghi mặc dù không tin lắm những này nhưng mỗi lần đều là cùng Ngọc nhi làm bạn tả hữu. Tuy nhiên hôm nay hắn đi vào thời điểm tựa hồ cảm thấy một chút dị thường, miếu thờ bên trong có một cổ hương chưa hề ngửi qua hương khí, cũng không phải là cung cấp tinh thần sở dụng Đàn Hương, ban đầu còn lo lắng, nhưng một lát chi gần mẹ cùng Ngọc nhi quý bái thần hình lại là đứng đưa, bên cạnh Bích Ngân cũng là lung lay muốn dọa, lúc này trong lòng báo động tăng vọt.

Ngay tại lúc đó bốn phía vang lên nòng đậm bước chân thanh âm, sân vườn chỗ xuất hiện sáu cái Hắc Y che mặt người, trong tay sáu con mũi tên mang theo kinh phong hướng Lư Nghi đánh tới, động tác thuần熟 vô cùng, hiển nhiên là phối hợp nhiều ngày. Lư Nghi mặc dù kinh hãi nhưng không loạn, hai tay mau lẹ quơ tới, riêng phần mình bắt lấy ba cái mũi tên, đem nó vung ra đồng thời, lại thăm dò vào trong túi lấy ra Thạch Đạn huy sái mà ra, kêu thảm cùng tiếng thét chói tai từ đường Ngoại Đường bên trong đồng thời vang lên, gào thảm là được Lư Nghi Thạch Đạn đánh trúng hắc y nhân, bọn hắn không ngờ đến Lư Nghi trúng Mê Hương còn có thể như thế nhanh nhẹn, trong nguy cơ né tránh mũi tên lại Không thể tránh tùy theo mà đến Thạch Đạn, mà tiếng kêu sợ hãi thì là Ngọc nhi phát ra, lúc này Bích Ngân đã ngồi vào tại một đất, phu nhân tư thế quý trước ngược lại cái trán lại là đâm vào trên hương án, nhất thời máu chảy ồ ạt, Ngọc nhi một bên nhìn xem muốn tướng đỡ lại là quanh thân mềm nhũn, không khỏi kêu lên sợ hãi, lúc này cũng là té xỉu đi qua.

Là ai muốn bỏ cục giết mình ? Lư Nghi lúc này đã tới không kịp nghĩ nhiều như vậy, tình thế hiểm ác chi cực, nếu là mình một người đương nhiên không

sợ, nhưng trước mắt té xỉu ba người hẳn một cái cũng không thể từ bỏ, tâm niệm Điện Thiểm phía dưới hẳn phi thân đi ra ngoài, thuận tay mang lên cửa miếu, may mắn căn này miếu nhỏ chỉ có cái này một cái đại môn, chỉ cần mình đứng vững nơi đây không cho, tặc nhân liền không dám thương được mẫu thân cùng Ngọc nhi, trong sân vườn hai bên tường viện phía trên đã đứng tặc nhân có hơn ba mươi người nhiều, cầm đầu hai người nhìn nằm trên đất mấy cỗ thi thể về sau, ngẩng đầu lên hung tợn nhìn về phía Lư Nghị.

"Lư gia thiếu gia thân thủ quả nhiên bất phạm, như thế tình huống còn có thể làm tổn thương ta mấy tên huynh đệ, tuy nhiên mặc cho ngươi có bản lĩnh thông thiên, hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết!" Thân hình hơi cao người kia lời nói.

"Chỉ bằng các ngươi muốn lấy Bán Thiếu Gia tính mệnh ? Hừ!" Lư Nghị hừ lạnh một tiếng, hai tay lại lại giơ lên, hai bên tường viện phía trên có bốn người ứng thanh mà rơi, lại lần nữa hai mắt phát lạnh nhìn về phía đối phương.

"Ngươi." Kia Nhân Đại giật mình phía dưới đứng là lui lại một bước, ánh mắt nhìn về phía Lư Nghị, nhìn nhìn lại bên người người, một mặt vẻ kinh ngạc, tựa hồ đối với Lư Nghị thân thủ rất là e ngại.

"Một đám ô hợp chi chúng, hôm nay liền gọi các ngươi. " Lư Nghị lời mới vừa nói đến, hai tay lại dò xét, lúc này tất cả tặc nhân nhao nhao làm ra tránh né thái độ, không ngờ hẳn đúng là chân Bộ Hư phù, lão đảo, hao hết toàn thân chỉ lực cũng khó ổn định lay động thân hình, ngã ngồi tại trước cửa.

"Ha-Ha a, võ nghệ cao cường thì phải làm thế nào đây, trùng lão tử Đoạn Hồn hương giống nhau là Nhuyễn chân tâm (sợ hãi hà).

"cầm đầu thân hình thấp bé chi Nhân Đại cười ra tiếng, rút ra Cương Dao liền cùng bên người người chậm rãi hướng Lư Nghị tới gần, vừa rồi thấy hẳn thân thủ, giờ phút này hành sự vẫn là cực kì cẩn thận.

"Ngươi, các ngươi người nào, ta Lư Nghị cùng các ngươi không oán không cừ, có gì như thế ?" Ngã ngồi trên đất Lư Nghị lúc này ánh mắt đã bắt đầu tan rã, lại vẫn rống chống đỡ lấy hỏi.

"Sắp chết đến nơi ngươi biết thì phải làm thế nào đây, chớ có trách ta chờ tâm ngoan thủ lạt, muốn trách thì trách chính ngươi hủy người tiền đồ. " "Nhị Hồ im ngay, làm gì cùng hắn tổn nhiều môi lưỡi, giết sạch sẽ." Thấp bé người mặt lộ vẻ hung quang lời nói, nói đến một nửa lại bị bên cạnh người ngăn lại.

"Lư Long! Ngươi không ra ta Lư Nghị lại sẽ chết tại các ngươi chi thủ." Lư Nghị nghe vậy đúng là hét lớn một tiếng đứng người lên hình, hạ hai người nhao nhao lui lại, đáng hận âm thanh hô lên Lư Long chỉ danh sau nhưng lại thân thể dần dần ngã oặt, trong lời nói tràn đầy ý không cam lòng, hai mắt chậm rãi nhắm lại.

"Hừ, ngươi tiểu tử cũng là thông minh, đáng tiếc sống không lâu!" Hai người sau khi nói xong chính là song song vung đao hướng mặt đất Lư Nghị chém tới, trong lòng đắc ý chi cực, nhưng vừa vận chặt tới một nửa, Lư Nghị hai mắt đột nhiên mở ra, trên mặt đúng là lộ ra nụ cười, hai người thất kinh mất sắc dục đợi lui lại đâu còn tới kịp ?

Lư Nghị mau lẹ từ mặt đất bắn người mà lên, tay trái mang ở thân hình hơi cao người cổ tay khê quán, đem nó nắm ở trước ngực, Cương Dao vừa đứng gác ở người này cần cổ, đồng thời bay lên nhất cước thẳng đá kia Nhị Hồ hạ thân, hẳn hận này nhân tâm ngoan thủ cay, cái này nhất cước có thể dùng lên toàn lực, Nhị Hồ thân thủ vốn là tại Lư Nghị phía dưới, lại là kinh hãi bên trong vội vàng không kịp chuẩn bị, được Lư Nghị cái này nhất cước hung hăng quất vào hạ thân, toàn bộ thân thể bay múa không trung, nương theo lấy một tiếng không giống nhân loại phát ra kêu thê lương thảm thiết ngã Lạc Thiên giếng chỗ, thân thể cuộn mình một đoàn gãy dựa mấy lần về sau liền không tiếng thờ nữa, chớp mũi khóe miệng máu tươi vậy ra, thậm như vậy cảnh đúng vậy những này giết người không chớp mắt Sơn Tặc cũng là đầu về nhìn thấy.

"Nhị Hồ!" Được Lư Nghị chống chọi người kia một tiếng hét thảm, nhưng Cương Dao tại cái cổ Lư Nghị lại lực lớn vô cùng hẳn chỗ nào có thể đều tránh thoát, trông thấy Nhị Hồ thảm như vậy chết trong lòng của hắn mới có một chút hối hận, đối Lư Nghị xuất thủ tàn nhẫn càng là sinh lòng e ngại, lúc này lại một cái suy nghĩ tại não hải ở giữa hiện lên, không khỏi run rẩy nói: "Ngươi, ngươi không trùng Mê Hương ?" Nguyên lai mới hết thấy đều là người này làm bộ.

"Ha ha, ngươi món đồ kia đối thiếu gia ta vô hiệu, nói, ngươi là ai, là ai để ngươi tới." Lư Nghị đầu tiên là mỉm cười, lại tiếp tục sắc mặt chuyển lạnh, lạnh giọng hỏi, kỳ thực hẳn xong ra cửa miếu thời điểm đã nghĩ đến trận kia dị hương nhất định có thể khiến người buồn ngủ, kỳ quái là mình nhưng không có nửa điểm phản ứng, lúc ấy tình hình dung không được hẳn suy nghĩ nhiều, chỉ là mơ hồ cảm thấy hơn phân nửa cùng mình cỗ thân thể này có quan hệ, về sau hành vi hoàn toàn là tương kế tựu kế, những này tặc nhân quả nhiên mắc lừa.

"A ~" "Không muốn ở trước mặt ta mạo xưng kiên cường, thiếu gia không ngại đưa ngươi xương cốt từng cây vụn gãy." Thấy người này còn tại do dự, Lư Nghị cũng không nói nhiều, tay phải nắm hẳn ngón út chính là uốn éo, người kia không khỏi kêu lên thảm thiết, gãy dựa lúc cần cổ lại bị Cương Dao vạch phá, lại nhìn Lư Nghị nhưng như cũ là một mặt mỉm cười, nhưng nhãn quang lại là đề lòng người lạnh ngắt, ngữ khí càng không một chút ba động.

"Ta, ta nói ra ngươi khả năng quán tính mạng của ta ?" Người kia được Lư Nghị nhãn quang quét qua, chỉ cảm thấy cái này căn bản không giống như là nhân loại hai mắt, tràn đầy Thú Tính, lập tức không còn dám giương chống!

"Tốt! Một chữ không cho phép chênh lệch!" Lư Nghị bảo trì cái này giống nhau ngữ khí.

"Là, là nhà ngươi thiếu gia Lư Long, tâm hẳn hận ngươi chiếm hắn kế thừa chi vị, mới khiến cho ta huynh đệ đến đây ra tay, tại hạ là Ngọa Hồ Sơn Vương, Vương Hồ." Vương Hồ run giọng nói.

"Nói miệng không bằng chứng, nhưng có vật chứng ?" Lư Nghị lại lại hỏi.

"Có, có hẳn cùng ta huynh đệ thư tín." Vương Hồ từ trong ngực lấy ra một phần tờ lụa giao cho Lư Nghị, hẳn cùng Lư Long ở giữa bất quá là lợi ích

liền hợp, phần này thư tín là chuẩn bị giữ lại áp chế.

"Được." "Răng rắc!" Nhìn qua tờ lụa bên trên Lưu Long chữ viết về sau, nhàn nhạt nụ cười hiện lên ở Lưu Nghị khoe miệng, Vương Long cảm thấy hấn Cương Dao rời đi, tâm Trung Phương mới vui mừng lại cảm giác Lưu Nghị hai tay đè xuống tai của mình bên cạnh, đau đớn một hồi về sau hấn chưa quay người vậy mà đã nhìn thấy sau lưng Lưu Nghị, kia xóa nụ cười vẫn như cũ treo ở bên miệng, đây cũng là hấn kiếp này một lần cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Nhân họa đặc phúc

Đem Vương Hồ thi thể đẩy lên trên mặt đất, Lưu Nghị rét lạnh nhân quang đảo qua ở đây mỗi một cá nhân, giảng hứa hẹn cũng là muốn nhìn người, hôm nay nếu không phải là mình cô thân thể này thần kỳ, sợ là khó giữ được tính mạng, không riêng như thế, mẫu thân cùng Ngọc nhi cũng khó có thể đến bảo đảm, ngẫm lại đều không rét mà run, đối với muốn lấy tính mạng mình người lại đi trọng cam kết, đây không phải là có tin dụng, là mười đủ mười ngu ngốc.

Những này Sơn Tặc bình thường tuy là giết người không chớp mắt, nhưng chỗ nào gặp qua như thế tàn nhẫn ngược sát thủ đoạn, cái này thanh niên áo trắng căn bản cũng không phải là người, như cái Ác Ma, được hấn nhân quang đảo qua, rất nhiều người đều là hai chân run lên, gặp lại hai tay của hấn mò về bên hông, cũng không biết là ai đao rơi tại mặt đất, phát ra tiếng vang lạnh lạnh, sau đó liền một trận chạy trốn chết, hấn Thạch Đạn thể nhưng là chưa hề không thất bại, mình những người này coi như liên thủ cũng là muốn chết, thậm chí ngay cả thi thể cũng bắt chấp.

Lưu Nghị gặp một đám tặc nhân trốn đến không còn một móng, có chút thờ dãi một ngụm, đặt ở ngày thường, hấn sẽ không bỏ qua một cái, nhưng hôm nay hấn không phải là lo một mình, mẫu thân cùng Ngọc nhi còn té xỉu tại miếu thờ bên trong, có một điểm sơ xuất chính mình cũng muốn hối hận cả đời, huống hồ kia hậu trường chính Chủ Sự cũng đã biết, những này tặc nhân nhưng ngày sau lại đi so đo, ở trong viện trong giếng đánh ra một thùng nước lạnh, Lưu Nghị bước nhanh trở lại Miếu trung tưới vào ba người trên mặt, qua một hồi, tối tuổi trẻ Ngọc nhi đi đầu tỉnh dậy, cái thứ nhất phản ứng đúng vậy không để ý tay chân bủn rủn đi chiếu khăn phủ nhân, lại làm cho Lưu Nghị hảo hảo cảm động.

Bích Ngân là cái thứ hai tỉnh dậy, trông thấy trong viện thi thể kém chút lên tiếng kinh hô, lại gặp thiếu gia Ngọc nhi ngay tại phục thi lấy phu nhân, nàng cũng vội vàng ngồi xổm người xuống đi, nói lên đôi thân thể phu nhân hiểu rõ, không có người có thể thắng qua Bích Ngân, bận rộn một trận về sau, phu nhân hai mắt cũng chậm chậm mở ra.

"Nghị nhi, người là ta Nghị nhi, muốn chết Vi Nương." Mê mang nhân quang dần dần trở nên Thanh Minh, khóa chặt tại Lưu Nghị trên mặt, phu nhân cũng không biết từ đâu tới khí lực, một thanh liền đem Lưu Nghị ôm vào trong ngực, một bên hô hoán một bên nước mắt rơi như mưa, thần sắc buồn vui đan xen.

"Mẹ, người biết ta rồi?" Lưu Nghị bất ngờ không đề phòng cũng không dám dùng lực phản kháng, đành phải tùy ý mẫu thân đem hấn ôm vào trong ngực thống khổ, nhưng đột nhiên cảm giác được mẹ hôm nay ngữ khí cực khác bình thường, một cái suy nghĩ như thiểm điện tại não hải hiển hiện, không khỏi nhẹ nhàng tránh thoát, vội vàng hỏi.

"Nhận biết, nhận biết, người là Nghị nhi, trên lưng người còn có Lưu gia Thai Ký, đây là Ngọc nhi, người tức phụ, đây là Bích Ngân, con a, mẹ đều nhớ ra rồi, mười mấy năm qua khổ người, mẹ có lỗi với người nha." Phu nhân đề chứng minh mình thanh tỉnh, lại đem ba người đều nhận ra được.

"Mẹ, quá tốt rồi, người tốt, người tốt!" Được nghe mẫu thân chi ngôn, Lưu Nghị nhất thời hoan hỉ vô hạn, loại này gia đình trùng phùng để hấn nước mắt không tự chủ được chảy xuống, rất ấm áp cảm giác, hậu thế kiếp này Lưu Nghị rốt cục lần thứ nhất có chí thân quan tâm.

"Mẹ, phu quân. " Ngọc nhi chỉ hô một tiếng liền khóc đến nói không ra lời, nàng cũng là đầu về nhìn thấy Lưu Nghị như thế động tình, chỉ cảm thấy lòng tràn đầy hoan hỉ, Bích Ngân cũng là khóc đến nói không ra lời, nhưng trong lòng một mực đang nghĩ, trời có mắt rồi, thật sự là trời có mắt rồi.

"Mẹ, người chớ khóc, chảy nhiều máu như vậy tiếp qua tại kích động đối thân thể người không được!" Sau một lát Lưu Nghị tâm tình thoáng bình phục, liền ôn nhu đối với mẫu thân nói, nàng bệnh nặng mới khỏi, tâm tình không nên quá quá kích động, mẫu thân bỗng nhiên khỏi phục Ngọc nhi Bích Ngân hoan hỉ còn không đề ý tới kinh ngạc, hấn lại phỏng đoán nhất định là mẹ té xỉu lúc đầu được lưu hương trọng kích, liền do này khỏi phục thần trí.

"Tốt, mẹ không khóc, mẹ không khóc, Hảo Hải Tử, mẹ hấn là hoan hỉ mới là." Phu nhân khỏi phục thần trí về sau, mười mấy năm qua tao ngộ đúng là rõ rõ ràng ràng, trọng phu trôi qua, lão gia chiếu cố, Bích Ngân tri kỷ, con trai trở về, từng màn xuất hiện tại trong óc, trọng phu trôi qua đã qua nhiều năm, nàng đối Lưu Vũ hận ý cũng phai nhạt rất nhiều, suy nghĩ lại một chút hấn mười năm này hành động, tăng thêm Ái Tử đã cao như thể trắng, nàng hiện tại là chân chính bình thường trở lại.

Trông thấy mẹ trầm tĩnh lại, Ngọc nhi vội vàng cùng Bích Ngân một đường thận trọng vì nàng xử lý vết thương, Lưu Mẫu biết cái này tức phụ mấy tháng

qua là như thế nào thành tâm thành ý chiếu cố mình, càng xem càng cảm thấy nàng cùng con trai là như vậy xứng, ngược lại là Ngọc nhi tại Bà Bà nhìn chăm chú phía dưới khuôn mặt nhỏ phiếm hồng.

"Ngọc nhi, các người thành thân ngày mẹ chưa khôi phục, cũng không cho người lễ vật gì, hiện tại đem cái này Ngọc Trụ cho người, vật này vẫn là năm đó người Công Công đưa cho ta." Phu nhân từ trong ngực lấy ra một cái túi thơm, mở ra về sau là một cái Thúy Lục Ngọc Trụ, nhu hòa cho Ngọc nhi treo ở cần cổ, nhìn hồi lâu về sau lại đem nàng kéo vào trong ngực, tay phải lại cùng Bích Ngân chăm chú đem nắm.

Lúc này một trận vội vàng tiếng vó ngựa từ xa mà đến gần, nghe vào sợ có vài chục cưỡi nhiều, ở giữa còn kèm theo tiếng bước chân, Lưu Nghị thân sắc lập tức biến, chẳng lẽ là đạo tặc đi mà quay lại, vội vàng mệnh Ngọc nhi cùng mẫu thân trốn ở thần tượng phía sau, mình phi thân đi ra ngoài nhặt lên trên đất Cương Dao để phòng.

"Nghị nhi, Nghị nhi!" Đại môn bị dùng lực nhất cước đá văng ra, một cái quen thuộc thân ảnh xuất hiện ở trước cửa, chính là nghe hồi chạy tới Lưu Vũ! Hắn là được Lưu Lục báo tin, nói đến đây cũng là Lưu Long cùng Vương Hồ thương lượng xong, cố ý thả hắn trở về báo tin, để cho Lưu gia người biết được việc này tuyệt đối không có quan hệ gì với Lưu Long, thậm chí hắn sẽ còn trình diễn vừa ra phù thi thống khổ trò hay, Lưu Vũ được nghe về sau lòng nóng như lửa đốt, lập tức triệu tập Gia Đình Khoái Mã chạy đến, thật không cho Dịch Lão trời mờ mắt tôn nhi có thể trở về, nếu là xảy ra chuyện hắn thề muốn giết hết Ngọa Hồ núi Sơn Tặc, ai ngờ mới vừa vào cửa liền gặp Lưu Nghị cầm trong tay Cương Dao đứng ở trong viện, chung quanh năm mây cổ thi thể, lần này tâm tình buồn lòng, lòng tràn đầy hoan hỉ, nhưng hắn dù sao tuổi tác đã cao, cái này xiết chặt buồng lòng phía dưới bước chân lại là có chút lão đảo.

"Tổ Phụ, tôn nhi không có việc gì, những này tặc nhân chỗ nào có thể đối phó người cháu trai." Nhìn xem Tổ Phụ đầu đầy đại hân thần sắc vội vàng, Lưu Nghị trong lòng cảm động không thôi, gấp hắn lay nhẹ vội vàng xông lên phía trước tướng đỡ, trong miệng nhẹ nhàng nói, mẫu thân tốt, cũng không thể để Tổ Phụ gặp ra bệnh tới.

"Đi nơi đâu, Báo Thúc, trước nhìn xem hắn, Tổ Phụ, hài nhi một hồi cùng người nói tí mĩ." Bên kia Lưu Long nhìn thấy Lưu Nghị đúng là bình yên vô sự, dọa đến hồn Phi Thiên bên ngoài, gặp Lưu Nghị hân quang xem ra, đúng là làm Tặc Tâm hư xoay người liền chạy, nhưng hắn chỗ nào có thể chạy qua Lưu Nghị trong tay Thạch Đạn, một tiếng hét thảm, đầu gối lại bị Thạch Đạn đánh xuyên, nằm tại mặt đất ôm chân kêu rên, Lưu Nghị lần này xuất thủ nhưng không có nửa điểm thủ hạ lưu tình, Lưu Vũ trong lòng giật mình, lập tức liền kịp phản ứng, vừa muốn đặt câu hỏi, Lưu Nghị đã nói chuyện, phản phó Lưu Báo xem trọng Lưu Long về sau hắn liền vịn gia gia đi vào miếu thờ.

"Chi tạo thuận lợi gặp qua lão gia. ." Phu nhân ở Bích Ngân cùng Ngọc nhi nâng phía dưới đi tới gần, hai tay có chút tránh thoát, liền cho Lưu Vũ sâu sắc khẽ chào, cần phải lại nói lại không biết bắt đầu nói từ đâu.

"Người, người. . Không cần đa lễ, Nghị nhi." Lưu Vũ thấy thế giật nảy cả mình, con dâu ngoại trừ cái trán thụ thương bên ngoài nhìn thần tình kia cử động lại cùng thường nhân không hai, hắn nhất thời khó mà phản ứng, nghĩ đưa tay đỡ lại cảm giác không ổn, lập tức vội vàng mở miệng, thần sắc nghi hoặc nhìn Lưu Nghị.

"Tổ Phụ, người trước nghỉ ngơi một hồi, thở một chút, tôn nhi chậm rãi nói với người." Lưu Nghị vịn Lưu Vũ hai người ngồi cùng cửa ra vào trên thềm đá, Lưu Nghị liền đem hôm nay đủ loại kỳ cang cho Tổ Phụ nói cái thông thấu, cũng đem Lưu Long thân bút chỉ thư giao cho Lưu Vũ.

"Cái này súc sinh, súc sinh, ta thật sự là mất mồm, vậy mà tìm như thế cái súc sinh, giết, nhất định phải giết. ." Lưu Vũ xem hết khí toàn thân đều run rẩy lên, hắn cũng không có hoài nghi, mới Lưu Long chợt dạ biểu hiện đã nói rõ hết thảy, trong cơn giận dữ chữ Sát liền đã ló ra, nhưng phát tiết xong sau lại là sâu sắc đau lòng, người không phải cây cỏ, ai có thể vô tình! Lưu Nghị trở về trước đó hắn tất cả hi vọng đều ký thác trên người Lưu Long, tuy nói hắn ngang bướng không triển vọng, thậm chí còn làm ra như thế nhân thân cộng phần sự tình, nhưng là vài chục năm cảm tình há lại tùy tiện có thể quên mất.

"Tổ Phụ, việc này chậm rãi lại bàn, đừng tức giận hỏng thân thể, chúng ta vẫn là về trước đi, mẹ mới cũng chảy rất nhiều máu." Lưu Nghị để ở trong mắt, đã đại khái biết Lưu Vũ tâm ý, hắn cũng rất muốn giết Lưu Long, lại sợ Tổ Phụ gặp đá kích, cho nên trước chậm lại một trận lại nói, bức này tiểu nhân, dù sao cũng trốn không thoát lòng bàn tay của mình.

"Đúng vậy a, cha, mặc kệ Tiểu Long làm cái gì, hắn cuối cùng cứu được con dâu, Nghị nhi, việc này toàn bộ giao cho người Tổ Phụ xử trí, người không được lại thêm truy cứu, cha, thân thể quan trọng." Phu nhân cũng là một bên mở miệng, cái này âm thanh cha kêu có chút lạnh nhạt, thế nhưng tính biểu lộ tâm ý, bây giờ Ái Tử đã ở bên người, nàng cần gì phải cùng cái này lão nhân gia không qua được rồi?

"Đúng, về trước đi lại nói, người cử đến, nhanh đi gọi xe, Lưu Báo, đem cái kia Tiểu Súc Sinh cho ta nhốt vào nhà lao, chờ xử trí." Nghe thấy con dâu tiếng gọi này, Lưu Vũ hơi chấn động một chút, Lão Lê cũng là nhỏ xuồng, vội vàng lấy ống tay áo lau đi, phản phó hạ nhân tiến đến hầu hạ.

Lưu Nghị lại là lập lò, hắn cũng sẽ không buông tha người này, nhân từ nương tay, nhất định nuôi hổ gây họa, chỉ là mẹ nói ra lời ấy, thời cơ thủ pháp nếu lại nghĩ lại thôi.

Chương 36: Loạn thế chỗ theo

Lưu Long không còn tâm bệnh cuồng cũng không đạt tới mục đích, ngược lại gián tiếp chữa khỏi Lưu Nghị mầu thân Thất Hồn chứng bệnh, mà tại lần này sự kiện ám sát bên trong, Lưu Nghị thể chất làm ra mầu chốt tác dụng, sau đó hắn từng cùng Chu Cần đề cập tới việc này, Chu Tiên Sinh truy đến cùng một phen về sau tổng kết ra hắn thể chất hoàn toàn chính xác khác hẳn với thường nhân, chẳng những là Mê Hương vô hiệu, chính là có thể khiến thường nhân tử vong độc dược phân lượng trên người Lưu Nghị nhưng không có nửa phần tác dụng, tối đa cũng đúng vậy đau bụng một trận thôi, những này đều được Lưu Nghị quy công cho hắn tại núi rừng bên trong vài chục năm sinh hoạt, nghĩ đến là thiên ý an bài như thế.

Phu nhân khôi phục về sau, Lưu gia nghênh đón chân chính trên ý nghĩa đoàn viên, Lưu Vũ nghĩ sâu tính kỹ về sau, tuy là phu nhân đủ kiểu cầu tình, mình cũng là không đành lòng, nhưng hắn dù sao cũng là một cái Đại Thế Gia đứng đầu, gia tộc lợi ích trong lòng hắn cao hơn hết thảy, hắn không thể cho Lưu Nghị lưu lại bất kỳ tai họa ngầm nào. Lưu Long tội ác dựa theo Tộc Quy nên loạn côn đánh giết, Lưu Vũ biểu hiện ra một cái gia chủ khí độ, triệu tập toàn tộc Đại Hội, tuyên bố Lưu Long tội ác, đem hắn Minh Chính hình phạt bình thường! Cái này thậm chí không cần thông tri quan phủ, Tông Pháp Chế độ là nhận triều đình bảo hộ, kể từ đó trong tộc người tức thì bị hắn bàn tay sắt chấn nhiếp, đối với hắn đưa ra đem Tộc Trưởng Chi Vị truyền cho Lưu Nghị quyết định không có nửa điểm khác biệt âm thanh, đây cũng chính là Lưu Vũ mục đích, tôn nhi tuy nói thiên tư hơn người, Dững Vũ bất phàm, mà dù sao rồi nhà nhiều năm lại là tuổi tác còn trẻ, hắn liền muốn thông qua việc này giết gà dọa khỉ, vì Lưu Nghị trải bằng thuận lợi tiếp nhận gia tộc đường, đương nhiên Lưu Long thụ hình thời điểm đầu ba còn đã bị đánh giết, thiếu thụ rất nhiều tội.

Bởi vậy vừa đến, Lưu Nghị tại Lưu gia địa vị đạt được trình độ lớn nhất cùng cố, Tổ Phụ toàn lực ủng hộ, bệnh tình của mầu thân khỏi hẳn khiến cho trong lòng của hắn lại không lo lắng, toàn tâm toàn ý vui đầu vào mình đức luyện cùng chuẩn bị bên trong đi, loạn thế bước chân đã càng ngày càng gần.

Lúc ấy Lưu Nghị vì chính mình quy hoạch thời điểm, xuất thân chính là so sánh cao thấp loạn thế hàng đầu điều kiện, hiện tại việc này đã được đến giải quyết, sự kiện ám sát ba cái nguyệt hậu, hắn nâng Hiếu Liêm đạt được triều đình chứng nhận, chỉ đợi năm sau đầu xuân về sau vào kinh liền có cụ thể quan chức, càng thêm vì hắn xem trọng thì là Lưu gia cái này tông thân Hàm Cấp, đây là so quan chức còn trọng yếu hơn thân phận chứng nhận. Hán Mạt quân hùng bên trong, Lưu Bị có thể nói vốn liếng kém cỏi nhất, tiền kỳ cũng là khốn cùng lang thang, nhưng từ đầu đến cuối có thể kiên trì, cái này ngoại trừ mạnh mẽ đối thủ Tào Tháo bên ngoài, hắn tông thân thân phận đúng vậy chỗ dựa lớn nhất.

Làm một xuyên việt giả, Lưu Nghị đối với cái này nhận biết càng khắc sâu, không có xuất thân liền sẽ không có nhân tài đầu nhập, thiếu người mới, nói gì tranh hùng Thiên Hạ, coi là thật dựa vào chủ giác Quang Hoàn, Hồ Khứ chân động liền phát ra vương giả chi khí? Cái này đúng vậy chuyện tiêu lâm, đứng dậy thảo mạng người ý muốn loạn thế xưng hùng, cuối cùng đều trốn tuy nhiên thất bại vận mệnh,, Hán Mạt Chư Hùng bên trong liền không có thảo mạng xuất thân người!

Có thân phận danh vị về sau, trong loạn thế dựa vào cái gì? Thực lực! Thực lực cũng sẽ có hắn tạo thành, năm đó Hán Mạt Song Hùng Tào Tháo Viên Thiệu liền từng có phương diện này nghiên cứu thảo luận, Viên Thiệu trả lời là căn cứ mình gia thế, Tinh Bình, chiếm cứ Châu Quận, lại mà lấy đồ Thiên Hạ, Tào Tháo thì nói "Ta mặc cho Thiên Hạ chi trí lực, lấy đạo ngự chi, không chỗ không thể." Làm Tam Quốc đệ nhất nhân, Mạnh Đức câu nói này có thể nói nhận thức chính xác, hắn thấy, nhân tài mới là trọng yếu nhất nhân tố, Lưu Nghị đối với cái này cũng rất là tán đồng, cũng không thể liên bởi vậy gièm pha Viên Thiệu cách nhìn, thực tế mà nói, Viên Bản Sơ cũng là nhân quang hơn người.

Xuất thân, nhân tài, Tinh Bình, lương tiền, đây cũng là chính Lưu Nghị tổng kết ra so sánh cao thấp loạn thế tứ đại yếu tố, mà dưới mắt tại hắn phạm vi năng lực bên trong tối có thể làm đúng vậy lương tiền liền luy, Lưu gia thương đội vốn là có chút cường đại, lại thêm Lưu Nghị hậu thể phong phú vô cùng từ Thương Kinh nghiệm có thể đem tác dụng của nó lại lần nữa phóng đại, đương nhiên bởi vì thời đại hạn chế, hắn kinh nghiệm chưa hẳn đều sẽ hữu hiệu, cũng may Lưu gia ngoại trừ mấy đối tích lũy bên ngoài, còn có một cái đem Gia Tộc Sinh Ý làm được phong sinh thủy khởi Lưu Độ, người này đúng vậy Lưu Nghị Đường Thúc, chương quản cụ thể buôn bán tới lui.

Lưu Nghị trở thành gia chủ về sau, cùng cái này Tam thức làm rất thâm nhập câu thông, lúc ấy vẫn là trọng Nông khinh Thương, nhưng Hoa Hạ từ xưa liền có tiền có thể Thông Thần chi ngôn, mầu chốt ở chỗ người có bao nhiêu, giống Ký Châu Chân gia, Từ Châu Mĩ gia, Hoàng Nông Vệ gia dạng này cụ phú nhà, ai dám khinh thị? Lưu Độ cùng cái này tuổi trẻ chất tử một phen nói chuyện,

Đúng là nổi lên tri kỷ cảm giác, hắn rất nhiều ý nghĩ cùng phương pháp đều là mình chưa bao giờ nghe, nhưng căn cứ hắn nhiều năm kinh nghiệm, lại không thể không cho rằng cực kì có thể thực hiện, thậm chí hắn một chút mộng lung ý nghĩ tại trong lúc nói chuyện với nhau cũng trở nên rõ ràng, thúc cháu hai người hợp lực phía dưới, Lưu gia sinh ý tại trong vòng mấy tháng liền được nhảy vọt tiến bộ.

Ở trong mắt Lưu Nghị, Tam thức cũng là cái hiếm có nhân tài, nhân tài cũng là có Phân Loại, trong loạn thế mưu thần Dững Tường như Tuân Úc Quan Vũ người tất nhiên là Danh Chấn Thiên Hạ, nhưng giống Trần Quân, Chung Diêu dạng này Tri Chính chi tài cũng là không thể thiếu, Lưu Độ cũng có thể coi là giấu ở hậu trường nhân tài, không nên quên, Lưu Nghị còn có hai cái Dững Tuyệt Thiên Hạ Kết Nghĩa Huynh Đệ, Cẩm Phàm Cam Ninh cùng Bạch Mã Triệu Văn!

Hắn cùng hai vị huynh đệ đã từng có một cái một năm ước hẹn, tại hắn trở thành gia chủ về sau đã lập tức phái người cho hai vị đưa tin chuẩn bị thuật mình sự tình, mời hai người đến đây một hồi. Tuy nhiên hai người này tại Sách Sử đánh giá bên trong ngoại trừ Vũ Dững bên ngoài cùng Quan Vũ Trương Phi dạng này Hùng Hồ chi tướng còn có chênh lệch nhất định, nhưng Lưu Nghị tin tưởng, là chi tài liệu là có thể dùng sau này nỗ lực đền bù sung, trên một điểm này, "Sĩ biệt tam nhật, phái lâu mắt mà nhìn." Lữ Mông đúng vậy ví dụ tốt nhất.

Binh lực phương diện, Lưu Nghị cũng không dám làm đại quy mô thu nạp, Thế Gia nắm giữ Tư Bình một khi quá nhiều, tất nhiên sẽ dẫn tới quan phủ nghi kỵ, bởi vậy hắn thừa hành chính là Tinh Bình chính sách, nửa năm qua, Lưu gia Tư Bình cũng tuy nhiên từ ba trăm gia tăng đến năm trăm, số tự tuy ít, đều được xưng tụng nghiêm chỉnh huấn luyện, trang bị Tinh Lương, những này trang bị lại cùng Lưu Độ nỗ lực không thể tách rời.

Nửa năm sau, tại được Thượng Đẳng Thành Thủ Trương Dương đồng ý về sau, Lưu Nghị bắt đầu hấn loạn thế sau khi trùng sinh lần thứ nhất luyện binh, công kích Ngọa Hồ trại! Tuy nói hai vị Trại Chủ chết trên tay Lưu Nghị, nhưng những Sơn Tặc xưa nay giáo hoạt, tại trong núi rừng chiến lực cực mạnh, nếu không quan binh cũng sẽ không mấy lần khó mà tiêu diệt, Lưu Nghị chủ động xin đi ngoại trừ thực chiến luyện binh bên ngoài cũng phải trăm thảo trừ căn!

Cái này một trận chiến kết quả là Lưu Nghị dạy tập Ngọa Hồ trại, trăm thủ tám trăm, đại thắng mà về, Lưu gia thiếu chủ Lưu Nghị Lưu Lang Sinh chỉ danh uy chấn Thượng Đẳng! Nhưng trong đó quá trình tuyệt không giống chiến quả như vậy Huy Hoàng, lần đầu ra trận, mặc dù chỉ là chỉ huy năm trăm Tư Binh, nhưng hấn vẫn như cũ phạm vào rất nhiều sai lầm, có thể lấy được như thế chiến quả ở mức độ rất lớn quyết định bởi cùng hấn thiên phú, Sơn Tặc sở dĩ có thể chống cự quan binh, quen thuộc địa hình chính là rất lớn ý vào, nhưng tại giữa núi rừng, ai có thể so Lưu Nghị cái này Lang Vương quen thuộc hơn? Chỗ dựa lớn nhất vừa đi, tăng thêm Lưu Nghị thân trước sĩ tốt, dũng không thể đỡ, chiến thuật bên trên sai lầm liền được đám người tự động không để ý đến, nhưng chính hấn là không thể làm như không thấy, này Chiến Chi sau hấn cùng Tô Phụ trao đổi rất nhiều trận chiến này thiếu sót của mình chỗ, đối với cái này Lưu Vũ rất là yêu thích, tôn nhi tuổi còn trẻ, lại là thắng mà không kiêu, cái này đã là một cái kẻ làm tướng thiết yếu tố chất, đương nhiên bởi vì Lưu Nghị lần này tác chiến bên trong khủng bố phát huy, Tư Binh bên trong sớm đã đem hấn coi là ngày, tổng cộng trăm thủ tám trăm, nhưng thiếu chủ một người liền giết địch gần nửa, như thế Vũ Dũng chỉ sĩ rất dễ dàng thắng được sĩ tốt trung tâm.

Nửa năm này tại Lưu Nghị mà nói là hấn tới đây loạn thế về sau tiến bộ nhanh nhất nửa năm, cũng vì ngày sau đặt xuống kiên cố cơ sở, không riêng ở phương diện này, hai tháng trước đó, Ngọc nhi cũng truyền ra tin vui, nàng mang bầu Lưu Nghị hài tử, đối với cái này Lưu Vũ cùng Lưu Mẫu đều là mừng rỡ như điên, nếu như hiện tại người hỏi Thượng Đẳng Lưu gia người trọng yếu nhất là ai, người nhà chỉ có một đáp án, đúng vậy Ngọc nhi, phu nhân tự mình kiểm tra, Lưu Vũ tận hết sức lực, hiện tại Ngọc nhi thế nhưng là được người một nhà nâng ở trên lòng bàn tay.

Mà có thể Vi Phu quân mang thai cốt nhục, Ngọc nhi tuy nói không quá thói quen loại này đãi ngộ nhưng nội tâm lại là hoan hỉ vô hạn, lại phu quân cùng thường nhân khác biệt, mình có thai về sau hấn làm bạn mình lúc Nhật Minh hiển tăng nhiều, lại mỗi ngày đều muốn mang cùng với chính mình tản bộ, sẽ còn như cái lớn hài tử đồng dạng đối cùng với chính mình bụng nói chuyện, đây hết thấy đều để Ngọc nhi cảm nhận được mình hạnh phúc.

Nhìn xem Ngọc nhi hơi có chút trắng kiện thân eo, Lưu Nghị trong lòng cũng có một loại là Nhân Phụ mừng rỡ, đây là hấn tại hậu thế không có trải nghiệm qua, thường nói Đạo Thành nhà Lập Nghiệp, bây giờ trong nhà mình hòa thuận, vạn sự sẵn sàng, liền nhất tâm chờ lấy cái kia thời cơ tiến đến! Đương cùng Ngọc nhi tản bộ ở giữa, bỗng nhiên có hạ nhân đến báo, nói là trước cửa có một áo trắng thiếu niên tới chơi, tính xưng Lưu Nghị vi huynh dài, Lưu Nghị nghe vậy lúc này trong lòng nhất động, hớn hờ ra mặt!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Huynh đệ trùng phùng

Lưu Nghị đến cửa ra vào, chỉ gặp kia thiếu niên một thân bố y, thân thể hùng tráng khuôn mặt tuấn lãng, không phải là phân biệt gần một năm Tam Đệ Triệu Vân, lập tức trong lòng đại hỉ, mấy tháng không thấy, Từ Long lại cường tráng mấy phần, bên người một thốt cao lớn Bạch Mã, trường thương lấy vài thô bao khóa nghiêng phóng ngựa trên lưng.

"Đại ca, tiểu đệ hữu lễ." Triệu Vân nhìn thấy Lưu Nghị thần sắc cũng là cực kì kích động, chỉ tuy nhiên làm tính chất trầm ổn cường tự kiềm chế thôi, hiện tại hấn đã không phải là ngày đó cái kia Sơn Dã thiếu niên, mà là Thượng Đẳng Thế Gia Lưu gia thiếu chủ, một đường đi tới cũng là có nhiều nghe nói chuyện của đại ca dấu vết.

"Ha-Ha, từ biệt mấy tháng, Từ Long phong thái vẫn như cũ, người ta huynh đệ, làm gì dùng những này lễ nghi phiền phức, mau mời trong phủ tự thoại, vì huynh có thể nghĩ người gấp." Lưu Nghị thấy thể nhanh chân hướng về phía trước, dùng lực đỡ lấy Triệu Vân hai tay, kích động nói, lập tức liền mời Tam Đệ nhập phủ, cửa ra vào người nhà nghe vậy biết là thiếu gia huynh đệ, vội vàng tiến lên vì hấn dẫn ngựa, thu thập hành lý, phục thị rất là ân cần.

"Tiểu đệ cũng là tưởng niệm đại ca, không nghĩ tới từ biệt về sau đại ca sẽ có như thế cải biến, tiểu đệ thực là tâm hỉ, ngày đó tại nhị ca trong nhà nhìn thấy huynh trưởng thư tín, Vân liền Khoái Mã mà đến, đi đầu về nhà một chuyến gặp qua người nhà về sau mới đến bá kiến đại ca, xem ra nhị ca chưa đến." Triệu Vân được Lưu Nghị lôi kéo bả vai, từ trên tay hấn lực đạo cũng có thể cảm giác được hấn nhìn thấy mình mừng rỡ thực là ra ngoài Chí Thành, trong lòng ấm áp, trong lòng một điểm cố kỵ cũng biến mất vô tung! Hấn cùng Cam Ninh hành tẩu thiên hạ, ngày đó đến Giang Hải trong trang vừa vặn đụng phải Lưu gia đến đây đưa tin người, hai người biết được đại ca tra ra thân thế, đều là hoan hỉ vô hạn, bởi vì Cam Ninh trong trang còn có sự vụ, liền để Triệu Vân đi đầu đến đây, hấn về nhà bá kiến mẫu thân ân sư về sau liền chạy đến Thượng Đẳng, trên đường đi có nhiều đến nghe Lưu gia thiếu chủ sự tích, lúc ấy ba người so với nghèo hèn, bây giờ đại ca xem như phú quý mọi người, tuy nhiên đối với hấn lòng tin mười phần, nhưng trong lòng nhiều ít vẫn là có chút thấp thỏm, hôm nay thấy hấn như thế đối mình đã là lại không tạp niệm.

"Hung Bá không giống người ta, có một Đại Bang huynh đệ muốn chỉ vào hấn, tất nhiên là mọi việc quán thân, tuy nhiên nghĩ đến hấn chắc chắn đúng hạn phó ước, chuyện này Thượng Đẳng chỉ hành nói rất dài dòng, Tam Đệ trước theo ta gặp qua người nhà, buổi chiều người ta đồng mưu một say, vì huynh lại hướng người giải thích cận kề." Lưu Nghị cười nói.

Hai người tới Đại Đường, Lưu Nghị mời ra Tô Phụ cùng Triệu Vân gặp nhau, cáo tri đây là mình Kết Nghĩa Huỳnh Đệ, ngày đó cùng nhau đối phó Triệu Hải nhưng nói là đồng sinh cộng tử. Lưu Vũ vỗ hân xuất thân, thấy một lần cái này thiếu niên liền biết bất phàm, hậu văn nghe Triệu Vân chính là Đồng Uyên ái đồ, lại cùng mình tôn nhi vì Dị Tính huynh đệ, yêu ai yêu cả đường đi phía dưới càng là trong lòng hoan hỉ, khách khí với Triệu Vân có thừa, coi như người nhà. Từ Long nho nhã lễ độ, trầm ổn tính tế cũng làm cho hân đối cái này thiếu niên cực kì thương thức.

"Từ Long chính là Đồng Lão cao đồ, lại là tuổi nhỏ anh tuấn, đã là Nghị nhi huynh đệ, liền cũng là ta Lưu gia người, trong nhà không cần câu nệ, đương tất cả như thường." Lưu Vũ hớn hờ nói.

"Tô Phụ, ta cái này Tam Đệ võ nghệ cao cường, đủ thắng tôn nhi gấp mười có thừa." Lưu Nghị xen vào nói.

"Đại ca nói đùa, ngày đó phân biệt thời điểm tiểu đệ tuy nhiên cùng đại ca tám lạng nửa cân, nay xem huynh trưởng khí độ, mấy tháng qua nhất định là đột nhiên tăng mạnh, tiểu đệ sao dám trong lúc khen ngợi." Triệu Vân khiêm nói.

"Ai ~ Đồng Lão đương thời cao nhân, thương pháp như tinh thần, vì ta lớn Hán Vũ người chỗ kính, Từ Long đã là Đồng Lão cao đồ, nhất định là thân thủ bất phàm, người thiếu niên từ nên ngực có hào khí, không cần quá khiêm tốn, Nghị nhi, Tô Phụ lập tức đi an bài tiệc rượu, người trước lĩnh Từ Long đi gặp qua mẫu thân người." Lưu Vũ vuốt râu cười một tiếng, cao giọng lời nói, cái này Triệu Vân sư xuất Danh Môn còn có thể khiêm tốn, thật là để nhân tâm sinh hảo cảm.

Hai người nghe vậy liền hướng Tây Sương phòng mà đi, Lưu Nghị trước hết đề cho nha hoàn thông báo Ngọc nhi, nói là Triệu Vân tới chơi, lại dẫn hân đi trước gặp qua mẫu thân, mấy cái Tiểu Nha Hoàn xưa nay còn chưa gặp qua như thể tuổi thiếu niên, lại so thiếu gia còn dễ nhìn hơn mấy phần, không khỏi đều nhìn chăm chăm hân nhìn nhiều vài lần, làm cho Từ Long đều là hơi có ý xấu hổ, hân mặc dù cùng Lưu Nghị thân như huynh đệ, nhưng nơi đây chính là bên trong phòng, lập tức nhìn không chớp mắt, cử chỉ hữu lễ, thấy Lưu Nghị là âm thầm gật đầu, lại đối với hân ý xấu hổ có chút buồn cười.

"Thường Sơn Triệu Vân, gặp qua bá mẫu." Đến phu nhân trong sảnh, Lưu Nghị cho mẫu thân giới thiệu qua về sau, Triệu Vân tiến lên sâu cung thi lễ, bái kiến phu nhân, đây là đại ca Thân Mẫu, từ muốn đại lễ gặp nhau.

"Miễn Lễ, Miễn Lễ,

Thấy một lần Từ Long liền biết là thiếu niên Anh Tài, Nghị nhi có thể được người là bạn, là hân may mắn, mau mời an vị, Bích Ngân, dâng trà." Phu nhân gặp Từ Long nhân tài cũng là yêu thích, biết là Ái Tử huynh đệ, càng đem hân coi là con cháu, chiều đãi rất là thân mật.

Ba người một chỗ tự thoại, phu nhân hỏi Triệu Vân không ít việc nhà, cũng giống như Lưu Vũ đề Triệu Vân coi Lưu gia là làm nhà mình, không muốn câu nệ, vừa mới nói một hồi, Ngọc nhi đã ti mi trang điểm về sau chạy tới gặp nhau, Triệu Vân cùng nàng cũng coi như làm biết. Từ Long gặp Ngọc nhi đã có mang thai, liền tục hướng Lưu Nghị chúc mừng, mấy người tiểu biệt trùng phùng, phen này đàm đạo đều là cực kì vui vẻ.

Đến buổi chiều, Lưu Vũ liền tại Đại Đường thiết yến vì Triệu Vân đón tiếp, hân biết tôn nhi cùng cái này huynh đệ từ biệt mấy tháng, bên trong phát sinh rất nhiều sự tình, từ muốn tâm tình, mình cũng không cần quấy rầy người thiếu niên đàm tính chất, lập tức cùng Triệu Vân uống mấy chén về sau liền cáo từ rời đi, để hai người nói thoải mái. Lưu Nghị liền đem chuyện này Thượng Đảng nguyên nguyên bản bản đều cùng Triệu Vân nói cái thông thấu, ngôn từ bên trong cũng không một chút giấu diếm, việc này có nhiều trùng hợp chỗ, Triệu Vân nghe cũng là tràn đầy phấn khởi.

"Đại ca lại có như thế kỳ ngộ, quả là thiên ý an bài, ta nhìn Lưu lão anh hùng hào khí, bá mẫu từ ái đoan trang, bây giờ Ngọc nhi lại có mang thai, tiểu đệ thực tình vì đại ca hoan hỉ." Triệu Vân từ đáy lòng đạo, Ngọc nhi chỉ là Lưu Nghị Thiếp Thị, hân cũng không thể lấy tấu xưng chi.

"Từ Long nói không sai, lần này vì huynh vận khí cũng là vô cùng tốt, bây giờ gia thế không ngại, liền muốn vì nam nhi chi nghiệp, người ta huynh đệ một thể, mong rằng Từ Long toàn lực giúp ta." Lưu Nghị lời nói.

"Đại ca nói gì vậy, người ta chính là Dị Tính huynh đệ, không cầu cùng sinh nhưng cầu cùng chết, đại ca hung hoài Đại Chí, Vân tự nhiên đi theo, nói gì cái này trợ chứ ?" Triệu Vân nghiêm mặt nói.

"Ha-Ha a, Từ Long giáo huấn đúng, người ta ở giữa nói gì những này, vì huynh này tôn cho Hiền Đệ bồi tội, Từ Long, ta sang năm về sau liền muốn vào kinh, muốn cùng người một chỗ đồng hành, lần này đến đây không bằng liền ở tại vì huynh trong nhà, người ta cộng đồng tập luyện, là có thể lại có bổ ích, ta nghe bá mẫu ở Thường Sơn sinh kế bản hàn, có ý đem nó tiếp đến Thượng Đảng cũng tốt cùng Từ Long cùng nhau phụng dưỡng." Lưu Nghị cười to nâng rượu cùng Triệu Vân uống một hơi cạn sạch, buông xuống bình rượu sau lại lại nói đạo, đây cũng là trong lòng của hân suy nghĩ.

"Cái này. . Đại ca đã có lời ấy, Vân tuân theo là được." Triệu Vân nghe vậy trầm tư có nghiêng, ngày đó bọn hân cùng Lưu Nghị phân biệt về sau, sóng vai xông xáo, dân gian khó khăn cùng Thái Bình đạo Hưng Thịnh đang cùng đại ca lời nói nhất trí, trong lòng đều là bội phục hân kiến thức, đến thư tín sau lập tức đến đây, vốn là có một chỗ ý tứ, hân tuy là nhận làm con thừa tự một mình có thể hưởng giải quyết mẫu Chí Hiếu, bây giờ trong nhà Cô Nhi Quả Mẫu, mình một mình ở xa thật là chiếu cố không tiện, mới vừa mới nói qua Lưu Nghị, cũng không tiện già mồm, huynh trưởng địa vị mặc dù biến, nhưng đợi mình lại là giống nhau lúc trước, lập tức liền cũng vui vẻ nhận lời.

"Tốt, người ta huynh đệ liên thủ, Thiên Hạ nơi nào đi không được." Lưu Nghị vui mừng xúc động nói.

"Thiếu gia, gian ngoài có một Hoàng Y đại hán cầu kiến, lời nói chính là ngài huynh đệ." Hai người việc này nhất định, một chỗ hoan uống tâm tình, chỉ một lúc sau liền có người nhà tiến đến thông truyền.

"Ha-Ha Ha-Ha, Hưng Bá đến vậy, Từ Long, nhanh theo ta tiến đến nghênh đón." Lưu Nghị nghe vậy càng là hoan hỉ, chào hỏi Triệu Vân một tiếng liền hướng đại môn mà đi, tới trước cửa cũng không chính là Cam Ninh tới chơi, Lưu Nghị cũng không ngôn ngữ, tiến lên liền cho Cam Ninh một cái Hùng

Bảo.

"Người ta huynh đệ, lại lại một chỗ, hôm nay thật sự là Hi Sự liên tục." Lưu Nghị cười to nói.

"Đại ca triệu hoán, tiểu đệ dám không tiến đến, chỉ là gắng sức đuổi theo, vẫn là chậm Từ Long một bước, các huynh đệ không được trách móc." Cam Ninh gặp Lưu Nghị như thế, cũng là có chút cảm động, đương nhiên càng nhiều hơn chính là ý mừng rỡ, trong lòng của hắn cố kỵ cũng cùng Triệu Vân tương tự, bây giờ tất nhiên là bỏ đi sau ót, Cam Ninh chính là làm tính chất người hào sảng, lập tức cao giọng cười nói, trong lời nói lộ ra trùng phùng thân mật.

"Vậy cũng không được, Từ Long sáng sớm liền đến, Hưng Bá lại đến lúc này, có thể nào không trách, đợi lát nữa đi vào trước Hành Phật rượu hai vò, rắn đe." Lưu Nghị trêu ghẹo nói, buông ra Cam Ninh, lại cùng hắn hai người bạn đương từng cái gặp nhau, cực kì khách khí hữu lễ, liền để người nhà hào hảo chiêu đãi, mình phân biệt lời kéo Cam Ninh Triệu Vân liền hướng đường trung hành đi, hôm nay huynh đệ tề tụ, vừa lòng thỏa ý.

"Phật liên phạt, sợ các người sao? Võ nghệ ta không dám nói, Luận Đạo từ lượng liền để đại ca cùng Tam Đệ liên thủ tiểu đệ cũng là không sợ." Cam Ninh hào sảng tiếng cười lại lần nữa tại trong viện vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Thề sống chết đi theo

Nay Nhật Thiên sắc đã muộn, Lưu Nghị cũng liền cũng không có mang Cam Ninh đi gặp qua Tô Phụ cùng mẫu thân, ba huynh đệ một chỗ tán gẫu Thuyết Địa, uống thoải mái, uống đến hưng khởi, Lưu Nghị dứt khoát sai người đem rượu yển chuyển qua trong hoa viên đình đài Thủy Tạ bên trong, nơi đây trồng trái mát mẻ, càng có thể để cho các huynh đệ tận hưởng.

"Đại ca, người trong thư nói đến đây thứ yếu tiểu đệ đến đây có chuyện quan trọng thương lượng, người ta huynh đệ không cần khách sáo, có việc đại ca cứ nói đừng ngại, thà đều tuân theo." Cam Ninh hào khí đem nửa vò mỹ tửu uống một hơi cạn sạch, ngồi xuống về sau kéo ra vạt áo mặc cho Do Dạ gió thổi phe phẩy, cao giọng đối Lưu Nghị hỏi.

"Lần trước tại Ngu Sơn vì huynh liền từng cùng hai vị huynh đệ nói cùng, bây giờ Triều Cương bại hoại, Nội Thần ngoại thích lộng quyền, thiên tử bị long đong, bách tính khổ không thể tả, các nơi chư hầu Ứng Bình Tự Trọng, thực là loạn tượng đã hiện, bây giờ cái này Thái Bình đạo quét sạch đại hán mười mấy châu, bách tính gia nhập người bất kể Kỳ Sô, đã có Bách Vạn Chi Chúng, Đại Hiền Lương Sư chi danh Thiên Hạ lan truyền, ta đoán định người này chắc chắn nhờ vào đó khởi sự, đến lúc đó chắc chắn thiên hạ đại loạn! Nhưng loạn này lại là chúng ta nam nhi kiến Công lập Nghiệp chi thời cơ, Lưu Nghị bắt tài, đời này duy nguyện cùng hai vị Hiền Đệ cùng Mã cầm roi, tiểu ngao sa trường, làm một phen nam nhi công lao sự nghiệp." Lưu Nghị vươn người đứng dậy, chậm rãi mà nói, ngôn từ ở giữa rất có đồng dạng chỉ ý, nghe được hai người kích động không thôi.

"Ngày đó đại ca tại Ngu Sơn lời nói mọi việc, thà cùng Từ Long đều có kinh nghiệm bản thân, quả cùng đại ca nói tới không hai, huynh trưởng đủ không ra Ngu Sơn có biết Thiên Hạ Đại Thế, đủ thấy nhãn quang thật xa. Cam mỗ đáp biến Thiên Hạ, duy chỉ có đến đại ca Từ Long như vậy sinh từ huynh đệ, bây giờ đại ca muốn mượn loạn thế thành trượng phu chi nghiệp, tiểu đệ há có thể không đi theo hai bên? Đến chết không thay đổi." Cam Ninh chêm dính chặt sát lời nói, hắn so với Triệu Vân còn muốn càng nhiều lịch duyệt, một năm này kiến thức khiến cho hắn đối Lưu Nghị chỗ Ngôn Tâm duyệt tâm phục khẩu phục, bây giờ tình thế chính như đại ca lời nói, người này như thế nhãn quang, chính là Tông Thất chi thân, lại cùng mình có huynh đệ chi nghĩa, tự nhiên đi theo mở ra bình sinh sở học, phương không phụ bày thước ngang tàng chi thân.

"Hai vị huynh trưởng nếu như thế, tiểu đệ sao dám lạc hậu?" Triệu Vân cũng là đã sớm hạ quyết tâm.

"Ha-Ha a, chỉ cần người ta huynh đệ một chỗ, Lưu mỗ còn có thì sợ gì? Chỉ là Từ Long ngược lại cũng dễ nói, Hưng Bá người lại là đại nghiệp lớn, vì huynh." Kỳ thực Lưu Nghị mới lời nói vẫn là có điều cố kỵ, Cam Ninh tại Kinh Tương một vùng đã xông ra danh tiếng, đánh xuống nặc Đại Gia Nghiệp, để hắn vì chính mình một lời bỏ qua gia nghiệp ngược lại là khó mà lười ra, không ngờ Cam Ninh đúng là không chút do dự liền sáng khoái nhận lời.

"Đại ca lời ấy, thật là vì tiểu đệ suy nghĩ, chỉ là huynh trưởng cũng quá xem trọng tiểu đệ, từ đâu tới cái gì đại nghiệp lớn, tuy nhiên mang theo một đám huynh đệ kiếm miếng cơm ăn thôi, cô nhân Chu gia Quách Giải chờ bồi đều có thể là bạn người ném nhà vứt mạng, huống chi người ta huynh đệ, thà mặc dù không dám tự so cô chi hào kiệt, nhưng phần này nghĩa khí đương dài để tâm ở giữa. Ta cùng đám kia huynh đệ vốn cũng không cho tại địa phương Quan Nha, bây giờ có thể giúp đại ca há không lưỡng toàn kỳ mỹ, nghĩ đến đại ca cũng sẽ không để ta đám kia huynh đệ chịu khổ." Cam Ninh lớn tiếng nói, hắn làm tính chất phóng khoáng, nói tới nói lui cũng là trực tiếp sáng khoái.

"Đây là đương nhiên, Hưng Bá như thế giúp ta, ta há có thể mạn đãi, chắc chắn sẽ chuẩn bị thỏa đáng, người ta huynh đệ không cần phải khách khí, Hưng Bá thù hạ sự có nhiều tại Kinh Tương cấm rể người, lấy nhị đệ nghĩa khí, tất sẽ không đối xử lạnh nhạt, đương muốn sống tốt an trí, vì huynh chỗ còn có không ít tiền bạc, nhị đệ cần cứ mở miệng." Lưu Nghị hớn hờ nói, hiện tại không riêng Lưu gia sinh ý làm được mười phần thuận lợi, lợi nhuận tăng

nhiều, lần này tiêu diệt Ngọa Hổ trại ngoại trừ quan phủ tiền thường bên ngoài, hẳn cũng là đạt được những này Sơn Tặc trữ hàng nhiều năm vàng bạc Tài Bảo, Cam Ninh như thế bỏ nhà trợ hần, hẳn có sao lại keo kiệt chỉ là vật ngoài thân ?

"Việc này không nhọc đại ca hao tâm tổn trí, thà làm những năm này trên nước sinh ý, mặc dù không dám nói so với đại ca gia nghiệp, nhưng những này sự tình còn có thể ứng phó thỏa đáng, nghĩ mỗi thu hạ mấy trăm thanh niên ngày mười chín sẽ theo ta đến đây, chỉ là trong đó tổn kém thời gian, không thông báo không ảnh hưởng đại ca sự tình ?" Cam Ninh khoát khoát tay cười nói, hẳn ngang dọc Trường Giang Thủy Lộ, công đạo Đại Vương chi danh ai không biết ? Tự nhiên cũng một mối cùng khá nhiều tài phú, huống hồ Cam Ninh đợi hạ cực thiện, ban một huynh đệ càng là thề chết cũng đi theo.

"Không sao, nếu ta sở liệu không sai, loạn cục đem tại một hai năm ở giữa, người ta huynh đệ còn có đầy đủ thời gian chuẩn bị." Lưu Nghị trong giọng nói tràn đầy tự tin, Cam Ninh Triệu Vân nghe vào trong tai đều là tin tưởng không nghi ngờ,

Không nói những cái khác, đối Hoàng Cân Khởi Nghĩa phán đoán đương thời không người có thể thắng Lưu Nghị.

"Vậy thì tốt rồi, tiểu đệ có thể tự mình trở về một chuyến, lợi dụng một năm trong vòng, đến một lần thu thập gia nghiệp, thứ hai cũng muốn nhiều hơn làm điểm sinh ý, cái này tiền bạc chi vật nghĩ đến đại ca cũng sẽ không ngại ít." Cam Ninh suy nghĩ một lát mới lên tiếng nói, một năm thời gian cũng hoàn toàn chính xác đủ hần an bài thỏa đáng.

"Tốt, vậy liền nói định một năm, vì huynh sẽ cho Hưng Bá tại Thượng Đảng trong thành an bài tốt trụ sở, cũng đúng lúc tại đầu xuân về sau cùng Từ Long hướng Lạc Dương một nhóm, chỉ là người ta huynh đệ tâm nguyện được đền bù, vì huynh lo lắng chính là những cái kia hành tẩu ở Trường Giang Chi Thượng Thương gia." Lưu Nghị trêu chọc cười nói, Cam Ninh trong miệng sinh ý ngoại trừ ăn cướp Thương thuyền há có thể có hần ? Tuy nhiên nghe Từ Long nói cùng Hưng Bá hành sự cũng không quá mức tàn nhẫn, lại đối bình dân vô cùng tốt, Kinh Tương một vùng nhắc lên Cẩm Phàm danh hào đều xưng là Nghĩa Tặc!

Lời vừa nói ra, huynh đệ ba người đều là thoải mái cười to, uống đến hai canh, Lưu Nghị lúc này mới cùng hai vị huynh đệ đến khách phòng cùng phòng mà ngủ, tuy nói không quá thói quen, nhưng đây cũng là Lưu Huyền Đức lung lạc nhân tâm chuyên nhất tuyệt chiêu, phạm là cùng hần ngủ qua đều là khẳng khẳng một mực, Lưu Nghị tự nhiên muốn bắt chước, cũng may uống rượu đúng chỗ, Từ Long Hưng Bá cũng không có gì không tốt thói quen, một đêm rất nhanh đi qua, nếu là đôi tiếng ngáy như sấm Yên Nhân Trương Dực Đức, Lưu Nghị không biết còn có không dừng khí cùng hần ngủ cùng giường.

Hôm sau trời vừa sáng, Lưu gia Diễm Võ Tráng bên trên liền vang lên trận trận phong thanh, nặc lớn quảng trường vây quanh rất nhiều người đang quan sát, mỗi cá nhân mặt bên trên viết cái này chân kinh cùng hăm mộ, Lưu Vũ cùng Cam Ninh ngồi phía trước, thấy cũng là hết sức chăm chú. Sáng sớm vừa lên, ba huynh đệ liền luận bàn một chút, Lưu Nghị là nóng lòng nhất, Huyết Long Kích Pháp thuận thực về sau chưa gặp được đối thủ, bây giờ có hai vị huynh đệ ở đây chẳng phải là cơ hội thật tốt, trước mạng Cam Ninh gặp qua Tổ Phụ, liền xuất ra Huyết Long kích cùng Triệu Vân giao thủ với nhau.

Tương đối Triệu Vân trầm ổn, Cam Ninh sáng sủa hào khí càng làm cho Lưu Vũ thường thức, đối tôn nhi cái này nhị đệ coi trọng có thừa, gặp Lưu Nghị cùng Triệu Vân luận bàn, hai người liền ngồi cùng một chỗ tràn đầy phấn khởi nhìn lại, không một hồi phong thanh cũng hấp dẫn tới không ít người nhà quan chiến, nhìn một lát đều là mặt lộ vẻ kinh sợ, đúng vậy Lưu Vũ cũng là ngầm chỉ đạo, trong sân hai người trường thương Thiết Kích tựa như hai đầu Du Long ngang dọc giao kích, Lưu Vũ tự hỏi kiến thức rộng rãi cũng không nhìn qua như thế ác chiến.

Gần đây một năm thời gian Lưu Nghị chưa hề đình chỉ qua khổ Luyện Huyết Long Kích Pháp, càng luyện càng cảm giác trong đó ảo diệu chỗ, chỉ là một mực khổ vì không có đối thủ, Kích Pháp uy lực khó mà đạt được xác minh, mà Triệu Vân Cam Ninh từ khi Ngụ Sơn kiến thức đến đại ca hơn người thiên phú về sau, đoạn này thời gian cũng là cần luyện không ngừng, hai người còn có thể lẫn nhau luận bàn, vẹn vẹn mười tháng thời gian nhưng đều là rất nhiều bổ ích.

Giữa sân hai người chi chiến từ vừa mới bắt đầu liền duy trì tại một cái thường nhân khó mà chịu được cao tốc bên trong, bây giờ kịch chiến gần tám mươi hiệp tốc độ không có chút nào giảm xuống, một đám người chỉ có thể nhìn thấy Thương Thế kích ảnh lại giữa hai người tạo thành một cái chói mắt chùm sáng, thỉnh thoảng có tiếng sắt thép va chạm truyền ra, lại vô luận như thế nào cũng thấy không rõ Thương Kích đến tột cùng, chỉ biết vẫn như cũ là cái cân sức ngang tài chi cục.

Hôm nay một trận chiến, Lưu Nghị rốt cuộc tìm được một cái có thể tùy ý hần thỏa thích phát huy đối thủ, chiến chính là nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, Huyết Long Đại Kích triển khai đều có Thiên Quân Ích Dịch chi thế, mà Triệu Vân kinh hãi đại ca Kích Pháp uy lực đồng thời, trường thương cũng là mây mây không sợ cùng triển đấu một chỗ, mười mấy cái hiệp thoáng qua một cái, hai người đều là trong lòng bội phục đối phương đến, nhất là Triệu Vân càng là tâm hi, đại ca cuối cùng có một bộ cùng hần tư chất cùng phối hợp tuyệt học, chỗ tinh diệu thực là không tại mình thương pháp phía dưới.

"Từ Long cẩn thận." Đều đến chừng mực, Lưu Nghị hét dài một tiếng hô to lời nói, Huyết Long kích tại kịch liệt rung động bên trong huyền hóa ra vô số hình ảnh, như là Trường Giang Đại Hà hội tụ một chỗ hướng Triệu Vân bay tới, chiêu này thanh thế tựa hồ lại không tại Từ Long ngày đó Bách Điều Triều Phụng phía dưới, thấy một bên một mực trầm tĩnh tự nhiên Cam Ninh đều mở to hai mắt, cái này một kích uy lực thật là một hướng Vô Tiền.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đi Đông Đô

Lưu Nghị tại tu tập Gia Truyền Huyết Long Kích Pháp thời điểm, sau cùng có Lục Thức tuyệt chiêu, xưng là Huyết Long sáu kích, vì "Liệt Sơn, Hâm Địa Trảm Hải, Đồ Long, Diệt Thiên, Vô Ảnh." Chiêu chiêu uy lực cự đại, cần phải luyện thành lại không phải một ngày chỉ công, Lưu Nghị khổ luyện gần một năm, cái này Lục Thức tuyệt học tuy nhiên đã luyện thành trong đó đầu hai kích, một mực không có tìm được cơ hội nghiệm chứng uy lực, bây giờ đem hết tất cả vốn liếng cùng Triệu Vân đại chiến gần Bách Hợp không phân thắng bại, nhất thời lòng háo thắng lên liền làm ra, đương nhiên chưa quên mở miệng nhắc nhở.

Kích còn chưa tới, kinh phong đã đập vào mặt, Liệt Sơn vừa ra, quả nhiên có núi lở chi uy, Triệu Vân không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, tán một tiếng tốt, trường thương cũng là giũ ra vạn điểm Hàn Tinh đón lấy trùng điệp kích ảnh, "Đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh. ." Liên tiếp âm thanh tại giữa hai người nổ sắp mở đến, vô số Kính Khí bốn phía đem chung quanh trên cây cảnh là đánh nhao nhao mà xuống, Huyết Long kích cùng Lượng Ngân Thương tại trong chớp mắt giao kích 108 dưới, sau cùng tám lần đứng là mũi thương đối mũi kích, hai người đều là toàn thân chấn động nhao nhao lui lại.

Đối diện chính là mình huynh đệ, cũng không phải Sinh Tử Đại Chiến, hôm nay nghiệm chứng mình một thân sở học mục đích đã đạt tới, Lưu Nghị cũng không chuẩn bị tái chiến tiếp, lập tức đem Huyết Long kích thả lỏng phía sau, thân hình đứng yên bất động, đầy mặt nụ cười hướng Triệu Vân nhìn lại. Từ Long cũng là Thu Thương mà đứng, trận chiến này tại hân mà nói cũng là nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, đại ca Kích Pháp Thần Diệu khó lường, Kỳ Chiêu xuất hiện nhiều lần, càng thêm Công Lực thâm hậu, bước chân linh hoạt, nếu không phải mình đoạn này thời gian thường cùng Cam Ninh luận bàn, cũng là võ nghệ tiến nhanh, chỉ sợ thật muốn khó mà đối kháng, sau cùng toàn lực ứng phó cũng chỉ là ngang ngửa, thân vì huynh đệ, hân đối Lưu Nghị tiến bộ là đã bội phục vừa vui mừng, lập tức cũng là mỉm cười cùng Lưu Nghị đối mặt.

"Ha-Ha a, không ngờ từ biệt mấy tháng, Từ Long thương pháp lại có bổ ích, bội phục." Lưu Nghị cười vang nói, Tam Quốc đỉnh tiêm võ tướng danh bất hư truyền, cho dù có Tuyệt Nghệ mang theo cũng khó tả thắng, lại Từ Long thương pháp so với Ngu Sơn thời điểm càng nhiều mấy phần khí độ, hân lại có thể nào không thích.

"Ha ha, Vân cùng nhị ca một chỗ khổ luyện, phương mới hơi có chỗ tiến, hôm nay nhìn thấy đại ca Kích Pháp Thần Diệu kỳ huyền, cùng Ngu Sơn đã là tương như hai người, tiểu đệ trong lòng thực là hoan hỉ." Triệu Vân nghiêm mặt nói.

"Hung Bá nhưng có ý đánh một trận?" Lưu Nghị cười to tiến lên, cùng Triệu Vân cầm tay mà quay về, trông thấy Cam Ninh một mặt tán thưởng, không khỏi hỏi, Từ Long thương pháp cao siêu, Hung Bá thân kinh bách chiến, chính là khác biệt phong cách, có thể có hai cái này huynh đệ một chỗ tập luyện, nghĩ đến mình nhưng lại lần nữa đột phá.

"Hôm nay coi như xong đi, Lão Cam ta cũng không chiếm các ngươi tiện nghi, lại nói binh khí của ta không muốn ăn thiệt thòi." Cam Ninh ra vẻ khiếp sợ đạo, Lưu Nghị Triệu Vân tất nhiên là cười khê lắc đầu.

"Ừm, Hung Bá nói cực phải, kẻ làm tướng trên chiến trường ngang dọc xông xáo, Trường Bình Khí hoàn toàn chính xác muốn chiếm ưu thế, binh khí ngựa cùng võ nhân mà nói trân như tính mạng, lão phu xem Hung Bá thiếu khuyết tiện tay binh khí, Từ Long trường thương trong tay cũng là Phàm Vật, Nghị nhi, Tổ Phụ có một hảo hữu tên là Từ Cương, chính là Thiên Hạ có ít rên đức Đại Tượng, chỉ là vì nhân tính Cách quái dị, đặc tội không ít quyền quý, hiện chính ẩn cư cùng Lạc Dương bên ngoài Thiên Cơ cốc, nghe đồn trong tay hân có cùng nhau Thiên Ngoại Vãn Thiết, năm sau đầu xuân ngươi đi Lạc Dương thời điểm lão phu viết một lá thư cùng ngươi, ngươi cho dù tốt nói muốn nhờ, Hung Bá Từ Long đều là Hào Kiệt Chi Sĩ, lại cùng ngươi chính là Dị Tính huynh đệ, lão phu cũng nên biểu thị một chút mới là." Lưu Vũ nghe vậy một bên nói, hôm nay quan chiến, hân đối tôn nhi hai cái này huynh đệ càng là tán thưởng, mới có này ngôn ngữ.

"Việc này diệu quá thay, tôn nhi thay hai vị huynh đệ cảm ơn Tổ Phụ." Huynh đệ ba người nghe vậy đều là đại hỉ, thần binh lợi khí, Bảo Mã Lương Câu, thân là võ nhân há có thể bất động tâm, hai người vốn là đối đại ca Huyết Long kích cực kì hâm mộ, có thể gia tăng hai vị huynh đệ võ lực, Lưu Nghị càng là vui thấy kỳ thành, lập tức rất là chính thức tiến lên cho Tổ Phụ làm một lễ thật sâu, Từ Long Hung Bá cũng theo đó tiến lên.

"Ha ha, Nghị nhi ngươi không cần như thế, Tổ Phụ nói chuyện nhưng cho tới bây giờ giữ lời." Lưu Vũ cười nói.

"Đúng thế, ai chẳng biết ta Tổ Phụ nhất ngôn cửu đỉnh, lời ra tất thực hiện, Heroes, chính là Thiên Hạ nhất đẳng sa trường Dũng Tướng." Lưu Nghị đứng lên về sau rất là đắc ý huyền diệu.

"Ngươi cái này xú tiểu tử, không chính là sợ ngươi Tổ Phụ nói liền quên? Ai bảo ngươi tại cái này mề khen mề dài đuôi? May mắn Hung Bá Từ Long không phải ngoại nhân, nếu không để cho ngươi ta chế nhạo." Lưu Vũ được tôn nhi khoa trương ngữ khí chọc cho vui lên,

Cười mắng, Lưu Nghị làm cam tâm thụ giáo hình, đám người cũng là mỉm cười.

Cam Ninh tại Lưu phủ chờ đợi hai ngày liền cùng Lưu Nghị cáo từ, bây giờ còn có một năm thời gian, mình sớm một ngày trở về liền có thể vì đại ca thêm ra một ngày lực, hân tâm ý Lưu Nghị tất nhiên là biết rõ, cũng không nhiều hơn giữ lại, ba người cùng trong nhà một say, ngày kế tiếp Lưu Vũ Triệu Vân thân tướng Cam Ninh đưa ra ba mươi dặm mới trở về.

Đưa tiễn Cam Ninh về sau, Lưu Nghị lại cùng Tổ Phụ thương nghị, năm nay thu hoạch không tốt, các nơi có phần không an bình, sợ Triệu Vân mẩu thân trên đường có cái gì sơ xuất, liền muốn cùng Triệu Vân cùng đi đem Triệu mẩu tiếp đến. Lưu Vũ xưa nay rất có nhân quang, đối Triệu Vân lại là có chút yêu thích, liền vui vẻ nhận lời. Triệu Vân nghe ngóng tất nhiên là trong lòng cảm kích, hai người chuẩn bị đầy đủ xe ngựa liền chạy Thường Sơn, nhìn thấy Triệu mẩu thời điểm Lưu Nghị cung kính dị thường cảm con cháu chi lễ, Từ Long cũng đem bên trong nguyên do kỹ càng cáo tri mẩu thân, già từ từ đây là Hoa Hạ thông lệ, Lưu Nghị tự mình đến này đủ thấy thành ý, Triệu mẩu cùng người trong tộc thông truyền về sau liền tùy theo mà đi.

Tại trên đường, thấy nhiều bách tính thảm trạng, các nơi dân chúng nhập Thái Bình đạo người bắt kẻ Kỳ Sô, địa phương đạo phi mọc thành bụi, rất không an bình, vừa đi vừa về hành trình liền gặp được đến mấy lần đoạn đường sự tình, may mắn hai người đều là võ nghệ cao cường, hành sự cẩn thận, chuẩn bị lại có chút sung túc, lúc này mới hữu kinh vô hiểm đến Thượng Đẳng, đến một lần vừa đi chính là hơn tháng thời gian. Trong đó trở về đi tới Ký Châu Ngũ Hồ trang lúc đã từng gặp được một đám che mặt giặc cướp, dẫn đầu hai Nhân Cực vì hung hãn, cho dù lấy Lưu Nghị Triệu Vân võ nghệ cũng là cùng đại chiến Bách Hợp chỉ hậu phương mới hơi chiếm thượng phong, hai người biết khó mà lui, Lưu Nghị tuy có lòng kết giao lại là không được tung tích, chỉ biết hai người này che mặt làm việc, nhìn không hề giống Tặc Phi. Đương nhiên Triệu Vân sẽ không quên sự phụ, chỉ là cùng Lưu Nghị đi lúc sự phụ lại là đạo chơi Thiên Hạ đi.

Đến Thượng Đẳng, Lưu Vũ đã tại nhà mình bên cạnh cho Triệu Vân mẹ con chuẩn bị một chỗ thanh tịnh trạch viện, tới tởm nha hoàn đầy đủ mọi thứ, Triệu nẫu tất nhiên là vô cùng cảm kích. Từ đó Lưu Nghị mỗi ngày cùng Triệu Vân một chỗ ngày ở giữa luyện võ, thao diễn Tư Bình, ban đêm thì đọc thuộc lòng Bình Thư, thảo luận Chiến Trận, Từ Long thiên tư cũng là không kém, đối với mấy cái này Bình Thư Chiến Sách, Chiến Trận chỉ pháp nhất là chăm chú, không cần Lưu Nghị nhắc nhở chính là chăm học khổ luyện, nhìn dáng vẻ của hắn đứng là so tập Luyện Thương Pháp còn muốn dễ bụng, mấy tháng đi qua đã là rất có tiểu thành, hai người vô luận là lý luận suông hoặc là thực chiến diễn luyện Triệu Vân đều có thể địa vị ngang nhau.

Lưu Nghị gặp Triệu Vân như thế tiến cảnh khổ công, trong lòng vui mừng, cũng càng thêm tin tưởng mình đối Tam Đệ cách nhìn, hắn tuyệt đối có trở thành Đệ nhất Danh Tướng tư chất, chỉ tuy nhiên giới hạn trong xuất thân, khó mà phát huy thôi, đương thời có mình tồn tại, hắn tin tưởng Từ Long có thể tại Chiến Trận phía trên thành lập càng thêm sáng chói công lao sự nghiệp, nhất là hắn kia phần khổ công cùng chăm chú, Lưu Nghị mặc cảm.

Mà tại Triệu Vân trong lòng, Lưu Nghị đứng vậy không hơn không kém thân nhân, không riêng đem mình chiếu cố cẩn thận có thừa, đối với mẫu thân càng là cung kính, cơ hồ mỗi ngày đều muốn đến phủ thỉnh an, Lưu Vũ cùng Lưu Mầu cũng chưa từng coi hắn là làm qua ngoại nhân, Lưu Mầu càng là mấy lần cùng Triệu Mầu thương nghị, muốn cho Từ Long kiếm một hiền thê, cũng tốt khai chi tán diệp, lại bị Triệu Vân lấy công danh chưa thành mà từ chối nhã nhận, kỳ thực trong lòng hắn. . . Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, Triệu Vân ngoài miệng không nói, lại sớm đem đại ca tình ý ghi tạc trong lòng, lập Định Tâm nghĩ muốn trợ hắn thành tựu công lao sự nghiệp, tập luyện thì càng thêm khắc khổ chăm chỉ, đương nhiên đối với những này Bình Thư Chiến Sách, văn chương Kinh Luân hắn vốn là cảm thấy rất hứng thú, chỉ là trước kia hạn Vu gia bản không có cơ hội này.

Đợi cho chuyển qua năm qua, triều đình ý chỉ đến Thượng Đẳng, để Lưu Nghị tiến về Lạc Dương chờ an bài, đây là Lưu gia đại sự, Lưu Vũ tất nhiên là không thể lãnh đạm, tỉ mỉ chuẩn bị không nói, lại cùng Lưu Nghị nói chuyện trắng đêm chỉ hậu phương mới khiến cho hắn khởi hành. Lúc này Ngọc nhi thân thể đã nặng rất nhiều, phu quân đi xa tuy là không bỏ thể nhưng chỉ này chính là nam nhi chính sự, chỉ là dốc hết sức cản dận trên đường cẩn thận, Lưu Nghị ngược lại là lời nói lần này đi nghĩ đến thời gian không dài, mình gấp rút một điểm đương theo kịp hài nhi xuất thế, Ngọc nhi phương mới hơi có vui mừng.

Mọi việc đầy đủ về sau, Lưu Nghị bái biệt Tổ cha mẹ thân, cùng Triệu Vân cùng nhau mang lên hai mươi tên Tư Bình bên trong thân thủ cao siêu người, một nhóm Xa Giá liền hướng Lạc Dương mà đi, Lưu Nghị tin tưởng lần này Lạc Dương chỉ hành liền sẽ là mình ở đời này Lập Nghiệp bước đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Đạo Tả gặp lại

Trước chuyến này hướng Lạc Dương khác biệt dĩ vãng, đến một lần Lưu Nghị chính là cầu quan, thứ hai hắn đại biểu là Thượng Đẳng Lưu gia mặt mũi, người cần tướng mạo, Mã muốn mạ vàng, cái này cũng là nhân chi thường tình. Ở điểm này Lưu Nghị đương nhiên sẽ không mất lễ nghĩa, Tư Bình hai mươi người tùy tính bên ngoài, Thúy Sợi cùng Lưu Châu hai cái Tiểu Nha Hoàn cũng theo bên người, xe ngựa cũng là mười phần rộng rãi xa hoa, một bộ Thế Gia khí phái, Lưu Nghị tuy là không quen cử động lần này nhưng cũng biết Đạo Tổ cha căn nhắc cũng không phải là vô lý, đành phải tiếp nhận lần này hảo ý.

Đương nhiên chuyến này ngoại trừ cầu quan bên ngoài liền còn có cái mục đích, đứng vậy kết giao quyền quý, trong triều có người dễ làm quan, đây là chí lý danh ngôn, Lưu Vũ tuy là gù quắc chỉ tính chất nhưng tuyệt không cổ hủ, chỉ cần không phải quá vi phạm nguyên tắc đều có thể hành chi, lúc đầu hắn còn lo lắng tôn nhi tính cách không thích việc này, ai ngờ Lưu Nghị nghe đúng là dốc hết sức tán thành, hai người nói chuyện phía dưới, hắn đúng là hoa văn chồng chất, thủ pháp hơn mình xa, cái này khiến Lưu Vũ đối với tôn nhi cứu cái kia dạy học tiên sinh có cao sơn ngưỡng chỉ cảm giác.

Đối với hậu thế tung hoành ở Hoa Hạ thương trường, kiếm được ức vạn gia tài Lưu Nghị tới nói, loại này nhân tình sự cố bất quá là một bữa ăn sáng, huống hồ hắn còn có thể này không ai bằng trước xem nhãn quang, mục tiêu liền khóa chặt tại Thường Thị cùng đại tướng quân Hà Tiến trên thân, chỉ ít tại Đồng Trác vào kinh trước đó, hai phe thế lực có thể nói Quyền Khuyết Nhất Thời! Đương nhiên hắn sẽ không quên đem mục đích của chuyến này kỹ càng cáo tri Triệu Vân, cũng làm một phen khắc sâu Tư Tưởng Giáo Dục công tác, dẫn chứng phong phú mới khiến cho Từ Long đồng chí vui lòng phục tùng.

Lưu gia tại Thượng Đẳng có thể nói thế lực to lớn, chỉ khi nào đem hoàn cảnh phóng đại đến toàn bộ thiên hạ, vậy coi như không là cái gì, Lưu Nghị

muốn làm đúng vậy dựa thế, vô luận hần là vì quan vì dân vì quan tốt vẫn là họa quốc ương dân Nội Thần ngoại thích, trọng yếu chỉ là thể lực! Như hần chỉ hướng chỉ là làm một cái Danh Thần Dũng Tướng, còn đáng yêu tăng rõ ràng, nhưng hần đương thời thể nhược là Chí tại thiên hạ, há có thể bởi vì mình yêu ghét hành sự ? Hết thấy chỉ có một cái nguyên tắc , ẩn hiện tại tới nói đúng vậy Lợi Ích Tội Đại Hóa.

Sớm tại hai tháng trước, liền có một nhóm vàng bạc châu báu được Lưu Bảo tự mình áp chuyển đến Lạc Dương Lưu gia cửa hàng, chuẩn bị thiếu gia chuyển này cần, khi đó nhưng không có cái gì ngân hàng cùng tự động chuyển trưởng, muốn kết giao quyền quý có thể nào thiếu những này đồ vật ? Tại Lưu Nghị trong trí nhớ, Hà thái hậu nhất hệ cùng Nội Thần nhất hệ là đối lập, đáng tiếc lúc ấy đại tướng quân Hà Tiến Chí Đại Tài Sor, rõ ràng có kín đáo bố trí còn muốn độc thân phạm hiểm, kết quả vì Thập Thường Thị làm hại, đương nhiên những này Nội Thần lại lập tức được Viên Thiệu giết chết, bất quá bây giờ hần liền muốn tại hai phe bên trong lựa chọn một cái, hoặc là mọi việc đều thuận lợi.

Mọi việc đều thuận lợi hoàn toàn chính xác có rất lớn chỗ tốt, tuy nhiên phong hiểm hệ số cũng là cao nhất, một khi có cái sơ sẩy liền sẽ hai mặt không phải người, gà bay trứng vỡ, cái này lựa chọn Lưu Nghị nhất thời khó mà định đoạt, dù sao hần đối với hiện tại trong triều tình thế không có quá mức rõ ràng phán đoán. Trên đường đi hần đều đang suy tư vấn đề này, thẳng đến một kiện chuyện phát sinh để hần lập tức hướng Nội Thần nơi đó nghiêng đi qua.

Sự tình rêu rĩa, động lòng người liền cực kỳ trọng yếu, người này chính là được Lưu Nghị cưỡng ép qua, đã từng đã cứu tính mạng hần Thường Thị Triệu Trung cháu Triệu Hải, lúc ấy hần cũng đang chuẩn bị vào kinh đi giành một cái xuất thân, có Triệu Trung dạng này một cái chỗ dựa, hần chỉ bất quá là đi đi cái đi ngang qua sân khấu thôi, ngày đó Lưu Nghị một nhóm tại bên đường ăn tứ dùng trà lúc, Triệu Hải tùy hành đội ngũ vừa vận đi ngang qua, người ta cái kia phô trương nhưng so sánh Lưu Nghị còn muốn lớn rất nhiều, cỗ xe liền có mười chiếc, tùy hành kẻ có hơn trăm người.

Triệu Hải vênh vào tự đắc phóng ngựa mà đi, đương nhiên sẽ không đi xem ven đường ăn tứ, chân chính phát hiện Lưu Nghị chính là hần dưới hồng Đại Uyển Lương Câu Ngọc Hoa Thông, ngày đó này lưng ngựa phụ Triệu Hải chạy trời chết, cỗ bên trên trùng tặc nhân Độc Tiễn, đúng lúc chỉ mảnh treo chuông chính là Lưu Nghị đuổi tới, không riêng cứu được Triệu Hải một mạng, còn tỉ mỉ vì Ngọc Hoa Thông điều trị vết thương, này Mã vậy mà ghi tạc trong tim, bây giờ nghe thấy quen thuộc mùi vị, lập tức liền chờ Triệu Hải bốn vó vui chơi chạy tới, Triệu Hải nhất thời vội vàng không kịp chuẩn bị, kéo mạnh dây cương lại là ngăn cản không ở, ăn tứ chi bên trong là một hồi não loạn.

"Triệu huynh, xem ra ngươi ta thật đúng là hữu duyên, lại gặp mặt." Lâu dài son lâm sinh hoạt khiến cho Lưu Nghị đối với động vật còn có một loại khó mà nói cùng nhạy cảm, Ngọc Hoa Thông chạy tới thời điểm hần liền có cảm ứng, lại gặp lập tức người chính là Triệu Hải, một cái suy nghĩ như thiểm điện tại trong đầu hình thành, lập tức thả người nhảy lên,

Cản cùng đầu ngựa trước đó, đối Triệu Hải mỉm cười mà nói, Ngọc Hoa Thông nhìn thấy Lưu Nghị lập tức dừng bước lại, cúi đầu thân mật tại hần trên thân dụi, còn không ngừng liếm láp Lưu Nghị hai gò má.

Lưu Nghị nhất động, Triệu Văn lập tức theo lên, nhìn thấy Triệu Hải hần là một mặt cảnh giác, tay trái phía sau tìm tòi, một thanh trường kiếm đã ở trong tay, ai ngờ Triệu Hải thấy rõ người cử đến chính là Lưu Nghị về sau, đúng là đầy mặt vui mừng, phi thân xuống ngựa cho hần đi cái đại lễ, trong miệng lời nói: "Nguyên lai đúng là Lang huynh, ngày đó từ biệt, Triệu mỗ lâu thăm không được, bây giờ bắt ngờ lại này gặp nhau."

"Ha-Ha a, Triệu huynh làm gì đi này đại lễ, ngươi ta ở giữa thế nhưng là có chút mối hận cũ cũng không giao tình!" Lưu Nghị cười to tiến lên đem Triệu Hải đỡ dậy, miệng bên trong nhẹ nhõm nói.

"Lang huynh nói gì vậy, ngày đó bất quá là tại hạ cùng với Triệu huynh có chút ít hiểu lầm thôi, huống chi Lang huynh cũng không làm tổn thương ta, lần trước thế nhưng là ân cứu mạng, Triệu mỗ tuy nhiên bất tài, nhưng cái gì nhẹ cái gì nặng còn có thể phân rõ ràng, Lang huynh trọng nghĩa xuất thủ, không riêng cứu được tại hạ còn bảo trụ Thái tiểu thư tính mệnh, tại hạ vô cùng cảm kích, sau từng tại Ngụ Sơn chung quanh tìm kiếm hỏi thăm nhiều ngày, nhưng không thấy huynh phía dưới lạc, bây giờ thiên ý để ngươi ta nơi này gặp nhau, Triệu mỗ sẽ làm báo đáp, nguyện cùng lang huynh kết giao." Triệu Hải nghiêm mặt lời nói.

"Ha ha, Lộ Kiến Bất Bình Bạt Dao Tương Trợ chính là chúng ta vô nhân bản phận, thay đổi thành bất kì ai Lưu mỗ đều sẽ xuất thủ, a, tại hạ hiện đã thân thuộc Thượng Đảng Lưu gia, họ Lưu tên chữ Nghị Lang Sinh, Từ Long chính là ta kết nghĩa huynh đệ, không biết Triệu huynh một chuyến này tiến về nơi nào ?" Lưu Nghị nói.

"Thượng Đảng Lưu Nghị Lưu Lang Sinh ? Ân, Lưu huynh không phải là hướng Kinh Thành, Ha-Ha a, cái này nhưng đúng lúc, tiểu đệ cũng là tiến về Lạc Dương, huynh nếu không vứt bỏ, không bằng cùng nhau lên đường, lại làm tường nói ?" Triệu Hải nghe vậy có chút trầm ngâm, bỗng mặt hiện vui mừng, một năm qua này Lưu Nghị danh tiếng khá lớn, nhất là tiêu diệt Ngọa Hồ núi Thô Phi giờ lên, Triệu Hải đã từng nghe nói người này tính danh, cũng biết hần nâng Hiếu Liêm về sau muốn hướng trong kinh báo cáo công tác, Triệu Trung tuy là tiếng xấu bên ngoài, khả năng cùng Trương Nhượng một chỗ cầm giữ triều chính, năng lực không cần lắm lời, Nội Thần nanh thương ở chỗ quân đội, hần cũng có lung lạc các Địa Vũ dùng chỉ sĩ tâm ý, đến lúc đó thu phục xếp vào tại lớn Hán Quân Binh bên trong, có thể như hổ thêm cánh, Triệu Hải lúc này mới sẽ có lưu ý.

"Triệu huynh như thế thịnh tình, Lưu mỗ từ chối thì bất kính, Từ Long, thanh kiếm buông xuống, ngày đó hiểu lầm đã giải khai, chúng ta bây giờ cùng Triệu huynh là bạn không phải địch." Lưu Nghị ra vẻ suy tư một lát chỉ hậu phương mới cười nói, vừa rồi hần thấy một lần Triệu Hải đã đại khái có ý nghĩ, bây giờ gặp hần đợi mình cực kì thành khẩn, trong lòng có chút hoan hỉ, hần chính là Triệu Trung cháu yêu, mình có thể lợi dụng cái tầng quan hệ này! Nội Thần hiện tại là không thể đắc tội, quân không thấy Lưu Huyền Đức như thế công lao cũng tuy nhiên lạc cái An Hi Huyện Ủy, Lưu Nghị cũng không nguyện đến lúc đó thụ cán tay, không bằng tới vì thiện, khi tất yếu hư cùng Ủy Xà cũng là thượng sách. Mà Triệu Văn từng nghe đại ca nói qua Triệu Hải sự tình, hôm nay tình trạng nghĩ đến đại ca tất có thâm ý, lập tức thu hồi báo kiểm, tuy nhiên thiên tính cho phép, để hần giống như Lưu Nghị đầy mặt mỉm cười lại làm không được.

"Tốt, tốt, phía trước tám mươi dặm chính là Mạnh Tân, hôm nay buổi chiều tất có thể đến, đến lúc đó Triệu mỗ đương thiết yến cho Triệu huynh bồi tội, cũng làm cảm ơn Lưu huynh ngày đó chi ân." Triệu Hải nghe Lưu Nghị là địch không phải bạn chỉ ngón không khỏi vui vẻ ra mặt, trong lòng của hần cũng không phải không có nhỏ bản tính, người này bản sự có thể nói thâm bất khả trắc, nếu có thể đem giới thiệu cho Tổ Phụ chẳng phải là lại một đại công

cực khổ ?

Tự thoại về sau, Lư Nghị liền đem xe của mình cha vợ Mã nhập vào Triệu Hải đội ngũ, hai người thì đi đầu cũng Mã mà đi, Triệu Hải nói bóng nói gió tìm hiểu Lư Nghị chuyện này cụ thể, cũng không lấy dấu vết có chút tiết lộ muốn tại Triệu Trung trước mặt tiền cử hiển tài Lư Nghị chỉ ý, một phen mạch suy nghĩ rõ ràng, ần mà không lọt, ngược lại để cho Lư Nghị tăng lên thật nhiều đối với hắn cách nhìn, hoàn khổ không giả, nhưng Triệu Hải vẫn có chút chân tài thực học, hắn tự nhiên cũng là ứng phó ung dung, đúng mức biểu đạt ra trong lòng tán thành.

"A, đúng, Triệu mỗ kém chút quên mất, không riêng tiểu đệ mỗi ngày muốn tìm thăm đại ca, cái này thành Lạc Dương bên trong có một người gặp nhau Lư huynh chỉ tâm không kém tiểu đệ, ta huynh không ngại đoán bên trên một đoán!" Triệu Hải giống như là chợt nhớ tới cái gì, nói với Lư Nghị, nhưng trong tươi cười tựa hồ mang theo điểm mập mờ.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Mỹ nhân tâm tư

Trông thấy Triệu Hải tra hỏi lúc thần sắc, Lư Nghị liền đã đoán cái mười phần tám chín, lần trước cứu người về sau hắn đã từng nghĩ lại qua việc này, mình cứu thiếu nữ chủ tớ mặc đều là không tầm thường, huống hồ lấy Triệu Hải như thế địa vị còn rất là khấn trương, đủ thấy nàng nhất định là Danh Môn xuất thân, bất quá dưới mắt vì tiền đồ muốn cùng cái này tiểu tử hảo hảo kết giao, để hắn đắc ý một chút cũng không phải chuyện gì xấu.

"Tại hạ luôn luôn cực thiếu bạn bè, Thượng Đảng bên ngoài, chỉ sợ cũng chỉ có Triệu huynh người như thế một cái quen biết, nơi nào còn có người nào cùng trong thành Lạc Dương lo lắng ? Triệu huynh nói đùa." Lư Nghị cười nói.

"Lư huynh có biết người lần trước cứu kia đối chủ tớ chính là người nào ?" Triệu Hải thần bí nói.

"Xin lắng tai nghe." Nói thật Lư Nghị đối với mắt tiền Triệu Hải một bộ thảo luận biểu lộ rất là khinh thường, nhưng lại vẫn là giả bộ như rất có hứng thú nói, mặt mũi vẫn là phải cho một điểm.

"Đương Triều Ngự Sử Thái Ung Thái đại nhân học rộng tài cao, thanh danh lan xa, Lư huynh không phải không biết đi." Triệu Hải nghe vậy có chút đắc ý nói, hiển nhiên Lư Nghị thần sắc để hắn rất là hài lòng.

"Thái Ung ? Chẳng lẽ lại kia đối chủ tớ. ." Nghe được cái này tên, Lư Nghị trên mặt hơi có vẻ vẻ giật mình cũng không phải là trang, người này là Hán Mạt nổi danh Văn Nhân, tài học bất phàm, nhưng chân chính trọng dụng hắn vẫn là Quốc Tặc Đồng Trác, hết lần này tới lần khác này Nhân Thư sinh khí mười phần, tại Đồng Trác sau khi chết hắn còn nhớ tới ơn tri ngộ dự tính tế khóc rống, tốt xấu được Vương Doãn tìm cái cơ trăm thủ xong việc.

Tuy nhiên nói đến thanh danh, hắn nữ nhi Thái Diễm còn xa tại chính là cha phía trên, một khúc Hồ Già Thập Bát Phách thiên cổ lưu truyền, đáng tiếc tự cổ Hồng Nhan đa Bạc Mệnh, trước đình hôn cùng Hoàng Nông Vệ gia, trượng phu lại bất hạnh chết trẻ, sau chạy nạn lúc vì Hung Nô chỗ cướp, khổ cư dị Tân Cương mười mấy năm, cuối cùng vẫn là Tào Tháo đưa nàng đón về, gả cho thủ hạ một cái quan viên, là vì Văn Cơ về Hán, ần Triệu Hải nói, kia đối chủ tớ đã cùng Thái Ung có quan hệ, tiểu thư lại là sinh cực kì mỹ mạo, nghĩ đến hắn là kia Thái Văn Cơ, thế nhưng là số tuổi lại có chút không đúng, lúc này Thái Diễm có lẽ còn là cái hài đồng, chẳng lẽ mình nhớ lầm rồi?

"Ha-Ha a, Lư huynh lời nói không giả, cùng ngày người cứu chính là Thái đại nhân Ái Nữ, tuổi nhỏ tức nên mới có tên xưng Thái Diễm Thái tiểu thư, Thái gia gia học uyên thâm, tiểu thư càng là thiên tư hơn người, Hậu Sinh khả ỷ, càng thêm lông mày tuyệt sắc, Thiên Hạ Tuấn Ngạn đều ao ước chỉ, xem ra như ta huynh như vậy Anh Hùng Nhân Vật cũng biết tên, bởi vì cái gọi là quan quan tri cư, Tại Hà Chi Châu, yếu điệu thực nữ, quân tử. ." Triệu Hải nghe vậy cười nói, ngôn từ bên trong không che giấu chút nào đối với Thái Diễm hâm mộ, còn điều đầu hoảng nào.

"Thơ hay thơ hay, chỉ là tại hạ là võ nhân một cái, những này Thi Từ văn chương không phải ta sở trường, nghe Triệu huynh kiểu nói này, chẳng lẽ coi trọng cái này Thái tiểu thư ?" Lư Nghị vội vàng mở miệng đánh gãy, hảo hảo nói chuyện, làm sao còn ngâm bên trên thơ, muốn ngâm người cùng tới điểm tươi mới a.

"Huynh trưởng chỉ ngôn là vậy. Lấy Thái tiểu thư nhân tài như vậy tướng mạo, tiểu đệ thật là trong lòng còn có ái mộ, đáng tiếc Tương Vương có ý, thần nữ Vô Tâm, lấy tiểu đệ ý kiến, Mỹ Nhân Phụng Tâm thực có tương ứng, mà người này chính là huynh trưởng người." Được Lư Nghị ngôn từ đánh gãy, Triệu Hải cũng không thêm đề ý, lại lại thờ dài, dùng từ càng thêm vẻ nho nhã, tựa hồ muốn tại Lư Nghị cái này võ nhân trước mặt khoe khoang một phen, người này không chỉ võ công nghệ cao cường, cũng là trầm ổn cơ trí, cũng may bây giờ mình có thể tại văn tài bên trên vượt qua hắn.

"Triệu huynh nói đùa, Thái tiểu thư Đại Gia Khuê Tú, thư hương môn đệ, như thế nào lại coi trọng Lư mỗ cái này oai hùng vũ phu." Lư Nghị nghe vậy hơi giật mình, lại lại nói.

"Điểm ấy Lưu huynh liền có chỗ không biết, tiểu đệ tuy nhiên xưa nay ngang bướng, hơi có tiếng xấu, có thể hướng đến chưa từng nói bừa, hôm đó được Sơn Tặc cướp bóc, trong kinh hoảng vứt bỏ Thái tiểu thư mà chạy, bây giờ nghĩ đến thật là xấu hổ, chính là tiểu đệ cuộc đời tệ nhất việc đáng tiếc, may mắn Lưu huynh xuất thủ cứu giúp, nếu không sợ là muốn hối hận cả đời! Chưa muốn gặp đến Thái tiểu thư về sau nàng không chỉ có không có mở miệng trách cứ, cứ chỉ cũng không về bắt mẫn, ngược lại nhiều lần hướng tiểu đệ hỏi thăm huynh trưởng cuộc đời, chính là thảng trước còn có thư tín đến đây, như thế hành vi, chẳng phải là đối Lưu huynh có ý." Triệu Hải nói lên chuyện ngày đó, trong thần thái thật có xấu hổ chỉ ý, ngôn từ ở giữa dĩ thường khẩn thiết, hẳn đối Thái Diễm Tâm Nghi thực là ra ngoài thực tình, thế nhưng là kinh lịch lần trước một mình chạy trốn một chuyện về sau liền có tự ti mặc cảm chỉ ý, đem tầng này tâm tư chôn cùng trong tim.

"Cũng không thể nói như vậy,

Triệu huynh người ra tự đại giàu nhà, thuở nhỏ tôn trưởng che chở có thừa, sao lại gặp qua loại kia tràng diện? Thời khắc sinh tử bảo tồn tính mạng mình cũng là không gì đáng trách, huống hồ người có thể có như thế tâm ý cũng là khó được. Nghĩ kia Thái gia tiểu thư đã là đọc đủ thứ Thi Thư, định Minh Quân Tử Chi đạo, nàng hướng người hỏi đến tung tích của ta bất quá là nghĩ báo đáp ân cứu mạng thôi, há cùng nhi nữ chi tình tương quan?" Gặp Triệu Hải ngôn từ khẩn thiết, Lưu Nghị không khỏi đối với hần ấn tượng tốt mấy phần, xem ra người này bản tính chưa hẳn nhiều xấu, chỉ là tai vạ mất nhiệm thôi, lập tức nhẹ lời nói.

"Đa tạ Lưu huynh khuyên giải, người lời nói có đạo lý lý, nhưng Thái tiểu thư cũng không phải là chỉ riêng hỏi người xuất thân lai lịch, mà là không rõ chi tiết, chính là biết người xuất thân bản hàn cũng y nguyên không thay đổi, lấy tiểu đệ thấy, tuyệt không phải là báo đáp ân cứu mạng đơn giản như vậy, lấy Lưu huynh hiện tại gia thế, lần này vào kinh lại mưu cái quan chức, cũng có thể xưng đến môn đăng hộ đối, không như thế lần liền từ tiểu đệ an bài người cùng Thái tiểu thư gặp mặt một lần, nếu là huynh trưởng có thể ôm mỹ nhân về, tiểu đệ chỉ có hoan hỉ chi tâm. Huynh trưởng đối ta có ân cứu mạng, về sau cứ việc hô ta tên chữ Khuông Dận là đủ." Triệu Hải nghiêm mặt nói.

"A, Khuông Dận, người gọi Triệu Khuông Dận? Ách, ha ha, các người Văn Nhân có câu nói kêu cái gì cái gì bắt diệt, dùng cái gì vì nhà lấy? Lưu mỗ nguyện vì triều đình kiến Công lập Nghiệp, công thành danh toại trước đó sẽ không bận tâm nhi nữ tư tình, cứu, Khuông Dận người không cần làm này an bài, tại hạ vô ý tại đây." Lưu Nghị nghe vậy lại là sửng sốt, vội vàng ra về đồng đặc che giấu đi qua, hẳn lúc này vẫn là chỉ muốn đối Triệu Hải tiến hành lợi dụng để tới gần Nội Thàn, tuyệt không nguyện ý chuyện như vậy mà lễ Ngoại Sinh nhánh.

"Ha ha, Hung Nô bắt diệt, dùng cái gì người sử dụng, đây là tiền triều đại tướng Vệ Thanh Danh Ngôn, xem ra Lưu huynh chỉ hào hùng cũng không thua Cổ Chi Danh Tướng, nếu như thế, tiểu đệ tự nhiên tuân theo, chỉ là Thái tiểu thư. . Ai, không đề cập tới cũng được. Huynh trưởng nếu muốn xây lập công nghiệp, tiểu đệ có thể trợ một chút sức lực, cũng làm báo đáp huynh trưởng ân cứu mạng." Triệu Hải mỉm cười lời nói, cái này Lưu Nghị thật đúng là cái vũ phu.

"Ai ~~ Khuông Dận không cần quá mức so đo những này, nam nhi đại trượng phu hành sự chỉ cầu xứng đáng trời đất chứng giám, còn lại hết thảy không cần để ở trong lòng." Lưu Nghị cao giọng nói, hiện tại hẳn liền muốn tại Triệu Hải trước mặt thành lập một cái oai hùng vũ phu hình tượng, loại người này thường thường sẽ vì cảm quyền người chỗ yêu thích.

"Lưu đại ca nói đúng lắm, tiểu đệ suy nghĩ nhiều, phía trước không xa chính là Kỳ Huyền, chúng ta lại ra roi thúc ngựa, đến trên trần đồng mưu một say, tiểu đệ còn có chuyện quan trọng muốn cùng huynh trưởng nói cùng." Triệu Hải nghe hẳn nói đến hào khí, cũng là tinh thần chấn động, roi ngựa chỉ hướng phía trước nói.

Đêm đó một nhóm liền tại Kỳ Huyền chinh đồn, Triệu Hải tự mình bao xuống trên trần lớn nhất quán rượu khoản đãi Lưu Nghị Triệu Văn hai người, Từ Long tuy là không thích, nhưng đưa tay không đánh người mặt tươi cười, người ta hung hăng xin lỗi người, nhiều lần cự tuyệt cũng không phải quân tử chi phong. Trong bữa tiệc Triệu Hải vây lui đám người, cùng Lưu Nghị nhắc lên muốn cho hẳn dẫn kiến Triệu Trung sự tình, Lưu Nghị trong lòng hoan hỉ lại là bất động thanh sắc ra vẻ trầm ngâm một phen mới đáp ứng đến Lạc Dương sau liền hộ tống Triệu Hải tiến đến bá kiến, Triệu Hải nghe vậy càng là đại hỉ, lôi kéo hai người xưng huynh gọi đệ, uống đều vui mừng, cho đến uống đến hơi say rượu mới coi như thôi.

Trở lại khách sạn Lưu Nghị không thiếu được lại phải cho Triệu Văn giải thích một phen, Nội Thàn thế lớn đây là không đối sự thật, huống hồ lần này đi bọn hắn chỉ là phóng thích thiện ý, lôi kéo quan hệ, cũng không phải là nhất tâm đầu nhập vào, bây giờ có Triệu Hải cái này ván cầu càng có việc hơn gấp rườm hiệu quả. Thật muốn vì triều đình kiến Công lập Nghiệp các huynh đệ liền muốn có nhất định thực lực, cũng không thể khiến cái này hoạn thân tiến hành cản tay, Triệu Văn cũng thế Kỳ Ngôn, buổi chiều hai người tất nhiên là ngủ chung, tựa hồ cái này thời đại nam nhân đối với cùng giường mà ngủ chẳng những không cho mâu thuẫn, ngược lại là một loại giao tình thâm hậu biểu thị, Lưu Nghị đã sớm nhập gia tùy tục.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Là quân không phải quân

Trên đường đi có Triệu Hải đồng hành, mặc quan qua thế ngược lại là bớt đi Lưu Nghị không ít khí lực, một đám Châu Phủ quan viên đối cái này Thường

Thị cháu chiêu đãi cực kì chu toàn, Nội Thành ngay lúc đó quyền lực có thể thấy được lóe lóe, mà Triệu Hải đối với Lưu Nghị cùng Triệu Vân hai người lộ ra mười phần hữu hảo, thái độ cũng rất là thành khẩn, khả năng lần trước kinh lịch sinh tử sự tình để hấn có chút cảm ngộ đi, trên đường đi cũng không có cái gì ức hiếp bách tính chuyển đi, xem ra trắng trợn cướp đoạt Dân Nữ đại khái là cái kia thời đại quan giàu nhị đại hứng thú yêu thích một trong, cùng hậu thế rất có dị khúc đồng công chi diệu, chỉ tuy nhiên hậu thế thủ pháp cải biến mà thôi. Ở trong mắt Lưu Nghị, Triệu Hải nghiêm chỉnh thời điểm so hậu thế những cái kia các thiếu gia mạnh quá nhiều, trái ngược với cái nhỏ nhả chỉ sĩ.

Một nhóm đến Lạc Dương thời điểm chính là buổi chiều, Hoa Hạ lịch trong lịch sử có chỗ vị Hán Đường Thịnh Thế mà nói, tuy là ở vào mặt thế, dân sinh khó khăn, tuy nhiên đại hán này Đông Đô đối với Lưu Nghị mà nói vẫn là có lớn lao sức hấp dẫn, lấy Hán triều ngay lúc đó quốc lực, Lạc Dương tuyệt đối là thế giới thu hút nhất chỉ Đại Đô Hội, có hộ mười tám vạn, nhân khẩu hơn sáu mươi vạn nhiều, Thương Nhân tụ tập, Danh Môn khắp nơi trên đất, vô luận là đường đi thiết trí vẫn là kiến trúc tỉ mỉ đều cho thấy cổ nhân độc đáo. Nhìn xem trước mặt náo nhiệt Khu buôn bán cùng rộn ràng dòng người, Lưu Nghị tựa hồ có loại phảng phất giống như cách một thế hệ cảm giác, kiếp này hấn từng tới lớn nhất thành thị cũng đúng vậy Thượng Đảng, nhưng cùng trước mắt Đông Đô so sánh khác đâu chỉ ngàn dặm.

Triệu Hải ân cần đem Lưu Nghị một nhóm an bài ở trong thành lớn nhất khách sạn Nghênh Phong cư, đồng thời lập tức tiến về Tổ Phụ trong phủ vì hấn an bài gặp mặt sự tình, chăm chú làm lên sự tình đến Triệu Hải nghĩ còn mười phần chu đáo, chuyên môn sai người đi vì Lưu Nghị chuẩn bị Lễ Phẩm, lại là chút xu bạc không muốn, thái độ là mười phần khẩn thiết, Lưu Nghị vô pháp đành phải từ hấn, đợi Triệu Hải về phía sau, hấn cũng cùng Triệu Vân một đường mang theo hai cái tiểu nha đầu đi ra ngoài du lịch, liền đương thời mà nói, Lưu Nghị cũng coi là cái thật sự nhà quê.

Đông Đô Lạc Dương chia làm hai cái Đại Khu, cổ nhân lấy đông vì thượng, Hoàng Cung liền kiến tạo tại Đông Miên cùng mặt trời đường vuông góc bên trên, rất có coi trọng, những cái kia Quan to Quyền quý phủ đệ cũng nhiều tại Đông Khu, phía tây thì là Phường Thị cùng Khu buôn bán, đương nhiên càng thêm náo nhiệt, Lưu Nghị một nhóm bản chính là muốn du lãm Lạc Dương, tất nhiên là hướng Tây Khu mà đi, nơi này không chỉ có đại hán các nơi Đặc Sản, còn có Tây Vực các quốc gia thương phẩm, rực rỡ muôn màu nhìn thấy người hoa mắt, tất cả mọi người là đi dạo đến hứng thú mười phần, nhất là Thuyết Sợ cùng Lưu Châu, bình thường Lưu Nghị liền đợi các nàng vô cùng tốt, lúc này càng giống như hai con khoái hoạt tiểu diều, trong miệng liền không ngừng qua.

Ra ngoài hậu thế yêu thích, Lưu Nghị đối với tiệm đồ ngọc có đặc biệt cảm tình, thành Lạc Dương bên trong cửa hàng quy cách cũng không Thượng Đảng có thể so sánh, bên trong có nhiều tinh phẩm, lần này trở về, mẫu thân, Triệu mẫu, Ngọc nhi đều muốn tuyển chút lễ vật, Lưu Nghị lúc này đang cùng Triệu Vân một đường tại Tự Bảo Trai bên trong chọn, hấn sẽ không quên mình chuyện này còn có một cái chuyện quan trọng, đúng vậy tìm tới Từ Cương vì hai vị huynh đệ rèn đúc binh khí, người Hán còn ngọc, hấn lần này đi có việc cầu người quyết không thể tay không mà đi, lễ nghĩa nhất định phải chu đáo.

"Lang Sinh công tử, thật là ngời, quá tốt rồi, nô tỳ cảm ơn công tử ân cứu mạng." Ngay tại quầy hàng chọn Ngọc Khí, bỗng nhiên tiến đến một cái áo trắng thiếu nữ trực tiếp chạy Lưu Nghị bên người, nhìn kỹ vài lần về sau lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, tiến lên vén áo thi lễ, vẻ mặt tươi cười nói.

"Ừm? Vị này cô nương nhận lầm người đi, mẫu gia họ Lưu không họ Lang, huống hồ cũng chưa từng gặp qua cô nương, ở đâu ra cái gì ân cứu mạng." Lưu Nghị nghe vậy lại là một mặt kinh ngạc nói, hấn đương nhiên biết trước mặt cái này thiếu nữ đúng vậy ngày đó mình cứu cái kia nha hoàn tên là Dao Hồng, nhưng lúc đến nghe nói Triệu Hải nói lên việc này về sau hấn liền quyết định chú ý không tiếp tục để ý, mình cũng không phải là phong lưu người, này lợi đến kinh cũng có chuyện quan trọng, không muốn lễ Ngoại Sinh nhánh, ai ngờ lại nơi đây gặp Dao Hồng.

"A? Nào dám hỏi công tử thế nhưng là Ngu Sơn nhân sĩ?" Dao Hồng lúc đầu tự nhận tuyệt sẽ không nhìn lầm, ngày đó tuy chỉ nghĩ chỗ tuy nhiên mấy cái canh giờ, nhưng kia Lang Sinh cho nàng lưu lại ấn tượng quá sâu, thêm nữa tiểu thư diệu bút sinh hoa, sớm về ra người này hình dạng, tuy nhiên lúc này Lưu Nghị trên mặt loại kia rất thật kinh ngạc biểu lộ vẫn là để nàng có nghi hoặc, thoáng sững sờ, lại tái xuất nói hỏi.

"Ngươi cái này cô nương thật là thú vị, mẫu cùng ngươi vốn không quen biết, lập lại lần nữa, mẫu là Thượng Đảng nhân sĩ, không phải ngươi muốn tìm cái gì lang công tử." Lưu Nghị ra vẻ không vui thái độ, sau khi nói xong đúng là chuyển trên thân lần hai đi,

Nhìn cái này tiểu nha đầu tựa hồ rất là quen thuộc mình, thời gian dài cũng không nên lộ ra chân tướng gì, 36 Kế tất nhiên là đi vì Thượng Kế.

"Ai ~ nhà ta thiếu gia nói không phải người ngươi muốn tìm, ngươi còn đi theo làm gì? Ta cho ngươi biết, nhà ta thiếu gia thế nhưng là có Thế Thất người, ngươi đừng muốn dây dưa." Dao Hồng vừa muốn đuổi theo hỏi lại, lại bị Thuyết Sợ ngăn lại đường đi, thân là Lưu Nghị Thiếp Thân Nha Hoàn, nàng cùng Lưu Châu đối cái này dây dưa thiếu gia mỹ lệ thiếu nữ có thiên nhiên cảnh giác, lập tức liền ngăn lại đường đi của nàng cao giọng nói.

"Ngươi! Nào dám hỏi ngươi nhà công tử Đại Danh?" Dao Hồng nghe vậy đỏ mặt lên, nhưng lập tức liền lại phức tạp, thoáng sững sờ một lát lại lại hỏi, nhìn cái này nha đầu tướng mạo mặc đều là không tầm thường, người này nhất định là Thế Gia xuất sinh, ngược lại cùng Triệu Hải lời nói khác nhau rất lớn, chẳng lẽ Thiên Hạ thật có như thế hình dạng giống nhau người, nhưng tiểu thư nàng. Ý niệm tới đây, Dao Hồng cũng không lo được Thuyết Sợ mịa mại.

"Nhà ta công tử chính là Thượng Đảng Lưu gia Trưởng Tôn, họ Lưu tên Nghị, mới nói đã nói được rõ ràng, còn thỉnh cô nương tự trọng, đừng lại làm dây dưa." Lưu Châu tuổi tác so sánh với Thuyết Sợ hơi dài, hành sự cũng càng ôn trọng, lập tức có chút hữu lễ nói, đương nhiên thiếu gia tên chữ Lang Sinh nàng cũng không dám nói. Sau khi nói xong cũng kéo Thuyết Sợ một trên đường lâu, cũng không lúc quay đầu đánh giá Dao Hồng.

Lúc này Dao Hồng chưa lại đuổi theo, làm sơ trầm ngâm về sau liền đi ra cửa, đến cửa ra vào, còn lấy qua theo người trong nghề dính trong tay hàng hóa, cùng hấn thì thăm một lát, gặp Gia Đình liên tục gật đầu chỉ hậu phương mới đi, bước chân rất là vội vàng, mà cái kia Gia Đình thì là lưu tại trước cửa.

Dao Hồng nay Nhật Xuất tới là vì tiểu thư đến chọn mua Bút Mặc bột nước, vừa rồi xa xa trông thấy Lưu Nghị một nhóm liền cảm giác mười phần quen mắt, đi theo bọn hấn tiến vào Cửa Hàng nhìn kỹ về sau càng thêm xác định, ai ngờ tiến lên tự thoại đúng là như thế kết cục. Thái Diễm thiên tư thông tuệ, tài học hơn người, cái này tiểu nha đầu cũng là khôn khéo lanh lợi, nghĩ đến ngày đó lang công tử "Ta không sẽ hỏi tiểu thư tính danh, tiểu thư

cũng không cần biết ta là người nào." Chỉ ngôn dường như có chút hiểu được, lập tức không còn đi theo Lư Nghi, mà là để Gia Đình đợi bọn hắn sau khi đi ra âm thầm theo đuôi, tìm tới chỗ ở của bọn hắn, mình thì là vội vàng Hồi Phủ cáo tri tiểu thư.

Hôm đó trở về từ cõi chết từ Ngưu Sơn trở về về sau, tiểu thư liền một mực đối với người này nhớ mãi không quên, gần đây qua một năm nhiều mặt dò xét, tuy là đối Triệu Hải ngày đó hành vi khịt mũi coi thường coi như bởi vì hắn cùng người kia quen biết vẫn như cũ hảo ngôn đối đãi, nhưng kia Lang Sinh vẫn như cũ xa ngút ngàn dặm như Hoàng Hạc. Ngay từ đầu Dao Hồng chỉ là coi là tiểu thư vì báo ân cứu mạng, thẳng đến một ngày trông thấy nàng ngồi một mình đối một bộ chân dung ngẩn người, đi vào xem xét đúng là Lang Sinh chân dung, giống thượng nhân vật sinh động như thật, sinh động nhập vị, dù thấy tiểu thư bỏ ra rất lớn tâm tư, tuy là trong miệng không nhận, nhưng Dao Hồng đã biết tiểu thư đối với người này động Liễu Tình, ngày đó Lang Sinh không riêng đối với các nàng có ân cứu mạng, lại hình dạng tuấn lãng, thân thủ cao siêu, lòng hiệp nghĩa vẫn còn ăn nói không tầm thường, hoàn toàn chính xác có chút làm người khác chú ý, cho nên hôm nay gặp chỉ tài sẽ vui hiện ra sắc.

Dao Hồng hiện tại đã đại khái có thể nhận định người này đúng vậy ngày đó Lang Sinh, hắn không thừa nhận chỉ là vì báo đảm tiểu thư danh tiết, tâm Trung Phi nhưng không giận ngược lại có chút khâm phục, chỉ là nghe hắn Tiểu Nha Hoàn lời nói người này vậy mà đã có Thê Thất, kia tiểu thư tâm tư. . Nghĩ đến liền làm nhân tâm phiền, Dao Hồng còn không biết, lòng của nàng phiền không hoàn toàn là vì tiểu thư, liền ngay cả mình nghe nói lời ấy cũng như gặp phải Trọng Chùy, chỉ là dưới mắt nóng vội tại đem việc này thông báo tiểu thư, chưa kịp nghĩ lại thôi. Nghĩ đến nhà mình tiểu thư làm phụ trí kế, không thua đáng mảy râu, việc này nàng giờ cũng sẽ có biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Tình căn thâm chủng

Ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, trăm hoa đua nở, hương khí Tập Nhân, thỉnh thoảng có Ngưu Thái Hồ Điệp xuyên toa trong lúc đó, tốt một bộ xuân ý đạt dào đình viện cảnh quan. Dưới cửa bàn trà trước đó ngồi một cái đôi tám thiếu nữ, đôi mắt sáng liếc nhìn, dung quang chiếu rọi, lúc này chính lấy tay chỉ hạm, mỹ lệ trên mặt lại là hiện đầy vẻ u sầu, bàn trà phía trên đặt vào một phương tơ lụa, lụa bên trên chữ viết hùng hậu hữu lực, thấy một lần đúng vậy Danh gia Bút Pháp.

Nơi đây chính là Thái phủ Nội Viện, cái này thiếu nữ chính là Thái Diễm, bây giờ niên đã mười sáu, nàng từ nhỏ mẫu thân buông tay mà đi, chỉ có cha yêu thương phải phép, hôm qua Thái Ung mang về một phương tơ lụa, bên trên có lần này nâng Hiếu Liêm vào kinh người trung niên thiếu đám người tính danh, đây là hắn thông qua chức vụ chi tiện đăng chép mà đến, nữ nhi đã qua cập kê chi niên, lại là xưa nay tâm cao khí ngạo, không đem Thiên Hạ nam nhi để ở trong mắt, Thái Ung đối Vong Thê dùng tình sâu lắng, đến nay vẫn là góa vớ cư, đối cái này nữ nhi như châu giống như bảo. Thái Diễm khi còn bé liền có tài danh, sau khi lớn lên càng là đọc đủ thứ Thi Thư, chừ nghệ đều thông, tuổi già an lòng đồng thời cũng thường từ cảm thán nàng không phải nam nhi chi thân, cái này vì mẫu sự tình hắn cũng phải bận tâm, những người này đều là tuổi nhỏ Tuấn Ngạn, xuất thân Thế Gia môn hộ, phần này làm thực là dụng tâm lương khổ.

"Tiểu thư, tiểu thư." Dao Hồng âm thanh đánh gãy Thái Diễm trầm tư, trong lòng không chỉ có kỳ quái, cái này nha hoàn bình thường sẽ không như thế vội vàng, nghe khí này thở hổn hển đáng vẻ, hôm nay thế nào ?

"Chuyện gì hốt hoảng như vậy ? Cho người đi mua giấy bút nhanh như vậy liền trở lại rồi? Đừng thở hổn hển, trước uống ngụm nước, tọa hạ từ từ nói." Gặp Dao Hồng một đầu đỏ mồ hôi, Thái Diễm khẽ lắc đầu, đi ra phía trước vì nàng rót một chén trà nước, nhẹ lời nói, tên là chủ tở, nàng hai người lại là thờ nhỏ cảm tình cực soạn.

"Không uống, không uống, tiểu thư, ta nhìn thấy, ta nhìn thấy. ." Dao Hồng nhưng vẫn là một mặt vội vàng biểu lộ, nhưng bởi vì chạy quá nhanh, hiện tại thở lợi hại, càng là muốn mau sớm nói ra ngược lại bởi vậy đau xót hông, ho kịch liệt, phen này giấy vò nước mắt đều nhanh xuống tới.

"Chậm một chút nói, ngồi xuống, bình thường luôn luôn trầm ổn, hôm nay là làm sao đâu?" Lần này làm Thái Diễm cũng là hiếu kì không thôi, đưa tay vì Dao Hồng thuận khí trong miệng bắt mẩn nói.

"Tiểu thư, ta nhìn thấy Lang Sinh công tử." Dao Hồng rốt cục thuận quá khí nói ra.

"Cái gì ? Lang Sinh, hắn ở đâu, người không có đem người mời đến ?" Thái Diễm nghe xong là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, trong tay nước trà đều tràn ra một nửa, xem ra còn muốn dời bước ngoài cửa, mới vừa đi hai bước mới tựa hồ liền nghĩ tới cái gì, trở lại đối Dao Hồng hỏi, trong lời nói rất có vội vàng chi ý.

"Tiểu thư, người ngồi xuống trước, lang công tử liền tại cái này Thượng Đàng trong thành, Tiểu Ty đã để Vượng Tài đi theo hắn, chạy không thoát, hôm nay Tiểu Ty tiến về Tây Thị vì tiểu thư mua Bút Mặc bột nước, cùng trên đường chợt thấy một Nhân Cục giống như ngày đó lang công tử, liền. . . Dao Hồng chắc chắn sẽ không nhìn lầm, người kia nhất định là lang công tử, chỉ là nghe cùng nha hoàn lời nói, hẳn chính là Thượng Đàng Lư Nghi." Dao Hồng đem Thái Diễm đỡ đến bên giường ngồi xuống, lúc này mới đem chuyện hôm nay nguyên nguyên bản bản rõ ràng rành mạch nói một lần.

"Thượng Đẳng Lư Nghi ? Nguyên lai là hân." Thái Diễm sau khi nghe xong đứng là lập tức đứng dậy đi vào bàn trà trước đó lật lên xem tờ lụa, từ ngày đó son lâm từ biệt về sau, nàng liền đối với này không thể nào quên, Lư Nghi tuổi nhỏ tuấn lãng, võ nghệ cao cường, tăng thêm loại kia trời sinh hào khí tính cách đều sâu sắc hấp dẫn lấy nàng, huống hồ còn có kia đoạn thời khắc sinh tử tạo ngộ, thế gian nam tử nhìn thấy mình dung nhan phần lớn là thất hồn lạc phách, chỉ có người này chỉ là thờ ơ thản nhiên mà thôi, lại không nửa điểm nể ý, điều này cũng làm cho kiều ngạo nàng khắc sâu ấn tượng, mà lại mình trân trọng như bảo thạch Bạch Thân thân thể cũng bị người này nhìn qua, tuy là sự cấp tòng quyền nhưng mỗi lần nghĩ đến đây Thái Diễm đều là mặt đỏ tới mang tai, lại cứ có không chế không nổi suy nghĩ, dần dà đứng là đối Lư Nghi tình cảm thâm chủng, chỉ là chính nàng còn tại cảm ân cứu mạng lừa mình dối người thôi.

Mới vừa nghe đến đây người không muốn cùng Dao Hồng nhận nhau, Thái Diễm chẳng những không giận, ngược lại trong lòng vui vẻ, đây mới là nhất ngôn cửu đỉnh nam nhi trượng phu, nói được thì làm được, sợ cùng mình danh tiết có hại, cái này thiếu nữ một khi động tình, Kỳ Tâm nghĩ chắc chắn khó mà phỏng đoán, nếu là Lư Nghi biết được nàng lúc này ý nghĩ không thông báo làm gì cảm thán. Đợi về sau nghe thấy người này đã có Thê Thất, đầy mặt nụ cười lập tức biến mất không thấy gì nữa, lúc này nàng mới biết được cái gọi là ân cứu mạng bất quá là mình lấy cớ, nếu không tại sao lại hữu tâm đau cảm giác ? Toàn thân đều không nổi khí lực,

Thẳng đến nghe thấy Lư Nghi chỉ Danh Tài lại có ý nghĩ.

"Lư Nghi, chữ Lang Sinh, Thượng Đẳng Thê Gia Lư gia Trưởng Tôn, tổ tiên chính là Hán Thất Tông Thân, thụ Thượng Đẳng Thành Thủ Trương Dương đề cử, tại năm trước nạp có một Thiếp Thị, chưa hôn phối. ." Nhìn xem tờ lụa bên trên quen thuộc chữ viết, Thái Diễm lại vinh quang toả sáng, Lư Lang Sinh ? Há không đúng vậy Lang Sinh, Dao Hồng không có nhìn lầm, Thê Thất chỉ ngôn nhất định là khuếch đại, loại này con em thế gia trước Nạp Thiếp cũng là bình thường sự tình.

Kỳ thực hôm nay Thái Diễm được phụ thân buộc nhìn tờ lụa thời điểm liền được cái này Lư Nghi hấp dẫn, bởi vì hân chữ cùng mình ngày nhớ đêm mong người giống nhau như đúc, nhưng lập tức lại bị hân lật đổ, theo Triệu Hải lời nói, người này xuất thân bản hàn, như thế nào là con em thế gia, tuy nói ăn nói phong độ không tầm thường nhưng hân không có việc gì chạy đến trong rừng vì sao, nhìn dáng vẻ của hân còn đối son lâm sinh hoạt quen thuộc như thế. Nghĩ đến bất quá là trùng hợp thôi, cái này cái gì Lư Nghi tuổi còn nhỏ trước hết Nạp Thiếp, định cũng là tham hoa đồ háo sắc.

Đây là Thái Diễm ngay lúc đó ý nghĩ, nhưng hôm nay cùng Dao Hồng nói tới một liên hệ, trong lòng xác định đúng vậy người này, vừa rồi khinh thường đã sớm tan thành mây khói, còn không tự giác trong tim vì hân Nạp Thiếp sự tình tìm ra đủ loại lấy cớ, con em thế gia, nói dối tông đường, dù sao tại Thái tiểu thư trong lòng, nàng cứu mạng ân nhân hình tượng là hoàn mỹ, làm hết thấy cũng đều có lý do!

"Tiểu thư, tiểu thư. ." Dao Hồng gặp Thái Diễm nghe mình chỗ Ngôn Chi sau liền chạy đến án một bên, đối tờ lụa ngăn người ra, trên mặt còn giống như giận giống như vui, không khỏi có chút lo lắng hồ.

"Dao Hồng, ngươi trông thấy người kia nhất định là lang công tử, về phần cái gì Thê Thất chỉ là hân Tiểu Nha Hoàn lừa ngươi thôi, cha cho ta tờ lụa bên trên có hân xuất thân, hân chỉ ở năm trước nạp qua một thiếp, đến nay cũng không hôn phối." Thái Diễm cao hứng bừng bừng phía dưới nhất thời có chút vong hình, lại đối tiểu nha đầu biểu hiện ra mình tâm tư, nàng mừng rỡ còn có một cái khác tăng hàm nghĩa, Lư Nghi xuất thân chính có thể cùng mình xứng đôi, đây cũng không phải nàng ngại bản yêu giàu, ngày đó cho là hân xuất thân bản hàn thời điểm trong lòng vẫn như cũ hâm mộ, chẳng qua là lúc đó đúng vậy như thế một hoàn cảnh, mưa dầm thấm đất tự sẽ cho rằng đương nhiên, hân có thể danh liệt tờ lụa phía trên, cha liền sẽ không phản đối, nghĩ đến đây, lại là một trận xấu hổ vui, mình đang suy nghĩ gì a? Lại không biết lúc này dung nhan càng là mặt như phù dung, điểm điểm Đào Hoa.

"Vây là tốt rồi, ta nhìn kia hai cái tiểu nha đầu cũng là miệng lưỡi bén nhọn." Dao Hồng lại chưa bởi vì tiểu thư thất thố mà có cái gì phản ứng, ngược lại nghe Ngôn Chi sau có trong lòng buông lỏng cảm giác.

"Tiểu thư, Vương Tài tại ngoài viện cầu kiến, nói là muốn tìm Dao Hồng tỷ tỷ." Một cái thị nữ đi tới cửa trước nhẹ nói, nàng cũng là Thái Diễm trong viện nha hoàn một trong thực phượng.

"A, tới." Dao Hồng nghe vậy lập tức tinh thần tỉnh táo, đáp ứng một tiếng về sau cũng không đợi tiểu thư phân phó liền chạy ra ngoài, Thái Diễm nghe vậy cũng là một mặt vui mừng, nhưng nửa ngày về sau Dao Hồng trở về lại là một mặt thất vọng, nguyên lai Vương Tài lại đem người mất dấu, kỳ thực cái này căn bản trách không được hân, lấy Lư Nghi Triệu Văn thân thủ cùng miễn cưỡng, há lại chỉ là một cái Gia Đình liền có thể theo kịp.

"Không sao, tại cái này thành Lạc Dương bên trong, hân đi không nổi, Dao Hồng, ngươi lại. ." Thái Diễm lại là lơ đãng, tựa hồ lòng tin mười phần, Lư Nghi tên đã xuất hiện tại tờ lụa phía trên, chính là nàng Hiếu Liêm chỉ thân, cha thân là Ngự Sử, đối bọn hân an trí đều có giám sát quyền lực, mình còn sợ không gặp được hân ? Tuy nhiên vì sách vạn toàn, nàng vẫn là đem Dao Hồng gọi vào bên người thì thăm một phen, tiểu nha đầu nghe được là liên tục gật đầu, thần sắc rất là chăm chú.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Làm từng bước

Thái Diễm đã tính trước cho Dao Hồng an bài thời điểm, Lưu Nghị một nhóm đã về tới trong khách sạn, mới sự tình đối với hắn mà nói tuy nhiên một việc nhỏ xen giữa, cái kia Gia Đình theo dõi mức độ cũng quá thấp, Lưu Nghị hậu thế thế nhưng là được khu giải trí Đội Chó Săn - Paparazi đi theo, tăng thêm đương thời thân thể này nhạy cảm chi cực cảm giác, chỉ ít tại phản theo dõi điểm này từ Văn Thiên hạ vô địch.

Bọn hắn trở lại khách sạn không lâu sau đó, Triệu Hải cũng đầy mặt Xuân Phong chạy về, nhìn thấy Lưu Nghị liền đắc ý tuyên bố Triệu đại nhân đêm nay có thể tiếp kiến bọn hắn, tuy nhiên Triệu Hải đắc ý biểu lộ để cho người ta thấy hơi có chút không nhanh, nhưng Lưu Nghị biết cái này đã là rất lớn mặt mũi, Triệu Trung cũng không phải dễ thấy như vậy, Thường Thị trước cửa phủ lại có ngày nào không phải môn đình nhục thị? Nhiều ít Châu Phủ Yếu Viên muốn bái gặp một lần đều cần sớm rất dài thời gian khai thông quan hệ, đừng bảo là chính mình cái này nho nhỏ bố y, bởi vậy có thể thấy được Triệu Hải đối với chuyện này là không để lại dư lực, đắc ý một chút cũng không thể quở trách nhiều.

Huống hồ Triệu công tử còn không phải vẹn vẹn vì hắn cung cấp một cái tiền kiến cơ hội đơn giản như vậy, thậm chí ngay cả lễ vật cũng thay hắn chuẩn bị thỏa đáng đưa đi lên, bên trên trên dưới hạ chuẩn bị một lần, phần này tâm ý rất là khó được, xem ra cái này Hán triều hoàn khổ là tuyệt đối đem mình làm làm bằng hữu đối đãi. Trong phủ mọi người Triệu Hải cũng cho Lưu Nghị làm kỹ càng giới thiệu, đây cũng là rất có cần thiết, cái gọi là Tề Tướng người nhà thất phẩm quan, Diễm Vương tốt gặp, Tiểu Quỷ khó chơi, có hậu thế thương trường kinh lịch Lưu Nghị đối với Triệu Hải cái này cách làm rất là ca ngợi, hắn thấy, đáng giá mình chú ý người có hai cái, một cái là Triệu phủ quân gia Triệu Triết, một cái khác đúng vậy Triệu Trung Thiếp Thân Thị Vệ Triệu cang.

Lúc này Văn Thị Linh để Quang Hòa trong năm, thụ nhất hân tín nhiệm chính là lấy Trương Nhượng Triệu Trung cầm đầu một đám Nội Thân, mà ngoại thích thế lực vào lúc này còn không thể cùng cân sức ngang tài, trừ bỏ cái này hai cỗ lớn nhất thế lực bên ngoài, Thanh Lưu Lão Thần cũng là một cỗ không thể coi thường lực lượng, Thái Phó Viên then, Đình Uy Dương Bưu, Trung Lang tướng Lư Thực, bao quát Thái Diễm phụ thân Thái Ung cũng thuộc về cái phạm vi này, bọn hắn ưu thế lớn nhất chính là nổi tiếng bên ngoài, Môn Sinh Cổ Lại rất nhiều, có thể nói đại hân dư luận chong chóng đo chiều gió là nắm giữ tại những này trong tay người, chỉ là Nho Gia dấu ấn quá nặng,, Hoa Hạ từ xưa đến nay lại có Văn Nhân tương khinh cái này Ưu Lương truyền thống, không hình thành nên hợp lực bọn hắn rất khó cùng Nội Thân ngoại thích tranh một ngày ngắn dài, cái này cũng không phải nói bọn hắn vô năng, chỉ là không thích hợp cái này vương triều mặt thế hoàn cảnh, Hồ Nho tư tưởng căn bản khó mà tại chính trị đấu tranh ở trong có chỗ đứng, cái này cũng dẫn đến bọn hắn đồ có hư danh, nhưng về sau đối mặt Đồng Trác không có nửa điểm sức hoàn thù! Nhưng vẫn như cũ là trong triều một cỗ không thể coi thường lực lượng.

Về sau Viên Thiệu nhất thời chỉ hù, mang Tứ Thế Tam Công chi danh Hùng Bá Hà Bắc, chính là thành công vận dụng cỗ này lực lượng, có lẽ trên sử sách đối Viên Thiệu sẽ có cái gì "Ngoài mạnh trong yếu, Chỉ Đại Tài Sơ, không quá quyết." Các loại đánh giá, nhưng cái này muốn nhìn lấy ai làm tham chiếu, Tào Mạnh Đức thế chi kiêu hùng, hắn có lẽ có tư cách đi phân tích Viên Bản Sơ, nhưng trừ hắn ra, những người khác xứng sao? Kỳ thực cũng chính là có Viên Thiệu dạng này một cái cường đại đối thủ, mới khiến cho Tào Tháo càng thêm nhanh chóng lớn mạnh. Đã sinh du Hà Sinh Lượng câu này cảm khái kỳ thực để Viên Thiệu đến phát không thể nghi ngờ là có tư cách hơn.

Trừ cái đó ra, Hán triều còn có một chi chiến lực cực kì cường hãn quân đội, tại có cường đại quốc lực làm hậu viện tình huống dưới bọn hắn rong ruổi tứ phương, Tung Hoàn Vô Định, đừng bảo là những cái kia Thú Biên Tinh Bình, đúng vậy tìm Thường Châu phủ chi Bình cũng là dũng mãnh gan dạ tinh anh. Dạng này một chi lực lượng bất kỳ một cái nào Quân Chủ cũng sẽ không không nhìn, Quân Quyền là bọn hắn thấy nặng nhất, bởi vậy đại hân các danh tướng trên chiến trường có thể đại sát tứ phương, đánh đâu thắng đó, chỉ khi nào đến hướng tranh bên trong liền sẽ có vẻ hơi bất lực. Hiện tại trong quân đội danh vọng cao nhất đại tướng chính là Hoàng Phủ Tung cùng Chu Tuấn, nhưng bọn hắn thực lực cùng Trương Nhượng Triệu Trung bọn người so sánh thật sự là chênh lệch chi ngàn dặm, nhất là tại Lạc Dương toà này đại hân Đồng Đô bên trong.

Đây cũng chính là Lưu Nghị lựa chọn hướng Nội Thân tốt như thế nguyên nhân, lúc này khoảng cách Đồng Trác vào kinh còn có sáu bảy niên thời gian, tại đoạn thời gian này nội thân thế lực cơ hồ là không thể rung chuyển. Huống hồ hắn đối với mấy cái này Văn Nhân trong miệng Yêm Nhân không có nửa điểm ý khinh thường, có thể để cho Linh Đế sau trưởng thành vẫn như cũ như thế tín nhiệm cái này bản thân đúng vậy một loại thực lực biểu hiện, huống hồ ở vào quyền lực đỉnh phong bên trên mười năm gần đây không ngã, bọn hắn năng lực không thể nghi ngờ,

Cái này cùng trên thân linh kiện phải chăng hoàn hảo không có chút quan hệ nào.

Làm một xuyên việt giả, Lưu Nghị ưu thế lớn nhất ngay tại ở hắn Dự Tri Năng Lực, nhưng hắn cũng sẽ không vào lúc này có muốn đi cái biến lịch sử ý nghĩ, phụ tá Linh Đế, xử lý Nội Thân ngoại thích? Cùng những này cổ đại quyền mưu cao thủ so sánh, hắn không có nửa điểm tự tin, tình nguyện chân uớt chân ráo chém giết tới thống khoái, Lưu Nghị ý nghĩ trong lòng đúng vậy lợi dụng Hoàng Cân Khởi Nghĩa vọt lớn nhất Chính Trị Tư Bản, tốt nhất có thể có cùng nhau thuộc với mình lãnh địa đến tích súc thực lực, một khi tiến trình của lịch sử cùng hắn biết, hắn liền có thể thừa cơ mà động, Hán triều hưng vượng cùng hắn có liên can gì? Trái lại càng loạn càng tốt!

Đã muốn mò lấy Chính Trị Tư Bản, tiếp hảo Nội Thân đúng vậy nhất định đường tắt, hắn cũng không muốn giống Lưu Bị như thế chỉ làm cái An Hi Huyện Ủy còn tưởng là không được mấy ngày, ngoại trừ muốn tại sắp đến trong loạn thế thành lập quân công bên ngoài, trong triều nhân mạch cũng là cực kỳ trọng yếu một vòng.

Đội cho sắp chạng vạng tối, Triệu Hải liền dẫn Lưu Nghị hướng Triệu phủ mà đi, Triệu Vân thì lưu tại trong khách sạn, Từ Long võ nghệ tuyệt cao không già, có thể nói đến diễn kịch Lưu Nghị thực sự không yên lòng, được không một lát, đã đến Triệu Trung phủ đệ, từ xa nhìn lại cũng không có hắn trong tưởng tượng như vậy xa hoa, ngược lại không kịp một chút cái gọi là Thanh Lưu Danh Thần phủ đệ, rất có điểm đề điều ý tứ, lúc này đã gần đến chạng vạng tối, nhưng đại môn chỗ theo rộn ràng, không ít quan viên đều tại ném lấy Bái Thiếp, hi vọng có thể thấy được Triệu Trung một mặt.

Đối với Triệu Hải cùng Lưu Nghị đến đây, Đại Quân Gia Triệu Triết thế nhưng là cho đủ mặt mũi, tự mình nghênh ra mười trượng chi địa, hai người thấy thế vội vàng xuống xe, Triệu Hải hơi chút giới thiệu về sau Lưu Nghị lập tức tiến lên thi lễ, thái độ cực kì cung kính, những người này thế nhưng là không thể đắc tội, đừng tưởng rằng bọn hắn chỉ là tiểu nhân vật, lịch trong lịch sử cũng không biết nhiều ít tự nhận đại nhân vật người sau cùng liền chết tại những

này nhìn như không đáng chú ý tiểu nhân vật trên tay, về phần người khác như thế nào nhìn hần, Luru Nghị mới sẽ không quan tâm, năm đó Hàn Tín có thể nhìn dưới hông chỉ nhục, mình đối Triệu phủ cái này chạm tay có thể bỏng quân gia cung kính một điểm đây tính toán là cái gì ?

Triệu Triết đã sớm được Triệu Hải lấy Luru Nghị chi danh đưa một đôi ngọc như ý, có giá trị không nhỏ, biết người này cùng Triệu Hải quan hệ cực sâu, lại thấy hần như thế thức thời, thái độ thành khẩn, tự nhiên cũng là mặt cười lấy đúng, đi đầu dẫn hai người nhập phủ, thấy chung quanh một đám quan viên đều có chút giật mình, Triệu Quan Gia gương mặt này có thể biến đổi thật nhanh, một hồi lạnh như băng sương, một hồi chính là gió xuân hiu hiu, điều này cũng làm cho bọn hần đối Luru Nghị thân phận tò mò, nhìn cái này thân mật đáng và chẳng lẽ thân thiết ?

Quân gia trước dẫn hai người tới lệch sảnh dâng trà, nói cùng hôm nay Kiển Thạc đại nhân tới chơi, có chuyện quan trọng thương lượng, muốn hai người chờ đợi ở đây, mình đi trước tìm hiểu một phen, chọn mấy thông báo. Luru Nghị tất nhiên là trong miệng cảm ơn không thôi, đợi Triệu Triết về phía sau, cùng nơi đây cũng không thuận tiện cùng Triệu Hải nhiều lời, hần có chút hăng hái quan sát cảnh vật chung quanh, nhìn cái này lệch sảnh bày biện cùng mình mới đi tới một đường thấy, toàn bộ Triệu phủ xem như cực kì mộc mạc, cũng liền cùng mình trong nhà tương đương, nếu không Triệu Thường Thị đứng vậy cái Thanh Quan, đương nhiên cũng có thể là mua danh chuộc tiếng, tuy nhiên có thể làm được như vậy cũng là rất không dễ dàng.

Đợi ước chừng có gần phân nửa canh giờ, Triệu Triết mới lại tới, lời nói kiển đại nhân đã đi, Triệu đại nhân mời Triệu Hải cùng Luru Nghị nhập đại sảnh gặp nhau, Luru Nghị nghe vậy hơi cả quân áo liền theo Triệu Triết mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Lấy thân thử kiếm

Theo Triệu Triết đi vào Đại Đường, lúc này đường công chính ngồi một nga quan bác mang người, nhìn như năm sáu mươi năm tuổi, mặt trắng không râu, tướng mạo đường đường, nghĩ đến người này chính là Thường Thị đứng đầu Triệu Trung, nhưng vô luận thấy thế nào ngoại trừ không có sợi râu bên ngoài này Nhân Tuyệt đối tượng là trọn vẹn học Hồng Nho, phong độ cực giai, không có nửa điểm trong tưởng tượng Nội Thần rất có bí ối đáng vẽ, nhìn người cử đến nói cũng chưa chắc có thể tin.

"Tôn nhi gặp qua Tổ Phụ, vị này chính là ta cùng ngài đề cập Luru Nghị!" Triệu Hải đi đầu bước nhanh đến phía trước quỳ xuống, cung kính lời nói, tại Triệu Trung khoát tay chỉ hậu phương mới đứng dậy dẫn tiến Luru Nghị.

"Tại hạ Thượng Đảng Luru Nghị Luru Lang Sinh, gặp qua Triệu đại nhân." Luru Nghị cũng là tiến lên khom người thi lễ, nghiêm nghị nói, trước mắt Triệu Trung ngoại trừ tướng mạo phong độ thượng giai bên ngoài, còn có một loại khó tả khí thế, đây là lâu dài đến thân cư cao vị chỗ tự nhiên hình thành, để Nhân Nạn đo hi nộ.

"Miễn Lễ, người đứng vậy Luru Nghị ? Năm đó Táp Gia cùng người Tổ Phụ Luru Vũ cũng có vài lần gặp mặt, được nghe người tại Ngu Sơn đối đầu mấy trăm Tặc Phi, không riêng cứu được Khuông Dận tính mệnh, còn bảo toàn Thái đại nhân Ái Nữ, Vũ Dũng bắt phạm, hôm nay gặp mặt, quả nhiên khí Vũ Hiên ngang." Triệu Trung hơi lộ ra một cái tán thưởng nụ cười, nói một lời ra lại là âm thanh lạnh lạnh, nghe được người rất là không quen.

"Đại nhân quá khen rồi, tiểu nhân tuy nhiên có mấy cái từ khí lực, thuở nhỏ luyện võ thôi, lần trước xuất thủ cũng chỉ là kích tại lòng căm phẫn." Luru Nghị cung kính đáp, Triệu Trung lời nói bên trong tuy nói nhận biết Tổ Phụ, nhưng hần biết Luru Vũ đối đám này hoạn thân luôn luôn không lớn để mất, đoán chừng cũng sẽ không có quá tốt giao tình, cái này bạn cũ vẫn là không muốn bộ tốt, tránh khỏi biến khéo thành vụng, ngược lại không đẹp.

"Ha ha, ta nhìn Trương Thành thủ đề cử trong thư nói cùng người vì mầu xin thuốc, hiếm phó tuyệt đối, như thế hiếm tâm ngọc lại là rất không dễ dàng." Triệu Trung lời nói, Trương Dương là Luru Nghị nâng Hiếu Liêm đây cử nhân, tự nhiên không thể thiếu vì hần nói ngọt, Nam Nhi Hành sự tình lấy Hiếu Nghĩa làm đầu, Luru Nghị vì mầu chữa bệnh, phó Ngu Sơn hái thuốc một chuyện hần tự nhiên ghi lại việc quan trọng, loại này sự tình mầu Chí Hiếu hành vi bản thân đúng vậy một loại Mỹ Đức.

"Trương đại nhân đối tiểu nhân luôn luôn chiếu cố có thừa, có nhiều đẹp Ngôn Chi chỗ, tiểu nhân thuở nhỏ không có đọc qua sách gì, cũng chỉ Hiếu Đạo chính là Lập Thân Chi Bản, thiên kinh địa nghĩa, sao dám bởi vậy đương Triệu đại nhân khích lệ." Luru Nghị khiêm tốn đạo, thích hợp nói một chút Trương Dương cũng là biểu thị hần tuyệt không phải quên gốc người.

"Tốt, Táp Gia bình sinh thích nhất chính là thiếu niên hào kiệt, tuy nhiên tai nghe nhưng mắt gặp là thật, Lang Sinh người đã có thể tại Tặc Phi trong đám tới lui tự nhiên, nhất định là võ nghệ cao cường, không biết có thể biểu thị một phen." Triệu Trung khen một tiếng về sau lại tại lời nói, lúc này nhân quang cũng một mực tập trung vào Luru Nghị, hần mấy năm gần đây quyền lực lớn tăng, ánh mắt chi Trung Cực vì có thần, ẩn ẩn lộ ra uy nghiêm chi ý.

"Tự nhiên như thế, có thể tại trước mặt đại nhân mở ra sở trường cũng là tiểu nhân tâm nguyện, chỉ là không biết đại nhân muốn để tại hạ như thế nào biểu thị ?" Luru Nghị không sợ hãi chút nào nghênh tiếp Triệu Trung ánh mắt, cao giọng nói.

"Tập Gia không thông Vô Sự, đây là ta Thiếp Thân Thị Vệ Triệu Kháng, hấn kiếm pháp khá cao, năm đó Đế Sư Vương Việt cũng từng khích lệ bắt phạm, liền để Triệu Kháng xuất thủ thử một lần Lang Sinh thân thủ, đương nhiên chính là chạm đến là thôi, như thế nào?" Triệu Trung vừa ra nói, vừa bên trên Triệu Kháng thoáng qua tiến lên một bước, người này ba mươi mấy tuổi niên kỷ, khuôn mặt cương nghị, dáng người thon dài, một thân Hắc Y lộ ra cực kì điêu luyện.

"Nhưng bằng đại nhân phân phó, Lư Nghị không chỗ không theo." Lư Nghị thản nhiên nói, cũng không để ý tới Triệu Kháng như điện ánh mắt, mới tiến vào Đại Đường lúc hấn đối với người này đã lưu ý, chỉ xem hấn thể đứng thẳng tắp như tiêu thương liền biết bắt phạm, lại cùng Triệu Vân có mấy phần giống nhau, lúc này nghe nói Vương Việt chỉ danh càng là trong lòng hơi kinh hãi, hậu thể một chút đã sử trong người này miêu tả vì thiên hạ đệ nhất Kiếm Khách, bây giờ xem ra xác thực, có thể hấn khích lệ cái này Triệu Kháng khẳng định bắt phạm, tuy nhiên Lư Nghị tuy không có khinh địch cũng sẽ không đem đối phương xem quá cao, phải biết bình thường cùng hấn luận bàn thể nhưng là Cam Hưng Bá cùng Triệu Từ Long.

"Thiện, lại đi Giáo Trường." Triệu Kháng gặp Lư Nghị tại mình ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới còn là trầm ổn tự nhiên, tâm bên trong lập tức cẩn thận, lập tức trầm giọng lời nói, đúng là tiếc lời nói như vàng.

"Không cần, lúc này sắc trời đã tối, làm gì để Triệu đại nhân dời bước, hai người chúng ta không bằng ngay tại cái này Thính Đường ở giữa luận bàn một phen, ta nhìn Triệu huynh khí độ ngưng luyện, nhất định là kiếm pháp bắt phạm, nghĩ đến có thể làm được thu phát tùy tâm, nơi đây tuy là chật hẹp nhưng cũng đầy đủ người ta giao thủ.

"Lư Nghị mỉm cười nói, ngôn ngữ tuy là khách khí hữu lễ nhưng nội hàm lòng tin lại là rõ ràng.

Triệu Trung nghe vậy lập tức hứng thú, hấn cùng Trương Nhượng có thể quyền khuynh thiên hạ tự nhiên không phải hạng người vô năng, mấy năm này cũng tại tỉ mỉ tự mình bồi dưỡng thực lực, đáng tiếc chung quy là tàn khuyết chỉ thân, phần lớn quan viên tuy là nhiếp cùng bọn hấn quyền uy mà khúc ý nghiêng hợp, nhưng trong lòng rất là xem thường, điểm ấy Triệu Trung tự biết nhưng cũng khó mà sửa đổi, bởi vậy giống Lư Nghị như vậy gần đây nâng Hiếu Liêm niên kỉ thiếu Tuấn Ngạn chính là bọn hấn chủ yếu mục tiêu, nếu không chính là Triệu Hải yêu cầu hấn cũng sẽ không chuyên gặp Lư Nghị một mặt.

Triệu Kháng thực lực hấn là biết rõ, ngày thường một chút yến hội so kiếm chưa bại một lần, đã từng nhiều lần bảo hộ Triệu Trung an toàn, xuất thủ tàn nhẫn, dài kiếm xuất vô tất phải thấy máu mà trả, lúc đầu nghĩ thầm để hấn xuất thủ khảo giác một chút, cái này Lư Nghị có thể chống đỡ cái ba bốn mươi hợp liền đã là bản lĩnh bắt phạm, không ngờ người này trong lời nói đúng là không thêm để ý chút nào, nếu không phải giả bộ đúng vậy thật thân phụ tuyệt kỹ, lúc này hấn mới đối Triệu Hải lời nói nhiều tin mấy phần, cũng đối Triệu Kháng làm cái hết sức nỗ lực ánh mắt.

"Lư huynh dùng cái gì binh khí, cứ việc chọn tuyển." Triệu Kháng đi lại trầm ổn đi vào trong sân, sớm có hạ nhân đem Đại Đường quét dọn không còn, cũng cho hấn đưa lên Mộc Kiếm, Triệu Kháng cầm kiếm nơi tay, khí thế lại lần nữa tăng vọt, nhìn chăm chăm Lư Nghị lạnh lùng nói, càng đến gần càng là biết trước mặt cái này thiếu niên bắt phạm, đây là võ nhân thực giác, thế nhưng không chút nào có thể ảnh hưởng hấn tự tin, đây chính là dùng vô số đầu sinh mệnh lịch luyện mà ra, dụng phải dạng này đối thủ sẽ chỉ làm hấn càng thêm hưng phấn.

"Ai ~ Triệu đại nhân trước mặt, tại hạ sao dám động binh khí? Không bằng dạng này, Triệu huynh toàn lực công ta Thập Kiếm, tại hạ chỉ lấy Thân Pháp né tránh." Lư Nghị trầm ổn cười nói, này cũng cũng không phải là hấn khinh thường, Thân Pháp bản đúng vậy hấn mạnh nhất một vòng, ngày thường cùng Triệu Vân đối luyện, lấy Từ Long như thế thương pháp hấn cũng có thể thuận dựa vào Thân Pháp né tránh mười tám súng, trước mặt Triệu Kháng coi như lại thế nào lợi hại cũng so ra kém Thương Sơn Triệu Từ Long a? Bởi vậy hấn là lòng tin mười phần, bất quá hấn tâm tư người bên ngoài thế nhưng là không biết, Triệu Trung vẫn như cũ bất động thanh sắc, Triệu Hải cùng Triệu Triết lại là lộ ra thần sắc kinh ngạc, cái này Lư Nghị cũng quá mức tự đại.

"Tốt, xem kiếm." Vừa mới nói xong, Triệu Kháng đã xuất thủ, hấn thật không có bởi vì Lư Nghị nhìn như khinh miệt tác pháp mà có bất kỳ rung chuyển, thân là đỉnh Tiêm Kiếm tay, Tâm Chí đã sớm trầm ổn như sắt, cái này hành vi chỉ có thể để hấn càng thêm cẩn thận, Sư Từ Bác Thỏ cũng dùng toàn lực, nói một tiếng về sau, Triệu Kháng chính là toàn lực xuất kích, thanh này Mộc Kiếm trên tay hấn đúng là ẩn ẩn có phong lôi chi thanh.

Gặp Mộc Kiếm thế tới, Lư Nghị trong lòng thầm khen Triệu Kháng Kiếm Thuật cao minh, lập tức dời bước bên cạnh trượt tránh ra ngay ngực một kích, Triệu Kháng tựa hồ đã sớm liệu đến cước bộ của hấn, thân kiếm chuyển hoành, đôi đâm vì quét, Mộc Kiếm đúng là như bóng với hình, Lư Nghị thân hình Điện Thiểm triệt thoái phía sau, kiếm phong bình eo mà qua, lúc đầu kiếm này hấn có thể lấy tung càng chi pháp trốn tránh, cũng thấy đối phương xuất thủ thu lại cái này tâm tư, không trung tuy là xinh đẹp đẹp mắt, thế nhưng đã mất đi linh động, Triệu Kháng kiếm pháp như thể Cao Minh, tất nhiên là không thể đặt mình vào nguy hiểm.

Triệu Kháng giống như Phụ Cốt Chi Thụ nhào thân lại đến, Mộc Kiếm giữ ra trùng điệp quang ảnh bao phủ Lư Nghị toàn thân, đường bên trong nhất thời kiếm phong hắc hắc, chỉ gặp hai cái bóng người mặc hoa quần thụ đồng dạng tại hơn một trượng Phương Viên chi địa dây dưa, thấy đám người hoa mắt, đợi hai cái bóng người lập Định Thân hình, Triệu Kháng mau lẹ vô cùng một kiếm thẳng đến Lư Nghị mặt, mà lúc này chính là đối phương lực cũ đã suy, lực mới chưa sinh thời khắc, thời cơ nắm kỳ diệu tới đỉnh cao, thấy Triệu Hải lên tiếng kinh hô, mắt thấy Lư Nghị liền muốn tổn thương tại cái này một kiếm phía dưới.

Chương 46: Duyên khanh

Cái này một kiếm Triệu Kháng đã dùng tới toàn bộ Công Lực, đứng vậy nghĩ thu cũng thu không trở lại, muốn trách thì trách người này mình khẩu xuất cuồng ngôn, thu phát tùy tâm cũng phải nhìn đối với người nào, đối mặt Lưu Nghị như thể thân thù hấn há có thể làm được điểm ấy ? Mắt thấy mũi kiếm đã yếu điểm đến Lưu Nghị cái trán, nhưng lại tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc đối phương đứng là đột nhiên một cái ngửa ra sau, ngoại trừ hai chân chạm đất bên ngoài thân thể mấy cùng mặt đất đồng hành, Triệu Kháng cái này tình thế bắt buộc một kiếm ngay tại Lưu Nghị ngay phía trên bay đi qua, trong chớp mắt hai người nhận quang còn có giao lưu, đối phương lúc này lại còn có nhân hạ đối với hấn mỉm cười! Lần này hiểm đến cực điểm, Triệu Kháng cảm thấy đối phương Thân Pháp đã thi triển đến cực hạn, mình chỉ cần lẳng không kích xuống dưới liền có thể lấy tính mệnh của hấn, nhưng lúc này Thập Kiếm ước hẹn đã đến, hấn chính là hết lòng tuân thủ hứa hẹn người, đương nhiên sẽ không lại thêm lấy truy kích, đồng thời trong lòng cũng là âm thầm bội phục, cái này cứng tay cứng chân công phu mình là tuyệt đối làm không được, người này chẳng những tài cao, can đảm cũng là cực trắng, lúc này Triệu Hải kinh hô mới thu hồi.

"Triệu huynh kiếm pháp quả nhiên cao cường, xem ra cái này Thập Kiếm ước hẹn là tại hạ không biết tự lượng sức mình." Lưu Nghị hai chân phát lực đem thân thể bắn lên, nhìn xem lập với mình thân trước ba thước Triệu Kháng nói, mới người này Y Nặc cũng không tấn công ngược lại để cho hấn hơi có hảo cảm, đương nhiên Lưu Nghị không phải là không có hậu chiêu, hấn cũng không phải một vị làm hiểm người, mới lần này cũng chỉ có giống như hấn như vậy eo lực lượng cùng tính dẻo dai biến thái người mới có thể làm được, nếu là đối Triệu Văn định sẽ không như thế. Nay Nhân Kiếm Pháp hoàn toàn chính xác đến rất cao cảnh giới, nếu là mình không cần Huyết Long kích thật đúng là khó tả thắng.

"Khách khí, người cũng không kém." Triệu Kháng sau khi nói xong liền lại trở lại Triệu Trung đứng phía sau đình, trên mặt lại không nữa phần biểu lộ, tựa hồ còn tại trở về chỗ vừa rồi kia phiên ngăn ngừa kịch đấu.

"Diệu! Lang Sinh quả nhiên người mang tuyệt kỹ, người hôm nay đến đây gặp Táp Gia có gì sở cầu, cứ nói đừng ngại." Triệu Trung tay trái vỗ bàn trà, sáng khoái lời nói, lúc này trên mặt hoàn toàn là một bộ lễ hiền hạ sĩ bộ dáng, có thể như thế cùng Triệu Kháng so chiêu, Lưu Nghị trên là đầu một cái, lại không luận người này tài hoa như thế nào, chỉ là phần này Vũ Dũng đã đủ đại dụng, hấn tự nhiên muốn biểu thị một chút thân thiện chỉ ý.

"Hồi đại nhân, tiểu nhân hôm nay này đến chỉ là biểu Minh Tâm dấu vết, Thượng Đẳng Lưu Lang Sinh nguyện vì đại nhân hiệu lực, tuy nhiên đại nhân ngài tâm lo xã tắc, vì nước cử tài, mới bất quá là một điểm cái dừng của thất phu, tiểu nhân lấy nâng Hiếu Liêm chí thân, tự nhiên làm ra một phen công lao sự nghiệp, đến lúc đó tự nhiên đền đáp đại nhân." Lưu Vũ xúc động lời nói, trước khi đến hấn đã định ra đầu này lấy lui làm tiến kế sách, biểu hiện mình dùng phu một mặt, nếu như Triệu Trung thật muốn lôi kéo mình, tự sẽ có tư cách, trái lại lại cầu cũng là phí công.

Triệu Trung nghe vậy không còn ngôn ngữ, một hai mắt con người trên người Lưu Nghị trên dưới dò xét, tựa hồ muốn đem trước mặt cái này người trẻ tuổi nhìn cái thông thấu, mà Lưu Nghị tuy là được hấn thấy nổi da gà thẳng lên, cũng là không hề nhượng bộ chút nào nhìn thẳng hấn, một bộ hung hoành bằng phẳng bộ dáng.

"Tốt, Táp Gia đã nhiều năm không thấy giống như người như vậy trẻ tuổi người, liền rửa mắt mà đợi người lớn bao nhiêu bản sự, mời ngồi vào." Nửa ngày chi Hậu Triệu trung mới thu hồi ánh mắt lời nói, nói xong đem Triệu Triết gọi vào trước mặt cùng hấn thì thầm một phen, Triệu Triết liên tục gật đầu quay người ra Đại Đường mà đi.

Lưu Nghị cùng Triệu Hải thì lễ nhập tọa, trong bữa tiệc Triệu Trung lại chưa dám nâng Hiếu Liêm an bài sự tình, ngược lại là hỏi hấn rất nhiều địa phương sự tình, bao quát hấn như thế nào tiêu diệt Ngọa Hồ trại, Lưu Nghị tất nhiên là biết đều Ngôn Ngôn đều tận, thậm chí ngay cả mình nhận Tổ quy Tông sự tình cũng không có nửa điểm giấu diếm. Triệu Trung tuy có gian tên bên ngoài, nhưng đợi người giao tiếp, lời nói cử chỉ đều là nho nhã tình tế, nhất thời lời nói thật vui.

Thẳng đến chén rượu đều vui mừng mà tán, thì lễ cáo từ thời điểm, Triệu Trung cũng không có nửa điểm ra hiệu ý tứ, Lưu Nghị không khỏi lo lắng, lão tử trung tâm đã ra, tài hoa cũng lộ, nhưng cái này Triệu Thường Thị nhưng không có một điểm phản ứng, chẳng lẽ là mình biến khéo thành vụng ? Trong lòng tuy là suy nghĩ chập trùng nhưng trên mặt không có nửa điểm mảnh khốc, khom người thì lễ về sau liền cùng Triệu Hải cùng nhau mà đi, chân phải vừa mới phóng ra đại môn, lại nghe Triệu Trung để hấn dừng bước, Lưu Nghị lập tức trong lòng đại hỉ, giả bộ như bất động thanh sắc đi trở về đường ở giữa.

"Đại nhân la lên tiểu nhân còn có gì phân phó ?" Lưu Nghị thì lễ hỏi.

"Từ nay trở đi Ngự Sử giám chỉ hành người không cần đi, ngày mai chỉ ở khách sạn trung đẳng đợi là được, tự sẽ có người truyền chỉ cùng người, Lang Sinh, Táp Gia tự tin nhân quang không sai,

Người cũng đừng làm cho Táp Gia thất vọng!" Triệu Trung lại nhìn Lưu Nghị một lát mới lời nói, vừa rồi hết thấy hấn đều là đang thử thăm dò người này phải chăng lời nói và việc làm là thật, Lưu Nghị biểu hiện không để cho hấn nhìn ra dị thường, mới có này ngôn ngữ.

"Đa tạ đại nhân diu dắt chỉ ý, Lang Sinh không tiện nhiều lời, đương khắc trong tâm khảm." Lưu Nghị nghe vậy quỳ một chân trên đất, xúc động nói, trên mặt cũng có không che giấu được cuồng Hi Thần sắc.

"Người lại liền đi, chỉ cần một lòng vì chi, Táp Gia sẽ không đối xử lạnh nhạt Hiền Tài." Triệu Trung cười nói.

"Lang Sinh bái biệt đại nhân." Lưu Nghị lại khẽ khom người đứng dậy quay người mà đi, Triệu Hải cũng là theo hấn đồng hành, Triệu Trung vẫn như cũ nhìn chăm chú bóng lưng của hấn, thẳng đến hai người biến mất tại nhị môn bên ngoài.

"Triệu Kháng, ngươi xem người này như thế nào ?" Triệu Trung trầm tư chốc lát, đôi bên người Triệu Kháng hỏi.

"Người này tuổi còn nhỏ, người mang tuyệt kỹ lại không khoe khoang, lại có thể tại trước mặt đại nhân trầm tĩnh tự nhiên, đích thật là một nhân vật, ngày sau nhất định có một phen hành động, ta xem đại nhân tiến hành cực kì thóa đáng, cùng rất nhỏ lúc cho đề bạt, đến lúc đó nhưng thu kỳ hiệu, tuy nhiên người này nếu là cái lùn cúi mru lợi chi đồ, Kháng tất vì đại nhân lấy hân hạnh thượng nhân đầu!" Triệu Kháng lúc này không còn tiếc lời nói như vàng, trầm giọng nói.

"Ha ha, ta cũng là nhìn kẻ này có thể bồi dưỡng, cho nên mới cho hân một cái cơ hội, nếu có lập đi lập lại, hân há có thể trốn qua Tạt Gia lòng bàn tay, đúng, ngươi nói lấy hân hạnh thượng nhân đầu, có mấy phần nắm chắc." Triệu Trung mỉm cười, lại một lần nữa lạnh giọng nói, Lư Nghị người này đến cùng như thế nào còn nhỏ hơn thêm quan sát.

"Mười phần!" Triệu Kháng lòng tin mười phần nói, mới hân ngoại trừ sau cùng một kiếm, còn lại đều lưu lại mấy phần khí lực, huống hồ nói giết người, không chỉ có riêng là bằng vào võ nghệ đơn giản như vậy.

"Chúc mừng Lư huynh, đến ta Tô Phụ một lời, huynh chi lên cao ở trong tầm tay." Lư Nghị cùng Triệu Hải đi ra ngoài sau khi lên xe, Triệu Hải mới đầy mặt vui mừng nói với Lư Nghị.

"Ha ha, Lư mỗ có thể được Triệu đại nhân đề bạt, còn không phải Khuông Dân Kim Diện, ngươi biết ta không giỏi ngôn từ, phần tình nghĩa này tất để tâm ở giữa, ngày khác Khuông Dân có bất kỳ phân phó, Lư mỗ ỷ thuận đem hết toàn lực, tuy nhiên giống như hôm đó phiên chợ chi hành ta cũng sẽ không xuất thủ." Lư Nghị cười nói.

"Tiểu đệ lấy huynh trưởng là bạn, huynh trưởng bằng vào ta là người nào, chỉ là tiện tay mà thôi há có thể báo Lư huynh ân cứu mạng ? Hôm đó sự tình đừng muốn nhắc lại." Triệu Hải không vui nói.

"Ha-Ha Ha-Ha, Khuông Dân nói đúng lắm, ngươi ta bằng hữu chi nghĩa, làm gì so đo, tuy nhiên ngươi để vì huynh không cần nhiều lời, vì sao còn muốn xách cái này ân cứu mạng ?" Lư Nghị cười to lời nói, trong lời nói có chút ít áy náy, vô luận như thế nào, lần này đều là nhận Triệu Hải một cá nhân tình. Triệu Hải nghe vậy cũng là thoải mái, liền không ở việc này bên trên làm nhiều dây dưa, lại vì Lư Nghị quan chức suy đoán, chính Lư Nghị lại không lo lắng, dù sao kết tốt Nội Thân mục đích đã đạt tới, cái gì quan chức lại là thứ yếu, lại nói Triệu Trung này Nhân Tuyệt đúng là một nhân vật, nghĩ đến hân cũng sẽ không làm mình thất vọng.

Quả nhiên ngày kế tiếp giữa trưa liền có Hoàng Môn đến đây truyền chỉ, phong Lư Nghị vì Bình Khâu Huyện Ủy, ngay hôm đó tiền nhiệm, Triệu Hải nghe ngóng hân còn có chút có vẻ không vui, Lư Nghị lại là đủ hài lòng, cái này Bình Khâu liền tại Thượng Đảng chỉ bắc tám mươi dặm, địa phương tuy nhỏ, nhưng mình lại là người đứng đầu, tương đương với huyện ủy thư ký, tạ ơn về sau an ủi Triệu Hải một phen liền cùng Triệu Vân cùng nhau khởi hành, Triệu Hải tại thành Lạc Dương bên trong còn có chuyện quan trọng, liền đem hai người đưa ra thành môn mười dặm chỉ hậu phương mới trở về.

Xưa nay chỉ là nghe cùng nhân ngôn, Thập Thường Thị như thế nào quyền thế ngút trời, nay Nhật Phướng biết kỳ thực, tuy biết là cái huyện lệnh, nhưng tối hôm qua mở miệng, hôm nay ý chỉ liền đến, nhảy qua trung gian hết thầy trình tự, đều là Triệu Trung một lời mà tuyệt, nên biết còn lại nâng Hiếu Liêm người chờ đợi triều đình bổ nhiệm chẳng những không có này quan chức lại chỉ là chờ đợi ít nhất cũng phải một tháng thời gian, trong triều có người dễ làm sự tình xác thực vì chí lý danh ngôn.

Nhưng phen này trời xui đất khiến cũng đầy đủ làm rối loạn Thái Đại Tiểu Thư Như Ý bản tính, nàng ngày kế tiếp cái trang tại phụ thân Đại Đường chi bên nghe, nhưng dù sao không thấy Lư Nghị hạ lạc, về sau trải qua nghe ngóng mới biết được việc này, nhưng kia là Lư Nghị đã đi xa, chỉ có thể vô ích hô làm sao, cũng may đã biết người này hạ lạc, cũng có thể từ dài so đo, trải qua chuyện này phản khiến Thái Diễm quyết tâm càng thêm kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Bách Luyện Sơn trang

Thái Diễm lần này tâm tư, lúc này Lư Nghị tất nhiên là không thể nào biết được, ra Lạc Dương về sau hân cũng không lập tức trở về chuyển Thượng Đảng, chuyện này còn có một cái chuyện quan trọng muốn làm, đó chính là vì hai vị huynh đệ đoán tạo binh khí, còn cần hướng Thành Tây hai mươi dặm Thiên Cơ cốc bên trong một nhóm, tìm kiếm hỏi thăm Xảo Tượng Từ Cương. Tô Phụ từng nói này nhân tính quy cách cực kỳ dở hơi, may mắn Lư gia có ân cùng hân, mới có thể cầu chi, Lư Nghị lại là không chút nào ngạc nhiên, nhưng phạm là tại một cái trong lĩnh vực đạt đến đỉnh điểm nhân vật, nhiều ít đều muốn có chút tính khí.

Cùng trên đường, Lư Nghị không quên viết thư một phần mệnh Gia Đình Khoái Mã đưa đến Kinh Châu Giang Hải trang, bây giờ mình cũng coi như có địa bàn, tự nhiên muốn huynh đệ sớm đủ hội, đồng mưu đại sự! Cái này Thiên Cơ cốc cũng không khó tìm, một nhóm thuận quan đạo hạnh hai mươi dặm sau liền đến mục đích, Cốc Khẩu hai bên đều là tươi tốt rừng cây, hoàn cảnh đúng là mười phần Thanh U, kia Trang Từ liền xây ở Cốc Khẩu, trên cửa

chính cùng nhau tắm biển, bên trên lấy thẻ triệu chỗ sách "Bách Luyện sơn trang" ! Hai cái đáng người tráng kiện người đàn ông đứng ở trước cửa.

"Vị này đại ca, tại hạ Thượng Đẳng Lư Nghị, cầu kiến từ trang chủ." Lư Nghị tiến lên chấp tay lời nói.

"Nhà ta trang chủ đang lúc bế quan, khách lạ hết thấy không thấy." Tay trái tráng hán trở lại đạo, thần sắc ở giữa có chút không kiên nhẫn, nghe hán ngôn ngữ thuần thực đoán chừng cũng không biết ứng phó nhiều ít đến cửa người.

Gia Đình bên trong có người gặp cái này tráng hán lại đối thiếu gia vô lễ như thế, lúc này liền muốn lên trước quát lớn, Lư Nghị vội vàng ngăn lại, tâm đạo từ trang chủ tính khí quá dị không giả, liền ngay cả cái này thủ môn người cũng là như thế, liền ngay cả kia Triệu Trung phủ thượng quản gia Triệu Triết gặp lão tử còn muốn bồi tiếp về mặt vui cười, người cũng có thể cho mặt ta sắc nhìn ? Tuy nhiên chung quy là có việc cầu người, há có thể đắc tội, lập tức tiến lên cười nói:

"Ta Thượng Đẳng Lư gia cùng từ trang chủ chính là bạn cũ, vị này đại ca đi vào thông truyền một tiếng liền có thể biết được, như từ trang chủ không niệm bạn cũ chi tình, Lư mỗ quay đầu liền đi, tuyệt không dây dưa.

Kia lớn Hán Tướng tin đem nghi nhìn Lư Nghị một lời, người này tuy là mặt mỉm cười, nhưng trong lời nói tự có một cỗ không thể nghi ngờ uy thế, nhìn qua không giống làm bộ, hán cũng sợ người này thật sự là trang chủ bạn cũ đến lúc đó nhưng không tiện bàn giao, lập tức để mọi người tại trước cửa chờ, mình thì đi vào thông truyền, ước chừng qua nửa nén hương thời gian liền lại quay lại mời Lư Nghị bọn người nhập trang, lúc này ngôn ngữ đã rất là hữu lễ, Lư Nghị để gia nhân ở cửa ra vào đợi chút, chỉ cùng Triệu Vân cùng nhập trong trang.

Cái này sơn trang cực kì rộng lớn, Lư Nghị Triệu Vân tại đại hán chỉ huy tiếp theo đi thẳng mấy tiến mới đi đến một chỗ đại trạch trước mặt, kia phòng Từ Dã là cực lớn, kỳ quái là trước nhà trong viện cơ hồ không có một ngọn cỏ, cùng ngoài phòng tươi tốt rừng cây tạo thành mãnh liệt so sánh, trong không khí cũng ngậm lấy một cỗ trùng điệp mùi vị khác thường, mùi vị kia Lư Nghị giống như đã từng quen biết, nhưng làm sao cũng nhớ không nổi tới là cái gì.

Đến cửa ra vào, đại hán kia lời nói: "Trang chủ ngay tại trong phòng thử hỏa, các vị liền ở chỗ này chờ một chút." Nói cho Lư Nghị bọn hán dâng trà nước, trực tiếp tự đi, cũng không còn để ý hai người.

Lư Nghị đành phải tại ngoài phòng chờ, ước chừng một nén nhang thời gian, cũng không gặp kia Từ Cuồng ra, chính các loại nóng lòng, bỗng nhiên trong phòng một tiếng vang thật lớn, tựa hồ là tiếng nổ, chỉ gặp khói đặc cuộn cuộn từ trong phòng toát ra, hai người đều là kinh hãi, cũng không biết đến cùng xảy ra biến cố gì.

Vừa định xông vào trong phòng, chỉ thấy cửa phòng "Phanh" được phá tan, xông ra một cá nhân đến, người kia quần áo tả tơi, trên áo còn có sao Hỏa, tóc xấn tại một chỗ, rồi bởi đâm cái búi tóc, trên mặt một mảnh đen như mực, nhìn không Kiyonaga tướng, đáng người ngược lại là cực kì cao lớn. Lúc này những cái kia trang đình cũng không biết đều từ chỗ nào dẫn theo thùng nước chạy tới, quay đầu đứng vậy mấy thùng nước lạnh, động tác mười phần nhanh nhẹn, làm sao đều cảm giác là đã sớm chuẩn bị, giống như dự đoán diễn luyện qua.

Người kia hơi thở trên thân ngọn lửa, cũng không đi quản lý một chút, trên thân vẫn bốc lên khói xanh lượn lờ, thoáng lau mặt, đối Lư Nghị liền nói ra: "Người chính là Thượng Đẳng Lư gia Lư Nghị ?"

Lư Nghị thấy người này ngược lại là hào sảng, cứ như vậy Thủy Hỏa giao hòa hán cũng mặc kệ, vừa rồi trên mặt đen sì, bây giờ bị nước xông lên, vung tay, càng là hắc cùng nhau bạch cùng nhau, nhìn xem đều làm cho người bật cười. Lập tức tiến nhanh tới một bước, chấp tay nói: "Vị này chính là Từ đại sư ?"

"Không có gì đại sư, ta chính là Từ Cuồng, có việc mau nói, ta còn vội vàng đâu." Từ Cuồng không nhận được nói, Lư Vũ trong thư chỉ nhắc tới đến có việc muốn nhờ, lại không rõ nói.

Lư Nghị tâm đạo cái này Từ Cuồng cũng là thẳng tính, vậy ta liền không khách khí với người, tiến lên lời nói: "Từ trang chủ, nghe qua trang chủ rèn đúc kỹ năng thiên hạ vô song, hôm nay trước đến vì cầu trang chủ vì tại hạ huynh đệ chế tạo binh khí, tại hạ từng nghe Tổ Phụ nói cùng, trang chủ trong tay có. . . ."

"Không cần nhiều lời, người Tổ Phụ chỉ tin ta đã nhìn qua, quả nhiên nhớ mãi không quên Từ mỗ khối kia bảo bối, tuy nhiên đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh, tự nhiên toàn người tâm nguyện." Chưa đợi Lư Nghị nói xong, Từ Cuồng đã là nở miệng ngắt lời nói, nhìn hán thần sắc ở giữa tựa hồ còn có không bỏ chi ý, nhưng ngữ khí cũng rất kiên định.

"Vậy làm phiền từ trang chủ, ta huynh đệ tất có thâm tạ." Gặp Từ Cuồng đáp ứng, Lư Nghị trong lòng đại hi, hán không biết Tổ Phụ cùng Từ Cuồng đến tốt cùng có quan hệ gì, tự nhiên muốn thâm tạ.

"Lời này đừng nói, ta là lời ra tất thực hiện, nếu không người chính là đem Kim Sơn nhắc đến, Từ mỗ cũng khinh thường một chút ý, đi theo ta." Từ Cuồng mặc dù lộ ra không gần nhân tình, cũng là rất có Hào Hiệp chi phong.

Hai người vội vàng đuổi theo Từ Cuồng bước chân tiến vào phía bên phải một chỗ Sương Phòng, Từ Cuồng cũng không khai đợi hai người, một mình đi vào nửa ngày chi hậu phương mới lấy ra một cái bao lớn đặt ở mặt đất, rồi xuống đất thời điểm thỉnh thoảng có âm thanh, hiển nhiên là cực kỳ nặng nề chi vật, nghĩ đến chính là hán lời nói bảo bối Văn Thiết, thẳng đến lúc này, Lư Nghị mới có cơ hội vì hán dẫn tiền Triệu Vân, Từ Cuồng chỉ là hơi gật đầu xem như chào hỏi.

"Gia Bình niên Tây Vực Thiên Sinh Dị Tượng, liền hạ xuống khối này kỳ sắt, vì một Hồ Thương đoạt được, chỗ này cầu ta rèn đúc, lúc ấy liền nói chỉ cần một kiện binh khí còn lại vật liệu chính là thù lao, ta khổ Tư Nguyệt Dư phương đến rèn đúc chi pháp, luyện ra thất tinh Bảo Dao một ngục, chém sắt như

chém bùn, sắc bén vô cùng. Năm đó người Tô Phụ đối ta có ân, ta từng đáp ứng vì hấn làm một chuyện, hôm nay lợi dụng này trả lại!" Từ Cương mở ra bao khóa vuốt ve màu đen Văn Thiết nói, động tác nhu hòa vô cùng, dường như cảm tình cực sâu.

"Thất tinh Bảo Dao ? Chẳng lẽ Tào Tháo Thích Đồng trác cái kia thanh ? Nguyên Chủ không phải Vương Doãn sao? Nghĩ đến là kia Vương Doãn từ cái này Hồ Thương xứ sở đến." Lưu Nghị nghe Ngôn Tâm bên trong nhất động, cây đao này thế nhưng là có lai lịch lớn, không nghĩ tới là xuất từ cái này Từ Cương chi thủ.

"Các người muốn rèn đúc binh khí nhưng có kiểu dáng ?" Từ Cương vuốt ve sau một lát lại lại hỏi.

Cái này Lưu Nghị đã sớm chuẩn bị xong, nói đến, hấn lại là lấy hấn biết đi cái biến lịch sử, biết được Từ Cương trên tay có Văn Thiết nhưng rèn đúc binh khí về sau, Lưu Nghị ở trên đường gia bên trong thời điểm, liền về ra bạch long Lưỡng Ngân Thương cùng từ giao Đoạn Lăng đao hình vẽ, lúc ấy cùng Triệu Văn nhìn kỹ, cũng báo cho những này binh khí danh xưng, Từ Long đối cái này binh khí kiểu dáng hết sức hài lòng, Lưu Nghị đương nhiên sẽ không quên đi Cam Ninh, bởi vì Kỳ Binh khí tại hậu thế có vẻ như không có gì kết luận đồ án lưu truyền, Lưu Nghị liền tăng thêm không ít mình Sức Tuồng Tượng, hiện nay nghe được Từ Cương muốn, Lưu Nghị lập tức liền từ trong ngực lấy ra, đưa đi qua.

"Này hình vẽ là người phương nào vẽ ra ?" Từ Cương nhận lấy xem xét, lập tức mặt lộ vẻ dị sắc hỏi.

"Chính là kẻ hèn này." Lưu Nghị không khỏi đắc ý lời nói.

"Nhìn người không ra, tuổi còn trẻ lại đối binh khí cũng có chỗ nghiên cứu, như này đồ chế binh khí, thật là Bản Triều không thấy. Không chỉ có cực kì thực dụng, còn có rất nhiều Sáng chế mới chỗ, Từ mẫu cũng chưa từng gặp qua loại này thiết kế, diệu, diệu." Từ Cương nhìn tâm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Tại hạ nào có cái gì nghiên cứu ? Giờ luyện võ đối binh khí đặc biệt cảm thấy hứng thú mà thôi, không biết trang chủ khi nào có thể rèn đúc ?" Lưu Nghị ám đạo ta lấy ở đầu cái gì nghiên cứu, tuy nhiên nhớ kỹ hậu thế mấy trương đồ thời, hướng hồ hậu thế những cái kia binh khí chỉ đồ cũng dung hợp rất nhiều Đường Tống thời điểm binh khí phong cách, tự nhiên là muốn so Hậu Hán thời kỳ vũ khí muốn tân tiến hơn nhiều, lập tức khiêm tốn cười nói.

"Nay Nhật Thiên sắc đã muộn, người cái này binh khí ta vẫn cần mảnh cứ một chút, liền tạm định ngày mai sáng sớm, ta sẽ phái người an bài các người nghỉ ngơi, buổi chiều cũng không nên ở ta nơi này son trang xông loạn." Từ Cương nghe Ngôn Từ mảnh nhìn xem binh khí kiểu dáng tự hỏi, một khi liên quan đến sở trường hấn chính là vô cùng chuyên chú, thấy Lưu Nghị Triệu Văn âm thầm gặt đầu, nửa ngày về sau Từ Cương mới mở miệng, nói xong đúng là không cùng hai người chào hỏi liền đi ra cửa, Lưu Nghị không khỏi mặt hiện cười khổ, người này lời nói và việc làm thật là dở hơi, cũng may ngực có chân tài thực học, ngược lại là chuyện đi này không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Rèn đúc thần binh

Đêm đó Lưu Nghị cùng Triệu Văn y theo Từ Cương phân phó thành thành thật thật ở tại trong phòng, hôm nay bọn hấn cũng coi như lĩnh giáo đến người này quái gở, cũng không thể đắc tội hấn, nếu không mình binh khí liền không có hạ lạc, sử dụng hết cơm tối, hai người nói chuyện một hồi Bình Thư liền liền nghỉ ngơi, một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Hôm sau trời vừa sáng hai người Phương Cương đứng dậy, Từ Cương đã phái người đến mời, hơi chút rửa ráy về sau liền theo Gia Đình đi tới hôm qua phát sinh nổ tung chỗ kia trong phòng, nhà này chiếm diện tích rất lớn, lại là cực kì rộng rãi, trên tường vẫn như cũ giữ lại rất nhiều khói nhóm lửa cháy vết tích, về phần nguyên nhân có thể nghĩ, trông thấy những cái kia Gia Đình đều nhịp cử động liền biết những này nguy hiểm sự tình đối Từ Cương mà nói đã là chuyện thường ngày.

"Không biết từ trang chủ chuẩn bị khi nào bắt đầu chế tạo binh khí ?" Trước cùng Từ Cương gặp lễ, Lưu Nghị ngược lại không chút khách khí, hiện tại hấn đại khái thăm dò đối phương tính khí, càng gọn gàng dứt khoát càng tốt.

"Lập tức! Đến a, nhanh đi đem trong phòng thu thập một chút, cái này Văn Thiết cần cực đại hỏa lực mới có thể dung luyện, ta sợ thông gió người không đủ lực đạo, nhìn các người huynh đệ đều không vũ hữu lực, không biết có thể giúp ta một chút sức lực." Từ Cương cũng rất dứt khoát, hấn nhãn quang cũng là không kém, Lưu Nghị Triệu Văn thân hình hình dạng hấn thấy một lần liền biết chính là Vũ Dũng chi sĩ, dùng đề Cổ Phong lại phù hợp.

"Cái này dễ thôi, chúng ta cái này hữu lực lớn người, từ trang chủ hơi chỉ điểm một chút Cổ Phong chi đạo là đủ." Lưu Nghị tâm đạo người cũng rất sẽ Lạp Phu, tuy nhiên Từ Cương lời nói cũng là lẽ phải, muốn nhiệt độ cao lò hỏa nhất định phải cực lớn, không khí mới mẽ nhanh chóng gia nhập không thể nghi ngờ là nhất định, đối với kéo động ông bề người lực lượng có rất lớn yêu cầu, cũng may mình lực lớn vô cùng, Từ Long cũng không yếu.

"Vậy liền rất tốt, trước cho Từ mẫu đi chuẩn bị một chút." Từ Cương nói xong quay người liền tiến vào buồng trong, một đám trang đinh cũng giờ lên máy

lớn gió tinh thông than đi vào theo, chỉ xem kia màu sắc Lưu Nghị liền biết đây là thượng đẳng than củi, bình thường chỉ có quan lại nhân gia mới có thể sử dụng lên, nhà mình vào đông sưởi ấm dùng cũng là loại này, liền vén vện cái này mấy lớn gió tinh thông than đầy đủ tìm thường nhân nhà ăn được một năm, có giá trị không nhỏ.

"Từ Long, cái này thông gió sự tình ngươi nhưng am hiểu?" Lưu Nghị thọc Triệu Vân hỏi.

"Đại ca yên tâm, Vân năm đó theo sư phụ Du Lịch thời điểm đã từng nhìn qua Thọ Thủ Công chế tạo Nông Cụ, nghĩ đến cùng này hẳn là cũng không có quá sự khác biệt lớn, lần này đi tới đại ca cũng là vì nhị ca cùng tiểu đệ, tự nhiên xuất lực!" Triệu Vân đáp, đối với Lưu Nghị phản này tâm ý hẳn là mười phần cảm kích.

"Một đời người, hai huynh đệ, ngươi cùng ta còn nói cái này, Từ Long a, ngươi cái gì cũng tốt, đúng vậy lẽ nghĩa quá đủ, lộ ra liền không thân mật, đời Hưng Bá chắc chắn sẽ không nói như thế, lại nói, luận khí lực ngươi hơn được ta? Xuất lực cũng là ta trở ra nhiều a." Lưu Nghị cười nói.

"Đại ca nói đúng lắm, tiểu đệ nhớ kỹ." Nói lên lực lượng, Lưu Nghị đích thật là thiên phú dị bẩm, ba huynh đệ bên trong Hứa Vi thứ nhất, Triệu Vân tất nhiên là biết rõ, lập tức nghiêm mặt lời nói.

Qua một hồi, kia Từ Cương đổi ý phục đi ra, liền dẫn hai người tiến vào phòng lớn, đi tới hẳn rèn đúc binh khí chi địa. Lưu Nghị quan sát tỉ mỉ một chút, chỉ gặp ngay giữa phòng bày ra một cục đại Đồng Đình, cũng có mấy cây ống sắt tới tương liên, Lưu Nghị có chút kỳ quái, thuận kia ống sắt đi ra ngoài, liền nhìn thấy kia ống sắt cuối cùng đứng là cắm ở ngoài phòng trong vũng bùn, lần này Lưu Nghị kịp phản ứng.

"Móa, xem ra cỗ nhân thật sự là thông minh, đôi khí thiên nhiên sớm như vậy liền lợi dụng lên, cái này khí thể đốt giá trị cực cao, đương nhiên sinh ra nhiệt độ liền cao, trách không được Từ Cương chế tạo binh khí vang danh Thiên Hạ, trừ bỏ hẳn thủ nghệ, chỉ sợ cũng được cái này chiêu ao không ít trợ lực."

"Lần này rèn đúc chỉ sợ muốn hai ngày tả hữu mới có thể thành công, các ngươi có thể thay phiên nghỉ ngơi, thông gió người cũng cần thay thế, đợi lát nữa lộ hóa cả đời, nhà này bên trong nóng rực không chịu nổi, nhất định phải mặc vào Từ mỗ đặc chất ý phục mới có thể chịu đựng." Từ Cương nói lấy ra mấy món dày bố ý phục để hai người mặc vào.

Triệu Vân tiếp nhận ý phục, chỉ cảm thấy vào tay cực kỳ nặng nề, không biết là Hà Bó liệu, liền theo Từ Cương lời nói đem thử mặc vào, đem toàn thân đều che cái chặt chẽ, thậm chí còn có một cái khăn trùm đầu, kia là đằng sau mới có thể sử dụng bên trên, bảo hộ bộ mặt da thịt. Lưu Nghị ngay từ đầu tưởng rằng An Miêng, cũng thấy nửa ngày lại cảm thấy không đúng, sau cùng dứt khoát từ bỏ tìm tòi nghiên cứu, dù sao cái này ý phục nhất định có cách nhiệt hiệu quả.

Không có chờ Lưu Nghị mặc quần áo, Từ Cương lại bắt đầu dạy hẳn sử dụng Tương Chi Pháp,

Rất nhiều sự tình nhìn qua dễ dàng, nhưng chân chính thao tác lại là có rất nhiều nhỏ xú kỹ xảo, ngay từ đầu Lưu Nghị bằng vào lấy man lực thử mấy lần chỉ cảm thấy thể lực tiêu hao rất nhiều, đúng vậy hai cái canh giờ cũng ủng hộ không xuống, may mắn còn có Từ Cương cái này Danh Sư chỉ điểm, bất quá nửa cái canh giờ công phu, cái này ống bể đã được Lưu Nghị kéo hồ hồ sinh phong, một bên Gia Đình đều là mặt có kinh sợ, mà Từ Cương đang kinh ngạc đồng thời càng là âm thầm hoan hỉ, cứ như vậy nhiệt lửa liền có thể đạt được tăng lên cực lớn, lần này tất ra tinh phẩm.

"Hóa cùng một chỗ, ngươi liền bắt đầu, Ắn Từ mỗ chỉ thị chậm chạp thông gió, sẽ từ từ để ngươi tăng tốc, nhìn không được lúc kịp thời bảo ngươi huynh đệ thay ngươi." Đợi Lưu Nghị thuần thục về sau, Từ Cương để hẳn hơi dừng một lát đem ý phục mặc lên, mình thì đến đến Đồng Lô trước đó đối với hẳn dặn dò, Lưu Nghị tất nhiên là gật đầu không thôi.

"Lập tức liền muốn nhóm lửa, ngọn lửa cùng một chỗ nhớ lấy không thể đánh quấy Từ mỗ, hết thảy nghe ta hiệu lệnh làm việc, cái này Văn Thiết quả thật vật phi thường, rèn đúc thời điểm dung không được nửa điểm phân tâm." Từ Cương dứt lời liền mở ra ống sắt bên trên Thiếp Phiến, kia Đồng Đình tăng dưới chót vốn là trải thật dày một tầng tinh thông cacbon, một điểm hỏa liền đăng xông lên, Lưu Nghị bắt đầu dựa vào Từ Cương hiệu lệnh, kéo động ống bể, trong phòng nhiệt độ cũng bỗng nhiên tăng mạnh, rèn đúc sau khi bắt đầu, bọn gia đình cũng nhao nhao lui ra ngoài.

Lần này rèn đúc khó khăn nhất chính là dung luyện cái này Văn Thiết, Lưu Nghị Triệu Vân thay phiên đi kéo động ống bể, nhưng dù cho lấy Lưu Nghị thể lực, nhiều nhất lại cũng chỉ có thể chống đỡ ba cái chùng canh giờ, Triệu Vân còn muốn càng ít một chút, tới về sau mặc cái này thật dày bố ý, cũng có thể cảm giác được trần trần sóng nhiệt B I người, hô hấp khó khăn, tuy nhiên hai người vì rèn đúc binh khí tất nhiên là hợp lực kiên trì, cho đến đỉnh Nội Hóa điểm nhan sắc chuyển thành màu cam mới luyện hóa khối kia Văn Thiết, cái này đã là ngày thứ hai buổi chiều.

Văn Thiết luyện hóa về sau, Từ Cương liền an bài hai người ra ngoài nghỉ ngơi, kêu mấy cái Đệ Tử tiến đến tiếp nhận, lúc này mới bắt đầu chính thức chế tạo binh khí, hai người hai ngày này ống bể kéo xuống, đều là xương mềm như bơ, ra rèn thất liền ngay tại chỗ nằm vật xuống, chỉ nghe thấy đình đình đương đương gõ thanh âm, Lưu Nghị một hồi liền ngủ đi qua, hẳn cũng không trở về phòng là nghỉ đệ nhất thời gian trông thấy Từ đại sư thành phẩm.

"Đại ca, mau tỉnh lại, nghe âm thanh tựa hồ sắp thành." Lưu Nghị nghe vậy trở mình một cái bò ngồi xuống, chính là Triệu Vân gọi hẳn, nhìn xem sắc trời đã tỏa ánh sáng, vội vàng mặc vào bố ý lại tiến Nội Thất.

Đi vào rèn thất, lại nhìn trong đình hai kiện binh khí cũng đều có bộ dáng, đang cùng mình về không hai, Lưu Nghị trong lòng lập tức dâng lên một trận hưng phấn chi ý, lại nhìn Từ Long cũng là mặt mũi trần đầy kích động, lúc này Từ Cương các đệ tử còn tại không ngừng gõ, hẳn thì tại lo bên cạnh cần thận quan sát, duy nhất kỳ quái là Từ đại sư ý phục xác thực hung hoành nửa mở, giống như cũng không quan tâm trong lò nhiệt độ cao.

"Canh giờ đến, động thủ!" Từ Cương bỗng nhiên hét lớn một tiếng, dư âm Nhiều Lương.

Lập tức có một Đệ Tử cầm trong tay Ngưu Nhĩ đao nhọn tiến lên, phát tay liền hoạch tại Từ Cương ở ngực, một cỗ nhiệt huyết phun ra, cho đến trong đình binh khí phía trên, "Xoẹt" một tiếng, khói trắng bốc lên, Từ Cương cũng mặc kệ trước ngực vết thương cảm lên thiết chùy từ liền là tiến lên, lúc này

thiết chùy gõ vào bình khí phía trên hồi âm giống như từng hồi rỗng găm, bên tai bên trong khuấy động quanh co. Luru Nghị thấy trong lòng tán thưởng, năm đó Can Tương, Mạc Tà vì luyện Tuyệt Thể Thần Binh lấy thân ném lò, bây giờ Từ đại sư rơi vãi máu tươi, rất nhiều cổ nhân chỉ phong.

Trong phòng tất cả mọi người đang chú ý Từ Cương rèn đúc đánh, thiết chùy trên dưới đập trùng trùng thoải mái tung tóe, Từ Cương trước ngực vẫn như cũ không ngừng chảy máu, có thể cảm chùy chỉ thủ lại là ổn định chỉ cực, tần suất cũng là cố định, lại chưa tới một nén nhang thời gian, thiết chùy kích xuống dưới kia một tiếng thanh thúy giống như âm thanh thiên nhiên.

"Thành, xong rồi! !" Từ Cương trong lúc nhất thời hưng phấn kêu to, hẳn lúc này cực kỳ giống một cái đạt được Chí Ái đồ chơi hài đồng, loại kia khoái hoạt thuần túy để cho người ta hâm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: 1 đao đoạn tường

Từ Cương vì đúc tinh phẩm lấy đao tự thương hại, đem máu tươi phun nhập trong đỉnh, nhìn Luru Nghị Triệu Vân đập vào mắt hoảng sợ, sau gặp bình khí đã thành càng là hưng phấn không thôi, nhưng hẳn vừa rồi máu tươi chảy xuôi rất nhiều nhưng vẫn chế tạo không ngừng, hoàn thành vui sướng qua đi, thần sắc liền lập tức uest oải, lung lay sắp đổ.

Luru Nghị bọn người vội vàng đi lên nâng, đem hẳn đỡ đến Ngoại Đường nghỉ ngơi, bên kia cũng có trang đình lên cho hẳn băng bó, gói kỹ vết thương, Từ Cương nhắm mắt điều tức một hồi, mới chậm rãi nói ra:

"Từ mỡ may mắn không làm nhục mệnh, cái này hai kiện bình khí đã là đại công cáo thành, các đệ tử ngay tại hoàn thành một điểm cuối cùng kết thúc công việc, hai vị ngày mai liền có thể thử một lần bình khí, cái này cho là Từ mỡ cuộc đời đến nay đặc ý nhất, nhất định danh truyền tại Thiên Hạ." Hai ngày này hai đêm nung nấu tới, tăng thêm sau cùng lại đại lượng mất máu, Từ Cương sắc mặt tái nhợt, tiếng nói cũng là cực yếu, nhưng trong lúc mờ hồ nhưng vẫn là lộ ra ngạo khí

"Từ trang chủ tranh thủ thời gian nghỉ ngơi, đừng nói nữa, cái này thử bình khí chính là việc nhỏ tai, trang chủ thân thể làm trọng. Từ Long, người nhanh đi Thụỵ Sợi bọn hẳn chỗ ở, nơi đó có tốt nhất vết đao thuốc, rất có linh hiệu, nên lấy ra cùng từ trang chủ dùng một lát." Luru Nghị vội vàng nói, ngữ bên trong có chút ít ý cảm kích, lại đối Triệu Vân bàn giao một tiếng, hôm đó hẳn bởi vì mẫu thân chi bệnh từng cầu y cùng Thượng Đẳng Danh Y Chu Cần, sau lại có vì mẫu hái thuốc sự tình, tuy nói mẫu thân khỏi hẳn có chút ngoài ý muốn, nhưng Chu Cần vẫn là giành công không nhỏ.

Sau Luru Nghị đến nhà thăm tạ, Chu Cần lại không muốn còn lại, chỉ cầu Thảo Dược, một già một trẻ này tính khí hợp nhau, một lúc sau, vậy mà thành Vong Niên Chi Giao, Chu Cần Y Thuật cao siêu, Vưu thiện chế dược, Luru Nghị lại có lật Sơn Việt Lĩnh bản sự, một năm xuống tới đúng là luyện chế ra rất nhiều đan dược, lần này hẳn đến Lạc Dương Chu Lang bên trong còn đưa hẳn không dùng một phần nhỏ đến trị liệu trong ngoài thương thể, cũng chuẩn bị bất cứ tình huống nào, dưới mắt Từ Cương ở ngực đao này vết thương rất sâu, mang theo chế dược lại vừa vận có thể phát huy được tác dụng.

Triệu Vân nghe vậy gật gù đầu, cũng không nói chuyện, đối Từ Cương khom người thi lễ liền quay người mà đi, hẳn động tác cực kì mau lẹ, không một hồi liền cảm bảy tám cái Ngọc Bình mà quay về, Triệu Vân không biết Dược Tính, Luru Nghị cũng lời hẳn nhủ không rõ, dứt khoát một mạch cảm tới. Luru Nghị thấy thế áy náy cười một tiếng, tiến lên chọn lấy hai cái Ngọc Bình tự mình động thủ để Từ Cương trong uống ngoài thoa, Từ Cương chỉ cảm thấy cái này Dược Hoàn ăn răng gò má thorn ngát, vào bụng về sau chính là một cỗ nhiệt khí bốc lên, ấm áp rất là dễ chịu. Mà Luru Nghị vậy vào vết thương của hẳn phía trên Dược Phấn cũng là sờ thể Thanh Lương, không một hồi trên mặt cũng là có chút có huyết sắc.

"Từ trang chủ, cái này Luyện Chế bình khí, người tội gì tự thương hại thân thể ? Ngược lại để cho Triệu Vân hảo hảo bản khoản." Triệu Vân gặp hẳn sắc mặt hòa hoãn liền bước nhanh đến phía trước thành khẩn nói.

"Từ Long người có chỗ không biết, cái này thần binh lợi khí chính là khát máu chi vật, xưa nay Đại Tượng rèn đúc thần binh, đều là như thế. Nghĩ kia Can Tương, Mạc Tà sau cùng vậy mà lấy thân ném lò, thả thượng cổ thần binh, từ trang chủ cử động lần này thực có thời cổ Cự Phách chi phong, thật đáng kính có thể khâm phục." Luru Nghị giải thích nói.

"Thì ra là thế, từ trang chủ Đoán Tạo Chi Thuật thiên hạ đệ nhất, quả nhiên danh bất hư truyền, lấy nhiệt huyết tự ngoan sắt, Vân khâm phục không thôi." Triệu Vân lại làm một lễ thật sâu, ý cảm kích lộ rõ trên mặt.

"Hai vị không cần phải khách khí, hôm nay sắc đã muộn, mấy ngày nay ngày đêm mệt nhọc nghĩ đến tất cả mọi người đã mệt mỏi, vẫn là đi trước nghỉ ngơi, ngược lại là Từ mỡ muốn cảm ơn Lang Sinh tặng thuốc chỉ đức." Gặp hai ý người thành, Từ Cương ngữ khí cũng là mười phần hòa hoãn, đối Luru Nghị khẽ gật đầu thăm hỏi.

"Từ trang chủ nói đúng lắm, Nhị Từ rỗng chúng ta đi ra ngoài trước đi, không nên quấy rầy từ trang chủ." Luru Nghị lưu lại bình thuốc lời kéo Triệu Vân ra

phòng lớn, lập tức trang điểm cho bọn hán an bài chỗ nghỉ ngơi, ở vào tình thế như vậy ngốc cái hai ngày hai đêm cũng thật là không dễ, hai người đều là hảo hảo tắm rửa một phen liền lên giường nghỉ ngơi, lúc này tâm nguyện đã đạt, tất nhiên là lại không lo lắng, một mực ngủ đến buổi chiều vừa khởi.

Cái này một giác tỉnh đến hai người đều cảm giác thần hoàn khí tức, liền lập tức tiến đến thăm hỏi Từ Cương, lúc này Từ Cương cũng đã tỉnh sắc mặt cũng dễ nhìn rất nhiều, thấy hai người đến, liền mời an vị.

"Từ huynh nghỉ ngơi được chứ? Thuốc kia nhưng từng có hiệu quả?" Lưu Nghị đi đầu hỏi.

"Cực khổ các người quan tâm, này được hiệu quả vô cùng tốt, ta đã không còn đáng ngại, cái này liền an bài các người thí luyện binh khí, theo ta đi trong viện đi." Từ Cương nói xong đi đầu dẫn đường, hai người theo sát sau lưng, một nhóm đi vào trong viện, giá binh khí bên trên, bạch long Lưỡng Ngân Thương cùng tử giao Đoạn Lăng đao thỉnh linh xuất hiện,

Cùng Lưu Nghị về giống nhau như đúc, mà lại sủng đào nhon thân đều ẩn hiện có vết máu, tàn nát ra một cổ tức sát chí ý. Cho dù lúc này sắc trời dần tối, nhưng binh khí vẫn Quang Hoa lấp lóe, mỹ lệ dị thường, trừ cái đó ra giữa sân còn thả mấy khối tảng đá lớn, hiển nhiên là để hai người thí luyện binh khí chi dụng.

"Binh khí đã thành, lại đi thử một lần, cũng làm cho Từ mỗ mở một chút nhãn giới." Từ Cương thấy hai người trông thấy binh khí nóng lòng muốn thử đáng vẻ, vẻ đắc ý nổi lên khuôn mặt, phát phát tay cười nói.

Triệu Vân đã sớm kìm nén không được, nghe Từ Cương nói chuyện chính là tiến lên lấy binh khí, bạch long Lưỡng Ngân Thương vừa đến tay liền cảm giác một mảnh rét lạnh, xúc cảm cực giai, một chút vung vẩy liền dẫn khởi trận trận gió âm thanh, Triệu Vân sử mấy chiêu, nhất thời hưng phát, nhất thương đâm về trong viện tảng đá lớn, đứng là như mặc lỗ cáo, không tổn sức chút nào liền thọc cái xuyên thấu, thu hồi lại nhìn mũi thương, không gây một điểm mài mòn, lại cẩn thận chu đáo thân súng, một đầu bạch long Lộ Phỉ tại cán thương phía trên, chạm trở tinh mỹ, trong lòng đại hỉ. Trong viện những cái kia thạch đầu coi như gặp tai vạ, được Triệu Vân một trận chém ngang đâm thẳng, gãy vò đá vụn bay tán loạn, không giống cái bộ dáng, Lưu Nghị nhìn cũng là trong lòng hoan hỉ, Tam Đệ trong tay thanh này trường thương không tại mình Huyết Long kích phía dưới.

"Cái này hai kiện binh khí là Từ mỗ đời này Diên Phong, không biết về sau khả năng siêu việt, Từ mỗ đem Văn Thiết dung nhập sáu nung thép bên trong chế tạo, dung hợp về sau chẳng những sắc bén vô song lại tính bền dẻo cực giai, không dễ quyền lưỡi đao, các người ngày sau còn muốn siêng năng bảo dưỡng." Từ Cương mặt lộ vẻ tự mãn, ngừng lại một chút lại nói: "Chỉ xem Từ Long huy động trường thương đã biết bất phàm, tuy nhiên Từ mỗ cả đời yêu nhất đại đao, chính đáng tiếc không gì không giới, không xứng với như thế binh khí, không biết hai vị có thể hay không đem cái này tử giao Đoạn Lăng đao lại biểu thị một phen?"

"Đã là tử trang chủ mời, Lưu mỗ nỗ lực thử một lần, bêu xấu." Đao này chính là chuyên vì Cam Ninh chế tạo, tuy nhiên Từ Cương đã có ý đó, Lưu Nghị tất nhiên là sẽ không để cho hán thất vọng, hán Huyết Long kích bên trong cũng có đao pháp con đường, thêm Thượng Thiên sinh thần lực, từ hán diễn luyện tất nhiên là phù hợp.

Lưu Nghị đi vào giữa sân thoảng qua Định Thần, hít sâu một hơi, cầm trong tay tử giao Đoạn Lăng đao liền quơ múa, nhìn hán vung đao mau lẹ, đao quang như luyện, sắc trời đã tối, tầm mắt đã là có chút mờ hồ, đám người chỉ gặp một chùm sáng bao phủ tại Lưu Nghị chung quanh, càng về sau vung vẩy bên trong lại mang theo phong lôi chi thanh, Lưu Nghị múa đến hưng khởi, hét lớn một tiếng, Đao Phách tại đất, người cũng theo đó Bất Động Như Sơn.

Trong viện mặt đất trải tất cả đều là Thanh Thạch Bản, được Lưu Nghị như thế một bỏ vẩy mà vỡ ra thật dài một cái khe, không riêng như thế, mấy trượng bên ngoài tường cao lại cũng thuận khe hở từ đó nứt ra, âm vang sục đổ, đủ thấy Lưu Nghị một đao kia chi uy, tử giao Đoạn Lăng chỉ danh cũng là danh phó kỳ thực.

"Hảo Đao Phách, Lang Sinh đúng như ngày vậy. Không uống công thanh này Bảo Đao, Ha-Ha Ha-Ha ha." Từ Cương lớn tiếng khen hay, trạng cực vui vẻ, một đám đình cang là trợn mắt hốc mồm.

"Tại hạ nhất thời hưng khởi, hủy Từ huynh tường lũy, còn xin thứ tội." Lưu Nghị tiến lên ôm Quyền Đạo.

"Gặp này thần uy chi đao, tâm ta thực vui, gì tiếc một tường quá thay?" Từ Cương liên tục khoát tay.

Từ Cương nhìn thấy Lưu Nghị như thế Võ Công thực là cảm thấy kính nể, đối với hai người cũng càng là khách khí rất nhiều. Đứng ngoài quan sát Lưu Nghị tập luyện chỉ uy, đủ thấy Đoán Tạo Chi Thân Binh đều là đại thành, tâm bên trong là vui sướng, đêm đó liền tại Bách Luyện sơn trang mở rộng buổi tiệc, Từ Cương cũng một đám trang điểm cùng Lưu Nghị Triệu Vân một nhóm hảo hảo uống, hai người cảm giác hán ân đức cũng là cảm mến kết giao, lần này ngược lại là chủ và khách đều vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Nghỉ ngơi dưỡng sức

Lưu Nghị lần này Thượng Đảng chỉ hành có thể nói là thắng lợi trở về, thuận lợi thông qua Triệu Hải kết tốt Thượng Thị đứng đầu Triệu Trung, càng được một cái Bình Khâu Huyện Ủy bổ nhiệm, Bách Luyện son trang lại phải Từ Cương vì hai vị huynh đệ phân biệt chế tạo Bạch Long Lương Ngân Thương cùng Từ Giao Đoạn Lăng Dao, tâm tình tự nhiên cực kì Thư sướng. Bởi vì lần này Lạc Dương hành trình trước thời hạn rất nhiều, hẳn còn đặc địa đường vòng trở về Ngụ Sơn một chuyến, đàn sói tại hân sau khi đi vẫn như cũ có thể xưng bá sơn lâm, đối với hân cái này Lang Vương cũng là hết sức thân mật.

Tại sơn trung ôn lại một ngày trước đây sinh hoạt, Lưu Nghị liền đuổi tới trên trần cùng Triệu Văn bọn người sẽ họp nhất cùng trở lại Thượng Đảng, hẳn tại ra Lạc Dương thời điểm đã phái Khoái Mã thông tri người nhà, tin tức truyền đến Lưu phủ, trên dưới đều là cực kì mừng rỡ, nhất là Lưu Vũ, tuy nói chỉ bất quá là cái Huyện Ủy, nhưng Lưu Nghị bây giờ mới mười tám tuổi, sau này tiền đồ bất khả hạn lượng, ngày đó liền trong nhà xếp đặt buổi tiệc, đợi tôn nhi trở về về sau càng là tán dương có thừa, Lưu Mẫu cùng Ngọc nhi xem con trai trưởng phu như thế tiền đồ cũng là hoan hi vô hạn, bởi vì trên thánh chỉ bàn giao ngay hôm đó đến nhận chức, Lưu Nghị cũng không trong nhà dừng lại lâu, ngày thứ hai bái kiến Trương Dương được động viên một phen về sau liền đến Bình Khâu tiền nhiệm đi.

Đối với cái này Lưu Vũ là dốc sức ủng hộ, đã sớm vì cháu yêu chuẩn bị địa phương rất nhiều tư liệu, tường tận chỗ hơn xa triều đình đưa cho công văn, Lưu Mẫu tuy là không bỏ, nhưng đây là con trai chính sự, tự nhiên không thể trì hoãn, Ngọc nhi đang có mang, ở nhà chiếu cố khẳng định càng cho thỏa đáng hơn thiệp, phản Chính Bình đối khoảng cách Thượng Đảng cũng đúng vậy Khoái Mã một ngày lộ trình, vừa đi vừa về ngược lại là cực kì thuận tiện.

Cái này Bình Khâu huyện đã tới gần đại hân Bắc Cương, địa phương không nhỏ, Phương Viên số mười dặm, nhưng lại là hoang vắng, ần triều đình công văn địa phương tổng cộng có hộ ba ngàn, nhân khẩu một vạn trên dưới, các nơi Nhân Khẩu ba năm vừa báo, tại Tô Phụ cung cấp trong tư liệu nhân khẩu ngược lại là tăng trưởng hơn hai ngàn người. Địa phương cơ hồ đều là một chút bình thường bách tính, nhìn kia các hạng phú thuế đáng thương cũng biết bách tính sinh hoạt bần hàn, không riêng như thế, trong huyện sơn lâm ngang dọc, đạo phi rất nhiều, đời trước Huyện Ủy trên thực tế cũng đánh phái Long sơn trấn cái này một cái địa phương, triều đình thảo phạt mấy lần tổng bởi vì địa hình phức tạp không công mà lui.

Phen này tiền nhiệm cũng coi là Lưu Nghị kiếp này hậu thế lần thứ nhất làm quan, tuy là đối rất nhiều luật pháp quy tắc đều còn chờ nghiên cứu, nhưng hậu thế hân buôn bán tập đoàn phía dưới nhân viên liền vượt qua mười vạn, tại một đám tiêu lại nâng đỡ phía dưới cũng là vào tay cực nhanh. Đối với mấy cái này địa phương hành chính sự tình, Lưu Nghị vẫn là cảm thấy rất hứng thú, bất quá hân đến nhưng không có cho cái này huyện nhỏ mang đến cái gì biến đổi, hết thấy đều theo bộ liền ban phát triển, Bình Khâu bất quá là hân bước tới Thiên Hạ một cái ván cầu mà thôi, tại thu hoạch được một chút quản lý địa phương đi chính kinh nghiệm đồng thời, hân mục đích lớn nhất đúng vậy bảo trì địa phương ổn định.

Trong nhà năm trăm Tư Bình Lưu Nghị lần này cùng một chỗ mang ra ngoài, tuy nhiên cũng không tại Long sơn trấn đóng quân, đây chính là phạm kiêng kỵ sự tình, hân thù hạ ngoại trừ nha dịch bên ngoài cũng không có có thể nắm giữ quân đội, đối phó cảnh nội đông đảo Sơn Tặc còn muốn dựa vào trong nhà thực lực, đương nhiên đối với bọn hân mà nói cũng là một lần luyện binh cơ hội tốt, tại Lưu Nghị tỉ mỉ an bài phía dưới, hẳn cùng Triệu Văn suất lĩnh những này Tư Bình thành công thiết trí cái bẫy, cho địa phương Tặc Phi mang đến nặng nề đã kích, khiến cho bọn hân co đầu rút cổ tại trong sơn trại, không dám hành động thiếu suy nghĩ, bằng vào điểm ấy, hân ngược lại là thắng được không tệ dân thanh.

Tại lấy tiêu diệt toàn bộ Tặc Phi làm tên chiêu mộ gần năm trăm Hương Dừng lưu dân gia nhập đội ngũ về sau, Lưu Nghị lựa chọn đối với mấy cái này Tặc Phi sào huyệt tiến hành tiêu diệt toàn bộ, đoạn trước thời gian hân một mực không có phát động ra ngoài hai nguyên nhân, một là mới quyền binh sĩ cần huấn luyện, hẳn là minh xác biết Hoàng Cân Khôi Nghĩa bạo phát thời gian, trước lúc này, trên tay hân nhất định phải có một chi huấn luyện Tinh Lương lực lượng, chính như Khổng Minh Tiên Sinh lời nói, Bình không trải qua luyện, mười không chịu nổi một, tập mà luyện chi, lấy một chống trăm! Nguyên nhân thứ hai chính là muốn chờ đợi Cam Ninh đến, Hưng Bá tiếp vào Lưu Nghị Khoái Mã truyền thư về sau chưa làm bất cứ chút do dự nào, hân đến chẳng những cho Lưu Nghị tăng thêm hơn hai trăm tên dũng mãnh chi sĩ, càng có một bút của cái đáng giá.

Có Cam Ninh gia nhập, Diệt Phi công tác trở nên dễ dàng hơn, Sơn Tặc bọn đạo phi những cái kia mảnh khoé Hưng Bá thể nhưng là môn thanh, không đủ Tam Nguyệt, Bình Khâu trong huyện lớn nhất mấy cỗ thế lực được đều tiêu diệt, Cam Ninh cũng ở trong đó chọn lựa Chiến Sĩ bổ sung đến sĩ tốt bên trong đến, trải qua cái này mấy trận chiến đấu, hẳn cùng Triệu Văn đều trong quân đội dựng lên cực cao uy vọng,

Đương nhiên tùy theo mà đến còn có không hết tài nguyên, những cái kia Sơn Tặc tâm ngoan thủ lạt, khẩu phong từ cũng cực gấp, nhưng tại Cam Ninh cùng hân các huynh đệ trước mặt, lại là không có một cái nào có thể tiếp tục chống đỡ được, bọn hân đủ loại thủ đoạn tuyệt đối có thể để người hối hận cha mẹ vì sao đem người sinh ở trên đời! Lưu Nghị còn vì đặc địa này cho nhị đệ một cái xét nhà đại quan danh xưng.

Thanh trừ nạn trộm cướp về sau, Lưu Nghị tại chiến lợi phẩm bên trong xuất ra một Tiểu Bộ Phân tặng cùng bách tính, đây càng thêm vì hân thắng được đầy đủ danh tiếng. Về sau trọng điểm liền đầy đủ chuyển dời đến sĩ tốt thao luyện lên, ngoại trừ chính quy huấn luyện, Lưu Nghị càng tại sĩ tốt bên trong tỉ mỉ chọn lựa ba mươi người, Cận Thân Cách Đấu, theo dõi Tiềm Tàng, tìm hiểu tin tức, thể năng huấn luyện, hết thấy thủ pháp chi vi chế tạo ra một con có thể trong chiến đấu trở thành trong quân tai mắt đoàn đội, tại trong chiến tranh, nhất là tại cái này thời đại vũ khí lạnh chiến đấu bên trong, quân tình không thể nghi ngờ là trí thắng máu chốt yếu tố, về phần huấn luyện thủ pháp thì là ba huynh đệ cộng đồng phỏng đoán, Cam Ninh thủ hạ huynh đệ nhưng có không ít giang hồ người tài ba, ba mươi người bên trong bọn hân liền chiếm hơn phân nửa, chi này tiểu đội, Lưu Nghị xưng là "Thiên Nhĩ", mà ngoại trừ "Thiên Nhĩ" bên ngoài, trên tay hân còn có một cái tìm hiểu quân tình lợi khí, Liệp Ưng Phi Vũ! Có nó tại, Lưu Nghị liền không sợ đánh lên mai phục.

Một chi quân đội muốn trở thành Tinh Binh, ngoại trừ nghiêm khắc thao luyện cùng thực chiến kiểm nghiệm bên ngoài, phụ trợ công tác cũng là cực kỳ trọng yếu, thủ hạ gần hai ngàn Tinh Binh được Lưu Nghị phân chia Tứ Doanh, lấy Thanh Long Bạch Hồ Chu Tước Huyền Vũ tên chi, hẳn không chút nào keo kiệt vì những này binh lính mua thêm hoàn thiện trang bị, mà những này trang bị rất nhiều đều là xuất từ Bách Luyện son trang Từ Cương Đệ Từ trong tay! Thanh Long Bạch Hồ Nhị Doanh và Bộ Binh Doanh, chế thức vũ khí là một nước đại đao trường thương, mỗi người thời gian chiến tranh đều có nửa Thân Giáp, khác phối dài đoản một mặt, Nhị Doanh từ Cam Ninh lĩnh chi. Huyền vũ doanh thì là lấy cung nỏ vì chủ yếu vũ khí, người người phối hữu Đoàn Dao một thanh dùng cho cận chiến, từ Lưu gia Gia Tướng Lưu Báo lĩnh chi, còn lại Chu tước doanh bỏ ra Lưu Nghị lớn nhất tâm tư, chi là hơn bảy trăm thốt chiến mã liền hao hết Lưu Nghị Diệt Phi tích súc, trong đó ba trăm vì Khinh Kỵ Binh, Triệu Văn là thích hợp nhất thống lĩnh nhân tuyển, còn lại hai trăm thì là Trọng Kỵ Binh, người người đưa toàn thân Trọng Giáp, binh khí vì hậu bối Khảm Đao, bình thường chuyên môn có một con ngựa là dùng

đến công phụ áo giáp, nếu như nói Kinh Kỳ Bình tại Triệu Văn chỉ huy hạ có thể làm được một kích không trúng, Viễn Dương ngàn dặm, vậy những này thời gian chiến tranh toàn thân khoác Trọng Kỳ Bình tại Lưu Nghị trong tay đúng vậy xung phong hăm trận đánh đầu thắng đó lợi khí.

Ti mi công tác còn không chỉ chừng này, mỗi một vị sĩ tốt đều muốn học được chiến trường tự cứu cùng đơn giản bằng bỏ thủ pháp, vì thế Lưu Nghị còn đặc địa dây dưa đến cùng cứng rắn ngâm nước từ Thượng Đảng mời đến Chu Cần vì toàn quân phổ cập cơ bản cấp cứu tri thức, đồng thời tại mỗi doanh đều sắp đặt Y Quan, lão binh sinh mệnh là trọng yếu nhất, bọn hắn mới là một chi quân đội chiến lực lớn nhất cam đoan. Ngoài ra, mỗi ngày tập luyện về sau, còn sẽ có mời tới tiên sinh dạy bảo Các Binh Sĩ tập viết, tại cái kia thời đại, biết chữ thế nhưng là rất thụ Nhân Tôn sùng, Các Binh Sĩ ở điểm này bộc phát ra nhiệt tình khiến Lưu Nghị đều có chút rung động.

Vì chế tạo thủ hạ chi này Tinh Bình, Lưu Nghị đầu nhập vào lớn nhất tinh lực cùng thời gian, thao luyện lúc hắn cũng cùng Các Binh Sĩ cùng một chỗ Đồng Cam Cộng Khô, những cái kia tầng tầng lớp lớp thủ pháp cùng cẩn thận nhập vi an bài cũng làm cho Cam Ninh Triệu Văn đối cái này đại ca càng thêm khâm phục. Thậm chí ngay cả Ngọc nhi sinh nở, Lưu Nghị cũng chỉ là trở về ba ngày, con trai xuất sinh không thể nghi ngờ sẽ để cho hắn càng thêm thành thực, đặt tên quyền đương nhân không cho được Lưu Vũ lấy được, đối cái này chất trai, lão nhân gia yêu thích cũng không biết làm sao cho phải, Lưu Hoàn, đây là Lưu Vũ mấy tháng trước liền muốn tốt tên, tại chất trai ra đời cùng ngày hắn liền lôi kéo Lưu Nghị cảm được soi Dạ Đàm, cơ hồ muốn đem Lưu Hoàn nhân sinh toàn bộ kế hoạch xong mới hài lòng, cái này khiến Lưu Nghị rất là im lặng.

Bởi bạn người nhà cùng Ái Tử hai ngày sau đó, Lưu Nghị liền chạy về Bình Khâu, sau mấy tháng, một tuần lễ trông mong đã lâu tin tức truyền tới, hắn biết, mình đại nghiệp hành trình rốt cục có thể phóng ra bước thứ nhất!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Bách chiến bách thắng

Đại hán năm mới, Công Nguyên năm 184, Hoàng Cân Khởi Nghĩa bạo phát, mấy chục vạn Hoàng Cân Quân tại Trương Giác Trương Lương huynh đệ suất lĩnh phía dưới quy mô cờ khởi nghĩa, cắt châu theo quận, trong lúc nhất thời thế không thể đỡ, Đông Hán triều đình ngu ngốc vô năng, may mắn được còn có mấy vị Danh Tướng tọa trấn! Triều đình lấy Hoàng Phủ Tung, Lư Thực, Chu Tuấn chờ cầm quân chống đỡ, tại tránh đi Khởi Nghĩa Quân ngay từ đầu phong mang về sau, Hán Quân rốt cục hiện ra Thiên Hạ tình nhuệ thực lực, dần dần không chế được cục thế, đem Hoàng Cân Quân một một kích bại.

Tại trận này khắp đại hán mấy châu chiến đấu bên trong, tứ phương anh hùng đều là mở ra sớ trường, cũng vì mình tại về sau trong loạn thế địa vị đặt vững cơ sở, những cái kia nghe nhiều nên thuộc tên hiện tại tất nhiên là không ai không biết! Nhưng cùng lúc trước lịch sử khác biệt chính là, tại Tả Trung Lang Tướng Lư Thực dưới trướng có một người lập công vô số, dưới trướng Tinh Bình dũng mãnh vô địch, lại chỗ bắt được Hoàng Cân chi chúng vì mọi người chỉ quan, người này bên người còn có hai tướng dũng không thể cản, lớn nhỏ mấy chục chiến xuống tới, Hoàng Cân Quân nghe tin đã sợ mất mật! Bởi vì cơ xí vì một Lang Đầu, lấy Kim Tuyền thù chi, vì vậy Tặc Bình thấy một lần Kim Lang ai cũng trông chừng trốn xa!

Đến thảo phạt sự tình sơ định, Lư Thực đem Kỳ Nhân công tích chi tiết báo cáo, thiên tử nghe ngóng rất mừng, mà Thường Thị đứng đầu Triệu Trung cũng là dốc hết sức tán thưởng người này tài hoa, lại tri kỷ vì tông thân, liền theo Kỳ Công thân phong vì Yến quận Quận Thủ, thụ U Châu Mục Lưu Yên tiết chế, sau Lưu Yên yêu Kỳ Tài, lấy chất nhìn tới! Người này họ Lưu tên Nghị chữ Lang Sinh, chính là Thượng Đảng Thế Gia Lưu gia Trưởng Tôn, loạn trước từng vì Bình Khâu Huyện Ủy, dưới trướng hai viên chiến tướng một làm Bạch Long Lược Ngân Thương, một làm Từ Giao Đoạn Lăng Dao, có Vạn Phu Bất Đương Chi Dũng, về phần bản thân càng là mỗi chiến thân trước sĩ tốt, dũng mãnh gan dạ tuyệt luân, thủ hạ sĩ tốt đều quên mình phục vụ! Càng kinh người hơn chính là người này từng ra kế cùng Lư Thực, lấy thân làm mồi, suất hai ngàn Tinh Bình đặt mấy vạn Hoàng Cân bên trong, lại bị hắn liên sát Tặc Quân chiến tướng hai mươi viên, trăm thủ hơn trăm, nghe nói lúc ấy Tặc Thủ Trương Lương vì đó Hồn Phi Phách Tán, Lư Thực cũng bởi vậy lấy được Thanh Hà đại thắng, một trận chiến phá Tặc Quân ba mươi vạn!

Ngày đó Lưu Nghị tại Bình Khâu đạt được tin tức về sau, liền lập tức lên đường chỉ huy thủ hạ hai ngàn Tinh Bình đầu nhập vào Lư Thực dưới trướng, lúc đó Hoàng Cân Quân thanh thế vô song, Lư Thực ngược lại là nhận ra Lưu Nghị Tô Phụ Lưu Vũ, thế nhưng biết hắn có thể làm Bình Khâu huyện lệnh chính là được Triệu Trung nâng đỡ, trong lòng cũng không vui chi, chi là thân là đại hán Danh Tướng, hắn chính là công và tư rõ ràng người, Lưu Nghị đi bộ đội một lòng vì công, lại nhìn hắn dưới trướng chính là Hồ Lang Chi Sư, lần thứ nhất tiếp nhận mình tuần sát thời điểm, hơn hai ngàn người đội ngũ chỉnh tề, vinh quang toả sáng, to lớn doanh địa không gây nửa điểm tạp âm, chính là so với thủ hạ Thân Vệ Quân cũng không kém bao nhiêu, vì vậy đối với Lưu Nghị hắn vẫn có chút trọng dụng, cũng rất xem trọng hắn trị quân nghiêm minh.

Lưu Nghị một năm này tại Bình Khâu nghỉ ngơi dưỡng sức, vì cái gì đúng vậy trên chiến trường mở ra sớ trường, tất nhiên là sẽ không để cho Lư Thực thất vọng, trận đầu liền cùng hai vị huynh đệ suất quân phá địch hơn vạn, trăm tướng mười viên, thật to làm tổn thương Hoàng Cân Quân sĩ khí, càng đáng ngưỡng mộ chính là lấy được như thế Huy Hoàng chiến quả, hắn thủ hạ thương vong lại quá đáng trăm? Điểm ấy càng làm cho trong quân một chút lão tướng sở kinh thần, đứng tại chỗ cao xem hắn chém giết, không riêng Lưu Nghị, Cam Ninh, Triệu Văn ba huynh đệ cũng không thể đỡ, thủ hạ sĩ tốt càng là chiến lực kiên cường, bọn hắn rất ít cùng đối phương đối nghịch chém giết, cơ hồ đều là mỗi mười người tạo thành một cái tiểu hình Chiến Trận, mà cái này Chiến Trận thường thường có thể đối kháng Hoàng Cân gấp mười chi địch! Phải biết cái này Chiến Trận thế nhưng là ba huynh đệ dốc hết tâm can

Lịch Huyết chỉ tác, mỗi một cái sĩ tốt đều muốn tinh luyện, mà lại mười người Tiểu Trận còn muốn tiếp nhận ba người hai mươi hiệp khảo nghiệm, có như thế cao cường độ thao luyện có chiến quả này thật sự là chẳng có gì lạ.

Phía sau Lưu Nghị bộ đội sở thuộc càng là gặp chiến tất giành trước, Kim Lang cò phiêu diêu phía dưới bách chiến bách thắng, đối với Hoàng Cân sĩ tốt mà nói, Lang Kỳ chính là bọn hắn ác mộng, mà đối với Hán Quân tới nói, nó lại là tất thắng biểu tượng, mỗi khi Kim Lang xuất hiện, đều sĩ khí đại chấn, Lưu Nghị, Cam Ninh, Triệu Vân ba người nương tựa theo hơn người Vũ Dũng cùng Huy Hoàng chiến tích thành Hán Quân bên trong người người sùng bái thần tượng, lại càng không cần phải nói vốn là từ ba người thống lĩnh sĩ tốt, lại đạo Thanh Hà chiến dịch, Lưu Nghị càng đem mình trong quân đội uy danh đẩy lên đỉnh phong, Lư Thực thậm chí tán dương đại hán mười năm về sau Đệ Nhất Danh Tướng!

Tuy là tuổi còn trẻ đã chiến công hiển hách, nhưng Lưu Nghị lại không chút nào ý lại mới phóng khoáng chỉ ý, đối trong quân chư tướng cũng rất là tôn kính, phối hợp lúc tác chiến càng là tận hết sức lực, hán hảo sáng tính cách cũng cứng rắn nam nhi chí khí cũng thẳng được trong quân đại đa số người hảo cảm,

Cùng loạn sơ định, Lư Thực cũng không có bởi vì hắn cùng Triệu Trung quan hệ mà tiến hành chen ép, ngược lại không tiếc lời ca tụng.

Trải qua hai năm chinh chiến, Lưu Nghị thành thực không ít, chiến trường chém giết thể nhưng là có thể nhất khiến người trưởng thành, lúc này Lưu Nghị tuần tiễu bên trong mang theo cứng rắn, tự có một phen uy thế! Thủ hạ tướng lĩnh ngoại trừ Cam Ninh Triệu Vân bên ngoài còn nhiều thêm cái Bùi Nguyên Thiệu, tuy nói không phải cái gì nổi danh chi tướng nhưng khi mặt trời này Nhân Thần phục lúc cũng làm cho Lưu Nghị một hồi lâu kích động, huống hồ người này còn rất có dũng lực. Sĩ tốt phương diện hắn là nhất quán kiên trì Tinh Bình chính sách, thà thiếu không ầu, lúc này cũng tuy nhiên hơn hai ngàn chúng, nhưng đều là Đào Sơn trong biển máu chém giết ra Bách Chiến Tinh Bình, cái này cũng sẽ là tương lai hắn chinh chiến Thiên Hạ thành viên tổ chức.

Tuy nhiên hai năm này chinh chiến Lưu Nghị cũng không phải không có tiếc nuối, những cái kia nghe nhiều nên thuộc Hán Mạt chính hào kiệt lại là một cái cũng không thể nhìn thấy, duy nhất một lần cùng Hoàng Phủ Tung đại quân phối hợp tác chiến, hắn cũng vền vẹn cùng Tào Mạnh Đức có duyên gặp mặt một lần, bởi vì quân tình khẩn cấp nói đều không nói bên trên. Bất quá khi đó hắn vẫn là rất kích động, trong lúc bất tri bất giác hắn đã đem người này coi là cuộc đời lớn nhất địch thủ, trừ cái đó ra, Viên Thiệu, Tồn Kiên, Viên Thuật, bao quát Đào Viên ba huynh đệ hắn đều không thể kết bạn.

Nói lên Lưu Bị ba huynh đệ, tuy là không thấy mặt, ngược lại cũng có chút nguồn gốc, Lưu Nghị nhớ kỹ mình trận chiến mở màn chém giết kia viên Hoàng Cân chiến tướng chính là Phi Thiên Dạ Xoa Hà Mạn, tại Trương Tam Gia thủ hạ đi tuy nhiên một chiêu hắn trên tay chính mình cũng không có mò lấy chỗ tốt, được Huyết Long kích một đâm phía dưới chính là Xuyên Tâm mà qua, kỳ thực Lưu Nghị ngược lại cũng không phải rất muốn gặp Lưu Bị, hắn chỉ là muốn xem một lần kia hai cái danh truyền Thiên Hạ tuyệt thế hổ tướng, nếu có thể luận bàn một phen đúng vậy tốt nhất, đương nhiên hắn cũng sẽ không có đào Lưu Huyền Đức góc tường tâm tư, đến một lần ba người huynh đệ tình thâm, thứ hai thiếu đi Quan Trương Lưu Bị vẫn là Lưu Bị sao? Lại nói mình đã đào hắn một cái rất lớn góc tường, bên người Triệu Vân chính là chứng cứ rõ ràng.

Coi như tại chiến sự bên trong, Lưu Nghị cũng chưa quên kết giao Triệu Trung, hàng năm Phụng Tiết, hắn chắc chắn sẽ để thủ hạ người nhà dâng lên trọng lễ, mặc dù đều là như là thạch chim đại hải hắn lại không thêm đề ý chút nào, dốc hết sức kiên trì, có hậu thế Thương Hải kinh nghiệm hắn ở điểm này nắm chắc có thể nói lô hỏa thuần thanh, mình cái này Yên quận Quận Thủ bổ nhiệm ngoại trừ Lư Thực dốc hết sức ủng hộ bên ngoài, Triệu Trung cũng làm ra tác dụng cực lớn, hắn thấy, Lưu Nghị ngày đó lời nói hoàn toàn chính xác không phải cuồng ngôn, huống hồ người này có thể không quên gốc, coi như mình không có nửa điểm đáp lại hắn cũng vẫn như cũ kiên trì, tăng thêm như thế chiến công, nhân tài như vậy há có thể từ bỏ?

Ngoại trừ trên quan chức cho Lưu Nghị tiện lợi bên ngoài, Triệu Trung cũng là phái người theo thánh chỉ cùng đi trong doanh đối với hắn biểu thị ra lời kéo chỉ ý, không thể không nói cái này Thường Thị đứng đầu tại hiểu rõ người yêu thích trên dưới đủ công phu, vừa ra tay liền cào đến Lưu Nghị chỗ ngứa. Hắn đưa tặng chỉ vật chính là một thớt Đại Uyển Lương Câu, toàn thân đen nhánh không có một cây tạp mao, lệch là bốn vó tuyết trắng, Lưu Nghị gặp chỉ đại hỉ, tất nhiên là hậu đãi sử giả, có nhiều thần thiện chỉ ngôn, một phen cười thử về sau, này Mã thần tuần vô cùng, lại vẫn muốn tại năm đó Triệu Hải kia thớt Ngọc Hoa Thông phía trên, có thể nhìn Cam Ninh Triệu Vân hai người cực kỳ hâm mộ không thôi. Bảo mã thần binh đều là võ tướng yêu nhất, có cái này con tuần mã, Lưu Nghị một thân bản sự lại muốn tăng thêm mấy phần, bởi vậy màu lông, Lưu Nghị tên chi Ô Vân Dấu Tuyết, sau rửa mặt đều là tự mình động thủ, yêu như Trần Bảo!

Sứ Thần ban kiến về sau, Lưu Nghị bái biệt Lư Thực mang theo Cam Ninh Triệu Vân cũng huy hạ sĩ tốt liền tiến đến đi nhậm chức, Lâm Hành lúc lư Trung Lang đối với hắn cũng kỳ vọng, hi có thể bảo đảm một phương chi an bình, vì đại hán Năng Thần. Mà Lưu Nghị chuyến đi này cũng không biết có tính không là hoàn thành Lư Thực tâm nguyện, tuy nhiên cái này Thiên Hạ loạn thế có hán viên này quân cơ gia nhập càng là biến ảo khó lường, phong khởi vân dừng.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Ô Hoàn đột kích

Yến quận thuộc U Châu hạ hạt, chỗ biên giới, liên tiếp Bắc Bình, dưới có bảy huyện, bởi vì Cổ Yến Quốc mà gọi tên. Hoàng Cân Chi Loạn bây giờ là thụ tác động đến nhưng bị hao tổn cũng không phải là quá lớn, lúc này có nhân khẩu hơn hai mươi vạn, cái này tại lúc ấy đã là một cái phi thường khả quan số tự, Quận Thủ chức vụ đối với Lưu Nghị tới nói cũng coi như được là cái chỗ kiếm được nhiều tiền, ở trong đó ngoại trừ Lưu Nghị chiến công bên ngoài Lưu Thực cùng Triệu Trung có thể nói cư công chí vĩ.

Lưu Nghị chuyển này, để Cam Ninh trước mang theo nhân mã tiến đến Yến quận, mình thì về trước Thượng Đảng một chuyến, chuẩn bị cùng Tô Phụ thương nghị một chút, nguyên ý cùng mình đi người nhà cũng cùng nhau mang đi, dù sao lấy cái này Yến quận trong mắt hắn đã là lãnh địa của mình, kết quả rất nhiều quê hương người nghe nói Lưu gia công tử thảo tặc lập công, còn bị phong làm Nhất Quận chi thủ, đều là tranh nhau đến đây thăm hỏi, Thành Thủ Trương Dương càng là bồi tiếp Lưu Vũ tại chỗ cửa thành nghênh đón, để Lưu Nghị rất là có chút áy náy về quê ý tứ.

Nhìn thấy cười tại tuần mã phía trên thần sắc bay lên Lưu Nghị, các hương thân tâm lý đều là một cái ý nghĩ, cái này tiểu tử làm sao so trước kia nhìn qua thuận mắt nhiều, nhưng vẫn là cái kia tướng mạo a, xem ra đánh trận người đứng vậy khác biệt. Lưu Nghị gặp các hương thân nhiệt tình, cũng là ngày đó liền trong nhà xếp đặt dòng chảy chi tịch, cũng xếp đặt rất nhiều lều chái, càng là đặt được xa gần khen ngợi. Bất quá hắn nâng nhà dời đi Yến quận ý nghĩ bị Tô Phụ phản đối, lão nhân gia đương nhiên là có chỗ khó bỏ, hướng hồ còn có tổ tông cơ nghiệp ở đây, phần này tình cảm là đến từ hậu thế Lưu Nghị khó mà lý giải, cũng đành phải coi như thôi.

Tuy nhiên Lưu Vũ cũng không phải là không hiểu rõ Lưu Nghị tâm tư, ngoại trừ Tô Sản bên ngoài, trong nhà thật to nhỏ trọng tâm sẽ tại Lưu Nghị ổn định Yến quận về sau chuyển đi đi qua, nhất là bây giờ Lưu Độ trong tay to lớn Gia Tộc Sinh Ý, đối với Lưu Nghị mà nói thế nhưng là cực lớn trợ lực, cũng ở trong lòng cảm kích Tô Phụ đối với mình một mảnh tâm ý, đối đãi đứa cháu này, lão nhân gia tuyệt đối là nghiêng sở hữu, tuy nhiên Lưu Nghị cũng không để cho hắn thất vọng, Thượng Đảng Lưu gia lại ra một cái thụ đám người tán dương Danh Tướng!

Đã là Tân Quan tiền nhiệm, ân quy củ tất nhiên là đầu tiên muốn đi bái kiến làm Địa Chủ quan, lúc ấy U Châu Mục chính là Lưu Yên, Trị Sở tại Kế Huyền, sắp xếp xong xuôi Thượng Đảng mọi việc về sau Lưu Nghị mang theo Ngọc nhi cùng Triệu Vân một đường trước hướng Kế Huyền bái kiến Chủ Quan, về phần Lưu Hoàn, tiểu gia hỏa lúc này mới hai tuổi, Lưu Vũ cùng Lưu Mâu chỗ nào bỏ được hắn theo Lưu Nghị tiến đến? Lại nói đối với chất trai dạy bảo, Lưu Vũ sớm có an bài, đừng nhìn Lưu Hoàn hiện tại mới hai tuổi, lại đã nhận biết rất nhiều chữ, Ngọc nhi tuy là không bỏ Ái Tử, nhưng hai năm không thấy phu quân, lần này đi hắn lại cần mình chiều cổ, lúc này mới nhịn đau chia tay!

Lưu Yên người này thích nhất thiếu niên Anh Tài, ngày đó liền đối với Lưu Bị huynh đệ ưu ái có thừa; bây giờ cái này Lưu Nghị càng thêm trẻ tuổi, người cũng là khí vũ hiên ngang, tăng thêm có công với đại hán xã tắc, hắn để ở trong mắt cũng là phá lệ thưởng thức! Tăng thêm Lưu Nghị ở trước mặt hắn lấy con cháu chi lễ tự cho mình là, thái độ khiêm cung, không bao lâu Lưu Yên đã là hô chi vì chất, cũng nói một phen rất có mức độ.

"Lão phu thấy đám người bên trong, Lưu Huyền Đức huynh đệ anh hùng cao minh, ngày sau tất thành đại khí! Không ngờ tới tuy nhiên mấy tháng lại gặp được Long Phi, bằng vào ta độ chỉ, Lang Sinh Tử Long cũng là Anh Kiệt, tương lai cũng không phải Kế tầm thường, các ngươi so sánh với Huyền Đức huynh đệ cũng không kém bao nhiêu!"

Lời nói này nghe vào người khác trong tai còn tốt, tại Lưu Nghị nhưng trong lòng thì âm thầm hoan hỉ; thế nhân lúc này làm sao biết hiện tại cái này dật tịch phiến gầy hạng người ngày sau chính là Tam Phần Thiên Hạ có thứ nhất Đệ nhất hùng chủ, mặc kệ hậu thế bình luận như thế nào, này Nhân Tuyệt không thể coi thường! Bây giờ Lão Lưu đem mình cùng hắn đặt song song, chẳng phải là nói mình... , càng quan trọng hơn là Lưu Bị năng lực hậu thế còn có tranh luận, nhưng Quan Vũ Trương Phi một đầu một vạn lại là muôn miệng một lời, xem ra khổ luyện không sai, mình huynh đệ Cam Ninh Triệu Vân nghĩ đến cũng có thể tới chống đỡ; ha ha, ta Lưu Lăng Sinh không uống công đi vào thế này a!

Tại Kế Huyền ở mấy ngày, Lưu Yên đối với hắn rất là nhiệt tình, chiều có chu đáo, chạy cùng là ân cần khuyên bảo vì Quan Yếu thiện đãi tại dân; Yến quận chỗ Bắc Vực, cùng Ô Hoàn có nhiều giao giới, dị tộc người cầm bừa hãn, thỉnh thoảng có cướp bóc tiến hành, Lưu Vũ Bình ít, còn muốn cẩn thận; nếu là có cái gì cần nhưng nhanh sai người đến Tấn Dương cầu viện! Đối với Lưu Yên hảo ý Lưu Nghị trong lòng tất nhiên là cảm kích, tuy nhiên cái này Ô Hoàn sao, hắn đến tốt nhất, thiếu gia trong lúc rảnh rỗi liền lấy hắn luyện được một chỉ Bách Chiến Tinh Binh, Hoàng Cân làm ăm ỉ không được hai năm, mình còn sàu tìm không thấy đối thủ,

Bảo kiếm kéo dài không cần nhưng là muốn rỉ sét.

Đội đến một nhóm đến Yến quận, Cam Ninh sớm tướng sĩ tốt trú đóng ở Trị Sở rừng huyện bên ngoài. Lưu Nghị đến ngày các Địa Quan viên Thế Gia cũng nhiều có tới gặp người, thấy người này giống như là cái một dũng phu quân, ngoài miệng tuy là khách khí nhưng cũng không quá đưa nó để vào mắt. Lưu Nghị cũng bất động thanh sắc, ngoại trừ ngày ở giữa bình thường quản lý công vụ bên ngoài liền để "Thiên Nhĩ" Tinh Nhuệ Chi Sĩ phân đến Các Huyện nghe ngóng tin tức, những cái kia quan viên làm quan thanh liêm, vị nào thật cả quê nhà; vị nào Đại Hộ súc đường Tư Bình, lòng mang ý đồ xấu; đương nhiên còn có địa phương bên trên một chút nạn trộm cướp cùng đạo tặc, bọn hắn ân tảng chỗ cùng thủ tiêu tang vật chi địa cũng là trọng điểm.

Trải qua hai năm thực tế mang Binh chinh chiến, Lưu Nghị đã có thể so sánh tốt đem hậu thế một chút kinh nghiệm cùng đương thời hiện trạng kết hợp lại, "Thiên Nhĩ" năng lực cũng đã nhận được tăng lên thêm một bước, tại cùng Hoàng Cân tác chiến bên trong, "Thiên Nhĩ" chính là lũ kiến kỳ công, tuy nhiên người tài giỏi như thế khó được, hai năm mở rộng cũng chỉ có sáu mươi người trên dưới, đương nhiên trải qua thực chiến tẩy lễ về sau càng thêm điều luyện. Tìm hiểu tin tức bản đúng vậy "Thiên Nhĩ" sở trường, không đến một tháng công phu, các Địa Hư thực đã tận hiện lên Lưu Nghị trên bàn. Có những này tình báo, hắn liền bắt đầu cụ thể hành động.

Bước đầu tiên chính là thanh trừ nạn trộm cướp, an bình địa phương; những này Sơn Tặc đạo phi tuy nhiên ô hợp chi chúng, há có thể đương Lưu Nghị dưới trướng bách chiến tinh nhuệ chi một kích, mà những cái kia thiện Vu Tiềm giấu lại gặp khắc tinh Cam Hưng Bá, kết quả cùng Bình Khâu không sai; tuy nhiên lớn nửa tháng thời gian, Yến quận bên trong lớn Tiểu Sơn trại được tiêu diệt hơn mười cổ, đạo phi cũng nhiều là chết thì chết, trốn thì trốn, lại cái này Diệt Phi công tác còn mang đến rất nhiều kèm theo giá trị, chỉ là chép tới vàng bạc liền để Lưu Nghị sâu cảm giác việc này rất nhiều hiệu quả!

Bước thứ hai chính là thanh liêm lại trị, căn cứ "Thiên Nhĩ" cung cấp tới tình báo, những cái kia tội phạm làm tru quan viên Lưu Nghị đặc địa từ trong quân đội sai khiến sĩ tốt tiến về bắt, đương nhiên trước đó đã thăm chuẩn bị sẵn sàng, phía sau lưng nhân tuyển cũng là an bài thỏa đáng. Không ít người đều là

giữa lúc bắt tri bắt giác đã bị bắt tới rừng huyện, đợi đến nhân viên đầy đủ Lưu Nghị liền là dùng hình, trong những người này có không ít đều hô to oan uổng, nhưng Lưu Nghị tự mình ra mặt, không có chỗ nào mà không phải là Thiết Chứng Như Sơn, không dung cái lại.

Cái này hai hạng cử động vừa ra, toàn bộ Yên quận vì đó chấn động, bách tính là cùng tán thưởng, chính trực đảm quan chức cũng cảm giác sâu sắc có ngày nổi danh; chỉ là còn có một số tuy có sai lầm lại tội không đáng chết quan lại hoảng sợ không chịu nổi một ngày, sợ ngày nào về nhà liền có người tìm đến cửa đền, trải qua này hai sự tình, Lưu Nghị Chính Lệnh khắp nơi, các Địa Quan viên đều tuân theo, không dám có nửa điểm âm phụng dương vi!

Đương nhiên cũng không phải mọi chuyện đều để Lưu Nghị xưng như ý, cái này đất đai một quận nhưng không ngày đó Bình Khâu có thể so sánh, trông thấy kia thiếu thốn văn giản hần lập tức nhức đầu, địa phương bên trên sự tình nhiều vô số, mình xử lý cũng là đầu lớn như cái đầu, nhưng đây là yên bình gốc rễ, tuyệt đối không thể khinh thường, trong mỗi ngày hần cơ hồ đều muốn bận đến đêm khuya, hai tháng đến đúng là gầy gò rất nhiều, đề Ngọc nhi đau lòng không thôi.

Còn may mắn Yên quận còn có không ít địa phương chi tài, lần kia thanh trừ thời điểm Lưu Nghị đã dò xét rõ ràng, mình không thể nào là vạn năng, các loại nhân tài đều là thực lực một bộ phận, một chút danh tiếng tốt, năng lực mạnh quan viên được Lưu Nghị ủy thác trách nhiệm, Hoa Hạ từ xưa đến nay liền có Kê sĩ vì người tri kỷ mà chết tốt đẹp truyền thống, những người này đối với mình cái này mới cấp trên đều là trong lòng còn có cảm kích, tăng thêm Lưu Nghị từ trước đến nay là dùng người không nghi ngờ, nghi người thì không dùng người, mọi người đều tận tâm tận lực, số tháng đến toàn bộ Yên quận được hần quản lý ngay ngắn rõ ràng, Diệt Phi đoạt được tới sung túc vàng bạc khiến cho hần có thể ở một mức độ nào đó miễn trừ bách tính phú thuế, việc này tạo thành kết quả trực tiếp đúng vậy Lưu Nghị chỉ danh tại trong dân chúng tiếng tăm vô cùng tốt!

Đương nhiên muốn tại loạn thế ở trong có chỗ đứng nhất định phải có một chi cường đại võ lực làm hậu thuẫn, Cam Ninh, Triệu Vân ngoại trừ tiến một bước sử dụng luyện tập hạ vốn có sĩ tốt bên ngoài còn tại Các Huyện hương mộ tập Hương Dũng, lấy bảo đảm địa phương an bình, đồng thời từ trong quân đội rút ra một chút kinh nghiệm sung túc lão binh đến địa phương đi huấn luyện Hương Dũng! Lưu Nghị biết quân dự bị cái này chính khái niệm trước mắt còn khó có thể phổ biến, tuy nhiên tại bộ hạ mình tạo thành bên trong hần vẫn là mình xác định chủ chiến bộ đội cùng thủ vệ bộ đội khác nhau.

Chủ chiến bộ đội đúng vậy Lưu Nghị hai năm này nhiều đến đánh ra tới vốn liếng, tổng cộng hơn hai ngàn năm trăm người, so với năm đó hơi có gia tăng, bọn hần nhiệm vụ chính là huấn luyện cùng tác chiến, đồng thời còn có nhất định tiền lương nhưng cầm, cái này cử động khiến cho Lưu Nghị tại sĩ tốt bên trong địa vị càng là nước lên thì thuyền lên. Địa phương thủ vệ bộ đội thì là chọn lựa Các Hương cường tráng, ần địa vực lớn nhỏ lấy 100 đến 500 người vì một đội, ngày thường tại chiếu cố Nông Vụ đồng thời từ chủ chiến bộ đội sĩ tốt tiến hành thao luyện, bọn hần tuy không tiền lương nhưng cầm nhưng cũng có thể giải quyết vấn đề no ấm, cái này tại trong loạn thế đã là rất tốt đãi ngộ.

Đối với lịch sử có hiểu rõ Lưu Nghị cũng mười phần coi trọng sĩ tốt cùng bách tính quan hệ trong đó, hết thảy lấy dân làm gốc, quân trung quân kỷ lớn như trời, giảng không được nửa điểm nhân tình, một đoạn thời gian về sau bách tính đối Bản Địa chi quân đội này càng là tán thưởng có thừa. những này sự tình Lưu Nghị chỉ định đại phương hướng, cổ thể thao làm buông tay từ Cam Triệu Nhị người đi làm, hai người không có cô phụ đại ca tín nhiệm, bộ đội chủ lực cùng thủ vệ bộ đội chiến lực tại hai người tỉ mỉ thao luyện phía dưới cũng đã nhận được tăng lên cực lớn.

Bởi vì mới mà dùng là Lưu Nghị tại dùng người bên trên mình xác thái độ, mà xem như hần thu được cái thứ nhất Tam Quốc nổi danh người, Bùi Nguyên Thiệu biểu hiện cũng là biết tròn biết méo, tuy nhiên tuổi tác bên trên so Cam Triệu Nhị Nhân Đại không ít nhưng trong lòng của hần đối với hai người Vũ Dũng khâm phục không thôi, biểu hiện ra cực lớn học tập sức mạnh! Tại hai người chỉ điểm phía dưới tăng thêm mình chăm chỉ cũng cấp tốc trưởng thành, hiện tại đã là huyền vũ doanh thống lĩnh, Lưu Nghị cảm thấy bây giờ Bùi Nguyên Thiệu tuyệt sẽ không trên tay Triệu Vân đi tuy nhiên ba chiêu.

Ngoài ra Lưu Nghị còn chuyên môn điều sĩ tốt mở kênh chứa nước, tưới tiêu nông điền, đồng thời một chút tiền tiến Nông Cụ lấy hiện tại điều kiện cũng là có thể chế tạo, những này cử động đều ở một mức độ rất lớn chạm vào Yên quận nông nghiệp phát triển, cái này tại cái này thời đại thể nhưng là Lập Quốc Chi Bản! Tuy nói những này sự tình thấy hiệu quả không phải một ngày hai ngày sự tình, nhưng Lưu Nghị dù sao đặt xuống kiên cố cơ sở.

Ngay tại Yên quận Nhiệt Hòa Triều Thiên phát triển đồng thời, lại có người không muốn để cho Lưu Nghị an bình, một ngày này huynh đệ ba người ngay tại nghị sự, nói đến năm nay thiên công tác mỹ, tăng thêm các Địa Quan viên đồng lòng hợp lực, nhất định là bội thu chi niên, cao hứng bừng bừng thời điểm có Khoái Mã đến báo, kia Ô Hoàn dị tộc lại tới đây leo huyện cướp bóc, may mắn được Bùi Nguyên Thiệu suất huyền vũ doanh đánh lui, nhưng quân địch thể chúng, Bùi Nguyên Thiệu mời Lưu Nghị nhanh phát viện binh!

"Đến hay lắm, ta đang lo sĩ tốt không thực chiến thao luyện, Hưng Bá Tử Long lập tức chinh đốn nhân mã, một cái canh giờ về sau theo ta thân hướng! Truyền lương thảo quan, nhanh chóng triệu tập lương thảo xe ngựa, coi là quân dụng, lần này đương muốn sống tốt cho những này Ô Hoàn người một cái giáo huấn!" Lưu Nghị nghe vậy vỗ bàn đứng dậy.

"Nặc!" Cam Triệu Nhị người nghe vậy càng là mặt lộ vẻ vẻ hưng phấn, đoạn này thời gian không cầm nhưng đánh đem bọn hần nhin gần chết, tự nhiên muốn tại cái này dị tộc trên thân Dương Uy!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Dũng quan ba quân

Nghe được Ô Hoàn đột kích, Lưu Nghị trong lòng không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, những nài dị tộc tình thông thiện kỳ lạ, tới lui như gió, muốn tóm lấy bọn hán thế nhưng là khó càng thêm khó! Tuy nhiên Ô Hoàn cuối cùng là dân tộc du mục, trục cây rong mà cư, vừa đến cái này tới gần trời đông giá rét thời tiết liền sẽ thiếu lương thực, bởi vậy ra cướp bóc ngoại trừ bản thân tính tình buồn hân bên ngoài chỉ sợ cũng có chút bất đắc dĩ tứ.

Về phân dị tộc chiến lược cường hân ? Lưu Nghị thì càng không lo lắng, mình xuyên việt thế nhưng là Hán triều, muốn nói Thịnh Đường chính là Trung Quốc Kinh Tế Chính Trị văn hóa tới phổ biến thời kỳ lời nói, như vậy Hán triều chính là ta Ương Ương Trung Hoa quân uy cường thịnh nhất thời điểm! Hán Quân tình nhuệ có thể cười Ngao Thiên dưới, quân không thấy được Vệ Thanh Hoắc Khứ Bệnh đánh bại Hung Nô Thiết Kỳ ? Bọn hán được đã tìm đến Châu Âu về sau còn diệt lúc ấy danh xưng trên thế giới mạnh nhất lớn Tây La Mã đế quốc, dựa vào, bọn hán ở đâu tới đến tự tin, có bản lĩnh đặt ở đại hán bên cạnh thử một chút! Cái này Ô Hoàn so với ngày đó cường thịnh Hung Nô chỉ sợ vẫn là có chút không bằng.

Hán Vũ Đế vì Hân Huyết Bảo Mã mà diệt Đại Uyển nước sự tình tuy nói có có chút cực kỳ hiếu chiến, thế nhưng tại một cái khía cạnh khác hiện ra ta đại hán nam nhi thiết huyết! Bởi vì cái gọi là "Phạm ta Cường Hán người, xa đâu cũng giết!" Lời này đúng vậy hôm nay nghe tới cũng làm cho người nhiệt huyết sôi trào, người khác đều khi dễ đến cùng đi lên, ai mẹ nhà hán còn nói cái gì to lớn khí độ ?

Mà lại Lưu Nghị trong lòng cũng có so đo, người Ô Hoàn người sợ kia Công Tôn Toàn Bạch Mã Nghĩa Tông, liền muốn đến ta Yên quận nhặt quả hồng mềm ? Thiếu gia cũng không tin ta thủ hạ cái này hơn ba ngàn Hồ Sĩ so không Thượng Công Tôn Toàn nhân mã, lần này chẳng những muốn bảo người có đến Vô Hối, còn muốn bảo người tâm phục khẩu phục.

Lưu Nghị cả điểm nhân mã, lập tức xuất phát, quân tình như hòa chi hạ cũng là đi cả ngày lẫn đêm, không hai ngày liền chạy tới thanh lĩnh quan phía trên! Đàng huyện cùng dị tộc giao giới, tự nhiên sẽ kiến tạo pháo đài, cái này thanh lĩnh quan chính là một chỗ hiểm yếu chỗ, cực kỳ kiên cố, tuy nhiên Lưu Nghị ngày đó thị sát lúc liền cảm giác nơi đây quan binh đều là chút Lão Nhược chi sĩ, không chịu nổi sử dụng, nơi đây chính là nơi yếu hại, đương phải tăng cường phòng thủ, thế là tại sĩ tốt biên luyện về sau liền mệnh Bùi Nguyên Thiệu dẫn huyền vũ doanh tám Bách Tướng sĩ ở đây đóng quân.

Tới quan dưới, Bùi Nguyên Thiệu tự mình ra nghênh đón, mấy ngày qua đến chiến sự cũng không khiến cho hán có chỗ tiêu tụy, ngược lại tinh thần phấn chấn, nhìn thấy Lưu Nghị lập tức tiến lên hành lễ.

"Nguyên Thiệu, nhìn dáng vẻ của người cái này Ô Hoàn nhân mã cũng không khó quán a!" Lưu Nghị cũng là xuống ngựa hai tay đỡ dậy Bùi Nguyên Thiệu, khẽ cười nói.

"Chủ Công, cái này Ô Hoàn người giỏi về kỳ lạ, du kích tác chiến chính là sở trường, tuy nhiên nói đến công thành cũng liền như vậy hai ba lần, ta huyền vũ doanh nổi danh Thiên Thủ, bọn hán chỗ nào chiếm được đến tiện nghi ?" Bùi Nguyên Thiệu nói đến chỗ này, một mặt vẻ đắc ý.

"Vậy người tiểu tử cho đại ca báo cái gì gấp ? Người trực tiếp thu thập chẳng phải xong, còn muốn cực khổ Chủ Công đích thân tới ?" Cam Ninh ở phía sau trông thấy hán dương dương đắc ý bộ dáng, không khỏi cười mắng, Cam Triệu Nhị người cùng Bùi Nguyên Thiệu ở vào khoảng nửa sự nửa bạn ở giữa, bình thường cũng trò đùa quen.

"Ngày đó Chủ Công đem nơi đây phó thác cùng ta thời điểm từng nói qua, nơi đây chính là Yên quận môn hộ, Nguyên Thiệu cùng này lúc này lấy ôn thủ làm chủ, không thể nhẹ ra! Chủ Công có lệnh, ta sao dám lãnh đạm, tuy nói bọn hán công không tiến vào nhưng nhân số đông đảo, ta cũng không thể tùy tiện ra khỏi thành xua đuổi. Đám gia hỏa này không có một điểm biết khó mà lui đáng về, ta đương nhiên muốn mời Chủ Công phát binh, có Chủ Công cùng hai vị trí tại này liền có thể cùng bọn hán chính diện chơi lên một bữa, tránh khỏi suốt ngày nói ta là súc đầu ô quy." Bùi Nguyên Thiệu đối ngày đó Lưu Nghị chi ngôn nhớ kỹ hết sức rõ ràng, thế là đúng vậy ôn thủ, kia dị tộc người công lâu không xuống liền mỗi ngày tại quan hạ mắng chiến, dẫn hán ra khỏi thành, Bùi Nguyên Thiệu tuy là bất vì sở động bất quá trong lòng cũng là kìm nén đến hoảng.

"Nguyên Thiệu người quả nhiên tiến triển, làm tướng chỉ đạo chính là muốn trầm ổn như núi, không thể đồ hiện lên Huyết Dũng! Người làm phi thường tốt, lần này đương nhớ người một công!" Nghe Bùi Nguyên Thiệu nói đến đạo lý rõ ràng, Lưu Nghị cũng là âm thầm gật đầu, mình không nhìn lầm người, ngày sau lại thêm lịch luyện, người này cũng có thể tọa trấn một phương.

"Đa tạ Chủ Công, tuy nhiên dạng này liền ghi công cũng quá tùy tiện, Chủ Công đại quân vừa đến, Nguyên Thiệu đương đi theo Chủ Công giết địch Kiến Công mới là." Đến Lưu Nghị khích lệ, Bùi Nguyên Thiệu trong lòng hoan hỉ.

"Cầm khang định có người đánh cho, đến, tiên tiến người trong phủ nghị sự." Bùi Nguyên Thiệu nghe vậy lập tức đi đầu mở đường, dẫn Lưu Nghị hướng hán trụ sở mà đi, nói là trụ sở, cũng phi thường đơn sơ, tuy nhiên một gian nhà ngói mà thôi. Bốn người bao quanh mà ngồi,

Bắt đầu thương nghị quân tình.

"Nguyên Thiệu, địch nhân hư thực nhưng từng tìm hiểu rõ ràng, này đến có bao nhiêu nhân mã ? Cái này mấy Thiên Thủ thành chiến bên trong quân ta chiến tổn như thế nào ?" Vừa mới ngồi xuống, Lưu Nghị mở miệng liền hỏi.

"Chủ Công, quân địch này đến ước chừng năm Thiên Nhân Mã, chia làm ba cái bộ lạc, chủ tướng tên Hồ Duyên Bác, còn lại hai cái bộ lạc từ Hồ oa huynh đệ cùng đồ chột mà suất lĩnh. Kia Hồ oa huynh đệ ba người rất có dũng lực, là dị tộc nổi tiếng dũng sĩ, mấy ngày nay liền bọn hán tại quan hạ huyền nào hoan. Chủ Công đến trước, quân địch chung công thành bảy lần, quân ta sĩ tốt thương vong bốn mươi, trong đó vong mười sáu người, trọng thương bảy người, vết thương nhẹ mười bảy người, bất quá đối phương thương vong càng lớn, đem tại quân ta gấp năm lần tả hữu, bởi vậy hôm qua đến bây giờ cũng không lại công thành." Bùi Nguyên Thiệu trả lời cấp tốc chuẩn xác, xem ra là hiểu rõ cùng ngực.

"Thương vong các huynh đệ nhưng an bài thỏa đáng ?" Lưu Nghị tiếp lấy hỏi, cái này huyền vũ doanh tướng sĩ hán hơn phân nửa quen biết, tuy nói Chiến

Trận phía trên khó tránh khỏi thương vong Khả Tâm đầu không khỏi có chút ảm đạm.

"Bỏ mình các huynh đệ thì thể rứa ráy sạch sẽ sau đã theo trong quân thông lệ mai táng, thụ thương các huynh đệ thiêu đang chuẩn bị Chủ Công đến sau liền để bọn hán về An Huyền dưỡng thương." Nói tới chỗ này, Bùi Nguyên Thiệu cũng là sắc mặt ảm đạm, không có vẻ rời khỏi phách bay lên.

"Nhập quân ta bên trong, liền vì ta huynh đệ, vô luận thương vong đều phải cẩn thận an bài mới là! Những cái kia Ô Hoàn nhân mã không phải muốn khiêu chiến sao! Đã ta đại quân đến đây, ngày mai liền cùng bọn hán gặp cái chân chướng, cũng làm cho bọn hán nhìn xem ta đại hán nam nhi Vũ Dũng!" Lư Nghi quả quyết nói.

"Tự nhiên đi theo Chủ Công, ngày mai liền cùng Ô Hoàn phân cao thấp." Ba người gặp Lư Nghi nói đến đồng dạng cũng là vì đó nhận thấy, đều háng hái nói.

Sáng sớm ngày thứ hai, kia Ô Hoàn mắng chiến chi âm thanh lại tại quan hạ vang lên, Lư Nghi đốt lên binh mã liền xuất quan nghênh chiến. Mấy ngày nay Bùi Nguyên Thiệu thủ vững không ra, những cái kia mắng chiến chi người đều lùi biếng xuống tới, vậy mà đã từ Mã bên trên xuống tới, ngồi trên mặt đất! Đúng lúc này nghe được một tràng tiếng trống, quan môn mở rộng, từng đội từng đội chỉnh tề sĩ tốt kéo xuất quan đến, sau cùng ra ba người lấy kia kim giáp chiến tướng cầm đầu, phía sau một cây cờ lớn, thượng thư một cái lớn chừng cái đầu Lư chữ!

"Hán Quân xuất quan!" Mắng chiến chi người lập tức lên ngựa khởi xướng gọi tới, không một hồi Ô Hoàn nhân mã liền rau xanh xào đến đây, Lư Nghi nhìn kỹ, trong đó kỵ binh ước chừng có hai ngàn người trên dưới, còn lại đều là Bộ Tốt, người đầu lĩnh mặt như đầy nồi, chiều cao tám thước có thừa, có chút hùng tráng! Người này sau lưng còn có ba người thân hình cao lớn, sinh Hùng Thần ác sát, chỉ lấy da thú che kín thân thể.

Không một hồi chính là hai trận đối tròn, Ô Hoàn mọi người đều cùng lập tức cùng kêu lên phát hô, trong lúc nhất thời cũng là uy danh cực tráng! Dẫn đầu người kia chính là Hồ Duyên Bác, sau lưng kia hình dung hung ác chính là Hồ oa huynh đệ ba người, Hồ Duyên Bác giục ngựa tiến lên, nhìn xem trước mặt cái này đội Hán Quân đều là mặt không biểu tình, trầm tĩnh như nước, không chút nào vì bản thân phương thanh thể mà thay đổi, không khỏi chấn động trong lòng! Loại này trầm ổn già dặn chưa từng quen thuộc, Công Tôn Toàn thủ hạ làm hán ăn nhiều đau khổ Bạch Mã Nghĩa Tông cũng là như thế, lại nhìn đầu ba người trước đều là đỉnh nón trụ râu giáp, uy phong凛冽, xem xét chính là trải qua Chiến Trận người.

"Ngột Na Hán Tướng, như chính là người nào, cùng ta thông bên trên tên đến!" Cái này Hồ Duyên Bác xem ra đọc qua mấy Thiên Thư, sẽ còn rơi vài câu Văn, tuy nhiên giọng ngược lại là cực lớn.

"Các ngươi hạng giả áo túi com, không biết sống chết, dám phạm ta đại hán biên quan, chỉ bằng ngươi cũng xứng hỏi ta đại ca tính danh, trước cho ta xưng tên nhận lấy cái chết!" Lư Nghi còn chưa lên tiếng, bên cạnh Cam Ninh một cuồng hống liền hô ra ngoài, âm thanh chấn khắp nơi, rõ ràng vượt trên kia Hồ Duyên Bác âm thanh.

"Ta chính là Hồ Duyên Bác là vậy. Các ngươi Hán Quân tuy nhiên một đám súc đầu ô quy, há có thể cùng tộc ta dũng sĩ so sánh?" Tuy nhiên giọng không đối phương lớn, nhưng cũng không thể rơi xuống phe mình sĩ khí.

"Các ngươi đều cùng ta nghe cho kỹ, ta chính là đại hán Yên quận Quận Thủ Lư Nghi Lư Lăng Sinh, Hồ Duyên Bác, ngươi kia cái gọi là dũng sĩ ở trong mắt Lư mỗ chính là Thỏ Kê Ngõa Khuyển, ta cam đoan hôm nay một trận chiến về sau ngươi sẽ vĩnh viễn sợ hãi nghe thấy Lư mỗ tên." Lư Nghi vỗ mông ngựa tiến lên, quát to.

"Các ngươi người Hán tuy nhiên đồ tranh đua miệng lưỡi, có dám cùng ta Phương Dũng sĩ đánh một trận?" Đoán chừng Hồ Duyên Bác cũng không biết kia Thỏ Kê Ngõa Khuyển là có ý gì, tuy nhiên khẳng định không phải lời hữu ích, trước mặt cái này kim giáp chiến tướng khẩu khí cực lớn, hán đương nhiên sẽ không nhường cho, phía bên mình Hồ oa huynh đệ đều là dũng mãnh vô cùng, chính là kia Công Tôn Toàn trong quân cũng ít người có thể địch, vì vậy hán cũng là lực lượng mười phần.

"Tốt, ngươi tức muốn chiến, Lư mỗ liền ở chỗ này, ta ngược lại muốn xem xem ngươi kia trong tộc dũng sĩ có gì khả năng chịu đựng!" Lư Nghi cũng không nói nhiều, Huyết Long kích trực chỉ trận địa địch, ngữ khí khinh miệt chi cực.

"Chủ Công uy vũ!" Đẳng sau sĩ tốt gặp Chủ Công như thế uy thế, cũng là cùng nhau phát hô trợ uy, chỉ có Cam Triệu Nhị trong lòng người khó chịu, nói thể nào ngươi cũng là huynh trưởng, nơi nào có lên trước đạo lý? Tuy nhiên lúc này bọn hán cũng không liền lại đến, chỉ là âm thầm đề cao cảnh giác, Minh Dao Minh Thương đối chiến lấy Lư Nghi dũng mãnh gan dạ hai người tất nhiên là yên tâm, tuy nhiên cũng phải phòng đối phương ngầm thi tên bản lĩnh.

Kia Hồ oa huynh đệ Lão Tam tên gọi Hồ Oa Bưu, cũng là tính chất như liệt hỏa, gặp Lư Nghi nhãn quang khinh miệt không khỏi trong lòng hỏa khí, vỗ chiến mã liền xông đem lên, tay cầm Thiết Côn vào đầu chính là một chút!

"Đến hay lắm!" Lư Nghi trong tiếng hít thở, đúng là không tránh không né, một chiêu nâng hỏa thiêu trời liền nghênh đón tiếp lấy! Chỉ nghe coong một tiếng tiếng vang, kia Hồ Oa Bưu lại bị cả người lẫn ngựa đẩy lui Nhất Trụ có thừa. Lúc đầu hán là chạy nhanh đến, còn dựa vào mã lực, đứng vậy như thế còn bị Lư Nghi ngạnh sinh sinh đánh lui, từ trước đến nay tự phụ Dũng Vũ hán như thế nào chịu được, lập tức cầm côn lại đến.

Giao thủ một kích, Lư Nghi liền đối với địch thủ có phán đoán, khí lực tuy nhiên không nhỏ, lại vẫn là không kịp mình, nhìn hán một tới hai đi đều là như vậy mấy thức, trong lòng biết người này là lấy mãnh thủ thắng! Lúc đầu hán có thể thi xảo lấy đánh bại đối phương, tuy nhiên trận chiến này hán ý tại lập uy, trong tay Đại Kích đồn đồn chọi cứng, tất cả đều là Cương Mãnh đường lối! Nhị Mãnh gặp lại tất nhiên là lực cái lớn thắng, chiến không mười hợp Hồ Oa Bưu binh khí đã được Lư Nghi đánh bay, hồ khẩu cũng là máu tươi chảy dài, Lư Nghi nhắm ngay thời cơ, hai Mã giao thoa ở giữa liền sinh sinh đem đối phương giết tới!

"Ha-Ha Ha-Ha a, đây cũng là các ngươi trong tộc dũng sĩ? Giống như như thể nhân vật tuy có trăm vạn, Lư mỗ thì sợ gì, còn lại hai cái cùng nhau lên

đây đi, tỉnh khó khăn." Luru Nghị đem Hồ Oa Bưu dùng lực hướng mặt đất ném một cái, ngã hấn cái thất điên bát đảo, đồng thời lại mở miệng khiêu chiến.

Bên này lập tức có sĩ tốt lên đem Hồ Oa Bưu trói lại xuống dưới, Cam Triệu Nhị người gặp Luru Nghị vẫn chưa trở lại, trong lòng càng thêm phiền muộn, thật vất vả và mò lấy cơ hội, lại bị cái này đại ca một người chiếm đi, hấn còn không thấy tốt liền thu, nhưng Luru Nghị dù sao cũng là Chủ Công, bọn hấn cũng không thể đi lên đoạt.

Bên kia Hồ Oa Hồ, Hồ Oa Báo gặp huynh đệ bị bắt, trong lòng khẩn trương, cũng mặc kệ cái gì dừng sĩ danh tiếng, song song tiến lên đây chiến Luru Nghị. Luru Nghị thấy thế hét dài một tiếng, kia nặng nề Huyết Long kích trong tay hấn như đèn cò, múa ra khắp Thiên Kích ảnh chụp vào hai người. Hai người này chỗ nào gặp qua chiêu thức tinh diệu như thế, chỉ cảm thấy đối phương binh khí chiêu chiêu không rời mình yếu hại, không đến hai mươi hợp đã là mồ hôi đầm đìa! Tái đầu một lát Luru Nghị hét lớn một tiếng, một kích liền đem Hồ Oa Hồ quét cùng dưới ngựa, bắt quả hấn cũng không muốn tồn thương này tính mạng người, dùng đến chính là băng kích! Còn lại một cái Hồ Oa Báo lại ở đâu là hấn đối thủ, tái chiến Tam Hợp liền cùng Hồ Oa Bưu được Luru Nghị bắt sống.

Hồ Duyên Bác gặp tình hình này không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, cái này Luru Nghị hảo hảo dừng mãi, Hồ oa huynh đệ tại mình trong tộc chính là nhất đẳng dừng sĩ, không nghĩ tới ở đây mặt người trước lại như cùng hài đồng! Đầu Tướng đã không thấp, Hồ Duyên Bác ra lệnh một tiếng, Ô Hoàn sĩ tốt cùng nhau sát thương, ý muốn lấy cớ nào vì thắng.

"Đơn chiến không sợ, Quân Chiến Luru mỡ như thế nào sợ nguoi, các huynh đệ, Kiến Công đúng lúc này, giết! !" Luru Nghị lời vừa nói ra, sớm đã kìm nén không được Các Binh Sĩ tại Cam Triệu Nhị người suất lĩnh phía dưới liền trùng sát đi lên cùng đối phương đánh giáp lá cà.

Ô Hoàn sĩ tốt tuy nhiên nhiều người cũng không tập Chiến Trận, Loạn Chiến phía dưới há lại nghiêm chỉnh huấn luyện Hán Quân chi địa, tăng thêm Cam Triệu Nhị người như hai đầu xuống núi mãnh hổ, vừa vào trận địa địch liền giống như hổ vào bẫy dê, quân địch tuy nhiều, lại không người là thứ nhất hợp chi tướng, phía sau bọn họ Trọng Kỵ doanh toàn thân Trọng Giáp, bình thường cung tiễn đều khó mà thương tới, còn lại mấy doanh tướng sĩ cũng là phối hợp ăn ý, không nửa giờ liền giết đến đối phương đánh toi bời, chạy trời chết! Trải qua này một trận chiến Luru Nghị Đại Danh tại dị tộc bên trong như sấm bên tai, phạm có đề cập đều lời nói Luru Lăng Sinh dừng quán tam quân, Kim Lang cờ chớ đến không thể tới là địch!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Ân uy tịnh thi

Yến quận thanh lĩnh quan hạ một trận chiến, Luru Nghị tự thân xuất mã, bắt sống Ô Hoàn bộ lạc thủ lĩnh Hồ oa huynh đệ ba người. Hán Quân sĩ khí điên cuồng phát ra phía dưới đại phá Ô Hoàn quân, là địch Luru Nghị cầm quân trăm địch Thiên Nhân, bắt được địch quá ngàn, càng quan trọng hơn là Hán Quân tự thân thương vong cực nhỏ, chiến từ sĩ tốt không đủ trăm người, có thể nói là một trận nhẹ nhàng vui vẻ làm ly đại thắng.

Hồ Duyên Bác bại lui mười dặm mới ngừng lại xu hướng suy tàn, thu thập tàn binh Hạ Trại, đồng thời phái Khoái Mã hướng bộ lạc bên trong chuyển lấy viện binh, ý muốn cùng Luru Nghị lại quyết sống mái.

Luru Nghị thu binh về quan về sau liền giết trâu làm thịt dê, khao sĩ tốt, Quan Trung cũng là tiếng hoan hô một mảnh.

"Chủ Công hôm nay thân trước sĩ tốt, lực bại tam tướng, phóng đại quân ta uy phong, Nguyên Thiệu kính nể không thôi! Chỉ là không biết Chủ Công vì sao vì sĩ tốt ăn mừng lại không sẵn sàng mỹ tửu?" Hôm nay một trận chiến Bùi Nguyên Thiệu cũng là giết đến thống khoái, càng là sâu sắc kính phục tại Luru Nghị Vũ Dũng, tuy nhiên trở về chỉ Hậu Chủ công đề sĩ tốt ăn vô cùng tốt lại là không rượu, làm hấn nghi ngờ trong lòng, rất là không hiểu, nhìn nửa ngày vẫn là mở miệng hỏi.

"Hung Bá, Tử Long có biết ta ngoài ý muốn?" Luru Nghị cũng không đáp lại, mỉm cười, chuyển đổi Cam Ninh Triệu Văn hỏi, hai người này hôm nay mặc dù cũng giết đến tận hứng nhưng đối Chủ Công tự thân lên trận đều nhìn có chút Phách, suy nghĩ trong lòng trên mặt liền có thể hiện, Luru Nghị nhìn ở trong mắt, có thể nào không biết.

"Đại ca cử động lần này tất có thâm ý, chúng ta nguyện ý nghe điều khiển! Chỉ là hôm nay đại ca tự thân lên trận, dừng thì dừng vậy, lại không phải thượng sách! Đại ca chính là quân ta bên trong chi hân, từ ứng tọa trấn trung ương, điều hành đại cục, Chiến Trận phía trên thiên biến vạn hóa, vạn nhất có cái sơ xuất như thế nào cho phải, chúng ta khẩn cầu đại ca về sau vạn chớ như thế làm hiểm!" Hai người đều là một mặt chân thành đối Luru Nghị khuyên nhủ.

"Hai vị nói tới chính là lời vàng ngọc, ta tự nhiên nhớ cùng trong lòng, chỉ là chuyện hôm nay lại là tất yếu vì đó." Cảm nhận được hai vị huynh đệ đối với mình quan tâm, Luru Nghị trong lòng ấm áp.

"Như thế nói đến nơi đây còn có duyên cớ? Còn xin đại ca chỉ điểm một hai." Triệu Văn lên tiếng nói.

"Ha ha, việc này cho sau lại bàn, tối nay liền có một kiện chuyện quan trọng muốn hai người các người đi làm! Công thành về sau ta tự sẽ giải thích." Lưu Nghị cố ý làm ra một thần bí nụ cười.

"Chuyện quan trọng ? Còn thỉnh đại ca chỉ rõ." Cam Ninh có chút không hiểu, ngược lại là bên cạnh Triệu Văn nghe Lưu Nghị sau khi nói xong lại là một bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng.

"Từ Long nhưng từng muốn đến rồi?" Trông thấy Triệu Văn hình như có đoạt được, Lưu Nghị hỏi.

"Khó Đạo Chủ công muốn cho chúng ta tối nay tiến đến cướp trại ? Triệu Văn ánh mắt phát sáng lên.

"Ha-Ha a, thật sự là anh hùng sở kiến lược đồng, quân ta hôm nay đại thắng, nghĩ kia Hồ Duyên Bác tất không cam tâm, ta như sở liệu không giả hân chắc chắn lại mời viện binh. Hôm nay quân địch sĩ khí lớn lạc lại thương binh đông đảo, ban đêm nhất định không phòng bên ta, nghĩ đến Hưng Bá Từ Long lần này đi chắc chắn rất nhiều thu hoạch."

"Huynh trưởng Ngôn Chi hữu lễ, trách không được không cho sĩ tốt uống rượu, mời huynh trưởng hạ lệnh, ta cùng Từ Long cái này liền suất quân tiến về, tất về đại ca phá địch!" Cam Ninh nghe xong cũng là hưng phấn không thôi.

"Chủ Công, Nguyên Thiệu cũng nguyện theo hai vị tiến về!" Bùi Nguyên Thiệu nghe xong còn có cảm đánh, lập tức hứng thú, lập tức tiến lên một bước, liền hướng Lưu Nghị chờ lệnh.

"Hưng Bá Từ Long chuyện này nhưng mang Thanh Long Chu Tước Nhị Doanh tiến đến, nhớ kỹ ta muốn sống Hồ Duyên Bác cùng đồ chột mà! Nguyên Thiệu tối nay không thể đi, ta đương thiết yến khoản đãi khách quý còn cần người tới làm bồi." Lưu Nghị lúc này hạ lệnh liền để hai người cảm quân mà đi, hai người tất nhiên là lập thế muốn bắt sống đối phương chủ tướng.

"Chủ Công, cái này Quan Trung lấy ở đâu đến cái gì khách quý, lại nói Nguyên Thiệu ta đúng vậy người thô kệch một cái, lúc đó làm cái gì bồi a!" Bùi Nguyên Thiệu hâm mộ nhìn xem Lữ Quan Nhị người đi xa về sau lại đối Lưu Nghị lời nói, mắt chờ mong cũng có vẻ chờ mong hi vọng Chủ Công có thể thay đổi chủ ý.

"Ha ha, Nguyên Thiệu không cần nói nhiều, ta những này khách quý người bồi vừa vặn, nhanh đi đem kia Hồ oa ba huynh đệ hảo hảo mời đến, lại sai người nhắc sổ vò hảo tửu."

"Những cái kia tướng bên thua cũng có thể vì Chủ Công ngồi lên chi khách, sợ là quá đề cao bọn hân đi." Bùi Nguyên Thiệu nhất thời không biết Chủ Công đến cùng ý gì, nghi ngờ hỏi.

"Gọi người đi người liền đi, hỏi nhiều như vậy làm gì, đợi lát nữa liền biết, đây là quân lệnh, còn không mau đi!" Nói sau cùng Lưu Nghị bần khởi mặt mũi, quát lớn.

"Nặc, cái này đi." Gặp Chủ Công muốn nổi giận, Bùi Nguyên Thiệu vội vàng tiến đến dẫn người.

Không một hồi mấy cái Quân Sĩ liền áp lấy ba huynh đệ đi vào đường tiền,

Ba người lúc này bị trói đến rần rần chắc chắn, thần sắc rất là uể oải, trông thấy công đường Lưu Nghị ánh mắt bên trong đều bắn ra hận ý.

"Mẹ nó Nguyên Thiệu người thế nào làm việc, gọi người đi mời ba vị đến đây, ai bảo người buộc, còn không cùng ta buông ra." Lưu Nghị lớn tiếng đối Bùi Nguyên Thiệu mắng.

Bởi như vậy Bùi Nguyên Thiệu càng là sợ không được đầu não, những người này cùng bọn hân khách khí làm gì ? Bất quá nghĩ đến Chủ Công bản sự coi như buông ra ba người này cũng sẽ không như thế nào, lại nói còn có mình tiếp khách, lập tức không còn ngôn ngữ, lập tức tiến lên cho ba người mở trói.

Kia Hồ oa huynh đệ cũng là trong lòng kỳ quái, cái này người Hán làm cái gì kết quả, cũng không giống là muốn giết mình huynh đệ đáng về a, huynh đệ mấy cái kinh nghi bất định nhìn qua Lưu Nghị.

"Tục ngữ nói không đánh không thành giao, ba vị chính là đại danh鼎鼎鼎鼎 sĩ, Lưu mỗ bội phục, đến, mời ngồi vào, ném thù ta đại hán mỹ tửu." Lưu Nghị nói xong đứng là tự thân lên trước kéo ba người nhập tọa, cũng cho bọn hân không ai đòi một vò hảo tửu, bên cạnh cũng có hạ nhân đưa lên ăn thịt.

"Ba vị anh hùng, Lưu mỗ uống trước rồi nói." Lưu Nghị nói xong cũng không cần cứu tôn, nhắc lên một vò liền rót xuống dưới, Hán triều rượu còn không có chưng cất Kỹ Pháp, số độ cũng không cao, kiếp trước Lưu Nghị thể nhưng là có thể uống một bình rượu 7 2° hoành nước lão bạch kiên, cái này một vò tự nhiên không đáng kể.

"Người nói đúng, chúng ta huynh đệ ngang dọc thảo nguyên, tự nhiên là anh hùng, tuy nhiên người cũng không kém, rất có khả năng chịu đựng." Ba huynh đệ bên trong Hồ Oa Bưu là cái người dẫn, nhìn thấy mỹ thực ngon miệng, mỹ tửu rung động lòng người lập tức liền ăn như gió cuốn, bất quá hân còn biết khách lễ Lưu Nghị hai câu, cũng xem là tốt.

Hồ Oa Hồ cùng Hồ Oa Báo so bọn hân đệ đệ cũng không tốt đến nơi đó đi, tăng thêm dị tộc trời sinh tính hào sảng, lại đói bụng đã lâu, cũng liền không nghi ngờ gì, ăn uống thả cửa, còn không ngừng xưng ca ngợi rượu mỹ thực, mình rất ít ăn đến, ba Nhân Lang nuốt hồ nuốt, thấy Bùi Nguyên Thiệu đều thẳng nhân lông mày.

"Cám ơn vị này anh hùng, ta huynh đệ com nước no nê!" Đã mình huynh đệ ba người đều là anh hùng, như vậy bắt sống mình cái này người Hán nam tử thì càng là anh hùng.

"Tốt, thật sáng khoái, không hổ bảy thước nam nhi! Lư mỗ có một chuyện không rõ muốn hỏi ba vị anh hùng, ta Yên quận cùng các vị từng li từng tí không phạm, vì sao muốn cầm quân tới đây." Lư Nghị cười hỏi.

"Đến mùa đông, cây rong khô héo, ta bộ lạc bên trong thiếu khuyết lương thực, ta huynh đệ thân là thủ lĩnh, không thể nhìn bộ tộc chết đói, lúc này mới ra cướp bóc. Lúc đầu muốn đi Bắc Bình, tuy nhiên những cái kia Bạch Mã kỵ binh rất là lợi hại, sợ đánh tuy nhiên bọn hắn, mới tới nơi này." Hồ Oa Hồ ngược lại là trung thực, nói tới tất cả đều là lời nói thật, nghe được Lư Nghị trong lòng cười thâm, cảm tình lão tử tại người huynh đệ trong lòng đứng vậy cái dễ khi dễ.

"Ân, mấy vị thân là thủ lĩnh, tự nhiên muốn vì bộ tộc mưu sinh, nhưng các người cướp bóc quê nhà, có bao nhiêu ta lớn người đàn ông dân vô tội thụ hại, bộ tộc của các người là người, ta lớn người đàn ông dân cũng không phải là người sao? Ba vị anh hùng như thế nào làm này vô lý tiến hành." Lư Nghị tuần mặt phát lạnh, khí thế tăng lên đột ngột.

"Cái này. . ." Hồ oa huynh đệ nói không ra lời, lúc đầu nghĩ thầm chúng ta liền không có đem lớn người đàn ông dân cùng nhau đối đãi, nhưng nhìn gặp Lư Nghị dáng vẻ, ba huynh đệ khờ là khờ, tuy nhiên không ngốc! Tăng thêm Lư Nghị mở miệng một căn anh hùng xưng hô bọn hắn, đột nhiên cảm giác được việc này mình làm được thật đúng là không địa đạo. Lúc đầu hào hào mình huynh đệ không có gì sai a, được cái này người Hán quan viên nói chuyện lại còn có điểm xấu hổ.

"Các người đã thiếu lương thực, cùng Lư mỗ lại là hàng xóm, ta có thể cho các người lương thực, tuy nhiên không cho không, người huynh đệ đến cầm ngựa, da thú những vật này đến đổi." Lư Nghị gặp cái này ba huynh đệ được mình lừa dối có chút xấu hổ, cố nín cười ý, trên mặt thần sắc hòa hoãn không ít.

"Người nguyện ý cùng chúng ta đổi? Lư Anh hùng cũng không nên gạt chúng ta." Hồ oa ba huynh đệ nghe Ngôn Tâm đầu vui mừng, nói đánh trận kia là muốn chết người, bọn hắn cũng chưa chắc liền cam tâm tình nguyện a. Tuy nhiên tại bọn họ trong lòng người Hán luôn luôn gian trá, không thể dễ tin, lại nói cho tới bây giờ chưa nghe nói qua có người Hán Đại Quan nguyện ý cùng bọn hắn tộc nhân công khai trao đổi.

"Ta Lư Nghị đường đường bảy thước nam nhi, há có thể nói mà Vô Tín? Người ba huynh đệ sinh từ đều trong tay ta, Lư mỗ có cần phải lừa các người sao?"

"Lư Anh hùng nói chuyện chúng ta huynh đệ tin được, trong tộc ngựa rất nhiều, không biết Lư Anh hùng muốn làm sao đổi?" Hồ Oa Hồ lên tiếng nói, trước kia ngược lại là có chút Hán Thương cùng bọn hắn giao dịch, tuy nhiên phần lớn không Thái Khả tin, giả cả cũng không công đạo.

"Ngựa sao, ba thạch đến sáu thạch một thốt, còn lại ta sẽ phái người đến người trong tộc nói chuyện, không riêng đổi lương thực, ta sẽ còn phái người đi dạy các người Nông Tăng trồng trọt chi pháp, tuy nhiên các người huynh đệ đến bảo hộ bọn hắn an toàn, nếu gặp rắc rối cũng sẽ không buông tha các người.

"Lư, Lư Anh hùng! Tại hạ huynh đệ muốn theo người uống máu ăn thề, về sau liền quản người gọi đại ca, không biết có được hay không?" Hồ oa huynh đệ đối cái giá tiền này hết sức hài lòng, lại nghe được Lư Nghị về sau nói tới càng là vui vẻ, tuy nhiên đối với bọn hắn tới nói chẳng khác gì là bánh từ trên trời rớt xuống, luôn luôn kinh nghi bất định, vẫn là Hồ Oa Hồ có chút đầu não, nghĩ ra như thế một cái phương pháp. Lư Nghị võ nghệ cao cường, dị tộc người kinh nể nhất Vũ Dũng chi sĩ, bởi vậy bọn hắn huynh đệ đối với mình ba mươi mấy tuổi Đại lão gia nhóm quản một cái chừng hai mươi tiểu hòa tử gọi đại ca cũng không cảm thấy khó coi.

"Ha-Ha Ha-Ha, tốt, ta liền cùng các người uống máu ăn thề, về sau hổ bang hổ trợ, không động đao binh." Hồ Oa Hồ tâm tư Lư Nghị thấy nhất thanh nhị sở, cười vang nói.

"Lư đại ca, Hồ oa huynh đệ cho người hành lễ!" Cái gọi là hành lễ chính là ba huynh đệ lên một người cho Lư Nghị một cái Hùng Bào, Lư Nghị cũng là sốt ruột đáp lại, chỉ là Bùi Nguyên Thiệu nhìn trước mắt hết thấy có chút ngẩn người, nhìn ba người này mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, Chủ Công cũng có thể để bọn hắn gọi đại ca?

"Lư đại ca, chúng ta cái này liền uống máu đi!" Hồ Oa Bưu vui vẻ nhất, cũng không biết tại trên thân nơi nào xuất ra đem tiểu đao đến liền muốn cắt ngón tay của mình.

"A Bưu chậm đã, còn phải đợi cá nhân, đừng nóng vội, uống trước chút rượu." Lư Nghị cười nói.

"Đại ca, cái này liên quan bên trong chúng ta liền nhận biết người một cá nhân, cũng phục người một cái, còn phải đợi ai?" Hồ Oa Bưu tựa hồ đối với Lư Nghị gọi hắn là A Bưu rất là hài lòng, mặt mũi tràn đầy nụ cười, còn nghe lời lại uống một chút mỹ tửu, cái này người Hán nhường rượu đúng vậy để uống.

"Hô Duyên Bác!" Lư Nghị đưa bốn bình rượu, giả trang ra một bộ cao thâm mặt trầm biểu lộ, phía dưới Hồ oa ba huynh đệ đều mở to con mắt, Hô Duyên Bác sẽ đến nơi này?

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Thanh lĩnh chi minh

Hồ Duyên Bác hôm nay binh bại như núi đổ, trở lại Đại Doanh về sau trong lòng cũng là một trận đắng chát, vốn là muốn tránh đi Công Tôn Toàn mới đến đây Yến quận cướp bóc, không nghĩ tới kia Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh so với Công Tôn Toàn còn muốn dùng mãnh thiện chiến, bây giờ Hồ oa huynh đệ đều được bắt sống, mình cũng là tôn binh hao tướng. Tuy nhiên tiến đến chuyển lấy cứu binh, nhưng Lưu Nghị dưới trướng chiến lược để hấn sâu sắc chấn kinh, cũng không cho rằng viện binh đến sau liền có thể chiến thắng, thế nhưng là trong tộc bộ tộc đã thiếu lương thực thật lâu sau, lại không dung hấn lui bước! Tình thế khó xử phía dưới liền mệnh thủ hạ đưa lên thịt rượu, mình một mình rót một mình uống, lấy sắp xếp trong lòng chỉ lo.

Trong đại doanh thương binh rất nhiều, có nhiều sĩ tốt kêu rên liên thanh, Ô Hoàn ngày 7-1 âm lịch ở giữa hốt hoảng mà chạy, lúc này mới ổn định trận cước, phần lớn một mỗi không chịu nổi, vừa đến vào đêm tất nhiên là ngủ say sưa vô cùng. Chỉ có Hồ Duyên Bác rượu nhập khổ tâm sâu càng sâu, khó mà ngủ.

Ngay tại mơ mơ màng màng đem ngủ không ngủ thời điểm lại nghe ngoài trướng Kim Cỗ Tề Minh, tiếng la giết chấn thiên, bên ngoài sĩ tốt hét to, nói là Hán Quân đột kích! Cam Ninh Triệu Văn tới chính là thời cơ, hai người trước lấy Hỏa Tiễn Tập Doanh, lại chia binh hai đường giết vào, cũng mệnh sĩ tốt cùng kêu lên phát hô, lấy tráng thanh thế.

Đáng thương những này Ô Hoàn sĩ tốt ngủ được chính là thom ngọt, chỗ nào nghĩ đến Hán Quân ngày ở giữa đại thắng về sau trong đêm lại tới đánh lên? Cũng không biết có bao nhiêu người tại trong lúc ngủ mơ liền bị mất mạng, trong doanh trại có nhiều quần áo không chỉnh tề sĩ tốt chạy trốn chết, không người có thể hưng khởi chống cự chi ý. Lúc này Hán Quân sĩ tốt lại hô to quỳ Địa giả không giết, thế là trong đại doanh quỳ xuống một mảnh sĩ tốt.

"Thật ác độc Lưu Lăng Sinh, tốt gian xảo Hán Quân!" Lúc này Hồ Duyên Bác mới nhớ tới Lưu Nghị ngày ở giữa giữ điệu: Về sau các người nghe thấy ta Lưu Nghị tên đều sẽ run rẩy! Tái xuất trướng trông thấy trong đại doanh một mảnh hỗn loạn tình trạng, trong lòng từng đợt phát hô, lúc này đứng vậy hấn cũng đi không nổi.

Trận chiến này đối với Tập Doanh Hán Quân tới nói là thắng mà không võ, cực kì nhẹ nhõm, Cam Ninh Triệu Văn hai người không tổn cái gì khí lực liền bắt sống Hồ Duyên Bác cùng Xích Hốt Nhi hai người, đồng thời tù binh Ô Hoàn sĩ tốt có hai ngàn trên dưới, lập tức áp lấy một đám Hàng Binh liền thu được thắng lợi về quan.

Tới đóng lại, hai người an bài tốt Hàng Binh công việc liền áp lấy Hồ Duyên Bác cùng Xích Hốt Nhi đi vào Lưu Nghị đại trướng, trước mắt tình hình khiến bốn người đều là tròn mắt hốc mồm, Hồ oa huynh đệ ba người đang cùng Lưu Nghị giao bôi cạn ly, thân thiết để Nhân Nạn lấy tin, càng kỳ quái là ba người còn đối Lưu Nghị miệng nói đại ca.

"Hai vị vất vả, Hồ Diên đầu lĩnh, Xích Hốt Nhi đầu lĩnh bị sợ hãi, người cử đến, mang lên thịt rượu! A Bru, đem chúng ta lúc trước nói tới đối hai vị đầu lĩnh giải thích một chút!" Lưu Nghị gặp bốn người tiến trướng sắc mặt đại hỉ, liền khiến Hồ Oa Bru đem cùng mình thương nghị sự tình trước nói cùng Hồ Duyên Bác Xích Hốt Nhi hai người biết được.

"Nguyên Thiệu, đây, đây là có gì?" Cam Triệu Nhị người nhìn trước mắt tình cảnh có chút ngẩn người, gặp Lưu Nghị cũng vô giải thích chi ý, liền cùng kêu lên đối Bùi Nguyên Thiệu hỏi.

"Đừng hỏi ta, ta nhưng không làm rõ được, Chủ Công hành sự cao thâm mạt trắc, Nguyên Thiệu bội phục cực kỳ." Bùi Nguyên Thiệu nhìn xem hai vị ánh mắt nghi hoặc, một mặt vẻ sùng bái.

Bên kia Hồ Oa Bru dùng Bán Tộc lời nói chit chít đẩy Walla cùng Hồ Duyên Bác Xích Hốt Nhi nói đến mặt mày hớn hớn, đám người căn bản là nghe không hiểu, còn tốt Lưu Nghị nhìn xem Cam Triệu Nhị người một bộ kinh ngạc biểu lộ liền cho bọn hấn giải thích một hai, hai người lúc này mới Tri Sự tình đến tột cùng, trong lòng thăm than mình cái này đại ca hành sự biến ảo chấp chôn, thật sự là khó mà phỏng đoán, tuy nhiên tựa hồ đại ca cách làm chưa hề phạm sai lầm.

"Lưu Quận Thủ quả có ý đó?" Nghe xong Hồ Oa Bru một phen tự thuật, Hồ Duyên Bác cũng là thần sắc quái dị, dạng này người Hán quan viên hấn ngược lại chưa hề gặp qua, tuy nhiên đúng như Lưu Nghị nói tới đây chính là đối với song phương đều có chỗ tốt sự tình. Hồ Duyên Bác tuy là dị tộc thế nhưng học qua không ít Hán triều văn hóa, tâm tư tinh minh, nếu không lần này cũng sẽ không lấy hấn cầm đầu, lập tức mở miệng hỏi.

"Ha ha, ta đại hấn cùng đầu lĩnh Các Bộ Tộc chính là Hàng xóm, tội gì muốn đánh nhau chết sống, ở chung hòa thuận không phải càng tốt hơn." Lưu Nghị nghiêm mặt nói.

"Nhưng tộc ta cùng đại hấn chém giết lâu ngày, đại hấn làm sao có thể để cho ta tộc nhân tin phục?" Hồ Duyên Bác đối Lưu Nghị đề nghị cũng là trong lòng ý động, xưng hô bên trên tôn kính rất nhiều.

"Ngày mai ta liền thả các người cùng một chỗ trở về, đồng thời triệu tập lương thảo vạn thạch, chúng ta ngay tại cái này liên quan trước giao dịch, không biết Hồ Diên đầu lĩnh nhưng hài lòng." Lưu Nghị cười nói.

"Đại nhân coi là thật như thế ? Người liền không sợ chúng ta sau khi trở về góc đầu trở lại ?" Hồ Duyên Bác nghe Ngôn Tâm đầu vui mừng,

Tuy nhiên lại không dám xác định có này chuyện tốt, bởi vì xuất lời dò xét.

"Ha-Ha a, đến một lần ta biết các vị tôi trọng tín người, sẽ không phụ ta, thứ hai người coi như dẫn Bình đến đây ta Lưu Nghị bắt được người một lần, liền có thể cầm người hai lần, Hồ Diên thống lĩnh nếu không tin nhưng lại thử một lần." Nói về sau Lưu Nghị ngữ khí hùng tráng, một bộ vẻ hoàn toàn tự tin.

"Tốt, Lưu đại nhân như thế anh hùng, ta tin người, tại hạ trong tộc có thể ra Lương Mã ngăn thốt, Xích Hốt Nhi thống lĩnh, Hồ oa thống lĩnh, ta tin được Lưu đại nhân, các người nói thế nào." Nhìn xem trước mặt Lưu Nghị thành khẩn lại không mất đáng về tự tin, lại nghĩ tới trong tay hãn chiến lược, Hồ Duyên Bác rốt cục tâm phục.

"Tộc ta cũng có thể ra Lương Mã năm trăm, nguyện cùng Lưu đại nhân giao hảo." Xích Hốt Nhi lên tiếng nói.

"Chúng ta huynh đệ đã sớm nói với đại ca tốt, trở về liền đem ngựa đưa tới." Hồ Oa Hồ nói.

"Không đúng!" Hồ Oa Bưu bỗng nhiên ngữ xuất kinh nhân, đám người không khỏi đều nhìn về hãn.

"A, ta nói là theo thảo nguyên quy củ chúng ta đều là đại ca tù binh, vốn là hãn là cầm chiến mã đến chuộc, chúng ta đều là đầu lĩnh, một người hai trăm thốt. . . ." Nói tới chỗ này Hồ Oa Bưu chỉ gặp hai vị huynh trưởng cùng Hồ Duyên Bác Xích Hốt Nhi đều lấy ánh mắt giết người nhìn mình, không khỏi sợ hãi ngừng lại câu chuyện, hãn còn tại tính ngoại trừ tiền chuộc bên ngoài mình trong tộc có thể đổi nhiều ít lương thực!

"Ha-Ha Ha-Ha, A Bưu người nói lời gì, người gọi ta đại ca đúng vậy ta huynh đệ, chỗ nào có thể tính tù binh, đã là như thế, đại ca như thế nào muốn người tiền chuộc." Lưu Nghị nghe Ngôn Tâm nhức đầu vui, cái này Hồ Oa Bưu đáng đáp hung hãn, lại là cái không hơn không kém người đàn, cực kì đáng yêu, gặp bốn người mặt lộ vẻ xấu hổ, vội vàng mở miệng cười nói.

"Đúng, đại ca nói đúng, chúng ta đều là huynh đệ, cái gì tù binh!" Lần này không riêng gì Hồ oa huynh đệ, liền ngay cả Hồ Duyên Bác Xích Hốt Nhi đều miệng nói đại ca, hồn quên mình ba mươi mấy tuổi, nói đùa, một tiếng đại ca giá trị hai trăm con tuần mã, cái này trưởng ai không biết tính.

"Tốt, Lưu mỗ cũng tin qua được chữ vị, vừa rồi Hồ oa thủ lĩnh nói với ta muốn theo thảo nguyên quy củ uống máu ăn thề, nếu như hai vị không có có ý kiến, ngày mai chúng ta liền tại quan hạ quyết định mình! Về sau tương hồ là bạn lân cận, tuyệt không thiện thêm đao binh." Lưu Nghị cất cao giọng nói.

"Đại ca nói đúng, có thể cùng đại ca bực này anh hùng uống máu ăn thề là chúng ta phúc khí, về sau nhưng có đại ca tại một ngày, chúng ta vĩnh viễn không phát binh." Hồ Duyên Bác mấy người nhao nhao mở miệng.

Cam Ninh Triệu Văn hai người không hiểu được, đợi Dị Tộc Nhân sau khi đi liền hỏi chi tại Lưu Nghị, Lưu Nghị lời nói: "Ta đại hán cùng dị tộc tương giao, cường thịnh lúc lấy lực cũng chi, khi còn yếu lấy thân hòa chi, này đều không có thể thu dị tộc chi tâm! Chi có đem nó coi là đồng tộc, tiến hành giáo hóa, mới có thể Bảo Trừng kỳ an bình, Yên quận chính là ta chi cơ nghiệp chỗ, vì so sánh cao thấp Thiên Hạ chi tư, như có thể để cho dị tộc tâm phục, liền tránh lo âu về sau. Nếu không như ghen ở cổ họng, chẳng lẽ có thể tận giết chi." Hai người sâu phục luận, không còn ngôn ngữ.

Đêm đến đám người đều vui mừng mà tán, ngày thứ hai Lưu Nghị nói lời giữ lời để năm người cùng Kỳ tộc người ra khỏi thành, ngay tại hai Quân Trận trước cùng năm người uống máu ăn thề, việc này truyền khắp dị tộc biên cương, từ đây Lưu Nghị Đại Danh liền tại dị tộc ở giữa cùng tương truyền! Hồ Duyên Bác, Xích Hốt Nhi cùng Hồ oa huynh đệ cũng là người đáng tin, kiếp này cùng Lưu Nghị qua lại giao hảo, chưa dám vượt Lôi Trì một bước.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Theo như nhu cầu

Cùng Ô Hoàn chúng thủ lĩnh uống máu ăn thề về sau, Lưu Nghị cũng không có vội vã trở về Lâm Huyện, mà là tọa trấn Thanh Linh Quan, lần đầu tiên giao dịch còn muốn hãn để hoàn thành, đại thắng cùng ngày liền có Khoái Mã đem tin chiến thắng đưa đến Lâm Huyện, bách tính nghe ngóng đều vui mừng khôn xiết, Lưu đại nhân chẳng những cùng dân thân thiện để cuộc sống của bọn hãn tốt hơn, càng là một cái Năng Chinh Quán Chiến lương tướng, hung hãn Ô Hoàn dị tộc ở trước mặt hãn cũng không công mà lui, có dạng này một cái Quận Thủ hiển nhiên khiến cho bách tính đều trong lòng an tâm.

Ngoại trừ tin chiến thắng bên ngoài, Lưu Nghị Thủ Thư cũng đến Lưu Độ trong tay, sớm tại Bình Khẩu thời điểm, thiếu gia liền để hãn không tính toán lương trừ hàng lương thảo, dưới mắt cần thiết cái này một vạn thạch cũng không phải là bao lớn số lượng, lập tức chuẩn bị đầy đủ xe ngựa liền tự mình đúng hạn cho Lưu Nghị đưa đi qua, lần này cùng hãn đồng hành còn có một người, chính là Ngọc nhi huynh trưởng Trương Hồ Trương Tử mới, người

này đến cho Lư Nghi cực lớn kinh hi.

Hồ Duyên Bác bọn người đứng hèn mà tới, đưa tới ước định hai ngàn con tuần mã, Lư Nghi cẩn thận xem xét về sau không khỏi tâm hoa nộ phóng, những này ngựa so với đại hán xuất ra càng phải Ưu Lương, từng thốt phiêu phi thể trắng, hẳn đã tại tướng tượng cùng với chính mình thủ hạ chi kia mở rộng về sau kỳ binh, tại cái này thời đại chiến tranh bên trong, kỳ binh đứng vậy khắc địch chế thắng máu chốt, cùng hậu thế bộ đội thiết giáp đừng không hai gây nên! Tâm hi phía dưới càng là cho thêm Ô Hoàn hai Thiên Thạch lương thực, cũng làm cho Hồ Duyên Bác bọn người thoải mái không thôi, đợi cho giao nhận hoàn tất, Lư Nghi lại tại đóng lại thiết yến khoản đãi đám người, tràng diện rất là náo nhiệt.

"Đại ca, ngươi là người Hán bên trong số một số hai anh hùng, không, là đệ nhất anh hùng, chúng ta lần này tới còn có lễ vật muốn tặng cho đại ca!" Mới ngồi xuống, Hồ Oa Hồ liền đứng dậy nói, xem ra sợ bị Hồ Duyên Bác cùng Xích Hốt Nhi đoạt tiên cơ, Lư Nghi võ nghệ cao cường, huy hạ sĩ tốt tinh nhuệ đứng mảnh gan dạ, lại là Shigenobu thủ tín người, đã đã uống máu ăn thề, tự nhiên muốn rút ngắn quan hệ, vừa mới nói xong, sớm có mấy cái Ô Hoàn đại hán bung lấy mấy Trương Hồ da đi đến, từng cái triển khai tại Lư Nghi trước mặt triển lãm, những này Hồ Bi cực kì hoàn hảo, làm được điểm này nguyên nhân Lư Nghi lại là biết rõ, muốn đem mũi tên từ mảnh hổ trong mắt bắn vào mới có thể có hiệu quả như thế, nhất là kia một Trương Bạch Hồ Bi càng là hiếm có, Lư Nghi nhớ kỹ tựa hồ trong truyền thuyết có Đế Vương chi tướng người mới có thể thu hoạch được.

"Ha-Ha a, tốt, nhìn những này Hồ Bi liền biết a Hồ các ngươi Tiễn Pháp cao siêu, không hổ là trên thảo nguyên hảo hán, tuy nhiên ngươi cũng quá khách khí, đại ca ta cũng không có biện pháp cho ngươi đáp lễ, trước nhớ kỹ đi, có tốt nhất định không quên mất ngươi." Lư Nghi hào sảng cười nói.

"Đại ca nói gì vậy, ngươi cho thêm những cái kia lương thực cũng không phải là lễ vật? Chúng ta huynh đệ làm gì so đo những này!" Hồ Oa Hồ đến Lư Nghi trở thành hảo hán cũng là mặt mày hớn hơ, thảo nguyên người nặng nhất Vũ Dũng, cái này người Hán tướng quân võ nghệ thật sự là cho bọn hán lư lại quá sâu ấn tượng.

"Đại ca, A Báo cũng cho ngươi mang đến tốt đồ vật." Hồ Oa Bư bung lấy một cái hộp giấu cười hi hi đi tới Lư Nghi phụ cận mở ra, chỉ là cái kia nư cười lộ ra mùi phần mập mờ.

"Quả nhiên là tốt đồ vật, A Báo ngươi không hổ là ta huynh đệ." Hộp giấu kia bên trong chứa mấy cây đèn sì dài hơn thước sực vật, còn có nhàn nhạt mùi tanh tươi, Lư Nghi lâu tại sơn lâm, há có thể không biết Hồ Tiên? Tâm đạo lão tử thanh xuân chính thịnh, cũng không cần những đồ chơi này, tuy nhiên nếu là dùng để đưa cho thành Lạc Dương bên trong những lão đại nhân kia lại là phù hợp, đây cũng không phải là tùy tiện có thể được, bởi vậy rất là dùng lực vuốt Hồ Oa Bư bả vai, cho hẳn một cái nam nhân ở giữa đều mình bạch nư cười.

Lư Nghi cái này một cao hứng, trên tay khí lực liền không có khống chế, dù là Hồ Oa Bư trắng kiện như trâu cũng không khỏi có chút không chịu đựng nổi, nhưng đây là đại ca tại đối với hẳn biểu thị hữu hảo, chỉ có thể cắn răng chịu đựng, thua lỗ Lư Nghi sau một lát liền phát giác tới, còn có chút hảo tâm vì hẳn xoa nhẹ mấy lần, Hồ Oa Bư lập tức nư cười rục rờ, trở lại mình ngồi lên còn đặc địa thị uy giống như nhìn Hồ Duyên Bác hai người một chút.

"Ngươi cái đàn độn đều có thể chuẩn bị, ta làm sao lại quên." Xích Hốt Nhi nói xong vỗ tay một cái, liền có hạ nhân đưa lên mấy cái hộp giấu, phần lễ vật này cũng là không nhẹ, những cái kia Lão Tham từng cái thô to sung mãn, dùng để làm thuốc chính là cho dù tốt tuy nhiên thượng phẩm, Xích Hốt Nhi bình thường cùng bọn hán huynh đệ cười đùa đã quen, tuy nói là nói rõ Hồ Oa Bư người ngốc, nhưng Hồ oa ba huynh đệ chỉ là Tiểu Tiểu cũng không thêm đề ý.

Hồ Duyên Bác thân là Ô Hoàn đứng đầu,

Xuất thủ tự nhiên cũng nghiêm túc, vàng bạc châu báu hẳn không nhiều, cái gì Hùng Chương lộc nhưng các loại Trần Cầm kia là phần lượng sung túc, đồng thời còn cho Lư Nghi đưa lên tám tên Nữ Bộc, điều này cũng làm cho Lư Nghi rất có điểm đỡ khốc đỡ cười, bất quá hẳn biết theo thảo nguyên quy củ lễ vật được người chỗ cư thể nhưng là thật to nhọc nhãi, lập tức đành phải cảm ơn thủ hạ, tuy nhiên những này Nữ Nô cũng là Hồ Duyên Bác tỉ mỉ chọn lựa, mặc dù không kịp người Hán nữ tử thanh tú lại là có một phen đặc biệt đã tính phong vị.

"Các vị huynh đệ tình thâm ý nặng, đại ca ta từ chối thì bất kính, hôm nay không thể báo đáp, mỹ tửu bao no, uống xong lại mang! Tuy nhiên nâng ly trước đó còn có một chuyện muốn cùng mấy vị huynh đệ nói rõ, nghĩ đến các ngươi trong tộc có nhiều những này vật trân quý, đại ca ta còn cần lương thực cùng các ngươi đổi, như thế nào?" Lư Nghi hỏi, Cam Ninh Triệu Văn một bên nhìn thấy hẳn tại cái này một đám thô hào đại hán trước mặt tự xưng đại ca đều là không khỏi buồn cười, tuy nhiên Lư Nghi lần này hào khí hoàn toàn chính xác để nhân tâm gãy, rất có một phương chi hùng ury thế.

"Vậy liền vô cùng tốt, không biết đại ca muốn thế nào trao đổi?" Ô Hoàn thiếu đứng vậy lương thực, những này đồ vật lại là rất nhiều, đương nhiên thích như mật ngọt. Mà tại Lư Nghi mà nói chỉ cần trải qua hẳn một đạo tay, đó chính là vô số vàng bạc, có tiền, còn sợ mua không được càng nhiều lương thực.

"Vị này là ta thúc thúc Lư Độ, chúng ta nếu là huynh đệ, hẳn cũng là trường bối của các ngươi, lần này hẳn sẽ dẫn người đi các ngươi trong tộc, đến một lần ta nói qua muốn dạy các ngươi Nông Canh chi pháp, thứ hai cũng là nhìn xem các ngươi hàng hóa, làm sao đổi hẳn định đoạt, bất quá vẫn là cảnh cáo trước đây, các ngươi ta tin được, tuy nhiên còn có cái gì khác bộ lạc, nếu là vạn nhất lên cái gì lòng xấu xa. "

"Đại ca yên tâm, chỉ bằng chúng ta huynh đệ, ai dám có ý đồ với thúc thúc, hẳn thiếu một cái Long to, A Bư tình nguyện lấy mệnh tướng chống đỡ, thúc thúc, lần này trước hết đi chúng ta chỗ ấy đi." Lư Nghi nói chuyện thời điểm Lư Độ cũng đứng dậy hướng đám người ra hiệu, mấy người nghe xong đây là đại ca thúc thúc, huống hồ còn muốn cùng bọn hán Thông Thương tất nhiên là không dám thất lễ, nhao nhao đứng dậy tương bồi, Hồ Oa Bư chưa đợi Lư Nghi nói xong liền đem ở ngực đập ầm ầm, đồng thời đi đến Lư Độ trước mặt cho hẳn một cái Hùng Báo.

Lúc đầu đây cũng là thảo nguyên đối đãi hảo hữu lễ tiết, nhưng Lư Độ như thế cái thân thể được lưng hùm vai gấu Hồ Oa Bư ôm một cái chi cảm thấy toàn thân máu chốt đều ần ần rung động, may mắn Hồ Oa Hồ mở miệng trách cứ, Hồ Oa Bư lúc này mới rất là ngượng ngùng buông ra Lư Độ, đồng thời gãi đầu một cái, tâm đạo ta đại ca như thế võ nghệ, làm sao hẳn thúc thúc ngược lại như thế yếu đuối, nhìn xem cái này Sòa Nhân đáng vẻ, đang ngồi

không khỏi đều là mỉm cười, Lư Độ vội vàng kính hấn một chén rượu để bày tỏ thành ý, Lư Nghị luôn luôn đối với mình tôn kính hữu gia, tuy nói hấn là trưởng bối, nhưng Lư Nghị hiện tại thể như là Lư gia chi chủ, lúc đầu mặc dù cảm giác đề nghị của hấn nếu là thành công cái này lợi nhuận nhất định là phong phú vô cùng, bất quá đối với dị tộc người vẫn còn có chút kiêng kỵ, tuy nhiên hôm nay nhìn thấy bọn hấn đối Lư Nghị cùng mình tôn kính bộ dáng, một viên nổi lòng lo lắng cũng buông xuống không ít.

"Lúc này A Bư nói rất đúng, tại ta huynh đệ địa bàn ai dám động đến thúc thúc nửa cái Long to, đại ca không cần quan tâm, ta lại phải trong tộc đứng sĩ tùy hành bảo hộ." Hồ Duyên Bác lời nói.

"Tốt, tối nay đã chuyện, người ta huynh đệ không say không về, làm." Lư Nghị cười lớn giơ ly rượu lên, đám người chính là tốt dừng lại hoan nghênh, hôm đó giao chiến lúc chỉ là Lư Nghị một người xuất thân danh tiếng, bây giờ trận này rượu lại đến lượt Cam Ninh, chỉ gặp hấn huy sai tự nhiên, hào khí vượt mây, một cá nhân liền đánh ngã Hồ oa ba huynh đệ, Hồ Duyên Bác cùng Xích Hốt Nhi vốn là vì hấn cùng Triệu Văn bắt, biết rõ Kỳ Dừng, lại thấy hấn như thế tửu lượng, mà lại còn là đại ca huynh đệ, tâm bên trong là kính tặc.

Đội cho Lư Nghị com nước no nê, liền về doanh trường nghỉ ngơi, hôm nay có Cam Ninh chống đỡ trận, hấn ngược lại giảm bớt không ít phiền phức, nhưng tiến doanh trường không khỏi có chút mất trọn tròn, nguyên lai có hai cái Hồ Duyên Bác đưa Nữ Nô đang chờ hấn, Ô Hoàn nữ nhân địa vị thấp, đối với mình được xem như lễ vật tặng người cũng không thêm đề ý, huống hồ cái này mới chủ nhân chẳng những Dững Vũ cái thể, sống lại tuần tiểu đẹp mắt, sớm đúng vậy nhất tâm hầu hạ. Lư Nghị thấy thể trong lòng thăm mắng, hỏi một chút mới biết nguyên lai đây là Bùi Nguyên Thiệu an bài, trong lòng cái này khi a, nhưng cũng không thể nhiều lời, người ta cũng là có hảo ý không phải? Ngay tại suy nghĩ như thế nào giải quyết tốt hậu quả, bỗng nhiên Lư Độ mang theo Trương Hồ đến đây, lúc này trong lòng đại hỉ, hai cái này Nữ Nô gặp chủ nhân có chuyện quan trọng trao đổi, tuy là trong lòng không muốn, cũng chỉ có thể rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Vương Tá Chi Tài

Lư Nghị nguyên bản chỉ coi là Lư Độ tìm mình đàm luận Hành Thương sự tình, ai ngờ hấn lại là đến dẫn tiến Trương Hồ, cái này cũng không mâu thuẫn, Lư Độ chính là Lư Nghị Tộc Thúc, mà từ chính thống trên danh phận nói, Trương Hồ vẫn còn không tính là hấn Thê Huynh, xa gần Thân Sơ tất nhiên là có khác, người này hấn cũng chỉ là tại cùng Ngọc nhi thành thân ngày gặp qua một lần, lúc ấy hấn đối Ngọc nhi vô cùng tốt, có thể đối cùng với chính mình luôn có điểm nhân nhật ngạo khí, tựa hồ không lớn chào đón con em thế gia, lại không biết hôm nay đến tìm mình gây nên có gì, nghĩ đến bất quá là cầu cái một quan nửa chức, chỉ bằng lấy Ngọc nhi mặt mũi Lư Nghị cũng sẽ không bạc đãi cùng hấn.

Thế nhưng là đương hai người một phen nói chuyện về sau, Lư Nghị ý nghĩ ngược lại không sai, nhưng lại lập tức nghĩ mà sợ, đại tài a, nhân tài như vậy mình dĩ nhiên chẳng đến không có phát hiện, quả thực là mờ mắt như mù, người khác ngạo khí một điểm người liền không muốn tới kết giao rồi? Tam Quốc bên trong Danh Sĩ tính khí lớn hơn nhiều đi, muốn tranh Thiên Hạ, người còn không phải chịu đựng, đối với Lư Nghị mà nói cũng tính là là một loại kịp thời tỉnh táo, chưa hấn đại tài đều là tự mình biết, nói không chừng liền còn có một số chưa trên Sử lưu danh, nói nghiêm trọng một điểm đây là Chủ Nghĩa Kinh Nghiệm sai lầm, thuộc về lộ tuyến vấn đề, nhưng tuyệt không thể lại có lần sau.

Ngay từ đầu Trương Hồ nói lên Lư Nghị Yến quận hành chính sự tình rất có tán dương chi ngôn, hấn còn không có để ở trong lòng, chỉ coi là lễ phép bên trên hàn huynh, ai ngờ sau đó nói lên liền tất cả đều là của hấn tệ nạn, không riêng đạo lý rõ ràng, vẫn là luận cứ đầy đủ, hiển nhiên là hạ rất lớn công phu, Lư Nghị lúc này liền hiểu được, Đại Cữu Từ là đến giúp mình, nhưng người ta không dựa vào cạp váy, dựa vào là chân tài thực học, lập tức càng là lấy Lễ Tướng đối, kỹ càng hỏi ý kiến chi, Trương Hồ cao đàm hùng biện, đối đáp trôi chảy, không Quang Châm đối một chút tệ nạn nói lên cái tiến phương pháp nói trúng tim đen, đúng vậy Lư Nghị có chút đắc ý mấy chỗ trải qua hấn nho nhỏ cái biến càng là dẹt hoa trên gấm, lại giảm mạnh nhân lực vật lực tiêu hao, nói sau cùng Trương Hồ Yên Nhiên một bộ Danh Sĩ diễn xuất, mà Lư Quận Thủ lại thành khiêm tốn học sinh hiếu học.

Trương Hồ không chỉ đối Yến quận chính sự rõ như lòng bàn tay, Thiên Hạ Đại Thế càng là nhãn quang không tầm thường, lấy năng lực nói, thiên tử ám nhược, hư danh, Nội Thần ngoại thích chắc chắn thể cùng Thủy Hỏa, mà Lư Nghị bây giờ chọn lựa Nội Thần không thể nghi ngờ là chính xác, bọn hấn lớn nhất nhược điểm đúng vậy khó mà nắm giữ Quân Quyền, thế nhưng nguyên nhân chính là như thế tương đối cùng ngoại thích càng có thể được đến thiên tử tin cậy, tại ngoại thích thế lực không bị gạt bỏ thời điểm, Nội Thần địa vị là cực kì kiên cố. Đương nhiên cái này còn có một cái tiền đề, dưới mắt đại tướng quân Hà Tiến tuy là quyền thế hơn người nhưng người này lại bất quá là cái tầm thường, một khi thiên tử chân chính cùng Nội Thần liên thủ, hấn tuyệt không phải địch, dùng mắt hạ tình thể xem ra, trong vòng hai, ba năm song phương tất có một trận tử đấu!

Lư Nghị nghe đến đó, nội tâm có thể nói hoan hỉ vô hạn, Trương Hồ lời nói xác thực chính là tự tự châu ngọc, nhất là Đối Nội thần phân tích, từ xưa đến nay, hoạn thần có thể quyền khuynh thiên hạ, thật là muốn soán vị đoạt quyền tuyệt đối không thể, thiên tử ám nhược lúc bọn hấn còn có cơ hội, chỉ khi nào thật muốn hạ quyết tâm đối phó bọn hấn nhưng cũng không có khó khăn, Lư Cần, Ngụy Trung Hiến vậy không bằng là, không có Quân Quyền tuyệt đối là bọn hấn vết thương trí mạng, Lư Nghị cùng Triệu Trung ngầm thông xã giao là bởi vì hấn có người hiện đại tính cách, đối Hoàng Phủ Tung như thế Lão Tướng người đứng vậy giết hấn hấn cũng sẽ không như thế! Cho nên bọn hấn chỉ có thể trở thành thiên tử đối phó Chính Địch một Đại Lợi khí, đối với xã tắc bọn hấn chung quy là không có quá đại uy hiếp.

Mà hán đối Hà Tiến cách nhìn cùng sau này đi hướng dự đoán theo Lưu Nghị cũng là tinh chuẩn, nhưng mình là xuyên việt tới, người ta thế nhưng là hoàn toàn dựa vào mình phân tích năng lực, cái này há có thể giống nhau mà nói ? Tuy nói Trương Hồ khẳng định không nhìn thấy về sau Linh Đế băng hà, Nội Thần ngoại thích tranh chấp sau cùng hạ tràng là để Đồng Trắc đến lợi, nhưng hán muốn thật có thể dự đoán những này Lưu Nghị liền thật muốn hoài nghi hán thân phận.

Hiện tại Yến quận ổn định, chính sự lưu loát, Thương Sự phát đạt, Lưu Nghị thiếu cái gì ? Thiếu đúng vậy nhân tài, tuy nói có xuyên việt ưu thế, nhưng trên thực tế tại nhân tài tìm kiếm hỏi thăm bên trên cái này ưu thế cũng không lớn, Diên Vi là Trần Lưu a, nhưng cái này Trần Lưu địa phương cũng lớn đi, khi đó nhưng không có cái gì sở cảnh sát có thể liền cùng tìm kiếm. Tuần Úc Trình Dục bọn người ngược lại là con em thế gia, có thể người ta địa vị Lưu Nghị không cho rằng bọn hán sẽ để ý mình bây giờ, lại nói phục những này đại tài ? Hán có cái này năng lực sao ? Chủ giác Quang Hoàn vẫn là Vương Bát Chi Khí ? Những người này lợi ích đều là cùng gia tộc chăm chú liên hệ với nhau,

Muốn Hiền Tài đầu nhập, thật dễ nói chuyện, ngoại trừ Cam Triệu Nhị người cùng mình kết nghĩa Kim Lan, Lưu Nghị được cái Bùi Nguyên Thiệu đều hưng phấn đã nửa ngày, không cần phải nói trước mặt Trương Hồ.

Thiếu khuyết nhân tài hậu quả chính là muốn việc phải tự làm, ngấm lại những cái kia đồng sách như núi văn giản trên chiến trường vô địch hán nhưng không có nửa phần lực lượng, bận rộn như vậy đến sau cùng rất có thể đúng vậy Vũ Hầu cục cung tận tụy hạ tràng, ngấm lại đều để người không rét mà run. Kỳ thực tại Lưu Nghị trong lòng, làm Chủ Công hoặc là làm Hoàng Đế nói đến cũng không khó khăn, nói cho cùng sáu cái chữ "Sẽ dùng người, sẽ giết người!" Chỉ cần đem cái này sáu cái chữ làm được phát huy vô cùng tinh tế, đó chính là Đế Vương chi tài! Dùng người liền đòi người tận Kỳ Tài, giết cũng muốn tâm ngoan thủ lạt, Tào Tháo chi tại Tuần Úc, nặng tám chi tại Từ Đạt vậy không bằng là.

"Đại Từ Tài tinh thông chính sự, nhân quang sâu xa, thật hiển đạt chi tài vậy. Nghị có sai lầm lẽ nghĩa, còn thỉnh Từ Tài chớ trách, duy nguyện có thể cùng quân dất tay, ngày đêm thỉnh giáo." Lưu Nghị tiến lên làm một lễ thật sâu, cung kính nói, lúc đầu cảm thấy tiếng kêu Đại Cừ Từ lộ ra thần thiết, nhưng trông tượng tuyệt đối không ôn, cái này thời đại Sĩ Từ nặng nhất đúng vậy lẽ nghĩa cùng thành ý, nếu không Lưu hoàng thúc cũng không cần ba lần đến mời, còn muốn chuẩn bị bên trên trọng lễ, như thế chính Hiền Tài nhưng ngàn vạn không thể bỏ qua.

"Quận Thủ quá khiêm tốn, hồ lần này đến đây liền vì một bộ nói chuyện, bây giờ đã biết đại nhân hưng hoài, như được không bỏ, Từ Tài nguyện đi theo ký đuôi, hơi hiệu non sót." Trương Hồ vội vàng tiến lên tương đỡ, lại lấy đại lễ tham kiến, lúc đầu thật sự là hán đối Lưu Nghị cái này con em thế gia cũng không xem trọng, cho là hán bất quá là một dũng phu quân, đúng vậy Hoàng Cản loạn bên trong Lưu Nghị xông ra một phen Dũng Danh cũng không có thay đổi cái nhìn của hán, thẳng đến Yến quận tiền nhiệm về sau, người này có thể đem đất đai một quận chinh đồn ngay ngắn rõ ràng, đại xuất Trương Hồ sở liệu, hán mặc dù tài cao, lại là làm người thanh cao tự ngạo, bởi vậy cũng không làm người chỗ vui, nhưng một thân tài học lại không Báo Quốc chỉ môn há không làm cho người bóp cổ tay, sau cùng mới hạ quyết định quyết tâm không sợ nhân ngôn đến đây tìm kiếm hỏi thăm Lưu Nghị, hôm nay nói chuyện, người này xác thực hưng hoài bất phẩm, càng có thể tri tình thức thời, lấy Lễ Tương đối, lập tức cũng không do dự nữa, nhận làm chủ, lấy hán tính cách chỉ cần thương nghị đã định cũng sẽ tận tâm tận lực.

"Ha-Ha Ha-Ha, cổ nhân nói nghìn quân dễ được một tướng khó cầu, hôm nay ta phải Từ Tài hơn xa Thiên Quân." Lưu Vũ tiếng cười to trong Trương Hồ đỡ dậy, lúc này trong lòng có phần có thể giải ngày đó Tào Tháo mới gặp Tuần Úc cảm giác, bất quá hán luôn luôn cho rằng cái gì "Ngô Chi Từ Phòng" nhất định là La Đại lớn bịa đặt, lấy Mạnh Đức mức độ tuyệt sẽ không tại lúc ấy nói nói như vậy, Trương Hồ có thể hay không cùng Tuần Úc đánh đồng, hán hiện tại không dám khẳng định, bất kỳ người nào mới cũng muốn trải qua thực tế lịch luyện.

Đêm đó Lưu Nghị trong phòng đèn một đêm chưa tắt, hai người nói chuyện trắng đêm, phen này thổ lộ tâm tình nhưng nói là nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, đều có gặp tri kỷ cảm giác. Hôm sau trời vừa sáng, Lưu Nghị lưu lại Bùi Nguyên Thiệu huyền vũ doanh tiếp tục Thủ Quan, mình thì chỉ huy nhân mã trở về Lâm Huyện, trước khi đi hán còn đặc địa tại chỗ hẻo lánh đá Bùi Nguyên Thiệu nhất cước, cười mắng hán nhiều chuyện, khiến cho Nguyên Thiệu Trương Nhị Kim Cương sở không được đầu, tuy nhiên nhìn Chủ Công cường độ cùng vẻ mặt vui cười hiển nhiên không phải chuyện gì xấu, hán cũng liền cười trừ, trong lòng phần cảm giác như thế mới là Chủ Công chân chính đem mình làm tâm phúc tác pháp!

Đến Lâm Huyện, Lưu Nghị liền buông tay đem sở hữu chính sự toàn diện ném cho Trương Hồ, lúc ấy Hưng Bá còn có chút ý kiến, lại bị Lưu Nghị đè xuống, Trương Hồ hoàn toàn chính xác không phụ sứ mệnh, đủ loại cải tiến biện pháp tiến hành theo chất lượng. Mùa thu hoạch công tác càng là làm được sinh động, nhìn xem hán xử lý những cái kia công văn thành thạo điều luyện đáng vẻ, lại nghĩ tới lúc trước mình, Lưu Nghị không khỏi thầm kêu hồ thẹn, tuy nhiên hoan hỉ càng là chiếm đa số, cái này đất đai một quận chính sự đối với Trương Hồ tới nói đơn giản đúng vậy một bữa ăn sáng, xem ra chính mình được nhiều nhiều cố gắng, ít nhất phải làm cái Nhất Châu Chi Địa cho hán quản lý mới được.

Ngoại trừ chính sự, Trương Hồ tại quân lữ bên trong cũng vô cùng có thành tích, ngày đó trong quân đội Cam Ninh có chút không phục, muốn cùng hán đồ đầu Quân Trận, Trương Hồ mỉm cười tương ứng, kết quả sau một tháng, vô luận là một ngũ, một thập, một đội, một khúc, Chí Tài thông lĩnh sĩ tốt luôn có thể thông qua tình diệu phối hợp cùng Chiến Trận chiến thắng, đến tận đây Hưng Bá cùng Từ Long đều là vui lòng phục tùng, mỗi lần nhìn thấy tất cảm lễ cực cung.

Tại Trương Hồ chủ trì phía dưới, Bạch Hồ doanh một lần nữa chỉnh biên, kỵ binh thì độc thành một bộ, chia làm nặng nhẹ Nhị Doanh, có Ô Hoàn hai ngàn con tuần mã, Nhị Doanh nhân số cũng mở rộng gấp đôi. Đương nhiên Trương Hồ không có đem những này tuần mã toàn bộ đưa về trong quân, mà là lưu lại rất nhiều cường tráng ngựa, cũng bốn phía tìm kiếm hỏi thăm người có tài năng thành lập mình Mã Tràng, ẩn suy nghĩ của hán, về sau mỗi doanh đều muốn phối hợp nhất định la ngựa, tăng cường sĩ tốt tính cơ động, điểm ấy càng là đạt được Lưu Nghị toàn lực ủng hộ, trong lòng cũng không khỏi cảm khái, giống như Trương Hồ như vậy Toàn Tài, nếu là mình cùng Ngọc nhi không có đưa Cát Định sẽ bỏ lỡ cơ hội, nhìn hán bây giờ biểu hiện, thật lấy Vương Tá Chi Tài xưng chi cũng tuyệt không là quá, nhưng vì sao như thế nhân vật lại trên Sĩ Vô Danh ? Chẳng lẽ là mình tạo thành Hiệu Ứng Hồ Điệp ? Đây hết thấy Lưu Nghị ngược lại không nguyện đi làm nhiều phỏng đoán, dù sao Hiền Tài bây giờ đã cho mình sử dụng.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Lại phó Lạc Dương

Đại Hán Trung bình bốn năm, Công Nguyên năm 187 tháng giêng, thiên tử ý chỉ đến Darin huyện, lấy Lưu Nghị uy chấn di tộc, công tại xã tắc làm lý do thêm làm An Bắc Tướng Quân lĩnh Lâm Huyện hầu, Trương Hồ vì Yên quận Trường Sử, Hưng Bá Tử Long đều lên chức Giáo Úy, cũng tuyên Yên quận Quận Thủ Lưu Nghị vào kinh thành tiếp kiến thiên tử. Đến truyền chỉ người Lưu Nghị cũng là quen biết, chính là Triệu Trung Triệu Thường Thị tâm phúc Hoàng Môn Kỳ Do, phần này ý chỉ ý tứ rất là rõ ràng, Triệu đại nhân là đang hướng về mình lấy lòng, này lợi lại phó Đông Đô hẳn chắc chắn có chỗ biểu đạt.

Tại đối Kỳ Do chiều đãi bên trên, Lưu Nghị có thể nói tận tâm tận lực, lĩnh chỉ về sau liền tự mình thiết yến vì đó đón tiếp, Trương Hồ, Cam Ninh, Triệu Văn tất cả đều tiếp khách, dạng này tiểu nhân vật muốn đứng vậy mặt mũi cùng Tiền Tài, ở phương diện này vô luận thời cơ cường độ, Lưu Nghị đều nắm giữ Thập Toàn Thập Mỹ, dừng lại mỹ thực về sau, lại phải không ít trân quý đồ vật cùng kim ngân khí mãnh, không tiện mang Lưu Nghị còn phụ trách đưa hàng đến cửa, Lưu gia tại thành Lạc Dương bên trong Hiệu Buôn cũng không phải không có tác dụng, Kỳ Do tất nhiên là vừa lòng thỏa ý, không riêng đem đương tiền triều bên trong tình huống nói cái kỹ càng, còn ẩn ẩn để lộ thiên tử có làm lại Tây Viên chi ý. Tiệc xong Kỳ Do không tiện ở lâu, Lưu Nghị cũng tự mình đem hân đưa ra, trở lại trong phủ ba người sớm tại chờ đợi.

"Chúc mừng Chủ Công, chúc mừng Chủ Công, lần này vào kinh thành nhất định có bốc lên sự tình." Gặp Lưu Nghị vào nhà, Trương Hồ nhanh chân hướng về phía trước hai tay ôm quyền đối với hân Chúc Đạo, vừa bên trên Cam Triệu Nhị người đều là một mặt mờ mịt.

"Tư Tài chi ý vì sao? Lưu mỗ gần nhất sao là cái gì Hi Sự." Nhìn xem Trương Hồ cao thâm mặt sắc biến lộ, Lưu Nghị đứng vậy trầm cười khổ, những này đại tài tài cao không giả, đều có một cái giống nhau mao bệnh, thích cổ lộng huyền hư, nói thẳng ra người sẽ mang thai à? Lưu Nghị trong lòng oán thầm.

"Ha ha, nghĩ đến Chủ Công hẳn là biết được, lần này ngài đánh tan Ô Hoàn tuy là thanh danh lan xa nhưng cũng không cần thiên tử hưng sư động chúng như vậy, nghĩ đến đây cũng là Triệu đại nhân giúp sức, thiên tử triệu Chủ Công vào kinh thành, mới Kỳ Do lại có làm lại Tây Viên chi ngôn, Chủ Công còn không rõ sao?" Trương Hồ cười nói.

"Tư Tài chi ý, chẳng lẽ cái này Tây Viên bên trong cũng sẽ có Lưu mỗ vị trí hay sao? Ta mặc dù chưa từng tự coi nhẹ mình nhưng hiện nay dù sao tư lịch quá nhỏ bé, Tây Viên chính là Thiên Tử Thân Vệ, há có thể đến phiên ta?" Ở điểm này, Lưu Nghị vẫn là có tự biết rõ, mình tuy là chiến công không tầm thường, nhưng trong quân coi trọng nhất phân biệt đối xử, nói lên tư lịch, đúng là hân lớn nhất nhược điểm.

"Chủ Công có thể lúc nào cũng tự xét lại bản thân, Tư Tài trong lòng khâm phục, nhưng việc này Chủ Công lại là chỉ biết một mà không biết hai, Tây Viên chính là Thiên Tử Thân Vệ, vì sao muốn cùng lúc này làm lại? Nếu ta đoán không sai, Hoàng Cầm Dư Đảng tuy là không sợ hy sinh nhưng chung quy là khó có hành động, thiên tử cử động lần này chỉ sợ đứng vậy nhắm vào Quân Quyền nắm chắc đại tướng quân, Chủ Công tuy là tuổi nhỏ lịch cặn, nhưng lại là Hán Thất Tông Thân, thêm nữa chiến công chói lọi, đừng quán tam quân, gần đây còn đại bại Ô Hoàn, xuất thân lại tuyệt đối không phải đại tướng quân một mạch, nếu là thiên tử cùng Triệu đại nhân có ý tương trợ, việc này tất thành!" Trương Hồ chậm rãi lời nói.

"Tư Tài nhân quang, ta không thể bằng vậy. Khi sự thật chi thành lý!" Lưu Nghị nghe Ngôn Tâm bên trong chấn động, Trương Hồ nói hoàn toàn chính xác không kém, mình chỉ nhìn thấy tuổi nhỏ lịch cặn cái này nhược điểm, nhưng không có nghĩ đến đối với nhất tâm muốn thành lập mình thế lực thiên tử tới nói, cái này ngược lại là một cái lớn nhất ưu điểm, hướng chỉ mình vẫn là Tông Tộc? Tư Tài có thể cùng hơi chỗ thấy rõ, nhân quang xác thực hơn xa chính mình.

"Chủ Công quá khiêm tốn, lấy Tư Tài quan chi, việc này nghĩ gấp không nên chậm, nhưng mau chóng tiến về Lạc Dương, tranh có thể chiếm được tiên cơ, ta đã để Lưu Lục vì Chủ Công đi an bài." Trương Hồ lời nói, nghe hân lời nói, tựa hồ đối với việc này đã sớm có an bài, Hưng Bá Tử Long nghe lúc này mới hiểu rõ.

"Đại ca, tiên sinh chi ngôn cực thiện, ta nhìn đại ca không cần do dự, tận nhanh tiến về chính là, tiểu đệ nguyện theo đại ca đồng hành, hộ vệ tả hữu." Cam Ninh lời nói, từ ngày đó đồ đầu bại cùng Trương Hồ về sau, lại thấy hân đem Yên quận quản lý càng cho thỏa đáng hơn thiếp, hân cùng Triệu Văn đều là tâm phúc khẩu phúc, từ đó đều là lấy tiên sinh xưng chi mà Bất Danh, người này đối đại ca đại nghiệp càng sẽ có trợ giúp thật lớn.

"Nhị đệ người không thể đi, dưới mắt mới quyền sĩ tốt thao luyện cùng địa phương an nguy còn cần người cùng Tử Long, Lạc Dương cũng không phải cái gì Long Đàm Hồ Huyệt, không cần Hưng Bá hộ vệ? Chi bằng ta Lưu Lang Sinh, mang lên Lưu Lục Lưu Thất hai người là đủ, Thiên Hạ người nào dám cuồng ngôn làm tổn thương ta, nếu như thế, vậy thì theo Tư Tài lời nói,

Lưu mỗ hôm nay liền là khởi hành, chi là. " Lưu Nghị ngôn ngữ tự có một cỗ ngạo khí.

"Chủ Công nói đúng lắm, Yên quận chính là cơ bản chỗ, dưới mắt bốn phía cũng không thái bình, Hưng Bá Tử Long không thể khinh ly nơi đây, Chủ Công lần này đi cần thiết chi phí, Hồ đã có an bài, đợi đến Yên quận mọi việc cố định, đích thân hướng Lạc Dương, tương trợ Chủ Công!" Trương Hồ chậm rãi lời nói.

"Tiên sinh thân hướng, thắng chúng ta huynh đệ nhiều vậy, đại ca yên tâm, cái này Yến quận chi địa có ta cùng nhị ca tại, tất vì đại ca ổn thủ chi." Triệu Vân lên tiếng nói, Cam Ninh cũng là đi theo nhẹ gật đầu.

Kỳ thực mới Lưu Nghị có chỗ chần chờ đúng vậy muốn cho Trương Hổ cùng hắn cùng nhau tiến đến, triều này bên trong tranh đấu so với chiến trường chém giết càng thấy Âm Triều mãnh liệt, Trương Hổ mới có thể nhất định có thể cho hắn tuyệt đại trợ lực, ai ngờ hắn sớm đã đoán được mình tâm tư, gấp hắn một bộ chắc chắn đáng về, Lưu Nghị cũng không thể nói gì hơn nữa, lập tức đi đầu Hồi Phủ cùng Ngọc nhi bàn giao về sau ngày thứ hai liền bước lên hành trình, buổi chiều tất nhiên là không thể thiếu một phen triền miên, Ngọc nhi càng là nhu tình như nước, dặn đi dặn lại.

Trương Hổ lời nói không giả, này lợi Lạc Dương chi hành hấn vì Lưu Nghị an bài cực kì thỏa đáng, các thức dị tộc Đặc Sản, Danh Phẩm được tài liền trang một xe, Chủ Công lần này đi khẳng định phải nhiều hơn kết giao trong triều Yêu Viên, cái này Lê Phẩm là ắt không thể thiếu, những này đồ vật thắng ở hiếm có, cực kì thích hợp, về phần vàng bạc những vật này, Lạc Dương Hiệu Buôn bên trong cũng là đã sớm chuẩn bị, hắn hãy còn đang không ngừng triệu tập, đoán chừng Chủ Công đến lúc đó là đầy đủ sử dụng, Lưu Nghị còn đặc địa đem Hồ Bì Hồ Tiền cùng nhân sâm những vật này mang tại bên người.

Tùy hành ngoại trừ Lưu Lục Lưu Thất bên ngoài, còn có tinh tuyển "Thiên Nhĩ" năm người, lúc này cái đội ngũ này cũng đã nhận được khuếch trương, dẫn đầu mười hai người đều lấy sắc thái tăng thêm binh khí làm tên, mỗi cái đầu não linh hoạt, thân thủ bất phạm, lần này theo Lưu Nghị đi trước đúng vậy đồ tiền, từ qua, Kim Dao, lam kích cùng Hắc Mâu, mặt khác cũng từ trong quân đội lại chọn lựa hai mươi tên Tinh Nhuệ Kỳ Binh hộ vệ, có thể nói tỉ mỉ chu đáo.

Lưu Nghị một nhóm xuyên châu quá phủ-băng rừng vượt biển, ra roi thúc ngựa, không mười ngày đã đến Lâm Dương địa giới, hắn là lập Định Tâm nghĩ toàn lực đi đường, đến sớm một ngày liền có thể sớm làm an bài, đương nhiên hắn cũng chưa quên đem hành trình của mình Khoái Mã thông tri Triệu Hải, cái này hoàn toàn đối với hắn thể nhưng là thật tâm thật ý, lần này thành Lạc Dương bên trong Lưu Nghị muốn nhờ hết thảy có lợi lực lượng, đương nhiên sẽ không lọt vị này Triệu công tử, nhưng hắn cũng không biết, phần này truyền thư đến lúc đó lại làm cho một cái khác cá nhân đã quyết định quyết tâm.

Thái Diễm gần đây có thể nói cực kỳ buồn bực, Hoàng Nông Vệ gia đã nắm Lưu Thực Lô đại nhân hướng phụ thân cầu hôn, Vệ gia đại nghiệp lớn, Vệ Công Tử Dã là riêng có tài danh, vô luận danh tiếng địa vị, xác thực vì Thái Diễm tốt phối, Thái Ung tuy nhiên còn tại cân nhắc nhưng thái độ đã rất có khuynh hướng tính, nhưng không ngờ luôn luôn hiện thực nữ nhi nghe nói về sau lại là rầu rĩ không vui, hắn tất nhiên là không biết Thái Diễm đã là lòng có tương ứng.

Hôn nhân đại sự chính là cha mẹ chi mệnh, Môi giới chi ngôn, nhưng Thái Diễm trong lòng vùng đi không được thủy chung là cái kia tại Ngu Sơn cứu mình tính mệnh Lưu Nghị, lúc đầu biết hắn phó Nhâm Bình đòi thời điểm tựa như tiến đến thăm viếng, nàng cũng không sợ biểu Minh Tâm dấu vết, nhưng Thái Ung lại là vừa cùng lúc này nhiễm bệnh tại giường, lại cực kỳ nặng nề, Hiếu Đạo thiên đại, nàng không thể không tại phụ thân trước giường hầu hạ, đợi cho Thái Ung bệnh tình khôi phục lại gặp Hoàng Căn Chi Loạn, Lưu Nghị dẫn thân vào tông quân, lúc này tình thế Thái Ung như thế nào thả hắn ra ngoài, về sau được nghe người này được phong làm Yến quận Quận Thủ, gần nhất lại lớn phá Ô Hoàn, Thái Diễm nghe ngóng có tin mừng có buồn, vui chính là tâm thượng nhân tuổi trẻ tài cao, thanh danh lan xa, buồn lại là mình phận tình nghĩa này hắn căn bản không biết.

Ba năm thời gian khiến cho Thái Diễm càng thêm phong thái yếu điệu, nhưng giữa lòng mảy mòi mất tổng thoát ly không được loại kia nhàn nhạt sầu bi, nàng tuy là cái yếu đuối nữ tử, tâm tính lại là vô cùng kiên định, thời gian không chỉ có không có hòa tan Lưu Nghị trong lòng nàng hình tượng, ngược lại càng ngày càng thêm rõ ràng, ngay tại băng hoàng không kể ở giữa, chợt nghe Dao Hồng truyền đến Lưu Nghị vào kinh tin tức, sao không thích ra nhìn bên ngoài, Dao Hồng cũng không biết bao lâu không có trông thấy tiểu thư cười như thế vui vẻ, nhưng lập tức nàng liền nhìn thấy tiểu thư thần sắc trở nên vô cùng kiên định, tựa hồ đã quyết định cái gì quyết tâm chậm rãi hướng phụ thân thư phòng đi đến. .

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Loạn thế Gian Hùng

Một ngày này đi đến Kính Huyền, qua nơi đây, cách Lạc Dương tuy nhiên liền hơn hai trăm dặm, nghĩ đến lại có hai ngày liền có thể chạy tới, Lưu Nghị đương nhiên sẽ không trì hoãn, nhưng khi một nhóm đến quan đường mệnh thời điểm, đã thấy nơi đó đã dừng lại mấy trăm tên Hành Thương Kiệu Phu người, bọn hắn cũng không tiến lên, tựa hồ đang chờ đợi cái gì, Lưu Nghị một nhóm thông qua lúc lại có Nhất Trung niên nam tử lên tiếng ngăn cản.

"Vị này Huynh Đài, có gì ngăn ta?" Lưu Nghị chuyển này chính là thường phục, hắn gặp nam tử này ước chừng bốn mươi tuổi niên kỷ, tướng mạo trung hậu, nghĩ đến cản trở mình đương không có ác ý, lập tức khách khí hỏi.

"Công tử có chỗ không biết, lúc đầu nơi đây tiến về Lạc Dương cũng không hiểm trở, chỉ là nguyệt lúc trước Thanh Ngưu Sơn bên trên bỗng nhiên tới một nhóm Tặc Phi, nghe nói là Hoàng Căn Dư Đảng, bọn hắn ở chỗ này ăn cướp quá khứ Thương Hộ, một lời không hợp liền nguy hiểm đến tính mạng, quan quân nhiều lần tiêu diệt toàn bộ bọn hắn luôn luôn dựa vào Sơn Thế ẩn nấp, bây giờ nghe nói Thanh Châu Hoàng Căn lại lên, triều đình đại quân

điều đi Bình Loạn, nhất thời không người để ý tới nơi đây, chỉ là bản huyện huyện lệnh mỗi ngày lại phái quan quân vì những cái kia các đại nhân hộ tống, chúng ta cũng liền chờ ở nơi đây tới đồng hành, công tử người tùy hành rất ít, vẫn là lưu lại chờ nơi đây chờ đi." Nam tử kia gặp Lưu Nghị tuy là cái trang, nhưng quanh thân khí thế lại cũng thường nhân khác biệt, bên người đồng bạn cũng là cực kì điều luyện, tâm đạo có thể là cái nào Đại Thế Gia công tử, bởi vậy ngôn ngữ chỉ bên trong là tường tận hữu lễ.

"A, thì ra là thế, Hoàng Cân Dư Nghiệt, đa tạ vị này Huỳnh Đài hảo ngôn nhắc nhở, tuy nhiên tại hạ chuyện quan trọng mang theo, chờ không được, xin từ biệt." Lưu Nghị ôm quyền mỉm cười liền dời tiến lên, nghĩ hấn thảo phạt Hoàng Cân bách chiến bách thắng, sao lại đem những này Tặc Phi nhìn ở trong mắt ?

"Công tử, ta nhìn công tử cũng giống cái Vũ Dũng người, thế nhưng là những cái kia Tặc Phi người đồng thế mạnh, không ít Gia Đình đông đảo Thương gia đều thụ Đồ Lục, công tử còn cần cần thận a." Nam tử lại khuyến nhủ.

"Xin hỏi tên họ Đại Danh, muốn hướng nơi nào, làm gì nghề nghiệp ?" Được nam tử này nhiều lần ngăn cản, Lưu Nghị chẳng những không giận ngược lại sinh lòng cảm kích, người này thật là một mảnh thành ý, mà lại nhìn đám người liền không có ngăn cản mình tâm tư, phần này thuần lương ngược lại là rất làm cho người khác tán thưởng, lập tức ôm Quyền Đạo.

"Không dám cực khổ công tử hạ hỏi, tại hạ Trần * Lương, làm chút hàng da sinh ý, lần này tiến về Lạc Dương, đáng tiếc bị ngăn cản nơi đây, có phần tổn thời gian mặt trời a." Nam tử đáp lễ về sau thở dài.

"Tốt, Trần huynh có ý tốt, Lưu mỗ nhận, đây là một chút tiền bạc, Huỳnh Đài có thể đi đường dùng, đợi cho đến Lạc Dương về sau nhưng hướng Tây Thành Thanh Vân ngũ hẻm Thượng Đảng Lưu gia Hiệu Buôn bán hàng, bằng này trúc phiến bọn hấn sẽ lấy gấp hai giá tiền thu da của người hàng, tốt, một chút Sơn Tặc không đáng nhắc đến, Lưu mỗ sợ đúng vậy hấn không dám tới." Lưu Nghị phi thân xuống ngựa đi vào Trần * Lương trước mặt, cho hấn một thời ngân lượng cùng một mặt trúc bài, sau khi nói xong không đợi hấn đáp lời liền lại lần nữa lên ngựa, chào hỏi đám người khởi hành.

"Cái này. ." Kỳ thực lúc ấy bạch ngân cũng không phải là thị trường thượng lưu thông tiền, bình thường bách tính thế nhưng là dùng không nổi, cái này một thời ngân lượng sợ có năm lượng đến nặng, mình tất cả hàng hóa đều không đáng số tiền này, nhưng nhìn gặp Lưu Nghị ánh mắt nhưng lại không dám ra nói cự tuyệt, lúc này Lưu Nghị đã từ bên cạnh hấn mà qua.

"Ha-Ha a, nói rất hay, một chút tặc nhân tại Lang Sinh trước mặt lại tính được cái gì!" Lúc này một cái cười mở miệng cười sau lưng Lưu Nghị vang lên, trong lời nói khí mùi phần, nguyên lai lại có một đội kỵ sĩ đi tới, ước chừng có hai ba mươi số, người cầm đầu kia một thân Hắc Y, dáng người nhỏ bé nhanh nhẹn, khuôn mặt không giận tự uy, dưới cằm hơi cằm, hai mắt sáng ngời có thần, xem ra dường như nhận biết Lưu Nghị.

"A, nguyên lai là Mạnh Đức huynh, năm đó vên vện gặp mặt một lần chưa thể cùng huynh tương tự, thật là tiếc vậy. Bất ngờ hôm nay ở đây gặp nhau, Mạnh Đức huynh nói như thế thế nhưng là có nhĩa ý cùng tiểu đệ đồng hành ?" Lưu Nghị quay đầu quan chỉ không khỏi chấn động trong lòng, người vừa tới không phải là người bên ngoài chính là Tào Tháo Tào Mạnh Đức! Lúc đầu hai người gần như chỉ ở Hoàng Phủ Tung trong quán gặp nhau một mặt, tồn tại đã có hai năm xa, bất quá đối với người này khuôn mặt Lưu Nghị như thế nào quên mất, gặp cùng mình cũng là y phục hàng ngày cách ăn mặc, loại dụng huynh xưng chi.

"Cố mong muốn vậy. Không dám mời tai!" Tào Tháo mỉm cười, giục ngựa tiến lên cùng Lưu Nghị song hành mà đi, hấn làm như thế kết giao thiên hạ anh hùng hào kiệt, ngày đó cùng Lưu Nghị thấy một lần liền cảm giác người này bất phàm, về sau quả nhiên chứng minh nó nhãn quang không kém, Lưu Nghị Bách Chiến cũng không thua lập xuống công lao hấn nữa, mới ở phía sau nghe được âm thanh, đã có chút hoài nghi,

Lại nghe người này lời nói liền có thể xác nhận.

"Chả trách Mạnh Đức huynh biết rõ có Tặc Khẩu tại đạo vẫn có thể cùng tiểu đệ đồng hành, người những cái kia kỵ sĩ xem xét chính là bách chiến tinh nhuệ, có thể thấy được ta huynh sử dụng Luyện Tinh lương, tiểu đệ bội phục!" Tào Tháo bên người cái này hai ba mươi cái kỵ sĩ từng cái khôn khéo già dặn, thuật cưỡi ngựa bất phàm, Lưu Nghị một chút liền biết.

"Lang Sinh quá khen rồi, người không phải cũng là như thế, lần này đi Lạc Dương phần lớn là bằng phẳng đại đạo, cho dù tào ngộ những cái kia ô hợp chi chúng, bằng vào ta chờ chỉ lực thì thế nào, nói sử dụng Luyện Tinh lương, Lang Sinh thủ hạ sĩ tốt có thể xưng Hồ Lang Chi Sĩ." Tào Tháo cười nói, Lưu Nghị thủ hạ chiến lực hấn là tận mắt thấy qua.

Nhìn xem trước mặt Tào Tháo nụ cười, có một cái suy nghĩ bỗng nhiên tại Lưu Nghị trong lòng dâng lên, dưới mắt người này cách mình tuy nhiên vài thước chỉ địa, lấy hấn võ nghệ nếu là đột khởi nổi lên nghĩ đến người này nhất định là khó thoát, chẳng phải là nhưng vì sau này đi một đại địch ? Tuy nói không khỏi có chút bi ối, tuy nhiên so sánh cao thấp Thiên Hạ ai còn so đo cái này, người này thế nhưng là chân chính có thể được xưng tụng hùng tài đại lược, sau này nhất định là kinh địch. .

"Lang Sinh tuổi trẻ tài cao, đừng quán tam quân, bây giờ lại được thiên tử tự mình triệu kiến, nghĩ Lai Thăng đang ngày đang ở trước mắt, nhưng vì sao hình như có tâm sự, có thể hay không nói chuyện." Lưu Nghị lòng có đâm chiêu, trên mặt khó tránh khỏi có chút hiển hiện, Tào Tháo thấy rất là không hiểu, lại thấy hấn cúi đầu không nói, liền mở miệng hỏi.

"Ách, Mạnh Đức huynh có chỗ không biết, tiểu đệ không giống huynh trưởng như vậy gia thế, khi còn bé lại nhiều lịch long đông, vốn chỉ nghĩ khoái ý giang hồ ở giữa, tiêu điều tự tại, chỉ là Tổ Phụ một mảnh khổ tâm, không dám làm trái, lúc này mới từ Quân Báo nước, Chiến Trận phía trên tất nhiên là nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, nhưng lần này đi Lạc Dương nhất định có một chút quan trường gút mắc sự tình, tiểu đệ cũng không vui chi, Mạnh Đức huynh chớ trách ta thần thiết với người quen so." Lưu Nghị nghe vậy tính táo lại, nếu là dạng này liền giết Tào Tháo, chỉ là mình cái này Đạo Khâm liền không qua được, lại nói làm sao biết liền không có biến số, Tào Tháo như tại, lịch sử đại phương hướng sẽ còn tiếp tục, mình cũng có đầy đủ ưu thế đánh dẹp thực lực, cùng cái này loạn thế Gian Hùng gan đua ưu khuyết điểm, như hấn không tại, chẳng phải là làm rối loạn bình thường tiến trình, đến lúc đó còn không biết sẽ thêm sinh ra rất nhiều chi tiết, tại mình mà nói cũng chưa chắc đến lợi.

"Lang Sinh chỉ ngôn kinh ngạc, ngày nay thời điểm, nam nhi trượng phu tự nhiên kiến Công lập Nghiệp, há có thể đem một thân sở học giao phó giang hồ ở giữa, lại nói người ta mặt dù vền vện gặp mặt một lần, nhưng Tào mỗ lại đối Lang Sinh tương giao tại tâm, nói gì thân thiết với người quen sơ ? Cái này nhưng không là Lang Sinh bản sắc." Tào Tháo không vui nói.

"Mạnh Đức huynh dạy phải, tiểu đệ lỡ lời, liền theo huynh chỉ ngôn bất đắc dĩ một lần, tuy nhiên tiểu đệ cảm chỉ có cái này thân man lực, lại không thể cùng Mạnh Đức huynh cái này Tri Thế Năng Thần loạn thế Gian Hùng tương đề tịnh luận." Lưu Nghị trêu ghẹo nói, rải rác mấy lời, lại có thể cảm nhận được người này đặc biệt mị lực, khi hắn muốn cùng người tiếp hảo lúc thật là khó mà cự tuyệt, Hứa Từ Tương chỉ ngôn tuyệt không là quá.

"Ha-Ha, nguyên lai Lang Sinh cũng biết việc này, tuy nhiên tiền bối nói đùa tai, không cần coi là thật." Tào Tháo gặp Lưu Nghị nói khôi hài, lại nhắc lên Hứa Từ Tương chỉ ngôn, không khỏi mỉm cười. Hắn lại không biết liền cái này ngăn ngại số Ngôn Chi ở giữa, mình đã trên Quý Môn quan đi một lượt.

"Nói đùa ? Ta nhìn kia Hứa Thiệu nói không sai, lấy Mạnh Đức huynh tài hoa chẳng lẽ không đàm đương nổi Tri Thế Năng Thần ? Vẫn là ta huynh để ý kia loạn thế Gian Hùng ngữ điệu ? Chỉ là không biết sau này sẽ là loạn thế vẫn là Tri Thế, đến Nhật Phương Trường, đến lúc đó liền biết là không nói đùa!" Lưu Nghị đã khôi phục tỉnh táo.

"A, nghe Lang Sinh lời nói, tựa hồ đối với Thiên Hạ Đại Thế rất có kiến giải, sao không xưng Ngôn Chi, để sử dụng cũng lắng nghe điều bổ ích!" Tào Tháo nghe vậy vẫn là mặt mũi tràn đầy nụ cười, nhưng trong mắt lại là bắn ra tinh quang.

"Ha ha, tiểu đệ chỉ nghĩ mới đã cùng huynh trưởng nói rõ, Gia Tổ nhìn lấy Thành Long, nhiều phiên đi lại mới mưu đến xuất thân. Nghị không giống huynh như vậy tài hoa, chỉ có một thân Vũ Dũng, chỉ sợ cũng chỉ có loạn thế mới có thể mở ra sở trường, lấy liền Gia Tổ tâm nguyện. Ta huynh thì không phải vậy, nắm đó thành Lạc Dương bên trong gây nên ai bất kính, lại huynh vẫn vô song toàn, muốn nói Thiên Hạ Đại Thế, xác nhận tiểu đệ hướng Mạnh Đức huynh thỉnh giáo mới là!" Lưu Nghị tâm đạo người khác đối Thiên Hạ Đại Thế không có cái nhìn ta tin, người Tào Tháo nhất định có sâu gặp, cũng phải mở mang kiến thức một chút cái này Đệ nhất hùng chủ nhãn quang, là cho nên hắn mới có ý bóc lên câu chuyện, nhìn Tào Tháo có gì thuyết pháp.

"Đương kim Thiên Hạ, từ Hoàng Cân thế lên về sau, loạn tượng đã hiện, trong triều loạn thần ngoại thích đương quyền, Quân Uy khó đuổi, địa phương dân sinh nhiều vừa khổ không nói nổi. Tại triều, như sử dụng sở liệu không sai, Nội Thần ngoại thích ở giữa tất có đánh cược một lần, gì đại tướng quân cùng Trương Nhượng Triệu Trung bọn người đã sớm được chuyện Thủy Hỏa, tuyệt khó cùng tồn tại! Đại tướng quân ở kinh thành thế lực khó đạt đến loạn thần tất yếu cho người mượn chi thủ, đến lúc đó khẳng định là người chết ta sống! Tại dã, các địa đại viên cũng có ý tại thiên hạ người, nhất thời cũng là khó mà bình thuật! Lang Sinh như thế nào một dũng phu quân, nếu không sử dụng như thế nào sẽ đem người đặt ở trong mắt ?" Tào Tháo cũng không bởi vì cùng Lưu Nghị lần thứ nhất đàm luận mà có chỗ mặt mũi, ngược lại đem Kỳ Tâm bên trong suy nghĩ đều nói ra, lộ ra cực kỳ lớn độ, mà hắn phần này nhãn quang cũng là tinh chuẩn vô cùng, so với Trương Hống cao hơn một bậc, nghe Lưu Nghị trong lòng bội phục không thôi, không hổ là tuyệt đại kiêu hùng!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Bế Nguyệt chi các

Lưu Nghị cùng Tào Tháo một chuyến này thật đúng là gặp chúng nhân khẩu bên trong Tặc Phi, tại quan trên đường ngăn cản bọn hắn đường đi, xem ra phải có năm sáu trăm người, nhưng Lưu Tào hai người lại là đều không một chút về sợ hãi, bên cạnh bọn họ chung vào một chỗ tổng cộng mới 50 không đến kỵ binh, nhưng lại là bách chiến tinh nhuệ, lấy bọn hắn kinh nghiệm, đối phó trước mắt dạng này ô hợp chi chúng, năm mười kỵ đã là đủ.

Nhưng trận chiến đầu này nhưng không có như hai người suy nghĩ như vậy đánh nhau, đương Lưu Nghị từ Lưu Lục trong tay tiếp nhận Huyết Long kích muốn thao luyện một chút Kích Pháp thời điểm, Tặc Chúng bên trong cũng không biết là ai hô một tiếng "Kim Lang tướng quân!" Sau đó cái này năm sáu trăm người đúng là chạy tứ tán, tốc độ mau lẹ vô cùng, năm đó Lưu Nghị thảo phạt Hoàng Cân thời điểm, trên tay đối phương chiến tướng tính mệnh thực sự quá nhiều, sau cùng Tặc Quân đúng là nghe Lưu Lang Sinh chỉ danh mà biến sắc, gặp Kim Lang cò đến liền trông chừng trốn xa, trong tay hắn chỉ này Huyết Long Đại Kích cũng nhiều có tặc nhân nhận biết, bọn hắn lúc đầu đúng vậy một đám hội binh, chỉ muốn thừa dịp loạn dựa vào ăn cướp mà sống, ai biết hôm nay vậy mà chọc tới cái này sát tinh, ai còn dám ở trước mặt hắn dừng lại ?

Gặp tình trạng này, Tào Tháo tại lập tức cất tiếng cười to, không ngừng tán dương Lưu Nghị Dũng Vũ danh tiếng, mà Lưu Lăng Sinh lại là một mặt phiền muộn, vốn muốn mượn những này Phi Tặc luyện luyện võ nghệ, ai ngờ bọn hắn gặp Huyết Long kích đúng là một tiếng không phát lòng bản chân bồi đầu, làm hắn ngay cả truy kích đều quên, trong lòng còn tại không ngừng từ trách, hảo hảo dùng cái gì Huyết Long kích a? Tùy tiện làm đem trường thương chẳng phải giết đến thống khoái sao?

Tuy nhiên lần này nháo trò cũng chậm trễ hai người hành trình, Lưu Nghị dứt khoát buổi chiều ngay tại bên cạnh ngọn núi mời Tào Tháo ăn một bữa thịt rừng, hắn đồ nướng thủ pháp có thể nói tinh thâm, Mạnh Đức cũng là ăn đến miệng đầy chảy mỡ, lớn tiếng gọi tốt; tuy nhiên Lưu Nghị cũng không phải để hắn ăn không, ép buộc Tào Tháo đáp ứng tại Lạc Dương Thiên Hương lâu mời hắn dừng lại, khiến cho loạn thế Gian Hùng dờ khóc dờ cười lại cũng

chỉ có thể nhận lời.

Buổi chiều hai người ăn đồ nướng, uống vào mỹ tửu, nói lên thiên hạ anh hùng cũng rất có chỉ điểm giang sơn hào hùng, đối với Lưu Nghị mục đích của chuyến này, Tào Tháo rất sáng suốt không có hỏi nhiều, lần đầu rắn chắc, sự tình hỏi được quá nhiều ngược lại không ổn, một đêm này hai người uống đến là nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, Tào Mạnh Đức nhìn quang cao xa, hào khí ngang dọc, thêm nữa tài hoa, hoàn toàn chính xác để Lưu Nghị say mê, nếu không phải biết tương lai phát triển, hiện tại Tào Tháo hoàn toàn chính xác có thể làm mình tri giao, tuy nhiên cho dù về sau sa trường là địch lại có thể thế nào, cái gọi là mà cần thành Danh Tù cần say, lớn nhất địch nhân chưa hẳn liền không phải tốt nhất tri kỷ.

Đội nhanh đến Lạc Dương thời điểm, hai người đã là một bộ nghiêm chỉnh nhiều năm hảo hữu bộ dáng, Lưu Nghị tính tình sáng khoái, Vũ Dũng hơn người, lại là Năng Chinh Quán Chiến, Tào Tháo cũng đánh giá rất cao cùng hân. Hai người một đường cũng cười đồng hành, tiến vào thành Lạc Dương Môn Triệu Hải vậy mà đã đang đợi, Tào Tháo gấp có ngoại nhân cùng Lưu Nghị xin lỗi một tiếng liền trước rồi đi, đương nhiên hân tại thành Lạc Dương bên trong địa chỉ sớm đã cáo tri.

"Từ biệt mấy năm, huynh trưởng hùng phong càng hơn trước kia, gần nghe ta huynh đại thắng Ô Hoàn Thiên Hạ Dương Danh, đệ thực là vui sướng trong lòng, cho nên đặc địa chờ đợi ở đây huynh trưởng vào thành." Triệu Hải chỉ là đánh giá Tào Tháo một lời liền tới đến Lưu Nghị trước mặt đầy mặt nụ cười thì lễ nói, trong ánh mắt lại có hỏi thăm chi ý.

"Ha-Ha, ngươi ta huynh đệ, làm gì dùng khách khí như thế, vừa rồi kia là Đại Tư Nông Tào Tung đại nhân công tử Tào Tháo Tào Mạnh Đức, ngươi sẽ không không biết đi, huynh đệ ngươi chờ đợi ở đây vì huynh nhất định là có việc, nói đi, ngươi biết ta không thích vòng vo." Lưu Nghị lơ đãng nói, hân trông thấy Triệu Hải bộ dáng như vậy liền biết hân nhất định có việc, nếu không sẽ không ở thành môn cần cùng với chính mình.

"Huynh trưởng quả nhiên thần cơ diệu toán, không hổ. . ." "Nói sự tình!" Lưu Nghị ngắt lời nói.

"Huynh trưởng mượn mấy bước nói chuyện, đệ cùng ngày trước cùng người lên đây đưa, làm sao thế không bằng người, được người. . . Mong rằng huynh trưởng vì tiểu đệ ra cái này miệng ác khí." Triệu Hải nhìn xem bốn phía, đem Lưu Nghị kéo đến một cái yên lặng nơi hẻo lánh, liền vén ống tay áo lên, chỉ gấp trên cổ tay nặc đại nhất đạo tím xanh tay ngắn, bước chân cũng là có chút lảo đảo, nghe hân nói có ý tứ là được người khác khi dễ tìm Lưu Nghị trợ quyền.

"Mẹ nó ai dám như thế lần ta huynh đệ, yên tâm, hân đúng vậy Thiên Vương lão tử vì huynh cũng phải vì ngươi xuất khí! Ân, chờ một chút, ngươi sẽ không lại đã làm gì thương thiên hại lý sự tình a? Nếu là như thế lão tử chẳng những không cho ngươi xuất khí còn phải đánh ngươi." Lưu Nghị này Nhân Cực nặng bằng hữu tình ý, Triệu Hải bất luận làm người như thế nào đối với hân lại là một mảnh chân thành,

Nhìn hân thương thế lúc này đúng vậy tức giận trong lòng, nhưng lập tức tưởng tượng, cái này tiểu tử cũng không phải cái gì tốt đồ vật, nói giáo cho giấc sự tình hân cũng không thể làm.

"Huynh trưởng yên tâm, năm đó ta phải huynh trưởng đề điểm đã sớm sẽ không vì những cái kia hoang đường sự tình, lần này người kia thật là ý thể hiếp người, tiểu đệ là không thể nhịn được nữa a." Lưu Nghị lời nói bên trong tuy có trách cứ chi ý, nội khí lại là thật, Triệu Hải lúc này nhưng trong lòng rất là cảm kích, vội vàng giải thích nói.

"Tại cái này thành Lạc Dương bên trong, ai còn dám khi dễ ngươi Triệu công tử, không phải hổng ta a?" Lưu Nghị bỗng nhiên trong lòng run lên, ý thể hiếp người? Triệu Hải thế nhưng là Triệu Trung cháu yêu, có thể lần hân nhưng tuyệt đối không phải lương thiện, định cũng là quan lớn Đại Hộ, vậy mình phải làm như thế nào? Huống hồ Triệu Hải lần này hành động chưa hẳn không phải Triệu Trung thăm dò mình, nhưng phải cần thận chỗ chỉ, hân hỏi được nhẹ nhõm nhưng trong lòng tưởng niệm thay đổi thật nhanh.

"Đại ca, tiểu đệ sao dám lừa gạt huynh trưởng, nói thật, tiểu đệ một mực đối kia Bích Nguyệt trong các Điều Thiên mà cô nương tình hữu độc chung, đều cùng Tổ Phụ nói qua, chuẩn bị chính thức nạp nàng làm thiếp, thực là chân tâm thực ý, ai ngờ kia đại tướng quân Hà Tiến cháu trai vợ Hà Trùng không thêm nói đạo lý, càng muốn điểm Thiên nhi tiếp khách, tiểu đệ khí tuy nhiên cùng hân lý luận, một lời không hợp động thủ, ai ngờ hân thủ hạ Vũ Dũng chi sĩ rất nhiều, tiểu đệ không địch lại, đồ thụ Kỳ Nhục, về nhà cáo tri Tổ Phụ hân cũng chẳng quan tâm, đại ca, tiểu đệ tuy nhiên hoàn khổ, cũng là bảy thước nam nhi, lần này ủy khuất há có thể tiếp nhận?" Triệu Hải nói sau cùng vậy mà đã trong mắt chứa nước mắt, xem ra cái này hoàn khổ công tử cũng là động chân tình.

"Thì ra là thế, chi Yếu Đạo lý tại ngươi một bên, vì huynh liền sẽ không sợ cái này đại tướng quân chi chất! Ngươi nói đi, muốn ta như thế nào?" Lời nói này Lưu Nghị nói hào khí ngang dọc, Khả Tâm Trung Phương mới cũng không biết suy nghĩ nhiều ít, nhìn Triệu Hải thần sắc tuyệt không giống như giả mạo, những người kia không dám ở hân trên mặt lưu lại thương thế cũng là lẽ thường, lại nói Triệu Trung đã biết việc này, liền chưa hẳn không biết Triệu Hải đến tìm mình, nói không chừng liền có người âm thầm theo dõi, tốt chính quan sát thái độ, tuy nói tội Hà Tiến hoàn toàn chính xác có chút mạo hiểm, nhưng việc này như thành cũng có thể cho mình mang đến rất lớn có ích, đáng giá mạo hiểm một lần.

Cái này Bế Nguyệt các chính là Đông Đô đệ nhất nổi danh Kỹ Quán, Lưu Nghị tuy là không tốt đạo này nhưng Bế Nguyệt bốn hoa điểm danh lan xa, tung tại Yên quận cũng có nghe nói, cái này Điều Thiên mà chính là bốn hoa một trong, các nàng đều là thanh quan, từng cái mỹ mạo như hoa, chừ nghệ tinh thông, khó trách Triệu Hải sẽ vì khuyên đảo.

"Đa tạ huynh trưởng, tiểu đệ kiếp này có thể được huynh trưởng là bạn, may mắn thế nào chi! Mấy ngày nay kia Hà Trùng mỗi ngày đều tại Bế Nguyệt trong các, thỉnh cầu huynh trưởng đêm nay đóng vai thành tiểu đệ tùy tùng, vì ta xuất khí là được, ta biết huynh trưởng lần này ý đồ đến, cho dù không báo thù này cũng không dám tiết lộ huynh trưởng thân phận, đến lúc đó chỉ cần kiếm về mặt mũi là được, về phần kia Hà Trùng vẫn còn muốn thủ hạ lưu tình." Triệu Hải cảm kích nói.

"Đi, lão tử hôm nay liền muốn mở mang kiến thức một chút cái này nha nội như thế nào phách lối." Nghe Triệu Hải có chút thành khẩn lời nói, Lưu Nghị cũng là có chút động dung, cái này tiểu tử cũng không phải đầy đủ không vì mình suy nghĩ, sợ không chế không nổi đã thương Hà Trùng coi như không

ồn, liền xông điểm ấy đáng giá giúp hần.

Triệu Hải đồng ý một tiếng, lúc này sắc trời đã tối, hần liền dẫn Lưu Nghị hướng Bể Nguyệt các mà đi, Lưu Nghị chỉ dẫn theo đồ tiễn cùng Lưu Thất hai người, còn lại đám người trước đem hàng hóa đưa đến Hiệu Buồn chờ, không một hồi liền tới đến một ồn ào chỗ. Chỉ gặp một Lầu Các lập địa mà lên ước chừng cao khoảng năm trượng, tại các loại Đăng Hoa thấp thoáng hạ lộ ra lồng lẩy dị thường, cửa ra vào dòng người rộn ràng, thỉnh thoảng có xe ngựa ở trước cửa dừng lại hạ khách, tiến vào người phần lớn là quần áo hoa mỹ, cửa ra vào chỗ đứng tiếp khách người cũng là vẻ mặt tươi cười! Đại môn cao có trượng năm, lộ ra khí thế bất phàm, Môn trên đầu cùng nhau biển bài sách lớn Tam Tự "Bể Nguyệt các".

"Huynh trưởng, người nhìn cái này Bể Nguyệt các như thế nào?" Triệu Hải dừng bước lại hỏi.

"Tốt địa phương, quả nhiên có chút mọi người khí độ, lần trước Lạc Dương vội vàng một nhóm chưa kịp đến đây, hôm nay cũng phải kiến thức một phen!" Lưu Nghị có chút ngạc nhiên tại cái này Hán Triều giải trí nơi chốn khỏi Hoành Đại khí, xem xét đúng vậy Danh gia thủ bút, đặt ở hậu thế nhất định là một cấp năm sao, như thế địa phương, hoa này phí nghĩ đến cũng sẽ không thiếu, Bể Nguyệt các bốn Đại Hoa khỏi, ngược lại là có chút ý tứ.

Triệu Hải mỉm cười, cũng không nói nhiều, mấy người liền hướng đại môn mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Thanh lâu tranh phong

Cửa ra vào đãi khách người gặp Triệu Hải đến hiển nhiên biến sắc, lập tức liền có một người cười rạng rỡ tiến lên đón đến chiều dài, hết sức ân cần, mà Lưu Nghị trông thấy còn một người khác lại là vội vã chạy vào trong môn, nghĩ đến là mặt báo đi. Triệu Hải cũng không lý người này, mang theo một đám liền hướng trong môn đi đến, đối Bể Nguyệt các đường hần nhưng là xe nhẹ đường quen, Lưu Nghị tinh tế quan sát, cái này Bể Nguyệt các chiếm Địa Cực lớn, đình đài Lầu Các càng là Suyai tinh tế, ngoại trừ lầu chính ồn ào náo động bên ngoài, còn có rất nhiều biệt viện bên trong ẩn ẩn truyền ra nam nữ trêu chọc thanh âm, xác nhận tương đối cao một điểm nơi chốn.

Lại đi một lát, phía trước xuất hiện một gian tầng hai Tiểu Lâu, trước lầu đơn độc Nhất Viện, nhìn Na Lâu các hoa cỏ xác nhận bốn Đại Hoa khỏi nơi ở, nơi đây càng so nơi khác lộ ra Thanh U thanh nhã, nhìn thấy lầu này, Triệu Hải bước chân cũng nhanh hơn, trong lòng của hần lúc này thế nhưng là rất là lo lắng, bốn Đại Hoa khỏi tuy nói là thanh quan, bán nghệ không bán thân, có thể Hà Trùng thân phận nếu là dùng sức mạnh các nàng cũng là không thể làm gì. Đừng nói mình đối Diêu Thiên mà hữu tình, đúng vậy chỉ riêng vì mặt mũi hần cũng không thể dễ dàng tha thứ việc này phát sinh.

"Triệu công tử, Triệu công tử dừng bước." Lúc này thân sau khi vượt qua đến một trận tiếng bước chân dồn dập, một người mặc lồng lẩy cảm bào nam tử trung niên tại mấy cái tùy tùng chen chúc phía dưới chạy tới, người này khoảng ba mươi niên kỷ, dáng người to mọng, đầy mặt bóng loáng, xem ra bình thường đúng vậy quen sống trong nhung lụa rồi, phen này chạy chậm cũng làm đầu đầy đại hần, rất là làm khó hần.

"Nguyên lai là Trương Lâu Chủ, không biết Lâu Chủ cản trở tại hạ nhưng vì sao cho nên?" Triệu Hải hỏi, người này chính là Bể Nguyệt các chủ nhân Trương Phàm, đối với hần Triệu Hải ngữ khí vẫn có chút khách khí.

"Hôm nay cái này thiên hương lầu được Hà Công Tử bao hết, nói là muốn chiều dài khách quý, đặc biệt mời Tiên nhi cô nương tiếp khách, Triệu công tử nếu là có hào hứng tại hạ ngay lập tức an bài Nguyệt nhi cùng Linh Nhi đến tứ Hậu công tử." Trương Phàm thờ hồn hần không thôi nói, trên mặt tuy là nụ cười nhưng cũng mang theo ưu sầu chi sắc.

"Trương Lâu Chủ, Triệu mỗ hôm nay đến đây vì sao người không phải không biết đi, ta lại hỏi người, người nhưng là thật muốn ngăn ta?" Triệu Hải nghe vậy sắc mặt lập tức biến, lạnh giọng hỏi, dù sao cũng là đại hần nói danh hoàn khó, nói tới nói lui thật là có điểm uy thế, Lưu Nghị một bên thờ ơ lạnh nhạt trong lòng buồn cười.

"Không dám, không dám, tiểu nhân sao dám ngăn cản Triệu công tử, mà dù sao là Hà Công Tử trước đây, ngài biết, tiểu nhân cũng là tình thế khó xử a." Trương Phàm bắt đầu đi nói.

"Người khó xử Triệu mỗ biết, nói ta nói với người ở nơi này, chuyện hôm nay, hết thảy từ ta gánh chịu, cùng Bể Nguyệt các vô can, nếu là Trương Lâu Chủ một vị ngăn cản, tại hạ liền cho rằng người là tại thiên vị kia Hà Trùng, đại tướng quân uy phong thật to, Triệu mỗ không thể trêu vào a. . ." Đừng nhìn Triệu Hải ngày thường cùng Lưu Nghị một chỗ ngoan ngoãn, nhưng đối phó lên những người này đến thế nhưng là rất có mức độ, sau khi nói xong cất bước liền đi, Trương Phàm cũng không dám ngăn cản, đành phải buông tha, nói thêm gì đi nữa liền muốn kết thù.

"Nha, Triệu công tử tới, đáng tiếc đêm nay cái này thiên hương vườn được nhà ta thiếu chủ bao xuống, tất cả người đợi không được đi vào, ngài vẫn là mời trở về đi." Tới cửa sân, lại có hai cái đại hần vạm vỡ đón lên, tuy là nói khách khí, nhưng trong tươi cười lại có giọng mỉa mai chi ý.

"Hừ, Hà Trùng coi như bỏ qua, bằng hai người các ngươi nô tài cũng dám can ta ? Lăn đi!" Triệu Hải hừ lạnh nói, hắn cùng Hà Trùng vô luận như thế nào vẫn là thân phận ngang nhau, há có thể dung hân hạ nhân bắt lặc.

"Ha ha, Triệu công tử uy phong thật to a, nhưng ngài cũng không cần khó xử tiểu nhân a, tiểu nhân cũng là vì Triệu công tử ngài tốt, đừng lại giống lần trước đồng dạng." Hai người này đúng là may mắn không sợ, nói gần nói xa còn đối Triệu Hải công khai trào phúng, xem ra nhất định là Hà Trùng tâm phúc mới có ý lại không sợ gì.

"Hai người các ngươi là cái gì Vương Bát đồ vật, nô tài không có nô tài dạng, dám cùng ta huynh đệ nói như thế ?" Triệu Hải nghe xong hai cái này nô tài cũng dám bóc mình vết sẹo, không khỏi giận dữ, lúc này Lưu Nghị tiến lên một bước, quát lớn, vừa dứt lời đã là chia tay một cái và miệng đem bên phải đại hán kia rút thành lãn đất hồ lô, cùng tay nắm lấy bên trái đại hán cổ áo một cái nhấc lên đi đầu đi vào trạch viện, bên phải người kia được Lưu Nghị một tát này đánh cho cùng máu phun ra bảy tám khóa hàm răng, trên mặt kịch liệt đau nhức vô cùng, như mổ heo hết thâm lên, mà được Lưu Nghị tay cầm người kia thì là toàn thân bất lực, hai tay rũ xuống, nhất thời không có chủ ý, thấy Triệu Hải trong lòng mừng rỡ, ngày bình thường hai người này cũng rất có chút bản lĩnh,

Ý vào Hà Trùng càng là ngang ngược can rờ, không ngờ đến tại Lưu Nghị trước mặt liền giống như hải đồng.

"Triệu Hải, lần trước ta đã đối ngươi thủ hạ lưu tình, ngươi còn dám tới gây hấn sinh sự, làm tổn thương ta hạ nhân, đừng tưởng rằng công tử không dám đối ngươi động thật." Nghe thấy ngoài phòng kêu thảm, Hà Trùng lập tức ở năm sáu Danh Kiếm tay dưới hộ vệ vọt ra, trông thấy trong viện trắng cảnh cũng là nổi giận phùng phùng, tại cái này thành Lạc Dương bên trong ai dám đối với hân hạ nhân hạ này ngoan thủ ? Lập tức hung ton nói.

"Làm tổn thương ta huynh đệ trước đây, ngươi còn dám kêu to ? Ngươi hai cái này hạ nhân không phân tôn ti, dám nhục em ta huynh, Lão Tử là có ý tốt giúp ngươi quản giáo, tránh khỏi ngày sau mất mặt, chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng, cái gì đồ vật." Lưu Nghị tiến lên một bước cất cao giọng nói, tay trái nhẹ nhàng vung lên, liền đem đầu kia đại hán ném vào trong bụi hoa, về sau còn nhẹ khế vẩy vung tay, một mặt nhẹ nhõm bộ dáng.

"Hừ, Triệu Hải, ta nói ngươi hôm nay tại sao dám như thế lớn mật, nguyên lai tìm chỗ dựa, tuy nhiên ngươi chó đắc ý, chỉ là một cái mềnh phu ta Hà Trùng cũng sẽ không sợ, tiểu tử, ngươi nghe cho ta, chẳng cần biết ngươi là ai, đánh ta hạ nhân đồng dạng muốn. . ."

"Ngậm miệng!" Hà Trùng lời còn chưa nói xong, Lưu Nghị đã là đương đường hét lớn một tiếng, giống như bình trong đất lên một đường kinh lôi, uy danh kinh người! Hai đạo như điện ánh mắt rơi vào đối phương trên thân, mấy năm này hân thân kinh bách chiến, chính là mấy vạn Hoàng Cân nghe thứ nhất uống cũng là lo sợ té mặt, huống chi Hà Trùng cái này hoàn khổ, lập tức liền lùi lại mấy bước, ánh mắt không dám cùng Lưu Nghị tương đối, mà mấy cái kia Kiếm Thủ thì nhao nhao bảo hộ ở chủ nhân trước người, Lưu Nghị một ngưng tới tại mặt đất, hừ lạnh nói: "Nhất gan trộm cướp, cũng dám can rờ!"

"Hà Trùng, ngươi We Got Married - ta kết oán đều là Điều cô nương sự tình, hôm nay liền cùng ngươi làm kết thúc, chỉ cần ngươi thủ hạ có bất kỳ người nào có thể thắng được qua ta huynh trưởng, Triệu mỗ ngày sau lại không dây dưa, trái lại ngươi như thua cũng là như thế, ta cũng không còn so đo ngươi lần trước vô lễ tiến hành, Hà Trùng, ngươi có dám một cược ?" Nhìn đối phương đáng vẻ chật vật, Triệu Hải càng là trong lòng hoan hỉ, lập tức đoạt trước nói.

"Chờ một chút, liền đám này phế phẩm ? Huynh đệ ngươi cũng quá coi thường ta, để bọn hắn cùng đi, đồ ước như cũ, nếu không ta sợ cái này nhất gan trộm cướp không dám cùng ngươi đồ đầu." Lưu Nghị nghe xong Triệu Hải mở miệng, cảm thấy như thế vô cùng tốt, lại sợ Hà Trùng không dám đáp ứng, lập tức ra vẻ khinh miệt kích chí.

"Tốt, đây chính là ngươi nói, cược liền cược, Triệu Hải, ngươi cũng không nên thua không nhận nợ!" Hà Trùng nghe xong quả nhiên mắc lừa, vốn đang khiếp sợ Lưu Nghị kinh người uy thế thấp thỏm trong lòng, ai ngờ hắn dám như thế khinh thường, mình thủ hạ những này Kiếm Thủ thế nhưng là thúc phụ vì hân thân tuyền chỗ ngồi hộ vệ, từng cái thân thủ bất phẩm, lấy sáu địch một, coi như ngươi thanh niên này như thế nào đến sợ cũng không địch lại, ngay lập tức mở miệng, hiện tại hắn đảo ngược mà sợ Triệu Hải đối giọng, ngữ khí mui phần cường ngạnh.

"Ta huynh trưởng nói đúng vậy ta, Triệu mỗ nam nhi trọng phụ, há có thể quyệt nợ, ngươi cho rằng đều giống như ngươi như vậy nhất gan trộm cướp." Đối với Lưu Nghị Triệu Hải lòng tin mười phần, nghe vậy khinh thường nói.

"Hừ, lên cho ta." Được Lưu Nghị cùng Triệu Hải ba lần bốn lượt trở thành nhất gan trộm cướp, Hà Trùng lúc này nổi giận muốn điên, thét ra lệnh thủ hạ Kiếm Khách cùng lên đồng thời cũng làm một cái trầm xuống thủ thế, người này thực sự quá mức đáng hận, không giết khó mà triệt tiêu hân vũ nhục đối với mình.

"Nhớ kỹ ngươi đã nói nói." Đối mặt với sáu cái mắt lộ ra hung quang muốn nhắm người mà phê Kiếm Thủ, Lưu Nghị vẫn như cũ là chấp hai tay sau lưng, một bộ vẫn đạm phong khinh bộ dáng, cười nói với Hà Trùng xong sau, hắn chủ động phát khởi công kích, những này Kiếm Thủ có thể được đại tướng quân trọng dụng, dĩ nhiên không phải hạng người vô năng, mà còn có lấy một bộ hợp kích chi trận, tuy nhiên ở trong mắt Lưu Nghị bọn hắn cùng Triệu Trung thủ hạ cái kia tên là Triệu Kháng Kiếm Khách căn bản vô pháp đánh đồng.

Cái này một trận chiến không cần phải suy nghĩ nhiều, Lưu Nghị chỉ dùng đồng dạng bản lĩnh liền đem sáu Danh Kiếm khách đồ nhào trên mặt đất, bọn hắn thậm chí còn không kịp triển khai Hợp Kích Chi Thuật, Thiên Hạ Vô Công, Duy Khoái Bất Phá! Lưu Nghị chỗ ý lại đúng vậy hắn không phải người tốc độ, Mã Chiến bên trong, hân loại tốc độ này phải bị hạn chế, nhưng bây giờ đi bộ Đoàn Đả, đúng vậy mạnh như Cam Ninh Triệu Vân ở trước mặt hắn cũng là thủ nhiều công ít, lại càng không cần phải nói cái này sáu Danh Kiếm khách, đương nhiên Lưu Nghị ra tay vẫn là có chừng mực, đại tướng quân cũng không thể đắc tội quá chết, những này Kiếm Khách trở về điều dưỡng cái nửa tháng ứng nhưng khôi phục.

"Có chơi có chịu, chúng ta đi, vị này Huynh Đai, thỉnh cầu lưu lại tính danh!" Hà Trùng một bên thấy trong lòng kinh hãi, ngày bình thường Y Nhược Trường Thành những này Kiếm Khách ở đây mặt người trước đúng là không chịu được như thế, hắn tuy là hoàn khổ, vẫn còn tự cao thân phận, đương hạ đẳng cái này mấy Danh Kiếm khách giảng co về sau liền mở miệng mà đi, đi ngang qua Lưu Nghị bên người thời điểm không quên trầm giọng hỏi, tuy nhiên ngữ khí không dám tiếp tục khoa trương.

"Tại hạ đi chưa đổi tên, ngồi không đổi họ, Ngu Sơn Tô Thanh Thành là." Lưu Nghị cao giọng đáp, bản này đúng vậy hần hậu thế tên thật, nói đến tất nhiên là không có nửa điểm tâm hư.

"Ngu Sơn Tô Thanh Thành ? Hà mỗ nhớ kỹ." Hà Trùng hận hận nói xong liền đem người rời đi, hần cùng Triệu Hải mâu thuẫn là không ra gì, hôm nay có người này tại, hần đã bị bại triệt để!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Quân Tử Chi Đạo

Bên này Hà Trùng mới cũng không quay đầu lại mang theo thủ hạ đám người lẫn nhau nâng cái này rời đi, đại môn trước đó đã xuất hiện hai cái yêu điệu thân ảnh, bên trái khoác áo choàng, rơi xuống bên dưới mặc váy màu xanh lá, hai mắt giống như Tinh, mỗi son như nguyệt, rất có "Ra nước bùn mà không nhiễm, thanh liên mê hoặc lòng người." Hường tới! Bên phải xinh đẹp áo trắng như tuyết, không nhuộm bụi trần, son phấn nhạt thì, mặt mày ẩn tình, đúng như Thục Dựch chi khiết!

Như thế tuyệt sắc đặt song song tại trước, cười duyên dáng, há có thể không cho nam nhi thất hồn lạc phách ? Đây cũng là Bế Nguyệt các bốn Đại Hoa khôi trong đó hai người, Thanh Y nữ tử tên gọi Diêu Thiên, chính là thiên hương vườn chi chủ, sở trường về các loại vũ đạo; cũng là Triệu Hải nhớ thương người, nhìn cái này tướng mạo thật có này mị lực, người mặc áo trắng chính là Phương Tiên Nhi, tuyệt thực Trai Chủ người, cảm kỳ thư họa đều tinh thông, so với đương kim Tài Nữ Thái Diễm ngoại trừ xuất thân bên ngoài cũng là không thua bao nhiêu.

"Triệu công tử, người. Người đã tới, Nô gia tuy có tâm cự tuyệt, nhưng lại thân bất do kỷ. ." Một lời nói nói đến đáng thương Sở Sở, đạo không hết ủy khuất tình hoài, sau cùng còn lấy tay áo che mặt, châu lệ ngấm rù xuống, như thể về Triệu Hải nơi nào còn có nửa điểm oán trách, vội vàng tiến lên ôn nhu trấn an, thật lâu mới chuyển buồn làm vui, lúc này hai mắt thấy ẩn hiện nước mắt, đem một trương như hoa kiều nhan càng là sắc sảo không gì sánh được, Lưu Nghị trong lòng cảm thán đừng bảo là Triệu Hải cái này hoàn khổ, trước mắt Ngọc Nhân chính là mình trong lòng cũng sinh ra thương tiếc chi ý, nếu như đây là diễn kỹ đặt ở hậu thế cảm cái Tiểu Kim Nhân chơi đồng dạng.

"Thiên nhi yên tâm, cái này Hà Trùng sau ngày hôm nay tất không còn dám đến đây dựa, ta tự nhiên báo cáo Tổ Phụ, sớm ngày đưa người cưới vào Triệu phủ, cũng tiết kiệm ở chỗ này trời Thiên Thương tinh thần." Triệu Hải ngữ khí ôn nhu vô hạn, nhất thời không kềm chế được.

"Thiên nhi có thể được công tử chiếu cố, tâm nguyện đã trọn, nơi nào còn dám yêu cầu xa vời, Triệu công tử, khách quý vẫn còn, để Nô gia một lần nữa Khai Yến như thế nào, vừa lúc Tiên nhi muội muội cũng ở chỗ này, sẽ không chậm trễ khách quý." Diêu Thiên mà biểu lộ trả lời đều là vừa đúng, mê đến Triệu Hải điên đảo tâm thần, sau cùng lại đem chủ đề dẫn tới Lưu Nghị trên thân, mới gian ngoài động thủ, các nàng không tiện quan sát, nhưng Triệu Hải xưng cái này Tô Thanh Thành vì đại ca thể nhưng là nghe được rõ ràng, cũng không dám lãnh đạm.

"Là, là, vẫn là Thiên nhi nói rất đúng, đây là Triệu mỗ huynh trưởng Ngu Sơn Tô Thanh Thành, đại ca, vị này chính là ta đề cập với người lên Diêu Thiên mà cô nương, vị này chính là tuyệt thực Trai Chủ người Phương Tiên Nhi cô nương." Triệu Hải nghe xong mới tỉnh giấc, có chút ngượng ngùng cho song phương giới thiệu, mới hần nhất tâm ghi nhớ lấy mỹ nhân, lại đem Lưu Nghị vắng vẻ một bên.

"Thiên nhi gặp qua Tô đại ca, Phương Tiên Nhi gặp qua Tô công tử." Nhị Nữ đều là tiến lên chính đón trang phục làm lễ, Phương Tiên Nhi còn đặc địa len lén đánh giá Lưu Nghị một phen, người này chiều cao tám thước, khí Vũ Hiên ngang, quanh thân lộ ra một cỗ hào khí lại cùng nàng bình thường kết giao những cái kia danh nhân Tài Tử khác nhau rất lớn, nàng cũng là bởi vì phải làm bởi mới có thể như thế.

"Ha-Ha, như thế xinh đẹp thật sự là ta thấy mà yêu, Khuông Dận tốt nhân lực." Lưu Nghị cao giọng khen, lúc đầu lần đầu gặp mặt liền khen người hình dạng rất có điểm thất lễ, nhưng nói từ này Tô Thanh Thành trong miệng nói ra lại có một loại đương nhiên hương vị.

Này tửu yến thu thập cực kì mau lẹ, không một hồi liền một lần nữa bày lên, Triệu Hải cùng Lưu Nghị ngồi đối diện nhau, Diêu Thiên mà cùng Phương Tiên Nhi thì là tương bồi ở bên, Triệu Hải hôm nay tâm nguyện được đền bù, hăng hái, tọa hạ liền cùng Lưu Nghị không ngừng mời rượu, Diêu phương hai người tự nhiên cũng không thiếu được kính tặng, Lưu Nghị tất nhiên là rượu đến chén làm, cái này Bế Nguyệt các cũng liền tương đương với hậu thế cao cấp hộp đêm, hần tự nhiên không ít đi qua, cũng là có nhiều gặp dịp thì chơi tiến hành, tuy nhiên hôm nay bên người Phương Tiên Nhi tư sắc cố là tuyệt mỹ, lại có một loại lẫm nhẫm không thể xâm phạm khí chất, tăng thêm tâm hần không ở chỗ này, chỉ là ngồi nghiêm chỉnh thỉnh thoảng cùng Triệu Hải uống rượu.

Nhưng Tiên nhi cô nương cũng không biết hần tâm tư, dĩ vãng hần chỉ hận một chút Đổng Đồ Lăng Tử đối nàng chân tay lỏng lỏng, thường thấy nam tử ở trước mặt nàng điên đảo tâm thần đáng vẻ, đúng vậy những cái kia Danh Sĩ Tài Tử cũng không ngoại lệ, nhưng hôm nay cái này Tô Thanh Thành ngoại trừ ngay từ đầu lễ phép thường thức bên ngoài dường như hồ đồ nàng làm như không thấy, cái này lại khiến nàng trong lòng bất bình, vừa lúc Triệu Hải lúc này mở miệng mời nàng khảy một bản trợ hứng, lúc này liền nghĩ tại nam tử này trước mặt lộ bên trên một tay, nhìn hần như thế nào ?

Lúc này có hạ nhân đặt lên cầm án, Phuong Tiên Nhi gót sen uyển chuyển đi vào trước án lấy một cái tuyệt mỹ tư thế ngồi xuống, ngọc thủ nhẹ nhàng khẽ vỗ,

Êm tai Cầm Thanh liền chậm rãi vang lên, kia Cầm Thanh sơ như rách dòng chảy, chậm mà có điều. Bổng Kỳ Phong nổi lên, dâng nhân tâm tinh thần, lại chuyển lại giống như Cổ Tự thiên chuông. Không Minh Thanh Linh. Lưu Nghị nghe được tâm thần thanh thản, Triệu Hải càng là hai mắt khép hờ, tựa hồ cực kì hưởng thụ, liền ngay cả đứng hầu tùy tùng cũng là có nhiều vẻ say mê, cái này Phuong Tiên Nhi đánh đàn kỹ năng thật là bất phàm

"Tiêu biệt mấy tháng, Tiên nhi cô nương Cầm Nghệ tựa hồ lại có bổ ích, này khúc thuần ra tự nhiên, thật là diệu tuyệt!" Triệu Hải cái thứ nhất mở miệng khen, hần văn tài cũng là không kém, nếu không cũng sẽ không thường thường tại Lưu Nghị trước mặt khoe khoang.

"Triệu công tử quá khen rồi, Tiên nhi không dám nhận!" Phuong Tiên Nhi mỉm cười, nhãn quang lại nhìn về phía Lưu Nghị.

"Ừm, Khuông Dân nói có lý, thật là diệu tuyệt, diệu tuyệt." Lưu Nghị nhìn xem Phuong Tiên Nhi ánh mắt lại có chút khiêu khích một vị, nhất thời có chút không hiểu, liền theo Triệu Hải nói, cái này Cầm Thanh hần thấy cũng là bất phàm

"Ha ha, Tiên nhi cô nương, ta Tô đại ca chính là người tập võ, tại cầm kỳ thư họa cũng không sở trường về." Bất chúc lời người khác, không có chút nào ý mới, đây là Phuong Tiên Nhi nghe vậy đệ nhất cảm giác, suy nghĩ trong lòng, trên mặt lập hiện, Triệu Hải gặp tràng diện thoáng có chút xấu hổ, vội vàng nâng chén cười nói, mỹ nhân trước mắt, hần cũng sẽ không mất lễ nghĩa.

"A, nguyên lai Tô công tử không tinh đạo này, vậy cũng khó trách." Phuong Tiên Nhi nói một lời ra liền có chút hối hận, trong giọng nói khinh thường rất là rõ ràng, nay chính trời làm sao có chút thất thường?

"Ha ha, cầm kỳ thư họa, Thi Từ văn chương, ở trong mắt cô nương nhìn nhau cực cao, có thể Tô mỗ quan chi, nam nhi nếu muốn nhờ vào đó đi đại Đường Kim Chi Thế, sai lớn vậy!" Lưu Nghị hai năm này sa trường chinh chiến, cũng rơi xuống cái hỏa bạo tính khí, huống hồ được một nữ tử như thế khinh thị, coi như nàng mỹ mạo như hoa cũng không thể chịu đựng.

"Cầm kỳ thư họa, Thi Từ văn chương, thánh nhân nói vì Quân Tử Chi Đạo, không biết công tử có gì kiến giải?" Phuong Tiên Nhi nghe vậy kia một điểm hối hận cũng không thấy, đoạt tại muốn khuyên can Triệu Hải trước đó nói đến, rất có điểm khiêu chiến ý vị, Triệu Hải cân lại nói, lại bị Diêu Thiên mà dưới bàn nhẹ nhàng lôi kéo, Phuong Tiên Nhi tại bốn Đại Hoa khôi chi bên trong niên kỷ nhỏ nhất, xuất đạo trễ nhất, lại làm tính chất kiên cường, nhưng nàng lại là duyệt vô số người, hai người này nhìn như đối lập lại bất quá là đầu khí thôi, Triệu Hải biết Ngọc Nhân tâm tư kín đáo, nàng khuyên can mình tất có nguyên nhân, liền cũng để lại câu chuyện, tình quan kỳ biến.

"Thánh nhân? Nếu là cầm kỳ thư họa, Thi Từ văn chương chính là Quân Tử Chi Đạo, kiếp trước kia Dương Hùng chẳng lẽ cũng có thể xưng quân tử? Người này tài hoa bộc lộ, chữ nghệ tinh thông, khả quan làm người rồi? Vương Mãng soạn quyền, trung Trinh Chi sĩ trẻ già năng mọc, mà hần lại mất tiết tháo đầu nhập vào, nói giáo cho giặc, bức này tiểu nhân dưới ngời bút tuy có vạn ngôn mà trong lòng ngực thực không một sách, cho dù diệu bút sinh hoa, cũng bất quá là cái nịnh nọt chi đồ, đương trên lưng muôn đời chi bêu danh!" Lưu Nghị cao giọng lời nói.

"Công tử lời nói tất nhiên là không giả, nhưng riêng lấy một người mà định ra lại có sai lầm bất công, Tiên nhi cũng phải thỉnh giáo, công tử trong lòng như thế nào Quân Tử Chi Đạo?" Phuong Tiên Nhi nghe vậy lại tại lời nói, lúc này ngữ khí lại là hòa hoãn một chút.

"Cực khổ cô nương hạ hồi, Tô mỗ trong lòng Quân Tử Chi Đạo chính là Thủ Chính nghĩa, khiển trách tà ác, Trung Quân Ái Quốc, ngày nay chi thế, khói lửa nổi lên bốn phía, rất tốt nam nhi tự nhiên xách tam xích chi kiếm lập bất thế công danh, vì thiên tử dọn sạch Hoàn Vũ, chân ta đại hán chi uy! Quả thật, cầm kỳ thư họa, Thi Từ Ca Phú, quân tử lấy chi đào đã tình thao chính là Thượng Thiện Chi Đạo, nhưng một vị trầm mê lại là lẫn lộn đầu đuôi, bình định loạn tặc dựa vào là tướng lĩnh bày mưu tính kế, sĩ tốt anh dũng chém giết, cầm kỳ thư họa thì có ích lợi gì? Tô mỗ tuy là một giới vũ phu, thế nhưng biết Hiệp Chi Đại Giả, vì nước vì dân, đây mới là chân chính Quân Tử Chi Đạo, tại hạ nhất thời hưng khởi, say rượu loạn nói, cô nương chớ trách." Nói được nửa câu, Lưu Nghị hỏa khí đã tiêu, sau cùng đã là cực kì hữu lễ.

"Tiên sinh chi ngôn, đình tại nhữc óc, thực là Tiên nhi cuộc đời không nghe thấy chi luận, mới tiểu nữ tử hồ ngôn loạn ngữ, đắc tội tiên sinh, chén rượu này cho là hướng ngài bồi tội." Lưu Nghị lời nói này đồng dạng, phối hợp với hần trầm bổng du dương tiếng nói như là Hồng Chung Đại Cổ đập vào Phuong Tiên Nhi trong lòng, nhớ tới trước kia thấy những cái kia Danh Sĩ cổ là Tài Nghệ tinh thông, nhưng ai lại có trước mặt nam tử như vậy khẳng khái hào khí, đây mới là chân chính nam nhi! Lập tức đi vào Lưu Nghị trước án, cung kính vì hần rót đầy mỹ tửu, nâng chén Kính Chi, cũng lấy tiên sinh xưng chi, cái này tại nàng tới nói cực kì hiếm thấy, bên cạnh Diêu Thiên mà nghe vậy cũng là Ngọc Diện động dung, các nàng tại cái này Phồn Hoa Đô Thị, ôn nhu hương bên trong, làm sao từng gặp qua giống như Lưu Nghị như vậy người huyết dũng?

"Cô nương khách khí, là Tô mỗ hồng cô nương hào hứng mới là, nên bồi tội." Lưu Nghị uống một hơi cạn sạch.

"Ha-Ha a, đại ca nói vô cùng tốt, Thiên nhi, người nhìn Tiên nhi cùng đại ca đây có phải hay không liền gọi tương kính như tân?" Triệu Hải cười nói, lời này lại đem Tiên nhi cô nương nói trên mặt ửng đỏ, nghiêng qua Triệu Hải một chút, lúc này thật sự là người còn yêu kiều hơn hoa.

"Tiên nhi, ta nhìn người là đối cái này Tô công tử có ý đi, nếu không hôm nay như thế nào thất thố như vậy? Hần đã là Triệu công tử huynh đệ, tỷ tỷ cũng có thể giúp người chuyện này." Triệu Hải Lưu Nghị lại uống mấy chén liền liền rời đi, Lưu Nghị vào kinh còn có chuyện quan trọng, Triệu Hải cũng không thể quá nhiều trì hoãn, đem hai người đưa đi cửa sân về sau, Diêu Thiên mà gặp Phuong Tiên Nhi vẫn như cũ nhìn chăm chăm hai người bóng lưng xuất thần, liền cười duyên mở miệng trêu chọc nói, nàng trên là đầu hẹn gặp lại đến Tiên nhi tại nam tử trước mặt chịu thua.

"Người vẫn là nghĩ kỹ ứng phó như thế nào người Triệu công tử đi, ít đến vì ta quan tâm." Phuong Tiên Nhi xì một tiếng liền liền rời đi, nhưng lúc này Lưu Nghị thần sắc tại nàng trong đầu lại là càng ngày càng rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Triệu phủ Dạ Yến

Từ Bé Nguyệt các sau khi đi ra, Triệu Hải tự mình đem Lưu Nghị đưa về chỗ ở, lại tại một phen nói lời cảm tạ mới rời đi, Lưu Nghị cùng mọi người thương nghị một phen đề bọn hần tường dò xét các nơi động tĩnh về sau liền cùng thiếp đi, hôm sau trời vừa sáng, đúng là Triệu phủ quản gia Triệu Triết tự mình đến thăm, nói là Triệu đại nhân mời hần buổi chiều qua phủ dự tiệc, Lưu Nghị tất nhiên là một ngum nhận lời, cũng đem mang tới Hồ Tiên cùng nhân sâm đưa một bộ phận cùng hần, Triệu Triết kiến thức rộng rãi chính là người biết hàng, tất nhiên là vui vẻ ra mặt, khen lớn Lưu Nghị có Tình có Nghĩa, chính là chinh chiến thời điểm cũng chưa từng quên hần, buổi chiều càng là tự mình lái xe tới đón Lưu Nghị, thấy hữu tâm người đều ghé mắt.

Đến Triệu phủ trước cửa, Triệu Trung vậy mà liền ở trước cửa chờ, mà hần bên cạnh người cũng là tuổi tác tương tự, mặt trắng không râu, Lưu Nghị không khỏi trong lòng run lên, nhìn này hình người cho động tác có lai lịch lớn, chẳng lẽ .

"Triệu Quan Gia tự mình đến nghênh đã là cực đại lễ gặp, mặt tướng ra sao thân phận, dám cực khô đại nhân tự mình nghênh đón, chiết sát mặt tướng." Lưu Nghị vội vàng xuống xe ba chân bốn cẳng đi vào trước cửa cung kính lời nói, đồng thời ý muốn một gối quỳ xuống.

"Ai ~ Lang Sinh người nói lời giữ lời, ba năm trước đây chỉ ngôn trịch địa hữu thanh, bây giờ chẳng những thảo tặc có công, càng là uy chấn dị tộc, thế nhân đề cập Lang Sinh, ai dám không xưng một tiếng hổ tướng, Tạp Gia không phải là kính người danh trước, thực là bởi vì người công tại xã tắc." Triệu Trung hiển nhiên đối với Lưu Nghị biểu hiện cực kì hài lòng, hai tay tướng đỡ nói.

"Đại nhân nói quá lời, mặt tướng chỉ có hôm nay, còn không phải đại nhân diu dắt chỉ công, tích thủy chi ân, Dững Tuyền tương báo, quân tử chi vì vậy. Huống chi đại nhân đối Lang Sinh chi ân nặng như Thái Sơn, không dám có nhất thời quên!" Lưu Nghị có chút kích động nói.

"Tốt, Lang Sinh, vị này chính là Trương Nhượng Trương đại nhân, người công lao cũng nhiều thua thiệt Trương đại nhân tại thiên tử trước mặt nói ngọt, không thể không biết." Triệu Trung cực kì hài lòng cảm Lưu Nghị chi thủ vì hần giới thiệu bên cạnh người, quả nhiên địa vị phi phàm!

"Lưu Nghị Lưu Lang Sinh gặp qua Trương đại nhân, mặt tướng có tài đức gì, dám đề cho hai vị đại nhân tự mình đón lấy." Lưu Nghị sớm đã bị Triệu Trung thân mật làm toàn thân run lên, nhưng lại không tiện cự tuyệt, lúc này vừa vận ôm quyền khom người thi lễ, cũng để Lưu Lục lập tức trở về Thương Hộ đi lấy Hồ Bì.

Trương Nhượng mỉm cười, khách khí vài câu, trong thần thái cũng là đủ thấy thân mật, Triệu Trung cũng mặc kệ Lưu Nghị liệu sẽ khó chịu, tiếp tục cảm hần chi thủ hướng Nội Đường đi đến, Lưu Nghị trong lòng oán thầm không thôi, nhưng lại không thể làm gì.

"Lang Sinh, người đề tùy tùng chỗ lấy là vì vật gì ? Đến ta phủ thượng còn cần khách khí ?" Triệu Trung ra vẻ không vui nói.

"Ha ha, đại nhân phủ thượng Chư Vật không thiếu, mặt tướng sao dám lỗ mãng ? Chỉ là đồng lúc Lạc Dương thời tiết, mặt tướng ngày trước sản đến mấy cái mảnh hổ, cái này đồ vật tuy nhiên thô thiển, lại là chống lạnh thượng phẩm, Gia Tổ dùng cực kì hữu hiệu, cho nên đặc địa cho đại nhân mang đến dùng một lát, hôm nay gặp được Trương đại nhân, từ cũng nên dâng lên." Lưu Nghị cười nói.

"Ừm, vật này chính là Lang Sinh một mảnh tâm ý, vậy liền thôi, Trương huynh người đợi chút nữa thế nhưng muốn thủ hạ." Triệu Trung lời nói, hần đối Lưu Nghị đem mình đặt ở Tổ Phụ về sau cũng không thêm đề ý, Hiếu Đạo thiên đại, chính là lẽ phải.

Tới Nội Đường, tiệc rượu sớm đã dọn xong, Triệu Trung lui tả hữu chỉ để lại Triệu Kháng hộ vệ, đường bên trong ngồi xuống liền chỉ bốn người bọn họ, Triệu Hải lại là chẳng biết đi đâu, Trương Triệu Nhị người liên tiếp cùng Lưu Nghị mời rượu, hỏi cũng đều là trong quân chinh chiến sự tình, Lưu Nghị tất nhiên là thật lòng đáp lại, giảng đến điểm đặc sắc hai người cũng là gõ nhịp tán thưởng, khen hần Vũ Dững.

"Lang Sinh, Bình Loạn Hoàng Cân, Yên quận phá tặc, người thật là dũng quán tam quân, ta cùng Trương huynh đều xem trọng cùng người, nhưng vì đem người mọi thứ cần nghĩ sâu tính kỹ, bày mưu rồi hành động, người hôm qua cùng Khuông Dân một nhóm quả thật trò đùa tiến hành, đại tướng quân Quyền Khuyết Triều Dã, hần nếu là đối người không thích, sau này người thế nhưng là tiền đồ đáng lo a." Rượu đến lúc này, Triệu Trung ngừng ngon lời nói.

"Đại nhân, không đề cập tới ngài đối mặt tướng on tri ngộ, tại hạ cùng với Khuông Dân cũng là bằng hữu chi nghĩa, đại trượng phu hành sự nghĩa khí làm đầu, Lưu mỗ có thể nào ngồi xem bằng hữu bị người chi nhục ? Bằng hần là ai, trong lòng ta cũng lớn tuy nhiên một cái nghĩa tự!" Lưu Nghị đồng dạng lời nói, đây cũng là hần đêm qua liền từng muốn tốt lí do thoái thác, hần chính là muốn tại Trương Triệu Nhị mặt người trước thành lập một cái một dũng phu quân hình tượng, dạng này người chẳng những không dễ nhận người ghen ghét ngược lại càng có thể để cho thượng vị giả tín nhiệm.

"Nói vậy nói bạ, chi biết đồ sinh Vũ Dững, tương lai làm sao có thể thành đại sự, đại tướng quân người này từ trước đến nay có thù tất báo,

May mắn người thủ hạ còn có phân tấc, ta đã vì người ở trong thành chuẩn bị một bộ trạch viện, người cùng ta ở nơi đó Bê Môn Tư Quá!" Triệu Trung cao giọng trách mắng, tuy nhiên nói hạ đối Lưu Nghị che chở chỉ ý đã là cực kì rõ ràng.

"Đại nhân chớ buồn bực, mặt tướng chính là cái này tính khí, bản tính khó sửa đổi, bây giờ trêu đến đại nhân tức giận, từ nên bị phạt, sau này nhất định cẩn thận hành sự." Lưu Nghị khom người lời nói, Triệu Trung tuy là cao giọng trách cứ, kỳ thực đã đem mình làm mình nhất hệ, cử động lần này chẳng những vì thu hấn chí tâm, còn muốn cho hấn đối đại tướng quân sinh ra địch ý, có thể nói một đá ném hai chim.

"Ha ha, biết sai có thể thay đổi, Lang Sinh tất có thể bồi dưỡng, Triệu huynh chỉ ngôn chính là một mảnh khổ tâm, Lang Sinh vẫn cần ghi nhớ, tuy nhiên người Tuổi thanh xuân, cái này Bê Môn Tư Quá như thế nào thể nào đến tịch tịch, như vậy đi, Triệu huynh đã cùng người trạch viện, hôm qua ta nghe Khuông Dân chỉ ngôn kia Bê Nguyệt các Phương Tiên Nhi cô nương giống như đối người có ý, liền để Táp Gia lấy đẹp đem tặng, như thế người cũng có thể chìm đến quyết tâm tới." Trương Nhượng lúc này cười nói, hai người hiển nhiên sớm đã thỏa đàm, chiều này trạch viện mỹ nhân, nói lời kéo người thủ đoạn, bọn hấn có thể nói cực Kỳ Cao rõ ràng.

"Cái này. ." Lưu Nghị nghe vậy không khỏi có chút sững sờ, lúc này cho dù trong lòng của hấn vẫn như cũ kiên định, có thể đối hai người cử động lần này vẫn là khó tránh khỏi có chút cảm động, liền xem như lời kéo, cũng không phải người người có thể làm ra, kia Phương Tiên Nhi tuy là bốn Đại Hoa khôi một trong, nhưng Trương Nhượng một câu kia Trương Phàm sao dám không nên, chỉ là mình cũng không có phần này tâm tư.

"Tốt, việc này liền như thế định ra, Lang Sinh không cần chối từ, hôm nay ta cùng Trương huynh mời người tới có việc thương lượng, Lang Sinh người có biết thiên tử muốn dự tính Tây Viên sự tình?" Triệu Trung gặp Lưu Nghị còn muốn ngôn ngữ, trực tiếp cắt đứt lời đầu của hấn, chuyện nhất chuyển liền cắt vào chính đề!

"Mặt tướng lần này đến kinh từng cùng Tào Mạnh Đức đồng hành, nghe hấn nói qua việc này, tựa hồ hấn lần này vào kinh thành chính là vì thế." Giờ này khác này Lưu Nghị một trái tim cũng nhắc lên, như nói thật nói.

"Tây Viên chính là lấy đại hán Tinh Nhuệ Chi Sư, gánh bảo vệ Kinh Đô chỉ yếu chức, chung dự tính Bát Giáo Úy, tự nhiên muốn chặt chẽ khảo hạch, ta cùng trung huynh muốn tại thiên tử trước mặt tiến cử hiền tài Lang Sinh!" Trương Nhượng nghe được Lưu Nghị lời ấy, trong mắt hơi lộ ra vẻ hài lòng, một câu nói xong, liền nhìn Lưu Nghị!

"Tây Viên chính là lấy đại hán Tinh Nhuệ Chi Sư, gánh bảo vệ Kinh Đô chỉ yếu chức, chung dự tính Bát Giáo Úy, tự nhiên muốn chặt chẽ khảo hạch, ta cùng trung huynh muốn tại thiên tử trước mặt tiến cử hiền tài Lang Sinh!" Trương Nhượng nghe được Lưu Nghị lời ấy, trong mắt hơi lộ ra vẻ hài lòng, một câu nói xong, liền nhìn Lưu Nghị!

"Hai vị đại nhân, nghị năm đó tuy nhiên Thượng Đàng một vũ phu, Gia Tổ nhìn Tôn Thành rộng, may mắn được đại nhân đề bạt mới có cơ hội thảo phạt Hoàng Cân! Vũ mặc dù vũ phu, chỉ biết đồ sinh Huyết Dừng, nhưng trong lòng cũng có trung Trinh Chi đạo, hai vị đại nhân hôm nay như thế diu dặt, vũ không biết nên ra gì nói? Nhưng có một thân dũng lực nguyện vì khu trì, tuyệt không hai nói." Lưu Nghị gặp Trương Nhượng ánh mắt, biết là mình biểu trung tâm thời điểm, liền tiến lên khẳng khái lời nói, trong lòng của hấn cũng là biết rõ Trương Triệu Nhị người như thế lung lạc mình thứ nhất là thủ hạ thiếu khuyết thông quân chi tài, thứ hai mình thân thể lên rất trọng yếu tác dụng! Nếu không phải như thế, lấy hai người nhãn quang, như thế nào coi trọng hấn một cái Tiểu Tiểu Quân Thủ.

"Tốt, Lang Sinh quả nhiên sáng khoái, thánh chỉ ít ngày nữa liền sẽ đưa ra, cũng đem chiều người gặp qua thiên tử, đoạn này thời gian Lang Sinh không thể lại tại Lạc Dương hiện thân, Lang Sinh chính nhưng mang theo mỹ nữ làm vui, đến lúc đó chúng ta tự có an bài." Trương Nhượng đối Lưu Vũ ngay thẳng trả lời rất là hài lòng, đối với hấn cũng làm ra an bài.

"Nghị hết thấy nghe theo đại nhân an bài, mấy ngày nay tất thâm cư không ra, đại nhân yên tâm." Hai người này đơn giản là để cho mình vì bọn hấn chường không Tây Viên chi quân, lại không biết mình đã không còn sống lâu nữa, đến lúc đó liền có thể xem thời cơ mà động, ít nhất phải đem đại hán này tinh nhuệ bắt cóc một điểm về Yên quận, Tây Viên Bát úy đây chính là Thiên Tử Cận Thân, cũng coi như mình tại tư lịch bên trên thêm vào một bút!

"Gần đây còn đem vì Lang Sinh dẫn tiến mấy vị đồng liêu, nhớ lấy ngày sau muốn lục lục đồng tâm, hiệu lực đại hán!" Triệu Trung lời vừa nói ra hiển nhiên đã đem Lưu Vũ coi như mình Nhất Phái người.

"Lang Sinh, ta cùng trung huynh bất thiện uống nhiều, tuy nhiên nghe nói người thế nhưng là cực thiện đạo này, hôm nay đương phải tận hứng!" Trương Nhượng cười nói.

Lãnh đạo đều lên tiếng, Lưu Nghị tự nhiên biểu hiện phát huy vô cùng tinh tế, đêm đó một người liền tận mỹ tửu năm đàn. Đến buổi chiều Triệu Trung lời nói tới nay Lưu Nghị còn muốn thành tựu chuyện tốt, liền nhanh chóng tán tịch, Lưu Nghị lần nữa cảm ơn hai người, cũng tự mình hộ tống Trương Nhượng Hồi Phủ sau mới theo Triệu Trung hạ nhân đi vào vì hấn an bài chỗ ở. Đây là một chỗ biệt viện, chiếm diện tích quá lớn, xem xét liền biết cũng là gia đình giàu có nơi ở, Trương Nhượng xuất thủ quả nhiên bất phàm, mấy cái canh giờ thời gian Tiên nhi cô nương cũng đã đưa tới trong phủ.

Đương nhiên Trương Triệu Nhị người cũng sẽ không đối Lưu Nghị đầy đủ yên tâm, cái này trong phủ có nhiều nha hoàn nô bộc, trong đó nhất định có hai người tai mắt, Lưu Nghị suy nghĩ một hồi, vẫn là gọi Lưu Lục đến đây, để hấn Khoái Mã về Yên quận một chuyến, để Trương Hồ mau tới Lạc Dương. Bây giờ quay chung quanh Tây Viên tất còn có một trận tranh đấu, hấn cũng cần Trương Hồ ra mưu đồ sách!

Hết thấy an bài thỏa đáng, đi vào kia giảng đèn kết hoa Chính Phòng trước đó, Lưu Nghị lại là phạm vào khó, hấn đối cái này Phương Tiên Nhi bất quá là nhiều lần có thương thức, chưa nói tới mặc cho Hà Tinh ý, cũng không muốn như thế, nhưng bây giờ hết thấy đều tại Trương Triệu Nhị người giám thị phía dưới, lại không thể lộ ra sơ hở, một thời gian đứng là tiến thoái lưỡng nan.

Chương 64: Cùng giường mà ngủ

Loại này tình thế khó xử chỉ là trên tâm lý, phân phó canh giữ ở cửa ra vào mấy cái Gia Đình thị nữ lui ra về sau Lưu Nghị không hề do dự đẩy cửa vào nhà, ở chỗ này hẳn nhất cử nhất động không thể nghi ngờ đều sẽ rất nhanh truyền vào đến Trương Triệu Nhị người trong tai, từ mình tiến vào thành Lạc Dương Môn đệ nhất khắc đến hôm nay trách viện mỹ nữ đem tặng, cái này đều có thể là một cái bẫy, Triệu Hải cùng Hà Trùng ở giữa xung đột chỉ là bị lợi dụng, Lưu Nghị không chút nào hoài nghi Trương Triệu Nhị người có năng lực làm được điểm ấy, nó mục đích ngay tại ở tiền một bước chính khảo sát, cái này nhưng quan hệ đến có thể hay không tiến vào Tây Viên, không được có nửa phần chủ quan.

Sau khi vào cửa đầu tiên nghe thấy đúng vậy một trận nữ tử nghẹn ngào thanh âm, tựa hồ trong miệng được chặn lại cái gì đồ vật, đi đến trước giường mở ra màn về sau, Phương Tiên Nhi đứng là bị trời dưng tay đủ cột vào trên giường, trên mặt ngọc một mảnh tái nhợt chỉ sắc, nước mắt loang lổ, trong đôi mắt đẹp tràn đầy bi thương cùng tuyệt vọng, nhưng tại thấy rõ người cử đến điện mục về sau ánh mắt lại trở thành kinh ngạc, thậm chí còn có một chút xiu vui mừng, nhưng lập tức lại có lửa giận lộ ra, dứt lấy khăn gắm miệng nhỏ lại phát ra dồn dập âm thanh.

"Người không cần nhìn ta lom lom như vậy, lão tử hạo sắc không già, nhưng cho tới bây giờ sẽ không cường bức, sẽ không thuận theo nữ nhân ta cần bản không có hứng thú, ai bảo Trương Phàm đưa người tới đây người không phải không biết, người tin cũng tốt không tin cũng chẳng sao, dù sao không phải chú ý của ta! Hiện tại người nghe rõ cho ta, ta sẽ không thương tổn người, càng sẽ không vì kia chuyện cảm thú, thế nhưng là từ giờ trở đi người muốn nghe ta, nếu không ta sẽ không tuân thủ hứa hẹn, người nếu là đáp ứng liền gật gật đầu, ta lập tức buông ra người, nếu như không đáp ứng, hừ hừ!" Lưu Nghị cố ý làm một cái vẻ mặt bi ối. Phương Tiên Nhi thần sắc hẳn để ở trong mắt tất nhiên là sáng tỏ, Trương Nhượng đem nàng tặng người sự tình nàng khẳng định biết được, bây giờ nhìn thấy mình khẳng định là hoài nghi việc này xuất từ mình sở cầu, tự nhiên sẽ có địch ý, đại trượng phu hành sự chưa đạt mục đích cố nhiên có thể không chọn thủ đoạn, nhưng đối mặt dạng này một cái giai nhân, Lưu Nghị thật đúng là hung ác không xuống tâm đến không thương hương tiếc ngọc, trong óc tưởng niệm Điện Thiêm, đã có chủ ý, lập tức nhẹ giọng nói.

Phương Tiên Nhi tựa hồ được hắt cái biểu tình này hù dọa, một viên trán có chút điểm mấy lần, Lưu Nghị lúc này mới trừ bỏ nàng trong miệng khăn gắm, lại vì nàng giải khai giày thừng trên tay, trắng nõn trên cổ tay trắng băng bó lấy một đầu giấy trắng, ản ản lộ ra mấy sợi đỏ tươi, Lưu Nghị thấy một lần liền biết khả năng này là nàng cắt cổ tay bỏ trí, ngược lại là âm thầm bội phục nàng cương liệt, một đôi ngọc thủ mới thu hoạch được tự do liền phi tốc rút trở về, Lưu Nghị nhàn nhạt một chút, lại đi giải nàng trên chân dây thừng.

"Ai ~~~ đem kia kéo nhận lấy đi, nhìn cô nương đáng vẻ gà đều chưa từng giết, Lưu mỗ nếu thật là muốn đối người vô lễ, người kéo đứng vậy cái bài trí, thân thể Lỗ chân lông thụ chi cha mẹ, có thể nào tự mình hại mình? Chẳng lẽ Lưu mỗ ở trong mắt cô nương giống như này không chịu nổi?" Lưu Nghị cũng không quay đầu lại nói, Ngọc nhi chân hẳn thấy đã đủ nhỏ, nhưng cái này Phương Tiên Nhi càng là tiêu xảo độc đáo, giải dây thừng lúc coi như cách vớ vãi, nhưng chợt có đụng chạm loại kia mềm dạn vẫn như cũ để trong lòng của hắn rung động.

"Lưu? Người đến cùng là ai?" Phương Tiên Nhi hai tay nắm chặt một thanh cuộn cắt giữ tại trước ngực, không nghĩ tới người này dường như hồ nào Hậu Sinh con mắt, trong lúc nhất thời không biết làm sao, nàng là hôm nay giữa trưa liền được đưa đến chỗ này trách viện, Trương Nhượng quả nhiên là sớm có an bài, hẳn Trương Phàm đều kháng cự không được, huống chi Tiên nhi một cái yếu đuối nữ tử? Trong lòng biết rõ đối phương quyền thế, lại sợ liên lụy một đám tỷ muội, không nhìn được Trương Phàm nhiều lần muốn nhờ, nàng đành phải ủy khúc cầu toàn. Nhưng đến trong phòng về sau lại là nhu ruột bách chuyển, đêm qua Lưu Nghị một lời nói cho nàng lưu lại ẩn tượng cực kỳ khác sâu, càng khiến nàng thiếu nữ phương tâm bên trong có một điểm gọn sòng, nhưng không ngờ hôm nay liền có loại này tạo ngộ, một thời gian buồn từ đó đến, cầm lấy trên bàn Tài Dao liền muốn cắt cổ tay, hù đến một bên thị nữ vội vàng đoạt lấy, lại đã có một đường rất sâu vết thương. Tùy theo chạy tới Gia Đình sợ tái xuất sự tình mới đưa nàng cột vào trên giường, mặc nàng giãy giụa như thế nào nhưng cũng vô dụng, tình trạng kiệt sức về sau đành phải phó thác cho trời, nhưng không ngờ tiền nàng trong phòng người đúng là đêm qua Tô Thanh Thành, mà lại ngôn từ bên trong rất có thâm ý, cái kia thanh kéo là nàng thiếp ngực suu tâm, ý muốn bảo trụ mình Thanh Bạch Chi Thân, bây giờ được Lưu Nghị nhìn thấu về sau liền nhẹ giọng mở miệng hỏi, trong giọng nói còn có vẻ run rẩy run.

"Tại hạ Yến quận Lưu Nghị Lưu Lang Sinh, Tô Thanh Thành chính là ta Thiếu Thời xông xáo giang hồ sở dụng,

Chớ lộn xộn, ta cho người xem một chút vết thương, ai ~~~ người cái này tiểu nha đầu thật đúng là xuống tay." Lưu Nghị trở lại nói, tay trái vùng khê, đã đoạt lấy Phương Tiên Nhi trong tay kéo, cũng đưa nàng bao lấy lụa trắng tay trái nắm trong tay, giải khai băng bó về sau một đạo trường có Tam Thốn, tràn đầy mấy phần vết thương vẫn còn máu tươi chảy ra, đỏ trắng tôn nhau lên càng là đập vào mắt hoảng sợ, Tiên nhi chỗ nào có thể địch nổi hãn khí lực, ngọc thủ được hẳn sau khi nắm được nhưng trong lòng có một trận quái dị cảm giác, lúc này nàng mới biết được mình kéo thật không được bất luận cái gì phòng thân tác dụng, chẳng biết tại sao, trong nội tâm nàng rất là tin tưởng người này trước mặt, kinh ngạc hơn với hãn tên.

"Người đứng vậy phá Hoàng Cân, bại Ô Hoàn Yến quận Quận Thủ Lưu Nghị Lưu Lang Sinh?" Phương Tiên Nhi gương mặt xinh đẹp ửng đỏ hỏi, khả năng chính Lưu Nghị cũng không biết, Bình Loạn Hoàng Cân bách chiến bách thắng tăng thêm Dương Uy dị tộc chiến công, mình tại cái này lớn Hán Đô thành cũng coi là cái biết danh nhân vật, tuổi quá trẻ An Bắc Tướng Quân, làm sao cũng được xưng tụng là thiếu niên tuần kiệt, Bể Nguyệt các nam lai bắc vãng mộ danh chi Nhân Cực nhiều, lại là quy cách khá cao, tin tức thể nhưng là cực kì linh thông, tuy nhiên trong lòng nàng cũng chỉ có bức này sa trường Danh Tướng mới có thể nói đến ra hôm qua loại kia đồng dục chi ngôn.

"Nha, nghĩ không ra Lưu mỗ còn hơi có chút danh mỏng, cô nương lại cũng biết được. Tốt, người vết thương này may mắn gặp Lưu mỗ, nếu không ngày sau tốt cũng muốn lư cái vết sẹo, vậy nhưng rất là không đẹp." Lưu Nghị cười nói, hất ra hành tẩu, đao này thuốc trị thương đều là mang theo người, đều đều đưa nó vẩy vào Tiên nhi trên vết thương, lại đem lụa trắng một lần nữa gói kỹ lưỡng.

"Vây, vậy Trương đại nhân đứng vậy đem ta đưa, đưa cho người?" Nhìn xem Lưu Nghị tỉ mỉ vì chính mình liệu lý vết thương, Tiên nhi trong lòng không khỏi một trận ảm áp, gan Từ Dã thoáng qua lớn lên, mắc cỡ đỏ mặt nhẹ giọng hỏi, cái này Lưu Nghị tuổi còn trẻ liền thân cư cao vị, Dừng Danh bốn truyền bá, huống chi mình cũng không chán ghét hắn, xem ra tuy là được người xem như lễ vật đưa tiễn, nhưng kết quả này chưa hẳn liền không thể tiếp nhận, ý nghĩ này cùng một chỗ, chính Tiên nhi đều rất là kinh dị, trán lại thấp xuống.

"Tiểu nha đầu, tối hôm qua gặp người thật thông minh a? Làm sao hiện tại phạm lên ngốc đến? Người không phải được Trương đại nhân đưa cho ta, lão tử nửa đêm canh ba không có việc gì tối tìm người tâm sự a." Lưu Nghị có chút ngạc nhiên nói.

"Ai là tiểu nha đầu, ta làm sao choáng váng, người, người muốn làm gì?" Lúc đầu Tiên nhi là thẹn thùng cúi đầu, nhưng nghe Lưu Nghị kiểu nói này lập tức ngẩng đầu lên đến, nàng tựa hồ khó mà chịu đựng người này đối nàng khinh thị, nhất là câu kia tiểu nha đầu, mình rất nhỏ sao? Mười sáu tuổi sớm đứng vậy đại cô nương, nhưng vừa nói xong cũng trông thấy Lưu Nghị đã ngồi tại bên giường trừ bỏ vớ giày, dọa đến lại rụt trở về, rụt rè hỏi.

"Người còn nói người không ngốc, ta nhìn người thông minh toàn bộ dùng đến cảm kỳ thư họa đi lên, ta làm gì, lên giường đi ngủ a? Tiểu nha đầu người yên tâm, hôm nay thế nhưng là một mối không được, cái gì đều không nghĩ, người nếu là sợ hãi, tiếp tục đem kéo nắm lấy, nhìn ta làm loạn cứ việc đâm tới, tuy nhiên tối nay nhất định phải ngủ ở nơi này." Lưu Nghị ngay tại Phương Tiên Nhi nhìn chăm chú phía dưới thoát khỏi quần áo, đem trên bàn nền đồ thời tất về sau liền lên giường, đưa lưng về phía Phương Tiên Nhi nằm xuống liền ngủ, vẫn không quên đem kéo đưa tại trong tay nàng. Mười sáu tuổi tại cái này thời đại có hài tử cũng không phải số ít, nhưng tại hậu thế nàng còn không đứng vậy cái tiểu nha đầu? Lúc ấy Lưu Nghị cùng Ngọc nhi cùng phòng thời điểm cũng là bỏ ra rất lớn công phu mới vượt qua mình tâm lý bên trên chướng ngại.

Phương Tiên Nhi trong bóng đêm một mực duy trì phòng ngự tư thế, thật lâu không thấy Lưu Nghị động tĩnh mới có chút buông lỏng, nàng cũng là cực kỳ thông minh nữ tử, Bể Nguyệt trong các cũng thường nghe có tỷ muội được tặng người sự tình, các nàng danh tiếng nghe êm tai, nhưng thân phận lại là cực kỳ thấp, cái này Lưu Nghị có thể không ép buộc mình đã là đại xuất ngoài ý liệu, dù sao hiện tại mình đã coi như là nữ nhân của hắn. Thế nhưng là nàng luôn luôn tự phụ dung mạo, vì sao cái này nam nhân cùng nàng ngủ cùng giường có thể bình chân như vại? Chẳng lẽ mình trong lòng hắn liền thật là cái tiểu nha đầu, lúc này Lưu Nghị rất nhỏ tiếng ngáy vang lên càng làm cho Tiên nhi một trận khí khó, loại này không nhìn để nàng rất khó tiếp nhận, thử chậm rãi nằm xuống thân thể, người này trên người nam nhi khí tức có thể cho nàng ảm áp an toàn cảm giác, một thời gian suy tư trong lòng xong ngàn vạn, khó mà đoạn tuyệt, tăng thêm ngày ở giữa phỉ sức, không tự giác ở giữa đúng là ngủ thật say.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Tình ý dây dưa

Sáng sớm Phương Tiên Nhi mơ màng tỉnh lại, bên tai chỉ nghe ngoài cửa sổ chim hót, hơi nghiêng đầu, hôm qua ngủ ở bên cạnh mình Lưu Nghị lại đã chẳng biết đi đâu, chấn động trong lòng vội vàng đứng dậy ngồi dậy, quần áo trên người vẫn như cũ hoàn hảo, cũng không có bất kỳ cái gì khó chịu, cái này Lưu Lang Sinh thật đúng là cái không lán phòng tối quân tử, nghĩ đến trên thân đầu này mềm gấm cũng là hắn cho mình đắp lên, ngược lại là tỉ mỉ rất, nghĩ đến tối hôm qua tình hình, Tiên nhi đắp chăn mà ngồi, nhất thời đứng là có chút xuất thần.

"Cô nương nhưng đứng dậy sao? Tiểu Tỳ Thúy Sợi, phụng nhà ta thiếu gia chỉ mệnh đến hầu hạ cô nương." Đêm qua Lưu Nghị trực tiếp tới chỗ này trạch viện, sáng nay Thúy Sợi cùng Lưu Châu mới chạy tới, Lưu Nghị tập thể dục buổi sáng lúc các nàng luôn luôn là ở bên phục vụ, đối cái này thiếu gia hai cái Tiểu Nha Hoàn thế nhưng là khăng khăng một mực, bởi vậy Lưu Nghị liền để các nàng tới chiếu cố Phương Tiên Nhi.

"Thiếu gia? A, chờ một lát." Phương Tiên Nhi nghe vậy sững sờ, chợt sáng tỏ, phía ngoài nha hoàn khăng khăng định là Lưu Nghị trong nhà thị nữ, lập tức vội vàng mặc xong quần áo, đối gương đồng hơi chỉnh đốn hạ dung nhan liền mở cửa, gấp cửa ra vào hai cái Tiểu Nha Hoàn so với mình còn nhỏ hơn cái một hai tuổi, lại cũng là sinh đôi mặt sáng rắng trắng tinh, bộ dáng đáng yêu, lại nhìn qua cực kì cơ linh, trong lòng cũng tán thưởng Lưu Nghị phúc khí, bên người nha hoàn đều như thế xuất sắc, lại không biết cái kia vị như phu nhân so với mình như thế nào?

"Cô nương lên, để các nô tì phục thị cô nương thay quần áo trang điểm, thiếu gia đặc địa bàn giao còn muốn cho ngài thay thuốc." Thúy Sợi trên tay bưng lấy rửa mặt chi vật, Lưu Châu khay bên trong ngoại trừ bình thuốc lụa trắng bên ngoài còn có một bát hương khí bốn phía Bích Ngọc canh, hai người nhìn thấy Phương Tiên Nhi đều là có chút thi lễ, trong mắt không khỏi sáng lên, cái này cô nương sinh thật sự là đẹp mắt, trách không được thiếu gia vẫn rất để ý nàng, bình thường tuy là chủ tử, có thể Lưu Nghị tính cách lại khiến cho hắn không có vẻ kiêu ngạo gì, đem mấy cái này tiểu nha đầu xem như muội muội, Ngọc nhi đối với các nàng cũng rất là yêu thương, bởi vậy Thúy Lục cùng Lưu Châu lá gan thế nhưng là thật lớn.

"Đa tạ cô nương nhóm, hắn, hắn đi nơi nào?" Phương Tiên Nhi được hai cái này tiểu nha đầu ánh mắt nhìn đến hơi có chút hoảng hốt, các nàng thế nhưng là Lưu Nghị Thiếp Thân Thị Nữ, địa vị cũng không kém chính mình, bởi vậy ngữ khí Trung Cực vì khách khí.

"Nhà ta thiếu gia mỗi ngày đều là rạng sáng liền lên, cần luyện võ nghệ, đều là gió mặc gió, mưa mặc mưa, Tiên nhi cô nương, ta gọi Thúy Sợi, nàng là Lư Châu, về sau cô nương gọi thẳng chúng ta tính danh là được, Ngọc nhi phu nhân cũng là xưng hô như vậy chúng ta tỷ muội, cô nương ngồi." Thúy Sợi nhu thuận cười một tiếng, vịn Phương Tiên Nhi ngồi ở bên bàn, liền hầu hạ nàng rửa mặt.

Tiên nhi tiếp nhận Thúy Sợi đưa tới chung trà súc súc miệng, lại dùng khăn gấp tinh mặt, liền do Thúy Sợi vì nàng trang điểm, một bên Lư Châu cũng cho nàng tỉ mỉ thay thuốc liệu lý vết thương, nghe thấy các nàng nâng lên nhà ta thiếu gia kia một bộ ánh mắt đặc ý, chẳng biết tại sao trong lòng thoáng qua có chút chua xót, có thể nghe nghe Thúy Sợi đưa nàng cùng Ngọc nhi phu nhân đánh đồng không khỏi lại là có chút hoan hỉ.

"Cô nương sinh xinh đẹp, ngoại trừ Ngọc nhi phu nhân Thúy Sợi chưa hề gặp qua so người càng xinh đẹp nữ tử, vì sao muốn đem mình làm cho như thế tiêu tụy, nhà ta thiếu gia tuổi nhỏ anh hùng, thanh danh lan xa, lại Thượng Đẳng lúc không biết có bao nhiêu Thế Gia tiểu thư, Hào Môn Đại Hộ cướp cùng ta Lư gia kết thân, dạng này nhân vật cô nương còn không hài lòng cái này mặt đất liền rút cuộc không có." Thúy Sợi một bên cho Tiên nhi chải lấy đầu vừa nói, kỳ thực bàn về hình dạng, Tiên nhi hoàn toàn chính xác muốn thẳng qua Ngọc nhi một bậc, tuy nhiên tại Thúy Sợi trong lòng Ngọc nhi phu nhân thế nhưng là cực tốt, trông thấy Phương Tiên Nhi sưng đỏ hai mắt, không khỏi nhẹ nói.

"Ha ha, Thúy Sợi, chiếu người nói như vậy, giống như nhà người thiếu gia như vậy nhân vật chỉ có trên trời mới có?" Phương Tiên Nhi nghe được Thúy Sợi như thế tán dương nhà mình thiếu gia, không khỏi cười khẽ lời nói.

"Cô nương có chỗ không biết, nhà ta thiếu gia khi còn bé phiêu bạt bên ngoài, nhận hết gian nan, trở về nhà về sau lại là không đủ một năm liền thẳng được cả nhà trên dưới tôn sùng, hẳn coi như đối với chúng ta những nhà hoàn hạ nhân đều là hiền lành gấp, xưa nay không ra ác ngôn, thiếu gia sự tình mẫu Chỉ Hiếu, tuyệt đối hải thuộc một chuyện mọi người đều biết, cũng vì vậy mà nâng Hiếu Liêm, cái gì Bình Loạn Hoàng Cân, Dương Uy dị tộc cũng không cần nói, thiếu gia Yến quận tiên nhiệm về sau liền có thể tạo phúc một phương, bách tính nhắc lên đều xưng là chúng ta Lư đại nhân, giống như dạng này nam tử Tiên nhi cô nương khả năng nói ra cái thứ hai?" Một bên Lư Châu đã cho Tiên nhi quản lý tốt vết thương, thu thỏa được cụ về sau liền còn nói thêm,

Hai cái này tiểu cô nương tâm tư đơn thuần, tại trong lòng các nàng, thiếu gia là dung không được dùng con tin nghĩ.

"A, nhà người thiếu gia còn từng phiêu bạt bên ngoài? Hẳn không phải Thượng Đẳng Thế Gia sao?" Nhìn xem Lư Châu lúc nói chuyện thần tình nghiêm túc, Phương Tiên Nhi cũng không thể không thừa nhận dạng này Lư Nghị hoàn toàn chính xác phi thường ưu tú, nghe tiểu nha đầu nói lên hẳn quá khứ kinh lịch không khỏi lòng hiếu kỳ nổi lên, cái này phiêu bạt bên ngoài, nhận hết gian nan mà nói nàng lại là đầu về nghe nói.

"Tiểu Tỷ lăm mồm, cô nương nếu muốn biết vẫn là mình hỏi thiếu gia đi." Trương Dương vì Lư Nghị nâng Hiếu Liêm thời điểm cái này một đoạn kinh lịch là được biến mất, Lư Vũ càng là bàn giao không được nói cùng, Lư Châu nhất thời nóng lòng vì thiếu gia Chính Danh chưa kịp suy nghĩ nhiều, bây giờ gặp Phương Tiên Nhi hỏi lại là lập tức tỉnh ngộ, cũng không dám lại nói.

"Vậy ta không hỏi, nhà người thiếu gia đối Ngọc nhi phu nhân được không?" Phương Tiên Nhi trông thấy Lư Châu đáng vẻ khăn trương liền biết hỏi lại cũng là phí công, đành phải tạm thời đề xuống lòng hiếu kỳ, nhưng lại đối Thúy Sợi trong miệng Ngọc nhi phu nhân sinh ra hứng thú, nghe nàng lời nói, phu nhân dung mạo không kém chính mình, trách không được đem qua Lư Nghị có thể như thế bình yên.

"Thiếu gia đối Ngọc nhi phu nhân thế nhưng là từng li từng tí, chiếu cố vô cùng tốt, chưa từng nghịch nàng ý tứ, đương nhiên Ngọc nhi phu nhân cũng là Hiền Lương Thực Đức, ngày đó phu nhân có thai thời điểm từng lo lắng cho mình không sinh ra Nam Đình, không thể cho Lư gia thừa kế hương hỏa có lỗi với thiếu gia, một mực có chút hậm hực, cô nương người đoán nhà ta thiếu gia nói như thế nào?" Thúy Sợi hỏi.

"Nói như thế nào?" Phương Tiên Nhi vội vàng hỏi, cái này nói dối tông đường kéo dài hương hỏa chính là nữ tử hạng nhất đại sự, Lư Nghị lại là tam đại đơn truyền trưởng phòng Trường Tôn, đúng vậy đối lại mình cũng không khỏi muốn lo được lo mất.

"Thiếu gia lúc ấy nói lời rất kỳ quái, nói nam hài là cái gì xây cái gì ngân hàng, nữ nhi là Chiêu Thương Ngân Hàng, hẳn còn càng ưa thích nữ nhi, kia là phụ thân tri kỷ Tiểu Miên Áo, chỉ cần là Ngọc nhi phu nhân xuất ra, hẳn đều sẽ như châu giống như bảo yêu thương, phu nhân sau khi nghe tâm tình cũng tốt, về sau thật cho thiếu gia sinh cái Nam Đình." Thúy Sợi còn nghịch ngợm học lên Lư Nghị ngay lúc đó giọng điệu, hôm đó nàng vừa lúc ở bên cạnh hầu hạ, Lư Nghị cũng sẽ không khiêng kỳ nàng.

Tiên nhi nghe vậy chợt Giác Tâm bên trong âm áp, tựa hồ lời này là Lư Nghị tại nói với nàng, nàng tuy là tự hỏi học rộng tài cao nhưng cũng không biết Lư Nghị nói bên trong ngân hàng hai chữ là ý gì, nhưng cái này cũng không thể ảnh hưởng nàng lĩnh hội lời nói này bên trong bao hàm thâm sắc, nếu là đối chỗ chỗ chỉ, mình khẳng định cũng sẽ vô cùng vui mừng, không khỏi đối cái này Ngọc nhi phu nhân có hậm mộ.

"Cô nương nhìn xem như thế nào, vừa ý sao?" Lúc này Thúy Sợi đã vì Tiên nhi xắn tốt búi tóc, gấp nàng tựa hồ đang suy nghĩ gì tâm ý, liền mở miệng hỏi, những này sự tình Thúy Sợi làm thế nhưng là xe nhẹ đường quen lại thủ pháp cực cao, nếu không năm đó Lư Vũ cũng sẽ không an bài các nàng đến hầu hạ Lư Nghị.

"Đẹp mắt, Thúy Sợi người có một đôi Xảo Thủ, thế nhưng là người có thể cho ta xắn một cái nhìn qua lớn một chút búi tóc sao?" Nhìn xem trong kính phá lệ kiều diễm mình, Phương Tiên Nhi cảm thấy Thúy Sợi thủ pháp không chút nào tại Bể Nguyệt các những cái kia thị nữ phía dưới, chính là trong lòng hoan hỉ, nhưng chợt nhớ tới Lư Nghị hôm qua không ngừng xưng hô mình tiểu nha đầu, lúc này mới xảy ra lời ấy.

"Ừm, cũng đúng, cô nương hiện tại thân phận không đồng dạng, nên thay cái búi tóc." Thúy Sợi nghe vậy có chút hiểu được, thiếu nữ búi tóc cùng thiếu phụ búi tóc là có khác biệt, cái này Tiên nhi cô nương đem qua đã cùng thiếu gia cùng giường chung gối, tự nhiên không thể lại chải thiếu nữ kiểu tóc, lập tức liền lại bận rộn, mà Lư Châu thì đem Bích Ngọc canh đặt ở Tiên nhi trước mặt.

Nghe ra Thúy Sợi lời nói bên trong hàm nghĩa Phương Tiên Nhi không khỏi khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, nhưng lại cũng không biết giải thích như thế nào, trong

lòng còn thoảng có chút hưởng thụ, liền dứt khoát trầm mặc không nói mặc cho Thúy Sợi hành động, mình thì đối phó lên trước mặt Bích Ngọc cạnh đèn, đợi một bát thơm ngọt Bích Ngọc canh sau khi uống xong. Thúy Sợi đã hoàn thành chải vuốt, trong kính giai nhân như hoa dung nhan phối hợp thiếu phụ búi tóc càng lộ vẻ đoan trang thành thực, lúc này Tiên nhi trong lòng có chút đắc ý, nhìn người ban đêm còn dám gọi ta tiểu nha đầu.

Thế nhưng là nàng lần này tâm ý lại gặp đến Lưu Nghị vô tình đã kích, thẳng đến tối ở giữa dùng qua cơm tối, Lưu Nghị mới trở về phòng, ban ngày bên trong hẳn cũng không biết nên như thế nào đối đãi Phương Tiên Nhi, thừa dịp có cái này Đoạn Thanh nhân rồi mặt trời, dứt khoát đem Huyết Long Kích Pháp lại tinh luyện một phen, luyện tập sau khi còn có thể nhiều hơn suy nghĩ Chiến Trận chi pháp, cái này thời gian nhưng cũng trôi qua cực nhanh. trở lại trong phòng trông thấy Tiên nhi bộ dáng hẳn nói câu nói đầu tiên đúng vậy không có hôm qua đẹp mắt, kỳ thực trong mắt hẳn, thiếu nữ nên có thiếu nữ cách ăn mặc, cũng không phải là nói Tiên nhi dung mạo, nhưng cái này lại làm cho lòng tràn đầy mong đợi Tiên nhi hết sức thất vọng, dứt khoát khí không để ý đến hẳn nữa, tuy nhiên Lưu Nghị lại là không thêm quan tâm, tiếp tục lên giường ngủ hẳn Đại Giác, tiếng ngáy còn phá lệ vang dội, cái này khiến Tiên nhi lại là một trận rã ngũ thâm cảm, giận dữ kéo tán búi tóc liền cũng tự hành thiếp đi.

Tình hình như vậy rỗng rã duy trì hai ngày, Lưu Nghị từ đầu đến cuối đãi nàng hữu lễ, không có nửa điểm vượt qua tiến hành, cuối cùng vẫn là Tiên nhi thực sự nhìn không được chủ động nhảy lên chủ đề, hỏi hẳn phiêu bạt sự tình, điểm ấy Lưu Nghị ngược lại là không có giấu diếm, ngoại trừ biến mất giết quan binh kia một đoạn bên ngoài đều cáo tri, nghe tới Lưu Nghị mẹ con trùng phùng cùng về sau Lưu Mẫu khỏi hẳn thời điểm, Tiên nhi đều là không khỏi nước mắt liên liên, lúc này nàng tuy là không cam tâm, thế nhưng không thể không thừa nhận đối với Lưu Nghị nàng là không có tâm phòng bị, có khi lại sẽ nghĩ tới nếu là hẳn thật đối với mình vô lễ, mình sẽ phản kháng sao? Làm cho người gạt mình là đáp án đúng là phủ định, thậm chí còn có chút chờ mong, mỗi khi ý niệm tới đây luôn luôn Ngọc Diện đỏ đốm bừng, thậm chí mình không xấu hổ, nhưng loại ý nghĩ này đúng là càng ngày càng khó lấy ngăn chặn, đáng tiếc cái này Lưu Nghị ở trong mắt nàng tựa như khối mộc đầu, mỗi ngày cũng nói không lên mấy câu liên mê đầu giấc ngủ, loại này sự tình nàng thân là Nữ Nhi Gia có thể nào mở miệng, một thời gian xoắn xuyết không thôi.

Hôm nay Triệu phủ có người đến đây thông truyền, mệnh Lưu Nghị ngày mai vào triều yết kiến thiên tử, mới tinh triều phục cũng đưa đến trong phòng, Tiên nhi tỉ mỉ kiểm tra một lần, âm thầm hạ quyết định quyết tâm ngày mai sáng sớm tự thân vì hẳn mặc để bày tỏ Minh Tâm ý, dạng này đã là nàng có thể làm được cực hạn, nếu như Lưu Nghị lại không Giải Phong tình nàng liền thúc thủ vô sách.

Lưu Nghị mấy ngày nay biểu hiện tự nhiên không một không rơi vào Trương Triệu Nhị mắt người bên trong, thấy người này tuy là thanh xuân chính thịnh, nhưng có như thế mỹ nhân làm bạn bên người còn có thể cần luyện không ngừng, không khỏi đối Lưu Nghị lại đề cao mấy phần coi trọng.

Bạn đang đọc truyện *Lãng Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Yết kiến thiên tử

Phương Tiên Nhi cô nương vì Lưu Nghị sự tình ý loạn tình mê, nhưng thành Lạc Dương bên trong hẳn còn có một người cũng là nhu ruột bách chuyển, đó chính là Thái Diễm, ngày đó Vệ gia cầu hôn, nàng biết được Lưu Nghị tức tượng lai kinh về sau liền hạ quyết định quyết tâm, đem hôm đó đã phát sinh sự tình một năm một mười nói cho cha, cũng biểu thị mình Thanh Bạch Chi Thân đã bị người kia trông thấy, vô luận như thế nào không phải hẳn không gả!

Thái Ung nghe cũng là kinh ngạc không tên, không ngờ việc này còn có như thế khúc chiết, chính tuy nhiên nữ nhi thuở nhỏ liền chưa từng nói bừa, lại nhìn nàng nói chuyện thần sắc ngữ khí dường như hồ đã đối với cái này nhân tình rõ sâu loại. Lưu Nghị ngày đó một lời nói tại Thái Diễm trong lòng là vì bảo đảm nàng danh tiết, nhưng nghe vào Thái Ung trong tai đúng vậy lớn mâu, cho dù đương thời sự gấp tông quyền, nam nhi trọng phụ cũng không nên có này từ chối ngữ điệu, cái này tuyệt không phải đường đường hành vi quân tử, huống hồ người này còn cùng đám kia hoạn thân đi được rất gần, thì càng không vì Thái Ung chỗ vui, này cũng cũng trách không được hẳn, Lưu Nghị đối đãi trong chuyện này ý nghĩ sẽ không cùng đương thời bất luận kẻ nào giống nhau.

Lúc đầu Thái Ung là nghĩ ra nói cự tuyệt, nhưng nhìn lấy nữ nhi kiên định thần sắc, nhớ tới nàng đáng thương chỗ tâm địa vừa mềm xuống dưới, Thái Diễm thuở nhỏ Tang Mẫu, lại là thiên phú cực cao, mình luôn luôn yêu như Trần Bảo, lại nữ nhi cực kỳ hiếu thuận, rất được lão phu chi tâm. Hẳn không biết việc này coi như bỏ qua, bây giờ biết việc này lại để cho hẳn đi hứa hôn Vệ gia, Thái Ung thế nhưng là làm không được, tại nữ nhi khổ sở muốn nhờ phía dưới, hẳn đành phải nhận lời việc này, đáp ứng sẽ trước gặp cái này Lưu Nghị một mặt lại làm so đo, nhưng Thái Diễm trước đó lại là không thể ra hương khuê một bước! Người này tuy nói là cùng hoạn Thân Tướng gần, nhưng dù sao không có việc xấu, huống hồ cũng là niên Thiếu Danh giương, chiến công chói lọi, mặc dù mình không biết, nhưng vì nữ nhi cũng phải đi lại một chút.

Thái Diễm được phụ thân hứa hẹn, trong lòng cùng nhau tăng đá lớn kết thúc, tất nhiên là dễ chịu, nhưng lúc này lại có chút lo được lo mất, cái này Lưu Nghị Vũ Dũng bất phàm, chắc hẳn tính tình cương liệt, cha mình tính cách nàng lại là biết rõ, cũng không nên náo ra cái gì sự tình mới tốt, mấy ngày nay người mặc dù trong phòng, nhưng trong lòng luôn luôn khó mà an tâm, phụ thân không có biểu hiện bày ra, nàng cũng không tiện lại đi muốn hỏi, đành phải nghĩ cách để Dao Hồng ra ngoài tìm hiểu tin tức, tính toán mặt trời Tử Dã nên đến nhà.

Hôm nay Dao Hồng hao hết tâm cơ rốt cục tại Triệu Hải Thị Tỳ trong miệng dò thăm tin tức, lập tức đuổi Hồi Phủ bên trong cáo tri tiểu thư, từ Lưu Nghị

nhập Lạc Dương ngày đầu tiên cùng Triệu Hải cùng đi Bể Nguyệt các, một mực nói đến Trương Nhượng lấy bốn Đại Hoa khôi một trong Phương Tiên Nhi cô nương đem tặng, Lưu Nghị đến tận đây liền đủ không Xuất Hộ, chỉ ở nhà bên trong phong lưu khoái hoạt, đương nhiên cái này một câu cuối cùng đúng vậy chính tiểu nha đầu suy đoán, tuy nhiên đây cũng là nhân chi thường tình, Phương Tiên Nhi xinh đẹp rung động lòng người, Lưu Nghị Tuổi thanh xuân, lại từ đó về sau liền một mực ở nhà bên trong, cái này khiến bất luận kẻ nào suy nghĩ sợ cũng sẽ đạt được đồng dạng kết luận.

"Tiểu thư, ta nhìn cái này Lưu Nghị cũng đúng vậy cái tham hoa đồ háo sắc, uống phí tiểu thư đối với hắn một mảnh khổ tâm, vậy mà đối một cái Thanh Lâu Nữ Tử như thế trầm mê." Dao Hồng sau khi nói xong thờ phỉ phò lời nói.

"Dao Hồng ngươi không thể như nói vậy Tiên nhi cô nương, bốn Đại Hoa khôi tuyệt không phải Thanh Lâu Nữ Tử, đều là Tài Mạo Song Toàn người, thân thể có thể yếu thôi, theo ta thấy Lưu Nghị tuyệt không phải tham hoa háo sắc người, nếu không lấy hắn còn quá trẻ liền thân cư cao vị, như thế nào cho tới bây giờ cũng chỉ một phòng Thiếp Thị? Hắn ngày đó đứng dậy thời điểm nhiều đến Triệu Trung chi lực, lần này Trương Nhượng lấy đẹp đem tặng hắn là có ý muốn lôi kéo, lấy hai người này như thế quyền thế, Lưu Lang Sinh lại có thể nào cự tuyệt, nghĩ Tiên nhi cô nương có thể vào Lưu gia chi môn, cũng tính là được là nàng phúc khí." Đồng dạng là Tài Mạo Song Toàn, Thái Diễm kiến thức lại muốn ở xa Phương Tiên Nhi phía trên, việc này trong lòng nàng một chút phân tích liền có mạch lạc mà theo, đương nhiên nàng cũng không thể tránh khỏi sẽ đi vì Lưu Nghị suy nghĩ.

"Tiểu thư ngươi làm sao rồi? Cái này Phương Tiên Nhi cô nương thế nhưng là..." Dao Hồng có chút giật mình nói, Thái Diễm đối với việc này đúng là không thêm đề ý chút nào, không có nửa điểm tranh giành tình nhân ý tứ, nhưng nàng rõ ràng đối Lưu Nghị dùng tình sâu lắng.

"Không cần nói nữa, Lưu Lang Sinh tuổi còn trẻ liền có như thế công tích, đợi nhìn hắn cùng hoạn thân kết giao cũng là có chút xảo diệu, nghĩ đến cử động lần này cũng là nhất định có dụng tâm, chúng ta không cần suy đoán, ngày mai đãi hắn gặp qua thiên tử cha tự sẽ tìm hắn, đến lúc đó hết thảy tự biết." Thái Diễm nghiêm nghị nói, bất quá nhân thân bên trong vẫn có chút lo lắng, nhưng tuyệt không phải là Tiên nhi sự tình, tại cái này sự tình bên trên nàng là có ý nghĩ của mình, vô luận là Phương Tiên Nhi hoặc là Ngọc nhi theo Kỳ Địa vị đều chỉ có thể làm thiếp,

Cho dù mẫu bằng tử quý cũng không cái biến được, mà lấy mình thân phận một khi việc này đến hải, Lưu Nghị chắc chắn sẽ để trống chỗ, giống như nàng như vậy tuần tãi về sau thị thiếp thành đàn cũng không phải quá phận sự tình, mình muốn thì là một cái chính thể chi vị. Phương Tiên Nhi ở trong mắt nàng căn bản không tạo thành uy hiếp, đây là ngay lúc đó hiện thực, Thái Diễm coi như lại thế nào thông tuệ cũng khó có thể thoát ly thời đại ước thúc.

Hôm nay bốn canh liền muốn đứng dậy chuẩn bị yết kiến thiên tử một chuyện, hôm qua nhật quang là những cái kia cung đình lễ tiết Triệu Trung liền phái chuyên gia cho Lưu Nghị giải thích cận kề một phen, tuy là phiền muộn không thôi thế nhưng chỉ có thể buông xuôi bỏ mặc, ai bảo mình muốn gặp là nhất quốc chi quân! Trước kia đều không có quan tâm tập thể dục buổi sáng đã đứng dậy, lúc này ngoài cửa sổ vẫn là một vùng tăm tối.

Mà để hắn giật mình là Phương Tiên Nhi vậy mà cũng đã dậy thật sớm mặc chỉnh tề, gặp hắn ngồi dậy lập tức cho hắn lấy ra vớ giày, món kia triều phục lúc này cũng thỏa thỏa thiếp thiếp treo ở trên giá gỗ, bên cạnh trên bàn trà còn có một bát nóng hổi hổi Bích Ngọc canh cùng rửa mặt chi vật, hiển nhiên đây hết thảy đều là xuất từ Tiên nhi cô nương chi thủ, lúc này nàng nhân quang tuy là đứng một cái mình liền lập tức tránh ra, nhưng tất cả động tác đều là như vậy kiên định.

"Tiểu nha đầu, ngươi không cần vì ta làm những này, để Thúy Sợi các nàng đến là được rồi." Lưu Nghị yêu thương nói, hiện tại hắn lại còn là không mình bạch Tiên nhi tâm ý vậy thì thật sự là một đầu, hai ngày này nhìn qua hắn là ngủ được nhẹ nhàng vui vẻ đến cực điểm nhưng như thế giai nhân ngay tại bên người lại có thể nào trong lòng bình tĩnh? Lưu Nghị thế nhưng là một cái Sinh Lý cực Kỳ Chính thường trẻ tuổi nam tử, so người khác còn muốn cường tráng mười phần, ra ngoài bắt đắc dĩ hắn không thể không mỗi ngày bạch chính Thiên Tướng làm cho tình trạng kiệt sức mới có thể nơi này mỹ nhân ngủ cùng giường, coi như như thế đoạn này thời gian cũng là đối với hắn ý chí lực một loại cực lớn dày vò.

"Ta không phải tiểu nha đầu, lại có hai tháng ta liền tròn mười bảy, ngươi về sau không cho phép dạng này gọi ta." Ngay tại vì Lưu Nghị mặc vớ Tiên nhi được nghe xưng hô thế này chỉ cảm thấy hết sức chói tai, lúc này ngẩng đầu lên nói, lúc này nàng cùng Lưu Nghị đối mặt đôi mắt đẹp bên trong tràn đầy dừng cảm cùng kiên định, tại cảm tình trong chuyện này, kỳ thực nữ nhân so với nam nhân càng thêm quyết tuyệt, thật hợp lý các nàng hạ quyết định quyết tâm thời điểm, loại kia kiên định có thể để thế gian nam nhi vì đó xấu hổ.

"Tốt tốt tốt, Phương cô nương, Phương cô nương được đi, ngươi vẫn là để ta tự mình tới đi." Lưu Nghị lúc này rất là yêu thích Tiên nhi phần này dừng cảm, cái này thời đại nữ tử một khi động tình liền cực kỳ một lòng, Ngọc nhi như thế, trước mắt cái này tuyệt mỹ giai nhân cũng không ngoài như là, trong lòng một cỗ tự đắc tự nhiên sinh ra, bên miệng lại là một tràng tiếng nói, chưa cùng Ngọc nhi thành lễ trước đó, những chuyện nhỏ nhặt này hắn chưa từng phiền phức bọn nha hoàn, đúng vậy để Ngọc nhi hầu hạ cũng là sợ nàng sinh khí chiếm đa số.

"Phương cô nương cũng không được, Trương Nhượng đã đem ta đưa cho ngươi, ta chính là của ngươi, người của ngươi, coi như ngươi cái gì cũng không đòi ta làm, ta về sau cũng chỉ có cái này danh phận." Phương Tiên Nhi cũng không biết từ đâu tới dũng khí, một phen nói đến rất là thông khoái, đồng thời trong tay vẫn như cũ không ngừng, vì Lưu Nghị mặc vớ giày về sau để hắn đứng tại dưới giường, lại đem triều phục thận trọng cho hắn mặc chỉnh tề, chăm chú tựa như là tại cho trượng phu quản lý hành trang thể tử, đương nhiên nàng cũng là nhờ vào đó tại che giấu kích động của mình, mới không quan tâm nói ra ngoài, lúc này một trái tim còn tại phanh phạch nhảy loạn.

"Tiên nhi, dạng này bảo ngươi đứng không?" Nhìn xem Phương Tiên Nhi chăm chú vì chính mình quản lý đáng vẻ, Lưu Nghị trong lòng có chút cảm động, ngoan ngoãn mặc nàng bài bố chu toàn, sau đó đỡ lấy nàng gầy yếu bả vai, không cho nàng thoát đi mình ánh mắt cơ hội, ôn nhu hỏi.

"Ừm." Tại khoảng cách này đối mặt, cảm nhận được Lưu Nghị sốt ruột ánh mắt, Tiên nhi nhịp tim đập càng nhanh, cái này thân triều phục cất may Tinh Lương, cực kỳ Hợp Thể, được Lưu Nghị cường tráng thân thể một phụ trợ càng là phong Thần Tuấn lãng, Tiên nhi chợt phát hiện mình rất khó quay đầu đi, bởi vì trước mặt nam tử này hiện tại đối nàng có rất lớn sức hấp dẫn, hai vai được hắn hữu lực đại thủ nắm chắc, lại có chút mệt là cảm giác, tránh cũng không thể tránh phía dưới đành phải nhắm lại hai mắt, lúc này nàng chỉ cảm thấy một cỗ nóng rực hô hấp ngay tại chạm rai hương bờ mỗi nàng tiếp cận!

Không đúng lúc tiếng đập cửa vào lúc này vang lên, ngoài phòng truyền đến Thúy Sợi âm thanh, Tiên nhi đột nhiên cảnh giác mở ra hai mắt, ánh mắt là hốt

hoảng, bởi vì hiện tại Lưu Nghị khuôn mặt gần trong gang tấc.

"Tới." Lưu Nghị không có tiếp tục mình động tác, mà là đem Tiên nhi thân thể mềm mại ôm vào trong ngực tại trên trán nàng nhẹ nhàng hôn một cái, sau đó liền đưa nàng ôm ngang lên, nhu hòa đặt ở trên giường, vì nàng ra ngoài vớ giày, sau đó liền mỉm cười, thổi tắt trên bàn ánh nến đi ra cửa, lúc này Tiên nhi có thể cảm giác được trên mặt mình kinh người nhiệt độ, trên trán Lưu Nghị dấu ấn tựa hồ đã khắc sâu, Tiên nhi khẽ vuốt khuôn mặt của mình, không khỏi lộ ra vui vẻ nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Tây Viên bát úy

Theo Thúy Sợi đến đại môn chỗ xe ngựa đã chuẩn bị tốt, Lưu Nghị liền trước khi ra cửa hướng Hoàng Cung, lúc này hân tâm tình cũng là đã hưng phấn vừa khấn trương, lập tức liền muốn nhìn gặp sống sờ sờ Hoàng Đế, cơ hội này cũng không phải cái gì người đều có! Đến cửa cung tự nhiên có Nội Thần ra nghênh đón mang đến Chủ Điện bên ngoài, liền chờ đợi ở đây, lúc này vào triều Các Đại Thần đã lục tục ngo ngoe tới rất nhiều, Tào Tháo trông thấy Lưu Nghị lúc còn mỉm cười, Lưu Nghị cũng gật đầu chào hỏi, ngược lại là Tào Tháo tay trái một người đưa tới chú ý của hắn.

Người này mặt trắng vì râu, dáng vẻ đường đường, anh tuấn uy vũ, rất có Danh Sĩ chi phong, nhìn hắn cùng Tào Tháo quen biết đáng vẻ, chẳng lẽ người này chính là Hà Bắc chi hùng Viên Thiệu? Như thể một nhân vật, ngày sau quan Chi Đại tướng quân, Tổng Đốc ký, cũng, u, thanh Từ Châu, Hùng Cự Hà Bắc, hùng thị Thiên Hạ! Minh chỗ lĩnh Yên quận ngày sau đúng vậy hắn hạ hạ, tuy nhiên đã đi vào thế này, ta Lưu Lăng Sinh mới sẽ không bị quản chế tại người, đương thời chi Hà Bắc kiêu hùng tuyệt sẽ không là Viên Thiệu! Đương nhiên đây chỉ là Lưu Nghị đối với mình lòng tin, Viên Thiệu người này là Hán Mạt Anh Kiệt bên trong ra loại xuất chúng nhân vật, hắn cũng sẽ không coi thường.

Theo vào triều Các Đại Thần đến đông đủ, liền có Nội Thần ra tuyên bố tảo triều bắt đầu, đám người theo quan chức nối đuôi nhau mà vào, Hán Linh Đế đường bên trong ngồi cao, Trương Nhượng theo hầu ở bên. Còn một người khác ngồi tại điện hạ tay trái, hình dung thô kệch bụng dưới hơi lồi, Lưu Nghị độ chi người này xác nhận Hà Hậu chi đệ đại tướng quân Hà Tiến, trừ hắn ra nghĩ đến cũng không có người nhưng tại thiên tử trước mặt có ngòi!

Tất cả mọi người là theo lễ tiến lên khấu kiến thiên tử, hành lễ về sau sau riêng phần mình trạm về trong ban, tay trái võ tướng, bên phải Văn Thần, Lưu Vũ liền đứng tại tay trái sau cùng! Làm người hiện đại, hắn đối cái này quý bái chi lễ vẫn là rất kháng cự, tuy nhiên hiện nay thế nhưng là không thể không quý! Nhìn xem kia kim bích huy hoàng Hoàng Đế bảo tọa, Lưu Nghị trong mắt theo bản năng xóa bỏ Hán Linh Đế!

"Trước đây nghe báo, Yên quận Quận Thủ uy bắc tướng quân Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh thảo tặc có công, lại cùng biên giới giương ta Đại Hán quốc uy, trẫm tâm thực vui, Lưu Nghị ở đâu?" Linh Đế mở miệng nói.

"Đến! Thiếu gia hôm nay muốn thành dập đầu trùng!" Lưu Nghị nghĩ đến liền từ trong ban mà ra, quỳ rạp xuống đất, trong miệng hô to: "Thần Yên quận Quận Thủ Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh, khấu kiến Bệ Hạ." Những này lễ nghĩa vào triều trước đó Trương Nhượng chuyên môn phái người từng nói với hắn, Lưu Nghị tất nhiên là muốn làm đủ.

"Ái Khanh Miễn Lễ Bình Thân, trước kia Lưu Trung Lang liền từng cùng trẫm nói cùng Lăng Sinh thảo tặc lúc dừng quán tam quân, Kiến Công vô số; Trương Thường Thị cũng khen Lăng Sinh uy chấn dị tộc, hôm nay gặp mặt, thật là bất phàm!" Nhìn xem trước mặt thiếu niên anh tuấn, vron người đứng thẳng Lưu Nghị, Hán Linh Đế trong lòng hoan hỉ, người này là Thượng Đảng Lưu gia về sau, cũng là đại hán tông thân, lại nhìn tuổi trẻ tài cao, tương lai hẳn là Đông Lương Chi Tài, nay dự tính Tây Viên, như thế thiếu niên anh hùng nhất định phải làm việc cho ta.

"Vi Thần gì may mắn, có thể được Bệ Hạ kim khẩu một tán, này đều Bệ Hạ Thiên Uy chỗ đến, thần sao dám giành công, chỉ nguyện vì Bệ Hạ rong ruổi chiến trường, kiệt trung tận trí!" Nghe thiên tử chính miệng khích lệ, Lưu Nghị không dám khinh thường, lại lần nữa quỳ xuống, lớn tiếng nói.

"Tráng quá thay tư nói, Lăng Sinh tạm thời lui ra, đợi Triều Nghị về sau trẫm sẽ cùng ngươi một lần Tông Tộc!" Linh Đế tâm đạo đây cũng là ta Lưu thị bên trong người, có công với xã tắc tự nhiên muốn an ủi.

"Thần tạ Bệ Hạ." Lưu Nghị đứng dậy về ban, thiên tử chi ngôn vừa ra hắn liền cảm thấy có Hứa nhiều mắt chỉ riêng hướng mình phóng tới, với hắn mà nói nhưng không có cái gì thụ sủng nhược kinh chi tâm, phản cảm giác được thiên tử coi trọng như thế không phải là quá tốt sự tình, cái gọi là Mộc Tú Vu Lâm Phong Tắt Tồi Chi!

"Ta đại hán tử Cao Tổ Khai Quốc lấy lại lịch thay mặt tổ tiên thần võ Hùng Tài, mới có được như hôm nay Cẩm Tú Hà Sơn, há biết đến trẫm trên tay Hoàng Cân lâm loạn, Thiên Hạ không chừng, may mà ta lớn Hán Tướng sĩ anh dũng chém giết, trẫm quyết định hiệu Pháp Võ Hoàng Đế, phục đưa Tây Viên Bát úy, bảo vệ Kinh Đô."

Quần thần đều nói Bệ Hạ anh minh, chỉ có Hà Tiến trong mắt lóe lên hàn quang.

"Kiến Thạc, trăm phong người Thượng Quân Giáo Úy, vì Bát Úy đứng đầu, Hồ Bí Trung Lang tướng Viên Thiệu vì Trung Quân Giáo Úy, uy bắc tướng quân Lưu Nghị vì Hạ Quân Giáo Úy, Nghị Lang Tào Tháo vì Điện Quân Giáo Úy, Trợ Quân Tà Giáo Úy Triệu Dung, Trợ Quân Hữu Giáo Úy Phùng Phụng, Tà Giáo Úy Thuận Vu Quỳnh, Hữu Giáo Úy Bảo Hồng."

Lưu Nghị cùng bảy người khác ứng thanh mà ra, quỳ xuống tại đất đều hô Vạn Tuế, lúc này Lưu Nghị cũng khẳng định Tào Tháo bên người nam tử kia đúng vậy Viên Thiệu Viên Bản Sơ! Trong tám người Kiến Thạc nhất định là Nội Thần nhất hệ, mình chỉ sợ cũng bị đánh lên đồng dạng nhân hiệu, về phần Viên Tào hai người cùng còn lại,

Liên liền ngày sau mới biết!

"Các người vốn có quan chức tạm thời kiêm nhiệm, về sau Bát Úy trực luân phiên, nhìn các vị trung tâm vì Hán, chớ phụ trăm nhìn." Linh Đế lại nói.

"Chúng thần định hiệu trung Bộ Hạ, kẻ chỉ lấy cái chết, không phụ Bộ Hạ Hồng ân." Tám người đều nói.

Hà Tiến nhìn xem cái này tràng cảnh không ở cười lạnh, Linh Đế cử động lần này ý gì trong lòng của hắn gương sáng, trong lòng cũng hạ quyết tâm, người có thể phong, ta liền có thể rồi, tám người này há có thể người người vì người quên mình phục vụ. Tây Viên Bát úy, sớm muộn muốn nắm giữ tại Hà mỗ trong tay.

Điện nghị qua đi, Linh Đế đặc biệt Địa Mệnh Lưu Nghị tiến Cung, tự Tông Tộc chi tình. Bữa tiệc Trương Nhượng Hà Hậu bốn người là đều tại, Lưu Nghị cũng biểu hiện ra đúng mức câu nệ. Linh Đế đối Lưu Nghị thái độ hòa ái, nhiều lần khen ngợi, dặn dò hắn nhất định phải một lòng vì nước, vì đại hân xuất lực, bởi vì Hà Hậu ở đây, Linh Đế cũng không có thể biểu thị quá nhiều, tự nhiên lời nói ở giữa đều chụp chuẩn một cái "Lưu" chữ. Nói thật Lưu Nghị bữa cơm này ăn rất không thư thái, khắp nơi cẩn thận, tuyệt không phải hắn Lưu Lăng Sinh phong cách.

Ăn uống tiệc rượu qua đi Trương Nhượng tự mình đưa Lưu Nghị xuất cung Môn, biểu hiện ra lễ hiền hạ sĩ phong phạm, Lưu Nghị tự nhiên nghe huyền ca mà biết nhĩ ý, nói chắc chắn vì thiên tử vì đại nhân luyện tốt Tây Viên Quân sĩ, tích thù chi ân đương Dừng Tuyên tương báo các loại, những lời này Lưu Nghị nói đến rất là thần nhiên, cũng làm cho Trương Nhượng trong lòng hài lòng!

Xuất cung Môn, Lưu Nghị là toàn thân thoải mái, cái này cung trong lễ nghi phức tạp, câu thúc rất là khổ sở, hiện tại chỉ muốn mau chóng về đến trong nhà! Có thể khiến hắn ngoài ý muốn chính là Tào Tháo cùng Viên Thiệu hai người lại chờ lấy hắn!

"Tại hạ Viên Thiệu Viên Bản Sơ, hướng nghe Yến quận Lưu Nghị chính là đương thời tuần tãi, hôm nay gặp mặt nhân ngôn không giả vậy. Vốn là A Man cùng Lăng Sinh có cho nên, ở đây tương hầu, thiếu bất tài, đã là ngày sau phân thuộc Đồng Bảo, đương cùng Lăng Sinh một lần!" Viên Thiệu giọng nói trầm ổn hữu lực, tự có phong phạm!

"Bản Sơ huynh quá mức khích lệ Lăng Sinh, nếu nói tuần tãi, đương thời ai chẳng biết Bản Sơ huynh cùng Mạnh Đức huynh chi danh, tiểu đệ vốn đợi ngày sau lại bái kiến Bản Sơ huynh, nay huynh đã có ý đó, tiểu đệ nào dám không tòng mệnh!" Lưu Nghị cũng là nói đến khách khí lại không mất lễ nghĩa, mặc kệ hậu thế đối Viên Thiệu có gì đánh giá, chỉ ít ở trong mắt Lưu Nghị người này được cho phong độ nhẹ nhàng.

"Ngày sau bái kiến, người tiểu tử quên đi thôi, ngày đó vừa vào Lạc Dương người tiểu tử hát ra Tào mỗ liền chạy Bể Nguyệt các, còn vô thanh vô tức liền đem Phương Tiên Nhi cô nương xách về nhà, lại còn mấy ngày không thấy Kỳ Nhân! Lăng Sinh như thế làm việc, tựa hồ không phải bằng hữu chi nghĩa!" Tào Tháo cũng không khách khí, mở miệng trách nói.

"Oan uổng a, Mạnh Đức huynh người có chỗ không biết, kia Phương Tiên Nhi cô nương chính là Trương đại nhân đưa tiễn, tiểu đệ trước đó không biết, người cũng biết tiểu đệ tính nết, đã có mỹ nhân ở bên cạnh, tự nhiên muốn hàng đêm sênh ca, không muốn lạnh nhạt Mạnh Đức huynh, phải làm như thế nào, người cho ta thông khoái là được." Lưu Nghị sáng khoái nói.

"Sử dụng có thể bắt người như thế nào? Hôm nay đến thiên tử phong làm Hạ Quân Giáo Úy, lại phải Thánh Ý niềm vui, thêm Thượng Mỹ người ở bên, Lăng Sinh người thế nhưng là xuân phong đắc ý! Sử dụng cùng Bản Sơ ở đây lại tương hầu đã lâu. . ."

"Được rồi, đi, Mạnh Đức huynh người không cần nói nữa, hôm nay nghị cái này hơn một trăm cân liền bán cho hai vị huynh trưởng, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được." Lưu Nghị vội vàng chặn đứng Tào Tháo câu chuyện.

"Bản Sơ huynh, đây cũng là người nói đương thời tuần tãi? Lấy sử dụng đến xem, Lăng Sinh người đúng vậy cái vô lại!" Nghe Lưu Nghị, Tào Tháo rõ ràng sững sờ, suy nghĩ một hồi mới biết Lưu Nghị lời nói bên trong ý tứ, không khỏi buồn cười, liền nói với Viên Thiệu.

"Tuy có điểm vô lại, nhưng Lăng Sinh cũng lỗi lạc cực kỳ, A Man người cũng chớ có lại nói, hôm nay Đông Đạo để thiếu tới làm, cùng Mạnh Đức Lăng Sinh uống một phen!" Viên Thiệu nhìn xem Lưu Nghị cùng Tào Tháo hai người lời nói, không khỏi mỉm cười, cái này Lưu Lăng Sinh cũng coi như cái tính tình bên trong người, chỉ là không biết. . .

"Bản Sơ huynh ngàn vạn không thể như thế, vẫn là tiểu đệ đến mời hai vị đi, tình Mạnh Đức huynh về sau gặp ta lại là một phen dạy bảo!" Lưu Nghị cười nói, Tào Tháo cùng Viên Thiệu khi còn bé chính là bạn tri kỉ hảo hữu, chỉ sợ bọn hắn hiện tại còn không nghĩ tới ngày sau sẽ ở trên chiến trường thấy một lần sinh tử, tuy nhiên có thể cùng hai cái này Hán Mạt Hùng Tài ngồi mà Luận Đạo nhưng cũng là cuộc đời điều thú vị.

Chương 68: Hà Bắc Song Hùng

Lúc này nhanh Chí Chính buổi trưa, ba người thương nghị một phen liền quyết định tiến đến Thiên Hương lâu tụ lại, cái này đều là Tào Tháo chủ ý, ngày đó hẳn cùng Lưu Nghi một đường vào kinh thành lúc hai người còn từng có ước định, chỉ bất quá bây giờ Chủ Khách điền đảo một chút mà thôi, trả tiền biến thành Lưu Nghi, cái này Thiên Hương lâu cũng không là bình thường chỗ, hẳn tại ăn tứ bên trong địa vị thủ khuất nhất chỉ, chính như Bể Nguyệt các tại trong thanh lâu, bởi vậy mà biết giá tiền này cũng là đắt đỏ cực kỳ, Lưu Nghi cũng không có Tào Tháo tức giận.

"Ha-Ha, Lãng Sinh chớ trách, ngươi có biết Mạnh Đức đối kia Phương Tiên Nhi cô nương thế nhưng là hâm mộ vô cùng, không nghĩ tới lại bị Lãng Sinh rút thứ nhất, bữa cơm này sao cũng là không sao." Viên Thiệu cười nói.

"Đã là gặp gỡ, từ hẳn là cho Lãng Sinh kết bạn một chút chúng ta tài năng, đến a, người đi ta phù thượng gọi Từ Hiếu, Từ Liêm đến đây, đối không nên quên đi Bản Sơ huynh phù thượng mời sĩ bình cùng công hoành một đường đến đây, Lãng Sinh, nghe người như Hà Dũng võ hơn người cũng chỉ là tai nghe, Bản Sơ huynh dưới trướng cái này hai viên đại tướng đều là Vạn Nhân Chi Địch, sử dụng thực là hâm mộ a." Tào Tháo tựa hồ đợi cơ hội liền không chịu buông tha Lưu Nghi, lập tức đối hạ nhân phản phó nói, liền đối lấy Viên Thiệu cùng một chỗ cho an bài.

"A Man người cử động lần này thực sự không phải trượng phu gây nên, tiểu nhân a." Viên Thiệu trêu chọc nói.

"Lãng Sinh Nhất Quân chỉ thủ sao lại để ý cái này, nếu không phải Tiên nhi cô nương chính là Trương đại nhân ban tặng, Tào mỗ liền dùng mỹ nữ mười tên cùng Lãng Sinh tương đối. Tào Tháo lờ đễng nói.

"Khục, hai vị huynh trưởng quá lời, tiểu đệ bình sinh yêu nhất kết giao đúng vậy Anh Hùng Hào Kiệt, Mạnh Đức huynh cử động lần này chính hợp ta ngoài ý muốn." Lưu Nghi vội vàng nói, Tào Từ Hiếu Tào Từ Liêm chỉ danh hẳn tự nhiên biết, đều là Tào thị Tông Tộc bên trong đại tướng chỉ tài, Tào Nhân càng bị xưng là có quý thân chỉ dùng, Kỳ Tài tuyệt không tại Ngụy Quốc Ngũ Từ phía dưới, mà cái này sĩ bình công hoành mình lại là không nghe thấy, tuy nhiên có thể làm Tào Tháo như thế tán dương hâm mộ ngoại trừ Nhan Lương Văn Sù bên ngoài Viên Thiệu thủ hạ còn có người nào? Có thể nhìn thấy những này danh lưu sách sử hổ tướng, Lưu Nghi như thế nào lại cự tuyệt, lời nói này lại là nói ra từ đáy lòng.

Tào Tháo câu nói sau cùng mặc dù để hẳn có chút khó chịu, nhưng lại tưởng tượng hiện tại thế nhưng là Hán Mạt, Phương Tiên Nhi tại trên danh phận nhiều nhất chính tuy nhiên một cái thị thiếp, tại Viên Tào hai người xem ra việc này thiên kinh địa nghĩa, tuyệt không phải nhục nhã Lưu Nghi ý tứ, lại Tào Mạnh Đức riêng có hảo sắc chỉ danh, liền ngay cả Viên Bản Sơ cũng không ngoài như là, hai người này khi còn trẻ tuổi thế nhưng là làm qua đến cửa cướp người tân nương hoạt động.

Ba người một phen nói giỡn liền đã đi tới Thiên Hương lâu, tuy chỉ là ngắn ngủi một nén nhang thời gian, hai cái này Hán Mạt hào cường đã cho Lưu Nghi lưu lại ấn tượng thật sâu, Viên Thiệu ăn nói bất phạm lác lác đại phương, chỉ fit hiện tại tuyệt đối là một cái quân tử mẫu mực, mà Tào Tháo có khi gian trá, có khi lại là hào khí ngang dọc, cơ biến chông chốt! Từ điểm đó cũng có thể thấy được hai người về sau kết cục mãnh khỏe, tại chiến trường cái này dùng bất cứ thủ đoạn nào địa phương, Quân Từ Chi Đạo nhưng là muốn thua thiệt.

Có thể là Viên Tào hai người phủ đệ cách Thiên Hương lâu gần chút, Từ Từ đã sớm cảm thấy, bọn hắn tựa hồ sớm đã quen biết, nhìn kết giao coi như không tệ, ngay tại chỗ ấy vừa nói vừa cười, trông thấy ba người đến đây mới đón lên, Viên Tào hai người lập tức cho bọn hắn dẫn kiến Lưu Nghi.

"Tào Nhân, Tào Hồng, gặp qua Lưu tướng quân, nghe qua tướng quân Đại Danh, như sấm bên tai." Bên trái hai vị chiều cao tám thước, khuôn mặt ngay ngắn trẻ tuổi nam tử đầu tiên tiến lên cho Lưu Nghi làm lễ.

"Hai vị khách quý, tại hạ một điểm hư danh không đáng Phương gia nhất sát." Lưu Nghi cũng là đáp lễ nói.

"Người, người đúng vậy Lưu Nghi?" Cái này bên phải hai người thân cao cùng Tào thị huynh đệ tương đương, lại càng phải hùng tráng mấy phần, đều sinh lưng hùm vai gấu, khuôn mặt thô hào, đầy mặt vừa râu, thậm chí khó mà phân biệt niên kỷ, hai người cũng không làm lễ, lại tiến lên nhìn Lưu Nghi một lát chỉ hậu phương mới hỏi.

"Sĩ bình, công hoành, Lưu tướng quân trước mặt, sao có thể vô lễ như thế?" Viên Thiệu dương cả giận nói, hai người hành vi có chút thất lễ, bất quá trong lòng hẳn cũng có nghi vấn, hai người xưa nay sẽ không như thế.

"Không sao, không sao, chẳng lẽ hai vị cùng Lưu mỗ ở nơi nào gặp qua, vì sao thân hình như thế nhìn quen mắt?" Lưu Nghi gặp hai người thần thái cũng cảm giác có chút quen thuộc, lại là nhớ không nổi khi nào gặp qua.

"Tại hạ Lang Gia Nhan Lương Nhan Thế Bình, đây là ta huynh trưởng Văn Sù Văn Công Hoành, gặp qua Lưu tướng quân, tướng quân nhưng nhớ kỹ ba năm trước đây Đạo Tà đánh một trận?" Hai người lúc này khôi phục thái độ bình thường, rất là cung kính cho Lưu Nghi làm lễ,

Thái độ so với Tào thị huynh đệ còn muốn tôn kính, tay trái Nhan Lương nói.

"Ký Châu Ngũ Hồ trang ? Ha-Ha, ta nói người nào như thế Dững Vũ thiện chiến, nguyên lai đúng là hai vị, không nghĩ tới hôm nay tại cái này thành Lạc Dương bên trong còn có thể gặp được cổ nhân." Lưu Nghị lúc này giật mình Đại Ngộ, tiến lên thân thiết cùng hai người cầm tay, nắm đó hân cùng Triệu Vân tiến về Thường Sơn nghênh đón Triệu mầu, trở về thời điểm từng tại Ký Châu Ngũ Hồ trang gặp phải hai cái che mặt Nhân Kiếp đạo, hôm đó khổ chiến Bách Hợp về sau hân cùng Từ Long mới một chiêu Tiểu Thắng, hai người cũng là biết khó mà lui, bọn hân cũng là anh hùng cao minh, cũng không lấy cớ nào vì thắng, Lưu Nghị lúc ấy liền rất là chán kinh, còn từng bốn phía tìm kiếm hỏi thăm, đáng tiếc chẳng được gì, không ngờ đúng là Danh Chấn Thiên Hạ Hà Bắc Song Hùng Nhan Lương Văn Sú! Hiện tại hân tuy là cười rạng rỡ nhưng ngầm trong đất ruột Từ Đô muốn hỏi hận thanh, sớm biết là hai người này đúng vậy đào ba thước đất cũng phải tìm ra, hiện tại hối hận thì đã muộn!

"A, nghĩ không ra Lăng Sinh cùng sĩ bình công hoành còn từng một trận chiến, lại không biết kết quả như thế nào ?" Tào Tháo nghe vậy càng là hứng thú, cái này Nhan Lương Văn Sú hân thấy một lần liền tâm hi chi, Luận Võ nghệ còn tại Tào Nhân Tào Hồng phía trên, lại không biết so với Lưu Nghị như thế nào, lúc này liền ngay cả Viên Thiệu cũng bị khơi gợi lên hứng thú.

"Ha-Ha a, Nhan Văn hai vị Cung Mã thành thạo, võ nghệ cao cường, Lăng Sinh há có thể thắng chi, trong lòng thực là bội phục, Bản Sơ huynh có hai vị là, thắng được Thiên Quân." Trông thấy hai người trên mặt hơi có vẻ xấu hổ, Lưu Nghị vội vàng lên tiếng nói, hân không muốn ở chỗ này lạc nhị tướng mặt mũi.

"Không phải vậy, ta huynh đệ hai người thuở nhỏ tập võ, tại Ký Châu cảnh nội toàn Vô Dịch Thủ, bởi vậy cuồng vọng tự đại, võ nghệ lại không bỏ ích, may mắn tướng quân cùng gia Bạch Bào thiếu niên ngày đó ban thưởng ta huynh đệ bại một lần, mấy năm này bỏ bao công sức, mới có thể tiến thêm một bước, tướng quân thực là chúng ta thầy tốt bạn hiền, ngày đó cướp đường sự tình đúng là bất đắc dĩ, cho nên mới không thôi bộ mặt thật sự Kỳ Nhân, nhìn tướng quân rộng lòng tha thứ." Nghe nói Lưu Nghị mở miệng, hai người trong mắt cũng có ý cảm kích, cái này Lưu Nghị như thế võ nghệ còn có thể tự đề xuống, thực là đáng giá kính tặng, nếu như thế, mình huynh đệ lại há có thể đề cho người ta xem thường, nam nhi trọng phu tài nghệ không bằng người khổ luyện chính là, một vị giấu diếm há lại Anh Hùng Bản Sắc, Nhan Lương lời này nói đến thành ý mười phần!

Hân lời vừa nói ra, mọi người đều kinh, Lưu Nghị tuy nói thanh danh Viễn Dương, dù sao chưa từng tận mắt xem hân chém giết, mà Nhan Văn hai người Dững Vũ lại là ở đây thấy tận mắt, nghĩ không ra lấy bọn hân chỉ dừng lại vẫn thua ở Lưu Nghị thủ hạ, Lưu Lăng Sinh xác thực không lỗ hổ tướng chi danh! Nhất là Tào thị huynh đệ ngay từ đầu nhiều ít đối Lưu Nghị Dững Vũ còn có chút khinh thị, nhưng bây giờ gặp võ nghệ tại bọn họ phía trên Nhan Lương Văn Sú còn tự nhận không kịp, thế mới biết Nổi Danh chi Hạ vô Hư Sĩ, nhãn quang cũng tôn kính rất nhiều.

"Sĩ bình công hoành không cần như thế, ngày đó người ta tự nhiên luận bàn, cũng không đem hết toàn lực, không nói những thứ này, hôm nay nhưng phải hảo hảo nâng ly mới là." Lưu Nghị cao giọng lời nói.

"Mong tướng quân không bỏ, chúng ta huynh đệ tự nhiên tương bồi, ngày sau có rảnh, còn phải lại hướng tướng quân thỉnh giáo Cao Minh, bất quá khi mặt trời cùng tướng quân đồng hành Bạch Bào thiếu niên không biết nơi nào ?" Văn Sú hỏi.

"Ha ha, kia là ta Kết Nghĩa Huynh Đệ, Thường Sơn Triệu Vân Từ Long là vậy. Bây giờ tích công đến Giáo Úy, lúc này thân ở Yến quận, như Luận Võ nghệ, Lưu mỗ cũng có chút không bằng, hai vị đã có ý đó nhưng cũng thuận tiện, ngày sau cùng ở tại Tây Viên, nhiều cơ hội chính là!" Lưu Nghị cười nói, hân cũng nghĩ nhận người chính thí luyện Huyết Long Kích Pháp, hai người này chẳng phải là tốt nhất bồi luyện.

"Ha-Ha a, ta cũng nghĩ nhìn qua Lăng Sinh chi dũng, vẫn là đi vào lại tự đi." Viên Thiệu cười nói.

Đám người tùy theo nhao nhao nhập môn, Tào Tháo lại là không ngừng đối Lưu Nghị hỏi Triệu Vân, ngôn từ ở giữa rất là hoan hỉ, người này háo sắc không giả, nhưng càng yêu mưu thần Dững Tướng, xem hân như thế nào đối đãi Quan Vũ liền có thể gặp đốm, chính là loại này Cầu Hiền Nhược Khát mới khiến cho Tào Mạnh Đức có thể tụ tập vô số Anh Tài, thành tựu đại nghiệp, ở điểm này, mình cần phải nhiều hơn học tập mới là.

Tới lâu chót, phân phó lên tiệc rượu, đám người lần này hoan nghênh tất nhiên là nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, trong bữa tiệc Viên Thiệu cũng hơi lộ ra đối Lưu Nghị lời kéo chỉ ý, nhưng chỉ là một lời mang qua, hai bọn họ chỉ là lần đầu gặp nhau, nếu là chấp nhất ở đây, ngược lại không đẹp, Viên Thiệu đương nhiên biết nắm phân tấc.

Đội tiệc rượu cuối cùng, ba người ước định từ nay trở đi cùng đi Tây Viên để xem mình cấp dưới, tuy nói các nơi điều động còn chưa tới vị, có thể nhập doanh càng sớm càng có thể lấy được sĩ tốt chi tâm, nơi đây ba người lại là anh hùng sở kiến lược đồng, trong bữa tiệc Lưu Thất còn tới đi tìm Lưu Nghị, cáo tri Trương đại nhân ngày mai phủ thượng thiết yến tương thỉnh, Lưu Nghị tất nhiên là sẽ không cự tuyệt, nghĩ đến Kiến Thạc bọn người định tại danh sách mời, cái này Tây Viên tranh đoạt đã bắt đầu.

Vừa muốn ra Thiên Hương lâu, nơi xa tới một nhóm xe ngựa, đúng là Tả Trung Lang Tướng Hoàng Phủ Tung đến mời Lưu Nghị dự tiệc, Viên Tào hai nhân sầm gập về sau cũng trao đổi một ánh mắt, Hoàng Phủ tướng quân là đang vì ai mời chào Lưu Nghị ? Chẳng lẽ không biết hân là Nội Thần nhất hệ ? Tháo phạt Hoàng Cản thời điểm Lưu Nghị đã từng làm qua Lão Tướng Quân cấp dưới, mặc dù đối với hân đơn mời mình một người có chút kỳ quái, lại là không tiện cự tuyệt, cùng Viên Tào hai người cáo biệt về sau liền theo Hoàng Phủ Tung mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Không biết nên khóc hay cười

Đưa mắt nhìn Hoàng Phủ Tung cùng Lưu Nghị cùng xe mà đi về sau, Viên Thiệu có chút ra một lát tinh thần, ấn đạo lý luận, Lão Tướng Quân cùng mình thuộc về nhất hệ, nếu là đối Lưu Nghị lấy lòng có mình hôm nay liền là đủ, có gì muốn đơn độc mời chi, mà lại là đi hấn phủ thượng, liền không sợ Trương Triệu Nhị người sẽ tâm sinh kiêng kỵ?

"Mạnh Đức, người xem Hoàng Phủ Lão Tướng Quân lần này tương thỉnh Lăng Sinh là dụng ý gì?" Viên Thiệu hỏi.

"Ha ha, cử động lần này rất có chỗ kỳ hoặc, tuy nhiên nghĩ đến Lão Tướng Quân hành sự nhất định có thâm ý, chẳng lẽ Lăng Sinh tuần lãng bất phạm, có ý kết cái thân gia? Ta nhìn ta chờ không cần quá lo lắng việc này, Lưu Nghị chẳng những dũng mãnh vô địch, trên là Năng Chính Quán Chiến, ngày khác cùng ở tại Tây Viên, Tào mỗ đối với hấn Luyện Quân chi pháp rất là chờ mong." Tào Tháo mỉm cười, nhìn xem hai người hướng đi lời nói.

Đừng nói Viên Tào hai trong lòng người kinh ngạc, đúng vậy Lưu Nghị cũng có chút Trương Nhị Kim Cương sờ không được đầu não, sau khi lên xe Hoàng Phủ Tung liền nói hấn mời Lưu Nghị vốn là hấn lã, nhưng tại lúc này lại là không ổn, làm sao bị người nhờ vả không thể không vì, nhưng Lưu Nghị hỏi người nào nhờ vả cần làm chuyện gì hấn lại Ngón Chi không rõ, chỉ làm cho lấy Lễ Tướng đội, hảo ngôn lấy đúng, thật sự là như roi năm dặm mù sương bên trong. Sau cùng Lưu Nghị dứt khoát không tái phát hỏi, phản chính nhất sẽ liền biết, nghĩ đến lấy Hoàng Phủ tướng quân làm người cũng sẽ không hại mình, liền cùng Lão Tướng Quân nói lên năm đó thảo phạt Hoàng Cân sự tình, đến lúc này Hoàng Phủ Tung có tinh thần, nói chuyện cũng thao thao bất tuyệt, ngôn từ bên trong đối Lưu Nghị tán thưởng vô cùng chân thành, cũng làm cho trong lòng của hấn có chút cảm kích.

Chờ đến phủ đệ, Hoàng Phủ Tung lại đem Lưu Nghị đưa vào trong thư phòng, lúc này sớm có một cái khuôn mặt nhỏ nhả trung niên văn sĩ chờ đợi ở đây, xem ra ước chừng 50 khoảng một năm kỷ, người này hôm nay tảo triều Lưu Nghị mới gặp qua, chính là Ngự Sử Thái Ung, chỉ là không biết hấn tìm mình cần làm chuyện gì, bỗng nhiên một cái suy nghĩ tại não hải ở giữa hiện lên, chẳng lẽ là vì ngày đó Ngụ Sơn sự tình?

"Lăng Sinh, vị này Thái Ung Thái đại nhân người nên gặp qua, hôm nay đúng là hấn năm lão phu hẹn người đến đây, nói là có nếu là thương lượng, Thái đại nhân học rộng tài cao, người làm tướng Kính Tài là, lão phu đi trước chuẩn bị thịt rượu, xin lỗi không tiếp được." Hoàng Phủ Tung đề hạ nhân cho Lưu Nghị dâng trà nước, lại vì hấn dẫn kiến Thái Ung về sau liền lách mình ra khỏi phòng, trong thư phòng chỉ còn lại có Thái Ung cùng Lưu Nghị hai người.

"Lưu Nghị Lưu Lang Sinh, gặp qua Thái đại nhân, không biết đại nhân hôm nay gọi mặt tướng đến đây, có gì chỉ giáo?" Tục ngữ nói ăn người miệng ngắn, cảm nhân thủ mềm, chuyện ngày đó Lưu Nghị tuy là không then với lương tâm nhưng luôn luôn chiếm người ta cô nương thiên đại tiện nghi, bây giờ Thái Ung đến tìm mình tất vì chuyện này, trông thấy hấn ngồi nghiêm chỉnh, khuôn mặt chìm tức đáng về hấn thật là có điểm tâm hư, lập tức hành lễ nói.

"Thế nhân đều nói Yến quận Lưu Nghị thiếu niên Anh Tài, Dũng Vũ hơn người, lấy tuổi mới hai mươi liền hơi phá Loạn Đảng, hàng phục dị tộc, bây giờ lại phải thiên tử thân phong Tây Viên Bát úy một trong, tuổi nhỏ anh hùng, nghĩ đến người làm biết không then, nhưng hôm nay hỏi một chút lại làm cho lão phu thất vọng, chẳng lẽ Lưu tướng quân thật không biết lão phu vì sao gọi người đến đây." Thái Ung vẫn như cũ là bất động thanh sắc nói, lại không một chút khách khí chỉ ý.

"Thái đại nhân đương kim Danh Sĩ, thế nhân chung giương, văn chương cầm tú, Thi Phú sáu sắc, chính là Lưu mỗ cái này Thô Bì vô nhân cũng Tăng Văn nghe đại nhân chỉ danh, quả thật Nho Giả bên trong chỉ nhân tài kiệt xuất vậy. Lưu mỗ điểm ấy công lao há có thể đương đại nhân một tấc, thực sự sợ hãi." Lưu Nghị tâm đạo vô luận như thế nào việc này mình cũng không thể không đánh đã khai, hấn là nghĩ không ra Thái Diễm đối với mình dùng tình sâu lắng, liền ngay cả những này Nữ Nhi Gia xấu hổ mờ miêng sự tình cũng cùng phụ thân nói rõ, dù sao nhiều lời điểm lấy lòng chi từ tổng sẽ không sai, Văn Nhân tên hay sao, thực sự không được lại tùy cơ ứng biến, ai ngờ vừa mới dứt lời lại ả ả được nghe bên cạnh trong phòng một tiếng cười khê.

Thái Ung đáp ứng nữ nhi về sau cũng là tổn kém suy nghĩ, cái này chính Lưu Nghị cũng không quen biết, lại hấn vẫn là Nội Thân nhất hệ, trái lo phải nghĩ mới tìm được Hoàng Phủ Tung, Lão Tướng Quân vốn là sợ cử động lần này sẽ cho Lưu Nghị mang đến cản tay, nhưng lại bất quá nhiều niên nhân tình, đành phải nỗ lực vì đó, đương nhiên hấn cũng không Tri Sự tình chân tướng chi là Thái Ung nhiều lần nói rõ việc này đối Lưu Nghị tuyệt đối vô hại, mà lại việc này thư phòng chung quanh cũng không có Lão Tướng Quân người nhà, ngược lại là Thái Diễm cùng Dao Hồng ngay tại sát vách.

Thái Diễm càng nghĩ sợ lão phu tính cách bướng bỉnh, Lưu Nghị cũng là kiên cường người, hai người này chưa hấn có thể nói rằng một chỗ, liền đối với lão phu nói cùng mình này đến mới có thể chứng thực chuyện ngày đó, Thái Ung cảm thấy nói có lý liền để nằng già dạng vì một hậu hạ theo tới,

Hoàng Phủ Tung ngược lại là chưa từng xem kỹ. Mới vừa nghe Lưu Nghị âm thanh vang lên Thái Diễm là tâm tình khuấy động, về sau nghe hấn vậy mà như thế nịnh nọt phụ thân không khỏi cười khê một tiếng, tuy là lập tức che miệng nhưng Lưu Nghị Thính Lực như thế nào tinh tế.

"Ngày đó Ngụ Sơn một chuyện, tướng quân liền không có ý định cho lão phu một cái công đạo?" Lưu Nghị tuổi trẻ tài cao, người lại sinh dáng vẻ đường đường, Thái Ung thấy một lần phía dưới mới biết nữ nhi vì sao như thế cảm mến, tăng thêm hấn ở trước mặt mình cực kì khiêm cung lễ phép, càng đối với mình tôn kính hữu gia, không khỏi đối với hấn hơi có đôi mới, hiện tại gặp hấn nhìn trái phải mà nói hấn liền dứt khoát nói thẳng, nhìn hấn ứng đối ra sao.

"Thái đại nhân, ngày đó mặt tướng một lòng vì cứu Lệnh Thiên Kim, đi sự tình đều là hành động bất đắc dĩ, đã cùng tiểu thư nói rõ việc này, tại hạ đến nay cũng là thủ khẩu như bình, sợ cùng Lệnh Thiên Kim có nửa điểm bất lợi. Lưu mỗ tuy là Thô Bì vô nhân nhưng cũng là hứa một lời thiên kim, đại nhân không cần phải lo lắng, nhưng dạy Lưu mỗ có một chữ nói ngoa làm cho tiểu thư thanh danh có hại đương Thiên Nhân cộng phần." Lưu Nghị nghe xong dứt khoát cũng không thêm thêm xia, chẳng lẽ lại lão tử cứu mạng còn cứu ra sai đến không thành, lời nói này nói đúng chêm đinh chặt sắt, một cổ khí thế tự nhiên sinh ra, sát vách Thái Diễm mặc dù nhìn không thấy hấn, nhưng cũng nghe được âm thầm gật đầu.

"Tướng quân hết lòng tuân thủ hứa hẹn lão phu tất nhiên là thưởng thức, nhưng sự tình đã vì đó, cho dù người cùng Diễm Nhi không nói, còn có Trời biết

Đất biết, lão phu trong lòng cũng là gương sáng, đã có việc này, Nữ Nhi Gia danh tiết nặng nhất, người gọi ta Diễm Nhi ngày sau như thế nào tự xử, không chịu nổi tướng quân liền thật có thể lừa mình dối người hay sao? Nam nhi trượng phu, đã có việc nên làm, tất có chỗ gánh, lão phu cũng không phải khó xử cùng người, bằng vào ta Thái gia danh vọng, Diễm Nhi tài mạo, chẳng lẽ cùng người Thượng Đẳng Lư gia còn không thể Môn đăng Hộ đối?" Mới Lư Nghị tìm nhất trí, một cổ nam nhi khí khái thấy Thái Ung cũng có chút thương thức, lập tức lời nói.

"Thái đại nhân chính là ta đại hán Danh Môn, tiểu thư càng là Tài Mạo Song Toàn, chỉ là nguyên nhân chính là như thế, mặt tướng mới không muốn chuyện như vậy sẽ cho Lệnh Thiên Kim mang đến bất kỳ khổ nhiều gì, cha mẹ chi mệnh, Mối giới chi ngôn, Thái đại nhân nhưng từng nghĩ tới Lệnh Thiên Kim tâm tư, há có thể bởi vì tiểu nhân nói bừa mà như thế thiện định tiểu thư chung thân, chúng ta nam nhi nhà tất nhiên là vô vị, nhưng cái này Nữ Nhi Gia xuất giá Tòng Phu chính là cả đời nhờ vả, khó mà quay đầu, xin hỏi đại nhân lại đối mặt tướng hiểu bao nhiêu, chỉ bằng vào những này sự tình há có thể quyết tiểu thư cả đời? Cái gọi là nữ tử danh tiết nặng như tính mệnh mặt tướng thực sự không thể gạt bừa! Lư Nghị nghe có chút ngón tâm, việc này nếu là đặt ở hậu thế coi như bỏ qua, tại cái này Hán Mặt thời điểm cũng có đem như thế Tài Mạo Song Toàn nữ nhi cứng rắn hướng trên tay mình tặng, đoán chừng nói ra cũng không ai tin! Bất quá bây giờ ý nghĩ của hắn cũng đã ngộ nhập lạc lối, cho rằng nhất định là ngày đó kia tiểu nha đầu mặt báo, Thái Ung mới có như thế lời nói và việc làm, cái này danh tiết một chuyện từ cổ tới kim cũng không biết hại nhiều thiếu nữ tử, đương kim Đại Nho nhưng cũng không ngoài như vậy, chẳng lẽ ngày đó đối cái thập ác bất xá người người cũng phải đem nữ nhi cả đời phó thác cùng hắn?"

Phen này ngôn luận Thái Ung chưa từng nghe qua, ban đầu cảm giác hoang đường, sau hơi tưởng tượng cũng không phải toàn Vô Đạo lý, nhất thời đứng là suy tư, mà nghe vào sát vách Thái Diễm trong tai thì càng là thạch phá thiên kinh, tại cái này Nam Quyền chí thượng thời đại ai sẽ có Lư Nghị như thế lời nói và việc làm, lúc này Lăng Sinh hình tượng tại Thái Diễm trong lòng triệt để cao lớn, nhất thời ngược lại không hay biết cảm giác Dao Hồng một bộ oan khuất đáng về.

"Thái đại nhân, Lư mỗ không có đọc qua sách gì, ngôn từ vô lễ, đại nhân chớ trách, đại trượng phu hành sự từ phải có chỗ đảm đương, mặt tướng đương nhiên sẽ không làm không nhận, nếu là tiểu thư cũng cảm thấy nhưng nắm cả đời, Lư mỗ tự nhiên theo lễ hành chỉ, tuy nhiên cái này Hôn Thử sự tình quan cùng Lệnh Thiên Kim cả đời, còn xin đại nhân thận trọng, mặt tướng hôm nay nói đến thế thôi, đại nhân nếu là nghĩ có chỗ đến cho dù để cho người lại đến gọi mặt tướng chính là, cáo từ." Lư Nghị gặp Thái Ung giữ im lặng còn tưởng rằng hắn là chột dạ, lập tức cao giọng ra Ngón Chi sau khom người thì lễ trở lại liền đi, coi như tại hậu thế phong lưu thời điểm, Lư Nghị cũng chưa từng ép buộc, lấy Phương Tiên Nhi như thế tuyệt sắc hắn còn có thể dãi chi lấy lễ, đối cái này Thái Diễm từ cũng sẽ không ngoại lệ.

"Lăng Sinh dừng bước, lại nghe lão phu một lời!" Ngay tại Lư Nghị muốn đi ra ngoài thời điểm, Thái Ung âm thanh truyền tới, lúc này sát vách Thái Diễm gặp lão phu không nói Lư Nghị lại đi đã sớm gấp sắp đi đến trước cửa.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Lấy chiến nhập tình

"Thái đại nhân hãy còn có gì chỉ giáo." Nghe nói Thái Ung mở miệng, Lư Nghị dừng bước trở lại đạo, hiện tại trước mắt sự tình nhiều vô số, hắn thực sự không muốn lại tại loại này sự tình bên trên dây dưa tiếp, coi như Thái Ung ý nghĩ tại cái này thời đại mà nói chính là thiên kinh địa nghĩa, nhưng hắn tâm lý vẫn như cũ khó chịu, hắn đối Thái Diễm không có ác cảm là một chuyện, nhưng cái này hôn nhân đại sự há có thể trò đùa, lại nói Lư Lăng Sinh làm chuyện gì chưa từng bị động qua, nói thế nào cũng muốn cùng người trong cuộc tự mình nói rõ ràng.

"Người chi ngôn ngữ tuy nói không hợp Vi Ngón đại nghĩa, vẫn còn rất có vài phần đạo lý, người làm lão phu liền nguyện ý tới tìm người? Nếu không phải Diễm Nhi đối người. . Lư Lăng Sinh người tự nhận là rất tốt nam nhi, chẳng lẽ lão phu còn có cái gì muốn ham người hay sao? Cái gì tin vào tiểu nhân chi ngôn? Người ngược lại là cho ta nói rõ ràng, Thái mỗ cho dù bất tài cũng sẽ không cảm Diễm Nhi cả đời trò đùa!" Thái Ung nghe xong tựa hồ không thích hợp, cái này tiểu tử lại còn oán hận chính mình tới, coi như người lời nói có mấy phần đạo lý, nhưng ta lúc nào không thương tiếc nữ nhi? Nếu không ta còn đại phí chu chương quán cái ngoạn từ tìm người? Tiểu nhân, ai là tiểu nhân? Lập tức cao giọng lời nói, ngôn từ ở giữa rất có một cỗ uy thế.

"Nghe Thái đại nhân chỉ ý, việc này là Lệnh Thiên Kim cáo tri, cũng là nàng tâm ý, cái này. ."

"Lư Nghị người đây là gì nói? Nếu không phải như thế, người thật coi lão phu là cao hơn trên người cái này Hạ Quân Giáo Úy? Quả thực là lẽ nào lại như vậy." Lư Nghị lời còn chưa dứt, Thái Ung đã là mở miệng đánh gãy.

"Ách, Thái đại nhân bớt giận, hiểu lầm, hiểu lầm, sớm nói với ngài, mặt tướng đúng vậy Thô Bì vô nhân một cái, lại không thể nào biết nói chuyện, đại nhân người liền nên đi thẳng vào vấn đề a, hại ta hiểu lầm đại nhân, mặt tướng nơi này cho ngài bồi tội, kia đã như vậy, mặt tướng ngày mai liền đến cửa bài phòng, như Lệnh Thiên Kim thật sự là tâm ý như thế mặt tướng sẽ cùng đại nhân thương nghị." Nhìn xem Thái Ung râu tóc đều dựng dáng vẻ, Lư Nghị thế mới biết mình nghĩ sai, nếu không phải vì nữ nhi, người ta làm sao lại tìm đến mình? Chỉ sợ lấy cái này Thái đại nhân tính khí, đúng vậy đại tướng quân cũng chưa chắc có thể để cho hắn như thế, mau tới trước thờ dài cười bồi đạo, ta Lư thiếu gia chính là điểm này tốt, biết sai liền đổi, thái độ thành khẩn.

"Người. . Không cần ngày mai, hôm nay liền bảo người nói cái rõ ràng, Diễm Nhi, người ra." Thái Ung nghe xong kém chút không có tức điên ra, dừng

nhìn cái này tiểu tử một mặt thành khẩn tạ lỗi đáng về, nhưng nói gần nói xa nhưng vẫn là đang nói mình chưa nói rõ ràng, cái này nhanh mồm nhanh miệng có điểm nào giống Thô Bì vô nhân, tuy nhiên đưa tay không đánh người mặt tươi cười, mình sợ là lại nói cũng là đàn gảy tai trâu, dứt khoát đem nữ nhi kêu đi ra cùng hân thương lượng trực tiếp nói rõ ràng, ở chỗ này nhưng cũng không sợ sẽ có chuyện gì.

Thái Ung vừa dứt lời, sau tám bình phong đã đi ra một cái Thanh Y nón nhỏ hầu hạ, tuy nhiên làm được là nam tử cách ăn mặc, nhưng kia như hoa dung nhan cùng vẻ điệu thân hình để Lư Nghị một chút liền có thể nhận ra đây là mình ngày đó tại Ngụ Sơn chỗ cứu vị kia tiểu thư, ba năm phân biệt khiến cho nàng trở nên càng thêm Sờ Sờ rung động lòng người, chính là nam Tử Khoan lớn phước thị đang đi lại ở giữa vẫn là có thể thấy được linh lung tinh tế đáng người, cái này một thân hạ thân quần áo chẳng những không ít giảm bớt nàng hào quang, ngược lại tăng thêm mấy phần tuấn tiểu chi khí, so với xinh đẹp Phương Tiên Nhi còn muốn thắng mấy phần phong độ.

Mỹ nhân chậm rãi mà ra, một đôi mắt đẹp liền rơi vào Lư Nghị trên mặt, cái này Đạo Nhân Thần Cực vì phức tạp, có hải lòng, có kinh hi, có thương thức, nhưng càng nhiều vẫn là một cỗ u oán chi ý, dù là Lư Nghị một mực tự hỏi cúi đầu ngẩng đầu không thẹn thiên địa nhưng tại cái này Đạo Nhân tinh thần trước mặt vẫn là tự nhiên mà vậy sinh ra một loại tự trách tâm tình, tựa hồ mình đối với người ta làm cái gì việc trái với lương tâm, lập tức không khỏi sửng sốt.

"Phụ Thân Đại Nhân, có thể đều cho Diễm Nhi cùng Lư tướng quân một mình nói mấy câu." Lư Nghị nơi này nhìn Thái Diễm cổ là thấy sửng sốt, nhưng ba năm không thấy, một mực nhớ nhưng trong tim người bây giờ liền đứng ở trước mặt mình, một thân triều phục so với trước kia càng hơn mấy phần Anh Tuấn, tăng thêm vừa rồi những cái kia rất được nhanh tâm ngôn luận, Thái Diễm đột nhiên cảm giác được mình Tâm Phòg vô cùng phong phú, ba năm chờ đợi tại thời khắc này cũng có kết quả, lập tức thu hồi nhãn quang, đối đang ngồi ở trên ghế đang tức giận phụ thân nói.

"Cái này, ai ~ Dao Hồng, hảo hảo chiếu cố tiểu thư." Thái Ung vốn định mở miệng cự tuyệt, tâm đạo cái này nhưng tại lý không hợp, nhưng cùng nữ nhi cầu xin ánh mắt một đôi lập tức thua trận, sâu sắc thở dài, đứng dậy đôi Dao Hồng bàn giao một tiếng rồi đi ra ngoài cửa,

Đi ngang qua Lư Nghị bên người muốn mở miệng nhưng cuối cùng vẫn là lắc đầu đi ra thư phòng, nhẹ nhàng đem cửa phòng mang tốt.

"Tiểu thư lại nghe Lư mỗ một lời làm sao đó!" Thái Ung vừa đi, Thái Diễm nhưng lại có chút ngưng ngượng, mới nâng lên dừng khí cùng nghĩ kỹ lời nói đến giờ phút này cùng Lư Nghị ở trước mặt lại là không biết tung tích, trầm mặc sau một lát vừa muốn mở miệng, Lư Nghị lại khoát tay ngăn cản vượt lên trước lời nói.

Lư Nghị nhìn thấy Thái Diễm về sau tâm tình cũng rất phức tạp, tuy nhiên nhiều nhất vẫn là cảm động, hiện tại sự tình đã rất rõ ràng, nhất định là chính Thái Diễm đem việc này nói cho phụ thân, Thái Ung Ái Nữ sốt ruột mới có thể đến tìm mình, bởi vì cái gọi là khó tiêu nhất mắt mỹ nhân ân, dạng này một cái Tài Mạo Song Toàn Chung Linh Dục Tử nữ tử ba năm qua đối với mình nhớ mãi không quên, là cái nam nhân liền sẽ có sâu sắc cảm động cùng tự đắc! Mặc kệ là hậu thế tại Thương Hải rong ruổi tuần tãi vẫn là đương thời tuổi trẻ tài cao tướng quân, Lư Nghị lòng tự trọng là không thể nghi ngờ, tại Ngọc nhi cùng Phương Tiên Nhi trong chuyện này, hẳn vẫn là ở vào một cái bị động địa vị, đối trước mặt cái này xinh đẹp, nam nhi hào hùng một nháy mắt tràn ngập hẳn nào hải, không đúng vậy Tình Yêu Nam Nữ sao? Lão tử tại thiên quân vạn mã trước mặt còn có thể thốt Mã Tung Hoàn binh thân tự nhiên không sợ bây giờ lại có thể nào để một cái yếu nữ tử trước đối với mình nôn tố tâm sự? Nói chuyện yêu đương cũng phải nhà trai chủ động.

"Tiểu thư, nô tỳ ở bên cạnh hầu hạ." Thái Diễm tựa hồ có thể cảm nhận được Lư Nghị câu nói này tâm ý, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ nghiêng đầu nhìn Dao Hồng, tiểu nha đầu tâm linh Thần Hội trở về sát vách.

"Giống như tiểu thư như vậy nữ tử, trên đời nam nhi há có bất động Tâm Già, ngày đó Lư mỗ mới gặp tiểu thư không phải là không như thế, chỉ là lúc đầu là không nên, lại có chút sự cấp tòng quyền sự tình, sợ để tiểu thư danh tiếng bị hao tổn, lại Lư mỗ càng không phải là thi ân cầu báo tiểu nhân, cho nên sẽ có kia phiên ngôn ngữ. Hôm nay đủ loại, tại hạ đã là biết rõ, mới còn từng hiểu lầm Thái lão đại người cùng Dao Hồng, thực là hổ thẹn, lúc đầu lấy tiểu thư tài mạo gia thế Lư mỗ mới giới vủ phu không dám treo cao, chỉ hỏi tiểu thư một câu, người làm thật nguyện ý gả cho Lư mỗ làm vợ?" Lư Nghị chậm rãi mà nói, ban đầu còn có chút nhần nhố, nhưng càng ngày càng là thông thuận, nói một câu cuối cùng càng cảm thấy nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, chính là cho Thái Diễm cự tuyệt cũng là không ngại.

"Người, người hỏi như thế, để cho người trả lời như thế nào. ." Lư Nghị giọng nói tuy là không cao, lại là vô cùng kiên định, tự nhiên mà sinh một cỗ một hướng Vô Tiền tranh tranh khí thế, Thái Diễm được hân nhiệt liệt bá đạo nam nhi nhãn quang thấy mặt đỏ thân mềm, nhưng trong lòng thì hoan hi vô hạn, nhưng người này hỏi được như thế trực tiếp, gọi Nữ Nhi Gia đáp lại như thế nào? Không khỏi hơi thấp trán thẹn thùng nói.

"Tiểu thư đọc đủ thứ Thi Thư, biết được Không Tử lời nói Thực Sắc Tinh Dã, lại có quân tử thân đẳng đẳng chi ngôn, lấy Lư mỗ xem ra, nam nữ đều không phân biệt, tuy nhiên tại hạ cũng sẽ không mạnh tiểu thư chỉ nạn, nếu là tiểu thư nguyện ý, liền điem gặt đầu một cái, Lư mỗ cái này liền trở về chuẩn bị, ngày khác tự mình đến nhà theo lễ hướng Thái đại nhân cầu thân, nếu là tiểu thư không muốn, chỉ cần rung một cái đầu, Lư mỗ quay đầu liền đi, định sẽ không dây dưa tiểu thư, lại hôm đó chi ngôn vẫn như cũ hữu hiệu." Trong thấy Thái Diễm xấu hổ mang e sợ đáng về tăng thêm phong tình, Lư Nghị càng cảm thấy hào khí ngang dọc, lập tức lại lại hỏi, hẳn thấy đây mới là mấu chốt.

Thái Diễm thư hương môn đệ, tài năng cực cao, ngày thường thấy cũng nhiều là Danh Môn tử đệ biết sách Đạt Lý người, coi như Triệu Hải bức này hoàn khổ ở trước mặt nàng cũng là nho nhã lễ độ, nhưng trước mặt cái này Lư Nghị lại là một loại hoàn toàn khác biệt khí chất, hẳn nhãn quang nhiệt liệt nhưng tuyệt không phải vô lễ ngôn từ ở giữa khanh đem hữu lực, hiện tại càng là nganh bức cùng với chính mình ở trước mặt biểu Minh Tâm ý, kỳ thực việc đã đến nước này, mình tâm ý còn không rõ hiển sao? Nhất định để Nữ Nhi Gia chính miệng nói ra cái này cảm thấy khó xử chi ngôn! May mắn hẳn còn hiểu được biến hóa phương thức, nhưng trong lòng lại không thể không thừa nhận mình đúng vậy thích hẳn loại này bá đạo.

"Diễm Nhi dạng này tướng quân nhưng từng hải lòng?" Thái Diễm trong lòng nhất thời có chút bối rối, nhưng trước mắt tình hình lại dung không được nâng lại làm rút lui, nửa ngày chỉ hậu phương mới đưa trán điểm đến một điểm.

"Ha-Ha a, tiểu thư chớ trách, kỳ thực tại hạ luôn luôn coi là Tình Yêu Nam Nữ phát hồ tự nhiên, đến hồ Chí Thành, cái gọi là cha mẹ chi mệnh Môi giới chi ngôn lại làm cho nhiều ít nam nữ mù cười cảm gả, chỉ là thế sự như thế, không làm gì được, sự tình tại Lư mỗ, tự nhiên muốn hỏi thanh tiểu thư tâm ý,

đã như vậy, hôm nay trở về ta liền phái người tiếp trong nhà trường giả đến đây, theo đủ lễ nghĩa mà đi. Lưu Nghị cười nói, kỳ thực hẳn đối với mấy cái này quy củ cũng không phải rất hiểu, nhưng vô luận như thế nào muốn bận tâm Thái gia cảm thụ.

Câu nói sau cùng nghe vào Thái Diễm trong tai như nghe âm thanh thiên nhiên, lòng tràn đầy đều là ý mừng rỡ, phía trước chỉ ngôn tuy nói mình chưa từng nghe nghe, có thể nghĩ chỉ lại là vô cùng có đạo lý, nghe hẳn nói đầu Lý Thanh tích, mỗi có mới mẻ ngôn ngữ, lại chỗ nào như cái Thô Bì người đầu, lại hẳn vấn đề này cũng là đối với mình tôn trọng, nghĩ tới đây không khỏi mỉm cười nhìn về phía Lưu Nghị, lúc này Mỹ Nhân Nhất Tiểu, đương chân nhân so hoa kiều, Phong Tình Vạn Chủng, đứng vậy Lưu Nghị cũng nhìn khẽ giật mình, mà Thái Diễm gặp hẳn lần này biểu hiện thì càng thêm hoan hỉ.

"Đứng rồi, nghe nói Trương Nhượng đại nhân lấy Bê Nguyệt các bốn Đại Hoa khôi một trong Phương Tiên Nhi cô nương đem tặng tướng quân, không biết tướng quân như thế nào đãi chi?" Thái Diễm vấn đề này tuyệt không phải tranh giành tình nhân, nàng cùng chính sự phía trên vô cùng có kiến giải, Trương Nhượng tuy là Nội Thân, có thể đối Lưu Nghị tiền đồ lại là nâng Túc Khinh nặng, Tiên nhi cô nương an bài cũng có thể biểu hiện ra Lưu Nghị thái độ, cũng không phải là đơn giản sự tình, lúc này nàng uyên minh đã hài, lại là toàn tâm toàn ý vì tương lai hôn phu tính toán, đương nhiên không khỏi cũng có chút Tiểu Tiểu tư tâm, được nghe bốn Đại Hoa khôi đều là xinh đẹp, không biết ở trong mắt Lưu Nghị so với mình như thế nào.

"Ách, tiểu thư không nên hiểu lầm, Lưu mỗ đã sớm nói tuyệt không phải ép buộc người, cũng không then đối Tiên nhi tiểu thư chỗ, những này nữ tử kỳ thực cũng có chút đáng thương, nàng ngày sau như đối Lưu mỗ hữu tình, liền có thể để nàng đi theo, nếu là vô ý, đợi đến qua chút thời gian lại nghĩ biện pháp. Nam nhi trọng phu xử thế lúc này lấy kiến Công lập Nghiệp làm trọng, Lưu mỗ tuyệt không phải tham luyến sắc đẹp người." Lưu Nghị cũng không biết mỹ nhân tâm tư, được nàng đột nhiên hỏi không khỏi có chút chột dạ, ngôn từ bên trong cũng có giải thích chi ý.

"Ha ha, Diễm Nhi sao dám hiểu lầm tướng quân, ngược lại là tướng quân hiểu lầm Diễm Nhi, Trương đại nhân đối người ưu ái có thừa, thêm Thượng Tướng Quân tuổi trẻ tài cao, hẳn là tiền đồ rộng lớn, đã là đại nhân một mảnh tâm ý, tướng quân nhất định phải thiện đãi chi, mới là chính đạo." Gặp Lưu Nghị khó gặp xấu hổ thần sắc, Thái Diễm không khỏi che miệng mà cười, chỉ hậu phương mới nghiêm mặt nói.

"Không ngờ tiểu thư còn có như thế kiến thức, Lưu mỗ bội phục!" Lưu Nghị nghe được chấn động trong lòng, nghĩ không ra giai nhân lại còn có những này nhân quang, đợi một thời gian, nói không chừng chính là mình Hiền Nội Trợ, không phải có người nói qua sao, mỗi cái thành công nam nhân phía sau đều có một cái yên lặng phụng hiến ủng hộ nữ nhân, nhìn người cử đến nói không giả vậy. Hắn cũng lập tức hai tay ôm quyền đối Thái Diễm thi lễ nói.

Thấy hẳn như thế, Thái Diễm trên mặt cũng có đắc ý sắc, tâm đạo lúc này mới như thế nào, ngày sau mới muốn để người biết được ta học thức, hai người bốn mắt nhìn nhau, không còn ngôn ngữ, lại là lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Nguyệt Dạ giai nhân

Thái Ung chung quy là không quá yên tâm nữ nhi, chỉ một lúc sau đã quay lại, Lưu Nghị lúc này cần phải rất cung kính lấy Lễ Tướng gặp, cái này dù sao sẽ là mình Thái Sơn đại nhân, tuy nhiên hẳn không phải cái gì Tài Tử văn sĩ, có thể nói đạo đối nhân tâm phỏng đoán cùng nhìn mặt mà nói chuyện hậu thế trên thương trường sờ soạng lần mò cho hẳn quá nhiều kinh nghiệm, một nhóm nghênh hợp phía dưới rất nhanh liền đánh tan Thái Ung nô khí.

Hai người một phen thương nghị, đến cửa cầu hôn nhất định phải có trong nhà trường giả, Lưu Nghị phụ thân chết sớm, Tổ Phụ niên Lão Mẫu Thân người yếu đều là không nên đường dài bốn ba, liền chuẩn bị để Lưu Độ làm trưởng bối của mình nhắc tới cửa hôn sự này, chỉ là về thời gian còn muốn vượt qua một tháng, về phần đồ cưới sao, Lưu Nghị hiện tại còn sầu cái này? Vàng bạc châu báu bên ngoài đương nhiên không thể thiếu rất nhiều Thư Họa cô tịch, đây chính là muốn ném cha vợ niềm vui, quả nhiên tại điểm này Thượng Thái Ung cũng không quá phận yêu cầu, chỉ cần làm được thể diện phù hợp thân phận là được, đương nhiên Lưu Nghị còn không có quên đối Dao Hồng biểu thị áy náy, hành động này cũng làm cho tiểu nha đầu sợ hãi không thôi, có thể thấy Lưu tướng quân đích thật là ra ngoài một mảnh thành ý, lại vui mừng.

Đêm đó liền tại Hoàng Phủ Tung phủ thượng hoan uống, việc này Thái Ung đã quyết định ngày sau tìm một cơ hội đối Lão Tướng Quân nói rõ, hôm nay vẫn là không đề cập tới vì nghĩ, việc quan hệ Thái Đại Nho mặt mũi, Lưu Nghị đương nhiên sẽ không phản đối, về phần Thái Diễm được phụ thân căn dặn đi đầu Hối Phủ, tuy là trong lòng có chút không bỏ, có thể nghĩ đến sau một tháng đại sự nhất định cũng liền ngoan ngoãn đi, hôm nay nàng có thể tính đủ hài lòng.

Buổi chiều ăn uống tiệc rượu thời điểm Hoàng Phủ Tung chủ đề tự nhiên không thể rồi đi quân sự, dưới mắt Trương Giác mặc dù vong, Trương Lương lại tại, Hoàng Cân Quân tại gặp triều đình nặng nề đã kích về sau ẩn núp một thời gian, gần đây nhưng lại có tro tàn lại cháy dấu hiệu. Lưu Nghị thì nói lên Trương Lương người này uy vọng ở xa Trương Giác phía dưới, Hoàng Cân Quân tuy là thế lực không tầm thường nhưng lại là ô hợp chỉ chúng, huống hồ chỉ có thể từng người tự chiến đã không thể cho triều đình mang đến quá lớn uy hiếp, tuy nhiên Hoàng Cân bên trong cũng không phải không có nhân tài, Ba Tài chính là năng lực chỉ tướng, có lẽ tại cục bộ bọn hắn còn có thể có chỗ làm cần phải rung chuyển căn cơ lại là không thể, Lão Tướng Quân đối với Lưu Nghị phần này phân tích cực kì tán thưởng, càng là không tiếc tán dương, Thái Ung tuy là không thông quân sự, có thể hướng đến biết người lão hữu này chưa từng là vọng Ngôn Chi người, từ trước đến nay chính mình cái này tương lai con rể đích thật là có chân tài thực học, huống hồ gần nhất thiên từ

đối với hắn cũng có chút thân cận, phong làm Tây Viên Bát úy một trong, lấy niên kỷ của hắn tất nhiên là tiền đồ vô lượng, nữ nhi cho là nhờ và đến người, cái này lập trường một khi có chuyển hóa, nhìn vấn đề góc độ tự nhiên khác biệt, hoạn thần sự tình đã được hắn xem nhẹ, tất nhiên là chủ và khách đều vui vẻ.

Lưu Nghị trở lại phủ thượng thời điểm mặc dù không phải đêm khuya, nhưng đại bộ phận thị nữ hạ nhân sớm đã nằm ngủ, lúc này nhưng khác biệt tại hậu thế, có nhiều như vậy giải trí phương thức có thể đuổi thời gian, căn bản là khi trời tối liền muốn lên giường đi ngủ, nhất là bình thường bách tính nhân gia, buổi chiều chiếu sáng đối bọn hắn tới nói đều là một bút không nhỏ chi tiêu, tự nhiên là có thể bớt thì bớt, ngủ được sáng sớm liền sớm, có rất nhiều Hàn Môn Học Tử đều là rạng sáng đứng dậy mượn trong nhà lò hỏa đến Đọc Sách.

Đến chỗ mình ở gian ngoài, Thúy Sợi cùng Lưu Châu còn đang chờ hầu, tuy nhiên trên mặt đã rất có một mối, Lưu Nghị sợ quấy rầy đến trong phòng Phương Tiên Nhi nghỉ ngơi, đặc địa để các nàng thả nhẹ âm thanh, để bọn nha hoàn hầu hạ thay đổi triều phục hơi chút rửa ráy liền để các nàng đi nghỉ ngơi.

Rón rén tiến vào buồng trong, lúc này trong phòng ánh nến chưa tắt, Tiên nhi thì cùng áo ghé vào bàn trà phía trên đã thiếp đi, trước mặt vẫn đặt vào một bình trà thơm, Lưu Nghị chậm rãi đi đi qua, ánh nến thấp thoáng hạ tầm kia xinh xắn khuôn mặt lộ ra càng là kiều diễm ướt át, giống như Phương Tiên Nhi như vậy thiếu nữ tại Bê Nguyệt trong các thế nhưng là nhận qua cực kì nghiêm khắc lời nói và việc làm huấn luyện, so với gia đình giàu có đều muốn chăm chú nhiều, nếu không há có thể để những cái kia Danh Lưu Thế Gia chạy theo như vịt, chính là tư thế ngủ cũng là cực kì ưu nhã, so với ngày thường còn càng nhiều một phần bình tĩnh vẻ, để cho người ta thưởng thức không thôi.

Lưu Nghị hôm nay lần thứ nhất lấy mình trên chiến trường tâm tính đi đối mặt nữ tử tư tình, lại là cảm thấy rất nhiều thu hoạch, hiện tại tâm tình vô cùng tốt, nhìn xem Tiên nhi ưu Mỹ đích tư thế ngủ, không khỏi lên trò đùa chi tâm, chậm rãi đem gương mặt xích lại gần, Tiên nhi da thịt thật đúng là không là bình thường tốt, cái gọi là da trắng nõn nà, mịn màng nói chỉ sợ chính là cái này, lấy nàng da chất và sắc đẹp coi như Mỹ chạy Triều Thiên Lưu Nghị cũng tin tưởng nàng tuyệt đối không thua gì những cái kia quay chụp Đồ Trang Điểm quảng cáo Đại Minh Tinh.

Cảm nhận được Lưu Nghị sau khi đến gần nhiệt liệt hô hấp, Tiên nhi đôi mắt đẹp lông mi rung động mấy lần, mở ra.

"A... Công tử, ngươi, ngươi trở về rồi?" Tiên nhi nhấp nhem mắt buồn ngủ nhất phương mở ra, liền có một trương nam tử khuôn mặt gần trong gang tấc, không khỏi lên tiếng kinh hô, lập tức hướng về sau tránh đi, đợi thấy rõ mặt mũi chủ nhân chính là Lưu Nghị về sau, trong mắt lại có vừa thẹn vừa mừng thần sắc, nhẹ nói.

"Đúng vậy a, ngọc nha đầu, đã trở thể như vậy còn không lên giường, ngủ ở chỗ này thụ phong hàn làm sao cho phải." Mỹ nhân xuân ngủ mới tỉnh, tất nhiên là có một phen đặc biệt phong tình, Lưu Nghị yêu thương nói.

"Nô tỳ là đang chờ Hậu công tử, trong bất tri bất giác liền ngủ mất, công tử ngươi đã đáp ứng không gọi Tiên nhi làm nha đầu." Phương Tiên Nhi nhìn xem Lưu Nghị yêu thương thần sắc mừng thầm trong lòng, nhưng nàng đứng vậy chịu không được hắn đem mình làm tiểu cô nương, sớm đứng vậy đại cô nương.

"Ha ha, ngươi cho rằng Lưu mỗ đối người nào đều như vậy gọi a, nói cho ngươi, ngoại trừ Ngọc nhi bên ngoài ngươi vẫn là đầu một cái, nha đầu, hôm nay Lưu mỗ có một chuyện hỏi ngươi, ngươi cần phải châm chước rõ ràng lại làm trả lời." Lưu Nghị mỉm cười, lại tại nói, hôm nay được Thái Diễm nhắc nhở, thật sự là hắn muốn cho Phương Tiên Nhi một cái công đạo, hoặc là nói là muốn tại Trương Nhưộng trước mặt tỏ thái độ.

"Công tử cứ hỏi, Tiên nhi biết đều Ngón Ngón đều tận." Tiên nhi nghe được hắn lại đem mình cùng Ngọc nhi phụ nhân đánh đồng một thời gian tâm hoa nộ phóng, hiện tại ngược lại sợ hắn không gọi mình nha đầu, lại nghe hắn đằng sau tra hỏi, vội vàng đáp, trong lòng đã là tràn đầy chờ mong.

"Trương đại nhân đã đem ngươi đưa cho ta, ngươi chính là ta người của Lưu gia, tuy nhiên Lưu mỗ tuyệt đối không phải ép buộc ngươi, ngươi nếu là nguyện ý theo ta, ta sẽ cho ngươi một cái công đạo, nếu là không muốn, trước hết ủy khuất một thời gian, đợi sau khi trở về lại làm so đo." Lưu Nghị nghiêm mặt lời nói.

"Trương đại nhân đem nô tỳ tặng cùng tướng quân một chuyện đã là Thiên Hạ đều biết, nô tỳ nơi nào có không theo tướng quân đạo lý?" Tiên nhi nghe vậy thấp trán nhẹ nói, lúc này đã là gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, mới vừa nghe nghe Lưu Nghị đưa nàng gọi Lưu gia người lúc trong lòng một viên tảng đá lớn sớm đã rơi xuống đất, tự nhiên ngàn chịu vạn chịu.

"Ta không phải nói cái này, ta nói là ngươi tâm tư, những này ngươi không cần so đo, ngươi nếu không nguyện Lưu mỗ tự có biện pháp vì ngươi thay hình đổi dạng." Lưu Nghị lại tại nói.

Phương Tiên Nhi nghe vậy thoáng có chút bối rối, cái này nam nhân thật đúng là bá đạo có thể, mình tâm tư không phải đã rất rõ ràng sao? Chẳng lẽ nhất định phải chính miệng nói ra? Lúc này đối với trước mặt cái này hùng hổ dọa người Lưu Nghị, nàng không khỏi vừa yêu vừa hận, nhưng có không dám không nói.

"Tiên nhi tâm tư, tướng quân còn không rõ, không nên ép Nữ Nhi Gia nói kia cảm thấy khó xử chi ngôn." Tiên nhi trán đã nhanh thấp đến trên ngực đi, âm thanh cũng là như muỗi kêu.

"Ha-Ha a, Lưu mỗ đứng vậy cái quê mùa, cũng sẽ không đánh cái gì lời nói sắc bén, ngươi không nói ta không biết, xem ra ngươi là nguyện ý, vậy là tốt rồi." Lưu Nghị tiếng cười to Trương Trương Phương Tiên Nhi ôm ngang nơi tay liền hướng trên giường bước đi, tiện tay cũng đem trong phòng ánh nến dập tắt.

Tiên nhi đóng chặt lại hai mắt, đầu áp sát vào Lưu Nghị lồng ngực nở nang phía trên, trên mặt nóng kinh người, nàng biết tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì, thân ở trong thanh lâu, tuy nói là cái thanh quan có thể đối những này sự tình lại so bình thường nữ tử muốn hiểu nhiều hơn, lúc này trong lòng lại là chờ

mong lại là khẩn trương. Quả nhiên Luru Nghi đã kéo giải trừ quần áo của nàng, Tiên nhi bản năng liền muốn khước từ, có thể lập tức liền đình chỉ động tác, đây không phải mình nghĩ sao? Nghe bọn tỷ muội nói cái này có dạng này qua nữ nhân mới là nữ nhân chân chính, tuy nhiên khẩn trương vẫn là khiến cho nàng hai con nấm đầm trắng nhỏ nhắn thật chặt bóp ở trước ngực, hô hấp cũng biến thành không đều đều, thoát ý đồng thời Luru Nghi đại thủ cùng nàng thân thể chọt có tiếp xúc, tuy là ngăn ngừa một khắc lại cách quần áo nhưng Tiên nhi tựa hồ cũng có run lên cảm giác, quanh thân mềm nhũn bất lực, đặc biệt là Luru Nghi cho nàng trừ bỏ vớ giày lúc một con đại thủ hữu ý vô ý bao lại nàng Ngọc Túc, Tiên nhi Mộ Nhiên ở giữa chỉ cảm thấy một trận trời choáng Địa Chuyển, loại kia da thịt ở giữa tiếp xúc lại để cho nàng ưm xuất sinh, lúc này mình âm thanh nghe vào trong tai cùng bình thường ban đêm ngẫu nhiên tại trong các chỗ nghe là lướt thanh âm cực kì tương tự, Tiên nhi không khỏi xấu hổ càng là dùng hai tay che khuôn mặt, hàm răng cắn chặt môi dưới, không dám để cho mình tái phát ra nửa điểm tiếng vang.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tình đến nồng lúc

Luru Nghi tại cho Phương Tiên Nhi trừ bỏ Ngoại Y cùng vớ giày về sau nhưng không có bước kế tiếp động tác, nằm xuống thân đến đem Ngọc Nhân ôm vào trong ngực, sâu sắc tại nàng cần cổ hít một hơi thiếu nữ say lòng người hương khí liền nhắm lại hai mắt nghỉ ngơi. Như thế ấm mềm mại ngọc trong ngực, giai nhân lại là xinh đẹp vô song, hần như thế nào bất động tâm? Tuy nhiên có trước mấy ngày kinh nghiệm về sau hần chột phát hiện đây là đối với mình định lực một loại cực Đại Khảo Nghiệm, tăng thêm trong mắt hần, mười sáu tuổi Phương Tiên Nhi thực sự vẫn là thuộc về nọ hoa niên kỷ, tuy nói nàng nhìn qua đã là một bộ nở rộ dáng vẻ.

Tiên nhi thẹn thùng che gương mặt chờ đợi, tại Luru Nghi đưa nàng ôm vào lòng thời điểm nàng toàn bộ thân thể đều là cứng ngắc, tâm càng là sắp nhảy thoát lỏi ra đến, một cổ mãnh liệt nam nhi khí tức để nàng có chút không biết làm sao, thế nhưng cảm thấy cực kì ấm áp, tựa hồ tại cái này nam nhân trong ngực, đứng vậy trời sắp xuống nàng cũng sẽ không sợ sợ. Thế nhưng là sau một hồi lâu Luru Nghi nhưng không có bước kế tiếp động tác, Tiên nhi có chút mờ ra hai mắt, từ khe hở bên trong liếc trộm ra ngoài, lúc này Luru Nghi đường cong rõ ràng bên mặt tại mơ hồ dưới ánh trăng lộ ra an tĩnh như thế, hô hấp cũng là cực kỳ bình ổn.

Mới Tiên nhi là có chút sợ Luru Nghi động tác, nhưng là bây giờ nàng lại không khỏi hồi hận, hần rõ ràng nói muốn mình cùng hần, nhưng vì cái gì lại có thể ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, chẳng lẽ là mình khuyết thiếu sức hấp dẫn? Hay là hần còn để ý mình xuất thân, cái này suy nghĩ cùng một chỗ, lập tức cảm thấy quanh thân có chút lạnh, Tiên nhi không khỏi đem nhỏ nhắn xinh xắn thân thể hướng Luru Nghi trong ngực lại nhích lại gần.

"Luru, người nói muốn Tiên nhi tùy người, nhưng người vì cái gì không, không muốn Tiên nhi rồi?" Suy nghĩ nửa Thiên Phương Tiên nhi vẫn là không nhận được câu nói này nhỏ giọng hỏi ra miệng, một cái Luru chữ lỏ ra ra về sau, nàng thậm chí có chút mê mang, mình nên gọi hần cái gì? Gọi công tử lộ ra quá sinh phân, gọi tướng quân lại lộ ra hoàn cảnh không hợp, gọi phu quân. Tuy nhiên Tiên nhi cô nương chung quy là có chút nhanh trí.

"Ngốc nha đầu, người nhìn thân thể người đơn bạc, chờ ta giúp người nuôi trắng trắng mập mập lại muốn người, đến lúc đó sẽ còn để người cho ta sinh cái lớn Mập Mập Tiểu Tử." Luru Nghi cười nói.

Phương Tiên Nhi nghe vậy lúc này mới yên lòng lại, xem ra Luru Nghi cũng không thêm để ý mình xuất thân, thế nhưng là người khác luôn luôn khích lệ mình đáng người yêu điệu, nhất là một đôi chân dài, làm sao đến hần chỗ này liền biến thành đơn bạc, lấy mình địa vị chính thể chi vị khẳng định là không dám nghĩ, hần cái kia Ngọc nhi phụ nhân lại có nỗi đôi tông đường chi công, vậy mình dựa vào cái gì thắng được phu quân niềm vui, tuy nói có như hoa dung nhan nhưng có trước mấy đêm rồi kinh lịch, nàng tại Luru Nghi trước mặt bỗng nhiên trở nên không tự tin, lúc này một cái to gan ý nghĩ ở trong lòng nảy sinh, thường nghe những cái kia tỷ muội nói chỉ cần người có thể trên giường đem nam nhân phục vụ thoải mái dễ chịu liền có thể buộc lại lòng của các nàng, lúc này Tiên nhi đối Luru Nghi đã là rộng mở lòng mang, cái này suy nghĩ một lần đúng là không thể ngăn chặn bành trướng, khó mà áp chế.

Tuy nói là cái thanh quan, nhưng Tiên nhi là tại trong thanh lâu lớn lên, tai tuyến mắt nhuộm đồ vật tự nhiên rất nhiều, bình thường còn có thể chẳng thêm ngó tới, nhưng lúc này đã động tình những cái kia trên tấm hình cảm thấy khó xử động tác cùng còn lại tỷ muội lời nói phá lệ rõ ràng, mình chỉ là cái thị thiếp, nếu là không có thể ở chỗ này để trọng phu hài lòng kia nàng còn có cái gì có thể tự kiêu chế, lại lần nữa nhìn xem Luru Nghi khuôn mặt, nàng tin tưởng cái này nam nhân có thể cho nàng cả đời chiếu cố, cũng đã quyết định quyết tâm.

Có chút tránh ra Luru Nghi cánh tay, Tiên nhi ngồi dậy, ánh trăng chiếu rọi phía dưới, mỹ nhân tố thủ nhẹ lay động, quần áo ngấm giải, quả nhiên là dụ hoặc đến cực điểm tràng cảnh, đương sau cùng thấy một lần áo lót rời đi thân thể, Tiên nhi kia như là hài nhi kiều nộn da thịt đầy đủ bại lộ trong không khí, một đôi Cao Tòng chập trùng theo giao thờ có chút mà rung động, đỉnh nọ hoa càng là kiều diễm ướt át, hai chân thon dài thẳng tắp, trắng nõn da thịt được ánh trăng vừa chiếu càng là bịt kín một tầng ánh sáng, giống như ngà voi.

Trong ấn tượng những cái kia được nàng xưng là Hồ Mị thủ đoạn thủ pháp lúc này lại nhất nhất thêm tại Luru Nghi trên thân, khó được Tiên nhi lại làm những này đồng thời vẫn là một mặt vẻ nghiêm túc, loại này so sánh thật sự là mãnh liệt chi cực, Luru Nghi lại có thể nào làm như không thấy? Tiên nhi thủ pháp cũng không thuần thực, nhưng lại là hoa văn chồng chất, loại kia trên dưới tìm kiếm tinh thông Thần Túc lấy cảm động Mãn Thiên Thần Phật, nghĩ đến đây đều là Bể Nguyệt trong các truyền thuyết bí pháp, để dạng này một cái tiểu cô nương như thế hầu hạ mình,

Thật sự là Vạn Ác Cự Xã Hội a, Vạn Ác đều làm người cảm động!

"A." Theo một tiếng thờ nhẹ, Tiên nhi đình chỉ động tác, ngồi quỳ chân tại Lư Nghi giữa hai chân nhìn xem đoàn kia cự đại nổi lên, đây cũng quá. . Cái này ngồi quỳ chân tư thế tăng thêm vẻ mặt kinh ngạc thực sự quá có lực sát thương, Lư Nghi vẫn lấy làm kiêu ngạo định lực tại thời khắc này hồng mắt, nhị ca sớm đã giương nanh múa vuốt lại đối Tiên nhi biểu đạt kính ý! Ngồi dậy đem Tiên nhi nhẹ nhàng thân thể đặt ngang ở trên giường, tiếp lấy ánh trắng thường thức một lát cái này hoàn mỹ không một tí vết thân thể về sau Lư Nghi mới cúi người xuống hôn lên Ngọc Nhân cái trán, lại tại dần dần hướng phía dưới, cũng lúc đó ở giữa Tiên nhi chỉ cảm thấy đôi môi của mình được hai mảnh nóng hổi dán sát vào, một đầu linh hoạt chi cực nóng ướt khê chọc cùng với chính mình hàm răng, không lâu sau đó liền Phá Quan mà vào, cái lưỡi đình hương được đối phương điên cuồng khuấy, toàn thân huyết dịch đều vọt tới não hải.

===== Vạn ác Cvt đã lược bỏ =====

Nhìn xem dưới thân Ngọc Nhân đầy mặt ửng đỏ, ánh mắt tán loạn, giao thờ có chút, đồ mồ hôi lâm ly, Lư Nghi biết đã đến giờ, nương theo lấy Tiên nhi một tiếng kêu đau, mỹ lệ trắng nõn cái cổ ngửa ra một cái mỹ lệ độ cong, theo kịch liệt đau nhức mà đến lại là một cổ chưa hề thể nghiệm qua cảm giác thỏa mãn, Tiên nhi ôm chặt lấy nam tử này hùng tráng lưng cong, hai hàng thanh lệ không nhận không chế chảy xuống. . . Chính là một đêm Xuân Phong qua, vạn điểm chấm đỏ lạc, giai nhân nhàu mảy ngài, lại đem đàn lang gọi!

Đợi đến hôm sau trời vừa sáng Lư Nghi đứng dậy, từ nhỏ không được lại là một phen ôn nhu triền miên, tuy là thương tiếc Tiên nhi sơ nhận mưa móc chưa lại kiếm cùng giây đến lại là có một phen đặc biệt tư vị, Phương Tiên Nhi tâm nguyện được đền bù, Lư Nghi lại là đối nàng đủ kiêu thương tiếc, chỉ cảm thấy nhân sinh đến tận đây, mới là khoái ý chân đề.

Đêm đó Trương Nhượng Triệu Trung cùng trong phủ thiết yến khoản đãi Kiển Thạc, Phùng Phương cùng Lư Nghi ba người, nhắc nhở bọn hắn nhất định phải lực lực đồng tâm, vì thiên tử chấp chương Tây Viên, ba người cũng là thừa dịp liên thanh, đương nhiên Triệu Trung ra vẻ lo lắng hỏi hôm qua Lư Nghi cùng Viên Tào hai người cùng Hoàng Phủ tướng quân ăn uống tiệc rượu sự tình, Lăng Sinh càng là theo Thực Tướng cáo, không có chút nào giấu diếm. Thanh Lư Nhất Phái tuy nói cùng hoạn thân cũng không giao hảo, nhưng lúc này bọn hắn lớn nhất địch thủ thể nhưng là đại tướng quân một mạch, tự nhiên muốn tiến hành lôi kéo, quả nhiên đám người nghe nói Lư Nghi vậy mà có thể cầu lấy đương kim có Danh Tài nữ Thái Diễm làm vợ đều là không ngừng chúc mừng.

Lư Nghi cũng làm tức biểu chính rõ ràng lúc này lấy Thái Diễm vì chính thể, Tiên nhi cô nương chính là Trương đại nhân đưa tiễn, cũng phải có cái Thiếp Thị danh phận, mà mình mọi việc đã xong, đợi đến Tây Viên Quân thành tựu sẽ thân nhập trong doanh, cùng một kiện tướng sĩ cùng ăn cùng ở, nhanh chóng vì thiên tử cùng hai vị đại nhân luyện được một con Cường Quân! Trong quân sự tình hết thảy nghe theo kiển đại nhân hiệu lệnh. Trương Triệu Nghi người nghe vậy đại hỉ, Lư Nghi đối bọn hắn căn bản không có nửa điểm giấu diếm ý tứ, lại luôn luôn nói ra như núi, lần này ngôn ngữ tuyệt không phải làm ra vẻ, trung thành như vậy cấp dưới, có thể nào không thêm trọng dụng, lập tức tất nhiên là lại hảo ngôn an ủi một phen.

Trở lại trong phủ hắn cũng đối Tiên nhi nhắc lên chuyện hôm nay, Tiên nhi nghe ngóng càng là hoan hỉ, đến tại vợ chi vị nàng vốn là không có lòng mơ ước, có thể có cái Thiếp Thị danh phận đã là niềm vui ngoài ý muốn, huống hồ Thái Diễm tài danh Thiên Hạ đều biết, lại cùng đối phu quân như thế ưu ái có thừa, sao không cùng có vinh yên, đêm đó mặc dù không thể lại lịch Vân Vũ, nhưng cũng sử xuất tất cả vốn liếng đem Lư Nghi phục vụ thỏa mãn, cái này Tiểu Nhi Nữ ở giữa tình hình, thực sự không đủ để vì ngoại nhân đạo.

Có mỹ nhân như thế phụng dưỡng, Lư Nghi trước kia đứng dậy luyện võ đều là càng thêm tinh thần sáng láng, thuận buồm xuôi gió, vừa dùng qua điểm tâm, bên kia đã có Gia Đình đến đây thông truyền, Viên Tào hai vị đại nhân đang cùng trước cửa tướng hầu, Lư Nghi vội vàng chuẩn bị đi ra ngoài, cùng hai người khách sáo một phen về sau liền hướng Tây Viên mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 73: Lực áp Từ Hoảng

Lư Nghi theo ước định cùng Viên Tào hai người cùng đi đến Tây Viên Quân trụ sở, Tây Viên chi quân chính là từ từ phương trú quân tinh nhuệ bên trong chọn lựa, hiện tại nhân mã tuy là chưa triệu tập hoàn tất, nhưng tám trong doanh trại mỗi doanh cũng đều có hai ba Thiên Nhân, ba người ước định giữa trưa cùng một chỗ nghị sự liên riêng phần mình đi trong doanh điều tra.

Đến mình Doanh trại quân đội trước đó, lại nghe trong doanh có binh khí tương giao cùng ồn ào thanh âm, kia tạm thay doanh thủ chức vụ Quân Hầu họ Dương tên rõ ràng, chính là Bắc Cương triệu tập mà đến, chiêu cao bảy thước, cực kì chắc nịch, xem xét chính là trải qua sa trường người, hẳn xác nhận Lư Nghi thân phận về sau liền tiến lên tham kiến.

"Ta cái này trong doanh, ngược lại thật là náo nhiệt phi phạm!" Lư Nghi cười nói.

"Bẩm đại nhân, bây giờ sĩ tốt chưa phân phối chính tề, những người này đến tự đại Hán tứ phương, bên trong có nhiều buru hân chi sĩ, nhân rồi liền cùng một chỗ tỷ thí võ nghệ, đại nhân nhưng có hứng thú nhìn qua ?"

"Tốt, hôm nay vừa vặn nhìn một chút các huynh đệ, phía trước dẫn đường, trước đừng nói cho Các Binh Sĩ ta thân phận!" Lư Nghị đối với mấy cái này đại hán cường binh như thế nào không có hứng thú.

Kia Dương Minh lĩnh mệnh liền dẫn Lư Nghị đi vào Giáo Trường, đã thấy Các Binh Sĩ làm thành một vòng, bên trong ngay tại luận võ, một phương bại hạ lập tức liền có người nổi lên, đại hán tinh nhuệ danh bất hư truyền, giữa sân có nhiều võ nghệ tinh thực hạng người, thấy Lư Nghị rất nhiều hào hứng, bàn về đơn binh tổ chất, những người này so với mình thủ hạ Hồ Bí cũng là không thua bao nhiêu, xem ra thiên tử tại cái này Tây Viên cũng là rất hạ một phen tâm tư.

Lúc này một tiểu tướng đi vào giữa sân, người này mười tám chín năm tuổi, thân hình cao lớn, tay vượn eo ong. Khiến cho đến binh khí là một thanh khai sơn Đại Phù! Một chút trận lại liền bại hơn mười người, nhất thời không người lại đến, kia tiểu tướng mặt có đắc ý chi sắc, vẫn không ngừng thúc giục dưới trận lại đến, cũng không một mồi chi sắc.

Lư Nghị thấy trong lòng vui mừng, người này Phủ Pháp tinh thực, có lương tướng chi tư, chẳng lẽ là hán ? Nếu như thật sự là, có thể tính nay bị là ngoài ý muốn đoạt được, thấy không có người ứng thanh, không khỏi lớn tiếng lên tiếng nói:

"Vị này huynh đệ, mỗi đến cùng ngươi thử một lần!" Tam Quốc bên trong có thể tại cái tuổi này liền đem Đại Phù khiến cho như thế thuần thực, sợ là chỉ có Từ Hoảng Từ Công Minh, gặp cái này tiểu tướng liền bại hơn mười người về sau, Lư Nghị cũng là nóng lòng không đợi được. Thuần lấy võ lực tới nói, liền thật sự là Từ Công Minh Lư Nghị cũng có lòng tin đem hán thua ở thủ hạ, phải biết đừng Như Nhan lương Văn Sứ đều từng thua ở tay hán, lại nói bên cạnh quan sát nửa ngày, cái này tiểu tướng tuy nhiên đừng mãnh nhưng Phủ Pháp còn chưa đạt đến Chí Đại thành chi cảnh, càng là có tám chín thành nắm chắc.

Bất quá nghĩ đến đối diện người mười phần tám chín chính là Từ Hoảng, trong lòng cũng không khỏi có chút kích động, đây chính là Tam Quốc bên trong tổng hợp năng lực đủ để xếp vào trước sáu đại tướng, Từ Hoảng không chỉ võ công lực bất phạm, càng quan trọng hơn là hán trị quân tài năng, năm đó Quan Vân Trường uy chấn Hoa Hạ thời điểm chính là người này xuất thủ chống đỡ, không thấy chút nào kém! Ngay cả Tào Tháo đều gọi tán làm "Á Phụ chi tài", danh liệt Ngụy Quốc Ngũ Từ Lương Tướng một trong, danh truyền hậu thế, như thế nhân vật càng hợp có thể là mình cấp dưới, Lư Nghị có thể nào không thích.

"Đến hay lắm! Mối!" Kia tiểu tướng gặp lại có người ứng chiến, trong lòng hoan hỉ, quát lớn. Lư Nghị lần này là cái trang đến đây, cũng không khác hán với bình thường sĩ tốt.

"Đừng vội! Ngươi trước đây đã hao khí lực, ta không chiếm ngươi cái này tiện nghi, nếu không thắng mà không võ! Ngươi trước tạm nghỉ ngơi một trận tái đầu không muộn." Đã muốn đánh, liền muốn thắng đường đường chính chính.

"Nghe ngươi khẩu khí quá lớn, lại không biết thân thủ như thế nào, không cần thiết nói như Rồng leo, làm như Mèo mửa!" Kia tiểu tướng mặc dù đối Lư Nghị đề hán nghỉ ngơi hành vi tương đối tán thưởng, có thể thấy được hán một bộ đã tính trước đáng về không khỏi trong lòng không phục, bởi vậy mở miệng nói.

"Ha-Ha a, ngươi Phủ Pháp tuy tốt, còn không phải ta chỉ địch thủ, như vậy đi, ta như thua ở trên tay của ngươi, liền làm lấy nhiều như vậy huynh đệ mặt hô ngươi vi huynh! Bởi vì cái gọi là nghệ không lớn nhỏ, người thành đạt vi tôn." Lư Nghị ra vẻ cuồng vọng hướng tới.

"Nói khoác mà không biết ngượng, ta như bại trong tay ngươi, liền cũng lấy ngươi vi huynh, sau này nghe ngươi chỉ mệnh!" Kia tiểu tướng huyết khí phương cương, gặp Lư Nghị tuy nhiên lớn hơn mình mấy tuổi, trong lời nói còn có đối với mình ý khinh thường, không khỏi có chút nộ khí, cường ngạnh trả lời.

"Như thế vô cùng tốt, liền mời chung quanh các huynh đệ làm chứng, ai cũng không thể nuốt nợ!" Lư Nghị trong lòng mừng thầm, tiểu tử, ngươi vẫn là còn non chút, chịu không nổi kích a.

"Đại trọng phu nhất ngôn cửu đỉnh, há có nuốt nợ mà nói!" Kia tiểu tướng gặp đứng ngoài quan sát tất cả mọi người huyền não ngoài miệng đương nhiên sẽ không đối diện trước người này cho dễ mấy may.

"Ta đã nghỉ ngơi tốt, tới đi, ngươi dùng cái gì binh khí ?" Tiểu tướng nghỉ ngơi chén trà nhỏ thời gian về sau, đứng dậy, làm dáng, đối Lư Nghị lời nói. Lúc này hán khuôn mặt trầm ổn, thân hình ngưng luyện, đã không giống mới như vậy táo bạo, thấy Lư Nghị âm thầm gật đầu.

Lư Lục đã sớm vì Lư Nghị tuyển đến một cây trường thương, nơi đây tuy là Giáo Trường, Thập Bát Loại Binh Khí đều đủ nhưng cũng không có hán làm Huyết Long kích. Lư Nghị tiếp nhận thương đến một chút ước lượng, phân lượng tuy nhiên điểm nhẹ nhưng cũng miễn cưỡng tác dụng gì, run lên cái Thương Hoa liền đối với đối diện tiểu tướng lời nói:

"Liền dùng thanh này trường thương cùng ngươi gặp cái ưu khuyết điểm đến!" Một cái đến chữ Lư Nghị lớn tiếng hô lên, đồng thời lấy mũi thương chỉ hướng đối phương, lúc này khí thế đã cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt.

Kia tiểu tướng lập tức mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, hán chính là võ nghệ tinh thực người, từ vừa rồi Lư Nghị giật lên Thương Hoa đến bây giờ làm dáng, rõ ràng có huy sai tự nhiên khí thế! Người này sợ là cường địch, bất quá hán tự cho là khó gặp địch thủ, đối phương càng mạnh, càng có thể kích thích hán lòng háo thắng, lập tức cũng không còn ngón ngữ, nhất phủ liền thẳng đến Lư Nghị mặt, trong lúc mơ hồ liền có phong lôi chi thanh.

Lưu Nghị hữu tâm lập uy, gấp hấn búa đến, không nhường chút nào, trường thương mau lẹ mà ra, lại trong chớp mắt tại tiểu tướng Phủ Thân phía trên liền chút bảy lần, bảy tiếng giòn vang như là một tiếng, lúc đầu đây là Triệu Văn đối phó Lưu Nghị tuyệt chiêu, bởi vì cái này huynh trưởng lực lượng thực sự quá lớn, cái giờ này thương chỉ pháp tất cả cổ tay phát lực, không riêng xuất thủ mau lẹ, tư thế cũng là dễ nhìn đã đến, cái này tiểu tướng lúc đầu khí lực ngay tại Lưu Nghị phía dưới, lại bị hấn điểm ngành sinh sinh lui một bước mới bắt được thân hình! Trong mắt về kinh dị chợt lóe lên thay vào đó chính là hưng phấn, lập tức nhào thân lại đến, Đại Phủ triển khai kín không kẽ hở, Chiêu Pháp tinh diệu! Hấn chiêu thứ nhất kiểm tra xong đối phương khí lực còn cao hơn mình, đương nhiên sẽ không một vị cứng rắn đâu.

"Tiểu tử ngược lại là thông minh, biết không có thể đối đầu, chiêu số của ngươi mặc dù tinh thông, có thể nghĩ dùng cái này thắng ta lại là không thể!" Lưu Nghị nghĩ đến cũng huy động trường thương nghiêng tiếp đối phương chiêu số, lần này song phương lấy nhu đối nhu, lấy nhanh đánh nhanh, chỉ gặp thương búa tung bay, đánh đến không cùng Nhạc Hồ.

Chung quanh quan chiến trong mọi người cũng không thiếu dũng mãnh gan dạ hạng người, cũng thấy một trận về sau đều là mặt lộ vẻ kính bái phục, giữa sân hai người đều là võ nghệ tinh thực, khí mạch trầm sâu, mình đoạn không phải địch! Cũng không biết là ai dẫn đầu gọi tốt, một thời gian la lên trợ uy thanh âm nổi lên, càng thấy náo nhiệt.

Khó khăn lắm đấu có hơn bốn mươi hợp, hai người chưa phân thắng bại, Lưu Nghị lúc này trong lòng đã khẳng định đối phương chính là Từ Hoảng, hấn cũng không tin Tam Quốc bên trong còn có làm búa người có thể địch hấn bốn mươi hiệp, thượng tướng Phan Phụng danh khí mặc dù đều có thể kia võ nghệ lại không ra thế nào địa.

Lúc này tuy là chưa phân thắng bại, nhưng Lưu Nghị biết mình đã ẩn ẩn chiếm thượng phong, từ vừa mở lẫn nhau có Công Thủ đến bây giờ mình tấn công mạnh mà đối phương ôn thủ, thắng lợi thiên bình đã đang hướng về mình nghiêng! Chỉ không cẩn thận mặt trầm ổn, tính bên dè dặt mười phần chính là đối phương sở trường, chiêu hiện tại cái này Đà Pháp không có 50 hợp lấy đối phương không xuống, cái này tuyệt không phải Lưu Nghị mong muốn.

"Tốt, ta liền nhìn xem ngươi có bao nhiêu tính bên dè dặt!" Nghĩ đến đây, Lưu Nghị hét lớn một tiếng, thương pháp lập tức thay đổi con đường, đều là đại khai đại hợp, Cương Mạnh vô cùng, như là một trận cuồng phong cuốn về phía đối phương! Loại này Đà Pháp ý tại lấy lực thủ thắng, đến đi lấy tuy nhiên chém dọc bổ ngang mấy chiêu, nhưng lại cứ tốc độ lực lượng đều đạt đến hồ Hoàn Mỹ chỉ Cảnh, để cho người ta tránh chi không được, chỉ có thể liều mạng! Đồng thời trong thương bá khí vô song, thấy xem Chiến Chi người đều nhiệt huyết sôi trào, gọi tốt thanh âm càng là vang vọng chân trời!

Trong lúc nhất thời Lưu Nghị thế công giống như kinh đào hải lãng, mà kia tiểu tướng đã giống như một mảnh khinh chu, nước chảy bèo trôi! Lúc này trong lòng của hấn tuy nhiên không phục thế nhưng không thể không thừa nhận đối phương thực lực trên mình, kia ngập trời thế công như là sẽ không đoạn tuyệt mang đến cho mình cực lớn áp lực, mình Đại Phủ đã bị áp súc chỉ có thể ôn thủ thân Chu Tam thước chi địa, hoàn toàn không có hoàn thủ chi năng, nếu như cái này cuồng mãnh thế công đối phương lại có thể chống đỡ mười hợp, mình chắc chắn bị thua.

Lưu Nghị đánh đến hưng khởi, trong miệng thét dài thanh âm chấn động Vân Tiêu, như thiểm điện nhất thương đâm về đối phương, đây chính là hấn Huyết Long sáu kích bên trong Liệt Sơn Kích, chiêu này vừa ra đầy trời đều là Lưu Nghị Thương Ảnh, đối phương coi như có thể tại trùng điệp Thương Ảnh bên trong tìm tới chân chính đầu thương chỗ chống đỡ, hấn vẫn còn nhưng tại trong nháy mắt liên phát bảy đạo kinh lực, một đường lỗi nặng một đường, Vô Kiềm Bất Tội!

Tiểu tướng chỉ cảm thấy trước mặt ngân quang hắc hắc, tựa hồ khắp nơi đều là đầu thương, dốc hết toàn lực mới chống chọi thế tới, đang muốn buông lỏng một hơi lại chỉ cảm thấy thương bên trên lực đạo không ngừng truyền đến, đạo thứ nhất đã nặng hơn thiên quân, nhưng mà phía sau càng là một đường thẳng qua một đường, sức cùng lực kiệt phía dưới cũng không cầm giữ được nữa trong tay Đại Phủ, tuột tay mà bay, lúc này thắng bại đã thấy.

"Huynh đệ ngươi Phủ Pháp thành thạo, chiêu số tinh diệu, chỉ tuy nhiên kinh nghiệm hơi kém, ta có thể thắng ngươi bất quá là lớn tuổi mấy tuổi, khí lực hơi mạnh thôi, không cần để ở trong lòng." Đã thu được thắng lợi, Lưu Nghị đương nhiên không ngại biểu thị một chút phong độ Đại Tướng, tuy nhiên nói cũng đúng lời nói thật.

"Thắng đúng vậy thắng, bại đúng vậy bại, nghệ không bằng người, không có lấy có! Ta Từ Hoảng mặc dù không phải cái gì ra danh nhân vật, thế nhưng biết này lý, trận chiến này là ngươi thắng! Từ Hoảng Từ Công Minh gặp qua huynh trưởng, sau này nguyện ý nghe huynh trưởng hiệu lệnh, cộng đồng tiến thoái, còn chưa thỉnh giáo huynh trưởng Đại Danh?"

Nghe được tiểu tướng thốt ra cái kia tên, Lưu Nghị như nghe Tiên Nhạc, tuy nhiên vừa rồi đã đoán được, bất quá bây giờ nghe hấn nói ra vẫn là hưng phấn không tên, Tào Mạnh Đức, người tại Thiên Hương lâu nhưng làm thiếu gia ta làm thật đến đủ thâm, hôm nay ta cũng bắt cóc ngươi một đại tướng, cái này sinh ý nhưng tính ra!

"Tại hạ Yên quận Lưu Nghị, Lưu Lăng Sinh!" Lời vừa nói ra, bốn phía phải sợ hãi!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Thu quân chi tâm

"Người chính là Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh ? Tân nhiệm Hạ Quân Giáo Úy, cũng chính là chúng ta cái này Nhất Doanh đứng đầu ?" Người tên, cây có bóng, trong quân người tương đối đơn giản, những cái kia Dũng Danh truyền bá cùng Tứ Hải chi tướng tự nhiên sẽ là ngày bình thường bọn hắn sùng bái đối tượng! Lưu Nghị đánh bại Hoàng Cân, đại thắng dị tộc, chính hắn không biết kỳ thực trong quân đội hắn đã có nhất định phải uy vọng, nói ví dụ trước mặt Từ Hoàng bởi vì Lưu Nghị tuổi tác cùng lắm thì mình mấy tuổi còn đem hắn coi là mình nỗ lực phương hướng. Không nghĩ tới hôm nay người này liền sống sờ sờ đứng tại trước mặt, còn cùng mình đại chiến một trận, thật là danh bất hư truyền.

"Đây chính là thiên tử khâm mệnh chi Hạ Quân Giáo Úy, Tây Viên Bát úy một trong, cũng là ta doanh đứng đầu Yến quận Quận Thủ, uy bác tướng quân Lưu Nghị Lưu đại nhân, hôm nay tướng quân là đến tuần doanh!" Bên cạnh tạm thay doanh thủ Dương Minh lập tức tiến lên lớn tiếng đối chung quanh người nói.

Đám người nghe xong đây cũng là Lưu Nghị, nhìn kia tướng mạo trái ngược với cái Thế Gia công tử, tuy nhiên vừa rồi nhìn hắn cùng kia Từ Hoàng một trận chiến đích thật là dũng không thể cản, thịnh danh chi hạ định vô hư sĩ, bởi vậy đều theo trong quân lễ tiết tiến lên bái kiến! Từ Hoàng ở vào trước nhất, quỳ một chân trên đất.

"Nghĩ không ra hôm nay có thể cùng Lưu đại nhân giao thủ, đại nhân võ nghệ cao siêu, Hoàng trong lòng bái phục, sau này nguyện đi theo đại nhân, mong rằng đại nhân vui lòng chỉ giáo!" Từ Hoàng lúc đầu đối với mình bại trận còn có chút không nhanh, nhưng nghe nói người cử đến đúng là mình kính ngưỡng Lưu Nghị về sau không khỏi khí thuận rất nhiều, dù sao người ta Vũ Dũng lấy xưng tại đương thời, mình tuy nhiên một vô danh tiểu tốt, nhưng cũng lúc trong lòng ngực cũng lập Định Tâm nghĩ, về sau càng phải siêng năng khổ luyện, cái này Lưu đại nhân cũng tuy nhiên liền lớn hơn mình hơn mấy tuổi mà thôi.

"Ân, tại sao không gọi huynh trưởng, võ chi nhất đạo Vinh Vô Chỉ Cảnh, bại một trận lại coi là cái gì ? Các vị đều lên, hôm nay Lưu mỗ cái trang tới đây, chỉ là thăm hỏi mọi người, không cần giữ lễ tiết!" Lưu Nghị đỡ dậy Từ Hoàng, vừa lớn tiếng đối bốn phía sĩ tốt nói.

Mọi người thấy trước mặt cái này thanh niên áo trắng hòa ái dễ gần đáng vẻ, rất khó đem hắn cùng tên kia động sa trường mãnh tướng liên hệ tại cùng nhau, nhưng mới trận kia đặc sắc đại chiến lại là sống sờ sờ bằng chứng! Gặp lại hắn như thế trẻ tuổi, rất nhiều người mắt chờ mong đều tràn ngập tò mò.

"Tất cả mọi người ngồi xuống đi, không cần như thế nhìn ta, ta Lưu Nghị cùng các vị huynh đệ, hai cái bả vai khiêng một cái đầu, không có gì chỗ thần kỳ, hôm nay đã đến thăm mọi người, liền cùng các vị tâm sự, có lời gì cứ việc nói." Lưu Nghị tùy ý ở trên mặt đất một tòa, lên tiếng nói.

Đám người gặp hắn rất là hiền hoà, liền cũng nhao nhao ngồi xuống, chính đem Lưu Nghị vây quanh ở trong vòng, một tráng hán tựa hồ muốn mở miệng, nhưng khi mặt của nhiều người như vậy, lại có chút muốn nói mà dừng.

"Vị này huynh đệ, ta nhìn ngươi giống Điều Hán Tử, làm sao như thế ngại ngùng, đại trượng phu có cái gì muốn nói liền nói chính là, nhần nhần nhỏ nhỏ trái ngược với cái đàn bà! Lưu Nghị cũng chú ý tới đại hán kia cử động, bởi vậy mở miệng trêu chọc nói, đám người nghe vậy cũng là một trận cười vang.

"Ta nói là đã sớm nghe người ta nói đến Lưu tướng quân uy danh, nghĩ đến đại nhân hắn là vô cùng hùng tráng thô hào mới là, không nghĩ tới trái ngược với cái, như cái. . ." Đại hán kia tựa hồ tìm không ra thích hợp ngôn ngữ.

"Như cái tiểu bạch kiếm đúng không ? Người tiểu tử kêu cái gì tên ?" Gặp đại hán kia nột nột nói không ra lời, Lưu Nghị dứt khoát giúp hắn nói ra, quả nhiên đại hán kia nghe liền tục gật đầu, Lưu Nghị không khỏi trong lòng buồn cười, liền mở miệng hỏi hắn tính danh.

"Tiểu nhân họ Vương, tên là Nhị Hồ, đúng vậy người thô hào, đại nhân đừng nên trách!" Người kia gặp Lưu Nghị mở miệng hỏi hắn tính danh, trong lòng không khỏi có chút thấp thỏm, cung kính đáp.

"Có cái gì tốt trách móc, a Hồ, ta lớn lên giống tiểu bạch kiếm đúng vậy Tiểu Bạch Kiếm ? Chẳng lẽ lão tử nhất định phải trưởng thành người cái kia đức hạnh mới gọi hắn mẹ mãnh tướng." Lưu Nghị vài câu lời thô tục vừa ra, nói đến tất cả mọi người cảm giác thân thiết, tuy tiện liền kéo gần lại hắn cùng người khác sĩ tốt ở giữa khoảng cách, bầu không khí lập tức sinh động, các loại vấn đề cũng là ừ ừ kéo đến.

"Tướng quân, ta nghe nói kia dị tộc người mỗi cái tính tình buru hăn, dũng mãnh hơn người, nhưng lại bị tướng quân đại bại, tướng quân như thế nào đem bọn hắn đánh cho tâm phục khẩu phục ?"

"Cái này có cái gì tốt nói, bọn hắn tuy nhiên buru hăn, nhưng Lưu mỗ thủ hạ đám kia huynh đệ mới là chân chính như lang như hổ, tại bọn họ trước mặt không có người nào là đánh không phục!"

"Tướng quân, kia dị tộc người có phải hay không mấy nam nhân dùng chung một cái Vợ ?"

"Cái này lão tử không có gặp qua,

Người muốn biết ngày nào ta đem người tiểu tử đưa đi qua."

"Tướng quân thủ hạ cũng có bằng hữu của ta, nghe nói tướng quân đối thủ hạ sĩ tốt vô cùng tốt."

"Đó là đương nhiên, đã tại ta thủ hạ chính là ta Lưu Lăng Sinh huynh đệ, có thể nào không tốt, tuy nhiên đây chẳng qua là ngày bình thường, trong quân đội nhưng là muốn nghiêm tuân trên dưới phân chia, nếu là có phạm nhân Quân Kỷ Lưu mỗ cũng tuyệt đối sẽ không khoan dung, cũng sẽ không chần chừ biết người là ai, nên đánh đánh, nên giết giết!"

"Kia đại nhân cũng chắc chắn đem chúng ta đều xem vì huynh đệ! Đi theo đại nhân không sai."

"Ai, đừng nóng vội, cái này còn nói không chừng!" Luru Nghị hơi khoát tay.

"Làm sao rồi, đại nhân không phải nói người thù hạ đều là huynh đệ sao, đại nhân người là chúng ta cái này Nhất Doanh thống lĩnh, chúng ta há không đều là đại nhân thù hạ ?"

"Ha ha, ta cảm lĩnh của ta cũng làm huynh đệ nhìn, nhưng các người làm ta Luru Nghị Bình là dễ làm đến ? Vậy nhưng phải là từ Đạo Sơn trong biển máu rút ra đây hảo hán, thứ hèn nhất yêu đi đâu đi nơi nào, lão tử cũng sẽ không thu, đương nhiên cũng liền không phải ta huynh đệ!"

"Đại nhân, chúng ta đều là từ phương triệu tập mà đến tỉnh nhue, nơi nào sẽ có thứ hèn nhất ?"

"Tỉnh nhue ? Đây cũng không phải là người nói tính toán, đến ta nói, có thể trải qua ta Luru Lăng Sinh thao luyện không xong đội mới không phải thứ hèn nhất, cũng là mới ta huynh đệ."

"Đại nhân người cũng không nên đem các huynh đệ coi thường, nói đi, người muốn làm sao thao luyện, lúc nào luyện ? Các huynh đệ chờ lấy, lại khổ lại mệt mỏi cũng sẽ không nhieu một cái lông mày."

"Vậy ta nhưng nói với các người tốt, đêm nay ta còn có công vụ, ngày mai canh năm ta liền đến đây, về sau ăn ở ngủ đều cùng các người một chỗ, cũng sẽ đem các người vào chỗ chết luyện! Đương nhiên Luru mỗ cũng sẽ tham gia, lão tử cảnh cáo có thể nói ở phía trước, không chịu nổi, chịu không nổi cho chính ta đi ra cái này doanh trường đi, không dùng đến một tháng các người liền có thể biết ai là hảo hán, ai là thứ hèn nhất!"

Những này Các Binh Sĩ mới vừa rồi bị Luru Nghị một Bộ Nhất bước kích thích huyết tính nổi lên, lại nghe thấy Luru tướng quân vậy mà lại tự mình đến trong doanh cùng mình cùng cấp ăn cùng ở cùng ngủ cùng thao luyện, đối với bọn hắn tới nói thế nhưng là một kiện mười phần tươi mới sự tình, quân tình xúc động phần nộ phía dưới đúng là trăm miệng một lời hô to:

"Chúng ta đều nguyện thụ tướng quân thao luyện!" Đám người cùng kêu lên phía dưới uy danh cùng với kinh người, liền giống binh trong đất vang lên một cái kinh lôi.

"Đương Quân hầu, ngày mai canh năm quân liệt nhất định phải sửa lại, ta tất đứng giờ đi vào, chỉ cần có một người trễ lên, liền toàn quân bị phạt!" Lúc này Luru Nghị lại không hòa ái hình dạng, nghiêm khắc chỉ cực.

"Nặc, thuộc hạ lĩnh mệnh!" Dương Minh giật ra cổ họng hô to, cái này Luru Nghị võ nghệ cao cường không nói, từ lúc mới bắt đầu hòa ái nói chuyện phẩm điều động sĩ tốt, càng về sau xảo diệu dẫn đạo kích thích bọn hắn, lại đến sau cùng thanh sắc câu lệ đến hạ lệnh, doanh Trung sĩ tốt sĩ khí đã hoàn toàn được hắn kích thích, như thế thu quân tâm chí pháp hắn là chưa từng nghe thấy, trước mắt Luru Nghị thần sắc trang nghiêm, hùng tráng thân thể thẳng tắp như núi, thân kinh bách chiến khí thế tự nhiên sinh ra, chân chính biểu hiện ra hắn vô địch thống soái một mặt!

Luru Nghị bề bộn nhiều việc cùng sĩ tốt giao lưu cũng không có chú ý tới, Viên Tào hai người đã lặng yên đi vào hắn trọng doanh, tình cảnh vừa nãy cũng tận thu đầy mắt, trông thấy Luru Nghị dễ như trở bàn tay liền thắng được doanh Trung sĩ tốt quân tâm, càng làm bọn hắn sĩ khí dâng cao, hai người nhìn nhau phía dưới Tào Tháo không khỏi thở dài: "Thế nhân đều nói Luru Lăng Sinh dũng mãnh thiện chiến, dưới trướng Hồ Lang Chi Sĩ người người đều hiệu tử lực, bấy giờ vền vẹn coi thu quân tâm chí pháp, liền làm cho người thần phục, thật là đại tướng chỉ tài vậy!"

"Mạnh Đức nói có lý, Lăng Sinh uy danh tuyệt không phải may mắn đến!" Viên Thiệu nghe vậy cũng là gật đầu, một mặt vẻ hâm mộ!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Trong phủ khoái ý

Cùng Các Binh Sĩ ước định về sau, Luru Nghị cũng nhìn thấy đứng tại ngoài vòng tròn Viên Tào hai người, hai người đều là đối với hắn đáp lại mỉm cười, Luru Nghị khẽ gật đầu, trước nói với Từ Hoảng:

"Công Minh chỉ Phù Pháp đã là bất phạm, tuy nhiên môn lực phương diện còn có thiếu khuyết, về sau muốn càng thêm cần cù, ta cũng sẽ cùng người cùng nhau luận bàn, cuộc chiến hôm nay đối với người mà nói tuyệt không phải chuyện xấu!"

"Huynh trưởng nói đúng, Công Minh nhớ kỹ, ngày sau nhất định phải lật về hôm nay bại một lần!" Từ Hoảng trải qua mới vừa cùng Luru Nghị một phen luận võ đàm luận, hiển nhiên là ấn tượng vô cùng tốt, lập tức nói tiếp.

Lưu Nghị mỉm cười dùng vỗ vỗ Từ Hoảng bả vai, lại đổi Dương Minh giao phó vài câu ngày mai sáng sớm thao luyện sự tình về sau, liền cùng chúng sĩ tốt từ biệt, đi tới Viên Tào hai người trước mặt.

"Thế nhân đều nói Lưu Lăng Sinh thủ hạ nhiều Hồ Lang Chi Sĩ, hôm nay gặp Lăng Sinh như thế thu sĩ tốt chí tâm, sử dụng thực bá phục!" Tào Tháo khó được một mặt nghiêm mặt, đổi Lưu Nghị khom người.

"Ha ha, sao dám đương Mạnh Đức huynh như thế khích lệ, tiểu đệ cùng hai vị huynh trưởng xuất thân khác biệt, tuy nhiên có chút Bàn Môn Tả Đạo thôi, Mạnh Đức huynh làm gì như thế?" Lưu Nghị cười nói.

"Ta xem Lăng Sinh vừa rồi trước lấy hành động động sĩ tốt chí tâm, lại lấy ngôn từ kích chí, sau cùng Các Binh Sĩ nhóm sĩ khí đã đạt đến đỉnh điểm, loại này như hồng sĩ khí phối hợp thêm tinh nhuệ chiến lược, có thể đánh đâu thắng đó. Lăng Sinh phương pháp này há có thể nói là Bàn Môn Tả Đạo? A Man, người ta có thể học không đến hán một bộ này, đến một lần ta hai người không Lăng Sinh như vậy Vũ Dũng, thứ hai Lăng Sinh trời sinh tính cách liền dễ hán dễ dàng cùng sĩ tốt tiếp cận, đây chính là hăm mộ không đến!" Viên Thiệu nói tiếp, có thể nói hán đối Lưu Vũ vừa rồi hành vi phân tích có lý có cứ, mười phần cận kề, biểu hiện ra cực kì tinh chuẩn nhân quang.

"Hai vị huynh trưởng, các người đến đúng vậy chuyên môn khích lệ tiểu đệ sao? Vừa rồi đánh một trận, hiện tại trong bụng đói đến hốt hoảng, vẫn là nhanh đi dùng cơm đi!" Lưu Nghị vừa ra nói, ba người đổi mặt mà cười, hiện tại đã là buổi trưa, chính là dùng cơm thời gian, liền hướng ngoài doanh trại đi đến.

Giữa trưa ba người đối với mình thủ hạ sĩ tốt tình huống trao đổi một phen, nhất trí cho rằng Tây Viên Quân thật là đại hán tinh nhuệ, nhân thủ đã đã đại khái sẵn sàng, thao luyện sĩ tốt liền muốn lập tức nâng lên nhật trình lên, hai người đối với Lưu Vũ sáng sớm ngày mai liền tới trong doanh trại là đồng ý, quyết định làm theo, nghe được hán muốn cùng sĩ tốt cùng nhau ngủ nghỉ thao luyện lúc Viên Tào hai người mắt bên trong là tinh quang chớp liên tục.

Từ Tây Viên trở về Lưu Nghị tất nhiên là lập tức trở về từ Gia Trạch viện, hán lập tức sẽ trong quân đội cùng Các Binh Sĩ cùng một chỗ rất dài thời gian, dù sao cũng phải cùng Tiên nhi nói lên một tiếng, Phương Tiên Nhi hai ngày này cùng Lưu Nghị vợ chồng hòa hợp, cá nước giao hòa, chẳng những tâm tình rất tốt, dung nhan ở giữa càng là nhiều hơn một phần xinh đẹp! Được nghe tướng quân Hồi Phủ, lập tức cùng hai cái tiểu nha đầu đi vào Nội Đường vì hán thay quần áo quần lý, bưng trà đưa nước, loay hoay không cùng Nhạc Hồ, kia phần mỹ lệ thấy Lưu Nghị đều là trong mắt sáng lên.

"Tiên nhi, không muốn bận rộn, tới, Vi Phu có chuyện cùng người nói!" Lưu Nghị ngồi quỳ chân trước án, đối Phương Tiên Nhi chỉ chỉ hai chân của mình, ý tứ rất là rõ ràng. Phương Tiên Nhi nghe vậy sững sờ, hai cái Tiểu Nha Hoàn còn tại hán lại không nghĩ rằng phu quân sẽ đối với nàng có như thế thân mật cử động, tuy là trong lòng thẹn thùng nhưng nhìn lấy Lưu Nghị thân sắc lại không dám ngộ nghịch hán ý tứ, đành phải nhu thuận ngồi ở Lưu Nghị trên đùi, tuy nhiên lặng lẽ lên Thúy Sợi cùng Lưu Châu, lại là một bộ Tư Không nhìn quen đáng vẻ, còn nhẹ cười ra Nội Đường, nghĩ đến bực này thường nhân trong mắt không hợp lý Pháp hành vi Lưu Nghị lại là thường thường vì đó.

"Ngốc nha đầu, Vi Phu từ mai liền muốn ăn ở tại Tây Viên Quân bên trong vì thiên tử thao luyện Thân Quân, chỉ sợ ít nhất phải có một tháng thời gian, người cùng Thúy Sợi Lưu Châu một chỗ, cần phải chiều cố thật tốt mình, tới tốt nhiều dài chút thịt, ta rất thích Tiên nhi có thể nở nang một chút đâu." Phương Tiên Nhi đáng điệu uyển chuyển, ngồi cùng trên đùi không tốn sức chút nào, Lưu Nghị hít thật sâu một hơi mỹ nhân trên người mùi thơm chi hậu phương mới tại bên tai nàng nhẹ nói, tiểu nha đầu cũng quá gầy một điểm, nếu là có thể thoàng qua đây đặn vậy thì hoàn mỹ.

"A? Phu quân vì thiên tử xuất lực chính là nam nhi chính là, đây là tiền đồ đại sự, Tiên nhi nhất định chiều cố thật tốt mình, không cho phu quân quan tâm." Tiên nhi chột nghe xong nghe tất nhiên là có chút thất lạc, mỗi ngày cùng Lưu Nghị một chỗ lúc nàng đều rất là khoái hoạt, tuy nhiên nàng thưở nhỏ đọc đủ thứ Thi Thư, trong lòng biết được đây mới là phu quân chính sự, mình cũng không thể để hán phân tâm, mỉm cười đáp.

"Thế nào, Tiên nhi không nở phu quân à nha? Không có việc gì,

Phải biết tiểu biệt thắng tân hôn, đến lúc đó nhất định khiến ngốc nha đầu người bay Thượng Thiên đi." Lưu Nghị tại Tiên nhi bên tai nhẹ giọng cười nói.

"Tiểu biệt thắng tân hôn? Phu quân nói rất đặc sắc, Tiên nhi phu quân đã là dũng quán tam quân đại tướng, cũng có thể diệu ngữ liên châu, ta nhìn những cái kia cái gì danh nhân Sĩ Tử ăn nói chưa hán thắng qua phu quân. ." Được Lưu Nghị bảm vào bên tai nói chuyện, kia cổ nhiệt khí không ngừng phun tại thùy tai phía trên để Tiên nhi một trận mềm nhũn, ngôn từ tuy là để nàng thẹn thùng nhưng trong phương tâm lại là có nói không ra chờ mong, nhất là câu kia tiểu biệt thắng tân hôn, thường nghe người ta nói mình phu quân như Hà Dũng mãnh thiện chiến, nhưng có tự mình kinh lịch về sau nàng phát hiện Lưu Nghị tuyệt đối không phải một dũng phu quân, nhưng nói được lại cảm giác không ổn, có chút âm thầm nhìn về phía phu quân, xuất thân thanh lâu sự thật này dưới cái nhìn của nàng chính là mình rửa sạch không xong chỗ bẩn.

"Người cái ngốc nha đầu, suy nghĩ cái gì, ta Lưu Lăng Sinh thích một cái nữ Nhân Tuyệt đúng không sẽ hỏi nàng xuất thân, những này không phải người cái này tiểu nha đầu có thể lựa chọn, đã theo ta, Lưu mỗ liền sẽ yêu người yêu người, lời này ta chỉ nói một lần, về sau cũng không tiếp tục muốn suy nghĩ lung tung." Nhìn xem Tiên nhi âm thầm biểu lộ, Lưu Nghị lập tức minh bạch là chuyện gì đây, nàng còn tại xoắn xuýt mình thân phận, thân là nam nhi tượng phu, hán lại có thể nào để cho mình nữ nhân ưu sầu? Lập tức nghiêm nghị cao giọng nói.

"Phu quân không muốn sinh khí, Tiên nhi biết sai rồi, phu quân đúng vậy lớn nhất Anh Hùng Hào Kiệt, Tiên nhi hiện tại thật rất vui vẻ, đúng vậy chết cũng giống vậy vui vẻ, đoạn này thời gian, Tiên nhi nhất định khiến chính mình." Phương Tiên Nhi nghe vậy chỉ Giác Tâm đầu một trận cảm động, loại kia vui vẻ tâm tình khó mà nói nên lời, phu quân tuy là xụ mặt nói, nhưng nàng đương nhiên biết đây là Lưu Nghị tại để nàng an tâm, đến phu như thế, mình còn có câu gì hơn? Lập tức cùng mặc cổ đồ mặt ghé vào Lưu Nghị bên tai rỉ tai.

"Ha-Ha Ha-Ha, tốt, tuy nhiên chỉ nói không tính, đến lúc đó Vi Phu cần phải tự mình kiểm tra thực hư, đối Tiên nhi người sẽ ký sổ sao?" Tiên nhi bảm vào Lưu Nghị bên tai nói tới chính là Bê Nguyệt trong các nuôi thiện sư phụ đều có một loại bí pháp, có thể để trong các tỷ muội tăng giảm trọng lượng lại đều là rất có công hiệu! Lưu Nghị nghe ngóng đại hỉ, cái này mẹ nó không đúng vậy hậu thế Doanh Đường Sư, xem ra chính mình về sau cũng phải mời

một cái, ngược lại không phải bởi vì nữ nhân, mà là có thể tăng cường mình thủ hạ sĩ tốt thân thể tổ chất! Nghĩ đến Tiên nhi một cái tiểu cô nương khô cằn ở nhà vô sự, cũng vì triệt để bỏ đi trong nội tâm nàng bóng ma, Lư Nghị có một chút ý nghĩ.

"Tại trong các Tiên nhi ngược lại là đã từng ghi tội, phu quân vì sao có vấn đề này?" Tiên nhi thoáng qua có chút không hiểu, trước kia tại Bể Nguyệt trong các nàng đích xác ghi tội mình mỗi ngày thu chi.

"Ha ha, người phu quân ta ngoại trừ biết đánh trận bên ngoài, trong nhà còn có rất nhiều sinh ý, bình thường đều là độ thúc quản sổ sách ta cũng lười nhìn, người đoạn này thời gian dù sao vô sự không bằng bang Vi Phu đem những cái kia sổ sách đăng chép một lần, thuận tiện cũng học một ít, ta Lư gia sinh ý về sau sẽ càng làm càng lớn, ngoại trừ độ thúc bên ngoài ta tổng tìm tri kỷ người a, tuy nhiên người nếu không nguyện vậy liền được rồi, đến lúc đó chờ."

"Có thể Vi Phu quản làm việc, Tiên nhi cầu còn không được, nhất định sẽ tận tâm tận lực Vi Phu quản làm tốt, đây cũng là Lư gia gia nghiệp." Phương Tiên Nhi nghe vậy là một trận tâm hoa giật phát, cũng không phải nàng nghĩ chương cái gì quyền, phu quân có thể đem trọng yếu như vậy sự tình giao cho mình, đủ thấy hẳn đối với mình tín nhiệm, nàng hiện tại đã là người của Lư gia, đương nhiên muốn Vi Phu quản xem trọng gia nghiệp, về sau nghe được Lư Nghị nói chuyện ý tứ, chợt nhớ tới tiếp qua một tháng liền có Đại Phụ vào cửa, cái này có thể Vi Phu quản hiệu lực cơ hội nàng cũng không thể để cùng người bên ngoài, lập tức liên tục không ngừng nói, thái độ đáng yêu đến cực điểm.

"Tốt, về sau có Tiên nhi nhìn xem, Vi Phu tất nhiên là yên tâm, ngày mai liền muốn đi trong doanh, hôm nay cần phải hảo hảo thương yêu đau ngọc nha đầu." Lư Nghị cử động lần này chỉ là vì Tiên nhi tìm một cái ký thác, không để cho nàng gây nên không độ thời gian, sau khi nói xong liền đem Tiên nhi ôm lấy, nhanh chân hướng trong phòng đi đến.

"Phu quân, hiện, hiện tại thế nhưng là ban ngày. ." Phương Tiên Nhi rõ ràng có chút bối rối, từ Lư Nghị ánh mắt bên trong nàng đương nhiên biết sẽ phát sinh cái gì, mình mặc dù cũng rất muốn cùng phu quân vượt ve an ủi, bất quá bây giờ thế nhưng là giữa ban ngày ban mặt a, ai biết người khác sẽ nói mình cái gì?

"Đây con mẹ nó cũng chia Ngày và Đêm, lão tử trong nhà mình đau lòng mình Vợ, ai dám quản ta? Tiên nhi, chẳng lẽ người không nghĩ, phu quân thế nhưng là thích nghe nhất người gọi đầu." Lư Nghị đầu tiên là lớn tiếng cười mắng, sau lại dán tại Tiên nhi bên tai nhỏ giọng nói.

Phu quân lời tuy nói là thô lỗ không Văn, nhưng hết lần này tới lần khác đúng vậy hào khí mọc lan tràn, Tiên nhi nghe được Tâm Động không thôi, đợi ngày khác thì thăm thời điểm, càng là xấu hổ đem trán áp sát vào trên ngực hắn, nhưng thần tình kia lại là ngàn chịu vạn chịu, kể từ đó càng là thẹn thùng vô hạn, Lư Nghị lúc này chỗ nào còn cầm giữ nổi sao? Trong tiếng cười lớn đã là vào phòng đi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Làm gương tốt

Đêm qua, Tiên nhi biết muốn cùng phu quân tiểu biệt, nói không hết ôn nhu nhớ nhung, liều chết triển miên, trước kia đứng dậy chỉ cảm thấy thân hoàn khí túc, ý chí chiến đấu sục sôi! Toàn thân hắn gấp trụ đi vào trong doanh chỉ thời thượng không đến canh năm, tại doanh trại giáo trường chỉ sĩ tốt nhóm hôm qua thụ huấn ngôn ngữ chỗ kích sớm đã theo trận liệt tốt, Dương Minh đứng ở Quân Trận tối bên ngoài, gặp Lư Nghị tiến doanh, lập tức giục ngựa tiến lên!

"Bẩm tướng quân, doanh trại sĩ tốt tổng cộng 2,876 người, toàn bộ có mặt, không một tới chậm!" Hôm qua được Lư Nghị ngôn từ một kích, đại gia hóa là khó được tâm đủ, ôm Định Tâm nghĩ hôm nay muốn để Lư tướng quân nhìn xem bọn hắn phải chăng hảo hán, bởi vậy bốn canh vừa qua khỏi liền lục tục thức dậy đi vào trong giáo trường xếp hàng, cũng không một người đến chậm, Dương Minh âm thanh cũng là kiệt lực hô lên, bốn phía đều biết.

Nhìn xem ở trước mặt mình lấy ngũ, thập, đội, khúc liệt tốt chiến trận hai ngàn nhiều sĩ tốt, Lư Nghị trong lòng vẫn có chút kích động! Nơi này nhưng tất cả đều là đại hán Cường Quân, tuy nhiên hôm qua mình lấy ngôn từ kích thích bọn hắn, nhưng bây giờ cũng không thể không thừa nhận nơi này sĩ tốt so với lúc ấy mình tại Thương Đảng lúc đầu Tư Bình kia chênh lệch cũng không là bình thường lớn, những cái kia Tư Bình bất quá là thân thể cường tráng chút thôi! Hiện tại trước mặt mình cái này hơn hai ngàn sĩ tốt thế nhưng là tự đại Hán tử phương tuyền tới tinh nhuệ, trước mắt trận hình tuy nói không phải mười phần chỉnh tề, nhưng đập vào mắt chính là một cỗ ngay ngắn nghiêm nghị.

Những người này nhìn về phía mình mắt chờ mong có nhiều không ăn vào sặc, cái nhân mình hôm qua nói bọn hắn chưa chắc là hảo hán, nhưng nhìn lấy bọn hắn khí thế, Lư Nghị biết những người này đều là đầu đao liêm huyết chi bố! Những cái kia Tư Bình trải qua mình thao luyện thực chiến về sau còn có thể thành hồ lang chỉ sĩ, kia trước mắt bản này đúng vậy đại hán Cường Quân sĩ tốt lại sẽ như thế nào rồi? Trong bất tri bất giác Lư Nghị trong lòng tràn đầy chờ mong.

Hắn tại quan sát tỉ mỉ cái này xếp hàng sĩ tốt, những này các binh sĩ lại làm sao không đang quan sát hắn. Lư Nghị hôm nay toàn thân Quân Phục, đầu

đội Lang Vương Bách Luyện nổi trụ, người mặc tốt giáp trụ. Chân đạp Hồ Đầu Chiến Ngựa, áo khoác một kiện đồ thắm gấm Tứ Xuyên Bách Hoa liệt diễm Chiến Bào, trong lòng bàn tay Huyết Long Thôn Thiên kích hàn quang lập loè, dưới hông Ô Vân Dấu Tuyết thần tuấn vô cùng, hiện ra oai phong凛冽! Các binh sĩ thấy một lần chỉ Hạ Đô có chút giật mình, muốn nỗ lực quan sát mới có thể đem lúc này sắp chỉ tướng cùng hôm qua Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh liên hệ tới!

"Các vị huynh đệ, chào buổi sáng! Từ hôm nay trở đi, Lưu mỗ liền tại trong doanh cùng các vị chung tiến thoái! Nơi đây là dưới chân Thiên Từ, Tây Viên Quân càng là đại hán tinh nhuệ, ta Lưu Lăng Sinh mặc dù bất tài, nhưng thủ hạ Tinh Bình vô luận là Bình Loạn Hoàng Cản vẫn là uy hiếp dị tộc đều từ không hạ xuống người về sau, bây giờ chúng ta cái này doanh liền muốn là Tây Viên Quân bên trong tinh nhuệ tinh nhuệ, lão tử trong mắt chưa từng có đệ nhị chữ này! Muốn tranh liền muốn là thứ nhất, các huynh đệ, các người có dám theo Lưu mỗ đi một hồi?" Lưu Nghị giọng nói to, toàn trường đều biết, thanh âm bên trong cũng tràn đầy huyết tính cùng hào khí! Đây chính là bách chiến sa trường mới có thể có được.

"Dám!" Chúng sĩ tốt được hấn khí thể chỗ kích, cùng kêu lên hết lớn!

"Các người không ăn điểm tâm đi, nói tới nói lui như cái đàn bà, có dám hay không?" Lưu Nghị quát!

"Dám!" Các binh sĩ đều là đất cuồng hống, đã dùng hết bình sinh lớn nhất khí lực hô lên, lúc này trời còn chưa sáng, doanh bên cạnh trong rừng cây được cái này Oanh Lôi giống như hét lớn hù dọa chim bay vô số.

"Lúc này mới giống điểm dạng, Lưu mỗ nói qua, nhập ta trong doanh chính là ta huynh đệ, không chỉ có Lưu mỗ đem các người xem vì huynh đệ, chính các người cũng phải đem bốn phía Đồng Bào xem vì huynh đệ! Hiện tại Lưu mỗ cho các người thời gian thấy rõ các người bốn phía xung quanh huynh đệ, nói không chừng ngày sau lên chiến trường đối địch nhân người liền phải đem phía sau lưng giao cho người huynh đệ! Cũng khó nói đúng vậy người bốn phía xung quanh huynh đệ vì người cần đao ngắn đỡ mũi tên! Nhập ta trong doanh, sinh liền cùng huynh đệ cùng một chỗ Sinh, Tử, liền cùng chết!" Đường thời Lưu Nghị trên người có mãnh liệt thống soái khí chất, thường thường một câu xuống dưới liền có thể khiến những này sĩ tốt huyết mạch sôi sục! Đường nhiên cái này ngoại trừ trời sinh mệnh lực bên ngoài cũng là nhiều năm Quân Ngũ kiếp sống chỗ rèn luyện ra được.

"Đều có thể từng thấy rõ?" Sau một lát, Lưu Nghị lại lần nữa lớn tiếng hỏi.

"Thấy rõ!" Dù sao hôm nay doanh bên cạnh trong rừng cây chim chóc là không được an bình.

"Phu Quân Sĩ người, đứng như cây, ngồi như chuông, đi như gió! Hôm nay chỉ thảo luyện liền tự đứng bắt đầu, từ giờ trở đi bao quát Lưu mỗ ở bên trong, đều muốn tại cái này trên giáo trường đứng thẳng, không đủ hai cái canh giờ, ai cũng không thể khinh động, người vì phạm trọng trách ba mươi,

Hoặc là ra ta cửa doanh, vĩnh viễn Bất muốn trở về." Lưu Nghị lớn tiếng nói xong từ lập tức nhảy xuống, liền cùng Mã Tiền Trảm lập, quả thật là Bất Động Như Sơn!

Phía dưới sĩ tốt gặp Chủ Quan đã dẫn đầu, tuy nhiên trong lòng mới mẻ, thế nhưng mỗi một cái đều là ngẩng đầu ưỡn ngực, đứng nghiêm, trong lúc nhất thời toàn bộ Giáo Trường yên tĩnh im ắng!

Đối với như thế nào thảo luyện trước mặt sĩ tốt, Lưu Nghị trong lòng là có dự định, hấn thấy, một cái hợp cách quân nhân nhất định phải có ba điểm tố chất; đệ nhất chính là cường kiện thể phách, đây là cơ sở, không có cái này nói chuyện gì chiến đấu kỹ xảo? Đệ nhị chính là dũng khí, hậu thế lý Đoàn Trường nói hay lắm, coi như biết rõ đối phương là thiên hạ đệ nhất Kiếm Khách cũng phải dám tại lượng kiếm, đây cũng là dũng khí! Thứ ba đúng vậy phục tùng, thiên chức của quân nhân đúng vậy phục tùng thậm chí là mù quáng theo, một con từng có cứng rắn kỷ luật, trên làm dưới theo quân đội mới có Lực ngưng tụ cùng chiến Đấu Lực, nếu không đúng vậy năm bề bảy mảng.

Trước mắt những đại hán này cường binh Kình Túc đơn binh tác chiến năng lực hẳn là không thể nghi ngờ, điểm này Lưu Nghị từ vừa rồi bọn hấn nhìn về phía mình ánh mắt cùng bọn hấn tráng kiện dáng người bên trên liền có thể nhìn ra được! Thường ngày ở giữa một chút thảo luyện chỉ pháp Lưu Nghị cũng không dám nói liền so với cái kia Thập Trường, Ngũ trường làm được càng tốt hơn, nhưng có hai điểm Lưu Nghị cho rằng là quan trọng nhất, cũng là hấn tại Yên quận hành chi hữu hiệu đó chính là quân nhân tác phong đường thành cùng đoàn đội ý thức thành lập!

Một chỉ tốt trong quân đội nhất định là một đàn sói, mà không phải cô lập từng cái cường đại sói! Cái này đúng vậy đoàn đội ý thức tầm quan trọng, mọi người hình dung một cái võ tướng dũng mãnh lúc thường thường sẽ nói "Một đầu một vạn", đây đương nhiên là khoa trương! Lưu Nghị hiện tại liền có thể rất phụ trách mặc cho nói một câu, coi như đối mặt đoàn kết nhất trí trăm Danh Chiến sĩ, hấn cũng chưa chắc liền dám nói thắng! Huống chi vạn người? Ở điểm này, Lưu Nghị dám Vu Tự khen trên đời không người so với hấn càng có quyền phát ngôn, hấn chẳng những chỉ huy thủ hạ Hồ Bí chính chiến sa trường, giết địch vô số, chính là tại giữa núi rừng hấn cũng là bách thú thần phục Lang Vương!

Lưu Nghị trước mắt sở tác chính là muốn dựa theo ý nghĩ của mình đem những này sĩ tốt biến thành mình trong suy nghĩ chân chính quân nhân, lấy hấn đến từ hậu thế kinh nghiệm chỉ ít tại hai điểm này bên trên có chỗ độc đáo, ta đảng quân ta quang vinh truyền thống đó cũng không phải là đắp lên! Là thật hành chi hữu hiệu, đây cũng là Lưu Nghị tại Yên quận luyện binh thời điểm dùng sự thực đến nghiệm chứng.

Cùng ngày hai cái canh giờ bên trong có hơn ba mươi Danh Sĩ tốt chịu không được mà ngã dưới, nhưng không có một người rời khỏi hoặc là nhận quân pháp, đối với cái này Lưu Nghị tương đương hài lòng! Mà khi tất cả mọi người thở dài một hồi, ăn xong cơm trưa hơi sự tĩnh nghỉ ngơi về sau càng nghiêm khắc theo nhau mà đến; nói đến không có gì, vòng quanh chạy bộ, tuy nhiên chính là muốn chạy đến nằm xuống mới thôi, cái này một hạng trải qua hơn hai canh giờ có thể kiên trì xuống tới chỉ có hơn tám trăm người, rất nhiều người đều là lực tảo nằm tại mặt đất miệng lớn thở hào hển, có thể khiến bọn hấn kinh nể là mình tướng quân một mực chạy ở đội ngũ phía trước nhất, mà lại hai cái canh giờ xuống tới cũng chỉ là thoảng qua có chút hô hấp dồn dập, nếu như nói hôm qua Lưu Nghị lực thắng Từ Hoàng còn có trong lòng người lời không phục, bây giờ lại đã là đầy đủ chịu phục, nói đến thể lực, Lưu Nghị đương thời cổ thân thể này cường độ xa phi thường người có thể đựng, chính là Triệu Văn Cam Ninh như vậy Kiều Dũng Chỉ Tướng cũng là cảm thấy không bằng, càng đừng đề cập những này sĩ tốt.

Nghe tướng quân nói lên hán Yến quận dưới trướng trời Thiên Như này thao luyện, người người đều có thể kiên trì nổi, những này tình trạng kiệt sức đại hán tình nhuệ lại đều tự giác đứng lên, trong mắt tất cả đều là mãnh liệt không phục thần sắc, bọn hán cũng muốn chứng minh cho tướng quân nhìn mình không phải thứ hèn nhát, đủ để cho hán xem vì huy nhệ đệ! Như thế một ngày thao luyện xuống tới cơm tối người đương thời người đều là sức ăn tăng nhiều, ban đêm ngủ được cũng là thơm ngọt vô cùng!

Các binh sĩ có thể ngủ yên, Lư Nghị lại không được, hôm nay hán chỉ là đối toàn doanh thể năng trước sò một cái ngọn nguồn, đằng sau còn muốn khai thác đủ loại phương pháp đến thao luyện, cái này doanh quan binh vô luận tinh thần ý chí chiến đấu hoặc là chiến đấu kinh nghiệm đều sẽ không thua cho mình thủ hạ, thế nhưng là thật muốn hai quân giao đấu Lư Nghị có mười phần nắm chắc có thể tại ngắn thời gian bên trong đem đánh tan, bởi vì bọn hán hiện tại còn không phải một cái chỉnh thể, mà mình muốn làm liền là mau chóng đem bọn hán ghép lại, hình thành chiến lực! Hán nghiêm cẩn cùng chăm chỉ xem ở Dương Minh, Từ Hoảng, Vương Nhị Hồ mấy cái đầu lĩnh mắt bên trong là trong lòng thần phục, chẳng trách Lư Lăng Sinh bách chiến bách thắng, Tung Hoành Vô Địch, quân hán hôm nay lời nói và việc làm liền có thể thấy đóm.

Đợi cho lúc đêm khuya, Lư Nghị trong trướng đèn vẫn chưa tắt, lúc này có thủ doanh sĩ tốt đến báo, Yến quận Trương Hồ Trương Từ mới cầu kiến tướng quân, Lư Nghị nghe ngóng trong lòng đại hi, tự mình khoản chi đón lấy.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Bát Vân Kiến Nhật

Vô luận là làm kiếp trước thành công thương nhân Tô Thanh Thành, vẫn là đương thời có được Lang Vương thân thể Hạ Quân Giáo Ủy Lư Lăng Sinh, Lư Nghị một mực đối với mình có thanh tình nhận biết, kiếp trước quát tháo thương trường cùng đương thời dùng mãnh gan dạ vô địch đều cũng sẽ không để hán bành trướng. Tam Quốc là cái gì thời đại? Hoa Hạ lịch trong lịch sử anh hùng xuất hiện lớp lớp, người tài ba trải rộng thời đại, hán tuyệt không cho là mình năng lực liền có thể vượt qua những cái kia Hán Mạt hào cường, chỉ là thiên tính cho phép, để hán bình bình đạm đạm qua cả đời so giết hán còn khó qua, huống hồ cũng có lỗi với lão thiên gia ban cho ngàn năm một thuở xuyên việt cơ hội cùng cổ này thân thể.

Chiến Trận phía trên còn để nói một điểm, bởi vì nơi đó tương đối đơn thuần, trời sinh tính cách tăng thêm siêu cường Vũ Dũng có thể để Lư Nghị như cá gặp nước, nhưng bây giờ Lạc Dương liền không đồng dạng, hán chẳng mấy chốc sẽ bị cuốn vào một trận quyền lực đấu tranh bên trong đi, mà tại lịch trong lịch sử cũng không biết nhiều ít Tung Hoành Vô Địch vô tướng đối mặt dạng này đấu tranh lại là vô kế khả thi. Nay đến Lạc Dương về sau hán tất cả sự tình đều là gặp chiêu phá chiêu, rất cần phải có một cá nhân có thể vì hán lý giải đầu mối, làm được lo trước khỏi họa, tại hán hiện tại trong bộ hạ chỉ có Trương Hồ có cái này năng lực, bây giờ gặp hán đêm khuya đến đây có thể nào không thích?

"Gặp qua tướng quân." Gặp Lư Nghị tại cái này nửa đêm thời điểm vẫn có thể chuẩn bị ra nghênh đón, mà lại đến mức như thế nhanh chóng, Trương Hồ phong trần phó phó trên mặt cũng có vẻ vui mừng, hán tiếp vào Lư Nghị truyền thư về sau đem Yến quận mọi việc giao cho Cam Triệu Nhị người liền một đường Khoái Mã mà đến, cũng không nhiều hơn nghỉ ngơi, đối người bên ngoài chắc chắn sẽ không cùng lúc này đến đây, nhưng Chủ Công lại là ở trong thư nhiều lần nhấn mạnh.

"Ha-Ha Ha-Ha, Từ Tài vừa đến, ta không phải lo rồi, tiên tiến đại trướng tự thoải!" Lư Nghị cười lớn tiến lên đỡ lấy Trương Hồ, hai người liền hưởng trong soái trướng, Chủ Trướng phụ cận Thám Báo người đều là Lư Nghị từ Yến quận mang tới tâm phúc, mặc kệ đi đến chỗ nào chú ý cẩn thận tổng không có sai.

"Chủ Công nhập Lạc Dương mọi việc, Hồ tại dọc theo đường đã có nghe nói, đương muốn cùng Chủ Công chúc mừng." Gặp Lư Nghị bài trừ gạt bỏ lui tả hữu, chỉ lưu mình hai người, Trương Hồ khẽ cười nói.

"Từ Tài nói đùa, hiện tại cái này Lạc Dương nhìn như gió êm sóng lặng, bên trong lại là Âm Triều mãnh liệt, các phương thế lực rắc rối phức tạp, mà cái này Tây Viên chắc chắn là tranh đoạt hạch tâm, Lư mỗ hiện tại thể nhưng là đầu lớn như cái đầu, may mắn được Từ Tài đến đây, còn nói gì Hi Sự." Lư Nghị nghiêm mặt nói.

"Ha-Ha, Chủ Công ngôn từ mỗi có ý mới, Từ Tài bội phục, bây giờ Chủ Công đến thiên tử ưu ái, tán dương Thân Quân Tây Viên Bát úy một trong, lại lời nói và việc làm ở giữa có phần gặp an ủi, Nội Thân Trương Triệu hạng người cũng là coi trọng Chủ Công trị quân chi năng, Hồ Lang chi dừng, chỉ dựa vào chuyện này, chính là Chủ Công niềm vui! Huống hồ lúc ấy Tài Nữ Thái Chiêu Cơ cũng đối với ta chủ tình hữu độc chung, có thể nhờ vào đó gặp thiện cùng Thanh Lư một mạch, thêm nữa mấy vị Lão Tướng Quân luôn luôn đối Chủ Công thường thức có thừa, chỉ cần hành sự cẩn thận, tất có thể mọi việc đều thuận lợi, chẳng phải là Hi Sự?" Trương Hồ chậm rãi lời nói, xem ra lúc đến hán đối Lư Nghị tình cảnh đã sớm có suy tính.

"Từ Tài lời nói không giả, nghe người một lời ta liền an tâm, chỉ là lão tử tiến Lạc Dương liền đem đại tướng quân cháu trai vợ đắc tội hung ác, tuy nhiên cũng là bắt đắc dĩ." Lư Nghị cười nói, những này sự tình hán đã từng ả ả nghĩ đến, tuy nhiên trải qua Trương Hồ như thế một chái vượt mạch lạc càng thêm rõ ràng, hoàn toàn chính xác mình cưới Thái Diễm không riêng có thể ôm mỹ nhân, còn có thể đối Thanh Lư Nhất Phái thoả có chút ảnh hưởng. Bất quá hán dưới mắt kiêng kỵ nhất thủy chung là đại tướng quân, tuy nói rõ biết người này kết cục, nhưng nếu như hán thật muốn sớm chính đối phó,

Lưu Nghị cũng không cho rằng hiện tại thực lực có thể cùng hắn chống lại.

"Việc này không sao, nếu là Hồ tại, cũng sẽ khuyên tướng quân như thế vì đó, Nội Thần ngoại thích chi tranh không thể tránh né, mà thiên tử ban đầu nhất định là mượn nhờ Nội Thần chi lực đối phó ngoại thích, Chủ Công đã cùng Nội Thần kết tốt, lấy tướng quân tính cách liên sẽ không có chút lùi bước, càng như vậy Hà Tiến càng có kiêng kị, trừ phi song phương chân chính giờ được cầm gậy, nếu không tướng quân chính là vững như Thái Sơn, coi như hắn có này mưu đồ, nhưng dạy Hồ ở đây, há có thể để hắn đạt được?" Trương Hồ chậm rãi mà nói, trong lời nói tự tin vô cùng.

"Nghe quân một lời, hai mắt bỗng nhiên rõ ràng, Lăng Sinh thụ giáo, chỉ là không biết lần này một bước nên như thế nào vì đó?" Lưu Nghị nghe vậy trầm ngâm một lát mới cao giọng nói, Trương Hồ đối với tình thế phân tích xác thực tinh chuẩn, đã song phương thế bất lưỡng lập, trung gian liên sẽ không có giảm xóc khu vực, mình càng là biểu hiện Lập Trường Kiên Định không riêng nhưng phải thiên tử Nội Thần chi tâm,

Cũng có thể làm cho đối phương trong lòng còn có kiêng kị, huống hồ đây cũng là trong mắt thế nhân Lưu Lăng Sinh tính cách, Lưu Nghị là một điểm đã rõ ràng, tuy nhiên điểm này cũng không phải thường nhân có thể vì, Trương Hồ nhãn quang tài cán đều là đương thời nhất lưu, đối với cái này Lưu Nghị tin tưởng không nghi ngờ!

"Vì kế hoạch hôm nay, Chủ Công cho dù chui Tây Viên huấn luyện Cường Quân, còn lại mọi việc không hỏi, đợi đến sau một tháng độ thúc đến đây liền giống trống khua chiêng cười Thái tiểu thư, về phần Ngoại Sự, tuy nhiên tùy cơ ứng biến mà thôi, Hồ tự có an bài, Chủ Công không cần phí sức." Trương Hồ Ngôn Chi đã tính trước.

"Thái dương, lại tới, ai ~~~ cái này đúng vậy thời đại đặc sắc, đến thích ứng a." Lưu Nghị trong lòng thầm than, những này mưu thần luôn yêu thích làm điểm sâu xa khó hiểu, cũng may hắn đã bắt đầu thích ứng, thêm nữa đối Trương Hồ năng lực cực kì tín nhiệm, lập tức cũng không nghĩ nhiều nữa, lại đối Trương Hồ lời nói giống trống khua chiêng cười Thái Diễm có chỗ không hiểu, hắn thấy hiện tại có thể là khiêm tốn một chút thời điểm.

"Chủ Công không cần lo lắng, anh hùng mỹ nhân, mãnh tướng Tài Nữ, xác thực vì đương kim tốt phối, sao có thể qua loa, đây là Hạ Quân Giáo Úy gây nên." Trương Hồ mỉm cười, nói sau cùng còn nhấn mạnh.

"Ha-Ha a, hết thảy theo Từ Tài lời nói, đến, người ta lại bàn bạc một chút, cái này Tây Viên sĩ tốt đều là đại hán tinh nhuệ, luận nội tình nhưng mạnh hơn Yên quận quá nhiều, thật tốt sinh thao luyện mới là." Lưu Nghị nghe vậy giật mình Đại Ngộ, đề điều giấu kín? Kia là Lưu Lăng Sinh nên làm sao? Hiện tại có Trương Hồ một bên ra mưu đồ sách, mình có thể giảm bớt không ít tâm tư, lập tức cười nói, đêm đến trong soái trường ánh nến một mực chưa tắt, rạng sáng Lưu Nghị để Trương Hồ nghỉ ngơi cho tốt, mình thì phải sử dụng Luyện Tinh Bình.

Về sau nửa tháng thao luyện đều cùng ngày đầu tiên giống nhau, Lưu Nghị đang chạy bước lên còn đem sĩ tốt theo thập Phần Đội, một người tụt lại phía sau liền toàn thập bị phạt! Phạt cái gì, không đánh cũng không mắng, đúng vậy lượng cơm ăn cho người giảm một nửa, một chiêu này hiệu quả thể nhưng là tương đối tốt, sau nửa tháng trên cơ bản sẽ không có người tại hơn hai canh giờ chạy bên trong kiên trì không xuống, bởi vì đồng đội vì cơm cũng sẽ đem người trên kệ.

Mà tại cái này nửa tháng bên trong, Lưu Nghị mỗi giờ mỗi khắc không cùng các binh sĩ một chỗ thao luyện, bởi vì hắn làm gương tốt các binh sĩ tức tính luyện được lại khổ quá không lời nào để nói! Tuy nhiên đang dùng cơm sau nghỉ ngơi thời gian Lưu Nghị thể nhưng là rất được hoan nghênh nhân vật, cùng cái này tâm sự, cùng cái kia lôi kéo việc nhà, đương nhiên cũng không thiếu kẻ một ít nam nhân đều hội ý tiết mục ngắn, toàn doanh gần ba Thiên Nhân tính danh nửa tháng thời gian hắn đều đã nhớ kỹ, bình dị gần gũi khiến cho hắn rất dễ dàng liền có thể cùng các binh sĩ trò chuyện vui vẻ, Dũng Vũ hơn người ăn nói bất phạm càng làm cho hắn vì các binh sĩ sung bái. Sau cùng cái này doanh các binh sĩ đều cùng Tây Viên còn lại Quân Sĩ lời nói, ta Gia Tướng quân có hai tám da mặt, một Trương Nhượng người cười, một cái khác Trương liền để người khóc!

Sau nửa tháng liền lại có người nhập doanh nhận lấy Lưu Nghị thao luyện, người này chính là Trương Hồ, dù loại trận thế, trận hình liền do hắn đến truyền thụ cho các binh sĩ, hai bọn họ tại Yên quận đúng vậy như vậy phối hợp! Nói đến Trương Hồ nơi này học vấn thể nhưng là mười phần uyên bác, các loại Chiến Pháp, trận thế liền không có hắn không biết, Lưu Nghị trong lòng thể nhưng là coi hắn là làm là Chu Du kia nhất hình quân sư, không những có thể ra mưu đồ sách, còn có thể thống quân chinh chiến! Hắn kỳ thực trong lòng vẫn có nghi vấn, giống như Trương Hồ như vậy đại tài mà không thấy chú cùng sử sách thật sự là quá không hợp lý, chẳng lẽ vèn vèn bởi vì chính mình vận khí tốt?

Ngay từ đầu các binh sĩ đối cái này Nho Sinh cách ăn mặc người còn không phải rất chịu phục, thể nhưng là mỗi lần thao luyện lúc đến đơn thiên cơ đề điểm tiêu đội luôn có thể dùng hợp lý Chiến Pháp cùng trận hình đánh bại cùng bọn hắn ngang hàng tiêu đội, lại quân pháp như núi, Thường Phạt Phân Minh! Dần dà không chỉ có người nhân tâm phục cũng đều lấy tiên sinh xưng chỉ, tôn kính trình độ không tại Lưu Nghị cái này tướng quân phía dưới!

Đương nhiên ở giữa bên trong Lưu Nghị cùng Tào Tháo, Viên Thiệu, Kiền Thạc bọn người từng có đi lại, cũng quan sát bọn hắn Luyện Binh Chi Pháp, hắn cho ra kết luận chính là bản về luyện binh, Mạnh Đức huynh thắng qua kia hai vị nhiều vậy! Nhất là Kiền Thạc, trên cơ bản đúng vậy đem sĩ tốt hướng Quân Hào nhóm trên tay một phát, mình chỉ là nhìn xem mà thôi! Các Doanh thao luyện phía dưới, một tháng thời gian rất nhanh đi qua, Lưu Nghị thủ hạ sĩ tốt thao luyện tiến triển cực lớn, hắn cái này Hạ Quân Giáo Úy tại các huynh đệ bên trong uy vọng cũng là càng ngày càng tăng, Lưu Độ cùng ba ngày trước đó đến Lạc Dương, hai người thương định sau bảy ngày chính là ngày tốt, đương chính thức đến nhà cầu thân.

Chương 78: Thái phủ cầu hôn

Tây Viên tinh nhuệ chính là đại hán mạnh mẽ quân, chịu bảo vệ xung quanh kinh đô và vùng lân cận chi trách, bát giáo úy lại là gần đây tiền nhiệm, bởi vậy này một tháng luyện binh tất cả mọi người rất ra sức, Kiền Thạc thấy thể cũng cực kỳ thoải mái, tiện hạ lệnh cho toàn bộ doanh sĩ tốt thả hai ngày nghỉ kỳ, để cho bọn họ có thể từng nhóm vào thành, hơi chút nghỉ ngơi và hồi phục, hẳn cùng với Lưu Nghị phân thuộc nhất phái, tại trong doanh Lưu Nghị lại là cực cho kiền giáo úy thể diện, ngôn từ cung kính, kỷ luật nghiêm minh, hẳn cũng có qua có lại mới toại lòng nhau, nghỉ ngơi thời gian tiện tuyển tại Lưu Nghị đi Thái phủ cầu hôn kia hai ngày.

Dựa theo Trương Hồ ý tứ, lần này phô trương là muốn có thể làm bao nhiêu làm bao nhiêu, vì thế Lưu độ cũng không ít hao tâm tổn trí tư, các dạng lễ hội chuẩn bị cực kỳ đầy đủ hết, có thể nói là trời nam biển bắc không chỗ nào mà không bao lấy, này có thể quan hệ đến thiếu gia thiên đại mặt mũi! Vốn Lưu Vũ là dốc hết sức kiên trì muốn tới, nhưng dù sao tuổi tác không buông tha người đường đi bên ba dễ dàng gặp chuyện không may, bị đau khổ kích lệ lưu lại tại Thượng Đảng, bất quá hẳn cũng không có ít lỗi nhai Lưu độ, Thái Ung chính là đương kim danh sĩ, Thái Diễm cũng là danh thanh lan xa, chính mình cháu yêu không riêng gì sa trường vô địch, này tình trường cũng đặc ý, lão nhân gia liền càng không thể để cho Lưu gia thất lễ số.

Ngược lại là lần này vai chính Lưu đại tướng quân hiện tại thể nhưng là rơi thanh nhàn, từ khi Trương Hồ đến kinh về sau hẳn tiện một lòng chui luyện quân, mọi việc không hỏi, rất có điểm không có tìm không có phôi ý tứ, nghe nói Kiền Thạc giáo úy hạ lệnh nghỉ ngơi và hồi phục hai ngày, tất cả doanh đều có một bộ phận sĩ tốt có thể vào kinh, Lưu Nghị vẫn đặc biệt cho toàn bộ doanh sĩ tốt đều phát một ít tiền bạc, cái này lại càng là toàn bộ doanh vui mừng! Mà khi Dương Minh Từ Hoàng hỏi nào sĩ tốt có thể vào kinh thành thì hẳn lại buông tay mặc kệ, dù sao cứ như vậy ba mươi người, chính các người già và a, lão tử muốn gặp được ba mươi mốt cái liền quân pháp làm, vào kinh thành huynh đệ có thể giúp đỡ còn lại sĩ tốt mang vài thứ, cũng không thể nháo sự, bằng không ném lão tử mặt các người biết là cái gì hậu quả.

Đương nhiên chính là này ba mươi người cũng không phải bạch vào thành một chuyến, còn phải cho ta khiêng lễ hội đi cầu hôn! Vốn sĩ tốt nhóm ngay tại vì những cái này danh ngạch tranh giành mặt đỏ tới mang tai, tại bị Lưu Nghị tới thương một câu như vậy lại càng là mỗi người tranh tiền! Mỹ nữ yêu anh hùng, như Thái Tiểu Thư đẹp như vậy người cũng chính là ta tướng quân mới xứng đôi, cùng tướng quân cùng đi cầu hôn, đây chính là thiên đại mặt mũi, thể nào cũng phải đi, trong lúc nhất thời lại càng là tiếng động lớn ồn ào, cuối cùng Lưu Nghị vung tay lên, lặn tẩn cái gì, vỗ dài.

Cầu hôn lúc trước ngày ấy buổi chiều, Lưu Nghị trong doanh thể nhưng là bùng nổ nổi, tiếng người huyên náo một mực không có đình chỉ, cái khác doanh sĩ tốt nhóm rất là hiếu kỳ, hơi hơi đánh giá, Lưu Tướng Quân ngay tại doanh đang lúc trên đất trống đáp cái mộc đài, phía trên sĩ tốt đang tại độ sức võ nghệ, hẳn bản thân lại càng là xen lẫn trong sĩ tốt chính giữa liễu mạng ủng hộ, tại hẳn dẫn đầu, cố gắng lên âm thanh bị hô phải ầm ầm, hiện tại hẳn vẫn không biết mình hành động này về sau lại sẽ bị tất cả doanh tranh nhau bắt chước, chuẩn bị cả một cái buổi chiều, rốt cục tới tuyển ra lấy 29 danh sĩ tốt, mà Từ Hoàng thì với tư cách là này một đội sĩ tốt thủ lĩnh.

Đến muộn, Lưu Nghị tại Trương Hồ an bài hạ đi trước hồi phủ, Phương Tiên Nhi đã sớm biết tin tức này, tuy chỉ là phân biệt một tháng, lại làm cho nàng lần đầu tiên ném đến nóng ruột nóng gan tư vị, hôm nay đây thật sớm tiện thu xếp, làm Lưu Nghị bình thường thích nhất cơm canh, lại càng là sớm tắm rửa hun hương, đem chính mình tí mĩ trang phục một phen, đoạn này thời gian Tiên Nhi ngày muộn đều tại chăm chú quản lý sổ sách, cũng nỗ lực ăn nhiều một chút để cho mình càng thêm đầy đặn, hiện giờ đã là có chút thành quả.

Tiểu biệt thán hôn những lời này là một có điểm không tệ, bất quá một tháng thời gian, Tiên Nhi liền so với trước kia càng thêm kiều diễm, hơn nữa thân thể cũng đầy đặn không ít, thấy Lưu Nghị được kêu là một cái trống mà thêm, chung quy tại trong quân doanh sờ leo lần đánh hơn mười thiên, đến mức có thể đủ vất vả, này là trong nhà mình, Lưu Nghị cũng sẽ không ước thúc chính mình ánh mắt, nam nhi trượng phu, có một số việc nên làm thời điểm phải xử lý.

Tiên Nhi cũng bị hẳn nóng bỏng ánh mắt nhìn đến tâm thần khẽ run, bất quá cũng ý nghĩ - thương xót nổi lên, phu quân này trận so với trước kia đen, tựa hồ trả hết nợ giảm một ít, nàng không khỏi vươn ngọc thủ xoa Lưu Nghị khuôn mặt, ôn nhu lau, cái tiểu động tác này lập tức đưa tới một trận mưa to gió lớn, Tiên Nhi trước kia còn muốn trước cùng Lưu Nghị hảo hảo nói một lát, phải qua một lát nàng đã bị cổ này sóng gió động trời sở bao phủ, mới ném thứ giữa nam nữ động lòng người tư vị nàng lại há có thể không dự đoán được phu quân yêu thương?

"Phu quân, Tiên Nhi vốn còn muốn cho người xem nhìn này một tháng ta đăng sao sổ sách,

Có thể người đều muốn bá nhân gia làm cho mệt rồi!" Văn thu mưa nghỉ về sau Tiên Nhi trần trướng vô hạn tốt đẹp trên thân ghé vào Lưu Nghị rắn chắc trước ngực, trên mặt như trước lưu lại lấy sung sướng về sau dư vị, lười biếng nói.

"Sổ sách nào có ta Tiên Nhi đẹp mắt, này trận thật đúng là đầy đặn rất nhiều." Lưu Nghị cười đại thủ cũng không có dừng lại, hẳn thích nhất Tiên Nhi da thịt loại kia nhanh hoa non đàn cảm giác, bàn tay của An Lộc Sơn đưa tới Tiên Nhi thân thể mềm mại một hồi run rẩy, gấp vội vươn tay ngăn cản hẳn hành động, tuy nói rất muốn phu quân, có thể hẳn cũng quá mạnh cường tráng, quanh thân khoan khoái không còn chút sức lực nào cảm giác để cho nàng cũng khó khăn lấy đứng dậy.

"Phu quân, Thái tỷ tỷ xem được không? Nàng làm người như thế nào a?" Ừm hai tiếng về sau Tiên Nhi lại nhẹ giọng hỏi, Thái Diễm tên tuổi tuy là không nhỏ, có thể Tiên Nhi cũng là luôn luôn tự phụ dung mạo, mặc dù không có cái gì cùng nàng tranh thủ tình cảm tâm lý có thể cũng muốn biết tại phu quân trong mắt như thế nào, huống hồ Thái Diễm một khi vào cửa chính là nàng muốn hầu hạ đại phụ, cũng không biết nàng sinh khí đến cùng thế nào, này một tháng thời gian nàng thể nhưng là hướng thúy sồi lưu châu hai người tìm hiểu cái thông thấu, Ngọc nhi phu nhân là người là vô cùng tốt.

"Thái Tiểu Thư có Bé Nguyệt Tu Hoa đáng về, Chim Sa Cá Lặn chi cho, lại càng là học thức uyên bác, chừ nghệ tinh thông, không hổ là tài mạo song toàn. . . Ha ha ha, cùng ta Tiên Nhi chính là Xuân Lan Thu Cúc, mỗi người một về." Lưu Nghị nghe vậy lập tức nói, ngôn bên trong cực kỳ tán thưởng,

chào đón Tiên Nhi cái miệng nhỏ nhắn cong lên tới rồi mới cười mở miệng, cũng vươn tay vịn vịn mỹ nhân cái mũi đẹp đẽ tinh xảo, Tiên Nhi lúc này cũng là phản ứng kịp hấn là cố ý tại trêu chọc chính mình, không khỏi vùng khê đôi bàn tay trắng như phấn rơi vào Lư Nghi trên ngực.

"Được rồi, vì phu biết người lo lắng cái gì, Thái Tiểu Thư tự nhiên thành thạo, nghĩ đến bất trí khó với ở chung, lại nói đầy hứa hẹn phu, ai dám khi dễ nha đầu ngốc." Lư Nghi bắt được nàng đôi bàn tay trắng như phấn, bờ môi in lại Tiên Nhi vô cùng hai gò má, một hồi vuốt ve an ủi về sau rồi mới ôn nhu nói.

"Phu quân yên tâm, Tiên Nhi cũng không phải ghen tị người, giống như người như vậy nam nhi ai mà không mê thiếp thành đàn, ta chỉ muốn phu quân trong lòng có ta liền đầy đủ, đều Thái tỷ tỷ vào cửa, Tiên Nhi nhất định sẽ tốt hảo hầu hạ nàng cùng Ngọc nhi tỷ tỷ, sẽ không để cho phu quân thất vọng." Tiên Nhi chăm chú nói.

"Tiên Nhi thực hiểu chuyện, bất quá vì phu có thể không nỡ bỏ người hầu hạ người khác, trước hết để cho vì phu lại đến hầu hạ người đi!" Lư Nghi một cái trở mình lại phong bế Tiên Nhi cặp môi đỏ mọng, làm lòng người động thanh âm lại lần nữa vang lên. .

Ngày hôm sau hướng Thái phủ cầu hôn thời điểm, đồng hành còn có Lão Tướng Quân Hoàng Phủ Tung, thân là hấn đã từng thủ trưởng, lại là công huân trác lầy đại hán danh tướng, cử động lần này chính là muốn biểu hiện ra đối với nhạc phụ tôn kính, kỳ thật Lư Nghi đã sớm theo Trương Hồ nói như vậy đi đến Triệu trung quý phủ thỉnh hấn ra mặt, Triệu Đại Nhân tuy là lấy tùy tùng phụng thiên từ không liền rời đi làm lý do lời nói dịu dàng xin miễn, nhưng trong lòng lại rất là hưởng thụ, không ngừng đối với Lư Nghi ngôn và điệu hấn ngày đại hôn nhất định có lễ trọng đưa lên, đương nhiên đây hết thấy tất nhiên là Trương Hồ tính toán tốt.

Bất quá ngày hôm nay đối với Lư Nghi mà nói thể nhưng là rất gầy vò, Thái đại nhân đương kim nhân vật nổi tiếng, này lễ tiết cũng không thể có nửa điểm khinh thường, tại trong quân doanh gian khổ thể năng huấn luyện Lư Nghi có thể vui vẻ chịu đựng, có thể ngày hôm nay lễ nghi phiền phức lại làm cho hấn có cốt xộp giòn gân mềm cảm giác, còn may mắn tất cả quá trình cũng không có quá thiếu sót lớn, nói đến tặng lễ đây chính là Lư Nghi sở trường, Thái Ung cũng sẽ không đối với vàng bạc những vật này có quá nhiều hảo cảm, lại là đối với hấn thu thập tới ba rương sách cổ rất là tán thưởng, này con rể ngược lại là khéo hiểu lòng người, cùng ngày tiện cũng thỏa đàm sau nửa tháng ngày tốt chính là hai người đại hôn thời điểm.

Tương đối cùng Lư Nghi mệt nhọc, Thái Diễm liền hạnh phúc nhiều, tuy nói trở ngại lễ tiết không thể cùng người trong lòng gặp mặt, có thể hấn một rương lễ vật còn là cho gia nhân lớn nhất kính hỉ, đó là nói rõ muốn lập tức đưa cho Thái Tiểu Thư, cẩn thận từng li từng tí mở ra về sau đó là vài trăm chi xếp thành một cái hình trái tim hoa hồng, có phía trên vẫn mang theo giọt sương, rất là mới lạ, đây chính là trong doanh sĩ tốt sớm liền đứng dậy chuẩn bị cho tốt, vì xếp thành hình dạng vẫn đặc biệt thỉnh nhiều cái xung quanh trong thôn thợ tia hoa. Tuy nói lần này đưa tới lễ hỏi rất nhiều, nhưng đối với Thái Diễm mà nói đây mới là để cho hấn động tâm, tuy nàng hiện tại còn không biết cái gì gọi là lãng mạn, có thể loại kia kích động lại là rõ ràng.

Buổi chiều cùng Tiên Nhi vuốt ve an ủi về sau ngày kế tiếp Lư Nghi cũng mang theo nàng đi trên chợ một buổi, Tiên Nhi tất nhiên là vui vô cùng, tất cả một ngày vui sướng nụ cười đều giắt ở bên miệng, tới buổi trưa không lâu sau, Lư Nghi liền cùng Trương Hồ một đạo đánh ngựa thẳng đến Tây Viên, thân là một doanh đứng đầu, hấn tự nhiên sớm về.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Quyền đánh Thuần Vu

Kinh lịch mấy năm chinh chiến, Lư Nghi hiện tại đối với quân doanh đã có một phần thâm hậu cảm tình, hấn vô cùng tính cách để cho hấn rất dễ dàng liền có thể cùng sĩ tốt hoà mình, đạt được bọn họ tán thành, cá nhân lực lượng ở thời đại này trong chiến tranh hiển lộ càng rõ ràng! Bất quá hôm nay khi hấn cùng Trương Hồ trở lại nơi trú quân thời điểm lại phát sinh vừa thấy bất ngờ sự tình. .

Ngày hôm trước Từ Hoảng đều ba mươi danh sĩ tốt giúp đỡ Lư Nghi vận chuyển lễ hỏi về sau hấn tự nhiên sẽ không bạc đãi các huynh đệ, đêm đó tiện vì người khác an bài tốt nhất khách sạn, ngày kế tiếp sĩ tốt nhóm cũng đều đi phổ xá thượng một buổi, Lạc Dương chính là Đại Hán quốc đều, thị trường phồn hoa, chúng Thương Vân tụ tập, sĩ tốt nhóm có cơ hội tự nhiên muốn tới kiến thức một phen! Có thể Từ Hoảng một nhóm có ba mươi người cũng tại thị trấn thượng cùng trái giáo úy Thuần Vu Quỳnh dưới trướng sĩ tốt sản sinh tranh chấp, sự tình ngược lại đơn giản, những người kia ép mua ít trà thù lao, thương nhân tất nhiên là không thuận theo, làm tức giận những người này tiện động thủ!

Những cái này sĩ tốt ghen nửa tháng, trong nội tâm sớm đã không kiên nhẫn, đụng phải loại tình huống này tự là sẽ không thủ hạ lưu tình, đem thương nhân kia đánh quá mức thảm! Người bên ngoài thấy là trong quân người đều giận mà không dám nói gì, hết lần này tới lần khác bị Từ Hoảng trông thấy, Lư Nghi từng trịnh trọng đối với sĩ tốt nói rõ không phải nhiều dân, bằng không lập tức đuổi ra doanh đi, Từ Hoảng bắt đầu chỉ nói là vài câu, ai ngờ những người kia không phục, lại thấy Từ Hoảng ít người, lại động thủ! Lần này chọc tổ ong vò vẽ, Lư Nghi thủ hạ thể nhưng là thật sâu nhớ rõ tướng quân, huynh đệ gặp nạn nhất định phải động thủ, ai dám nhìn xem huynh đệ bị đánh liền mẹ hấn không nên tại trong doanh ngốc, cộng thêm đi qua Lư Trương hai người thao luyện, tiểu đoàn đội hợp tác giữa thuần thực vô cùng, huống hồ Từ Hoảng này một tháng nhiều khổ luyện phía dưới lại càng là đột nhiên tăng mạnh, bọn họ hai mươi mấy người sừng sốt ba đối phương hơn tám mươi người đánh ngã.

Nơi này có người trở về báo tin, kia Thuần Vu Quỳnh ngày bình thường cũng tự phụ vũ lực, đối với Lưu Nghị thế gia đệ tử luôn luôn không thể nào để ý, cho là hần những cái kia chiến tích bất quá là cơ duyên xảo hợp a! Nay thấy cơ hội này tự nhiên sẽ không bỏ qua, lập tức dẫn nhân đến đây!

Hần nếu thật là dựa vào bốn sự bả Từ Hoảng đám người đánh thương một bữa cũng liền gạt bỏ, có thể thuần Vu Đại Nhân lại là lấy ra thủ trường uy nghiêm đem Từ Hoảng đám người cầm lại trong doanh, mọi người có tâm phản kháng có thể thứ nhất đối phương người đông thể mạnh, thứ hai xác thực là mình Thượng Quan, cộng thêm Lưu Nghị vẫn trong phủ, lại sợ cho tướng quân rước lấy nhục phiền toái, tiện thúc thủ chịu trời! Ai ngờ Thuần Vu Quỳnh đúng là không hồi xanh đỏ đen trắng, trực tiếp đám đông đánh ba mươi quân côn, sau đó phái người đưa về Lưu Nghị trong doanh để cho Dương Minh cực kỳ quần giáo.

Trong doanh sĩ tốt nghe nói chuyện đã xảy ra một lần liền bếp, tình cảm quần chúng xúc động phía dưới liền muốn đi tìm Thuần Vu Quỳnh lý luận, Dương Minh sợ phiền phức tình ồn ào đại liều chết ngăn trở, có thể nhiều người tức giận khó phạm, chỗ đó ngăn cản, cộng thêm trong lòng của hắn vốn là có khí, mắt thấy tình thế tiện không chế không nổi.

Đúng vào lúc này Lưu Nghị cùng Trương Hồ hai người kết bạn mà quay về, trông thấy sĩ tốt nhóm kích động tình cảnh biết chắc là sự tình xuất có nguyên nhân, Lưu Nghị tiến lên cao giọng quát:

"Đều nhao nhao lẫn lẫn cái gì, lão tử ngày bình thường nói cho các người biết cường binh lực tốt sa trường chiến tướng muốn bất động như núi, xảy ra chuyện gì đều muốn lãnh tĩnh, nhìn xem các người từng cái một như bộ dáng gì nữa, đều cho lão tử an tĩnh, Dương Minh, người tới nói, đến cùng là chuyện gì xảy ra, loạn thành như vậy?"

"Tướng quân trở về là tốt rồi, nhất định sẽ cho công rõ ràng một cái công đạo." Phía dưới sĩ tốt đều nghị luận, thấy Lưu Nghị trở về cũng có người tâm phúc, tiện đều an tĩnh lại.

"Tướng quân, là có chuyện như vậy, công rõ ràng bọn họ. . . Các huynh đệ căn cứ vào lòng căm phẫn, tướng quân xin đừng trách!" Trong doanh huyên náo tội danh có thể cũng không nhẹ, Dương Minh trong nội tâm vẫn có chút thấp thòm.

"Cái gì? Mẹ hắn có làm như vậy sự tình sao? Dám khi dễ lão tử người! Lão tử hiện tại liền đi tìm kia Thuần Vu Quỳnh tính sổ." Lưu Nghị vừa nghe xong có thể khí không nhẹ, này mẹ hắn khi dễ đến lão tử trên đầu, gấp lại Từ Hoảng rung động run rẩy xuất ra, lại càng là tức giận khó bình, lập tức cũng không nói nhiều, mang theo Lưu Lục đám người tiện chạy Thuần Vu Quỳnh doanh trưởng mà đi, liền Trương Hồ đều kéo hắn không ngừng.

Từ Hoảng và chúng sĩ tốt thấy Lưu Nghị biểu hiện như thế trong nội tâm không khỏi tình cảm ám áp bốc lên, đồng thời cũng có chút ngăn người, tướng quân không phải là thường xuyên nói cái gì bất động như núi, lãnh tĩnh ứng đối cái gì! Như thế nào nghe chuyện này lập tức liền bạo phát? Nhưng đối với Lưu Nghị cử động lần này đa số đều là cảm động không thôi.

"Thất thần làm gì, còn không triệu tập chọn người tay đi theo tướng quân đi, nếu tướng quân quả bất địch chúng ta đây doanh mặt đã có thể ném đến nhà bà ngoại."

"Trương Hồ đối với Dương Minh quát.

"Mẹ ai dám động đến tướng quân, lão tử thứ nhất cùng hắn liều mạng!" Dương Minh nghe vậy lập tức kêu lên hơn trăm tháo vát sĩ tốt đuổi theo, chính là Từ Hoảng cũng cố nén đau đón đi theo!

Trong khi nói chuyện Lưu Nghị một nhóm đã đến Thuần Vu Quỳnh doanh trưởng, kia doanh cửa thủ vệ sĩ tốt thấy người tới hùng hổ muốn tiến lên đề ra nghi vấn, há biết Lưu Nghị không thèm quan tâm đến lý lẽ bọn họ trực tiếp tiến đi vào trong, tiến lên ngăn trở lại bị Lưu Lục đám người đè lại bờ vai, trong lúc nhất thời đau đớn vô cùng!

"Tiểu tử người mở to hai mắt, đây là hạ trường quân đội úy Lưu Nghị Lưu Tướng Quân, tìm đến Thuần Vu giáo úy việc chung, các người cũng dám ngăn? Dài mấy cái đầu?" Long lục hung ác âm thanh đạo!

Thuần Vu Quỳnh lúc này đang cùng mấy vị quân hầu tại trong doanh nghị sự, chợt thấy Lưu Nghị nét mặt phát lạnh xông đến đem đi vào, hắn tất nhiên là trong lòng biết rõ ràng, mở miệng nói:

"Lưu giáo úy, ta đang chuẩn bị phái người kêu Lưu giáo úy đến đây thương nghị chuyện hôm nay, dưới chân thiên tử như thế ầu đầu cũng quá hư không tưởng nổi, Lưu giáo úy ngồi trước. ."

"Ngồi mẹ người chân! Thuần Vu Quỳnh, người không phân tốt xấu liền dám đánh lão tử người, còn dám lưu ở chỗ này, hôm nay Lưu mỗ để cho người biết khi nhục thủ hạ ta người kết cục." Lưu Nghị cao giọng mắng, đúng là không hề ngôn ngữ, đi lên tiện động thủ, Thuần Vu Quỳnh tự nhiên xuất thủ đối với giá!

Này vừa động thủ thuần Vu Đại Nhân xem như biết Lưu Nghị thanh danh không phải là dựa vào người miệng truyền tới, đó là chân chính đánh ra, chính mình ngày thường sở tự phụ vũ lực ở trước mặt hắn đúng là không chịu nổi một kích, bất quá mấy cái đối mặt, đã bị Lưu Nghị ấn dưới thân thể một trận mãnh liệt chùy[nện]!

Bên cạnh mấy cái quân hầu nhìn thấy cái tràng diện này, đều kinh sợ ngu ngốc, có như vậy giáo úy sao? Đi vào không nói hai lời liền động thủ? Chờ bọn hắn phản ánh qua, Thuần Vu Quỳnh tại Lưu Nghị dưới thân cũng không biết lần lượt bao nhiêu quyền, đây chính là từng quyền đến thịt, đau đớn khó nhịn! Bên này quân hầu cũng không thể khiến chính mình chủ quan cứ như vậy bị người đánh a! Có thể bọn họ muốn tiến lên thời điểm lại bị long lục mấy người ngăn lại, dù chưa xuất thủ, có thể nhìn mấy người thân hình bước chân cũng biết là lợi hại chi và nhân vật. Lập tức cao giọng hô lên, triệu hoán viện thủ

đến đây ý muốn lấy nhiều vì thắng!

Lưu Nghị hiện tại có thể quản không nhiều như vậy, người nếu như dám trêu lão tử, muốn chuẩn bị sẵn sàng thừa nhận lão tử lửa giận, dấm chua bát nếm tay giống như hạt mưa rơi vào Thuần Vu Quỳnh trên người, được kêu là một cái thoải mái! Ngay từ đầu thuần Vu Đại Nhân còn rất kiên cường không ra một lời, có thể về sau thật sự chịu không nổi.

Doanh ngoài sĩ tốt nghe thấy chủ trong trường có tiếng hét lớn và tiếng kêu thảm thiết truyền ra, biết gặp chuyện không may, lập tức xúm lại qua, nhưng này thì Dương Minh dẫn nhân cũng đến, hai bên tại trước trường giằng co, hết sức căng thẳng!

Đúng lúc này Lưu Nghị đánh thoải mái, đánh một mối xuất doanh trường, sĩ tốt nhóm cũng có thể nhìn thấy mình chủ quan đều nằm trên mặt đất, Dương Minh Từ Hoàng đều trong lòng người đứng đề cập có nhiều há giận.

"Các huynh đệ, lão tử chính là hạ trường quân đội úy Lưu Nghị, hôm nay các người trong doanh có người ném chúng ta đại hán tính nhục mặt, lại mạnh mẽ đoạt tằm thường dân chúng đồ vật, thù hạ ta xem không xem qua mới bênh vực kẻ yếu! Ai ngờ các người Thuần Vu giáo úy lại một mặt bao che khuyết điểm, bả ngã đệ huynh đánh ba mươi quân côn! Lão tử người cũng không thể làm cho người ta như thế thật không minh bạch đánh, bất kể là ai đều muốn trả giá lớn! Ta hôm nay rõ rệt nói cho các người biết chính là đến báo thù! Các người không phục cứ việc tới tìm ta, lão tử cho các người công bình cơ hội, có người có thể bả ta đánh ngã ta tuyệt không so đo! Hiện tại cũng cho lão tử tránh ra!" Lưu Nghị vẫn không quên cho Thuần Vu Quỳnh thủ hạ học một khóa.

Những cái này sĩ tốt thấy Lưu Nghị thần uy lẫm lẫm bộ dáng ai dám ngăn trở, không khỏi tiện tránh ra một con đường, Dương Minh vội vàng tiến lên bả Lưu Nghị hộ ở bên trong, một nhóm nghênh ngang rời đi.

"Công rõ ràng, tiểu tử người không hảo hảo nghỉ ngơi, tới đây làm chi? Không tin lão tử, yên tâm đi, đã báo thù cho người, đánh người người tuyệt đối so với người thảm, các huynh đệ cho lão tử nghe kỹ, về sau nhìn thấy như vậy sự tình mặc kệ đối phương là ai còn cho lão tử đánh hấn cái thằng ranh con, gặp chuyện không may tự nhiên có ta." Lưu Nghị bắt mắt nói, tiến lên không nói lời gì liền đem Từ Hoàng bồi đến trên lưng, công rõ ràng chối từ không phải trong nội tâm không khỏi cảm kích vô hạn, mà xung quanh sĩ tốt càng lớn tiếng đồng ý.

"Lưu Lăng Sinh, ta thề cùng người thề không lưỡng lập!" Đây cũng là tự trong trường truyền ra Thuần Vu Quỳnh thanh âm, tràn ngập oán hận, đồng thời còn có phần mơ hồ không rõ! Điều này cũng trách không được hấn, Lưu lăng sinh hạ tay thế nhưng là thực đen, trong miệng hàm răng cũng bị làm mất ba khóa.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Rõ ràng chính quân phương pháp

Thuần Vu Quỳnh chịu Lưu Nghị một bữa đòn hiểm, lại đang sĩ tốt nhóm trước mặt ném thiên đại thể diện! Há có thể từ bỏ ý đồ, bất quá đánh nhất định là đánh không lại Lưu Lăng Sinh, để cho hấn trước ẩn nhẫn xuống cũng hấn cá tính, suy nghĩ nửa ngày trời sau còn là đi đến Kiên Thạc trong doanh, muốn cáo Lưu Nghị một hình dáng. Mặc kệ chính mình có hay không có lý, trong quân doanh, một mình ầu ầu, cho dù Kiên Thạc cùng Lưu Nghị nhất phái, tội danh hấn cũng không dám hiển nhiên che chở Lưu Nghị, về phần thể diện, ném một lần sẽ không sợ lần thứ hai.

Kiên Thạc là phái Trương Nhượng Triệu Trung hai người ý bảo, muốn nghĩ biện pháp lôi kéo trong doanh tất cả giáo úy, Lưu Nghị hai ngày này chuyện quan trọng trong người hấn tự nhiên sẽ không quấy rầy, Thuần Vu Quỳnh thì là vừa vận đi thị trường bỏ qua, sau khi trở về còn chưa tới và đi qua Lưu Nghị đã đánh tới! Bởi vậy Viên Tào mấy người này đều tại hấn trong trường.

"Kiến đại nhân, kia Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh mục đích không quân kỷ, đại nhân người có thể muốn cùng ta làm chủ, án quân pháp khiển trách Lưu Nghị." Người tiến trường Thuần Vu Quỳnh đầu tiên liền kêu lên quát.

"Ai vậy a, nhìn này mặt mũi bầm dập bị đánh phải đủ thảm!" Đây là giáo úy nhóm thống nhất ý tưởng, Lưu Nghị bữa thịt này bị đánh một trận, hiện tại Thuần Vu Quỳnh hai mắt tím xanh, khuôn mặt sưng vù, không nhìn kỹ thật sự là khó có thể nhận ra, Kiên Thạc cũng là tổn không ít khí lực mới nhìn rõ là hấn.

"Hô người tới người vẫn theo ta tự cao tự đại, có tiểu tử người khóc thời điểm, hảo hảo ai không có thể được tội, người càng muốn đi đắc tội Lưu Nghị kia tên sát tinh, người không phải là tự tìm sao? Bất quá tiểu tử này tay cũng quá đen, nhìn này đánh cho đoán chừng mẹ nó đều nhận không ra." Kiên Thạc trong nội tâm nghĩ đến, có thể ngoài miệng tự là sẽ không nói như thế, tiến lên đem Thuần Vu Quỳnh nâng dậy liền hỏi đến cùng.

Không riêng gì hấn một người có này ý nghĩ, cái khác đang ngồi thấy buồn cười đồng thời nội tâm cũng ở nói thầm Lưu Nghị tay đen, Tào Tháo nhìn xem Thuần Vu Quỳnh bộ dáng lập tức bồi quá mức đi, nhìn như không đành lòng mắt thấy, kỳ thật là sợ chính mình không nhịn được bật cười càng rước lấy

nhục phiên toái, Viên Thiệu cũng không tốt đến đến nơi đâu.

"Kiến đại nhân, là có chuyện như vậy. . ." Thuần Vu Quỳnh biết việc này đọi lất nửa nhất định phải hai bên giằng co, bởi vậy tại trên thực tế ngược lại không giấu diếm cái gì, từ đầu chí cuối nói một lần.

"Đại nhân, tại hạ thừa nhận là ngự hạ không nghiêm, việc này xử lý rất có sai lầm, đối với người chung quy cũng là đường đường Tây Viên trái giáo úy, chính là đánh hấn Lưu Nghi bọn thủ hạ cũng là dựa theo quân pháp! Hấn Lưu Lăng Sinh lại cuồng vọng đến tận đây, xin hỏi hấn bá đại nhân thả ở nơi nào, càng làm thiên tử thả ở nơi nào?" Thuần Vu Quỳnh hợp ý lực, này chụp mủ là đỉnh đầu đón lấy đỉnh đầu.

"Nguyên lai như thế, ta cũng nói Lưu Nghi người này tuy là buru hần, có thể luôn cũng không phải không giảng đạo lý người, người ngược lại tốt rồi, đánh người khác chẳng lẽ còn muốn hấn trang không nói gì?" Kiên Thạc nghe vậy thâm nghĩ, về phần Thuần Vu Quỳnh châm ngòi hấn lời hấn cũng không đề trong lòng, chung quy cũng là quan trường lão luyện, điểm này tính hai vẫn nhìn không ra, chúng giáo úy nhìn về phía Thuần Vu Quỳnh ánh mắt bên trong đều cũng có có phần khinh thường ý tứ, người đánh người thủ hạ thời điểm liền không nghĩ tới bây giờ, đánh không lại Lưu Nghi đến đây khóc lóc kể lại tính là gì?

"Việc này Thuần Vu giáo úy xử lý rất có đáng thương nghị chỗ, kia Lưu Lăng Sinh từ trước đến nay xem sĩ tốt vì huynh đệ, có thể nào để cho bọn họ vô duyên vô cớ chịu đau khổ, mà lại dưới tay hấn tại trong chuyện này thật là có đạo lý, không biết Thuần Vu giáo úy muốn kiến nào đó như thế nào vị trí chi?" Kiên Thạc mở miệng nói, tiểu tử người cho dù a, vốn không chiếm lý, làm sao đau khổ tới mất mặt?

"Lúc này ở hạ xác thực đã làm sai trước, nhưng hấn Lưu Lăng Sinh một mình ầu đã cùng doanh trường quân đội, cũng là phạm quân pháp, hai cái khách quan, cái kia mảnh tội thể nhưng là không nhẹ!" Há biết Thuần Vu Quỳnh hôm nay đã là ném thiên đại thể diện, dù thế nào hấn cũng phải cho Lưu Nghi một cái trả thù.

"Này. . ." Kiên Thạc nhất thời do dự không nói, vốn hấn là khuyên bảo Thuần Vu Quỳnh chuyện lớn hóa nhỏ, phải liệu người này đúng là một mặt kiên trì, vẫn mang ra quân pháp! Điểm này hấn ngược lại nói không sai, Lưu Nghi phạm sai đại khái có thể miễn quan, tiểu đã chịu lấy trọng trách! Lưu Lăng Sinh a Lưu Lăng Sinh, tục ngữ nói đánh người không mất mặt, tiểu tử người là quá hường trên mặt gọi, cũng trách không được nhân gia.

"Kiến đại nhân, nếu như Thuần Vu giáo úy cáo Lưu Nghi, đại nhân cũng không thể chỉ nghe một mặt chi từ, hiện thuần Vu Đại Nhân lúc này, chúng ta liền cùng đi Lưu giáo úy trong doanh một truy cứu lại, nếu thật như thuần Vu Đại Nhân theo như lời, đại nhân xuống lần nữa quyết đoán không muộn!" Thấy Kiên Thạc không nói tiếng nào, Thuần Vu Quỳnh lại đỡ đòn không tha, Tào Tháo tâm niệm vừa chuyển,

Liền mở miệng đối với Kiên Thạc nói, hấn kỳ thật vẫn có chút thiên hướng Lưu Nghi, nghĩ thâm đến Lưu Nghi trong doanh, vì hấn người nói chuyện cũng sẽ điểm hơn.

"Mạnh Đức lời ấy đại thiện, Thuần Vu giáo úy, người có thể nguyện cùng ta cùng đi Lăng Sinh trong doanh ở trước mặt giằng co?" Kiên Thạc nghe vậy một thêm suy nghĩ cảm thấy có thể thực hiện, liền đối với Thuần Vu Quỳnh hỏi.

"Nếu như chư vị đại nhân đều đi, quỳnh có gì không dám, nghĩ đến có chư vị cùng đại nhân tại trận, hấn Lưu Lăng Sinh chính là lại càn rỡ cũng không dám thế nào." Thuần Vu Quỳnh biểu hiện ra nói kiên cường, có thể rõ ràng cho thấy ngoài mạnh trong yếu, cũng nhắc lên trong trường cái khác mọi người.

Này xem nào nhiệt là người gốc rễ tính, hướng chi là nào nhiệt như vậy? Ngồi bên trong mọi người thấy Thuần Vu Quỳnh mở miệng, liền đều đáp ứng cùng đi, Kiên Thạc thấy thế cũng là mừng theo một đám đi đến Lưu Nghi trong doanh.

Lưu Nghi này khung đánh xong, trở lại trong doanh liền đi trước nhìn mấy vị bị đánh sĩ tốt, cùng tồn tại khác phái người đi thành bên trong mua tốt nhất thuốc trị thương! Bị thương sĩ tốt tất nhiên là cảm động vô cùng. Không riêng bọn họ, Lưu Nghi việc này gây nên lập tức bị cùng đi sĩ tốt truyền khắp tất cả doanh trường, sĩ tốt nhóm nghe nói Lưu Tướng Quân vì Từ Hoảng bọn họ liền có thể đến cửa đi bả tương đồng giáo úy Thuần Vu Quỳnh hành hung một trận, trong lòng cũng là bội phục không thôi, cảm giác mình cùng đối với người, có thể đồng thời cũng có chút là quân lo lắng. Ấu đã đồng liêu, mà còn tại trong doanh, này tội danh cũng không nhỏ!

"Từ mới chó có trách ta lỗ mềng, ta thật sự nuốt không trôi khẩu khí này." Nhìn xem Trương Hổ mặt không biểu tình nhìn mình, Lưu Nghi không khỏi mở miệng nói, nghĩ thâm Từ Tài đích thị là muốn nói ta lỗ mềng.

"Ha ha, chúa công cũng biết Hổ muốn nói gì? Bất quá lần này người đoán sai, đối Hổ cũng đồng dạng sẽ đi, Lưu Lăng Sinh thủ hạ có thể nào vô duyên vô cớ bị người khi dễ? Không một lát nữa kiến đại nhân không phải là gọi người đi, liền là mình muốn tới." Trương Hổ cười nói.

Hấn nơi này lời còn chưa nói hết, bên ngoài đã có người đến báo nói là Kiên Thạc kiến đại nhân đến, cái khác tất cả doanh giáo úy cũng đều đi theo, Lưu Nghi nghe vậy lập tức đối với Trương Hổ nhiều lần : so so ngón tay cái, liền tiến đến đón chào, Trương Hổ cùng Dương Minh hai người tất nhiên là đuổi kịp. Những cái kia bị đánh sĩ tốt biết Kiên Thạc đến đây nhất định là truy cứu Lưu Nghi đánh người sự tình, như thế nào cũng phải vì Lưu giáo úy phân biệt một ít, mỗi một cái đều là nạnh mẽ chịu đựng đứng lên, đi theo Lưu Nghi tiến đến.

"Kiến đại nhân, các vị, khách quý a, ngày bình thường Lăng Sinh thỉnh cũng không mời được, hôm nay cơ hội khó được đọi lất nửa cần phải để cho Lưu nỗ làm chủ nhà!" Lưu Nghi về mặt tươi cười tiến lên gọi, lại là nhìn cũng không nhìn kia Thuần Vu Quỳnh nhất nhãn.

"Lưu giáo úy, này chủ nhà tạm thời không nói đến, hôm nay kiến nào đó cùng chư vị cùng nhau đến đây có thể là có chuyện muốn tìm Lưu giáo úy người." Kiên Thạc gặp mặt trước này Lưu Nghi một bộ không thêm đề ý chút nào biểu tình, trong lòng cũng là âm thầm buồn cười, nhân gia khổ chủ ngay tại trước mặt, người còn có thể như vậy thản nhiên?

"A, không biết đại nhân nói chuyện gì?" Lư Nghị tiếp tục giả vờ lấy.

"Lư Lăng Sinh, người một mình ầu đã đồng cấp trưởng quân đội, vẫn giả trang vô sự đồng dạng, thật sự lớn mật cực kỳ, hiện giờ kiển đại nhân tại này, nhìn người nói như thế nào!" Thuần Vu Quỳnh cái thứ nhất nhin không được, người này cũng quá có thể giả ngây giả dại, thật sự là có thể nhẫn nại không có thể nhẫn nhục.

"Lăng Sinh, chuyện đã xảy ra Thuần Vu giáo úy đã cùng chúng ta nói qua, mặc kệ người là thương cảm sĩ tốt cũng tốt, kích cùng lòng căm phẫn cũng tốt, chung quy là xúc phạm quân pháp, trong doanh quân pháp vô tình, sẽ không bởi vì người mà khác, ta cùng với chư vị đến đây cũng là muốn nhìn người có gì thuyết pháp?" Kiển Thạc thân là bát úy đứng đầu, quân pháp là phải bảo vệ, hắn cũng đem Thuần Vu Quỳnh theo như lời đối với Lư Nghị nói rõ chỉ tiết một lần.

"Thuần Vu giáo úy theo như lời cũng không giấu diếm chỗ, xác thực như thế, kiển đại nhân muốn trách Lăng Sinh cùng quân pháp, Lăng Sinh tâm phục!" Lư Nghị tựa hồ không nghĩ tới Thuần Vu Quỳnh như thế thả xuống được thể diện, thấy Kiển Thạc nhắc đến quân pháp, hắn chính là chương quân người, tự nhiên không sẽ tăng thêm giải thích, mà lại cũng coi như đưa Kiển Thạc một cái lập uy cơ hội, đương nhiên trong lòng của hắn không tin Kiển Thạc hội trọng trách cùng hắn.

"Trước mắt việc này, ần ta Tây Viên quân quy, nên như thế nào vị trí chi?" Kiển Thạc nghe vậy trong nội tâm đối với Lư Nghị biết điều rất là thoả mãn, lợi dụng nhìn chương hình quan hỏi.

"Lư giáo úy công khai cùng trong doanh ầu đã Thuần Vu giáo úy, quân pháp không để cho, ần luật đương trọng trách hai mươi." Kia chương hình quan há có thể nhìn không ra Kiển Thạc ý tứ, tự nhiên là hướng nhẹ nhất nói.

"Thuần Vu giáo úy, nếu như Lư giáo úy phạm quân pháp, hôm nay kiển nào đó ở nơi này nhi hành hình, đem nó trọng trách hai mươi, người còn có gì ngôn?" Kiển Thạc nhìn về phía Thuần Vu Quỳnh, ánh mắt kia ý tứ rất rõ ràng, người thấy tốt thì lấy a, bằng không không còn người vì người làm chủ.

"Đại nhân phán đoán sáng suốt, tại hạ bội phục." Tuy là trong nội tâm cảm giác phải xử phạt quá nhẹ, có thể Thuần Vu Quỳnh cũng biết hăng quá hoá dở đạo lý, cộng thêm còn có thể trông thấy Lư Nghị chịu hình, cũng coi như xả giận, liền lập tức mở miệng đáp.

"Kiển đại nhân, tại hạ trái với quân pháp, đại nhân xử phạt chính là là chuyện phải làm, có thể Thuần Vu giáo úy chấp pháp bất công, khiến cho vô tội tướng sĩ bị đánh, thêm với xuất doanh nhân số chừng tám mươi nhiều, vượt xa kiển đại nhân lệ, lại nên như thế nào?" Lư Nghị lớn tiếng nói.

"Thuần Vu giáo úy chấp pháp có sai, mà lại tự tiện tra tấn, thêm với không tôn thượng lệnh, ần luật đương trọng trách mười lăm." Nhìn thấy Kiển Thạc hỏi ánh mắt, chương hình quan lại lớn tiếng nói.

"Hảo, vì chứng cứ rõ ràng quân pháp, Lư mỗ nguyện cùng Thuần Vu giáo úy cùng nhau chịu hình, một là vì toàn bộ doanh sĩ tốt làm gương mẫu, thứ hai cũng tự thể nghiệm bảo hấn biết nhóm quân pháp lớn như núi, cho dù thân là trong doanh đứng đầu cũng không thể miễn chi." Trông thấy Thuần Vu Quỳnh muốn mở miệng, Lư Nghị lập tức cắt đứt.

"Hảo, chương hình quan, liền ở chỗ này hành hình, đem Lư Nghị cùng Thuần Vu Quỳnh ần quân pháp xử trí!" Kiển Thạc không đợi Thuần Vu Quỳnh có chỗ phản ứng, lập tức hạ mệnh lệnh, đáng thương thuần Vu Đại Nhân mặt lập tức đỏ lên, may mắn vốn chính là tím xanh, nhìn không ra mánh khốc. Lúc này hắn cũng không cách nào nói cái gì nữa, chỉ hận này Lư Nghị quá mức giáo hoạt, chịu hình lại cũng đem mình nắm.

Nơi này hành hình sĩ tốt đi lên muốn đem hai người thả ngược lại, Thuần Vu Quỳnh khá tốt, Lư Nghị trong doanh sĩ tốt thấy tướng quân lại muốn lần lượt quân côn, đầu còn có thể nhin được, lập tức vây quanh.

"Mẹ hắn, ta xem ai dám động đến tướng quân nhà ta." Lý Thiết Ngưu hai mắt đỏ thẫm, hung hăng nhìn chằm chằm hành hình quân sĩ, hai người kia vì khí thế của hắn làm cho sợ, đúng là nhất thời không dám tiến lên.

"Đều tránh ra cho ta, các huynh đệ, bất luận Lư mỗ hôm nay là vì sao phạm quân pháp, có thể luôn là phạm, vậy nên nhận phạt! Hôm nay Lư mỗ cùng Thuần Vu giáo úy cũng làm cho mọi người biết, ta Tây Viên trong, quân pháp như thiên, quyết không hứa bất luận kẻ nào vì chi, bằng không tất trách!" Lư Nghị vội vàng mở miệng, nghe hắn, chúng sĩ tốt mới không tình nguyện nhường lại.

"Vốn ban đầu, chịu hai mươi trọng là được đề cho thủ hạ sĩ tốt khẳng khẳng một mực, Lăng Sinh tiểu tử này thế nhưng là được coi là khôn khéo." Tào Tháo đề ở trong mắt, đối với Viên Thiệu thì thầm nói, Viên Thiệu nghe vậy đầu tiên là cười cười, sau đó liền liên tục gật đầu, chấp nhận Tào Tháo thuyết pháp.

Quả nhiên từ này lần Lư Nghị công khai chịu trách, hắn tại sĩ tốt trong nội tâm địa vị đã không thể dao động, có như vậy Thượng Quan che chở, các huynh đệ há có thể không biết đủ? Bất quá Lư Nghị trong nội tâm biết, cái kia hai mươi trọng Kiển Thạc đã dùng ánh mắt thông báo chương hình quan, kia quân côn nhìn như đánh cho rất nặng, kỳ thật trừ hơi sưng đỏ một chút một bất kỳ ảnh hưởng gì, về phần Thuần Vu giáo úy mà, không biết có hay không cũng nhận được hạ thủ lưu tình, dù sao nghe nói Thuần Vu Quỳnh lần doanh về sau ba ngày không có ngủ lại!

Chương 81: Thiên tử thân tuần

Nói thật Lưu Nghị lần này cử động hoàn toàn là hấn bản tính làm ra, có thể đằng sau theo nhau mà đến sự tình lại là không hấn lãnh nghề sự tình thì có thể dự đoán được, đối với cái này Lưu Nghị rất là vui vẻ, về sau có cơ hội còn phải đánh, bất quá trông thấy Trương Hồ trầm ổn bộ dáng đoán chừng gia hỏa này đã sớm toán đến.

Đầu tiên là Viên Tào hai người cùng Tây Viên cái khác giáo úy tại Lưu Nghị chịu hình đêm đó liền liên tiếp trước tới thăm, người khác khá tốt, có thể Tào Tháo một câu Lăng Sinh hành sự tất có thâm ý để cho Lưu Nghị rất là xoắn xuýt, nói trắng ra lão tử chính là nhất thời đầu nóng đầu, lấy ở đâu cái gì thâm ý? Bất quá điều này cũng làm cho hấn đối với Viên Tào bên ngoài cái khác trường quân đội quen thuộc rất nhiều, ít nhất biểu hiện ra mười phần khách khí.

Sau đó liền Kiền Thạc một mình đến đây, hấn lần này mượn Lưu Nghị sự tình cũng ở trong quân dụng nên rất cao uy vọng, trong nội tâm đối với Lưu Nghị cũng còn có chút cảm kích, đối với hấn cảm kích thức thời rất là thưởng thức. Ngày đó hai người tuy thuộc đồng nhất phe phái nhưng lại không có gì quan hệ cá nhân, qua này một chuyện cũng là gần hơn hai người quan hệ, càng cho hấn biết này Lưu Lăng Sinh chính là một đầu đầu, mà lại ăn mềm không ăn cứng! Kiền Thạc vẫn không quên nói cho hấn biết mấy ngày sau thiên tử yêu cầu tới Tây Viên dò xét, phải gấp rút thao luyện.

Trương Nhượng Triệu Trung biết được việc này, ngoài miệng cũng nói Lưu Nghị quá mức lỗ mãng, như thế thật sự không phải là Đại Tướng gây nên! Vừa ý ngọn nguồn đối với Lưu Nghị hành sự còn là cực kỳ tán thưởng, loại này một dừng chỉ phụ cũng càng có thể để cho bọn họ tín nhiệm. Tuy người không có tội, thế nhưng phái người kéo dài y đưa, rất là quan tâm, cũng sai người đại ngôn (*phát ngôn) để cho Lưu Nghị an tâm dưỡng thương, thiên tử tuần doanh ngày nếu đương đại hấn quân uy.

Rõ ràng nhất chính là trong doanh sĩ tốt mấy ngày nay tại thao luyện thì đều là đem hết toàn lực, sức mạnh mười phần! Đi theo như vậy một cái chịu vì chính mình xuất đầu trường quan sĩ tốt nhóm trong nội tâm đều rất hài lòng, nghĩ đến thiên tử yêu cầu tới xem Tây Viên đại quân thao luyện, đứng nghiêm tâm tư nên vì Lưu Tướng Quân trên mặt làm vẻ vang. Lưu Nghị tuy chịu trọng trách, có thể mỗi ngày thao luyện cũng tuyệt không vắng hợp, bất tiện ngồi hấn liền không hề có hình tượng ghé vào trên giường êm quan sát, Từ Hoảng cực kỳ hấn chịu hình sĩ tốt thấy giáo úy như thế, đều nhin đau tới tham gia thao luyện, lại bị Lưu Nghị nặng một chập trở về, đều cho ta cực kỳ nghi ngại đi, các người đều là chịu khuất, lão tử cái này gọi là đến lượt, tự là không thể một mực vị trí chỉ! Từ Hoảng đám người tất nhiên là cảm kích.

Có thể nói chuyện này Lưu Đại Thiếu Gia trừ quý mông chịu chút ít tội ngoài cũng không cái gì tổn thất, danh vọng đó là không hàng phản thắng! Hiện tại hấn trong doanh đội ngũ ra ngoài không ai dám chọc, đùa cợt, không nhìn thấy Thuận Vu giáo úy bây giờ còn giống như cái đầu heo sao? Một người duy nhất thương tâm người chính là Tiên Nhi, nghe được tướng công bị trách lấy quân còn nàng lo lắng không thôi, có thể đại hấn quân quy cực nghiêm, nàng một nữ tử quân doanh là đi không được, vì thế Lưu Nghị vẫn chuyên môn phái người hỏi phục bảo hấn biết bình an vô sự, rồi mới rõ ràng Tiên Nhi chỗ buồn. Đúng, còn có một thương tâm người chính là Thuận Vu Quỳnh, lần này thể diện mất hết, làm người sờ cười, trong lòng của hấn đối với Lưu Nghị đã là hận thấu xương, chỉ là tạm thời không có cơ hội trả thù a.

Về phần Lưu Nghị cha vợ Thái Ung Thái đại nhân thì đối với hấn cử động lần này cực kỳ tán thưởng, vẫn còn ở nữ nhi trước mặt tán dương con rể trị quân có phương pháp, nghĩa khí sâu nặng, Thái Diễm được nghe lại là đau lòng lại là buồn cười, ngày thứ hai liền sớm đứng dậy vì tương lai phụ quân hăm cách thủy nước canh đưa đi trong doanh.

Ngày hôm đó chính là thiên tử thân tuần Tây Viên ngày, linh đế cùng Đại Tướng Quân Hà Tiến, Trương Nhượng Triệu Trung bốn người muốn đến đây. Đối với cái này Kiền Thạc cũng không dám chậm trễ chút nào, Canh [3] liền khiến tất cả doanh tướng sĩ đứng dậy, tại trên giáo trường bày trận, chờ đợi thiên tử cùng các vị đại nhân giá lâm.

Tây Viên sĩ tốt vốn là tự đại hấn khắp nơi sờ chiêu mạnh mẽ quân, cộng thêm tháng này dư thao luyện, càng thấy sức mạnh mười phần! Bất quá tại võ đài bày trận thời điểm, tất cả doanh chỉ thao luyện cũng thấy cao thấp, Lưu Nghị bộ đội sở thuộc ba ngàn sĩ tốt tiến võ đài về sau bằng nhanh thời gian xếp phương trận, hành động thời điểm tĩnh lặng không tiếng động, mà lại động tác chỉ chính tề giống như người, không nói chuyện người khác, chính là luyện binh mọi người Tào Tháo cũng không khỏi trong nội tâm thầm khen này Lưu Lăng Sinh quả nhiên là một nhân tài, sĩ tốt thao luyện chỉ tinh có thể thực hiện toàn bộ doanh vương mệnh! Liền là mình dưới tướng tại đội ngũ chính tề trình độ cùng ăn ý thượng nhưng có một chút chênh lệch.

Thì giá trị Thiên Minh, mặt trời mới lên ở hướng đông, thiên tử xe khung cái dù che đã hiện tung tích, Đại Tướng Quân Hà Tiến một thân nhung trang ở lập tức, Trương Nhượng Triệu Trung hai người thì là tại thiên tử bên người tương bồi.

Thấy thiên tử một nhóm đến đây, Kiền Thạc lập tức suất lĩnh chúng giáo úy tiến lên đón chào, xuống ngựa quỳ sát cùng thiên tử xe khung lúc trước, tất cả đều là hô vạn tuế!

"Các vị ái khanh bình thân,

Tây Viên đến nay đã có hai tháng có thừa, các vị thao luyện sĩ tốt vất vả, trầm cũng có nghe thấy, có hôm nay đến đây đánh giá ta đại hấn sự tử mạnh mẽ lần gió phạm!" Linh đế tự trong xe, mỉm cười lời nói. Có thể Lưu Nghị ngẩng đầu lên lại thấy linh đế sắc mặt trắng xám, tựa hồ là mạnh mẽ chấn tinh thần, trong nội tâm không khỏi xiết chặt. Nếu là mình không có nhớ lầm, thiên tử đã là mệnh không lâu sau vậy, về phần như thế nào chết kiểu này trên sử sách cũng không nói rõ, lần trước trên điện gặp nhau thời điểm còn là tinh thần sáng láng, nay bất quá cách xa nhau hơn tháng, chênh lệch sao hội to lớn như thế? Hấn là. . . .

"Bệ hạ, thần Kiền Thạc tự chịu bệ hạ thánh ý về sau sớm đêm lo thán, sâu sợ không thể luyện hảo Tây Viên quân, có phụ thiên tử sự phó thác, cố tận tâm tận lực không sai; may mắn phải chúng cùng bảo to lớn tương trợ, kinh lịch hơn tháng, Tây Viên đã lớn gây nên quân thành, thỉnh bệ hạ thao duyệt!" Kiền Thạc tiến lên lớn tiếng nói, cũng thân dẫn thiên tử xe khung đi đến võ đài dưới đài cao, Trương Nhượng Triệu Trung bên cạnh theo tùy tùng, đem thiên tử nâng cao hơn đài chủ vị chi ngồi xuống, lợi dụng nhìn Kiền Thạc.

"Các vị mau trở về bốn trận, đợi bệ hạ thao diễn!" Kiền Thạc ra lệnh một tiếng, tất cả giáo úy đều là đánh ngựa tất cả về bốn trận, đứng ở trước trận yên lặng nghe hiệu lệnh. Kiền Thạc cũng là leo lên đài cao, tại thiên tử ý bảo về sau liền bắt đầu thao diễn, tất cả trận tại hân lệnh kỳ dưới sự chỉ huy tiến thoái có theo, bộ pháp chỉnh tề, trận hình chuyển đổi giữa cũng là cực kỳ linh hoạt, thấy linh để mặt mang sắc mặt vui mừng.

"Bệ hạ quả nhiên có có mắt nhìn người, Kiền Giáo Úy thủ hạ bất phạm, hiện giờ xem kia trận thế, này Tây Viên quân tuy chỉ thô thành, thế nhưng nhìn thấy ta Thiên Quân chi phạm!" Thấy mặt rồng rất mừng, Trương Nhượng tiến lên nói, trong lời nói rõ ràng nâng thiên tử, trọng điểm lại là khen Kiền Thạc công.

"Trương khanh nói như vậy sự nghiệp, Kiền Giáo Úy lần này thật là không thể bỏ qua công lao!" Linh đế mỉm cười nói.

"Vi bệ hạ hiệu lực chính là to lớn gốc rễ phận, không dám đương bệ hạ khích lệ!" Kiền Thạc trong miệng tuy là nói như thế, có thể trên mặt không khỏi có vẻ đắc ý.

Cái này bên cạnh Đại Tướng Quân Hà Tiến hãy nhìn phải không kiên nhẫn, những cái này nội thần từng cái một tại thiên tử trước mặt tranh thủ tình cảm, cứ như vậy vài cái liền có thể toán mệnh mẽ quân sao? Lừa dối bệ hạ có thể, có thể một nhà nào đó há lại dễ gạt gẫm! Dù sao cùng người đều đã thế như nước lửa, hôm nay nhất định phải rơi các người thế diện.

"Bệ hạ, xem trước mặt Tây Viên quân chi trận thế đội ngũ có chút chỉnh tề, Kiền Giáo Úy cho là tiếp theo phen công phu. Có thể đại hán quân, thủy chung muốn dùng tại chiến trận phía trên, chỉ có có thể chỉnh thói quen chiến quân mới không phụ bệ hạ nhờ vả, lấy nào đó chỗ thấy, trước mặt giống không đủ đấy!" Hà Tiến ngạo nghễ mở miệng.

"Đại Tướng Quân nói như vậy cũng là có lý, Kiền Giáo Úy, có thể an bài một chút chiến trận diễn luyện, cũng làm cho trầm cùng Đại Tướng Quân đánh giá!" Tây Viên quân thiết lập, lớn nhất mục đích chính là chế ước Hà Tiến, lúc này góc độ thượng lĩnh để ngược lại là cùng Kiền Thạc đồng nhất lập trường, có thể Đại Tướng Quân mặt mũi không thể không cho.

"Trong quân đồng liêu tương chiến, bất quá diễn trò mà, không xem cũng thế!" Hà Tiến khinh thường nói.

"A, như theo Đại Tướng Quân kia nên như thế nào?" Kiền Thạc lúc này cũng tới hòa khí.

"Ha ha, việc này dễ dàng, từ Hà mỗ thân binh vị trí lấy ra bách nhân đội, Kiền Giáo Úy có thể tại Tây Viên trong quân đảm nhiệm tuyển một đội, để cho kia đối chiến võ đài, như thế là được cao thấp lập phán! Tây Viên quân chính là bệ hạ sở trọng, cho là tinh bên trong chi tinh, như Tây Viên quân thắng, tất nhiên là Kiền Giáo Úy trị quân có phương pháp, như như bại trận, liền thỉnh Kiền Giáo Úy lại thêm khổ luyện, không ai làm này chỉ có bề ngoài!" Hà Tiến cười nói. Hân thân binh chính là tự mình tinh tuyển, dùng mãnh gan dạ vô cùng mà lại kinh nghiệm chiến trận, lúc này mới dùng cái này tới bức bách Kiền Thạc, trước đó hân đã làm tốt chuẩn bị, Viên Thiệu, Tào Tháo đám người thủ hạ cũng sẽ không ứng chiến.

"Hảo, liền theo Đại Tướng Quân!" Kiền Thạc lập tức hạ xuống triệu tập chúng giáo úy thương nghị, hân nghe Hà Tiến mở miệng trong nội tâm chính là rùng mình, Hà Tiến thân là Đại Tướng Quân, thiên hạ sĩ tốt đều tại nắm giữ, kia thân binh chiến lực có thể nghĩ mà biết! Bất quá tình thế trước mặt cũng không được phép hân lùi bước, bằng không chính là yếu thế, hôm nay thiên tử cùng Trương Nhượng Triệu Trung tất cả đều ở đây, người này hân Kiền Thạc gánh không nổi.

Bất quá hân cũng tự độ dưới tay mình không Hà Tiến chi địch, liền cùng mọi người thương nghị, kỳ thật cũng không nên chiến thắng, chỉ cần ngang tay hay là thua không phải quá khó coi liền có thể Tây Viên quân thành quân ngày ngắn, Đại Tướng Quân thủ hạ chính là toàn quân tinh nhuệ tiến hành từ chối.

Này một thương nghị chúng giáo úy phần lớn mặt lộ vẻ khó khăn, Viên Thiệu, Thuần Vu Quỳnh, Bảo Dung đều cùng Hà Tiến gần tương đương, tự là sẽ không xuất thủ, Tào Mạnh Đức xưa nay khéo đưa đẩy, lúc này cũng sẽ không cùng Đại Tướng Quân đối nghịch; mà còn lại Phùng Phương Triệu Dung tuy là có tâm thế nhưng e ngại Hà Tiến dưới trướng chiến lực; kể từ đó Kiền Thạc ánh mắt tự nhiên rơi vào Lưu Nghị trên người!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 82: Võ đài dương oai

Nhìn xem Kiền Thạc chờ mong ánh mắt nhìn hướng chính mình, Lư Nghị trong lòng cũng là lưỡng nan, hẳn cũng không phải sợ hãi Hà Tiến thân binh chiến lược, mà là lần này nếu như mình xuất thủ, vậy thì chờ tại triệt để cùng Đại Tướng Quân tan vỡ! Chung quy Hà Tiến bây giờ còn là nắm quyền, chính mình mặc dù biết hẳn cũng là mệnh không lâu sau vậy người, nhưng ai có thể khẳng định Hà Tiến thân trước khi chết không thể kéo hẳn Lư Lăng Sinh một chỗ?

Bất quá trước mắt lui bước cũng không thể nói nổi a, Trương Nhưộng Triệu Trung đều tại hiện trường nhìn xem, mình nếu là không ra e rằng trước kia tiêu phí rất nhiều tâm cơ tạo dựng lên hình tượng muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát, ai đúng ai sai, ngược lại là khó hạ quyết đoán, Trương Hồ lại không ở nơi này, chỉ có thể dựa vào bản thân hẳn quyết đoán.

"Ít nhất trước mắt quân quyền vẫn còn ở Hà Tiến trong tay, như thế thiên tử cũng phải cùng nội thần đứng thành một đường, tuyệt sẽ không để cho Đại Tướng Quân lại chương không Tây Viên, chính mình như xuất chiến, lại không luận thắng bại như thế nào, ít nhất có thể cho thiên tử lưu lại hạ một cái ấn tượng tốt, hai hại khách quan lấy kia nhẹ, đại trượng phu nên ngừng không ngừng liền muốn phản chịu kia hại, lão tử liền bác thượng một bá!" Nghĩ đến đây, Lư Nghị quyết định.

"Việc này quan ta Tây Viên tinh binh danh tiếng, thiên tử cũng ngự giá đích thân đến, không có khả năng ném quân ta thể diện, nếu như các vị đại nhân cũng như này khiêm nhượng, liền để cho Lăng Sinh thủ hạ xuất chiến không! Kiền đại nhân, hạ trường quân đội úy Lư Nghị chờ lệnh, nguyện vì ta Tây Viên tướng sĩ chiến này một hồi!" Lư Nghị đồng dạng nói, đương nhiên hẳn cũng không quên bỏ những người khác kéo, luôn mồm chính mình là vì Tây Viên toàn thể xuất chiến. Ngón bên trong cũng không khỏi có trêu chọc ý tứ, mọi người tất nhiên là nghe được rõ ràng, nhưng bây giờ thấy hẳn chịu tiếp được một trận chiến này đã vui mừng không thôi, lại nơi nào đến phải tâm tư cùng hẳn so đo.

"Lư giáo úy dưới trướng anh dừng thiện chiến, nhất định dương ta Tây Viên quân uy!" "Lăng Sinh quả là hổ tướng, trận chiến này nhất định kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu." Mọi người nhao nhao mở miệng tán thưởng, duy chỉ có Tào Tháo chỉ là đối với Lư Nghị thâm ý sâu sắc cười cười, một bộ đều ở không nói lời nào bộ dáng.

"Hào, Lăng Sinh không hổ là quân ta bên trong nhân tài kiệt xuất, trận chiến này bất luận thắng thua Lăng Sinh đều nên ghi công, ta đi liền lập tức bẩm báo thiên tử, kính xin Lăng Sinh tinh khiêu nhân tuyển." Kiền Thạc nghe vậy lại càng là đại hi, thời khắc mấu chốt còn là này Lư Nghị có tác dụng, trương Triệu Nhị vị đại nhân không có nhìn lầm người.

"Bệ hạ, ta Tây Viên hạ trường quân đội úy Lư Nghị Lư Lăng Sinh nguyện phái dưới trướng tinh nhuệ cùng Đại Tướng Quân chi Hồ sĩ đánh một trận, thỉnh bệ hạ ban thưởng chuẩn!" Kiền Thạc trở lại đài cao, đối với linh đế tấu đạo

"Thật can đảm sắc, Lăng Sinh không hổ là ta đại hán trung dũng chí tướng, đội lát nữa trăm muốn đích thân cùng hẳn gặp nhau. Đại Tướng Quân, Tây Viên trong đã có người nghênh chiến, Đại Tướng Quân liền thăm hỏi dây sĩ tốt a." Kiền Thạc chuyển đi này có một chút thời gian, thiên tử cùng trương Triệu Nhị người càng đều sắc mặt càng là khó coi, Hà Tiến thì là vẻ mặt vẻ đắc ý. Kiền Thạc trở về nói Lư Nghị nguyện ý xuất chiến tin tức, thiên tử cùng trương Triệu Nhị người âm thầm thả lỏng, thắng thua không nói, nếu không dám ứng chiến Tây Viên này mặt đã có thể ném đại, mà lại ứng chiến người chính là dũng mãnh gan dạ nổi danh Lư Lăng Sinh, ba người lúc này lại càng là chờ mong.

Mà Hà Tiến nghe vậy lại là sắc mặt chuyển chìm, thầm nghĩ Lư Nghị người nếu như không biết điều, hôm nay Bốn Tướng Quân sẽ làm cho người mất sạch thể diện, hẳn thấy thiên tử hạ lệnh, cũng lập tức kêu lên một cái người hầu cận phân phó hạ xuống, để cho hẳn chọn lựa tinh nhuệ nhất trăm người tới dưới đài cao, chờ đợi đánh một trận!

Lư Nghị chờ lệnh cũng là phóng ngựa chạy lần chính mình trước trận, đem muốn tuyển chọn một trăm sĩ tốt cùng Đại Tướng Quân thân binh đánh một trận tin tức báo cho biết thủ hạ, nói đương kim thiên tử ở đây, đây chính là các huynh đệ đương danh lập vạn cơ hội tốt, tuyệt đối không thể bỏ qua. Muốn nói Lư Lăng Sinh kích động tâm tình bản lĩnh được xưng tụng Thiên Hạ Vô Song, mấy câu hạ xuống sĩ tốt nhóm liền bị hẳn kích gào khóc kêu, chỉ chốc lát liền đề cử xuất lấy Từ Hoảng cầm đầu trăm tên tinh nhuệ, mỗi cái tinh thần bảo mẫn, ngẩng đầu ưỡn ngực.

"Các người nghe kỹ cho ta, ta mặc kệ kia Đại Tướng Quân thân binh có bao nhiêu lợi hại, đều là đa sống mẹ nuôi dưỡng ai còn sợ ai? Lão tử chỉ biết thủ hạ ta tuyệt không có bọn hèn nhát, các người đi lên muốn cho ta bị đánh một trận bọn họ một bữa, thắng lão tử mời các người hát Thượng Tam Thiên tử, nếu. . ."

"Tướng quân yên tâm, chúng ta tuyệt sẽ không cho người mất mặt, công bình đối chiến, có thể đánh bại chúng ta người vẫn một sinh ra, ngài tửu chúng ta là hát định! Các huynh đệ, đúng hay không!" Từ Hoảng thấy Lư Nghị nói nơi này lập tức mở miệng, trong giọng nói lộ ra nồng nặc tự tin.

"Đúng!" Đây bất quá trăm người tiếng la lại là đám người đứng ngoài xem tất cả đều là nghe thấy, khí thế cực thịnh.

"Hào hán tử,

Đây mới là ta Lư Nghị thủ hạ, nghe liền hăng hái! Bất quá kia Đại Tướng Quân thân binh cũng không phải cái gì quả hồng mềm, không có khả năng khinh địch! Phải nhớ kỹ Trương Tiên Sinh dạy các người tác chiến trận hình, càng phải nhớ kỹ các người là một cái bách nhân đội, muốn cùng tiến cùng lui, chớ từng người tự chiến! Lão tử nói qua các người đó là có thể xé nát hết thầy đàn sói!" Lư Nghị xúc động lời nói.

Trên giáo trường lập tức nhượng ra rất một khối to đất trống với tư cách là hai bên giao thủ chỉ nơi, mà hai cái bách nhân đội cũng tới đến dưới đài cao bày trận! Hà Tiến thân binh quả nhiên bất phạm, từng cái một cao lớn vạm vỡ, dáng người khôi ngô, vừa nhìn chính là kinh nghiệm sa trường lão luyện. Hai đội người vừa mới đứng lại, hai bên ánh mắt liền đầu bắt đầu trước độ sức, trong không khí tràn ngập nồng đậm chiến ý!

"Dưới đài sĩ tốt đều là ta đại hán tinh nhuệ, hôm nay trận chiến này cũng vì dương ta quân Hán huyết dũng, người thắng trăm thân phần thưởng rượu ngon một xe, lợi nhận bách khẩu!" Linh đế cũng mở miệng vì hai bên động viên, tuy trong lòng của hẳn hi vọng Lư Nghị thủ hạ chiến thắng, nhưng cũng không thể làm được quá mức rõ ràng.

"Luru giáo úy, ta nghe qua người có thể chinh thói quen chiến, dùng mãnh vô cùng, hôm nay cũng làm cho Hà mỗ mở mang kiến thức một chút người luyện binh chỉ năng!" Thân là này đội sĩ tốt chủ quan, Luru Nghị cũng tới đến trên đài, thiên tử cùng Trương Nhượng Triệu Trung đều đối với hắn lộ ra nụ cười, rất có khẳng định về, chỉ là Hà Tiến nhìn thấy Luru Nghị lại là trong nội tâm thâm hận, bất quá hắn cuối cùng Đại Tướng Quân, tại đây giáo úy trước mặt lại muốn biểu hiện khí độ.

"Đại Tướng Quân khích lệ, ngài thủ hạ đều là bách chiến tinh nhuệ, xác nhận Lăng Sinh hướng đại nhân học tập mới đúng, mong rằng đại nhân không tiếc chỉ giáo!" Luru Nghị biểu hiện rất là khiêm cung hữu lễ, hắn lên đài trước cũng dò xét Hà Tiến thân binh, thật là trăm bên trong chọn một tinh nhuệ, bất quá này trăm người chiến cũng không phải là solo, đoàn đội phối hợp, trận hình tổ chức đều là chỗ mấu chốt, ở điểm này Luru Nghị vẫn chưa thấy qua có người có thể thắng được Trương Hồ! Mà lại Luru Nghị này trăm người bên trong còn có Từ Hoàng lớn như vậy đem chỉ tài, nghĩ đến Hà Tiến thủ hạ khó có tới tương địch người, trận chiến này chính mình xứng đáng thao tất thắng, điều thấp tuyệt không sai.

"Ha ha, Lăng Sinh khiêm tốn hiếu học, quả nhiên là tuổi trẻ tài cao! Kiển Giáo Úy, trận chiến này có thể bắt đầu." Hà Tiến trước khích lệ Luru Nghị, có ngược lại đối với Kiển Thạc nói.

Kiển Thạc nghe vậy lệnh kỳ nhất cử, hai cái bách nhân đội liền lại trình diện bên trong bày trận giăng co, đương nhiên đây là thao diễn, sở thi binh khí tất cả đều là vì mộc côn, theo Kiển Thạc lệnh kỳ vừa rơi xuống, hai bên tướng sĩ liền đều cùng thi triển anh dũng, chém giết một chỗ, trong lúc nhất thời gào thét thanh âm vang vọng phía chân trời.

Luận anh dũng hai bên có thể nói không phân cao thấp, luận võ nghệ cũng là khó phân cao thấp, hai bên cùng thi triển kia có thể, chém giết cực kỳ kịch liệt! Chân chính nói lên cá nhân chiến lực, trừ Từ Hoàng ngoài Đại Tướng Quân bộ đội sở thuộc còn mơ hồ có phần chiếm thượng phong ý tứ, Hà Tiến không khỏi ý nhìn Luru Nghị nhất nhãn.

Bất quá hắn đặc ý không có duy trì bao lâu thời gian, trong sân Từ Hoàng gào to một tiếng, Luru Nghị bộ đội sở thuộc sĩ tốt trận hình nhất thời biến đổi, không còn cùng Hà Tiến thân binh từng đôi chém giết; mà là lấy ngũ lâm đơn vị triển khai tiểu đoàn đội tác chiến, năm người cùng tiến cùng lui, phối hợp giữa rất là ăn ý, vừa nhìn chính là đi qua khắc khổ huấn luyện, sự biến hóa này về sau trên trận tình thế lập tức đảo ngược. Từng người tự chiến Hà Tiến thân binh rất nhanh liền rơi vào hạ phong, đó cũng không phải nói Hà Tiến thủ hạ không có phối hợp, thật sự là Luru Nghị thủ hạ đi qua Trương Hồ nghiêm khắc thao luyện về sau tại năm người mười người loại này tiểu đoàn đội phối hợp thêm đã là thành thạo vô cùng, dưới trận Tào Tháo Viên Thiệu trông thấy Luru Nghị sĩ tốt biểu hiện trong mắt sáng ngời, đều là ngưng thần mãnh quan sát, đây đối với tăng cường chính mình sĩ tốt chiến lực còn có tuyệt trợ giúp lớn, này Luru Lăng Sinh không riêng chính mình anh dũng thiện chiến, chính là luyện binh cũng có độc đặc ảo diệu, Đại Tướng Quân lần này sợ là lấy không tốt.

Đương nhiên trên trận còn có ngoại lệ, Luru Nghị trong đội có một người tại một mình vì chiến, người này chính là Từ Hoàng từ công rõ ràng, kia mộc côn trong tay hắn như rời bến Giao Long đồng dạng, không người có thể đương, mỗi khi trông thấy đối phương bên trong có khó giải quyết người liền lập tức hướng đem đi qua đem vô tình đánh bại! Không một chút thời gian, ngã vào Từ Hoàng thủ hạ sĩ tốt liền có mười mấy, mà lại gia hỏa này hạ phải đều là ra tay ác độc, ngã xuống nhất thời bán hội đích thị là đứng không dậy nổi.

Này đoàn chiến không địch lại đối phương, mũi nhọn vô dũng còn là không kịp, trận chiến này chỉ thắng bại đã là không cần nói cũng biết! Nhìn ở đây, linh đế cùng Trương Nhượng Triệu Trung Kiển Thạc bọn người là mặt mang sắc mặt vui mừng, mà Hà Tiến lại là sắc mặt âm trầm cực kỳ, nhìn về phía Luru Nghị trong ánh mắt cũng có ngoan lệ về.

Tiếp qua một lát, trong sân Hà Tiến thân binh đã đều bị đánh ngã xuống đất, tất cả đối chiến bất quá thời gian một nén nhang, đương nhiên trong này trừ sĩ tốt phối hợp ăn ý ngoài Từ Hoàng đưa đến hết sức quan trọng tác dụng! Luru Nghị thủ hạ cũng có không ít sĩ tốt bị đánh đến, đều lập tức bị huynh đệ mình nhóm nâng dậy.

"Tây Viên Cường Quân!" Từ Hoàng mộc côn chỉ xéo phía chân trời, cuồng thanh hô!

"Uy vũ!" Bách nhân đội lập tức tương hợp!

"Tây Viên Cường Quân!" Từ Hoàng lại lần nữa gào thét.

"Uy vũ! Uy vũ!" Không riêng bách nhân đội, Luru Nghị trong doanh tướng sĩ cũng la lớn.

"Tây Viên Cường Quân!" Công rõ ràng đã có điểm khàn cả giọng.

"Uy vũ! Uy vũ! Uy vũ!" Lúc này trên giáo trường trừ Hà Tiến thân binh bên ngoài tất cả Tây Viên sĩ tốt đều tại điên cuồng gào thét, kia thanh thế thắng như sơn băng địa liệt, mỗi người tâm tiền đều nổi lên mãnh liệt vinh dự cảm ơn, vui mừng chính mình chính là Tây Viên sĩ tốt, đại hán Cường Quân!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Bãi minh xa mã

"Lăng Sinh, người quả nhiên không phụ trăm nhìn qua, thao luyện hảo!" Nhìn thấy mình thân xây dựng Tây Viên quân chiến lực dũng mãnh gan dạ, sĩ khí như cầu vồng, linh đế cũng vì hiện trường khí thế nhận thấy, vẻ mặt kích động! Gặp lại Lư Nghị oai hùng cao ngất, trong nội tâm vui hơn, mở miệng khen.

"Này đều là bệ hạ thiên uy, Kiền Giáo Úy chỉ đạo có phương pháp, kiên quyết trước phải trương Triệu Nhị vị đại nhân coi trọng, lại chịu bệ hạ long ân, tinh luyện Cường Quân bảo chi bệ hạ chính là chỗ chức trách, hôm nay bất quá may mắn gặp dịp, không dám đương bệ hạ như thế khích lệ!" Lư Nghị nghe vậy lập tức quỳ một chân trên đất, lớn tiếng nói, thấy mặt rồng vui mừng, đương nhiên muốn đem công lao phận cùng trương Triệu Nhị người và Kiền Thạc, bởi vì cái gọi là hoa kiêu hoa tử mọi người giờ lên, cùng người thuận tiện chính là tại đối phương liền, quả nhiên ba người trên mặt cũng là vinh quang toả sáng.

"Bệ hạ, Lăng Sinh không riêng dừng quan tam quân, vẫn trị quân có phương pháp, lại có thể đối thiên tử trung trinh như một, giống như này hổ tướng, đủ thấy bệ hạ thụ mệnh với thiên, Hồng Phúc vô biên!" Trương Nhượng mở miệng nói, này Lư Nghị hôm nay xây dựng này đại công, lại cảm kích thức thời, tự nhiên muốn cho ban thưởng!

"Trương Đại Nhân nói không uổng, Lăng Sinh không hổ là ta tông tộc về sau! Lăng Sinh, ta xem trong sân kia cao giọng gào thét người cũng là dũng không thể đương, đưa hân cùng các dũng sĩ gọi, trăm yêu cầu phần thưởng! A, Đại Tướng Quân thủ hạ cũng là dũng mãnh thiện chiến, cùng nhau có phần thưởng!" Linh đế hôm nay phải thiên đại mặt mũi, trong nội tâm vui mừng, lại thấy trong tràng Từ Hoàng dũng mãnh, rất là yêu thích! Bất quá hân cũng chú ý tới Hà Tiến băng hân sắc mặt, nói như thế nào Đại Tướng Quân mặt mũi cũng không thể không chiếu cố một chút.

"Bệ hạ nói như vậy không uổng, Lăng Sinh thật là người tài có thể sử dụng, Bôn Tướng Quân về sau nhất định phải trọng dụng!" Hà Tiến có thể thân là Đại Tướng Quân, tự nhiên không phải là bao cò, hiện sự tình đã như thế, không cần uống làm tiểu nhân, lập tức cũng giả bộ vui vẻ, lơ đãng giữa đối với Lư Nghị phóng thích thiện ý, gọi được Lư Nghị ngoài ý muốn.

"Đại Tướng Quân khách khí, hôm nay chỉ thắng chỉ sợ cũng tướng quân hạ thủ lưu tình! Đại Tướng Quân như thế phong độ, không hổ là ta đại hán võ thần đứng đầu." Lư Nghị tất nhiên là có qua có lại mới toại lòng nhau.

"Công Minh, nhanh chóng tới bãi kiến bệ hạ!" Đợi chúng sĩ tốt tiếng hò hét hơi tri hoãn, Lư Nghị đi đến trước sân khấu, cao giọng đối với Từ Hoàng và trăm vị dũng sĩ hô.

Tại Từ Hoàng dưới sự dẫn dắt, trăm vị dũng sĩ xếp thành chỉnh tề đội ngũ, từng cái một hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang tới đến trước sân khấu, những nơi đi qua Tây Viên quân tất cả đều là lên tiếng hoan hô. Mặc kệ không có phe phái tranh đấu, tầng dưới sĩ tốt nhóm tâm tư đơn giản, hôm nay đó là cùng chung mối thù, Từ Hoàng sở lĩnh trăm người đồng thời cũng đại biểu bọn họ, lớn như thế thắng, có thể nào không để cho bọn họ vui mừng không xiết.

"Tham kiến bệ hạ!" Trăm người đều là quỳ xuống, đồng thanh tựa như một người phát hô!

"Hảo, người đợi đều là ta đại hán dũng sĩ, trăm tất sẽ không đối xử lạnh nhạt, tự có khen thưởng, vào đầu người cùng trăm hãy xưng tên ra." Linh đế giọng nói ngẩng cao, đất đỏ, sắc mặt cũng hồng nhuận.

"Bẩm bệ hạ, thần chính là Tây Viên hạ trường quân đội úy Lư Nghị dưới trướng quân hầu Từ Hoàng Từ Công Minh."

"Từ Hoàng! Quả nhiên là dũng tướng, hôm nay trăm thêm bạn vì trung dũng giáo úy, trăm người tất cả đều là ban thưởng hoàng kim một thời, sau này còn muốn đi theo Lư giáo úy, vì ta đại hán xây dựng tân công lao!"

"Tạ bệ hạ, chúng ta chắc chắn sẽ chết theo Lư giáo úy, nhằm báo ơn bệ hạ Thiên Ân!" Từ Hoàng dẫn trăm người đều là la lớn, trong lòng cũng là vui mừng vô hạn!

"Kiền Giáo Úy quản lý Tây Viên, trị quân có phương pháp, thêm bổng một ngàn thạch; hạ trường quân đội úy Lư Nghị dũng mưu gồm nhiều mặt, thêm bổng 500 thạch; còn lại Tây Viên sĩ tốt tất cả đều là phần thưởng năm mươi tiền, cũng ban thưởng rượu ngon chè chén chi!" Có công tất phần thưởng đây cũng là vì thượng chi đạo, linh đế tự có nắm chắc.

"Tạ ơn bệ hạ!" Tại Kiền Thạc dưới sự dẫn dắt, Tây Viên toàn bộ quân tướng sĩ đều cùng kêu lên tạ ơn!

Về sau linh đế hào hứng không giảm, vẫn chuyên môn thị sát Tây Viên quân trụ sở, Trương Nhượng Triệu Trung tất nhiên là theo tùy tùng; Đại Tướng Quân Hà Tiến cũng đã hồi phục thái độ bình thường, cùng tất cả giáo úy sĩ tốt nhóm chuyện trò vui vẻ, rất có bình dị gần gũi phong phạm, để cho Lư Nghị giao trái tim bên trong đối với hân cái nhìn dễ dàng một đoạn.

Chạy linh đế cầm Lư Nghị chỉ thủ dẫn dò hân không thể kể công tự ngạo, lúc ấy thì tự xét lại mới là Đại Tướng chỉ đạo, cũng kỹ càng hỏi và hân cùng với Thái Diễm hôn kỳ, lời nói chính mình ngày đó chắc chắn hữu lễ đem tặng, đủ thấy thánh ý chi long! Trương Triệu Nhị người cũng tất cả đều là đối với hân biểu thị thoải mái, liền ngay cả Hà Tiến đều khuôn mặt tươi cười tương đối, muốn mời Lư Nghị đi hân Tướng Quân Phủ luận bàn một phen luyện binh tâm đắc. Chuyện này Lư Lăng Sinh lợi nhuận thiên đại thanh danh, cũng khiến cho càng nhiều người chú ý.

Thiên tử đi trước, rượu ngon đã đưa đến,

Kiên Thạc liền khiến tất cả doanh tướng sĩ khánh công, ngày mai miễn thao, hạ trường quân đội úy hôm nay có công lao, bộ đội sở thuộc sĩ tốt nghỉ ba ngày! Đêm đó Tây Viên trong quân phi thường náo nhiệt, khắp nơi đều là vui mừng uống thanh âm, đặc biệt Lưu Nghị trong doanh vì tối!

Lưu Nghị lần này không chỉ thêm bổng, thiên tử vẫn ban cho hoàng kim trăm lượng, Lưu đại thiếu vung tay lên, chính mình một phần không muốn, toàn bộ phận cùng sĩ tốt, trong lúc nhất thời trong doanh lại càng là tiếng hoan hô như sấm động. Tiệc rượu thì Lưu Nghị tự mình đem Từ Hoảng đều trăm người nâng lên ngồi, từ chính mình nhất nhất tự mình mời rượu, nhìn sĩ tốt nhóm đều là tâm tiên ngạc nhiên! Ta tướng quân cũng quá có thể uống a, rượu này tôn tuy nhỏ, có thể trăm tôn hạ xuống cũng là hơn mười vò rượu, đến cuối cùng Lưu Nghị cũng thu hoạch hân tụy đây thế về sau lần đầu tiên say ngược lại!

Ngày kế tiếp sớm Lưu Nghị như cũ là sáng sớm tập võ, vượt quá hân dự kiến là hôm qua say như chết Từ Hoảng cũng là cùng nhau trình diện, hai người dứt khoát đối luyện một lần, lần này Công Minh trọn vẹn chống đỡ có tám mươi hợp rồi mới không địch lại, ngăn ngăn hai tháng, tại Lưu Nghị dưới áp lực hân võ nghệ tiến triển cực nhanh!

Sáng khoái lâm li từng (lòng) gân cốt, Lưu Nghị trở lại lều lớn thì Trương Hồ đã ở chờ đợi.

"Từ Tài thế nhưng là cảm thấy ta hôm qua danh tiếng quá thắng, dễ dàng nhận người chi kị?" Nhìn xem Trương Hồ hơi có vẻ trầm trọng biểu tình, Lưu Nghị mở miệng hỏi.

"Nếu là người bên ngoài, Hồ định sẽ cảm thấy không ổn, có thể tự theo chúa công đến nay, hành sự mỗi xuất người dự kiến bề ngoài nhưng tất có thâm ý, Hồ tin tưởng chúa công lần này cũng là có sở định tính!" Trương Hồ lời nói.

"Ha ha, Từ Tài người thế nhưng là quá mức nâng cao ta, lúc ấy người không ở bên người, kia tình thế lại là tên đã trên đây, không phát không được, người cho rằng ta là người a? Lấy ở đâu nhiều như vậy tính trước làm sau." Tuy cực kỳ tín nhiệm Trương Hồ, có thể chính mình là kẻ xuyên việt quen thuộc lịch sử tiến trình bí mật này kiếp này sợ là chỉ có thể chôn tại trong bụng.

"Hôm qua sự tình, lợi và hại đều có! Lợi người chúa công phải thiên tử chiếu cố, trương Triệu Nhị người cũng đứng chúa công càng thêm thương thức; tệ người nội thần cùng Đại Tướng Quân cũng đã thành thế thủy hỏa, tương lai tất có một tranh giành, chúa công cùng Đại Tướng Quân giữa đã mất hòa hoãn chỗ trống, chắc chắn chịu hân chèn ép, ta xem kia Hà Tiến thiện có thể ăn nhấm, nhân vật như vậy, chúa công không thể không phòng a?" Trương Hồ chậm rãi lời nói.

"Vậy lấy Từ Tài xem ra, hiện giờ tình thế nội thần ngoại thích chi tranh ai có thể thắng được? Ta lúc này lại nên như thế nào hành sự?" Lưu Nghị tuy là trong lòng biết rõ ràng, cũng muốn nghe một chút Trương Hồ ý nghĩ.

"Ha ha, lần trước Hồ liền cùng chúa công nghị qua, việc này chi quyết, ở chỗ bề hạ, nội thần chi quyền thế tất cả đều là đến từ chính thiên tử, mà lại bọn họ lớn nhất nhược điểm chính là tay không quân quyền, bởi vậy kia uy hiếp trình độ tại phía xa trọng binh nắm Đại Tướng Quân phía dưới! Thiên tử thiết lập Tây Viên muốn chính là đối với Hà Tiến tiến hành kiềm chế, chung quy nội thần tuy quyền thế ngập trời, có thể thiên tử thật muốn đối với kia ra tay cũng không phải khó như lên trời sự tình, ngược lại là ngoại thích đuôi to khó vậy, mới là tâm tiên họa lớn, lấy Thiên Cơ ngu kiến, từ nay về sau thiên tử chắc chắn tại nội thần thanh lưu hợp thành một đường, cộng đồng đối phó Đại Tướng Quân thế lực; mà kể từ đó, Đại Tướng Quân ở kinh thành khẳng định không địch lại, không chịu buông tha cho phía dưới tất hội kết nối ngoài thần, kể từ đó, sợ ta đại hân lại đem hân vào loạn cực." Trương Hồ sắc mặt thâm trầm.

Trương Hồ này chỗ ngồi, để cho Lưu Nghị đối với hân càng thêm thương thức, hân là biết phía sau tiến trình, cùng Trương Hồ phân tích trên cơ bản cũng không hai đến, có thể Từ Tài là toàn bằng đầu mình não, đủ để thấy kia trí sâu như biển! Nhất là đối với hoạn thần giải thích lập luận sắc sảo, nội thần có thể đương quyền có một cái trọng yếu điều kiện chính là thiên tử ngu ngốc, nếu thiên tử minh xét, tựa như Lưu Cẩn, Ngụy Trung Hiền nhân vật bực này còn không phải rơi vào cái đã chết rõ ràng nứt ra kết cục? Quân quyền thủy chung là bọn họ vết thương trí mệnh! Lưu Nghị trong lòng biết thiên tử bằng hà về sau Hà Tiến sẽ thỉnh Đồng Trác vào kinh, Trương Hồ lợi hại hơn nữa chung quy còn không phải Thần Tiên, thiên tử sinh tử hân có thể coi không ra, bất quá. . . .

"Từ Tài quả nhiên cao kiến, bất quá chưa nói ra ta nên như thế nào tự xử?" Lưu Nghị nhẹ nhõm đối với Trương Hồ cười nói, ý nghĩa lời nói giữa tràn ngập đối với hân thương thức.

"Vì sao Hồ vừa thấy chúa công ánh mắt liền cảm giác hết thảy lo âu sự tình đều không chân lo? Ha ha, xem ra đối với chúa công chỉ năng Hồ còn là biết chi không sâu a!" Trương Hồ đầu tiên là cười khẽ trêu chọc, phục mà khuôn mặt nghiêm: "Vì kế hoạch hôm nay chúng ta chỉ có bãi minh xa mã, đứng ở thiên tử một bên, chúa công như có thể trợ thiên tử ứng đối Hà Tiến, một khi công thành, chúa công là được vì một đời danh thần!"

"Hảo, liền theo Từ Tài nói như vậy hành sự!" Lưu Nghị thầm nghĩ đằng sau tình thế còn sẽ có lần, có thể Trương Hồ đề nghị hiện tại tuyệt đối có thể thực hiện, chỉ là cái gì kia một đời danh thần cũng không phải là Lưu mỗ tâm nguyện, đối một cái đằng trước "Quân" chữ mới kêu chuẩn xác!

Chương 84: Đại hôn chi vui mừng

Võ đài nhất dịch, Lư Nghị lại lần nữa thanh danh đại rầm rĩ, Tây Viên hạ trường quân đội úy danh tiếng không chỉ tại trong quân vì sĩ tốt sở kính ngưỡng, chính là trong triều cũng thành các thần tử đàm luận một cái nhiệt điểm. Quen thuộc Lư Nghị lại lịch người có một chút như thế nào cũng nghĩ không thông, vì gì ưu tú như thế một nhân tài hai mươi tuổi lúc trước lại là không có tiếng tăm gì, chỉ là nhất thế gia quân áo lụa là. Liền ngay cả tại dân gian cũng có hẳn truyền thuyết, cái gì Lư Lăng Sinh phần nộ đánh Thuận Vu Quỳnh, bẻ thủng các ôm mỹ nhân về. . . Không phải trường hợp cá biệt, truyền đi vô cùng kì diệu, Tiên Nhi trên đường phố thì đều từng nghe người ta nói qua, lại nói phải giống như thần thầy! Đợi Lư Nghị trở về hỏi việc này, Lăng Sinh chỉ có thể báo nỗi khổ cười, đối với dân gian nghệ nhân lập chuyện xưa năng lực núi cao ngưỡng dừng lại.

Ngày ấy Lư Nghị vì một đám sĩ tốt ra sức đánh Thuận Vu Quỳnh, thậm chí vì chuyện này trước mặt mọi người chịu trách, cộng thêm võ đài dương oai về sau hùng hồn, hiện tại hẳn tại trong doanh sĩ tốt trong nội tâm địa vị có một không hai, xưng kia đều là tướng quân nhà ta mà không danh, đối với việc này Trương Hồ lại càng là tràn đầy cảm xúc. Mấy ngày nay Lư Nghị đại hôn tới gần, Kiên Thạc tự nhiên để cho hẳn trong phủ chuẩn bị hôn sự, hẳn lần này cũng là phải rất nhiều chỗ tốt, đương nhiên muốn có qua có lại mới toại lòng nhau, sĩ tốt nhóm thao luyện liền rơi vào Trương Hồ cùng một làm quân hầu trên người chúng, tuy nói Lư Nghị không tại trong doanh, có thể sĩ tốt nhóm thao bắt đầu luyện như cũ là đem hết toàn lực,

Bất quá tại trong đó vẫn có một ít nhỏ bé khác biệt, sự khác biệt này không riêng gì thể hiện tại Tây Viên sĩ tốt trên người, chính là Yên quận cũng là như thế, đồng dạng là toàn lực ủng hộ, có thể chỉ cần Lư Nghị, dù cho hẳn chính là gục ở chỗ này, sĩ tốt nhóm đều là liều mạng thao luyện; đối trên chiến trường chỉ cần hẳn một câu, bất luận cỡ nào nguy hiểm tình huống những cái này sĩ tốt mặt che đầu cứ xông đi lên, này chính là một cái thống soái trời sinh mị lực chỗ, cũng là Trương Hồ bội phục nhất chúa công địa phương.

Nhất lập tức chạm tay có thể bóng nhân vật, Lư Nghị đại hôn nhất thời thành trong thành Lạc Dương việc trọng đại, thiên tử khâm ban thưởng một đội ngọc quyết với tư cách là chúc mừng, nội thần nhất phái Trương Nhượng Triệu Trung Hoàng Uyển đám người toàn bộ trình diện, lão thần bên trong Hoàng Phủ Tung, Lư Thực, Dương Bưu đều cũng là nhao nhao tới hạ, liền ngay cả Đại Tướng Quân Hà Tiến đều không có vắng họp, Tây Viên giáo úy lại càng là trừ Thuận Vu Quỳnh ngoài một cái không kém, thân là một cái quận trưởng, lần này thế nhưng là thiên đại mặt mũi, lão gia tử Lư Vũ nếu là ở này còn không biết sẽ như thế nào mừng rỡ.

Thái Ung khác không thích, duy chỉ có đối với người này âm thanh lại là nhìn rất nặng, hiện giờ Lư Nghị như thế phong quang cưới vợ Thái Diễm về nhà chồng, thiên tử đều thân đưa hạ lễ, trong triều quan to cùng đến chúc mừng, đương nhiên là trên mặt có quang, cho dù ngày thường cùng nội thần ngoại thích không hòa thuận có thể hôm nay nhưng cũng là mặt cười tương đối, không mất lễ tại người, một chuyến rườm rà chương trình đi đến, đằng sau trận này uống rượu phải lại càng là kinh thiên động địa, nhìn xem Lư Nghị hào khí hơn người ai đến cũng không có cự tuyệt, không thấy qua hẳn chiến trường tư thế oai hùng những cái kia lão thần đều là trong nội tâm thầm khen, nhất là Trương Nhượng cùng Triệu Trung, cảm giác sâu sắc chính mình ánh mắt tính chuẩn, bất quá hẳn nhóm những cái này quan to chỉ là hơi uống mấy chén về sau liền đều xin được cáo lui trước, Lư Nghị tất nhiên là một chuyến chuyển chuyển tự mình đưa tiễn, rất là cung kính.

Đến cuối cùng, chỉ còn lại Viên Thiệu Tào Tháo người xung quanh, Nhan Lương Văn Sừ, Tào thị huynh đệ tự là sẽ không bỏ qua Lư Nghị, đoạn này thời gian bọn họ tại trong doanh cũng có qua luận bàn, nhan văn hai người tự lần trước đánh một trận xong thống hạ khổ công, không khỏi võ nghệ tiến nhanh, có thể Lư Nghị mấy năm này tinh luyện Huyết Long kích phương pháp, cũng tiến triển cực nhanh, khách quan phía dưới hai người còn là chênh lệch một bậc, về phần Tào thị huynh đệ liền càng phải như vậy, bất quá mọi người một chỗ tập luyện, đều cảm giác vô cùng có bổ ích, Lư Nghị Huyết Long sáu kích càng thấy uy lực.

Những cái này nạnh tướng nhóm cũng đều là hải lượng, liền lên tay tới chính là Lư Nghị cũng đoạn không kia dịch, lúc này Từ Hoàng, Dương Minh đám người chiếm xuất ra, tướng quân đại hỉ muốn mời bọn họ những cái này quân hầu cùng không ít sĩ tốt, tất cả mọi người cảm thấy trên mặt có quang, há có thể để cho nhà mình tướng quân nhập không phải động phòng, cuối cùng chính là đem bốn người một chỗ phóng tới, đương nhiên mình cũng là lung lay sắp đổ, Tào Tháo đối với Từ Hoàng vô cùng thương thức, nhìn xem hẳn ánh mắt Lư Nghị đều có chút nghĩ mà sợ, may mắn lão tử ra tay sớm, bằng không lấy Tào Mạnh Đức mị lực cùng năng lực này Viên đại tướng chỉ sợ cũng cùng mình vô can. Cuối cùng vẫn là Viên Thiệu mở miệng chấm dứt trận này tửu lượng sống mái với nhau, Lư Nghị lúc này mới tại xanh biếc cùng lưu châu nâng phía dưới đi đến động phòng trước.

"Cô gia như thế nào uống tới như vậy?" Trước cửa hậu hạ Diêu Hồng vội vàng tiến lên đối với đỡ, hôm nay Lư Nghị một thân vui mừng phục, mặt mày hồng hào, càng lộ vẻ phong thần tuấn lãng, thấy trong nội tâm nằng một hồi bùng tình,

Thân là Thái Diễm của hội môn Nha Đầu, nàng cũng có thể nói là Lư Nghị người, hưởng hồ ngu sơn bị hẳn cứu về sau liền có hảo cảm, lần trước bị Lư Nghị ngôn từ oan uổng thời điểm lại càng là đau lòng không thôi.

"Ai ~ thiếu gia nhà ta chính là cái này sinh khí, uống lên tửu tới chưa bao giờ hội cự tuyệt, cũng không nhìn một chút hôm nay là ngày mấy, cũng phải kỳ quái kia Viên Đại Nhân cùng Tào Đại Nhân còn có Triệu Công Từ. ." Thúy Sợi có chút bất mãn nói, xưa nay bọn họ cùng Lư Nghị nói như vậy thói quen, cũng không để ý Diêu Hồng kinh ngạc.

"Tiểu nha đầu không nên nói lung tung, Viên Tào nhị vị cùng Triệu Công Từ đều là ta chỉ tri giao, há có thể lãnh đạm, bất quá chuyện hôm nay Lư nỗ lần sau nhất định phải báo đáp." Trong nội viện gió lạnh thổi, Lư Nghị cũng thanh tỉnh không ít, nghe thấy Thúy Sợi phản nản không khỏi buồn cười, lập tức lời nói.

"Sắc trời không còn sớm, hai vị tỷ tỷ trở về nghỉ ngơi a, tối nay từ ta hậu hạ tiểu thư cùng cô gia." Diêu Hồng tiến lên đỡ lấy Lư Nghị, trừ nồng nặc mùi rượu bên ngoài còn có một cỗ dương cương nam nhi khí tức đập vào mặt, để cho nàng không khỏi có phần xấu hổ, lập tức nhẹ giọng đối với nhị tỷ nói.

"Vậy phiền toái tỷ tỷ." Thúy Sợi cùng lưu châu tự nhiên biết lễ, nhìn xem thiếu gia cũng khôi phục không ít, đối với Diêu Hồng hơi hơi khẽ chào liền song

song ròi đi.

Lưu Nghi tại Diêu Hồng dưới sự dẫn dắt đi vào tân trong phòng, Thái Diễm lúc này đang ngồi tại trên giường chờ đợi, trông thấy Lưu Vũ đi vào trên mặt lập tức hiện lên một vòng đỏ ửng. Phối hợp như hoa dung nhan, tại ngọn đèn dầu thấp thoáng phía dưới lại càng là kiều diễm ướt át, tung lầy Lưu Nghi nhìn quen tuyệt sắc ánh mắt cũng là trong nội tâm tán thưởng, kiếp này chính mình vận khí thật sự là vô cùng tốt, thế thiếp đều là như hoa đẹp quyến.

Điều Hồng rất là nhanh nhẹn vì hai người rút Hộp Hoan Tửu, liền rời khỏi phòng tân hôn; theo cửa phòng mang lên, Thái Diễm tâm tiên cũng tựa hồ chấn động, trong phòng chỉ còn lại hấn và Lưu Nghị, trừ phụ thân bên ngoài nàng còn là lần đầu tiên cùng một nam tử tử cùng ở một phòng, tuy người này là hấn phu quân có thể cũng khó tránh khỏi tim đập như hươu chạy, nhất là Lưu Nghị nhìn xem nàng mỉm cười, càng làm cho nàng có phần không biết làm sao.

"Diễm nhi, nên cùng vi phu dùng Hợp Hoan Tửu." Lưu Nghi cười nói.

"Ừ." Thái Diễm rất nghe lời cảm lấy chén rượu, đây là động phòng cần phải trải qua chương trình, nàng cũng biết, bưng lên về sau nàng liền nghĩ cùng Lưu Vũ chạm cốc, há biết hần nụ cười càng lớn.

"Diễm nhi, Hợp Hoan Tửu không phải là như vậy hát? Không ai đã dạy ngươi?" Lưu Nghị hỏi, hẳn bỗng nhiên có nghĩ đùa một chút vị này tài nữ ý nghĩ, cho dù trước mặt là một tuyệt đỉnh mỹ nhân, hẳn cũng hiểu được chênh lệch chút gì đó, dù sao cũng phải tới điểm tư tưởng, trò chuyện, tâm sự cái gì.

"A? Phu quân, này Hợp Hoan Tửu còn có cái gì hát phương pháp?" Thái Diễm tuy là tài cao, nhưng này khuê phòng sự tình nàng sẽ không hỏi, nhân gia cũng sẽ không nói, chính là di nương cũng không có nói rất kỹ càng, này âm thanh phu quân nàng kêu rất nhỏ thanh âm, khuôn mặt cũng càng thêm hồng nhuận.

"Nương tử của ta chính là thiên hạ nổi danh tài nữ, như thế nào? A, bực này sự tình bắt đầu cũng cùng mới không quan hệ, nghĩ đến cũng không ai dạy người, tới, để cho vị phụ dạy người." Lưu Nghị cười nói, sau đó liền để cho Thái Diễm cánh tay ngoặt qua hán cổ, cũng chính là đòi sau theo như lời đại gia bôi.

Thái Diễm tuy là thẹn thùng, có thể trước mặt người nam nhân này là mình phụ quân, hiện giờ tâm nguyện được đền bù, đêm nay chính mình liền trần tâng mười chín năm trong sạch thân thể đều muốn cho hắn; lại thấy hắn nói nghiêm trang, không giống làm bộ, nghĩ đến này Hợp Hoan Tử chính là như vậy cái hát phương pháp, cũng chỉ có thể đối với từ. Tuy nói như thế, nàng cùng Lưu Nghị tiếp cận toàn thân đều tại run nhè nhẹ, tựa hồ cùng ngày ngu son thì loại cảm giác đó lại trở về, thậm chí không dám nhìn tới Lưu Nghị ánh mắt! Nhìn xem hoàn bên trong người ngọc e lệ khá ái bộ dáng, Lưu Nghị hoa rất lớn khí lực mới không chế được hôn đi lên xúc động, bây giờ còn không đến lúc đó, chén rượu này hắn hát rất chậm, có thể rõ ràng cảm giác được Thái Diễm hô hấp dần dần dần dần dồn dập lên, cái miệng nhỏ nhắn hơi khai mở, thở khí như lan, hắn rất thích loại này ôn nhu mùi thơm.

"Phu nhân hôm nay vui vẻ sao?" Lưu Nghi đề sát vào Thái Diễm thùy tai nhẹ nhàng hỏi.

"Diễm nhi tâm ý, phu quân còn không biết hiểu, lần trước nguoi đã bức người gia nói ra." Thái Diễm bị hấn đột nhiên xuất hiện thân mật khiến cho có chút mềm yếu, có thể phu quân ôn nhu đến cực điểm ngôn ngữ lại làm cho trong nội tâm nàng động tình, lập tức ngẩng đầu lên đến xem lấy Lưu Nghị ánh mắt nhẹ giọng nói ra

"Vây là phu quân không phải, bất quá nầy nội tâm ý tứ mà, ta thật muốn thử nghiệm và quan sát một chút." Lưu Nghị nói xong một tay lại đi thẳng tới Thái Diễm trái tim, hẳn có thể cảm giác được trong lòng người ngọc toàn thân mãnh liệt buộc chặt, tuy nói cách vui mừng phục, có thể loại kia mềm mại cảm giác làm cho tâm thần người đều say! Thái Diễm khởi điểm cả kinh còn muốn chống đỡ, nhưng hôm nay là động phòng hoa chúc, phu quân cử động lần này căn bản chưa nói tới vô lễ, huống chi mình còn chưa không ghét nầy cái bàn tay, chỉ cảm thấy một lòng nhẩy phải nhanh hơn.

"Vui vẻ là tốt rồi, Lưu mẫu một kẻ vũ phu, có thể được Diễm Nhi ái mộ mến nhau, cuộc đời này gì tiếc! Sau này nhất định hết sức làm cho thê tử của ta mỗi ngày đều nhanh như vậy vui cười." Lưu Nghi chăm chú nói.

"Son không lãng, nước sông vì kiệt, đông lồi chần chần, Hạ Vũ tuyết, thiên địa hợp, chính là đám cùng quân tuyết!" Nghe phu quân thâm tình kiên định lời nói, Thái Diễm cảm giác mình ba năm này chờ đợi đều không có uổng phí, hơi hơi hai mắt nhắm lại, kia đầu thiên cổ truyền vịnh nhạc phủ liền tự hơi thở mùi đàn hương từ miệng, thân thể mềm mại cũng hướng Lưu Nghi dán thêm gần!

"Diễm nhi, ta sẽ hảo hảo thương tiếc ngươi." Lưu Nghị ôn nhu nói, đem Thái Diễm nhẹ nhàng ôm lấy đặt ở trên giường, thuận tay diệt nến đỏ về sau lều vải chậm rãi buông xuống, đem bên trong một mảnh xuân ý cùng gian ngoài ngăn cách ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Trong nội cung bí mật nghị

Sắc trời hơi hơi phiếm bạch, tất cả Thành Lạc Dương chưa bắt đầu một ngày tiếng động lớn rầm rĩ, thành đông khu hạ trường quân đội úy Lưu Nghị trách viện trong hậu hoa viên lại là kinh phong liên tục, một mảnh to lớn cao ngạo như núi thân ảnh tiến thối có theo, từng bước thiên quân, Huyết Long Thôn Thiên kích bị hấn nhanh chóng vũ động hình thành một đoàn màn sáng bao phủ quanh người, chiếu rọi lấy phương vừa dâng lên mặt trời mới mọc hào quang, trong lúc nhất thời lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, hào quang vạn đạo!

Cự ly cái thân ảnh này hơn mười trượng bản đá bên cạnh ngồi lên hai cái thiên kiều bá mị yếu điệu nữ tử, hai tờ khó phân cao thấp như hoa dung nhan so với trong sân rực rỡ cũng không kém chút nào! Lúc này các nàng nhìn xem trong sân kia cái Long Hành Hồ Bộ, uy thế như núi thân hình trong đôi mắt đẹp đều có vẻ mê say.

Từ khi tại tổ phụ tay ở bên trong lấy được gia truyền Huyết Long kích phương pháp, Lưu Nghị là mỗi ngày sáng sớm tất lên khổ luyện, phong tuyết không trở ngại, liền ngay cả này tân hôn thời điểm cũng không ngoại lệ. Đối với cái này Thái Diễm trong nội tâm cũng không không khoái, ngược lại vui mừng, phu quân có thể kiên trì bền bỉ chính là nam nhi bản sắc, huống hồ hấn chỉ nhìn Lưu Nghị một lần tập luyện về sau liền thật sâu bị phu quân biểu hiện ra loại kia vô địch khí thế hấp dẫn, cũng nói phu quân đừng quan tâm quân, Bách Chiến Bách Thắng, tại hấn diễn võ thời điểm liền có thể thấy được rõ ràng, tuy là thân là thân nữ nhi, cũng sẽ bị hấn kích bên trong sở mang tung hoành vô địch khí thế nhận thấy nhuộm, trong sân kiện trắng hùng tráng thân hình cùng ban đêm kia cái hết sức ôn nhu thân ảnh hoàn toàn là hai loại bất đồng khí chất, lại đều để cho nàng tâm động không thôi.

Lưu Nghị kết hôn Kiên Thạc tuyệt bút vung lên liền cho mười ngày nghỉ kỳ, mà ở đại hôn ngày kế tiếp hấn liền từng mang mười xe rượu thịt lần tây nguyên một chuyến cùng một chúng sĩ tốt cùng vui mừng, vốn còn muốn lấy muốn thống tân hôn thể từ đồng hành, bất quá cử động lần này tại lúc ấy cuối cùng có phần kinh thế hãi tục, chỉ phải thôi. Bất quá đã là như thế cũng cho các tướng sĩ mang đến rất nhiều cảm động, tướng quân nói không sai, hấn thật là đem tất cả coi như huynh đệ mình, trong doanh trên dưới ba ngàn Hồ Bí Lưu Nghị có thể nhẹ nhõm nói ra mỗi người tính danh, vui mừng uống thời điểm mọi người công ngôn tướng quân người khỏe sống an giấc, các huynh đệ nhất định khắc khổ thao luyện, tuyệt sẽ không để cho hấn có nửa điểm lo lắng, từ nay về sau tại Trương Hồ và chúng quân hầu dưới sự dẫn dắt, sĩ tốt nhóm thao bắt đầu luyện là càng thêm chăm chỉ, thấy ngẫu tới đánh giá Viên Thiệu Tào Tháo đều là tán thưởng Lưu Nghị trị quân chỉ năng.

Đối với Phương Tiên Nhi, Thái Diễm cũng biểu hiện ra thật lớn thân mật, rất nhanh liền giảm bớt Tiên Nhi có chút khản trương tâm tình, thân là Lưu Nghị chính thê, nàng có trách nhiệm để cho trong nhà vui vẻ, hai nữ đều là xinh đẹp, tài nghệ song toàn, cũng đều đối với Lưu Nghị tình cảm thâm chung, rất nhanh liền có thể hòa hợp ở chung, thấy Lăng Sinh hai ngày này một mực ở đập vào hưởng tề nhân chi phúc ý niệm trong đầu, như thế hai cái đẹp Diễm Vô Song thể thiếp, suy nghĩ một chút đều là vô cùng hưởng tới, có thể trước mắt thì giá trị tân hôn, hấn cũng chỉ có thể suy nghĩ một chút mà thôi.

"Đều nói với các người, buổi sáng sương sớm đại, dễ dàng lạnh, vì phu da dày thịt thô thói quen như thế, các người đều là Thiên Thiên yếu đuối, nếu là chịu phong hàn chẳng phải để cho vì phu đau lòng?" Luyện công buổi sáng chấm dứt Lưu Nghị đi đến thê thiếp trước mặt, Thái Diễm lập tức đứng dậy vì hấn lau trên mặt mồ hôi, Diêu Hồng cũng lập tức đưa tới rửa mặt chi vật, vừa mới ngồi xuống, Tiên Nhi một ly trà thơm đã đưa tới trong tay, như thế săn sóc để cho Lưu Nghị trong nội tâm rất là cảm động, rất là chăm chú nói.

"Nguyên lai phu quân còn là xem thường con gái chúng ta gia, ta cùng Tiên Nhi muội muội đều là thươ nhỏ tập vũ, cũng không có người nói như vậy nhu nhược, lại nói phu quân người là đương triều Đại Tướng, chúng ta cũng không thể cho người mất mặt a." Thái Diễm một bên đám bộp cho hấn lấy bờ vai vừa nói.

"Tỷ tỷ nói đúng, phu quân người ngày sau rồi rảnh còn muốn dạy cho chúng ta một ít tập thể hình chi thuật, phu quân. ." Tiên Nhi thì tại vì Lưu Nghị thời đêm đó nóng hổi hổi bích ngọc canh, trông thấy phu quân lúc này lại hơi hơi hai mắt nhắm lại, về mặt hướng tới về, không khỏi sáng giọng.

"Ách, ta Lưu Nghị thật sự là phải ông trời chiếu cố, giống như này đẹp quyến rũ sắc chiếu cố, cũng thế, đêm nay để cho ta cho các người tự mình xuống bếp bộc lộ tài năng, bất quá cũng phải nhìn xem các người tài múa." Lưu Nghị vừa rồi nghe vậy trong đầu một mực ở ảo tưởng hai nữ đủ vũ cảnh đẹp, đương nhiên nếu là lại hương diễm một chút lại càng thêm hoàn mỹ, hai nữ đối với hấn như thế tri kỷ, hấn tất nhiên là muốn có qua có lại mới toại lòng nhau.

Ba người đang tại đậm đặc tình thời điểm bỗng nhiên Lưu Lục dẫn một cái nội thân trang phục thiếu niên đến đây, nguyên lai đúng là thiên tử tới thỉnh Lưu Nghị vào cung, đối với cái này hạ trường quân đội úy trong nội tâm có chút hoảng hốt, hiện tại hấn đã là ở vào nơi đâu sống ngon gió phía trên,

Hấn không thể không người hỏi thăm mới tốt. Lần này thiên tử đơn thỉnh hấn một người, cũng không biết chịu lấy bao nhiêu người đồ kỵ, tuy nói không nhận tội người đồ kỵ là tài trí bình thường, nhưng còn có một câu kêu lên đầu cái rui trước mắt không phải sao? Tại hai nữ vì hấn một phen dốc lòng chính lý, Lưu Nghị rồi mới mang thấp thỏm tâm tình theo thiếu niên kia nội thân đi đến trong nội cung.

Thiên tử lần này thỉnh Lưu Nghị tiến cung cũng không cái gì người tiếp khách, thậm chí ngay cả bên người nội thị đều chỉ mở đi ra, biểu hiện ra đối với hấn thật lớn tín nhiệm. Đầu tiên là đối với Lưu Nghị ngày ấy biểu hiện lại tán dương một phen, sau đó liền hỏi lập nghiệp bên trong tình hình, Lăng Sinh tự nhiên nhất nhất chi tiết đáp lại!

"Ta đại hấn tự Cao Tổ khai quốc, kinh văn cảnh chi trị lại đến Vũ Đế thì vinh quang, từ nay về sau tuy có mắng nghịch oán quyền, đối với người hướng nhưng có ánh sáng Võ Hoàng đề trung hưng Hấn thất! Truyền đến trăm tay đã gần bốn trăm năm giang sơn, đáng tiếc trăm chi tài xa không kịp Cao Tổ, Vũ Đế và quang Vũ Đế, Hoàng Càn chi loạn khiến cho được thiên hạ muôn dân trăm họ khổ không thể tả! Thường có người đạo triều đình mục nát không chịu nổi, trăm có tâm tình lại, lại hưng đại hấn thiên uy, có thể hưng cũng là chịu người chế trụ, không thể mở ra sở trường, Lăng Sinh cũng biết trong đó vất vả." Đi qua một phen hàn huyên, Linh Đế rốt cục tới cất vào chính đề, trong giọng nói mang theo bất đắc dĩ!

Nghe thiên tử phen này thao thao bất tuyệt, Lưu Nghị đột nhiên cảm giác được trước mắt này đề nhất thiên hạ người thoảng cái trở nên chân thật, nói cuối cùng kia bất đắc dĩ ngữ khí cũng thường nhân không khác nhiều, trước mặt Linh Đế bất quá chính là cái đại chính mình mười tuổi bên cạnh thanh niên nam

tử a! Trong lòng của hắn tự có kế hoạch, mưu lược vĩ đại! Vì Chí, thế nhưng là hư danh phía dưới lại là khó có thể thi triển, muốn đem quyền lực thu hồi, phải sẽ có một hồi người chết ta sống tranh đấu, hiện tại Linh Đế rõ ràng đối với cái này lòng tin không đủ.

"Bệ hạ, cái gọi là băng dày ba thước, không phải do chỉ một ngày lạnh, rất nhiều chuyện là đi qua quanh năm tháng dài mà hình thành, nếu là muốn đem cường ép đánh vỡ, tất sẽ phải chịu trùng điệp lực cản! Việc này tuyệt không phải bệ hạ chi qua? Có thể tại kia vì tất mưu chuyện lạ, có khi khó có thể thành bại luận anh hùng." Lưu Nghị ý tứ là người muốn thu quyền, đã phải lợi ích người nhất định phải phản kích, việc này tránh cũng không thể tránh, người là thiên tử, ngồi vững vàng bảo tọa giá lớn chính là chính trị đối thủ máu tươi, trừ đó ra, không còn hai đồ! Chỉ bất quá hắn phải Trương Hổ nhắc nhở, rất nhiều lời đều muốn nói uyển chuyển không rõ ràng, đây cũng là tự bảo vệ mình phương pháp.

"Ai nói Lăng Sinh chính là một dũng chi phu? Lời nói này người khác khẳng định nói không ra, Lăng Sinh người nói phải rất đúng, có một số việc trầm thân là thiên tử là nhất định phải đi đối mặt, tuyệt không khoan nhượng! Trầm hôm nay mời người tới chính là muốn ở trước mặt hỏi người một câu, Lăng Sinh có thể chịu giúp ta?" Nghe Lưu Nghị, Linh Đế hai mắt sáng lên, trầm ngâm sau một lát cuối cùng là đối với hắn hỏi.

"Bệ hạ gì xuất này hỏi? Lăng Sinh thân là Hán Thần, tự nhiên vì bệ hạ cống hiến sức lực, chỉ là không biết bệ hạ muốn vì thần như thế nào hành sự." Thiên tử này hỏi vừa ra, Lưu Nghị liền biết Trương Hổ sở liệu không chênh lệch, đây là ép mình tỏ thái độ. Tuy nói tại Tây Viên thành quân ngày chính mình biểu hiện đã hết sức rõ ràng, có thể có một số việc còn là cần nói rõ! Thiên tử để mình cho thấy lập trường, đơn giản nghĩ đến chính mình trợ lực đối phó Hà Tiến, tới trước Lưu Nghị đã nghĩ kỹ, tỏ thái độ có thể, một khi thật muốn giương cung bạt kiếm liền phải cẩn thận đối đãi, dù sao mình biết Linh Đế sẽ chết tại Hà Tiến lúc trước!

"Lăng Sinh người dùng mưu gồm nhiều mặt, nếu là đối cho người ở vào trầm lập trường, lại nên như thế nào hành sự?" Linh Đế thân là thiên tử, tự nhiên rất rõ ngữ hạ chỉ đạo, Lưu Nghị đá tới bóng da bị hắn nhẹ nhàng một lời lại thích trở về! Hiện tại Lưu Nghị danh khí tuy lớn, có thể quan bất quá Yên quận quận trưởng, thủ hạ sĩ tốt tính cả Tây Viên bộ đội sở thuộc ở trong cũng bất quá vạn người, thế lực có thể nói nhỏ yếu, bất quá Linh Đế coi trọng chính là điểm này, loại người này lại càng dễ bồi dưỡng thành vì chính mình đồng chính! Vì thế bốc lên điểm hiểm ngược lại cũng đáng được.

Lưu Nghị lại nói tiếp tuy thuộc tại nội thân nhất hệ, có thể Linh Đế đối nội thân cái nhìn cùng Trương Hổ nhất trí, chỉ cần bọn họ vô pháp chân chính nắm giữ quân quyền liền vì hại không lớn, mà lại ít nhất hiện tại hắn cùng nội thân còn là mặt trận thống nhất. Còn có một chút trọng yếu là tự Lưu Nghị nhập Lạc Dương, Linh Đế rất nhiều chuyện đều trở nên thuận lợi, hắn cũng không cho là đây là trùng hợp, thiên tử nếu là thụ mệnh với thiên, tới tâm bên trong rất nhiều chuyện đều có số trời, khi đó thiên mệnh lực lượng tại mọi người trong nội tâm vẫn rất cường đại, cộng thêm Lưu Nghị trong cơ thể tông tộc huyết mạch! Nay sở có điều kiện tổng hợp một chỗ mới có thể khiến cho thiên tử đối với Lưu Nghị như vậy một cái nhân tài mới xuất hiện như thế tín nhiệm, thành thật với nhau!

"Bệ hạ nếu như muốn hỏi, kính xin trước thứ cho qua thần nói thẳng chi tội!" Lưu Nghị mở miệng nói, lão nhân ngài gia gấp như vậy để ta tỏ thái độ, không phải là lập tức liền muốn đối phó Đại Tướng Quân a? Kết quả này ta nên biết, người là không thể nào thành công, cũng đừng bả thiếu gia ta góp đi vào.

"Lăng Sinh cứ việc nói thẳng, trầm thứ cho người vô tội!" Linh Đế sáng khoái nói!

"Ta đại hán đến nay tựa như người nhuộm bệnh kéo dài, dẫn đầu ăn cháo, cùng thuốc lấy phục chi; đợi kia phủ bản điều hòa, hình thể dần dần an, sau đó dùng ăn thịt lấy bổ chi, mãnh dược lấy trị! Thi bệnh căn tan hết, người phải toàn bộ sống. Nếu không đợi khí mạch hòa hoãn, liền quảng lấy mãnh dược nồng, muốn tìm bảo an, thành lâm khó vậy. Bệ hạ muốn tìm trọng chấn, tất yếu đi trước nuôi trồng bản thân lực lượng, đợi tăng cường về sau có thể làm việc, bằng không e rằng khó nói hết toàn bộ công lao!" Lưu Nghị suy nghĩ hồi lâu, trước mắt tình hình năm Long Tiên Sinh có nhất đoạn văn chính là lúc này nói ra, này cũng may mà hắn đọc thuộc lòng Tam Quốc Diễn Nghĩa.

"Lăng Sinh nói như vậy thật là, trầm vẫn cần mãnh thêm suy tính một phen, hôm nay cùng Lăng Sinh một lời, trầm lòng rất an ủi! Người tới, truyền rượu và thức ăn!" Linh Đế nghe Lưu Nghị lần này lời nói trên mặt cũng không cái gì biểu thị, nói chuyện liền sai người đưa lên rượu và thức ăn, cùng Lưu Nghị uống xoàng mấy tôn mới khiến cho hắn lần doanh.

Trở về trên đường Lưu Nghị tâm tình rất là trầm trọng, nhìn Linh Đế lời mới vừa nói bộ dáng chỉ sợ hắn thật là có đối phó Đại Tướng Quân chi tâm, mà lại rất có thể sắp tới ở trong liền có hành động! Chính mình tuy mở miệng khuyên bảo, có thể thấy bệ hạ tình trạng chỉ sợ cũng nghe không vào, thực đến động thủ thời điểm chính mình lại nên như thế nào? Nếu như thiên tử chỉ kể thành công, Đại Tướng Quân Hà Tiến chết ở Linh Đế lúc trước, kia còn sẽ có đảng sau Đồng Trác vào kinh sư sao? Như vô loạn thế chính mình lý tưởng lại nên như thế nào thực hiện?

Như thiên tử chỉ kể không thành, Đại Tướng Quân chắc chắn phản kích, đến lúc đó lại hội không sẽ đem mình liên quan đến ở trong? Vậy được không bù mất, xem ra nhất định phải nghĩ cái vẹn toàn đôi bên kế sách, có thể tính đem an xuất? Lưu Nghị nhất thời không phải giải thích, chỉ có thể đợi trở về cùng Trương Hổ sau khi thương nghị làm tiếp so đo!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Tình thế hỗn loạn nảy sinh

Lưu Nghị xuất cung về sau trực tiếp về đến trong nhà, phái người đi mời Trương Hồ đến từ liền chính mình một người trong thư phòng tĩnh tọa, hiện tại hẳn có quá nhiều sự tình cần suy nghĩ! Lạc Dương hiện giờ hình thức được xưng tụng rắc rối phức tạp, một cái đi sai bước nhằm bị cuốn vào tràng kia trong gió lốc liền có thể là thịt nát xương tan kết quả. Hần lần này thuận lợi tiến nhập Tây Viên, vì bát giáo úy nhất, tại trong quân cũng dựng nên rất cao uy vọng, càng ngoài ý muốn đạt được Từ Hoảng như vậy một cái lương tướng, lại cùng Thái Diễm phải hài uyên minh, có thể nói việc này mục đích đã thuận lợi đạt tới, hẳn là suy tư kế thoát thân, nội thân ngoại thích đấu tranh cuối cùng kết quả đối với Lưu Nghị mà nói là cực kỳ có lợi, hẳn lại không muốn đi thay đổi gì.

Nhưng hôm nay Trương Triệu Nhị người đã đem hẳn coi như chính mình nhất phái, thiên tử hôm nay lại là loại thái độ này, xem ra bọn họ đối với Hà Tiến động thủ thời gian sẽ không dài. Đại Tướng Quân tay cầm quân quyền, như thế nào dễ dàng người, khẳng định phải trả giá thật lớn giá lớn, chính mình tới đây loạn thế là tới đánh cờ, tuyệt sẽ không để cho người khác với tư cách là quân cờ, dù cho người này là đương kim thiên tử cũng không được!

Như thế nào hành sự mới có thể làm cho mình tại cuộc phong ba này chỉ ở bên trong lấy được lớn nhất lợi ích, còn muốn không thể tổn thương bản thân, Lưu Nghị trong ý nghĩ chuyển qua lần lượt phương án, phải đến một hồi lại bị chính mình đã đảo, trong khoảng thời gian ngắn không khỏi có phần tiến thoái lưỡng nan ý tứ.

Lúc này một đôi nhẹ nhàng bàn tay nhỏ bé đập thượng phía sau lưng, rất có kỹ xảo ấn nhào nặn, trên lưng truyền đến từng đợt thoải mái cảm giác để cho Lưu Nghị thiếu chút nữa kêu ra tiếng, không cần phải nói tự nhiên là Thái Diễm. Nàng thấy tướng công sau khi về nhà liền vào thư phòng đóng cửa không ra, trong nội tâm biết Lưu Nghị nhất định là có phiền lòng sự tình, liền lặng lẽ đi đến thư phòng, cũng là Lưu Nghị suy nghĩ quá đầu nhập, cũng không phát hiện nàng đi đến. Nhìn xem ái lang sâu cau mày cùng suy nghĩ sâu xa biểu tình, trong nội tâm nàng không khỏi chính là một hồi thương tiếc, tướng công đại sự chính mình chưa hẳn giúp được việc vội vàng, lại có thể giúp hẳn thư giãn một tí.

"Ha ha, không nghĩ được ta Diễm Nhi còn có bồn sự này, thoải mái ta cái gì đều quên!" Một hai bàn tay to dè lại Thái Diễm trên vai đầu hai tay, Lưu Nghị đem Thái Diễm nắm ở trên gối, nhẹ giọng nói ra.

"Phu quân thích, Diễm Nhi liền mỗi ngày hầu hạ, phu quân người thế nhưng là có phiền lòng sự tình? Diễm Nhi tuy không hiểu các người nam nhi đại sự, có thể tướng công nói ra có thể hay không thoải mái một chút?" Nhìn xem Lưu Nghị hơi hiển gầy khuôn mặt, Thái Diễm liền nghĩ đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve, lại sợ thất lễ, có thể thăm dò một lúc sau được yêu quý lang cũng không kháng cự thậm chí có điểm hưởng thụ, liền cũng lớn mật lên.

"Vi phu ta hiện tại đang có một đại sự muốn quyết định, này rất có thể hội quan hệ đến chúng ta sau này sinh hoạt cùng với ta tiền đồ, bởi vậy vẫn còn có chút làm khó!" Thái Diễm loại này mờ ám để cho Lưu Nghị tâm tiên mười phần ám áp, cũng có thể cảm nhận được người ngọc đối với chính mình tình ý.

"Diễm Nhi phu quân là đương triều danh tướng anh hùng hào kiệt, mỗi lần trên đường phố thì nghe dân chúng nói về người danh tự sự tích đều là vui vẻ không thôi! Một việc khó gì có thể làm khó Diễm Nhi phu quân, Diễm Nhi chỉ cầu phu quân có thể bình an vì triều đình kiến công lập nghiệp." Thái Diễm ôn nhu nói.

"Người thấy đủ ta cũng không biết chân, ta Lưu Nghị đường đường nam nhi bảy thước, tự nhiên muốn cho nữ nhân ta tốt nhất sinh hoạt, Diễm Nhi liền chờ hưởng thụ a!" Nhìn xem Thái Diễm trong ánh mắt nồng đậm tình ý, Lưu Nghị chỉ cảm thấy lòng tin gấp trăm lần, kim lòng không được tại Thái Diễm trên mặt hôn một chút.

Ái ngờ thân mật mờ ám lại khiến cho Thái Diễm kịch liệt phản ứng, đúng là chủ động đưa lên môi thơm! Kia vô biên hương thông thuận mịn màng lập tức để cho Lưu Nghị say mê trong đó, tựa hồ quên tâm tiên tất cả phiền não. Đi qua mấy ngày nay ở chung, Thái Diễm cũng có thể rõ ràng cảm giác ra người nam nhân này khác người; không có thể gia công từ quần áo lụa là chi khí, cũng không có còn trẻ đặc chí hết sức lông bông, trừ hết sức ôn nhu đối đãi chính mình ra, vẫn đề mình ném đến cuộc đời này chưa bao giờ có cảm giác, đó chính là ngang hàng tôn trọng! Như vậy nam nhân có thể nào không cho nàng mê say, lúc này liền để cho nàng lập tức đã chết nàng cũng tuyệt không nguyện ý rời đi đáng chính mình phó thác cả đời nam nhân.

"Đông, đông!" Tiếng đập cửa vào lúc này hiển lộ như thế lỗi thời, Thái Diễm chấn kinh từ Lưu Nghị trên người đứng lên, trên mặt còn giữ kích tình về sau ửng đỏ.

"Không có việc gì, là Từ Tài, đi phao hai bình trà ngon tới, Từ Tài, vào đi!"

Trương Hồ đẩy cửa vào, tựa hồ cũng cảm nhận được trong không khí ái muội bầu không khí,

Rất có nghiền ngẫm đối với Lưu Nghị cười cười, khom mình hành lễ!

"Đây là trong nhà, không phải là trong phủ, đã nói với người bao nhiêu lần, không nên như thế!" Làm vì chính mình ngoài ý muốn đoạt được đại tài, lại là Ngọc nhi huynh trưởng, cộng thêm mấy năm này thổ lộ tình cảm, Trương Hồ tại Lưu Nghị trong suy nghĩ tựa như cùng huynh đệ đồng dạng, nếu như trong nhà, cần gì phải giữ lễ tiết?

"Chúa công, trên dưới chỉ lễ chính là đại nghĩa, há có thể nhẹ phé, Hồ tạ ơn chúa công!" Trương Hồ dù sao cũng là thời đại này người, đối với lễ tiết thấy rất nặng, cùng Lưu Nghị thân thích quan hệ ngược lại để cho hẳn tại điểm này thượng càng thêm thận trọng, trên dưới giữa tuyệt đối không thể có chỗ vượt qua.

"Toán, dù sao ta cũng nói người bất quá, hôm nay thỉnh Từ Tài đến đây có chuyện quan trọng thương lượng!" Lưu Nghị đối với cái này có chút bất đắc dĩ, Trương Hồ tướng mạo nho nhã, thế nhưng là tính cách lại là vô cùng kiên cường.

"Quán chủ công thần sắc, việc này ỏn thỏa không phải chuyện đùa, Hồ rủa tai lắng nghe!"

"Hôm nay thiên tử mời ta vào cung, đơn độc nghị sự; Từ Tài nói thiên tử đối nội thần ngoại thích thái độ quả nhiên không sai chút nào, kiên quyết nghe bệ hạ nói, đúng là khả năng ngắn hạn ở trong muốn đối với Đại Tướng Quân ra tay! Lấy hiện giờ tình thế, kiên quyết đang không biết nên như thế nào tự xử..." Lư Nghị cũng đem thiên tử hôm nay đối với chính mình nói cùng với chính mình đối đáp đều kỹ càng cùng Trương Hồ nói một lần.

"Ha ha, chúa công đối thiên tử nói chi hiện giờ đại hán giống như bệnh kéo dài người thật là lời bàn cao kiến, lập ý cặn kẽ, giải thích đặc biệt, cũng chính là trước mắt thiên tử thích hợp nhất chi kế, Hồ bội phục không thôi!" Trương Hồ cũng không trả lời Lư Nghị vấn đề, trái lại trước mồm miệng khích lệ Lư Nghị một phen.

"Từ Tài, người huynh đệ của ta đồng dạng, không cần giống như ngoại nhân đồng dạng a?" Lư Nghị rất là không lời, lời bàn cao kiến, đó là khẳng định, chỉ bất quá lão tử là sớm hai mươi năm trích dẫn năm Long Tiên Sinh.

"Bất quá nếu là thiên tử có ý đó, chúa công lại có thể trợ giúp! Lấy trước mắt trong kinh tình thế, như thiên tử thực liên hợp nội thần đối với Đại Tướng Quân ra tay, ngược lại là phần thắng khá lớn, chúa công chỗ buồn lo Đại Tướng Quân chi quay giáo một kích chủ yếu là còn chưa thấy rõ trong triều thanh lư lão thần lực lượng! Những người này tại triều không cảm quyền đều có cực cao danh vọng, chỉ cần bọn họ duy trì thiên tử, có thể nói là tất thắng kết quả, mà thiên tử đã như vậy đối với chúa công ý bảo, cũng nhất định là đã được thanh lư nhất phái duy trì." Trương Hồ chậm rãi nói.

"Nguyên lai như thế, Từ Tài quả nhiên lợi hại, trách không được bệ hạ một bức đã tính trước bộ dáng! Bất quá ta trong nội tâm thủy chung cảm thấy cử động lần này không ỏn, lại khó có thể nói rõ!" Lư Nghị mở miệng nói, trong lịch sử tuyệt không việc này, ngược lại là Linh Đế băng hà mười thường tùy tùng dẫn Đại Tướng Quân vào cung giết tới.

"Thuần túy lấy sách lược luận, chúa công đối thiên tử sở tiến nói như vậy mới là thượng sách, cần phải hao phí thời gian, thiên tử nếu một khi nắm quyền! Có thể dùng phương pháp này, cho dù Đại Tướng Quân đền tội, bệ hạ cũng chưa chắc có thể thu hết kia quyền. Không nói trước Đại Tướng Quân vừa đi nội thần cùng thanh lư giữa sẽ tái khởi phân tranh, ta Đại Hán Triều chính mục nát đã lâu, triều đình đối với địa phương thượng khống chế xa không đủ đắc lực, thiên tử như thế đối phó cận thần, tất hán nhân tâm, không thể nói trước chính là loạn cực điểm bắt đầu, cùng chúa công lại là vô hại. Ngược lại thiên tử nếu thật dùng chúa công chi kế, trước ỏn định địa phương, hạ lấy trị hoãn thuốc, đợi trăm ỏn sau lại lấy thế sét đánh lôi đình quét ngang nội thần ngoại thích Tắc Thiên hạ khả định, chỉ bất quá đến lúc đó chúa công chi tài sợ là khó có thể thi triển!"

"Ha ha ha ha, nếu không phải Từ Tài điểm tỉnh, kiên quyết giống đang ở trong mộng, liền theo Từ Tài nói như vậy làm việc, nghĩ đến liền mấy ngày nay tất sẽ có tin tức!" Nghe Trương Hồ lần này kéo tợ quét kén phân tích, phân loạn tình thế cũng ở Lư Nghị trước mắt rõ ràng, trách không được có cái gì "Ngọa long tiểu phụng hoàng, phải một có thể an thiên hạ." Mà nói, bên người có như vậy một cái cực kỳ chiến lược ánh mắt mưu sĩ, đối với mình nghiệp lớn sở có thể tạo được tác dụng vô pháp đánh giá, Lư Nghị trong nội tâm vẫn còn ở cười chính mình cho thiên tử hiến kế thiếu chút nữa liền cho mình đào hố, may mắn nhìn thiên tử thần sắc hán ý kiến chắc có lẽ không bị tiếp thu!

"Chúa công cao kiến, bất quá vẫn cần phải người tường dò xét Đại Tướng Quân động tĩnh, Hồ không tin hán đối thiên tử gây nên không có phát giác, hán là cũng sẽ có điều động tác!" Trương Hồ lãnh tỉnh lời nói.

Mấy ngày sau đó, Lư Nghị đều đang đợi thiên tử cùng trưng Triệu Nhị người chỗ động tĩnh, ai ngờ thiên tử cũng không lại gọi hán vào cung, trưng Triệu Nhị người cũng là trầm tĩnh! Trong nội cung lại là truyền ra một cái làm cho người chấn kinh tin tức, thiên tử bệnh tình nguy kịch! Truyền tới Lư Nghị trong tai thời điểm lòng hán đầu lại có minh ngộ, trong lịch sử mà nói Linh Đế băng hà, vẫn chưa có chết bởi vì, chẳng lẽ là Đại Tướng Quân xuất thủ? Quyền lực đấu tranh là dùng bất cứ thủ đoạn tội tệt nào, như quả thật là Hà Tiến bắt đầu phản kích, chiêu thức ấy chính là lớn tiếng dọa người, có thể đoán được đằng sau Thành Lạc Dương đích thị là thay đổi bất ngờ, mà chính mình thì muốn càng thêm cẩn thận hành sự.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Du ngư không liên hệ

Lần này thiên tử bệnh tình tới mãnh liệt vô cùng, từ khi truyền ra bị bệnh tin tức bắt đầu không mấy ngày nữa thời gian chính là quân y bó tay, khó có Hồi Xuân chi thuật. Lúc này vây quanh hoàng quyền tranh đoạt càng ngày càng nghiêm trọng, tiêu điểm liền tại lập ai là Thái Tử, thì Linh Đế có từ hai người, vừa là gi sinh ra chi Lư Biện, vừa là Vương Mỹ người sinh ra chi Lư Hiệp, Lư Biện mặc dù là dài chừng Linh Đế trong nội tâm thiên vị Lư Hiệp, vì vậy Thái Tử một chuyện cho đến hôm nay riêng là không quyết! Tại người kế thừa vấn đề, gi cùng Hà Tiến bao gồm thanh lư lão thần trên cơ bản đều là loại ý công từ biện, mà nội thần nhất hệ thì là duy trì công từ Hiệp.

Lão thiên gia tựa hồ cũng phải ở thời điểm này tới tiếp cận thủ, hơn phân nửa lắng lại khỏi nghĩa Khăn Vàng lại lần nữa bạo phát, có thể là Lư Nghị này tiểu Hồ Điệp nguyên nhân, hán là đã chết trận Hoàng Cân danh soái Ba Tài trước đây cũng không chết trận, lần này ti lệ gần mười vạn sĩ tốt tiến sát Toánh Xuyên, cùng Chu tuyền đại chiến liên tràng, đều đều chiến thắng, Chu tuyền rơi vào đường cùng lui giữ Trường Xã, hướng triều đình thỉnh cầu viện

binh! Hoàng Cân Ba Suất nhất thời uy danh đại chấn, trong ngoài trao sắc thuốc phía dưới Đại Hán vương triều càng hiển báp bênh!

Hôm nay triều nghị chủ yếu chính là loạn quân sự tình, Ba Tài tại Toánh Xuyên nghỉ ngơi dưỡng sức, lại có mưu Lạc Dương hình dạng, Chu tuyền đã mấy lần phái người đến đây cầu viện, bất luận trong triều như thế nào tranh luận, trước mắt trấn áp Hoàng Cân mới là trọng yếu nhất! Tại điểm này thượng nội thần ngoại thích cũng không tranh chấp!

Lần này triều nghị, Linh Đế bệnh nặng không thể lâm triều, chủ trì người chính là Đại Tướng Quân Hà Tiến cùng Tây Viên thượng trường quân đội úy Kiên Thạc. Lần này thiên tử bệnh tình nguy kịch về sau duy nhất chiều đi mặt thụ tủy cơ hành động người lại cũng không phải là Trương Nhượng Triệu Trung, mà là Kiên Thạc, Tây Viên tình nhuệ trên tay, sâu sắc tăng cường hân quyền nói chuyện, đương nhiên cũng ở mười thường tùy tùng bên trong dưới chôn tai hoạ ngầm, đây là nói sau.

"Đại Tướng Quân, Kiên đại nhân, Công Vi huynh đã mấy lần đến đây cầu viện, nghĩ đến tình thế đã là cực kỳ nguy cơ! Kia Hoàng Cân thủ lãnh đạo tặc Ba Tài tình thông thao lược, lần trước Công Vi huynh có thể chiến thắng, hơn phân nửa vẫn bởi vì thủ hạ tâm tư khác nhau, hiện giờ một thân ngọc đầu trở lại, hiệp chúng hơn mười vạn, thanh thế to lớn! Thiên lúc này bệ hạ không thể trông coi công việc, kính xin hai vị đại nhân nhanh chóng làm quyết đoán, phát binh đòi lại, giá trị bất tài, thân là đại hán lão thần, nguyện lãnh binh đi đến." Nói chuyện chính là phái Trung Lang tướng Lư Thực, từ khi Hoàng Cân loạn định về sau hắn đã bị quăng để đó không dùng tán, nhưng dù sao là tâm hệ đại hán xã tắc, cộng thêm cùng Chu tuyền quan hệ cá nhân rất tốt, liền cùng triều nghị bên trong cái thứ nhất mở miệng thỉnh cầu lãnh binh.

"Lư Trung Lang không hổ là ta đại hán danh tướng, Hà mỗ bội phục! Từ Lư Đại Nhân dẫn quân đi đến tương trợ Hoàng Phủ tướng quân chính là không có hai nhân tuyền!" Lúc này Ba Tài uy danh đang long, Lư Thực cử động lần này chính là từ công nghĩa, Hà Tiến thấy hân chờ lệnh cũng là trong nội tâm rất mừng, cố mở miệng nói, đồng thời nhìn Kiên Thạc.

"Đại Tướng Quân nói như vậy là, đương trong triều, Lư Trung Lang thật là thí sinh tốt nhất!" Việc này sự việc liên quan đại hán hưng vong, trực tiếp quan hệ đến chính mình bản thân lợi ích, Kiên Thạc mới có thể mười phần khó được cùng Hà Tiến cái nhìn nhất trí, trước mắt trong triều luận danh vọng sợ cũng chỉ có Lư Thực cùng Hoàng Phủ Tung có thể đảm nhận trong lúc đảm nhiệm, bất quá Lạc Dương trọng địa không thể không có Đại Tướng phòng vệ, Lư Thực biến thành thí sinh tốt nhất.

"Lần này Ba Tặc thanh thế to lớn, có hơn mười vạn đội ngũ, Toánh Xuyên đã toàn bộ tuyển thất thủ, Chu Tướng quân đóng quân Trường Xã, thủ hạ sĩ tốt bất quá ba bốn vạn người! Nay còn không chỉ Ba Tặc một chỗ, Hắc Sơn, Bạch Ba đều có dị động, vội vàng giữa thực khó triệu tập đội ngũ, Hà mỗ chỉ có thể cùng Lư Trung Lang hai vạn bộ tốt, một ngàn kỵ quân. Như thế e rằng thực lực chưa đủ, còn thỉnh Kiên đại nhân tại Tây Viên trong quân lại điều mấy doanh quân sĩ tạm về Lư Trung Lang thống lĩnh, lấy sách vạn toàn!" Triều nghị lúc trước Hà Tiến đã từng cùng thủ hạ thương nghị qua việc này, không như thế khó có thể cùng Hoàng Cân quân chống đỡ. Mà lại cử động lần này chính là nhất cử lưỡng tiện, Kiên Thạc hiện tại quyền uy ngày thịnh, thiên tử bệnh nặng chiều hân mặt nghị e rằng đích thị là để cho hắn duy trì hoàng tử Hiệp, nếu không phải Hoàng Cân thế lên, e rằng Hà Tiến cùng hắn đã sớm khó có thể tương dung! Kiên Thạc chỗ dựa lớn nhất liền tại Tây Viên, đem chi điều tra thứ nhất có thể gia tăng đối phó Hoàng Cân phần thắng, thứ hai cũng là Điều Hồ Ly Sơn, một khi chiến sự tiền tuyến hòa hoãn Hà Tiến là được liền người kế thừa sự tình gây chiến! Đại Tướng Quân tay này dựa thế thật là đa mưu túc trí.

"Này. . . Đại Tướng Quân nói thật là, Kiên mỗ liền phái Viên giáo úy cùng Thuần Vu giáo úy hai người ti lệ hai doanh tướng sĩ trợ Lư Trung Lang phá tặc!" Kiên Thạc há có thể không rõ Hà Tiến tâm tư, bất quá sự thật xác thực giống như Hà Tiến theo như lời, hắn không phải binh là không thể nào, bất quá tại đây nhân tuyền thượng hân cũng tự nhiên muốn lưu lại chính mình tâm phúc mà phái ra cùng Hà Tiến gần tương đương Viên Thiệu, Thuần Vu Quỳnh hai người.

"Hào, Kiên đại nhân quả nhiên trung tâm vì nước, bất quá người này tay phương diện tựa hồ có đáng thương thảo chỗ, là lấy tặc, tự nhiên muốn xuất động quân ta tình nhuệ! Tây Viên chư doanh bên trong bất luận chiến lực và sĩ tốt thao luyện đều lấy Lư Nghị Lư Lăng Sinh vì tối, mà lại Lăng Sinh cùng Lư Trung Lang cũng là cố nhân, nghĩ đến hợp tác giữa đích thị là ăn ý! Càng thêm Lăng Sinh dũng mãnh, có tiếng danh truyền bá cùng tặc, hân mới là lần đi tốt nhất người, không biết Kiên đại nhân vì sao không đề cập tới?" Hà Tiến nói xong nhìn Lư Thực nhất nhãn.

Lư Thực cùng Hà Tiến cũng không thân cận, bất quá lần này chờ lệnh vốn là một lòng vì công, cộng thêm đối với Lư Nghị mười phần thương thức, vì vậy đối với Hà Tiến thuyết pháp hân cũng cảm tán thành thái độ.

"Kiên đại nhân, Đại Tướng Quân nói không chênh lệch, Lăng Sinh thật là thí sinh tốt nhất, năm đó cùng Hoàng Cân tác chiến, Lăng Sinh Bách Chiến Bách Thắng, kẻ trộm sâu sợ chi!" Hà Tiến nói xong Lư Thực cũng mở miệng đạo

"Đại Tướng Quân, Lư Đại Nhân nói đều là, ta lại sao không biết Lăng Sinh dũng quan tam quân? Chỉ là Tây Viên quân bảo vệ xung quanh kinh đô và vùng lân cận, thân phụ thiên tử an nguy, Kiên mỗ không thể không thỏa đáng cân nhắc, mà lại Lăng Sinh cực phải thiên tử yêu thích, bệ hạ hiện nay như thế, Lăng Sinh không nên rời kinh!" Kiên Thạc có thể nào không biết Lư Nghị bộ đội sở thuộc chiến lực tối cường? Cũng là bởi vì như thế hân mới chịu bả Lư Nghị giữ ở bên người, với tư cách là cùng Hà Tiến đánh nhau chủ yếu thế đánh bạc, mặc dù thấy Hà Tiến cùng Lư Thực ý kiến tương đồng, nhưng nghĩ ra ngôn từ chối nhả nhận.

"Đã như vậy, Lăng Sinh càng thêm ứng theo Lư Trung Lang tiến đến, lấy tặc xây dựng công lao, nhằm báo ơn thiên tử thánh ý! Kiên đại nhân, nếu là lần này Lư Trung Lang tiến đến lại giao chiến bất lợi ta đại hán đã có thể nguy vậy, là cố chắc chắn toàn lực ứng phó, còn thỉnh Kiên đại nhân minh giám!" Hà Tiến lời nói được rất khách khí, có thể trong đó hàm nghĩa lại làm cho Kiên Thạc vô pháp phản bác, chỉ có thể bắt đầu gật đầu đồng ý.

"Vốn ban đầu, Lăng Sinh, kia liền từ hai người các người hộ tống Lư Trung Lang cùng nhau đi tới, trận chiến này phải tất yếu đại phá tặc Bình, lấy cường tráng quân ta thanh thế!" Như là đã vô pháp ngăn cản, vậy liền đem cùng người gần nhất Viên Thiệu cùng nhau điều đi, lấy cân đối xu thế! Gần nhất kia Tào Mạnh Đức cùng ta đi được có phần gần, người này tổ tiên chính là hoạn thần, ứng so với Lư Nghị còn tốt hơn lời kéo, một thân luyện tập chi sĩ tốt cũng không tại Lư Nghị phía dưới! Cộng thêm chi cần phía trước chiến sự nhất định, là được sớm khiến Lư Lăng Sinh hồi kinh! Kiên Thạc làm ra quyết định này cũng là trong đầu tranh đấu nửa ngày.

"Mặt tướng nguyên theo Lư Trung Lang phá tặc!" Hai người đều là tiến lên một bước, lớn tiếng nói. Lư Nghị lúc này trong nội tâm thể nhưng là vui cười mở lời, hẳn không thể ôm Hà Tiến Kiên Thạc hảo hảo hôn vào máy ngum, hẳn đang tại làm khó như thế nào rời khỏi chỗ thị phi này, cơ hội lại tự động đến trước mặt.

"Hảo, hiện tại quân tình như lửa, hai người các ngươi lập tức trở về chinh đồn binh mã, sau đó đến Lư Trung Lang vị trí tụ hợp, hôm nay muốn Binh phát Trường Xã." Hà Tiến vội vàng rên sắt khi còn nóng.

Nhìn xem Lư Thực cùng Viên Lư Tam người hướng đi ra ngoài điện, Hà Tiến không khỏi nhìn qua Kiên Thạc mỉm cười, Kiên Thạc cũng là khuôn mặt tươi cười đón chào, chỉ là này nhìn như vui vẻ trong tươi cười đang lúc tựa hồ lại cất dấu cái gì.

Đối với Lư Nghị mà nói, lần này xuất binh có thể cũng không phải chuyện xấu, thứ nhất tránh được khai mở trong kinh thành người chết ta sống đang tranh giành; thứ hai có thể thừa cơ đem bộ đội sở thuộc đội ngũ mang ra, hành sự tùy theo hoàn cảnh; ba người lần đi sở chiến chỉ Hoàng Cân sĩ tốt đều là tinh nhuệ, chính mình đội ngũ nói không chừng lại có thể từ ở bên trong lấy được mở rộng! Hôm nay qua đi, chính mình chắc có lẽ không lại lần Lạc Dương, lấy sau thiên hạ đem hãm vào loạn cục, sẽ không có ... nữa người có thể sai khiến chính mình! Đương nhiên Thái Diễm cùng Tiên Nhi hẳn cũng muốn tuyển chọn thời cơ để cho thiên tai nghĩ cách mang nàng nhóm tổng xuất Lạc Dương, bằng không chính mình tất chịu can tay,

Một khi nghĩ vậy thứ yếu tiến đến địa phương, Lư Nghị tâm tình cũng không phải là hảo, nơi đó là hẳn không đại tài xuất rất nhiều Toánh Xuyên, mà lại Tào Tháo lần này không có đồng hành, đây chẳng phải là nói. . . Lư Nghị trong đầu lại hiển hiện ra một đồng như sấm bên tai danh tự, những người kia phảng phất liền đứng ở trước mặt hắn, đối với hắn xưng hô chúa công!

"Lăng Sinh, chuyện gì nghĩ đến như thế nhập thần?" Lư Thực nhìn xem này Lư Nghị tự xuất cung cửa về sau liền một mực như có điều suy nghĩ, hiện tại đứng là trên mặt hiển hiện nụ cười quỷ dị, không khỏi hỏi.

"Ách, lần này tiến đến cùng tặc giao chiến, liên quan trọng đại, mặt tướng đang tại tường tư đối sách." Bị Lư Thực một lời bừng tỉnh, Lư Nghị vội vàng qua loa tắc trách đi qua.

Đêm đó, Lư Thực suất lĩnh Lư Nghị Viên Thiệu Nhị doanh ở trong hơn ba vạn quân Hán trong đêm xuất phát, chạy gấp Trường Xã, Lư Nghị dưới trướng sĩ tốt nhóm không khỏi xoa tay, khổ luyện mấy tháng vì chính là hôm nay, có tướng quân cùng Trương Tiên Sinh thống lĩnh bọn họ nhất định giết địch xây dựng công lao!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Mưu định mà động

Lư Thực chinh đồn quân ngựa, cùng Lư Nghị Viên Thiệu hợp Binh một chỗ, đi suốt đêm hướng Trường Xã. Cứu binh như cứu hỏa, Chu Tuyền liên tục mấy lần cầu viện, tình thế nên cực kỳ nguy cấp, Lư Thực chính là đại hán danh tướng, không phải không biết này lý! Trên đường cùng hai người ngăn người sau khi thương nghị vẫn cảm thấy đại quân hành trình quá trì hoãn, liền để cho Lư Nghị suất quân đi trước, cũng đem toàn quân ngựa tiếp cận làm 2000 số lượng giao cho Lư Nghị.

Kỳ thật đối với khôi nghĩa Khăn Vàng quân, Lư Nghị ngay từ đầu thời điểm vẫn có chút đồng tình, chung quy hẳn ở phía sau thể sở thu giáo dục để cho hắn cho rằng kia chẳng qua là một đám đến bước đường cùng nông dân! Có thể là mình đi tới nơi này cái loạn thế, cũng không thể chỉ là với tư cách là một cái quần áo lụa là tầm thường cuộc đời này, thảo phạt Hoàng Cân chính là hắn vớt chính trị vốn liếng thời cơ tốt nhất, muốn tất cả với tư cách là, muốn dương oai loạn thế, lòng dạ đàn bà chính là địch nhân lớn nhất, đối với cái này Lư Nghị là có thể nghĩ đến thông.

Trên chiến trường, Lư Nghị chân chính biết sách vở thượng cùng chân thực bên trong thật sự là có khác nhau một trời một vực, trên chiến trường người không giết người người liền giết người, không có một tia tình cảm có thể giảng, Hoàng Cân quân cũng không phải là hắn trong tưởng tượng như vậy, chiến trường rèn luyện khiến cho Lư Nghị tâm địa dần dần nguội lạnh, đây cũng là hắn tới đây thể về sau lần đầu tiên lột xác, để cho hắn có lạng bạt loạn thế cơ bản nhất điều kiện.

Đối với Hoàng Cân quân chiến lược, Lư Nghị thủy chung không dám lấy lòng, đại đa số dưới tình huống còn là lấy nhiều vì thắng, chính là này thanh danh có phần lấy Ba Tài cũng ở Lư Nghị thủ hạ đã ăn đau khổ, có thể nói hẳn lòng tin là xây dựng tại một lần lại một lần thắng lợi phía trên, cực kỳ ổn định. Đương nhiên hắn cũng sẽ không bởi vậy đi khinh thường đối thủ, chiến trường nhất là vô tình chi địa, bất kỳ một cái nào nhỏ nhất sai lầm cũng sẽ để cho người có tai họa ngập đầu, lòng tin là lòng tin, Lư Nghị cũng sẽ không đi khinh thường bất kể đối thủ nào, "Sư từ vô thổ, cũng dùng toàn lực", hướng chỉ Ba Tài chung quy tình thông binh nghiệp sự tình, binh pháp tinh thực, nếu không phải thủ hạ phần lớn là đám ô hợp lời ngược lại thành vì kinh địch, nhìn Chu Tuyền hiện tại tình cảnh đã biết người này bất phàm.

Lưu Nghị sở thân luyện này doanh sĩ tốt cường hãn cũng ở đây lần hành quân gấp ở bên trong lấy được nhất định thể hiện, tự Lạc Dương sau khi xuất phát, tại lớn nhất hạn độ chiếu cố Mã Lực điều kiện tiên quyết bắt quá hai ngày một đêm, Lưu Nghị bộ đội sở thuộc liền đến cự ly Trường Xã chưa đủ ba mươi dặm chỗ.

Lúc này Lưu Nghị không hề liều lĩnh, mà là trước hết để cho sĩ tốt tu chỉnh, cũng nhanh chóng phái ra hơn mười đầu cười, đi đến tìm hiểu chiến trường tình huống! Kẻ làm tướng đương có biết địch chi rõ ràng, chính mình lao sư tập kích xa, mặc dù không nói là nỗ lực hết đà nhưng dù sao có tồn tại chiến lực, không thêm tu chỉnh, quyết không có thể nhẹ trên chiến trường.

Không bao lâu đầu cười liền có hồi báo, nói Ba Tài sở lĩnh chi Hoàng Cân sĩ tốt ước chừng mười vạn chi chúng, lúc này đã Bình lâm Trường Xã dưới thành, đang tại công thành! Xem ra này Ba Tài xác thực danh bất hư truyền, biết Chu Tuyên chắc chắn chuyển lấy viện binh, bởi vậy cũng không cho hấn thử đốc cơ hội, hiệp tấn thẳng chi uy suất quân tấn công mạnh Trường Xã, ý muốn nhất cử công thành, mà quân Hán sĩ khí sa sút, thủ thế khó khăn!

Lúc này Lưu Nghị trong đại tướng Dương Minh, Từ Hoảng, Lý Thiết Ngưu đều mấy cái quân hầu, tính cả một chỗ đến đây Trương Hồ đang tại lắng nghe đầu cười truyền đến kỹ càng chiến báo.

"Tướng quân, này Ba Tài quả nhiên không hổ là biết Binh danh tiếng, càng thêm quân địch thế lớn, sợ Chu Tướng quân chưa hấn có thể lâu thủ, như Trường Xã thất thủ thì quân ta nguy vậy, thỉnh tướng quân hoà tốc hướng viện binh." Dương Minh lúc này vẻ mặt thần sắc lo lắng, nghe đầu cười báo lại Hoàng Cân quân thế công cực thịnh, mà lại nhiều chuẩn bị bố đước, xem ra tới nay còn có thể thừa dịp lúc ban đêm công thành, rất có nhất cử bất lại Trường Xã đáng đáp.

"Dương Quân hầu lời ấy hình như có chỗ không ổn, Ba Tài là tinh thông binh pháp, chính là công thành thời điểm cũng sẽ có điều phòng bị, dưới tướng hấn có mười vạn đại quân, quân ta cũng bất quá chỉ là 2000 chi chúng, chúng quả cách xa, không có khả năng liều mạng!" Lưu Nghị nghe vậy về sau cũng không ra, chỉ là ánh mắt nhìn hướng Từ Hoảng, mỗi lần lâm chiến thời điểm, hấn cũng sẽ để cho dưới tướng đầy đủ biểu hiện, này đối với bọn họ phát triển là cực có lợi, Từ Hoảng biết đây là để mình phát biểu ý kiến, trầm tư sau một lát mở miệng đạo

"Công Minh nói như vậy ta chẳng phải biết, chỉ là hiện giờ Trường Xã nguy như chồng trứng, một khi thành phá, hậu quả không thể tưởng tượng nổi, án cước trình toán, Lư Đại Nhân viện quân nhanh nhất cũng phải hai ngày sau mới có thể tới đây! Quân ta lúc này nếu không hướng viện binh, chẳng phải là sợ địch?" Dương Minh nói tiếp, hấn cũng kinh nghiệm sa trường người, nói đều cũng có là sự thật, Từ Hoảng trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể đáp lại.

"Tướng quân người đừng xem ta, ta Thiết Ngưu là người thô hào, tướng quân nói như thế nào, ta liền như thế nào làm,

Ta có thể nghĩ không ra cái gì cơ mưu?" Nhìn xem Lưu Nghị ánh mắt lại quét về phía chính mình, Lý Thiết Ngưu lớn tiếng nói, hấn có thể vì quân hầu chức tước cả võ nghệ tinh thực, tính cách hào sảng, vì sĩ tốt sở đối với kính, nói cái gì trí kế tuyệt không phải sở trường của hấn, bởi vậy nói rất là thần nhiên!

Để cho thủ hạ tướng quân đội đầy đủ phát huy tài năng, cứ nói chính mình ý kiến chính là Lưu Nghị đi đến đời này một cái thói quen, một người thế nào dạng cũng không thể chu đáo, nghe các phương diện ý kiến liền cực kỳ trọng yếu, đương nhiên nên lựa chọn thì Lưu Nghị tuyệt đối sẽ không do dự.

"Từ Tài có gì giải thích?" Thấy Trương Hồ một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng, Lưu Nghị trong lòng tức giận, hấn kỳ thật trong nội tâm đã có lập kế hoạch, đoán chừng lấy Trương Hồ đối với hấn quen thuộc trình độ khẳng định đã sớm nhìn ra, có thể người này chính là không ra ngược lại là nhận người hấn! Lưu Nghị cũng muốn ở trước mặt thủ hạ dụng nên cấp cao nhất quân sư uy vọng, liền mở miệng hỏi.

"Vương Quân hầu cùng Công Minh nói đều đang, Trường Xã như thất thủ thì quân tâm chấn động, Ba Tài lại hiệp đại thắng chi uy chính là Lư Trung Lang đi đến cũng khó có thể ứng phó, bởi vậy quân ta phải hướng viện binh! Mà Ba Tài người này riêng có quân lực, quân ta chung quy nhân số quá ít, việc này nhất định phải rất nặng, bằng không chính là thiêu thân lao đầu vào lửa, không chỉ nan giải Trường Xã chi vậy, còn muốn đem chính mình góp đi vào!" Trương Hồ ung dung đạo

"Trương Tiên Sinh, người này không phải là cái gì cũng không nói sao?" Liền Lý Thiết Ngưu đều nghe ra Trương Hồ lời này không có bất kỳ chân thực ý nghĩa, không cần nói Dương Minh cùng Từ Hoảng, chỉ có Lưu Nghị biết đây chính là hấn luôn luôn cái gọi là danh sĩ phong phạm, dù sao có Thiết Ngưu đặt câu hỏi, chính mình dứt khoát không làm ngôn ngữ.

"Thiết Ngưu không nên gấp quá, Chu Tướng quân chính là ta đại hấn danh tướng, há lại hạ người vô năng, mặc dù qua tân bại có thể thủ hạ còn có mấy vạn tướng sĩ, càng có thành trì trên tay, Ba Tài thanh thế tuy lớn có thể một trong vòng hai ngày nghĩ phá thành không khác nói chuyện hoang đường viễn vông! Hoàng Cân quân không sở trường thao luyện, công thành lại càng là không kia sở trường, bất quá này Ba Tài ngược lại phải, nghĩ ra cái đêm công thành trì phương pháp, như thế mặc dù không thể giảm bớt thương vong, lại có thể gia tăng thủ thành sĩ tốt chi áp lực, có phần vẫn có thể xem là cử chỉ sáng suốt! Nhưng hôm nay quân ta vừa đến, hấn nếu là còn muốn ban đêm công thành, liền có thể để cho hấn tại đây Trường Xã dưới thành bại thượng một hồi!" Trương Hồ khẽ cười nói.

"Trương Tiên Sinh có lời gì không thể một chút nói xong? Thực gấp chết người đấy!" Lúc này liền Từ Hoảng cũng nhịn không được, mở miệng thúc giục, chỉ có Lưu Nghị trong nội tâm cười thầm, các người cũng ném đến lão tử cảm giác.

"Kẻ làm tướng phải tránh vội vàng xao động, nhất là đại chiến trước mắt, còn muốn trầm ổn như núi, tâm tình ôn hoà! Công Minh người sụp đổ thật chặt, nhìn xem tướng quân người liền biết tại hạ lời nói không ngoa!"

"Tiên sinh giáo huấn là, Hoảng thụ giáo!" Từ Hoảng nghe vậy không khỏi sửng sốt, bất quá lập tức phát hiện trong đại tướng mình cùng Thiết Ngưu nhất là khản trương, Dương Minh liền so với chính mình hai người muốn trầm ổn rất nhiều, Lưu Nghị cùng Trương Hồ cũng đều là một bộ phong phạm văn khinh bộ dáng, tâm tiền giống như có điều ngộ ra!

"Từ Tài người còn là nói mau a, mấy ngày nay chạy đi vất vả, nói xong nhanh chóng nghỉ ngơi!" Trương Hổ cùng Lưu Nghị nhìn Từ Hoàng biểu hiện trong ánh mắt đều có vẻ vui mừng, Lưu Nghị cũng mở miệng đạo:

Nghe Lưu Nghị nói chuyện ý tứ đúng là khẳng định đêm nay sẽ không phát binh, cái này tính cả Dương Minh ở trong đều có ăn chút gì kinh sợ, Từ Hoàng trong nội tâm lại càng là kinh nghi bất định, chỉ là vừa bị Trương Hổ nói qua, không liền mở miệng!

"Ha ha, sớm biết chúa công đã có lập kế hoạch, Vương Quân hầu, Công Minh Thiết Ngưu. Hoàng Cân quân nhân số tuy nhiều có thể ít qua thao luyện, như thế cũng chỉ có thể thuận thế thực hiện lại không thể nghịch thế mà động! Quân ta tuy là tình nhuệ, có thể ở xa tới mỗi một, chiến lược có tổn hại, không lịch sự nghỉ ngơi và hồi phục khó có thể thi triển hết toàn lực. Ta đoán Ba Tài tối nay định công không được Trường Xã, chúng ta chỉ cần mảnh dò xét tin tức, mệnh sĩ tốt sinh ra sớm an giấc khôi phục thể lực, đợi ngày mai rạng sáng quân địch mỗi một thời điểm cấp cho lời đình một kích, tất thu hiệu quả đặc biệt! Chỉ là tối nay còn phải tăng cường cảnh giới, không thể để cho quân địch thám tử phát hiện quân ta tung tích." Trương Hổ chậm rãi lời nói.

"Tiên sinh quả nhiên cao kiến, chúng ta tất y kế hành sự!" Ba người nghe xong mới bừng tỉnh đại ngộ, như thế thật là tốt nhất chiến pháp, trong nội tâm đối với Trương Hổ lại càng là bội phục.

"Hảo, lập tức thông lệnh toàn quân, tập thể nghỉ ngơi, phái ra đều cười không ngừng tìm hiểu Trường Xã tin tức, Từ Tài, tối nay liền vất vả người, Dương Minh, Công Minh, Thiết Ngưu, ngày mai canh bốn liền Ra! Ba Tài, ta Lưu Lăng Sinh nhưng là phải cực kỳ đưa người một phần lễ gặp mặt!" Lưu Nghị quả quyết nói.

"Ân!" Mấy người đều là khom người lĩnh mệnh! Về mặt chờ mong thần sắc.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Thế không thể đỡ

Lưu Nghị suất lĩnh 2000 kỵ quân đêm tối gấp rút tiếp viện Trường Xã, đến về sau lại là án binh bất động, ý đang chọn chọn tốt nhất xuất binh thời cơ, mà lúc này tại Trường Xã thành bên trong quân Hán tạm thời trụ sở, phải Trung Lang tướng Chu Tuấn dưới trướng cũng đã có người phát hiện Ba Tài quân khác thường tâm thường cử động .

"Tướng quân, kia Ba Tài nổi điên tổ chức đội ngũ cùng ban đêm công thành, tựa hồ không biết như thế chắc chắn tăng lớn thương vong, như thế chính là Hoàng Cân danh tướng sao?" Một vị giáo úy bộ dáng trang phục người đang tại đối với Chu Tuấn bẩm báo quân tình, trong lời nói đối với Ba Tài thừa dịp lúc ban đêm công thành tựa hồ có phần khinh thường.

"Chính Phương, này chính là Ba Tài lợi hại địa phương, Hoàng Cân sĩ tốt tuy người đông thể mạnh có thể thao luyện chưa đủ, chiến sự thuận lợi thì chiến lược mười phần, chỉ khi nào có chỗ không thuận tiện đem lập tức hạ thấp rất nhiều! Mấy ngày trước đây Ba Tài cùng ta quân giao chiến liên tiếp chiến thắng, người này thật là trên quân sự ít có người mới, vì vậy lão phu mới triệt thoái phía sau Trường Xã, thứ nhất chờ đợi triều đình viện binh, thứ hai cũng là tại hao tổn hân nhuệ khí." Kia bẩm báo người chính là Chu Tuấn dưới trướng khen thưởng quân đội úy Lý Tân Lý Chính phương, cũng là lâu theo Chu Tuấn đánh Đông dẹp Bắc, phải Trung Lang tướng thấy hân tựa hồ đối với Ba Tài có khinh thường ý tứ, lập tức biểu diễn điềm tĩnh.

"Tướng quân nói là, nhưng này ban đêm công thành chẳng lẽ không phải trò đùa? Vừa rồi ta cùng với trên thành dò xét, những cái kia Hoàng Cân sĩ tốt nhiều có bán thân trượt chân rớt xuống người, thể công cũng xa không có ban đêm mãnh liệt, chẳng lẽ Ba Tài thực cho rằng như thế liền có thể đột phá quân ta phòng thủ thành phố?" Lý Tân vẫn có chút khó hiểu.

"Chính Phương, người có thể chú ý tới ban đêm quân địch công thành thì cùng ta quân thương vong so với?" Chu Tuấn cũng không chính diện trả lời, mà là đối với Lý Tân hỏi ngược lại.

"Trường Xã thành trì tuy nói không là cái gì hùng thành, nhưng đối phương hiển nhiên cũng bất thiện không sai, thương vong so với đại khái là tại năm so với một trái phải, bất quá. . . Chẳng lẽ. . . Tướng quân, đợi ta tiến đến đánh giá!" Lý Tân trong khi nói chuyện tựa hồ nghĩ đến cái gì, cùng Chu Tuấn khẽ khom người liền chạy ra đi, Chu Tuấn cũng không tiến hành ngăn trở, ngược lại là một mực thâm trầm trên khuôn mặt hiện ra mỉm cười.

"Tướng quân, ta minh bạch, Hoàng Cân sĩ tốt đi qua hôm nay ban ngày một ngày công thành, đối với ta đầu tường địa hình cũng đã như lòng bàn tay, bởi vậy tuy là ban đêm, ngược lại cũng không dừng lại ảnh hưởng quá, mà lại ban đêm bọn họ thương vong tuy tăng lớn, có thể cùng quân ta chiến tổn hại so với cũng tại giảm nhỏ, này Ba Tài. . ." Sau một lát Lý Tân liền chạy về, trên chiến trường phát sinh hết thảy đã cho hắn đáp án, Hoàng Cân sĩ tốt đi qua ban ngày thăm dò, bây giờ là nhắm ngay mấy cái bạc nhược chỉ địa tấn công mạnh, quân Hán thương vong cũng đã phát triển đi lên, hiện tại hân rất cực tới minh bạch Ba Tài ban đêm công thành ảo diệu, trong nội tâm không dám lần nữa đối với kia khinh thường! Có thể Trương Hổ chưa kịp thân thấy, liền phán đoán Ba Tài kế này cao minh, đủ thấy kia trí.

"Ba Tài hiện tại muốn chính là bức lão phu cùng hấn cứng rắn hao tổn, mà lại lão phu biết rõ hấn dùng ý lại là vô kế khả thi! Vì kế hoạch hôm nay chỉ có ổn trông chờ viện binh, lấy hiện tại Trường Xã thành bên trong thực lực quân ta sợ cũng chỉ có thể lại ngăn cản hấn một ngày đêm, từ nay trở đi rạng sáng như viện quân vẫn chưa tới lão phu cũng chỉ có thể phá vòng vây!" Chu Tuấn thở dài, Ba Tài không riêng ánh mắt tinh chuẩn, mà lại ra tay tàn nhẫn, không riêng không đem quân Hán sĩ tốt sinh mệnh đương chuyện quan trọng, chính là chính mình người cũng đồng dạng đối đãi, nhưng lúc này kẻ này lại có vẻ cực kỳ chất phác hữu hiệu.

Lý Tân nhìn xem lão Soái nghiêm túc khuôn mặt, trong lòng cũng là một hồi trầm trọng, ngày hôm nay nửa còn muốn tướng sĩ khí nhân tố không chế ở trong, tướng quân đã phái ra hơn nhiều tên người mang tin tức cầu viện, có thể viện binh lại là chậm chạp không được! Nếu là ngày mai buổi chiều không còn viện quân đến đây e rằng quân Hán sĩ khí lập tức muốn đại roi, có thể hay không chống được từ nay trở đi rạng sáng đều là không biết, không biết bây giờ này viện quân đến cùng đến nơi nào?

Ba Tài lần này thật là hạ nhãn tâm phải ở triều đình viện binh đi đến lúc trước đánh hạ Trường Xã, thì phương viên hơn mười dặm ở trong quân Hán không còn thành trì có thể theo, trừ phi thối lui về phía xa, bằng không cho dù viện binh đến đây chính mình hiệp thắng liền tiếp chỉ uy cũng tất có thể đại phá chi, cổ mới không tiếc giá lớn, toàn lực điên cuồng tấn công.

Tại công thành an bài thượng Ba Tài cũng là làm an bài thỏa đáng, mười vạn đại quân bị phân bốn đội, thay nhau công thành, đang bảo đảm đối với thủ thành quân Hán lớn nhất áp lực điều kiện tiên quyết cũng làm cho đối phương sĩ tốt đạt được đầy đủ nghỉ ngơi. Mà lại mỗi lần công thành thì hấn cũng sẽ chừng phải ra trinh sát tìm hiểu tin tức, phòng ngừa quân Hán viện quân đột nhiên đột kích, cũng chuyên môn chuẩn bị một doanh tinh nhuệ ứng đối đột phát tình thế, có thể nói lần này vì trở thành công lao gỡ xuống Trường Xã, Ba Tài là tận tâm tận lực, chu đáo!

Một đêm điên cuồng tấn công, công thủ hai bên đều là tổn thất thảm trọng.

Nhưng ở Ba Tài xem ra kia chiến lược mục đích đã đạt tới, thành bên trong quân Hán lúc này đã là mỗi một không chịu nổi, bây giờ còn không thể cùng bọn họ thở dốc thời cơ. Hấn lập tức hạ lệnh thay đổi liên tục đội hình công thành, để cho đêm qua bị hao tổn rất nặng kia hơn hai vạn sĩ tốt đi trước triệt hạ, đồng thời thay đổi sinh lực quân tiếp tục đối với quân Hán bảo trì cường đại thế công.

Nhưng lại tại hấn hai đội nhân mã thay phiên, trận hình hơi hiển mất trật tự đương miệng, một hồi oanh lôi tiếng vó ngựa chấn động lấy đại địa, từ xa mà đến gần, cực kỳ nhanh chóng! Ba Tài lập tức sắc mặt đại biến, hấn đương nhiên có thể nghe ra đây là mấy ngàn kỵ binh công kích thanh âm, hấn cũng biết lấy hiện tại trận hình đụng với này đội kỵ binh hội có thể nào hậu quả, hiệu lệnh thân binh doanh lập tức nghênh tiếp đồng thời, trong nội tâm cũng đang kỳ quái vì sao chính mình phái ra trinh sát không hề có tin tức, địch nhân kỵ binh lại có thể lần đến gần như thế trước? Nghe này tiếng vó ngựa tới quân chính là đội hình chính tề, nghiêm chỉnh huấn luyện, người tới rất cuộc là ai?

Cùng với một mặt thù lên kim sắc đầu sói chiến kỵ bỗng nhiên xuất hiện, dưới cờ một thành viên chiến tướng uy phong lẫm lẫm cầm trong tay trường kích chỉ hướng chính mình quân trận, hiệu lệnh sĩ tốt khởi xướng công kích. Ba Tài trong nội tâm hết thảy nghi vấn đều có đáp án, bởi vì vậy tới chính là hấn rất quen thuộc. . .

"Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh!" Này năm chữ cơ hồ là từ Ba Tài hàm răng bên trong bay ra, không nghĩ tới là người này đến giúp, nhìn thấy hấn xuất hiện, Ba Tài trong đầu không khỏi xuất hiện lần lượt cảnh tượng: Lưu Nghị thủ hạ tiểu đội đều cười đang tại tìm tòi liệp sát lấy chính mình bài trừ trinh sát, mà đại đội trưởng kỵ quân thẳng đến cách Trường Xã chưa đủ hai dặm địa thì phương từ khi trên vó ngựa gỡ xuống vải dày, bắt đầu triển khai tốc độ cao nhất đối với mình xung phong liều chết qua, người này đều cũng chính là mình đội hình thay phiên thời khắc!

Năm đó suất quân cùng quân Hán tranh phong thời điểm trừ Lưu Thực, Hoàng Phủ Tung, Chu Tuyền đều đại hán lão thần, bị Ba Tài để ở trong mắt tướng lĩnh thật sự không nhiều lắm, có thể Lưu Nghị cùng Tào Tháo hai người lại là để lại cho hấn cực sâu ấn tượng! Tào Mạnh Đức giỏi về lĩnh quân, mưu kế chông chặt; mà Lưu Lăng Sinh không riêng thông quân cao minh, càng thêm bản thân dũng không thể đỡ, không biết bao nhiêu Hoàng Cân trong quân tự phụ dũng lực người tại hấn kích hạ chém đầu, dần dần người này tính cả hấn mặt khác hai cái huynh đệ liền tại hoàng trong khăn được xưng là "Sát Thần".

Thì cách hơn năm, chính mình đồng sơn tái khởi, Toánh Xuyên đánh một trận đánh đối thủ cũ Chu Tuấn bại lui Trường Xã, chính mình sách lược thoả đáng phía dưới mắt thấy Trường Xã lại là trên bảng chi thị, không nghĩ tới thời khắc máu chốt lại là này Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh suất quân đến giúp, mà lại vừa ra tay liền để mình vội vàng không kịp chuẩn bị.

Ba Tài nơi này hồi tưởng đồng thời, trên tay điều hành lại là không rất, mà Lưu Nghị kỵ binh đã cùng Ba Tài thân binh doanh triển khai đánh giáp lá cà. Ba Tài tại đây chỉ thân binh doanh thượng thế nhưng là hạ rất lớn công phu, tự hơn mười vạn Hoàng Cân sĩ tốt bên trong chọn lựa tinh nhuệ tự mình huấn luyện, tự hỏi so với đại hán tinh nhuệ bộ tốt cũng không kém chút nào, phía trước chiến sự cũng chứng minh điểm này. Hiện tại này chỉ bộ đội nhiều bị Ba Tài coi như Chấp Pháp Đội đến sử dụng, yêu quý vô cùng!

Nhưng hôm nay bọn họ đụng với khắc tinh, Lưu Nghị kỵ binh đã hình thành một cỗ vô kiên bất tồi thiết lưu, mà này đạo thiết lưu lại có hai cái sắc bén nhất mũi tên! Lưu Nghị cùng Từ Hoảng hai người kích búa đều phát triển, giống như hổ vào bầy dê, những nơi đi qua mang theo đầy trời huyết vũ, chân cụt tay đứt bay múa không trung, hai người cùng sau lưng kỵ sĩ phảng phất thấy máu lại càng thêm hưng phấn, Ba Tài thân binh doanh tại đây đạo thiết lưu trước mặt giống như tờ giấy mỏng, bị cực kỳ đơn giản địa xé mở!

Thân binh doanh còn như thế, lại càng đừng đề cập những cái kia vốn là một đêm một nhọc, vừa mới triệt hạ tới công thành sĩ tốt, nhìn thấy tới địch uy thế như thế, cộng thêm kia mặt mấy năm trước liền làm phải bọn họ tìm và mặt cự hàn kim sắc sói cờ, dưới cờ kia cái hùng tráng thân ảnh trên lòng bàn tay Huyết Long Thôn Thiên kích, dưới háng mây đen che tuyết cầu, kim nón trụ đồng giáp như cũ là đứng không thể đỡ! Mỗi một cái đều là hoàng hốt chạy bừa, chạy trời chết, tự đối với chà đạp phía dưới cũng không biết từ thương đối với ít, lại không người dám tiến lên chống cự! Lưu Nghị tại Hoàng Cân sĩ tốt bên trong uy vọng có thể thấy được rõ ràng, đây chính là không biết dùng bao nhiêu mạng người chông chết xuất ra.

"Bất sống Ba Tài, lấy lại toàn bộ công lao! Sát!" Huyết nhuộm chính bào Lưu Nghị Huyết Long đại kích trực chỉ Ba Tài soái kỳ, đúng là bất luận chúng

quả chi phân, điên cuồng gào thét xông xáo mà đi! Đằng sau Từ Hoảng và chúng sĩ tốt bị chủ đem hành động này lại càng là kích huyết mạch sôi sục, cao giọng đón ý nói hùa phía dưới cũng là tùy theo đánh tới! Căn bản một phần tâm suy nghĩ trước mặt bọn họ thể nhưng là gấp mười cùng mình quân địch.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Dững muru gồm nhiều mặt

Lưu Nghị từ khi dẫn Binh thảo phạt Hoàng Cân bắt đầu liền có một cái phát hiện, chính mình tựa hồ đối với trên chiến trường có một loại khó có thể hình dung yêu thích, một mặt là nam nhi nhiệt huyết, một phương diện khác cũng có thể là cổ thần thể này khát máu bản năng, một trên chiến trường hấn liền vô cùng hưng phấn, mỗi chiến tất thân bốc lên tên đạn, gương cho binh sĩ, đối với cái này Trương Hồ đã khích lệ qua hấn rất nhiều lần, có thể mỗi lần lâm chiến luôn là không chế không nổi.

Trước mắt cũng là như thế, đối mặt Ba Tài mấy vạn đại quân, lấy chính mình bất quá 2000 chỉ chúng Lưu Nghị vẫn xem đối phương như không có gì, cái kia loại trời sinh chiến trường đứng đầu mị lực càng làm cho thủ hạ sĩ tốt nhóm nhiệt huyết sôi trào, chiến ý dâng trào, sĩ tốt tiếng kêu giết thanh âm vang vọng phía chân trời! Đương nhiên Lưu Nghị cử động lần này cũng không phải là một mặt lỗ mãng huyết dũng, hiện tại Ba Tài quân trận thế đã loạn, đang muốn bắt gặc trước bắt vua!

Tại kinh lịch lúc ban đầu bối rối, Hoàng Cân quân cũng khôi phục nhất định lãnh tinh, đối mặt Lưu Nghị xung đột mà đến thiết kỵ, tuy nói còn là ngăn ngăn không được thế nhưng tại trình độ nhất định thượng tri hoãn kỵ, quân tốc độ, đương nhiên trong chuyện này sở trả giá đều là máu tươi giá lớn. Đây cũng là Ba Tài lâm trận chiến lược, chỉ cần bả đối phương tốc độ hạ, kỵ binh uy lực cứ đại giảm, dù cho bắt người mệnh đi chông chết, chỉ cần có thể ngăn chặn ở Lưu Nghị thế công chính là đáng! Thốt nhiên bị tập kích phía dưới vẫn có thể như thế lãnh tinh ứng đối, chiến lược thoả đáng, này Ba Tài không hổ là Hoàng Cân danh tướng.

Lưu Nghị xông vào đội ngũ trước nhất, những nơi đi qua không người là dưới tay hấn hợp lại chỉ tướng, đến trước người hấn một trượng trong phạm vi chính là tử vực! Có thể dững mãnh như hấn cũng có thể cảm giác được quân địch lực cản dần dần đại, từ bắt đầu tử tán chạy trốn đến bây giờ dững mãnh đón đánh, khẳng định là đối với phương làm ra chiến thuật thượng điều chỉnh. Về phần đối phương mục đích hấn cũng là rõ ràng, muốn chậm lại chính mình tốc độ về sau lại thêm lấy bao vây tiêu diệt, nếu như biết, Lưu Nghị lại há có thể làm cho địch nhân phải như ý ý?

"Đương Minh, Công Minh, Thiết Ngưu, tách ra đánh thọc sườn." Lưu Nghị tại lập tức quát to, tại hấn dưới chỉ thị kỵ binh đội hình cũng lập tức phát sinh biến hóa, trừ chính mình vẫn suất quân đột kích ra, ba người khác phân biệt suất lĩnh một đội kỵ binh từ chính thể trận hình bên trong tan vỡ xuất ra, kéo ra một cái mỹ diệu đường cung, tan tành hai cánh quân địch chống cự đồng thời xung đột ra ngoài, lại đem tốc độ súc đến đỉnh phong về sau phân ba đường xung phong liều chết trở về, tất cả quá trình nước chảy mây trôi, dù thấy ngày thường huấn luyện chi tinh. Tới đây thế thống binh, Lưu Nghị coi trọng nhất chính là kỵ binh, đã trong chiến đấu chúng mới là vương giả!

Như vậy một cái biến hóa là Hoàng Cân quân bất ngờ, ý đồ vây công đội hình lại bị cắt phải chia năm xẻ bảy, đương Từ Hoảng đều ba đội kỵ binh xung phong liều chết sau khi trở về, Lưu Nghị bộ đội sở thuộc cũng bắt đầu kéo ra đường cung, bốn đội hồng lưu vô tình thu gặt lấy đối phương sĩ tốt sinh mệnh, cũng triệt để đánh tan bọn họ ý chí chống cự, lúc này Lưu Nghị quân sĩ tốt trong mắt bọn hấn cũng như cùng Ma Thần đồng dạng, tìm và mặt đều hàn phía dưới rốt cục tới bắt đầu chân chính chạy tán loạn, cùng lúc đó Trường Xã cũng là cửa thành mở rộng ra, Chu Tuấn nghe thấy ngoài thành động tĩnh, lên thành lầu đánh giá, biết là viện quân đến, từ còi nhìn lên chính là Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh! Chỉ có hấn chiến kỳ cùng vạn trọng quân như trước sáng loá! thấy hấn chỉ huy kỵ binh dễ sai khiến, trong lòng cũng là âm thầm bội phục nhân tài mới xuất hiện, lấy hấn là nhiều năm ánh mắt tự có thể nhìn ra phản kích thời cơ đã đến, lập tức phái Lý Tân dẫn quân ra khỏi thành phối hợp Lưu Nghị thế công.

"Lui!" Sóng mới rốt cục kỳ không cam lòng nói ra cái chữ này nhần, không nghĩ được này Lưu Nghị như thế tinh thông kỵ binh, nhất nhần liền nhìn ra chính mình chiến lược, hiện tại bốn đội kỵ quân đối với mình soái kỳ xung phong liều chết qua, kỳ thể đã là khó có thể ngăn cản; Trường Xã thành bên trong Chu Tuấn cũng giết sắp xuất hiện, hiện giờ tình thế mình coi như có thiên đại bốn sự cũng khó có thể xoay ngược lại, tuy nói không có cam lòng cũng không thể không lui!

Chủ soái soái kỳ khẽ động, Hoàng Cân quân tâm lại càng là đại loạn, chính như Chu Tuấn cùng Trương Hồ nói, bọn này Hoàng Cân sĩ tốt thắng trận thời điểm còn chiến lược không tầm thường, có thể tại đây binh bại như núi đổ thời điểm lại càng thấy hỗn loạn! Lưu Nghị một hồi tung hoành xông xáo phía dưới thu hoạch vô số, trọn vẹn truy sát mười dặm rồi mới dẫn quân mà quay về, Trường Xã thành bên trong quân Hán thấy tình thế xuất kích cũng là đoạt được tương đối khá, sĩ khí đại chấn.

"Ha ha ha, lão phu tại trong quân cũng nghe tiếng người và Lăng Sinh tại Lạc Dương chỗ vì! Tây Viên hạ trường quân đội úy chi uy danh đã là thiên hạ đều biết, nay xem Lăng Sinh dụng binh, cô danh tướng cũng chưa chắc qua này, chúng ta già rồi, nay sau thiên hạ Lăng Sinh có thể thực hiện trong quân nhân tài kiệt xuất!" Chu Tuấn trước kia liền đối với Lưu Nghị ấn tượng không sai,

Hiện giờ thấy hấn lĩnh quân đến giúp lại càng là thương thức, đội quân thế lớn định, hấn liền dẫn chúng tướng tự mình đến dẫn tiếp Lưu Nghị, trông thấy

hắn thu quân quay lại, dễ dàng cho lập tức cao giọng cười nói.

"Mặt tướng gặp qua Chu Tướng quân, Lư Trung Lang đại quân cách nơi này đã bắt quá hơn một ngày lộ trình, Trung Lang sợ Trường Xã có sai sót, cố mệnh tiểu tướng ngày đêm đi gấp dẫn kỵ quân mà đến, bắt quá may mắn gặp dịp gạt bỏ, không dám đương Hoàng Phủ tướng quân như thế tán thưởng?" Thấy Chu Tuấn tự mình đến nghênh, Lư Nghị cũng không dám lãnh đạm, lập tức xuống ngựa đi đến Chu Tuấn trước ngựa hành lễ, trong quân tối luận lý lịch, tuyệt đối không thể thất lễ.

"Thắng mà không kiêu, Lãng Sinh quả nhiên bất phàm, bị người như vậy một kích, này chuyển Ba Tài thế nhưng là ăn không ít thiệt thòi, hiện giờ Trường Xã hẳn không thể ngang tay, ít ngày nữa Lô huynh một đến lão phu liền muốn phản công Toánh Xuyên! Ngày hôm trước chi trưởng cũng nên hào hào cùng hắn coi một cái. Thế nào, hôm nay đại thắng, Lãng Sinh có thể nguyện cùng lão phu vào thành nâng ly một phen?" Chu Tuấn vuốt râu cười dài, hình dáng cực vui vẻ.

"Tướng quân đã có ý đó, tiểu tướng nào dám không phụng bồi, đợi ta làm sơ an bài, liền vào trong thành bái kiến tướng quân." Lư Nghị vẫn là khiêm cung hữu lễ, đối diện trước này thành viên lão tướng trong lòng của hắn còn là tôn kính.

"Ai ~~~ Lư Tướng Quân hôm nay ở xa tới vất vả lại là chém giết một hồi, sĩ tốt cũng so với mỗi một, như thế nào không đồng nhất cùng vào thành nghỉ ngơi một phen?" Gặp mặt trước người này tức giận vô cùng Đại Lư kiên quyết Lư Lãng Sinh tuổi gần tuy nhẹ, nhỏ, có thể không có chút bay lên khiêu thoát : nhanh nhẹn ý tứ, đối với nhóm người mình cũng đều rất thân thiết, cùng rồi mới chiến trong trận hoàn toàn bất đồng, Lý Tân không khỏi sinh lòng hảo cảm, lại thấy hắn đây người máu tươi, liền mở miệng muốn mời đạo

"Cứu binh như lửa, thuộc bốn phận sự tình, tại hạ đêm qua đã đến Trường Xã dưới thành, bởi vậy cũng không vất vả, tạ ơn Lý huynh quan tâm, tại hạ ngay lập tức tướng sĩ tốt an dừng một cái, buổi tối còn muốn cùng Chu Tướng quân cùng Lý huynh đều thỏa thích một uống." Lư Nghị nói xong đối với Chu Tuấn nhất lễ, thấy hắn khẽ gật đầu liền phóng ngựa quay người mà đi, sau lưng kỵ binh lập tức đuổi kịp, động tác chính tề nhất trí.

"Tướng quân, này Lư Nghị nếu như đêm qua đến dưới thành, vì sao đến hôm nay mới đến cứu viện? Ta xem dưới tay hắn xác thực chính là hồ lang chi sĩ, người này tuổi còn trẻ có thể có lớn như thế danh khí xác thực không may mắn đến; bắt quá trước mắt chiến cuộc đã định, Lư tướng quân đại quân ít ngày nữa liền tới, hắn vậy mà vì sao không để cho sĩ tốt vào thành nghỉ ngơi?" Nhìn xem Lư Nghị chạy như bay bóng lưng, Lý Tân không khỏi hỏi.

"Ha ha, Chính Phương người lâu theo ở bên cạnh ta cũng là sa trường lão tướng, người xem kia Lư Nghị thủ hạ kỵ binh bắt quá 2000 số lượng, nếu là hắn đêm qua đến giúp, sĩ tốt một nhọc cộng thêm trong bóng đêm lại há có thể phát huy kỵ quân đấu tranh anh dũng chỉ uy, ta đoán hẳn một mực ở chờ đợi Ba Tài đối trận thời cơ mới nhất cử giết ra, sĩ tốt mỗi người phục vụ quên mình, cộng thêm một thân dũng không thể đỡ, Hoàng Cản thấy Kim Lang cò mà táng đám! Mới có thể tạo thành như chiến quả này! Dù vậy, Ba Tài quân tại Lô huynh viện quân chưa tới lúc trước vẫn ôn chiêm binh lực thượng phong, lúc này hắn như vào thành, kỵ binh mất đi lực cơ động thì có ích lợi gì? Như lấy chi thủ thành sẽ chiến lực đại tổn, không bằng đồng quân một bên, bất cứ lúc nào cũng là bảo trì cường đại uy hiếp, để cho quân địch không dám yên tâm công thành, thật là thượng sách! Người này tuổi còn trẻ, cùng chiến trận phía trên lãnh tĩnh vô cùng, xuất thủ chính là địch chỉ nơi chỗ hiểm, hậu sinh khả úy, hậu sinh khả úy a, kia nhân nhậ hậu nhất định tiền đồ rộng lớn, hống hồ còn có thể khiêm cung ức mình, thắng mà không kiêu, Chính Phương về sau có thể cùng hắn còn nhiều đi đi lại lại, người này tuyệt là đáng một phát." Chu Tuấn một phen thao thao bất tuyệt, khiến cho Lý Tân chur tướng đều là vui lòng phục tùng, tán thưởng tướng quân cao kiến đồng thời không khỏi cũng đứng Lư Nghị cái tuổi này nhẹ nhàng liền thanh danh lan xa chiến tướng hứng thú lớn tăng.

"Nguyên lai như thế, Công Minh thụ giáo!" Cùng lúc đó, Từ Hoảng cũng ở hỏi Lư Nghị vì sao không thịnh hành Binh vào thành, Lư Nghị nói như vậy cùng Chu Tuấn phân tích không khác nhiều, Từ Hoảng cũng như Lý Tân sâu nhưng kia ngôn, cùng đại thắng về sau còn có thể lãnh tĩnh dụng binh, mới là làm tướng chỉ đạo!

An bài tốt trong doanh công việc, Lư Nghị chỉ đem lấy Trương Hồ đi đến Trường Xã thành bên trong cùng Chu Tuấn cực kỳ dưới trương chur tướng vui mừng uống khánh công, bữa tiệc Lãng Sinh ôn hoà thái độ thắng được các tướng lĩnh nhất trí hảo cảm! Đồng thời trận chiến này cuộc chiến quả cũng đã thống kê xuất ra, trận chiến này bởi vì xuất kích thời cơ hoà đáng, lại phát huy kỵ quân trời sinh ưu thế, tổng cộng phá địch một vạn có thừa, trong đó chém đầu bốn ngàn, có thể nói đại thắng! Quân Hán trước đây bởi vì liên tiếp đánh bại mà sa sút sĩ khí cũng bởi vậy chiến triệt để tăng trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Doanh trước khách tới thăm

Lư Nghị tại Trường Xã dưới thành tập kích đại bại Ba Tài, Hoàng Cản quân lại mấy bận chuẩn bị cường công Trường Xã, làm gì được Lãng Sinh dưới trương kỵ binh cùng Trường Xã thành kỳ góc xu thế, để cho Ba Tài luôn là như nghen ở cổ họng, không thể tận lực công thành, đợi đến Lư Thực thân lĩnh đại quân đi đến về sau chỉ phải thu thập đội ngũ, lui cùng Toánh Xuyên, cùng quân Hán giảng hoà. Lư Nghị dụng binh cùng Ba Tài chiến lược không khác cùng ngày ấy Chu Tuấn nói giống nhau như đúc. Lý Tân đều trong quân chur tướng không khỏi đối với Lão Tướng Quân phán đoán cùng Lư lang sống thao lược lại càng là khâm phục.

Lư Thực tới tự muốn hỏi lên Lư Nghị ngày đó như thế nào chém giết, mọi người đều thực ngôn bảm báo, tướng quân cũng là gõ nhịp tán thưởng Lư Nghị thời cơ vận dụng ảo diệu, kỵ quân chỉ huy chí tinh! Hiện tại quân Hán sĩ khí phóng đại, tại nhị vị lão tướng suất lĩnh phía dưới không mất thời cơ đối với Toánh Xuyên Hoàng Cân triển khai phản công, bất quá Ba Tài cuối cùng danh tướng có tư thế, biết rõ lúc này tuyệt đối không thể đối chọi gay gắt, chỉ là suất lĩnh đại quân đem doanh trại quân đội thủ phải cực kỳ kiên cố, quân Hán mấy lần mạnh mẽ công không được chỉ có thể lựa chọn thay vì giằng co lại mưu cơ hội tốt.

Toánh Xuyên bị Ba Tài Hoàng Cân chiếm đoạt, tất cả đại thế gia nhao nhao hộ tống Chu Tuấn quân Hán dời đi Trường Xã tạm lánh, bởi vậy lúc này Trường Xã có thể nói là sĩ tử tụ tập, khiến Lư Nghị trong nội tâm cực kỳ hưng phấn, một khi chiến sự có rảnh rồi liền lập tức phái người tìm hiểu tin tức, thăm tra theo hai Tuấn Du Quách Gia, Trần Quân đám người. Như vậy nhân tài có thể tạo được tác dụng quả thật vô pháp đánh giá, nhìn xem Trương Hồ đã biết.

Bất quá nhận được tin tức cũng làm hân nửa vui nửa buồn, Quách Gia cùng Trần Quân hai người cũng không một chút tin tức, nhưng Tuấn gia liền tạm cư tại đây Trường Xã thành. Lư Nghị nghe thấy báo đại hi, lập tức chuẩn bị hạ hậu lễ đến cửa bái phỏng, tiếp đãi hân chính là "Tuân thị Bát Long" nhất Tuân Sảng, lúc này hân cũng đang khéo léo đợi trong nhà.

Bái phỏng kết quả để cho Lư Nghị thất vọng, Tuân Sảng biểu hiện ra mười phần khách khí, đối với hân cũng là tán thưởng có thêm, có thể hân cũng tại đối phương trong ánh mắt nhìn ra đại thế gia đối với chính mình loại này tân tiến võ tướng một tia khinh thường. Hảo trong lòng hân cũng có nhất định chuẩn bị, mặc dù nói mình gần nhất thanh danh có phần, lần này cực lớn phá Ba Tài cùng dưới thành, có thể hân những cái này thanh danh cũng không phải bị đại thế gia xem trọng, bọn họ xem trọng là loại kia mấy đời nối tiếp nhau truyền thừa nhân mạch quan hệ, chính là loạn thế bọn họ cũng hi vọng trong nhà ưu tú tuổi trẻ đệ tử có thể sẵn sàng góp sức như vậy nhân vật, ở điểm này Tào Tháo chính là một cái phù hợp bọn họ lựa chọn ví dụ, trách không được tại trong lịch sử hân nên Toánh Xuyên nhân tài quá lớn!

Tuân Sảng dù chưa danh ngôn, có thể cùng Lư Nghị tại lời nói bên trong đã rõ ràng không sai biểu đạt tầng này ý tứ, này Lư Nghị tuy nói dừng quan tam quân, thanh danh lan xa, có thể trong mắt bọn hân cũng bất quá chính là cái có phần năng lực ăn chơi thiếu gia gạt bỏ, không có chút nào nội tình đáng nói! Cuối cùng Lư Nghị cũng không thể nhìn thấy lòng hân dụng cụ đã lâu Tuân Úc cùng Tuân Du hai người, thất vọng là đương nhiên, bất quá môn phiệt chi thấy chính là lúc ấy xã hội tất nhiên, Lư Nghị xuất thân cũng quyết định hân tại quyền nói chuyện yếu khi còn bé là tuyệt làm khó những cái này cái gọi là danh môn vọng tộc ưu ái, Thượng Đảng Lư gia cùng những cái này thế gia bắt đầu so sánh, tại thanh danh phương diện thế nhưng là trời đất cách biệt, tuy nói là Hán thất dòng họ, có thể đầu năm nay cùng Lư Huyền Đức chán nản tông tộc cũng số lượng cũng không ít, tuy trong nội tâm bất đắc dĩ, có thể đây là thiết sự thật!

Tuy chịu này ngăn trở Lư Nghị tuyệt đối sẽ không vì vậy mà buông tha cho thăm tra theo nhân tài, thứ nhất hân môn sĩ tử bên trong cũng có nhân tài kiệt xuất hạng người, thứ hai chỉ cần tại trong loạn thế xây dựng nhất định thực lực cùng uy vọng, là được chuyển biến những cái kia đại thế gia cái nhìn, trước mắt chính mình còn là quá yếu nhỏ một chút. Lần này lạnh nhạt càng kiên định Lư Nghị muốn kiến công lập nghiệp quyết tâm, xem thường ta Lư Nghị Lư Lăng Sinh người về sau nhất định sẽ hối hận, chính mình còn là cần mạnh hơn thực lực đi về phía thiên hạ chứng minh hân quật khởi!

Bất quá lần này bái phỏng Tuân gia cũng ít nhiều để cho Lư Nghị có phần bị đè nén, chiến trường tự thành hân phát tiết tốt nhất chi địa, hai bên đại quân giằng co, tạm thời đều là không chệ vào đâu được, hân liền mỗi ngày dẫn dắt sĩ tốt đi đến địch quân trước trận khiêu chiến, Lư Thực cùng Chu Tuấn cho rằng cử động lần này đối với đệ tử sĩ khí hữu ích, đối với Lư Nghị võ dũng bọn họ biết quá tường tận, hoàng trong khẩn cần bản không đối thủ hạng người, bởi vậy cũng không thêm vào ngăn trở! Ngay từ đầu Hoàng Cân quân còn có người xuất tới nghênh chiến, có thể bị Lăng Sinh chém mấy người, Ba Tài trong lòng biết lại phái người xuất chiến cũng chỉ là đồ hàng đối phương sĩ khí gạt bỏ, bởi vậy nghiêm lệnh chỉ cần Lư Lăng Sinh tới mắng trận, tất cả tướng lĩnh hết thảy không cho phép ra chiến, chúng tướng lại càng là sâu chấp nhận.

Đối phương con chuột không ra động,

Lư Nghị cũng không có cái gì biện pháp tốt, lấy thân phận của hân cũng không thể mỗi ngày đi trước trận mắng chiến, vô sự thì liền tại Trường Xã thành bên trong chỗ ở cùng Trương Hồ thương nghị phá Hoàng Cân kế sách, bất quá dù cho lấy Trương Hồ chỉ năng đối mặt co đầu rút cổ một đoàn Ba Tài Hoàng Cân quân trong khoảng thời gian ngắn cũng không có cái gì thượng sách! Đương nhiên hai người sẽ không quên tìm hiểu trong thành Lạc Dương động tĩnh, theo "Thiên tai" hồi báo, theo thiên tử bệnh tình dần dần chuyển biến xấu, Hà Tiến cùng Kiên Thạc giữa mâu thuẫn cũng mang lên bên ngoài, người kế thừa tự nhiên trở thành tranh luận tiêu điểm, kỳ quái là Trương Nhượng cùng Triệu Trung lúc này lại là một chỗ yên lặng! Đương nhiên bởi vì tiền tuyến chiến cuộc còn không rõ ràng, hai người giữa vẫn bảo trì tương đối khắc chế, bất quá Lư Nghị cùng Trương Hồ trao đổi về sau nhất trí cho rằng một khi Toánh Xuyên chiến sự có lợi cho quân Hán, Hoàng Cân tranh luận có cái nên làm, Lạc Dương cũng sẽ lập tức hãm vào thay đổi bất ngờ bên trong.

Đĩ nhiên đối với này Lư Nghị là vui cười thấy kia thành, chính mình tại phía xa Toánh Xuyên, chính là không đếm xỉa đến, mà lại chính mình sở tính luyện Tây Viên sĩ tốt cũng tại bên cạnh mình, đến lúc đó cho dù triều đình có điều khiển cũng có thể đến tướng ở bên ngoài quân mệnh có chỗ không bị, bởi vậy Lư Nghị tại phái "Thiên tai" tường tra Lạc Dương động tĩnh đồng thời cũng để cho bọn họ chuẩn bị sẵn sàng, khi tất yếu liền đem Thái Diễm cùng Phương Tiên Nhi tiếp xuất Lạc Dương mà chạy Yên quận.

Một ngày này Lư Nghị sáng sớm liền hướng chính mình trong doanh, ngày gần đây cũng không quá nhiều chiến sự, hân tại thành bên trong đợi cũng là không thú vị, đi trong quân doanh còn có thể luyện binh làm thú. Cùng Từ Hoàng tòng (lòng) gân cốt về sau lại càng là cảm giác toàn thân khoan khoái, tiểu tử này hiện tại võ nghệ tiến triển cực nhanh, một khi chính mình có phần không cẩn thận thật sự là tráo không ngừng, chẳng lẽ Từ Hoàng vũ lực hội bởi vì chính mình đi đến mà đạt được đệ nhất? Đáng tiếc chính mình tới thời đại này cũng không có mang chút gì đó đạo cụ, muốn mở cái auto (*bọc ngoài) cũng không được!

Đúng lúc này, bỗng nhiên doanh cửa dò xét sĩ tốt đến đây bảm báo, nói là có khách tới chơi, tìm chính là Lư Tướng Quân. Lư Nghị trong lòng có điểm kỳ quái, tại đây Trường Xã thành phụ cận còn có ai có thể tới quân doanh thăm tra theo chính mình? Nếu là Lư Trung Lang truyền lệnh doanh cửa cũng sẽ không không nhìn được a.

"Hào, liền mời đến người đi trung quân trưởng!" Lư Nghị phân phó nói, bất kể là ai gặp một lần liền biết.

"Ách, người tới nói, người tới nói." Nhìn này sĩ tốt bộ dáng, kia người tới tựa hồ đưa ra cái gì không hợp đạo lý yêu cầu, bởi vậy áp ứng nói không ra lời.

"Người ách cái gì a? Tướng quân cho người đi thỉnh liền đi thỉnh a!" Dương Minh vội la lên.

"Người kia muốn cho Lư Tướng Quân xuất trại thân nghênh!" Đây truyền lời sĩ tốt sau khi nói xong như trút được gánh nặng.

"Người tới thân phận gì, làm gì trang phục?" Dương Minh mở miệng hỏi, người nào cũng phải Lư Tướng Quân tự mình ra nghênh đón? Hiện tại trừ Chu Tuấn cùng Lư Thực, chính là Viên Thiệu tới Lư Nghị cũng không cần như thế, này người tới là người phương nào, khẩu khí thật là lớn! Hắn còn xem như cẩn thận, mở miệng hỏi người tới kỹ càng, bên kia Từ Hoảng cùng Lý Thiết Ngưu hai người trên mặt đã có không cam lòng về!

"Người này hai mươi sáu hai mươi bảy niên kỷ, làm ăn mặc kiểu văn sĩ, tướng mạo cũng không thần kỳ chỗ, thế nhưng là khẩu khí khước đại đắc ngân, ngạo mạn vô lễ, đi lên liền bảo chúng ta thông truyền, để cho Lư, Lư Lăng Sinh tự mình ra ngoài tiếp hắn! Nếu không là tướng quân bình thường mệnh lệnh rõ ràng muốn đối xử tử tế dân chúng, chúng ta muốn cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn xem, tướng quân danh tự cũng là hấn phát lạnh sĩ có thể kêu sao?" Xem ra doanh cửa sĩ tốt rất là không thích người này, đi qua lần trước sáng khoái lâm li đại thắng, Lư Nghị tại phổ thông sĩ tốt trong nội tâm địa vị dĩ nhiên như thiên thần, cảm ơn khinh thường tướng quân chính là khinh thường bọn họ cả doanh sĩ tốt, há có thể không phiền muộn?

"Đi, Công Minh, hai ta đi xem một chút, người nào dám như thế không đem tướng quân để vào mắt? Ta trực tiếp đem hắn buộc, mang đến toán!" Lý Thiết Ngưu cao giọng nói.

"Ồ ồ, cẩn thận ta lấy quân pháp trị người, đã sớm nói bất kể như thế nào không phải đối với dân chúng động thủ, nhân gia nếu như chỉ mặt gọi tên muốn ta Lư Nghị ra ngoài, chẳng lẽ ta có thể sợ hay sao?" Lư Nghị nghe vậy ngược lại có chút hưng phấn, tại hắn trong trí nhớ, Tam quốc bên trong xác thực có không ít "Cuồng sĩ", những người này đều là rất có bản lĩnh, bao gồm nói bừa bỏ mệnh Dương Tu ở trong, về phần có thể hay không phát huy bọn họ tài năng chủ yếu là dựa vào chúa công thủ đoạn, đầu tiên này độ lượng không thể nhỏ, nghĩ tới đây, Lư Nghị không khỏi đối với doanh cửa người sản sinh chờ mong, khiển trách qua Lý Thiết Ngưu về sau liền hướng doanh cửa mà đi. Thiết Ngưu cùng Từ Hoảng liếc nhau, cũng là nhao nhao đuổi kịp, bọn họ trong nội tâm cũng đối với người này hiếu kỳ không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Vui mừng gặp hiền lương

Tới doanh cửa liền thấy người tới chính là một thanh sam văn sĩ, tướng mạo phổ thông, thiên là khoe mắt đuôi lông mày giữa đều mơ hồ lộ ra một cổ kiêu căng ý tứ, nhân thấy mọi người đến đây cũng không hơn trước đón chào, chỉ là lạnh lùng liếc hẩn một cái, cũng không ra, thần sắc giữa lại còn có chút khinh thường, Thiết Ngưu tố tính ngay thẳng, trong khoảng thời gian ngắn hạ không phải đài, lúc này muốn sắc giận.

"Ngột kia văn sĩ, người thật lớn cái giá đỡ, lại muốn tướng quân nhà ta tự mình ra nghênh đón, còn không lên trước tham kiến?" Lý Thiết Ngưu nhìn này người bộ dáng liền trong nội tâm khó chịu, đoạt bước lên trước mở miệng nói, ai ngờ người tới chỉ là lạnh lùng liếc hẩn một cái, cũng không ra, thần sắc giữa lại còn có chút khinh thường, Thiết Ngưu tố tính ngay thẳng, trong khoảng thời gian ngắn hạ không phải đài, lúc này muốn sắc giận.

"Ha ha, trong quân doanh đều là ngay thẳng hán tử, tiên sinh đừng nên trách, tại hạ chính là Lư Nghị Lư Lăng Sinh, tiên sinh hôm nay tới chơi, không biết có gì chỉ giáo?" Lư Nghị vội vàng kéo một phát Thiết Ngưu, tiến lên ôm quyền khom người nói, trong giọng nói rất là tôn kính. Toánh Xuyên bị Hoảng Căn chiếm rất nhiều sĩ tốt đều trốn đi đối với tránh, người này trực tiếp tìm đến mình, tất có cái nên làm, nói không chừng chính là cái hiền tài! Bất kể như thế nào đều nên lấy lễ đối đãi, nếu như lập chí trở thành loạn thế bá chủ, tự nhiên muốn có biển chứa trăm sông khí lượng, thà rằng giết lầm, không thể sai thà, dù sao lễ hạ tại người cũng cùng không có cái gì tổn thất.

"Hừ, rốt cuộc là cái tướng quân, so với trong doanh sĩ tốt hữu lễ nhiều. Chỉ bất quá thế nhân tất cả đều là ngôn Lư Lăng Sinh dũng mãnh thiện chiến, tung hoành vô địch, hôm nay vừa thấy, mặc dù không nói là hư danh nói chơi có thể cũng chưa thấy bất kỳ khác hẩn với thường nhân chỗ, xem ra tiếng người thật là không thể tin hết." Kia văn sĩ trông thấy Lư Nghị cảm lễ quá mức cung, thái độ cũng tốt một chút, bất quá há miệng trong lời nói đối với Lư Nghị còn có nói móc ý tứ.

"Người này tiên sinh cực kỳ vô lễ, tướng quân nhà ta thảo phạt Hoảng Căn thời điểm chính là công tích trác, lại đang biên cương đại thắng Dị tộc, đương ta đại hán quân uy, đương kim thiên tử biết kia dũng, mới phong làm Tây Viên hạ trường quân đội úy! Tiên sinh nếu là người địa phương biết được mấy ngày trước đây ta thêm tướng quân lấy ít thắng nhiều, đại phá Ba Tái mấy vạn đội ngũ, Trường Xã mới phải bảo vệ không ngại, như thế trước đây sống trong miệng cũng là hư danh nói chơi sao?" Cùng Thiết Ngưu bất đồng, Từ Hoảng thế nhưng là đọc qua sách, cùng Lư Nghị kết giao càng làm cho hắn chăm chú cùng binh thư chiến sách cùng rất nhiều điển tịch, thấy này văn sĩ khinh thường Lư Nghị hắn có thể nào không giận, liền mở miệng đạo

"Công Minh không thể không lễ, tiền sinh lời ấy tất có thâm ý, Luru mổ thân là hán đem, lấy tặc định biên chính là thuộc bốn phận sự tình, một ít hư danh cũng là tiếng người tương truyền, tiền sinh theo như lời cũng không phải không có lý!" Luru Nghị vội vàng mở miệng nói, ngữ khí như cũ là mười phần khiêm tốn.

"Hào, chuyện đó mới là ta đại hán quân tướng xứng đáng nói như vậy, tướng quân tới đây chính là muốn thảo phạt Hoàng Cân, vì sao tiểu thắng về sau liền không muốn phát triển? Toánh Xuyên chỉ sĩ nhìn qua triều đình đại quân như hải nhi chỉ nhìn qua cha mẹ, hiện giờ lại không thể thu phục đất đai bị mất, chẳng phải gọi người thất vọng đau khổ?" Người kia ngữ khí có một chút chuyển biến tốt đẹp, nghe Từ Hoảng Luru Nghị một phen ngôn từ, trong mắt đối với hai người cũng có chút vẻ hân thưởng chợt lóe lên.

"Thành như tiền sinh nói, quân ta tới đây tất nhiên là muốn tiêu diệt tặc đảng, phục ta đất đai bị mất, làm gì được kia Hoàng Cân tướng lĩnh Ba Tài cực có thể sử dụng Binh, không tâm thường có thể so sánh; mà lại quân địch thế lớn lại bày làm ra một bộ ổn thủ thái độ, trong lúc cấp thiết sợ là khó, tại hạ cùng với Lur, Chu hai vị tướng quân cũng là cực kỳ nóng lòng! Chẳng lẽ tiền sinh hôm nay chính là vì thế mà đến, nếu thật như thế chính là Toánh Xuyên dân chúng chỉ may mắn, kiên quyết nguyện lắng nghe tiền sinh dạy bảo, còn chưa thỉnh giáo tiền sinh cao tính đại danh?" Luru Nghị nghe hán ngữ khí cảm thấy người này vô cùng có khả năng là tới hiến phá Hoàng Cân kẻ sách, hán không tìm Lur Thực cùng Chu Tuấn lại đơn tới tìm chính mình, chẳng lẽ có sẵn sàng góp sức ý tứ? Nghĩ như thế hán trong giọng nói càng thấy cung kính, tiến lên thật sâu nhất lễ.

"Tại hạ họ Hí danh Chí Tài, bất quá một là người sơn dã, đảm đương không nổi tướng quân chi lễ! Vốn không muốn nhiều chuyện, làm gì được tâm hệ quê hương, kia Ba Tài tuy là người đông thể mạnh, ta dục vọng phá chỉ lại là dễ như trở bàn tay, nghe qua tướng quân danh tiếng cổ hôm nay đặc biệt tới gặp nhau!" Kia văn sĩ lạnh nhạt nói, nhắc đến Ba Tài thì ngữ khí cũng rất là khinh thường, Dương Minh cùng Từ Hoảng Thiết Ngu nấy người đều là mặt lộ vẻ nghi vấn về.

"Nguyên lai là Hí tiền sinh đến vậy, Luru mổ thất kính, có thể được tiền sinh chỉ giáo tại hạ gì may mắn chỉ có? Trong quân doanh không nói chuyện chỗ, tiền sinh đã có ý đó, không bằng hướng thành bên trong tại hạ chỗ ở tường nghị, không biết tiền sinh ý như thế nào?" Nghe được cái tên này, Luru Nghị tâm tiền lại càng là một hồi kích động, người này thế nhưng là Tào Tháo lúc đầu mưu sĩ nhất, trong lịch sử cũng cho hán thiện mưu đồ bình luận,

Chỉ là đáng tiếc người này bởi vì bệnh tráng niên mất sớm, kia năng lực không có thể đạt được đầy đủ phát huy, bất quá hán sau khi chết Tào Tháo hỏi người thay thế, Tuấn Úc lập tức tiến cử Quách Gia lấy đại kia chức, cũng từ một cái bên cạnh phản ứng người này năng lực. Nhân vật như vậy tới đây, xem tình hình còn có hợp nhau ý tứ, Luru Nghị sao dám lãnh đạm, lập tức mở miệng có lời mời, như chính mình có thể thu được người này, vừa vặn có thể cùng Trương Hồ lại càng tương xứng!

"Là tướng quân đối với thỉnh, Chí Tài liền tùy người một nhóm!" Hí Chí Tài xuất thân hàn môn, tuy có thao lược lại đau khổ không tiến thân chi bước, niên đại đối với xuất thân quá mức chú ý, tới tìm Luru Nghị cũng là nghe người ta chỉ điểm, bất quá vẫn là tại ngôn ngữ thái độ ăn ảnh thử một phen, muốn nhìn một chút cái tuổi này nhẹ nhàng đại hán danh tướng khí độ như thế nào? Thấy Luru Nghị thủy chung khiêm cung hữu lễ, nghe thấy hán danh về sau lại càng là vui mừng lộ rõ trên nét mặt, dù chưa nói chuyện, nhưng này ấn tượng đầu tiên lại là hơi tệ, bởi vậy liền mở miệng đồng ý có thể.

"Người tới, chuẩn bị ngựa, Dương Minh, Công Minh, ta hồi phủ bên trong có chuyện quan trọng cùng Hí tiền sinh thương lượng, trong doanh sự tình liên giao cho người đợi!" Luru Nghị thông báo một chút, chính mình thì tự mình dẫn ra mây đen che tuyết, vì Hí Chí Tài cầm ngựa roi đạp, thái độ thành khẩn cực kỳ.

"Chí Tài bất quá một là người sơn dã, không dám đến lúc đem quân như thế đối đãi?" Hí Chí Tài thấy Luru Nghị như thế đối đãi hán, trong lòng cũng là một hồi cảm động, này Luru Nghị tuổi còn trẻ, thanh danh có phần lẫy lừng nhưng lại không có chút ngang ngược chi khí, ít nhất tại khí độ thượng có phần làm chính mình bội phục.

"Ha ha, tiền sinh chớ trách, kiên quyết xem tiền sinh có chút đơn bạc, há có thể để cho tiền sinh chịu lực nỗi khổ? Con ngựa này chính là tại hạ số tiền lớn cầu mua mà đến Đại Uyển lương câu, vượt núi băng ngàn như giẫm trên đất bằng, tự nhiên muốn để cho tiền sinh đối với thừa lúc!" Luru Nghị cười nhạt một tiếng, đỡ Hí Chí Tài lên ngựa.

"Tướng quân lời nói không ngoa, này ngựa quả nhiên bất phàm!" Hí Chí Tài lên ngựa về sau liền cảm giác này ngựa cực kỳ dịu dàng ngoan ngoãn, mà lại hành tẩu thời điểm không chút nào lắc lư, không khỏi mở miệng khen.

"Ha ha ha, tiền sinh như là ưa thích, kiên quyết liền đem này ngựa tặng cho tiền sinh thay đi bộ chính là, tiền sinh vạn chớ chối từ mới phải." Người tốt làm đến cùng, thấy được Hí Chí Tài thái độ đã có chuyển biến, Luru Nghị lập tức rên sát khi còn nóng! Quả nhiên lời vừa nói ra, Hí Chí Tài tuy không động thanh sắc, có thể trong ánh mắt cũng có ý cảm kích, lập tức đánh ngựa cùng Luru Nghị...song song, chạy Trường Xã mà đi.

"Người này rốt cuộc là lai lịch ra sao? Có thể được tướng quân như thế đối với kính? Kia "Mây đen che tuyết" tướng quân ngày bình thường yêu như trân bảo, rửa sạch cũng không mượn tay người khác tại người, hôm nay người này bất quá khích lệ một câu, tướng quân liền muốn coi đây là tặng, xem ra người này định không phải người thường!" Từ Hoảng nhìn xem hai người đi xa bóng lưng, mở miệng nói, trong doanh tướng sĩ không người không biết Luru Nghị đối với mình tọa kỵ bảo vệ.

"Tướng quân làm việc rất có xuất người dự kiến bề ngoài chỗ, người này nói có phá Hoàng Cân kẻ sách sợ không nói ngoa, nếu thật như thế, tướng quân như thế đối đãi cũng không quá đáng. Luru Tướng Quân ngày bình thường đối đãi những cái này văn sĩ đều là khiêm cung hữu lễ, Trương Tiên Sinh như thế, hiện giờ người này nếu như này, chỉ là không biết người này có thể hay không cùng Trương Tiên Sinh so sánh!" Trương Hồ là toàn trình tham dự trong doanh tướng sĩ thao luyện, hán làm ra biểu hiện tới tài năng quân sự cùng mưu lược đều làm trong lòng ba người khâm phục, cổ Dương Minh mới có lời ấy.

"Ha ha, Dương đầu, ta xem người là có phần ghen ghét tướng quân như thế đối vị tiền sinh này a, Thiết Ngu là người thô hào, thế nhưng tin tưởng tướng quân coi trọng người khẳng định có bốn sự. Không nói hán, chẳng lẽ tướng quân đối với chúng ta chênh lệch sao? Ngày đó Công Minh chịu khuất, tướng

quân liều mạng chịu hình cũng phải quyền đánh kia Thuần Vu Quỳnh, võ đài đoạt được thiên tử chỉ phản thưởng mình cũng là một phần không muốn toàn bộ phận cùng các huynh đệ; lần này thù hạ ta bỏ mình mấy cái huynh đệ, tướng quân lại càng là đã phải chuyên gia cho bọn hán trong nhà đưa lương thực đưa kim! Ta mặc kệ tướng quân đội người khác như thế nào, dù sao ta đời này là theo định tướng quân!" Lý Thiết Ngưu khó được có như vậy thao thao bất tuyệt, bất quá vừa nhìn chính là phát ra từ lời tâm huyết.

"Thiết Ngưu, nhìn không ra tiểu tử người bình thường sẽ không nói chuyện, nói về đạo lý tới thật là có chút bản lĩnh, lời này ngươi nói là đúng, dù sao đi theo tướng quân chiến tranh nhất định là sẽ không sai, còn lại sự tình cũng không cần phải chúng ta quan tâm." Dương Minh nghe vậy cười nói, Từ Hoàng cũng là liên tục gật đầu, Lưu Nghị không riêng dừng mưu gồm nhiều mặt, lại càng là khéo trị quân, lại là đội hạ thật dày, trong doanh tướng sĩ lại có ai không nguyện vì như vậy thống lĩnh quên mình phục vụ? Chỉ là trong lòng của hắn đối với Dương Minh cảm này Hi Chí Tài cùng Trương Hồ đánh đồng lại là có chút bằng không thì, Trương Tiên Sinh đối với hắn thế nhưng là có dạy bảo chỉ ân.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Phản gián chi kế

Quân Hán cùng Ba Tài đại quân tại Toánh Xuyên một đường bất phân thắng bại, hai bên cũng không có ngăn hạn phá địch thượng sách, Lưu Nghị tại trong doanh luyện binh thời điểm bỗng nhiên có khách tới chơi, đàm luận giữa người này đúng là Toánh Xuyên Hi Chí Tài, cũng lời nói có phá Ba Tài chi kế, Lưu Nghị nghe vậy đại hỉ, lập tức thỉnh Hi Chí Tài cùng hán cùng đi Trường Xã chỗ ở nghị sự, cũng lấy khiêm cung hữu lễ biểu hiện thắng đối phương hảo cảm, trong nội tâm lại càng là đứng nghiêm quyết tâm muốn đem hết khả năng đem cái này mưu thần thu đến dưới trướng.

Tối trong phủ, Trương Hồ lại là không biết chỗ, Lưu Nghị vội vàng sai người chuẩn bị rượu và thức ăn, chính mình thì trong thư phòng cùng Hi Chí Tài đối diện mà ngồi, trước đàm luận lên trước mắt thời cuộc cùng binh gia sự tình, Chí Tài kiến thức cao xa, đối đáp trôi chảy, càng làm cho Lưu Nghị lòng tràn đầy vui mừng. Đến rượu và thức ăn dâng đủ, Lưu Nghị tự mình cho Hi Chí Tài nâng cốc, cũng liên quá ba tôn lấy bề ngoài kính ý về sau rồi mới mở miệng nói:

"Không dối gạt tiên sinh nói, kiên quyết mấy ngày nay cũng ở khổ tư phá Hoàng Cân kế sách, làm gì được kia Ba Tài tinh thông thao lược, doanh trại quân đội phòng giữ cực kỳ vững vàng, không hề có sơ hở! Trừ cường công ngoài giống như không thể hành chi mà tính, nếu là cường công quân địch nhân số còn tại quân ta phía trên, tuyệt không phải thượng sách; có thể nếu như thế giữ lẫn nhau hạ xuống đối với ta quân cũng không chỗ tốt, kiên quyết trăm mối vẫn không có cách giải, nghe thấy tiên sinh nói như vậy, tâm thực vui mừng chi, mong rằng tiên sinh dạy ta!"

"Hoàng Cân chi loạn, tự bên trong binh mới, tồn tại đã có bốn... nhiều năm, chính giữa có nhiều nhiều lần, tự Trương Giác bị mất mạng về sau liền một lần hành quân lạng lẹ! Bất quá bốn phương có nhiều quân phản loạn thế lực, làm loạn liên tục, lần này chính là kia nhiều lần chi tối thịnh, tướng quân cũng biết hiện nay đối phương đứng đầu chính là là người phương nào?" Hi Chí Tài cười nhạt một tiếng, cũng không trả lời Lưu Nghị vấn đề, mà là hỏi ngược lại.

"Gần nghe thấy kia Trương Lương tại Thanh Châu có được được xưng trăm vạn chi chúng, thiên hạ nga tắc đều lấy kia cầm đầu, người này năm đó liền được xưng "Người công tướng quân", cùng Trương Giác, trương bảo hai tộc làm hại nhất thời, danh vọng cực long, hiện giờ này Ba Tài ứng cũng là Trương Lương dưới trướng!" Bởi vì Lưu Nghị này tiểu Hồ Điệp đi đến, lịch sử cũng phát sinh một ít rất nhỏ biến hóa, vốn nên tại quảng tông đã chết tại Hoàng Phủ Tung chi thủ "Người công tướng quân" Trương Lương lại là thoát được tánh mạng, ẩn nhẫn mấy năm về sau lại đang Thanh Châu tập hợp được xưng trăm vạn chi chúng, các nơi Hoàng Cân cũng nhất thời có chủ tâm người, bao gồm Hắc Sơn tộc Trương Yên cùng với Ba Tài đảng bên trong đại địa phương nhỏ bé thế lực đều phụng hán làm chủ, trong khoảng thời gian ngắn uy danh cực thịnh.

"Tướng quân đã biết Trương Lương danh tiếng, cũng biết một thân như thế nào?" Hi Chí Tài tiếp tục hỏi.

"Tại hạ năm đó ở Lur Trung Lang dưới trướng nhiều cùng Trương Giác, trương bảo giao chiến, đối với này Trương Lương lại là không quá, nghe tiên sinh nói, ngược lại là đối với kia biết quá tường tận?" Lưu Nghị đáp.

"Trương Lương người này khí lượng nhỏ hẹp, có thù tất báo, hán có thể vì nga tắc đứng đầu bất quá dựa vào thứ hai huynh di nhìn qua! Không đắc ý thời thượng có thể ẩn nhẫn bản thân, hiện giờ tọa trấn Thanh Châu, dưới trướng được xưng trăm vạn chi chúng, lại là bốn phương tới quăng, có thể nào không đắc chí vừa lòng? Chí Tài có một bạn bè, năm đó bị ác hoạn làm hại, vợ con ly tán phía dưới phần mà quăng nga tắc ý muốn giết quan báo thù! Bởi vì riêng có dũng lực từng phải Trương Lương thưởng thức, cũng tự tay mình giết kia ác hoạn phải báo thù chi cừu, lại là bởi vì phải sĩ tốt chi tâm mà chiêu người này đồ kỵ, thiếu chút nữa liền vứt đi tánh mạng, cố đại nạn không chết phía dưới liền trong núi xây nhà ẩn cư, không hỏi thế sự, bởi vì cùng Chí Tài chính là bạn tri kỉ, kia thấy sự tình đều không giấu diếm." Hi Chí Tài chậm rãi nói.

"Ha ha, biết mình biết người, Trăm Trăm Trăm Thắng! Tiên sinh ngồi trên Toánh Xuyên liền đối với Hoàng Cân sự tình như lòng bàn tay, Lăng Sinh bội phục. Nghĩ đến tiên sinh đã đối với kia Trương Lương biết cực kỳ sâu, này mảnh mưu kế tất cũng là dùng tại trên người hán, tại hạ đương rửa tai lắng nghe tiên sinh chỉ mưu!" Nghe Hi Chí Tài đối với Trương Lương người này như thế kỹ càng tự thuật, Lưu Nghị nội tâm đã có đoạt được, liền mỉm cười lời nói.

"Ta lắng nghe tướng quân nói như vậy, đối với nga tặc chiến lược ít có đề cập, ngược lại là đối với kia thủ lĩnh đạo tặc Ba Tài có chút tôn sùng ca ngợi. Tướng quân kinh nghiệm sa trường, thường cùng chiến trận phía trên dương oai, riêng có biết Bình danh tiếng, nghĩ đến có thể được tướng quân coi trọng chi tướng cũng là bất phàm! Chỉ Tài cũng lắng nghe người ta đề cập người này, nhiều lời thật sâu thâm thao lược, thiện hiểu Binh cơ, vì nga tặc bên trong khó được lương tướng chi tài, nếu là người này. . ." Hi Chí Tài nói tới chỗ này cố ý dừng lại bữa, ánh mắt nhìn về phía Lưu Nghị, hình như có hỏi ý. Hẳn lời nói này đối với Lưu Nghị đánh giá đã rất cao, so với tại doanh cửa thời điểm không thể so sánh nổi.

"Nếu là người này đi, thì Toánh Xuyên Hoàng Cân liền lại nhiều gấp đôi cũng không đủ sợ quá, tiên sinh nếu có thể nghĩ cách để cho Ba Tài không thể quản lý Toánh Xuyên Hoàng Cân,

Thì phá địch phục địa chỉ ngày đang ở trước mắt, tiên sinh cũng có thể vì vậy mà lập nhiều kỳ công!" Lưu Nghị tiếp ngôn nói, đồng thời trong mắt càng thấy vẻ chờ mong.

"Tướng quân có thể trước tạo nhấn lại cùng Hoàng Cân trong quân, lời nói sòng này không hề lòng thần phục, dục vọng đem người sẵn sàng góp sức đại hán, trước mắt đang cùng Chu Lư nhị vị tướng quân mật nghị việc này, cố Toánh Xuyên một đường quân Hán cũng không mãnh liệt thế công, chỉ ở kéo dài thời gian. Kia Trương Lương mặc dù dùng Ba Tài làm soái, lại không thể tin hết chi, kia bên người tất có Trương Lương mật thám, đến lúc đó tướng quân còn có thể thỉnh Chu Tướng quân viết một lá thư, ngôn điểm sự tình, cũng cùng trọng yếu chỗ cố ý xóa đi chút chữ viết, như thế hai ông kia, kia Trương Lương đối với Ba Tài chắc chắn nghi kỵ! Lấy hán bản tính, tất hội thay người lấy đại Ba Tài chi chức, đến lúc đó nga quân phản loạn thấp thỏm động chính là quân ta phá địch cơ hội tốt." Hi Chí Tài khó khăn nói tới, chính là phản gián phương pháp.

"Ha ha, đây không phải Tào Tháo bôi sách đang lúc Hàn Toại sao? Sớm như vậy liền dùng thượng? Bất quá như kia Trương Lương đúng như Hi Chí Tài nói, kẻ này thành công khả năng thật lớn, mình cùng Chu Tuấn, Lư Thực nhị vị tướng quân lo lắng người bắt quá Ba Tài, người này vừa đi, Toánh Xuyên chiến sự định không lo vậy!" Nghe Hi Chí Tài kể sách, Lưu Nghị trong đầu nhiều lần suy nghĩ, cảm thấy khả thi thật lớn, lập tức mừng rỡ lời nói:

"Tiên sinh quả nhiên diệu kế, lần này nếu có thể đại phá Hoàng Cân, thu phục Toánh Xuyên, tiên sinh quả thật công đầu đầy! Tại hạ này liền dẫn tiên sinh đi gặp qua Chu Lư nhị vị tướng quân, tường thuật kế này, ta đoán hán nhị vị cũng tất hội thưởng thức tiên sinh tài năng, đến lúc đó báo cáo triều đình, luận công ban thưởng, phương không uổng công tiên sinh hôm nay sở hiển ảo diệu mà tính toán." Lưu Nghị nói xong đúng là dục vọng lập tức mang Hi Chí Tài đi gặp nhị vị chủ tướng.

"Tướng quân tiến đến là được, Chỉ Tài bất quá tâm niệm quê hương, lần này một không cầu tài, hai không cầu danh, chỉ cầu có thể mau chóng đánh bại nga tặc, quy về gia viên!" Hi Chí Tài thần nhiên nói, hẳn lời nói được tuy bình thản, nhưng trong thần sắc đối với Lưu Nghị không kẻ công thái độ rất là thưởng thức.

"Ai ~ tiên sinh thứ cho qua tại hạ vô lễ, ngu cho rằng tiên sinh nói như vậy sai vậy! Đại trượng phu ôm qua thế chi tài, há có thể Không Lão tại lâm tuyến phía dưới? Thiên hạ hôm nay, biến loạn lộn xộn sống, chính là nam nhi kiến công lập nghiệp thời điểm, lấy tiên sinh nhân tài như vậy, ai có thể bắt kính, tự nhiên Văn Đạt cùng chư hầu, lấy cầu lưu danh cùng sử sách, như thế phương không phụ đại trượng phu ý chí! Kiên quyết chi thiên kiến, tiên sinh nghĩ có đúng không?" Lưu Nghị thấy này Hi Chí Tài hình như có xuất thế ý tứ, vội vàng mở miệng nói.

"Tướng quân nói như vậy tất nhiên là có lý, chỉ là Chỉ Tài. . ." Hi Chí Tài cũng bị Lưu Nghị nói chuyện nói động dung, bất quá còn có chút chần chờ, trầm ngâm bất quyết.

"Tiên sinh, Lăng Sinh bắt tài, dục vọng xây dựng công danh cùng đương thời, hưng ta đại hán chi xã tắc, làm gì được còn trẻ đức mỏng, ít có người tài ba hỗ trợ chi! Nay thấy tiên sinh chi tài, tâm thực mộ chi, kiên quyết tự biết âm thanh hơi danh nhẹ, không thể cùng tiên sinh chi tài xứng đôi, mong muốn tiên sinh dạy bảo chi tâm lại là xuất phát từ thành tâm thành ý. Ta Lưu Nghị cũng không phải tự coi nhẹ mình người, tự hỏi cũng có thể nhận thức người trọng người, tiên sinh nếu chịu giúp ta, Lăng Sinh xứng đáng cam đoan tiên sinh định sẽ không thất vọng, mong rằng tiên sinh tường thêm suy nghĩ!" Lưu Nghị đầu tiên là thành thật mà đối đãi, trong giọng nói lại là lộ ra một cỗ cường đại tự tin, nói cuối cùng, quý một gói xuống cùng Hi Chí Tài trước mặt, hai mắt bắn ra cực kỳ nhiệt liệt hào quang, tiếp cận Hi Chí Tài, trong nháy mắt cũng không trong nháy mắt.

"Hôm nay Chỉ Tài tại doanh cửa thời điểm liền mấy lần đối với thủ tướng quân, tướng quân có thể chứa tại hạ cuồng ngôn, không chút nào thất lễ, đã khiến Chỉ Tài tâm gãy; trong phủ nghị sự, tướng quân đặc chỉ mới hiển kế lập tức liền muốn đến đề cử Chỉ Tài cùng nhị vị tướng quân, vì tại hạ mưu cầu công danh, chính mình lại không chút nào kẻ công, càng làm Chỉ Tài đối với kính; hiện lại nghe thấy tướng quân ý chí, làm cho người ta khâm phục! Nếu đem quân không dùng Chỉ Tài tài sơ học thiên, nguyện đi theo tướng quân, toàn lực trợ chi!" Hi Chí Tài nghe Lưu Nghị nói như vậy, liền cảm giác người này tuyệt không phải nói ngoa hạng người, còn muốn đến hôm nay Lưu Nghị đối với chính mình đối đãi, hiện giờ lại càng là thành ý cảm động, liền không do dự nữa, cũng quý rạp xuống Lưu Nghị trước mặt, nói ra nguyện ý đi theo ngừ điều.

"Ha ha ha, tiên sinh nhanh lên, ta phải tiên sinh, hơn hẳn Thiên Quân Vạn Mã, lần này nhất định hướng nhị vị tướng quân và thiên tử chuẩn bị ngôn tiên sinh công! Bất quá hôm nay chính sự đã xong, đương cùng tiên sinh đồng mưu một say, cho rằng ăn mừng!" Lưu Nghị tâm tiên một hồi cuồng hi, chính mình cuối cùng theo dựa vào chính mình lực lượng ở thời đại này đạt được một cái nhất lưu mưu thần hợp nhau!

Chương 94: Bình gia tối kỵ

Toánh Xuyên Hi Chí Tài tới chơi hiển phán gián chỉ kế, Lưu Nghị tự đầu đến cuối đều đối với kia lấy lễ đối đãi, thái độ thành khẩn, cuối cùng càng lấy đại lễ đối với thỉnh, Hi Chí Tài cảm ơn kia thành ý, đáp ứng sẵn sàng góp sức. Lưu Nghị này vui vẻ có thể là không như bình thường, kiếp trước người này tráng niên mất sớm, tài hoa không có đầy đủ phát huy được, có thể trong lịch sử đánh giá cũng là cực cao, đây chính là cái có thể cùng Tuân Văn Nhục, Quách Phụng Hiểu đám người đánh đồng nhân tài, hẳn hiện tại đã nghĩ đến như thế nào vì này mưu sĩ bảo dưỡng thân thể, nhân tài như vậy, há có thể giữa không trung rồi biến mất? Hai người đã thổ lộ tình cảm, tất nhiên là lời nói thật vui, Lưu Nghị thấy Hi Chí Tài trong bữa tiệc lại là ho khan không ngừng, cũng không dám quá mời rượu, trong nội tâm khẽ động liền mở miệng hỏi:

"Tiên sinh chớ trách, ta xem tiên sinh tựa như quý thể không khỏe, không biết. . ."

"Ai ~~~ phiền tướng quân hạ hỏi, này ho khan chứng bệnh chính là trời sinh, mặc dù qua trải qua cần y hỏi thuốc lại luôn là không phải trị tận gốc, dần dần liền không đề ý tới nữa, dù sao không quá nhiều ngại, tướng quân không cần đề ý." Hi Chí Tài nói đến chỗ này thần sắc giữa có phần âm trầm, xem ra này chứng đối với hắn không ảnh hưởng.

"Tiên sinh nói như vậy kinh ngạc, cần biết thân thể phương là cách. . . Ách, nam nhi đứng thẳng gốc rễ, há có thể khinh thường, ta lập tức phái người vì tiên sinh thăm tra theo danh y, lúc này trời hàn, tiên sinh quần áo nếu như này đơn bạc, người tới, đem ta kia da hổ áo khoác mang tới!" Lưu Nghị nhất thời miệng như ý, thiếu chút nữa nói ra thân thể là cách mạng tiền vốn, may mắn tùy thời nhanh, bằng không Hi Chí Tài nhất định như rơi năm dặm mù sương, lần trước kia đồ cát báo đưa tiền da hổ hẳn đổi thành áo khoác, cực có thể chống lạnh, thấy Hi Chí Tài quần áo cũng là lập tức lấy ra đưa tiền. Có thể làm cho mình một cái mưu sĩ khỏe mạnh, một trương da hổ lại được coi là cái gì?

"Tướng quân không thể như thế, tướng quân quanh năm chinh chiến tại chiến trận phía trên, đang cần vật ấy, Chí Tài sao sống dám lĩnh!" Hi Chí Tài nhìn thấy vật ấy liền biết kia quý trọng chỗ, nghĩ đến Lưu Nghị tâm ý, trong nội tâm cảm động phía dưới trong lời nói cũng lập tức biểu hiện ra ngoài.

"Tiên sinh không muốn từ chối, kiên quyết kinh nghiệm sa trường, thân cường tráng như trâu, cũng không cần vật ấy, tiên sinh dùng, ngược lại là chính là." Lưu Nghị hào sảng nói, vẫn đặc biệt so với một cái cường tráng tư thế, Hi Chí Tài không hẳn lại có như thế cử động, ngược lại cảm giác mười phần thân thiết.

"Là chúa công thành ý, kia Chí Tài liền áy náy!" Hắn cuối cùng là nhân vật phi thường, thấy Lưu Nghị ý tứ cực thành, cũng không hề chống đỡ, một tiếng chúa công lại là thốt ra.

"Tiểu ý tứ, tiểu ý tứ, tiên sinh không cần lo lắng, xin hỏi tiên sinh, trong thành này còn có cây bạch quả ngân hạnh thụ hay là cây son trà thụ?" Lưu Nghị trong nội tâm mừng rỡ không khỏi có phần đặc ý, mở miệng hỏi.

"Thành Tây hình như có một mảnh cây bạch quả ngân hạnh lâm, chúa công gì có này hỏi? Chí Tài đã lấy chúa công làm chủ, không - cần phải lại lấy tiên sinh xưng chi, chúa công gọi tên của ta là được!" Hi Chí Tài tiến thêm một bước cho thấy lập trường.

"Không dối gạt trước, Chí Tài, kiên quyết chỉ mẹ đẻ cũng có ho khan chứng bệnh, Chí Tài nguoi tới tìm hiểu ta, biết được thân thể của ta thế. Ngày đó gia tổ cũng không biết là mẫu thân thỉnh bao nhiêu danh y, dùng bao nhiêu dược vật, đều là khó có thể thấy hiệu quả, về sau gặp Thượng Đẳng danh y chu cần tiên sinh cho một cái phương thuốc, lấy cây bạch quả ngân hạnh lá sắc thuốc nước hoặc đem cây son trà đào thành cao hình dáng, phục chi tiện thấy hiệu quả đặc biệt! gia mẫu theo này thực hiện quả nhiên thuốc đến bệnh trừ! Ta xem Chí Tài chứng bệnh cùng ta năm đó có chút tương tự, cố hữu này hỏi, Chí Tài không thể không tin!" Lưu Nghị thăm nghĩ thiên phương trị bệnh nặng, nói không chừng hiện tại mọi người còn chưa phát hiện cây bạch quả ngân hạnh cùng cây son trà thuốc dùng giá trị, sao không tại Hi Chí Tài trên người thử một lần, dù sao cho dù không có hiệu quả luôn là ăn không chết người. Hắn làm việc từ trước đến nay Lôi Lệ Phong Hành, lập tức liền phái người đi đến Thành Tây vị trí ngắt lấy.

"Chí Tài tạ ơn chúa công hậu ý, tự không khỏi tin chi lý!" Nhìn lên trước mặt Lưu Nghị, Hi Chí Tài phát giác được hắn chỗ bất đồng, cùng mình lời nói giữa cũng không câu thúc ý tứ, có khi vẫn làm cho người ta có chút bất cười, không từng như vậy Lưu Nghị càng làm cho hắn cảm thấy chân thật.

"Chúa công cùng Chí Tài lúc này vui mừng uống, cũng không biết hội Hồ một tiếng, gọi được ta một hồi dễ tìm." Trong khi nói chuyện Trương Hồ về mặt tươi cười đi tới, tựa hồ cùng Hi Chí Tài đã sớm quen biết.

"Ha ha ha, ta nói Chí Tài như thế nào hôm nay tới chơi, nhìn hai người các người như vậy nghĩ đến sớm đã quen biết, Từ Tài người còn muốn trách ta? Giống như Chí Tài lớn như vậy mới người cũng không còn sớm sống dẫn tiến, cho là ta đi bá phủng mới là đúng lý." Nhìn thấy hai người ánh mắt, Lưu Nghị đã là trong lòng hiểu rõ, cho nên cười nói.

"Chúa công chớ trách, Hồ cùng Chí Tài cũng bắt quá quen biết mấy ngày,

Chi là bội phục hắn tài học, tương giao thật dày. Chí Tài huynh nhân vật như vậy Hồ như thế nào không đề cử cùng chúa công? Bất quá nghe thấy kia như thân thấy, tất nhiên là muốn cho Hi tiên sinh thân hướng vừa thấy có thể, Chí Tài, tại hạ theo như lời còn có nói ngoa?" Trương Hồ mỉm cười, lại là chuyển hướng Hi Chí Tài nói. Nguyên lai mấy ngày trước Trương Hồ ngẫu tại trong từ điểm nhìn thấy Hi Chí Tài, cảm thấy một thân kiến thức bất phàm, ăn nói cao nhã, liền có ý kết giao, hai người nói chuyện phía dưới đúng là tính tào tương tích, rất có gặp nhau hận muộn ý tứ. Trương Hồ cũng lời nói Lưu Nghị làm người như thế nào, thỉnh Hi Chí Tài rồi núi tương trợ, bất quá Hi Chí Tài định phải gặp cho bằng được, như thế mới có quân doanh một mảnh.

"Ha ha, Từ Tài nói quả nhiên không hư, chúa công chi khí độ làm cho người đối với kính, Chí Tài đã là thật tâm sẵn sàng góp sức, chúa công, Chí Tài tính

tình rất có cớ quái chỗ, khó chứa cùng người, cớ mới cùng trong doanh đối với thử, kính xin chúa công đừng nên trách! Về sau có thể cùng Tử Tài chia làm cùng bào, cũng là chuyện vui." Trương Hồ biết Hi Chí Tài chính là cao minh chi sĩ, có thể tại Hi Chí Tài trong mắt, này Trương Hồ lại càng là bất phàm, cùng hắn nói chuyện phía dưới dù cho lấy hắn tự phụ cũng có chút mặc cảm, thuận túy nên mới hơi lộn hăn bình sinh thấy trừ kia Quách gia tiểu tử ngoài lại không một người có thể mà so sánh với nhau, trong lòng cũng là bội phục.

"Tại hạ không dám đối với tiên sinh trách móc! Chí Tài nguyện giúp ta kiên quyết vui mừng vẫn không kịp. Tử Tài, Chí Tài không nên uống rượu, ta ba người liền lấy trà thay rượu, hào hào đàm đạo một phen, cũng đương vì Chí Tài mời khách từ phương xa đến dùng cơm." Nhìn lấy thủ hạ hai cái này mưu trí chi sĩ, Lưu Nghị trong nội tâm một mảnh mừng rỡ.

Ban đêm ba người quá vui mừng, người hầu hái tới cây bạch quả ngân hạnh lá y theo Lưu Nghị phân phó sắc thuốc làm ba chén cùng Hi Chí Tài ăn vào, có không hiệu quả ngược lại là khác nói, bất quá Hi Chí Tài một đêm này ngủ được cực kỳ an ổn, rất ít ho khan, ngày thứ hai sáng sớm liền lại tại Lưu Nghị tặng thuốc chi ân. Lưu Nghị tất nhiên là vui mừng, nếu như thế liền có thể bảo trụ Hi Chí Tài tánh mạng, hắn thật muốn cảm khái tri thức chính là lực lượng, đương nhiên đây chẳng qua là thiên phước, đợi lần Yên quận về sau nhất định phải làm cho chu cần đại phu cực kỳ vì hắn chẩn đoán bệnh một phen, nghĩ đến lấy hăn y thuật ứng có thể thuốc đến bệnh trừ, ít nhất cũng phải kéo dài Hi Chí Tài tuổi thọ.

Vốn Lưu Nghị muốn mang lấy Hi Chí Tài cùng đi Tướng Quân Phủ hướng Lur Thục, Chu Tuấn hai người hiến kế, bất quá trương Hí hai người tất cả đều là ngôn chúa công một người đi đến là được, không nên tổn nhiều trắc trở, Lưu Nghị chỉ phải đối với từ.

Lur Thục cùng Hoàng Phủ Tung nghe Lưu Nghị đối với Trương Lương cùng với hiện giờ chiến trường tình thế phân tích, sâu cảm giác Lưu Nghị kế này chính là đi qua kỹ càng suy tính, cực kỳ có thể thực hiện, lúc ấy đều là đại hỉ, đối với hăn lại càng là tán thưởng có thêm, cùng tồn tại khắc truyền lệnh y kế hành sự, cũng làm cho Lăng Sinh một hồi xấu hổ.

Vì vậy trong khoảng thời gian ngắn bất luận Hoàng Cân còn là quân Hán trong trận đều là lời đồn đãi nổi lên bốn phía, lời nói Lur Thục Chu Tuấn cùng Ba Tài ám thông xã giao, chỉ cần Ba Tài suất quân hợp nhau liền chuyện cũ sẽ bỏ qua, đồng thời còn có thể đảm nhiệm chi vi uy nam tướng quân, hoàng kim mỹ nữ lại càng là không nói chơi, ngôn chi sáng rực, giống như thân thấy.

Ba Tài lần xuất chinh này binh lực đạt hơn mười vạn chi chúng, lấy Trương Lương tính tình sao có thể dễ tin, trong quân cũng nhiều có hăn tâm phúc người, ngay từ đầu Ba Tài liền chiến liên thắng, những người này trong nội tâm ghen ghét lại là khó có ngôn ngữ. Có thể về sau tại Trường Xã dưới thành vì Lưu Nghị sở bại, Ba Tài liền nhất thời án binh bất động, còn đây là trước mắt tốt nhất chiến lược, nhưng những...này người đâu biết được, có nhiều nói Ba Tài sợ địch như hổ! Hiện giờ lại có như thế lời đồn đãi, còn không bằng lấy được chí bảo, bất quá đã lâu liền đã truyền tới Trương Lương trong tai.

Vừa mới bắt đầu Trương Lương còn có thể không tin, chung quy Ba Tài theo hăn lâu ngày, thế nhưng là tiếng người đáng sợ, miệng nhiều người xói chảy vàng phía dưới cũng dần dần dao động, có người đưa lên Chu Tuấn ghi cùng Ba Tài mật tín, chính mình lại lần nữa hạ lệnh tiến quân vì Ba Tài sở cự, trong nội tâm lại càng là tin tưởng xác thực. Trương Lương trong đêm mệnh tâm phúc người cầm tay hăn sách chạy đến Toánh Xuyên rõ ràng Ba Tài chi binh quyền, càng phải chính mình một cái tộc đệ danh gọi Trương Dũng người thay chi, người này cũng chỉ là cái a đua nịnh hót, khoe khoang khoác lác hạng người.

Ba Tài thấy Trương Lương tự viết trong nội tâm rầu rĩ, hăn không hận quân Hán đùa bỡn thủ đoạn, hai quân tương đối dùng bất cứ thủ đoạn tột tệ nào chính là lẽ thường! Chỉ hận Chủ thượng ngu ngốc, kia Trương Dũng vừa đến, này mười vạn đại quân vận mệnh có thể nghĩ mà biết, mà lại Trương Lương nhẫn tâm đến tận đây, lại muốn lấy tánh mạng mình, dưới trướng hăn chi tướng Chu Thương quân hội tất cả đều là muốn bảo vệ từ chiến với hăn, vậy mà vì sở cự, cái nhân đã nản lòng thoái chí.

"Nghĩ tới ta Ba Tài tự đi theo trời tướng quân khỏi sự đến nay, lớn nhỏ mấy chục chiến, chưa bao giờ sợ hãi, một mảnh trung tâm mặt trời chứng giám, nay bị bọn người kẻ xấu đồ làm hại, mệnh đấy! Bá gỗ đầu binh vẫn cần ước thúc sĩ tốt, không thể làm loạn, mới chỉ chân tâm cuối cùng có một ngày Chủ thượng sẽ rõ, hôm nay liền đi đi theo trời tướng quân!" Ba Tài nói xong đứng là hoành kiếm tự tử, khi chết giống là hai mắt mở lớn!

Ba Tài vừa chết, Trương Dũng lĩnh quân, tin tức rất nhanh truyền tới hăn trong quân trướng. Lưu Nghị nghe thấy chi không thành thật tâm khâm phục Ba Tài chi khí đoạn, bất quá trên chiến trường có thể không được phép hăn đối với Hoàng Cân quân có nửa phần lưu tình, Hi Chí Tài phản gián chi kế đã thành công, Toánh Xuyên Hoàng Cân kia soái về phía sau phải làm quân Hán sở phá.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Đại chiến Trường Xã

Trương Lương bên trong Hi Chí Tài sở hiến phản gián chi kế, trước trận đối tượng, phải chính mình tộc đệ Trương Dũng vì Toánh Xuyên Hoàng Cân chi soái, mà lại đối với Ba Tài ra tay độc ác, ý muốn lấy tính mệnh của hăn. Ba Tài nghe thấy chi mất hết can đảm, phần mà hoành kiếm tự tử, việc này đối với Hoàng Cân quân sĩ khí chính là thật lớn đã kích, Ba Tài người này không riêng tinh thông chiến trận, mà lại bình thường có thể đối xử tử tế sĩ tốt, cực

phải quân tâm, thấy hán kết quả như vậy, không khỏi khiến Hoàng Cân chúng tướng trong nội tâm phát lạnh, cũng gián tiếp vì Trường Xã hội chiến thất bại dưới chân phục bút.

"Chúa công, kia Trương Lương đã bên trong Chí Tài chi kế, Hồ nghe thấy đại gia vị chí Trương Dũng bắt quá một a đua tiểu nhân, Ba Tài vừa đi, Toánh Xuyên Hoàng Cân không phải sợ, chỉ là không biết chúa công có gì tâm tư?" Ba Tài tự từ tin tức truyền đến, hán trong quân doanh đều là đại hỉ, Lưu Nghị cùng Trương Hồ đặc biệt bày tiệc vì Hi Chí Tài khánh công, có thể trong bữa tiệc Lưu Nghị lại tựa hồ như có phần buồn bực không vui, có Trương Hồ hỏi.

"Chí Tài chi kế thành công đủ thấy kia mưu tính sâu xa, kiên quyết bãi phục, chỉ là đáng tiếc kia Ba Tài như thế soái tài lại rơi vào như vậy cái kết cục. Trương Lương thân là kỳ chủ mặc dù dùng lại tâm nghi chí, há lại vì thượng chi đạo? Xem ra kia Bình bại đã chết đã không xa vậy, kiên quyết ổn thỏa lấy đó mà làm gương, sau này dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người, mong rằng nhị vị còn nhiều điểm tinh." Lưu Nghị kể này tuy thành công, nhưng đối với kia Trương Lương tự hủy Trường Thành cử chỉ, nhất là Ba Tài kết cục rất là thốn thức, vì vậy lời nói.

"Cổ nhân ngày, mỗi ngày mấy tinh kia thân, tất có đoạt được, chúa công nói như vậy thiện vậy! Bởi vậy có thể thấy chọn chủ mà tùy tùng mới là hiền sĩ gây nên, bằng không như Ba Tài thật là gọi người bóp cổ tay, bắt quá Chí Tài may mắn đi theo chúa công, xứng đáng mở ra lòng dạ." Hi Chí Tài nghe vậy vui vẻ đạo

"Chí Tài quá mức khen nhầm, Lưu Nghị trẻ tuổi kiến thức nông cạn, đang cần Chí Tài cùng Thiên Cơ còn nhiều đề điểm, mới có thể tự xét lại thân này chí chưa đủ!" Lưu Nghị lời nói được mười phần thành khẩn, Trương Hồ tức trí đa mưu, lại cũng không một cái tránh thân, trước mắt Hi Chí Tài tố tính kiên cường lại có phương diện này tiềm chất, bởi vì cái gọi là quốc hữu tránh thân, không vong kia quốc, hiện tại Lưu Nghị cần phải có một người như vậy ở bên.

"Là chúa công nói, kia Chí Tài liền không khách khí, được nghe Từ Tài nói lên chúa công mỗi chiến tất tranh tiên, thân bốc lên tên đạn, cử động lần này không thể lại vì! Chẳng phải nghe thấy thiên kim chí tử cần thận, chúa công hiện tại có đất đai một quận, hơn vạn Hồ Bì, há có thể lại như một dũng chí phu? Chí Tài biết chúa công vô dũng hơn người, mà lại thiện có thể ủng hộ sĩ khí, có thể chiến trận phía trên, thiên biến vạn hóa, ai dám đảm bảo không tổn thương? Dù sao sau này chí cần Chí Tài ở đây đoạn sẽ không để cho chúa công đi này nguy hiểm sự tình." Hi Chí Tài lập tức tiếp nhận câu chuyện, người không phải là muốn đề điểm mà, tất xấu trước hết phải từ bỏ! Hán này vừa ra ngôn, Trương Hồ cũng là liên tục xưng là, hán cũng không phải một khích lệ qua, có thể Lưu Nghị tính cách vừa lên chiến trận liền cái gì đều quên.

"Này. . . Chí Tài theo như lời tất nhiên là có lý, kiên quyết cũng biết rõ cử động lần này không ổn, chỉ là khổ nỗi thủ hạ không người, như ngày trước Trường Xã dưới thành tập kích cuộc chiến nếu không phải ta tự mình xung phong liều chết, e rằng khó có thể có này hiệu quả. Không kiên quyết có ý như thế, thực là tình thế bức bách, bắt quá sau này đương nghe Chí Tài nói như vậy, không được bị bắt đắc dĩ tuyệt không như thế." Lưu Nghị thầm nghĩ cái này hảo, đem đá nện chính mình chân, huynh đệ a, ta không phải là thủ hạ thiếu người sao? Hưng bá Từ Long nhị vị huynh đệ nhét vào Yên quận, như phải hai người lúc này, chính mình lại đâu. . . Ừ, trên chiến trường đoán chừng chính mình còn phải lên!

"Chúa công yên tâm, Chí Tài đương sẽ không sửa chữa uống qua đang, tình thế khẩn yếu thì tự nhiên để cho chúa công buông tay thực hiện, chỉ là chúa công trong nội tâm lúc nào cũng muốn lấy bản thân an nguy làm trọng, một khi có sai sót tổn thất có thể không chỉ là chúa công một người." Trông thấy Lưu Nghị vô đầu bộ dáng, Hi Chí Tài không khỏi trong nội tâm buồn cười, chính mình chúa công rất có điểm hồn nhiên ý tứ, làm cho người ta sinh lòng hảo cảm, bắt quá vẫn là bất động thanh sắc nói.

"Chí Tài nói như vậy là, kiên quyết tự nhiên tuân theo, hôm nay chính là vì Chí Tài khánh công, không nói những cái này, Từ Tài, ta hai người cùng kính Chí Tài một tôn." Có hai người này, Lưu Nghị đoán chừng mình tại mồm mép thượng khăng định lấy không được chỗ tốt gì, còn là nói sang chuyện khác a, bắt quá vừa rồi Hi Chí Tài quan tâm hán an nguy lời nói xuất chân thành, trong nội tâm cũng có cảm động! Hai người thấy Lưu Nghị như thế, sao còn không biết tâm ý của hán, này cũng không nên quá mức bức bách, nhìn nhau cười cười liền một hơi uống cạn.

Kia Trương Dũng tiếp nhận Ba Tài chí vị một lòng muốn có sở với tư cách là, liền chủ động xuất kích mấy lần tìm quân Hán đối chiến, Chu Tuấn cùng Lưu Thực Lưu Nghị Viên Thiệu đám người thương nghị phía dưới nghĩ ra một mảnh kiêu binh chi kế! Mỗi khi Trương Dũng trước tới khiêu chiến liền tiểu bại một hồi,

Như thế nhiều lần mấy lần, Trương Dũng lòng tin triệt để bành trướng, liền tại Trường Xã chi đã triển khai mười vạn đại quân, muốn cùng quân Hán hội chiến, lấy cầu đánh một trận cạn sạch toàn bộ công lao, trong doanh mặc dù cũng có có nhận thức chí sĩ khuyên bảo, có thể hán lúc này làm sao nghe lọt?

Bên trong binh sáu năm (189 năm) tháng hai hai mươi tám, nga tộc Trương Dũng dẫn đại quân mười vạn, tại Trường Xã chi tây triển khai chiến trận, quân Hán Chu Tuấn Lưu Thực suất quân sáu vạn bày trận đón chào, dưới bầu trời liền thấy đao thương như rừng, chiến Mã Như Long, một hồi quyết chiến liền lúc này triển khai, sĩ tốt tiếng kêu giết thanh âm vang vọng phía chân trời! Lúc này trên chiến trường hơn mười vạn sĩ tốt anh dũng chém giết, tạm thời còn là một giằng co kết quả.

Bên này một tòa thổ sơn phía trên chính là quân Hán chỉ huy chỗ, Chu Tuấn, Lưu Thực, Lưu Nghị, Viên Thiệu đám người quá đều ở đây, tường đang xem cuộc chiến tình! Như thế hơn mười vạn người giữa đại chém giết Lưu Nghị cũng là đầu lần nhìn thấy, cổ này rầm rĩ liệt chí khí để cho lòng hán đầu hưng phấn không thôi.

"Không ngờ này Trương Dũng cũng không phải bao cò một cái, này trước khi chiến đấu bày trận ngược lại giống như mô hình (khuôn đúc) giống như dạng!" Nhìn trước mắt giằng co chiến cuộc, Viên Thiệu không khỏi mở miệng cười nói, trên mặt rất là nhẹ nhõm, lấy hán nhân lực đã nhìn ra quân Hán tình nhuệ thật sự nga tộc phía trên, như thế chiến cuộc sợ là có ý gây nên.

"Ha ha, lấy lão phu xem ra, này trận hình cũng nhiều là kia Ba Tài ngày thường luyện tập, người này mặc dù cùng lão phu là địch đã lâu, có thể trị quân chí tài làm cho người ta bội phục! Bắt quá hôm nay nga tộc tất bại, hiện tại kia toàn quân còn chưa cùng ta xoắn nát một chỗ, chí cần bả quân địch toàn bộ cuốn lấy, là được hạ sát thủ!" Chu Tuấn vuốt râu mỉm cười, tựa hồ là đã tính trước.

"Hoàng Phủ huynh nói cực kỳ, trận chiến này chẳng những muốn thắng, còn muốn quá diệt địch quân chủ lực, lấy cầu đánh một trận mà lại toàn bộ công lao, tuyệt không cho bọn họ lại lật gọng sóng!" Lư Thực mở miệng đạo

"Hai người các ngươi lão già liền một cái so với một cái đen a, đáng tiếc kia Trương Dũng nỗ bật không tự chủ, bắt quá đều này hơn mười vạn người toàn bộ dây dưa một chỗ vẫn cần thời cơ, chính mình hay là trước nghỉ ngơi dưỡng sức a, bớt nhìn xem ngựa tay!" Nghe hai người một cái so với một cái hung ác, Lư Nghị không khỏi oán thầm, hắn cũng không ngôn ngữ, đúng là nhắm mắt dưỡng thần, tràng diện này đối với hắn mà nói thực là quá mức kích thích.

Hắn lần này biểu hiện tự nhiên rơi vào Chu Tuấn cùng Lư Thực trong mắt, hai người đều là kẻ gât đầu, lớn như thế chiến trước mắt, này Lư Lăng Sinh vẫn là trầm ổn như vậy, thật là Đại Tướng chỉ tài, đợi một thời gian tất có thể thành một đại danh tướng, bọn họ cũng không phát giác được Lư Nghị run nhè nhệ hai tay.

Lư Nghị tuy là hai mắt nhắm lại, có thể hai bên sĩ tốt tiếng kêu giết thanh âm đều tại trong tai, sau một lát bỗng nhiên đối phương thanh thế đại tác, hắn không khỏi mở hai mắt ra hướng phía dưới nhìn lại. Nguyên lai Trương Dũng nhìn thấy mình sĩ tốt có thể cùng quân Hán địa vị ngang nhau, mà lại mơ hồ giữa vẫn ở thượng phong, không khỏi tâm tiên đại hi, đặc ý phía dưới đứng là đi đến hai quân trước trận, đối với sĩ tốt ung thuận trọng thưởng, cổ Hoàng Càn trong trận mới có hoan hô thanh âm, những cái kia sĩ tốt phải đồng ý lại càng là anh dũng chém giết, trong khoảng thời gian ngắn quân Hán đầu trận tuyến đều có điểm buông lỏng.

"Lăng Sinh, kia đó là cái dù che phía dưới chính là địch quân chủ soái Trương Dũng, ha ha, người này ngược lại còn có chút uy phong!" Thấy Lư Nghị trợn mắt, Lư Thực lấy ngón tay chỉ, mỉm cười nói đạo

"Trương Dũng? Ta nhìn tới như chọc vào yết giả bán công khai Seoul, hiện giờ hai quân sĩ tốt đã xoắn tại một chỗ, mong rằng tướng quân làm ta xuất kích, tất chém kia Trương Dũng thủ cấp, dâng cho dưới trướng!" Lư Nghị thấy thời cơ đã không sai biệt lắm, lập tức mở miệng thỉnh chiến, nói có thứ tự, trực tiếp đoạt ngày sau Quan Vân Trường lời thoại.

"Người này mặc dù bất tài, vừa vặn biên còn có mười vạn đại quân, Lăng Sinh không thể khinh địch!" Nghe Lư Nghị lời nói hùng hồn, Chu Tuấn Lư Thực cùng Viên Thiệu đều là tâm động, Chu Tuấn sợ hắn khinh thường đối phương, cố mới mở miệng khuyên nhủ.

"Đám ô hợp, tuy có trăm vạn. Lư mỗ thì sợ gì, đều là gà đất ngồi khuyến tai, thỉnh tướng quân hạ lệnh." Này lời thoại muốn cướp muốn đoạt toàn bộ, bắt quá lời này tự Lư Nghị trong miệng nói ra, quả thực là phóng khoáng vô cùng, mọi người nghe thấy chỉ không khỏi ghé mắt.

"Cường tráng quá tư ngôn, Lăng Sinh có thể lĩnh kỵ quân trên cao nhìn xuống cùng nga tặc một kích trí mạng, đợi kia loạn chúng ta liền toàn lực kích chi!" Lư Thực thấy thời cơ đã đến, không chần chờ nữa, liền khiến Lư Nghị xuất kích.

"Giờ lên ta kích." Lư Nghị hét lớn một tiếng, bên cạnh lập tức có hai người quân sĩ giờ lên tới Huyết Long kích, Lư Nghị cảm kích phi thân lên ngựa, ra lệnh một tiếng, trong doanh 2000 sĩ tốt cũng nhao nhao lên ngựa, liệt tại sau lưng, mấy ngày nay vì thi triển kiêu địch chi kế, bọn họ cũng là nín hờn, lại bị chủ soái lời nói hùng hồn sở kích, hiện tại cả đám đều hận không thể lập tức hướng xuống núi, đại sát một phen.

"Các huynh đệ, lão từ hôm nay nhất định phải kia Trương Dũng trên cổ đầu người, ai mẹ hắn cũng không cho cùng ta tranh giành, đi!" Lư Nghị Huyết Long kích nhất cử, dẫn đầu xung phong liều chết hạ xuống, hắn trên miệng nói muốn lấy Trương Dũng đầu người liền như muốn đi chuẩn bị tửu tới hát nhệ nhõm, cử động lần này càng làm cho sau lưng sĩ tốt sĩ khí biểu đến đỉnh, từng cái một theo sát Lư Nghị, chen lẫn giết xuống núi!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Cái gì gọi là hùng hổ

Lư Nghị từ lệ 2000 tinh cười tự trên núi lao xuống, quả nhiên là người như Mãnh Hổ, ngựa giống như Giao Long! Quân Hán bộ tốt cũng ăn ý mười phần vì này đạo thiết lưu lờ ra một con đường, Lư Lăng Sinh xung trận ngựa lên trước liền vọt tới hai quân trước trận, sau lưng Lý Thiết Ngưu cầm trong tay một mặt kim sắc đầu sói đại kỳ, lên lớp giảng bài "An bắc tướng quân Lư", trên cờ chữ viết hùng tráng khoé khoắn hữu lực, tràn ngập một cỗ tức sát khí.

Hoàng Càn trong trận thấy Lư Nghị khí thế bất thiện, liền có một tướng đỉnh thương thúc ngựa tới chiến, Lư Nghị tự trên núi súc thế hạ xuống, lúc này đã là đỉnh phong, toàn thân huyết dũng cũng bị chiến trường bầu không khí kích thích lên.

"Người nào ngăn ta chết!" Lăng Sinh như sét đánh hết lớn một tiếng, trong tay Huyết Long kích coi chừng mãnh liệt đâm, kích bên trong bá khí vô song, không chết không lui, quyết là không chém địch soái thì không vẫn.

Kia Hoàng Cân tướng lãnh mặc dù cũng rất có dũng lực, có thể có thể nào địch Lư Nghị như vậy mãnh tướng? Cuối cùng bị hấn một kích vượt qua khiêu trên không trung lại dùng lực vung cùng dưới ngựa, máu tươi khắp không lên, tình cảnh huyết tinh cực kỳ. Đằng sau Hoàng Cân sĩ tốt thấy quân địch tới đem uy thế như thế, không do từng cái mặt như màu đất.

"Giết ~~~" Lư Nghị trầm tướng về sau không dừng lại chút nào, đại kích chỉ Trương Dũng soái kỳ, liền lại điên cuồng gào thét hướng giết đi qua, những nơi đi qua đều là mang theo đầy trời huyết vũ, Hoàng Cân sĩ tốt chỉ cần bị hấn Huyết Long kích dính vào liền không một may mắn thoát khỏi! Đằng sau kỵ binh thấy chủ soái như thế dũng mãnh, sĩ khí đại chấn, cũng là cùng kêu lên phát hô, từng cái một anh dũng tranh tiên, màu đen kia thiết lư giống như đạo mũi tên rời cung không thể ngăn trở liền phá Hoàng Cân quân sáu đạo phương trận vẫn là thế không giảm, thẳng đối với Trương Dũng đánh tới.

Lúc này quân Hán kia mặt Kim Lang cờ xí tại Hoàng Cân sĩ tốt trong nội tâm tựa như cùng lấy mạng chi quý, mà kia dẫn đầu cầm trong tay đại kích người chính là Sát Thần lâm thế, không dám tiến lên nữa ngăn trở? Lư Nghị thiết kỵ những nơi đi qua Hoàng Cân quân tựa như sóng biển tách ra, không người còn dám chính diện tiếp xúc kia mũi nhọn.

"Hảo! Kích trống truyền lệnh, toàn quân tận lực xuất kích, trợ Lăng Sinh phá địch." Chu Tuấn tại thổ sơn phía trên thấy rõ ràng, thấy trận địa địch thế đã loạn, lập tức hạ lệnh xuất kích.

"Ngày xưa nhiều cùng Lăng Sinh kẻ vai chiến đấu, biết rõ kia dũng, ai ngờ hôm nay chỗ cao xem chi càng làm người nhiệt huyết sôi trào! Giống như bức này Thiên Quân Vạn Mã bên trong giống có thể như giẫm trên đất bằng, thật làm người khác đối với kính, có này hổ tướng, chính là ta đại hán Hồng Phúc." Lư Thực nhìn xem tại trong trận tung hoành xông xáo Lư Nghị, không khỏi thở dài.

"Kẻ này không riêng anh dũng thiện chiến, nhất là có thể để cho thủ hạ đồng lòng, người xem hấn bộ đội sở thuộc sĩ tốt đều là hung hãn không sợ chết hạng người, lão phu cả đời duyệt vô số người, Lăng Sinh thật là trong đó nhân tài kiệt xuất." Chu Tuấn nghe vậy cũng cảm thán nói, bên cạnh Viên Thiệu nhìn xem Lư Nghị cũng sâu chấp nhận.

Không riêng bọn họ, thổ sơn phía trên còn có hai người nhìn xem Lư Nghị ra oai cũng đang đàm luận.

"Chỉ Tài, sau trận chiến này không biết người nên như thế nào đối với chúa công góp lời?" Nói chuyện chính là Trương Hổ, bắt luận lúc nào hấn đều là một bộ trầm ổn như núi, phong độ nhẹ nhàng bộ dáng.

"Còn có thể như thế nào, lần sau Chỉ Tài tại chiến trận phía trên liền theo tại chúa công bên người, hấn như hướng trận, ta liền đối với theo! Nếu như Từ Tài khéo đưa đẩy, này ác nhân liền từ Chỉ Tài tới làm a!" Hi Chỉ Tài trong lời nói lộ ra kiên định, đối với Trương Hổ khẽ cười nói.

"Ha ha, tục ngữ nói có thể người cư chi, Chỉ Tài người tính tình cương liệt, bởi vì cái gọi là việc đáng làm thì phải làm, Hổ thế nhưng là cam bái hạ phong." Trương Hổ cũng bảo lấy mỉm cười.

"Bất quá nói thật, ở chỗ này nhìn xem chúa công chém giết, mới biết cái gì gọi là hùng hổ chi tướng, lại kiên kiên cung biết lễ, Chỉ Tài chắc chắn quá kia có khả năng, cực kỳ phụ tá chúa công." Hi Chỉ Tài chặt chẽ trên người da hổ áo khoác, ánh mắt theo sát chiến trận bên trong Lư Nghị mà di động.

"Người này là ai? Còn không mau cùng ta tiến lên ngăn cản!" Nhìn xem Lư Nghị nhanh chóng xung phong liều chết mà đến, Trương Dũng cũng sợ thần, chỉ cảm thấy hai đùi run nhè nhẹ, trầm giọng hỏi.

"Bẩm đại soái, người này chính là quân Hán an bắc tướng quân Lư Nghị Lư Lăng Sinh, ngày đó tại Trường Xã dưới thành đánh bại Ba Suất chính là hấn! Kia mặt kim sắc đầu sói cờ chính là người này chỉ có." Lập tức có người mở miệng.

"Lư Nghị! Nhanh truyền ta đem lệnh, lui!" Bỗng nhiên giữa Trương Dũng cùng Lư Nghị ánh mắt có tiếp xúc, Trương Dũng chỉ cảm thấy một cỗ như núi sát khí có như thực chất áp hướng chính mình, kia Lư Nghị nhìn mình ánh mắt liền như là đang nhìn một người chết! Bên người tuy có Thiên Quân Vạn Mã tương hộ lại không thể mang đến cho hấn một tia cảm giác an toàn cảm giác, tim và mặt đều hàn phía dưới lập tức truyền đạt lui lại mệnh lệnh.

Nhưng bây giờ Hoàng Cân quân mười vạn đại quân cùng quân Hán mấy vạn tinh nhuệ đã dây dưa một chỗ,

Đâu có thể nói lui liền lui? Vốn bị Lư Nghị một hồi xung phong liều chết Hoàng Cân quân đã loạn đầu trận tuyến, cộng thêm quân Hán lúc này toàn lực xuất kích, trên chiến trường cân đối đã bị đại phá, bất quá khó khăn còn có thể tương hỗ không đến tan vỡ! Nhưng bây giờ Trương Dũng soái khiến một chút, chính mình là dẫn đầu bỏ chạy, sĩ tốt xem chi có thể nào không loạn? Hốt hoảng giữa lập hiện phân loạn xu thế, chính là binh bại như núi đổ!

Lư Nghị ánh mắt một mực khóa chặt tại Trương Dũng trên người, trong nội tâm chỉ có một ý niệm trong đầu, tất chém người này! Thấy hấn quay đầu dục vọng chạy trốn, sao chịu từ bỏ ý đồ, thúc giục chiến mã liền truy kích mà lên, Từ Hoàng cùng Thiết Ngưu không dám lãnh đạm, chặt chẽ đi theo, ra trận lúc trước Trương Tiên Sinh cùng Hi tiên sinh đều tưởng thêm giao cho, không thể rời đi chúa công bên cạnh thân, muốn thế sống chết hộ kia chu toàn.

Hoàng Cân quân lúc này bại thế đã thành, trên chiến trường toàn bộ đều chạy trốn sĩ tốt, hiện tại đã không phải là cái gì chiến đấu, mà là quân Hán đơn phương đồ sát, Hoàng Cân sĩ tốt tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, hơn... người nghe thấy chi chạy trốn càng nhanh chóng, tự đối với chà đạp phía dưới cũng là từ thương vô số.

Lúc này Lư Nghị bên người trừ Từ Hoàng Thiết Ngưu và số ít sĩ tốt bên ngoài toàn bộ đều Hoàng Cân bại binh, những người này một ý chạy trốn, Lư Nghị cũng ý không tại này. Ra sức phía dưới đã bắt kịp Trương Dũng một nhóm, hấn người hầu cận bên trong cũng có mấy người quay đầu lại liều chết tới chiến Lư Nghị, hy vọng có thể ngăn cản một lát, nhưng bây giờ Lư Nghị đâu là bọn hấn có thể ngăn cản? Kích ảnh phiêu diêu phía dưới bảy tám người đều là đầu thân chỗ khác biệt, hạ xuống dưới ngựa, lại không thể ngăn Lư Nghị lấy mây may, mắt thấy đã chế tạo gấp gáp Trương Dũng sau lưng.

"Trương Dũng! Cùng ta để mạng lại!" Lưu Nghị cười đầy sấm mùa xuân, Huyết Long Thôn Thiên kích lượn vòng mà ra.

Đáng thương Trương Dũng nghe được sau lưng hét lớn một tiếng đã là hồn phi phách tán, đợi đến tiếng gió nhỏ tới, tránh không kịp hạ liền cảm giác trước ngực mát lạnh, đau nhức kịch liệt đồng thời lại trông thấy thấu ngực mà ra mũi kích!"Lưu Nghị một kiếm chặt bỏ Trương Dũng đầu người kéo cùng tay trái, lại ra sức làm ăn kích đâm chết cầm trong tay soái kỳ người, về sau càng vừa đầu người khiêu cùng mũi kích, quá lớn:

"Trương Dũng đã tru, dư người quỳ xuống đất không giết!" Vạn quân trong trận Lăng Sinh ngao nghễ độc lập, quanh người quỳ xuống Hoàng Cân hàng tốt một mảnh, hình tượng nổi bật đến đỉnh!

"Đại sự hài vậy." Trông thấy chiến trong trận Lưu Nghị chém tướng đoạt cờ, Chu Tuấn dùng sức một kích chưởng, cao giọng lời nói, kích động tình cảnh tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Chủ soái đã vong, Hoàng Cân quân đã là Quân Long Vô Thủ, lại nghe được Lưu Nghị hét lớn, nhao nhao quỳ xuống đất xin hàng, Trường Xã hội chiến đến tận đây đại cục đã định, quân Hán đối với còn đang chạy thực mạng bại binh truy sát không chỉ.

Lưu Nghị chém Trương Dũng về sau đã ngừng tay, những cái này tứ tán chạy trốn Hoàng Cân bại binh dẫn không nổi hấn mấy may hứng thú! Lại thấy mình bộ đội sở thuộc tại Từ Hoảng cùng Thiết Ngưu dưới sự dẫn dắt cùng một đội hắc y quân địch trao thượng thủ, đội nhân mã này Lưu Nghị cũng không xa lạ gì, chính là ngày đó Ba Tài chỉ thân quân.

Những cái này sẽ tốt ước chừng hơn một ngàn người, ngược lại là dừng mãnh thiện chiến, tại bậc này tình thế phía dưới lại vẫn có thể miễn cưỡng ngăn trở Lưu Nghị dưới trường thiết kỵ trùng kích, nhất là dẫn đầu cùng Từ Hoảng Thiết Ngưu từng đôi chém giết hai tướng càng thấy dừng mãnh, trong khoảng thời gian ngắn đứng là không phân cao thấp, Lưu Nghị không khỏi trong nội tâm lấy làm kỳ.

Kia Từ Hoảng cùng Thiết Ngưu hai người vốn là hộ vệ Lưu Nghị, có thể tình hình chung một thành kia khát vọng chém giết dục vọng để cho bọn họ bỏ đơn Hí hai người nói như vậy quên một cái sạch sẽ, đều là anh dũng về phía trước, há biết Hoàng Cân trong quân lúc này giết ra nhị tướng, tất cả đều là khiến cho trường đao, một cái đen mặt vừa râu, một cái mặt vàng hơi tu, thân thủ bất phạm cung ngựa thành thạo, trong khoảng thời gian ngắn đứng là không thể ngang tay! Như thế càng thêm kích thích trong lòng hai người chiến ý, tướng quân tại hơn mười vạn trong quân chém quân địch chủ soái giống như lấy đồ trong túi, chính mình có thể nào mất mặt.

Lưu Nghị xem phim khắc đã là trong nội tâm nhưng, Hoàng Cân chiến tướng bên trong có thể có thực lực như vậy người cũng hẳn là nổi danh hạng người, chính mình sao không khích lệ chỉ quy hàng, thu cho mình dùng?

"Thiết Ngưu Công Minh mà lại lui, ta tới chiếu cố hai người này." Lưu Nghị thúc giục chiến mã, đi đến phụ cận.

Từ Hoảng Thiết Ngưu nghe vậy tuy là trong nội tâm không muốn, có thể quân lệnh khó vi phạm, chỉ phải giả thoảng một chiêu, song song lui ra, nhưng trong lòng thì đều biết chúa công đích thị là thấy cái mình thích là thêm, bất quá cũng là mình vô dụng, chiến hơn hai mươi hợp còn là không thể ngang tay, lúc này quân Hán bộ tốt cũng đã giết lên, đem này đội hắc y tướng sẽ một mực vây quanh ở hạch tâm, kia nhị tướng ánh mắt nhìn về phía Lưu Nghị, đứng là không một chút về sợ hãi.

"Ha ha ha ha, quả nhiên là hảo hán, cùng ta hãy xưng tên ra." Lưu Nghị cười to nói.

"Tại hạ Quân Hối (Chu Thuong), chính là Ba Suất thân quân thống lĩnh, hôm nay có chết mà thôi!" Hai người ngữ khí đều là chém đinh chặt sắt, tình thế trước mắt bọn họ cũng biết tuyệt không sống nhìn qua.

"Nhìn mày hai người anh dũng, Lưu mỗ liền cho các ngươi một cái cơ hội, ta để cho hai người các ngươi giống như trên, như thắng được ta ta liền tha các ngươi cũng thủ hạ cùng nhau rời đi, như bại cùng ta tay, liền ngoan ngoan cùng ta thúc thủ chịu trói. Như thế hảo hán, vì sao khuất thân sự tình tặc?" Lưu Nghị cao giọng mở miệng ý thái hào hùng.

"Tướng quân chính là Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh?" Quân Hối mở miệng hỏi.

"Ha ha ha, không thể giả được!" Lưu Nghị hơi hơi nâng lên Huyết Long đại kích cười nói.

"Ta cùng với Bá Minh cũng ngưỡng mộ đã lâu tướng quân danh tiếng, làm gì được người bị Ba Suất ân trọng, không nghĩ kia Trương Lương tiểu nhân càng như thế đối đãi Ba Suất, sớm có hợp nhau chi tâm, chỉ là không tiện làm việc, tướng quân thực chịu chuyện cũ sẽ bỏ qua, thu nhận chúng ta?" Quân Hối biết là Lưu Nghị, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn.

"Ha ha ha ha, Lưu mỗ ngang tàng bấy xích, đỉnh thiên lập địa, từ trước đến nay lời hứa đáng giá nghìn vàng, sao sống không dám thu nhận người đời, bất quá nếu là tái sinh dị tâm, Lưu mỗ cũng sẽ ra tay lấy người đời chi mệnh!"

"Đa tạ Tướng quân! Không dám mạo phạm tướng quân oai vũ, Quân Hối (Chu Thuong) nguyện hàng!" Nhìn xem Lưu Nghị ngao thị thiên bộ dáng, trong lòng hai người thuyết phục, liền xuống ngựa quỳ cùng Lưu Nghị trước ngựa, mở miệng nói, hẳn hai người dẫn đầu, sau lưng hơn ngàn sẽ tốt cũng là nhao nhao quỳ xuống.

"Hảo, về sau liền theo Lưu mỗ a! Thu quân!" Lưu Nghị ra lệnh một tiếng, bộ đội sở thuộc cùng hàng tốt đều là theo tại phía sau hẳn, chỉ có Từ Hoảng Thiết Ngưu lén nhau, cái này xong, vẫn là đem quân lợi hại, không riêng võ nghệ kinh người, này mồm mép cũng là tron trượt có thể, về sau nhất định phải học tập nhiều hơn.

Trường Xã đánh một trận, quân Hán tại Chu Tuấn cùng Lư Thực dưới sự dẫn dắt đại phá Hoàng Cân sĩ tốt mười vạn, nhất cử thu phục Toánh Xuyên. Lưu Nghị tại Thiên Quan Vạn Mã bên trong chém giết chủ soái Trương Dừng, như lấy đồ trong túi, là vì công đầu, này dịch hấn đánh chết địch tướng bốn mươi có thừa, sĩ tốt càng là vô số kể! Tại hấn dừng mãnh thiện chiến thanh danh thượng lại thề lưỡi ra liếm mực đậm màu đậm một bút.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Lấy bào đại hình

Lưu Lăng Sinh hôm nay Trường Xã đánh một trận, có thể nói là sáng khoái lâm li, không riêng chém tướng đoạt cờ, lại càng là thu Quân Hối Chu Thương hai thành viên hấn tướng đến gần ngàn lực tốt! Hai người này vô dụng cũng để lại cho hấn rất sâu ấn tượng, bất luận trên sách nói như vậy, kia Quân Hối có thể cùng Từ Hoàng dốc sức chiến đấu hơn hai mươi hợp đã nói rõ hết thấy, lấy Lưu Nghị ánh mắt nhìn tới Chu Quân so với hiện tại Từ Hoàng bắt quả hơi chênh lệch một bậc, về sau chỉ cần cực kỳ tạo hình, liền chưa hấn không phải là lương tướng! Cái này chính là hấn xuyên việt chỗ tốt, thường thường có thể bởi vì người mà khác, cái thiện kia nhược điểm, để cho kia ít nhất có thể so với tại trong lịch sử tiến thêm một bước! Bùi Nguyên Thiệu chính là chứng cứ rõ ràng.

Thu quân hồi doanh, quân Hán sĩ tốt tất cả đều là lấy ánh mắt sùng bái nhìn xem Lưu Nghị cực kỳ sĩ tốt, khiến cho các tướng sĩ nội tâm đạt được thật lớn thỏa mãn, Chu Tuấn cùng Lư Thực đối với Lưu Nghị lại càng là tán thưởng có thêm, đối với Chu Quân hai người và quá ngàn sĩ tốt nương nhờ sự tình tất nhiên là đồng ý có thể, để cho bọn họ tạm tại Lưu Nghị trong doanh hiệu lực. Trận chiến này đại thắng, giải quyết tốt hậu quả công tác cũng là thiên đầu vạn tự, bởi vậy hai người cũng không cùng tới nay khánh công, mà là từng người bận rộn tiếp sau công việc, Lưu Nghị cùng Viên Thiệu trò chuyện với nhau sau một lúc cũng tự hồi doanh bàn.

Đến chính mình quân doanh, Lưu Nghị trước chưa có trở về lâu lớn, mà là đi đến bị thương sĩ tốt chỗ trong doanh vẫn an, đây cũng là hấn trên chiến trường thói quen! Hôm nay dưới tay hấn những cái này sĩ tốt cũng là xuất quá danh tiếng, trong doanh tướng mặc dù không khỏi có kêu đau thanh âm có thể phần lớn là hào sảng ngữ điệu.

"Lão Hồng, hôm nay tiểu tử ngươi có thể thi không được a, lão tử một người liền làm lật mười tám cái, thế nào, ngươi có phải hay không nên thỉnh lão tử hát bữa tử?" Một cái hào phóng thanh âm vang lên.

"Mẹ hấn lão tử cũng không liền so với ngươi thiếu một cái, cuồng cái gì, có bản lĩnh ngươi cùng tướng quân so với đi, ta xem ngươi liền hấn một cái ngón út đều so ra kém!" Một thanh âm khác không chút nào phục.

"Tướng quân ta cả đời này là so ra kém, chúng ta tướng quân thế nhưng là thiên thần hạ phạm, cái nào có thể địch? Lão tử có thể áp tiểu tử ngươi một đầu là được, ai nha ~~~" nói cuối cùng lại là một tiếng kêu đau, xem ra là tác động miệng vết thương, nhắm trúng quanh mình một trận cười vang.

"Tướng quân tới!" Không biết là ai mất sắc, trông thấy Lưu Nghị đi vào liền cao giọng hô lên, thương binh nhóm mặc kệ đang làm cái gì đều phản xạ có điều kiện đứng thẳng thân thể, trong doanh tướng lại không một người lên tiếng, tại bọn hấn trong suy nghĩ, tướng quân chính là thiên, không dám có bất kỳ khinh thường.

"Mẹ hấn, liền tiểu tử ngươi lạnh mồm lạnh miệng! Đều chớ đứng, nên nằm nằm xuống, nên ngồi một chút, nên hừ hừ cho lão tử tiếp tục hừ hừ, hôm nay các ngươi xem như cho lão tử mặt dài." Lưu Nghị tiến doanh tướng chính là lời thô tục hết bài này đến bài khác, có thể sĩ tốt nhóm nghe thấy trên mặt toàn bộ đều thân thiết tình cảnh, thấy sau lưng Chu Thương Quân Hối âm thầm gật đầu, này Lưu Nghị trị quân quả có chỗ bất phạm.

"Mấy vị tiên sinh, có cái gì tốt nhất thuốc đều cho ta không muốn bớt, nơi này mạng thương đều là huynh đệ của ta, các tiên sinh vất vả, đến lúc đó trân kim nhất định gấp đôi dâng." Lưu Nghị cũng đứng trong doanh lang trung nhóm nói, những người kia nghe vậy đại hỉ, liền nói không dám.

"Trương Đại Tráng, vừa rồi thế nhưng là tiểu tử ngươi tại nơi này khoe khoang?" Lưu Nghị đi đến một người cái dài trước mặt, hàm cười hỏi, Lưu Nghị có thể được sĩ tốt nhóm tôn kính không phải là không có đạo lý, toàn bộ doanh hơn ba nghìn người trên cơ bản không có Lưu Nghị không nhận ra, cũng có thể báo ra danh tự. Người này hiện tại hình dạng buồn cười, bị quán giống như cái Mummy, có thể miệng vẫn là không chịu ngồi yên.

"Ha ha, không phải mới vừa tướng quân không có ở đây không? Tiểu nhân có mấy cái lá gan, dám ở tướng quân trước mặt khoe khoang?" Kia Trương Đại Tráng thấy Lưu Nghị hỏi, vội vàng mở miệng đáp, trên mặt cũng có vẻ đắc ý, nhìn, tướng quân cùng ta nhiều quen thuộc, cái thứ nhất liền hỏi ta.

"Mười tám cái, tiểu tử ngươi là mãnh hấn tử, bất quá phiền toái ngươi lần sau đa dụng điểm đầu óc, nhân gia chém ngươi một đao ngươi tránh cũng không tránh vẫn nhân gia một đao, ngươi mẹ hấn là heo a? Có thể lần lượt mấy đao? Ta cho ngươi biết lần sau lại để cho lão tử trông thấy ngươi cái dài thì không muốn làm, cho lão tử cho heo ăn đi, ta xem những cái kia heo đều so với ngươi thông minh chút!" Lưu Nghị cười mắng, xung quanh sĩ tốt lúc này đều là đổ dành cười rộ lên, này Trương Đại Tráng da trâu hò hét, phải nên tướng quân tới mắng mắng hấn.

"Vâng, tướng quân, tiểu nhân lần sau nhất định phải so với heo thông minh!" Này Trương Đại Tráng vừa nói liền Lư Nghị cũng không có chống đỡ, tất cả doanh trướng đều là một mảnh cười vui thanh âm. Này trong quân doanh không phải là hào hoa phong nhã địa phương, người đừng nhìn Lư Nghị mừng Trương Đại Tráng hai câu, có thể hắn nghe trong lòng đều là ảm áp vô cùng.

"Người mẹ hắn thực là nhân tài! Các huynh đệ, thiếu cái gì cứ việc nói, đợi lát nữa ta liền gọi người đưa tới rượu thịt, bất quá từ tặc tâu nói trước, các người đều phải cho lão tử ngoan ngoãn nghe lang trung, bằng không ta Lư Nghị thế nhưng là trở mặt." Lư Nghị lời vừa nói ra, sĩ tốt nhóm lại là một hồi hoan hô.

"Tướng quân, nơi này cái gì cũng tốt, là không có nữ nhân! Mẹ hắn từ lần trước Lạc Dương cùng kia tiểu mỹ một đêm về sau đều mấy tháng một chạm qua! Đến mức sợ." Bầu không khí chưa từng có nhiệt liệt phía dưới cũng không biết là ai lớn mật, nói ra như vậy một phen.

"Ha ha ha ha, Hồng Bưu, tiểu tử người vật kia lão tử có thể không xen vào, để cho đợi chút nữa lần nghỉ ngơi và hồi phục thời điểm tự nhiên do người khoái hoạt, không đủ tiền nói với ta! Các huynh đệ đều là đồng dạng, mỗi người có phần, bất quá các người cũng đừng cho lão tử tới tã, nếu dân chúng chịu hại ta là muốn giết người!" Lư Nghị nghe xong liền nghe ra là ai mở miệng, hắn cũng không kiêng kỵ sĩ tốt nhóm đi kỹ viện, trên chiến trường đã sanh đã tử khó được phát tiết một chút cũng là nhân chi thường tình, bất quá cũng không thể vi phạm quân lệnh.

"Tướng quân yên tâm, tiểu nhân mỗi lần đều là dùng tiền, tướng quân quân lệnh ai dám cãi lời, tiểu nhân có thể chỉ có một cái đầu." Hồng Bưu vội vàng thanh minh.

"Hoa về hoa, bót lấy, cho nhiều lão nương đưa đi, nghĩ biện pháp tái giá cái con dâu, sống cái mập mạp tiểu tử lão tử liền thu hắn làm con nuôi!" Lư Nghị cười nói.

"Tướng quân đây chính là người nói, tiểu người lập tức đi ngay tìm con dâu!" Hồng Bưu nghe Lư Nghị nói như vậy hiển nhiên là kích động vạn phần, có phần không lựa lời nói.

"Lão Hồng, người liền khoác lác đi a, liền tiểu tử người kia tướng mạo cũng có thể tìm tới con dâu?"

"Lão Hồng, người còn có thể không tin tướng quân, trước tiên đem nhi tử sinh ra tới rồi nói sau. . ."

Nhìn xem Lư Nghị cùng sĩ tốt nhóm nói chêm chọc cười, không hề có cái giả đờ bộ dáng, Quân Hối cùng Chu Thương trong lòng hai người ngạc nhiên đồng thời cũng không khỏi Lư Nghị có cang sâu một tầng rõ ràng, Lư Nghị cẩn thận vẫn an từng cái thương binh, hoặc ôn hòa hoặc thô lỗ cùng bọn họ giúp nhau thăm hỏi, đợi cho bọn đem rượu thịt một chỗ đưa đến về sau rồi mới trở lại chủ trướng.

Chủ trong trướng chỉ có Trương Hổ cùng Hi Chí Tài hai người, thấy Lư Nghị một nhóm đi vào, hai người đều là không làm ngôn ngữ, cũng không đón chào, Hi Chí Tài lại cang là mặt trầm như nước, thấy Chu Quân trong lòng hai người hiếu kỳ, này là người phương nào, trông thấy tướng quân đi vào cũng bất phân ngành?

Lư Nghị thấy tình cảnh này đương nhiên biết là chuyện gì xảy ra, mặt mũi tràn đầy tươi cười tiến lên phía trước nói:

"Hai vị tiền sinh còn chưa dùng cơm, kiên quyết mời từ thương binh doanh trở về, đang muốn cho từ binh cùng Bá Minh mời khách từ phương xa đến dùng cơm, nhị vị đều là hào kiệt chí sĩ, nghĩ đến tiền sinh trong nội tâm cũng tất vui mừng, người tới, đưa rượu lên rau!"

"Đợi một chút! Chúa công hôm nay phải lập đại công, thật lớn uy phong a?" Hi Chí Tài lạnh lùng nói.

"Tiền sinh không cần nói nữa, kiên quyết biết sai, lần sau không còn vì thế mạo hiểm sự tình!" Lư Nghị biết mình không nói chút gì đó hôm nay là khẳng định qua không này quan, lập tức thành khẩn lời nói.

"Công Minh, Thiết Ngưu ở đâu?" Hi Chí Tài cũng không để ý tới hắn.

", tại." Hai người vội vàng tiến lên.

"Hai người các người cũng biết tội?" Hi Chí Tài ngữ khí vẫn là rét lạnh.

"Ty chức biết tội, nguyện vượt lên đầu sống trách phạt!" Vừa rồi đại chiến thời điểm hai người xác thực quên Hi Chí Tài dặn dò ngữ điệu, chỉ cầu giết thống khoái, kỳ thật việc này cũng thực trách không được bọn họ, Lư Nghị vừa lên chiến trận thế nhưng là cũng không ngừng, hiện tại bị Hi Chí Tài vừa hỏi cũng là sáng khoái nhận lầm.

"Nếu như biết tội, án quân pháp nên như thế nào vị trí chi?"

"Ty chức không tôn hiệu lệnh, bất kể chủ tướng an nguy, án luật đương trượng trách ba mươi." Từ Hoàng lời nói.

"Hào, là người đợi biết thuận tiện, người tới!" Hi Chí Tài một tiếng gào to.

"Tiền sinh lưu tình, Thiết Ngưu cùng Công Minh hôm nay đều lập chiến công, kiên quyết biết quân pháp thiên đại, ưu khuyết điểm rõ ràng, hôm nay chỉ không thực tại kiên quyết thân, thỉnh trước sống trách phạt, cho hắn hai người chịu tội lập công!" Lư Nghị vội vàng tiến lên một bước khom người nói, này quân pháp đại sự hắn cũng không dám khinh mạn.

"Là chúa công xin tha, liền trị hoãn hai người các người một lần, lần này hai người chỉ phần thưởng tất cả đều sung công, ba mươi quân côn tạm thời ghi

nhớ, lần sau có phạm tất hai tội cũng phạt, hai người các người còn có gì lời?" Trông thấy Lư Nghị bộ dáng, đã có sâu sắc ấn tượng, Hi Chí Tài cũng không thể hơi bị quá.

"Tạ ơn tiên sinh!" Từ Hoàng Thiết Ngưu đều là mở miệng, Lư Nghị trong doanh quân pháp tối nghiêm, từ trên xuống dưới không người không biết, Hi Chí Tài cũng là vì bảo vệ quân pháp, hai người tự không nói chuyện nói.

"Chúa công chính là chúng ta mục đích chung, há có thể như thế bất chấp bản thân, về sau phạm có chiến trận, Chí Tài tất đương đi theo chúa công trước sau. Hôm nay chỉ mới không dám trì chúa công chi qua, có thể phương pháp bất dung tình, liền thỉnh chúa công cỡi trên người chiến bào trượng trách hai mươi, một tháng ở trong không phải uống rượu, chúa công còn có nói?" Hi Chí Tài rồi hướng Lư Nghị lời nói, xem ra việc này hẳn sớm có so đo, tuy là hình không Thượng đại phu có thể trong quân quân pháp như núi, tướng quân trái lệnh cũng không thể nhẹ tung, trọng yếu nhất còn là chúa công ngày sau an nguy.

"Tiên sinh nói như vậy, lý, kiên quyết làm sao dám không tuân lời! Chỉ là hôm nay muốn thật xin lỗi nhị vị, đợi lát nữa để cho tiên sinh cùng Công Minh Thiết Ngưu nhiều cùng các người hai chén!" Lư Nghị cất cao giọng nói, lại chuyển đối với Quân Hối Chu Thương hai người báo lấy cười khổ.

Chu Quân hai người lúc này lại là tiến lên quỳ cùng Lư Nghị trước mặt, Chu Thương nói:

"Hôm nay trong doanh thấy tướng quân cử chỉ, đội sĩ tốt như huynh đệ, tông quân phương pháp to như thiên, ta cùng với tử binh đều là vui lòng phục tùng, mơ hồ chúa công bắt kẻ chúng ta xuất thân, sau này đương đi theo chúa công, mặc dù trăm chết không thay đổi ý chí!" Bọn họ hôm nay xem Lư Nghị sở làm gây nên, thật là danh tướng có tư thế, đã là khẳng khẳng một mực sẵn sàng góp sức.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Niềm vui ngoài ý muốn

Trường Xà đại thắng, Chu Tuấn cùng Lư Thực đóng quân cùng Toánh Xuyên, để ngựa Trương Lương phản công. Rất nhiều thế gia phải về quê hương, tới uy lạo quân đội là nối liền không dứt, mà với tư cách là lần này đại chiến công thần Lư Nghị, cũng cùng không ít thế gia quen thuộc, như thế hẳn sở liệu chưa kịp! Không từng như vậy cũng tốt, hiện tại chính mình uy vọng địa vị còn chưa đủ, trước hết đem quan hệ làm tốt, còn nhiều thời gian à! Dù sao lập tức Lạc Dương dậm trong thần ngoại thích liền muốn quyết đấu, đến lúc đó lão Đồng tiến kinh, thiên hạ tất đại loạn, chính là ta Lư Lăng Sinh thi triển khát vọng cơ hội, ta bây giờ đang ở Toánh Xuyên đợi liền rất tốt.

Triều đình phái người đến đây tiến hành ngợi khen, bởi vì Lư Nghị niên kỷ thật sự quá nhẹ, trước một hồi lại vừa đề bạt qua, là lấy lần này Lư Nghị chỉ là đạt được vật chất phương diện ban thưởng, bất quá hẳn thù hạ Từ Hoàng, Dương Minh, Hi Chí Tài bọn người đạt được lên chức, coi như là một loại biến tướng bồi thường.

Từ Hoàng Dương Minh tiến lên chức giáo úy, Hi Chí Tài là Lư Nghị chủ bộ, chức vị lên chức cũng để cho bọn họ đối với đi theo Lư Nghị lại càng là lòng tin mười phần, về phần Quân Hối cùng Chu Thương hai người, Lư Nghị tạm thời đưa bọn chúng bổ nhiệm vì quân hầu, từng người thống lĩnh một khúc sĩ tốt, hai người đối với Lư Nghị tín nhiệm cũng là cảm kích. Đương nhiên bọn họ mang đến này một ngàn Hoàng Cân binh sĩ Lư Nghị trước đưa bọn chúng đánh tan, để cho trong doanh lão sĩ tốt trước thao luyện một chút, những người này nội tình không sai, tiến hành nghiêm khắc huấn luyện liền lại có thể là một chi Cường Quân.

Triều đình sứ thần lại tới về sau chưa đủ nửa tháng liền lại đến đây, mệnh Chu Tuấn dẫn quân tọa trấn Toánh Xuyên, để ngựa Trương Lương lại có dị động, Lư Thực cùng Viên Thiệu lần sự Lạc Dương, khác có sắp xếp! Về phần Lư Nghị, thì mệnh hẳn lập tức phản hồi Yến quận, nói là ô hoàn bộ lạc lại có dị động, nhu cầu cấp bách hẳn trở về tọa trấn.

Lư Nghị lúc ấy nghe vậy chính là sững sờ, Hồ Duyên Bác, xích chột nhi cùng hồ oa huynh đệ đám người hiện tại đối với chính mình là dễ bảo, lại nói hiện tại hai bên sinh ý làm được có thể nói là phong sinh thủy khởi, mọi người theo như nhu cầu, rất là vui sướng. Bất quá về sau trông thấy Trương Hồ một bộ đã sớm biết chi bộ dáng, nội tâm mới hiểu được, trách không được ngày đó tại Lạc Dương thì chính mình lo lắng áo lót ngoại thích chi tranh hội lan đến gần chính mình, mà Trương Hồ lại là một bộ thần nhiên, đối với Lư Nghị nói đến thì tất có kế thoát thân, nguyên lai chỉ chính là cái này, nghĩ đến kia cái gọi là ô hoàn quân xâm phạm đích thị là Hồ Duyên Bác bọn họ làm đáng một chút.

Đương nhiên việc này có thể thành cũng có Hà Tiến công lao ở trong, Kiền Thạc nghe lần này đại chiến Hoàng Cân đi qua, đối với Lư Nghị bộ đội sở thuộc chiến lực lại càng là tán thành, như thế mãnh tướng hẳn như thế nào không đem triệu hồi Kinh Sư vì hẳn sử dụng? Có thể Đại Tướng Quân lại ngôn Dị tộc khẩu biên chính là quan hệ đến ta đại hán thanh danh, không thể khinh thường, tự cai phái thiện chiến chi tướng đi đến, Lư Lăng Sinh lại là Yến quận quận trưởng, đang chính là tốt nhất người tuyển. Lúc này Đại Tướng Quân là đứng ở đạo lý, Kiền Thạc cũng là không thể làm gì! Mà sở có chúng chúng e rằng đều tại Trương Hồ tính kế ở trong, dù thấy kia mưu tính sâu xa.

Lưu Nghị phải ý chí đang như ý nguyện, cùng Chu Tuấn từ biệt về sau liền suất quân đi đến Yến quận, nhớ hẳn chuyến này xuất ra thì bất quá là lợi một mình cộng thêm hơn mười thân vệ, mà lần này trở về bên người lại nhiều Dương Minh, Từ Hoảng, Hi Chí Tài, Quân Hối Chu Thương đám người cũng bốn ngàn đội mạnh, mà lại tại Lạc Dương còn phải Thái Diễm cùng Phương Tiên Nhi một đôi mỹ nhân, cũng coi là thắng lợi trở về.

Lăng Sinh sợ đêm dài lắm mộng, cũng không lựa chọn từ Lạc Dương quay lại, mà là đi Thanh Châu qua Ký Châu, này hai chỗ tất cả đều là vì Hoàng Cân hung hăng ngang ngược chỗ, được xưng mấy chục vạn đại quân! Có thể Lưu Nghị bốn ngàn đội ngũ lại là như giẫm trên đất bằng, không người nào dám tới ngăn cản! Trường Xá đánh một trận xong, thiên hạ Hoàng Cân nghe thấy Lưu Lăng Sinh danh tiếng mà táng đảm, việc này cũng hoàn toàn chứng minh điểm này, đương nhiên Lưu Nghị chỉ là chạy đi, cũng một đi trêu chọc người khác.

Như thế nhẹ quân đột tiến, không quá nửa tháng thời gian đã đến Yến quận trị sở lâm huyện, Cam Ninh Triệu Vân hai người nghe thấy báo ra thành mười dặm đón chào, cũng đặc biệt đem bộ đội sở thuộc sĩ tốt xếp trận thế, bọn họ biết lần này Lưu Nghị mang đến thế nhưng là Tây Viên tinh binh, chính mình thao luyện Yến quận đội ngũ cũng không thể mất mặt.

Yến quận sĩ tốt đã sớm nghe nói tướng quân lần này đại phá Hoàng Cân tin tức, cả đám đều đối với không thể tham gia trận chiến đấu này tiếc nuối không thôi, nay Thiên Tướng quân trở về, tự nhiên muốn lấy ra lớn nhất sức mạnh, biểu hiện bọn họ tinh nhuệ một mặt! Năm ngàn sĩ tốt dựng ở lâm huyện con đường hai bên, đội ngũ chỉnh tề không tiếng động, đương Lưu Nghị một nhóm đi qua thì tất cả sĩ tốt tất cả đều là giờ súng làm lễ, ngàn người một tiếng đủ hô tướng quân, kia thanh thế hiển lộ hùng tráng cực kỳ! Dương Minh, Từ Hoảng, Chu Quân hai người cũng là lâu tại quân lữ,

Từ nơi này chút sĩ tốt đội hình cùng thần sắc thượng là được nhìn ra bọn họ tháo vát cùng với đối với Lưu Nghị sùng bái!

"Mấy tháng không thấy, đại ca bình an!" Trong khi nói chuyện phía trước hai tướng cũng cười tới, một lấy áo giáp màu đen, một lấy ngân giáp, đều là đáng người khôi ngô, vượn cánh tay phong eo, vừa thấy chính là hào dũng chí tướng, hai người tới Lưu Nghị trước mặt liền xuống ngựa hành lễ.

"Ha ha, này mấy tháng Yến quận bên trong sự tình, vất vả Nhị đệ Tam đệ! Tôi ta cho các người gặp mặt một chút!" Lưu Nghị nhìn xem nhị vị huynh đệ cũng là trong nội tâm vui mừng, lập tức đem Hi Chí Tài, Dương Minh, Từ Hoảng, Chu Quân đám người nhất nhất giới thiệu, hai người lập tức tiến lên cùng mấy người chào.

"Công Minh, Bá Minh, từ bình, đến Yến quận các người liền có đối thủ tốt, hưng bá Từ Long chi dũng còn tại ta phía trên, về sau muốn thân cận nhiều hơn." Lưu Nghị đối với Từ Hoảng cùng Chu Quân hai người lời nói.

"Thường nghe chúa công ngôn và nhị vị danh tiếng, ngày sau còn tướng là còn nhiều thỉnh giáo." Cam Ninh Triệu Vân danh tự ba người bọn họ nghe Lưu Nghị nói nhiều, hôm nay vừa thấy, quả nhiên hùng tráng.

"Ha ha ha, đâu có, nhà mình huynh đệ, thường xuyên luận bàn là được!" Hai người này cũng là vũ si, đối với giúp nhau giữa luận bàn làm không biết mệt, tự nhiên là càng nhiều người càng tốt, mà lại hai người làm người sáng sủa, đối với đại ca coi trọng người tự muốn chân tâm kết giao, mấy người giữa lần đầu ấn tượng đều thật là tốt.

"Nhị đệ, Tam đệ, vị này chính là Hi Chí Tài Hi tiên sinh, về sau quân ta bên trong hình phạt, mưu đồ đều sự tình tất cả đều là Quy tiên sinh trưởng phòng, tiên sinh chính là đương kim đại tài, về sau nhất định phải lấy lễ đối đãi!", Lưu Nghị thông qua một đoạn này cùng Hi Chí Tài ở chung, đem hẳn định vị tại một cái cực hạn quân sự nhân tài, đương nhiên Hi Chí Tài vừa không sợ, thà bị gây chứ không chịu công tính cách cũng làm cho Lưu Nghị mười phần khen ngợi.

"Cam Ninh (Triệu Vân) gặp qua tiên sinh, về sau trong quân sự tình tiên sinh cứ việc phân phó, ta hai người cũng đương nhiên Hướng tiên sinh thỉnh giáo." Nghe Lưu Nghị nói thận trọng, hai người cũng là cảm lễ cực cung.

"Có thể cùng nhị vị sau này cộng sự, cũng là Chí Tài may mắn." Hi Chí Tài biết rõ chúa công cùng này nhị tướng tình như huynh đệ, thấy hẳn như thế tôn sùng ca ngợi chính mình, vội vàng khiêm tốn cười nói.

"Đại ca, hai vị tiên sinh, chúng ta cũng có một người muốn dẫn tiến! Quý Minh, nhanh tới bái kiến chúa công cùng hai vị tiên sinh." Chào về sau Cam Ninh mở miệng nói, nghe thấy hẳn là lên xếp thành hàng nhân trung lại xuất một tướng, người này chừng hai mươi niên kỷ, đáng người cường tráng, tướng mạo đường đường.

"Diễn Dự bái kiến chúa công, hai vị tiên sinh." Người kia quỳ một chân trên đất đối với Lưu Nghị hành lễ.

"Đại ca, tiểu tử này phải phải, không riêng quân vụ thành thạo, chính là chính sự cũng là cực kỳ am hiểu, Trương Tiên Sinh đi rồi Yến quận mọi việc bị hắn quản lý ngay ngắn rõ ràng, ta hai người rất là chịu phục, hiện hẳn đang tại hạch toán toàn bộ quận đồng ruộng nhân khẩu." Cam Ninh một bộ tán thưởng khẩu khí, Triệu Vân cũng là một bên liên tục gật đầu, nhìn ra được hai người đối với Diễn Dự đều là cực kỳ thương thức.

"Quý Minh không cần đa lễ, mau mau xin đứng lên, không ngờ Lưu mỗ vừa mới quay lại, liền lại được hiền tài tương trợ, đi, về trước trong phủ." Lưu Nghị nghe vậy trong nội tâm một hồi vui mừng, này Diễn Dự có thể là cái rất ưu tú nhân tài, Tào Tháo Lưu Bị đối với hắn đều có rất cao đánh giá, hai người bọn họ nhìn mắt người quang có thể là sẽ không sai, người này được coi là quan sự và chính trị đôi ưu, chỉ là hôm nay mới biết Diễn Dự chữ chính là Quý Minh, lập tức hai tay đưa hẳn nâng dậy, cũng cầm kia tay dẫn đầu đi đến, Diễn Dự không ngờ chúa công lại sẽ như thế hậu đãi chính mình một vô danh tiểu tốt, về mặt thần sắc kích động, đằng sau Trương Hồ Hi Chí Tài hai người thấy cũng là khẽ gật đầu, bàn về đối với người mới thái độ, chúa công thật là được xưng tụng cầu hiền nhược khát!

Vào rừng huyện, Hồ Duyên Bác cùng xích chột nhị hò oa huynh đệ mấy người đều đang đợi sau, Lưu Nghị tự nhiên lập tức tiến lên ấn bọn họ tập tục nhất nhất ôm, rất là thân mật. Thấy Từ Hoảng bọn người là tâm tiên sững sờ, không phải nói ô hoàn khẩu biên sao? Như thế nào cùng chúa công như thế thân thiện?

Lúc này Lưu Nghị thế lực đã thấy tiểu thành, quân sự có bản thân cùng Hi Chí Tài, chính sự có Trương Hổ cùng Điền Dự, thống quân có cam Triệu Nhị người và Từ Hoảng, càng thêm Dương Minh, Chu Thương Quân Hội Bùi Nguyên Thiệu đám người tận tâm tận lực, Yên quận lúc này có thể nói binh hùng tướng mạnh, phủ khố phong phú!

Bên trong binh sáu năm (189 năm), Linh Đế bệnh nặng, hấp hối sắp chết đem trong suy nghĩ người thừa kế hoàng tử Hiệp gửi gắm cho thượng trường quân đội úy Kiên Thạc. Cùng tuổi hạ tháng tư mười một ngày (189 năm tháng 5 ngày 13), Linh Đế băng hà, Kiên Thạc nghĩ trước hết giết Hà Tiến lại lập hoàng tử Hiệp vì đế, vì vậy thỉnh Hà Tiến nhập hoàng cung. Thế nhưng Hà Tiến mới từ ngoài hướng tiến nhập hoàng cung, Kiên Thạc Từ Mã Phan ản ra sao tiến quen biết cũ, hướng Hà Tiến trước mặt đi đến, cùng sử dụng ánh mắt ám chỉ Hà Tiến. Hà Tiến kinh hãi, trước tiên lui xuất, từ nhân tiện nói trở lại quân doanh, sau đó đối xứng chính mình sinh bệnh, không thể vào cung, Kiên Thạc kế hoạch bởi vậy thất bại, mà hoàng tử biện cũng phải lấy thuận lợi kế thừa đế vị.

Linh Đế băng hà hai ngày sau hoàng tử biện yên vị, là vì hán Thiếu Đế, thì năm 14 tuổi, Thiếu Đế biện tôn mẫu thân gì Hoàng Hậu vì Hoàng Thái Hậu, bởi vì Thiếu Đế còn trẻ, Hà Thái Hậu lâm triều xưng chế. Tuyên bố đại xá thiên hạ, cải nguyên vì quang hi. Hoàng đế Hiệp thì năm chín tuổi, phong làm Bộc Hải Vương. Lại phong Hậu tướng quân Viên Ngỗi vì Thái Phó, cùng Đại Tướng Quân Hà Tiến cùng lục Thượng Thư sự tình.

Kiên Thạc tại Thiếu Đế yên vị vẫn muốn thay đổi lập hoàng tử Hiệp, lại sợ hãi Hà Tiến cầm quyền tru sát chính mình, chính là cầu trợ ở Triệu Trung đều khác hoạn quan, nhưng bọn hán hoặc cùng Hà Tiến thân cận, hoặc nóng lòng tự bảo vệ mình, ngược lại hướng Hà Tiến bán đứng Kiên Thạc. Không lâu sau, Hà Tiến mệnh lệnh hoàng cửa khiến bắt Kiên Thạc cũng tru sát chỉ, bởi vậy, Lạc Dương thời cuộc biến ảo, hăm vào bấp bênh bên trong! Lưu Nghị lúc này đang ở Yên quận chăm lo việc nước, ngược lại là đang phải chia sẻ.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 99:cùng nhà

Lưu Nghị một nhóm vào phủ nha về sau lập tức cùng mọi người thương nghị Yên quận sự tình, chính mình việc này Lạc Dương cộng thêm Trường Xã cuộc chiến gần tới rồi đi có một năm bên cạnh thời gian, thời đại này truyền tấn là cực kỳ khó khăn, chỉ có thể dựa vào nhân lực, Liệp Ứng Phi Vũ tuy là mau lẹ vô cùng nhưng đây chẳng qua là nhất tình huống khẩn cấp hạ mới có thể dùng, hiển nhiên một đám đối với chúa công cách làm như vậy rất là thường thức, hán thậm chí qua gia môn mà không vào, hôm nay Lưu lão gia cùng phu nhân đều trong nhà, biết được Lưu Nghị sắp trở về, Lưu Vũ liền dẫn một nhà đến đây, vì thế còn là Từ Long dẫn nhân tự mình hộ vệ!

Nghe một đám quan viên báo cáo, Lưu Nghị đối với Yên quận phát triển nhất là Điền Dự năng lực cực kỳ thường thức, dứt bỏ cái khác dân sinh mọi việc bất luận, yên vẹn một năm, Yên quận là hơn xuất bảy vạn nhân khẩu, mà lại đều đạt được thỏa đáng thu xếp, ở thời đại này nhân khẩu cũng là một phương chur hầu thực lực thể hiện lớn nhất. Hán triều triều đình đối với nhân khẩu quản khống là mười phần nghiêm khắc, bất quá trên có chính sách dưới có đối sách cổ kim như một, cộng thêm lúc này lại là thiên hạ đại loạn, Điền Dự chỉ dùng một cái thu thập dân phu tăng cường biên cảnh phòng ngự mượn có liền hấp dẫn tới rất nhiều cường tráng, đương nhiên điều này cũng cùng Yên quận dân sinh giàu có, lại trị thanh minh là không thể không kể. Đối với Điền Dự cùng một đám quan viên địa phương biểu hiện, Lưu Nghị đều cho rất cao khen thưởng, những địa phương kia quan lại mặc dù không ra danh, có thể đúng là hán nhóm cần trọng mới có thể làm cho mình cơ sở càng thêm hùng hậu, mà Điền Dự Lưu Nghị thì là trực tiếp đem hán đề bạt làm Tướng Quân Phủ làm, người này tài cán niên kỷ thêm chút bồi dưỡng về sau chính là một phương chi tài.

Đối với chính sự mà nói, phương diện quân sự có Cam Ninh Triệu Văn hai người tồn tại hán là càng thêm bớt lo, sĩ tốt thao luyện cùng tân binh mộ tập đều tại đầu vào đẩy tiến hành, đây cũng là Lưu Nghị hi vọng trông thấy trạng thái, thân là chúa công, hán là không nên không rõ chi tiết. Đương nhiên lần này hán đợi cực kỳ dày trừ Điền Dự bên ngoài chính là Hi Chí Tài, chỗ ở hạ nhân đều tất cả mọi việc từ lúc rút quân về thời điểm liền làm kỹ càng nói rõ, Hi chỗ ở quy mô yên vẹn hơi tại Lưu Nghị phủ đệ, đây còn là hán sợ Hi Chí Tài hiểu ý bên trong không khoải, cử động lần này cũng xác thực khiến Chí Tài trong nội tâm cảm kích, quan trọng hơn là chu lão y sư đã bị sớm mời đi theo, Lưu Nghị xuất số tiền lớn tại Yên quận thiết lập Hồi Xuân quán, không riêng Hi Chí Tài một thân thể người để cho hán quan tâm, về sau chúng tướng đều muốn định kỳ tại Hồi Xuân quán tiếp nhận thân thể kiểm tra.

Một phen đàm luận, Lưu Nghị liền kêu thiết yến mở tiệc chiêu đãi một đám quan viên cùng chur tướng, bất quá hán chính mình lại bị Trương Hổ cùng cam Triệu Nhị người khuyên đi, trường kỳ không lần, hán cũng phải hảo hảo hồi phủ một lời Thiên Luân, mọi người cũng đều khẳng khái việc này đương nhiên, Lưu Nghị bắt đầu dĩ chỉ phải để cho mấy người cực kỳ chiêu đãi một đám quan viên cùng ô hoàn mọi người, còn muốn tỉ mỉ an bài tốt Từ Hoảng, Dương Minh, Chu Thương đám người ngủ nghỉ, dặn dò một phen về sau rồi mới trở lại phủ đệ mình, đại môn một khi thông truyền tất cả trạch viện đều náo nhiệt lên.

Thái Diễm mang theo Phương Tiên Nhi cùng Ngọc nhi xuất nội môn nghênh tiếp phu quân, nhìn xem lâu không gặp nhau kiều thể đẹp thiếp cùng một đám người nhà náo nhiệt tình cảnh, Lưu Nghị tâm tiên chính là một hồi ám áp kích động, nơi này mới là nhà hán, mà hán chính là cái này trong nhà thiên! Tiến lên triển khai hai tay đem tam nữ một chỗ ôm vào trong ngực, loại kia phong phú cảm giác để cho tâm tình của hán cực kỳ khoan khoái, tam nữ mặc dù là có chút thẹn thùng có thể xưa nay thích chính là phu quân loại này nam nhi bá khí, lại đặc biệt Ngọc nhi vì tới! Đương nhiên đây cũng là ông bà thân đều

tại đang trong nội đường, bằng không Luru Nghi cũng sẽ không như thế, chung quy Luru Vũ thế nhưng là rất giằng thế gia khí độ.

"Nghi nhi khấu kiến tổ phụ, mẫu thân, hải nhi bất hiếu, không thể hầu hạ đầu gối tiến!" Đến chánh đường, Luru Vũ ngồi cùng chủ vị, Luru mẫu thì tại tay trái ngồi chỗ cuối tương bồi, trông thấy Luru Nghi vào nhà, hai người đều đứng người lên hình, Luru mẫu hai mắt rung rung, Luru Vũ hốc mắt cũng là ửng đỏ, bọn họ cũng có hồi lâu không thấy Luru Nghi. Mà lúc này mẫu thân sắc vui sướng, tổ phụ mặc dù cũng như thế có thể rõ ràng già nua rất nhiều, ngày xưa cao ngất kích thước lưng áo cũng bắt đầu có chút còng xuống, thấy Luru Nghi mũi đau xót, chính mình tới đây thế đối với hắn tới quan tâm người tuyệt đối là tổ phụ, năm nay hắn đã là thất tuần chi niên, nhất là ở thời đại này được xưng tụng thọ, thời gian lực lượng là dù ai cũng không cách nào kháng cự! Luru Nghi vội vàng đoạt bước lên trước quỳ rạp xuống ông bà thân trước mặt lời nói, lời nói thành khẩn vô cùng, hắn như vậy một quý, Thái Diễm vội vàng dẫn hai nữ đi theo quỳ xuống, nhà đang lúc trừ Luru Vũ Luru mẫu bên ngoài không còn người đứng thẳng.

"Nghi nhi,, người một lên cho ta đảng Luru gia mất mặt, tổ phụ cũng biết, ta Luru gia rốt cục tới lại xuất một cái danh tướng, từ xưa trung hiếu không thể song toàn, ngày sau còn muốn càng thêm trung quân ái quốc, có thể trông thấy người rong ruổi sa trường, kiến công lập nghiệp, lão hủ chính là ngày sau thấy Liệt Tổ Liệt Tông cũng trên mặt có quang." Luru Vũ vội vàng đem cháu yêu nâng dậy, nhìn xem hắn khí vũ hiên ngang, tuấn lãng bất phàm bộ dáng trong nội tâm thỏa mãn đã đến, nhẹ nhàng vì Luru Nghi phủi đi đầu vai bụi đất cát cao giọng nói.

"Tổ phụ, mẫu thân yên tâm, Nghi nhi chắc chắn vì ta đại hán trừ tàn đi uế, trọng chấn thiên uy! Chỉ là mong rằng Nhị lão bảo trọng thân thể, tổ phụ, người bây giờ chỉ phải hoàn nhi một cái, tôn tử lần này lại cho người mang về hai cái cháu dâu, đến lúc đó tôn tử tôn nữ lượn quanh đầu gối mà đi có thể không thể không có ngài lão chỉ điểm a!" Luru Nghi đầu tiên là nghiêm mặt lời nói, sau đó lại tới gần tổ phụ nhẹ giọng cười nói, hắn biết mình tổ phụ nói tuyệt không phải làm ra vẻ, mà là trong nội tâm chân thật ý nghĩ, người già trừ phải nuôi sống ra, cũng phải lòng có kỳ vọng, có thể khiến Luru Vũ vui vẻ nhất nhất định là nhiều ôm mấy cái tôn tử.

"Diễm Nhi, Tiên Nhi, Ngọc nhi đều là có tri thức hiểu lễ nghĩa, đoan trang tú lệ, lại thâm sâu biết hiếu đạo, người có thể phải hảo hảo đợi các nàng!" Quả nhiên lão nhân gia nghe vậy chính là một hồi tươi cười rạng rỡ, Thái Diễm cùng Phương Tiên Nhi tại "Thiên tai" hộ vệ phía dưới tới trước Thượng Đẳng, cũng lập tức gánh chịu lên chiếu cố Nhị lão trách nhiệm, Luru Vũ cùng Luru mẫu trông thấy này một đôi tài mạo song toàn người ngọc cũng là trong nội tâm đắc ý, vẫn là con trai mình (tôn tử) có bản lĩnh, tuy nói ngay từ đầu đối với Tiên Nhi xuất thân vẫn còn có chút để ý, bất quá theo ngày sau ở chung cũng coi nàng nhân phẩm, trong nhà mọi người đối với Thái Diễm cùng Phương Tiên Nhi hiếu đạo đều cực kỳ khen, cổ Luru Vũ hôm nay mới có như thế ngôn ngữ.

"Đúng vậy a, Nghi nhi người lần này trở về nên trong nhà chờ lâu chút thời gian, vì nước xuất lực tự nhiên trọng yếu, có thể nói đôi tông đường cũng là đại sự, Diễm Nhi cùng Tiên Nhi đều là mấn đề, người cần phải tận lực mới phải." Luru mẫu ý nghĩ cùng Luru Vũ lại là vô cùng tương đồng, nàng càng coi trọng còn là cái gia đình này kéo dài, đồng thời đối với tôn tử chờ mong nàng thế nhưng là không chút nào tại Luru Vũ phía dưới.

"Vâng, hải nhi đều nghe mẹ, đêm nay liền bắt đầu nỗ lực." Luru Nghi nghe vậy cười nói, nhìn về phía tam nữ ánh mắt là nóng bỏng, đương nhiên cũng có cảm tạ ý tứ.

Rồi mới được nghe mẫu thân mở miệng Thái Diễm cùng Phương Tiên Nhi đã là cực kỳ ngượng ngùng, bất quá nhưng trong lòng rất là chờ mong, đoạn này thời gian ba người các nàng giữa quan hệ cũng cực kỳ vui vẻ, Thái Diễm biết Ngọc nhi cùng phu quân là gặp lại tại bé nhỏ thời điểm, cảm tình cực soạt, lại kính nàng có sinh tử công, đợi cực kỳ vì hữu lễ; mà Ngọc nhi đối với đại phụ cùng tỷ muội cũng là cực kỳ tôn kính, trong nội tâm nàng liền chưa bao giờ có độc chiếm Luru Nghi ý niệm trong đầu! Nhìn xem tổ phụ cùng mẫu thân sùng ái Luru Hoàn bộ dáng hai người đều là trong nội tâm không ngừng hâm mộ, hiện giờ Luru Nghi ánh mắt càng làm cho các nàng tâm động, ai không muốn vì người thương mang thai cốt nhục.

Gặp nhau, Luru Vũ liền gia truyền tiệc, lúc này tam nữ lại không có chỗ ngồi, các nàng phải một bên hầu hạ, đây là thế gia quy củ, Luru Nghi cũng càng sửa không, lúc này vú em càng làm Tiểu Luru Hoàn ôm tới, tiểu gia hỏa hồi lâu không gặp phụ thân, chỉ là nhút nhát e lệ hô một tiếng liền chui tiến Luru Vũ trong lòng, hắn và tổ phụ cực kỳ hợp ý, Luru Vũ lại càng là đợi hắn như châu giống như bảo. Nhìn trước mắt bốn đời cùng nhà cảnh tượng, Luru Vũ trong nội tâm cũng ghen ghét một chút, người tiểu tử này hiện tại có chỗ dựa liền lão ba đều không để ý, hôm nào không nên tìm một cơ hội hảo hảo thu thập một chút.

Bất quá hắn cũng chính là suy nghĩ một chút mà thôi, dùng bữa về sau Luru Vũ cùng Luru mẫu đều lần chính mình trong nội viện, Luru Nghi cùng tam nữ lần bên trong phòng về sau liền một bà ôm qua Luru Hoàn nghĩ hết sức biện pháp trêu chọc hắn vui vẻ, thậm chí không tiếc nằm rạp trên mặt đất cho Tiểu Luru Hoàn đứng lên chiến mã, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, bất quá chỉ cần nghe tiểu gia hỏa dùng non nót thanh âm kêu đa hắn đã cảm thấy hết thảy đều là đáng.

Ngọc nhi rất tự nhiên gia nhập trận này vui đùa âm ỉ, âm áp tình cảnh thấy Thái Diễm Phương Tiên Nhi lại càng là hâm mộ, lúc này phu quân đầu còn có nửa điểm rong ruổi chiến trường mãnh tướng có tư thế, không từng như vậy Luru Nghi lại càng để cho trong lòng các nàng yêu say đắm, cũng đều quyết định nhất định phải thừa dịp đoạn này phu quân ở nhà cơ hội vì hắn mang thai cốt nhục, như thế các nàng sinh mệnh mới là hoàn chỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 100: Vợ chi hiền

Tiểu Lư Hoán đối với Lư Nghị này con chiến mã thế nhưng là rất cảm thấy hứng thú, vẫn kéo một cái Tiểu Mộc thương tại nơi này ồ oa không ngớt lời hô quát, điều này làm cho Lư Nghị lại là một hồi hưng phấn, Rồng Sinh Rồng, phượng sinh phượng, con chuột nhắt từ hội đào thành động, chính mình thân là Đại Tướng, tiểu tử này về sau định cũng là thừa kế nghiệp cha, lập tức lại càng là tận tâm đùa với Lư Hoán chơi, thẳng đến một mỏi tạm dừng rồi mới thôi.

Ngọc nhi ôm lấy Lư Hoán giao cho vú em, để cho nàng trước đem nhắt từ đưa về trong phòng mình, bên kia Phụng Tiên Nhi đã tự cấp phu quân lau mồ hôi, tự từ khi biết hân đến nay còn chưa thấy phu quân như thế vất vả qua, bất quá nhìn hân bộ dáng lại vẫn là vẫn chưa thỏa mãn, đời sau Lư Nghị căn bản không có thân nhân, chỉ ở đời này mới đạt được bồi thường, trong nội tâm đối với chính mình cốt nhục kia phần cảm tình là cực kỳ thâm hậu.

"Phu quân, ta có một chuyện cùng với phu quân thương nghị thật kỹ lưỡng." Thái Diễm vì Lư Nghị dâng một ly trà thơm về sau nghiêm mặt nói, chuyện này nàng đã giấu ở trong lòng thật lâu.

"Phu nhân có việc, cứ nói đừng ngại." Lư Nghị nhìn nàng nói chính thức, lại thông tri Thái Diễm làm người, chắc hẳn việc này đích thị là mười phần trọng yếu, hát một miếng nước trà về sau cũng là nghiêm nét mặt nói.

"Phu quân hiện tại đã là triều đình Đại Tướng, thanh danh truyền bá cùng thiên hạ, ánh sáng Lư gia cạnh cửa, tỷ muội chúng ta đều là cùng có quang vinh yên. Hoán nhi hiện tại đã có ba tuổi, đến nên đọc sách biết chữ niên kỷ, phu quân nên hảo hảo vì hân tìm tiên sinh, còn đây là trong nhà số một đại sự, cũng là thiếp thân bản phận, chỉ là tổ phụ cùng mẫu thân đối với hoán nhi quá mức sủng ái, cần biết ngọc bất trác bất thành khí, hoán nhi tương lai nhưng là phải làm con nuôi phu quân gia nghiệp, thiếp thân không dám đối với tổ phụ cùng mẫu thân thất lễ, hiện giờ phu quân trở về đương muốn định ra việc này, đây cũng là ta cùng Ngọc nhi muội muội thương nghị qua." Lư Hoán tuy là Ngọc nhi sinh ra, có thể ân quy củ hân cũng là phải gọi Thái Diễm đại nương, giúp chồng dạy con tự nhiên là đại phụ bản phận, chỉ là Lư Vũ cùng Lư mẫu đối với Tiểu Lư Hoán mười phần cưng chiều, Thái Diễm thân là vẫn bối cũng không dám ngôn trường bối chi qua, chỉ phải hướng Lư Nghị thổ lộ hết, nàng cử động lần này toàn bộ đều vì Lư Hoán, Ngọc nhi cũng là tâm tư.

"Hoán nhi mới ba tuổi a, muốn đọc sách tập viết? Ngươi phu quân ta cũng không biết bao nhiêu mới biết chữ, tiểu hài tử không thể cho hân nhiều như vậy áp lực, nên chơi nhiều chơi mới là đứng đắn." Lư Nghị là xuyên việt mà đến, đối với đời sau những hài tử kia nặng nề việc học cảm thù đến tận xương tủy, này căn bản là tại tước đoạt bọn nhỏ lúc nhỏ, hân đối với con trai mình há có thể không càng thêm trìu mến?

"Phu quân nói như vậy sai rồi, nghĩ phu quân bằng chừng ấy tuổi đã là thân chức vị cao, ngày sau đích thị là khó có thể hạn lượng, như thế ta Lư gia nề nếp gia đình há có thể không nặng? Hoán nhi thân là phu quân con trai trưởng, há có thể không làm làm gương mẫu? Phu quân chớ xem nhẹ việc này, thế gian này có bao nhiêu thế gia đệ tử là bị hủy bởi trường bối quá mức cưng chiều? Kia Triệu Hải năm đó chính là như nhau, thiếp thân nóng vội, nhất thời thất lễ, còn thỉnh phu quân trách phạt." Thái Diễm nghe vậy lập tức biện nói, nàng biết phu quân xuất thân bản hàn, thu vô số gian khổ, mới có thể đối với nhắt từ đặc biệt yêu thương, nhưng này đọc sách tập lễ là phải, thân là Lư gia con trai trưởng, Lư Hoán lại càng muốn nghiêm khắc quân giáo, nói cuối cùng phát hiện mình khẩu khí không đúng, vội vàng hướng Lư Nghị thỉnh tội.

"Trách phạt cái gì, Diễm Nhi nổi khổ tâm, vì phu há có thể không biết, như vậy đi, việc này ta sẽ tìm thời cơ cùng tổ phụ cùng mẹ nói, bọn họ đều là rõ ràng lễ người, sẽ không trách ngươi. Về phần này thỉnh trước sống mà, ta xem như vậy, ta Lư gia dùng võ gia truyền, cho dù hoán nhi về sau không là võ sư tinh cũng có thể cường thân kiện thể, nếu nói là đặt nền móng, không người có thể mạnh hơn Từ Long, liền thỉnh Tam đệ vì hoán nhi Võ sư; văn sư Từ Tài Chỉ Tài đều là đọc đủ thứ thi thư hạng người, lại nói còn có lão nhạc phụ đại nhân, bất quá vẫn là Diễm Nhi trước vì hoán nhi đánh xuống cơ sở, vì phu an bài như thế ngươi có thể thỏa mãn?" Thái Diễm là thời đại này nữ tử, giúp chồng dạy con chính là thiên kinh địa nghĩa, mà ông bà thân cưu cưu Nghị nhi cũng là nhân chi thường tình, nghĩ đến Triệu Hải ngày đó hành vi Lư Nghị cũng có chút không rét mà run, Thái Diễm có thể có nghĩ như vậy phương pháp, còn không phải tất cả đều vì chính mình một trọng phụ, Lư Nghị trong nội tâm có chút cảm kích, cổ mở miệng đạo

"Phu quân nói là, tỷ tỷ tài học hơn người, nàng tới giáo hoán nhi không thể tốt hơn." Thái Diễm còn chưa mở miệng, Ngọc nhi đã là đồng ý, bình thường nàng đối với Nghị nhi hảo tuyệt đối là xuất phát từ chân tâm, chính mình chung quy xuất thân bản hàn, đối với nhắt từ kỳ thác hi vọng lại càng lớn.

"Phu quân an bài cực kỳ thỏa đáng, thiếp thân chắc chắn hảo hảo dạy bảo hoán nhi,

Chỉ là Nhị thúc Tam thúc đều là phu quân huynh đệ, cũng đều võ nghệ hơn người, không thể nặng bên này nhẹ bên kia!" Thái Diễm cười nói, đối với trọng phụ để mình tới dạy bảo Lư Hoán nàng là lòng tràn đầy vui mừng, này đang nói rõ hân đối với chính mình tín nhiệm.

"Ha ha, Diễm Nhi nói là, hôm nào chính thức đem hưng bá Từ Long cùng mọi người mời đến, hai cái này đương thúc thúc cũng nên xuất thêm chút sức, chỉ là có một chút, hoán nhi vẫn nhỏ, dạy bảo sự tình đương tiến hành theo chất lượng, không thể nóng lòng cầu thành, như vậy ngược lại không đẹp." Lư Nghị thâm nghĩ huynh đệ chúng ta đang lúc cời mở, nào có nhiều như vậy bản khoản, bất quá Thái Diễm có thể nghĩ như vậy cũng đủ thấy nàng tâm tư rậm rạp.

"Phu quân yên tâm, Diễm Nhi biết làm như vậy, nếu như thế, việc này không nên trì hoãn, bảy ngày sau chính là phu quân sinh nhật, không bằng đem chư vị mời đến trong nhà, cũng tốt để cho hoán nhi chính thức đi bái sư chỉ lễ." Thái Diễm nói, không riêng dạy con, này giúp chồng sự tình hân cũng là chưa bao giờ khinh thường qua, những người này đều là phu quân đắc lực trợ thủ, thân là chủ mẫu, nàng cũng tự nên có chỗ biểu thị mới đúng.

"Còn là Diễm Nhi nghĩ chu đáo, việc này liền từ ngươi an bài a, đúng, đã như vậy, Chỉ Tài gia quyền đã kế đó tiếp đến Yên quận, ngày thường còn tốt hơn sống chiếu cố, hưng bá Từ Long Từ Tài và chư tướng cũng không hỗn phối, những chuyện này ngươi đi làm tự nhiên thỏa đáng, yên tâm, phu quân tin được ngươi, cứ việc buông tay hơi bị." Lư Nghị há có thể không biết Thái Diễm tâm ý, chính mình một kiểu thế không riêng tài mạo song toàn, chính là ánh mắt cũng cực kỳ không tầm thường, ai nói nữ tử định không bằng nam? Chính là trí như Gia Cát tiên sinh lúc đó chẳng phải đối với thê tử kính nể có thêm mà, có như vậy cái hiền nội trợ là mình phúc khí mới đúng, hân cũng sẽ không như hiện tại đại đa số như vậy xem thường nữ tử, nói không chừng

ta lão bà lại là một cái đại tài.

"Đa tạ phu quân, tiếp thân chắc chắn tận lực." Thái Diễm vui mừng lời nói, vốn nàng là không tiện tham dự Lư Nghị đại sự, có thể phu quân như thế ngôn ngữ lại là đang khích lệ chính mình, người nam nhân này thật đúng là khác người, vậy mình lại càng nên vì phu quân hào hào mưu đồ.

"Hào, hào, đây là trong nhà, không nói những cái này, rồi mới tổ phụ cùng mẫu thân nói như vậy các người cũng đều nghe thấy, nếu là có thể khai chi tán điệp đối với Nhị lão đều là hi sự, vì phu cũng chờ mong nhanh, lần này ra ngoài mấy tháng đại chiến vất vả, vì phu có thể tưởng tượng chết các người, phu nhân người xem đêm nay. . ." Nói tới chỗ này Lư Nghị ánh mắt cũng trở nên ái muội, tại tam nữ trên mặt nhất nhất đảo qua.

Tam nữ cho hân nóng bỏng ánh mắt nhìn đến cũng là một hồi mặt đỏ mềm lòng, những lời này Lư Nghị nói đến rất là thành khẩn, các nàng lại há có thể không muốn phu quân yêu thương, trong nội tâm chờ mong thực là không tại hân, có thể cái trăng diện này làm cho các nàng như thế nào mở miệng đầu này? Không khỏi nhất thời đều cúi đầu không nói.

"Phu quân, Ngọc nhi muội muội cùng người phân biệt lâu nhất, đoạn này thời gian nàng cũng là cực khổ nhất, đêm nay người ngay tại muội muội trong phòng nghỉ ngơi a, làm cho người ta bả hoàn nhi đưa đến bên cạnh ta." Cuối cùng Thái Diễm cái thứ nhất mở miệng, thân là đại phụ, nàng tự có khí độ, dù sao còn nhiều thời gian.

"Không, trong nhà người chủ sự chính là tỷ tỷ, còn là ta mang Nhị nhi ngủ đi." Hôm nay Thái Diễm cử động lần này đã làm cho Ngọc nhi trong nội tâm cảm kích, lại thấy nàng như thế vì chính mình suy nghĩ, không khỏi lại có chút hổ thẹn, theo lý Lư Nghị đêm nay cũng có thể đi Thái Diễm trong phòng, bởi vậy lập tức nói.

"Vậy là Tiên Nhi, nàng không riêng muốn chiếu cố Nhị lão, còn muốn hao tâm tổn trí vì phu quân kê biên tài sản sổ sách, lao tâm lao lực, phu quân người hân là còn nhiều thương tiếc Tiên Nhi muội muội mới phải." Thái Diễm lại lại nói nói, Lư Nghị tuy là không để ý Tiên Nhi xuất thân, có thể chính nàng lại là vẫn lấy làm hổ thẹn, đây cũng là không có cách nào sự tình, bởi vậy hầu hạ lên Nhị lão cùng tỷ tỷ tới càng thêm dụng tâm, Lư Nghị nói rõ sự tình lại càng không có nửa điểm khinh thường, bằng không Lư mẫu khá tốt, Lư Vũ là tuyệt đối sẽ không lại Lư Nghị trước mặt tán dương.

"Không, hôm nay trên người không thoải mái, sợ không thể hầu hạ phu quân, vẫn là tại tỷ tỷ chỗ đó nghỉ ngơi a." Tiên Nhi là không có...nhất tranh chấp chi tâm, nàng chỉ hy vọng đạt được phu quân yêu thương, nếu có thể vì hân sinh hạ con nối dõi lại càng lý tưởng, bởi vậy ở thời điểm này nàng tuyệt đối sẽ không cùng Thái Diễm tranh chấp.

Nhìn xem một đám thể thiếp tại nơi này giúp nhau khiêm nhượng, Lư Nghị không khỏi một hồi buồn cười, lão từ đường đường Đại Tướng đến cái này thành bóng da, khiêm nhượng cái gì a? Cùng đi không phải là tốt nhất, suy nghĩ một chút chính là vô biên hương diễm, bất quá đây là hân xa kỳ phấn đấu mục tiêu, hiện tại ngược lại vẫn không phải lúc. Hân cũng dứt khoát ung dung chờ đợi phản phối, dù sao này trận ở nhà thời gian ngắn không.

Thái Diễm thấy vậy tình hình, liền cũng không kiên trì nữa, trong nội tâm nàng há có thể không muốn phu quân, vừa rồi nhìn xem hân ánh mắt, trong khuê phòng đủ loại ôn nhu liền hiện trước mắt, đêm nay xứng đáng tâm nguyện được đền bù.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Sinh nhật chi tiết

Trăng sáng nhô lên cao, mây bay hơi che, trong hồ nước cũng cái cổ uyên ương nghịch nước, trong bụi cỏ điệp vĩ côn trùng vui mừng kêu. Trong sương phòng đỏ trướng run rẩy, trên giường cầm xuân sắc vô biên, nam nhi cầm Kinh Thiên hùng tráng, thúc ngựa đỉnh thương tìm danh lam; nữ nhi bình xinh đẹp, vóc khe cao diễm uyển chuyển hầu hạ. Một cái như mảnh hồ xuống núi đại chấn hùng phong, một cái như nước trung bình xà liễu chết triền miên, cuồng bạo vị trí giống như Thiên Lôi Địa Hóa, ôn nhu thì nếu như xuân phong quét vào mặt! Tiểu biệt gặp lại, nói không hết kiều diễm quyến luyến, vợ chồng tình thâm, đạo không hết tâm linh và dục vọng vui thích, đêm đẹp đau khổ ngắn, xuân ý dạt dào, chính là mất hồn bất quá đo la trướng!

Vân thu mưa nghỉ, hai người vẫn tứ chi dây dưa, vền vền ôm nhau, nhận thức lấy đỉnh phong qua đi dư vị. Lư Nghị ngửa mặt mà nằm, trên mặt thần sắc nấn nguyện vô cùng, ái thể kiều mị ôn nhu, để cho hân hưởng hết nhân gian phong lưu, Thái Diễm ghé vào phu quân to lớn trên lồng ngực, trên mặt vẫn lưu lại lấy cực độ vui thích về sau ửng hồng, thân thể quần giao cảm giác như cũ là Tiêu Hồn Thực Cốt, ái lang thương tiếc cũng làm cho nàng ném quá giữa nam nữ động lòng người chỗ, trong nội tâm rất là phong phú vui mừng.

"Diễm Nhi, vui về sao?" Lư Nghị đại thủ vuốt ve kiều thể lưng thon, như thế nữ tử, thật sự là lão thiên ban cho chính mình vật ân huệ, hân hội dùng một đời đi hào hào quý trọng.

"Ừ, phu quân, Diễm Nhi từ trước đến nay không nghĩ qua giữa nam nữ tình hình sẽ như thế làm cho người ta vui vẻ, hiện tại ta mới biết được phu quân nói tiểu biệt thắng tân hôn chân lý." Trọng phu nhiệt độ chưa tiêu thủ chương để mình da thịt lại truyền tới một hồi khoái cảm, trong khuê phòng, Thái Diễm

tự là sẽ không quá mức ngưỡng ngưỡng.

"Ha ha, về sau phu quân sẽ để cho ngươi vĩnh viễn đều vui vẻ như vậy, mấy tháng không thấy, ta Diễm Nhi kia vị trí đầy đặn rất nhiều." Luru Nghị mỉm cười, vừa nhận mưa móc Thái Diễm tản ra kinh tâm động phách mỹ lệ, để cho bàn tay hấn lại bắt đầu chạy, nàng da chất luôn để mình yêu thích không buông tay.

"Nhân gia còn không phải là vì có thể sớm cho phu quân ngươi khai chi tán diệp, đây đều là mẹ an bài, rất nhiều thứ Diễm Nhi đều là nhắm mắt lại tài năng ăn." Nghe phu quân thần sắc trêu chọc, cảm thấy hấn đại thủ lại bắt đầu rục rịch, Thái Diễm không khỏi vượt qua Luru Nghị nhất nhãn, phong tình vạn chủng cũng tận tại này trong khi liếc mắt, nàng cùng Tiên Nhi thân thể đều quá gầy yếu, nhìn tại Luru mẫu trong mắt sao có thể thoả mãn, mấy tháng này cũng không biết ăn bao nhiêu bổ thân chi vật, từng có tại mập chán hai người bình thường căn bản không đụng có thể thực hiện có thể cho phu quân truyền thừa hương khói còn là nỗ lực hơi bị, bất quá hôm nay phải hấn một khen, những chỗ kia vị trí sẽ không uống phí, triển miển thời điểm nàng đương nhiên có thể cảm nhận được phu quân đối với thân thể của mình mê luyến.

"Ừ, vẫn là mẹ ta biết đau lòng nhi tử." Luru Nghị đã nói trên tay vẫn tăng lực nói, loại kia co dãn cùng mãnh thông thuận để cho hấn thật sâu trầm mê, tay này cảm ơn quả thật chịu bó tay.

"Phu quân muốn, Diễm Nhi tự nên tận lực hầu hạ, có thể ngươi ban đêm còn có chính sự muốn làm, không thể tại Diễm Nhi trên người nhiều hao tổn tinh lực, hôm nay qua gia môn mà không vào, Diễm Nhi biết Nghị Lang ngươi là chân chính nam nhi trượng phu, tự không dám đa hướng phu quân mời vui mừng." Thái Diễm hô nhỏ một tiếng, gấp vội vươn tay ngăn cản hấn tiến thêm một bước xâm phạm, nam nhi không thể trầm mê việc này, các nàng cũng phải để cho phu quân bảo trọng thân thể, còn đây là phụ nhân chi đạo dã, mẹ thể nhưng là có giao cho, bởi vậy nhẹ giọng lời nói.

"A, chẳng lẽ Diễm Nhi tự hỏi có thể đỡ nổi phu quân thủ đoạn." Luru Nghị ranh mãnh cười nói, Thái Diễm cử động lần này toàn bộ đều có ý tốt, hấn lại há có thể không biết, thăm nghĩ trêu chọc nàng vui lên.

"Phu quân nếu có ý như thế, Diễm Nhi thân thể nguyên ý, nội tâm cũng không vui." Thái Diễm thật đúng là chống cự không Luru Nghị thủ pháp, lập tức đỏ mặt nói, muốn nghiêm túc khuôn mặt có thể hết lần này tới lần khác lại là một bộ kiều mị vẻ, bộ dáng khả ái cực kỳ, thấy Luru Nghị ý nghĩ - thương xót nổi lên.

"Hảo, mọi người đều nói nhân vật nam chính, nữ nhân vật chính bên trong, việc này vì phu chột nghe Diễm Nhi a, thời điểm không còn sớm, để cho vi phu đỡ dành ngươi ngủ đi." Luru Nghị ngừng tay chương hành động, yêu thương vuốt ve Thái Diễm khuôn mặt, ôn nhu nói.

"Ừ, trước hết để cho Diễm Nhi múc nước hầu hạ phu quân tắm rửa." Thấy phu quân biết nghe lời phải, ôn nhu vuốt ve càng làm cho trong nội tâm nàng ấm áp, mình nhất định muốn đem trượng phu hầu hạ càng thêm thoả đáng.

"Không cần, ngày mai lại tẩy tắm không muộn, vi phu tự mình rửa cho ngươi, như vậy ngươi mới càng có thể nhanh lên mang thai Bảo Bảo." Luru Nghị đuổi cánh tay đem Thái Diễm ôm sát, nhẹ giọng nói ra.

"Thực? Phu quân ngươi tại sao lại đối với cái này sự tình như thế rõ ràng?"

"Ha ha,

Ngươi phu quân ta học rộng tài cao, chuyện gì không biết, muốn không thể nào có thể xứng với ngươi đương kim tài nữ?"

"Hi hi, chuyện này cũng có thể được xưng tụng học rộng tài cao mà, phu quân, Diễm Nhi liền thích trong ngực của ngươi ngủ, ngươi lại nói cho ta nghe một chút đi Lâm Đại Ngọc chuyện xưa được không nào?"

"... .."

Trong phủ mọi việc có một đám nhân tài lao tâm lao lực, trong quân lại có chúng tướng thao luyện, về đến nhà kiều thê đẹp thiếp, ái tử hầu hạ, Luru lang sinh nhật từ thế nhưng là đúng là Thần Tiên đồng dạng, đợi đến bảy ngày sau, lại trong phủ xếp đặt buổi tiệc, thỉnh mọi người cùng nhau vui mừng uống, càng tại thành bên trong thiết lập nước chảy chỉ chỗ ngồi cùng dân cùng vui cười, ngày đó tất cả An Huyện thị trấn đều đắm chìm tại một mảnh trong vui sướng.

Vì có thể cùng mọi người thân cận hơn, Luru Nghị đặc biệt sai người chế tạo gấp gấp xuất bàn tròn lớn cùng chỗ ngồi, ngày hôm đó liền đem chủ tiệc đặt ở trong hậu hoa viên, mọi người đối với chúa công tiên phong đều cảm thấy mới lạ, không từng như vậy hiển nhiên càng có thể kéo khoảng cách gần, ăn uống linh đình, chén rượu ngôn hoan, trong tiểu hoa viên tiếng cười không ngừng, mà Luru Hoàn xuất hiện giống như đem tất cả dạ yến bầu không khí đầy hướng cao triều nhất.

"Các vị, hôm nay ta mượn cơ hội này thỉnh mọi người tụ lại, vừa là tự mọi người chi nghĩa, hai cũng là vì khuyến tử Luru Hoàn, đương muốn cấp hấn tìm hảo sư phó, Luru mẫu thuở nhỏ lưu lạc bên ngoài, chậm trễ thời điểm, Hoàn nhi khả định muốn văn võ kiêm tu." Luru Nghị đem nhi tử ôm vào trong ngực cao giọng lời nói.

"Chúa công nói có lý, đại công tử sự tình đương muốn cẩn thận vị trí chi." Hi Chí Tài mở miệng nói, tuy là ngăn ngừa vài ngày, hấn cũng cảm thấy Luru Nghị đối với hấn hậu đãi, không riêng lãnh nghề sự tình thượng cho mình thật lớn quyền lực, chính là người nhà cũng không ít chịu chủ mẫu quan tâm, điều này làm cho hấn đối với chúa công càng thêm tận tâm, mà còn lại Từ Hoảng Dương Minh Chu Thương Quán Hội đám người Luru Nghị cũng coi trọng, để cho bọn họ cảm giác sáu sắc sở quang biết dùng người, từ hôm nay trong hoa viên bầu không khí liền có thể nhìn ra giữa bọn họ ở chung cũng là vô cùng tốt.

"Này văn sự tình chúng ta không dám nói lung tung, tự có hai vị tiên sinh, võ sự tình trong quân trừ chúa công ngoài tự lấy Cam Triệu Nhị vị vì quan, đại công tử tự nên từ bọn họ học nghệ mới phải." Một đám quân nhân một chỗ, trừ thao luyện sĩ tốt bên ngoài tự nhiên miễn không hai bên luận bàn một phen, này đối với mọi người võ nghệ đề thăng rất có lợi, quân nhân giữa cũng lại càng dễ giao tiếp, Cam Ninh Triệu Văn võ nghệ khiến theo Lư Nghị trở về chúng tướng đều là bội phục không thôi, trừ Từ Hoàng, gần như không người có thể dưới tay bọn họ sống quá năm mươi hiệp, huống hồ hai người không có chút nào ngang ngược kiêu ngạo chi khí, lại càng là tỉ mỉ chỉ điểm, quả thực tiếp nhận. Lúc này nói chuyện chính là Huyền Vũ doanh thống lĩnh Bùi Nguyên Thiệu, ở chỗ này hẳn được coi là lý lịch dài nhất.

"Nguyên Thiệu nói không sai, Cam Triệu Nhị vị thống lĩnh chúng ta thế nhưng là tâm phục khẩu phục, để cho bọn họ dạy bảo công tử không thể tốt hơn, huống hồ Cam thống lĩnh kỹ năng bơi lội tinh thâm, Triệu thống lĩnh tiền pháp như thần, công tử muốn đem những này bốn sự đều học xong, mười mấy năm lại là một thành viên hồ tướng." Quân Hội lớn tiếng nói.

"Đại ca, nhị ca Tam ca võ nghệ chúng ta đều bội phục, bất quá A Báo ta cũng không phải người vô dụng, tiểu công tử cỡi ngựa kỹ thuật liền để ta tới chỉ điểm a." Hồ Oa Báo cũng tới tiếp cận thú, người này vàng chưa luyện một khối, cực kỳ khả ái, hẳn ngược lại chưa từng nghĩ tới ba người niên kỷ đều so với hắn tiểu không ít.

"Người, vậy không được, người kia cỡi ngựa kỹ thuật chênh lệch xa." Từ Hoàng nghe vậy lập tức lên tiếng.

"Ai nói, Từ Thống lĩnh người có dám cùng ta so sánh?" Hồ Oa Báo mở trừng hai mắt lời nói.

"So với liền so với, ngày mai võ đài thành chúa công chứng kiến, ai thắng ai sẽ dạy công tử cỡi ngựa kỹ thuật." Từ Hoàng không sợ chút nào hắn hung thần ác sát, một cái lồng ngực hào sảng lời nói.

"Ai ~ ai cho các ngươi tranh giành á..., nếu so với cũng phải cộng thêm ta." Lý Thiết Ngưu không phục, hắn vừa nói như vậy mọi người nhao nhao mở miệng, tình cảnh trong lúc nhất thời có phần hỗn loạn, cho công tử làm lão sư đây chính là vô thượng vinh quang, ai nguyện ý khó chịu không ra? Lư Nghị chỉ là mỉm cười nhìn bọn họ nói nhao nhao, thầm nghĩ các ngươi cứ việc ồn ào, luận cỡi ngựa kỹ thuật các ngươi còn có thể so ra mà vượt lão tử?

"Đều cho ta lắng lắng, chúa công sinh nhật, lần lần cái gì, luận võ nghệ chính là Cam mỗ cũng không kịp đại ca Tam đệ, bất quá đại ca mọi việc phức tạp, nói cơ sở lấy Tam đệ vì tới, hiện tại liền trước hết để cho Từ Long vì cháu trai đánh lao căn cơ, mọi người tuyệt chiêu đặc biệt cũng không thể giấu giếm, nói cỡi ngựa kỹ thuật, Cam mỗ không nói lời nào các ngươi tranh giành cái gì?" Cam Ninh tổ tính phóng khoáng, lại có hào hiệp làn gió, hiện đã ăn làm chủ tướng đứng đầu, hắn vừa ra ngôn tất cả mọi người an tĩnh lại, ngay từ đầu nghe được vẫn liên tục gật đầu, có thể nghe được một câu cuối cùng lại là trở lại vị, nói cỡi ngựa kỹ thuật, người Cam thống lĩnh cũng không phải nổi tiếng a, lập tức lại là nhao nhao mở miệng, cuối cùng Hưng Bá dứt khoát bùng lên bát rượu từng cái một tìm đi qua, trận này từ thể nhưng là uống đến hôn thiên hắc địa, mà nói lên từ lượng, chính là Lư Nghị đối với Cam Ninh cũng là cảm thấy không bằng ..., cuối cùng Hưng Bá tự nhiên quét ngang toàn trường, tạm thời thắng được cỡi ngựa kỹ thuật huấn luyện viên danh hiệu, có thể Lư Nghị hiện giờ bất quá ba tuổi, vẫn chưa tới học cười tuổi tác, Hưng Bá danh hiệu cũng chỉ có thể qua qua làm nghiệm.

Mở tiệc vui vẻ, Lư Nghị lại lưu lại Trương Hồ Hi Chí Tài cũng Cam Triệu Từ Điền bốn người thương nghị, trước mắt bảy người này chính là Yến quận tuyệt đối hạch tâm, Thành Lạc Dương bấp bênh, Yến quận cũng tự nên có ứng đối kế sách.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Thảo Đồng hịch đến

Tuy là thân ở Yến quận, có thể Lư Nghị đối với Lạc Dương ở trong chuyện phát sinh còn là như lòng bàn tay. "Thiên tai" người trừ có một bộ phận hộ tống Thái Diễm một nhóm lần Yến quận, còn có đặc lực nhân thủ lưu lại tìm hiểu tin tức. Bất quá đối với tin tức này truyền tống, Lư Nghị cũng rất là bất đắc dĩ, từ Lạc Dương đến Yến quận, chính là khoảng mải chạy như điên cũng phải mấy ngày, đây là nói Lạc Dương ngày đó chuyện phát sinh Lư Nghị muốn mấy ngày sau mới có thể biết được, việc này cũng sâu sắc tăng cường hẳn muốn đem thư chim bồ câu bồi đường xuất ra quyết tâm, Liệp Ứng Phi Vũ tuy là tốc độ cực nhanh, cần phải đại lượng sử dụng lại là không thể nào.

Kỳ thật lúc ấy Lư Nghị rời đi Yến quận thời điểm thật là nghĩ chuyển chuyển Lạc Dương này đàn vùng nước đục, thế nhưng là về sau tình thế phát triển để cho hắn buông tha cho ý nghĩ này. Tuy nói thiên từ đối với hắn hậu đãi, cũng phải dẫn cho mình dùng, có thể kia lại có thể thế nào, chẳng lẽ Lư Nghị còn có thể vì hắn gạt bỏ Hà Tiến cùng nội thân? Cho dù như vậy lớn nhất lợi ích cũng ở Linh Đế trên tay, chính mình nhiều nhất cũng chính là một khóa trọng yếu quân cờ, còn muốn đề phòng công cao chân chủ! Há lại hắn đi tới nơi này loạn thế ước nguyện ban đầu?

Về phần cái gì thánh ân mệnh mông cuồn cuộn, báo ân tới chết, Lư Nghị liền càng sẽ không để trong lòng. Muốn tranh hùng thiên hạ, một lòng muốn nguội lạnh như sắt, quá trình của nó bên trong còn muốn dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, lớn nhất nguyên tắc chính là bảo tồn chính mình, tranh thủ lợi ích! Chỉ một điểm này mà nói, Lư Nghị đối với Tào Tháo câu kia "Yên tĩnh ta người phụ trách, vô người phụ ta" rất là thương thức, có thể tranh hùng người đều là loại ý nghĩ này, chỉ bất quá Tào Tháo dám mạo hiểm thiên hạ to lớn sơ suất nói thẳng nói ra a.

Nếu như lịch sử bình thường phát triển, đằng sau chính là Đồng Trác vào kinh thành, phế Thiếu Đế mà đứng hiến đế, quyền hành độc chưởng, triều cương bại hoại, Hán thất cũng bởi vậy chân chính danh nghĩa! Mà đây chính là Lưu Nghị cần kết quả, bằng không vì sao lại có quần hùng cũng lên? Hán thì như thế nào xây dựng sự thống trị? Tất cả mọi chuyện sau khi nghĩ thông suốt Lưu Nghị càng muốn ôn hòa Yên quận mà xem Lạc Dương phong vân, chờ thời mà động.

Đương nhiên đang chờ đợi thời cơ đồng thời hẳn cũng sẽ không phải không có động tác, đầu tiên chính là phương diện quân sự điều chỉnh, hẳn mang về Tây Viên quân sĩ tốt cùng Hoàng Cân hàng tốt phân biệt bổ sung tiến Thiết Kỵ doanh cùng lão Tứ doanh, Thiết Kỵ doanh lấy Triệu Văn cầm đầu, Từ Hoàng vì Thanh Long doanh thống lĩnh, Dương Minh vì Bạch Hổ doanh thống lĩnh, Chu Thuồng vì Chu Tước doanh thống lĩnh, Huyền Vũ doanh thì còn là Bùi Nguyên Thiệu, Tứ doanh thống về Cam Ninh luôn lĩnh, về phần Quân Hối, Lưu Nghị đưa hẳn bổ nhiệm vì chính mình Cận Vệ Doanh (近衛) thống lĩnh, trừ Cận Vệ Doanh (近衛) chỉ có ngàn người, lão Tứ doanh đều tại 2000 trên dưới, Thiết Kỵ doanh càng có ba ngàn sĩ tốt, chiến mã năm ngàn!

Trong đó tất cả doanh công hiệu Lưu Nghị lại lần nữa làm phân chia, Thanh Long cùng Chu Tước Nhị doanh tất cả đều là làm trọng trang bộ binh, Bạch Hổ doanh vì quần áo nhẹ bộ binh, mà Huyền Vũ doanh thì là lấy người bắn nỏ làm chủ! Thiết Kỵ doanh ba ngàn tướng sĩ bên trong cũng chia là một ngàn trọng kỵ cùng 2000 kỵ binh nhẹ, tất cả doanh đều là thao luyện thành thạo, trang bị tinh xảo, vì thế Lưu Nghị Hi Chỉ Tài và chư tướng cũng không biết họa hạ xuống bao nhiêu tâm huyết.

Binh mã không động, lương thảo đi trước, Lưu Nghị năm trước thực hành khởi công xây dựng thủy lợi cổ vũ nông canh kể sách năm nay đã có hiệu quả, hoa màu phát triển cực kỳ khả quan, mất thấy liền lại là một cái hảo thu hoạch, tất cả doanh đóng quân khai hoang trừ mới đến Tây Viên sĩ tốt bên ngoài cũng có thể làm được tự cấp tự túc, vật tư phong phú sẽ sâu sắc tăng cường Lưu Nghị quân năng lực chiến đấu, lương thực chính là hết thấy căn bản.

Khác nhau đủ phía dưới mấu chốt nhất chính là Yên quận kiến thiết, đây chính là Lưu Nghị căn cứ địa, cũng là hẳn tương lai tranh bá thiên hạ khởi điểm, tuy nói một năm nay nhiều tới phát triển rất tốt, nhân khẩu thịnh vượng, dân sinh giàu có, có thể nhưng không đạt tới Lưu Nghị trong nội tâm tiêu chuẩn, kia cái niên đại so sánh sức sản xuất tới trực quan phương pháp liền là nhân khẩu, Lưu Nghị ban đầu chương Yên quận người đương thời miệng ước chừng tại 24 vạn trên dưới, mà lần này trở về thông qua Điền Dự đủ loại sách lược mảnh tra phía dưới đã gia tăng đến ba mươi một vạn hơn bảy ngàn người, mà lại này nhiều ra tới hơn bảy vạn người lại lấy cường tráng làm chủ, bất luận dùng tại quân hay là việc đồng áng, cũng sẽ đối với Yên quận phát triển đưa đến hết sức quan trọng tác dụng.

Vốn Lưu Nghị quản lý Yên quận thời điểm liền có xây dựng quân dự bị ý nghĩ, Yên quận sĩ tốt cũng chia là chủ chiến binh sĩ cùng địa phương phòng giữ binh sĩ, Hi Chỉ Tài đi đến về sau đối với Lưu Nghị ý nghĩ này cố hết sức tán thành, hẳn cùng với Lưu Nghị, Trương Hổ, Điền Dự mấy người qua mấy lần chăm chú thảo luận, cảm thấy địa phương phòng giữ binh sĩ số lượng ứng cùng luôn nhân khẩu bảo trì tại so sánh mười lăm tỉ lệ thích hợp nhất, ẩn hiện tại Yên quận mà nói, cái số này đại khái ngay tại hai vạn người,

Cũng từ chúng tướng suất lĩnh tinh anh nhân thủ tự mình hạ xuống thao luyện, Hi Chỉ Tài cùng Trương Hổ đem cái này cách làm xưng là giấu Binh tại dân. Bởi vậy nhìn mặt ngoài Lưu Nghị thủ hạ chỉ có lão Tứ doanh và Thiết Kỵ doanh hơn một vạn người, kỳ thật một khi tiến nhập chiến sự dưới tình huống Yên quận là được điều tra ba vạn đại quân, đây đã là một cỗ không thể khinh thường lực lượng.

Hết thấy thuận lợi phát triển đồng thời, Lưu Nghị vẫn vô cùng coi trọng đối với người mới khai thác công tác. Cũng chỉ định Trương Hổ phụ trách việc này, cùng tất cả huyện thiết lập "Chiêu hiền quán", khai ra đủ loại điều kiện ưu đãi lấy hấp dẫn nhân tài, cộng thêm Lưu Nghị thanh danh cùng Yên quận yên ổn, bốn phương không ít chí sĩ tới quăng. Mặc dù không có cái gì Lưu Nghị biết rõ danh tướng mưu sĩ, động lòng người mới cũng là có lớn nhỏ phân loại, những người này hợp nhau sâu sắc phong phú địa phương chạy về thủ đô chính lực lượng cùng trong quân doanh cấp thấp quan viên, tại Lưu Nghị xem ra, bọn họ đều là quý giá tài phú. Hơn nữa Lưu Nghị còn có một chút đối với người mới nhìn phương pháp là cùng Trương Hổ hai người bất đồng, tại Lưu Nghị trong mắt, chỉ cần có thành thạo một nghề, đức hạnh cũng khá đều toàn nhân tài, chỗ mấu chốt chẳng qua là ở chỗ chính mình như thế nào sử dụng, như hiện tại hẳn trong phủ thợ rèn Từ Xán, Từ Mã doanh tổng quản Ngô Phổ đều là này một loại người mới. Từ Xán chính là bậc thầy Từ Cương tộc đệ, rèn đúc thủ pháp cũng cực kỳ cao minh, Ngô Phổ thì là tại chăm ngựa cùng chiến mã lai giống phương diện có chỗ độc đáo.

Lưu Nghị đối với hai người này đều là dày thêm đối đãi, hai người biểu hiện cũng làm cho mọi người tâm phục, Từ Xán chế tạo xuất binh nhận tất cả sĩ tốt đều cùng tán thưởng, mà Thiết Kỵ doanh thống lĩnh Triệu Văn bây giờ cùng Ngô Phổ hảo giống như huynh đệ đồng dạng, bởi vì, tại Ngô Phổ điều dưỡng, Thiết Kỵ doanh ngựa càng thấy phiêu mập thể cường tráng! Đối với cái này Trương Hổ cùng Hi Chỉ Tài hai người đối với Lưu Nghị cực kỳ khen, Lưu Nghị vẫn từng cùng hai người nói đùa: "Ngày đó Mạnh Thường Quân nuôi dưỡng thực khách ba ngàn, bên trong không thiếu kỳ nhân dị sĩ, mấu chốt thời điểm chính là gà gáy chó trộm hạng người cũng có phi phạm chi dụng, có thể thấy mới không lớn nhỏ, chỉ nhìn có thể hay không dùng đúng, nay Lăng Sinh mô phỏng cổ nhân làn gió, mặc dù không nói môn khách ba ngàn, cũng phải chỉ cần có tài là cử!" Hai người sâu nhưng chỉ.

Tại Yên quận hết thấy khung cảnh gỗ trống phát triển lấy đồng thời, Lạc Dương cũng ở trình diễn lấy một hồi vì Lưu Nghị sở biết rõ rắc rối phức tạp trò hay! Đại Tướng Quân Hà Tiến lên lớp giảng bài muốn đối phó Thập Thường Thị, vậy mà vì kỳ muội Hà hoàng hậu, liền cùng thỉnh Tây Lương Thái Thú Đồng Trác vào kinh thành tương trợ. Hẳn nếu như xuất thủ, Thập Thường Thị vì tự bảo vệ mình cũng ra tay độc ác, tại Đồng Trác vào kinh thành lúc trước liền đem Hà Tiến lừa gạt vào trong cung giết tới! Viên Thiệu, Tào Tháo, Viên Thuật đám người nghe hỏi lại là đuổi vào trong cung, tru sát hoạn thần, Trương Nhượng Triệu Trung đều thấy tình thế không ổn, vội cuốn gói cùng thiên tử trốn đi, Lạc Dương gió tanh mưa máu phía dưới hỗn loạn không chịu nổi.

Lúc này trận này nội thần ngoại thích chi tranh lớn nhất phải lợi người Đồng Trác kịp thời xuất hiện, thống lĩnh năm vạn Tây Lương thiết kỵ tiến nhập Lạc Dương, nhanh chóng nắm giữ thế cục, đại thần bên trong trừ Từ Thực Viên Thiệu bên ngoài không người dám tới chống đỡ! Vì càng thêm củng cố trong tay toàn lực, Đồng Trác ngang nhiên phế bỏ Thiếu Đế, khác lập Trần Lưu Vương Lưu Hiệp vì tân quân, cái nguyên Vinh Hán, từ đó nắm hết quyền hành, không ai bị nói! Quân thần đều là bức mình chẳng dám nói ra, Đồng Trác hoang dã bá đạo, nhắm trúng người người oán trách, Tây Viên trong quân trung quân giáo ủy, Hồ Bì Trung Lang tướng Viên Thiệu bị ép chạy ra Lạc Dương, Điền Quân Giáo Ủy nghị lang Tào Tháo mượn hiến Thất Tinh bảo đao vì danh ám sát Đồng Trác bất toại, cũng là một mình trốn về Trần Lưu, Linh Đế vì ngăn được Đại Tướng Quân mà thiết lập này chi tình nhuệ liền lại rơi vào Đồng Trác trong khống chế, tăng thêm kỳ thật thực lực.

Tào Tháo trốn về Trần Lưu, đạt được đại thế gia nhất về hoàng tương trợ, quy mô nghĩa Binh, đồng phát hịch văn cùng tất cả quận, tổng cộng thảo Đồng Trác, các nơi chư hầu nhao nhao hưởng ứng! Lấy Lưu Nghi danh khí tự nhiên rất nhanh cũng thu được Tào Tháo hịch văn, mà lại là Tào Nhân tới đây, đốc hết sức thỉnh cầu an bắc tướng quân xuất binh, lúc này chính là hán ban đầu bình nguyên niên (190), năm ngoài Yên quận mưa thuận gió hoà gặt hái lớn, lương thực thu hoạch cũng so với năm trước nhiều ba thành, hiện tại Yên quận chính là Bình tĩnh lương thực chân, thảo Đồng hịch văn đến nơi để cho Lưu Nghi hưng phấn không thôi, chính mình rất cực tởi với tư cách là một trong những nhân vật chính leo lên lịch sử sân khấu, lần đi liên kết đồng minh, chắc chắn nhìn thấy vô số hán không anh hào, hán cũng sắp chân chính bước ra tranh bá thiên hạ bộ pháp.

Sói đi Tam quốc Quyển 2: Loạn thế điểm bắt đầu cuối cùng!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103:

Yên quận An Huyện, Lưu Nghi an bắc Tướng Quân Phủ, hôm nay có thể nói nhân viên đủ hội, thu được Tào Tháo thảo Đồng hịch văn, Lưu Nghi biết thời cơ đã tới, liền triệu tập một đám văn võ nghị sự.

"Đồng Trác vào kinh, đại nghịch bất đạo, phế thiên tử lập tân vương, bại hoại triều cương, mà lại hung tàn bạo ngược, đã là người người oán trách, ta Hán thất chi thần, mỗi người phải mà tru chi! Nay ta phải Tào Mạnh Đức thảo Đồng chi văn, thiên hạ anh hùng đủ hội, ta chắc chắn trợ chi, đặc biệt chiêu trước mọi người tới thương nghị!" Lưu Nghi ngữ khí đồng dục, tràn ngập đối với Đồng Trác hận ý, kỳ thật đây chẳng qua là làm dáng một chút mà thôi, lão Đồng bại hoại triều cương khiến cho được thiên hạ đại loạn chính là Lưu Nghi sở kỳ vọng.

"Việc này chúa công chính là nghĩa chỗ, thêm với cô thiên tử đối với chúa công mong đợi có thêm, này lúc đó, bất quá tư sự thể đại, quân ngra tướng lĩnh điều động vẫn cân cang nhiều cang tốt!" Trương Hô cái thứ nhất mở miệng, chúng tướng nghe thấy chi cũng là hưng phấn không thôi, đây chính là mở ra thân thủ cơ hội thật tốt, ai không muốn cùng Lưu Nghi cùng nhau xuất trận, cũng hảo mở mang kiến thức một chút thiên hạ quân anh.

"Chỉ Tài xem qua Tào Mạnh Đức chi văn, ngôn đã có hơn mười lộ chư hầu khôi binh hưởng ứng, Bật Hải Viên Thiệu đều bảy tám đạo nhân mã đã đến Trần Lưu, chúa công chính là thừa dịp này thời cơ xây dựng công danh, thiên hạ anh hùng đủ hội, có thể nào Thiếu chủ công?" Hi Chỉ Tài đối với Lưu Nghi tiến đến liên kết đồng minh cũng là phi thường tán thành.

"Đại ca lần trước đi đến Lạc Dương, ta cùng với Từ Long đã không đi theo, lần này lấy Đồng đại ca có thể ngàn vạn phải mang theo ta hai người!" Cam Ninh vội vàng mở miệng, rất sợ lại rơi cái đóng giữ Yên quận.

"Chúa công, chúng ta cũng nguyện theo chúa công đi đến." Dương Minh Từ Hoàng đám người cũng là cùng kêu lên lời nói, xem ra đóng giữ chuyện xui xẻo này ai cũng không muốn đảm đương, mỗi người trên mặt đều là vẻ chờ đợi.

"Đồng Trác tuy là đi ngược lại, thiên hạ cùng chung thảo phạt, liên quân cũng là binh hùng tướng mạnh, có thể ngại ngại ngàn vạn không được vì vậy mà có ý nghĩ khinh địch, Tây Lương thiết kỵ chính là thiên hạ tinh nhuệ, Đồng tặc thủ hạ lương tướng rất nhiều, càng thêm tỷ Thủy Hồ lao nơi hiểm yếu trên tay, kia là như thế dễ dàng tới bói? Chỉ Tài hôm nay chuyên tư tìm hiểu Đồng nghịch quân tình, có thể cho chúng tướng giải thích một chút." Tuy trong nội tâm biết đại khái kết quả, có thể chiến tranh luôn là tràn ngập không biết số lượng, Lưu Nghi phải nguyện dưới tay mình không chiến trước kiêu.

"Chúa công nói như vậy cực kỳ, Đồng tặc thủ hạ có gần mười vạn Tây Lương thiết kỵ, trong đó không ít đều là người Khương, cung ngra thành thạo, lấy Chỉ Tài xem chi, kia chiến lực tuyệt không tại chúa công Thiết Kỵ doanh phía dưới! Kia thủ hạ Từ Vinh, Hoa Hùng, Phàn Trù v.v. Vì có thể chinh thói quen chiến chi tướng, cộng thêm còn có một mưu sĩ Lý Nho cơ mưu sâu xa, tinh thông toán độ, càng nghe thấy kia mới được một tướng họ Lữ danh Bô chữ Phụng Tiên, dũng mãnh tuyệt luân, trận chiến này liên quân tuy thế lớn có thể Đồng tặc nhưng có đôi kháng chi lực, thật là không thể khinh thường." Hi Chỉ Tài công tác làm được mười phần tỉ mỉ, đối với Đồng Trác thực lực rõ như lòng bàn tay, nghe Lưu Nghi luyện một chút gặt đầu.

Nghe Hi Chỉ Tài nói như vậy, chúng tướng đều là tâm tiền rung mình, vốn tưởng rằng hơn mười lộ chư hầu liên quân, thanh thế to lớn, lại là lấy như ý lấy nghịch, há có thể không đồng nhất cử công thành, há biết Đồng Trác thực lực lớn đại ngoài dự liệu của bọn họ! Từ Vinh, Hoa Hùng, Lý Nho, Lữ Bô đám người danh tiếng bọn họ chưa từng nghe qua, cũng không biết nền tảng, có thể Lưu Nghi Thiết Kỵ doanh chi thảo vát thế nhưng là mọi người đều biết, như vậy binh sĩ kia Đồng Trác thủ hạ lại có mười vạn, chẳng phải để cho lòng người lạnh ngắt, trong khoảng thời gian ngắn trên mặt đều là ngưng trọng lên.

"Chỉ Tài quả nhiên bất phàm, biết mình biết người mới có thể Bách Chiến Bách Thắng, bất luận địch nhân là ai, chúng ta đều muốn thận trọng mà đối đãi, cần biết sự từ vô thổ, cũng dùng toàn lực, huống chi Đồng tặc thực lực mạnh mẽ! Ta Lưu Nghi hôm nay lúc này mở miệng, về sau ai dám khinh thương quân địch liền muốn đảm đương quân pháp." Lưu Nghi nhìn thấy lúc này chúng tướng biểu tình, khôn ngoan hơi thoả mãn, đương nhiên cũng không quên làm sâu sắc bọn họ ấn tượng.

"Chúa công yên tâm, chúng ta sau này nhất định nhớ kỹ chúa công hôm nay nói như vậy." Chúng tướng nhao nhao đạo

"Tây Lương thiết kỵ, tất nhiên là thiên hạ tinh nhuệ, lão tặc thủ hạ cũng là có thể vô số người, đối với người Lưu Lăng Sinh từ xuất đạo đến nay, sợ qua ai tới? Đúng là như thế đối thủ chiến thắng rồi mới không phụ nam nhi ý chí." Đối đãi địch nhân nhất định phải thận trọng, có thể bản thân lòng tin lại không thể đánh mất, Lưu Nghị thật sâu minh bạch đạo lý này, hiện tại hẳn liền dùng chính mình hào khí tới ủng hộ chúng tướng sĩ khí.

"Chúng ta tất cả đều là nguyện hộ tông chúa công, cùng chung tru Đồng tặc!" Chúng tướng nghe vậy đều là kích động không thôi, Lưu Nghị nói không sai, tự đòi phạt Hoàng Cản lên Lưu Lăng Sinh lại không có trên chiến trường bị bại, không riêng tại tầng dưới cùng sĩ tốt trong suy nghĩ hẳn là chiến thần,

Chính là chúng tướng cũng hoàn toàn giống nhau.

"Hảo! Liền muốn kêu kia Đồng nghịch mở mang kiến thức một chút ta Yên quận tướng sĩ anh dũng! Từ Tài, Yên quận chính là quân ta căn bản, lần này đi đến Chí Tài cùng ta cùng đi, nơi này liền nhờ cậy Từ Tài, ta đem Nguyên Thiệu Huyền Vũ doanh lưu cho người, lại để cho Điền Dự tương trợ!" Lưu Nghị trước đối với Trương Hồ lời nói.

"Chúa công không cần lo ngại, Yên quận xung quanh cũng không chiến sự, có phòng giữ binh sĩ là đủ, Từ Tài lưu lại cũng đã đủ, Bạch Hồ doanh chúa công còn là mang lên, có Hồ lúc này, tuyệt sẽ không mất đi tác đất." Trương Hồ ngữ khí ôn hoà, có thể trong đó lòng tin lại là mỗi người đều nghe ra.

"Lấy Từ Tài chỉ trí, ta tự không lo vậy, đang ngồi chờ tướng, lần này tất cả đều là theo ta xuất chinh, đại quân chinh chiến, quân pháp làm đầu, nay mệnh Chí Tài quản lý quân pháp, từng có tát phạt!" Lưu Nghị mỉm cười, lập tức giọng nói vừa chuyển, lớn tiếng nói.

"Ân!" Hi Chí Tài tiến lên lĩnh mệnh, chúng tướng được nghe cũng có thể xuất chiến cũng là mừng rỡ trong lòng.

"Từ Long, người dẫn Thiết Kỵ doanh làm tiên phong, lập tức lên đường! Trên đường không phải trì hoãn."

"Ân." Triệu Văn tiến lên một bước, khom người tiếp khiến mà đi.

"Công Minh, Bá Minh, Nguyên Thiệu, Từ Bình, Dương Minh, người đợi tất cả đều là lĩnh phần quan trọng đội ngũ ngày mai sớm theo ta vì trung quân xuất phát! Đêm nay cần để cho sĩ tốt cực kỳ nghỉ ngơi!"

"Ân." Ngũ tướng nghe vậy nhao nhao ra khỏi hàng, cùng kêu lên xác nhận.

"Hưng Bá, Từ Tài triệu tập một vạn phương sĩ tốt cộng thêm la ngựa doanh thống về cùng người, ngày mai giữa trưa lương thảo đồ quân nhu đuổi kịp đại đội trưởng!"

"Ân!" Cam Ninh thanh âm như kinh lời.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lưu Nghị cùng Hi Chí Tài liền thống lĩnh Tứ doanh và Cận Vệ Doanh (近衛) tướng sĩ hơn vạn người bước trên hành trình, này tháng Lưu Nghị triệu tập hơn hai vạn đội ngũ, muốn chính là tại thiên hạ anh hùng trước mặt dương oai, trên đường đi Yên quận chỉ dẫn tất cả đều là tại con đường hai bên đưa tiễn, đối với ở trước mắt này chi thường xuyên trợ giúp bọn họ quân đội dân chúng trong nội tâm đều có rất sâu cảm tình. Xuất Yên quận, Lưu Nghị bộ đội sở thuộc cũng là cùng dân không đụng đến cây kim sợi chỉ (quân đội), quân kỷ nghiêm minh, rất được bốn phương dân chúng tán thưởng.

Một ngày này đi đến Giới Kiều quan đạo, chợt thấy phía đông bắc khói bụi nổi lên bốn phía, hình như có đại đội nhân mã ra, Lưu Nghị liền khiến sĩ tốt tạm dừng, trông mong lấy xem! Dẫn đầu ra chính là một đội con ngựa trắng kỵ binh, mặc dù không có Thiết Kỵ doanh hai bên bàn đạp, có thể những cái kia lập tức kỵ sĩ mỗi cái cỡi ngựa kỹ thuật bất phàm, khí thế hùng tráng! Xem kia tình trạng Lưu Nghị liền biết đây là kia Bắc Bình Thái Thú Công Tôn Toàn thủ hạ con ngựa trắng nghĩa tử, đối với cái này chi vang danh tại đời sau tinh nhuệ hẳn trong lòng cũng là hiếu kỳ, không biết cùng ta Thiết Kỵ doanh khách quan ai thắng ai kém?

Kia kỵ quân thủ lĩnh trông thấy Lưu Nghị đội ngũ cũng là trong nội tâm rung mình, hẳn lâu lành nghề ngũ, xem kia trận hình khí thế liền biết trước mắt này đội sĩ tốt đều là tinh nhuệ, tại đây Bắc Địa trừ Lưu Nghị bên ngoài còn là ai có thể có này lực tốt, gấp lại Lưu Nghị cờ hiệu, lập tức tiến lên tham kiến.

"Ty chức Công Tôn Thái Thú thủ hạ kỵ quân thống lĩnh Nghiêm Cương, gặp qua Lưu Tướng Quân!" Lưu Nghị uy danh là dùng quân địch máu tươi tích lũy mà thành, Nghiêm Cương cũng là trong nội tâm khâm phục.

"Nguyên lai là Nghiêm Thống lĩnh, nghĩ đến cũng xác nhận đi hướng Trần Lưu? Lại không biết Công Tôn huynh ở đâu?" Nhìn lên trước mặt Nghiêm Cương, Lưu Nghị cảm thấy là sâu sắc nhất định là xem thường hắn, diễn nghĩa bên trong hẳn chính là xuất hiện một mấy lần áo rồng, há như trước mắt toàn thân trần ngáp buồm hẳn khí chất đại hán.

"Nhà của ta Thái Thú liền ở phía sau không xa, hẳn đối với tướng quân cũng là kính ngưỡng có thêm, bình thường thường nói muốn cùng tướng quân kết giao, hôm nay như biết tướng quân lúc này, tâm tất vui mừng, tại hạ cái này phi mã đi báo." Nghiêm Cương nói xong lập tức sai người tiến đến tương báo, chính mình nhưng đứng yên tại Lưu Nghị trước ngựa.

"Ha ha ha, ta cũng nghe qua Công Tôn Thái Thú danh tiếng, hôm nay vừa vận vừa thấy, Công Minh, người cùng Hi tiên sinh dẫn sĩ tốt nhóm đi trước, ta cùng với Bá Minh lúc này đang lúc chờ một chút Công Tôn Thái Thú!" Đối với Công Tôn Toàn, Lưu Nghị chưa nói tới cái gì tốt cảm ơn, chung quy liền ở bên cạnh hắn, nói không chừng về sau. . . Bất quá cũng đương gặp người này, nhìn xem kia bạch Mã Tướng quân có hay không người cũng như tên.

Từ Hoàng tất nhiên là lĩnh mệnh mà đi, Lưu Nghị liền cùng Nghiêm Cương tại ven đường nói chuyện với nhau, thuận tiện chờ đợi Công Tôn Toàn đến

đây, bắt quá một lát, liền có số cười chạy như bay đến, cầm đầu người kia dưới háng con ngựa trắng, thân hình hùng tráng, hình dáng đường đường, đích thị là Công Tôn Toàn! Có thể hấp dẫn Lư Nghị ánh mắt cũng không phải hần, Công Tôn Toàn sau lưng còn có ba người, một người hai lỗ tai rủ xuống vai, hai tay quá gối, sinh ra dị tượng! Mà bên cạnh hần hai người hình dạng lại càng là Lư Nghị sở biết rõ, một cái bảo đầu hoàn nhân, một cái tầm lông mày mắt phượng, hai người rời đi mặc dù xa, Lư Nghị đã có thể cảm giác được một cỗ đập vào mặt dũng liệt chí khí! Đây tuyệt sẽ không là người bên ngoài, hần là người kia truyền thiên cổ đảo viên Tam Anh, không nghĩ được tại hôm nay mới có thể nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Hán không chur hầu

Bốn người sai nha, đảo mắt liền đến phụ cận, Công Tôn Toàn cùng Lư Bị huynh đệ đều tắt cả xuống ngựa, Lư Nghị cũng tự nhiên sẽ không thất lễ, xuống ngựa tiến lên đón chào, Bạch Mã Tướng Quân dẫn đầu đối với Lăng Sinh liền ôm quyền:

"Lư Tướng Quân năm gần đây uy danh truyền bá cùng bốn phương, thiên hạ anh hùng đề cập ai cũng khâm phục, đáng tiếc người ta hai người lảng giềng mà cư, lại đến hôm nay mới phải gặp nhau, quả nhiên là danh nghĩa vô hư!" Công Tôn Toàn ngữ khí hào sảng, này Lư Nghị thật lớn danh khí, hôm nay ngược lại vừa vắn hảo kết giao một phen.

"Ha ha, Bạch Mã Tướng Quân danh tiếng, Lăng Sinh cũng nghe thấy lâu vậy, xem huynh thủ hạ chí tình cười khí thế bất phàm, đủ thấy ngày thường thao luyện có phương pháp, hôm nay nhìn thấy Công Tôn huynh, lòng ta thực vui mừng!" Lư Nghị cười nói.

"Ta đoán lần này liên kết đồng minh, định ít không Lăng Sinh người, ngày sau còn nhiều hơn thêm thân cận mới là! Lăng Sinh, ta trước cho người gặp mặt ba vị hào kiệt chí sĩ, cũng là năm đó thảo phạt Hoàng Cân công thần! Còn đây là đại hán Trung Sơn Tĩnh Vương về sau Lư Bị Lư Huyền Đức, bên cạnh hai vị là hần huynh đệ kết nghĩa, Quan Vũ Quan Vân Trường, Trương Phi Trương Dực Đức!" Công Tôn Toàn khách khí một câu liền vì Lư Nghị giới thiệu sau lưng ba người.

"Tại hạ Lư Bị, ngưỡng mộ đã lâu Lư Tướng Quân uy danh, hôm nay nhìn thấy, may mắn thế nào chi." Lư Bị nghe Công Tôn Toàn nói xong, liền tiến lên cùng Lư Nghị gặp nhau, ngữ khí khiêm cung hữu lễ.

"Ngày xưa Nghị tại Lư Trung Lang dưới trướng thì liền từng nghe qua Lư huynh uy danh, tiền nhiệm Yến quận Lư Yên đại nhân đã từng đề cập, lời nói Lư huynh anh hùng, thứ hai đệ đều là vũ dũng cái thế người! Hai vị đại nhân đều đối với Lư huynh coi trọng như thế, đích thị là bất phàm, hôm nay nhìn thấy, an lòng bình sinh!" Lư Nghị cũng là lấy lễ đối đãi, Lư Bị người ở phía sau thế tranh luận càng lớn, có người nói hần giả nhân giả nghĩa, có người nói hần nhân hậu, đương nhiên cũng là đều có các đạo lý! Dù sao hiện tại Lư Nghị trước mặt nam tử này rất có thể cho người hiển lãnh cảm giác, bất quá Lư Nghị biết không quân Lư Bị đến cùng như thế nào, với tư cách là Nhất Quốc Chi Quân kia đích thị là hùng tài đại lược, người này nhất định hội là mình sau này chỉ đại địch, há có thể khinh thường?

"Nhị vị hiền đệ tất nhiên là đương thời anh kiệt, chuẩn bị lại đảm đương không nổi hai vị đại nhân như thế tán thưởng, nghĩ hôm nay bất quá một chi là huyện úy, sẽ làm cho hai vị đại nhân thất vọng!" Lư Bị khiêm tốn nói, bất quá đối với Quan Vũ Trương Phi hai người hần mặc dù là huynh trưởng cũng không che dấu chút nào tán thưởng tình cảnh.

"Ha ha ha, đại trượng phu xử thế há có thể lấy chức quan luận anh hùng, Nghị đối với Lư huynh chiến tích cũng là biết một ít, nghĩ đến Lư huynh sợ là sẽ không kinh doanh, rồi mới như thế đi!" Lư Nghị cười nói.

"Người nói phải ngược lại đúng, đều là những cái kia hoạn thần giữa đường, bằng không lấy ca ca ta bốn sự cùng công tích, như thế nào chi vì một huyện úy?" Nghe thấy Lư Nghị mở miệng, Trương Phi cũng vì Lư Bị kêu lên khua.

"Tam đệ không thể không lễ, còn không bái kiến Lư Tướng Quân!" Lư Bị thấy Trương Phi nói trắng ra, vội vàng ngăn lại câu chuyện, để cho hần cùng với Quan Vũ tiến lên bái kiến Lư Nghị.

"Tại hạ Quan Vũ (Trương Phi), gặp qua Lư Tướng Quân." Hai người nghe thấy đại ca nói như vậy cũng là tiến lên ôm quyền làm lễ, bất quá nhìn về phía Lư Nghị ánh mắt lại là bất đồng, Trương Phi bởi vì vừa rồi Lư Nghị nói như vậy quá mức phải lòng hần, trong ánh mắt có thương thức thần sắc; mà Quan Vũ lại tựa hồ như có một cỗ chiến ý, thân là đỉnh cấp võ tướng, hần cảm giác nói cho hần biết trước mặt trẻ tuổi tướng quân thân thủ không phải chuyện đùa.

"Nhị vị không cần đa lễ, Dực Đức người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, gọi người khâm phục; nhị vị đều là anh kiệt hạng người, Lư huynh người thế nhưng là hào phúc khí a!" Lư Nghị lời thế nhưng là nói ra tự đáy lòng, bất luận diễn nghệ hay là chính sự, đối với hai người này đều là đánh giá cực cao, "Vạn Nhân Địch", "Hùng hổ chi tướng", Lư Nghị ở phía sau thế thì cũng đối với hai người sấu vì yêu thích! Nhưng là bây giờ, Lư Nghị rất muốn cùng hai người này ganh đua dài ngắn, nhìn xem chính mình thân thủ có hay không chân chính có thể đưa thân tại Tam quốc cực hạn võ tướng các loại.

"Ha ha ha, Lăng Sinh lời này của ngươi thế nhưng là nói đúng, nếu bản về võ dũng, ta bình sinh gặp vẫn không có người có thể cùng Huyền Đức Nhị đệ đánh đồng, bất quá Lăng Sinh ngươi cũng là dũng quan tam quân người, nghĩ đến lần này liên kết đồng minh thảo Đồng toàn có thể mở rộng tầm mắt!" Công Tôn Toàn lúc này cười nói.

"Bá Khuê huynh nói quá lời, ngươi cùng Huyền Đức huynh cũng Vân Trường Dực Đức lần này lại làm sao không thể mở ra thân thủ? Sa trường chiến trận, vốn chính là chúng ta nam nhi xây dựng công lao chỗ!" Lưu Nghị lời nói, tới đây thế về sau cũng chỉ có đóng cửa hai người hán chưa bao giờ động tâm tư, không nói trước có thể hay không làm được, nếu là đem danh chấn thiên cổ đào viên Tam Anh chia rẽ, kia Tam quốc còn gọi Tam quốc sao? Ít nhất phải thua kém vài phần.

"Đều là ca ca ngày đó không nghe ta ngôn,

Nghe theo ta, nào có hôm nay phiền toái." Nhắc đến Đồng Trắc, Trương Phi lại kêu la, nghĩ đến lúc ấy hán liền tâm tiên tức giận.

"Lưu Tướng Quân trước mặt, Dực Đức đừng vội nói bậy, ngày đó hán chính là đại hán chi tướng, hôm nay thì là vạn phu chỉ, há có thể giống nhau mà nói." Lưu Bị trách mắng, bất quá Lưu Nghị lại là trong lòng biết rõ ràng, tựa hồ kiếp này sở kinh lịch hết thấy phần lớn còn là cùng diễn nghệ tương xứng, Trương Dực Đức vẫn là làm sinh khí.

Mọi người trò chuyện với nhau sau một lát liền hợp Binh một chỗ, chạy Trần Lưu mà đi, trên đường lời nói ngược lại rất là ăn ý, Quan Vũ Trương Phi cũng là nghe qua Lưu Nghị võ dũng danh tiếng, Trương Phi cũng đã từng qua đưa ra muốn cùng Lưu Nghị luận bàn một phen, đối với cái này Lưu Nghị rất vui lòng, chỉ là mở miệng lúc trước Trương Phi đã bị Lưu Bị quát lui! Chính mình lại nghĩ lại vậy thì, trước mắt hai người này có thể không phải mình đời sau thường thức đối tượng, chính mình thân là an bắc tướng quân, Tây Viên bát úy cùng một bộ cung thủ là địch chẳng phải là thắng chỉ không võ, không thắng mỉm cười? Nếu muốn khảo thí thực lực của chính mình đằng sau hiểu được là cơ hội, không phải là còn có kia đóng cửa liền thủ ba mươi hợp đều không thể ngang tay vô song hổ tướng Ôn Hầu Lữ Bố à!

Nghe thấy Lưu Nghị cùng Công Tôn Toàn dắt tay nhau tới, Tào Tháo là tự mình ra khỏi cửa thành đón chào, nhìn thấy Lưu Nghị cũng là cười tự chuyện lúc trước, rất là cảm thán ngày đó Lưu Nghị không tại trong thành Lạc Dương, bằng không tình thế nói không chừng cứ đời mới! Công Tôn Toàn cùng Lưu Bị huynh đệ cũng là nhất nhất tiến lên gặp nhau, nhìn thấy Quan Vũ Trương Phi thì Lưu Nghị có thể rõ ràng thấy được Tào Tháo trong mắt tinh quang chột lóe lên, không khỏi trong nội tâm cười thầm, này Ca lương ta là không trông cậy vào, ngươi trông cậy vào cũng là uống phí khí lực, chỉ là không biết kiếp này hội có phải có treo ấn phong kim sự tình!

Vào thành về sau liền thẳng đến Tào Tháo phủ đệ, nơi đây hiện tại cũng là chư hầu tụ tập chỗ, Lưu Nghị liếc nhìn lại lại là trừ Viên Thiệu ngoài có hơn phân nửa cũng không nhận ra, Tào Tháo tự nhiên cho hán nhất nhất gặp mặt, Lưu Lăng Sinh mấy năm này nhiều lần xây dựng kỳ công, cũng là thanh danh bên ngoài, các lộ chư hầu đều là cực kỳ tiếp nhận, chính là cái kia trong truyền thuyết biết...nhất xem thường người Viên Công Lộ đều là mười phần khách khí, cũng khiến Lưu Nghị không khỏi tự đắc.

Đương nhiên tại cái này nơi Lưu Nghị biểu hiện cũng rất là điệu thấp, đang ngồi đều là hán không một phương chi hùng, có thể nói là quần anh tập trung, ai cũng không phải nhân vật đơn giản, chính là bảo tín, phô trương, Lưu Nghị xem ra cũng là tự có phong độ! Đương nhiên vẫn là có mấy người hấp dẫn Lưu Nghị tới đa ánh mắt.

Đứng mũi chịu sào chính là Ô Trình Hầu Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên, người này chiều cao tám thước, khuôn mặt tuần lãng, trong khi nói chuyện rất có hào hiệp làn gió, làm lòng người sống hảo cảm! Tại Lưu Nghị trong nội tâm đây là danh xứng với thực "Hổ phụ", thứ hai từ lại càng là trò giỏi hơn thầy, bất quá trước mắt Tôn Kiên càng nhiều đề cho hán nghĩ đến ngọc tỷ! Phía sau hán mấy thành viên chiến tướng cũng là hình dáng không tầm thường, nghĩ đến xác nhận Hoàng Cái Trình Phổ đám người.

Kế tiếp chính là mặt trắng không râu, tướng mạo không tầm thường Viên Thuật, nhìn hán bộ dáng cùng Viên Thiệu cũng không quá nhiều chỗ tương tự, tuy đời sau đối với hán đánh giá không cao, có thể tại Lưu Nghị trong mắt lại không có cùng cái nhìn, ít nhất tại đối với Tôn Sách đánh giá thượng Viên Thuật vẫn rất có trình độ, "Khiến cho thuật có tử như tôn lang, tâm Vô Hận vậy!" Đáng tiếc tôn lang cũng không phải sống người hạ người.

Còn lại chính là Từ Châu thích sử Đào Khiêm, Bắc Hải Thái Thú Không Dung, Ký Châu thích sử Hàn Phức. Đào Khiêm ánh mắt cũng coi như rất chuẩn, nhìn trúng Lưu Bị tiềm lực cổ, đáng tiếc mặc dù phải một thân, không phải lúc đó, cái nhân đối thủ của hán Tào Tháo quá mức cường đại, Lưu Bị cuối cùng vẫn là không thể thủ được hán sò nhường cho Từ Châu; về phần Không Dung, Lưu Nghị là một lòng muốn nhìn một chút bốn tuổi liền có thể để cho quả lê Không Từ hậu nhân đến cùng như thế nào, tận mắt nhìn thấy quả nhiên là một bộ phong thái danh sĩ đầu, tuyệt đối đương phải lên Mỹ Nam Từ danh xưng, Hàn Phức cũng không tại Lưu Nghị chú ý các loại, bất quá hán dưới trưởng thượng tướng Phan Phụng lại là Lưu Nghị cảm thấy hứng thú, chung quy này người anh em đời sau tên tuổi vang dội vô cùng, trước mắt người này lại càng là uy phong凛凛!

Thân ở lúc này chư hầu hội tụ chỗ, Lưu Nghị tâm tiên đương nhiên ít không kích động, trước đây hán chỗ vì có thể nói đều tại sáng tạo lịch sử, hôm nay lại là chân chính gia nhập vào lịch sử sự kiện bên trong, Lưu Nghị Lưu lang sống danh tiếng cũng đem cùng những cái kia vì thế nhân biết rõ danh tự đồng dạng, sẽ bị hậu nhân lan truyền nhớ tụng!

Chương 105: Quân hùng liên kết đồng minh

Lưu Nghị cùng Công Tôn Toàn đến một ngày, Dự châu Thứ Sử Không Dung với tư cách là cái cuối cùng đến chư hầu cũng đi đến Trần Lưu, vượt quá Lưu Nghị dự kiến là, ông trời tựa hồ là muốn thành toàn bộ mười tám lộ chư hầu thảo Đông trác mà nói, tuy tăng thêm Lưu Nghị, có thể Tây Lương Thái Thú Mã Đằng lại là chưa đến!

Chư đường chư hầu hội tụ một chỗ, cùng chung hợp binh mã ba mươi bốn vạn, có thể nói thanh thế to lớn, bất quá tại Lưu Nghị xem ra, các lộ chư hầu thủ hạ sĩ tốt cũng là cao thấp không đều; trừ dưới tay mình ra, cũng liền Viên thị huynh đệ, Tào Tháo Tôn Kiên cùng với Đào Khiêm dưới trướng có thể coi tinh nhuệ, còn lại bất luận từ thao luyện thượng còn là trên tinh thần cũng không tính Cường Quân; mà lại liên quân còn có một cái lớn nhất nhược điểm, chính là khuyết thiếu kỵ binh binh sĩ, tính cả chính mình Thiết Kỵ doanh cũng bất quá ngay tại ba vạn trên dưới, so sánh với Đông Trác mười vạn Tây Lương thiết kỵ có thể nói bạc nhược, xem ra trận chiến này cũng không nhất định lạc quan.

Đem đó mọi người cũng tụ tập một chỗ, tường nghị xuất binh sự tình. Viên gia bốn thế Tam công, danh vọng cực cao, Viên Thiệu tự nhiên ngồi thủ tọa, Tào Tháo với tư cách là lần này liên kết đồng minh triệu tập người ngồi ở thứ tịch, đi theo chính là Viên Thuật; mà Lưu Nghị tuy trẻ tuổi, có thể thiện chiến danh tiếng thiên hạ đều biết, công tích quảng cáo rùm beng, các lộ chư hầu cũng đẩy hẳn ngồi ở ghế trên, ở vào Viên Thuật chỉ bên cạnh, đối với cái này Lưu Nghị tất nhiên là khiêm tốn nhường bộ, có thể mọi người một lòng cùng đánh phải liền tòa, tuy trong lòng của hắn cũng không thêm đề ý những cái này, vốn lấy này niên kỷ có thể được mọi người nhất trí tôn sùng ca ngợi đủ thấy mấy năm này Lưu Nghị thực lực có nhảy vọt phát triển.

"Ta đại hán tự Cao Tổ hoàng đế khai quốc đến nay, đến nay đã trải 400 năm, quốc uy hưng thịnh, bốn phương kính phục; hiện giờ Đông tộc nghịch thiên mà đi, khiến cho triều cương bại hoại, thiên tử bị long đong, phải làm thiên hạ cùng chung tru chi, cùng chung thảo phạt; nay phải Mạnh Đức trượng nghĩa đối với chiêu, các vị tài tuấn tụ tập một chỗ, chắc chắn vì ta Hán thất trừ ô đi uế, phục chi chính thống, may mắn gặp dịp, sao mà chi may mắn đây!" Người nói chuyện giọng nói như chuông đồng, trầm bổng du dương, chính là Bắc Hải Thái Thú Không Dung, hẳn chính là Không Từ chi cháu ruột, văn danh xưng lấy tại đại hán, đầu tiên làm này lấy nghịch nói như vậy, ngược lại là đúng mức.

"Văn Cử công nói có lý, hôm nay chúng ta cùng này đủ hội, chính là muốn làm sáng tỏ thiên hạ; hiện giờ các lộ chư hầu hợp binh một chỗ, thanh thế mệnh mông cuốn cuộn, Đông tộc cũng tất biết chi, một thân mặc dù đại nghịch bất đạo, có thể thủ hạ sĩ tốt lại là tinh nhuệ vô cùng, chúng ta dẫn đầu đề cử một mình chủ, hiệu lệnh tam quân, mới có thể tới chống đỡ, còn đây là việc cấp bách, kính xin các vị càng nhiều càng tốt!" Tào Tháo mở miệng nói, trong lòng của hắn kỳ thật cùng Lưu Nghị ý nghĩ, đối với Đông Trác chiến lược có rất sâu lo âu, liên quân nếu không thống nhất chỉ huy, không khác chia rẽ, có thể nào tới tương địch?

"Lần này là Mạnh Đức triệu tập nghĩa quân, hẳn lại xưa nay có thể thói quen chinh chiến, mà lại nhiều thế hệ vì Hán thất chi thân, chính là đảm đương nhiệm vụ này!" Mở miệng chính là Tế Bắc Trương Bảo Tín, hẳn cùng với Tào Tháo xưa nay giao hảo, vì vậy mới có như thế ngôn ngữ, bất quá Tào Tháo thật là cũng có đảm đương mình chủ điều kiện.

Lưu Nghị nghe trong nội tâm sững sờ, như thế nào mình chủ nhân tuyển còn có tranh chấp? Không phải là kia Bột Hải Thái Thú Viên Thiệu sao? Bất quá lập tức cũng liền thoải mái, này liên quân mình chủ thế nhưng là tăng nhiều danh vọng, đối với tương lai phát triển cũng là cực có lợi, làm sao có thể không có ai tranh đoạt? Nghĩ đến Viên Thiệu có thể lên làm mình chủ cũng là các lộ chư hầu thỏa hiệp kết quả, tuyệt không phải cái gì mục đích chung. Lưu Nghị đối với cái này ngược lại không phải là không có hứng thú, chỉ bất quá hắn biết lấy nhà hắn thế cho là không này khả năng, cũng chỉ có thể nhìn xem nào nhiệt.

"Lần này liên kết đồng minh là thảo sở triệu tập, tự nhiên không ứng đảm đương lúc này, tạ ơn Bảo huynh hảo ý, còn là thỉnh mọi người khác đẩy hiền năng!" Tào Tháo đối với Bảo Tín báo nhất cười, mở miệng đạo

"Yến quận quận trưởng Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh Văn Võ Song Toàn, ngày đó ở kinh thành liền cực phải tiên đề thưởng thức, lại dương oai Dị tộc, bất bại Hoàng Cân, lại càng là trận chém Trương Hoảng, dũng hơi vô song, dùng cái này nhân vật chẳng phải chính là vì ta liên nguyên soái quân đoàn?" Công Tôn Toàn vươn người đứng lên, sang sảng nói, hẳn cũng biết đang ngồi chư trong đám người lấy Viên Thiệu thích hợp nhất đảm đương nhiệm vụ này, bất quá hẳn cùng Viên Thiệu bất hòa, trong nội tâm không muốn, lúc này mới bả Lưu Nghị đẩy ra, thứ nhất hy vọng có thể bán Lưu Nghị một chỗ tốt, mà đến cũng là biểu hiện chính mình một lòng vì công, tuyệt không hân niệm, người này tâm cơ ngược lại có chút thâm trầm.

Lời này vừa ra, chúng chư hầu đều nghị luận, Lưu Lăng Sinh lĩnh quân là chi tài vững chắc chân, nhưng này vị trí mình chủ lại không chỉ dựa vào này một chút, hẳn bất quá xuất thân Thượng Đảng một quân áo lụa là, (năm đó phô trương vì Lưu Nghị cử Hiêu Liêm sự tình cũng không đề cập hẳn lưu lạc sự tình,

Vì vậy thế nhân truyền miệng, Lưu long rất nhiều sự tích cũng đặt tại Lưu Nghị trên người, đối với cái này Thái Diễm cực kỳ bất mãn, Lưu Nghị lại lơ đãng.) nếu vì chư hầu chi soái chẳng phải vì Đông tộc sở cười? Bất quá lời này chỉ có thể suy nghĩ một chút, lại là không tiện ở trước mặt nói ra, chỉ có Tào Tháo cùng Lưu Nghị ánh mắt chạm nhau, có nhiều ý vị cười cười, giống như có thâm ý.

"Công Tôn Bá Khuê, lão tử một trêu chọc ngươi đi, ngươi ở nơi này là ủng hộ, hại ta vẫn không sai biệt lắm." Đối với Công Tôn Toàn "Hảo ý", Lưu Nghị tuyệt không tiếp nhận, chính mình bất quá là hắn dùng tới làm rối, đơn thuần chính mình xuất thân chính là tuyệt không có khả năng, lập tức cao giọng lời nói:

"Lấy Nghị chi lý lịch, vốn không ứng cùng các vị đồng liệt, chỉ là Nghị thượng chịu Thiên Ân, hiện giờ Đông tộc tạo nghịch há có thể ngồi nhìn, dù cho Mạnh Đức huynh bất phân môi, thảo phạt Đông tộc, Lăng Sinh cũng sẽ không mời mà tới! Tại trong nội tâm chỉ có Hán thất hưng vong, há có hắn nghị?"

Vị trí mình chủ, liên quan trọng đại, không tài danh có đủ người không thể đảm đương! Viên Bản Sơ bốn thế Tam công, danh vọng lây xa tứ phía, tại Tây Viên cùng Lăng Sinh phân thuộc cùng bảo, một thân gánh công lao hào nghĩa, lại dài tại quân lược, trừ vốn ban đầu huynh ra, Nghị thực vẫn nghĩ không ra còn có người phương nào có thể đảm đương lúc này!" Lời nói này Lưu Nghị nói đúng đồng đặc, đã khiêm tốn ức mình, lại biểu hiện ra một mảnh vì nước chi tâm, các lộ chư hầu đều hơi bị gạt đầu, Viên Thiệu cũng là báo lấy mỉm cười.

Sở dĩ như vậy lực đẩy Viên Thiệu, trừ đem chính mình bỏ qua một bên bên ngoài Lưu Nghị không phải là không có ý nghĩ, này thắng thảo phạt Đồng Trác, chắc chắn là đại chiến liên tràng! Lưu Nghị ứng xem như ở đây mọi người bên trong một người duy nhất không có trung với Hán thất ý nghĩ người, còn lại bất luận trong nội tâm làm gì so đo, luôn là có ý hướng đình địa vị, tham gia liên quân Lưu Nghị mục đích chính là vớt chính trị vốn liếng, vì tương lai tính toán, đương nhiên muốn tốt nhất bảo trì thực lực của chính mình, sự tình như có thể thực hiện liên diệt hoa trên gấm, như không thể làm Hán thất hưng vong lại cùng hán Lưu Lăng Sinh có quan hệ như thế nào? Lão tử cùng Đồng Trác có hay không giết cha đoạt vợ mỗi hận! Chỉ cần mình bá Viên Thiệu đẩy lên vị trí mình chủ, đạt được hán háo cảm, đến điều binh khiển tướng thời điểm tự có bản thân chỗ tốt, nói trắng ra khổ hoạt việc cực liền để cho người khác đi làm a, ta chỉ phụ trách hái quả đào.

"Lưu Tướng Quân một lòng vì nước, làm cho người đối với kính, kia nói mình chủ nhân tuyển lại càng là đại thiện, tại hạ tán thành, nguyện đẩy Viên vốn ban đầu vì thế lần liên quân chi minh chủ!" Nói chuyện chính là Duyệt Châu Thứ Sử Lưu đại.

"Nhị vị nói cực kỳ, chúng ta cũng là tán thành, Viên vốn ban đầu đang chính là minh chủ không có hai nhân tuyển." Lưu Nghị sau khi nói xong các lộ chư hầu đều là nhao nhao mở miệng tán thành, nếu như không có thích hợp hơn nhân tuyển, chính mình lại không có khả năng, ai nguyện ý xuất ra làm người xấu? Tại mọi người cộng đồng đề cử, Viên Thiệu tuy là làm bộ từ chối mấy lần mọi người chỉ là không cho phép, cũng đành phải nhậm chức!

Vị trí mình chủ trước, chúng chư hầu cũng ước định ngày mai liền từ Viên Thiệu lên đài bái soái, cùng cử đại quân, lấy tiến Lạc Dương! Ngày kế tiếp trúc đài tăng ba, khắp liệt ngũ phương cờ xí, thượng nêu lên mao hoàng việt, binh phù đem án, thỉnh thiệu trèo lên đàn. Thiệu cả y bội kiểm, xúc động mà lên, dâng hương lại bái. Kia mình viết: "Hán thất bất hạnh, hoàng cung mất thống. Tặc thần Đồng Trác, thừa lúc hấn tung hại, họa thêm chí tôn, hành hạ lưu dân chúng. Thiệu đều sợ xã tắc không có, tập hợp nghĩa binh, cũng phó quốc nạn. Phàm ta đồng minh, đồng lòng lực lực, đến nỗi thần đoạn, tất không hai chí. Có du này minh, tỷ rơi kia mệnh, không khác di dục. Hoàng Thiên Hậu Thổ, tổ tông rõ ràng linh, thực tất cả đều là giám chi!" Đọc xong uống máu. Chúng bởi vì từ khí hùng hồn, tất cả đều là nước mắt tứ giàn giụa. Uống máu đã gạt bỏ, hạ đàn. Chúng đỡ thiệu thăng trưởng mà ngồi, hai hàng theo tước vị tuổi tác phân loại ngồi vào chỗ của mình. Hạnh kiểm từ sổ tuần, ngôn viết: "Hôm nay đã lập minh chủ, tất cả nghe điều khiển, cùng đỡ quốc gia, chớ lấy mạnh yếu so đo." Viên Thiệu viết: "Thiệu mặc dù bất tài, đã nhận công đều đây vì minh chủ, có công tất phần thưởng, có tội tất phạt. Quốc hữu thường hình, quân có kỷ luật. Tất cả thích hợp tuân thủ, chớ phải vi phạm." Chúng tất cả đều là viết báo sao nghe vậy. Thiệu viết: "Ta đệ Viên Thuật Tổng đốc lương thảo, ứng phó chư doanh, không khiến cho có thiếu. Càng tu một người làm tiên phong, thẳng đến Tị Thủy Quan khiêu chiến. Dư các cứ hiểm yếu, cho rằng tiếp ứng." Viên Thiệu nói xong lấy nhìn Lưu Nghị, ý muốn để cho hấn gánh làm tiên phong chỉ đảm nhiệm, Lưu Nghị mỉm cười, làm bộ muốn mở miệng, kỳ thật là đang chờ đợi.

Quả nhiên Trương Sa Thái Thủ Tôn Kiên trong đám người kia, xúc động chờ lệnh, Lưu Nghị tất nhiên là vui cười thấy kia thành, này quan tiên phong nhưng là phải sớm nhất cùng Đồng Quân tinh nhuệ giao chiến, Lưu Nghị trong nội tâm cũng không muốn như thế. Này cũng cũng không Viên Thiệu cố ý, Lưu Lăng Sinh đứng mãnh thiện chiến, chính là vì đại quân chi trước.

"Văn Thai đứng liệt, chân trong lúc đảm nhiệm, liền mệnh Văn Thai làm tiên phong, ngay hôm đó Binh phát Tị Thủy Quan! Ta cũng đem điều động tất cả đạo nhân mã, cho rằng ứng!" Viên Thiệu hình dáng quá mức mừng rỡ, này Tôn Kiên cũng rất có dũng danh, nay đã chủ động thỉnh chiến, hấn há có không đồng ý chi lý? Bất quá Viên Thiệu tại đáp ứng đồng thời Lưu Nghị cũng chú ý tới Viên Thuật thần sắc hơi đổi, xem ra có chút dị trạng.

Tôn Kiên tuân lệnh lập tức hồi doanh chỉnh đốn lương thảo quân ngựa, ngày đó liền suất lĩnh phần quan trọng 1,5 vạn sĩ tốt xuất phát, Tào Tháo muốn mời Lưu Nghị cùng nhau đi vì Tôn Kiên chuẩn bị, Lưu Nghị cũng là vui vẻ đi đến! Tôn Kiên thấy hai người tới rất là vui mừng, chuẩn bị ngôn lân đi tất xây dựng công đầu, hai người cũng là chúc hấn kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu, bất quá Lưu Nghị trong lòng có điểm thấp thỏm, lần đi Tôn Kiên chắc chắn cùng kia Hoa Hùng tạo ngộ, lại là không biết thắng bại như thế nào? Như án sách sử, Hoa Hùng bại cùng Tôn Kiên chi thủ, mà diễn nghĩa thì vừa vận tương phản, hiện giờ này chư hầu liên kết đồng minh sự tình cùng diễn nghĩa tương xứng, bởi vậy đến xem Tôn Kiên lần đi lãnh ít dữ nhiều!

Đương nhiên còn có một thành viên tiểu tướng làm hấn không tương được, người này tuổi vừa mới 16 lại là còn trẻ anh tuấn, thân hình khôi ngô, khí thế bất phàm, vừa thấy chính là võ dũng người, quả nhiên chính là Tiểu Bá Vương Tôn Sách; tuy là phải phụ thân chi mệnh gọi Lưu Nghị vì thúc, có thể nhìn ra được trong lòng của hấn đối với Lăng Sinh dũng danh cực không phục, ánh mắt cũng là kích động, bất quá bây giờ Lưu Nghị tự sẽ không cùng hấn so đo, chỉ là thấy đến Tôn Sách đồng thời hấn trong lòng lập tức nhớ tới một cái đại tài, người này lại càng là còn trẻ phong lưu.

"Hôm nay minh chủ ngôn tiên phong thời điểm, Lăng Sinh vì sao không mời chiến? Quan sát hoạt động, chúng chư hầu bên trong chỉ có Lăng Sinh dưới trướng thiện chiến nhất, chính là tiên phong không có hai nhân tuyển, này Tôn Văn Đài mặc dù cũng vũ dũng hơn người, có thể tại quan tâm bên trong vẫn thì không bằng Lăng Sinh!" Nhìn qua Tôn Kiên đội ngũ xuất doanh mà đi, Tào Tháo đối với Lưu Nghị lời nói, Lưu Lăng Sinh từ trước đến nay mỗi chiến tất tranh tiên, vì có gì hôm nay như thế?

"Không dối gạt Mạnh Đức huynh, hôm qua công Tôn Thái Thủ đẩy Nghị vì minh chủ, thực là kinh sợ xuất một thân mồ hôi lạnh, này chẳng phải là cư ta cùng với trên lò lửa vậy, Nghị năm gần đây quá mức xuất sắc, lúc này đang ứng giấu tài, chẳng lẽ Mạnh Đức huynh không phải là làm này ý nghĩ? Chuyện hôm nay không phải là Nghị không muốn hơi bị, thực là Tôn Thái Thủ đoạt trước một bước, Nghị tự không tiện thay vì tranh chấp!" Nơi này liên Tào Tháo cùng mình hai người, Lưu Nghị nói chuyện cũng không quá nhiều cố kỵ, lại nói thân nhiên ngôn chi phản có thể thu hù hù thật thật hiệu quả.

"Lăng Sinh nói như vậy không phải không có lý, chúng ta tuy là cùng nhau xuất binh, có thể chư hầu giữa tốt xấu lẫn lộn, Đồng tặc thủ hạ Bình tinh đem dũng, thảo thực là lo âu, lấy Lăng Sinh đến xem, Tôn Thái Thủ lần đi thắng bại như thế nào?" Tào Tháo cũng biểu hiện mười phần ngay thẳng, không có che dấu ý nghĩ trong lòng.

"Cũng chưa biết đấy!" Lưu Nghị mỉm cười, nhìn phương xa, không hề ngôn ngữ.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Chiến đấu kịch liệt Bắc Khúc

Mười tám lộ chư hầu hội tụ Trần Lưu, đồng lòng thảo Đông, trong thành Lạc Dương Đông Trác đã sớm nhận được tin tức, lúc này nổi trống tụ họp đem trao đổi đầy lùi quân địch sự tình. Trong hành lang Đông Trác trung tâm mà ngồi, bên cạnh chính là người nhiều mưu trí Lý Nho Lý Văn ưu, hai bên chái nhà đặt song song đứng vững hơn mười thành viên tướng lĩnh, đều là thân hình cao lớn, nón trụ rõ ràng giáp sáng. Tay trái một người cầm đầu chiều cao cừu xích, vượn cánh tay phong eo, khuôn mặt thô quáng rồi lại không mất tuấn lãng, chính là Hi Chí Tài nhắc đến vô song chiến tướng Lữ Bố Lữ Phụng Tiên.

Lữ Bố dưới tay một người cũng là uy mãnh dị thường, đen mặt thép râu, chính là Đông Trác dưới trướng thiên tướng quân Hoa Hùng, cái khác Quách Tỷ, Từ Vinh, Phàn Trù đều đem hai cái đứng trang nghiêm, từng cái tinh thần sáng láng.

"Vây thẳng nhai ranh Tào Mạnh Đức ám sát một nhà nào đó không thành, chạy về Trần Lưu lại giả mạo thiên tử danh nghĩa phát chiếu, tập hợp hơn mười đường chư hầu hơn ba mươi vạn đại quân muốn đánh nhau nhập Lạc Dương, bắt sống một nhà nào đó, hôm nay đặc biệt triệu tập các vị tướng quân, cùng bàn phá địch kế sách." Đông Trác lớn tiếng nói.

Đông Trác lời nói chưa dứt, kia Lữ Bố đã lách mình, quỳ cùng Đường Hạ.

"Đối với phụ, Bố phải đối với phụ ân trọng vẫn chưa tương báo, thôi nói quan ngoại hơn mười đường chư hầu, ba mươi vạn đại quân, Bố thực nhìn tới như cỏ giới. Mời được thiết kỵ ba vạn, nhi phải làm đối với phụ đại phá chi, nên chém kia mười tám lộ chư hầu thủ cấp mà quay về, treo tại cửa Đông." Lữ Bố âm điệu mạnh mẽ.

"Ha ha ha ha, cường tráng quá tư ngôn, Phụng Tiên con ta anh dũng vô địch, ta có Phụng Tiên, thì sợ gì quan ngoại những cái kia đám ô hợp." Đông Trác vuốt râu mỉm cười, cực kỳ đắc ý.

"Vây một nhà nào đó liền cùng người bộ quân hai vạn, thiết kỵ ba vạn lập tức Bình phát..."

Đông Trác lời đang nói đến nói đến một nửa, kia Hoa Hùng cũng là trong đám người kia mà ra.

"Thừa tướng, giết gà sao lại dùng đao mổ trâu, việc này không nhọc Ôn Hầu thân hướng, mặt tướng thỉnh Bình ba vạn, thế đem quan ngoại chư hầu giết cái sạch sẽ." Hoa Hùng giọng nói âm vang, tự có một cỗ uy thế.

"Hảo, Hoa Tướng Quân trung dũng có thể khen, như thế ta gia phong người vì Đô Đốc, cùng người tinh binh năm vạn tới trước Tị Thủy Quan, con ta có thể mang binh cố thủ Hồ Lao, xem Hoa Tướng Quân phá địch, cho rằng hậu viện."

"Ân, ân." Lữ Bố Hoa Hùng đều là khom người lĩnh mệnh.

"Thừa tướng, mặt tướng nguyện hướng trợ hoa Đô Đốc giúp một tay!" Đông Trác liếc mắt nhìn qua, chính là Quách Tỷ. Theo hần vừa nói như vậy, Phàn Trù Từ Vinh tất cả đều là tiến lên chờ lệnh.

"Chư tướng giết địch sót ruột, thực làm ta kính nể, hảo, ba vị liền hộ tống Hoa Tướng Quân tiến đến xây dựng công lao." Thấy bộ hạ tướng lĩnh từng cái một tích cực khiêu chiến, Đông Trác là trong nội tâm vui mừng.

Hoa Hùng tiếp khiến đang định khoản chi điểm binh, lại bị Lý Nho gọi lại, Đông Trác trong quân tướng lĩnh đều biết Lý Nho đa trí, Hoa Hùng lập tức dừng bước lại, cung kính thanh âm:

"Lý Tiên Sinh còn có gì so đo, hùng nừa tai lắng nghe."

"Vây quan ngoại chư hầu liên quân dục vọng lấy Lạc Dương, tất trước lấy Tị Thủy, Hồ Lao hai quan, nay Hoa Tướng Quân tiến đến Tị Thủy nghênh địch, không biết như thế nào chiến chi?" Lý Nho chậm rãi hỏi.

"Hùng hôm nay liền khoái mã chạy Tị Thủy, đến gia cố phòng thủ thành phố, đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, đợi liên quân đến, thừa dịp kia mệt mỏi, lợi dụng thiết kỵ tập kích chi, thì quân địch tất loạn, sau đó ta có thể an thủ vùng sát cổng thành. Hần mấy chục vạn đại quân, một khi lương thảo tiếp ứng không hơn, thì lâu tất lui, đến lúc đó hùng lại tung Bình kích chi, có thể thao phản thắng." Hoa Hùng chậm rãi mà nói, xác thực cũng là biết rõ thao lược.

"Ha ha, Hoa Tướng Quân quả nhiên là Đại Tướng chi tài, bất quá kia Viên Thiệu Tào Tháo đều bồi cũng không dễ dàng, tướng quân nghĩ thừa dịp hư mà

vào chưa hẳn dễ dàng, lấy nho xem ra, liên quân tiến công, tất có tiên phong mở đường. Cách Tị Thủy Quan bốn mươi dặm có một Bắc Khúc cốc, trong cốc lại là địa thế rộng rãi, cực lợi kỵ binh công kích, Hoa Tướng Quân đến Tị Thủy có thể lưu lại Từ Vinh tướng quân thủ quan, sau đó đến trong cốc mai phục. Ta nghĩ kia tiên phong cũng xác nhận có thể thói quen chinh chiến chỉ tướng, này mai phục chỉ là muốn cho hãn binh nghiệp hỗn loạn nhất thời, tướng quân lại lấy thiết kỵ hướng chi, tất có thể toàn thắng, như thế là được áp chế động liên quân nhuệ khí, đến lúc đó tướng quân lại theo hiểm mà thủ, chờ hãn lương thực quá lui thì thừa tướng cùng Ôn Hầu cũng tỉ lệ đại quân kích chi, có thể nhất cử thành cầm."

"Lý Tiên Sinh diệu kế, như thế hùng lập tức đêm tối chạy tới Tị Thủy Quan, theo tiên sinh kế sách hành sự." Hoa Hùng tỉ mỉ suy nghĩ, cảm thấy thắng nhìn qua thật lớn, liền xúc động đáp ứng.

Vốn Lý Nho tính kế mặc dù tinh, nhưng từ trên thời gian mà nói Hoa Hùng là vô pháp đuổi tại Tôn Kiên phía trước đến Bắc Khúc cốc. Thiên là Viên Thuật sợ Tôn Kiên chiếm đầu công lao, lương thảo là tìm quá mượn cố khê kéo lại kéo, nghiêm trọng ảnh hưởng Tôn Kiên bộ hành quân tốc độ, chính là điểm này sai biệt,

Đương Hoa Hùng đến Tị Thủy, lưu lại Từ Vinh thủ thành liền thẳng đến Bắc Khúc cốc an bài tốt thời điểm, Tôn Kiên cách Bắc Khúc cốc còn đến vài chục trong.

Tôn Kiên dẫn Binh lấy Tị Thủy lại bị Viên Thuật mọi cách cản trở, quân lương luôn là lẽ mà lẽ mề, thật vất vả ngày hôm qua đến một đám lương thảo, hiện nay Tị Thủy Quan dĩ nhiên đang nhìn, hãn lập công sốt ruột, lập tức thúc dục toàn quân, tốc độ cao nhất chạy đi, về phần Viên Thuật, đợi mình lấy quan lập công về sau trở về tự nhiên cùng hãn so đo.

Đi không bao lâu, đã tiến nhập Bắc Khúc trong cốc, Tôn Kiên cười ngửa lông vàng đốm trắng đi tại liệt đầu, tường nhìn địa hình về sau quay đầu hướng chúng tướng nói:

"Phía trước xuất cốc chính là Tị Thủy Quan, chúng ta còn muốn gia tốc hành quân, tranh thủ đêm nay đến Quan Hạ, sáng mai là được công thành."

"Chúa công, hành quân vẫn cần cẩn thận, tu phòng quân địch tại cốc khẩu mai phục." Hoàng Cái góp lời đạo

"Công Phúc nói có lý, bất quá này cốc khẩu rộng lớn, bên trong rộng rãi, dù có phục binh chỉ cần quân ta cẩn thận một chút, ứng không có gì đáng ngại, bị kia Viên Thuật tiểu nhân trì hoãn thời gian, mỗ hiện tại hận không thể (sườn) lời thôi sống hai cánh, thông lệnh toàn quân, thiện thêm đề phòng, tốc độ cao nhất thông qua cốc này."

Chúng tướng vừa nghĩ vậy thì, như thế địa hình, dù có mai phục, cũng không có gì đáng ngại, nghĩ đến tiến thủ không phải cũng có thể toàn quân trở ra, đều là lĩnh mệnh thúc dục sĩ tốt hướng cốc khẩu mà đi. Này kỳ thật cũng trách không được bọn họ, nam thuyền bắc ngựa, Giang Đông sĩ tốt thuyền bè giáp khắp thiên hạ, nhưng đối với Tây Lương thiết kỵ uy lực vẫn còn không đủ coi trọng, cũng vì lần này thất bại dưới chôn phục bút.

Quả nhiên nhanh đến cốc khẩu thời điểm, sườn núi nhỏ thượng dựng thẳng lên tinh kỳ vô số, sĩ tốt cùng kêu lên phát hô, âm thanh như Lôi Động, tùy theo vạn tên cùng bắn, may mắn Tôn Kiên sớm có chuẩn bị, thuận bài thủ lập tức tiến lên hình thành thuẫn tường ngăn trở tầng tầng mũi tên đuôi lông vũ.

Đang lúc tôn quân sĩ tốt mới từ nhất thời trong hỗn loạn khôi phục lại, Tôn Kiên vẫn còn ở cười quân địch mai phục bất quá chỉ như vậy thời điểm, mặt đất truyền đến một hồi cực kỳ nòng nặc chấn động thanh âm, thanh âm kia từ xa mà đến gần, đang là hướng về phía bọn họ mà đến.

"Không tốt, đây là kỵ binh công kích tiếng vó ngựa, nhanh liệt Cự Mã trận, cung tiễn đội ra khỏi hàng." Từ thanh âm nghe tới, này kỵ binh e rằng không dưới vạn người, Tôn Kiên sắc mặt không khỏi trầm trọng, này trong cốc địa hình tuy rộng rãi bất lợi mai phục, nhưng lại cực độ có lợi cho kỵ binh công kích, chính mình mặc dù cũng nghĩ qua, lại không đoán chừng đã có uy thế như thế.

Rốt cục tới tiếng chân càng ngày càng tới gần, Tây Lương thiết kỵ cũng lộ ra dữ tợn về mặt, bọn họ mấy trăm người vì một hàng, đều là người cao mã đại, kia vạn mã bồn đặng mang theo khí thế thật làm người khác khiếp sợ.

Lúc này cũng thể hiện xuất Tôn Kiên dưới tướng sĩ tốt nghiêm chỉnh huấn luyện, tuy chưa bao giờ thấy qua như thế uy vũ kỵ binh, đầu trận tuyển lại cũng không loạn, Xạ Thủ tại tám chấn đội yểm hộ, tiến như mưa xuống, khuynh đảo tại công kích thiết kỵ trong đội, tạo thành không nhỏ thương vong.

Bất quá cuối cùng cự ly quá ngắn, trả giá nhất định thương vong, thiết kỵ đã xông vào tôn quân trận tuyến, cầm đầu một tướng kim nón trụ Kim Giáp, tay cầm bảo đao, quát lớn:

"Tôn Văn Đài ở đâu, còn không mau tới nhận lấy cái chết." Chính là Hoa Hùng.

Này thiết kỵ một khi tiếp cận bộ tốt, không lồ lực xung kích lập tức hiển lộ, tôn quân sĩ tốt tuy anh dũng tác chiến, nhưng nhân lực có thể nào và Mã Lực, trận thế một chút liền bị tách ra. Hoa Hùng lại càng là dẫn một đội thân binh đối với Tôn Kiên đại kỳ liền xung phong liều chết qua.

"Chúa công mau lui, quân địch thế lớn nan địch, lúc đến cốc bên ngoài có một ít suối, chúa công đương lui đến chỗ đó có thể bảo vệ không ngại, ta tới làm chủ công ngăn trở truy binh." Tô Mậu la lớn.

Tôn Kiên vừa nhìn cũng biết hôm nay không thắng chỉ bại, nhưng nhất định phải chậm lại thiết kỵ tốc độ có thể lui lại.

"Đức Muu, người dẫn hậu quân trước tiên lui, vượt qua dòng suối nhỏ sẽ đi chinh quân, các huynh đệ, theo ta cùng với quân địch tử chiến." Tôn Kiên hét lớn một tiếng, cũng hợp thời đề thăng sĩ tốt sĩ khí, các tướng sĩ cổ dũng mà lên, lại cùng thiết kỵ quần chiến cùng một chỗ.

Thấy tại Tôn Kiên cổ động, chính mình thiết kỵ thế xông cuối cùng bị trì hoãn, Hoa Hùng cũng thầm khen Tôn Kiên phải, quả nhiên biết Binh. Đã như

vậy, liền để cho mã tới phá vỡ người sĩ khí, lập tức thúc ngựa múa đao, thẳng giết Tôn Kiên, Tỏ Mậu thấy thế tiến lên ngăn cản, ai ngờ chiến không ba hợp liền bị Hoa Hùng giơ tay chém xuống chém ở dưới ngựa, cái này thiết kỵ sĩ khí càng vướng, mà Tôn Kiên lại là hai mắt huyết hồng, Tỏ Mậu lâu theo chính mình, kinh lịch vô số huyết chiến, không nghĩ tới hôm nay đúng là gãy lúc này, nhưng lúc này lại biết sĩ khí không thể rơi, liền muốn đích thân đi chiến kia Hoa Hùng, cho là mình chỉ đội quân con em tranh thủ lui lại thời gian, Tây Lương thiết kỵ uy thế vô song, lại có lương tướng làm chủ, chính mình hôm nay bại trận liền tại khinh địch!

Trong nháy mắt nhị tướng đã chiến tại một chỗ, Hoa Hùng phượng chùy đao triển khai cương mãnh vô cùng, như Cuồng Phong Quyền Diệp; mà Tôn Kiên huy vũ cổ thoi đao, cũng tạt như lôi đình, giống như Thương Sơn đứng ngạo nghễ; hai người tất cả chiếm sở trường, đấu cái ngang sức ngang tài. Nhưng bây giờ cũng không phải hai người phân thắng bại thời điểm, Tôn Kiên ngăn trở Hoa Hùng, để cho bộ đội sở thuộc sĩ tốt triệt thoái phía sau, liền giả thoảng một chiêu, thúc ngựa liền đi! Hoa Hùng lúc này làm sao chịu bỏ, lập tức dẫn Binh truy sát đi lên, may mắn bị đi trước lui lại Trình Phô lợi dụng suối nước chỉ lợi ngăn cản một hồi, Tôn Kiên mới có thể cùng địch kéo ra cự ly, rút lui Thượng Cốc ngoài một tòa núi nhỏ phía trên, trên cao nhìn xuống, rồi mới tạm thời không ngại, có thể lòng hân biết còn đây là hiểm địa, một khi bị Hoa Hùng vây khốn chính là lãnh ít dữ nhiều, có thể như tại bình địa, chính mình sĩ tốt có thể nào tránh được Tây Lương thiết kỵ truy kích, lúc này chính là biết rõ là uống rượu độc giải khát cũng không thể không như thế, đương nhiên hân cũng trước đó phái Tôn Sách một mình cỡi ngựa đi đến cầu viện, một người một con ngược lại là sẽ không khiến cho đối phương quá nhiều chú ý!

"Ha ha ha, Giang Đông Mãnh Hổ, bắt quá chỉ như vậy, nghĩ chur hầu liên quân cũng là nói quá sự thật, Đô Đốc hôm nay đại bại quân địch, thật đáng chúc mừng." Phan Trù cười to tiến lên đối với Hoa Hùng lời nói, rồi mới hân muốn tiến lên tương trợ nhưng lại bị một thành viên Sư nón trụ ngăn giáp tiểu tướng ngăn trở đường đi, người kia tuy là còn trẻ có thể thương pháp tinh thực, lực đạo hùng hồn, Phan Trù tới đại chiến mấy chục hợp giống là không thể ngang tay, nếu không phải Tôn Kiên sĩ tốt bại thế đã thành, chính mình sợ còn không phải người này đối thủ.

"Quân ta có toán đối địch chỉ không toán, cộng thêm thiết kỵ uy lực, này Tôn Văn Đài vẫn có thể giết ra lóp lóp vòng vây, đương không thể coi thường, phiên huynh, chúng ta chịu chứa công sự phổ thác, không thể khinh địch a!" Nếu là Lưu Nghị lúc này, chắc chắn ngạc nhiên, này Hoa Hùng thắng mà không kiêu, thật là lương tướng có tư thế.

"Đô Đốc nói đúng, hiện tại này Tôn Kiên cho rằng trên cao nhìn xuống là được tránh ta thiết kỵ phong mang, kỳ thật chính là tự tìm đường chết, mặt tướng chờ đợi Đô Đốc điều khiển!" Phan Trù mở miệng đạo

"Hảo, phiên huynh, ta với người bộ quân một vạn, thiết kỵ ba ngàn vây khốn núi này, đoạn kia nguồn nước, như hân xuống núi phá vòng vây lợi dụng thiết kỵ hướng chi, tất có thể thao phản thắng! Ta thì dẫn còn lại thiết kỵ đến nay đêm rồi đi, rẽ đường nhỏ đi nghênh kia Viên Thiệu đại đội trưởng, thừa cơ tập kích, lấy áp chế địch gan!" Hoa Hùng trong nội tâm lúc này đã có lập kế hoạch, liền đối với Quách Tỷ phân phó nói.

"Đô Đốc chẳng những đem lược qua người, dừng khí lại càng là vô song, nghĩ đến kia Viên Thiệu cũng lấy không phải bỏ đi! Đô Đốc yên tâm đi đến chính là, mặt tướng định đem này Tôn Kiên quá diệt cùng này!" Phan Trù nói cũng không phải nịnh nọt, lấy hơn vạn thiết kỵ liền dám đi tập kích Viên Thiệu mấy chục vạn đội ngũ, Hoa Hùng thật là dừng khí kinh người! Bất quá không thừa nhận cũng không được kể này có thể thu xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Tôn Kiên lúc này cùng trên núi nhỏ thấy quân địch cũng không công kích, chỉ là vây khốn liền biết kia chiến lược, hiện tại hân là không còn thượng sách, chỉ có mong đợi tại vừa rồi phi mã xung phong liều chết ra ngoài Tôn Sách có thể đến thì mời đến viện quân, bằng không này tiểu son chỉ sợ cũng muốn thành chính mình các huynh đệ nơi táng thân

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Cứu binh như lửa

Chư hầu liên quân tự Tôn Kiên lãnh binh về sau ngày kế tiếp cũng dần dần xuất phát, bất quá đại quân hành động có chút chậm chạp, Viên Thiệu là đang chờ Tôn Kiên truyền quay lại chiến báo, hảo đối với Đồng Quân chiến lực làm một cái sơ bộ ước định, bằng tâm mà nói lúc này Viên Thiệu vẫn vẫn có thể xem là một cái hợp cách liên quân thống soái. Từ ngày đó Lưu Nghị lực đẩy hân vì mình chủ, hân đối với Lưu Nghị ấn tượng tốt hơn, hai người cũng là kết giao ngày sâu.

Lưu Nghị thì là bảo trì hân lần này điệu thấp làm người phong cách, cùng các lộ chư hầu đều là khách khí hữu lễ, bất quá trong nội tâm thế nhưng là hơn chút lo lắng người khác dưới trướng chiến tướng, Quan Vũ Trương Phi hân là sẽ không suy nghĩ, Trần Lưu Thái Thú Trương Mạc thủ hạ Điền Vĩ, Ký Châu Thứ Sử Hàn Phức dưới trướng Cúc Nghĩa đều tiến nhập hân ánh mắt! Nhất là Hàn Phức, Lưu Nghị nhớ rõ thảo Đồng về sau Viên Thiệu sẽ đối với hân ra tay, mà Hàn Phức người này nhất gan nhất gan, lại bả tốt Ký Châu chấp tay nhường cho.

Nếu như bản thân bây giờ lãnh địa cách Hàn Phức không xa, chủ ý này muốn đánh ở phía trước, Hàn Phức người này tuy không chịu nổi trọng dụng, có thể kia thủ hạ lại có không ít người mới, mưu thần Tự Thụ, võ tướng Cúc Nghĩa Trương Hợp đều là người tài ba, tuyệt đối không thể lấy một chỗ tiện nghi Viên Thiệu, mình tại sao cũng phải phận chén canh! Trương Hợp lần này không thể theo quân, Cúc Nghĩa Lưu Nghị ngược lại là từng có nói chuyện với

nhau, có phần có thể trị quân!

Đêm nay đến phiên Lưu Nghị tìm doanh, đột nhiên có người báo lại, nói là tiền tuyến có quân tình khẩn cấp truyền đến, minh chủ triệu tập tất cả đạo nhân mã thương lượng, thỉnh Lưu Tướng Quân nhanh đi! Lưu Nghị nghe xong cũng biết đại khái nhất định là Tôn Kiên truyền đến tin tức, chỉ là không biết hẳn cùng với Hoa Hùng giữa thắng bại như thế nào?

Đi vào lều lớn chúng chur hầu đều đã đều tới, từng cái một mặt sắc mặt ngưng trọng, gặp lại một tướng dựng ở trong nội đường, nón trụ lệch ra giáp nghiêng, máu me đầy mặt, thật là chật vật, xem chi chính là ngày đó đối với chính mình cực kỳ không phục Tiểu Bá Vương Tôn Sách, Lưu Nghị đã biết Tôn Kiên lần này đích thị là bại!

"Lăng Sinh tới vừa vặn, vừa rồi trình giáo úy lời nói Tôn Thái Thủ tiến quân trên đường tao ngộ quân địch Hoa Hùng phục kích, Tây Lương thiết kỵ chiến lực hung hãn, Văn Thai ngăn cản không nổi chỉ phải bại lui, hiện bị quân địch vây khốn cùng trên núi nhỏ, tình thế nguy cơ, đặc biệt mệnh con hấn giết ra lớp lớp vòng vây đến đây cầu viện!" Thấy Lưu Nghị đi vào, Viên Thiệu không sợ người khác làm phiền lại cho hẳn thông báo một chút tình hình chiến tranh.

"A, Tôn Thái Thủ từ trước đến nay dũng mãnh thiện chiến, xem ra lần này tình thế đích thị là vạn phần nguy cấp, minh chủ đương mau chóng phái ra viện quân!" Lưu Nghị nghe xong nguyên lai Tôn Kiên còn là bại cùng Hoa Hùng chi thủ, thế nhưng là nghe Viên Thiệu theo như lời cũng cùng trên sách tình cảnh không hợp, như thế đến xem vẫn còn trách không được Viên Thuật!

"Lưu Tướng Quân nói đúng, quân ta đột nhiên ngộ phục, dưới sự gấp gáp chỉ phải lui thượng tiểu sơn lấy ngăn đối phương kỵ quân chi lợi, lương thảo đồ quân nhu có nhiều mất đi, quân địch một khi vây khốn, phụ thân định khó chống chống đỡ, còn thỉnh minh chủ nhanh chóng phát viện binh, chậm trễ sợ không kịp!" Tôn Sách gấp nói gấp.

"Tiểu tướng quân nói như vậy tuy có lý, nhưng mới rồi mọi người cũng nghe Tây Lương thiết kỵ uy lực, nếu là quân địch lấy Tôn Thái Thủ làm mồi nhử, phục kích quân ta, lại nên làm thế nào cho phải? Minh chủ còn cần thận trọng!" Nói chuyện chính là Viên Thuật, kia ngôn ngược lại có phần hợp binh pháp, Tôn Kiên thủ hạ sĩ tốt chiến lực các lộ chur hầu đều có biết một ít, có thể nghe Trình Phổ kể rõ quân địch kỵ binh uy lực, không khỏi cảm thấy ước chừng, nghe Viên Thuật vừa ra ngôn, cũng có không ít người mở miệng cùng chi, để cho Viên Thiệu càng nhiều càng tốt.

"Tôn Thái Thủ một lòng vì nước, chúng ta phân thuộc đồng minh, an không hề cứu chi lý? Có thể Công Lộ và các vị nói cũng là có lý, tất yếu tìm một thỏa đáng kể sách. . . ." Viên Thiệu cũng ở trầm ngâm, nếu là thấy chết mà không cứu được hẳn minh chủ chắc chắn mất đại mất; có thể phải ai tiến đến? Hiện tại chúng chur hầu đều có chút sợ địch thái độ, vạn nhất cứu không ra Tôn Kiên lại đáp cùng một đội ngũ tiến vào chẳng phải càng thêm thất sách? Hẳn trong khoảng thời gian ngắn không khỏi cũng có chút thôi lưỡn nan lên.

Hắn nơi này một do dự, bên kia thế nhưng là gấp xấu Tôn Sách, hẳn biết rõ tình hình chiến tranh chi gian nguy, nơi đây viện quân nếu là lại kéo dài, phụ thân hơn phân nửa khó bảo toàn, trong lúc nhất thời trong lòng nóng như lửa đốt.

"Minh chủ, phụ thân bộ đội sở thuộc đã là ăn bữa hôm lo bữa mai, thỉnh minh chủ nhanh chóng phái viện quân." Tôn Sách xông về phía trước tiến đến quỳ rạp xuống Viên Thiệu trước mặt, lấy đầu đập đất, đúng là nét mặt máu tươi.

"Tiểu tướng quân không cần thiết như thế, Văn Thai gặp nạn, ta tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn! Đề phòng quân địch phục kích, ta có ý mệnh một tướng kỵ binh nhẹ mà đi, chỉ cầu tiếp ứng xuất Tôn Thái Thủ là được, mà đại quân ta gia tốc hướng Tị Thủy Quan lái vào, lấy phận địch tâm? Không biết vị nào có thể đảm nhận nhiệm vụ này!" Viên Thiệu cân nhắc thật lâu, lại thấy Tôn Sách như thế, trong lòng có so đo, Tôn Kiên đích thị là phải cứu,

Bằng không chính mình một mình chủ đem thể diện mất hết! Đương nhiên hẳn cũng cân nhắc Viên Thuật nói như vậy, kỵ binh nhẹ mà đi, một kích không trúng thì chạy xa ngàn dặm, nguy hiểm muốn nhỏ rất nhiều, cho dù cứu không ra Tôn Kiên mình cũng tính toán tương tận đồng chí chi nghĩa, ngược lại là song toàn kẻ sách, trong miệng hẳn hỏi, ánh mắt lại là nhìn về phía Lưu Nghị, có thể cứu ra Tôn Kiên tất nhiên là đại thiện, đang ngồi mọi người bên trong e rằng chỉ có Lưu Lăng Sinh tiến đến mới có lớn nhất nắm chắc.

Lưu Nghị trông thấy Viên Thiệu ánh mắt, tất nhiên là biết tâm ý của hắn, ngày đó Viên Thiệu liền từng ý bảo hắn vượt lên đầu mũi nhọn chi mệnh, lại bị Tôn Kiên cướp đi; lần này nếu là không còn tương ứng e rằng hai người sợ phải có chút ngăn cách, lại nói sự tình như không thể làm lão tử quay đầu liền đi, Tôn Kiên tuy là anh hùng có thể cũng không đáng phải ta đi liều mạng, chờ một lát thấy chúng chur hầu không người chờ lệnh, Lưu Nghị tiến lên một bước, cất cao giọng nói:

"Tôn Thái Thủ anh hùng, cùng bọn ta có đồng chí chi nghĩa, há có thể vớt vớt, Lăng Sinh bất tài, nguyện vì minh chủ phân ưu, dẫn Binh đi đến giải cứu Tôn Tướng quân!" Lưu Nghị ý tứ rất rõ ràng, ta thế nhưng là vì người Viên Thiệu phân ưu, người về sau khác có chuyện gì đều trông cậy vào ta.

"Hảo, Lăng Sinh quả nhiên anh hùng, lần đi tất có thể cứu ra Tôn Tướng quân!" Thấy Lưu Nghị rốt cục tới tiến lên chờ lệnh, Viên Thiệu mừng rỡ trong lòng, cao giọng tán dương, các lộ chur hầu cũng là nhao nhao mở miệng, nói Lưu Nghị anh hùng, còn nói nghĩa khí sâu nặng, dù sao này khích lệ tiếng người không tổn cái gì tiền vốn, đối với cái này Lưu Nghị biểu hiện ra khiêm cung hữu lễ, nhưng trong lòng đám đông lần lượt khinh bỉ một phen.

"Tiểu chất đa tạ Lưu thúc phụ hậu ý." Tôn Sách đi đến Lưu Nghị trước mặt quỳ xuống, về mặt thành khẩn vẻ, vốn năm nào ít khí thịnh, đối với người này vô dùng danh tiếng cũng lo dềnh, nhưng hôm nay trong trường được nghe Tây Lương thiết kỵ chiến lực về sau đều có sợ hãi ý tứ, thiên là Lưu Nghị xúc động, trong nội tâm lòng cảm kích xuất phát từ thành tâm thành ý, này âm thanh thúc phụ hô phải lại là chân tình ý cắt.

"Phần bên trong sự tình, không dám đương tạ, Bá Phù thiếu niên anh hùng, tại vạn trong quân con ngựa giết ra, đều thấy vĩnh viễn liệt! Không nói cùng bảo chi nghĩa, ta cùng với Tôn Tướng quân mới quen đã thân, há có thể ngồi nhìn? Bất quá Bá Phù còn phải lại đương vất vả, này cứu binh như lửa, Bá Phù còn muốn vì ta quân người dẫn đường! Có thể chịu đựng được?" Nếu như cũng phải đi, Lưu Nghị tự nhiên muốn bảo sự tình làm được càng xinh đẹp một ít.

"Thúc phụ yên tâm, tiểu chất chịu đựng được, không biết thúc phụ khi nào khởi hành!" Tôn Sách vội vàng nói.

"Lập tức khởi hành, minh chủ, lần này ta chỉ lĩnh bộ đội sở thuộc Thiết Kỵ doanh trước đi cứu viện, vì sách vạn toàn, còn thỉnh minh chủ an bài cùng một đội ngũ vì ta ứng, Nghị cùng Bá Phủ đi trước." Trả lời Tôn Sách, Lưu Nghị đối với Viên Thiệu lời nói, cứu người về cứu người, cũng đừng đem mình góp đi vào, Thiết Kỵ doanh là lão tử ưa thích trong lòng ta thế nhưng là tổn thương không nổi, này đường lui cũng phải sớm an bài tốt.

"Lăng Sinh yên tâm tiến đến chính là, Thiệu tự sẽ an bài!" Viên Thiệu xúc động đạo

Việc đã đến nước này, Lưu Nghị không cần phải nhiều lời nữa, bái biệt mọi người liền khoản chi mà đi, hồi doanh cùng Hi Chí Tài nói qua việc này liền điểm lên Thiết Kỵ doanh ba ngàn tướng sĩ, để cho Tôn Sách dẫn đường, chạy như bay! Đương nhiên cũng nói rõ Hi Chí Tài thúc giục Viên Thiệu phát binh làm hậu ứng, như nếu không, liền để cho Cam Ninh suất quân đến đây, đại chiến sắp tới hết thảy đều muốn không rõ chi tiết, Hi Chí Tài tự nhiên đáp ứng.

Mọi người ra rồi thúc ngựa, một đường chạy vội, trên đường không có chút nào trì hoãn! Một ngày giữa liền đã đến Tôn Kiên bị vây không xa chỗ, lúc này lại thấy phía trước bụi đất tung bay, hình như có đại đội nhân mã ra, nguyên lai Tôn Kiên trên chân núi bị đoạn thủy nói, viện quân lại chậm chạp không chi, thay vì ngồi chờ chết không bằng liều chết đánh một trận, liền suất lĩnh sĩ tốt chủ động phá vòng vây, trên cao nhìn xuống lại là sự tình lên đột nhiên cuối cùng bị hấn xung phong liều chết xuất ra! Phàn Trù đầu chịu bỏ, thúc dục thiết kỵ mau chóng đuổi hạ xuống.

"Trọng kỵ doanh tất cả đều là theo ta lần trước thảo sơn tạm nghỉ, Từ Long, người dẫn theo kỵ binh nhẹ doanh tiến đến tiếp ứng Tôn Thái Thủ, nhớ lấy trận chiến này chỉ có thể du kích, không thể liều mạng! Tiếp ứng về sau liền dẫn Tôn Tướng quân bởi vậy dưới núi triệt thoái phía sau, đến lúc đó ta trên cao nhìn xuống xung phong liều chết một hồi tất có thể làm cho quân địch đại loạn, người lại quay đầu lại đánh tới, như có thể đẩy lùi quân địch quân ta có thể an rút lui!" Lưu Nghị cùng lập tức lớn tiếng nói, trọng kỵ doanh nghe lệnh mà động, nhao nhao đánh ngựa lên núi, Triệu Vân thì lĩnh mệnh về sau liền tì lệ kỵ binh nhẹ doanh đi đến tiếp ứng.

Tôn Sách vừa mới bắt đầu nghe thấy Lưu Nghị phải ở này thảo sơn tạm nghỉ, khó hiểu ý nghĩa trong lòng khẩn trương, có thể Lưu Nghị sau đó liền tiếp an bài để cho hấn yên lòng, gặp lại Lưu Nghị dưới trướng sĩ tốt lâm chiến thời điểm mỗi cái trầm ổn có tổ, mà lại mặt mang vẻ kích động, không khỏi âm thầm tán phục. Lưu Lăng Sinh thiện chiến danh tiếng quả nhiên không uổng, một lát ở trong chiến trường tình thế đã nhưng cùng ngược, sở làm an bài cũng là mười phần thoả đáng! Quả nhiên anh hùng phải, xem ra chính mình chỉ ở Trường Sa, không biết thiên hạ hào kiệt, sau này đương muốn lúc nào cũng tự xét lại! Phải, nên biết bọn họ cũng là khoái mã chạy như điên đến tận đây, trọng kỵ doanh gánh nặng vốn là trầm trọng, nếu là trực tiếp nghênh tiếp chiến lực tất sẽ có chiết khấu, cổ Lưu Nghị mới có thể làm này an bài.

Bình địa chạy trốn, Tôn Kiên bộ tốt rất nhanh liền bị Tây Lương thiết kỵ bắt kịp, trong lúc nhất thời bị giết trận hình tan rã, Tôn Kiên không khỏi ngửa mặt thở dài, chính mình nhiều năm tâm huyết chẳng lẽ liền muốn hủy ở nơi đây? Liền vào lúc này bỗng nhiên phía trước một đội kỵ binh nhẹ chạy vội tới, cầm đầu tái đi (trắng) chạy ngân giáp chi tướng lĩnh hai mươi cưỡi xung phong liều chết trận địa địch, trường thương cuốn xuất bông bông nhiều, hàn quang liên tục, giống như tuyết rơi bay tán loạn! Kỵ binh địch nhao nhao xuống ngựa, lại không người có thể đương hợp lại! Thật sự là dũng không thể đương, Tôn Kiên được xưng Giang Đông Mạnh Hổ, tất nhiên là võ nghệ cao cường, có thể cùng trước mặt này đem gan đua, lại là cảm thấy không bằng

Mà những cái kia kỵ binh nhẹ lại cũng không tiến lên, mỗi người giương cung lắp tên, một chùm mũi tên đuôi lông vũ liền vậy hướng quân địch, truy binh rồi đột nhiên bị tập kích, trận hình không khỏi có chút hỗn loạn, mà Tôn Kiên thủ hạ sĩ tốt thấy viện quân đến đây, mỗi cái tinh thần đại chấn, ra sức xung phong liều chết, lại bị bọn họ nổi bật.

"Tôn Tướng quân mà lại lui, tiểu tướng phụng Lưu Tướng Quân chi mệnh đến đây tiếp viện, truy binh ta tự nhiên chi!" Bạch Long sáng ngấn thương từ quân địch phó tướng trước ngực thu hồi, Triệu Vân đối với Tôn Kiên cất cao giọng nói.

"Đa tạ Tướng quân cứu giúp." Tôn Kiên biết tình huống khẩn cấp, không phải nói chuyện thời điểm, lập tức dẫn dắt bộ đội sở thuộc sĩ tốt thoái lui, mà lúc này Phàn Trù đại quân đã giết lên, Tây Lương thiết kỵ nghiêm chỉnh huấn luyện, cũng từ vừa mới bắt đầu trong hỗn loạn khôi phục lại, tại Phàn Trù dưới sự dẫn dắt lại giết hướng Triệu Vân kỵ binh nhẹ!

"Đại ca nói như vậy không uổng, lão tặc dưới tay lại là Bình tinh đem dũng." Triệu Vân thấy vậy tình thế cũng thầm khen đối phương phải, hấn ẩn Lưu Nghị chi mệnh một lòng chỉ là du kích, kỵ binh nhẹ nhiều lấy cung tiễn tri địch, trận hình linh động, cỡi ngựa kỹ thuật tinh xảo, càng đem Tây Lương thiết kỵ một mực ngăn chặn, khó làm tiến thêm.

"Đây là đầu đạo nhân mã? Lại hội Di tộc cỡi ngựa bắn cung chi thuật? Này đội kỵ binh tựa như trời sinh đối với chính mình thiết kỵ có khắc chế hiệu quả!" Phàn Trù cũng là kinh nghiệm sa trường, nhìn ra kỵ binh nhẹ lợi hại, không thoát đối phương cuối cùng ít người, hấn điều tới thuần bài thủ vì trước đội, chậm rãi đề lên, thiết kỵ thì theo cùng phía sau, kể từ đó là được khắc chế đối phương du kích chi thuật, vững bước tiến lên!

"Địch tướng ngược lại là lợi hại, lần trận cực nhanh! Bắt quá ta mục đích đã đạt, không với người kéo dài." Lúc này Tôn Kiên đội ngũ đã chạy ra một đoạn, Triệu Vân không do dự nữa, cử binh liền lui! Phàn Trù trong nội tâm đắc ý, suất quân điên cuồng đuổi theo không chi, đã đi tới đất dưới núi.

Tất cả tình hình Lưu Nghị trên chân núi đã thấy rõ ràng, Tây Lương thiết kỵ quả nhiên hung hãn, địch tướng cũng không phải hạng người vô năng, thấy quân địch đi đến phụ cận, hấn lập tức trở mình lên ngựa.

"Các huynh đệ, cái này chính là lão tặc uy chấn thiên hạ Tây Lương thiết kỵ, quả nhiên hùng tráng bất phàm, bất quá hôm nay ta Lưu lang sống liền muốn để bọn họ biết ai mới là đệ nhất thiên hạ kỵ quân! Theo ta giết xuống núi, chém địch lập công." Lưu Nghị nói xong xung trận ngựa lên trước liền giết xuống núi, trọng kỵ doanh sĩ tốt đã sớm không đợi được nhìn, lại nghe Lưu Nghị nói hùng tráng, mỗi cái anh dũng tranh tiên, cùng kêu lên phát hô hướng quân địch đánh tới!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Con ngựa tung hoành

Đồng Trác dưới trướng Đại Tướng Phàn Trù có cực cao thống quân chi năng, tuy là lọt vào Triệu Vân kỵ binh nhẹ cỡi ngựa bắn cung tập kích lại là không loạn chút nào, kịp thời làm ra ứng đối, hấn lấy bộ quân làm đầu, khắc chế Triệu Vân kỵ binh nhẹ du kích kẻ sách, thấy địch nhân lui bước, không khỏi trong nội tâm đắc ý, tung Bình liên truy đuổi, mắt thấy cách địch nhân hậu đội càng ngày càng gần, âm thầm vui mừng. Có thể thực hiện đến đất dưới núi lại nghe trên núi tiếng kêu nổi lên bốn phía, vội vã ngừng đầu nhìn tới, chỉ thấy một đội áo giáp màu đen thiết kỵ tự trên núi trùng kích hạ xuống, này đối với kỵ binh mỗi cái thân hình cường tráng, cỡi ngựa kỹ thuật tinh xảo, càng làm cho người ánh mắt chính là dưới thân chiến mã cũng mặc giáp trụ lấy Thiết Giáp, hấn vẫn chưa bao giờ thấy qua.

Cầm đầu chi tướng kim nón trụ Kim Giáp, áo khoác huyết hồng chiến bào, trong tay một bả tinh thiết đại kích, uy phong凛凛, sau lưng một mặt đại kỳ dẫn Phong pháp phối, phía trên lấy kim tuyến thêu lên một cái rất sống động đầu sóng cũng kể chuyện "An Bắc Tướng Quân Lưu", kia đại kỳ thượng vết máu loang lổ, lại vẫn có vài chỗ một chút tổn hại, cũng không khỏi âm thầm lấy làm kỳ!

Mặc dù lại là bỗng nhiên bị tập kích, có thể Phàn Trù kinh nghiệm chiến trận, không có nửa điểm bối rối, thứ nhất hấn thấy tới địch tuy là khí thế kinh người, nhưng dù sao nhân số quá ít; thứ hai chính mình sở lĩnh chi thiết kỵ tung hoành vô địch, cũng cho hấn rất lớn lòng tin. Liên tiếp chỉ lệnh khoanh khắc truyền đạt, quân địch chính là đánh thọc sườn, kỵ quân nhao nhao lui về phía sau, lộ ra sườn bãi thủ, Phàn Trù ý muốn trước tiêu quân địch khí thế lại hợp mà kích chi.

Hấn phản ứng không thể nói không khoái, bố trí cũng là hợp lý, bất quá hai quân vừa tiếp xúc, Phàn Trù liền biết mình sai, nghiêm trọng đánh giá thấp này đội kỵ quân chiến lực! Lưu Nghị xung trận ngựa lên trước sát nhập trận địa địch, Huyết Long kích lượn vòng phía dưới chính là huyết nhục văng tung tóe, mà sau lưng thiết kỵ trùng kích hạ xuống, những cái kia Đồng Quân bộ tốt trận thế cũng bị đụng thất linh bát lạc, lại càng là tiếng kêu thảm thiết một mảnh, mấy ngàn bộ quân chặn đánh lại không thể trì hoãn Lưu Nghị nửa khắc thời gian đã bị triệt để đục lỗ! Mà Lưu Nghị bộ đội sở thuộc cũng không triệu tập xông lên, chỉ là tại bộ quân trong trận nhiều lần trùng kích, thu gặt lấy Đồng Quân sĩ tốt sinh mệnh.

Phàn Trù nghĩ làm tiếp phản ứng cũng đã mất tiên cơ, hấn điều động thiết kỵ xông lên thời điểm phía trước toàn bộ đều chạy trốn mà quay về chính mình bộ tốt, không thể không chậm dần tốc độ; hết lần này tới lần khác Lưu Nghị muốn chính là thời cơ, trọng kỵ theo bộ tốt bại lui dòng người xung phong liều chết mà đến! Kỵ binh giữa giao đấu, ngựa lực xung kích rất trọng yếu, Lưu Nghị xem xét thời thế phía dưới lợi dụng Phàn Trù một chút sai lầm liền tạo thành đối với chính mình cực kỳ hữu lực chiến cuộc! Một phương là hiệp thế mà đến, một phương lại là vì chính mình người sở ngăn cản chỗ cũ không động, tiếp quả là có thể nghĩ, Tây Lương thiết kỵ tuy là tinh nhuệ có thể mất đi lực xung kích kỵ binh lợi khí, lại tăng thêm Lưu Nghị thiết kỵ vốn cũng không lại bọn họ, bị giết là vô cùng thảm.

"An Bắc Tướng Quân Lưu? Kim Lang đầu? Người này chính là cái kia Yên quận Lưu Nghị! Quả nhiên lợi hại!" Thấy Lưu Nghị chỉ huy kỵ binh dễ sai khiến, như thế thời gian ngắn liền có thể bởi vì tình tạo thế, lấy được cực kỳ có lợi cục diện, Phàn Trù trong nội tâm hoảng hốt, lúc này Tây Lương thiết kỵ tuy là lần cùng đối phương lại bởi vì trận hình hỗn loạn, tự ôm nhau nhét, nhân số ưu thế phát huy không ra. Mà kia Lưu Lăng Sinh huy vũ Huyết Long kích giống như hồ vào bầy dê, thủ hạ càng không một hợp chi tướng, bị hấn đại kích chống cự thượng chính là nhẹ thì chân cụt tay đứt, nặng thì tính khó giữ được tánh mạng, Tây Lương sĩ tốt tuy là bu hấn cũng khó thấy vậy Sát Thân nhân vật bình thường, cộng thêm Lưu Nghị sau lưng sĩ tốt mỗi người đều dũng không sợ chết, trong lúc nhất thời lại không người dám ngăn cản! Phàn Trù cũng biết lúc này lại không ngăn cản Lưu Nghị nhất định sẽ quân tâm tan rã, bả quyết định chắc chắn, thúc ngựa đình thương liền tiến lên đón chào! Tại Đồng Trác dưới trướng, hấn võ nghệ cũng vẹn vẹn tại Hoa Hùng, rất là dũng mãnh, nhưng lúc này cũng bị Lưu Nghị thần uy sở nhiếp, kêu bốn thành viên phó tướng giống như trên, không dám đơn chiến.

"Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh lúc này, ai dám ngăn cản ta!" Lưu Nghị dồn khí đan điền, trước mặt chính là hét lớn một tiếng, đại kích giống như cuồng như gió cuốn từ trước đến nay đem! Lúc này hấn mặc dù chiếm thật lớn thượng phong nhưng trong lòng lại là gương sáng đồng dạng, chính mình là chiếm tập kích và chiến lược thoả đáng tiện nghi, cộng thêm thiết kỵ sơ kỳ thể hiện thái độ cùng quân địch sai lầm mới có thể có chiến quả này, Tây Lương thiết kỵ cùng bộ tốt tuy bị chính mình hướng trận hình tan rã, thương vong không nhỏ thế nhưng trình độ nhất định thượng tri hoãn chính mình thiết kỵ xung lực lượng, một khi bị bọn họ kéo dài được một hồi, tinh thể liền có cuốn khả năng, Thiết Kỵ doanh đội ngũ trọng giáp, dùng cho hướng trận tất nhiên là uy phong bát diện, chỉ khi nào quá mức đánh lâu thể lực khó có thể chèo chống, lúc này trong lòng của hấn đã có lập kế hoạch.

Nhìn xem đứng ngay vào mặt mà đến đại kích mang theo vô song bá khí, Phàn Trù không dám cứng rắn kháng, nghiêng người một tránh! Nhưng chỉ có như vậy một trốn tránh,

Bên người hai thành viên phó tướng đều là hét thảm một tiếng, bị Lưu Nghị đâm cùng dưới ngựa, nguyên lai cuốn hướng chính mình một kích đúng là hư chiêu!

"Lưu Nghị không một người có thể địch, theo ta lên!" Phàn Trù đã biết tới đem không riêng võ nghệ kinh người, tâm tư cũng là cực kỳ rậm rạp, hiện tại tình thế, chính mình liều chết cũng phải ngăn trở địch quân lợi hại nhất mũi tên, tài năng nghĩ biện pháp đem thế cục thay đổi, bởi vậy không ngớt lời gọi

năm sáu thành viên phó tướng đến đây tương trợ, ý muốn lấy nhiều vì thắng! Há biết đối phương dường như không thêm đề ý chút nào, Huyết Long kích chiêu thức biến hóa, Liệt Sơn kích! Tinh cả Phàn Trù ở trong bảy người đều cảm giác chính mình thành Lư Nghị chủ công mục tiêu, đem hết toàn lực ngăn cản, thế nhưng là có sáu người đều ngăn cản cái không, Lư Nghị chân chính đại kích lúc này đang từ một tướng chớp trước đâm vào phía sau lưng truyền ra, kia đem trong miệng máu tươi điên cuồng phun, bị ném Lạc Trần Ai chỉ còn lại run rẩy, Lư Nghị Huyết Long sáu đánh ra tay, lại là không tiếc thể lực điên cuồng tấn công, mới có thể giống như chiến quả này.

"Không thể ôn thủ, hợp lực công chi!" Phàn Trù coi như thật tỉnh mất, biết tiếp tục như vậy chính mình khá tốt, còn lại phó tướng tất sẽ vì Lư Nghị khi thế sở nhiếp, hẳn triển khai trường thương, hàn quang điểm một chút phía dưới cũng là toàn lực ứng phó! Cái khác mấy đem phải hẳn nhắc nhở cũng là lập tức chuyển thủ làm công, bọn họ cũng bị Lư Nghị kích thích thiên tính bên trong dừng mảnh gan dạ, liều lên mệnh.

Phàn Trù phương pháp ngược lại là cao minh, Lư Nghị lại giết hai tướng về sau chiến cuộc đã dần dần gần như cân đối, Tây Lương thiết kỵ tại trả giá trầm trọng giá lớn về sau cũng ngăn cản cường điệu cười tròng kích! Vẫn một đội Phàn Trù vui mừng, một tiếng thanh rít gào tự Lư Nghị trong miệng, Huyết Long kích tự bên hông hẳn xoay tròn, mang ra một đạo hoàn mỹ đường cung quét về phía chư tướng! Liên tiếp kim loại cắt nhau thanh âm vang lên, Phàn Trù chỉ cảm giác hai tay một hồi bủn rủn chết lặng, cả người lẫn ngựa lui về phía sau vài bước, cái khác chư tướng hiểu được binh khí rời tay, hiểu được bay khỏi lập tức, đều là nhao nhao lui về phía sau, có thể thấy Lư Nghị này một kích chi uy! Chính là Hãm Địa kích!

Đương nhiên Lư Nghị bị mọi người hợp lực ngăn chặn cũng đẩy lui vài bước, thế nhưng là hẳn cũng không làm mấy may dừng lại, tại hai quân giao tiếp chỗ một hồi đại sát, Tây Lương thiết kỵ vừa mới ổn định đầu trận tuyến lại là có phần lui về phía sau, Lư Nghị lúc này đại kích chỉ xéo phía chân trời, trong miệng cao giọng tiếng kêu giết, Phàn Trù không khỏi trong lòng căng thẳng, cùng thủ hạ thiết kỵ đều là trận địa sẵn sàng đón quân địch, sau đó bọn họ liền trông thấy chân kinh một màn.

Lư Nghị đại phủ chi xéo đồng thời, phía sau hẳn trọng kỵ doanh tướng sĩ lại chính tề hoàn thành chuyển hướng, không một người có chỗ va chạm, sau đó liền chính tề thối lui, chỉ có Lư Nghị một người đề xuống! Tại hẳn băng lãnh ánh mắt bắn phá, Tây Lương chư tướng lại không một người tiến lên. Phàn Trù lâu lĩnh kỵ quân, thật sâu biết vừa rồi kia ngăn ngừa một cái chuyển hướng có nhiều khó khăn? Đó cũng không phải là một người một con, mà là ngàn người ngàn cười, này chi kỵ quân tháo vát trình độ chỉ có thể dùng đáng sợ để hình dung! Lòng hẳn đầu rung động phía dưới trọng kỵ doanh đã chạy khai mở một đoạn khoảng cách, Lư Nghị cũng là thúc ngựa liền đi.

"Truy đuổi!" Từ trong rung động tỉnh táo lại, Phàn Trù cũng biết vì cái gì Lư Nghị muốn như thế, đối phương sĩ tốt thể lực đã tiêu hao thật lớn, không chịu nổi tái chiến, như không còn rút lui thế cục muốn cuốn! Hẳn bội phục Lư Nghị nắm bắt thời cơ đồng thời, cũng không cam chịu tâm cứ như vậy để cho này đối với thu hoạch chính mình vô số huynh đệ kỵ quân thông dong rút đi!

Thế nhưng là trước mặt mà đến lại là hai bồng mồi tên đuôi lông vũ, vừa rồi kia linh động kỵ binh nhẹ lúc này lại trên đỉnh, này hai mũi kỵ quân tiến vừa lui giữa phối hợp không chê vào đâu được! Phàn Trù trong nội tâm biết hôm nay chỉ có thể đến vậy, chính mình dùng để khắc chế đối phương kỵ binh nhẹ bộ quân đã bị Lư Nghị giết quân lính tan rã, nếu là liều lĩnh truy sát đi lên chắc chắn thương vong thảm trọng, bất đắc dĩ phía dưới hẳn chỉ có thể dừng lại truy kích bước chân, đối phương cũng là không làm dây dưa, chậm rãi trở ra.

"Lư Nghị Lư Lăng Sinh, không nghĩ tới liên quân trong trận lại có như thế chiến tướng, xem hẳn võ nghệ chính là Hoa Đô Độc sợ cũng không kia địch, chỉ có Ôn Hầu Lữ Bố mới có thể địch chi." Phàn Trù nhìn xem đầy đất đối phương sĩ tốt thi thể, vừa rồi hết thấy tựa như ác mộng đồng dạng, mà hẳn cùng với thủ hạ sĩ tốt cũng thật sâu ghi nhớ mang đến cho hẳn ác mộng nam nhân danh tự.

"Đa tạ Lư Tướng Quân cứu giúp chi ân, nghe qua tướng quân vũ dũng danh tiếng, hôm nay thấy tướng quân chém giết, mặc dù cỏ danh tướng cũng không thể so với, Kiên sâu phục chi!" Vừa rồi Lư Nghị suất quân chém giết một màn Tôn Kiên là thu hết vào mắt, người này võ nghệ chí cao, phản ứng cực nhanh, sĩ tốt chí tình đều là đương thời cực hạn nhất lưu, trong nội tâm cực kỳ bội phục, lại bởi vì Lư Nghị cứu tánh mạng mình, thấy hẳn đến đây tiến lên quý gồi! Tôn Sách cũng là theo sát kỳ phụ, về mặt kính nể về, lúc này hẳn mới biết được chứng trong dân cư hổ lang chi dũng chẳng những không có nâng lên Lư Nghị, ngược lại cần bản không thể hình dung hẳn anh dũng.

"Tướng quân không cần như thế, Nghị cùng tướng quân phân thuộc cùng bào, thuộc bốn phận sự tình tại, Tôn Tướng quân nhanh Ra!" Thấy Tôn Kiên như thế, Lư Nghị vội vàng xuống ngựa đối với đỡ, trong lúc lơ đãng đứng là vậy Tôn Kiên một đầu mồ hôi nước! Vừa rồi chiến cuộc Lư Nghị có thể nói là dốc toàn lực, nhìn mặt ngoài giống như nhẹ nhõm, có thể chính giữa hơi có một khâu đoạn sai lầm cũng không này hiệu quả, cho tới bây giờ Lư Nghị hai tay vẫn còn ở bờ vì kiệt lực mà run rẩy, thiếu chút nữa bởi vậy đều đỡ không nổi trên mặt đất Tôn Kiên!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Nhị Hồ tranh công

Tôn Kiên bị Lư Nghị nâng dậy thời điểm cũng thấy hẳn hai tay hơi hơi phát run, lại bị xối một đầu mồ hôi nước, trong lòng biết Lư Nghị hao tổn lực cực cự, nghĩ đến vừa rồi chiến cuộc, trong nội tâm lại càng là khâm phục! Lại thấy Lư Nghị đội hẳn khiêm cung hữu lễ, không thấy chút nào kiêu sác,

đối với này Yên quận quận trưởng cũng là đại sống hảo cảm.

"Kiên suy nghĩ khinh địch, đến có hôm nay bại trận, uổng đưa thủ hạ binh sĩ tánh mạng, thật sự hổ thẹn! Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, tướng quân cứu giúp tình cảnh, Kiên tất sâu minh ngũ tạng!" Tôn Kiên thấy dưới tay mình 1,5 vạn Giang Đông binh sĩ nhưng bây giờ đã bắt mất tám ngàn số lượng, trong nội tâm không khỏi thống khổ.

"Thắng bại là chuyện thường binh gia, xưa nay anh hùng ai cũng nhiều gặp tai kiếp khó, quý sao biết được mà sửa chi! Ta huynh lấy gì tinh thần sa sút? Hôm nay đánh một trận Nghị bất quá may mắn đắc thắng, Tây Lương sĩ tốt xác thực dũng mãnh, lĩnh quân chi tướng cũng không phải hạng người vô năng, quả thật khinh địch đấy! Ta nghe trình báo úy lời nói Tôn Thái Thủ là bị kia Hoa Hùng phục kích, vì sao không thấy người này?" Lưu Nghị đầu tiên là mở miệng khuyên, sau đó hỏi.

"Tướng quân nói cực kỳ, hôm nay bại trận nhớ kỹ chính là, ha ha, tạ ơn tướng quân đề điểm! Kia Hoa Hùng đem qua liên dẫn Binh mà đi, bằng không tại hạ cũng sẽ không phá vòng vây; người này có phần phải dùng Binh ảo diệu, Tây Lương thiết kỵ giỏi về môn tập, chẳng lẽ. . . ." Tôn Kiên mỉm cười, phục lại chuyển thành trầm ngâm.

"Địch thị là như thế, nghĩ đến ta huynh sở liệu không chênh lệch, này Hoa Hùng cũng coi như dũng mưu gồm nhiều mặt, dũng khí hơn người, ta Lưu Lăng Sinh cũng muốn hỏi hần một hỏi, nơi này không phải là nơi ở lâu, chúng ta thích hợp tốc tốc về doanh!" Lưu Nghị nghe vậy lại đối với Hoa Hùng tới hứng thú, người này không giống trên sách nói chỉ là một dũng chi phu, ngược lại tựa như cái vừa mới, nếu như thế như bị lão quan chém chẳng phải đáng tiếc? Nói không chừng có thể thu cho mình dùng.

"Ta xem kia Hoa Hùng cũng tuyệt không phải tướng quân địch thủ, tướng quân vội vàng trở về chỉ sợ là muốn xây dựng công lao a, nếu như thế, Tôn mỗ cũng không thể liên lụy tướng quân!" Thấy Lưu Nghị cùng hần nói chuyện thái độ một mực rất hòa thuận, Tôn Kiên tâm tình cũng thoáng qua nhẹ nhõm hạ xuống.

"Ha ha, tiểu đệ tâm tư lại là không thể gạt được Văn Thai huynh, huynh về sau xưng hô ta tự là được, Thái Thủ tướng quân nghe xa lạ!" Tôn Kiên làm người hào sảng, cho Lưu Nghị ấn tượng rất tốt, dù sao tạm thời cũng sẽ không có cái gì xung đột, chẳng hảo hảo kết giao một phen.

"Tôn mỗ sớm có ý đó, Lăng Sinh vừa nói như vậy giải đúng chỗ ngựa!" Tôn Kiên cười nói, này Lưu Nghị anh hùng phải, lại cứu mình và thủ hạ binh sĩ, phải nên thân cận.

"Văn Thai huynh kiểm lại một chút sĩ tốt a, bị thương nặng ta để cho các huynh đệ trước tiên đem ngựa nhường lại, đưa bọn họ lần đại doanh cứu chữa!" Lưu Nghị chính mình chính là làm như vậy phải, trước kia quân ngựa không bao lâu sau hần tọa kỵ không ít cho thương binh cưỡi qua, bởi vậy cũng đúng Tôn Kiên dưới tướng sĩ tốt rất là quan tâm.

"Lăng Sinh nghĩ đến chu đáo, ta đi liền lập tức, này lại muốn thay các huynh đệ cực kỳ tạ ơn Lăng Sinh." Nhắc đến chính mình sĩ tốt, Tôn Kiên không khỏi sắc mặt buồn bã, bắt quả lập tức liền tỉnh lại.

Tu chỉnh kiểm kê ước chừng có nửa canh giờ, Lưu Nghị liền để cho Lữ vân mang lên bộ phận kỵ binh nhẹ doanh tướng sĩ bảo hộ bị thương nặng sĩ tốt đi trước lần đại doanh, Tôn Kiên suất lĩnh Giang Đông đệ tử phía trước, chính mình thì mang theo bộ phận kỵ binh nhẹ doanh sĩ tốt cùng trọng kỵ doanh cùng nhau đề xuống, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Một chuyến này ngược lại là không còn hiểm trở, Phàn Trù biết bằng trên tay mình sĩ tốt đuổi theo cũng vô dụng, liền dẫn binh về trước Tị Thủy Quan! Không nói hần cùng với Lưu Nghị, kia Hoa Hùng tách ra về sau nhanh chóng nhanh chóng, đã đi tới liên quân đại trại lúc trước, thấy liên quân đã an toàn doanh trại, liền cùng trại trước khiêu chiến!

Viên Thiệu nghe nói Hoa Hùng tới đây trong nội tâm cả kinh, người này không phải là tại Bắc Khúc cốc vây khốn Tôn Kiên sao? Như thế nào bỗng nhiên đi ra nơi đây? Đây là chư hầu liên quân cùng Đồng Quân lần đầu chính diện tiếp xúc, hần không dám lãnh đạm, triệu tập các lộ chư hầu đi đến lều lớn, đều ngôn Hoa Hùng trước tới khiêu chiến sự tình!

"Nghe thấy báo, kia Hoa Hùng thủ hạ bất quá hơn vạn kỵ binh, hiện giờ khiêu chiến chính là nghĩ trước áp chế quân ta nhược khí, há có thể dễ cho hần thực hiện được? Hần đã khiêu chiến không biết vị nào tướng quân dám cùng nhất chiến? Bại chi tiện là một cái công lớn!" Viên Thiệu ngắm nhìn bốn phía, cao giọng kêu lên.

Hoa Hùng có bao nhiêu lợi hại chư hầu tạm thời không biết, có thể dũng như Tôn Kiên cũng thua ở trên tay hần, trong nội tâm đều muốn suy nghĩ một chút, nhất thời không người lên tiếng. Tào Tháo sau lưng Hạ Hầu Đôn tính như liệt hỏa, thấy thế liền thượng ra khỏi hàng lại bị Tào Tháo nhẹ nhàng kéo lấy, hần tại Lạc Dương ngược lại là gặp qua Hoa Hùng vũ dũng, không tại nguyên để cho, hay là trước để cho người khác xuất chiến thì tốt hơn, ít nhất hao tổn một chút Hoa Hùng khí lực!

"Minh chủ,

Tiểu tướng nguyên hướng chém giết Hoa Hùng!" Mọi người nghe vậy gấp nhìn tới, chính là Viên Thuật dưới trướng kiêu tướng Du Thiệp, người này cũng là rất có dũng danh, chư hầu nhóm thấy là hần cũng hơi hơi yên tâm. Thấy các lộ chư hầu đều không ra, Viên Thuật thế nào cũng phải cho người trong nhà chống đỡ kết cục mặt.

"Hảo, Du Tướng quân anh dũng, tất có thể kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu!" Viên Thiệu đại hi đạo

Kia Du Thiệp đỉnh nón trụ quan giáp, trên háng chiến mã liền xuất cửa trại mà đi, mọi người chỉ nghe bên ngoài một hồi tiếng kêu đại tác, bắt quả một lát, lại là mình quân thám mã chạy vào.

"Báo, mình chủ, Du Tướng quân cùng Hoa Hùng chiến không ba hiệp liền vì chỗ chém!"

"Tê. . ." Viên Thiệu không khỏi ngược lại rút một luồng lương khí, mặt lộ vẻ vẻ sầu lo.

"Mình chủ, này Hoa Hùng chém ta hào hữu, đợi Kỳ mỗ tiến đến báo thù!" Không chờ hắn nói chuyện, lại có một tướng tinh chiến, chính là Kỳ Linh, hắn cùng với Du Thiệp giao hảo, tự nhiên đi đến. Có thể một lát nữa Kỳ Linh liền nón trụ lệch ra giáp nghiêng, nửa người máu đen đi vào trong trường, vừa nhìn chính là chiến bại.

"Mình chủ, kia Hoa Hùng võ nghệ cao cường, tiểu tướng không địch lại!" Kỳ Linh vẻ mặt vẻ xấu hổ

"Không nghĩ được kia Hoa Hùng như thế anh dũng? Còn có vị nào tướng quân nguyện hướng đánh một trận?" Phản phó bên cạnh đem Kỳ Linh đỡ hạ xuống trị thương, Viên Thiệu vừa cao âm thanh hỏi.

"Mình chủ chớ sợ, ta có thượng tướng Phan Phụng, có thể chém Hoa Hùng!" Nói chuyện chính là Kỳ Châu Thứ Sử Hàn Phúc, nhìn hắn lực lượng mười phần bộ dáng hiển nhiên đối với Phan Phụng lòng tin mười phần!

"Hào, liền thỉnh Phan Tướng quân xuất chiến!" Nhìn xem Phan Phụng uy vũ bộ dáng, Viên Thiệu cũng là tâm vui mừng.

Nhưng là hôm nay nhất định để cho hắn thất vọng, chỉ một lúc sau lại là thám mã báo lại, Phan Phụng cùng Hoa Hùng đại chiến hơn mười hiệp, lại bị Hoa Hùng chém ở dưới ngựa, kia Hoa Hùng lại càng là điều võ dương oai! Viên Thiệu lại lần nữa nhìn chung quanh mọi người, lúc này lại không người dám tạt ứng chiến, Viên Thiệu không khỏi cả giận nói:

"Chỉ tiếc ta thượng tướng Nhan Lương Văn Sứ không hề nơi này, nhưng có một người lúc này, thì sao kia Hoa Hùng!" Hắn lời ấy vừa là cho hả giận, thứ hai cũng có khích tướng ý tứ.

"Mặt tướng nguyện đi chém kia Hoa Hùng!" "Tiểu tướng nguyện đi chém kia Hoa Hùng!" Viên Thiệu lời còn chưa dứt, lập tức có hai thanh âm gần như đồng thời vang lên, tập trung nhìn vào, hai tướng đã đi tới dưới bậc, một người chiều cao tám thước có hơn, mày kiếm mắt sáng, lộ ra bu hãn chi khí; tên còn lại chiều cao cửu xích, năm tám lông mày, mắt phượng, dưới cằm hai xích râu dài; hai người đều là giọng nói hùng tráng, uy vũ bất phàm.

"Mấy đều chính là người phương nào dưới trướng, hãy xưng tên ra!" Viên Thiệu đại hi hỏi.

"Tại hạ Yến quận quận trưởng, An Bắc Tướng Quân dưới trướng Chiết Trùng Giáo Ủy Cam Ninh Cam Hưng Bá!" "Tại hạ An Hi huyện ủy xuống mã cung thủ, Quan Vũ Quan Vân Trường!" Hai người tại thanh thế thượng không chút nào để cho. Hi Chí Tài hôm nay thay thế Lưu Nghị đến đây nghe lệnh, Cam Ninh cùng Từ Hoảng hai người đi theo, thấy kia Hoa Hùng như thế kiêu ngạo, trong trướng không người dám chiến, lại bị Viên Thiệu sở kích, Cam Ninh rồi mới mở miệng: Quan Vũ cũng gần như như thế!

"Một cái chỉ là huyện ủy thủ hạ ngựa cung thủ, nếu để cho hắn xuất chiến, quân ta mặt ở đâu? Lưu Lăng Sinh dưới trướng xưa nay anh dũng thiện chiến, tự ứng đề cho Cam giáo ủy xuất chiến!" Viên Thuật lớn tiếng nói, hắn cũng không bả một cái Tiểu Tiểu An Hi huyện ủy Lưu Bị để vào mắt, cố hữu lời ấy.

Hắn này vừa nói, Lưu Bị tam huynh đệ đều đối với hắn trợn mắt nhìn, Viên Thuật lại là một bộ không thèm quan tâm bộ dáng! Cam Ninh trong nội tâm cũng không có bởi vì Viên Thuật mở miệng tương trợ đối với hắn có bao nhiêu hảo cảm, đã sớm nghe tướng quân nói qua này Quan Vũ có vạn phu không lo chi dũng, hiện tại trong trướng hắn chỉ dựa vào quân nhân trực giác cũng có thể nhìn ra này mặt đồ đại hán cùng kia đầu báo hoàn nhân bất phàm

"Công Lộ lời ấy sai rồi, không nói trước Lưu Huyền Đức chính là đại hán tông thất, này Quan Vân Trường võ nghệ tuyệt luân, tướng mạo phi phàm, lại là ra sức khiêu chiến, há có thể bởi vì danh vị mà nhẹ chi?" Công Tôn Toàn sắc giận đạo

"A, Huyền Đức còn là ta đại hán tông thất?" Thấy Viên Thuật còn muốn mở miệng, Viên Thiệu hơi liếc hắn một cái, tiếp nhận câu chuyện, bất kể như thế nào tại Hoa Hùng thắng liền tiếp tam tướng về sau này Quan Vân Trường nỗ lực dám thỉnh chiến, đã là không dễ, này khi có thể cố không thể tiết!

"Bẩm mình chủ, Huyền Đức chính là. . . . Bởi vì công lao thụ vì huyện ủy!" Công Tôn Toàn mở miệng chuẩn bị tự Lưu Bị xuất thân cùng với thảo phạt Hoảng Cân kinh lịch.

"Nguyên lai là lấy Hoảng Cân chi Lưu Huyền Đức! Thao thất kính." Tào Tháo mở miệng đạo

"Người tới, dọn chỗ, ta không kính danh tước, quả thật kính đại hán tông thất, chỉ là trước mắt nhị vị tranh chấp. . . ." Viên Thiệu cũng sai người cho Lưu Bị an bài ngồi vào.

"Tại hạ nguyện lập quân lệnh trạng." "Tại hạ cũng nguyện." Hai người lại là đồng thời lên tiếng.

"Vừa rồi rõ ràng là ca ca ta đi trước lên tiếng đón chào, ngươi làm sao cố tranh chấp?" Trương Phi lúc này phát câu khí, đối với Cam Ninh lớn tiếng nói.

"Tướng quân nhà ta thường nói đóng cửa hai người chính là hào kiệt, ta nay xem chi, không ngoài như vậy, rõ ràng là Cam giáo ủy trước lên tiếng, lại sao biến thành ngươi chi huynh trưởng?" Không đợi Cam Ninh lên tiếng, nhìn xem Trương Phi hùng hổ bộ dáng, Từ Hoảng lập tức mở miệng trên đỉnh, cùng Trương Phi bốn mắt nhìn nhau, không sợ chút nào.

"Tam đệ, vị này nói ngược lại có lý, vừa rồi thật là Cam giáo ủy mở miệng phía trước, vậy hãy để cho hắn đi trước xuất chiến, như hắn không thắng, mỗ tái xuất không muộn." Nếu như nhắc tới trước sau, lấy Quan Vũ tính cách tự nhiên sẽ không không nhận, bởi vậy cản lại Trương Phi, cao giọng lời nói.

"Hào, kia liền từ Cam giáo úy xuất chiến Hoa Hùng! Cam giáo úy, Lưu Tương Quân thiện chiến danh tiếng thiên hạ đều biết, đáng tiếc hôm nay không tại nơi đây, bằng không kia Hoa Hùng sao có thể càn rỡ? Người tới, mang rượu tới, Viên mỗ chúc Cam giáo úy kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu." Viên Thiệu lập tức sai người đưa rượu lên.

"Lượng một chỉ là Hoa Hùng, không cần phải nói, mình chủ yên tâm, ta đi một chút liền lại, trở về lại uống không muộn! Công Minh, cho ca ca trợ uy đi!" Cam Ninh một bộ lòng tin mười phần bộ dáng, Viên Thiệu đề cập Lưu Nghị càng tăng thêm hấn chiến ý, lập tức kêu lên Từ Hoảng liền muốn xuất doanh chiến kia Hoa Hùng!

"Cam giáo úy, hi vọng Quan mỗ không cần sẽ đi xuất chiến!" Quan Vũ nhanh chằm chằm Cam Ninh hai mắt, có phần có thâm ý lời nói, đồng thời một cái như núi khí thế nghiêm nghị hướng Hùng Bá áp.

"Ha ha ha ha, người tuyệt sẽ không có cơ hội này!" Cam Ninh tại Quan Vũ uy thế trước mặt không thêm để ý chút nào, ngửa mặt một hồi cười dài, liền bông bông mà đi, thấy Vân Trường mắt phượng hơi hơi trợn mắt, Lưu lang sông đứng quan tam quân đã là nhân sở cộng tri, không ngờ này Cam Ninh cũng là như vậy uy vũ dũng mãnh gan dạ.

"Tiểu tử, người cho lão Trương trên báo tính danh, ngày sau ngược lại muốn thỉnh giáo!" Trương Phi mới vừa rồi bị Từ Hoảng đình cái rắn chắc, trong nội tâm ám bội đồng thời còn có phần không cam lòng!

"Tại hạ Từ Hoảng Từ Công Minh, bất cứ lúc nào cũng là xin đến chỉ giáo!" Từ Hoảng cao giọng lời nói, chứng cứ hầu nghe được đều là trong nội tâm buồn cười, dưới tay tướng mạnh không có binh hèn, Lưu lang sông chỉ tướng cũng là cùng hấn một cái đức hạnh, tính như liệt hỏa, kiêu căng vô lễ!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Hầm rượu đẩy lùi quân địch

Một phen thần thương khẩu chiến, Cam Ninh rốt cục tới có thể đi chiến kia Hoa Hùng, Lưu Nghị trong doanh nghe thấy tin, Quân Hội Chu Thương Dương Minh bọn người đi đến trước trận, bọn họ tại Yên quận thì liền một chỗ luận bàn võ nghệ, đối với Cam Ninh Triệu Vân hai người chỉ võ dũng trong nội tâm bội phục, đương nhiên đang luận bàn bên trong cũng phải không ít chỗ tốt, mấy người võ nghệ đều có bổ ích, nhất là Từ Hoảng, gần như thắng truy đuổi hai người!

Trông thấy mình trong phương trận kia kích trống tướng sĩ không quá có tinh thần, Chu Thương đi lên đem hấn bị thay thế, kỳ thật cũng không thể trách kia sĩ tốt, vừa rồi Hoa Hùng thắng liền tiếp ba trận, hấn lại có thể nào tinh thần phấn khởi, Chu Thương đi lên như vậy một bồn chồn, cộng thêm chuyên môn mang ra Cận Vệ Doanh sĩ tốt đều là điên cuồng gào thét trợ uy, quân Hấn bị đã kích hạ xuống sĩ khí cũng dần dần khôi phục lại.

Cam Ninh phóng ngựa múa đao đi đến trước trận, tại trong đại doanh hấn thế nhưng là đem lời đã nói đây, trận chiến này nhất định phải thắng, bằng không chẳng những hấn Cam Ninh trên mặt không ánh sáng, còn muốn ngay tiếp theo đại ca một đao bị liên lụy, đây là Cam Ninh tuyệt đối không thể tiếp nhận, bởi vậy tinh thần hết sức vô cùng phấn chấn!

Chỉ thấy đối diện một tướng kim nón trụ Kim Giáp, cầm trong tay đại đao, dưới ngựa nằm hai cổ đầu thân chỗ khác biệt thi thể, đang ở đằng kia điều võ dương oai, Cam Ninh không khỏi hét lớn một tiếng:

"Hoa Hùng tiểu nhi, còn không lên trước nhận lấy cái chết, một nhà nào đó tới cũng!" Lần này hấn khí tụ hợp đan điền, hét lớn lên tiếng, hai quân trước trận mấy vạn tướng sĩ đều là nghe được rõ ràng!

"Tới đem xưng tên, Hoa mỗ dưới đao không chém vô danh chi tướng!" Hoa Hùng nghe tiếng trên mặt kêu cho giảm xuống, nhiều một phần thận trọng, nhìn này tới người khí thế cũng cùng vừa rồi tam tướng hoàn toàn bất đồng, hấn chính là thân kinh bách chiến người, tự nhiên không sẽ quá phận khinh địch, cũng là lên tiếng quát.

"Người nghe kỹ cho ta, mỗ chính là đại hán Yên quận quận trưởng Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh dưới trướng Chiết Trùng Giáo Úy Cam Ninh Cam Hưng Bá, Hoa Hùng, ngày này sang năm chính là người ngày giỗ." Cam Ninh đoạn sông đao trực chỉ Hoa Hùng.

"Vô danh hạ đem, cũng dám chiến ta, đối Lưu Lăng Sinh đến đây mỗ cũng chém chỉ!" Hoa Hùng tuy biết người này đích thị là không tầm thường, có thể cao thủ so chiêu, khí thế kia thượng cũng không thể thua nhỏ tí tẹo, nói xong chính là theo đầu một đao, thẳng đến Cam Ninh mặt, xuất thủ thế lớn lực chìm.

"Làm gì dùng tướng quân nhà ta, mỗ chém người giống như giết gà!" Cam Ninh ngoài miệng cũng sẽ không chịu thua, thấy Hoa Hùng đao đến, cũng là

vung đao liên ngành, trước thử một chút đối phương lực đạo!

"Đ-A-N-G..GG ~~~" song đao tương giao phía dưới một tiếng vang thật lớn quanh quần tại hai quân trước trận, hai người đều là cả người lẫn ngựa lui về phía sau vài bước, khách quan mà nói còn là Hoa Hùng nhiều lui vài thước! Cần biết Lưu Nghị bộ đội sở thuộc bên trong, luận võ nghệ Triệu Văn có thể cùng Cam Ninh không phân cao thấp, có thể thuần túy luận khí lực lại là lấy hấn lại vền vền tại đại ca phía dưới.

"Ha ha ha, mở miệng cuồng vọng, lại cũng chỉ thường thôi, lại đến!" Cam Ninh cùng lập tức cuồng tiếu, từ giao đoạn sóng đao lần nữa chỉ hướng Hoa Hùng, hấn đã kiểm tra xong đối phương khí lực muốn kém hấn một bậc.

"Cam tướng quân uy vũ, Cam tướng quân uy vũ!" Tại Từ Hoàng Chu Thương mấy người dưới sự dẫn dắt, trước trận sĩ tốt lại thấy Cam Ninh như thể thần uy lâm lâm, đều là giạt ra yết hầu cuồng quát lên, này hơn vạn người cùng nhau phát hô, thanh thế thắng như Thiên Bạng Địa Liệt, vừa rồi sĩ khí sa sút không còn sót lại chút gì!

"Hoa Tướng Quân vô địch, Hoa Tướng Quân vô địch!" Tây Lương thiết kỵ liền tại khí thế thượng cũng không chịu yếu thế, cũng là đem hết toàn lực vì Hoa Hùng trợ uy, hai bên tiếng la xác nhập một chỗ, mười dặm có thể nghe!

Trong trận nhị tướng hai ngựa lượn vòng, song đao đều phát triển, liền lại chiến tại một chỗ. Cam Ninh nếu như biết đối phương khí lực không bằng chính mình, đoạn sóng đao đại khai đại hợp, chém dọc bổ ngang, mỗi xuất một đao đều tràn đầy thiên quân ích địch uy lực; mà Hoa Hùng cũng sẽ không lấy ngắn công dài, đồng trường đao huy vũ giữa bông bành như tuyết, chiêu thức hết sức xảo diệu chỉ có thể, ý muốn Lấy Nhu Thắng Cương!

Hai người cùng thi triển sở trường, một cái thế lớn lực chìm, một cái chiêu số xảo diệu, ba mươi hiệp đao mắt liền qua, riêng là cái bất phân thắng bại kết quả! Hai bên sĩ tốt cũng bị trận này đặc sắc đối chiến hấp dẫn, không ít sĩ tốt đã hô rất đúng yết hầu khàn giọng cũng không chịu dừng lại!

"Công Minh, không nghĩ được này Hoa Hùng thật là có vài phần bản sự, trừ chúa công cùng Triệu giáo úy, ta chưa bao giờ thấy qua có thể cùng Hưng Bá như thế đối chiến người, người xem trận chiến này?" Tuy Từ Hoàng tại trong mấy người nhỏ tuổi nhất, có thể vũ lực lại là vền vền tại Cam Triệu Nhị người, cổ Quân Hối mới có này hỏi.

"Từ Bình yên tâm, này Hoa Hùng tuy là không tầm thường, đao pháp cũng cực cao rõ ràng, có thể bởi vì cái gọi là dốc hết sức hàng mười hội, Cam giáo úy đã đứng thượng phong,

Còn có ba mươi hiệp, tất thấy cao thấp!" Từ Hoàng nói rất là khẳng định, Quân Hối cùng Dương Minh vốn là đối với Cam Ninh lòng tin mười phần, nghe vậy tất nhiên là đại hi.

Tại Yến quận đoạn này thời gian, đạt được chỗ tốt tối đa chính là Từ Hoàng, không riêng võ nghệ tiến rất xa, tại thống quân cùng binh pháp thượng Lưu Nghị cùng Hi Chí Tài lời nói và việc làm đều mẫu mực, cũng làm cho hấn thu lợi ích không nhỏ! Hiện giờ hấn ánh mắt chính là cực chuẩn, người ở bên ngoài xem ra tuy là ngang tay, có thể Hoa Hùng lại tại âm thầm kêu khổ.

Chính mình chiêu thức tuy xảo diệu, thế nhưng rất là hao phí khí lực, cộng thêm đối phương liền giống như không biết mệt mỏi đồng dạng, trên đao lực đạo theo thời gian chuyển dời ngược lại là tại tăng trưởng, mặc dù tại chính mình xem ra đối phương đao pháp rất có chưa đủ, có thể những cái kia chưa đủ trừ phi mình chịu lấy mạng đối mạng, bằng không tuyệt khó tiến hành lợi dụng! Mà lại cho dù hấn chịu lưỡng bại câu thương kết quả nhất định là thương thế của hấn phải trầm trọng, như thế hạ xuống chính mình chỉ thủ chờ không tấn công, đảm nhiệm đối phương phát huy, há có bất bại chi lý? Nghĩ đến chỗ này, Hoa Hùng bỗng nhiên đao pháp biến đổi, đồng trường đao sinh ra quỷ tích lập tức trở nên quỷ dị khó dò, như độc xà thổ tín, tìm ke hở phản kích! Đoạn đường này đao pháp chính là hấn ẩn giấu bản lĩnh, không đến sống chết trước mắt tuyệt không chịu thi triển.

"Mẹ, tiểu tử này còn có tay này, rất lợi hại a, bất quá ta Cam Hưng Bá đã lập nhiều quân lệnh trọng, bất luận người đao pháp như thế nào cao siêu, hôm nay sẽ làm cho người khó tránh khỏi một bại!" Nghĩ đến đây, Cam Ninh cũng là dùng tới toàn lực, kia từ giao đoạn sóng nhìn qua cùng trước kia hoàn toàn giống nhau, có thể Hoa Hùng lại thống khổ thấy được trong đó biến hóa, kia đại đao công kích thời điểm không khỏi mang lên loại nào đó kỳ diệu rung động, hơi tiếp xúc chính là liên phát kinh lực, để mình khó lòng phòng bị!

"Hảo đao phương pháp, Cam đại ca xuất tuyệt chiêu, Bá Minh, đánh trống lại, lập tức muốn thấy thắng bại! Cam tướng quân uy vũ!" Từ Hoàng thấy như sĩ khí như say sưa, cuồng thanh quát, mọi người cũng là cùng hấn một chỗ đủ hô Cam Ninh danh tiếng.

Lúc này trong sân nhị tướng đã bị mình huy vũ đao quang bao vây, nhãn lực kém đến cũng chỉ có thể nhìn thấy một mảnh ngân quang! Hàm trong chiến đấu bỗng nhiên đổi ngựa một phát, đã có huyết quang toát ra, thân ảnh tách ra thì Hoa Hùng vai phải tinh thiết áo giáp đã bị toàn bộ bổ ra, máu chảy như rót, hấn rút cục tới chống đỡ không nổi chịu Cam Ninh một đao, tuy nói tận lực đánh tan đối phương hơn phân nửa kinh lực nhưng chỉ có còn lại non nửa cũng không phải tinh thiết áo giáp liền có thể cách trở, bất quá cũng thiết thời có bảo giáp, bằng không chính là cánh tay đứt chỉ ách!

Lúc này thắng bại đã phân, Hoa Hùng thúc ngựa liền bại, Cam Ninh nơi nào chịu bỏ, phóng ngựa mau chóng đuổi. Tây Lương trong trận thấy tình thế không đúng thoáng cái giết ra hơn mười thành viên chiến tướng ngành tiếp Cam Ninh, mà Cam Hưng Bá như cũ không sợ, phụng chùy đao xoay lên một mảnh cuồng phong đám đông đều bao phủ, bên trong có tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt!

"Mẹ hấn đánh không lại liền cùng tiến lên a, dám khi dễ chúng ta huynh đệ!" Từ Hoàng trong miệng mắng to, phóng ngựa liền, bên cạnh Quân Hối Dương Minh cùng Cận Vệ Doanh tướng sĩ cũng là đồng thời giết lên, chính là Chu Thương cũng từ trống trận trên đài nhảy xuống, lên ngựa liền chạy giết đi qua! Đây là Lưu Nghị dưới trướng tác phong trước sau như một, một đôi một có thể, nếu lấy nhiều vì thắng tuyệt đối không thể đi! Bọn họ này một giết lên, lực trận quân Hán sĩ tốt chịu kia ủng hộ cũng là hô to tiến lên, Tây Lương sĩ tốt chủ tướng bị thương lại là sĩ khí sa sút, chỉ phải bại lui.

Một trận chiến này viết có phần phí văn chương, có thể Cam Ninh cùng Hoa Hùng động thủ thời điểm đều là lấy mau đánh nhanh, cùng chung cũng bất quá nửa nén hương thời gian, Cam Ninh lập tức phi mã nhập đại doanh báo tiếp!

Hắn nhập doanh thời điểm Viên Thiệu đã phải tin tức, thấy Cam Ninh nhập sổ. Lập tức cầm trong tay vừa rồi vì Cam Ninh chuẩn bị chỉ từu nghênh tiếp, thần sắc kích động cất cao giọng nói:

"Cam giáo úy quả nhiên dừng mảnh phi thường, hiện giờ rượu này còn ôn, địch đã hết lui! Trận chiến này đương ta liên quân chi uy Phong tất cả đều là Cam giáo úy công, Thiệu đích thân tự nâng cốc!"

"Tạ minh chủ ban thưởng tửu, ha ha ha, quả nhiên hảo tửu!" Cam Ninh tiếp nhận một hơi uống cạn.

"Người tới, An Bắc Tướng Quân Lưu Nghị dưới trướng Chiết Trùng Giáo Úy Cam Ninh Cam Hưng Bá phá địch có công phần thưởng hoàng kim trăm lượng, cầm bảo một kiện, rượu ngon mười vò gồm!" Trận chiến này Cam Ninh kích thương Hoa Hùng, chư hầu liên quân trận đầu đại thắng, với tư cách là minh chủ Viên Thiệu cũng là trên mặt có quang, bởi vậy ban thưởng tương đối khá.

"Minh chủ, Lưu Tướng Quân dưới trướng Dương Vũ Giáo Úy Triệu Văn cầu kiến!" Lại có thám mã báo lại.

"Mau mời, nghĩ đến Lăng Sinh xác nhận thành công tiếp ứng xuất Văn Thai!" Viên Thiệu trên mặt càng thấy sắc mặt vui mừng.

"Bẩm minh chủ, Lưu Tướng Quân suất bộ bốn tập trăm dặm, đến nay sáng sớm đã đem Tôn Thái Thủ binh mã cứu ra lớp lớp vòng vây, cũng đại phá địch Tây Lương thiết kỵ, chém đầu 2000, mặt tướng tới trước báo chí!" Từ Long là mang theo thương binh các huynh đệ kị binh nhẹ mà quay về, bởi vậy cũng là tới nhanh nhất!

"Hảo, Triệu giáo úy vất vả, tạm thời hạ xuống nghỉ ngơi! Các vị, Lăng Sinh cứu ra Văn Thai, nay quân ta cực lớn bại Hoa Hùng, địch quân sĩ khí đã tiết, đội Lăng Sinh cùng Văn Thai vừa đến, quân ta liền Binh phát Tị Thủy Quan, công chiếm cửa này về sau sẽ đi mừng thắng lợi! Viên Thiệu lúc này hào hứng cực cao.

"Nguyên ý nghe minh chủ hiệu lệnh hành sự!" Đại thắng phía dưới chúng chư hầu tự nhiên sẽ không phản đối, cùng kêu lên xác nhận, chỉ đội Lưu Nghị Tôn Kiên vừa đến, muốn xua quân Tị Thủy Quan!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Trần Quân Tỵ Thủy

Cam Ninh hăm rượu lui Hoa Hùng, chư hầu liên quân sĩ khí đại chấn, Viên Thiệu lại càng là lấy hoàng kim trăm lượng ban thưởng Hưng Bá, nhưng này vàng vừa đến tay, đã bị các huynh đệ chia cắt cái sạch sẽ.

"Từ Long, tiểu tử ngươi tay cũng quá đen a, lão tử tổng cộng liền một trăm lượng, Công Minh Từ Bình bọn họ bắt quá cảm hai ba lượng, ngươi ngược lại tốt rồi, một cảm chính là năm mươi lượng!" Cam Ninh giả bộ tức giận nói, lần này doanh tiền thưởng đã đưa đến, không đội hấn qua tay, Từ Hoàng, Chu Thương, Quan Hối, Dương Minh đám người một đồ dành mà lên, nói muốn bồi thưởng điểm công hòng, Triệu Văn lại càng là lợi hại, gấp mặt phận một nửa.

"Nhìn ngươi kia cái keo kiệt lực, ngươi lại một con dâu, muốn nhiều tiền như vậy làm gì? Nếu không là nhỏ đệ nhị ca ngươi vẫn không thể nhường cho ta? Lần này cùng chúa công đi cứu viện Tôn Tướng quân, kia Tây Lương thiết kỵ thật là lợi hại, ta trong doanh các huynh đệ hao tổn không ít, dù sao cũng phải cho nhiều chút cùng bọn họ người nhà!" Tuy giao chiến không lâu sau, có thể trọng kỵ doanh trọn vẹn ngã xuống 7-80 cái huynh đệ, may mắn bỏ mình chỉ có hơn ba mươi người, chính là như vậy cũng bả Lưu Nghị cùng Triệu Văn đau lòng mà run rẩy!

Nghe Triệu Văn vừa nói như vậy, Cam Ninh lập tức không hề ngôn ngữ, hai người bọn họ tại Lưu Nghị dưới ảnh hưởng đối với bộ đội sở thuộc sĩ tốt xác thực yêu như huynh đệ, đừng nói Triệu Văn chỉ lấy năm mươi lượng, cho dù toàn bộ lấy đi hấn cũng sẽ không nhả hạ lòng mảy, mà Từ Hoàng đám người thì là nhao nhao lấy ra hoàng kim giao cho Triệu Văn.

"Các ngươi cho dù a, hôm nay giúp đỡ nhị ca trợ uy, này công hòng đều hô ách a, ta cũng không thể các ngươi phải vất vả tiền!" Triệu Văn ha ha cười cười, mọi người cũng là mỉm cười!

Hí Chí Tài mỉm cười nhìn trước mắt phát sinh hết thảy, tại chúa công suất lĩnh, trong doanh chư tướng quan hệ cực kỳ vui vẻ, mà Lưu Nghị đội bọn hấn cũng là thật đấy! Liền nói mình a, vừa thấy mặt chính là đa hồ áo khoác cùng tình cảm chân thành tọa kỵ đem tặng, Hí Chí Tài tự nhiên không có muốn Lưu Nghị tọa kỵ, tại hấn dưới háng có phần lãng phí này thất lương câu, nhưng trong lòng đối với Lưu Nghị đã là khăng khăng một mực.

"Hí tiền sinh, đây là ngươi, Hưng Bá cũng không dám quên tiền sinh!" Cam Ninh cười hi hi lấy ra một thỏi mười lượng bên cạnh hoàng kim giao cho Hí

Chỉ Tài, Lưu Nghị rất nhiều lần đối với thù hạ những cái này chiến tướng nói đối với Hí tiên sinh nhất định phải tôn kính, không được vô lễ! Đương nhiên Hí Chỉ Tài bản thân cũng có bản lĩnh, cùng người khác đem quan hệ vị trí phải cực kỳ hòa hợp, bằng không Hưng Bá không có cử động lần này động.

"Ta xem tiểu tử ngươi liền không phải thật tâm, ngươi muốn cho ta sẽ không lên cho a? Vừa rồi Từ Long vừa nói qua, ngươi bảo ta làm sao cảm?" Hí Chỉ Tài tiếp nhận hoàng kim không nói hai lời liền giao cho Triệu Vân, đồng thời cũng mở lên Cam Ninh vui đùa, mọi người lại là cười vang một hồi.

"Đều vui cười cái gì đâu này? Các ngươi đều có tiền phạt, lão tử lại muốn ôn tập trăm dặm, Hưng Bá, tiểu tử ngươi hôm nay thế nhưng là uy phong bát diện, ta phân đâu này?" Dài trong tiếng cười Lưu Nghị cũng đi tới, hẳn cùng với Tôn Kiên vừa tới doanh trường liền nghe nói hôm nay chiến sự, Lưu Nghị thăm nghĩ Hưng Bá thật đúng là cho ta mặt dài, cứng rắn liền đoạt lão quan công lao, không hổ là Giang Đông đôi Hổ nhất! Đi trước Viên Thiệu lầu lớn tường báo chiến sự về sau Viên Thiệu thấy hẳn mặt mũi liền gọi về doanh nghỉ ngơi, chính mình buổi tối thân đến thăm!

"Gặp qua chúa công!" Thấy Lưu Nghị đi vào, mọi người vội vàng tiến lên chào.

"Đại ca, này có thể xin ngài thứ lỗi, liền như vậy ít tiền, đã bị chia cắt không còn, đại ca gia tư ngàn vạn, há có thể để ý những cái này món tiền nhỏ? Nghe Từ Long nói đại ca trận chiến này cực kỳ vất vả, hay là trước đi nghỉ ngơi." Cam Ninh đầu tiên là cười trêu chọc, thấy Lưu Nghị sắc mặt mệt mỏi, quan tâm nói.

"Chỉ Tài yên tâm, Nghị lần này cũng không mạo hiểm, chủ yếu là Từ Long chiến công, bất quá này Tây Lương thiết kỵ xác thực lợi hại, rất là hoa tay không ít khí lực, ta tìm một chỗ ngủ một hồi, các ngươi tiếp tục cho Hưng Bá khánh công!" Lưu Nghị nhìn thấy Hí Chỉ Tài hỏi thần sắc, lập tức mở miệng, hẳn thế nhưng là cùng Triệu Vân đã nói, đi về hỏi lên đấu tranh anh dũng thế nhưng là người Triệu Từ Long, hẳn cùng với chư tướng quan hệ luôn luôn thân dày, lúc này lại là đại thắng thời điểm, bởi vậy lời nói đang lúc mười phần tùy ý, lại quay người khoản chi.

Hí Chỉ Tài nhìn xem Lưu Nghị có phần hoảng hốt bóng lưng không khỏi mỉm cười, nếu thật là như vậy, Lưu Lăng Sinh còn là Lưu Lăng Sinh sao? Chỉ bất quá lúc này hẳn sẽ không vạch trần, Lưu Nghị biểu hiện như thế đang nói rõ hẳn rất là quan tâm chính mình ý kiến, làm người hạ người có khi cũng phải nắm giữ tốt chừng mực.

Lưu Nghị như cũ đi thương binh doanh lượn quanh một vòng, lại dặn dò càng tốt sống an táng sĩ tốt đi về phía sau mới tiến đến nghỉ ngơi,

Tiếp ứng Tôn Kiên một trận hẳn mặc dù đắc thắng thế nhưng cực kỳ vất vả, một giấc này thẳng ngủ đến thái dương ngả về phía tây! Sĩ tốt nhóm cảm thấy giữ yên lặng, không có phát ra cái gì chúc mừng thanh âm, bởi vì, Lưu Tướng Quân đang tại trong trường nghỉ ngơi! Đến buổi chiều, Viên Thiệu Tào Tháo song song đến tìm hiểu.

"Lăng Sinh trận chiến này thuận lợi tiếp ứng xuất Tôn Tướng quân, cũng đại bại quân địch, dưới trướng Cam Hưng Bá cũng là dừng không thể đương, lực lui Hoa Hùng, thực là có công lao to lớn!" Lưu Nghị vội vàng đem hai người thỉnh nhập doanh trường, ngồi xuống về sau Viên Thiệu liền mở miệng khen.

"Còn đây là minh chủ điều hành có phương pháp, sĩ tốt phục vụ quên mình, Lăng Sinh bất quá may mắn gặp dịp gạt bỏ, không dám đương minh chủ như thế khích lệ?" Lưu Nghị khiêm tốn nói, không mất thời cơ nịnh nọt Viên Thiệu một chút.

"Thắng mà không kiêu, Lăng Sinh quả nhiên là Đại Tướng chi tài!" Tào Tháo thở dài.

"Mạnh Đức huynh ngươi cũng đừng ủng hộ, tiểu đệ có bao nhiêu cân lượng chẳng lẽ Mạnh Đức huynh không có dự tính trước? Minh chủ cùng Mạnh Đức huynh lúc này đến đây, định có chuyện quan trọng, tiểu đệ rửa tai lắng nghe!" Hai người này đương nhiên sẽ không vô sự đến đây, Lưu Nghị đặc biệt dùng tới quan hệ cá nhân khẩu khí, tránh khỏi câu thúc.

"Trận chiến này đắc thắng, quân ta sĩ khí tăng vọt, chính là thừa dịp lúc đó quy mô tiến binh, bất quá Đồng tặc mặc dù bại, lại nhưng có được TyThủy Hồ Lao hai đại nơi hiểm yếu, hôm nay tới đây chính là muốn cùng Lăng Sinh thương nghị công thành sự tỉnh!" Viên Thiệu mỉm cười, nói ra việc này mục đích.

"Ta cùng với minh chủ thương nghị đã lâu, liên quân bên trong nếu bàn về thiện chiến, không người có thể xuất Lăng Sinh chi phải, lần này công thành sự việc liên quan trọng đại, minh chủ cố ý để cho Lăng Sinh gánh này trách nhiệm, các lộ chư hầu dưới trướng tình nguyện cũng có thể tùy ý Lăng Sinh chọn lựa!" Viên Thiệu nói xong, Tào Tháo liền lập tức nói tiếp.

"Hai người các ngươi kẻ xướng người họa, lại để cho lão tử xuất đầu? Thật coi lão tử là cách mạng một viên gạch, đâu cần đâu chuyển a? Có như vậy sự tình sao?" Lưu Nghị nghe xong trong nội tâm liền có điểm không thoải mái, Tị Thủy Quan chính là thiên hạ cửa ải hiểm yếu, chính mình công thành chính là đắc thắng cũng tất tôn thất thảm trọng, có thể không phải mình bảo tồn thực lực ước nguyện ban đầu! Trong lòng của hẳn mặc dù nghĩ như vậy, trên mặt lại là bất động thanh sắc.

"Minh chủ, Mạnh Đức huynh, tại hạ sở thiện người, chính là quyết đấu tại hai quân trước trận, hướng trận ôn tập, này đánh chiếm vùng sát công thành lại không phải sở trường, không phải là tiểu đệ không muốn đảm đương, chỉ là tư sự thể đại, cùng ta liên quân có lớn lao ảnh hưởng, không thể không cân thận đối với chi! Tiểu đệ nể nghe thấy Mạnh Đức huynh thảo phạt Hoàng Cân thời điểm số phá tặc chi Kiên thành, cực giỏi về này, ta xem Mạnh Đức huynh lúc này không nên tự ức, cần biết việc đáng làm thì phải làm, như huynh đảm đương nhiệm vụ này, tiểu đệ cam nguyện phó chi!" Lưu Nghị xưng hô một hồi chính thức, một hồi thân mật, một mực khung định Tào Tháo, hẳn cũng nghĩ mở mang kiến thức một chút người này chân chính thống quân thực lực.

"Ha ha ha, quả nhiên sở liệu không chênh lệch, Mạnh Đức, nếu như Lăng Sinh cũng là ý này, ta xem ngươi cũng không muốn từ chối!" Xem ra Viên Thiệu ngay từ đầu chính là ý này, chung quy Tào Tháo thống quân chỉ năng cũng là không như bình thường, với tư cách là phát nhỏ, hẳn há có thể không biết.

"Việc đáng làm thì phải làm! Hảo người Lưu Lăng Sinh, đã như vậy thao liên đảm đương nhiệm vụ này, bất quá Lăng Sinh cần phải tận lực giúp ta." Đây cũng không phải Lưu Nghị mưu kế thoả đáng, Tào Tháo vốn là có ý này tư, chỉ bất quá muốn cho Lưu Nghị đi trước thăm dò, hiện tại thấy sự tình đã

như thế, liền mở miệng đáp ứng.

"Hào, Thiệu lập tức liền triệu tập chúng chư hầu, tường nghị việc này, lấy Mạnh Đức xem ra, ta liền trong quân nào sĩ tốt có thể dùng vì lần này chủ lực?" Viên Thiệu một câu mà định ra.

"Tỷ Thủy thiên hạ cửa ải hiểm yếu, dễ thủ khó công, quân địch Hoa Hùng mặc dù bại, có thể người này rất có đem hơi, thêm với Tỷ Thủy Quan thượng còn có Đồng tặc thủ hạ Đại Tướng Từ Vinh, người này cũng chính là biết Binh hạng người, không thể khinh thường! Đã muốn công thành, liền muốn chọn kia tinh nhuệ, quan sát hoạt động, mình chủ dưới trưởng chi Bột Hải doanh, thao chi sĩ tốt, Đào Khiêm đại nhân Đan Dương Bình, Viên Công Lộ Nam Dương sĩ tốt đều tại kia liệt, ừ ~ còn có Lăng Sinh dưới trưởng Thanh Long doanh, công thành sĩ tốt không thể thiếu tại mười vạn, khác đợi ý kiến nhiều người sau lại đi chọn lựa!" Chính là hành gia vừa ra tay, cũng chỉ có không có, Tào Tháo mặc dù chỉ là lác đác mấy lời, nhưng lại đối địch ta hai bên chiến lực rõ như lòng bàn tay, biết mình biết người, thật là danh bất hư truyền!

"Nghe Mạnh Đức lời này, đã biết đã tính trước, Thiệu lập tức an bài, Lăng Sinh còn có gì ngon?" Viên Thiệu đối với Tào Tháo an bài hiển nhiên rất là thoả mãn, hẳn lâu lĩnh đại quân cũng biết việc này không nên chậm trễ!

"Mạnh Đức huynh liệu địch cận kề, dụng binh thoả đáng, tại hạ bội phục!" Mặc dù mình thủ hạ bị kéo khổ sai, có thể Lưu Nghị cũng không thể làm được quá mức rõ ràng, thêm với đối với Tào Tháo an bài cũng là bội phục, bởi vậy Viên Thiệu vừa hỏi, liền vui vẻ mở miệng đạo

Ban đêm Viên Thiệu liền triệu tập chúng chư hầu tường nghị việc này, nhất trí đề cử Tào Tháo vì thế lần công thành cuộc chiến thống lĩnh, Lưu Nghị phó chi, hai người cũng là không chút nào thêm kéo dài, ần vừa rồi sở nghị luận điểm lên mười vạn đại quân, đêm tối giết chạy Tỷ Thủy Quan!

Tối quan trước, Hoa Hùng Từ Vinh trận địa sẵn sàng đón quân địch, kia Tỷ Thủy Quan thành cao rãnh murong sâu, cực kỳ hùng tráng! Tào Tháo trước mệnh sĩ tốt gấp rút chế tạo gấp công thành khí giới, cũng mấy lần triệu tập chúng tướng luận công thành phương pháp, kia dụng binh nghiêm cấm cùng ổn định cũng làm cho Lưu Nghị thu lợi ích không nhỏ! Đợi hết thủy chuẩn bị đủ, Tào Tháo Lưu Nghị đại quân triển khai trận thế, muốn bắt đầu công kích thiên hạ này nổi tiếng cửa ải hiểm yếu!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Huyết chiến thực tế

Tỷ Thủy Hồ Lao cùng Hàm Cốc Đồng Quan cũng xưng thiên hạ Tứ đại cửa ải hiểm yếu, quả nhiên danh như ý nghĩa, tường thành chiều cao bát trượng, kinh lịch đại tu sửa gia cố, cực kỳ dày đặc, phía trước sông đào bảo vệ thành chi thủy cũng là sâu hai trượng, hiện đã thái dương thẳng chiếu, trên đầu thành cũng là khắp thụ tinh kỳ, tại dưới ánh mặt trời, này đứng thẳng quan ải giống như một cái cự đại mãnh thú muốn nhắm người mà cắn.

Binh pháp có mây: "Thượng binh phạt mưu, tiếp theo phạt trao. . . Dưới cùng công thành." niên đại muốn công thành nói thật chính là người hầu mệnh đi chôn cất, hiện nay tình thế muốn mạnh mẽ đem chi đánh hạ, Lưu Nghị không khỏi cảm thán qua này đánh một trận không biết bao nhiêu trung dũng sĩ tốt muốn gây tại đây Tỷ Thủy Quan dưới

Làm vì lần này công thành làm đứng bên trong chỉ huy, Tào Tháo không thể nghỉ ngơi là cực kỳ xứng chức, nhìn xem hẳn bày ra công thành đội hình, Lưu Nghị thật là trong nội tâm bội phục. Ở vào đội ngũ đoạn trước nhất mấy ngàn sĩ tốt mỗi người tay trái cầm thuẫn bài, tay phải chống đỡ bao cát, bao cát chuyên môn vì điền sông đào bảo vệ thành chi dụng, tẩm chắn thì là chống cự trên thành bắn xuống loạn tiễn; đội thứ hai vì ngàn Xạ Thủ, đây là đề phòng dừng lại quân địch xuất ra chém giết, từng Xạ Thủ bên người đều có một cái thuẫn bài thủ bảo hộ, một khi sông đào bảo vệ thành điền xong, đội thứ ba cầm trong tay thang mây tướng sĩ liền sẽ lập tức công thành, cuối cùng một đội là Lữ văn trọng kỵ doanh, đây là Tào Tháo đặc biệt hướng Lưu Nghị mượn tới với tư cách là Chấp Pháp Đội sử dụng, một khi có người lui về phía sau, lập giết không tha.

Tại Tào Tháo tỉ mỉ an bài, giai đoạn trước tiến công cực kỳ thuận lợi, các tướng sĩ mạo hiểm đầy trời mũi tên đuôi lông vũ tự động mau lẹ đem từng cái một bao cát quăng vào sông đào bảo vệ thành, mà trên cổng thành hoa, phiên hai người thật là thúc thủ vô sách, muốn dùng lăn cây lõi thạch a, cách tránh xa một chút, dùng tên a nhân gia có thuẫn bài thủ bảo hộ, hiệu quả cũng không rõ ràng; có tâm ra ngoài xung phong liều chết có thể kia đội cung thủ lại là nhìn chăm chăm, bởi vậy chỉ có thể ngồi nhìn đối phương hành động, bởi vậy có thể thấy Tào Tháo bài binh ảo diệu.

"Xem ra mình quân bên trong không riêng có thiện chiến chi tướng, cũng có thống binh chi soái." Hoa Hùng cảm thán.

"Ừ, bất quá hẳn nhóm cuối cùng muốn dựng lên thang mây công thành, cho đến lúc đó liền lại không cái gì hoa xảo đáng nói." Phàn Trù nói tiếp.

Mất thấy bất quá nửa canh giờ kia sông đào bảo vệ thành liền bị lấp đầy, theo Tào Tháo lệnh kỳ vung lên, gần vạn quân sĩ tay giơ lên thang mây liền xông lên, một hồi thảm thiết công thành chiến như vậy triển khai.

Tị Thủy Quan trước hiện tại giống như nhân gian Luyện Ngục, đóng lại Quan Hạ không chỗ nào không có tiếp chiến, sở nghe thấy đều là hai bên tướng sĩ tiếng kêu cùng tiếng kêu thảm thiết, công thành chiến đang tại kịch liệt tiến hành.

Sông đào bảo vệ thành bị lấp đầy, công thành binh sĩ cũng bắt đầu chính thức triển khai công kích, nhiều đội tướng sĩ mang thật dài thang mây phóng tới tường thành, bọn họ mục đích chỉ có một, chính là leo lên thành lâu. Mà nghênh tiếp bọn họ là đầu tường quân coi giữ đầy trời giống như châu châu mũi tên đuôi lông vũ cùng lân cây lõi thạch, đương nhiên mục đích cũng chỉ có một, chính là không làm cho địch nhân xông lên thành lâu.

Chỉ thấy mấy chục khung thang mây đồng thời trên kệ quan tường, dũng cảm sĩ tốt hung hãn không sợ chết như ý bậc thang mà lên, lại là không ngừng có người trúng tên từ cao không rút xuống, ngã cùng trên mặt đất. Mũi tên này vẫn còn nhả nhận một chút, đáng sợ hơn là kia tự đóng lại nện xuống cự thạch cùng Viên Mộc, thường thường một tảng đá lớn là được thu hoạch mấy cái tướng sĩ sinh mệnh, có thể công thành sĩ tốt tại Tử Thần uy hiếp phía dưới như cũ là tre già măng mọc, bảo trì đối với đầu tường áp lực thật lớn.

Đây hết thảy nhìn tại Lư Nghị trong mắt cũng cho hắn vô cùng rung động, hiện tại hắn cũng không phải là năm đó trong núi rừng ăn tươi nuốt sống Lang Vương, Hoàng Cẩn trên chiến trường Thiên Quân Vạn Mã đang lúc xung đột chạy giết lấy đã để cho hắn chân chính trưởng thành làm hợp cách võ tướng, cái gọi là từ không chừng Bình, trên chiến trường sử dụng liền là hoàn toàn luật rừng, mạnh được yếu thua, ai cũng không thể ngoại lệ.

Bất quá loại trình độ này công thành tác chiến tại hắn mà nói cũng là đầu một lần, nguyên lai kiếp trước đọc tiểu thuyết thì chỉ cho là bả quân địch Đại Tướng chém, còn có mấy thành viên hỗ trợ dừng khí một phát là được công thành chiếm đất, nhưng trước mắt hết thảy cho hắn biết kia bất quá liền là tiểu thuyết gia ngôn, cá nhân vũ dũng tại đây dạng trong chiến tranh đưa đến tác dụng có thể nói là cực kỳ bé nhỏ, không nói kia đầy trời mũi tên đuôi lông vũ, này lân cây lõi thạch từ trên xuống dưới uy thế, quân người cái gì phi đem, thân tướng, dũng tướng, liệt đem, chịu lên chỉ có một kết cục, đó chính là thịt vụn.

Hai bên tướng sĩ tại đây trận huyết trong chiến đấu cũng đều biểu hiện trừ thật lớn dũng khí cùng tố chất, công thành trong bộ đội tuy nói thương vong thảm trọng có thể tại Tào Tháo điều tiết khống chế phía dưới vẫn là đầu vào đẩy khởi xướng như thủy triều công kích, tại phía sau bọn họ là đảm nhiệm yểm hộ công tác cung tiễn đội,

Này mấy ngàn cung thủ cũng là Tào Tháo tự các lộ chư hầu bên trong tinh tuyển, lấy dưới tay mình Huyền Vũ doanh vì trung kiên, đều là cường cung ngành nỏ, Xạ Thuật tinh xảo, tuy là từ đuôi đến đầu, có thể bọn họ mũi tên đối với thủ thành quan binh mà nói cũng là to lớn uy hiếp, trên đầu thành không ngừng có sĩ tốt trúng tên mất đi chiến lực, này e rằng chính là cổ đại vũ khí lạnh chiến đấu bên trong hòa lực yểm hộ.

Từng Xạ Thủ bên người đều phân phối một cái thuẫn bài thủ, chỉ là đưa đến vì tiền thủ cung cấp tác dụng bảo vệ, cam đoan mũi tên áp chế uy thế cùng tính liên tục, đây cũng là Tào Tháo lần này như thế bày trận tinh diệu chỗ. Đối với này cảm thụ sâu nhất chính là tại đầu tường chỉ huy sĩ tốt phản kích Hoa Hùng cùng Phần Trù, tuy nói dưới thành này đội tiền thủ cho thủ thành sĩ tốt tạo thành thương vong xa không bằng công thành binh sĩ tổn thất, nhưng bây giờ Hoa Hùng cùng Phần Trù thật là trong nội tâm sáng như tuyết, bọn họ hiện tại thiếu chính là người, một khi bị mình quân leo lên đầu tường kia lập tức chính là đánh giáp lá cà, mất đi chiến mã Tây Lương thiết kỵ tại bộ chiến bên trong chiến lực tất nhiên là xa không bằng ngựa chiến. Này Tào Tháo nhân thể mà động, ánh mắt tinh chuẩn, vừa ra tay chính là quân địch chỗ hiểm, xác thực vì lương soái.

Bất quá bây giờ cũng không phải là bội phục địch nhân thời điểm, Hoa Hùng cùng Phần Trù hai người cũng đều trực tiếp gia nhập vào tác chiến, đặc biệt là Hoa Hùng, tuy nói vừa mới bị thương, chỉ là qua loa băng bó thật là gương cho binh sĩ, nhìn mình chủ tướng uy mãnh lật tung quân địch công thành thang mây, thủ thành tướng sĩ đều là sĩ khí đại chấn, Phần Trù cũng là hô to đánh nhau kịch liệt, từng cái thang mây liền thông bậc thang thượng tướng sĩ bị lật tung trên mặt đất, lại có từng cái thang mây trên kệ đầu tường, đằng sau xông lên sĩ tốt đối với trên mặt đất khóc thét cùng bảo lúc này lại như làm như không thấy, chỉ biết như ý bậc thang mà lên, khởi xướng trùng kích, trong khoảng thời gian ngắn hai bên hình thành giằng co xu thế.

Ở phía sau thế rất nhiều diễn đàn thượng đều rất là tán thưởng quân Hán cường đại, Lư Nghị tới đây thế về sau cũng nhiều có cảm xúc, hiện giờ tại đây cứng đối cứng công thành trong chiến đấu, vô luận là công kích một phương chư hầu liên quân còn là thủ ngự một phương Tây Lương quân sở bày ra loại kia không chết không lui huyết dừng cùng sát khí ở phía sau thế thế nhưng là không thể thấy nhiều, loại này thảm thiết chém giết bên trong mới có thể chân chính thể hiện một cái quân đội linh hồn, tràng kia mặt thật sự có thể khiến bất kỳ một cái nào nam nhi sôi trào.

Tào Tháo lúc này mặt trầm như nước, không ngừng thông qua lệnh kỵ chỉ huy quân đội công kích, lúc này hắn tuy không phải là tuyệt đỉnh võ giả, nhưng trên người phát ra loại khí thế kia lại là làm lòng người gầy. Công thành binh sĩ tại trả giá thật lớn giá lớn về sau lần lượt có sĩ tốt leo lên thành lâu, cùng thủ thành quân sĩ xoắn nát cùng một chỗ, chân chính đánh giáp lá cà giờ mới bắt đầu.

Theo vì càng ngày càng nhiều sĩ tốt leo lên thành lâu, thủ thành quân thương vong lập tức tăng lớn, trên thành khuyên đảo mũi tên đuôi lông vũ cũng yếu hạ xuống, leo lên thành lâu tướng sĩ tự nhiên là sĩ khí đại chấn, thấy tình huống như vậy Tào Tháo quát lạnh một tiếng.

"Nguyên Nhượng, Diệu Tài ở đâu?"

"Tại!" Hạ Hầu huy nhệ đệ lách mình mà ra.

"Hai người các ngươi nhanh chóng lĩnh phần quan trọng đội ngũ, lập tức trèo lên thành, thừa dịp quân địch sĩ khí hạ xuống, nhất cử đoạt quan." Này vốn là Tào Tháo an bài sát thủ, Hạ Hầu huy nhệ đệ bộ đội sở thuộc đó là dưới tay hắn nhất dũng mãnh gan dạ binh sĩ, lúc này dùng, chính là vừa gặp lúc đó.

"Ân." Hai người lĩnh mệnh liền đem người mà đi.

Đội nhân mã này tại 800 trên dưới, tất cả đều là lấy hắc y, từng cá nhân thân thể to lớn, hành động nhanh nhẹn, tại Hạ Hầu huy nhệ đệ dưới sự dẫn dắt mau lẹ hướng đóng lại đánh tới.

Lúc này đầu tường hình thức lại có biến hóa, Hoa Hùng Phần Trù hai người suất lĩnh thân binh mãnh kích leo lên thành lâu mình quân sĩ tốt, hai người song

đao đều phát triển, tuy là bộ chiến những nơi đi qua cũng là mang theo bông bông huyết vũ. Minh quân quân binh bên trong nào có thể chống đỡ hai người này chỉ tướng, lập nhiều bị giết lui về phía sau liên tục.

Hoa Hùng đã hồn nhiên quên chính mình có tổn thương trên người, thế như hổ điên, không người có thể ngăn cản chân hấn bước, đại đao tung hoành khép mở, dừng không thể đỡ, đồng thời cao giọng hét lớn.

"Các huynh đệ, hôm nay có chết mà thôi, mọi người theo ta chết chiến, đưa bọn chúng đuổi hạ thành."

Sĩ tốt nhóm đều âm âm xác nhận, tại chủ tướng dưới sự dẫn dắt từng cái phần lên tinh thần, hô to đánh nhau kịch liệt.

Bỗng nhiên Hoa Hùng thế lớn lực chìm một đao cuối cùng bị nhân sinh sống chống chọi, người tới đứng là không lui một bước, vội vàng nhìn tới, chỉ thấy người này chiều cao tám thước, hình dung khôi vĩ, chính là Hạ Hầu Đôn đến, hấn vừa lên tới lập tức tiến lên chống đỡ Hoa Hùng. Hạ Hầu Uyên tất nhiên là ngăn trở Phần Trù.

"Tới đem người phương nào? Có dám xưng tên?" Hoa Hùng cao giọng quát.

"Hạ Hầu Đôn lúc này, hôm nay đặc biệt tới lấy thủ cấp của ngươi." Theo trả lời trước mặt mà đến chính là Nguyên Nhượng bá đạo nhất thương.

"Nơi nào cuồng đồ, nói khoác mà không biết ngượng." Hoa Hùng vung đao ngăn uống được. Hai người liền là chiến tại một chỗ, vốn hai người vũ lực tại sần sần nhau giữa, có thể Hoa Hùng thương tổn mới, mặc dù bằng một cổ huyết dừng chống đỡ đến bây giờ cũng đã là nỗ lực hết đà, chiến không mười hiệp, đã ở vào hạ phong. Phần Trù thấy thế ý muốn cứu viện, có thể tại Hạ Hầu Uyên công kích phía dưới cũng là thoát thân không phải, càng ngày càng nhiều liên quân sĩ tốt leo lên đầu tường, hình thức đối với mình quân mà nói đã là cực kỳ có lợi.

Hạ Hầu Đôn cùng Hoa Hùng chiến có hơn hai mươi hiệp, thấy Hoa Hùng đao pháp đã dần dần tán loạn, trong nội tâm mừng thầm, trên tay cũng càng thêm gấp rút, nếu có thể chém giết Hoa Hùng, thì Tị Thủy Quan tất có thể nhất cử hạ xuống.

Liền vào lúc này, chợt nghe hét lớn một tiếng: "Hoa Từ Uy chớ hoảng sợ, mỗ tới cũng."

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Xuất địch bất ý

Một cây trường thương theo tiếng nói rộn tập mà đến, thẳng đến Hạ Hầu Đôn trước ngực, thương thế nhanh như thiểm điện, Hạ Hầu Đôn chỉ phải tạm thời buông tha cho đối với Hoa Hùng truy kích, Hoàn Đao ngăn, chỉ cảm thấy người tới thương hăng hái đạo cũng là thật lớn. Không khỏi trầm giọng hỏi, "Người chính là người phương nào?"

"Đồng tướng quốc dưới trướng thiên tướng quân! Từ Vinh là đây!" Sau khi nói xong cũng không cần phải nhiều lời nữa, trong tay trường thương phun ra nuốt vào, liền công hướng Hạ Hầu Đôn, theo hấn xuất thủ, sau lưng một đám thân binh cũng nhao nhao hướng liên quân đánh tới, đem liên quân vừa mới lấy được ưu thế lại đánh tiếp. Bên cạnh Hoa Hùng cũng biết bây giờ không phải là khoe anh hùng thời điểm, Từ Vinh tuy khéo đem hơi, võ dũng cũng không phải kia sở trường, bởi vậy cũng huy động trường đao gia nhập chiến đoàn, cùng Từ Vinh đôi chiến Hạ Hầu Đôn. Cái này Hạ Hầu Đôn nhất thời rách rưới, bị hai người làm cho liên tiếp lui về phía sau, bất quá hấn cuối cùng phải, mặc dù lấy một địch hai lại là kết cấu không loạn.

Tào Tháo dưới thành nhìn thấy cảnh này không khỏi lông mày sâu nhăn, này Từ Vinh xem ra cũng là không thể coi thường, chính là ần nhãn đến nay mới nhất cử giết ra, nắm giữ thời cơ vừa đúng, hiện giờ trên đầu thành mình quân đã đang ở hạ phong, hơn nữa Từ Vinh hoàn thành công lao một lần nữa tổ chức lên phòng tuyến, đã hiểm tấn mũi tên đuổi lông vũ lại bắt đầu nồng đậm, không khỏi trong nội tâm thâm than, xem ra hôm nay là muốn không công mà lui, lại làm kéo dài, Hạ Hầu huynh đệ đều sợ có nguy hiểm đến tính mạng, lập tức không do dự nữa, lập tức sai người bây giờ, không chút nào dây dưa dài dòng.

Trên đầu thành mình quân tướng sĩ nghe thấy kim cổ về sau cũng không phải giải tán lập tức, nhất là kia đội hắc y sĩ tốt, đầu vào đẩy lần lượt chống cự, yểm hộ chính mình chiến hữu lui ra đầu tường, biểu hiện ra cực cao tổ chất, mà dưới thành tiến thủ lại càng là tăng nhanh phóng ra tấn suất, áp chế trên thành quân coi giữ chỉ tại yểm hộ đồng bạn lui lại, cuối cùng tại ước chừng một đội ba bốn mươi người hắc y quân chết trận tại đóng lại, leo lên đầu tường Hạ Hầu huynh đệ bọn người mới cuối cùng an toàn triệt hạ.

Sau đó mới là cung tiễn đội cùng tám chấn đội theo thứ tự rút lui khỏi chiến trường, tại một ít tác chiến binh sĩ thoát ly chiến trường, một đội không mang theo bất kỳ binh khí sĩ tốt tiến nhập Quan Hạ, mà trên đầu thành quân coi giữ cũng đình chỉ phát thạch bắn tên, tùy ý bọn họ thu thập chết trận tại Quan Hạ mình quân sĩ tốt thi thể, đối với những thứ này chết trận sa trường quân nhân, bất luận địch ta hai bên đều sẽ dành cho tương đối kính ý.

Một hồi huyết chiến như vậy rơi xuống màn che, bởi vì Từ Vinh tinh chuẩn nắm chắc xuất kích thời cơ, còn có tại Hoa Hùng Phàn Trù dưới sự dẫn dắt thủ thành quân sĩ đâm máu khổ chiến, trận này công thành chiến cuối cùng lấy mình quân lui lại mà cáo chấm dứt.

Tào Tháo thu binh sau khi trở về doanh trại kiểm lại một chút hôm nay tổn thất, đi qua gần bốn canh giờ giao chiến, mình quân tổng cộng thương vong tám ngàn tướng sĩ, trong đó có bốn ngàn chết trận, chỉ là một lần chiến đấu, thương vong to lớn như thế cũng nói trận chiến này thảm thiết.

Với tư cách là trận này trận công kiên tổng chỉ huy, tại thương vong rất nặng dưới tình huống, Tào Tháo sắc mặt tự nhiên sẽ không quá tốt, bất quá Lưu Nghị và chư tướng vừa mới cũng là thấy rất rõ ràng, vô luận là binh sĩ an bài, công kích bậc thang cùng với thời cơ lựa chọn hấn cũng không dám nói chính mình liên có thể so với Tào Tháo làm tốt hơn, nhất là hấn bộ hạ thương vong cũng là nặng nhất. Trận chiến này chi mất càng nhiều nguyên nhân ở chỗ Tị Thủy vốn là cửa ải hiểm yếu, cộng thêm đóng lại tướng lãnh điều hành hữu lực, sĩ tốt tất cả đều là quân mình phục vụ lực.

"Mạnh Đức huynh hôm nay chỉ huy đắc lực, điều hành có phương pháp, chỉ là không nghĩ tới kia Hoa Hùng Phàn Trù mặc dù qua đại bại, vẫn có thể cố dừng mà chiến, càng thêm Từ Vinh biết Binh, há lại Mạnh Đức huynh chi qua? Hôm nay leo lên thành lâu, đã đương quân ta uy, hôm nay không thể ngang tay ngày mai lại lấy chính là." Lưu Nghị lời ấy là nói ra tự đáy lòng, vừa rồi Hạ Hầu huynh đệ leo lên thành lâu thời điểm hấn cũng có xuất chiến xúc động, nhưng này công thành cuộc chiến thực sự quá nguy hiểm, Hi Chí Tài lại ở bên người, rồi mới cường ép dần xuống tới, vốn cho rằng đã sắp đại công cáo thành không nghĩ tới nửa đường lại giết xuất một cái Từ Vinh, khiến cho liên quân sắp thành lại bại

"Lăng Sinh không cần an ủi, trận chiến này thao cũng có liệu địch không rõ chi qua, hiện giờ Hoa Hùng tất đã phái khoái mã đi mời viện binh, như đợi hấn Binh đến, còn muốn lấy quan lại càng là khó càng thêm khó, ngày mai tất yếu lấy chi, công thành chư tướng vất vả kính xin hồi doanh nghỉ ngơi, ngày mai thao trọng tuyển tinh binh, tất yếu khắc chi." Tào Tháo về mặt kiên nghị.

Hồi doanh, Tào Tháo cũng không nghỉ ngơi lập tức gọi lại Lưu Nghị cùng Hi Chí Tài hai người.

"Lăng Sinh, ta ý lập tức tổng kết trận chiến này được mất. Lăng Sinh nhất định phải tương trợ Tào nỗ mưu đồ một chút ngày mai chiến pháp?" Tào Tháo ngôn từ giữa rất là khẩn thiết!

"Tự nhiên như thế.

" lần này công thành nói thật Lưu Nghị từ Tào Tháo trên người học được không ít đồ vật, cũng thật sự cảm giác được này nhân hậu bị hứa vì Tam quốc đệ nhất binh pháp đại gia tuyệt không phải may mắn gây nên, bất quá ngày sau hấn cuối cùng hội là mình địch nhân, hơn nữa cực kỳ đáng sợ! Nghị đến đây Lưu Nghị cũng không sợ hãi ý tứ, trong nội tâm ngược lại mơ hồ hưng phấn, một cái hảo địch nhân mới là thúc đẩy mình tiến bộ lớn nhất động lực!

Hai người cùng bộ hạ tướng lãnh cùng nhau đi Tào Tháo lầu lớn, mà Hạ Hầu huynh đệ đám người cũng không có ấn Tào Tháo theo như lời tiến đến nghỉ ngơi, đều là cùng qua, tuy là trên mặt khó nén một mối thế nhưng đều có không phục ý tứ! Trong đại trường một bộ to lớn Tị Thủy Quan địa đồ bên trong mà treo, tại Lưu Nghị trong mắt tuy là có chút đơn sơ có thể hấn biết ở thời đại này đã là cực kỳ bất phàm. Hành quân chiến trận xác thực muốn không rõ chi tiết, chính mình trước kia phần lớn là bằng vào võ dũng cùng khí thế, lần này có thể muốn hảo hảo hướng này Tào Mạnh Đức học tập một chút.

"Hôm nay đánh một trận, tuy nói quân ta thua trận, có thể thao cũng đoạt được rất nhiều, thứ nhất Tây Lương quân sĩ giỏi về đột kích, này thủ thành một đạo lại không bọn họ sở trường, thứ hai kia Hoa Hùng tối nay tuy là anh dũng mà chiến, nhưng chung quy tổn thương tại Hưng Bá thủ hạ, lại qua này nửa đêm chém giết, thao liệu hấn ngày mai tất không phục hôm nay chi dừng. Này hai người đều là quân ta có thể dùng chỗ, chỉ là kia Từ Vinh xác thực vì lương tướng, vừa rồi Nguyên Nhượng còn nói đến dưới tay hấn thân binh chiến lực rất mạnh, mà lại người này tinh thông thủ thành chi đạo, thao thậm chí hoài nghi hôm nay như thế thuận lợi leo lên thành lâu cũng chưa chắc không phải là hấn an bài, ngày mai tất phải cẩn thận làm." Tào Tháo chậm rãi mà nói.

Này chỗ ngồi lời nghe được đang ngồi mọi người đều là trong nội tâm bội phục, nhất là Lưu Nghị, hiện tại Tào Tháo khả năng thanh danh còn không quá hiển, khả quan kia dụng binh to lớn đại khí, quyết định thật nhanh, nhất là sau khi chiến đấu có thể đến thì tổng kết được mất, thực thị danh đem chi vì!

"Không dối gạt Mạnh Đức huynh, Nghị cũng có chút nghi hoặc hôm nay trèo lên thành có phần quá mức thuận lợi, như thật sự là Từ Vinh yếu thế chi kế hấn ngày mai tất có sát chiêu, không thể không đề phòng." Lưu Nghị mở miệng đạo

"Này Tị Thủy Quan thật là khó công, bất quá cấp thiết phía dưới cũng chỉ có cường công một đường, chi là như thế chắc chắn tổn thất thật lớn." Hi Chí Tài nhìn chằm chằm địa đồ, chậm rãi nói, tựa như đang tìm kiếm cửa này nhược điểm.

Mọi người đều là trầm mặc không nói, Lưu Nghị cũng ở hao hết ra sức suy nghĩ suy tư công thành phương pháp, khả thi đang lúc như thế chi nhanh, chi có thể cường công, có thể đóng lại Từ Vinh, Hoa Hùng, Phàn Trù đều đem không có chỗ nào mà không phải là ngực có thao lược, cộng thêm có được cửa ải hiểm yếu, cho dù đắc thủ liên quân cũng tất tổn thất thảm trọng! Mà loại kết cục này mang đến hậu quả vô cùng có khả năng là nội bộ phân hoá, nếu không phải dùng sức mạnh công, liền tất đương thần kỳ, có thể tính đem an xuất đầu này? Lưu Nghị ánh mắt rơi vào Tị Thủy Quan địa hình phía trên, trầm tư sau một lát chợt có đoạt được, mà đứng vào lúc này Cam Ninh ánh mắt cũng nhìn qua, hình như có hồi ý tứ.

Hắn hai người tự nhiên năm núi rừng kết nghĩa, mấy năm này sớm chiều một chỗ, chinh chiến chiến trường, huynh đệ giữa tự có một phen ăn ý. Tị Thủy Quan dựa vào núi mà xây dựng, hai bên đều là kéo hơn mười dặm trăm trượng tuyệt bích, thật là nơi hiểm yếu. Bất quá những cái này tuyệt bích thả đối với người khác trong mắt chính là tuyệt cảnh, tại Lưu Nghị núi rừng vương giả trong mắt chưa hấn như thế, hấn năm đó màn che hái thuốc, đến mức vách núi sợ với nơi này còn muốn càng hiểm ác hơn, như trước như giẫm trên đất bằng, hiện giờ muốn thời gian ngắn hạ xuống Tị Thủy, chắc chắn thần kỳ, nếu có thể trèo tuyệt bích mà lên, trên cao nhìn xuống, đỉnh núi gỗ đá có thể khá vì lợi khí, đến lúc đó sẽ cùng Tào Tháo trên dưới tề động, tất có thể phá quan, này chính là xuất địch bất ý! Cam Ninh sống ở Ba Thục, năm đó đã từng vì sơn tặc, núi non trùng điệp đang lúc tung nhảy như bay, đại ca bốn sự hấn lại càng là biết rõ, bởi vậy mới có ánh mắt hồi ý tứ, người lấy loại tự họ, này huynh đệ hai người tuyệt đối được xưng tụng to gan lớn mật.

"Nếu muốn thành việc này, phải ta tự mình đi đến, Nhị đệ ngươi có thể triệu tập bao nhiêu người tay?" Lưu Nghị trầm ngâm sau một lát hỏi, hấn cũng

không muốn tại đây Tị Thủy Quan hạ nhiều gây nhân thù, là mình một người như thế nào cũng khó có thể được việc, Vạn Nhân Định bắt quá là khen ngợi gạt bỏ, cố hữu này vừa hỏi.

"Tì mi chọn lựa, ứng có thể kiếm đủ 200 số lượng!" Cam Ninh vừa rồi đã nghĩ kỹ trận chiến này an bài, nghe được Luru Nghị đặt câu hỏi, biết đại ca đã minh bạch tâm tư bản thân, lập tức đáp.

"A, Lăng Sinh Hưng Bá có tính có thể phá cửa này?" Hãn huynh đệ hai người lần này ngôn ngữ tại cái khác trong tai người có thể nói như lọt vào trong sương mù, cũng không biết đánh cho cái gì bí hiểm, Tào Tháo mặc dù cũng là khó hiểu ý nghĩa, lại nghĩ rằng Luru Nghị tất có phá thành phương pháp, lập tức mặt sắc thái vui mừng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Du ngoạn sơn thủy tuyệt bích

Luru Nghị cùng Cam Ninh hai người huynh đệ đồng lòng, đều muốn đến tự tuyệt vách tường mà lên trên cao nhìn xuống công kích Tị Thủy Quan chủ ý, Tào Tháo cũng từ hai người trong lúc nói chuyện với nhau nghe ra mách khỏe, lập tức mở miệng hỏi, Luru Nghị vốn đợi giải thích cận kề, nhưng này thần kỳ Bình chỉ kẻ giữ bí mật đầu mục, tin tức hơi có tiết lộ tại trăm trượng tuyệt trên vách đá các huynh đệ đích thị là chỉ còn đường chết, lập tức giả bộ trầm ngâm về sau mở miệng nói:

"Làm phiền Mạnh Đức huynh đi trước an bài công thành công việc, tiểu đệ trong nội tâm suy nghĩ nhưng cần châm chước, đợi ta hồi doanh an bài thỏa đáng về sau lại thỉnh huynh trưởng đến đây thương lượng."

"Đại quân hành sự lúc này lấy cẩn thận vì, Lăng Sinh cử động lần này chính là danh tướng đương vì, hảo, Tào mỗ liền kính sau tin lành." Tào Tháo một phen tư lượng, đã minh bạch Luru Nghị bản khoản chỗ, hãn chính là binh pháp đại gia, tự nhiên sẽ hiểu trong đó lợi hại, đối với Luru Nghị cẩn thận cách làm cũng cực kỳ tán thưởng.

Luru Nghị nghe vậy không cần phải nhiều lời nữa, lập tức dẫn dắt chúng tướng hồi doanh, trên đường đi mọi người tuy là tâm ngứa gian nan, có thể thấy chúa công một bộ suy nghĩ bộ dáng lại là không tiện đặt câu hỏi, ngược lại là Hi Chí Tài như có điều suy nghĩ, chúa công cử động lần này tất có thâm ý, có thể lại không biết hãn đem như thế nào phá thiên hạ này cửa ải hiểm yếu.

"Chí Tài Quán chủ công cùng Hưng Bá lời nói và việc làm, tất có lập kế hoạch, nếu là đoán không sai, muốn trong thời gian ngắn phá này cửa ải hiểm yếu chúa công chỉ kẻ tất hiểm, còn thỉnh trưởng thuật." Trở lại lầu lớn, Luru Nghị mệnh thân vệ doanh sĩ tốt cùng ngoài - trưởng dò xét, năm trượng ở trong không được có người tiến nhập, Hi Chí Tài qua một đường suy tư đã là hơi có đoạt được, cái thứ nhất mở miệng hỏi, tại hãn nhìn, Tị Thủy Quan cuộc chiến tuy là rất trọng yếu, có thể chúa công an nguy giống tại ở trên, quá mức mạo hiểm sự tình hãn bất kể như thế nào muốn tiến hành ngăn cản.

"Chí Tài quả nhiên rất được lòng ta, nay ta liên quân tướng sĩ bị ngăn trở tại Tị Thủy, cửa này chính là nơi hiểm yếu, thêm với lão tặc dưới trướng Từ, hoa, phiên đám người đều là lương tướng, cho dù Mạnh Đức huynh quân lược vô song muốn bắt lại cũng đích thị là tổn thất thảm trọng! Kể từ đó các lộ chư hầu nhất định sẽ có dị tâm, nay quân tình như lửa, Luru mỗ không muốn dưới trướng sĩ tốt quá nhiều hao tổn, nếu có thể tự vách núi mà lên trên cao nhìn xuống công chi, tất có thể xuất kỳ bất ý khiến cho quân địch đại loạn, đến lúc đó Mạnh Đức huynh tung Bình kích chi, Tị Thủy Quan xứng đáng đánh một trận mà PHÁ...!" Luru Nghị lời này vừa ra, phía dưới chúng tướng lập tức đều nghị luận, kẻ này tuy là có thể thu kì binh hiệu quả, lại cũng quá mức hung hiểm, kia trăm trượng tuyệt bích vương quốc chỉ sinh ra huống chi còn muốn leo lên mà lên?

"Ta nói chúa công có gì kỳ mưu diệu kế, nguyên lai đúng là như thế, kia trăm trượng vách núi thẳng tắp dốc đứng, Viên Hầu khó hơn, huống chi người ư? Chúa công chính là mấy vạn tướng sĩ, mấy chục vạn dân chúng mục đích chung, như thế làm việc, chẳng lẽ không phải trò đùa? Chí Tài quả quyết không thể để cho chúa công bốc lên này kỳ hiểm!" Hi Chí Tài nghe vậy lập tức biến sắc, tuy nói là Bình đi hiểm chiêu, có thể kẻ này cũng hiểm quá quá đáng phận.

"Thiên kim chi tử, cẩn thận, đạo lý này ta há có thể không biết? Làm gì được ngày hôm nay tử bị long đong, gian nịnh đoạt quyền, chúng ta Hán Thần há có thể diện sống tạm tại ở giữa thiên địa, lần này chư hầu một lòng thề phải khu trừ Đồng tặc, chấn triều đình của ta cương, há có thể bị khốn tại Tiểu Tiểu một tòa Tị Thủy Quan? Đại trượng phu xử thế đương trung quân đền nợ nước, phương chính là đứng thẳng gốc rễ, Nghị sao nhẫn ngồi xem mấy vạn tướng sĩ đem máu tươi vô ích ném vào này cửa ải hiểm yếu lúc trước? Núi này người khác trong mắt có lẽ hình như rãnh trời, có thể tại Luru mỗ trong mắt như giẫm trên đất bằng, Chí Tài người cũng biết ta năm đó vì mẫu hái thuốc sự tình, nơi này lại sao có thể cùng ngu sơn tuyệt bích đánh đồng, Nghị thông tri tiên sinh chính là trung nghĩa người, mong rằng thế ta một mảnh đền nợ nước chi tâm." Hi Chí Tài phản ứng đương nhiên tại Luru Nghị trong dự liệu, cũng là hơi cảm thấy vui mừng, bất quá có Hưng Bá vừa rồi một phen ngôn ngữ, kẻ này hành chi lại không quá đại phong hiểm, cần gì phải để cho dưới trướng Hồ Bí tổn tại Tị Thủy Quan hạ? Bất quá hãn biết Hi Chí Tài tính tình cương liệt, lúc này mới lấy động tình chi, một phen lời nói được đồng đặc, trung thành và tận tâm, nghe thấy người không khỏi ghé mắt, giống như chúa công như vậy công tâm mới không hổ là đại hán tông thất.

"Ai ~ như Triều Trung Đại Thần đều giống như chúa công như vậy trung quân thể quốc, lại làm sao sẽ có Đồng tặc chi loạn, chúa công nói, đều là đại nghĩa, chỉ mới không dám khuyên can, chỉ hy vọng chúa công giữ gìn bản thân! Hưng Bá, chúa công an nguy liền giao cho người." Không ra Lư Nghị sờ liệu, Hi Chí Tài chính là trung nghĩa người, tình thế trước mắt lại là sớm đã nhìn thấu, thấy Lư Nghị như tình trạng, trong mắt cảm phục vạn phần, lập tức thở dài một tiếng rồi hướng Cam Ninh tường thêm dặn dò, ân cần tình cảm bộc lộ trong lời nói.

"Quân sư yên tâm, nhưng kêu yên tĩnh, tuyệt sẽ không để cho đại ca có chút hao tổn!" Cam Ninh cao giọng lời nói,

Vốn hán nguyên ý là mình tiến đến là được, lại không ngờ Lư Nghị lại muốn đích thân đi đến, nhưng bây giờ là khuyên can không phải, bắt quá đại ca tại giữa núi rừng thân thù xác thực làm cho người thán vì xem chi, có hán đi đến có thể tăng nhiều tính toán trước, phản đang tánh mạng mình không muốn cũng phải hộ đại ca chu toàn.

"Tam đệ, người nhanh đi thỉnh Mạnh Đức huynh tới đây, ta cùng với Hưng Bá lần đi tất có thể công thành, chư tướng hết thầy cần nghe quân sư an bài, không được có vi." Lư Nghị thấy thế lập tức rên sất khi còn nóng.

"Ân, chúng ta tự nhiên nghe Hậu quân sư điều khiển." Chúng tướng đều là khom người lĩnh mệnh.

"Ha ha, mọi người cũng không nên ngưng trọng như thế, khiến cho lão tử muốn đi chịu chết đồng dạng, như thế việc nhỏ, ta cùng với Hưng Bá một canh giờ liền đem sự tình xong xuôi, đến lúc đó Tị Thủy Quan thượng sẽ cùng chư tướng nâng ly." Lư Nghị nhẹ nhõm cười nói, việc này trước, hán cũng phải cùng tri hoãn một chút mọi người khẩn trương tâm tình, chư tướng làm chủ công hào hùng nhận thấy, rồi hướng hán luôn luôn lòng tin mười phần, trong tướng lúc này mới có tiếng cười.

Sau một lát, Tào Tháo một mình theo Triệu Vân đến đây, phải nghe thấy Lư Nghị tập kích bất ngờ chỉ kể thán viết: "Ta đại hán có Lăng Sinh bực này Đại Tướng, thực là xã tắc chi may mắn, lo gì Đồng tặc không phá, chỉ là vẫn cần vì nước tiếc thân." Phen này ngôn ngữ hán biện hộ chân ý cắt, ngược lại khiến Lư Nghị cùng chư tướng trong nội tâm cảm động, Tào Tháo không phải là không nghĩ được kế này, mà là độ chi tất không thể làm, hán cùng với Lư Nghị tương giao tuy là ngày thiện, lại biết hán vô dụng hơn người, ngược có thao lược, hiện giờ cử động lần này cũng định đến có chuẩn bị. Trong nội tâm trừu bày phục Lư Nghị dũng khí ra, cũng lòng tin mười phần, rất có điểm tinh táo tương tích ý vị.

Hai người một phen trao đổi, định hảo Lư Nghị thừa dịp lúc ban đêm xuất phát, trèo lên tuyết bích về sau truyền tấn cùng Tào Tháo, hán lập tức cử binh công thành hấp dẫn đóng lại quân coi giữ, để cho Lư Nghị tái xuất kì binh, nghị định về sau Tào Tháo đạo âm thanh trân trọng liền đột nhiên mà đi, cũng mệnh Triệu Vân thay quân chênh lệch cho rằng che lấp, Lư Nghị thì mang theo Cam Ninh chọn lựa 200 tráng sĩ tự chênh lệch lượn quanh xuất, ngày xưa đang lúc quan sát hảo chân núi mà đi.

Này 200 nhân trung phần lớn là Cam Ninh tự Kinh Tương mang đến huynh đệ, trong đó cũng có thiên trong tai người, đều là thân thủ nhanh nhẹn hạng người, trước khi đi mỗi người chỉ đem lưỡi dao sắc bén một ngụm, dây thừng mấy trượng, quần áo nhẹ mà đi, đi trước Lư Nghị đã từng cùng mọi người lời nói việc này hung hiểm, động một tí chính là nguy hiểm đến tính mạng, vẫn đem bên trong có vợ lo lắng người lưu lại, mọi người thấy chúa công như thế, không khỏi khâm phục, tất cả đều là mở miệng thề chết theo tướng quân giết địch, tuy là thịt nát xương tan cũng sẽ không có nửa điểm chần chờ.

Tới chân núi chỗ Lư Nghị dẫn đầu trèo lên, mọi người ngày bình thường chỉ thấy qua tướng quân chiến trận phía trên thì anh dũng, hiện giờ thấy hán mẫn như Viên Hưu nhất thời vẫn đều có chút ngẩn người, thẳng đến Cam Ninh thúc giục rồi mới từng cái một anh dũng tranh tiên mà lên. Lư Nghị tay chân cùng sử dụng, chỉ cảm thấy như cá gặp nước, gần nửa canh giờ công phu liền đã trèo lên đỉnh phong, lại thấy lúc này hiểm yếu chỗ lại vẫn có Đồng Quân doanh trưởng, may mắn người số không nhiều, phòng vệ cũng không quá nhanh, đến cùng nơi này thực sự quá hiểm yếu, hiện giờ lại là đêm khuya, bằng không tung lấy Lư Nghị chỉ năng cũng đành phải thất vọng mà phản, xem ra ông trời cũng muốn trợ Lăng Sinh thành tựu trận này công danh.

Đợi đến mọi người nhất nhất trèo lên vách núi, lại chỉ còn lại một trăm tám mươi bảy người, dư người đều là trượt chân rơi xuống tuyết bích, nhưng lại không một người phát ra hô quát thanh âm, xác thực làm cho người đối với kinh! Lúc này cũng không phải cảm khái thời điểm, Lư Nghị thu thập tâm tình, lập tức để cho Hưng Bá dẫn nhân tập kích trại, muốn nói việc này thế nhưng là Cam Ninh cùng các huynh đệ lão bản hành, thừa dịp đen sờ lên lặng yên không một tiếng động đem trong trại hơn trăm danh Đồng Quân sĩ tốt giết cái sạch sẽ, từ kia đầu trong cổ áo Lư Nghị biết được nơi này thiết lập doanh phòng bị chính là Từ Vinh nói như vậy, không khỏi cảm thán trong sử sách ngôn chi không rõ, như thế vừa mới lại chỉ phải lác đác mấy lời.

Xác nhận không người lọt lưới, mệnh chúng huynh đệ thay đổi Đồng Quân quần áo, bốn phía thu thập loạn thạch chuẩn bị ngày mai chi dụng, chính mình thì cùng Cam Ninh tìm hiểu địa hình chung quanh, nơi này có thể quan sát Tị Thủy toàn bộ quan, chỉ có một mảnh đường hẹp quanh co thông đến Quan Hạ, lúc này Lư Nghị rồi mới dài ra một khẩu đại khí, dùng cái này địa hình, chính là một kẻ làm quan cả họ được nhờ, cho dù quân địch có chỗ phát giác hán cũng có thể ôn thủ nơi này mà đối đãi Tào Tháo công thành! Đợi đến hết thấy an bài thỏa đáng, trên núi châm lửa làm hiệu thông báo dưới núi chờ đợi Chu Thương, Bá Minh thấy chúa công không việc gì, mừng rỡ trong lòng, lập tức khoải mã báo biết Hi Chí Tài cùng Tào Tháo, Mạnh Đức lúc này vẫn còn ở trong soái tướng yên lặng chờ Lư Nghị tin tức, nghe thấy báo võ án, lúc này truyền lệnh nổi trống tụ họp đem, nếu công Tị Thủy!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Huyết chiến đoạt quan

Lưu Nghị vì nhanh chóng phá Tị Thủy Quan, tự mình phạm hiểm cùng Cam Ninh suất lĩnh 200 tráng sĩ thừa dịp lúc ban đêm leo lên cửa ải hiểm yếu chỉ bên cạnh trăm trượng tuyết bích, dục vọng thu trên cao nhìn xuống công, đem đỉnh núi hơn trăm quân coi giữ đều giải quyết về sau liền lập tức truyền tấn cùng Tào Tháo, Mạnh Đức nghe thấy báo không có chút kéo dài. Lập tức nổi trống tụ họp đem, an bài công thành công việc, đợi đến chúng tướng đi đến thổ sơn phía trên thì trời đã mờ sáng, mặt trời mới mọc từ từ bay lên.

"Hôm qua kia Từ Vinh đích thị là có chỗ giữ lại, hôm nay công thành mọi người không thể không đề phòng, từ hiếu, từ liêm, Nguyên Nhượng, Diêu Tài, người bốn người hôm nay tự mình dẫn đội công kích đầu tường!" Lưu Nghị đêm qua cứ chỉ đã bốc lên thiên đại phong hiểm, hôm nay phải phá quan, Tào Tháo cũng là không hề có giữ lại

"Ân!" Tào Nhân bọn bốn người tuân lệnh mà đi, mặc dù đối với tại Lưu Nghị đi về phía lòng có hiếu kỳ, có thể bọn họ cũng đều biết trong quân quy củ, Tào Tháo không nói tất có nguyên nhân, chính mình một lòng chém giết chính là.

"Thao hôm qua cũng có chỗ giữ lại, ta đoán kia Từ Vinh đêm qua định ở cửa thành vị trí tử mị bố trí phòng vệ, cố ý không toàn lực kích chi, hôm nay làm phiên Từ Long dẫn bộ đội sở thuộc quan binh lực công thành cửa." Lưu Nghị không ở, tất nhiên là Hi Chí Tài mang theo chúng tướng đến đây nghe lệnh, Tào Tháo thậm chí Thường Sơn Triệu Vân chỉ đứng không tại Lưu Nghị, mà lại dưới trướng sĩ tốt lại càng là tinh nhuệ đứng mảnh gan dạ, đương là công kích cửa thành không có hai nhân tuyến.

"Ân! ." Nếu chủ soái chính là Tào Tháo, Triệu Vân tự nhiên là khom người lĩnh mệnh mà đi, chỉ đem Tào Quân tử tướng phát động công kích, mình cũng đem tùy theo dẫn dắt Thanh Long Chu Tước Nhị doanh giết chạy cửa thành.

"Hí tiên sinh, đội từ hiếu bọn họ khởi xướng trùng kích về sau người lập tức ẩn đêm qua nghị định phương pháp phát tên lệnh thông báo Lưu Tướng Quân, để cho hán cũng lập tức phát động, như thế ba quân đủ, ta đoán kia Từ Vinh dù có thông thiên bản lĩnh hôm nay cũng khó chạy trốn một bại!" Tào Tháo lòng tin mười phần lời nói.

Hi Chí Tài nhìn xem xa xa quan ải, lại ngẩng đầu nhìn nhìn tuyết bích chỗ cao, chấp tay lời nói: "Ân!" Đêm qua hán cũng là một đêm chưa ngủ, cho đến đạt được Lưu Nghị tin tức rồi mới thoảng qua an tâm, hán tuy là văn nhân, nhưng lúc này cũng bị này Thiên Quân Vạn Mã hào hùng tình cảnh nhận thấy, giọng nói cực kỳ hùng tráng.

"Còn lại chúng tướng hết thảy nghe ta hiệu lệnh, chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng là xuất chiến, cho ta lời hưởng trống trận! Hôm nay tất khắc Tị Thủy, công thành! !" Tào Tháo ra lệnh một tiếng, Tào Nhân đều đem mang theo số đội nhân mã cầm trong tay thang mây hô to tất khắc Tị Thủy liền thẳng hướng quan trước, bất quá hôm nay nghênh tiếp bọn họ trừ mũi tên đuôi lông vũ cùng lẫn cây bên ngoài lại nhiều một vật dầu hỏa! Chỉ thấy công thành sĩ tốt dựng lên thang mây nhao nhao xảy ra hỏa hoạn, leo lên cùng lên sĩ tốt chỉ phải lách mình hạ nhảy, thậm chí bị vào đầu xối thượng lập thành hỏa nhân, cuồng hô hi, vô cùng thê thảm, kẻ tục sĩ tốt thấy nhao nhao kinh hãi, thế công không khỏi trì trệ.

"Hừ, quả nhiên không ngoài sở liệu, này Từ Vinh cũng có lương tướng có tư thế, Hí tiên sinh, lập tức phát tên lệnh thông báo Chu Tướng Quân động thủ." Tào Tháo trên mặt không có bất kỳ thần sắc, lạnh lùng lời nói.

"Tướng quân quả nhiên cao minh, hôm qua chiều này không phát, lấy khinh thương quân địch tâm, hôm nay thần kỳ bất ý, chính là thu này hiệu quả, một ước giường lên rất được binh pháp hư thật chi đạo, mặt tướng bá phúc." Đứng lại Phan Trù nhìn thấy liên quân vội vàng không kịp chuẩn bị thế công bị nhục không khỏi đối với Từ Vinh lời nói.

"Phản tướng quân khen nhầm, vật ấy có thể trọng thương quân địch sĩ khí, một khi bọn họ co vòi thì cửa này có thể thủ, không phải là quang vinh không muốn dùng, chỉ là vật ấy không nhiều lắm, không thể khinh động." Nhìn xem Quan Hạ quân địch thảm trạng, Từ Vinh trên mặt như cũ không thấy sắc mặt vui mừng, liên quân tuy là tổn thất rất nặng vẫn như trước cổ dũng mà lên, xem bọn hán hôm nay khí thế tựa hồ có liều mạng tư thế, tuyệt đối không thể có nửa điểm khinh thường.

Hai người đang khi nói chuyện, bỗng nhiên quan trái trên núi bay đầy trời thạch hạ xuống, chỉ đem đóng lại quân coi giữ nên quý khốc thân gào, cũng bắt chấp bắn tên giới đầu, nhất thời đại loạn, Quan Hạ thấy vậy tình trạng, Tào Nhân Hạ Hầu Đôn đám người thế mới biết Lưu Nghị đúng là thần không biết quỷ không hay đến trăm trượng tuyết trên vách đá, thật không biết hán làm sao có thể làm được điểm này, bất quá lúc này chiến trường tình thế đối công phương cực kỳ có lợi, bọn họ há có thể buông tha này cơ hội tốt, lập tức suất đội giết đem đi lên, Triệu Vân cũng mệnh Từ Hoảng dẫn Thanh Long doanh, Quân Hối dẫn Chu Tước doanh, chính mình thúc ngựa đỉnh thương xung đột phía trước thẳng giết cửa thành! Đại ca nếu như bắt đầu phát động tập kích bất ngờ, trận chiến này đã có thể thao tất thắng, hán đương nhiên cũng không hề có chỗ giữ lại, nơi này trùng kích vùng sát công thành càng nhanh đắc thủ đại ca liền càng an toàn, chung quy lúc này bọn họ đang ở hiểm địa, hơn nữa đã bại lộ.

"Không tốt! Không nghĩ được trong quân địch lại có này người tài ba, có thể tự tuyệt vách tường mà lên,

Như thế bên ta nguy vậy! Ta xem phi thạch xu thế, nghĩ đến trên núi đội ngũ không nhiều lắm, Phản tướng quân người lập tức dẫn nhân giết lên đi, nơi này giao cho Từ mỗ." Khá lắm Từ Vinh, gấp không sợ hãi, mệnh Phan Trù dẫn nhân giết chạy đỉnh núi về sau liền tự mình chỉ huy bước ngoặt sĩ tốt mạo hiểm trên núi đá rơi tiếp tục cùng công thành quân chém giết.

Phan Trù lĩnh mệnh, từ nhỏ kính mà lên, một hồi liền đến đỉnh núi, nhưng này mảnh đường nhỏ thật sự hẹp hòi khó đi mà lại cũng có quân địch phòng thủ, thủ hạ sĩ tốt hướng mấy lần, đều bị giết lật trên mặt đất, Phan Trù hét lớn một tiếng khiến phía trước sĩ tốt tránh ra, chính mình tự mình nói đao mà lên, hán vừa ra tay tất nhiên là uy thế bất phàm, liên tục chém giết đối phương mấy người, sau lưng sĩ tốt lúc này mới có thể tùy theo bước tới. Bất quá Phan Trù cũng âm thầm kinh hãi, những người này mặc dù thấy hán uy thế lại hung hãn không sợ chết, theo nhau mà đến, tại một vàng y đại hán tiếp được hán uy mãnh một đao, hán và dưới trướng cũng lại khó làm tiến thêm.

"Cam Ninh lúc này, người đều còn không xin hàng?" Một bà thanh âm hùng hậu tùy theo truyền đến.

Phàn Trù kinh hãi, hẳn mặc dù chưa thấy qua Cam Ninh, thế nhưng biết chính là người này đánh bại Hoa Đô Đốc. Huống hồ vừa rồi một đao là được kiểm tra xong thực lực đối phương không tầm thường, như thế địa hình lại có như vậy hổ tướng lúc này, lấy mình chỉ lực tuyệt khó công vượt được đi, nhưng bây giờ công thành sĩ tốt đã có không ít leo lên thành lâu, Hạ Hầu huynh đệ rõ ràng tại liệt, hẳn phải đem này tiểu cô quân địch tiêu diệt lại quay lại trợ giúp có thể mượn đây là khó, lập tức anh dừng vũ động đại đao đều là liều mạng chiêu số, trong lúc nhất thời lại cùng Cam Ninh đấu cái lực lượng ngang nhau, cũng làm cho Hưng Bá trong nội tâm âm thầm lấy làm kỳ, bất quá lập tức Lưu Nghị xuất hiện lại là triệt để tan tành hẳn lòng tin, một cái Cam Hưng Bá chính mình đã là không địch lại, còn có dũng mãnh vô song Lưu lang sống, lại như dây dưa e rằng tuyệt khó thoát thân! Còn là tụ hợp Từ Tướng Quân lui binh thì tốt hơn, bởi vậy lập tức quay đầu mà đi, Lưu Nghị thấy thế lập tức cùng Cam Ninh mang theo hơn trăm danh huynh đệ hàm theo sau giết, tại hai người bọn họ suất lĩnh, sĩ tốt nhóm từng cái một như mãnh hổ xuống núi, giết đến Đồng Quân chạy trời chết!

Trên thành Từ Vinh còn đang liều chết chiến đấu hăng hái, có thể Hoa Hùng nhưng lại như là Tào Tháo sở liệu, tổn thương cùng Cam Ninh thủ hạ lại thêm hôm qua kịch liệt chém giết đã là tâm lực lao lực quá độ, hôm nay vô pháp ra trận, theo càng ngày càng nhiều sĩ tốt leo lên thành lâu, Từ Vinh cùng thủ hạ sĩ tốt đã hiện lên chống đỡ hết nổi xu thế. Mà sau lưng hựu loạn, Lưu Nghị Cam Ninh song đao đều phát triển, giống như hổ vào bầy dê, không người dám tới chống đỡ!

Dưới thành Triệu Vân suất quân bốn tập thừa dịp trên thành chém giết hỗn loạn đã đến chỗ cửa thành, có thể lúc này lại là sát phí đầu óc, này Từ Vinh sớm đem cửa thành phong kín, phía sau cửa mấy trăm cái đại bao cát chông chết, cuối cùng Triệu Từ quân thứ năm người tự mình xuống ngựa cũng sĩ tốt nhóm hợp lực lấy Cự Mộc dụng chỉ, tổn sức sức của chín trâu hai hổ mới mở cửa thành ra, đây còn là đầu tường quân địch bề bộn nhiều việc cùng liên quân khó chiến không có cơ hội đối với bọn họ làm bất kỳ ngăn trở nào, bằng không dù cho lấy bốn người chỉ lực cũng chỉ có thể có khóc cũng không làm gì.

Hôm nay đánh một trận đến nước này đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào cứu vãn, quan nội mặc dù vẫn có mấy vạn thiết kỵ, thế nhưng là trận thế thì triển không ra, Thanh Long Chu Tước Nhị doanh nhảy vào hậu thủ hạ chúng tướng liền sát nhập thiết kỵ bên trong, bốn người tung hoành xông xáo, ai mà khi? Cuối cùng Từ Vinh tại Phàn Trù liều chết dưới sự bảo vệ cùng Hoa Hùng cùng nhau huyết chiến phải thoát, vì thế Phàn Trù vẫn bên trong Lưu Nghị một kích, Từ Vinh cũng thân bị mấy chục chẻ, Triệu Vân giết đến cao hứng, suất lĩnh Thiết Kỵ doanh truy sát mười dặm chém đầu vô số! Chúng tướng cũng đều thu hoạch tương đối khá, chỉ có Lưu Nghị bị Quân Hội dẫn dắt thân vệ doanh sĩ tốt một mực bảo vệ, chưa từng tham dự truy kích, này đương nhiên cũng là Hi Chí Tài an bài, bất quá lúc này TỳThủy đã tại liên quân trong tay, đại thắng phía dưới sĩ khí tăng vọt.

Tào Tháo tự mình leo lên thành lâu cùng Lưu Nghị gặp nhau, hai người cảm tay ngửa mặt cười to hình dáng cực vui vẻ! Hiện giờ đại sự đã hài, hẳn cũng lập tức phái người cùng mình chủ Viên Thiệu cũng các lộ chư hầu báo tiếp, Viên Thiệu nghe thấy báo mừng rõ, ai cũng không thể nghĩ đến TỳThủy thiên hạ cửa ải hiểm yếu tại Tào Lưu Nhị người liên thủ đúng là một ngày đêm liền đã phá quan, đợi đến nhập quan về sau luận công ban thưởng, trận chiến này công đầu mọi người nhất trí cùng đề cử Lưu Nghị Cam Ninh, các lộ chư hầu không khỏi tán dương Lưu lang sống sự can đảm kinh người, Cam Hưng Bá đứng quan tam quân! TỳThủy nhất địch, Lưu Nghị tại liên quân sĩ tốt trong nội tâm đã thành vì đệ nhất chiến tướng, danh vọng có một không hai! Mà Viên Thiệu lại đang đóng lại đại tiệc rượu, khao tam quân, liên quân hoan hô thanh âm mười dặm có thể nghe. Trong bữa tiệc mọi người nghị định ở chỗ này chinh quân ba ngày sau liền muốn xua binh Hồ Lao, thẳng đến Lạc Dương!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Thần kích Ôn Hầu

Tào Tháo lĩnh quân, Lưu Nghị tập kích bất ngờ, thân là thiên hạ cửa ải hiểm yếu TỳThủy cuối cùng bị liên quân một ngày đêm hạ xuống, Viên Thiệu tiến quan về sau liền đại dây yến hội, vì mọi người khánh công, Tào Tháo rất là khiêm nhượng đề cho Cam Ninh cùng Triệu Vân hai người ngồi trên thủ tọa, ngón hai người công phải làm này phần thưởng, Lưu Nghị đương nhiên vui cười thấy kia thành. Trong bữa tiệc Trương Phi bởi vì lần trước quân doanh tranh công sự tình đặc biệt tìm đến Cam Ninh dụng rượu, Hưng Bá há có thể đối với sợ, hai người một bữa nuốt chửng cả kinh đang ngồi mọi người đều là trợn mắt há hốc mồm! Đây là người sao? Liền ngay cả Lưu Nghị cũng đối với hai người từ lượng xem đủ rồi, lời nói nếu bàn về vũ dũng liên trong quân doanh khó có kết luận, mà nói từ lượng Hưng Bá Dực Đức xác thực có thể cũng xưng thứ nhất, chúng chư hầu tất cả đều là sâu nhưng chỉ! TỳThủy khác, mình quân tạm tại Quan Thượng chinh quân, hơi chuẩn bị một chút lương thảo đồ quân nhu, tùy ý liền muốn tiến binh Hồ Lao, trực chỉ Lạc Dương.

Được nghe Tỳ Thủy Quan bị mình quân ngăn thì phá được, Đồng Trác giận tím mặt, đương trường muốn phát lệnh chém Hoa Hùng, Từ Vinh đứng đầu, bị Lý Nho đau khổ khuyên lại.

"Kia quân thế lớn, càng thêm trong có lương tài, lấy nho độ chỉ, trận chiến này cũng không Hoa, Từ Nhị vị tướng quân chi tội. Hiện giờ liên quân Bình gối TỳThủy, quân tâm hùng tráng, tất lấy Hồ Lao. Hồ Lao tuy có Ôn Hầu tọa trấn, nhưng Ôn Hầu dũng thì dũng vậy, mưu lược lại không sở trường, sợ hãi bên trong kia quân gian kế, như Hồ Lao có sai sót chắc chắn thiên hạ chấn động, tướng quốc thôi từ khổ cực, đương tự mình dẫn đại quân đến Hồ Lao,

cùng quân địch không phân cao thấp, như thế tất có thể làm cho quân ta sĩ khí đại chấn!" Đối với người nhiều mưu trí Lý Nho lời Đồng Trác vẫn có thể nghe lọt, lập tức điểm lên đại quân, tự mình suất lĩnh thẳng đến Hồ Lao.

Tới Quan Thương, trông thấy Hoa, Từ, Phiền tam tướng người tất cả đều là mang thương, lại tường hỏi quân địch như thế nào công thành phía sau mới nộ khí tiêu giảm, không có trách phạt ba người, ngược lại dày thêm trấn an, trong lòng ba người có chút cảm kích. Mà Lữ Bố ngày ấy tiếp được Hoa Hùng bại quân tin tức thời điểm liền muốn giết lên Tị Thủy Quan, qua mấy người đau khổ khích lệ rồi mới thôi, hiện giờ thấy Đồng Trác đi đến hấn liền lập tức thành chiến.

"Đối với phụ, quân phản loạn khiến cho gian kẻ đoạt ta Tị Thủy, làm tổn thương ta Đại Tướng, Bố thực không cam lòng, nay hướng đối với phụ chờ lệnh, tự dẫn phần quan trọng 800 phi liều hùng cưỡi đi đến thảo phạt, cái gì Viên Thiệu Tào Tháo, Lưu Nghị Tôn Kiên, Bố thể chém hết chỉ!" Lữ Bố trong miệng 800 phi liều hùng cưỡi chính là bộ hạ thân binh, đa số quan ngoại hùng tráng chỉ sĩ, thậm chí không thiếu Dị tộc hào liệt người, nhất là dũng mãnh gan dạ bất quá, luôn luôn duy Lữ Bố như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, kia tính giống tại Tây Lương thiết kỵ phía trên!

"Ôn Hầu không thể!" Lý Nho vội vàng ngăn cản, "Hiện giờ quân phản loạn đắc thắng, chính là sĩ khí tăng vọt thời điểm, Ôn Hầu mặc dù dũng nhưng này tế cũng không thích hợp khinh động, bên cạnh bọn họ tất hội giết chạy Hồ Lao mà đến, chúng ta không bằng ngồi thu đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công hiệu quả, đến lúc đó tự nhiên do phải Ôn Hầu chém giết."

"Văn Ưu nói có lý, lúc này con ta xác thực không nên khinh động, đại quân ta lúc này, tạm thời yên lặng theo dõi kỳ biến, con ta có thể tỉ mỉ thao luyện sĩ tốt, tự có người dương oai thời điểm." Trận chiến này Đồng Trác cùng Lý Nho sớm có thương lượng, bởi vậy cũng mở miệng đối với Lữ Bố an ủi đạo nghe Đồng Trác lời ấy, Ôn Hầu trừng Lý Nho nhất nhãn rồi mới có vẻ lui xuống đi, hấn cùng với người này từ trước đến nay không hòa thuận.

"Nhanh chóng khiến thám mã, đem quân phản loạn hướng đi nhất nhất dò xét, lão phu lần này tất yếu bại kia chừ hầu liên quân tại Hồ Lao Quan, mong rằng các vị đồng lòng hợp sức." Đồng Trác cất cao giọng nói.

"Tướng quốc thần uy, tất có thể kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu." Lý Nho vội nói, chúng tướng tự cũng đồng ý.

Đồng Trác suất lĩnh đại quân đích thân đến Hồ Lao tin tức không bao lâu liền truyền tới liên quân nơi này, Viên Thiệu không dám lãnh đạm, lương thảo vừa đến, lập tức điểm lên đại quân, các lộ chung đồng tiến, giết chạy Hồ Lao. Đại quân đến ngày, lời đầu tiên xây dựng cơ sở tạm thời, sáng sớm ngày hôm sau mười tám lộ chừ hầu liên tất cả dẫn quân ngựa đều xuất hiện đến Hồ Lao Quan trước, Lưu Nghị ngưng thần xem chi này Hồ Lao chi hiểm yếu hùng tráng hơn Tị Thủy, hôm nay nhất định có thể nhìn thấy kia mọi người miệng chi Tam quốc đệ nhất dũng tướng Lữ Bố Lữ Phụng Tiên.

Liên quân rậm rạp chằng chịt, đen ngòm một mảnh tại quan trước kết xuống trận, lúc này Đồng Trác đang tại đầu tường ngồi cao, Viên Thiệu mất sắc, sớm nhận ra hoàng la cái dù hạ Đồng Trác thân ảnh, chỉ chỉ mắng to: "Quốc tặc Đồng Trác! Người tung hại Hấn thất, họa thêm thiên tử, độc hại xã tắc, hành hạ lưu dân chúng! Mỗi người phải mà tru chi! Ta nay quá tự tập thiên hạ anh hùng, cùng chung lấy quốc tặc!"

Đồng Trác nghe thấy mắng, lại cũng không giận, cười lạnh một tiếng: "Này Viên vốn ban đầu thật sự là tiền đồ, ngày xưa trong thành Lạc Dương cũng chưa thấy hấn như vậy hùng hồn kịch liệt." Nhẹ phát phát tay, sau lưng liền có người hướng dưới thành khuynh đảo mấy trăm cái đầu người, chính là Thái Phó Viên Ngỗi một nhà già trẻ.

Đồng Trác lúc này mới đứng dậy, vẻ mặt bình tĩnh tự nhiên thần sắc: "Một nhà nào đó một lòng vì nước, trừ hoạn dụng thẳng chỉ loạn tại trước, định vua và dân chi tranh tại, bọn người bồi quân phụ ừ, tự lên không lòng thần phục, ngược lại tự lấy một nhà nào đó, chẳng phải là tự tìm chết a? Thái Phó Viên Ngỗi, tự kết nghịch đáng đã tặc tru chi!" Đồng Trác vốn là béo cường tráng, trung khí mười phần, tiếng nói vang dội, những lời này cũng làm cho trước trận chúng quân nghe rõ ràng.

Viên Thiệu thấy thúc phụ một nhà thủ cấp, lại càng là vừa thương xót vừa giận, vung roi kêu to: "Đồng tặc! Người dám xuất quan đánh một trận ư?"

Đồng Trác cười ha ha, đối với Viên Thiệu hước nói: "Vốn ban đầu, ít ngừng, liền để cho người cùng người thúc phụ gặp gỡ!" Dưới thành đóng cửa từ từ mở ra, chúng chừ hầu cũng biết đây là Đồng Trác xuất binh, cũng từng người âm thầm cảnh giác, ra ngoài ý định là, xuất ra binh mã lại chỉ có mấy trăm người, rất nhiều chừ hầu cảm thấy kinh ngạc: "Chẳng lẽ Đồng Trác là muốn dùng này mấy trăm người chống cự chúng ta hơn mười vạn đại quân?"

Trống trận đông đông, liên quân sĩ tốt đều đang hò hét, thanh thế ngập trời, tinh kỳ binh khí như núi đang lúc rừng rậm, chông chát. Lưu Nghị một mực ở tỉ mỉ quan sát, giao đầu kia mấy trăm người tất cả đều là cưỡi thớt ngựa, trên người áo giáp tinh xảo, ngược lại cùng mình Thiết Kỵ doanh tương tự, mỗi người đều là tinh thần vô cùng phấn chấn, vừa nhìn chính là bách chiến chỉ sĩ! Lại nhìn kỹ kia người cầm đầu, dưới hàm không cần, mặt như cái khay bạc, mày kiếm hạng mục chi tiết, mũi thẳng mồm vuông, sống cực kỳ anh tuấn, một thân khóa từ đường nghề kim trụ khai, mặc giáp trụ gấm Tử Xuyên trăm hoa liệt điểm bảo, đỉnh đầu Tam Xoa bó phát tím kim quan, dưới háng chiến mã cao lớn thần tuấn, toàn thân như lửa đoàn đồng dạng, bức này trang phục, khỏi cần nói, đích thị là Lữ Bố không thể nghi ngờ, kia hòa hồng sắc chiến mã cũng tất nhiên là Tam quốc đệ nhất lương câu Xích Thố. Chỉ thấy Lữ Bố một mình cỡi ngựa chậm chậm đi đến hai quân trước trận, Phương Thiên Kích chỉ xéo phía chân trời, ánh mắt chậm rãi đảo qua chừ hầu liên quân, đúng là vẻ mặt vẻ khinh thường, mà liên quân tướng sĩ bị ánh mắt của hấn đảo qua đều cảm giác không rét mà run, phảng phất người này nên xuất thủ, là được lấy tánh mạng mình. Trong chốc lát tự Lữ Bố trên người tản mát ra khí thế lại cùng đối diện hơn mười vạn đại quân không phân cao thấp.

Đột nhiên Lữ Bố cũng cảm giác được vài cổ ngập trời chiến ý đập vào mặt, này vài cổ khí thế cũng là uy mãnh vô cùng, cho dù là hấn cũng không khỏi trong mắt sáng ngời. Không cần phải nói đây tự nhiên là Lưu Nghị, Cam Ninh Triệu Văn thậm chí bao gồm đóng cửa đám người cảm ơn Lữ Bố khi tráng mà tản mát ra chiến ý, đối mặt này Chiến Thần vô tướng đồng dạng với tư cách là tuyệt đỉnh trong lòng...cao thủ chỉ có hưng phấn. Văn vô đệ nhất, vô vô đệ nhị, lúc này Lưu Nghị không khỏi nhiệt huyết sôi trào! Chỉ nhìn nhìn bên người vẻ mặt cảnh giới Hi Chí Tài chi phải thôi, kinh lịch Tị Thủy tập kích bất ngờ, Hi Chí Tài càng sẽ không để cho hấn độc thân phạm hiểm.

Lưu Nghị nơi này vẫn chuyển ý niệm trong đầu, bên kia liên quân trong trận đã phát động, một tướng thúc ngựa đỉnh thương, xông thẳng trước trận, chính là Hà Nội Thái Thú Vương Khuông dưới trướng danh tướng Phương Duyệt.

Phương Duyệt cũng không nói chuyện, mũi thương xoay lên từng trận tiếng gió, thương ảnh lác lác, kính lấy Lữ Bố, Hà Nội danh tướng, xuất thủ chung quy bất phạm. Lữ Bố mặt không biểu tình, mắt thấy hai cười tương giao, lại vẫn không chút sứt mẻ, Phương Duyệt đại hi, đảo mắt là được đâm Lữ Bố tại dưới ngựa, đột nhiên trước ngực đau nhức kịch liệt, Phương Duyệt ngạc nhiên, xuống mã đã chạy vội nhập Đồng Quân hậu trận, chính mình lại nhưng ở chỗ cũ, treo giữa không trung. Phương Duyệt cúi đầu nhìn lại, một chuỗi Phương Thiên Họa Kích nhập vào cơ thể mà qua, đem chính mình khiêu tại mũi kích, chiều này đến cùng khi nào mà phát, Phương Duyệt lại không chút nào biết, một trong hai mắt tràn ngập không cam lòng cùng tuyệt vọng.

Lữ Bố cũng không thèm nhìn hấn, tiện tay hất lên, đem Phương Duyệt thi thể ném trên mặt đất, sau lưng số cười bụng lấy đại kỳ, cờ hiệu rõ ràng: "Ôn Hầu Lữ Bố". Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích chỉ phía xa giao đầu, trong miệng lạnh lùng nói: "Lại đến!"

Lần này cảnh tượng khiến liên quân kinh ngạc không hiểu, Phương Duyệt riêng có dừng danh, nhìn thích mới ra tay cùng thật là danh nghĩa vô hư, nào biết hợp lại chưa đến, liền đã bị này Lữ Bố giết chết, chẳng lẽ này Lữ Bố quý thần hay sao?

Thượng Đảng Thái Thú Trương Dương dưới trướng kêu tướng mục như ý phi mã tiến lên, đâm thẳng Lữ Bố, binh khí giao kích vang chưa tiêu, cũng không biết Lữ Bố như thế nào động tác, đã đem mục như ý làm ăn tại dưới ngựa.

"Oanh!" Một tiếng hét to Như Lôi, lại là một tướng phóng tới Lữ Bố, nghe âm thanh này, Lưu Nghị gần như tưởng rằng Trương Phi hô, kỳ thật Cam Triệu Từ thấy Lữ Bố như vậy dừng mãnh phi thường, đều sớm kiềm nén không được, muốn giết ra ngoài cùng Lữ Bố độ sức một phen, còn là Lưu Nghị khích lệ giới chúng tướng: "Ta suất bộ cứu giúp Tôn Tướng quân, Hung Bá lực lui Hoa Hùng, lại mạo hiểm đoạt quan, danh tiếng không thể bị ta một nhà xuất, càng thêm này Lữ Bố khí thế bất phạm, trước quan tình hình quân địch thì tốt hơn!" Chúng tướng lúc này mới thở hồng hộc ngừng lại, Lưu Nghị nói không sai, gần nhất hấn và thủ hạ thật là danh tiếng thái thịnh, lại nói mình là tới tranh bá thiên hạ, không cần phải đồ khoe võ dũng, công lao này hay để cho cho Lưu Bị tam huynh đệ a! Máu chốt ở chỗ chính mình khó có với tư cách là, lại không muốn để cho thủ hạ thượng đi mạo hiểm, xem này Lữ Bố xác thực có quý thần chỉ dũng.

Lại nhìn kia gào to Như Lôi tướng lĩnh, trong tay có chấp hai thanh đại chùy, uy phong凛凛, Lưu Nghị thầm nghĩ tất nhiên là Vũ An Quốc. Quả nhiên, nghe được cạnh hai người Từ Châu Thái Thú Đào Khiêm thủ hạ sĩ quan cấp cao nghị luận: "Đây là Bắc Hải Vũ An thế gia còn trẻ đồng lứa đệ nhất cao thủ Vũ An Quốc, nghe nói song chùy chỉ năng đã không ở nhà chủ Vũ An cung, không nghĩ tới Bắc Hải Thái Thú lỗ Văn Cừ càng đem người này thu làm dưới trướng, xứng đáng cùng kia Lữ Bố một đầu."

Chỗ đó Lữ Bố cùng Vũ An Quốc đã đấu mấy hiệp, Vũ An Quốc chùy pháp tinh xảo, cuối cùng để cho kia Lữ Bố bắt đầu dụng tâm đối chiến, hai người chiến đến thứ mười khép lại, Lữ Bố nhân tiện vị trí đại kích quét ngang, liền đem Vũ An Quốc tay trái đại chùy lấy ra đi, Lưu Vũ nhớ rõ diễn nghĩa thượng Vũ An Quốc là bị Lữ Bố chém đứt cổ tay, này Vũ An Quốc cũng có chút anh dũng, trong nội tâm không khỏi thầm kêu đáng tiếc! Đúng vào lúc này, một người áo bào trắng ngân giáp, lại là mau lẹ vô cùng giết lên đi, Lưu Vũ nhìn chăm chú nhìn lên, đứng là Tôn Sách.

Tiểu Bá Vương đã sớm thấy kích động, lại là tự phụ võ nghệ cao cường, phí trước Lưu Nghị nhiều lần xây dựng công lao to lớn, hấn tự nhiên cũng không cam chịu hạ xuống người, thấy Lữ Bố như thế dừng mãnh phi thường, rốt cục tới phi mã giết ra. Vũ An Quốc đang thần không may mắn, lại phải Tôn Sách kịp thời tiếp nhận, cũng không dám lần nữa chiến, thúc ngựa bại hạ xuống, trong nội tâm cũng đang cảm thán này Lữ Phụng Tiên thực không chính mình có thể địch.

Tôn Sách có Tiểu Bá Vương danh xưng, mặc dù lúc này hầy còn tuổi nhỏ lại là ghé mới sinh không sợ cạp, thủ hạ cũng thật có công phu thật, một đầu dài thương triển khai gió thổi không lọt, chiêu pháp tinh diệu, lấy Lưu Nghị xem ra e rằng kia võ nghệ không tại Từ Hoảng, được xưng tụng nhất lưu thân thủ! Chỉ bất quá hấn hôm nay dụng võ là vô song hồ tướng Lữ Phụng Tiên, đích thị là lấy không tốt đi, hơn hai mươi hiệp vừa qua đã là rách rưới, Lưu Nghị biết một hồi Trương Tam gia muốn giết lên đi, mình cũng chính là thương thức một chút này xuất Tam Anh chiến Lữ Bố trò hay!

Ai ngờ Lữ Bố một kích quét ngang, đem Tôn Sách bức mở mang, lại cũng không tiến công, âm thanh lạnh lùng nói:

"Tuổi còn trẻ liền có như thế võ nghệ, thù vi bất dịch (rất là khác nhau), lui ra đi, hiện tại ngươi tuyệt không phải ta chỉ địch thủ, đồ tang tánh mạng mà thôi!" Thấy này tiểu tướng có thể cùng mình khí lực va chạm hai mươi hiệp không rơi vào thế hạ phong, Lữ Bố trong lòng cũng là âm thầm lấy làm kỳ, cũng không nguyện ý thật sự tổn thương tánh mạng hấn, huống hồ như thế cũng là câu đối quân sĩ khí một loại đã kích!

Tôn Sách còn trẻ khí thịnh đâu có thể qua loại vũ nhục này? Mặc dù cũng biết Lữ Bố danh nghĩa vô hư, hai bên thực lực sai biệt không nhỏ, vừa vặn vì Đại Tướng há có lâm trận lùi bước chi lý? Vốn muốn liều chết đánh một trận lại bị phụ thân lớn tiếng quát dừng lại, chỉ phải có vẻ bại về bốn trận, lúc này hấn ánh mắt không khỏi chăm chú vào Lưu Nghị trên người, này Lữ Bố như thế dừng mãnh, sợ cũng chỉ có Lưu Tướng Quân có thể cùng nhất chiến!

Liên quân nơi này nhất thời là yên tĩnh không tiếng động, ai có thể nghĩ vậy Lữ Bố vũ dũng như vậy, liền tiếp đánh bại đối phương số thành viên chiến tướng lại giống như không tổn sức chút nào, vẫn còn có này khinh thường liên quân cử chi! Trong lúc nhất thời không biết là ai dẫn đầu hô: "Lưu Tướng Quân ở đâu!" Đi qua mấy trận chiến dịch, Lưu Nghị cực kỳ thủ hạ dũng liệt đã xâm nhập sĩ tốt chi tâm, được nhiều người ủng hộ phía dưới Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh đại danh bị hô giống như trời long đất nổ! Bên này Trương Phi vốn muốn xuất trận, nghe được sĩ tốt hò hét không khỏi thả chậm bộ pháp!

Lữ Bố nghe vậy Phương Thiên Họa Kích trực chỉ trận địa địch, uy phong cái thế hét lớn một tiếng:

"Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh, có dám xuất trận đánh một trận?" Hấn mấy ngày nay cũng thường xuyên được nghe Phàn Trù Hoa Hùng đám người nói lên Lưu Nghị, đều đạo một thân chính là liên quân đệ nhất chiến tướng, dừng mãnh vô cùng, lấy hấn tự ngạo sao có thể khoan dung, nhất định phải đem người này thua ở kích, trước mấy thành viên liên quân chiến tướng trừ Tôn Sách bên ngoài căn bản không có tiêu phí hấn bao nhiêu khí lực, lại nghe đối với trong phương trận hô lên Lưu Vũ danh tiếng, cổ điểm danh khiêu chiến.

"A! Lão tử không tìm làm phiền ngươi, ngươi ngược lại tới tìm ta xúi quẩy, hảo, hôm nay liền để cho ta tới mở mang kiến thức một chút ngươi Lữ Phụng Tiên đến cùng như thế nào vũ dũng!" Lưu Nghị nghe vậy mừng rỡ trong lòng, cái này xuất chiến chính là danh chính ngôn thuận, vốn chúng tướng còn

muốn thay hấn xuất chiến, có thể Lăng Sinh lời nói nhân gia đều nói thắng khiêu chiến, chính mình không ra chẳng phải là sợ hấn Lữ Phụng Tiên, về sau còn muốn lẫn lộn sao? Chúng đều không ngôn.

Hi Chí Tài cũng là nửa vui nửa buồn, mừng được là chủ công mình như thế phải liên quân sĩ tốt chi ái mạng, lo là này Lữ Bồ uy mãnh như vậy, chúa công trận chiến này sợ có hiểm trở, hấn có tâm ngăn cản có thể Lưu Nghị nói đúng, như là người khác chỉ mặt gọi tên hấn lại ầm nhẩn không ra ngày sau lại đương như thế nào?

"Chí Tài yên tâm chính là, đơn đả độc đấu, thiên hạ này há có có thể đả thương ta Lưu Lăng Sinh người?" Lưu Nghị nhìn hấn biểu tình đã biết kia tâm ý, lời nói đang lúc toát ra là vô cùng tự tin! Nói xong tay cầm Huyết Long Thôn Thiên kích, vờ mây đen che tuyết là được hướng hai quân trước trận! Chúng sĩ tốt vừa thấy Lưu Tướng Quân xuất chiến, nhao nhao tránh ra con đường, la lên thanh âm lại càng là âm thanh chấn thiên tế! Đê mê sĩ khí trong chớp mắt tăng vọt.

"Lữ Phụng Tiên! Ta Lưu Nghị tới cũng, ngươi muốn chiến, nay liền chiến, bất quá ngươi hao tổn khí lực Lưu mỗ phải chiếm ngươi tiện nghi, ngươi trước nghỉ ngơi một lát ta hai người gặp lại sinh tử!" Trên chiến trường, Lưu Nghị trong nội tâm liền không có hấn niệm, lúc này hấn chính là một truy cầu võ đạo đỉnh phong chiến tướng.

"Lăng Sinh vì có gì như thế, chiến trận phía trên há lại khoan dung chỗ?" Viên Thiệu thở dài!

"Lăng Sinh chính là thực anh hùng tài!" Tào Tháo tựa hồ không có nghe thấy Viên Thiệu ngôn ngữ, nhìn xem trong sân uy phong lẫm lẫm Lưu Nghị thờ dài, bên người chúng tướng cũng là một bộ sâu chấp nhận biểu tình, liên quân bên trong tất cả mọi người lúc này đều trọn to hai mắt, một trận chiến này mới thật sự là Long Tranh Hồ Đấu!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: lượng bại câu thương

Hồ Lao Quan, hai quân trước trận, Lữ Bồ đánh thắng liên tiếp số trận chi uy thế mở miệng khiêu khích Lưu Nghị xuất chiến, bị đối phương chỉ mặt gọi tên, cho dù người kia là Tam quốc đệ nhất võ tướng, Lưu Nghị há lại sẽ có nửa điểm lùi bước? Lúc này thúc ngựa nói kích đi đến hai quân trước trận, liền mở miệng đề cho Lữ Bồ nghỉ lấy một lát, làm tiếp quyết tử đánh một trận, như là đã xuất thủ, Lưu Nghị muốn cùng này đệ nhất hổ tướng công bình đối chiến.

Nhìn Lưu Nghị thúc ngựa mà ra khí thế, Lữ Bồ lần đầu tiên lộ ra cẩn thận biểu tình, cực hạn võ giả trực giác nói cho hấn biết người tới hấn là kinh địch, hấn tuy là coi thường thiên hạ anh hùng có thể chiến trận phía trên không được phép nửa điểm sơ hở, lập tức lạnh lùng liếc mắt nhìn Lưu Nghị, liền lần bốn trận nghỉ chân một lát, Lưu Nghị thấy thế tâm tiền càng cẩn thận, Lữ Bồ cử động lần này hiển nhiên là võ giả đối với kinh địch tôn trọng.

Sau một lát Lữ Bồ phi mã lại đã trước trận, hai người cũng không đáp lời, ngay tại Thiên Quân Vạn Mã trước mặt giằng co, mặc dù không có xuất thủ, có thể ở đây mỗi người cũng có thể cảm giác được trên người của hai người phát ra ngập trời chiến ý, lúc này tuy là bất động, có thể khê động hấn là kinh thiên động địa!

Giằng co thật lâu hai người liền giống như đã nói đồng thời xuất thủ, Xích Thổ cùng mây đen che tuyết giao thoa giữa, Phụng Thiên Họa Kích cùng Huyết Long Thôn Thiên kích tựa như hai cái du long trên không trung dây dưa một chỗ, kích ảnh bồng bềnh khắp không bay múa, kim loại cắt nhau kêu không ngừng bên tai, quyết chiến như vậy triển khai!

Hai bên sĩ tốt đều là liều mạng vì chính mình tướng quân trợ uy, có thể nói thật trong con mắt của bọn họ chỉ có thể nhìn thấy hai cái đại kích mang theo tám lạng hào quang, nghe thấy kim loại tương giao không ngừng bên tai. Trong sân hai người thân hình động tác mau lẹ như điện, bọn họ mở to hai mắt cũng là chỉ có thể nhìn cái đại khái!

Này cũng trách không được những cái này tầm thường sĩ tốt, cần biết còn đây là đương thời hai đại cực hạn võ tướng quyết đấu. Mà lại hai người ngay từ đầu tâm tư đều là đồng dạng, trước dò xét đối phương hư thật; sở khiến cho chiêu số phần lớn là một phát đã thu, lẫn nhau vượt lên trước tay, Phụng Thiên Họa Kích cùng Huyết Long Thôn Thiên kích tại hai người này trong tay nhẹ như không, tùy ý roi giữa chiêu số đều là hay đến chút nào đỉnh! Ở đây có thể rõ ràng nhìn thấy hai người đối chiến bất quá lác đác hơn mười người người, đương nhiên Lưu Nghị dưới trường trung dũng giáo úy Từ Hoảng Từ Công Minh chính là là một cái trong số đó!

"Từ ngày đó trong doanh thua ở chúa công chi thủ, Hoảng mỗi ngày cần tu khổ luyện, tự hỏi võ nghệ rất có bổ ích, cùng chúa công giao thủ thời điểm cũng nhiều là sai một ly, luôn đương chính là chiến trận kinh nghiệm làm ra, nay Quán chủ công cùng này Lữ Bồ đánh một trận, mới biết chúa công ngày thường đích thị là thủ hạ lưu tình! Xem hấn khiến cho kích, đã quá phải cử trọng nhược khinh ảo diệu, lợi hại a!" Từ Hoảng tựa hồ là đang nói một mình, lại tựa hồ là tại đối với bên cạnh mọi người kể ra, trong giọng nói tràn đầy kính nể ý tứ.

"Công Minh nói mây may không chênh lệch, chúa công kích phương pháp thật là tiến triển cực nhanh, bất quá kia Lữ Bố cũng là thân thủ phải, hiện tại bọn hán chẳng qua là giúp nhau thăm dò, tiếp qua một lát muốn biến chiêu!" Triệu Vân nghe vậy nói tiếp, nhìn xem trong sân hai người đánh nhau trên mặt hán cũng đầy là vẻ hưng phấn.

Quả nhiên, hai người phen này thăm dò ước chừng có hơn hai mươi hiệp, bởi vì đều là xuất thủ như điện, người đang xem cuộc chiến cảm giác bất quá là mây hơi thờ công phu! Lưu Nghi Huyết Long kích không đi nữa cái gì nhẹ nhàng linh hoạt con đường, mà là đại khai đại hợp, hoành tảo thiên quân, mỗi kích kéo ra trong lúc mơ hồ đều có tiếng sấm nổ mạnh, chiêu số thượng cũng không cái gì hoa xảo, có thể ở giữa ân chứa lực đạo cùng tốc độ lại là đạt đến tại hoàn mỹ!

Lữ Bố nhìn thấy Lưu Nghi khí thế hai mắt tinh quang mãnh liệt bắn, lấy hán ánh mắt lập tức liền có thể nhìn ra đối thủ như thế đấu pháp chính mình hoặc là liều mạng hoặc là né tránh, tuyệt không con đường thứ ba có thể đi! Liều mạng liền liều mạng, lưỡng cường khách quan phía dưới khí thế thượng không có khả năng có chút yếu thế.

Đôi kích tương giao phía dưới nổ mạnh không ngừng truyền đến, Lữ Bố đối mặt Lưu Nghi không chết không lui thế công đúng là không chút nào để cho, đón đỡ cứng rắn khùng, bốn phía bụi đất cũng bị bọn họ kinh lực kích đầy trời giơ lên, đem hai người khỏa ở bên trong! Xích Thố cùng mây đen che tuyết bốn vó đạp đất vị trí đều là từng cái một hố sâu, có thể thấy hai người binh khí phía trên sở bao hàm lực đạo, trong một khắc hai bên binh khí đã tiếp xúc mấy mươi lần, nhị tướng đều là toàn bộ lực lượng đem hết sạch ra, đồng thời trong nội tâm cũng đều thầm khen đối phương phải!

"Trách không được Từ Uy bọn họ lời nói bên trong hứa này Lưu Nghi vì liên quân đệ nhất đem, quả nhiên danh nghĩa vô hư, kích phương pháp như thần, chiêu thức trầm ổn! Có thể cùng ta đại chiến năm mươi hiệp bất phân thắng bại người này Lưu Nghi thực là đệ nhất nhân, bất quá như thế đối thủ đem bại trận dưới tay phương không phụ vô giả ý chí!" Lữ Bố trong nội tâm hào hùng chột lên,

Phượng Thiên Họa Kích trong chớp mắt khí thế tăng vọt, huy vũ giống như vòi rồng!

"Thống khoái! Lữ Phụng Tiên không hổ là được xưng vô song vô tướng có thần quý chi dũng, như thế võ nghệ ta xuất đạo đến nay chưa bao giờ thấy qua, có thể dù cho người võ kinh thiên, ta Lưu Lăng Sinh cũng sẽ không bại, hôm nay liền muốn đem Tam quốc đệ nhất vô tướng mà nói thay đổi địa vị!" Lưu Nghi lại càng là chiến đấu đến sáng khoái lâm li, hán ngày bình thường luyện võ cũng liền Cam Ninh Triệu Vân có thể lực lượng tương đương, có thể kia bất quá là luận võ so sánh nghệ, thủ hạ đều có chừng mực; hôm nay trước mặt này vũ dũng như thần phải Lữ Bố mang cho hán như núi phải áp lực, cũng đúng là như thế khiến cho Lưu Nghi cũng có thể thi triển hết sở trường, cuộc chiến sinh tử càng có thể phát huy hán vô tận phải tiềm lực!

"Lữ Phụng Tiên, đón thêm Lưu mỗ chiêu này!" Hàm trong chiến đấu Lưu Nghi hét lớn một tiếng, Huyết Long kích tự bên hông lượn vòng, mang ra vạn điểm hàn quang đối hướng Lữ Bố, Huyết Long sáu kích chỉ Liệt Sơn!

"Đến thật tốt!" Lữ Bố lúc này như thế nào lui bước, Phượng Thiên Họa Kích giống như linh dương treo góc đi ra quý dị phải lộ tuyến nghênh tiếp Lưu Nghi, mấy chục hạ nhẹ vang lên lúc này nổi thành một mảnh, Liệt Sơn tất cả thế công chiếc bị hán đều phong kín, này tại Lăng Sinh mà nói còn là đầu một lần, cũng càng kích phát hán chiến ý.

Hai đạo tựa hồ đến từ Cửu U hắc quang điên cuồng cuốn hướng Lữ Bố, kỳ thế như cuồng sa bạo Lôi, làm cho người nhìn qua chỉ sinh ra! Huyết Long sáu kích chỉ Hãm Địa! Lữ trên mặt vài một mảnh hàn quang bao phủ, Phượng Thiên Họa Kích đầu tiên là thu hồi bên hông, đợi đến hắc quang đi đến phương trước mặt mới nêu như độc xà thò tin vượt qua phong Huyết Long kích, giao kích phía dưới hai người đều là toàn thân rung mạnh, trong lồng ngực lại càng là khí huyết sôi trào, ai có thể cũng không chịu lui về phía sau nửa bước, tựa hồ cũng phải ở lần này hiệp toàn lực thấy cái cao thấp!

Lưu Nghi một tiếng hét dài, Huyết Long kích mượn quay lại xu thế tự bên hông mau lẹ xoay đến đỉnh đầu, kéo ra một cái hoàn mỹ đường cong kích thân mang theo thần diệu khó dò rung động lại chém Lữ Bố eo bụng giữa. Huyết Long sáu kích chỉ Trảm Hải! Một trận chiến này Lưu Nghi có thể nói không hề có giữ lại tuyệt chiêu ra hết.

Nhìn thấy hai người lần này tử chiến, Cam Ninh Triệu Vân Từ Hoàng ba người đều là thần thái chăm chú, chính là Quan Vũ trên mặt cũng bắt đầu động dung, trong sân hai người chi dũng cũng vượt quá hán đặc ý liệu!

"Tam đệ, nếu bàn về chiêu thức bá đạo cùng khí thế, này Lưu Lăng Sinh thực không tại Tam đệ, chiêu này hay như tự nhiên lại càng là thần đến từ bút, như thế vô tướng không thể tới đánh một trận thực là tiếc đấy!" Quan Vũ phải trong giọng nói tràn ngập vô biên phải tiếc nuối, hận không thể trong sân Lưu Nghi đối diện người không phải là Lữ Bố Lữ Phụng Tiên mà là mình, đây cũng là tuyệt đỉnh võ giả gặp được đối thủ thì phải hưng phấn!

"Nhị ca nói cực kỳ, không nghĩ tới này Lưu Nghi thủ hạ đã là như thế dũng mãnh gan dạ, bản thân lại cũng giống như này vũ dũng, thế nhân nói như vậy không hư!" Trương Phi cũng là khó được phải một bộ bội phục giọng điệu.

"Vân Trường Dục Đức, hai người các ngươi đều là võ dũng cái thế người, lấy các ngươi thấy Lưu Lăng Sinh cùng này Lữ Phụng Tiên thắng bại như thế nào?" Nghe được Quan Vũ Trương Phi thảo luận trận chiến này, Công Tôn Toàn không khỏi mở miệng hỏi, hán hỏi lên như vậy, lần cận phải Tào Tháo cũng vãn tai. Ngày đó Tào Tháo từng đối với Lưu Nghi ngôn và quân doanh tranh công sự tình, Lưu Nghi ngôn từ giữa đối với đóng cửa hai người cực kỳ tôn sùng, cộng thêm bản thân hán ánh mắt cũng nhìn ra này hai người chính là tuyệt thế hổ tướng, bởi vậy mười phần để ý bọn họ đặc ý thấy!

"Việc này e rằng chỉ có trời cao biết được!" Đóng cửa đúng là đồng thanh, nghe được bốn phía người đều là ngạc nhiên, bất quá thấy hai người hết sức chăm chú tại chiến cuộc, cũng là không tiện hỏi nhiều!

Tại Lưu Nghi Trảm Hải kích kinh lực như điên chạy sóng lớn phải trùng kích, Lữ Bố đúng là đứng thẳng như núi, sừng sững không ngã, thuần túy dựa vào bản thân kinh lực đem Lưu Nghi vô kiên bất tồi thế công nhất nhất hóa giải, thế nhưng trả giá nhất định phải giá lớn, thân hình lay nhẹ phía dưới cả người lảo nhao lui về phía sau nửa trượng, mà Lưu Nghi lại là ổn lập địa phương! Lần này tại sĩ tốt nhóm trong mắt liền giống như phạn cao thấp, liền

trong quân một mảnh hoan hô thanh âm, bất quá như Cam Triệu Từ cùng đóng cửa hai người, trên mặt lại là không có bao nhiêu sắc mặt vui mừng!

"Hào chiêu số, người cũng thử một chút Lữ Bồ Phương Thiên Kích, chiêu này ta chưa bao giờ dùng qua, Lữ Lăng Sinh người hôm nay cho là chết cũng không tiếc!" Lữ Bồ ngôn từ giữa tuy là cuồng vọng vô cùng, có thể hết lần này tới lần khác lộ ra một cổ kính ý! Đương đưa Phương Thiên Họa Kích trở lên thời điểm chiêu pháp đã có cải biến, trường kích trong chớp mắt trở nên âm nhu dày đặc vô cùng, như là trên không trung bện một cái lưới lớn, mục tiêu tự nhiên là Lữ Nghị!

Lữ Nghị thấy Lữ Bồ đối xử trên mặt lộ ra vô cùng phải thận trọng, Huyết Long kích gấp chiêu phá chiêu cũng là yên tĩnh không tiếng động, trong khoảng thời gian ngắn chiến cuộc đúng là cực kỳ quỷ dị, hai người phải động tác chậm phòng chế giống như luyện chiêu đồng dạng, binh khí đụng vào nhau cũng không có nửa điểm tiếng vang truyền ra, hai bên sĩ tốt thấy ngắn người, liên hô hô đều quên.

"Công Minh, Triệu giáo úy, kia Lữ Bồ cùng chúa công đang làm cái gì trò?" Quân Hối mở miệng hỏi, hẳn phải nhận lực cuối cùng là chênh lệch một bậc, nhìn không ra trong cái này huyền diệu chỗ, mà bên kia đóng cửa thì là thấy tâm trí hướng về, chính là Hạ Hầu huynh đệ cũng là như có điều suy nghĩ.

"Từ Bình, đây mới là chúa công cùng kia Lữ Phụng Tiên chân chính bản lĩnh, nhìn như chậm chạp, có thể hai người binh khí thượng đều có vạn đồng đều chi lực, hoi không cần thận chính là lập chết đương trường kết quả!" Triệu Vân chậm rãi lời nói, trên mặt một bộ vẻ sầu lo, hẳn không giống đóng cửa hay là Hạ Hầu huynh đệ thuần túy là lấy thưởng thức phải ánh mắt nhìn một trận chiến này, hai người nhìn như ôn hoà phía dưới lại là cất dấu vô hạn sát cơ, cho dù là bọn họ những cái này đối với Lữ Nghị lòng tin mười phần người hiện tại cũng không khỏi cảm thấy thấp thòm, Lữ Phụng Tiên chi đứng thật sự là thần quỷ lui tránh, sớm biết như thế thể nào cũng không thể khiến chúa công thân bốc lên này hiểm! Bất quá lúc này chỉ có thể ngẩng đầu hướng lên trời.

Cùng Cam Ninh Triệu Vân Từ Hoàng nhất trí, Hoa Hùng Phần Trù hai người cũng là mặt như Thu Thủy, bọn họ trong nội tâm đã đối với Lữ Nghị chi đứng vô cùng nâng cao, có thể nhưng không ngờ đến hẳn thực có thể cùng Ôn Hầu vừa thấy sinh tử!

Lúc này hai bên hơn mười vạn tướng sĩ là yên tĩnh không tiếng động, sợ vừa ra âm thanh liền đánh vỡ trong sân phải cân đối, ở giữa thiên địa phảng phất chỉ còn lại Lữ Nghị cùng Lữ Bồ hai người, này luyện chiêu ẩn ý còn đang kéo dài, đảo mắt lại là 50~60 hiệp còn là giằng co không dưới.

Lữ Nghị thân ở giữa sân đã là mồ hôi thấu trọng giáp, cùng Lữ Phụng Tiên đánh nhau kịch liệt hơn trăm hiệp thể lực tiêu hao có thể nghĩ mà biết, nhưng đối phương kinh đạo đúng là không chút nào yếu, lúc này hẳn đã không có đường lui, chỉ có thể phản khởi toàn thân chi lực khổ chiến! Lữ Bồ đương nhiên cũng không chịu nổi, nhìn mặt ngoài giống như nhẹ nhõm, có thể hẳn vừa vận lực cũng đang nhanh chóng xói mòn, không nghĩ được chính mình bộ đồ ẩn giấu kích phương pháp cũng chiến Lữ Nghị không dưới.

Đột nhiên hai người có cực cao ẩn ý phải phóng ngựa lui về phía sau, cùng đối phương kéo ra một đoạn khoảng cách, hai người tất cả đều là cùng lập tức cười dài, hình dáng và vui vẻ, mà đồng thời một tiếng hét to: "Tới"! Nhờ vào Mã Lực hướng đối phương phóng đi, lại có một chiêu thấy sinh tử ý tứ, hai người đều biết nghĩ thẳng dễ dàng đối phương là tuyệt không có khả năng, không bằng toàn lực liều mạng!

Ông trời tựa hồ cũng muốn gặp chứng nhận này kinh thể hãi tục đánh một trận, vốn phải vạn dặm trời quang bỗng nhiên trở nên mây đen rậm rạp, thể xông súc đến đỉnh phong hai người trong chớp mắt tương giao, chỉ thấy một đạo sấm sét từ Cửu Thiên hạ xuống, roi thẳng hai người đụng vào nhau chỗ, kia một tiếng nổ vang đỉnh tai nhức óc!

Hai đạo thân ảnh chợt hiệp vẫn phận, Lữ Nghị cùng Lữ Bồ đều là ôn hòa tọa kỵ phía trên nhìn đối phương, trên mặt không có nửa điểm biểu tình, mà vừa rồi hai người tương giao chỉ địa cuối cùng bị kinh lôi nổ ra một cái hơn một xích hồ sâu, giống như tại kẻ ra một trận chiến này sáng khoái làm lý!

Nhìn nhau sau một lát hai người không hề có bất kỳ ngôn ngữ, đánh ngựa tất cả lần bốn trận, thấy hai bên sĩ tốt tâm tiền kỳ quái, trận chiến này đến cùng ai thắng ai thua? Hồ Lao Quan cửa thành chậm rãi mà khai mở, Lữ Bồ suất quân lui về Quan Thượng, liên quân sĩ tốt đều rung động cùng vừa rồi đánh một trận, cũng không có hưng binh ý tứ! Cửa thành khép lại Lữ Bồ bỏ phát tìm kim quan tự bên trong mà nứt ra, bên khóe miệng một vòi máu tươi chậm rãi tràn ra, lập tức hùng tráng thân hình lung lay sắp đổ! Cùng lúc đó Lữ Nghị miếng hộ tâm cũng là phá toái trăm mảnh, cũng lại đè nén không được cổ họng cổ này mùi tanh, này Hồ Lao Quan hạ kinh thể đánh một trận đúng là lưỡng bại câu thương!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Vườn không nhà trống

Lữ Nghị thúc ngựa quay lại, khóe miệng máu tươi tràn ra về sau trên mặt thần kỳ phải hồng nhuận, Cam Ninh Triệu Vân hai người vừa thấy liền biết đại ca hôm nay bị thương rất nặng, vội vàng tiến lên đối với đỡ! Lữ Nghị cũng không ngăn trở, Hồ Lao đánh một trận thực là hẳn tới đây thể về sau gian khổ nhất cuộc chiến, cuối cùng hai người toàn lực xuất kích khiến cho bọn họ song song phụ thượng trầm trọng nội thương, không có một đoạn thời gian phải điều dưỡng đừng hòng hồi phục qua!

Lưu Nghị lúc này đi đứng tại thoát lực về sau đều không tự chủ được run rẩy lên, nhưng trong lòng vẫn là hào hùng vô hạn! Tam quốc đệ nhất dũng tướng lại có thể thế nào? Ta Lưu Lăng Sinh như cũ tới tương địch, không rơi vào thế hạ phong, tại hai người nâng phía dưới đi đến Viên Thiệu trước người, lúc này hần tuy rất thấy suy yếu có thể sĩ tốt nhóm lại giống như sóng biển chia xẻ hai bên vì Lưu Tướng Quân nhượng ra con đường, nhìn về phía hần phải trong ánh mắt cũng đều bao hàm lấy sùng bái, hôm nay một trận chiến này cũng không biết sẽ trở thành bao nhiêu sĩ tốt vĩnh viễn hồi ức.

"Minh chủ, mặt tướng may mắn không làm nhục mệnh, chưa từng gây lại ta liên quân uy phong!" Lưu Nghị tránh ra Cam Triệu Nhị người hàng phục, đối với Viên Thiệu và chúng chư hầu chấp tay nói, giọng nói tuy là suy yếu lại cực kỳ uy thế.

"Lăng Sinh không hổ là dũng quan tam quân danh tiếng, hôm nay đánh một trận vì ta liên quân tranh được thiên đại thể diện, tự nhiên vì mọi người đối với kính!" Viên Thiệu thấy hần đi tới sớm đã trở mình xuống ngựa, đến đây nâng Lưu Nghị, lần này ngôn ngữ hần nói cực kỳ thẳng thắn thành khẩn, các lộ chư hầu cũng là nhao nhao gật đầu.

"Ta xem Lăng Sinh bị thương không nhẹ, bất quá kia Lữ Bố cũng không khá hơn chút nào, Lăng Sinh hôm nay đánh một trận chắc chắn danh truyền thiên hạ, quân nhân cùng chung kính! Minh chủ, hôm nay Lăng Sinh như thế, không nên tái chiến, hay là trước thu quân hồi doanh, để cho Lăng Sinh cực kỳ điều dưỡng về sau làm tiếp lập kế hoạch." Nói chuyện chính là Tôn Kiên, hần cũng là võ nghệ cao cường người, càng có thể thấy rõ ràng trận chiến này phải đặc sắc, mở miệng đạo

"Văn Thai nói như vậy là, truyền lệnh xuống, thu binh hồi doanh, ngày sau sẽ đi công thành." Viên Thiệu hạ lệnh về sau đúng là tự mình đỡ Lưu Nghị giống như trên chiến xa, rất là biểu hiện một phen minh chủ ứng có khí độ, mà Tào Tháo thấy hần lần này cử động trong mắt lại có vẻ khinh thường.

Hồi doanh về sau Viên Thiệu chuyên môn phái tới trong quân danh y vì Lưu Nghị chẩn đoán bệnh, lão tiên sinh kia đáp ở Lưu Nghị mạch môn thật lâu về sau rồi mới sờ trường một hơi, mở miệng nói:

"Trận chiến này Lưu Tướng Quân hao tổn lực cực cực, cuối cùng suýt nữa tổn thương tâm mạch, mất đi tướng quân thân thể khỏe mạnh, sau này tình huống là được, chỉ là một tháng ở trong không còn có thể nhẹ hơn chiến trận!"

Nghe lời ấy Hi Chí Tài và trong trường chư tướng mới yên lòng, vừa rồi Lữ Bố cùng Lưu Nghị cuối cùng liều mạng, liền Cam Triệu Nhị người đều có chút không dám nhìn nhau cảm giác, qua này đánh một trận, hai người cũng kiên định về sau không còn có thể để cho chúa công nhẹ hơn chiến trận quyết tâm, vạn nhất có cái sơ xuất nên làm thế nào cho phải?

"Ngày Lữ Bố thật có thần quỷ chi dũng, hôm nay Lưu nỗ xem như kiến thức, chư vị không cần như thế, Lưu nỗ vô sự!" Nhìn xem Hi Chí Tài giống là trắng xám phải khuôn mặt, Lưu Nghị không khỏi cười nói.

"Vừa rồi chúa công cùng kia Lữ Bố một kích cuối cùng, Chí Tài liền không phải là quân nhân cũng thấy lo sợ té mặt, nếu như giao thủ hoa bách hợp khó gặp thắng bại, chí mới tình nguyện chúa công thua ở Lữ Bố thủ hạ cũng không muốn lấy sinh tử đối với bác, chúa công chỉ tại thiên hạ, ngày sau cắt không thể làm này măng phụ cử chi! Ngày sau chúa công còn cần tình dưỡng, phạm có chiến sự không cần tham dự, Hưng Bá, Từ Long, Công Minh v.v. Có thể đại nhậm! Chí Tài ngôn ngữ vô lễ, mong rằng chúa công đừng trách." Hi Chí Tài không là võ giả, là có đối với Lưu Nghị làm kia một kích cuối cùng vô cùng bất mãn, bởi vậy mở miệng! Bất quá chư tướng ngược lại là có thể hiểu được Lưu Nghị tâm tình.

"Chí Tài nói như vậy, Nghị tất ghi nhớ trong nội tâm, không có quên." Lưu Nghị biết rõ Hi Chí Tài nói như vậy chính là lẽ phải, hôm nay cùng Lữ Bố đánh một trận xong đã chứng minh thực lực của chính mình, ngày sau tự nhiên sẽ không lại vì này mạo hiểm sự tình, lại nói dưới tay mình cũng là người tài ba rất nặng, chỉ dùng người mình biết là được, chính mình mục tiêu là nhất thống thiên hạ, cũng không phải là đệ nhất thiên hạ!

"Chúa công nếu có thể như thế, thật là chúng ta chi may mắn đấy!" Hi Chí Tài nghiêm mặt nói, chúng tướng cũng là ý kiến nhất trí, chúa công để hần nhóm sinh tử đối với theo, tự nhiên không muốn hần mạo hiểm nữa.

Buổi chiều Viên Thiệu, Tào Tháo, Tôn Kiên, Công Tôn Toản đám người trước sau trước đến thăm, Tôn Kiên vẫn đặc biệt đưa lên tốt nhất thuốc trị thương, vốn Lưu Nghị cứu hần thời điểm hần đã trong nội tâm bội phục, hôm nay lại xem này đặc sắc đánh một trận, giữa hai người lại càng là tiếp nhận! Mà Tôn Sách càng đối với thúc phụ kính nể không thôi, thỉnh thoảng hướng hần dẫn theo trận chiến này bên trong một ít đặc sắc chỗ. Đồng dạng với tư cách là tuyệt đỉnh võ giả,

Theo Công Tôn Toản mà đến đóng cửa hai người cũng đứng Lưu Nghị biểu hiện ra xứng đáng kính ý, ngược lại khiến cho Lăng Sinh có chút ngượng ngùng, chính mình cùng Hưng Bá hai lần xuất thủ, cũng đoạt đào viên Tam Anh chiến công! Bởi vậy Lưu Nghị cũng đứng này huynh đệ ba người rất là khách khí, mọi người trò chuyện với nhau phía dưới bầu không khí rất là hòa hợp!

Mà Viên Thiệu cùng Tào Tháo đến đây trừ vấn an Lưu Nghị ra, càng nhiều lại là thương lượng như thế nào phá Hổ Lao Quan sự tình, lần lượt xuất sắc chiến tích khiến cho Lưu Nghị tại liên trong quân danh vọng có một không hai, mà hần thống quân chỉ năng xác thực nổi tiếng, đây là Tào Tháo cũng thừa nhận!

Nhưng hôm nay đối mặt này Hổ Lao noi hiểm yếu, ba người thương nghị nửa ngày còn là không phải giải thích, phương pháp e rằng chỉ có một, đó chính là cường công! Hổ Lao chi hiểm trở giống tại tỷ trên nước, e rằng phen này liên quân cự tổn thất lớn là không thể tránh né, đối với cái này Lưu Nghị cho là mình lần này bị thương rất là kịp thời, vì liên quân xuất rất lớn khí lực, hiện giờ chính là Tào Tháo Viên Thiệu cũng không nên mở miệng điều Lưu Nghị bộ đội sở thuộc tiến đến công thành, như thế Lưu Nghị cùng Lữ Bố trước khi chiến đấu bất ngờ.

Ba người tại Lưu Nghị trong trường thương nghị cho đến đêm khuya, không có kết quả phía dưới chỉ phải hay để cho Tào Tháo tới chỉ huy công thành tác chiến, Lưu Nghị bị thương nặng phía dưới hai người cũng đều không tiện đàm luận quá muộn, dẫn dò hần cực kỳ nghỉ ngơi về sau cũng trở về doanh. Lưu Nghị tại hai người đi rồi đem chính mình bị thương chỗ tốt đối với Hi Chí Tài nói ra, Chí Tài không khỏi cảm thán bất luận tình huống như thế nào chính mình một chúa công luôn có thể nghĩ ra hảo một mặt, đã có thể trước mắt tình thế mà nói chúa công theo như lời đúng mực.

Lại nói Lữ Bố trở lại Quan Thượng, sắc mặt trắng xám, cuối cùng cùng Lưu Nghiễm chết một kích khiến cho hắn cũng chịu trầm trọng nội thương, Đồng Trác trông thấy Lữ Bố tình hình, không dám lãnh đạm, lập tức mệnh quân y cho hắn điều trị, khéo léo là lưỡng bại câu thương hai người mà ngay cả thương thế đều không phân cao thấp, quân y nhìn lời nói Ôn Hầu trong vòng mười ngày càng tốt sống điều dưỡng, không thể làm tiếp này kịch liệt chém giết, Lữ Bố hừ lạnh một tiếng, nội tâm liền nghĩ khôi phục thể lực, sẽ tìm kia Lưu Nghiễm không phân cao thấp, cũng không lấy ý quan nói như vậy để ý, ngạo thị thiên hạ hắn tuyệt không cho phép có người có thể cùng hắn ngang sức ngang tài! Đồng Trác lại nhẹ lời khuyên nhủ:

"Con ta trận chiến này đã danh chấn thiên hạ, dương quân ta uy, chỉ hận kia tặc trong quân ngược lại có thể vô số người, con ta cần an tâm tĩnh dưỡng, từ nay về sau sự tình là cha tự sẽ an bài, một nhà nào đó có thiên hạ cửa ải hiểm yếu trên tay, lại cũng không sợ họ." Lập tức liền sai người đỡ Lữ Bố trở về cực kỳ điều dưỡng.

Thấy Lữ Bố lui ra, Đồng Trác rồi mới búi ngủ thờ dài:

"Hiện giờ Phụng Tiên có tổn thương trên người, quan ngoại quân phản loạn nhìn chăm chăm, Văn Ưu còn có thượng sách ư?"

Lý Nho tự Lữ Bố bại về, một mực hiện lên suy tư hình dạng, hiện tại thấy Đồng Trác đặt câu hỏi, lập tức trả lời: "Tướng quốc, lấy nho chi thấy, ta tuy có cửa ải hiểm yếu trên tay, có thể quân phản loạn thế lớn, Ôn Hầu tân bại, tướng mạo giằng co hạ xuống sợ cùng ta quân bất lợi, không bằng tặng chi lấy lợi, sẽ đi phân hoá kẻ sách, đợi trong đó loạn, tướng quốc là được ngồi thu ngư ông đắc lợi."

"A, như thế nào hành chi? Từ vừa nhanh chóng ngôn." Đồng Trác nhất thời tới hứng thú.

"Quân ta hoà lực tập trung Hồ Lao, dù cho bằng vào cửa ải hiểm yếu cùng liên quân giao chiến, bất luận thành quả chiến đấu như thế nào tất cả đều là sẽ có thật lớn hao tổn, cùng ta bất lợi, không bằng quả dòi triều đình cùng Lạc Dương phủ hộ cứ thế Trường An, để cho không còn thành tại chư hầu liên quân. Đã để cho bọn họ có chỗ phải, lại cũng tại trong lúc vô hình kéo dài kia trận tuyến, chư hầu phải Lạc Dương tất sẽ sinh lần, dù cho có không biết trời cao đất rộng hạng người xưa quân lại đến Trường An, có thể thứ nhất Trường An dễ thủ khó công, nội thành vật tư phong phú, thứ hai Trường An có được hào hàm chi hiểm, Kinh Vệ ngăn cách, địa thế cũng lợi quân ta, thêm với liên quân tiếp tế chắc chắn càng thêm khó khăn, e rằng đến lúc đó tướng quốc chính là không ra tay bọn họ cũng không thể không lui, quân ta còn có thể tìm cơ hội giúp cho trọng thương, kể từ đó tướng quốc bỏ không còn thành vườn không nhà trống, mà phải phá quân phản loạn, có sao mà không làm?"

Đồng Trác nghe vậy suy nghĩ thật lâu, Lý Nho kể này nên có thể thực hiện, thiên hạ hôm nay thực lực mới là vương phách chi đạo, một thành đầy đất địa lại được coi là cái gì?

"Từ Bình diệu kế, liền theo Từ Bình chi mưu hành chi, chúng ta tới nay là được lui quân Lạc Dương, chuẩn bị dòi đồ công việc, Từ Vinh tướng quân, một nhà nào đó cùng người bộ tốt 25000, thủ vệ Hồ Lao, chỉ cần kéo dài mười ngày chi kỳ là được, đến kỳ tướng quân có thể mau lui, kính tới Trường An cùng một nhà nào đó tụ họp, lấy tướng quân chi năng thêm Hồ Lao chi hiểm đương khiến trách sự tình."

"Ân, Vinh nhất định tướng quốc thủ vững cửa này." Từ Vinh ngữ khí kiên định.

"Hảo, một nhà nào đó lưu lại cùng bọn họ há lại một tòa thành trống không đơn giản như vậy? Ha ha ha ha..." Đồng Trác trong ánh mắt bắn ra ngoan lệ vẻ, cất tiếng cười to.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Hỏa thiêu Lạc Dương

Đồng Trác phải Lý Nho chi kế, lưu lại Từ Vinh thủ vệ Hồ Lao liền đêm tối dẫn binh trở về Lạc Dương. Trở về thành lập tức tại trên triều đình triệu tập chúng đại thần nghị sự, lời nói:

"Nay loạn đảng hung hăng ngang ngược, thế lớn nan địch, một nhà nào đó tâm hợ Hán thất, cùng mấy chục vạn loạn quân chiến tại Tỳ Thủy Hồ Lao một đường, thủ hạ tướng sĩ tất cả đều là trung dũng vì nước, tuy nhiều quả cách xa nhưng đầm máu chiến đấu hăng hái, chém tặc nhiều vậy. Làm gì được ta mấy vạn tướng sĩ há có thể địch loạn đảng mấy chục vạn chi chúng? Nay Hồ Lao tràn đầy nguy cơ, Từ Vinh tướng quân còn đang liều chết dốc sức chiến đấu, một nhà nào đó vì triều đình mà tính, chỉ có thể hộ giá tây mai mắn, dòi đồ Trường An, một nhà nào đó một mảnh trung tâm, không thể chịu được loạn thần tặc tử hỗn loạn không ngớt, ai..."

Đồng Trác nói xong thờ dài một tiếng, lúc này hắn phảng phất chính là một cái trung quân ái quốc trưởng lão. Chúng đại thần nghe vậy đều là cực kỳ hoảng sợ, này dòi đồ há là chuyện nhỏ, hãy nhìn Đồng Trác thái độ lại là không thể xen vào, không khỏi hai mặt nhìn nhau, nhất thời đứng là không thể nào mở miệng.

"Đồng đô Lạc Dương, lịch hơn hai trăm năm, vận số đã suy. Ta xem vương khí thật sự Trường An, liền tại hôm nay, di giá khởi hành, người đều tất cả thích hợp gấp rút trang." Đồng Trác thấy không có người nói chuyện, lại nói nữa đạo

Tư Đồ Dương Bưu, Thái úy hoàng uyển đám người nhao nhao góp lời lại bị Đồng Trác đương nhà quát lớn, càng có Thượng Thư Chu Bí, Thành môn Giáo Ủy Ngũ Quỳnh tức thì bị đẩy ra khỏi cửa thành chém đầu, cái này chúng đại thần mỗi người cảm thấy bất an, không người còn dám xuất một lời. Chỉ có thái bộc khanh hàn khuê thừa dạ không ngớt lời, lần nữa tán thưởng tướng quốc minh giám, Đồng Trác cười ha ha, hình dáng quá mức thoải mái, một đám đại thần trong nội tâm xem thường, này hàn khuê xưa cũ vì Thập Thường Thị một đảng, Thập Thường Thị chi loạn, hấn gần như khó giữ được, hiện nay lại thấy Đồng Trác đắc thế, liền a dua nịnh hót, nghĩ này hàn khuê cũng là Vũ Dương vọng tộc, nhân phẩm lại như thế nào như vậy thấp hèn?

Đồng Trác chỉ lệnh đã, dời đô hôm nay lập tức thi hành, Lý Nho lại nói: "Nay thuế ruộng khuyết thiếu, Lạc Dương phú hộ rất nhiều, có thể kê biên và sung công nhập quan. Nghịch đảng Viên Thiệu tông người môn hạ phạm tại Lạc Dương người, quá lục chi mà sao kia gia ti, nhất định phải rất nhiều." Đồng Trác nội tâm hiểu ý, này là chuẩn bị thù diệt tội danh, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, liền mệnh năm ngàn thiết kỵ khắp đi đuổi bắt Lạc Dương phú hộ, cùng chung mấy ngàn gia, chọc vào cò trên đầu kẻ chuyện "Phản thần nghịch đảng", chém hết tại ngoài thành, lấy kia kim ti.

Lúc đó Lạc Dương phồn hoa, dân chúng mấy chục vạn, Lý Giác, Quách Tỹ thì lĩnh quân mạnh mẽ khu dân chúng, trước phó Trường An. Thường thường là mấy trăm kỵ binh áp giải mấy ngàn dân chúng, phức tạp trao vượt qua, cùng đường như thấy đi chậm chễ người, liền quát đao chém, đã chết tại khe nứt người, không thể đếm. Tây Lương quân sĩ quân kỷ lại xấu, đâm vợ người khác nữ, áp đảo người lương thực sự tình, nhìn mãi quen mắt, dân chúng khóc nỉ non thanh âm, chấn động thiên địa.

Đồng Trác trước khi đi, lại đang chur cửa phóng hỏa, đốt cháy cư dân phòng ốc, để cạnh nhau hỏa thiêu tông miếu cung phủ. Nam bắc hai cung, hỏa điểm đụng vào nhau; Trường Lạc cung đình, quá vì đất khô cằn. Lại Lữ Bố phát hiện tiền hoàng và hậu phi lăng tẩm, lấy kia kim bảo. Tây Lương quân sĩ thừa thế móc quan dân mồ, đáng thương Đồng đô Lạc Dương hai trăm năm phồn hoa hưng thịnh chỗ, hiện giờ quá thành khó khăn tàn xấu chi địa, Đồng Trác chính mình chuyên chở Kim Châu găm thất hảo vật mấy ngàn dư xe, cướp thiên tử cung hậu phi, cũng đủ loại quan lại công khanh, kính chạy Trường An.

Đồng Trác đi rồi ngày thứ hai Viên Thiệu liền phải tin tức, lập tức truyền lệnh tam quân quy mô công thành, chính mình thân vì chỉ huy, đem đại quân phân năm đường, ngày đêm điên cuồng tấn công không chỉ. Bất quá thiên hạ cửa ải hiểm yếu xuất Hồ Lao, nơi đây chi hiểm hơn Ty Thủy, cộng thêm Từ Vinh cũng là lương tướng, minh quân qua ba ngày đêm chém giết, mặc dù tử thương vô số lại vẫn là công nhỏ không dưới. Viên Thiệu chỉ phải hạ lệnh tạm dừng công kích, chỉnh đốn sĩ tốt, làm tiếp so đo.

Một ngày này Viên Thiệu chinh quân hoàn tất liền muốn đánh tiếp vùng sát cổng thành, lại nghe thám mã phi báo, nói là Hồ Lao Quan thượng quân coi giữ hôm qua đều đã rút lui khỏi, kia Từ Vinh tại trên đầu thành khắp lập người giả tình kỳ cho rằng nghi binh, bởi vậy dấu điểm liên quân một đêm.

Viên Thiệu nghe thấy báo mặt hiện sắc mặt vui mừng: "Nay Hồ Lao đã phá, Lạc Dương không còn che chắn, xứng đáng nhất cử hạ xuống, chur hầu mà lại theo ta nhập quan." Lập tức liền dẫn Binh tiến Hồ Lao, Tào Tháo lại là mặt có thần sắc lo lắng, này Từ Vinh dụng binh trầm ổn, như thế nào vứt bỏ quan mà chạy? Nghĩ đến tất có tính toán. Lại nhìn Lưu Nghị cũng là vẻ mặt kinh ngạc, đương nhiên đây là Lăng Sinh giả bộ, phát sinh trước mắt hết thấy trong lòng của hấn thế nhưng là gương sáng đồng dạng, một trận chiến này đánh đến nơi đây, sợ là muốn hành quân lạng lẽ.

Quả nhiên tiến Hồ Lao, mọi người lên cao vừa nhìn, lại thấy phía tây thiên không một mảnh hỏa hồng, khói đặc nổi lên bốn phía, chính là Lạc Dương phương hướng.

"Xem phương hướng kia, chính là Đô thành, chẳng lẽ lại là Từ Vinh chi kế?" Viên Thiệu trầm nghĩ.

"Minh chủ, phía trước ánh lửa ngút trời, không biết sao, Nghị nguyên tị lệ phản quan trọng đội ngũ, đi đến tìm hiểu, minh chủ tự dẫn đại quân, cho rằng hậu viện, sự việc liên quan thiên tử an nguy, Lưu mỗ một điểm nhỏ tổn thương thật sự không đáng nhắc đến, mong rằng minh chủ lập tức hạ lệnh!" Lưu Nghị tiến lên chém đinh chặt sắt lời nói, người khác không biết phát sinh cái gì, trong lòng của hấn lại là rõ ràng, đích thị là Đồng Trác dời đô, phóng hỏa đốt cháy Lạc Dương, trên sách nói đạt được rõ ràng, kia ngọc tỷ có thể tại Lạc Dương! vì Tôn Kiên có được, vật ấy Lưu Nghị ngược lại sẽ không ham, có thể thất phu vô tội, mang ngọc có tội, thay vì để cho Tôn Kiên Binh bại đã chết chẳng hết sức làm cho hấn đổi lại đối tượng, mà hấn không sai thì mang thương thỉnh cầu xuất chiến, càng có thể tại chur hầu trước mặt biểu hiện ra một mảnh trung quân ái quốc chi tâm, lần đi định không có nguy hiểm gì, bởi vậy cũng lấy ngôn từ thủ tiêu Viên Thiệu nghi ngờ.

"Lăng Sinh một mảnh ái quốc chi tâm, mặt trời có thể bề ngoài, nếu bàn về kỵ quân tình nhuệ, Thiết Kỵ doanh vị ta liên quân nhân tài kiệt xuất, kia liền làm phiền Lăng Sinh trước đi tìm hiểu, đem trước bị tình thế nhanh chóng báo, Thiệu dẫn đại quân sau đó liền đến, chỉ là Lăng Sinh định phải cẩn thận hành sự." Vốn Viên Thiệu còn sợ dạ dạ mà tính, nay thấy Lưu Nghị xúc động chờ lệnh, tất nhiên là giả đúng chỗ ngựa, bất quá vẫn là cao giọng mở miệng đưa hấn tán dương một phen, cũng biểu thị chính mình công tâm, chúng chur hầu nghe vậy cũng đều đối với Lưu Nghị kính nể không thôi.

"Minh chủ, này sợ là Đồng Trác chi kế, Kiên dực vọng theo Lăng Sinh đi thông, cho rằng tiếp ứng." Tôn Kiên tiến lên chờ lệnh nói, hấn những lời này nói ra tự đáy lòng, Lưu Nghị đã từng cứu tánh mạng hấn, lại càng là tập kích bất ngờ Ty Thủy, đại chiến Hồ Lao, lập nhiều chiến công hiển hách, lần này tuy là thương thế không nhẹ vẫn như trước cồ dũng mà lên, trong nội tâm cảm phục không thôi, chuyện này liên quân hành trình, hấn đã mơ hồ đem Lưu Nghị coi là tri kỷ, đương nhiên không muốn thấy hấn khinh thân phạm hiểm, có bản thân đồng hành cũng tốt chiếu ứng lẫn nhau.

"Văn Thái lời này đại thiện, có nhị vị đi đến tất không lo vậy." Viên Thiệu cao giọng lời nói.

"Ân!" Lưu Nghị lúc này lại có phản dờ khóc dờ cười, vốn lần này đi Lạc Dương hấn muốn nhất bỏ qua chính là Tôn Kiên, có mới không để ý thương thế chờ lệnh xuất chiến, ai ngờ lại vẫn là cùng Tôn Kiên đồng hành, bất quá hấn cũng biết người này mở miệng thuần túy là xuất phát từ một mảnh thành tâm thành ý, trong nội tâm cũng có chút cảm động, chung quy lúc này đi đến nhưng là phải bốc lên nguy hiểm, lập tức cùng Tôn Kiên khom người lĩnh mệnh, chỉnh đốn binh mã mà đi.

Hồ Lao theo Lạc Dương lộ trình quá gần, hai đạo nhân mã lại là tốc độ cao nhất đuổi tiến, dùng không bao lâu liền đã đi tới Thành Lạc Dương, lúc này giương hiện tại bọn hắn trước mặt cảnh tượng lại là làm cho người giật mình, thành bên trong bốn phía toàn bộ đều ngọn lửa, nhìn tình huống đã đốt cháy mấy ngày, vẫn không tắt, đi vào thành tới chỉ thấy được vị trí đồ nát thê lương, ngày xưa cực thịnh to lớn hán Đô thành lúc này đã là một mảnh phế tích.

"Đồng Trác tắc tử, an dám như thế!" Nhìn thấy cảnh này Lưu Nghị biểu hiện lại càng là trong cơn giận dữ. Năm đó mình tại Lạc Dương làm quan, Thành Lạc Dương là bậc nào phen hoa giống như gấm, đầm biển người như thủy triều tuôn ra tuôn, đại hán hai trăm năm tâm huyết lại mất sạch tại đây Đồng Trác chi thủ.

"Văn Thai huynh, phiền người dẫn phân quan trọng đội ngũ trước diệt thành bên trong chi hỏa, Nghị mà lại đi cung thành tuần nhìn tông miếu." Lưu Nghị nhớ rõ kia ngọc tỷ chính là thất lạc ở cung thành phế tích bên trong, tự nhiên sẽ không để cho Tôn Kiên tiến đến, bất quá lấy hắn tông thất thân phận làm này an bài lại là hợp tình hợp lý.

"Lăng Sinh nói cực kỳ, phải nên như thế." Tôn Kiên ngược lại là không nghi ngờ gì, nghe vậy lập tức dẫn dắt thủ hạ sĩ tốt cứu hỏa đi, mắt thấy đại hán Đô thành hủy hoại chỉ trong chớp lát hắn cũng là trong nội tâm khó có thể bình an.

Lưu Nghị mang theo sĩ tốt đi đến hoàng cung thời điểm chính là ngọn lửa tối vượng chỉ kịp, cách xa nhau tầm hơn mười trượng liền cảm giác một hồi sóng nhiệt cuộn cuộn đánh úp lại, chiếm diện tích vài dặm, khí thế nguy nga đại hán cung thành lúc này đang tại hùng lực liệt hỏa bên trong tan vỡ sụp xuống, trong khoảng thời gian ngắn không cần nói là cứu hỏa, chính là tiếp cận cũng trở nên mười phần khó khăn. Nghĩ đến đây ngày xưa bộ dáng, hắn cũng không khỏi trong nội tâm thầm mắng Đồng Trác bại trận gia, trận này đốt thành đại hỏa sợ cũng chỉ có năm đó Bá Vương thiếu hủ A Phòng cung lần kia có thể chịu được so sánh, Hi Chí Tài cùng người khác đem thấy trước mắt thảm trạng cũng đều là trừng mắt đều nứt, phen hoa Đông đô cũng không chỉ hao phí bao nhiêu thế hệ tâm huyết, hiện giờ lại bị cháy như bó đuốc, này Đồng Trác chi tội thực là tội lỗi chồng chất, nên phanh thây xé xác!

Có thể mọi người chính là lại phần nộ, trước mắt cũng không có cách nào cứu giúp, Lưu Nghị chỉ có thể để cho sĩ tốt tận lực lấy nước, trước đem quanh mình ngọn lửa ít địa phương diệt đi, mà chỗ này cung thành cũng chỉ có thể chờ đợi thế lửa yếu bớt mới có thể có hành động, đồng thời cũng sai người khoái mã báo biết Viên Thiệu, tường cáo đến cùng.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Mang ngọc có tội

Có lẽ là ông trời cũng không nhẫn thấy này trăm hoa đua nở đại hán Đông đô bị liệt diễm thiêu tận, tại báo tin tức sĩ tốt đi sau nửa canh giờ đúng là hàng xuống một hồi mưa, Lưu Nghị thấy thế đại hi, đợi đến thế lửa đánh tan, lập tức dẫn dắt thủ hạ sĩ tốt tiến nhập cung thành, lúc này phóng tầm mắt nhìn lại một mảnh đồ nát thê lương, cảnh hoàng tàn khắp nơi, đâu còn có nửa điểm dĩ vãng uy nghiêm chi khí? Lưu Nghị lúc này hạ lệnh sĩ tốt tại cung thành bên trong bốn phía tìm kiếm, đem những cái kia cùng hoàng cung cùng đốt thì thế cực kỳ an táng, đương nhiên đây chẳng qua là hắn một cái lấy cớ, chân chính mục đích ở chỗ kia trong truyền thuyết truyền quốc ngọc tỷ.

Cung thành chiếm diện tích rộng lớn, trước mắt lại là một mảnh hỗn độn, sĩ tốt tìm tòi chính lý số canh giờ vẫn là chẳng được gì, nếu không phải chúng tướng theo bên người, Lưu Nghị đều muốn tự mình hướng tìm, làm gì được việc này hắn không có khả năng biểu hiện quá mức dụng tâm, lúc này có một con chạy như bay đến, lời nói minh chủ cùng người khác chur hầu đã đến cửa Đông, Lưu Nghị an bài sĩ tốt tiếp tục tìm kiếm, chính mình thì mang chúng tướng đi đến đón chào.

Tới cửa Đông, vừa vặn Viên Thiệu cùng một chúng chur hầu vào thành, bọn họ biết được việc này về sau cũng là cực kỳ chấn kinh, lúc này khoái mã mà đến, tuy nói có nhất định chuẩn bị tâm lý thật là khi bọn hắn thân lâm kỳ cảnh thời điểm còn là không khỏi bị trước mắt cảnh tượng sở rung động, càng có người lúc này liền chửi ầm lên. Có thể Lưu Nghị cẩn thận xem xét, lại không trong đám người tìm đến Tào Tháo thân ảnh, không khỏi trong nội tâm khê động.

"Bẩm minh chủ, vừa mới trời giáng mưa to, lại được chúng tướng sĩ tề tâm hợp lực, hiện cung thành đại lửa đã tắt, hả? Vì sao không thấy Mạnh Đức huynh?" Lưu Nghị đầu tiên là thông báo một tiếng liền biết rõ còn có hỏi lên.

"Ai, Mạnh Đức nhìn thấy lửa cháy liền biết việc này, lập tức muốn ta quá lên đại quân truy kích, ta chưa đồng ý, hắn lại tự dẫn nhân mã..." Viên Thiệu nói đến chỗ này không khỏi có phần nói quanh co, trên mặt thoáng hiện vẻ không hài lòng, nghĩ đến tại việc này thượng cùng Tào Tháo ồn ào chút không thoải mái.

Lưu Nghị trong nội tâm tự nhiên sẽ hiểu Tào Tháo nhìn ra Đồng Trác đội ngũ hành tẩu tất nhiên không khoái, lúc này như đại quân truy kích đương có thể vì, thế nhưng là Viên Thiệu sợ là địch quân sở thừa dịp là cớ do dự, Tào Tháo liền tự lĩnh đội ngũ truy sát mà đi, lần đi lại là bên trong Lý Nho mai phục, đại bại thiệt thòi thua, nghĩ đến Tào Tháo cùng mình cũng coi như có chút giao tình, như thế anh hùng nhân vật, chính là ngày sau giao đầu sa trường cũng

là điều thú vị, lại nói trên sách có thể Nhắc Tào Tháo tánh mạng không ngại, vừa vận dấy hấn mắc nợ chính mình một phần Thiên đại nhân tình, mặc dù đối với tại Tào Tháo như vậy nhân vật mà nói nhân tình cũng không coi là cái gì, còn có tốt hơn không có!

"Minh chủ, Mạnh Đức huynh lần đi nguy vậy, này dời đồ kế sách tất xuất phát từ Lý Nho chi thủ, người này mưu kế sâu xa, chắc chắn lưu lại phục binh, Tào tướng quân lần đi thế đơn lực cô, sợ vì sở toán. Kính xin tăng Binh đi đến viện binh chi." Lưu Nghị lập tức tiến lên nói, hiển lộ đối với cùng bào cực kỳ ân cần.

Viên Thiệu nghe vậy lại phạm do dự, mấy ngày liền ác chiến, này tể rốt cục tới đã nhập Lạc Dương, chư hầu đạ quan mà khánh, lại có thể có ai còn nguyện ý xa hơn chém giết? Huống hồ hấn vẫn cùng Tào Tháo ý kiến không gặp nhau.

"Minh chủ không cần lo âu, ta để cho Hưng Bá cùng Từ Long ti lệ Thiết Kỵ doanh đi đến một lần chính là, mong rằng minh chủ lại tương trợ kị binh ba ngàn!" Lưu Nghị đầu không biết lòng hấn tư!

Quả nhiên Viên Thiệu nghe vậy đại hi: "Có Hưng Bá Từ Long đi đến, đang phải một thân, dưới trướng của ta kị quân có thể tạm về nhị vị thống lĩnh. Việc này toàn bộ từ Lăng Sinh điều hành là được, ta cùng với chư vị đi trước quan sát tông miếu." Cam Ninh hâm rượu lực lui Hoa Hùng, Triệu Vân chỉ dừng lại càng không tại Cam Ninh, thêm với Thiết Kỵ doanh chiến lực cường hấn vô cùng, như thế Viên Thiệu tự nhiên yên tâm, nói xong liền cùng mọi người cùng đi cung thành!

Nhìn xem một đám chư hầu cấp thiết bộ dáng, Lưu Nghị mỉm cười, xoay người lại rồi hướng Cam Ninh Triệu Vân kỹ càng dẫn dò một phen, nhân tình người về tình, cũng đừng đem mình góp đi vào, này cứu người cũng là muốn giảng sách lược, Lưu Nghị trên chiến trường có thể là chưa từng có đã làm thấm hút tiền mua bán, đợi cho hết thầy nói rõ rõ ràng, Cam Triệu Nhị người rồi mới mang theo Thiết Kỵ doanh cùng Viên Thiệu dưới trướng kị quân xuất Tây Môn mà đi.

Viên Thiệu cũng các lộ chư hầu đi đến hoàng cung phế tích chỗ, chúng chư hầu phóng tầm mắt nhìn lại khắp nơi gạch ngói vụn, đại điện, tông miếu tất cả đều là hủy hoại chỉ trong chốc lát, không khỏi cùng kêu lên mắng to Đồng Trác ngộ nghịch, thậm chí Khổng Dung cùng Đào Khiêm đều che mặt khóc nức nở, mặt tây mà bái, đám ngực dậm chân đại chửi mình vô năng, không thể trung quân hộ quốc, khiến đại hấn xã tắc bị kiếp nạn này khó.

Viên Thiệu thấy thế vội vàng sai người nâng dậy, vị chúng nhân nói: "Đồng tặc thực là ngộ nghịch đến cực điểm, nay lôi cuốn thiên tử đủ loại quan lại mà đi, chúng ta mặc dù chiếm Lạc Dương,

Lại đã hết toàn bộ công lao, chư công vẫn cần tiếc thân. Đêm nay tạm lúc này cắm trại một đêm, ngày mai lại nghị đi con đường nào." Hấn vốn ý muốn chúc mừng đắc thắng, lấy hiển chính mình chí năng, có thể trước mắt tình huống này công lao như thế nào khánh phải, cũng là mất hứng, cô hữu nói vậy.

Lập tức các lộ chư hầu nghe vậy nhao nhao đi an bài đội ngũ, mà lúc này Lưu Nghị an bài tốt Cam Ninh Triệu Vân trước đi cứu viện Tào Tháo phục lại đây đến trong nội cung, Viên Thiệu liền đối với Lưu Nghị nói:

"Lăng Sinh chính là ta đại hấn tông thất, năm đó thiên tử liền cực kỳ coi trọng, nay hoàng cung tuy là Đồng tặc sở đốt, đối với người đều cũng không tiện đi quá giới hạn, làm phiền Lăng Sinh lúc này cắm trại cực kỳ trông coi, ngày mai làm tiếp so đo." Dứt lời vừa xoay người mà đi, Lưu Nghị ngược lại là được đền bù tâm nguyện, cũng không chối từ. Ban đêm hấn đang chờ đợi Cam Ninh Triệu Vân quay lại đồng thời cũng một lòng hi vọng đóng quân hoàng cung thủ hạ sĩ tốt có thể phát hiện ngọc tỷ tung tích, bất quá như là dựa theo trong lòng mình biết tiến trình, Tào Tháo chắc chắn bị Cam Triệu Nhị người cứu ra! Mà chư hầu liên quân không lâu sau cũng đem giải tán, thiên hạ đem hấn vào chân chính khắp nơi cắt cứ!

Lần này tham dự chư hầu liên quân, viện binh Tôn Kiên, bại Hoa Hùng, lấy TyThủy, chiến Lữ Bố! Chính mình danh vọng đạt được rất lớn đề thăng, này đối với hấn về sau đặt chân tại loạn thế là có lợi ích lớn lao, có thể nói xuất binh mục đích đã đạt tới; về phần ngọc tỷ, Lưu Nghị trong nội tâm tự có suy tính, hấn cũng sẽ không đi tin tưởng cái gì thiên mệnh sở quy chuyện xưa, vật ấy nếu là mình quyền khuyh thiên hạ thời điểm tự nhiên còn có dẹt hoa trên gấm hiệu quả, nhưng lúc này có được chính là mang ngọc có tội! Bất quá tại cái này niên đại, thiên mệnh sở quy đối với một bóng người hường vẫn phi thường đại, Tôn Kiên, Viên Thuật đều là là hấn không chi hùng, nhưng lại cũng bị vật ấy quyết định vận mệnh! Đủ thấy ngọc tỷ đối với một phương chư hầu lực hấp dẫn.

Tại Lưu Nghị trong nội tâm, nếu quả thật có thể tìm tới cái này Đại Hấn quốc bảo, hấn cũng tới đa chính là no bụng nhìn đã mất mà thôi! Nếu liên kết đồng minh, cũng làm cho hấn đối với hấn không này một đám chư hầu có bản thân đánh giá, Tào Tháo Viên Thiệu xác thực có thể thực hiện mọi người vương miện. Chính mình thân ở Yên quận, Công Tôn Toàn, Hấn Phức, Viên Thiệu, đều đem tại sau này thành vì chính mình địch nhân, đơn từ địa hình đến xem, Công Tôn Toàn sẽ là Lưu Nghị mở rộng thực lực chọn lựa đầu tiên, bất luận người này đến lúc đó là khích lệ Lưu Ngu tự lập còn là cùng Viên Thiệu đại chiến cũng sẽ là Lưu Nghị cơ hội, bất quá Bạch Mã Tướng Quân tại Lưu Nghị trong suy nghĩ vẫn không tính là kinh địch.

Viên Thiệu gia tộc danh khắp thiên hạ, có nhiều môn sinh cổ lại, cộng thêm bản thân cũng được xưng tụng hùng tài đại lược, thủ hạ lại là hiền tài rất nhiều, trong lịch sử hấn có thể xưng là phương bắc chi hùng không phải là không có đạo lý. Nếu không phải xuất một cái khôn ngoan đều tại hấn phía trên Tào Mạnh Đức, cộng thêm hấn chiến lược thất sách, như vậy về sau ba phần thiên hạ có thứ hai còn chưa biết là ai! Bất quá bây giờ Viên Thiệu cũng không biết hấn đã bị Lưu Nghị trở thành giai đoạn này số một kinh địch, hấn nghĩ tìm phải ngọc tỷ mục đích chính là hiến cho Viên Thiệu, với tư cách là liên quân minh chủ, hành động này có thể nói mười phần tự nhiên, lại có thể biểu hiện một mảnh công tâm! Tôn Kiên Viên Thuật tất cả đều là vì ngọc tỷ mà chết, kia Viên Thiệu thì như thế nào, nếu như bằng vào vừa chết vật là được đi một đại kinh địch, Lưu Lăng Sinh lại có sao mà không làm? Về phần Lưu Bị, tuy cũng là anh hùng, nhưng bây giờ còn không có bị Lưu Nghị để ở trong mắt, ít nhất hấn tại Bắc Địa là gầy vò không ra cái gì.

Tại phái Cam Ninh Triệu Vân đi cứu viện Tào Tháo thời điểm, Lưu Nghị trong nội tâm không phải là không có chuyển qua ý niệm trong đầu, dứt khoát đề cho hai người tại Tào Tháo Bình bại thời điểm động thủ, diệt trừ ngay sau địch nhân lớn nhất toán! Có thể lập tức liền đã đảo ý nghĩ này của mình, cũng không phải trong lòng có cái gì cố kỵ, tranh hùng loạn thế phải van xin hộ mệnh, biết về sau sự tình cũng là ta trời sinh ưu thế! Chỗ mấu chốt đang cùng Lưu Nghị không có nhất định nắm chắc, xem ra tại thực lực của chính mình chưa thành lúc trước còn là tạm không cùng Người Này Là địch.

Một phen trầm tư về sau Lưu Nghị liền mệnh dưới trưởng sĩ tốt tới nay liền tại cung thành phế tích thượng hạ trại, đến ban đêm để cho thiên tai chi sĩ lại làm phạm vi nhỏ kỹ càng tìm kiếm, chung quy sắc trời một đêm không thể lại giống trống khua chiêng, bằng không tất bị người hoài nghi mình rắp tâm. Dù sao liên quân một nhóm mục đích đã đạt tới, trước mắt liền lặng chờ Viên Thiệu cùng các lộ chư hầu làm ra quyết định là được, hẳn hiện tại hẳn là nghĩ là trở lại Yên quận về sau nên như thế nào đại triển quyền cước, đối với lấy ngọc tỷ để cho Viên Thiệu mang ngọc có tội kế hoạch này chỉ có thể là mệnh trong có khi cuối cùng tu hữu, mệnh trong không thì chớ cưỡng cầu!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Bạch Mã Ngân Thương

Thời gian cập nhật: 20 1 1004

Tào Tháo nhìn thấy Lạc Dương lửa cháy thời điểm đã biết Đồng Trác đi dòi đô kế sách, gấp lại thành bên trong đã mất cư dân lập tức đoán được kia hẳn là lời cuốn dân chúng mà đi, kể từ đó, kia hành quân chỉ nhanh chóng tất bị ngăn trở ngại. Lúc này như hàm theo sau chi nên có chỗ với tư cách là, bởi vậy lập tức hướng Viên Thiệu hiến kế, ai ngờ Viên Thiệu sợ bên trong Đồng Trác phục binh chi kế nhất thời do dự bất quyết, phản kích lẹ Tào Tháo còn cần cẩn thận, chúng chư hầu cũng tất cả đều là ngôn không thể khinh động. Có thể binh gia cơ hội, hơi chúng tức thì, Mạnh Đức cố cũng không nói thêm lời, tự dẫn kị binh nhẹ năm ngàn liền truy sát mà đi, bởi vậy cùng Viên Thiệu giữa cũng sản sinh mâu thuẫn.

Hắn kị binh nhẹ đột tiến, đảo mắt đã nhanh đến Huỳnh Dương, đi đến thung lũng chỗ chột thấy phía trước một buru quân ngựa trước mặt mà đến, cầm đầu hai tướng, một là Phàn Trù, tên còn lại một thân thanh sắc chiến bào, tay cầm đại đao uy phong lẫm lẫm lại là không biết kia danh, Phàn Trù nhìn thấy Tào Tháo, tại lập tức ngựa mặt cười to:

"Tào Mạnh Đức, quả bên trong ta Lý Văn ưu chi kế, không nghĩ được người dám một mình đến đây, hôm nay nơi này chính là người nơi táng thân." Nói xong liền thúc ngựa múa đao liền thẳng đến Tào Tháo.

Bên này Hạ Hầu Đôn vội vàng định thương đón chào, chiến không mấy hiệp, hai bên trái phải tất cả đều là truyền đến hò hét thanh âm, chính là Lý Giác Quách Tỹ nhị tướng phân biệt dẫn Binh tự hai cánh đánh úp lại, Tào Tháo kinh hãi, bận rộn sai khiến Hạ Hầu Uyên, Tào Nhân phận đừng ngăn cản hai người chém giết, nhị tướng anh dũng, khó khăn địch ở.

Bên này Hạ Hầu Đôn cùng Phàn Trù đại chiến khó chia trên dưới, Đồng Quân trong trận kia áo bào xanh chiến tướng trong miệng hét lớn, vung đao mà lên cùng Phàn Trù giáp công Hạ Hầu Đôn, xuất đao mau lẹ, lực đao hùng hồn. Hạ Hầu Đôn đối kháng không ngừng, giục ngựa bại về bốn trận, nhị tướng lại dẫn thiết kỵ đột kích, Tào Quân không địch lại, chỉ phải văng lai đường thối lui, lui không bao lâu phía trước bỗng đánh tới hai đạo nhân mã, chính là Đại Tướng Từ Vinh, mà kia bên người có một tướng hắc khôi áo giáp màu đen, cầm trong tay một cây tinh thiết trường thương, xem kia khí độ liền biết bất phàm, hấp dẫn người ta nhất chính là người này sau lưng một đội sĩ tốt, mỗi người tất cả đều là lấy hắc y, tay trái cầm thuẫn, phải đao trong tay, nhìn một thân số bất quá ngàn người, có thể Tào Tháo nhân lực lập tức đã biết này đội sĩ tốt tinh nhuệ. Đồng tặc thủ hạ nơi nào đến nhiều như vậy lương tướng, thật là làm cho người hâm mộ, liền tại đây sống chết trước mắt Tào Tháo còn là sửa không được hẳn bệnh cũ, vừa rồi áo bào xanh chiến tướng như thế, hiện giờ lại là đồng xuất một triệt.

Lý Nho kế này liền để cho Từ Vinh dự đoán mai phục, đợi địch truy binh đến để cho qua kia quân, bên này ba đạo nhân mã đều xuất hiện, hợp lực kích chi, quân địch vừa lui liền ở phía sau đoạn kia đường lui.

Kia áo giáp màu đen chiến tướng thấy Tào Tháo bại quân hạ xuống, tại lập tức giương cung lắp tên, một mũi tên phóng tới mau lẹ vô cùng, Tào Tháo cần né tránh kia bạch quang cũng đã đến trước mắt, trong lúc nguy cấp chỉ có thể một chút nghiêng người, vai phải lập tức một hồi toàn tâm đau đớn lúc này trở mình lăn cùng dưới ngựa. Từ Vinh thấy thế trong miệng hô to: "Quân địch chủ tướng đã chết." Dẫn Binh lại lần nữa xung phong liều chết, Tào Quân nhất thời đại loạn, từ thương gỏi tích.

Hạ Hầu huynh đệ, Tào Nhân Tào Hồng liền chết dốc sức chiến đấu, bảo vệ Tào Tháo giết ra lộp lộp vòng vây, thế nhưng bị loạn quân tách ra, Tào Tháo bên người chỉ phải Tào Hồng một người, Phàn Trù Từ Vinh đám người sao sống có thể bỏ, lập tức truy sát đi lên, Tào Quân người kiệt sức, ngựa hết hơi, cực kỳ chật vật, đang hốt hoảng chạy trốn đang lúc Tào Tháo bỗng nhiên mã thất tiền đề ngược lại đầy đất, Tào Hồng vội vàng xuống ngựa tiến lên nâng dậy, thao ngựa mặt thở dài viết:

"Hận ta dụng binh không lo, bên trong địch gian kế, người đều có thể nhanh chóng phá vòng vây, tự mưu sinh lộ đi thôi."

"Thiên hạ này có thể không Hồng, lại không thể không huynh, huynh mau lui, truy binh Hồng liền chết cự chi." Tào Hồng lại là lập tức đỡ Tào Tháo thượng chính mình chiến mã, hùng hồn nói. Dứt lời liền tại Tào Tháo đùi ngựa thượng Hoàn Đao một kích, kia ngựa chịu đau, phi đề liền chạy, thao thấy vậy không khỏi hai mắt rung rung.

Ai ngờ chạy không vài bước, lại thấy phía trước hai Viên đại tướng đánh tới, Tào Tháo không khỏi ngửa mặt thở dài:

"Thao tự cho là anh hùng, dục vọng mưu đương thời, không nghĩ được tang lúc này." Lại dục vọng hoành kiếm tự từ.

"Phía trước thế nhưng là Mạnh Đức huynh?" Một bả cực kỳ hùng hồn thanh âm truyền đến.

"Hung Bá! ! Hung Bá viện binh ta!" Nguyên lai tới không phải là quân địch, chính là Cam Hưng Bá cùng Triệu Từ Long dẫn Thiết Kỵ doanh đến, Cam Ninh trên ngựa thấy phía trước một người tựa như Tào Tháo, cho nên phát hô.

Tào Tháo vốn đợi sẽ chết, không nghĩ tới viện binh trời giáng, lần này chột chết hoàn sinh, mừng rỡ, thấy Cam Ninh Triệu Văn ngựa đến, lập tức tiến lên lời nói: "Đa tạ Hưng Bá Từ Long đem binh tới cứu, bằng không ta mệnh thôi vậy, hãy còn thỉnh cầu nhị vị đi cứu Nguyên Nhượng tử liêm, họ vì ta liều chết cản phía sau, thao không có khả năng vớt tới." Tào Tháo này nhất an toàn bộ, lập tức nghĩ đến Hạ Hầu Đôn đám người, hẳn biết rõ Cam Triệu Nhị người chỉ dừng, Thiết Kỵ doanh chiến lực mạnh, có mới mở miệng muốn nhờ

Triệu Văn thường thức nhất chính là người trọng nghĩa, Tào Tháo lời nói này có thể nói là đối với hắn khẩu vị.

"Bá Minh, ngươi mang năm mươi cưỡi hộ Tào Công trước tiên lui, nhị ca, chúng ta đi chiêu cố Đồng Quân."

Chu Thương lĩnh mệnh dẫn người hộ tống Tào Tháo, Cam Ninh Triệu Văn như trước về phía trước đánh tới, tới phụ cận lại chỉ thấy Tào Hồng toàn thân đầm máu, thân bị nhiều chẻ, lại là thể như hồ điện, liều chết dốc sức chiến đấu. Hạ Hầu huynh đệ cùng Tào Nhân lại bị Pond đám người vây quanh chém giết, cũng là đỡ trái hờ phải, lấy bọn họ vũ lực nếu muốn đơn cưỡi phá vòng vây tuyệt không vấn đề, nhưng bây giờ lại muốn cấp Tào Tháo tranh thủ thời gian, mới có thể hãm vào lớp lớp vòng vây bên trong, qua hơn nửa đêm chém giết, mắt thấy muốn chống đỡ hết nổi, như thể trung dũng chi sĩ, thật là đáng khâm phục.

Cam Ninh Triệu Văn thấy tình thế khẩn cấp, lập tức rút quân về mà lên, từ giao đoạn sóng đao cùng Bạch Long sáng ngân thương giống như hai cái xuất Hải Giao long sát nhập Đồng Quân trong trận, Cam Ninh đồng thời hét lớn lên tiếng:

"Từ hiếu Nguyên Nhượng chớ hoảng sợ, huynh đệ của ta tới cùng." Hiện tại Cam Ninh tại liên trong quân nổi danh nhất chính là từ lượng cùng này giọng, Tào Tháo xưa nay cùng Lưu Nghị tốt hơn, Tào Nhân đám Hạ Hầu sẽ cùng Cam Triệu Từ Hoảng đều đem tương đồng vũ dũng chi sĩ bình thường cũng là có nhiều tương giao, có chút quen biết, hiện giờ nghe thấy Cam Ninh thanh âm giống như âm thanh thiên nhiên, đều là tinh thần đại chấn, nguyên bản trầm trọng binh khí cũng nhẹ nhàng linh hoạt lên.

Thiết Kỵ doanh vốn là sinh lực quân, càng thêm Cam Ninh Triệu Văn dũng không thể đỡ, giết đến Đồng Quân là liên tiếp bại lui, Từ Vinh đỉnh thương tiến lên vốn nghĩ ngăn cản một chút, lại bị khí thế chứa đầy Cam Ninh một đao đánh bay! Hai người giết vào trong trận cứu ra Tào Nhân chư tướng, Triệu Văn để cho nhị ca dẫn chúng nhanh chóng thoái lui, mình cùng Quân Hội dẫn mấy chục cưỡi, ngăn cản tại giao lộ, đối mặt Đồng Quân truy binh cùng mấy Viên đại tướng.

Lần này chư hầu liên quân thảo Đồng cuộc chiến, Lưu Nghị Cam Ninh hai người chỉ dừng đã vì Đồng Quân chiến tướng sở biết rõ, mà Triệu Văn lúc này hẳn còn không có danh tiếng gì, chỉ cùng Phan Trù đánh qua đối mặt, mọi người chỉ thấy một Bạch Mã Ngân Thương chi tướng một mình ngăn tại giao lộ, khuôn mặt chìm tức, xem hẳn toàn thân khí thế lạnh thấu xương, giống như thiên thần, lòng trước người này hẳn là võ nghệ cao cường, lại nhất thời không người dám tiến lên.

Phan Trù đám người cũng là chém giết nửa đêm, đánh lâu kiệt lực, hiện giờ đã là khí lực bất lực, hẳn ngược lại cũng biết này áo bào trắng chiến tướng thiện khiến cho kỵ binh, hiện giờ lấy mấy chục cưỡi nghênh địch, trong đó e rằng có lừa dối, đang chìm ngấm, mới vừa rồi bị Cam Ninh một đao đánh bay Từ Vinh tại lập tức lời nói:

"Còn đây là hai quân giao đấu, ta có thể hợp lực kích chi, trước hết giết người này, lại thêm truy kích." Phan Trù dừng lại cảm thấy có chút có lý liền mệnh Lý Giác Quách Tỹ cùng áo bào xanh áo giáp màu đen chi tướng đánh hội đồng Triệu Văn, kia nhị tướng liếc nhau, đều có khinh thường ý tứ, làm gì được quân lệnh như núi, chỉ phải tiến lên.

Triệu Văn lại là thông thả, thấy tứ tướng tới phụ cận, kia Bạch Long sáng ngân thương mang theo vạn điểm hàn quang đem tứ tướng đều cuốn thay vì, thân thương phun ra nuốt vào có quỷ thần khó lường cơ hội, lấy một địch bốn chiến hai mươi hiệp lại may mắn không rơi vào thế hạ phong. Bất quá áo bào xanh áo giáp màu đen nhị tướng võ nghệ không phải chuyện đùa, Lý các Quách Tỹ cũng không tên xoàng xĩnh, như thể bốn người đánh hội đồng (hợp kích), Triệu Văn chính là lại dừng cũng khó lấy chi. Ngay từ đầu bởi vì bốn người đánh lâu còn có thể bằng vào khí thế chiến thành ngang tay, nhưng một lúc sau dần dần rơi vào hạ phong. Lý quách hai người nhìn ở trong mắt đều là âm thầm tâm vui mừng, này thành viên chiến tướng như thể võ nghệ tất không phải là hạng người vô danh, nếu có thể kích thương thậm chí bắt người này thế nhưng là một cái công lớn.

Đầu đến chừng mực chỉ nghe Từ Long một tiếng thanh rít gào, sáng ngân thương trong chớp lát lờ ra vô biên hào quang, vẫn còn Mạn Thiên Phi Tuyết vậy hướng bốn người, chiêu này vừa ra, uy thế cùng vừa rồi hoàn toàn bất đồng, bốn người đều cảm giác mình mới là Triệu Văn chủ công mục tiêu, căn bản thấy không rõ người này đầu thương đến nơi nào, bất đắc dĩ đều là xuất quá toàn thân chi lực tận lực đón đỡ.

Bọn họ không nhìn được chiêu này đến cùng, có thể như Lưu Nghị đang ở nơi đây chắc chắn cao giọng trầm trồ khen ngợi, một chiêu này chính là Triệu Văn được từ sư phó Thương Vương Đồng Uyên bí truyền tuyệt chiêu "Bách điều hướng Phượng", năm đó ở sơn trong rừng Triệu Văn chiêu này chưa luyện thành đã khiến Lưu Nghị Cam Ninh rất là tán thưởng, đi qua mấy năm này rèn luyện lại càng là dày công tôi luyện, này chuyển xuất chinh đại ca nhị ca tất cả đều là từng xây dựng công huân, Từ Long trong nội tâm đã sớm ghen lấy ghen lấy một lượng lực, vừa rồi thấy kia hai tướng xuất thủ đã là bất phàm, lại thấy bọn họ lấy bốn địch một, chính mình dần dần rơi xuống Phong, lúc này mới tuyệt chiêu sớm xuất, hẳn một thức này không riêng uy lực không tại Lưu Nghị Huyết Long sáu kích, lại càng là không sợ quân chiến, lúc này thi triển đang phải lúc đó.

Đội đến hàn quang ẩn đi, năm người cũng là hai cái tách ra, lần này lẫn nhau liêu, mấy người đều là hoặc nhiều hoặc ít mạng thương, thảm nhất Quách Tỷ cuối cùng bị chiêu này đâm thủng cánh tay, kêu thảm thiết liên tục, Từ Long hai vai cũng có máu tươi chảy ra. Kia áo bào xanh chiến tướng trên mặt hiện lên kính nể vè, Triệu Vân vai trái thương thế chính là hấn trường đao làm ra.

"Hào thương pháp, mà lại lưu lại tính danh!" Tôn thương Triệu Vân vai phải áo giáp màu đen chiến tướng lời nói.

"Mỗ chính là An Bắc Tướng Quân Lưu Nghị dưới trướng Thường Sơn Triệu Từ Long là, không biết nhị vị xưng hô như thế nào?" Triệu Vân cao giọng mở miệng, hai người này võ nghệ cao cường, mà lại cũng không đem hết toàn lực, nghĩ là vì lấy chúng lảng quạ, mặc dù không thể không nghe quân lệnh lại vẫn là thủ hạ lưu lại lực, kia võ nghệ không thể coi thường. Về phần kia Lý các Quách Tỷ hấn căn bản không để ở trong mắt, nếu không này hai người sớm lấy bọn họ tánh mạng.

"Nhạn Môn Trương Liêu, Trương Văn xa, ti quận Cao Thuận, cao kính phượng!" Hai người cũng tại lập tức cao giọng nói, nguyên lai áo bào xanh chiến tướng chính là Trương Liêu, áo giáp màu đen là Cao Thuận, hai người đều là Lữ Bố thủ hạ chiến tướng, lần này phụng Đồng Trác chi mệnh đến đây nghe điều cùng Phàn Trù.

"Đồng Trác tàn bạo bất nhân, lâu hoài không lòng thần phục, khi dễ thiên tử, lục giết đại thần, thiên nhân cùng chung phản. Ta xem Văn Viễn kính phượng đều là hào kiệt hạng người, trung nghĩa người, vì có gì khuất thân sự tình tặc? Há không cô phụ tốt thân thù." Lúc này Triệu Vân sau lưng bụi mù nổi lên bốn phía, chính là Cam Ninh an bài tốt hết thấy vè sau dẫn dắt Thiết Kỳ doanh ngóc đầu trở lại, Từ Long nói xong cũng quay người mà đi.

Trương Liêu Cao Thuận nghe vậy đều là mặt có vẻ xấu hổ, Lý các Quách Tỷ rồi mới đã bị Triệu Vân giết đến khiếp sợ, lại thấy hai người bất động nào dám truy kích? Ánh mắt liền lại nhìn hướng Phàn Trù, Phàn Trù thấy Triệu Vân như thế dũng mãnh gan dạ, biết chắc đạo Cam Ninh vũ dũng cùng Thiết Kỳ doanh cường hân, hiện giờ hai người này lúc này đã là là không thể làm, nếu như ngăn địch mục đích đã đạt tới, lại thêm chém giết cùng là phí công, lập tức liền cũng thu quân chậm rãi trở ra.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Thiên mệnh khó trái

Thời gian cập nhật: 20 1 1004

Cam Ninh Triệu Vân hai người phụng Lưu Nghị chi mệnh cứu viện Tào Tháo, Từ Long dốc sức chiến đấu tứ tướng, lấy một chiêu "Bách điều hướng Phượng" đâm thủng Quách Tỷ cánh tay, chính mình hai vai cũng vì Trương Liêu Cao Thuận gây thương tích, hấn cùng với Trương cấp hai người nói chuyện liền dẫn quân triệt hồi nghênh tiền lên đây tiếp ứng Cam Ninh Thiết Kỳ doanh, mà Đồng Quân Đại Tướng Phàn Trù thứ nhất thấy sĩ tốt đánh lâu mệt nhọc, thứ hai lại thấy Cam Hưng Bá suất lĩnh Thiết Kỳ doanh giết tới, biết hôm nay đã khó lấy Tào Tháo tánh mạng, tái chiến hạ xuống đồ rước lấy nhục thương vong mà thôi, liền cũng thu quân thôi lui.

"Tam đệ, ai tổn thương ngươi?" Cam Ninh thấy Từ Long đi đến đầu tiên là vui vẻ, có thể ánh mắt lập tức liền phát hiện hấn đầu vai thương thế, vội vàng tiến lên lời nói, trong giọng nói rất có nghi vấn, Tam đệ võ nghệ giống ở trên mình, Đồng Trác thủ hạ Đại Tướng tự Lữ Bố tổn thương còn có ai có thể đã thương Từ Long?

"Một chút vết thương nhỏ, không đáng nhắc đến, kia Trương Văn xa cùng cao kính phượng coi như là võ dũng hơn người hạng người, nhị ca không - cần phải lo lắng, Tào tướng quân cùng tử hiếu đều như thế nào." Triệu Vân cũng không thêm đề ý, mở miệng hỏi.

"Phiền Từ Long lo lắng, chúng ta đều không bệnh nhẹ." Tào Tháo cùng Tào Nhân đều đem cũng đi tới.

"Ha ha ha, lần này Tào mỗ vì kia Lý Nho sở toán, có thể nói là thất bại thảm hại, nếu không phải Hưng Bá Từ Long đến giúp, e rằng mạng ta xong rồi, đại ân không lời nào cảm tạ hết được. Nay Lý Nho mưu kế khéo léo đoạn, thật là có thể sĩ, ngày khác Tào mỗ tất hướng hấn đòi lại cái nhục ngày hôm nay." Tào Tháo đi qua một hồi nghỉ ngơi, lại khôi phục bình thường bộ dáng, không chỉ thần sắc tự nhiên, còn lớn hơn phượng tán thương đối thủ, làm cho người ta nhìn ở trong mắt cực kỳ thương thức.

"Còn đây là đại ca khám phá Lý Nho chi kế, ta đại ca sợ Tào tướng quân có sai sót mới phái mỗ cùng Tam đệ cùng đi, Tào tướng quân nên tạ chính là chúa công, ta cùng với nhị ca xuất thủ là đương hơi bị sự tình." Triệu Vân cũng không kể công, nhàn nhạt nói.

"Ai... Lăng Sinh anh dũng thiện chiến, quân lược vô song, làm gì được Hồ Lao Quan hạ cùng Lữ Bố lưỡng bại câu thương, rồi mới lại đang ở Lạc Dương, nếu là phải Lăng Sinh cùng Tào mỗ liên thủ, lo gì Đồng tặc không phá? Chính là có Lý Nho thiết kế ta cũng tất có thể thắng chi! Hiện giờ bị hấn lui về Trường An, có được Hàm Cốc chi lợi, chúng ta còn có có thể thực hiện, tiếc hồ mười tám lộ chư hầu, mấy chục vạn đại quân, nhưng đều là ánh mắt thiên cận, hào đại hi công hạng người." Tào Tháo nghe vậy một tiếng thở dài, trong giọng nói tràn ngập phần uất ý tứ, chính mình lần này tuy có liều lĩnh chi ngại,

có thể như chư hầu đồng lòng, sao sẽ như thế? Nhìn xem dưới trướng sĩ tốt tử thương gói tích nhất thời có cảm xúc nên phát ra, cũng không có kỵ Cam Triệu Nhị người ở bên.

"Ha ha, những cái này đại sự huynh đệ của ta tự không kịp Tào tướng quân rõ ràng, bắt quá Cam mỗ cùng Tam đệ chạy chuyển này cũng khó khăn, Từ Long vẫn mang thương, tuy nói là đại ca khám phá mưu kế, có thể liều mạng là huynh đệ của ta, người xem?" Cam Ninh nghe được không đúng, vội vàng chuyển đổi chủ đề, trong nội tâm ngược lại bội phục Tào Tháo ngay thẳng, hẳn vốn là giang hồ đại hào, hiện giờ tuy là đang ở quân lữ lại cũng hào khí không giảm.

"Ha ha, đó là đương nhiên, ta trong doanh có tốt nhất vết đao thuốc, trở về còn kém người cho Từ Long đưa tới, về phần Hưng Bá người sao? Ta tặng người năm mươi đàn què quán rượu ngon như thế nào?" Tào Tháo nghe vậy cũng thấy chính mình có phần nói lỡ, thêm với đối với Cam Triệu Nhị đem cực kỳ yêu thích, liền cười to lời nói.

"Còn là Mạnh Đức huynh sáng khoái, bắt quá ta cũng không phải là một người hát, đến lúc đó kêu lên các huynh đệ cùng tử hiếu Nguyên Nhượng bọn họ cùng uống, ta lão Cam tới bạn chí cốt, đúng không các vị." Cam Ninh nghe vậy đại hi, hẳn cùng với Trương Phi đều là hảo tửu như mạng người, lập tức đối với Tào Tháo thủ hạ chúng tướng lời nói.

Tào Nhân Hạ Hầu Đôn đám người nghe xong nhưng đều là liên tục cười khò, có người Cam Hưng Bá tại ai dám cùng các người uống rượu, lần trước TỳThủy khánh công thời điểm bọn họ phải Tào Tháo bày mưu đặt kế tiến lên cho Cam Ninh rót rượu, kết quả Hưng Bá trở lại vị tới nhất nhất tìm đi qua, kết quả có thể nghĩ.

"Tào tướng quân, kia Đồng Quân đã thối lui, này mà không thể ở lâu, chúng ta không bằng lập tức lần Lạc Dương, cũng tránh khỏi đại ca nhớ thương." Triệu Vân một bên mở miệng đạo

Tào Tháo trong nội tâm đã hạ quyết tâm, thu nạp tàn quân liền cùng Cam Triệu Nhị người cùng nhau chạy Lạc Dương mà đi.

Lại nói Lưu Nghi tại Lạc Dương cung thành bên trong một đêm tìm kiếm, đúng là không một chút ngọc tỷ tin tức, sáng sớm trong nội tâm không khỏi kỳ quái, liền vào lúc này bỗng nhiên có người báo lại, nói là mình chủ triệu tập chúng chư hầu nghị sự! Lưu Nghi thấy người tới biểu tình không đúng, liền mở miệng hỏi chi, há biết đối phương đáp viết Tôn Thái Thủ đêm qua không chào mà đi liền tự tiện cách Lạc Dương mà đi! Lưu Nghi lập tức chính là trong nội tâm cả kinh!

"Ta đã sớm làm an bài xong, trong nội cung cũng đều là ta chỉ sĩ tốt, hiện giờ Tôn Kiên đi lo lắng như thế, lợi dụng hai người giữa giao tình cũng không nói một tiếng, nguyên nhân không có chừng, nhất định là đạt được truyền quốc ngọc tỷ! Đây. . ." Nghĩ đến đây Lưu Nghi không khỏi lại càng là kỳ quái, xem ra lịch sử thành thạo hướng cũng không bởi vì chính mình đi đến mà cải biến, Tôn Kiên phải ngọc tỷ vận mệnh mình cũng cải biến không, vốn còn muốn dùng vật ấy âm Viên Thiệu một chút, một ngờ tới còn là thiên mệnh khó trái!

Tới liên quân chủ trương, chúng chư hầu đã là tụ tập một chỗ, Viên Thiệu đang cùng mọi người kể ra Tôn Kiên ẩn nấp ngọc tỷ sự tình, nguyên lai đêm qua Tôn Kiên thủ hạ tại trụ sở trong giếng phát hiện một cỗ phụ Nhân Thi thể, vớt đi lên về sau tại nàng trong lòng phát hiện truyền quốc ngọc tỷ! Lúc này Đại Hán quốc thể đã suy, Tôn Kiên cùng thủ hạ chúng tướng đều cho rằng là Thiên Ý như thế, lại sợ đêm dài lắm mộng, đúng là trong đêm ra khỏi thành lần Giang Đông mà đi, há biết đêm đó sĩ tốt chỉ đang có ba Viên Thuật tâm phúc, vội vàng đem việc này báo cho biết Viên Thuật, thuật cùng Viên Thiệu nhắc tới việc này thì Tôn Kiên đã đi xa, Viên Thiệu cũng là đồ hồ làm gì được.

"Lăng Sinh tới vừa vặn, kia Tôn Kiên ngày đó thỉnh làm tiên phong, bị nguy thời điểm còn là Lăng Sinh cứu giúp, cái nhân niệm hẳn chính là vì đại hán xuất lực, còn có cùng bào chi nghĩa! Há biết người này lòng muông dạ thú, lại một mình giấu kín ngọc tỷ, vẫn không chào mà đi, như thế hành vi, có thể nào nhẹ nhàng tha thứ?" Viên Thiệu trong khi nói chuyện một bộ oán giận bộ đáng, tựa hồ là đối với Tôn Kiên ngổ nghịch đau lòng không thôi.

"A, lại có việc này? Minh chủ có từng dò xét tra rõ ràng, lấy Văn Thai huynh làm người, tựa hồ không sẽ như thế hành sự a?" Lưu Nghi chỉ phải thôi lại rõ ràng Bạch Trạng hồ đồ, đồng thời trong nội tâm cũng ở xem thường Viên Thiệu, ngài đâu là hận Tôn Kiên ngổ nghịch, bắt quá là bởi vì hắn không đem vật ấy giao cho mình chủ a.

"Ai ~ tri nhân tri diện bất tri tâm, hôm qua hắn phát hiện ngọc tỷ thời điểm đang có Công Lộ tâm phúc ở đây, mà lại người này ban đêm rời đi, còn không phải có tất giết mình cử chi? Nay triệu tập mọi người nghị sự, thương lượng như thế nào thu hồi vật ấy?" Lưu Nghi trả lời chính là lẽ thường, Viên Thiệu cũng không nghĩ ngờ gì.

"Vốn ban đầu lời ấy kinh ngạc, hiện giờ liên quân đại công chưa thành, Đồng tộc nhưng lời cuốn thiên tử, vốn ban đầu không tư như thế nào đánh hạ Trường An, ngênh xoay chuyển trời đất từ, lại chỉ để ý một chi là chi vật, chẳng phải là bởi vì nhỏ mắt lớn." Tào Tháo lúc này đi vào lều lớn, đối với Lưu Nghi báo lấy thân mật cười cười, nghe thấy Viên Thiệu ngôn luận về sau lập tức mở miệng phản bác, tại hắn nhìn tới nếu là lúc ấy Viên Thiệu nghe hắn nói như vậy, mọi người hợp lực truy đuổi chi, dù cho Lý Nho an bài phục binh cũng khó có thể ngăn cản liên quân chi chúng, e rằng thiên tử đã bị ngênh trở về, há dùng chính mình tổn binh hao tướng? Ý niệm tới đây, trong lời nói cũng là không quá khách khí.

Nghe Tào Tháo lời ấy Lưu Nghi ngược lại là âm thầm gật đầu, kia ngôn từ bên trong đối với ngọc tỷ chút nào không coi trọng, như vậy một chút, kiến thức ngay tại Viên thị huynh đệ cùng Tôn Kiên phía trên! Hẳn cùng với Lưu Nghi bất đồng, Lăng Sinh là sau khi biết tới chuyện phát sinh, mà Tào Tháo thuần túy là bằng vào chính mình ánh mắt, hai người tuyệt không thể so sánh nổi, Lưu Nghi lúc này ngược lại là ung dung quan sát Viên Thiệu ứng phó như thế nào.

"Ta liên quân tự thành lập đến nay, đầm máu chiến đấu hăng hái, lực đoạt TỳThủy Hồ phiên hai nơi nơi hiểm yếu, làm cho lão tặc vứt bỏ Lạc Dương mà đi, đã là bất thế công! Lão tặc thủ hạ rất có người tài ba cường binh, kia lui quân thời điểm tất có lực tốt bọc hậu, ngày đó quyết định không cùng truy kích cũng là mọi người cùng bàn bạc, Mạnh Đức người nhẹ quân liều lĩnh, quả chịu kia hại, hôm nay còn ra lời ấy? Là đạo lý gì?" Tào Tháo rất không khách khí lời nói đề cho Viên Thiệu ở trước mặt mọi người mặt mặt, hẳn cũng không nhượng bộ chút nào lấy ra mình chủ uy nghiêm hỏi lại Tào Tháo.

"Hừ hừ, thao lần này bại trận chính là thực lực chưa đủ, như mọi người chịu tề tâm hợp lực, tuy là lão tặc thiết lập mai phục lại có thể thế nào? Công đều ngày bình thường trong miệng tồn Hán thất, có thể thiên tử đang ở trước mắt thời điểm vì sao găm chân tại chỗ? Thăng nhải ranh không chịu nổi cùng mưu, thao cáo tử!" Tào Tháo càng nói càng là kích động, cuối cùng lại miệng ra tan vỡ ngữ điệu, thật sâu nhìn qua Lư Nghi nhất nhãn chi sau đó xoay người liền đi!

Lư Nghi nghe vậy lại tại trong lòng càng thêm đề cao đối với Tào Tháo coi trọng, người này tại ở phương diện khác xác thực cùng mình có nhiều chỗ tương tự, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, một khi chính mình mục đích khó có thể đạt thành liền lập tức vứt tội như lý, không chút nào thêm dây dưa dài dòng! Như vậy tính cách nếu là đặt ở đời sau tất sẽ vì thế nhân sở lên án, có thể tại đây hán không loạn thế, dục vọng tìm vương phách chi đạo, lại chính là phải lúc đó đấy! Ngày sau nếu là cùng người này đối địch, nên vạn phần cẩn thận!

"Này Tào Mạnh Đức quá mức vô lễ, rõ ràng là chính mình khinh địch liều lĩnh lại vẫn mở miệng chỉ trích đang ngồi đại thần, chúng ta nếu không phải tâm hệ Hán thất, hôm nay như thế nào lúc này? Các vị không cần vì thế người xấu hào hứng, hán muốn đi liền đi, chúng ta vẫn cần thương nghị quốc gia đại sự!" Thấy Tào Tháo lại phẩy tay áo bỏ đi, Viên Thiệu trong khoảng thời gian ngắn cũng không có cách nào, chỉ phải hướng về phía hán bóng lưng phát tiết một phen.

"Minh chủ không nên vì thế người hao tổn tinh thần, ngược lại là Tôn Kiên ngộ nghịch sự tình không thể không cứu, hán nếu quay lại Giang Đông, tất yếu từ Kinh Châu mà qua, minh chủ có thể lập khác phái khoái mã đưa tin cùng Kinh Châu Lư Biểu, để cho hán tại nửa đường bên trong tiến hành cướp giết." Tào Tháo rời đi hiển nhiên ảnh hưởng đang ngồi chứng chư hầu tâm tình, tuy mỗi người phản ứng không đồng nhất có thể đã ban đầu mới biết được nhân tâm không đồng đều, liền khắc Tỵ Thủy Hồ Lao về sau rất nhiều chư hầu đã mất đi tiến thủ chí tâm, cộng thêm Đồng Trác vứt bỏ Lạc Dương mà đi, lại thêm truy kích chiến tuyến liên càng kéo càng dài, chẳng thấy tốt thì lấy! Viên Thuật thấy thế cũng kịp thời mở miệng nói sang chuyện khác.

"Công Lộ nói như vậy là, há có thể cho phép hán một mình giấu kín quốc khí? Ta lập tức liền viết một lá thư tặng cho Lư Biểu, tất yếu đem này bắt trung đồ bắt lại! Các vị tạm thời hồi doanh, ngày mai lại nghị tiến quân Trường An sự tình!" Viên Thiệu thấy chứng chư hầu thần sắc cũng biết chuyện hôm nay không nên lại nghị, mà lại trong nội tâm cũng ghi nhớ lấy ngọc tỷ sự tình, muốn lập tức làm sách cùng Kinh Châu Lư Biểu, liền mở miệng nói.

"Minh chủ nói như vậy là, tư sự thể đại, thật là cần suy nghĩ chu đáo có thể hành chi!" Kiêu mạo Lư đại đều ngày thường cùng Viên Thiệu thân thiện chư hầu đều là nhao nhao mở miệng phụ họa, mọi người liền như vậy tán đi, Lư Nghi thấy Công Tôn Toàn sau lưng Lư Bị như muốn mở miệng, có thể đứng là vẫn còn trầm mặc không nói!

Lư Nghi một bên thờ ơ lạnh nhạt phía dưới chứng chư hầu phần lớn bất động thanh sắc, chỉ có Đào Khiêm Không Dung đám người mặt không hề phản ý tứ, lấy hiện nay tình thế đến xem, e rằng ngày mai chi hội thương nghị cũng không phải như Hà Tiến quân Lạc Dương, mà là như thế nào lui binh! Qua Tôn Kiên Tào Tháo sự tình, liên quân nhân tâm đã tán, sụp đổ đã là sự tình tại tất nhiên!

"Hôm nay tử bị long đông, hoàng cung mất thống, các nơi chư hầu tất cả đều là hoài dị tâm, Viên Thiệu cuối cùng cũng không thành tựu đại sự người, liên quân tán ra, thiên hạ chính là chiến loạn chi thu!" Lư Nghi hỏi doanh về sau Cam Ninh Triệu Văn hai người liền đối với hán lời nói Tào Tháo để cho bọn họ đại chuyển lòng cảm kích, Lư Nghi cười trừ, liền đem hôm nay sở có chủng chủng nhất nhất báo cho biết Hi Chí Tài, Hi Chí Tài trầm ngâm sau một lát nói.

"Xem ra Chí Tài là nhận định liên quân hán là giải tán!" Lư Nghi nghe vậy mỉm cười.

"Chúa công trong nội tâm lại làm sao không có kết luận? Chứng chư hầu thảo Đồng thời điểm vốn là tâm tư khác nhau, hiện giờ Đồng Trác hóa thiêu Đồng đô trở ra, lại có Tào Tháo Tôn Kiên sự tình, có thể nào lại phục đồng lòng ý chí? Viên Thiệu lần này thân là minh chủ khắc Tỵ Thủy, tiền Hồ phiến, thu Lạc Dương đã kiếm được thiên đại thanh danh, lại thì có thể thỏa mãn với một cái chi là Bột Hải Thái Thú? Nhìn hán đối với Tôn Kiên giấu kín ngọc tỷ mỗi hận liền biết người này tâm chí cực cao, thêm với gia thế nguồn gốc, thủ hạ người tài ba quá mức chúng, xung quanh có ai có thể địch? Chí Tài trong nội tâm thực là vì chúa công suy nghĩ ứng đối phương pháp, lần này lần Yên quận, chúa công muốn có sở với tư cách là, e rằng không lâu sau về sau liền phải đối mặt này một mạnh mẽ chi địch!" Hi Chí Tài lúc này cân nhắc đã không phải là liên quân hướng đi mà là chủ công mình con đường phía trước, kia ánh mắt có thể nói sâu xa.

"Chí Tài quả nhiên mưu tính sâu xa, bất quá nói kinh địch, tại Lư Nghi trong nội tâm chỉ có Tào Mạnh Đức, Viên Thiệu tuy bất phàm, có thể so sánh chi còn kém một bậc! Chí Tài nói cũng là không kém, chúng ta chỗ Bắc Cương, như phải có điều với tư cách là nhất định hướng nam, đến lúc đó Lư mỗ cũng có thể cùng hán phân cao thấp!" Lư Nghi lần trưởng thì bởi vì muốn nghị sự liền tại chủ trưởng xung quanh an bài mấy chục thân binh, trong trường mọi người lại toàn bộ đều tâm phúc, cố nói chuyện lên tới cũng không cái gì cố kỵ.

"Ha ha, chúa công thấy lâu dài, lần này liên quân hành trình chúa công cũng là thu hoạch rất nhiều, chẳng những thanh danh phóng đại, lại càng là kiến thức các lộ ngang ngược, nghĩ đến chúa công trong nội tâm đối với mỗi người cũng có kết luận, nếu như thế, ngày mai chúa công yên lặng theo dõi kỳ biến là được, đợi lần Yên quận về sau sẽ cùng Tử Tài một đạo tường nghị đại sự, bất quá chúa công nếu là Bình Phong chi, hán là. . . ." Hi Chí Tài nói tới chỗ này cũng không tiếp tục, mà là có phần có thâm ý nhìn Lư Nghi nhất nhãn!

"Ha ha ha, người hiểu ta Chí Tài, liền theo Chí Tài nói như vậy hành sự." Lư Nghi ánh mắt nhưng ngược lại, hai người đều là hiểu ý cười to, lại đem chứng tướng làm cho cái như lọt vào trong sương mù.

Chương 123: Chờ thời mà động

Thời gian cập nhật: 20 1 1005

Ngày kế tiếp sớm Viên Thiệu liền lại triệu tập chúng chư hầu nghị tiến quân sự tình, Thượng Đảng Thái Thủ phó trương viết liên quân liên khắc cửa ải hiểm yếu, khiến cho Đồng tộc nhìn qua Phong Viễn đồn, này đều là mình chủ thống lĩnh có phương pháp, mọi người đồng lòng dốc hết sức làm ra! Nay Đồng nghịch thoái lui về phía xa Trường An, một là có được Hàm Cốc chi hiểm, hai là kéo dài liên quân chiến tuyến! Mà liên quân tự thành quân đến nay đã có mấy tháng quang cảnh, nhân tâm tư về, mỗi người lãnh địa đều có chuyện quan trọng cần quản lý, không bằng đi trước tản đi, chờ đợi mình chủ triệu tập, lại hiệp Bình một chỗ, đánh tiến Trường An.

Lưu Nghị nghe xong đã biết phó trương lời ấy xác nhận xuất phát từ Viên Thiệu bày mưu đặt kế, Viên Thiệu thân là mình chủ, quốc tộc không trừ tự nhiên không tiện đưa ra giải tán liên quân sự tình, chỉ có thể giả cửa và người khác nói ra. Quả nhiên phó trương lời ấy một chỗ, liền có bảy tám người mở miệng phụ họa, Viên Thiệu tựa hồ còn có chút lòng mạng không cam lòng, có thể mọi người một phen đau khổ khuyên bảo phía dưới cũng đành phải đồng ý, cũng lần nữa cường điệu còn phải lại hưng đại quân.

Tất cả quá trình Lưu Nghị đều là ôm một loại người quan sát tâm tính nhìn, liên quân có hay không giải tán với hắn mà nói không có quá nhiều chân thực ý nghĩa, đang ngồi tối không lòng mạng thiên tử chính là hán Lưu Lăng Sinh! Bất quá cũng có một việc khiến Lưu Nghị tiếc nuối, đó chính là đáng tiếc không thể mắt thấy trong truyền thuyết Bê Nguyệt Tu Hoa mỹ nhân Điều Thuyền, Trung Hoa lịch sử đã lâu, mỹ nữ lại càng là vô số, nhất là đến đời sau, văn gia nhập nhân tạo này đôi mới hoàn toàn Hưng Nguyên tố! Có thể nhất trí tôn sùng chỉ có bốn Đại mỹ nữ, Hán triều liền chiếm hai cái, Lưu Nghị đi đến đời này cũng không ít thấy hán cung mỹ nữ, xác thực ưu nhã đoan trang chính thể chất lượng rõ ràng thắng được đời sau, chẳng lẽ sinh hoạt hiện đại hoá sẽ sử dụng phải nữ nhân dung mạo sản sinh biến hóa?

Khác không nói, Trương Nhượng đem tặng cùng Lưu Nghị Phương Tiên Nhi cô nương chính là nhân gian tuyệt sắc, lấy Lưu Nghị tổng hợp hai đời ánh mắt đến xem Tiên Nhi nếu là đặt ở đời sau đây tuyệt đối là họa thủy cấp bậc, hơn xa rất nhiều cái gì minh tinh bóng dáng, tạo như vậy suy tính, Điều Thuyền nên đẹp thành cái dạng gì a?

"Lăng Sinh, các vị đại nhân đều là ý này, không biết Lăng Sinh còn có gì cao kiến? Lăng Sinh!" Mọi người thương nghị nửa ngày cũng thống một ý kiến, đó chính là tạm thời giải tán liên quân, Viên Thiệu nhìn xem Lưu Nghị không một lời xuất, lại là một bộ như có điều suy nghĩ nhập thần bộ dáng, không khỏi mở miệng hỏi. Nếu hắn biết Lưu Nghị tại loại trường hợp này trong đầu nghĩ đến lại là mỹ nữ sự tình không biết nên làm cảm tưởng gì?

"Ách, mình chủ cùng chư vị đại nhân cao kiến, Nghị nghe mình chủ chỉ mệnh!" Tới Viên Thiệu liền gọi hắn hai tiếng, Lưu Nghị phương mới kịp phản ứng, vội vàng mở miệng đáp. Bởi vì Lưu Nghị nhiều lần lập chiến công, tại chúng chư hầu bên trong địa vị cũng nhận được tăng lên, lúc này mấy cái chân chính nghĩ cứu ra thiên tử đại thần như Không Dung, Đào Khiêm đều hi vọng hắn có thể đứng ra mở miệng, nghe Lưu Nghị lời cũng là về mặt thất vọng thần sắc.

"Hào, nếu như chư vị đều là ý này, hôm nay hội là được tự lần sơ lĩnh, đề phòng sinh biến, Bôn Minh Chủ cùng Công Lộ đem vì các vị cản phía sau, hướng các vị sau khi trở về nghỉ ngơi dưỡng sức, không ra đã lâu Bôn Minh Chủ nhất định lại lần nữa triệu tập đại quân, cùng thảo Đồng nghịch." Viên Thiệu xúc động đạo

"Bất cứ lúc nào cũng là nghe Hậu minh chủ điều khiển, mình chủ tự mình cản phía sau, quả thấy vì công chi tâm!" Phía dưới liền có bảy tám cái thanh âm vang lên, phụ họa đồng thời còn tại tán thưởng Viên Thiệu cử động, kỳ thật người nào không biết Đồng Trác lúc này là chắc chắn sẽ không xuất binh, muốn cái gì cản phía sau, bất quá là Viên thị huynh đệ còn có chuyện quan trọng thương lượng gạt bỏ, lại tề tụ một chỗ thảo phạt Đồng nghịch cũng nhất định là chuyện cười!

Nhìn xem cái tràng diện này Lưu Nghị không khỏi cảm thấy giống như đã từng quen biết, đời sau chính mình đơn vị mở cái gì đại hội, lãnh đạo nói chuyện về sau cũng nhiều là như thế cảnh tượng, mặc kệ lãnh đạo nói cái gì làm cái gì, phía dưới người luôn có thể nghĩ đến lý do tán dương một phen, xem ra vậy cũng là ta Trung Hoa ưu tú truyền thống!

Ban đêm Viên Thiệu cùng trong đại doanh thiết yến vừa là khách thu phục Lạc Dương công phiên, mặc kệ Đồng Trác buông tha cho cũng tốt, một mảnh phế tích cũng thế, tóm lại thu phục Đô thành chính là liên quân công lao! Hai cũng là vì chư đường chư hầu tiến đưa, tiệc tối bầu không khí hòa hợp lại thân mật, mọi người quá vui mừng mà tán! Lúc này đại cục đã định, tự nhiên không người sẽ đi làm kia không thú vị cử chỉ, ngược lại là Lưu Nghị trông thấy này ăn uống linh đình tình cảnh có phần cảm khái, trong loạn thế nhân tâm nam hiểm thâm độc xảo trá, chính là hôm nay trên ghế nâng cốc ngôn hoan các lộ chư hầu e rằng quay lại về sau có chút lập tức muốn trở mặt thành thù, sinh tử gia tăng, quả nhiên là nhân sinh như quân cờ.

Ngày thứ hai chúng chư hầu thu thập đội ngũ cũng là nhao nhao rời đi, ngày đó tuyên thệ trước khi xuất quân thời điểm hạn gì hùng tráng, hiện giờ mặc dù không nói là thăm đạm kết thúc cũng tuyệt đối được coi là bỏ dở nửa chừng! Bất quá đây hết thấy cũng không ảnh hưởng Lưu Nghị tâm tình, lần này lần Yên quận có thể cùng lần trước bắt đồng; lần trước là biết mình còn muốn rời núi thảo Đông, nhưng lần này muốn triển khai chính mình tranh bá thiên hạ lộ trình, đối với kết quả này là không có thể biết trước, nhưng Lưu Nghị lại là lòng tin mười phần! Hiện tại chính mình có được đất đai một quận, thủ hạ vẫn có Trương Hồ cùng Hi Chí Tài, võ có Cam Ninh Triệu Vân Từ Hoàng Chu Thương đều đem, cộng thêm mấy vạn Hồ Bì, khởi điểm tại hán không chư hùng bên trong xem như rất cao, cộng thêm hán ánh mắt, há có thể không có với tư cách là?

Lúc đến Lưu Nghi là chờ Công Tôn Toàn một chỗ, này đi thì Công Tôn Toàn cũng là chờ hấn cùng một chỗ khởi hành, Lưu Bị tam huynh đệ tất nhiên là đi theo, đối với liên quân giải tán kết cục Lưu Bị là rất không hài lòng, chỉ là thấp cổ bé họng phía dưới hấn dù cho mở miệng cũng sẽ không có hiệu quả gì! Một đường đi đến bình nguyên, Công Tôn Toàn lợi dụng Lưu Bị vì bình nguyên nhường cho hấn đóng trại, nhìn Công Tôn Toàn biểu tình tựa hồ luôn lấy Lưu Bị huynh đệ có thể vì hấn hiệu lực về vang, chỉ có Lưu Nghi biết Lưu Huyền Đức cũng không phải khuất cùng người hạ người! Đây bình nguyên chính là đi thông Ký Châu cổ họng yếu đạo, Công Tôn Toàn như thế bố trí sợ là có lấy Ký Châu ý tứ. Từ nay về sau hai người cũng chia đạo mà đi, Công Tôn Toàn đi trước kẻ huyện, lúc này U Châu Mục đã là Lưu Ngu, tiền nhiệm thời gian cũng không quá lâu, người này cũng chính là Hán thất dòng họ!

Lưu Nghi thì là thắng lần Yên quận, từ biệt mấy tháng Yên quận tất cả huyện nhân khẩu dường như càng nhiều một chút, trên thị trường cũng là tương đối phồn vinh, so với Lưu Nghi một đường sờ qua quận huyện thắng được quá nhiều, nhìn xem đồng ruộng tươi tốt hoa nẫu Lưu Nghi trong nội tâm càng thêm cao hứng, đây cũng là thực lực một loại thể hiện.

Trương Hổ mang theo Điền Dữ xuất lâm huyện chỉ môn nghênh tiếp chúa công, trở lại quý phủ về sau mọi người tất nhiên là đoàn tụ một phen, một lời ly biệt tình cảnh! Đợi đến tiệc tối về sau Lưu Nghi liền bài trừ gạt bỏ lui, {nội đường} bên trong chỉ phải Trương Hổ Hi Chí Tài, Cam Triệu Từ Chu Quân cộng thêm Điền Dữ tổng cộng chín người, đây cũng là trước mắt Lưu Nghi tiểu đoàn thể hạch tâm cơ sở, hiển nhiên là muốn thương nghị như thế nào phát triển kế sách.

"Tại liên quân bên trong thì Chí Tài liền từng nói nói, liên quân tán ra, thiên hạ hấn là chư hầu cát cứ xu thế, cũng là chiến loạn bay tán loạn thời điểm! Ta Lưu Nghi bất tài, dục vọng đuổi đại nghĩa cùng thiên hạ, mong rằng chư vị đồng lòng giúp ta, đồng mưu nghiệp lớn!" Lưu Nghi lúc này chưa từng giấu diếm chính mình chí hướng, đi thẳng vào vấn đề.

"Tự nhiên thế chết theo chúa công, chúa công nghiệp lớn tất thành!" Mọi người cũng là cùng kêu lên đạo

"Ha ha, có các vị tương trợ, ta Lưu Nghi tất nhiên là không lo, Từ Tài, trên đường ta cùng với Chí Tài có nhiều thương nghị, quân ta mục tiêu thứ nhất chính là Công Tôn Toàn, nếu có thể đánh tan người này, cũng có thể tiến tới lại lấy Liêu Đông, đem trọn cái U Châu nuốt vào trong tay, đến lúc đó bắc cùng chư Di tộc, nam hướng là được mưu đồ thiên hạ! Bất quá theo lần này liên quân hành trình đến xem, Công Tôn Toàn thủ hạ chiến lực có chút tháo vát, không biết Từ Tài có gì thượng sách?" Lưu Nghi nói ra cùng Hi Chí Tài sở thảo luận kế hoạch, chúng tướng nhưng đều là lúc này mới biết, thấy chúa công tính toán thật lớn cũng là cái thần sắc hưng phấn!

"Chúa công mong muốn bình thiên hạ, tự nhiên trước định U Châu, Công Tôn Toàn người này thật là đứng mũi chịu sào, bất quá hấn tuy là rất có trị quân chi tài có thể thực hiện người bảo thủ, không nghe tiếng người, bộ hạ chiến lực cường hấn cũng tuyệt không phải chúa công chi địch, chỉ là trước mắt chúa công còn muốn yên lặng theo dõi kỳ biến, ngồi đợi thời cơ!" Trương Hổ nói tới chỗ này trên mặt lại lộ ra đề cho Lưu Nghi rất là khó chịu biểu tình.

"A, Từ Tài có gì nói ra lời ấy?" Lưu Nghi về mặt nghi hoặc thần sắc, ra sức phối hợp với Trương Hổ sâu xa khó hiểu, kỳ thật trong nội tâm biết được hấn nhất định là có chỗ mưu đồ.

"Chúa công thảo Đồng đoạn này thời gian Từ Tài từng phái thiên tai kỹ càng nghe ngóng Công Tôn Toàn làm người, kia trừ bảo thủ bên ngoài vẫn rất có dã tâm, ngày xưa liền cùng Lưu lão đại nhân bất hòa, hiện giờ đối châu Mục hấn có thể nào tâm phục? Tất hội có hành động! Bộc Hải Viên Thiệu lần này kiếm được thiên đại thanh danh lại há có thể bắt đồ Ký Châu, Hàn Phục người này từ trước đến nay trời sinh tính nhu nhược, như Từ Tài sở liệu không chênh lệch, ba tháng ở trong Bắc Địa tất hội dấy lên khói lửa, ta động trước không bằng đợi hấn hai người động trước, chúa công tạm thời an tọa Yên quận, đợi chiến sự nổ ra là được tìm cơ hội mà động, này là thượng sách!" Trương Hổ chậm rãi mà nói, lấy hấn chi trí như thế nào nhìn không ra thiên hạ tình hình chung và chúa công tâm tư, đoạn này thời gian cũng là tai mắt khắp xuất, tỉ mỉ chuẩn bị.

"Từ Tài suy nghĩ sâu xa, hành sự chu toàn, Chí Tài không kịp đây!" Nghe Trương Hổ phân tích, Hi Chí Tài cái thứ nhất mở miệng khen, ngày đó chúa công lưu lại người này cố thù Yên quận thật là cử chỉ sáng suốt.

"Chí Tài không cần khiêm tốn, người cùng Từ Tài đều là tể thế chi tài, Lưu mỗ gì may mắn, có thể được nhị vị dốc sức phụ tá, lo gì nghiệp lớn hay sao? Hiện giờ liền theo Từ Tài nói như vậy, chư tướng vẫn cần gấp rút thao luyện sĩ tốt, một khi thay đổi bất ngờ ngày chính là ta Lưu Lăng Sinh xuất thủ thời điểm!" Lưu Nghi nghe vậy trong nội tâm cũng dâng lên vô biên hào hùng, đại hán Như Họa Giang Sơn ta Lưu Nghi liền muốn đem nắm giữ trong tay!

"Ân!" Nghe Lưu Nghi mạnh miệng chứng tướng trong lòng cũng là xoa tay, giá trị này loạn thế, đại trượng phu ai không nguyện đi theo minh chủ, mở ra khát vọng cùng thiên hạ?

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Gãi đúng chỗ ngứa

Lưu Nghị trở lại Yên quận về sau y theo nhĩ vị quân sư nói như vậy án binh bất động, nghỉ ngơi dưỡng sức mà đối đãi thời cơ, Trương Hồ sở liệu quả nhiên không chênh lệch, Công Tôn Toàn lần đi kế huyện đúng là khích lệ U Châu Mục Lưu Ngu tự lập, lời nói thiên hạ hôm nay Đồng tặc tạo nghịch, hoàng cung mất hết, đương có một người vung tay mà hô, mới có thể thu hết bốn phương chi tâm, phục ta đại hán thanh minh! Đại nhân chính là đại hán dòng họ, chính là thừa dịp khi thì động, thần toàn nguyên hiệu quả khuyến mãi chi phiền, đã cho ta đại hán phục hưng cử chi! Ngôn từ có chút khản thiết.

Lưu Ngu người này tính tình ôn hòa, có tiếng danh hậu thế, tuy văn nhược cũng không phải hạng người vô năng, Công Tôn Toàn mặc dù nói phải đồng đặc, một bộ đại hán trung thân bộ đáng. Có thể lòng hán tư Lưu Ngu lại là thấy rõ, nếu thật như thế, chính mình hẳn là trên tay hán khôi lỗi, ngày hôm nay từ còn tại, chính mình tự lập chẳng phải muốn trên lưng muông đời bêu danh? Như thế không phụ không có vua sự tình hán như thế nào lại hơi bị? Lập tức cũng bất chấp Công Tôn Toàn cầm giữ Bình tự trọng, liền quả quyết cự tuyệt.

Công Tôn Toàn mục đích không thể đạt tới, then quả hoá giận phía dưới cang đem Lưu Ngu một nhà đều hạ ngục, lời nói kia cấu kết Dị tộc, kia tâm khó lường, toàn thủ hạ có nhiều có nhận thức chi sĩ lực khuyến hán không thể như thế, có thể Công Tôn Toàn bảo thủ, không nghe tiếng người, đúng là khư khư cố chấp! Tin tức truyền ra, thiên hạ chấn động, miệng mồm mọi người trách cứ Công Tôn Toàn lòng muông dạ thú, kia sang bên biên cương chiến công thụ đứng lên hình tượng cũng là một khi quá hối hận, là mình lại không tự chủ, làm tâm trọng thêm vượt qua chinh bạo lướt, khiến cho trị hạ cũng là kêu ca sôi trào, thủ hạ có nhận thức chi sĩ đều là nhân tâm tư lẫn!

Viên Thiệu ngày đó làm sách cùng Kinh Châu Lưu Biểu để cho hán chặn đường Tôn Kiên, bề ngoài cùng Tôn Kiên xưa nay có ke hở, liền vui vẻ từ chi, cùng nửa đường bên trong cướp giết Tôn Kiên đội ngũ! Tôn Kiên bất ngờ không đề phòng cộng thêm thảo Đồng thi sĩ tốt đã tổn thất thảm trọng bị Lưu Biểu đại bại, may mắn phải dưới tướng tử tướng liều chết dốc sức chiến đấu rồi mới giữ được hán trốn về Giang Đông, từ đó hai nhà tiếp được thâm cừ, đã là không chết không thôi!

Viên Thiệu quay lại Bột Hải về sau cũng là cảm thấy thời cơ đã tới, liền bắt đầu đối với Ký Châu Mục Hàn Phức dần dần ra tay, đầu tiên là muốn Bình, là muốn lương thực. Hàn Phức không đề ý thủ hạ phản đối, một mặt cho để cho, có thể Viên Thiệu chiếm đoạt Ký Châu chi tâm há sẽ được mà nghỉ? Dưới tay hán trí năng chi sĩ rất nhiều, Quách Đồ hiến kế để cho Viên Thiệu kết giao Công Tôn Toàn, để cho hán Bình phát Ký Châu, như công thành thì thưởng biểu bề ngoài hán vì Ký Châu Mục, Viên Thiệu từ chi. Công Tôn Toàn đối với Ký Châu thêm thương đã lâu, không biết là mà tính, thúc đẩy đại quân liền hướng Ký Châu mà đến!

Đồng thời Viên Thiệu lại sai người đem Công Tôn Toàn phát binh tin tức âm thầm báo cho Hàn Phức, phức cực kỳ hoảng sợ phía dưới vội hỏi tính cùng mọi người, Tuân Kham viết Công Tôn Toàn cầm giữ tính nhuệ chi chúng, cang có Lưu Huyền Đức huynh đệ tương trợ, thực là thế lớn nan địch, Viên tướng quân đóng quân Bột Hải, dưới tướng Bình tính lương thực chân, không bằng thỉnh hán cùng với châu Mục Đồng Trị châu sự tình, thì Công Tôn Toàn chi Bình không lo vậy! Mà Hàn Phức dưới tướng chủ bộ cảnh vô lại là kiên quyết phản đối, lời nói Viên Thiệu lòng muông dạ thú, như thỉnh hán tới Ký Châu vong không ngày nào vậy! Hai bên tranh chấp không dưới Hàn Phức nhất thời bàng hoàng không mà tính, lúc này lại là quan thuần túy góp lời viết Yên quận quận trưởng Lưu Nghị chính là Hán thất dòng họ, thanh danh có phần, mà lại bởi vì Lưu Ngu sự tình đối với Công Tôn Toàn rất có phê bình kín đáo, chúa công không bằng sai người đi đến kết giao, hứa chi lấy lãi nặng, để cho hán xuất binh bất ngờ đánh chiếm Công Tôn Toàn đường lui, như thế Ký Châu chi nguy tự giải, cũng không cần lo lắng Viên Thiệu tai họa, nghiệp thành thành cao rảnh rảnh sâu, nghĩ đến chính là Công Tôn Toàn nhất thời cũng tuyệt không thể ngang tay.

Hàn Phức nghe thấy lời ấy cảm thấy chính là vẹn toàn đôi bên kể sách, có thể Công Tôn Toàn đại binh tiếp cận, liền hỏi người phương nào có thể vì khiến cho? Quan thuần túy xúc động nhận lời, Hàn Phức thủ hạ giáo úy Trương Hợp cũng động tâm, nguyện bảo vệ Quan tiên sinh đi đến Yên quận, thỉnh Lưu Nghị phát binh rõ ràng Ký Châu chi vậy! Hàn Phức đại hỉ phía dưới liền từ quan thuần túy chi kế, thân sách một phong đề cho quan thuần túy Trương Hợp đi đến Yên quận, chính mình thì cố thủ nghiệp thành.

Lần này sâu sắc vượt quá Viên Thiệu dự kiến, vốn tưởng rằng Hàn Phức không đường có thể đi phía dưới nhất định tới cầu chính mình, thì thừa dịp cơ cướp đoạt Ký Châu toàn cảnh, lại nghĩ cách đối phó Công Tôn Toàn, có thể không nghĩ tới bây giờ lại vẫn có Lưu Nghị như vậy một cái chuyện xấu, đánh vỡ hán tính toán! Tạm thời vô kế khả thi phía dưới chỉ có ngồi trước nhìn Công Tôn Toàn Hàn Phức thắng bại làm tiếp so đo.

Hàn Phức tâm ý trước về sau cũng là không hề làm hán nghĩ, một lòng ôn thủ nghiệp thành, này thành hán kinh doanh mấy năm, dễ thủ khó công, huống hồ hán không cùng nguyên lai thỉnh Viên Thiệu vào thành, bộ hạ người Tâm Thượng, mọi người đồng tâm hiệp lực phía dưới Công Tôn Toàn tôn binh hao tướng lại là nhiều lần công không được, chi phải tạm thời vây khốn, lại mưu phương pháp, mà Hàn Phức thành bên trong lương thảo phong phú, cộng thêm thủ thành phải lợi lại càng là lòng tin tăng nhiều, nghiệp thành nhất thời vững như Thái Sơn!

Muốn nói hán cử động lần này chẳng những vượt quá Viên Thiệu dự kiến, cũng không tại Lưu Nghị trong tung tưng, Công Tôn Toàn phát binh về sau Lưu Nghị liền cùng Trương Hồ Hi Chí Tài kỹ cang thương nghị xuất binh sự tình, bọn họ ý nghĩ là thừa dịp địch trống rỗng, trước công kế huyện, tranh thủ có thể cứu ra Lưu Ngu, thì tại trên danh phận phải tiên cơ.

Một ngày này mọi người đang trong phủ nghị sự, an bài cụ thể xuất binh công việc, đang thương lượng đang lúc bỗng nhiên có người hầu báo lại, nói là Ký Châu Mục Hàn Phức dưới tướng quan thuần túy Trương Hợp đến đây cầu kiến Lưu Đại Nhân!

"Chúc mừng chúa công, Hàn Phức khiến khiến cho tới đây phải làm nghiệp thành chiến sự, quân ta lần xuất chinh này đương còn có thể từ bên trong thủ lợi!" Công Tôn Toàn tiền quân Ký Châu sự tình tự nhiên khiến cho mọi người chú ý, hiện giờ có khiến cho tới gặp Lưu Nghị hẳn là cầu viện, lại có thể nào không cho phép chi lấy lợi? Trương Hồ khẽ cười nói.

"Từ Tài nói thật là, chúa công có thể nhanh chóng thỉnh sứ giả tiến tướng, nhưng muốn ngôn gần nhất Dị tộc hoạt động nhiều lần, chúng ta đang tại thương nghị biên cương sự tình!" Hi Chí Tài lại càng là đã có lập kế hoạch.

"Ha ha ha, nếu như hai vị tiên sinh đều là ý này, Nghị sao không tuân theo, cắt không thể để cho bọn họ nhìn ra ta xuất binh ý tứ, mau đem nhĩ vị sứ giả

mời tiến đến!" Hi Chí Tài ý tứ Lư Nghị đương nhiên trong lòng biết rõ ràng, ta sở trường, không phải là khóc than sao? Kia nghiệp thành thế nhưng là cực kỳ giàu có, lần này trúc gạch nên đem nó gõ vang! Càng làm cho Lư Nghị kinh hi là tới khiến cho bên trong lại có Trương Hợp người này, đây chính là danh truyền đời sau Ngụy Ngũ tử, há có thể khuất thân cùng Hàn Phúc dưới trướng? Trong lịch sử người này tại Hàn Phúc Bình bại về sau về Viên Thiệu, có thể hôm nay có mình tại đây nhất định muốn nghĩ cách đưa hắn bắt lại.

"Ký Châu Mục dưới trướng Biệt Giá quan thuần túy, nghĩa dũng giáo úy Trương Hợp, gặp qua Lư Tướng Quân!" Hai người nhập trong nội đường về sau thấy một tuần láng thanh niên trung tâm ngồi cao, biết đích thị là Lư Nghị Lư Lăng Sinh, liền song song tiến lên chào, dù sao cũng là có việc cầu người, ngôn từ đang lúc cực thấy khiêm cung.

"Quan Biệt Giá cùng Trương Hiệu Úy ở xa tới vất vả, ta Lư Nghị cùng Hàn Đại Nhân cùng hướng vi thần lại là duyên khải một mặt, có thể cũng nghe qua Hàn Đại Nhân danh tiếng, không biết hôm nay khiến nhị vị đến đây có gì chỉ giáo?" Nhìn lên trước mặt hai người, quan thuần túy phổ thông ăn mặc kiểu văn sĩ, Trương Hợp thì là một thân trang phục, cao lớn khôi ngô, hiển lộ mười phần tháo vát, vừa thấy chính là võ dũng chi sĩ. Lư Nghị vung tay lên, tự có người hầu đi lên vì hai người an bài ngồi vào, trong miệng lại là biết rõ còn có hỏi!

"Tạ ơn Lư Tướng Quân, tướng quân cũng biết Công Tôn Toàn hưng binh phạm ta Ký Châu sự tình? Người này thân là Hán Thần, lại không biết đền đáp thiên tử, phản đem thủ trường câu cùng nguc, quả thật bất trung đồ! Lần này lại lên bạo Binh, dục vọng mưu ta Ký Châu chi địa, Hàn Đại Nhân tự nhiên muốn tới là địch, có thể Công Tôn Toàn dưới trướng Binh tình đem dâng, ta Ký Châu lại là nan dữ là địch, chỉ có thể cố thủ nghiệp thành! Đại nhân nghe qua tướng quân danh tiếng, vũ dũng lấy xa từ phía, chính là ta Hán thất trụ cột của quốc gia chi thần, không tướng quân chi Binh không thể bại Công Tôn Toàn, nhìn qua tướng quân nhìn tại cùng hướng vi thần, Hàn Đại Nhân lại là trung với Hán thất, phát binh tương trợ, thì ta Ký Châu trên dưới chắc chắn cảm kích tướng quân ân đức!" Đây quan thuần túy hiển nhiên là cái lưỡi biện chi sĩ, ngôn từ giữa đem Công Tôn Toàn nói cái gì cũng sai mà lại sâu sắc nâng lên Lư Nghị địa vị, nói xong cũng là lấy ra Hàn Phúc tự viết tự mình giao cho Lư Nghị, liền cúi đầu đứng ở Đường Hạ, chờ đợi Lư Nghị trả lời.

Lư Nghị trước xem qua Hàn Phúc tự viết, trong thư đối với hắn đại thêm tán thưởng, ngôn từ khải thiết, vì để hắn xuất binh tương trợ, Hàn Phúc bả đáng đáp trả cực thấp, tại Lư Nghị đề ý nhất vấn đề thượng cũng là hùng hồn đồng ý, lần này xuất binh tất cả tiêu hao đều do Ký Châu gánh nặng, sau khi chuyển thành công còn có hoàng kim vạn lượng thâm tạ, đề phòng Lư Nghị nghi ngờ, như hắn xuất binh, quan thuần túy cùng Trương Hợp hai người liền tạm thời tại đây dưới trướng nghe lệnh, mơ hồ có phần lấy kia làm con tin ý tứ, biểu hiện ra thật lớn thành ý.

Xem hết thư, Lư Nghị trên mặt thanh sắc bất động, trong nội tâm đã là vui mừng vô hạn, vốn toán Hàn Phúc không khiến khiến cho đến đây, mình cũng muốn xuất binh Bắc Bình, có thể bởi như vậy, chính mình một chuyến đã có thể thành công khoản (*tiền của công) tiêu phí, thậm chí còn có thể phải hai người tương trợ, quan thuần túy Lư Nghị sẽ không để trong lòng, có thể Trương Hợp hấp dẫn liền đại, tin tưởng giống như trên chiến trận về sau chính mình càng có biện pháp có thể khiến kia quy tâm, Lư Nghị giả bộ như lạnh nhạt bả thư giao cho Trương Hồ cùng Hi Chí Tài, đợi kia xem phía sau mở miệng nói:

"Không dối gạt nhị vị, ngày gần đây biên cương Dị tộc di động nhiều lần, hình như có khẩu biên ý tứ, hôm nay đang cùng chúa công thương nghị xuất binh sự tình, lại không ngờ đến nhị vị cùng lúc này đến đây; này Dị tộc mặc dù mấy lần vì ta sở bại, khó thành họa lớn, có thể lúc nào tới đi như gió, ta như không xuất binh châu quận tất bị cướp lướt, này. . ." Trương Hồ nói tới chỗ này lại là không nói, mặt lộ vẻ vẻ làm khó.

"Lư Tướng Quân, chúng ta mặc dù tại Ký Châu cũng được nghe tướng quân trấn biên danh tiếng, hiện giờ nghiệp thành chuyện gấp, còn thỉnh tướng quân đi trước chú ý chi, như bởi vì tướng quân phát binh khiến Yên quận gấp cướp bóc, tất cả tự nhiên từ ta Ký Châu gánh nặng, mong rằng tướng quân không muốn do dự, nhanh chóng phát đại quân công kích Bắc Bình!" Nhìn xem Trương Hồ bộ dáng quan thuần túy trong lòng căng thẳng, vội vàng tiến lên mở miệng, sợ Lư Nghị chịu ảnh hưởng!

"Ai ~~~ Từ Tài nói sai rồi, ta cùng với Hàn Đại Nhân tương đồng Hán Thần, Hàn Đại Nhân lại luôn luôn trung tâm vì nước, hiện giờ hắn gặp nạn ta há có thể ngồi nhìn? Đây Công Tôn Toàn đi ngược lại, tự cảm từ Lư Đại Nhân đã là tội lớn một kiện, hiện giờ vẫn tự tiện hưng binh, thật là có thể nhẫn không có thể nhẫn nhục! Ta ý đã quyết, chắc chắn phát binh tương trợ Hàn Đại Nhân, Từ Tài không nên nhiều lời, Dị tộc một chuyện ta tự có tính toán!" Lời nói này Lư Nghị nói chính nghĩa ngôn từ, hắn cùng với Trương Hồ tương giao lâu ngày, phối hợp lại tất nhiên là không chệ vào đâu được, Trương Hồ nghe vậy thừa dịp không ngớt lời trở ra, trên mặt vẫn mang theo không phục vẻ, thấy Lư Nghị trong nội tâm buồn cười.

"Tướng quân minh xét, thuần túy đại Hàn Đại Nhân và Ký Châu trăm họ Tạ qua tướng quân ân đức!" Nghe Lư Nghị lời ấy, quan thuần túy một lòng rồi mới rơi xuống đất, vội vàng tiến lên khom người nói.

"Còn đây là nghĩa chỗ, Nghị không dám nhận Biệt Giá chi tạ, chỉ là binh mã điều động còn cần thời gian, nhị vị tạm thời nghỉ lấy, đêm nay Lư mỗ thiết yến vi nhị vị mời khách từ phương xa đến dùng cơm, trong vòng ba ngày Lư mỗ chắc chắn Binh phát Bắc Bình!" Lư Nghị ngồi xuống đối với đỡ, xúc động đạo!

"Tướng quân nói tất cả đều là vì lẽ phải, tự nhiên theo tướng quân ý tứ làm việc, thuần túy cùng tuyền nghệ trước tạ ơn Lư Tướng Quân khoản đãi!" Quan thuần túy nghe vậy cũng biết Lư Nghị nói không sai, lại nghe hắn hứa hẹn trong vòng ba ngày phát binh mừng rỡ trong lòng, vội vàng cùng Trương Hợp lại hướng Lư Nghị nói lời cảm tạ, Lư Nghị cũng là một hồi khiêm tốn.

Hai người nói lời cảm tạ đồng thời Trương Hồ cùng Hi Chí Tài ánh mắt đối mặt, đều là nở nụ cười hóm hờ!

Chương 125: Quân thể Như Lô

Thời gian cập nhật: 20 1 1006

Ký Châu Mục Hàn Phúc tại Công Tôn Toàn đại quân tiếp cận phía dưới cũng không có như cùng trong lịch sử lựa chọn nghề nghiệp Viên Thiệu vào thành, mà là theo thủ hạ đề nghị phái ra Biệt Giá quan thuần túy cùng Đại Tướng Trương Hợp đi đến Yên quận cầu Yên quận quận trưởng Lưu Nghị phát binh tập kích Công Tôn Toàn đường lui, lấy đạt tới vây Ngụy cứu Triệu mục đích, đương nhiên có lẽ chỉ lấy lời nhiều; đối với Lưu Nghị mà nói, cử động lần này có thể nói giải đúng chỗ ngứa, một phen giả bộ về sau tất nhiên là vui vẻ đáp ứng, tại hân nhin, đây là ngu gậy có người đưa gậy đầu.

Đêm đó Lưu Nghị liền thiết yến khoản đãi quan thuần túy cùng Trương Hợp hai người, An Huyện bên trong Trương Hí hai người cùng chủ tướng đều tới tiếp khách, cho chân hai người mặt mũi; trên ghế Lưu Nghị ý thái hào hùng, huy sai tự nhiên, nhất là đối đãi hai người khiêm cung hữu lễ, ngôn từ giữa là khách khí, không ngừng tán thưởng hai người trung tâm hộ chủ, chính là đại trượng phu chi vi! Trong lòng hai người hưởng thụ, này Lưu Nghị tuổi còn trẻ lại thấy nhận thức bất phàm, danh khắp thiên hạ còn có thể khiêm tốn ức mình, có thể nào không cho nhân tâm sống hảo cảm?

Tiệc Lưu Nghị lập tức thi hành an bài xuất binh sự tình, kỳ thật hân sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, lần này trước khi chiến đấu chuẩn bị bên trong để cho Lưu Nghị thoải mái chính là Điền Dự, lương thảo đồ quân nhu tất cả cần thiết chi vật đều điều động phải ngay ngắn rõ ràng, mà lại phủ khổ bên trong cũng lưu lại đầy đủ được một phần ngách; đối với cái này Lưu Nghị tất nhiên là chút nào không keo kiệt tán thưởng chi từ, dục vọng đợi trọng thưởng vậy mà vì kia sờ cự, lời nói làm chủ công hiệu lực chính là bản phận, không dám nhận phần thưởng!

Bình mã điều động mấy ngày nay quan thuần túy cùng Trương Hợp tự nhiên biết điều phải một đến quấy rầy Lưu Nghị, bất quá Trương Hổ cùng Hi Chí Tài hai người thường xuyên đến có lời mời quan thuần túy, mỗi lần quan thuần nhất sáng rời đi một đám võ tướng cứ tới cùng Trương Hợp kết giao, không cần phải nói đây cũng là xuất phát từ Lưu Nghị phải bày mưu đặt kế! Một đám quân nhân một chỗ chung đụng được rất là hòa hợp, đàm luận chủ đề cũng không có ly khai vỡ sự tình, Từ Hoảng vẫn cùng Trương Hợp luận bàn một phen, kết quả hai người ngang sức ngang tài; Từ Hoảng cùng chư tướng trong lòng là càng thêm bội phục chúa công phải nhận thức mắt người quang, mà Trương Hợp qua này đánh một trận cũng làm sâu sắc đối với Lưu Nghị dưới trướng võ tướng chỉ đứng phải ấn tượng, cùng Từ Hoảng lại càng là hợp ý, bất quá mấy ngày hai người đã nghiêm nhiên một đôi hảo hữu, đương nhiên Từ Hoảng lời nói bên trong tất nhiên là dốc hết sức nhắc tới Lưu Nghị chỗ tốt, cũng mơ hồ điểm ra Trương Hợp tại Hàn Phúc thủ hạ chính là người tài giỏi không được trọng dụng!

Trương Hổ thì tại mấy ngày nay ở trong viết ra một thiên thảo phạt Công Tôn Toàn hịch văn, viết Công Tôn Bá Khuê đồ khoe vũ lực, phạm thượng làm loạn, hạt hạ dân chúng khổ không thể tả, hiện giờ lại không có cố thiên động đao binh, quả thật bất trung bất nghĩa đồ! Nay đại hán An Bắc Tướng Quân Lưu Lăng Sinh thuận theo Thiên Ý dân tâm, xuất binh thảo phạt, tất yếu rõ ràng dân chúng đảo ngược nổi khổ, vì đại hán trừ tàn đi uế! Này văn vừa ra liền truyền đi nhanh chóng, Công Tôn Toàn trị hạ huyện quận có nhiều có được, Yên quận dân chúng sinh hoạt giàu có tất cả U Châu đều là biết rõ, hiện giờ Lưu Nghị đem binh mà đến, dân chúng trong nội tâm cũng tràn ngập chờ mong. Hi Chí Tài xem đại khen này văn ngôn từ sắc bén, thẳng khiến trách kia không, cũng có này văn có thể chống đỡ hơn vạn tinh binh nói như vậy; đối với cái này Lưu Nghị cũng là trong nội tâm tán thành, bởi vậy chính mình sư xuất nổi danh, mà lại đứng ở đại nghĩa trên lập trường, càng thêm tính toán trước.

Hôm nay chính là xuất binh ngày, Lưu Nghị dậy thật sớm liền lại trong đại trướng, chúng tướng cũng là tề tụ một chỗ, vẫn đặc biệt mời đến quan thuần túy Trương Hợp hai người. Lúc này Lưu Nghị trung tâm ngồi cao, khuôn mặt nghiêm túc, nhưng trong lòng cũng không khỏi có chút kích động, điều binh khiển tướng tình cảnh hân tất nhiên là kinh lịch nhiều, nhưng lần này lại cùng ngày xưa bất đồng, đây chính là mình tại này loạn thế bước ra chân chính bước đầu tiên! Về sau liền muốn vượt qua kích lập tức, đánh xuống đại hán Như Họa Giang Sơn, mới không phụ trong nội tâm ý chí.

"Công Tôn Toàn tàn bạo bất nhân, giam cầm thủ trưởng, hưng binh đồng liều, quả thật nhân thần cộng phẫn; Nghị mặc dù bất tài, là Hán Thần liền nên vì triều đình phân ưu, cố hôm nay phát nghĩa Binh thảo phạt, mong rằng chư tướng đồng lòng hợp sức cùng chung tru này bất trung bất nghĩa đồ!" Lưu Nghị chính nghĩa ngôn từ, vẻ mặt xúc động!

"Tự nhiên vì Hán thất tận lực, làm chủ công quên mình phục vụ." Một đám tướng lĩnh tất cả đều là cao giọng nói.

"Hi Chí Tài!" Lưu Nghị quát lớn.

"Tại!" Tuy là văn sĩ, có thể Hi Chí Tài cũng là cao giọng đáp, khí thế bất phàm.

"Xuất chinh cần thiết đội ngũ lương thảo có từng phân phối sẵn sàng?"

"Bẩm chúa công, lần này xuất chinh chỉ ba vạn tướng sĩ tất cả đều là tại võ đài bên trong chờ đợi chúa công phát lệnh!" Lưu Nghị lần này xuất binh là tinh nhuệ ra hết, Thiết Kỳ doanh cùng lão Tứ doanh tất cả đều là tại kia liệt, hân cùng với Trương Hổ Hi Chí Tài ý kiến nhất trí, không ra thì lấy, vừa ra liền muốn tất thắng!

"Hảo, chư vị mà lại theo ta lên đài điểm tướng!" Lưu Nghị mở miệng cái thứ nhất hướng trướng đi ra ngoài, mọi người cũng là vội vàng đuổi kịp, lớn như vậy võ đài ba vạn sĩ tốt chỉnh tề xếp thành ba cái thành thạo trận, từng cái một ngẩng đầu ưỡn ngực, bài trừ gât bỏ khí ngưng tức, cũng không một chút tiếng người ngựa hí, quan thuần túy Trương Hợp nhìn ở trong mắt đều là âm thầm kinh hãi, như thế sĩ tốt rồi mới được xưng tụng hổ lang chi sư, khó trách Lưu Nghị có thể tung hoành thiên hạ chưa từng một bại, lúc này bọn họ đối với xuất chinh lần này cũng là tràn đầy lòng tin.

"Các huynh đệ, các người theo ta Lưu Nghị đánh Đông dẹp Bắc, Bách Chiến Bách Thắng, không hổ là ta đại hán hùng binh, lần này xuất binh lấy nghịch, quân ta tất thắng!" Lưu Nghị bật hơi khai mở thanh âm, lời nói đám người đứng ngoài xem tất cả đều là nghe thấy, nhất là cuối cùng bốn chữ hán toàn lực hô lên, càng thêm khí thế!

"Trướng quân uy vũ! Quân ta tất thắng! Trướng quân uy vũ! Quân ta tất thắng!" Trong sân sĩ tốt nghe vậy tựa như núi thờ biển động hô quát lên, trên dưới một lòng phía dưới thực là âm thanh chấn thiên tế, hiện tại Lưu Nghị tại bọn họ trong suy nghĩ không chỉ có riêng là chúa công, càng là Chiến Thần tồn tại, bị Lưu Nghị mạnh mẽ một kích, bọn chúng đều là thần tình kích động, hận không thể dựng lên chiến trận kiến công lập nghiệp!

Chư tướng bao gồm quan thuần túy Trương Hợp ở trong cũng là mặt lộ vẻ hưng phấn về hân thưởng, lúc này Lưu Lăng Sinh quả thật có thể mang cho bọn họ phi thường lớn rung động, liền nhiều lần gấp qua cái trảng điện này chư tướng đều vẫn là kích động không thôi, chớ nói chi là lần đầu nhìn thấy Lưu Nghị điều Binh đóng cửa hai người!

Lưu Nghị hai tay làm bộ hướng phía dưới lãng không ấn xuống, sĩ tốt lập tức khôi phục an tĩnh!

"Đại quân xuất chinh, quân công tối thịnh, nhìn qua ta tướng sĩ anh dũng giết địch, không phụ Hồ Bí danh tiếng! Mọi người đều biết quân ta trung quân phụng pháp thiên đại, lần xuất chinh này cùng Bắc Bình dân chúng không được có nửa điểm quấy rối chỗ, nếu có trái với, bất luận người phương nào, tất cả đều là trăm lập quyết! Hi Chí Tài!"

"Tại!"

"Trong quân pháp luật và kỷ luật, nhưng từ tiền sinh quản lý, tự mình Lưu Nghị mới, hết thảy không phải khoan dung, nếu có làm việc thiên tư cử chỉ liền cùng tội nhân cùng tội, còn đây là ta chỉ tội kiểm, tiền sinh có thể Tiền Trảm Hậu Tẩu!" Lưu Nghị lấy ra chính mình tội kiểm giao cho Hi Chí Tài, trong lòng của hắn biết rõ dưới tay mình sở dĩ chiến lực cường hãn, quân kỷ nghiêm minh là rất lớn nguyên nhân, lần này đại quân xuất chinh, này quân pháp còn là trọng yếu nhất.

"Ân!" Hi Chí Tài hai tay tiếp nhận Lưu Nghị tội kiểm, liền một bên trường kiếm mà đứng! Hắn làm người Phương Chính cương trực, Lưu Nghị trong quân biết rõ, chúng sĩ tốt thấy chúa công như thế, cũng là trong nội tâm ám run sợ, khuyên bảo chính mình định muốn cẩn thận từng li từng tí, không thể có nửa điểm trái với!

Quân pháp nghiêm khắc, đồng dạng quân công ban thưởng cũng là thật dày, tại Yên quận, trong quân sĩ tốt địa vị vô cùng cao, dân chúng cũng là kính yêu không thôi! Lần này thảo Đông bỏ mình tướng sĩ Lưu Nghị đều phái thợ chuyên nghiệp đến tận cửa dò hỏi, đưa kim đưa ngân, cho bỏ mình tướng sĩ người nhà các loại chính phủ ưu đãi biện pháp, nếu như người nhà không có sinh hoạt năng lực lại càng là từ chính phủ trực tiếp cung cấp nuôi dưỡng! Mà đứng công lao tướng sĩ Lưu Nghị đều là tự mình cho kia phát phần thưởng, lần này công đầu Lưu Nghị cũng không chút do dự liền cho Cam Ninh và thủ hạ hơn hai trăm huynh đệ, hân lại càng là tự tay vì kia dẫn ngựa cảm đăng, cùng thành bên trong hoàn du, khoe công tích. Này mấy cái cử động làm ra về sau trong doanh sĩ tốt đều là xoa tay, nhất định phải tại hạ lãn trong chiến đấu xây dựng công huân, cũng phải ở nhà người cùng các hương thân trước mặt lộ một phen thể diện!

"Tứ Long ở đâu?"

"Mở đem tại!" Triệu Văn xúc động ra khỏi hàng.

"Tứ Long người dẫn theo Chu Tước doanh, lại thêm sáu ngàn quận quốc tướng sĩ, bắt ngờ đánh chiếm cử huyện, ân cang, tứ hướng tây bắc hướng thẳng đến Bắc Bình dưới thành, đợi đại quân ta vừa đến liền hợp lực công chi!"

"Mở tướng lĩnh mệnh!" Triệu Văn tiếp nhận đem khiến liền xuống đài điểm lên bộ đội sở thuộc đội ngũ, xuất võ đài mà đi, lần này tiến quân chính là bao vây tấn công, đoạn đường này chủ tướng Lưu Nghị liền giao cho Tứ Long, đi qua thảo phạt Hoàng Cân cùng chư hầu liên quân rèn luyện, cộng thêm Triệu Văn luôn luôn dụng công, lúc này đã có thể một mình đảm đương một phía.

"Còn lại chư tướng liền theo ta Binh phát thông huyện, trực chỉ kế huyện, lập tức phát binh!"

"Ân!" Chúng tướng đều là khom người lĩnh mệnh.

"Tuyển nghệ, người xem Lưu Tướng Quân dưới tướng sĩ tốt như thế nào?" Thấy Lưu Nghị điều Binh hoàn tất, quan thuần túy nhỏ giọng đối với Trương Hợp hỏi.

"Thực hổ lang chi sư, ta Ký Châu sĩ tốt xa xa không bằng, e rằng chỉ có Cúc Nghĩa tướng quân dưới trướng hơn ngàn đại kích sĩ có thể cùng kia đánh đồng, thật không biết Lưu Tướng Quân như thế nào thao luyện xuất như thế Hồ Bí, nổi danh, thực vô hư sĩ, trận chiến này nhất định thao toàn thắng!" Trương Hợp trong giọng nói tràn đầy kính nể.

Đại hán ban đầu bình nguyên niên công nguyên một năm 90 tháng mười, An Bắc Tướng Quân Yên quận quận trưởng Lưu Nghị lấy lấy nghịch danh tiếng xuất động đại quân ba vạn, hai cánh cùng bay thẳng hướng Bắc Bình, Công Tôn Toàn lúc này xuất chinh bên ngoài, địa phương đóng giữ sĩ tốt há có thể địch Lưu Nghị dưới tướng sĩ tốt, cộng thêm nhân tâm sở hướng, đúng là thế như chẻ tre, không ra nửa tháng, cánh quân bên trái Triệu Văn đại quân liền khắc cử huyện, ân cang, Binh lâm Bắc Bình dưới thành! Mà Lưu Nghị cánh phải chủ lực thì tại công chiếm thông thành về sau làm sơ nghỉ ngơi và hồi phục, liền vào chống đỡ U Châu tri sở kế huyện.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Kiêu binh tất bại

Thời gian cập nhật: 20 1 1006

Lưu Nghị đại quân chuẩn bị phong phú, sĩ tốt đồng lòng, cộng thêm lấy như ý lấy nghịch sư xuất nổi danh, trừ công chiếm thông thành hơi hoa thêm chút khí lực ra, còn lại tất cả huyện đều là trông chừng mà hàng, lúc này Lưu Nghị đại quân đã tiến đến kế thị trấn hạ! Có lẽ là bởi vì giai đoạn trước công kích quá mức thuận lợi, thủ hạ chư tướng không tự chủ được nổi lên ý nghĩ khinh địch, công kích kế huyện đệ nhất trận chiến liền đánh cho mười phần gian khổ.

Trận chiến này Lưu Nghị giao cho Cam Ninh thống nhất điều hành, chính mình thì ổn thỏa bên trong trong quân trưởng, hợp thời rèn luyện thủ hạ tướng lĩnh thống quân chỉ năng cũng là Lưu Nghị mục đích chỗ, này kế huyện thủ tướng chính là đơn qua, người này cũng không phải cái gì nổi danh lương tướng, Lưu Nghị cũng liền càng thêm yên tâm Cam Ninh chỉ huy; thế nhưng là thiết sự thật nói cho hắn biết cho dù là những cái này sách sử không ra danh tướng lĩnh cũng không thể coi như không quan trọng, sách sử chứa đựng là không thể nào tưởng tượng trở lại như cũ lịch sử, kế huyện đơn qua chính là chứng cứ rõ ràng.

Cam Ninh cầu thắng sót ruột, đem công thành sĩ tốt chia làm bốn đội thay nhau công kích Tây Nam hai môn, có thể đơn qua tổ chức phòng ngự mười phần ổn đang, không chệ vào đâu được, thành trung sĩ tốt cũng là Công Tôn Toàn thủ hạ tinh nhuệ, cùng dọc theo đường gấp quận quốc Bình không thể so sánh nổi, chiến lực rất mạnh! Đang lúc bên trong đơn qua còn ra hồ Cam Ninh dự liệu tỉ lệ kỵ quân ra khỏi thành xung phong liều chết một phen, thu hoạch rất nhiều, không chờ đối phương phản ứng kịp đã là thu quân trở về thành, một ngày công kích đến tới lại thương vong hơn hai ngàn sĩ tốt! Lưu Nghị nghe thấy báo lập tức hạ lệnh đình chỉ công thành, cũng triệu tập chúng tướng trong đêm thương nghị phá thành phương pháp, cũng là tổng kết trận chiến này giáo huấn.

"Cam Hưng Bá người trận chiến này là như thế nào lĩnh quân? Lại liền quân địch kỵ binh xuất kích cũng không phòng bị? Thật đúng thắng kia Hoa Hùng người liền không coi ai ra gì? Hiện tại sớm lắm đem người những cái kia kiêu binh hân tướng kiêu ngạo cho ta thu lại, Tiểu Tiểu một cái kế huyện lại tổn hại hai ta ngàn tinh nhuệ, người ngược lại là nói cho ta nghe một chút đi người phải bị tội gì?" Lưu Nghị trong nội tâm nộ khí bùng bùng, Cam Ninh là hân sinh tử huynh đệ, có thể tại trong quân lại là thượng hạ cấp quan hệ, không nghĩ tới hắn hôm nay lại hội đánh ra như vậy một cái cục diện, vốn không muốn nổi giận, có thể tưởng tượng lên nhiều huynh đệ như vậy thương vong lại làm thế nào dạng cũng áp không xuống.

Lưu Nghị như vậy một trận lời nói được bao gồm Cam Ninh ở trong chư tướng đều là không ngẩng đầu được lên, bọn họ trong nội tâm biết chủ công là đau lòng thủ hạ sĩ tốt thương vong, mà lại chính mình thật là phạm khinh địch chi qua, trong khoảng thời gian ngắn không người mở miệng, tất cả đều lớn chỉ nghe Lưu Nghị ồ ồ tiếng hít thở.

"Làm sao vậy? Cả đám đều trang lên không nói gì tới rồi? Ta nói sai các người à nha? Muốn thực nói sai các người nói chuyện nha! Mới đánh mấy cái thắng trận liền thật coi chính mình vô địch thiên hạ có phải hay không? Cũng không mẹ hắn nhìn xem trên đường gấp những cái kia có thể gọi quân đội sao? Cam Hưng Bá ta cho người biết, đừng quên người là lần này công thành chỉ huy, muốn đối với được chết trận các huynh đệ!"

"Đại ca, lần này công thành thật là yên tĩnh phạm khinh địch chi qua, khiến cho các huynh đệ tổn thương quá nặng, đại ca phải như thế nào xử phạt yên tĩnh đều không câu oán hận! Bất quá còn thỉnh đại ca cho Hứa Ninh lại công kế huyện, vì những cái này các huynh đệ ta cũng nhất định phải đem bắt lại, đến lúc đó lại tùy ý chúa công xử trí!" Nghe Lưu Nghị nhắc tới bỏ mình các huynh đệ, Cam Ninh hai mắt đỏ lên, tiến lên một bước cao giọng nói, hân cùng với Lưu Nghị tương giao tại tâm, nhiều năm qua Xuất Sanh Nhập Tử, biết rõ đại ca nói nổi khổ tâm, càng sẽ không so đo hân ngôn từ, núi đao trong biển máu lần ra đây tướng lĩnh lại có mấy cái hảo sinh khí?

"Chúng ta đều có khinh thương quân địch chi qua, nguyện cùng Cam giáo úy cùng lĩnh chủ công trách phạt!" Thấy Cam Ninh như thế mở miệng, Từ Hoảng, Liễu hóa, Dương Minh đám người đều là tiến lên cất cao giọng nói.

"Làm gì? Các người cho rằng ôm thành một đoàn (*đoàn kết) liền có thể phương pháp không trách chúng? Một cái cũng chạy không thoát, vẫn cho người đi công thành? Người tới. . ." Lưu Nghị nói lúc này có chút dừng lại, ánh mắt lại là nhìn về phía Hi Chí Tài, vừa rồi hắn hỏa khí phát ra về sau liền đã tỉnh ngộ, thân cư thượng vị há có thể đơn giản tức giận, Nhị đệ năng lực hân là tin được, nếu như lần này thụ giáo giáo huấn nên để cho hắn có chỗ bổ ích, bằng không chẳng phải tổn thất càng lớn? Đằng sau nói nhiều là khích tướng ý tứ, lúc này nhìn Hi Chí Tài chính là để cho hắn chạy nhanh mở miệng, bằng không chính mình thế nhưng là không có bạc thang có thể dưới

"Chúa công khoan đã!" Nhìn Lưu Nghị ánh mắt Hi Chí Tài có thể nào không biết trong lòng của hắn suy nghĩ?

"Chí Tài có gì lời nói?" Lưu Nghị vẫn là một bộ không buông không bỏ bộ dáng.

"Hôm nay cuộc chiến Cam giáo úy thật là từng có, phải làm trách phạt, nhưng lúc này chính là người hầu thời điểm, Chí Tài thỉnh chúa công tạm thời ghi nhớ Cam giáo úy lần này, để cho hắn chịu tội lập công, như lại công không được kế huyện thì hai tội cũng phạt, còn thỉnh chủ Công Minh đoạn!" Hi Chí

Tài mở miệng đạo

"Nếu không phải Hí tiên sinh vì ngươi xin tha, hôm nay ta tuyệt làm cho không ngươi! Hưng Bá, thân là một quân thống lĩnh hành sự tất trước ỏn đang, ngươi Tiểu Tiểu một cái sai lầm tôn thất khả năng chính là ngàn vạn sĩ tốt tánh mạng, không thể khinh thường a!" Lưu Nghị nói cuối cùng giọng nói cũng dần dần chuyển nhu hòa.

"Tạ Quá Đại Ca dạy bảo, cũng tạ ơn Hí tiên sinh xin tha, yên tĩnh thụ giáo, ngày sau tất đương ghi nhớ! Ngày mai ta đương lại tuyền tinh nhuệ, tất yếu đánh hạ kẻ huyện, bắt sống đơn qua, lấy tuyết cái nhục ngày hôm nay! Chúa công cùng nhị vị còn có gì giao cho?" Cam Ninh lúc này mở miệng âm điệu mạnh mẽ.

Trương Hồ cùng Hí Chí Tài nhìn nhau, cũng không mở miệng, này công thành tác chiến không có cái gì hoa xảo đáng nói, hiện tại tình thế trừ cường công bên ngoài cũng không còn phương pháp, cũng không phải cái gì một mảnh diệu kế liền có thể trực tiếp đánh hạ thành trì, bằng không năm đó Vũ Hầu cũng sẽ không cầm Hách Chiêu không có cách nào!

"Ta không có gì hảo giao cho, ngày đó Tào Mạnh Đức lĩnh quân công kích TỳThủy Hồ Lao thời điểm ngươi đều là ở bên, nếu nói là công thành chi đạo, ta còn chưa thấy qua có người có thể thắng được Tào Tháo, ngươi có thể đừng có nói với ta nhìn lâu như vậy cái gì cũng một học được? Dù sao ta liền một câu, trong vòng ba ngày ngươi bắt không được kẻ huyện liền đòi ta tự mình, về sau công thành sự tình cũng đối với ngươi phản!" Lưu Nghị đầu tiên là mở miệng nhắc nhở Cam Ninh, đương nhiên cũng sẽ không quên kích thích hấn một chút.

"Đại ca yên tâm chính là, trong vòng ba ngày Cam mỗ lấy không dưới thành trì, tất nói đầu tới thấy đại ca." Cam Ninh tính như liệt hỏa, đầu nhận được Lưu Nghị lần nữa kích thích, lập tức mở miệng đạo

"Ta cũng liền trước hết nghe, chờ ngươi ba ngày sau bắt lại kẻ huyện lại đến cùng ta nói chuyện, hai vị tiên sinh có thể theo giúp ta hướng thương binh doanh vẫn an các huynh đệ?" Lưu Nghị đối với Cam Ninh lời nói hùng hồn cũng một có phản ứng gì, mà là đối với Trương Hí hai người lời nói! Nên nói mình cũng nói, nếu như dùng người thì không nghi ngờ người muốn mặc hấn phát huy, trước mắt giá lớn Lưu Nghị còn là cần phải lên.

"Nguyên cùng chúa công đi đến!" Hai người cũng biết sau khi chiến đấu vẫn an thương binh là Lưu Nghị kiên trì thói quen, bất luận chiến dịch như thế nào khó khăn một nhọc hồi doanh về sau tất hội đi trước thương binh doanh! Nói xong ba người cách trưởng mà đi, ý kia rất rõ ràng, nên thế nào ngươi Cam Hưng Bá nhìn xem xử lý a!

"Ta nói các vị, vừa rồi Cam mỗ có thể tại đại ca trước mặt đem lời nói đây, hôm nay ngươi huynh đệ của ta có thể tính mất hết, nếu là ba ngày sau vẫn bắt không được kẻ huyện thật là không mặt mũi thấy đại ca!" Thấy ba người khoản chỉ, Cam Ninh quay người đối với Từ Hoảng bao gồm tiếng người đạo

"Vậy là tự nhiên, nếu như vậy một cái Tiểu Tiểu kẻ huyện vẫn để cho chúa công tự mình động thủ, vậy chúng ta không bằng đâm chết toán, bắt quá công thành phương pháp chúng ta vẫn cần cực kỳ thương nghị." Dương Minh nói tiếp.

"Hôm nay đánh một trận, mặc dù là chúng ta khinh địch trước đây, có thể kia đơn qua cũng không phải hạng người vô năng, cộng thêm kẻ thị trấn trì có chút khoan hậu, đương càng tốt sống suy nghĩ phá địch kế sách! Vừa rồi chúa công ngôn và Tào Mạnh Đức công TỳThủy Hồ Lao để cho Cam mỗ hơi có điều ngộ ra; ngày đó TỳThủy Hồ Lao chỉ hiểm tại phía xa kẻ huyện phía trên, thông quân Từ Vinh Hoa Hùng đều bối cũng sẽ không tại đơn qua, có thể Tào Mạnh Đức hành trình quân bày trận lại có thể khiến cho liên quân sĩ tốt nhiều lần xông lên vùng sát cổng thành, ngược lại là có thể thực hiện ta sử dụng!" Cam Ninh nói nơi này không hề ngôn ngữ, tựa hồ hăm vào suy nghĩ bên trong, bên cạnh chư tướng cũng không ra ngôn quấy rầy, đều tại khổ tư phá thành phương pháp, hôm nay bị chúa công trách cứ một phen, trong nội tâm cũng ghen một ngụm hờn đối.

"Cam giáo úy, lấy ta xem chi quân ta tách ra công chi không bằng cũng kia lực tại một chút, như vậy chẳng những lực lượng tập trung còn có thể giảm nhỏ thương vong!" Sau một lát Từ Hoảng cái thứ nhất mở miệng đạo

"Ừ, quân ta công thành khí giới cũng không hoàn thiện, Dương mỗ đề nghị tạm thôi nửa ngày, khiến sĩ tốt cùng tất cả huyện triệu tập thợ thủ công, nhiều chuẩn bị thang mây Tinh Lan, cho rằng công thành chi tiện!" Dương Minh cũng là có đoạt được.

"Nói không sai, nếu là nhiều tạo Tinh Lan ta Huyền Vũ doanh tướng sĩ là được cùng Tinh Lan phía trên cùng thành bên trong quân coi giữ đối xạ, chi cần ngăn chặn bọn họ xạ thủ xứng đáng giảm thấp quân ta thương vong, cũng càng lợi cho sĩ tốt leo lên thành lâu." Đây cũng là Bùi Nguyên Thiệu thanh âm.

"Hảo, một người tính ngắn, mọi người tính dài, các vị nói đều có lý, là chúng ta vẫn cần thương nghị thật kỹ lưỡng chi tiết, nghĩ đến nhất định có thể phá kia kẻ huyện. . . ."

Trong đại tướng chư tướng đối công thành một chuyện là mỗi người phát biểu ý kiến của mình, trong khoảng thời gian ngắn nói rất nhiều có thể thực hiện ý nghĩ, thỉnh thoảng còn có thể dẫn phát một ít tranh luận.

"Ha ha, chư tướng nếu có thể như thế, cũng không uổng phí chúa công hôm nay một phen khổ tâm!" Lúc này Lưu Nghị và ba người lại cũng không đi xa, trong trường lời nói cũng truyền vào ba trong tai người, nghe trong trường chư tướng đưa ra đủ loại đề nghị, Trương Hồ không khỏi vui vẻ cười nói.

"Chiến trận phía trên biến hóa thất thường, mặc ngươi làm như thế nào đoán chừng đều không quá đáng, ý nghĩ khinh địch là tuyệt đối không thể có, hi vọng Hưng Bá kinh lịch lần này về sau có thể càng thêm trầm ổn, ngày sau có thể đảm đương đại nhậm!" Lưu Nghị mỉm cười, ba người đã nói cũng liền hướng thương binh doanh đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Phá thành cầm đem

Thời gian cập nhật: 20 1 1007

Lưu Nghị quân công kích kế huyện gặp thủ tướng đơn qua cường lực chống cự, lĩnh quân Cam Ninh cùng chư tướng một mặt khinh địch phía dưới tổn thất rất nặng, vì thế Lưu Nghị quá Lôi Đình, đem lần này công Thành chủ đem Cam Ninh răn dạy một phen; đương nhiên đang lúc bên trong cũng có đề điểm chỗ, Cam Ninh và chúng tướng biết hổ thẹn mà dừng, đêm đó liền tổng kết ban đêm được mất, tiếp thu ý kiến quần chúng, lời lẽ trong vòng ba ngày chắc chắn đoạt được kế huyện.

Đêm đó Lưu Nghị trong doanh liền có kỵ binh nhẹ, đến tất cả huyện triệu tập thợ thủ công, Bùi Nguyên Thiệu đưa ra Tinh Lan phải đến mọi người tán thành, nếu có vật ấy, liền có thể tốt hơn áp chế trên đầu thành cung thủ; bởi vì Lưu Nghị quân kỷ nghiêm minh, cùng dân không đụng đến cây kim sợi chỉ (quân đội), cộng thêm công nhân Tiễn Phong dày, cũng tìm đến không ít thợ thủ công, đi suốt đêm chế, mà còn lại công thành sử dụng thang mây khúc cây những vật này cũng nhận được tăng cường.

Cam Ninh quyết định lần này công thành chuẩn bị sau khi làm xong không hề tách ra công chi, mà là tập trung cùng cửa Nam một chỗ tiến hành đột phá, cũng kị lực cùng một, hẳn có thể phát phát tay tinh nhuệ nhất lực lượng, đạt tới phá thứ nhất, động kia toàn thân mục đích, hướng hồ như thế còn có thể giảm nhỏ thương vong, đương nhiên cái khác tam môn đánh nghi binh là ắt không thể thiếu, nơi này hẳn trực tiếp giao cho Dương Minh.

Công thành khí giới thượng chuẩn bị cùng chiến lược chiến thuật điều chỉnh, tất cả ngày kế tiếp Cam Ninh trừ mấy lần tính thăm dò đã kích cũng không đối với kế huyện lại có bất kỳ động tác, ba ngày chỉ kỳ vô ích qua một ngày, có thể Cam Ninh lại là vững như Thái Sơn! Đối với cái này Lưu Nghị cũng là vui cười thấy kìa thành, một cái ưu tú hợp cách tướng lĩnh phát triển trong quá trình thường thường thất bại càng làm cho hắn khắc sâu ấn tượng, trên đời này tuyệt không chân chính Bách Chiến Bách Thắng người, như là đã trả giá lớn, liền phải lấy được hồi báo, đó chính là thủ hạ tướng lĩnh phát triển.

Nhìn thấy Cam Ninh lại lần nữa công thành sở triển khai trận thế, trên đầu thành đơn qua đã trong lòng hiểu rõ, kế huyện sụp xuống chỉ là vấn đề thời gian, hiện tại hẳn có thể làm chính là dựa vào vùng sát cổng thành, tận khả năng sát thương Lưu Nghị quân sĩ tốt, chờ thời lui hướng Bắc Bình đợi thêm chứa công lần viện binh. Hôm nay Cam Ninh tại trận thế an bài cùng với sĩ tốt lựa chọn sử dụng thượng đều làm tỉ mỉ chuẩn bị, số khung Tinh Lan tại Thanh Long doanh tùm tùm phía dưới chậm rãi dựa vào hướng tường thành, đội Huyền Vũ doanh tướng sĩ cùng trên thành cung thủ triển khai đối xạ về sau; Cam Ninh liền hạ lệnh lấy Chu Tước doanh phóng tới vùng sát cổng thành, cùng lúc đó, Thiết Kỳ doanh một ngàn tinh nhuệ trận địa sẵn sàng đón quân địch, chỉ cần đơn qua dám ra khỏi thành nhất định sẽ cho hắn nghiêm khắc đã kích.

Tùng cái thang mây liên tiếp trên kệ kế thị trấn lầu, Chu Tước doanh tướng sĩ cũng anh dũng mạo hiểm mũi tên đuôi lông vũ cùng lẫn cây lõi thạch hướng trên cổng thành phóng đi, bình tĩnh một Thiên Chiến trận lại lần nữa tiếng động lớn rầm rĩ lên! Cam Ninh cùng chư tướng lần này xác thực làm được có chuẩn bị mà chiến, bất quá đơn qua cũng không phải hạng người vô năng, thêm với có thành trì trên tay, phòng ngự ngăn cản mười phần ương ngạnh, trong khoảng thời gian ngắn hai bên khó gặp thắng bại.

"Hôm nay Nhị đệ là dùng công phu, bất quá thượng binh phạt mưu. . Dưới cùng công thành! Đây cường công thành trì thực là hành động bất đắc dĩ!" Nghe bên ngoài tiếng kêu giết thanh âm, Lưu Nghị cùng Hi Chí Tài Trương Hồ cũng ở chủ trong trường luận trong quân sự tình, kế huyện được mất hiện tại đã không phải là cái gì vấn đề quá lớn, mà như thế nào đối phó Công Tôn Toàn lần viện binh tinh binh mới là trọng yếu nhất.

"Ngày hôm trước công kích kế huyện không dưới chủ yếu là bởi vì Hưng Bá cùng chư tướng liệu địch không rõ mà lại khinh thường quân địch, được chủ công đề điểm, mỗi người đều có cái tiến, nghĩ đến kế huyện nhập trong tay của ta cũng chính là hai ngày này bên trong sự tình!" Trương Hồ mỉm cười, mở miệng đạo

"Kế huyện bất quá một nơi chật hẹp nhỏ bé, không đáng nhắc đến, nếu không là Lưu Ngụ Lưu Đại Nhân lúc này e rằng quân ta cũng sẽ không tiến công! Hiện tại mặc dù không tin tức truyền đến, đối với người quân xuất binh đã có nửa tháng lâu, Công Tôn Toàn nghe thấy báo nhất định phải lần viện binh, dưới tay hắn tướng sĩ chiến lực rất mạnh, còn có binh nguyên Lưu Huyền Đức huynh đệ ba người tương trợ, cũng không phải có thể không cẩn thận đối với chi!" Hi Chí Tài nói tiếp.

"Chí Tài nói là, ta ý đánh hạ kế huyện về sau liền để cho Nhị đệ đánh ta cờ hiệu mang lên mấy ngàn quận quốc Bình lao thẳng tới Bắc Bình, mà ta có thể dẫn dắt toàn quân tinh nhuệ ần phục hạ xuống, tranh thủ có thể đánh Công Tôn Toàn lần viện binh chỉ sự một cái phục kích, chỉ cần có thể quá diệt kỳ chủ lực, thì Bắc Bình thành có thể tự sụp đổ, còn đây là vậy điểm đánh viện binh phương pháp!" Cái này chính là Lưu Nghị xuất chiến thời điểm đã nghĩ kỹ chiến pháp.

"Vậy điểm đánh viện binh, chứa công cuộc chiến Pháp Quả nhưng tình diệu, Từ Tài bội phục, Bắc Bình chính là Công Tôn Toàn kinh doanh nhiều năm chi địa, cường ép công chi quân ta tất được không bù mất; đánh viện binh phương pháp mới là thượng sách, kính xin chúa công mạnh ngôn chi!" Trương Hồ nghe vậy tán dương, Hi Chí Tài cũng là khẽ gật đầu.

"Từ Tài, người ít đến khen ta, này kỹ càng sự tình còn cần người cùng Chỉ Tài mưu đồ, đến lúc đó Lưu Mỗ cũng cùng nhau nghe lệnh là được!" Với tư cách là xuyên việt mà đến người hiện đại, Lưu Nghị đối với chính mình năng lực là có thanh tỉnh nhận thức, nói lên ủng hộ sĩ tốt sĩ khí, dẫn dắt bọn họ đấu tranh anh dũng hẳn tất nhiên là việc đáng làm thì phải làm. Có thể thiết kế mưu đồ lại không phải hẳn chỗ dài, liền ngay cả này vây điểm đánh viện binh cũng chỉ có thể nói là một cái chiến lược ý nghĩ, cụ thể chi tiết muốn Trương Hổ cùng Hi Chỉ Tài hai người tới mưu đồ! Với tư cách là chúa công, Lưu Nghị muốn làm phải chính là người quá kia dùng, như mọi chuyện đều muốn tự mình làm chỉ có thể nói rõ dưới tay hẳn không người!

"Ha ha, chúa công ngược lại rất biết tránh quấy rầy, bất quá phương pháp này thật là thượng sách, muốn hảo hảo tìm cách một phen, người tới, lấy địa đồ tới!" Trương Hổ hai người không phải là không nghĩ được biện pháp này, chỉ là chúa công nếu như nói đương nhiên muốn cấp chút mặt mũi, Hi Chỉ Tài nói xong gọi người mang tới đại bức bản đồ trải tại trong trướng, chính và phụ ba người liền tại trên địa đồ nghiên cứu.

Cổ đại địa đồ so sánh với đời sau tự nhiên là vô cùng đơn sơ, bất quá Lưu Nghị tới đây thế về sau có nhiều sử dụng, để ở trong mắt đã sớm thói quen. Chính là như vậy, bản đồ này cũng là cực kỳ trân quý, xưng là vật tư chiến lược tuyệt không là quá, Lưu Nghị một lòng nghĩ tìm tìm một cái phương diện này nhân tài, có thể chế tạo ra hẳn trong ấn tượng tác chiến Sa Bàn, thế nhưng là một mực không thể đạt được ước muốn.

Ba người ánh mắt liền tại nghiệp thành cùng Bắc Bình giữa trên đường đi dạo, tận lực tìm kiếm có lợi cho phục kích địa hình, sau một lát ba người ánh mắt đều tập trung tại trên địa đồ một chỗ tên là Ma Thiên Lĩnh khu vực, nơi đây chính là đi hướng Bắc Bình phải qua đường, cách kế huyện bất quá trăm dặm.

"Người tới, lập tức đi mời người dẫn đường quan đến đây!" Ba người ngẩng đầu liếc nhau, tự nhiên đều minh bạch đối phương ý nghĩ, Hi Chỉ Tài ngón tay Ma Thiên Lĩnh Thanh Vân sườn núi trong miệng lờ lửng.

"Tiểu nhân Trương Cường, gặp qua chúa công và hai vị đại nhân." Bất quá một lát, kia người dẫn đường quan liền đi vào trướng, người này chiều cao tám thước, ngược lại rất là khôi ngô thấy thế, nhìn thấy ba người gấp vội vàng hành lễ.

"Trương Cường, người vì ta quân người dẫn đường quan, này Ma Thiên Lĩnh địa hình người có thể quen thuộc?" Hi Chỉ Tài tay chia xuống đất dò bên trong Ma Thiên Lĩnh chỗ đối với Trương Cường hỏi.

"Về đại nhân, ta chuyên tư tìm hiểu địa hình, vì đại quân sử dụng, nơi này đã từng thăm dò!"

"Hảo, người mà lại nói rõ nơi này địa hình..."

"Chúa công, nhị vị quân sư, chỗ này địa hình hiểm yếu, kia trái. . ."

Một canh giờ về sau Hi Chỉ Tài Trương Hổ theo ngựa bảo khoản chi mà đi, Lưu Nghị vẫn đặc biệt từ tiền tuyến triệu hồi Chu Thương mang lên hai trăm Thiết Kỵ doanh tướng sĩ hộ tống, hai người này nghe ngựa bảo miêu tả còn chưa tự nhiên, vì bảo vệ trận chiến này tuyệt đối không sai liền đưa ra thực địa khảo sát, như thế Lưu Nghị công tác bảo an đương nhiên muốn đuổi kịp, Trương Hổ hai người bất luận cái nào đều là hẳn tổn thất không nổi, vốn là muốn hôn tự cùng đi, có thể hai người tất cả đều là ngôn nơi này chiến sự không, chúa công không thể khinh động.

Lưu Nghị đã đem công thành sự tình giao cho Cam Ninh, vốn không muốn đi đến xem chi, có thể Trương Hổ hai người đi rồi hẳn một người tại trong trướng khô ngồi, nhằm chán phía dưới thăm nghĩ chính mình không ra, coi như cho sĩ tốt phần khôi hạ sĩ khí cũng là hảo, liền khoản chi hướng chiến trường mà đi, lúc này đã trời sắp hoàng hôn.

Có thể không đợi hẳn xuất doanh cửa, liền thấy Từ Hoảng dẫn một đội sĩ tốt áp lấy một người hồi doanh.

"Tham kiến chúa công, Cam giáo úy lĩnh quân điên cuồng tấn công một ngày, đã đem kế huyện gỡ xuống, này đơn qua mang theo Lưu châu Mục bỏ thành mà đi, dục vọng quảng Bắc Bình; hẳn nào biết đâu chúng ta hôm qua liền tại tại trên con đường kia an bài phục binh, tất nhiên là dễ như trở bàn tay, hiện Lưu Đại Nhân đã tại thành bên trong thỏa đáng thu xếp, hẳn đối với chúa công lần này xuất binh tán dương có thêm, Cam giáo úy vẫn còn ở thành bên trong giải quyết tốt hậu quả, mặt tướng trước tới bái kiến chúa công báo tiếp." Từ Hoảng ngôn từ giữa không khỏi đắc ý vẻ, ngày ấy bị Lưu Nghị răn dạy một phen tuy là trong nội tâm chịu phục có thể cuối cùng ghen một hơi, hôm nay chư tướng tề tâm hợp lực, cộng thêm chuẩn bị đầy đủ, sĩ tốt anh dũng, một ngày giữa cũng đã đánh vỡ vùng sát công thành, về phần bắt sống đơn qua chính là Từ Hoảng chi kế.

"Hảo, Nhị đệ Công Minh cùng chư tướng trận chiến này tất cả đều là không thể bỏ qua công lao, truyền lệnh xuống, toàn quân lập tức tiến nhập kế huyện, đêm nay liền vì chư tướng khánh công! Người chính là đơn qua?" Từ Hoảng lúc nói chuyện sĩ tốt đã đem đơn qua bắt giữ lấy Lưu Nghị trước mặt, nhìn lên trước mặt người này vẻ mặt máu đen ánh mắt lại hung hăng nhìn mình chăm chăm, Lưu Nghị không khỏi mở miệng hỏi, mấy ngày nay xem kia thống quân cũng là cái không sai nhân tài.

"Đại trượng phu đi không đổi danh ngồi không đổi họ, mỗ chính là đơn qua, nghĩ đến người chính là kia Lưu Nghị, ta Bắc Bình cùng người Yên quận tố không thù cũ, người lại vô cớ hưng binh, quả thật vô nghĩa người, hôm nay nếu như rơi vào tay người, Đan mỗ có chết mà thôi!" Thấy Từ Hoảng kêu người này chúa công, đơn qua đầu vẫn không rõ người trước mắt thân phận, đứng là cao giọng mở miệng trách cứ, nói thẳng muốn chết!

Chương 128: Thẳng khiến trách kia không

Thời gian cập nhật: 20 1 1007

Hi Chí Tài cùng Trương Hồ dắt tay nhau mà đi tìm hiểu địa hình mong muốn phục kích Công Tôn Toàn lần viện binh đại quân, Lưu Nghị tại trong trường khô ngồi đành chịu muốn ra doanh cửa thời điểm đang gặp Từ Hoảng cầm phải đơn qua hồi doanh, Lưu Nghị hỏi phía dưới đối phương đúng là nói thẳng trách cứ, một bộ thấy chết không còn bộ đáng, ngược lại toán cái người trung nghĩa!

"Ha ha ha ha ha, này hai ngày xem người thống binh thủ thành, có lý có đoạn, Lưu mỗ cho rằng đơn qua còn xem như một nhân vật? Không ngờ hôm nay vừa thấy, bất quá là cái ánh mắt thiên cận đồ, giống như người như vậy chẳng phân biệt được thực không, quả thật chết không có gì đáng tiếc!" Đòi sau chơi Tam quốc chỉ hàng loạt (*series) trò chơi thời điểm Lưu Nghị có cái quy củ bắt đầu từ không giết hàng, thuyết phục không liên tục tiếp phóng đi. Nhưng bây giờ là thật tranh bá thiên hạ, hẳn đương nhiên không sẽ như thế ấu trĩ, không thể vì ta sử dụng liên có thể giết tới!

"Lưu Lăng Sinh người đừng vội khinh người quá đáng, Đan mỗ đường đường nam nhi, hôm nay vừa chết chính là, lại có thể nào chịu người như thế vũ nhục!" Lưu Nghị khinh miệt ngôn ngữ rất là để cho đơn qua tức giận, lập tức cả giận nói.

"Câm miệng cho ta, chúa công danh tiếng há có thể cho phép người thờ nhẹ, muốn chết vẫn khó khăn?" Từ Hoảng thấy đơn qua nói năng lỗ mãng, lập tức giận tím mặt, liền muốn bên cạnh áp đem hạ xuống.

"Châm! Ta lại hỏi người, người tại Công Tôn Toàn thủ hạ quan cư gì chức?" Lưu Nghị đưa tay ngăn cản Từ Hoảng cử động, lại mở miệng đối với đơn qua hỏi.

"Mỗ chính là Công Tôn tướng quân dưới trướng Dương Vũ Giáo Úy!" Đơn qua cao giọng trả lời.

"Dương Vũ Giáo Úy, ta đây tới hỏi người, người là Hán Thần còn là kia Công Tôn Toàn gia thần?"

"Mỗ tất nhiên là Hán Thần, đương nhiên cũng là Công Tôn tướng quân cấp dưới!" Đơn qua có phần khó hiểu ý nghĩa.

"Hừ, Công Tôn Toàn đã vì Hán Thần, coi như trung quân sự tình, có thể hẳn dám giết giết Lưu Ngu đại nhân tự lập! Lưu Đại Nhân cương trực không a hẳn càn dùng vũ lực tương, cũng đem phía dưới ngục; phải nên biết Lưu Đại Nhân thế nhưng là thiên tử ban cho U Châu Mục, chính là Công Tôn Toàn chi lệ thuộc trực tiếp thủ trưởng, như thế hành vi chẳng những phạm thượng, lại càng là bất trung, án luật nên chém! Ta Lưu Nghị cũng chính là Lưu Đại Nhân tri hạ quận trưởng, hiện giờ dẫn Binh đến đây chỉ vì thảo phạt nghịch tặc, tại sao thù hận mà nói? Người nói mình chính là đường đường nam nhi, động lòng người sống ở giữa thiên địa, trung hiếu chính là đứng thẳng gốc rễ, Công Tôn Toàn ngộ nghịch người chẳng những không khuyên giải ngược lại về đường cho hươu chạy, chẳng phải là thị phi chẳng phân biệt được? Bất trung bất hiếu? Lưu mỗ còn có oan uổng người?" Lưu Nghị thanh sắc đều lệ đạo

"Này. . ." Đơn qua lúc này bị tuy là bị Lưu Nghị ở trước mặt chỉ trích, nhưng đối phương là đứng ở đại nghĩa danh phận phía trên, sự thật để cho hẳn không thể nào phản bác, trong giọng nói liền yếu hạ xuống.

"Công Tôn Toàn không riêng bất trung bất hiếu, hẳn vẫn đối với tri hạ dân chúng vượt qua chinh bạo lột, khiến cho dân chúng lầm than, lại vẫn có trao đổi con làm thức ăn sự tình! Đây đều là Lưu mỗ tận mắt nhìn thấy, tuyệt không có nửa điểm oan uổng hẳn, như thế xem ra còn là bất nhân đồ, như vậy người người còn muốn vì hẳn mà chết Lưu mỗ cũng không nói chuyện nói!" Trông thấy đơn qua thái độ mềm hạ xuống, Lưu Nghị tự nhiên muốn rèn sắt khi còn nóng.

"Có thể Công Tôn Thái Thú cũng đại hán trần thủ biên cương, xây dựng công lao vô số, huống hồ hẳn đối với Đan mỗ còn có ơn tri ngộ, đề bạt chi đức, tích thủy chi ân, trả lại một đại dương, có thể nào bói chỉ?" Đơn qua lời tuy như thế, có thể đã mất đi ngay từ đầu cường ngạnh.

"Công lao là công lao, qua là qua, há có thể nói nhập làm một; Công Tôn Toàn trần thủ biên cương, nhiều lần bại Dị tộc, triều đình cũng đợi hẳn không tệ, Bắc Bình Thái Thú, phần uy tướng quân, chẳng lẽ không phải đối với kia công tích khen ngợi? Đã như vậy, hẳn đi ngược lại nên án luật pháp xử lý! Nghĩa nhất chữ có có chút đại, hẳn đối với người có ơn tri ngộ, đề bạt chi đức, đây là tư nhân chi nghĩa, mà kia cầm tù thủ trưởng, khích lệ kia tự lập, hình đồng mưu phản, người há có thể bởi vì tiểu nghĩa mà không để ý nhân luân đại nghĩa? Lưu mỗ bất quá nhìn người có chút bản lãnh, có thể vì Hán thất xuất lực, bằng không như thế nào cùng người hao phí thời gian? Lời nói cũ rích đã đến nước này, nếu người chấp mê bất ngộ Lưu mỗ cũng không ngại tiền người một đoạn đường, bất quá người cuối cùng là cái phản tặc danh tiếng!" Lưu Nghị đã tại làm cuối cùng nỗ lực, nếu là người này còn không nguyện hàng, vậy hẳn cũng chỉ có giết tới!

Đơn qua nghe vậy trầm mặc không nói, Lưu Nghị theo như lời đều là sự thật, hẳn căn bản không thể nào phản bác, nghe kia trong lời nói ý tứ như muốn chiêu hàng chính mình, Lưu lang sống đợi hạ thân dày danh tiếng người tất cả đều là biết rõ, hẳn cũng có nghe thấy, lúc này đã có một tia ý động, có thể thứ nhất chính mình vừa rồi nói quá vẹn toàn, thứ hai Lưu Nghị cùng Công Tôn Toàn giữa còn chưa thấy thắng bại, vì vậy do dự khó quyết.

"Người cũng không cần nhất thời quyết định, có thể cho dù tốt sống suy nghĩ một phen, là vì Hán thất xuất lực, ánh sáng cạnh cửa, vẫn tiếp tục vì nghịch tặc hiệu lực, khiến cho tổ tiên hổ thẹn? Nghĩ kỹ lại đến thông báo Lưu mỗ, dẫn đi trông giữ, không nên làm khó hẳn!" Lưu Nghị đòi sau thế nhưng là thành công thương nhân, khác chưa nói tới tinh thâm nhưng này quan sát nét mặt ngược lại là rất được trong đó ba vị, thấy đơn qua thần sắc cũng đại khái nắm chắc đến trong lòng của hẳn suy nghĩ, chỉ cần mình tại Ma Thiên Lĩnh triệt để đánh bại Công Tôn Toàn người này tất hội sẵn sàng góp sức.

"Công Minh, người mà lại cùng ta hướng thành bên trong đi bái kiến Lưu Đại Nhân." Bên cạnh tự có người tiến lên đem đơn qua áp, Lưu Nghị liền gọi Từ Hoảng một tiếng, hai người hướng thành bên trong mà đi.

Tới thành, Cam Ninh bả trụ sở thiết lập tại huyện nha, Lưu Ngu được cứu thì tinh thần uể oải, thẳng đến nghe nói cứu hấn chính là Lưu Nghị thủ hạ, lại thấy người nhà không việc gì phương mới hồi phục tinh thần lại; hấn vốn tự cho là hấn phải chết, hiện giờ lại là tìm được đường sống trong chỗ chết, thấy Lưu Nghị đích thân đến nhìn hấn cũng là phi thường nhiệt tình.

"Lưu mỗ tri hạ không nghiêm, lại vì phản tặc bắt cóc, kia Công Tôn Toàn lòng muông dạ thú, lại khích lệ ta soán vị! Liều chết không từ phía dưới liền bị hấn quan cùng lao ngục, may mắn phải Lăng Sinh cứu giúp, Lưu mỗ thật sự hô ẹn, còn muốn tạ ơn Lăng Sinh ân cứu mạng." Trông thấy Lưu Nghị Lưu Ngu liền chào đón.

"Đại nhân khách khí, còn đây là rồng bay thuộc bốn phận sự tình, không dám đương khen? Mà lại đại nhân trung trực không a, sắp chết bắt khuất, thật sự là ta bối mẫu mực! Ngài mới tới U Châu, Công Tôn Toàn thế lớn khó phòng, cũng không đại nhân chi mắt, nay có thể không việc gì chính là Thiên Ý tai!" Đối với Lưu Ngu trên danh nghĩa thủ trưởng Lưu Nghị biểu hiện rất là khiêm cung, cũng làm cho Lưu Đại Nhân đối với hấn đồng tông ân tượng tốt hơn.

"Vừa rồi từ Cam giáo ủy vị trí cũng nghe một ít tin tức, Lăng Sinh lần này có thể như thế thuận lợi cũng là Công Tôn Toàn xuất binh bên ngoài chi cố, lúc này nghĩ đến hấn tất yếu lần viện binh, dưới tay người này sĩ tốt dũng mãnh mà lại chúng, không biết Lăng Sinh còn có thượng sách?" Bạch Mã Tướng Quân thành danh đã lâu, thủ hạ dũng mãnh gan dạ lại là Lưu Ngu thân thấy, Lưu Nghị mặc dù cũng rất có dũng danh, nhưng lại chưa từng thân thấy, hoảng hồ nếu bàn về quân lực, Yên quận thật sự là vô pháp cùng Bắc Bình khách quan, chính là chúng quả sự tình, hấn cuối cùng là có chút yên lòng không dưới.

"Đại nhân yên tâm, người khác có lẽ sợ hấn Bạch Mã Tướng Quân, có thể Lưu mỗ sẽ không sợ hấn may may, lần này xuất binh cũng là có tất thắng nắm chắc, tất yếu vì Hấn thất trừ này phản nghịch! Chỉ là còn có một chuyện vẫn cần đại nhân hỗ trợ!" Lưu Nghị đầu tiên là lòng tin mười phần một đoạn ngôn từ, lập tức vừa chuyển.

"Lăng Sinh có chuyện gì cứ nói đừng ngại, chỉ cần ngu có thể làm được!" Lưu Ngu vui vẻ đạo

"Còn thỉnh đại nhân thân sách, đem Công Tôn Toàn việc ác thông truyền thiên hạ, Nghị liền là chân chính lấy như ý lấy nghịch, tất có thể loạn kia quân tâm, đối với đảng sau cùng hấn giao chiến cũng có lớn lao ảnh hưởng." Lưu Nghị nói.

"Lăng Sinh yên tâm, việc này dễ dàng xử lý, ngu còn muốn thượng biểu cùng thiên tử chuẩn bị tự việc này, cũng bảo vệ tấu Lăng Sinh vì U Châu Thứ Sử, Lưu mỗ kinh lịch việc này, đã mất làm quan chi niệm, Lăng Sinh còn trẻ có mối, chính là danh phụ kỳ thật!" Lưu Ngu hiện tại tự nhiên có thể nhìn ra trước mắt Lưu Nghị cùng Công Tôn Toàn một trận chiến này liền có thể đại khái quyết định U Châu thuộc sở hữu, mà lại bất luận kia một Phương Thắng xuất chính mình một U Châu tối cao trưởng quan đều sẽ là danh nghĩa, đã như vậy còn không bằng trực tiếp bán một cái nhân tình cho Lưu Nghị, ngày sau còn có thể phải hấn chiếu cố.

"Lưu Đại Nhân cứ gì nói ra lời ấy, Nghị còn trẻ đức mỏng, há có thể cư này địa vị cao? Việc này cho sau lại nghị, ta xem đại nhân sắc mặt tiêu tụy, hay là trước cực kỳ nghỉ ngơi, Nghị còn muốn cùng người khác đem thương nghị tác chiến sự tình, ngày mai lại tới bái kiến đại nhân!" Lưu Nghị thăm nghĩ người ngược lại cảm kích thức thời, đã như vậy, chính mình lại có sao mà không làm? Bất quá đây hết thấy đều phải chờ tới đánh bại Công Tôn Toàn về sau có thể áp dụng.

"Hảo, Lăng Sinh quân vụ quan trọng hơn, ta tất nhiên là không tiện quấy rầy, đương lập khắc trở về làm sách." Nghe Lưu Nghị, Lưu Ngu trong lòng cũng là một mảnh sáng như tuyết, lại có thể nào không biết thủ thực hiện?

Rời đi Lưu Ngu chỗ ở, Lưu Nghị lại tới bái kiến chư tướng, đầu tiên là cực kỳ tán dương bọn họ một phen, còn nói lên hôm nay sở nghị chi vậy điểm đánh viện binh sự tình, chư tướng nghe thấy nhất lần suy nghĩ về sau đều cảm thấy kế này cực kỳ có thể thực hiện. Lúc này đúng có thám mã báo lại nói Công Tôn Toàn được nghe Lưu Nghị Bình phát Bắc Bình giận tím mặt, quá lên kia Bình buông tha cho đối với nghiệp thành công kích mà quay về viện binh Bắc Bình, tính cả tại nghiệp thành hao tổn tổng cộng trung bình tấn quân gần sáu vạn, tại phía xa Lưu Nghị phía trên; có thể Lưu Nghị nhưng trong lòng không sợ chút nào, chỉ là hi vọng Trương Hí hai người nhanh chóng trở về, lần này nhất định phải kêu Công Tôn Toàn tại kia Ma Thiên Lĩnh gây kích chìm sa!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Phục binh chi kế

Lưu Nghị Bình phát Bắc Bình, một đường thế như chẻ tre, Cam Ninh lĩnh quân tụy là tại kế huyện kinh địch thua thượng một hồi, nhưng rất nhanh liền từ cho điều chỉnh thành công bắt lại kế huyện, Từ Hoàng bắt sống thủ tướng đơn qua, thành công giải cứu ra bị Công Tôn Toàn cầm tù U Châu Mục Lưu Ngu, Lưu Ngu cảm kích phía dưới cộng thêm đối với trước mắt tình thế có rõ ràng phán đoán, cũng ở trong lời nói cho thấy thượng biểu bề ngoài tấu Lưu Nghị vì U Châu Thứ Sử, cũng tự mình làm sách đem Công Tôn Toàn đi ngược lại việc ác truyền khắp thiên hạ, vì thế lần đại quân xuất chinh chính danh!

Lưu Nghị tại Cam Ninh cường công kế huyện thời điểm đã cùng Trương Hồ Hi Chí Tài hai người thương nghị đối phó Công Tôn Toàn chi kế, Lưu Nghị đưa ra vây điểm đánh viện binh phương pháp đạt được hai người nhất trí tán thành, ba người khắp xem địa đồ, tìm kiếm một chỗ tên là Ma Thiên Lĩnh hiểm yếu chỗ với tư cách là phục kích chỗ, Trương Hi hai người lại càng là thân hướng thăm dò địa hình, hết thấy tra xét rõ ràng về sau thả mồi trong đêm khoải mã mà quay về.

"Chúa công, ta cùng với Từ Tài đã tường xem Ma Thiên Lĩnh địa hình, nơi đây quả thật trời cũng giúp ta, vừa rồi nghe được Công Tôn Toàn sáu vạn đại quân đã từ Ký Châu lần viện binh, lần này muốn tại Ma Thiên Lĩnh đem khác nhất cử đánh bại!" Một đêm không ngủ, Hi Chí Tài lúc này lại là tinh thần sáng láng.

"Hảo, nhị vị có này tính toán trước, kia Công Tôn Toàn trận chiến này tất bại, phục kích một chuyện liền từ hai vị tiên sinh mưu đồ, Lưu mỗ cũng nghe nhị vị điều khiển, người tới, lấy ta ẩn tín, ừ, lại đi bả Hồng Bưu cùng lam tiền gọi tới cho ta." Lưu Nghị vui vẻ nói, hấn bội kiếm đã giao cho Hi Chí Tài quản lý quân pháp, lần này làm như thế cũng là học tập Lưu Hoàng Thúc biểu thị đối với hai người vô cùng tín nhiệm.

"Chí Tài, Từ Tài, còn đây là ta chỉ ẩn tín, nhị vị lợi dụng này hiệu lệnh toàn quân, Lưu mỗ lần này cũng chỉ là phổ thông một tướng, ta biết nhị vị một đêm vất vả, nhưng bây giờ Công Tôn Toàn đại quân đã lần viện binh, quân tình như lửa, mong rằng thôi từ khổ cực." Lưu Nghị tay nâng ẩn tín đối với hai người nói.

"Chí Tài tạ ơn chúa công sự phó thác, làm chủ công hiệu lực chính là Chí Tài bản phận, mặc dù chết không chối từ, há sợ chỉ là khổ cực sự tình, hiện quân tình khẩn cấp, thỉnh chúa công lập tức triệu tập chúng tướng!" Hi Chí Tài trong lời nói có chút trầm trọng, Lưu Nghị như thế tín nhiệm để cho lòng hấn đầu cảm động, tiếp nhận chúa công trên tay ẩn tín thời điểm cũng tiếp nhận chúa công một mảnh tha thiết hi vọng, tự có trách nhiệm trên vai cảm giác!

"Người tới, lập tức triệu tập chúng tướng tới đây, Lưu Lục, nơi đây xung quanh mười trượng chi mà không thể để cho ngoại nhân tiến nhập, người vi phạm giết cho ta không xá!" Lưu Nghị trầm giọng lời nói.

Chỉ chớp lát chúng tướng đều đến, nhìn xem trong quân Hồng Bưu cùng lam tiền mọi người không khỏi trong nội tâm nghi hoặc, này Hồng Bưu bất quá một khúc dài, tuy là tác chiến dũng mãnh thế nhưng không ứng xuất hiện ở nơi này! Mà kia lam tiền nhìn qua chính là một hèn mọn bi ổi người, đầu trâu mặt ngựa, không biết chúa công vì sao để cho hai người này tham gia như thế cơ mật hội nghị quân sự, chỉ có Trương Hi hai người biết Lưu Nghị tất có cái nên làm!

"Bưu tử, ta có một cái chuyện quan trọng trao từ ngươi xử lý, như làm tốt trận chiến này ta lợi dụng ngươi cầm đầu công lao, ngươi có dám tiếp được?" Lưu Nghị lại là đầu tiên liền đối với Hồng Bưu mở miệng.

"Có cái gì không dám? Chỉ cần tướng quân ra lệnh một tiếng, Tây Viên sĩ tốt chết còn không sợ, tướng quân ngươi cứ nói đi." Hồng Bưu vốn là trong lòng còn có thấp thòm, hấn cũng biết mình thân phận không có khả năng tham gia như thế hội nghị, có thể thấy tướng quân đối với chính mình tín nhiệm, nghe Lưu Nghị đặt câu hỏi lập tức mở miệng.

"Ha ha ha, lão tử có thể không nỡ bỏ ngươi chết, ngươi đi theo ta cũng có không thiếu niên, năm đó vẫn còn ở ta thân trong binh doanh đi qua, biết tiểu tử ngươi thói quen hội giả thân giả quý, lần này liền cho ngươi một cơ hội, để cho ngươi giả dạng làm Lưu mỗ bộ đáng chỗ đó Bắc Bình dưới thành!" Lưu Nghị lời vừa nói ra, Trương Hi hai người đã trong nội tâm rõ ràng, đây là chúa công muốn an Công Tôn Toàn chi tâm, khiến cho hấn không chuẩn bị! Này Hồng Bưu tại Lưu Nghị trong quân cũng là kẻ dờ hơi, bình thường liền thiện có thể bất chúc, thật là thí sinh tốt nhất.

"A? Tướng quân nói tiểu nhân há có không từ, chỉ là tướng quân ngươi như thế tuần tú to lớn cao ngạo, này tiểu nhân như thế nào. ." Hồng Bưu nghe vậy không khỏi có chút do dự, mình cùng tướng quân khuôn mặt chênh lệch quá nhiều, trang không giống không sao, xấu chúa công đại sự hấn có thể đảm đương không nổi.

"Tiểu tử ngươi khác tại kia nói luyên thuyên từ, lão tử tự nhiên có sắp xếp, đợi lát nữa lam tiền sẽ vì ngươi giả dạng, từ đó khoanh khắc ngươi chính là đại hán Lưu tướng quân Nghị!" Lưu Nghị cười nói.

"Vâng! Ta Lưu Lăng Sinh nhất định không phụ tướng quân chi nắm!" Hồng Bưu rất là cảm kích thức thời, hấn này một cảm Khang, thật sự là cùng Lưu Nghị có vài phần tương tự, bên cạnh thiên mà lam tiền nghe Lưu Nghị lời cũng là tiến lên khê khom người liền dẫn Hồng Bưu về phía sau trướng, giả dạng đi, này vốn cũng là sở trường của hấn.

"Ha ha, chúa công an bài như thế quả thật diệu kế, nghĩ đến ngày đó chúa công chiêu hiền thời điểm nói chi gà gáy chó trộm ngủ điệu, Từ Tài kính phục." Trương Hồ mỉm cười lời nói, mà chúng tướng trừ Hi Chí Tài bên ngoài đều không nghe hiểu Trương Tiên Sinh nói là có ý gì.

"Từ Tài khen nhầm, các vị, lần này triệu tập chư tướng đến đây thực là vì phá Công Tôn Toàn đại quân sự tình, trận chiến này từ Trương Hi hai vị tiên sinh kỹ càng an bài, chúng tướng đều phải cần tuân tướng lãnh, không được có vi! Hôm nay sở nghị sự tình cũng không thể lộ ra cùng bất luận kẻ nào, bằng không định chém không buông tha!" Lưu Nghị đầu tiên là cùng Trương Hồ khách khí một phen, sau đó liền nghiêm mặt, giọng nói chuyển hần!

"Ân!" Nghe Lưu Nghị nói như thế trịnh trọng, chư tướng cũng là trong nội tâm nghiêm nghị.

"Hào, kia liền thỉnh Hi tiên sinh tường vì an bài!" Lưu Nghị nói xong liền đem Hi Chí Tài mời lên chủ tọa, chính mình liền đứng ở dưới bậc, cùng người khác đem cùng nhau lắng nghe hiệu lệnh.

"Trận chiến này sự việc liên quan chúa công nghiệp lớn, quan hệ trọng đại, tất cả bộ binh mã cần chặt chẽ phối hợp, không được sai sót, nếu có trái với sở, định đem nghiêm trị không tha!" Hi Chí Tài tay nâng bội kiếm ấn tín ngồi cùng chủ tọa, mặt trầm như nước, hẳn cùng với Trương Hồ nghị hảo sự tình đều là từ hân ra mặt, lấy hai người giao tình hoàn toàn không để ý những cái này hư dụng cụ, hiệu lệnh tam quân tự lấy quân pháp làm trọng, vì vậy đi lên chính là lời này!

"Nhất định nghe theo tiên sinh điều khiển." Chư tướng lấy Lưu Nghị cầm đầu cùng kêu lên đạo

"Cam Ninh!" Hi Chí Tài quát!

"Có mặt tướng!" Thấy Hi quân sư cái thứ nhất liền có một chút chính mình, Cam Ninh nét mặt sắc mặt vui mừng cách chúng, vẫn đặc biệt cho chư tướng một cái đặc ý biểu tình! Nhìn trong lòng người thăm hân.

"Mệnh người dẫn năm ngàn sĩ tốt ngay hôm đó xuất phát, tiến đến Bắc Bình dưới thành, Hồng Bưu cùng người cùng nhau, nhớ lấy muốn cho hẳn dưới thành nhiều lộ mấy lần mặt, quân doanh quy mô phải ở hai vạn trên dưới, sĩ tốt có thể lập lại nhập doanh, lấy khinh thương quân địch tâm, đến liên hệ với Từ Long bộ đội sở thuộc, đem hôm nay chi nghị kỹ càng báo cho biết!"

"Đây,, tiên sinh. . . Ân!" Cam Ninh nghe xong đã biết không đúng, cảm tình lần này đối với Công Tôn Toàn tác chiến không có mình chuyện gì, trong lòng của hẳn tự nhiên không phục, có thể dự vọng đợi mở miệng thời điểm lại bị Lưu Nghị hung hăng liếc mắt nhìn, chỉ phải khom người lĩnh mệnh, nhìn chư tướng trong nội tâm tỏ ý vui mừng, nhìn người lão Cam vừa rồi một bộ đặc ý bộ dáng, như thế rất tốt, chúa công cùng tiên sinh thật sự là anh minh a.

"Từ Hoảng, Dương Minh, Bùi Nguyên Thiệu!"

"Có mặt tướng!" Ba người nghe vậy cũng là lập tức ra khỏi hàng.

"Người ba người trở về lập tức chỉnh quân, lập tức liền có người dẫn đường quan mang người đều đi đến Ma Thiên Lĩnh, nơi này quan đạo hai bên có sơn, một người Vân Sơn, một người Khâu Sơn, Công Minh có thể dẫn Thanh Long doanh phục cùng Vân Sơn, Dương Minh thì dẫn Chu Tước doanh phục cùng Khâu Sơn, Nguyên Thiệu người đem Huyền Vũ doanh phân thành hai bộ đi theo nhị vị, tất cả doanh chuẩn bị chân nhóm lửa chỉ vật, một khi Công Tôn Toàn quân toàn bộ tiến nhập hạp cốc quan đạo bên trong liền phóng hỏa đốt đi, Huyền Vũ doanh thì lấy hỏa tiễn tập kích chi, nhớ lấy không được ta hiệu lệnh không phải xuất chiến! Che dấu thời điểm không thể lộ ra dấu vết hoạt động, trận chiến này thành bại mấu chốt lúc này, nhìn qua ba vị cẩn thận đối với chi, chớ người mất của công chỉ nhìn qua!"

"Ân! Chúa công tiên sinh yên tâm chính là." Ba người lĩnh mệnh trở ra.

"Chúa công, Bá Minh, Từ Bình!"

"Đến ngay đây." Lưu Nghị cũng như chúng tướng phản nhưng ra khỏi hàng.

"Công Tôn Toàn như gặp hỏa công, nhất định sẽ hướng cốc khẩu phá vòng vây, dưới tay hẳn kỳ quân chiến lực không thể coi thường, càng thêm Lưu Huyền Đức thủ hạ đóng cửa hai người dừng mãnh gan dạ, chúa công cần cùng chu giáo úy dẫn Thiết Kỳ doanh một bộ cộng thêm Cận Vệ Doanh cùng cốc khẩu chặn đường, nơi này cũng là có trọng đại liên quan, nghĩ đến tất hội khổ chiến một hồi, không thể đại ý. !" Chỗ này Hi Chí Tài nói càng tường tận.

"Tiên sinh yên tâm, ta tự mình lúc này, tuyệt sẽ không để cho hẳn lao ra người nào!" Lưu Nghị trầm giọng nói, lấy đóng cửa hai người chỉ dừng mong muốn phá vòng vây, cũng xác thực có bản thân có thể ngăn.

"Bá Minh Từ Bình, hai người các người càng tốt sống chăm sóc chúa công an nguy, khi tất yếu dù cho buông tha quân địch cũng không có gì đáng ngại, nhớ lấy không thể để cho chúa công đi hiểm, nếu là chúa công có tổn hại chắc chắn cảm hai người các người là hỏi!" Hi Chí Tài rồi hướng Chu Thương Quân Hối lời nói, Cam Ninh muốn đi Bắc Bình, nơi đây liền không Lưu Nghị không thể, thế nhưng là mỗi lần thấy chúa công gương cho binh sĩ đều làm lòng hẳn kính sợ không thôi, cho nên có này nói rõ.

"Ân, thương (hội) nhất định liều chết hộ vệ chúa công chu toàn!" Hai người cùng kêu lên nói, Quân Hối thanh âm nhất là vang dội, thân là thân vệ bởi vì thống lĩnh hẳn chức trách vốn là hộ vệ chúa công.

"Lý Thiết Ngưu!"

"Có mặt tướng!"

"Người dẫn Chu Tước doanh cùng Thiết Kỳ doanh một bộ mai phục tại bên cạnh, một khi Công Tôn Toàn toàn quân tiến nhập trong cốc liền lập tức bả đường lui chân, lấp, bịt, cũng là không thể buông tha một cái, đây là bắt rùa trong hủ!"

"Ân!" Lý Thiết Ngưu tiếp khiến trở ra.

Chư tướng lúc này trên mặt đều là vẻ hưng phấn, đại chiến sắp tới mỗi người đều kích động không thôi! Chỉ là Lưu Nghị nhưng trong lòng có phần thờ dãi, Hi Chí Tài an bài có thể nói chu đáo tỉ mỉ, nhưng Lý Thiết Ngưu đoạn đường này lại là yếu một ít, xem ra chính mình còn là thủ hạ thiếu người a! Hẳn đang nghĩ ngợi, chợt nghe ngoài - trưởng có ồn ào thanh âm, không khỏi giật tím mặt, lập tức quát.

"Ngoài - trưởng người phương nào huyền nào?"

"Luru Tướng Quân, tại hạ cầu kiến Luru Tướng Quân một mặt." Luru Nghị nghe vào trong tai, há không phải là kia Trương Hợp thanh âm, lập tức không khỏi trong nội tâm khẽ động.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Ngồi đợi tới địch

Thời gian cập nhật: 20 1 1008

Luru Nghị trong trường đang tại nghị bố trí mai phục phá Công Tôn Toàn kế sách, vì lý do an toàn đặc biệt an bài "Thiên tai" mọi người tại xung quanh cảnh giới, Hi Chí Tài an bài sẵn sàng về sau ngoài - trưởng bỗng nhiên truyền đến huyền nào thanh âm, Luru Nghị đã nghe ra chính là Trương Hợp thanh âm, lại giả bộ giật dử hỏi, gian ngoài "Thiên tai" người quả nhiên lời nói chính là Trương Hiệu Ủy cầu kiến chúa công.

"Thình Trương Hiệu Ủy đi vào, không thể không lễ!" Luru Nghị cao giọng lời nói.

"Trương Hiệu Ủy, ngày gần đây đang tại nghị và phá địch kế sách, cố cảnh giới chặt chẽ, chưa từng đắc tội tuyền nghệ a?" Thấy Trương Hợp tiến trưởng, Luru Nghị mỉm cười nghênh tiếp, mở miệng đạo

"Luru Tướng Quân trị quân nghiêm cẩn, dưới trưởng sĩ tốt đều chính là hồ lang chi sĩ, hợp nhất đường thấy, cảm thấy bội phục không thôi, ngoài - trưởng các huynh đệ trung với cương vị công tác, hiệp kính chi không kịp!" Trương Hợp vội vàng lời nói, đoạn này thời gian hẳn cùng với Luru Nghị dưới trưởng chư tướng quân hệ đều vị trí phải không sai, lần này theo quân xuất chinh cũng chân chính kiến thức Luru Nghị quân tình nhuệ, cảm thấy chính là kính nể không thôi.

"Tuyền nghệ không cần khách khí, Luru mỗ không đem người coi là ngoại nhân, hôm nay tới đây không biết có gì chỉ giáo?" Đối với Trương Hợp, Luru Nghị trong nội tâm thế nhưng là có tâm tư, như thế lương tướng tuyệt đối không thể tiện nghi Viên Thiệu, tìm kiếm nghĩ cách cũng phải đưa hắn thu vào dưới trưởng, bởi vậy trong giọng nói cũng hết sức thân mật.

"Tại hạ không dám, chỉ là lần này Luru Tướng Quân vì ta Ký Châu xuất binh, lao tâm lao lực, đủ thấy tướng quân chính là đại nghĩa người, chúng ta chịu châu Mục chỉ mệnh đến đây, tướng quân đợi chỉ lấy lễ, chỉ là hiệp chính là chiến tướng, tự nhiên kỳ vọng chiến trận chém giết, mấy ngày này đến mức có chút vất vả, cố đặc biệt tới cầu kiến tướng quân, nhìn qua tướng quân có thể cho hiệp một ra lực phải cơ hội!" Trương Hợp xuất Ngôn Thành khăn hữu lễ.

"Ha ha ha, ta cùng với hàn châu Mục tương đồng Hán Thần, thảo phạt nghịch tặc chính là thiên kinh địa nghĩa sự tình, há có thể vì vậy mà đương tuyền nghệ chi khen? Tuyền nghệ chính là lương tướng chi tài, ta tâm thực vui mừng, chỉ là ở xa tới là khách, ta Luru Nghị há có để cho khách nhân thượng chiến trận đạo lý?" Luru Nghị mỉm cười, lại là một câu hai ý nghĩa.

"Tướng quân thần võ hùng tài, hợp ý kính chi, này Công Tôn Toàn vô có phạm ta châu quận, hiệp đã tới đây, tự nhiên là quân xuất lực, tướng quân có thể đem tại hạ coi là cấp dưới truyền chuyên là được!" Trương Hợp lời nói cũng là lập lòe nước đôi, hẳn trong bụng tự có hùng tâm, có thể Hàn Phức ám nhược, giống như hàn bức này anh hùng nhân vật có thể nào sống kia hạ? Bằng không cũng sẽ không quăng Viên Thiệu, bởi vì cái gọi là chìm khôn biết chọn cây mà đậu, Luru Nghị Văn Võ Song Toàn, đợi hạ cực thiện, thông qua đoạn này thời gian ở chung hẳn cũng đứng Luru Nghị làm người có tiến thêm một bước rõ ràng, bởi vậy thấy Luru Nghị ngôn bên trong ân hữu chiêu ôm ý tứ liền mở miệng đáp.

"Hảo, nếu như tuyền nghệ nói như thế, kia Luru mỗ liền không khách khí, lần này phục kích Công Tôn Toàn xác thực ta đang thiếu cường tướng vì dùng, tuyền nghệ người võ nghệ cao cường, liền theo Lý giáo ủy hành động, đến thời gian chiến tranh Thiết Ngưu người có thể đem Thiết Kỳ doanh một bộ trao từ tuyền nghệ thống lĩnh, đoạn địch hậu đường!" Trương Hợp trong lời nói mơ hồ có sẵn sàng góp sức ý tứ tất nhiên là để cho Luru Nghị trong nội tâm vui mừng, chỉ cần này khoa hạt giống gieo xuống, về sau người này tất quăng chính mình, Viên Thiệu là sẽ không bỏ qua Hàn Phức, mà mình cùng Công Tôn Toàn quyết chiến về sau đầu tiên muốn ổn định U Châu, tạm thời ứng còn sẽ không cùng Viên Thiệu là địch. Vốn Lý Thiết Ngưu suất lĩnh Chu Tước doanh cùng Thiết Kỳ doanh một bộ đoạn địch hậu đường liền khuyết thiếu cường tướng, Trương Hợp vừa vận bổ sung này thiếu, đương nhiên hẳn cũng lưu lại một tướng tượng, chỉ gọi Trương Hợp theo Thiết Ngưu hành động, cũng không toàn bộ đỡ ra, trận chiến này không phải chuyện đùa, đương muốn thận trọng!

"Đa tạ tướng quân tín nhiệm, hiệp tất đương nghe theo Lý giáo ủy điều khiển, cùng chiến trận phía trên giết địch xây dựng công lao." Luru Nghị cũng không giải thích trận chiến này kỹ càng, nhưng Trương Hợp biết hẳn có thể làm cho mình tham gia đã là thật lớn tín nhiệm, trong nội tâm chỉ có cảm kích, lập tức vui vẻ nói.

"Có Trương Hiệu Ủy tương trợ, Thiết Ngưu đoạn đường này cũng không lo vậy!" Hi Chí Tài một bên lời nói, Lưu Nghị tâm tư hẳn cùng với Trương Hồ như thế nào không biết? Chúa công tối đề cho bọn họ bội phục chính là nhận thức mất người quang, này Trương tuyên nghệ võ dũng hơn người xác thực chính là lương tướng chi tài, không tại Từ Hoàng phía dưới!

"Hiện đã mọi sự đã chuẩn bị chỉ thiếu. . . Ách, thỉnh trước sinh hạ khiến!" Lưu Nghị mở miệng nói, nói một nửa mới nhớ tới chỉ còn chờ cơ hội sự tình thể nhưng là còn chưa có xảy ra.

"Chư tướng bộ đội sở thuộc tất cả tư kia chức, cần chặt chẽ phối hợp, người đợi lập tức ra ngoài chinh quân, hai canh giờ ở trong an bài tốt tất cả công việc, liền là xuất phát, người dẫn đường quan hội phận đến các người trong doanh, Hi mỗ nói lại lần nữa xem, trận chiến này không phải chuyện đùa, tất cả bộ cần nghiêm khắc ân hiệu lệnh hành sự! Hưng Bá lưu lại một chút!" Hi Chí Tài cũng đứng chư tướng làm ra cuối cùng dặn dò.

"Ân!" Chư tướng bao gồm Trương Hợp ở trong đều là tuân lệnh mà đi chỉnh lý quân ngựa.

"Đại ca, hai vị tiền sinh, lần này lão cam tâm bên trong không phục, phạm có chiến sự ta Cam Ninh từ trước đến nay đều là xung phong liều chết phía trước, vì sao lần này phục kích Công Tôn Toàn, liền kia Ký Châu Trương Hợp cũng có thể tham chiến, ta lại muốn đi kia Bắc Bình dưới thành thanh nhàn, này. . . ." Với tư cách là Lưu Nghị thủ hạ chủ tướng nhất, Cam Ninh đối với không thể tham gia lần này phục kích vô cùng bất mãn, chỉ là trở ngại quân lệnh, nhưng bây giờ là lập tức hỏi ra.

"Ta xem tiểu tử ngươi chính là biết rõ còn cố hỏi, người Bắc Bình dưới thành cùng phục kích cuộc chiến chính là nhất thể, Bắc Bình thành bên trong quân coi giữ biết được người ta dưới thành tất có truyền tin phương pháp, như thế mới có thể đề cho Công Tôn Toàn yên tâm hoà tốc lần viện binh, tăng thêm phục kích tính toán trước! Ngươi vẫn hừ hừ cái gì? Ta bây giờ không phải là thuộc hạ thiếu người sao? Trừ Nhị đệ ngươi đề ta còn phải ai lĩnh quân đi Bắc Bình dưới thành?" Lưu Nghị một hân tức giận, không đợi Hi Chí Tài mở miệng trả lời, liền vọt lên trước đối với Cam Ninh nói!

"Vâng, mỗ đem định cần tôn đem khiến! Dù sao còn có Tam đệ cùng ta làm bạn." Bị Lưu Nghị nói, Cam Ninh cũng không còn cách nào khác, đại ca theo như lời những cái này hẳn không phải là không có nghĩ đến, chỉ bất quá thân là Đại Tướng, trọng yếu chiến dịch không thể tự mình tham gia tâm tiền khó tránh khỏi có phần không cam lòng!

Bọn họ đang khi nói chuyện, lam tiền lại cùng Hồng Bưu đi ra, lúc này Hồng Bưu ngẩng đầu ưỡn ngực, vẻ mặt đi qua lam tiền diệu thủ về sau lại thực cùng Lưu Nghị hoàn toàn giống nhau, trong lòng mọi người biết rõ nhưng vẫn là nhìn có chút ngẩn người, nhìn nhìn lại trong nội đường chứa công: liền bọn họ những cái này thân cận người cũng phải tỉ mỉ phân biệt mới có thể nhìn ra một ít nét khác, nghĩ đến Bắc Bình thành bên trong đích thị là không người có thể nhận thức.

"Lam tiền người quả nhiên diệu thủ, lần này nếu là đánh một trận công thành, người chính là một cái công lớn!" Tuy đã gặp mấy lần lam tiền thủ phương pháp, có thể hẳn vẫn xem đủ rồi, Trung Hoa kỳ học bất nguồn xa, dòng chảy dài, cũng không biết có bao nhiêu kỳ diệu tay nghề chôn vùi tại trong lịch sử, như hôm nay tại lam tiền đi đến đời sau lời đoán chừng cảm cái gì tốt nhất trang điểm giải thưởng lớn quả thật liền là một bữa ăn sáng.

"Đa tạ chúa công khích lệ!" Bị Lưu Nghị đương nhà một khen, lam tiền nghe vậy vẻ đắc ý chợt lóe lên, lúc này hẳn hên mơn bĩ ỏ khuôn mặt nhìn tại mọi người trong mắt cũng thuận mắt rất nhiều, vừa rồi bất quá nửa cái thì giờ Thìn, người này tay nghề thật là tài nghệ điều luyện.

"Bưu tử, tiểu tử ngươi liền theo Hưng Bá đi thôi!" Lưu Nghị cười nói.

"Ân, tiểu nhân chắc chắn nghe theo Cam giáo úy hiệu lệnh!" Hồng Bưu nói xong cũng đi đến Cam Ninh trước mặt hành lễ, Hưng Bá thấy thế lại chỉ cảm thấy một hồi không được tự nhiên vội vàng đỡ lấy!

"Tiểu tử, ngươi bây giờ thế nhưng là chúa công, nào có cho ta hành lễ nói lý? Nhớ kỹ, xuất này trưởng về sau liền muốn gọi ta Hưng Bá hay là Nhị đệ, cũng đừng xấu chúa công đại sự!"

"A, Nhị đệ, chúng ta nhanh đi chinh quân, hôm nay liền Binh phát Bắc Bình." Hồng Bưu phải Cam Ninh nhắc nhở lúc này mở miệng đã nghiêm nhiên là Lưu Nghị ngày thường khẩu khí.

"Từ Tài Chí Tài, chúng ta cũng phải nhanh chóng khởi hành, trận chiến này quan hệ U Châu thuộc sở hữu, nhất định phải tuyệt đối không sai." Lưu Nghị nhìn xem Cam Hồng hai người bóng lưng mỉm cười, đối với hai người nói.

"Vâng, sau trận chiến này, nghĩ đến này U Châu cảnh nội không còn có thể chống đỡ chúa công người!" Hi Chí Tài cười nói, trong lời nói lòng tin mười phần.

Ngày đó đại quân liền là kia đi, Cam Ninh cùng Hồng Bưu dẫn đại quân lao thẳng tới Bắc Bình dưới thành, cùng Triệu Văn quân yểm trợ lẫn nhau hô ứng, Bắc Bình thủ tướng Công Tôn Việt thấy Lưu Nghị thân lĩnh đại quân đến đây, không dám ra chiến, lập tức phải thuộc hạ đốc lực tìm kiếm nghĩ cách ra khỏi thành hướng báo Công Tôn Toàn. Kia đưa tin người kinh lịch trùng điệp hiểm trở, rốt cục tới tránh thoát Lưu Nghị quân chặn đường, chạy Ký Châu phương hướng mà đi, đương nhiên hẳn phá vòng vây cũng là đi qua Cam Hưng Bá tỉ mỉ an bài.

Lưu Nghị đến Ma Thiên Lĩnh về sau cũng là lập tức thực địa làm tiếp tỉ mỉ an bài, không dám có một chút lơ là sơ suất, Công Tôn Toàn thủ hạ chiến lực kiên cường, càng có Quan Vũ Trương Phi bức này hùng hổ chỉ tướng, hẳn há có thể khinh địch? Hiện nay đã là vạn sự sẵn sàng, chỉ chờ Công Tôn Toàn dẫn Binh đến đây, U Châu thuộc sở hữu liền muốn qua một trận chiến này mà định ra.

Chương 131: Liệt hỏa vô tình

Thời gian cập nhật: 20 1 1009

Công Tôn Toàn lòng dạ dã tâm, lại chịu Viên Thiệu xúi giục chỉ kẻ dẫn đại quân đánh Ký Châu, lúc này đang ở bình nguyên Lưu Bị tam huynh đệ với tư cách là kìa cấp dưới cũng là hộ tống xuất chinh, kỳ thật đối với Công Tôn Toàn cầm tù Lưu Ngụ bao gồm lần này chịu Viên Thiệu xúi giục công kích Ký Châu Lưu Bị đều cũng không quá tán thành, thậm chí còn từng có tranh luận, chỉ là làm người cấp dưới, lại cùng Công Tôn Toàn tương giao vô cùng tốt! Quan trọng hơn một chút chính là thiên hạ loạn cục đối với riêng có hùng tâm tráng chí hán mà nói cũng là cực kỳ có lợi, bởi vậy liền thuận theo xuất binh.

Với tư cách là hán không quân hùng nhất, Công Tôn Toàn vẫn rất có nhìn mắt người quang, đối với Lưu Bị tam huynh đệ hán rất là tán thưởng, nhất là Quan Vũ Trương Phi nhị tướng, trong mắt hán trong thiên hạ e rằng trừ Lữ Bố Lưu Ngụ bên ngoài không còn có thể chống đỡ người! Lần này xuất chiến hán cũng lấy ba người này làm tiên phong, quả nhiên mọi việc đều thuận lợi, một đường Khai Ca cao tẩu cho đến Bình lâm nghiệp dưới thành.

Hàn Phức phái quan thuần túy Trương Hợp hướng Lưu Ngụ cầu viện về sau rất nhanh liền được Lưu Ngụ đáp lại, cũng càng thêm tăng cường ôn thủ nghiệp thành quyết tâm, dưới tay hán sĩ tốt mặc dù không giống Lưu Ngụ Tào Tháo như vậy tháo vát, có thể dùng tại thủ thành lại là dư xài; người này cùng trị quân phương diện hoàn toàn không có có khả năng, có thể tại trì chính lại rất có kiên thụ, nghiệp thành qua hán nhiều năm kinh doanh, có thể nói phú giáp thiên hạ, bằng không Viên Thiệu cũng sẽ không thêm nhỏ dãi. Công Tôn Toàn đối mặt cơ đầu rút cổ không ra Hàn Phức cũng là không có quá biện pháp tốt, cường công không phải là không có thử qua, có thể nghiệp thành thành cao sa hồ sâu, há lại ngắn thì có thể hạ? Hán chỉ phải tìm phương pháp khác, nghĩ dụ dỗ Hàn Phức dưới tướng Đại Tướng Cúc Nghĩa xuất hàng, nhưng không ngờ việc này vừa mới có phần mặt mày chỗ đó cũng đã truyền đến Lưu Ngụ xuất binh công kích lãnh địa mình tin tức, không khỏi tâm tiên phần nộ Ra!

Hán lần này xuất binh cơ hồ là dốc toàn bộ lực lượng, ý tại ngắn hạn ở trong liền có thể bình định Ký Châu, đối với lân cận Lưu Ngụ cũng không phải là không có kiêng kị, có thể trong mắt hán Lưu Ngụ tuy dùng mãnh tuyệt luân, dưới tướng cũng là hồ lang chi sĩ, chung quy tổng thể thực lực vẫn dưới mình, cộng thêm mình cùng hán tức không thù oán, hán là có thể thấy rõ tình thế! Chính mình mặc dù xuất, có thể Bắc Bình nhưng có Công Tôn Việt ti lệ hơn vạn tính nhuệ đóng giữ, Lưu Ngụ như đám ra tay, liền lần Bình quét chi, chứng quả cách xa phía dưới hán không tin Lưu Ngụ có thể cùng hán chống đỡ, há biết Lưu Ngụ đúng là trắng trợn thừa dịp chính mình trống rỗng đột kích, há có thể không giận?

Lập tức điểm lên đại quân lập tức lần viện binh, tại hán tới nói nếu là trận chiến này có thể chiến thắng, thì U Châu toàn cảnh chắc chắn quy về chính mình dưới tướng, đến lúc đó lại ngóc đầu trở lại, không vì muộn đấy! Hàn Phức bắt quả một thủ thành hạng người, lần này nếu không Lưu Ngụ tương trợ e rằng sẽ hướng chính mình xin hàng, đánh bại Lưu Ngụ, người này không đáng để lo. Tại đây điểm phán đoán thượng hán ngược lại cùng Lưu Ngụ hoàn toàn giống nhau, hai người này chính là U Châu ở trong lớn nhất hai có thể lực, còn lại căn bản không thể tới chống đỡ, giữa hai người quyết đấu sớm muộn đều muốn triển khai, có thể nói Công Tôn Toàn rút quân về thời điểm thế nhưng là lòng tin mười phần, dù sao mình thủ hạ sĩ tốt thể nhưng là hơn xa Yến quận, hiện giờ lần viện quân bên trong cũng sĩ khí ngất cao đất đỏ, xứng đáng thao tất thắng.

Hán một đường hành quân quy tâm giống như tiền cước trình tất nhiên là cực nhanh, mấy ngày tới cách Ma Thiên Lĩnh mười dặm vị trí thì đã là trời sắp hoàng hôn, đối với phía trước địa hình hán có chút quen thuộc, mặc dù không biết Lưu Ngụ phục binh lúc này, thế nhưng là quân không đến hiểm vị trí chính là binh gia lẽ thường, Công Tôn Toàn kinh nghiệm chiến trận, có thể nào không biết? Lập tức liền muốn tạm thời đề xuống doanh trại, đợi ngày sau sớm sẽ đi tốc độ cao nhất thông qua, an bài như thế ngược lại vẫn có thể xem là cẩn thận cử chỉ, đồng thời cũng phái ra kị binh nhẹ hướng trong cốc tìm hiểu, làm được tuyệt đối không sai!

Liền vào lúc này, kìa Bắc Bình đến đây sứ giả nhưng lại như là kỳ tới, lời nói Lưu Ngụ suất quân đánh Bắc Bình quá mức gấp, kìa thủ hạ hung hán không sợ chết, Công Tôn Việt thỉnh cầu huynh trưởng hoà tốc lần viện binh. Cái này chính là Cam Ninh cùng Triệu Vân công lao, vì để Công Tôn Việt cảm thấy nguy cơ, bọn họ là không tiếc thương vong đối với Bắc Bình thành giương mở một lần cường độ thật lớn tấn công mạnh, Công Tôn Việt không thể không lập tức phái ra sứ giả cầu viện, mà sứ giả ra khỏi thành cùng hướng đi đều tại hai người trong lòng bàn tay, hán ven đường gặp hiểm trở cũng chỉ là hai người tí mĩ an bài, đợi người này vừa ra nhị tướng lập tức liền áp dụng vây khốn kẻ sách, không hề cường công.

"Huynh trưởng, phía trước địa hình hiểm yếu, ban đêm thông qua vạn nhất có quân địch mai phục chẳng phải nguy vậy? Vừa rồi huynh trưởng truyền lệnh toàn quân hạ trại, vì sao lúc này có chỗ biến hóa?" Công Tôn Toàn phải báo về sau suy nghĩ một lát, đợi kị binh nhẹ trở về bẩm báo trong cốc cũng không dị thường về sau liền quyết định đêm nay thông qua cốc này, gia tốc lần viện binh, bằng không bị Lưu Ngụ thực đánh hạ Bắc Bình chính mình chính là hối hận khó khăn và.

"Huynh Đức, ngã đệ Công Tôn Việt có sứ giả đến đây, lời nói Lưu Ngụ tự mình dẫn mấy vạn tinh binh điên cuồng tấn công Bắc Bình không chỉ, hán tận mắt nhìn thấy Lưu Lăng Sinh cùng dưới thành mắng trận, đề ta hoà tốc lần viện binh! Ta cũng đã phái kị binh nhẹ hướng trong cốc tìm hiểu, hồi báo cũng không dị thường. Tối nay xuất này Thanh Vân cốc, cách kẻ huyện liền bắt quả trăm dặm chỉ đồ, lấy kỵ quân bốn tập bắt quả hai canh giờ, Lưu Lăng Sinh lần này dám thừa dịp hư mà vào, ta nhất định phải gọi hán hối hận cả đời!" Công Tôn Toàn hung ác âm thanh đạo

"Nếu như thế, khi đó không ta đợi, tiểu đệ lập tức tiến đến chuẩn bị!" Lưu Bị tại liên trong quân cùng Lưu Ngụ có nhiều tiếp xúc, biết người này không

riêng dừng mảnh mà lại thiện có thể thống quân, đối với lần này cùng hấn giao thủ cũng là hết sức cẩn thận, bất quá nếu như hiện tại Lưu Nghị đã tại Bắc Bình dưới thành, tuyệt không đạo lý có thể chạy đến nơi đây, hấn đất đai một quận, mấy vạn đại quân đã là cực hạn, xứng đáng không ngại!

"Hào, truyền lệnh toàn quân, thôi từ khổ cực, tối nay thông qua Ma Thiên Lĩnh lao thẳng tới kế huyện, sau trận chiến này ta tất có trọng thưởng!" Công Tôn Toàn thấy Lưu Bị cũng không ý kiến liền lập tức hạ lệnh.

Mặt trời lặn về sau buổi chiều trăng sáng sao thưa, Công Tôn Toàn sáu vạn đại quân đêm xảy ra hoả hoạn bả, như một mảnh Hỏa Long thông thường tại trong cốc uốn lượn ghé qua, nhìn qua cực kỳ trắng lệt! Đây Ma Thiên Lĩnh toàn bộ dài không quá trong vòng hơn mười dặm, tốc độ cao nhất tiến lên phía dưới bất quá nửa canh giờ tiên phong đã đến cốc khẩu chỗ, lần này Công Tôn Toàn cùng Lưu Bị huynh đệ là dẫn đầu đi trước, mắt thấy cốc khẩu đang nhìn Công Tôn Toàn không khỏi nhẹ xuất một hơi.

Liền vào lúc này dị biến xoay mình thẳng, một chỉ tên lệnh nhảy lên thiên mà kia, tùy theo hai bên trên núi đều là dựng thẳng lên vô số bó đuốc, tiếng kêu giết thanh âm bỗng nhiên vang lên, đánh vỡ Hắc Dạ yên tĩnh! Cốc khẩu hai bên loạn thạch khuynh đảo hạ xuống, che lấp hơn phân nửa cốc khẩu, đồng thời hai bên trên núi vô số to lớn đại hỏa cầu như ý sùnn núi lăn xuống, đánh thẳng Công Tôn Toàn quân liệt, lúc này đang gặp mùa thu, Thiên can vật táo, những cái kia hỏa cầu đều là lấy cây cỏ nhánh cây biên thành, lại xối lấy dầu hỏa, thiêu đốt xu thế cực kỳ tràn đầy.

"Không tốt, trúng kế, lập tức truyền lệnh, lập tức phái người thanh lý cốc khẩu loạn thạch, bộ tốt cho ta hướng hai bên trên núi đánh tới, nhanh!" Công Tôn Toàn chung quy thân kinh bách chiến, mặc dù thân ở tình thế nguy hiểm, còn là lập tức làm ra phản ánh, nhưng lúc này trong cốc sĩ tốt một mảnh hỗn loạn phía dưới quân lệnh lại há có thể đạt được nhanh chóng chấp hành? Sĩ tốt nhóm lúc này đều tại khủng hoảng tránh né lấy kia như ý sùnn núi hạ xuống hỏa cầu, tự đối với tắc nghẽn phía dưới rất nhiều người cũng bị đại hỏa mà cản, cuồng la lên kêu thanh âm làm cho lòng người lạnh ngắt, mà hai bên trên sùnn núi hỏa cầu lại là cuộn cuộn không dứt hạ xuống, càng thêm phát hỏa tiến đá rơi, trong cốc địa phương hẹp hòi, chạy trốn không có thể trốn phía dưới sĩ tốt tự đối với chà đạp, từ thương vô số!

Đội đến thoát từ trong hỗn loạn khôi phục một chút, cũng đều liều chết hướng hai bên trên núi đánh tới, cùng bảo bị chết cháy thảm trạng khiến cho bọn họ tình nguyện bị hỏa tiễn cùng đá rơi sát thương cũng không muốn ở chỗ cũ chờ chết! Có thể mạo hiểm khắp núi hỏa cầu cùng đá rơi có thể xông lên người đã là lúc khắc không có mấy, chớ nói chi là chờ đợi bọn họ là Lưu Nghị thủ hạ lão Tứ doanh tinh nhuệ tướng sĩ, cường công đỉnh núi không thể nghi ngờ nói chuyện hoang đường viễn vông! Mà Công Tôn Toàn phái đi thanh lý cốc khẩu sĩ tốt cũng đụng phải Huyền Vũ doanh tướng sĩ trọng điểm chiếu cố, mũi tên đuôi lông vũ khuynh đảo hạ xuống mười phần bảy tám còn chưa tới đạt cũng đã ngược lại trên đường! Quan Vũ Trương Phi lúc này tuy có tuyệt thế võ dũng lại không có đất dụng võ, vèn vèn tại tránh né hỏa tiễn cùng đá rơi thì so với người bên ngoài nhiều linh hoạt điểm a!

Đội cho Công Tôn Toàn liều lại vô số sĩ tốt tánh mạng miễn cưỡng đem cốc khẩu loạn thạch dời bộ phận, lộ ra một mảnh có thể thực hiện chi lộ thì đại đội nhân mã đã là thương vong thảm trọng!

"Truyền lệnh xuống, toàn quân xuất kích, đánh chết trong cốc tàn quân, gọi thư tín cùng chúa công cùng Lý giáo úy, toàn lực xuất kích!" Hi Chí Tài cùng Trương Hồ Nhị người thấy quân địch thương vong hơn phân nửa, đã triệt để hăm vào hỗn loạn cũng không chút do dự phát xuất toàn lực xuất kích mệnh lệnh, Thanh Long Bạch Hồ Nhị doanh gần vạn tướng sĩ tại Từ Hoàng Quân Hội suất lĩnh phía dưới như xuống núi Mãnh Hồ đánh về phía trận địa địch.

Bên này Công Tôn Toàn cùng Lưu Bị huynh đệ liều chết lao ra cốc khẩu thời điểm, bên người rơi hơn ngàn con ngựa trắng nghĩa tử, mỗi người trên mặt đen nhánh, cực thấy chật vật về.

"Lưu Lăng Sinh! Ta Công Tôn Toàn cùng ngươi thế không cùng chung Nhật Nguyệt!" Công Tôn Toàn hung ác cực mà hô! Sĩ tốt thương vong thảm trạng làm hấn tâm tiền nhỏ máu, đây chính là hấn góp nhặt nhiều năm, chinh chiến thiên hạ vốn liếng, không ngờ đến một cái sơ sẩy, đã bị Lưu Nghị hủy ở nơi đây!

"Ha ha ha ha, liên quân từ biệt, tiểu có mấy tháng, Bá Khuê huynh từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Theo một tiếng sang sảng cười to, đối diện một đội nhân mã ra, người đầu lĩnh cầm trong tay Huyết Long đại kích, ngồi xuống mây đen che Tuyết Thần tuần mã vô cùng, chỉ là kia nét mặt nụ cười lúc này lại khiến Công Tôn Toàn cảm cương nha, lại không phải là Lưu Nghị Lưu Lăng Sinh?

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Độc chiến đóng cửa

Thời gian cập nhật: 20 1 1009

Lưu Nghị phóng ngựa chậm rãi, trong miệng ngữ khí tựa hồ là cùng nhiều năm bạn cũ hảo hữu tại ôn chuyện, có thể nghe vào Công Tôn Toàn trong tai lại là vô cùng chói tai, chính là trước mặt nét mặt nụ cười tuần lãng thanh niên trăm phương ngàn kế thiết kế phục kích cùng hấn, khiến cho hấn sáu vạn tinh binh hủy hoại chỉ trong chớp lát!

"Lư Lãng Sinh! Ta Công Tôn Toàn cùng ngươi ngày xưa không thù oán, ngày gần đây không thù, có thể ngươi lại thừa dịp hư mà vào chiếm ta châu quận, lại thiết lập loại độc này tính hủy đại quân ta, hôm nay định cùng ngươi không chết không thôi!" Công Tôn Toàn lúc này lòng như đao cắt, hai mắt huyết hồng, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Thế nhân nhiều lời Bạch Mã Tướng Quân anh hùng cái thế, lại không ngờ đến ánh mắt bất quá một phổ phùng đồ! Thiên hạ này châu quận chẳng lẽ không phải thiên tử tất cả, ngươi giam cầm Thượng Quan, hình đồng mưu phản, Lư mỗ thân là Hán Thần thảo phạt danh chính ngôn thuận; chiến trận chém giết chỉ cầu giết địch bại địch, đùa bỡn thủ đoạn chính là thiên kinh địa nghĩa, Bá Khuê huynh ngươi tài nghệ không bằng người, đương có này bại, còn dám chỉ trích Lư mỗ? Hiện giờ tình thế, ngươi tựa như ta vật trong lòng bàn tay, lại dựa vào cái gì cùng ta thấy sinh tử? Lư Nghị nói tới chỗ này tiếng nói chuyển lẹ.

"Khua môi múa mép như lò xo, Lư Lãng Sinh ngươi nghĩ tâm tư gì chẳng lẽ trong nội tâm của ta không biết? Hán thất suy vi, tất nhiên là có thể người cư chi, ngươi đừng vội che dấu!" Công Tôn Toàn cuồng nộ phía dưới không lựa lời nói, bên cạnh Lư Bị nghe hán lời ấy cũng không khỏi phải nhũn mảy, Hán thất suy vi tuy là sự thật, nhưng thiên tử còn tại, như thế chút nào không kiêng kỵ nói thẳng chẳng phải đang thụ người nắm thóp?

"Ha ha ha ha, Bá Khuê huynh ta xem ngươi là hồ đồ a, cho rằng Lư mỗ cũng như ngươi này loạn thần tặc tử tâm tư? Ngươi muốn cùng Lư mỗ thấy sinh tử, hảo, nhìn tại liên quân cùng bào một hồi phân thượng, liền cùng ngươi công bình đánh một trận cơ hội, muốn tới thì tới!" Lư Nghị tại lập tức ngửa mặt cười to, thâm nghĩ chơi miệng ngươi há là thiếu gia đối thủ của ta, hôm nay ta liền bắt chước Vũ Hưu, nhìn ngươi có làm hay không Vương Lăng!

"Ngươi. ." Công Tôn Toàn lại là cuồng nộ cũng biết công bình đơn chiến phía dưới chính mình đâu là Lư Nghị đối thủ, nhưng trước mắt hình thức lại làm hán khó chịu nổi, thân hình run nhè nhẹ lại vẫn là không dám tiến lên.

"Lư Tướng Quân khinh người quá đáng a, đã như vậy, liền để cho Quan mỗ đại Công Tôn Thái Thủ cùng ngươi đánh một trận, sinh tử chớ luận!" Bên cạnh Quan Vũ thấy Công Tôn Toàn bối rối trong nội tâm mặc dù là có chút xem thường thế nhưng động lòng trắc ẩn, lập tức thúc ngựa múa đao, muốn cùng Lư Nghị đánh một trận.

"Quan Vũ, Lư mỗ biết ngươi chính là đương thời hào kiệt, đào viên Tam Anh thảo phạt Hoàng Cân thời điểm cũng là nhiều lần xây dựng công huân, vốn trong nội tâm kính chi; có thể không ngờ cho tới bây giờ cư nhiên Trợ Trụ Vi Ngục, Lư Huyền Đức, thiết thời ngươi còn là đại hán tông thất, như thế hành vi chẳng phải lệnh tổ tông hổ thẹn! Ngươi chi Nhị đệ tuy là võ dũng hơn người có thể Lư mỗ liền kia Lữ Bố cũng không sợ, há lại sẽ sợ hán? Hiện nay ngươi và ba người nếu là lại trợ Công Tôn Toàn liền cùng nhau là loạn thần tặc tử, Lư mỗ cũng sẽ không cùng các ngươi nói cái gì phong độ!" Đối với Quan Vũ khiêu chiến, nếu là đổi lại nơi Lư Nghị đích thị là vui vẻ tiếp nhận, hán cũng nghĩ mở mang kiến thức một chút này đời sau ca tụng Võ Thánh thực lực, nhưng hôm nay tình hình chung đều ở nắm giữ, cần gì phải gây thêm rắc rối? Nếu chỉ là một mặt rất thích tàn nhẫn tranh đấu, lại có thể nào thành tựu nghiệp lớn.

Lời nói này Lư Nghị nói là nghĩa đang lời lẽ nghiêm khắc, không giận tự uy, hán một mực đứng ở đại nghĩa trên lập trường, Lư Bị chính là Hán thất dòng họ, được nghe lại càng là không phản bác được; Quan Vũ thấy Lư Nghị cũng không cùng hán tiếp chiến, tuy là tức giận lại cũng không dám tiến lên, Lư Nghị sau lưng Cận Vệ Doanh mấy trăm cung thủ đã giương cung lắp tên, lúc này xông lên chẳng phải tự tìm đường chết?

"Lư Nghị, đừng vội lại xảo ngôn lệnh sắc, ngươi cho rằng tới nay định có thể bắt ta sao? Ta Công Tôn Toàn cho dù đã chết cũng phải để cho ngươi trả giá lớn, các huynh đệ, cùng ta phá vòng vây!" Công Tôn Toàn thấy Lư Bị bị Lư Nghị nói mặt có xấu hổ vẻ, thâm nghĩ trong lòng không tốt, nếu là mất đi Quan Vũ Trương Phi hai thành viên hỗ trợ tương trợ tới nay nghĩ sống cách nơi này địa có thể nói hi vọng mù mịt, bởi vậy không dám lẩn nữa cho Lư Nghị nói chuyện cơ hội, cổ động thủ hạ tàn quân liền xung phong liều chết đi lên.

Có thể theo hán đến vậy sĩ tốt không khỏi là trong quân tình nhuệ, cộng thêm ra sức muốn sống hi vọng khiến cho bọn họ tăng thêm chiến lực, tại bị Cận Vệ Doanh tướng sĩ dùng cung tiễn sát thương một vòng, con ngựa trắng nghĩa tử đi theo bộ tốt đằng sau đã tiếp cận Lư Nghị quân trận, Công Tôn Toàn dụng ý rất rõ ràng, thông qua bộ tốt hi sinh đề đổi lấy kỵ quân có thể đánh thẳng vào, đột xuất vòng vây, đáng tiếc hán con ngựa trắng nghĩa tử tuy là tháo vát vô cùng, có thể Lư Nghị thủ hạ cũng có một chi danh Dương Thiên cố sức lữ Thiết Kỵ doanh.

Hai mũi tình nhuệ chi sư không hề có hoa xảo đụng nhau một chỗ, kịch liệt chém giết như vậy triển khai, hai bên tướng sĩ đều thể hiện ra làm cho người kính nể huyết dũng, một phương liều chết đột kích, một phương liều mình chặn đường, chỉ một lát liền có mấy trăm tướng sĩ đã chết đương trường, chỉ còn lại là loi tơ tơi tọa kỵ tại chủ nhân bên cạnh thân lư luyện không muốn bỏ, trắng sáng trên không phía dưới lại là huyết tinh một mảnh.

Bình đối với Bình, Vương đối với Vương, Thiết Kỵ doanh sĩ tốt tuy là dũng mãnh gan dạ vô song, có thể tại Quan Vũ Trương Phi hai cái này cái thế hỗ trợ trước mặt còn là hiển lộ hết sức yếu ớt, đao mâu huy vũ giữa đã đến vài chục cười hai người thủ hạ nuốt hận, Lư Nghị trong nội tâm thâm than một tiếng, không ngăn cản hai người này, tới nay đứng hồng chặn đứng Công Tôn Toàn, nói rõ Chu Thương coi chừng Công Tôn Toàn, hán vũ động đại phủ mang theo Cận Vệ Doanh tình nhuệ nghênh tiếp hai người! Bá Minh nhất thời ngăn chỉ không kịp, trong nội tâm có chút lo lắng, đóng cửa chỉ đứng hán cũng nhìn ở trong mắt, đơn đã độc đầu thiên hạ này tự nhiên không có thắng được chúa công người, có thể hai địch một. . .

Dù cho lấy Lư Nghị tự phụ, cũng không muốn một mình mặt đối với hai người trùng kích, đóng cửa liên thủ, thiên hạ này ai có thể địch? Vốn là nghĩ dùng chiến thuật biến người kéo lấy hai người, có thể hán lại đánh giá thấp chính mình đối với sĩ tốt yêu mến chi tâm, thấy Thiết Kỵ doanh huynh đệ từng cái một ngã xuống lại từng cái một giết lên, tâm tiền cổ này nhiệt huyết lại một lần nữa sôi trào lên, Lữ Bố đãi ngộ liền để ta Lư Nghị tới hưởng thụ a.

Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, theo Lư Nghị xông lên, Huyết Long kích cùng {Thanh Long đao} trượng bát mâu trong chớp mắt liền xoắn nát một khối, bọn họ một trận chiến này sĩ tốt nhóm căn bản không xen tay vào được, tuy là ngày bình thường đối với Lư Nghị tràn ngập lòng tin có thể tại hai người này uy thế trước mặt đều là trong nội tâm âm thầm lo lắng!

Ba người một chỗ chém giết, hai mươi hợp nhất Hoàng liền qua, Lư Nghị lại là trong nội tâm âm thầm kêu khổ, kia Thanh Long Yên Nguyệt Đao cùng Trượng Bát Xà Mâu mang đến cho hán vô biên áp lực, trong hai người tùy ý một người e rằng chính mình muốn thắng ít nhất cũng phải hoa bách hợp có

hơn, hiện giờ còn là liên thủ xu thế, cho dù lấy hấn thân thủ cũng được vững vàng đặt ở hạ phong, đau khổ chèo chống, mặc dù tạm thời không lộ hiện tượng thất bại thế nhưng biết là vấn đề thời gian.

Lòng hấn đầu kêu khổ nào ngờ đóng cửa hai người cũng là trong nội tâm thất kinh, tự Lưu Nghị cự tuyệt cùng Quan Vũ đơn chiến về sau bọn họ cũng đại khái biết Lưu Nghị chiến lược, tình thế như vậy còn đây là cực kỳ tự nhiên sự tình, thật không nghĩ đến Lưu Nghị đối với thủ hạ sĩ tốt bảo vệ chỉ tâm mẫn liệt như thế, tốt (vấn) cục dưới mặt vẫn không sợ gian nguy giết lên. Trước kia cũng biết Lưu Nghị võ dũng phi phạm, cùng Lữ Bố Hồ Lao Quan trước kinh thế đánh một trận chính là hai người cũng thấy kinh hãi, có thể đứng ngoài quan sát nào có tự thể nghiệm khắc sâu ấn tượng, tại chính mình hai người liên thủ áp chế, Lưu Lăng Sinh mặc dù vị trí hạ phong lại mềm dai lực kinh người, Huyết Long kích hào quang mặc dù bị áp chế có thể thủ thế lại là dây đặc vô cùng, trong khoảng thời gian ngắn lại cũng bại chỉ không phải. Có thể Lưu Nghị ngăn trở hai người về sau tất cả cục diện đã tại hướng Thiết Kỳ doanh cùng Cận Vệ Doanh nghiêng!

Con ngựa trắng ngửa từ lại là thiên hạ tính nhuệ nhưng chung quy vừa rồi tổn thất thảm trọng, lại bị hun khói dùng lửa đốt một hồi, cộng thêm Thiết Kỳ doanh vốn cũng không tại bọn họ, ngay từ đầu ôm một khóa hấn phải chết chỉ tâm, lại có đóng cửa hai cái sắc bén đầu nhọn, còn có thể xông về trước giết không chỉ, nhưng bây giờ đã bị Thiết Kỳ doanh vững vàng ngăn trở, Công Tôn Toàn lại càng là tại Chu Thuong dưới đao không thể động đậy.

Đóng cửa nhìn thấy tình thế trước mắt, biết không còn tại trong thời gian ngắn đánh bại Lưu Nghị tới nay đừng hòng phá vòng vây, tuy là liên thủ xu thế khinh thường vì thắng cũng không thể không toàn lực ứng phó, đao mâu phía trên lại càng là dốc toàn lực, không rời Lưu Nghị quanh thân chỗ hiểm! Quan Vân Trường Thanh Long Uyển Nguyệt trọng tại khí thế, thương thương quyết đấu thời điểm thắng bại ngay tại trong khoảng khắc, mà Trương Dực Đức Trương Bát Xà Máu lại càng là bá khí vô song, lúc này lại càng là không tiếc lấy tổn thương đổi tổn thương, tái chiến hơn mười hiệp Lưu Nghị Huyết Long kích đã là che ngăn không được.

"Móa! Cái này chính là đời sau tán dương Vạn Nhân Địch, quả nhiên lợi hại!" Lưu Nghị lại cũng khó có thể ngăn cản hai người liên thủ xu thế, chỉ phải thúc ngựa lui qua một bên, đồng thời thét ra lệnh sĩ tốt tránh ra hai người chỉ lộ, vốn trận chiến này hấn là muốn đem Lưu Bị tam huynh đệ cùng nhau bắt lại, bót ngày sau phiền toái, có thể độc ngăn cản đóng cửa liên thủ về sau không thể không lui mà cầu tiếp theo, chỉ cầu lưu lại Công Tôn Toàn, xem ra trước khi chiến đấu bài binh bố trận vẫn có sở sơ hở, quá mức truy cầu chu đáo, bằng không nếu đem Từ Hoảng Trương Hợp nhị tướng mang theo trên người hôm nay hấn chỉ ít có bảy thành nắm chắc nhưng làm đóng cửa hai người lưu ở nơi đây. Qua này đánh một trận hấn cũng chân chính nhận rõ hai người này thực lực, mặc dù nói mình nhìn qua dốc sức chiến đấu hai người liên thủ bốn mươi hiệp bắt bại, có thể rất lớn trình độ thượng muốn quy công tại chính mình dưới háng này thất mây đen che tuyết, nghĩ đến năm đó Lữ Phụng Tiên dùng lực hai người liên thủ cũng là này lý, hùng hổ chỉ tướng quả nhiên hoàn toàn xứng đáng!

Thấy Lưu Nghị bại lui, Quan Vũ Trương Phi cũng không do dự nữa, bảo vệ lấy Lưu Bị liên xung phong liều chết ra ngoài, không là bọn họ không muốn cứu Công Tôn Toàn, chỉ là lúc này đã tình hình chung khó sửa đổi, thừa dịp Lưu Nghị thể lực không phục hồi đối phương không thể chống đỡ chính mình hai người chỉ tướng còn có thể bảo vệ đại ca giết ra lớp lớp vòng vây, như hơi có tri hoãn e rằng bản thân khó bảo toàn! Mà Lưu Nghị lại là lực bất tòng tâm, cấp bậc này giao thủ thủ hạ sĩ tốt cản bản giúp không được gì, trừ phi mình liều mình chặn đường, nhưng hôm nay tình thế tốt hấn cần gì phải bốc lên này kỳ hiểm?

Quan Vũ Trương Phi bảo vệ lấy Lưu Bị suất lĩnh mấy chục tàn cưỡi giết ra lớp lớp vòng vây về sau Công Tôn Toàn đã thành danh xứng với thực cá trong chậu, thể lực thoát khỏi phục về sau Lưu Nghị tiến lên thay cho Chu Thuong, bắt quá mười lăm hiệp liền đem chỉ bắt giữ, thủ hạ thấy chủ tướng bị bắt cũng nhao nhao xin hàng.

Trận chiến này Lưu Nghị thu hoạch rất nhiều, cùng chung phá Công Tôn Toàn đại quân sáu vạn, trong đó chém đầu một vạn, bắt được địch hơn vạn, có rất nhiều sĩ tốt đều tâng thân tại trong biển lửa, toàn thủ hạ Điền Giai, Nghiêm Cương sau này quân phá vòng vây lại bị Lý Thiết Ngưu chặn đường. Trương tuyền nghệ vết thương do thương Nghiêm Cương, bắt sống Điền Giai, lập nhiều chiến công! Công Tôn Toàn đã bị bắt giữ, Bắc Bình không lâu sau nhất định là Lưu Nghị vật trong bàn tay, một trận chiến này qua đi cũng sơ bộ đặt Lưu Nghị nhất thống U Châu toàn cảnh cơ sở, tại tranh bá thiên hạ nghiệp lớn thượng bước ra kiên cố một bước.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Bình bắc tướng quân

Thời gian cập nhật: 20 1 10 10

Lưu Nghị xuất binh Bắc Bình thảo phạt Công Tôn Toàn, dùng vây điểm đánh viện binh phương pháp tại Trương Hồ Hi Chí Tài hai người kỹ càng mưu đồ thấp hơn Ma Thiên Linh thành công bố trí mai phục, đánh bại Công Tôn Toàn sáu vạn lần viện binh Bắc Bình đại quân, tự tay bắt giữ Bạch Mã Tướng Quân, có thể nói đại hoạch toàn thắng, duy nhất tiếc nuối chính là để cho Lưu Bị huynh đệ thành công chạy thoát. Sau đó Lưu Nghị nói và không sai không khỏi lần nữa mở miệng cảm thán đóng cửa hai người dừng mãnh, đương nhiên hấn độc chiến nhị tướng sự tình bị Hi Chí Tài sau khi biết được chính là đại thắng ngoài cũng một tránh được một bữa quở trách.

Kiểm kê quét dọn xong chiến trường, Lưu Nghị toàn quân quay lại kế huyện, đối với Công Tôn Toàn hán cũng không có quá mức làm khó, mà là giao cho Lưu Ngu xử trí, lần này hán e rằng khó thoát khỏi cái chết, chuyện này còn là giao cho Lưu Ngu tới làm sự so sánh thỏa đáng. Công Tôn Toàn lần này đại bại thiệt thòi thua, đã là tâm như tro tàn, chỉ cầu Lưu Nghị có thể đối xử tử tế nhà hán người, đối với cái này Lưu Nghị vui vẻ đối với từ, họa không kịp thê nhi à! Bất quá cũng có một cái điều kiện, liền để cho tay hán sách một phong khiến Công Tôn Việt khai mở thành tiếp nhận đầu hàng.

Lúc này Bắc Bình thành đã bị Lưu Nghị quân đoàn vây khốn, Công Tôn Việt đạt được huynh trưởng tự viết về sau chỉ phải khai mở thành xin hàng. Lưu Nghị dựa theo hứa hẹn vào thành về sau đối với Công Tôn Toàn người nhà đối xử tử tế có thêm. Công Tôn Toàn cầm tù Thượng Quan, hình đồng mưu phản, Lưu Ngu tuy là trời sinh tính ôn lương cũng sẽ không bỏ qua, bất quá nhớ lại hán nhiều năm trấn thủ biên cương có công liền ban thưởng hán treo cổ tự tử mà chết, chôn cất cùng Bắc Bình cửa Đông!

Công Tôn Toàn chết để cho Lưu Nghị tâm tiền khó tránh khỏi có chút cảm khái, bởi vì chính mình đi đến, Danh Chấn Thiên Hạ Bạch Mã Tướng Quân không có ở vài năm sau tự thiếu mà chết, mà là chết tại trong tay mình, so với trong lịch sử hán kết cục cũng không biết ai ưu ai kém? Chính mình tranh hùng chỉ lộ bất quá phóng ra bước đầu tiên, sau này không biết muốn có bao nhiêu anh hùng như thế nuốt hận, đương nhiên cũng không bài trừ mình tại dưới tay người khác bại trận khả năng; có thể nếu như kiên định quyết tâm, lại không thể có may mắn lùi bước.

Đại thụ đã ngược lại, Lưu Nghị đối với một đám hàng tướng coi như tương đối ưu đãi, Công Tôn Toàn mặc dù có thể nói là đã chết tay hán nhưng này là triều đình pháp luật và kỷ luật, mà còn được coi là tương đối thể diện, bởi vậy kia cấp dưới đối với Lưu Nghị cũng không có quá nhiều hận ý, Nghiêm Cuồng, Điền Giai, Quan Tĩnh, đơn qua đám người nhao nhao sẵn sàng góp sức, Lưu Nghị tự nhiên cũng là bởi vì người mà dùng; chỉ có Công Tôn Việt mang theo tộc nhân chạy bắc mà đi, Lưu Nghị cũng không tiến hành ngăn trở, dùng cái này nhân tài làm, lại có thể cao hứng sóng gió gì? Có thể ngày sau Lưu Nghị rất là tự trách không đủ tâm ngoan thủ lạt, tranh bá cử chỉ thật sự là không được phép một tia tình cảm!

Tiến Bắc Bình về sau Lưu Nghị đem Lưu Ngu châu Mục phủ cũng dời qua, người này riêng có thanh danh, lúc này hán vũ dục chưa đầy đặn, đương nhiên muốn đối với kia đối xử tử tế có thêm. Đại chiến qua đi rất nhiều chuyện cũng là thiên đầu vạn tự, Công Tôn Toàn vượt qua chinh bạo lột, khiến cho kêu ca nổi lên bốn phía, Lưu Nghị đến khai mở thương thả lương thực, ổn định dân sinh, quy hàng sĩ tốt cũng cần cực kỳ an bài, giải quyết tốt hậu quả công việc trọn vẹn để cho mọi người vội vàng một tháng có thừa! Sau trận chiến này quan thuần túy cùng Trương Hợp liền hướng Lưu Nghị cáo từ, trước khi chia tay hán tự nhiên tự mình đưa tiễn, Trương Hợp cũng có không bỏ ý tứ, cũng có hận không sớm gặp tướng quân nói như vậy.

Hàn Phúc phải Lưu Nghị xuất binh tương trợ, rõ ràng nghiệp thành chỉ vậy, tất nhiên là trong nội tâm cảm kích, không chỉ ngày đó nhận lời hoàng kim vạn lượng một phần không thiếu, vẫn cộng thêm không ít lương thảo vải vóc, để cho Trương Hợp mang đến Bắc Bình. Viên Thiệu lần này mưu kế không thành, đương nhiên sẽ không như vậy bỏ qua, chỉ là Lưu Nghị đánh bại Công Tôn Toàn về sau lại càng là thực lực mạnh mẽ, thanh danh đại rầm rĩ, hán không dám cam đoan nếu là mình xuất binh nghiệp thành người này sẽ là loại thái độ nào, bởi vậy chỉ phải tạm thời ần nhẫn, mà đối đãi thời cơ.

Bắc Bình hết thảy sau khi chiến đấu công việc thỏa đáng về sau Lưu Nghị cũng là chuyện tốt không ngừng, một là Trương Hợp đưa tới thuế ruộng phong phú, Hàn Phúc tự mình làm sách nói lời cảm tạ; hai là Trường An thiên tử chiếu thư cũng đến Bắc Bình, xuất phát từ chiến lược thượng cân nhắc, Lưu Nghị cùng Trương Hí hai người hiệp thương này U Châu Thứ Sử tạm thời còn là Lưu Ngu đảm đương tương đối phù hợp; mà Trường An Đồng Trác có thể là nghĩ kết hảo Lưu Nghị, đi xa thân gần đánh phương pháp, bởi vậy thiên tử tự mình hạ chiếu đối với Lưu Nghị bình định một chuyện tiến hành khen ngợi, thăng làm bình bắc tướng quân, giả đoạn! Tốt như vậy được chuyện đôi cộng thêm trước trận quá bận rộn tạp vụ Ma Thiên Linh cuộc chiến còn chưa mừng thắng lợi, Trương Hồ cùng Hi Chí Tài liền khích lệ Lưu Nghị thừa cơ hội này bày tiệc, cũng tốt để thăng dân tâm sĩ khí.

Lưu Nghị nghe vậy cũng là vui vẻ từ chi, liền tại Bắc Bình vì chư tướng khánh công, đồng thời hạ lệnh miễn đi bắt đầu Công Tôn Toàn trị hạ dân chúng một năm thuế má, dân chúng sĩ tốt nghe thấy chỉ đó là một mảnh vui mừng. Lưu Nghị đối với thủ hạ sĩ tốt luôn luôn hậu đãi, lần này mừng thắng lợi lại càng là lấy bọn họ làm chủ, cũng đem lập công tướng sĩ chia làm tứ đẳng, trừ tiền thưởng bên ngoài còn lấy vàng bạc đồng thiết hoàn thành tiêu Kiêm tặng cùng lập công sĩ tốt, đạt được kim kiếm lại càng là từ Lưu Nghị cùng chư tướng tự mình làm kia dẫn ngựa bơi thành, ánh sáng vô cùng.

Vốn lấy Trương Hợp chiến công Lưu Nghị nhất định phải trao tặng kim kiếm, có thể Trương Hợp lại ngôn còn đây là bản phận, Kiên từ không bị, chỉ phải thôi, dĩ nhiên đối với không sai đều Đại Tướng hán cũng sẽ không lãnh đạm, ô Hoàn bộ lạc nghe được Lưu Nghị Bắc Bình đại thắng lập tức cho hán đưa tới hơn trăm lương câu chúc mừng, Lưu Nghị đặc biệt vì Trương Hợp chọn lựa một thớt! Thân là võ tướng há có không thương vật ấy? Trương Hợp từ đó đối với hán lại càng là trong nội tâm cảm kích.

Buổi chiều mừng thắng lợi yến hội từ U Châu Thứ Sử Lưu Ngu tự mình chủ trì, tất cả quan viên tất cả đều trình diện, cái nhân Lưu Ngu cảm ơn kia cứ giúp chỉ đức lại đợi cực kỳ dày, tự nhiên muốn có qua có lại mới toại lòng nhau, những quan viên này trong nội tâm cũng đều biết, hiện tại trên danh nghĩa Thứ Sử tất nhiên là Lưu Ngu, nhưng trên thực tế U Châu thực quyền đã nắm giữ ở Lưu Nghị trong tay, trên ghế cũng là nhiều hơn ca tụng, mất đi Lưu Nghị từng có đời sau rèn luyện, thủy chung bảo trì một khóa bình thường chỉ tâm, trầm ổn cử động càng làm cho nhân tâm sống cảm phục.

Sau phần dạ tiệc Lưu Ngu cáo từ, Lưu Nghị thì công chúng đem tụ họp tại chính mình trong phủ, Công Tôn Toàn đã diệt, U Châu cảnh nội chỉ có Liêu Đông cùng Ngư Dương còn không tại Lưu Nghị chương khống ở trong, lúc này chính là muốn thương nghị như thế nào đem này hai địa phương cũng bỏ vào trong túi, nhất thống U Châu toàn cảnh, lại mưu đồ thiên hạ.

"Lần này quân ta có thể toàn diệt Công Tôn Toàn chủ lực, vững chắc bởi vì chúng tướng phục vụ quên mình, sĩ tốt đồng lòng, có thể kia cầm tù Thượng Quan, Bình phát Ký Châu cũng là nguyên nhân chính, quân ta chiếm được thiên thời địa lợi nhân hoà mới có thể có lần này chiến tích! Nếu thật thay vì chính diện giao đấu sa trường, thắng bại còn chưa biết được, chư tướng cất không thể bởi vì thắng mà kiêu!" Lưu Nghị đầu tiên mở miệng, hội chúc mừng đã khai mở xong, thắng lợi muốn phóng tới sau đầu.

"Chúa công nói như vậy, chúng ta đương ghi nhớ trái tim!" Chư tướng đều là nghiêm mặt, cùng kêu lên đạo

"Công Tôn Toàn mặc dù diệt, có thể bên cạnh bối nhưng có Liêu Đông Công Tôn độ cùng Ngư Dương Trương Ôn, kỳ thế mặc dù hơi có không kịp thế nhưng không thể coi thường, hai vị tiền sinh còn có thượng sách?" Trông thấy chư tướng biểu hiện, Lưu Nghị trong nội tâm thỏa mãn, liền mở miệng đối

với Trương Hí hai người hỏi, đoạn này thời gian hai người các người mỗi ngày một chỗ, cảm tình hảo phải tựa như nam đồng tính đồng dạng, như nói không có kẻ sách quý đều không tin.

"Chúa công vừa rồi nói thật là, lần này quân ta có thể chiến thắng, lấy được đại nghĩa danh phận chính là hàng đầu chi bởi vì, Ngự Dương Trương Ôn cũng không nói chơi, chúa công chỉ cần khiến một lưỡi biện chi sĩ đi đến nói lấy lợi hại, là được định chi! Mà Công Tôn độ người này tự lập vì Liêu Đông hầu, Bình Châu Mục, đoạn sẽ không từ cùng chúa công, lại là nhất định phải lấy quân thảo phạt!" Trương Hồ mở miệng đạo

"Chí Tài, này Liêu Đông Công Tôn độ người cũng biết người nói rõ ràng?" Lưu Nghị hỏi, trong quân sự tình bao gồm tin tức ở trong luôn luôn đều là từ Hí Chí Tài trưởng phòng, hẳn cũng cực kỳ xứng chức.

"Công Tôn độ người này có chút bất phàm, tự lập Bình Châu Mục về sau đồng phạt Cao Câu Lê, nam lấy Liêu Đông bán đảo, khai cương khoách thổ; lại chiêu hiền nạp sĩ, thiết lập quán khai giảng, quảng chiêu lưu dân, uy đi hải ngoại, nghiêm nhiên lấy Liêu Đông Vương tự cho mình là. Dưới trướng sĩ tốt có năm vạn chi chúng, cộng thêm kia quả mức phải dân tâm, lấy Chí Tài xem chi người này kham vì chúa công kinh địch!" Hí Chí Tài khó khăn nói tới, rõ như lòng bàn tay.

"Tiên sinh quá mức dài người khác chí khí a, việc này không nên phiền đại ca thân hướng, Cam mỗ mới được hai vạn tinh binh, phải làm chúa công phá chi!" Cam Ninh cách chúng mà ra xúc động lời nói.

"Cam tướng quân trung dũng có thể khen, Chí Tài tâm kính, có thể Liêu Đông chi địa có nhiều hiểm trở, Công Tôn độ dưới trướng Binh tinh lương thực chân, nếu muốn đối với kia ra tay thiết yếu chúa công thân hướng!" Trận chiến này Cam Ninh cùng Triệu Vân cũng bởi vì công lao thắng làm nha cửa tướng quân cùng thiên tướng quân, cổ Hí Chí Tài có này xưng hô!

"Hung Bá chi tâm ta chẳng phải biết? Có thể tiên sinh nói như vậy xác thực có đạo lý, ta đích thân thống đại quân thảo phạt, đến lúc đó thì sẽ lấy Nhị đệ làm tiên phong!" Thấy Cam Ninh còn muốn mở miệng, Lưu Nghị nói.

"Yên tĩnh nhiều tạ đại ca!" Nghe thấy Lưu Nghị nói như vậy, Cam Ninh mặt sắc thái vui mừng, lần này xuất binh Từ Long một mình đảm đương một phía, chính mình cũng tại kế huyện ăn thiệt thòi nhỏ, vừa không có bắt kịp Ma Thiên Lĩnh cuộc chiến, nghe đại ca nói lên đóng cửa chi dừng lại càng là hướng tới, thân là Đại Tướng tự nhiên khát vọng chinh chiến chiến trường.

"Chúa công dục vọng lấy Công Tôn độ, lúc này lại không thời cơ, trời đông giá rét buông xuống, bất lợi với quân ta sĩ tốt tác chiến, mà lại mới được chi địa cũng không ổn định, ta cùng với Từ Tài thương nghị chúa công nhất định phải đi nghỉ ngơi lấy lại sức phương pháp, tiếp tục chiêu hiền nạp sĩ, cũng đem Yên quận phương pháp phổ biến cùng tất cả quận, đến lúc đó lại chiêu mộ sĩ tốt tiến hành huấn luyện, đợi một chỗ đủ về sau có thể hưng binh." Hí Chí Tài mở miệng đạo

"Ai ~ đây cũng không phải là trò chơi, có cái gì bàn tay vàng có thể dùng, mới được địa phương ổn định cùng thống trị đều lúc cần phải ngày, địa bàn đại, nhân tài cùng quân lực cũng đều muốn mở rộng, tâm gấp không được a!" Vốn Lưu Nghị là muốn lấy thế sét đánh lời đình lực áp Liêu Đông lại nghỉ ngơi lấy lại sức, nhưng hôm nay nghe Hí Chí Tài vừa nói như vậy cũng biết chính mình có phần nóng vội, lập tức mở miệng nói:

"Nhị vị chi luận cực đúng, là Vũ nóng vội, trước mắt yên ổn địa phương, tích góp thực lực mới là chính đạo, chư tướng cũng cần gấp rút thao luyện thủ hạ sĩ tốt, không được sai sót!"

"Chủ Công Minh thấy!" Trương Hí hai người đồng thanh, mục tiêu kế tiếp chúa công tuyển định Công Tôn độ bọn họ cũng không dị nghị, chỉ là sợ Lưu Nghị một vị nóng vội, nay thấy hẳn có thể như thế đều là vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Quan sự và chính trị dân sinh

Thời gian cập nhật: 20 1 10 10

Yên quận xuất binh lấy nghịch đại hoạch toàn thắng, Công Tôn Toàn treo cổ tự tử, triều đình bởi vì công lao thêm Lưu Nghị vì binh bác tướng quân Liễu Thành hầu, giả đoạn khai phủ, tuy nói xuất phát từ chiến lược thượng cân nhắc U Châu Thứ Sử còn là Lưu Ngu đảm nhiệm, có thể người sáng suốt vừa thấy cũng biết. Lưu Ngu phải hẳn cứu thân gia tánh mạng, vốn là trong nội tâm cảm kích, mà lại lúc này Lưu lang sống dưới trướng Binh tinh đem dũng, làm người cùng Phương Chính hảo nghĩa, bởi vậy biểu hiện mười phần phối hợp.

Lưu Nghị từ Trương Hồ Hí Chí Tài hai người nói như vậy, đi tu dưỡng sinh lợi phương pháp, đem Yên quận trị chính phương pháp rất là mở rộng, Đông Hán mỗi năm triều chính mục nát, tham quan ô lại chỗ nào cũng có, tại Công Tôn Toàn trị hạ còn có thể lẫn lộn qua được đi, có thể đến Lưu Nghị nơi này

lại không được. Thanh minh lại trị là trị chính bước đầu tiên, có "Thiên tai" vì tai mất, cộng thêm Trương Hổ cùng Điền Dự đều là Thiết Diện Vô Tư người, đứng mũi chịu sào chính là ngày bình thường bất chấp dân sinh, không thể dân tình quan lại! Trị loạn thế, dùng trọng điển, theo bảy tám vị quan lại đầu người rơi xuống đất, tất cả U Châu quan trường hơi bị chấn động, dân chúng cùng tỏ ý vui mừng, Lưu Ngụ đối với Lưu Nghị cử động lần này cũng là có hết sức duy trì, cũng xưng khen hần quyết đoán.

Công Tôn Toàn Bình bại, hàng tốt cộng thêm Bắc Bình bên trong quân coi giữ cộng lại có ba vạn hơn sáu ngàn người, Lưu Nghị thị sát về sau đối với mấy cái này sĩ tốt tổ chức hết sức hài lòng, không hổ là là trường kỳ cùng Di tộc tác chiến, trong nội tâm cũng âm thầm hối hận mình tại Ma Thiên Lĩnh cái thanh kia hòa thả có phần hung ác! Những cái này sĩ tốt đều là mình ngày sau tranh bá thiên hạ lớn nhất tiền vốn, đương nhiên hiện tại muốn làm trừ huấn luyện ra, trọng yếu nhất chính là muốn cho bọn họ xây dựng lên một loại tín ngưỡng!

Cái này chính là Lưu Nghị dưới trướng cùng với khác chư hầu bất đồng địa phương, cũng là hần từ sau thế quân đội trên người tới kinh nghiệm, đương nhiên trước mắt tín ngưỡng rất đơn giản, trung tâm làm chủ công hiệu lực vì là mình cùng người nhà cuộc sống hạnh phúc, ăn đủ no, mặc ấm! Những cái này lại nói tiếp đơn giản, cũng hết sức tốt nhỏ, có thể đối với những thứ này rất nhiều liền lời không nhìn được phổ thông sĩ tốt mà nói cũng đã đầy đủ. Ngàn vạn không nên xem thường đơn giản tín ngưỡng, đối với sĩ tốt chiến lược gia tăng đưa đến tác dụng thế nhưng là khó có thể đánh giá, tại cái này vũ khí lạnh thời đại lại càng là hiển lộ càng rõ ràng.

Cộng thêm những cái này sĩ tốt hiện tại Lưu Nghị thủ hạ có thể dùng chỉ Bình đã tăng trưởng đến gần bảy vạn người, đây đã là một cỗ phi thường cường đại lực lượng, đặc biệt là Bắc Bình thành bên trong vẫn hoàn chinh bảo lưu lại một khúc con ngựa trắng nghĩa tử, tính cả Ma Thiên Lĩnh đánh một trận số còn sót lại hạ xuống cộng lại có gần ba số lượng, này đội kỵ binh Lưu Nghị đem chi sắp xếp Thiết Kỵ doanh Triệu Văn dưới trướng, hiệu vi "Bạch Mã Doanh" quân hầu vẫn là Nghiêm Cuồng! Còn lại hơn ba vạn sĩ tốt thống nhất từ Cam Ninh thống lĩnh, đơn qua, Trâu Đan đều bắt đầu Công Tôn Toàn quân hàng tướng tất cả đều phụ chỉ, cái này chính là ngày sau danh Dương Thiên hạ "U Châu Bình" cơ sở. Về phần lão Tứ doanh cùng Yên quận quận quốc Bình Lưu Nghị thì đem giao cho Từ Hoảng, dưới tay hần trước mắt cũng liền ba người này là Đại Tướng chỉ tài, rất được Lưu Nghị tín nhiệm, có này tam tướng phân biệt trị quân Lưu hần tự có thể an tâm.

Địa bàn một đại, Lưu Nghị lại một lần nữa cảm giác được mình tại nhân tài phương diện thiếu thốn, hiện tại thiếu cũng không phải cái gì Kinh Vĩ chi tài, vẫn chính là những cái kia bình thường thống trị địa phương nhân tài! Những người này ngày bình thường bất hiện sơn bất lộ thủy (*không đụng ta thì không biết hàng), nhưng lại là thật sự cơ sở, tranh hùng thiên hạ cơ sở là ắt không thể thiếu, đối với cái này Lưu Nghị quyết định bắt chước ngày sau Tào Tháo, trừ ở các nơi thêm thiết lập "Chiêu hiền quán" ra, cùng Trương Hí hai người sau khi thương lượng cũng ban bố xuất "Cầu hiền kien". Ngày đó Tào Tháo thành công nhất phương tiện tại hần chỉ cần có tài là cử, không riêng sĩ tộc người vì kia hiệu lực, lại càng là hấp dẫn vô số hàn môn chi sĩ! Như thế có thể nào không tung hoành thiên hạ?

Này khiến vừa ra, cộng thêm trước kia Yên quận tin đồn, các nơi "Chiêu hiền quán" trong lúc nhất thời là đông như trẩy hội, tuy đang lúc bên trong cũng không thiếu vàng thau lẫn lộn người, nhưng dù sao cũng là cho Lưu Nghị chiêu phải một nhóm lớn có thể sử dụng cùng địa phương nhân tài, trong đó đề cho Lưu Nghị kích động chính là lớp thanh! !

Người này là là năm đó đi sứ Tây Vực lớp vượt qua hậu đại, vẫn không siêu quần, võ không xuất chúng, có thể hần bốn sự lại khiến Lưu Nghị mừng rỡ như điên, đó chính là bồi dưỡng bồ câu đưa tin! Bất kỳ một cái nào thống quân chi tướng cũng sẽ không khinh thường tin tức tác dụng, nhất là đến từ đời sau Lưu Nghị, thường thường một cái trọng yếu tin tức đến sớm một khắc liền có thể quyết định một hồi trọng đại chiến dịch thắng lợi, này tuyệt không phải vui đùa, mà là trong lịch sử bao nhiêu nổi danh trận điển hình chứng minh, hần có hôm nay uy vọng Liệp Ưng "Phi Vũ" tác dụng tuyệt đối không thể coi thường, có thể "Phi Vũ" chỉ nhận bọn họ tam huynh đệ, lại không thể đại diện tích huấn luyện, ngày thường tác chiến còn là lấy khoái mã truyền đi chiếm đa số, nghe thấy lớp thanh tin tức hần há có thể không thích?

Vì thế Lưu Nghị tự mình tại Bắc Bình thành bên trong cho lớp Thanh An đây trạch viện, càng là dựa theo hần yêu cầu không tiếc số tiền lớn ở ngoài thành thiết trí sân bãi, việc này lại càng là từ Trương Hổ quản lý, giữ bí mật công tác làm được vô cùng tốt, lớp thanh cố nhiên là đối với hần cảm động đến rơi nước mắt, mà Trương Hí hai người qua Lưu Nghị thoáng qua giải thích cũng là biết rõ người này trọng yếu, bất quá đối với chúa công "Học rộng tài cao" lại càng thêm kính nể.

Đương nhiên Lưu Nghị cũng không phải là không có phiền lòng địa phương, địa bàn một đại, rất nhiều chuyện xử lý khó phân phức tạp, Trương Hổ, Hí Chí Tài, Điền Dự bọn người là lao tâm lao lực, thấy Lưu Nghị tâm thương yêu không dứt! Năm đó thế nhưng là có Vũ Hầu việc phải tự làm vết xe đổ, dưới tay mình những người tài giỏi này có thể toàn bộ đều bảo bối, đối với cái này Lưu Nghị đặc biệt số tiền lớn thuê mấy cái nổi danh lang trung, định kỳ cho Trương Hí bao gồm chư tướng ở trong cấp dưới tiến hành thân thể kiểm tra, lang trung nhóm muốn căn cứ thân thể bọn họ tình huống cho Lưu Nghị ghi một phần nói rõ, đối với mấy cái này lang trung ý kiến Lưu Nghị đều là tỉ mỉ xem xét, theo lời mà đi. Mọi người mặc dù cảm giác chúa công mỗi lần hành sự luôn là khác người nhưng có thể cảm thấy hần ân cần tình cảnh.

"Chí Tài, hôm nay Nghị ở nơi này cùng người, người đâu cũng đừng nghĩ đi!" Bắt đầu mùa đông về sau Bắc Bình hết sức rét lạnh, Hí Chí Tài vô ý mặc phong hàn, vẫn như trước vất vả tại quân sự chính sự, lang trung báo biết Lưu Nghị về sau Lăng Sinh không nói hai lời, đích thân đến Hí Chí Tài trong phủ thăm bệnh, gồm nó chẩn trong nhà, không cho phép đi trong phủ xử lý công việc, đương nhiên trước đó đã đối với Trương Hổ làm nói rõ.

"Chúa công, Chí Tài há có thể không biết chúa công hậu ý? Nhưng trước mắt U Châu ban đầu định, chính là dương chúa công chi đức cùng dân gian thời điểm, trong phủ trong quân đều là thiên đầu vạn tự, Chí Tài nghỉ ngơi một ngày, không biết muốn trì hoãn chúa công bao nhiêu đại sự, một chút tiểu bệnh, không đáng nhắc đến!" Thấy Lưu Nghị như thế, Hí Chí Tài tâm tiên cảm động, bất quá vẫn là lập tức mở miệng, hần cũng không cảm thấy có cái gì trở ngại!

"Chí Tài, bởi vì cái gọi là bệnh hướng thiên Trung y! Như lời người nói những chuyện này ta đã an bài tốt, người thân thể kia cốt cũng không thể cùng Lưu Mộ so sánh, lại nói nghỉ cái một hai ngày cũng không ảnh hưởng toàn cục, người khỏe mạnh có thể so sánh những chuyện này trọng yếu nhiều!" Lưu Nghị cười nói.

"Khỏe mạnh? Ha ha, chúa công mỗi lần đều có tân ngôn, làm cho người ta kính nể, nếu như thế Chí Tài liền tuân theo chúa công hiệu lệnh, ở nhà tĩnh

đường!" Hi Chí Tài hơi suy nghĩ một chút, liền biết Luru Nghi lời ấy ý gì, đối với chúa công hẳn rất là rõ ràng, đã như vậy bảo hôm nay chính mình liền đừng hòng đi trong phủ.

"Ha ha, hảo, đợi lát nữa lang trung sẽ đưa qua, Chí Tài miễn đề nghị, chỉ bằng lang trung kiểm tra thân thể quá phục về sau có thể sẽ đi xử lý công việc, bằng không không cần nói phế sự tình, chính là này U Châu chỉ địa lại há có thể cùng Chí Tài so sánh, Nghi không quấy rầy Chí Tài nghỉ ngơi, chu cần tiên sinh mấy ngày nữa liền đến." Luru Nghi nói xong thẳng đi ra ngoài, đồng thời đối với "Thiên tai" mọi người làm nói rõ, không cho phép Hi Chí Tài ra ngoài. Đối với khác cấp dưới khả năng còn có thể tốt đi một chút, nhưng đối với Hi Chí Tài Luru Nghi không dám có một chút lãnh đạm, từ khi Trường Xã hợp nhau đến nay Hi Chí Tài có thể nói là toàn lực ứng phó, hẳn thật sâu cảm nhận được này hẳn không danh sĩ năng lực! Hôm nay hẳn có được U Châu chỉ địa Hi Chí Tài có công lao to lớn, bởi vậy hẳn càng thêm đề ý trong lịch sử Hi Chí Tài trắng niên mất sớm sự tình, đối với hẳn khỏe mạnh cũng là với tư cách là trọng yếu nhất tới xử lý.

"Chúa công, nếu là Hi tiên sinh có ý muốn xuất chúng ta. . . Ngài cũng biết tiên sinh sinh khí."

"Phải phải phải, người đừng nói, lão tử ngay tại tiền đường đợi, muốn ta nói các người những cái này tiểu tử cũng thật vô dụng, quân sư chính là một cái văn nhuộc thư sinh, ngược lại đối phó không?"

Đưa mắt nhìn chúa công đi ra ngoài, Hi Chí Tài đi đến trước cửa nghe được Luru Nghi nhẹ giọng phân phó "Thiên tai" mọi người, hẳn không khỏi mỉm cười, chính mình một chúa công không thiếu nam nhi nhiệt huyết, cũng không thiếu đợi hạ ôn nhu, càng khó rất đúng vẫn bảo trì một khóa xích từ chí tâm! Người như thế há có thể không cho hẳn liệu mình đi theo?

Đứng ở môn khẩu suy tư một lát, Hi Chí Tài cũng không lần phòng ngủ nghỉ ngơi, mà là làm cho người ta đưa tới văn chương, mình cùng trên bàn múa bút thành văn: "Phụng hiếu ta đệ, từ biệt mấy năm..."

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: U Châu thư viện

Thời gian cập nhật: 20 1 10 1 1

Đang lúc mọi người tề tâm hợp lực, U Châu hết thấy đều tại làm từng bước phát triển, tuy nói đang cầu xin hiền khiến dưới sự trợ giúp Luru Nghi đạt được không ít có ích nhân tài, có thể đối với tất cả U Châu mà nói còn là không đủ khả năng, những người còn lại bao gồm hẳn chúa công ở trong đều muốn gánh chịu rất lớn trách nhiệm, mỗi người vội vàng xoay quanh, Hi Chí Tài bệnh tình cùng điểm này cũng có rất lớn quan hệ, Luru Nghi suy nghĩ nhiều ngày sau bỗng nhiên có một cái ý nghĩ, nếu như hiền tài khó được, như vậy vì cái gì không thể chính mình bồi dưỡng, lấy trước mắt thực lực của chính mình cộng thêm thuộc lĩnh yên ổn có thể đủ xây dựng một tòa học phủ tới bồi dưỡng hiền tài tại cùng sau này cần thiết nhân tài, kỳ thật có rất nhiều sĩ tử khiêm khuyết chỉ là hoàn cảnh cùng cơ hội, Trương Hổ không tại sử sách đại tài chính là cái sống sờ sờ ví dụ.

Nghĩ tới đây Luru Nghi cũng không chút nào thêm do dự, lập tức đem Trương Hổ cùng Luru Ngu mời đến cùng nhau thương nghị việc này, về phần Hi Chí Tài, Luru Nghi cho hẳn yêu cầu là an tâm dưỡng bệnh, trời sập mặc kệ. Hai người nghe nói hẳn lần này ý nghĩ về sau không khỏi đại thêm tán thưởng, nhất là Luru Ngu là càng thêm kích động, người này tuy nói vũ lược bất lực, có thể quản lý dân sinh lại là có cực cao tài cán, nhất là đối với những cái kia gian khổ học tập sĩ tử rất là chiếu cố, hiện giờ được nghe Luru Nghi thậm chí có ý nghĩ này tự nhiên Đại Thừa tâm ý, cũng tự đề cử mình đảm đương thư viện Viện Trường, xem kia tình thành khẩn cực kỳ! Đối với cái này Luru Nghi chắc chắn sẽ không cự tuyệt, Luru Ngu thanh danh thế nhưng là rất lớn, có hẳn vùng cánh tay hồ lớn là được hấp dẫn không ít sĩ tử, huống hồ hẳn lần này thỉnh cầu lại càng là cho thấy một loại tâm ý, coi như là trên danh nghĩa U Châu Thứ Sử hẳn cũng không muốn đưa tới Luru Nghi nghỉ kỵ, hiện giờ chính là nhất cử lưỡng tiện, là được hoàn thành tâm nguyện lại có thể an mọi người chi tâm.

Trương Hổ cũng là có hết sức tán thành Luru Ngu đảm nhiệm thư viện Viện Trường, trừ kể trên lý do bên ngoài hẳn nghĩ còn muốn càng thêm lâu dài, thiên hạ hôm nay chư hầu cắt cứ xu thế đã thành, lần này ổn định U Châu về sau chúa công địa bàn là khẳng định còn muốn mở rộng, thư viện bồi dưỡng được tới sĩ tử ít nhất sẽ đối với Luru Nghi sản sinh một loại cơ bản trung thành, đối với bọn họ ngày sau có thể mau chóng nắm giữ địa phương có thật lớn chỗ tốt, chúa công cử động lần này có thể nói ánh mắt sâu xa, hẳn tin tưởng mình nghĩ đến Luru Nghi nhất định sẽ nghĩ đến.

Với tư cách là đòi sau thành công thương nhân, Luru Nghi biết rõ hiệu suất trọng yếu, nếu như thương nghị hảo muốn lập tức tiến hành áp dụng, cuốn sách này viện liền tên là đại hán U Châu thư viện, từ Luru Ngu đảm nhiệm Viện Trường, phụ trách chiêu sinh công tác, mà Trương Hổ thì muốn phân ra một bộ phận tinh lực đi thẩm tra những cái này sĩ tử lai lịch, cũng cùng Luru Ngu hiệp thương chế định xuất thư viện chương trình học, học viện cần thiết hết thầy đều từ châu phủ cùng Tướng Quân Phủ chỉ tiêu, đảm sĩ tử chỉ cần an tâm đọc sách. Mà sân trường tuyên chí? Kiến thiết đều giai đoạn trước công tác liền đặt ở Luru Nghi trên vai, cũng không phải thủ hạ không người, chỉ là những người khác hiện tại đã ở vào một cái vượt qua phụ tài công tác trạng thái, thần là chúa công, này đúng là mình thân lực thân vi thời điểm.

Một châu đứng đầu tuyệt không đơn giản liền có thể đảm đương, không riêng quân sự hành chính, cho dù hiện tại phủ khổ trần đầy Lư Nghi cũng phải có thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm, về sau chinh chiến thiên hạ dùng tiền địa phương có thể nhiều đi, bất quá lần này hẳn bớt chỉ là nhân công, thư viện điều kiện có thể tuyệt đối không thể chênh lệch. Từ nay về sau một tháng, Bắc Bình vùng ngoại ô mười dặm Yên Sơn phía dưới có thể nói là khí thế ngất trời, gần vạn danh sĩ tốt dân phu tại nơi này bận rộn, nơi này dựa núi gần sông, phong cảnh đẹp và tĩnh mịch, chính là gian khổ học tập đau khổ đọc tốt chỗ.

Những cái này dân phu phần lớn là một ít lưu dân, Lư Nghi vừa vặn đem bọn họ triệu tập lại lấy công nhân đại giúp, một ngày ba bữa ăn no đối với những người này mà nói đã là niềm vui ngoài ý muốn, lại nói những cái kia quân dân ông cũng khác người, không riêng không đối với bọn họ tiến hành đánh chửi, làm bắt đầu cuộc sống ngược lại so với bọn họ đoạt đều lợi hại, kể từ đó ai còn không tận tâm tận lực? Thậm chí còn có gan lớn cùng bọn họ giao lưu, vẫn đạo vì sao làm được như thế ra sức, tên tiểu tử kia ngẩng đầu lên hai tròng mắt: "Tướng quân đều dẫn đầu đang làm, chúng ta cùng người nhà mệnh đều là tướng quân cho, ai nỡ hèn dẫm lùi biếng?" Hẳn chỉ nói một câu như vậy đã bị mặt khác sĩ tốt cắt đứt, có thể tin tức này đã để cho những cái này dân công cực kỳ phấn khởi, Lư Đại Nhân cư nhiên cũng ở công trường, không thể không nói nhân dân lực lượng là vĩ đại, không ra ba ngày bọn họ đã biết cái mỗi ngày cỡi bỏ cánh tay đại lực thết to tuần láng thanh niên chính là Lư Nghi, đại nhân không riêng bình thường cùng bọn họ một chỗ ăn uống, thậm chí còn hội cùng bọn họ thân cận tán gẫu, ngoài ra làm bắt đầu cuộc sống lại càng là một cái đỉnh nhiều cái, ta đại nhân thật sự là không gì không làm được, về sau càng thêm liều mạng.

Đối với những thứ này dân phu, Lư Nghi là có ý nghĩ của mình, hẳn muốn đem bọn họ thêm chút thao luyện, bình thường vì dân, thời gian chiến tranh là được coi như vận chuyển đội đến sử dụng, dưới trướng Hồ Bí càng có thể một lòng vì chiến. Dưới tay hẳn những cái này sĩ tốt cũng nhiều là đau khổ xuất thân, làm bắt đầu cuộc sống cũng sinh khí dồi dào, huống hồ còn có tướng quân dẫn đầu, đối với mình tướng quân, bọn họ đã sớm xem như thiên thần đồng dạng, hơn nữa nghe hẳn nói nơi này xây dựng thành công về sau con trai mình, tôn tử đều có thể ở nơi này biết chữ, lập tức không một không ra lực lượng lớn nhất.

Vốn dự tính muốn hai tháng tài năng hoàn thành công trình, đang lúc mọi người đồng lòng phía dưới e rằng một tháng liền có thể xong việc, Lư Nghi cùng Trương Hồ chiêu sinh công tác lại càng là thuận lợi chính bọn họ đều không thể tin được, trừ vốn tính tuyển 600 sĩ tử ra, liền ngay cả Tịnh Châu, Ký Châu, tư lệ đều vị trí cũng có 400 sĩ tử đến đây, hai người không thể không tạm thời gia tăng nhập thủ độ khó lấy chọn ưu tú lấy dùng.

Hôm nay là thư viện nước đường hoa tiêu ngày, tuy nói lúc này chính là rét đậm, Bắc Địa rét lạnh, nhưng nơi này lại là một bộ cảnh tượng nhiệt náo, Lư Nghi dẫn đầu vén lên ống quần quay quay cái cuốc, mọi người lại càng là nhiệt tình ngút trời, mắt thấy hai đạo dòng người giữa cách tầm hơn mười trượng, chạng vạng tối liền có thể xong việc.

"Ăn cơm." Theo một tiếng hữu lực hô to, rất nhiều quân sĩ chọn trọng trách đi tới, trong giỏ xách trang là nóng hôi hổi mận thầu cùng dưa muối, mặn thịt, một phen một nhọc về sau nghe thấy được thơm như vậy khí càng làm cho người ngón trở đại động, công trường thượng thức ăn từ trước đến nay thật là tốt.

"Đình công ăn cơm, ăn xong nghỉ ngơi thật tốt một hồi, hôm nay chúng ta liền xong việc." Lư Nghi cầm trong tay cái cuốc chỉ trên mặt đất la lớn, lại là trung khí mười phần, đám người đứng ngoài xem tất cả đều là nghe thấy.

"Áu. . ." Mọi người nghe vậy chính là một hồi hoan hô thanh âm, đầu vào đẩy đi về hướng mình bình thường ăn cơm địa điểm, chỗ đó lập tức sẽ có sĩ tốt cho bọn họ đưa lên ngon miệng đồ ăn.

Lư Nghi hôm nay không có mọi người một chỗ, mà là đi đến một chỗ trên sườn núi, ba cái áo vải trăm (cài tóc) vấy lại là không tổn hại kia tươi đẹp thiếu phụ đang trải tốt một trương thảm ở đằng kia chờ hẳn, không cần phải nói này tất nhiên là Thái Diễm, Phương Tiên Nhi cùng Ngọc nhi ba người. Lư Nghi bình bắc Tướng Quân Phủ nằm tại Bắc Bình, các nàng tự nhiên muốn hầu hạ bà bà cùng nhau đến đây, mà ở Tôn nhi đánh xuống Bắc Bình, Lư Vũ cũng nhanh chóng làm ra quyết đoán, lúc này đang tại Thượng Đảng vội vàng muốn đem toàn gia tộc chuyển nhà qua.

Ba người cùng phu quân tiểu biệt gặp lại tự có một phen mừng rỡ, có thể Lư Nghi có chút tiểu tự bộ đáng lại để cho các nàng vô cùng đau lòng, phu quân gầy, cũng đen, có thể mỗi ngày còn muốn tại công trường thượng vì thư viện sự tình thân lực thân vi, cũng không chuẩn các nàng trước tới thăm, khó khăn hôm nay xong việc, Thái Diễm dẫn đầu thay đổi thô quần áo vải làm tốt đồ ăn tự mình đưa tới, Tiên Nhi cùng Ngọc nhi lại há có thể rút lại phía sau?

"Để cho các người dừng tới, nơi này là nam nhân làm việc địa phương, về sau Hoàn nhi liền có thể ở chỗ này học ở trường, ừ, này chút thức ăn thật sự là không sai, khục." Làm cho tới trưa sống, nhìn xem yếu ớt ái thiếp làm tốt mỹ thực, Lư Nghi tất nhiên là ăn như hổ đói, vẫn không quên nói tam nữ vài câu. Trong lúc nhất thời ăn có chút nghẹn, nước lại hát quá nhanh, bị sặc đến liên tục ho khan.

"Phu quân người ăn từ từ, không ai với người đoạt." Tiên Nhi Ngọc nhi vội vàng một trái một phải cho hẳn theo khí, Thái Diễm bàn tay như ngọc trắng thì tại hẳn ngực bụng giữa bình vuốt, oán kỳ quái nói.

"Không, không trách ta, ai để cho các người làm cho ăn ngon như vậy?" Lư Nghi lúc này ở sáu cái tay nhỏ bé nhẹ nhàng mát xa phía dưới như vị trí tiền cảnh, thoải mái đều nhanh kêu đi ra.

"Phu quân người vậy thì, đường đường triều đình Đại Tướng nhất định phải cái gì làm gương tốt, gia cũng không trở về, này không đều là người bình thường ăn thói quen rau sao? Cũng biết trong lòng người suy nghĩ, có thể người cũng phải bảo trọng thân thể a? Người thế nhưng là trong nhà thiên." Phương Tiên Nhi thương tiếc nói.

"Yên tâm, người phu quân ta khỏe mạnh cường tráng như trâu, ta xem là Tiên Nhi nghĩ phu quân, yên tâm, hôm nay xong việc rồi về nhà." Lư Nghi nói xong lại tựa hồ nhớ tới cái gì, bám vào Thái Diễm bên tai nhẹ giọng nói ra, hai nữ không khỏi ngưng thần lắng nghe, lại chỉ nghe được, đêm nay. . . Hả hạ. . . Một chỗ đều đôi câu vài lời, trong nội tâm vừa chuyển lập tức mình bạch phu quân tâm ý, không khỏi ngọc diện ửng đỏ, Thái Diễm đương nhiên cũng không tốt đến đến nơi đâu, hãy nhìn thấy phu quân một bộ chờ mong bộ đáng lại là lòng có không đành lòng, nhẹ nhàng gật gật đầu. . .

Hôm nay thư viện xong việc, Lư Nghi lại được hưởng tề nhân chi phúc, có thể nói là đắc chí vừa lòng, lúc này hẳn cũng không biết hẳn một cái đột nhiên

ý nghĩ đối với lịch sử tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng, về sau hơn nghìn năm thời gian Bắc Bình biến thành thiên hạ văn nhân sở hướng tới địa phương, U Châu thư viện danh Dương Thiên, trở thành Hoa Hạ thậm chí tất cả phương đông vượt qua nhất lưu học phủ.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Bệnh kéo dài khó càng

Thời gian cập nhật: 20 1 10 1 1

Người nhà đến nơi cộng thêm U Châu thư viện tại mọi người đau khổ làm phía dưới thuận lợi xong việc khai giảng, Lưu Nghị cảm thấy U Châu hết thấy đều tại thuận lý thành chương phát triển, đợi năm nay sinh sản khôi phục thời điểm, chính mình là được Bình phát Liêu Đông! Công Tôn độ gia tộc tại trong lịch sử chiếm giữ Liêu Đông mấy chục năm, ngược lại là một mực an ổn vô cùng, bất quá kiếp này chính mình đi đến liền muốn thừa dịp kia vũ dực không gió, đem xóa đi, như thế chính mình phương có thể làm được chân chính tránh lo âu về sau, tiến tới mưu đồ thiên hạ.

Lúc này Lưu Nghị chính là thỏa thuê mãn nguyện thời điểm, hắn có lòng tin đem lần lượt đối thủ bại cùng thủ hạ, có thể chu lang trung nói chuyện lại là để cho lòng hắn hàn, Hi Chí Tài lần này phong hàn chứng bệnh lại mười phần trầm trọng, đoạn này thời gian lại càng là nằm trên giường không nổi. Lưu Nghị được nghe có thể nói là lòng nóng như lửa đốt, dựa theo kiếp trước lịch sử Hi Chí Tài chính là đến nay năm đã chết, chẳng lẽ đây là không thể cải biến kết cục?

"Lăng Sinh, Hi tiên sinh vốn là có chưa đủ chứng bệnh, thân thể suy yếu, ngày gần đây thời tiết rét lạnh vô cùng, cộng thêm tiên sinh lại lao tâm lao lực, vì vậy bệnh tới là hung mãnh cực kỳ, ấn trước mắt tình huống, lão hủ cũng không có chút nắm chắc!" Lưu Nghị lúc ấy liền phái người mời đến Thượng Đảng thành bên trong cùng mình kết giao cực sâu danh y chu cần thân đi Hi Chí Tài quý phủ khám và chữa bệnh, năm đó mẫu thân bệnh tình có thể khỏi hẳn, có nhiều dựa vào chu cần diệu thủ, nhưng hôm nay này lão lang trung ngồi ở Lưu Nghị đối diện lại là vẻ mặt cười khổ.

"Chu lão tiên sinh, Chí Tài chính là ta đại hán cánh tay đắc lực chi tài, mà lại thanh xuân đang thịnh, chi cần Chí Tài không việc gì, Vũ có thể giao ra cái gì giá lớn, chi cần Lão Tiên Sinh nhất định phải tận lực chữa cho tốt Chí Tài!" Lưu Nghị ngữ khí đang lúc rất là cấp thiết, hiện tại Hi Chí Tài với hắn mà nói cực kỳ trọng yếu, có thể nào có sai sót? Đây là công góc độ, tại tư trải qua mấy năm ở chung chí khí hợp nhau, đã là hảo hữu chí giao; bất luận tại công tại tư, Lưu Nghị cũng sẽ bất kể giá lớn bảo trụ Hi Chí Tài tánh mạng.

"Nhân lực có khi mà nghèo, ngay trước Lăng Sinh lão phu cũng không dám nói ngoa, Hi tiên sinh lần này bệnh tình, lão phu cũng không nắm chắc, chi có thể tận lực đem chi ổn định, về phần có thể hay không khỏi hẳn e rằng muốn xem thiên mệnh." Chu cần vốn là có cực cao khí khái, lại cùng Lưu Nghị tương giao cực sâu, cũng không không dám nói.

"Lão Tiên Sinh xin thứ cho tiểu tử vô lễ, thiên hạ hôm nay còn có có thể trị Chí Tài bệnh này người?" Nghe chu cần, Lưu Nghị trong lòng biết hắn nói đều thực, lập tức liền mở miệng xin lỗi, hắn hỏi phương pháp là tương đối vô lễ, có thể thực hiện Hi Chí Tài an nguy hắn cũng bất chấp nhiều như vậy.

"Lăng Sinh ý tứ lão hủ trong nội tâm có thể nào không biết? Xem ngươi đợi hạ như thế, không hổ là một đời nhân kiệt, lão hủ chỉ có kính nể, tại sao đối với kỳ quái ý tứ. Nếu bàn về y thuật, không phải là lão phu khoe khoang, đại hán này có thể tại lão phu phía trên người lác đác có thể đếm được, này chứng lão phu hiện nay chỉ có thể đem chi ổn định, nếu muốn trị tận gốc, trong thiên hạ sợ chỉ có hai người có này bản lĩnh, vẫn cần tương quân tìm hiểu chi!" Nhắc đến y thuật, chu cần về mặt về ngao nhiên, bất quá nhìn tại Lưu Nghị ý thành phân thượng mới tiến hành chỉ điểm.

"A, Lão Tiên Sinh mau mau ngôn chi, ra sao hai người?" Lưu Nghị nghe vậy vội la lên.

"Một người họ Hoa danh Đà, cùng bốn phương làm nghề y, thủ pháp như thần, có nhiều kia trị liệu nghị nan tạp chứng sự tình, chi là người này thân long thấy đâu không thấy đuôi, hành tung bất định; khác có một người lại là tại phía xa Trường Sa, họ Trương danh cơ, từng vì Trường Sa Thái Thú, người này cùng bệnh thương hàn phương diện càng có nghiên cứu! Như phải này hai người nhất, Hi tiên sinh chứng bệnh có thể khỏi hẳn!" Chu cần chậm rãi nói tới.

"Hoa Đà, Trương Trọng Cảnh? Ta như thế nào bả hai người kia quên, Hoa Đà người này đời sau chỉ có truyền thuyết, có thể Trương Trọng Cảnh hiệu vì 'Y thánh' có 'Bệnh thương hàn tạp bệnh luận' truyền thế, bất kể như thế nào mình cũng muốn thăm tra theo đến hai người nhất." Nghe chu cần nói như vậy, Lưu Nghị mới nhớ tới này hai đại danh y.

"Đa tạ Lão Tiên Sinh đề điểm, Trương lão Y sư tại phía xa Trường Sa, Nghị lập tức liền phái người khoái mã đi mời, bất kể như thế nào cũng phải đem mạng đến Bắc Địa, chi là lần đi cực tốn thời gian ngày, không biết. . ." Lưu Nghị nói tới chỗ này ánh mắt nhìn về phía chu cần, đối với Trương cơ năng không đồng ý tới đây hẳn không có một tia nắm chắc, có thể thật sự không được chính là kêu "Thiên tai" bất cớ hẳn cũng sẽ không tiếc, mấu chốt là lần đi Trường Sa đường xá xa xôi, Hi Chí Tài bệnh trạng có thể chống đỡ cho đến lúc đó sao?

"Lão hủ không còn hẳn ngôn, chi cần mọi chuyện nghe theo lão hủ, ngày rằm ở trong xứng đáng bảo vệ Hi tiên sinh không việc gì, vượt qua thì lão phu

không còn nắm chắc." Chu cần tất nhiên là biết Lư Nghị ý trong lời nói.

"Hào, như thế liền làm phiền Chu lão tiên sinh, về sau Chí Tài tất cả sự tình tất cả đều là phải có tiên sinh đồng ý, Nghị biết làm kỹ càng an bài, về phần tìm y sự tình lập tức sẽ đi làm, bất kể như thế nào, Lão Tiên Sinh lần này đối với Lư Nghị lại có đại ân đức, còn thỉnh chịu Nghị nhất lễ." Được nghe chu cần lời ấy, Lư Nghị trong nội tâm hơi định, lập tức tiến lên đối với chu cần thật sâu khom người, lấy bề ngoài lòng biết ơn.

"Sao dám đến lúc đem quân chi lễ? Còn đây là lão hủ thuộc bốn phận sự tình." Chu cần vội vàng đối với đỡ.

"Lư Lục, người tự thiên trong tai tuyên hơn mười tha đáng người đi theo Lão Tiên Sinh, Chí Tài tiên sinh hết thấy hành động đều muốn lấy Lão Tiên Sinh ý tứ làm chủ, còn đây là chuyện quan trọng, có vi quân pháp xử trí! Hiện sai người đưa Lão Tiên Sinh hồi phủ, xem bệnh Kim Phụng mặt ấn gấp đôi, Lão Tiên Sinh không nên khách khí." Lư Nghị lập tức mở miệng an bài, chu cần biết hẳn bề bộn nhiều việc việc này, liền cũng không hề quấy rầy, theo thiên tai người mà đi.

"Lam tiên, Hồng Thương, phiền hai người các người lập tức khởi hành đi đến Trường Sa, bất luận áp dụng loại phương pháp nào cũng phải đem Trương lão Y sư mang đến nơi đây! Đồng thời bốn phía phái ra tai mắt tìm hiểu Hoa Đà tin tức, không được sai sót, ta lập tức thân sách một phong để cho hai người các người mang lên."

"Ân." Hai người cũng không quá nói nhiều, chỉ là tướng quân nói rõ sự tình chưa bao giờ thất thủ qua.

Lư Nghị cùng chu cần lão lang trung trong phủ tự thoại đồng thời, Hi Chí Tài mạnh mẽ chống đỡ bệnh thể làm cho người ta đem Trương Hồ mời đến trong phủ, nhìn xem khuôn mặt tiêu tụy Hi Chí Tài, Trương Hồ trong lòng cũng là vô cùng lo lắng.

"Chí Tài bệnh tình trầm trọng, sao không cực kỳ nghỉ ngơi?" Thấy Hi Chí Tài muốn đứng dậy đón chào, Trương Hồ vội vàng hấn đặt tại trên giường.

"Hí mỗ thuở nhỏ sinh ra bần hàn, gian khổ học ở trường, dục vọng giương khát vọng cùng đương kim, nhưng lại đau khổ không tiến thân chi lộ, được chủ công on tri ngộ, mới có thể mở ra sở trường, chúa công đợi ta có thể nói ân trọng như núi, Chí Tài chính là trăm chết cũng khó báo ân tới một ít, phải này mình chủ, vốn muốn trợ chi dọn sạch thiên hạ, nghiêm chỉnh Hà Sơn, có thể, ai. . . ." Hi Chí Tài nói đến chỗ này lại là về mặt về tiếc nuối.

"Ha ha, Chí Tài bất quá ngẫu cảm ơn phong hàn, tiểu bệnh mà thôi, há dùng như thế tinh thần sa sút?" Trương Hồ thấy hấn bộ dáng, trong nội tâm trầm xuống, lập tức mở miệng khuyên.

"Chuyện nhà mình nhà mình biết, lần này ta có thể là nhịn không được, có thể tại chúa công dưới trướng hiệu lực vài năm, ngược lại không uổng công ta một thân sở học, hôm nay tìm Thiên Cơ đến đây là có chuyện quan trọng thương lượng! Việc này đối với chúa công nghiệp lớn có tuyệt đại trợ lực, chỉ là Chí Tài lực bất tòng tâm!" Hi Chí Tài nghiêm mặt nói.

"Chí Tài có chuyện gì nhưng ngôn không sao, chỉ cần Hồ có thể làm được!" Trương Hồ nói.

"Chúa công người này Văn Võ Song Toàn, đợi hạ khoan hậu, lại có thể thi nền chính trị nhân từ cùng dân, gặp này loạn thế, nhất định có thể xây dựng một phen công lao sự nghiệp; hiện Quân chủ công, mưu đồ có Từ Tài, tri chính có Điền Dự, chúng tướng cũng đều là có thể tạo chi vật liệu, có thể nói nhân tài đông đúc! Có thể dục vọng định thiên hạ lại vẫn là chưa đủ; chúa công có khí hành sự không khỏi mất chi cùng khoan hậu, cùng chiến trận phía dưới lại thường xuyên lấy thân phạm hiểm, đây là thành nghiệp lớn người sở không lấy, Từ Tài Kinh Vĩ chi tài, lại quá ôn hòa, tại hạ nói thẳng, Từ Tài dùng nên trách."

"Chí Tài huynh chữ chữ châu ngọc, Hồ trong nội tâm sâu vì kính phục, không dám đối với kỳ quái?" Trương Hồ thấy Hi Chí Tài trong lời nói dường như có di ngôn ý tứ, trong nội tâm rung động.

"Chí Tài tại, còn có thể thỉnh thoảng khuyên can chúa công, nhưng hôm nay như Chí Tài đi, việc này lại là khó có thể bình an; vừa rồi lời nói Từ Tài chính là Kinh Vĩ chi tài, ta xa không hề và, Chí Tài ở quê hương có vừa tới trao, họ Quách danh gia chữ phụng hiếu, thực là bậc kỳ tài vậy, không tại Từ Tài phía dưới; mà lại thường có thể thần kỳ mưu, cùng chúa công nghiệp lớn chính là thiên đại trợ lực, ta đã tự mình viết thư tiến đến, chỉ là. . . ."

"Trương Tiên Sinh, thiên từ đối xử, chúa công có chuyện quan trọng mời tiên sinh thương lượng!" Hi Chí Tài lời còn chưa dứt, đã có người đến tìm Trương Hồ, nhập phòng vừa nhìn, chính là Lư Thất.

"Chúa công đã có chuyện quan trọng, không thể trì hoãn, Chí Tài cực kỳ an giấc, ta cùng với chúa công nghị sự về sau lại đến trò chuyện với nhau!" Thấy là Lư Thất đến đây, Trương Hồ liền biết chắc chắn đại sự, nghĩ đến Lư Nghị là không nguyện khiến Hi Chí Tài nhiều hơn phiền não mới lời nói thiên từ đối xử.

"Từ Tài nhanh đi, chúa công chuyện quan trọng không thể trì hoãn." Hi Chí Tài nói.

"Tiên sinh cực kỳ tu dưỡng, chúa công đã phái người bốn phía vì tiên sinh thăm tra theo danh y, nghĩ đến ít ngày nữa có thể đến!" Lư Thất rồi hướng Hi Chí Tài khoan thai nói.

"Chúa công gọi ta, đến cùng chuyện gì?" Xuất diễn phủ, Trương Hồ lập tức hỏi.

"Nam Hung Nô Thiên Vu hồ chúc tuyên dẫn hơn mười vạn đại quân phạm ta biên cảnh, biên cương thủ tướng cấp tốc cầu viện, lần này Dị tộc khí thế thật lớn, chúa công nhanh chóng thỉnh trước sống nghị sự!" Lư Thất nhẹ giọng lời nói.

Chương 137: Dùng người thì không nghi ngờ người

Thời gian cập nhật: 20 1 10 1

"Từ Tài, Chí Tài bệnh tình như thế nào?" Trương Hồ đến lúc đó chúng tướng đã đều tại Lưu Nghị trong phủ, trước kia Dị tộc cũng nhiều có phạm biên cương sự tình, bất quá nhiều lấy tập kích quấy rối làm chủ, như lần này như vậy xuất động hơn mười vạn đại quân lại là có một không hai, tình thế rất là nghiêm trọng! Đã là như thế Lưu Nghị thấy Trương Hồ lập tức liền hỏi trước Hi Chí Tài bệnh tình, chúng tướng nghe vào trong tai cũng là âm thầm gật đầu.

"Nhìn qua còn không phải quá mức nghiêm trọng, bất quá Chí Tài chính mình lại có chút tinh thần sa sút thái độ!" Trương Hồ sắc mặt nặng nề, vừa rồi Hi Chí Tài trong lời nói đã có di ngôn ý vị, hần lúc này tâm tiền giống như áp một khối Đại Thạch, nhưng ở trước mặt mọi người lại là không tiện biểu hiện a!

"Ai ~~ việc này Nghị tất đương toàn lực ứng phó, lực bảo vệ Chí Tài không việc gì! Việc này tạm thời hơi thả, Từ Tài trước xem qua phần này chiến báo!" Lưu Nghị nói xong truyền đạt một phần tợ lựa cùng Trương Hồ.

"Nói đến trong cái này vẫn có Lưu mỗ sơ hở, ngày đó suy nghĩ chi nhân, để cho Công Tôn Việt bắc chạy trốn mà đi, đến có hôm nay chi họa, Nghị tự nên tỉnh lại!" Lần này Hung Nô đại quân mà đến cũng là đủ loại cơ duyên xảo hợp một chỗ, năm nay Bắc Cương trời cực không tìm đẹp, tái ngoại đồng cỏ và nguồn nước héo rû, đội ngũ không ăn, này giới Thiên Vu lại là hùng tâm bùng bùng người, lúc này liền có Binh phạm Bắc Cương ý tứ. Có thể Hung Nô chi Binh tuy là dừng mãnh lại nhiều lần bị Công Tôn Toàn sở phá, châm chọc thời điểm vừa vặn Công Tôn Việt đem người tới quăng, lời nói Lưu Nghị tiểu nhân, thiết lập gian kế hại chết Kỳ huynh dài, cầu Thiên Vu khởi binh vì kia báo thù, chính mình nguyên to lớn tương trợ, mà lại lúc này đại hán nghĩ lung tung lộ ra, chính là thời cơ! Này Thiên Vu vốn là có ý như thế, hiện giờ tối e ngại Bạch Mã Tướng Quân đã qua, lại có Công Tôn Việt tương trợ, đại hi phía dưới liền cùng trái hiện Vương một đạo thương nghị, quá lên Hung Nô chi Binh gần mười bảy vạn, Binh lâm tán quan! Mất đi tán quan chính là nơi hiểm yếu, thủ tướng Lý Thiết Ngu lại cực kỳ cơ cảnh, khó khăn thủ được, có thể quân địch thế lớn, không thể không lập tức cầu viện.

"Chúa công không cần tự trách, như thế tiểu nhân không đáng nhắc đến, này Hung Nô từ trước đến nay lòng muông dạ thú, dòm ta đại hán Sơn Hà Cẩm Tú, chính là lần này không đến, ngày sau cũng chắc chắn xâm phạm, hần mặc dù dừng mãnh gan dạ, nhưng lại mấy lần bị Công Tôn Toàn đại phá, hiện giờ chúa công lúc này, Binh tình lương thực chân, có sợ gì chứ? Trương Hồ ngôn ngữ giữa lòng tin mười phần, đương nhiên ít không cũng có chút khuyếch đại, trong này tự nhiên có ủng hộ quân tâm ý tứ, đại chiến sắp tới, sĩ khí có thể cổ không thể tạ.

"Ha ha ha, không nghĩ được Từ Tài một kẻ văn sĩ, nhưng cũng là hào khí ngất trời, người nói như vậy lời nói đang cùng ta không mưu mà hợp! Hần lần này ngược lại đến thật tốt, Lưu mỗ tất yếu gọi hần đánh một trận gan nứt ra!" Nhắc đến chiến sự, Lưu Nghị lập tức hưng phấn lên, hần tâm tình cũng rất nhanh liền bị nhiễm chúng tướng.

"Đại ca nói đúng, lần trước Ma Thiên Lĩnh cuộc chiến chính là phục kích, lần này Hung Nô tới hơn mười vạn đại quân, này trận chiến đánh nhau nhất định thống khoái!" Cam Ninh đầu tiên mở miệng.

"Có tướng quân lúc này, hần còn dám tới phạm ta biên cảnh, thật sự là không biết sống chết!"

Nhìn xem Lưu Nghị dưới tướng tướng lãnh từng cái một tại nơi này hưng phấn không thôi, Công Tôn Toàn thủ hạ hàng tướng Nghiêm Cương, đơn qua đám người cũng là trong nội tâm bội phục, dưới tay tướng mạnh không có binh hèn, Lưu Nghị bản thân chính là hào khí tung hoành, từ không sợ hãi, dưới tướng tự nhiên cũng là như thế, hần không dùng hơn mười vạn Hung Nô đại quân để ý!

"Nghiêm Cương!" Lưu Nghị lần này điểm tướng cái thứ nhất hô phải đúng là nguyên lai Công Tôn Toàn thủ hạ hàng tướng, ngược lại là sâu sắc vượt quá Cam Ninh Từ Hoàng đám người dự liệu.

"Có mặt tướng!" Nghiêm Cương phản nhưng ra khỏi hàng, cao giọng đáp.

"Tán quan phía trên, quân tình như lửa, làm phiền tướng quân dẫn Bạch Mã Doanh lại thêm năm ngàn bộ tốt lập tức xuất phát, đêm tối gấp rút tiếp viện, tướng quân có dám đây?" Lưu Nghị cố ý hỏi.

"Chúa công tại sao này hỏi? Cương há lại lâm trận lùi bước người, sẵn sàng góp sức chúa công về sau chưa thấy nhỏ công, nay mơ hồ chúa công tín nhiệm có thêm, há có thể không đi, mỗ đi liền lập tức chinh quân!" Nghiêm Cương thiện lĩnh kỵ quân, cũng là tính như liệt hỏa, sao có thể qua Lưu Nghị như thế muốn hỏi?

"Chậm! Đại ca, quân địch thế lớn, sợ Nghiêm Tướng quân nan đỡ chống đỡ, còn là mặt tướng đi đến, phải làm chúa công ỏn thủ tán quan, đại phá quân địch!" Nói chuyện chính là Cam Ninh, như thế cơ hội tốt quân địch thế lớn, hần đối với Lưu Nghị phái Nghiêm Cương như vậy một cái tân hàng chi tướng đi đến rất là bất mãn.

"Ai nói Nghiêm mỗ khó có thể chống đỡ? Năm đó mỗ tại Công Tôn tướng quân dưới trướng nhiều lần phá Hung Nô thời điểm không biết Nhị Tướng quân ở nơi nào?" Nghiêm Cương lập tức mở miệng tương đối, mặc dù biết Cam Ninh chính là Lưu Nghị huynh đệ, lại cùng chúng tướng đối với thiện, có thể chiến trận lúc trước hấn há lại sẽ lùi bước?

"Người. . Chẳng lẽ lại Nghiêm Tướng quân còn muốn cùng Cam mỗ luyện một chút?" Quan bay ra ngôn khiêu khích nói, hấn lâu theo Lưu Nghị, đối với Nghiêm Cương đơn qua những cái này mới được chỉ tướng cũng chưa quen thuộc, tán quan chính là quân sự trọng trấn, hấn cũng sợ có cái sơ xuất, ai ngờ Nghiêm Cương một bước không cho, lập tức phát cáu khí!

"Hừ! Mỗ biết Nhị Tướng quân lực thắng Hoa Hùng, vũ dũng vô song, có thể người ta tương đồng chúa công dưới trướng Đại Tướng, xuất lực tất nhiên là chẳng phân biệt được trước sau, há có thể vì thế mắng phụ cừ chi?" Nghiêm Cương mở miệng đạo

"Nhị đệ thời nhiều lời nữa, Nghiêm Tướng quân nói có lý, Công Tôn tướng quân mặc dù sau có khuyết điểm nhỏ nhất, có thể đã bị vị trí quốc gia phương pháp; năm đó hấn uy chấn biên cương chính là đương ta Đại Hấn quốc uy cừ chi, Nghị tâm sâu kính chi, Nghiêm Tướng quân đều lâu theo Công Tôn tướng quân đều là trung dũng người, có thể được kia hợp nhau chính là Lưu mỗ chi phúc! Ta trong quân cùng Hung Nô đối chiến qua chỉ có Nghiêm Tướng quân, cớ hấn là thí sinh tốt nhất, đối với Nghiêm Tướng quân nhân phẩm Lưu mỗ tin được!" Thấy Cam Ninh còn muốn mở miệng, Lưu Nghị vội vàng ngăn lại, hấn cũng không hy vọng chính mình dưới trướng chúng tướng bên trong sẽ có phe phái chi phân, Hung Bá nghĩ đến là nghe nói Nghiêm Cương cùng Công Tôn Việt quan hệ cá nhân vô cùng tốt, mới có chút băn khoăn, có thể tại hấn nhìn tới lấy Nghiêm Cương làm người đoạn sẽ không nhân tư phê công.

"Cương tạ ơn chúa công hậu ý, lần đi tán quan phải làm chúa công ổn thủ thành trì, trừ phi cương đầu thân chỗ khác biệt, bằng không tuyệt sẽ không thả Hung Nô người nào tiến nhập quan nội." Nghiêm Cương nghe vậy mặt lộ vẻ về kích động, đi đến Lưu Nghị án trước quý xuống, run giọng nói.

"Tướng quân chi năng Nghị tự trong lòng biết, bất quá Nghị cũng không nên tướng quân tử chiến, mà là muốn đem quân tìm đánh bại chi, lần này là quân tình khẩn cấp, có thể nhanh chóng khởi hành, ngày mai ta liền quá lên đại quân sau đó mà đến!" Lưu Nghị thấy Nghiêm Cương như thế, vội vàng tiến lên đối với đỡ, hòa nhã nói.

"Chúa công tâm ý, cương dĩ nhiên, này liền lập tức đi đến tán quan, ngồi đợi chúa công đại quân đến đây!" Nghiêm Cương đứng lên về sau rồi hướng Lưu Nghị sâu thi lễ liền quay người mà đi, chúa công tín nhiệm đề cho trong lòng của hấn cảm khái, trận chiến này chính mình tất đương toàn lực ứng phó, không cho Hung Nô đại quân có nửa điểm cơ hội.

"Đại ca, Nghiêm Tướng quân lâu cùng Dị tộc giao chiến, lần này tiến đến chính là phù hợp, bất quá Hung Nô Dị tộc hơn mười vạn đại quân tiếp cận, vẫn nguyện trợ Nghiêm Tướng quân giúp một tay, trận chiến này tiêu đệ hiệp trợ, hi có thể cùng Nghiêm Tướng quân cùng nhau phá địch." Tương đối cùng Cam Ninh mà nói, Triệu Văn đi theo Lưu Nghị thời gian càng dài, đại ca đối với hấn có thể nói ừ sâu nghĩa trọng, tuy biết nhị ca làm người như thế cũng không ác ý có thể trong lòng của hấn cũng mơ hồ lo lắng đối phương người đồng thể mạnh, trong lời nói đối với Nghiêm Cương rất là khách khí, bình thường trong khi huấn luyện Bạch Mã Doanh liền biểu hiện ra rất nhiều ưu điểm, lúc này hấn càng nghĩ nhìn nhìn bọn họ tại trong thực chiến biểu hiện.

"Chúa công, mặt tướng nguyện cùng Triệu Tướng Quân cùng đi." Đối với Triệu Văn vô dũng, Nghiêm Cương đoạn này thời gian cũng có rất sâu nhận thức, cộng thêm hấn làm người khiêm cung trầm ổn, lời còn nói khách khí, lúc này liền xúc động đáp ứng, vẫn hữu ý vô ý nhìn Cam Ninh nhất nhãn, Hung Bá lại héch miệng mỉm cười, đối với Vu Đại Ca ánh mắt hấn vẫn tin tưởng, vừa rồi mở miệng càng nhiều là muốn vớt cái đầu công lao, này Nghiêm Cương dám nói thẳng cùng hấn tranh công, phần này đảm lượng ngược lại là trong nội tâm âm thầm khen ngợi.

"Hảo, Tam đệ mà lại dẫn 2000 thiết kỵ cùng Nghiêm Tướng quân cùng đi, trận chiến này lúc này lấy Nghiêm Tướng quân làm chủ." Một chi cường hấn kỵ quân nhất định phải có một cái sắc bén mũi tên, Triệu Văn chân đến khi đảm nhiệm.

"Ân, ân." Nhị tướng tiếp khiến về sau liền lập tức hạ xuống an bài đội ngũ đêm tối xuất phát.

"Chúa công, tán quan hiểm trở vô cùng, đối phương tuy là thể lớn có thể trong khoảng thời gian ngắn cũng là khó khắc, tán quan bên cạnh chi y huyện cùng thái anh cũng là yếu địa, như địch tách ra, tất hội lấy này hai địa phương. Công Tôn Việt quen thuộc U Châu địa hình, chúa công không thể không đề phòng, còn cần phái quân trấn thủ!" Trương Hồ mở miệng nói, vừa rồi trên đường đi hấn cũng đang lo lắng trận chiến này, lúc này đã có sơ bộ kế hoạch.

"Đan Tướng quân."

"Có mặt tướng." Đơn qua được nghe chúa công điểm danh đứng dậy khắc phần nhưng ra khỏi hàng.

"Ta với người tám ngàn sĩ tốt, lập tức chạy tới mơ hồ huyện trấn thủ, đến cận kề hơn tìm hiểu tình hình quân địch báo, như quân địch đến, chỉ cần thủ vững, không muốn xuất chiến!"

"Ân." Đơn qua lĩnh mệnh mà đi.

"Công Minh."

"Có mặt tướng."

"Người cũng tám ngàn sĩ tốt, ổn thủ thái anh!"

"Ân!"

"Còn lại chư tướng nhanh đi chinh đồn phần quan trọng đội ngũ, ngày mai theo ta xuất chinh, Hung Bá, người điều tra một vạn sĩ tốt trao từ Quý Minh đóng quân Bắc Bình, vì đại quân ứng."

"Ân." Chúng tướng đều là lĩnh mệnh mà đi, hiện giờ tình hình chiến tranh như lửa, tự càng tốt sống chuẩn bị.

"Quý Minh người quan sự và chính trị đôi tốt, ngồi Trấn Bắc bình ta có thể an tâm, nhưng Chí Tài chi bệnh người vẫn cần cẩn thận đối đãi, ta bả Lư Lược tạm thời lưu ở bên cạnh người, chỉ cần có thể chữa cho tốt Chí Tài, tất cả cần thiết chi vật từ người toàn quyền điều phối, ta xuất chinh tuyệt không cho hán xử lý công việc, chỉ cần nằm trên giường tĩnh dưỡng!" Lúc này Lư Nghị tối không yên lòng còn là Hi Chí Tài, mà sẽ phải đối mặt hơn mười vạn Hung Nô đại quân hán lại đàm tiếu đối với chi, chiến tranh không phải là đơn giản con số chồng lên, Lư Nghị tin tưởng thủ hạ chiến lược.

"Từ Tài, Chí Tài bệnh nặng, lần này người tất muốn cùng ta cùng nhau lĩnh quân, Hung Nô lần này khí thế hung hung, Từ Tài còn có diệu kế phá chi?" Lư Nghị hỏi.

"Từ Tài chi tâm cùng chúa công không khác nhiều, Hung Nô đại quân hiện giờ không đến, ngày sau cũng sẽ tất, lần này đánh một trận liền muốn đem đánh phục, sẽ đi ngày đó chúa công đối với ô Hoàn kế sách, thì không riêng không có gì ngoài hậu họa, về sau chúa công chinh phạt Liêu Đông cũng có thể được kia trợ lực! Quân địch nhân số tuy nhiều, có thể cũng chưa chắc có thể địch chúa công tinh nhuệ, hay là trước xem thế địch sẽ đi thương nghị vì lên! Bất quá chúa công hiện tại có thể viết một lá thư cùng Hồ Diên to lớn, chỉ cần tường cáo việc này là được!" Trương Hồ tựa như tính trước kỹ càng.

"Hảo, liền theo Từ Tài nói như vậy, lần này nhất định phải để cho Hung Nô biết ta đại hán quân uy, Bạch Mã Tướng Quân mặc dù đi, có thể Bắc Cương còn có ta Lư Lăng Sinh ở chỗ này !" Trương Hồ biểu hiện luôn luôn như thế, Lư Nghị căn bản chẳng muốn muốn hỏi, dù sao đến lúc đó hán chắc chắn kế sách.

Ngày kế tiếp Lư Nghị điểm lên đại quân, cộng lại trung bình tấn quân hơn bốn vạn người, thẳng đến tán quan mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Huyết nhuộm chinh bào

Thời gian cập nhật: 20 1 10 1

Nghiêm Cương phải Lư Nghị chi mệnh, hoá tốc tiếp viện tán quan, lần này chính là hán sẵn sàng góp sức Lư Nghị đến nay lần đầu lĩnh quân trận chiến mở màn, đương nhiên một lòng nghĩ có chỗ biểu hiện; tuy Lư Nghị đội bọn họ những cái này bắt đầu Công Tôn Toàn thủ hạ là đối xử như nhau, thậm chí càng thấy thân dày, có thể ngày bình thường chúng tướng ở chung giữa Cam Ninh đối với bọn họ vẫn có chút không tin lắm đảm nhiệm, Nghiêm Cương biết lần này là một cơ hội, hán muốn cho chúng tướng biết được có thể được chủ công tín nhiệm dựa vào là thực lực chân chính, trước mắt Hung Nô đại quân chính là tốt nhất xây dựng công lao đối tượng.

Lần này tiếp viện trừ Bạch Mã Doanh 2000 kỵ binh ra, còn có Triệu Vân thân lĩnh 2000 Thiết Kỵ doanh áo giáp màu đen tinh cuội tương trợ, vì tăng nhanh hán tiếp viện tốc độ, Lư Nghị đặc biệt mệnh Điền Dự đem la ngựa đội cũng tạm điều cho hán sử dụng, tính có xe ngựa trăm chiếc, Nghiêm Cương liền đem năm ngàn tinh nhuệ bộ tốt dùng xe ngựa kéo thừa lúc, chính mình thì cùng Triệu Vân dẫn kỵ binh hướng tán quan phương hướng chạy như bay.

Nói lên Triệu Vân, Nghiêm Cương đối với vị này tướng mạo tuấn lãng hồ tướng rất là thương thức, hán sẵn sàng góp sức Lư Nghị về sau Bạch Mã Doanh liền bị biên tại Triệu Vân thủ hạ, đến trong doanh Nghiêm Cương bắt đầu cũng không phải rất để mắt tuấn tú thiếu niên, chung quy liên quân thời điểm Từ Long cũng không có quá mức biểu hiện ra hán võ dũng, bởi vậy vẫn đặc biệt hảo hảo hoan nghênh Triệu Vân một chút, rất đơn giản, người nếu như có thể đương Bạch Mã Doanh thống lĩnh, liền muốn solo hai mươi vị trong doanh tinh nhuệ, thắng sĩ tốt tự nhiên chịu phục, nếu là bại bao nhiêu muốn chịu chút đau khổ, há biết Triệu Vân thắng được nhẹ nhõm vô cùng, mà lại không riêng gì thương pháp như thần, liền ngay cả cỡi ngựa kỹ thuật cùng Xạ Thuật hai hạng trong doanh đều là không người có thể địch! Tại Nghiêm Cương xem ra, người này trời sinh chính là thống lĩnh kỵ quân có khiếu; chất vãi, hán vốn là người hào sảng, Triệu Vân sáng bốn sự về sau hán lại càng là nói thẳng mà chống đỡ, đối với cái này Triệu Vân cũng là mười phần thương thức, hai người bắt chuyện phía dưới đúng là mười phần ăn ý.

"Tam Tướng quân, liền mơ hồ chúa công tín nhiệm, lần này tiến đến người ta nhất định phải xây dựng công lao, rồi mới không phụ chúa công nhờ vả." Đối với Mã Lực nắm giữ, Nghiêm Cương hiển nhiên có cực cao chừng mực, chạy vội một hồi về sau sẽ dừng lại tĩnh dưỡng ngựa, như thế mấy cái nhiều lần một đêm thời gian đã là đến ly tán quan bốn mươi dặm chỗ, hán cũng hạ lệnh làm cuối cùng tu chỉnh, liền muốn nhất cổ tác khí tốc hành Quan Thượng.

"Tướng quân chi tâm vẫn chẳng phải biết! Chi là đại ca giao cho ôn thủ vị, đến lúc đó vẫn cần tùy thời mà động, quân địch thế lớn, không thể liều lĩnh!" Tuy là tương giao ngày thân, có thể hai người lại là quan hệ hòa hợp, phải Lư Nghị nhắc nhở, Triệu Vân cũng rất chú ý học tập Nghiêm Cương trên người sở trường, không nói dừng, chính là Nghiêm Cương đối với Mã Lực phân phối liền để cho Triệu Vân trong nội tâm khẽ động! Ngàn vạn không nên

xem thường những chi tiết này, kia đều là thiên chuy bách luyện xuất ra kinh nghiệm, không lịch sự thực chiến nhưng khi nhìn không được.

"Ha ha ha, Tam Tướng quân là sợ ta xây dựng công lao sót ruột a, ngươi có thể yên tâm, chúa công có ngón để ta thiết kế phá địch, thủ thành chi đạo nặng nhất khi thế, đợi đến tán quan phía trên ta tự có tính toán!" Triệu Vân tổ tính trầm ổn, đối với hấn nhắc nhở Nghiêm Cương cũng không ghét, đối Cam Ninh liền bằng không thì.

"Hào, nghe qua con ngựa trắng nghĩa tử danh tiếng, nay thấy tướng quân thông lĩnh kỵ quân thật là danh nghĩa vô hư, vân cũng hào mở mang kiến thức một chút thiên hạ này tinh nhuệ chiến lược!" Triệu Vân cười nói.

"Nói đạo thông lĩnh kỵ quân, Công Tôn tướng quân chính là trong đó nhân tài kiệt xuất, Nghiêm mỗ những cái này bốn sự cũng nhiều là hấn lời nói và việc làm đều mẫu mực, nhưng chỉ có tướng quân đối với chúa công thông lĩnh kỵ quân chỉ năng cũng là rất là tán thưởng, bình thường luôn là sáu hận mình không thể thấy liên quân thời điểm chúa công vì cứu Tôn Kiên, ti lệ Thiết Kỵ doanh cùng Tây Lương thiết kỵ giữa trận đại chiến kia, sau đó nghe người ta nói đến đều là ngón chúa công chỉ huy dễ sai khiến, Thiết Kỵ doanh lại càng là dùng mảnh gan dạ vô song! Cương dù chưa thân thấy kia chiến, có thể Tam Tướng quân dưới trướng trọng kỵ huấn luyện ngược lại là thường xuyên nhìn thấy, tuyệt không tại ta Bạch Mã Doanh, đến phiên đấu tranh anh dũng e rằng thiên hạ kỵ quân vô xuất kỳ hữu người! Cộng thêm chúa công có quý thần chi dũng, chân khiến quân địch khiếp sợ.

"Ha ha ha ha, đại ca xưa nay hào khí vô song, vân chút bốn sự ấy còn là còn nhiều phải hấn chỉ điểm, Nghiêm Tướng quân nói không sai chút nào. Ngươi ta hiện tại tương đồng đại ca hiệu lực, tướng quân ngươi cũng không nên giấu giếm ah." Triệu Vân cười vang nói, hấn nghe ra Nghiêm Cương đối với Lưu Nghi bội phục.

"Tam Tướng quân để mắt Nghiêm mỗ, này ít đồ thì sẽ dốc túi tương thụ, hiện tại ngựa đã hô hấp đều đặn, Tam Tướng quân cùng ta nhất cổ tác khí tới trước tán quan, làm tiếp so đo." Nghiêm Cương tỉ mỉ quan sát một chút chiến mã, cũng sử dụng tay dãn tại ngựa trên bụng tìm kiếm sau một lát rồi mới mở miệng đạo

"Đi, liền sớm một khắc đến cũng có thể an tâm." Triệu Vân tất nhiên là vui vẻ đối với từ.

Hai người lại lần nữa lên ngựa chạy vội, lúc này tán quan đã gần ngay trước mắt, mà Nghiêm Cương lại thoáng ức chế cười đi tốc độ, Triệu Vân biết đây là cam đoan kỵ quân chiến lược, đến là được đầu nhập chiến đấu! Tán quan địa thế hiểm yếu, dễ thủ khó công, chính là biên cương trọng địa, nơi này thủ tướng chính là ngày đó Lưu Nghi tại Tây Viên thi thủ hạ Lý Thiết Ngưu, người này mặc dù không có danh tiếng gì có thể rất có dũng khí, đi theo Lưu Nghi về sau cũng là xây dựng công lao không ít, vì vậy Lưu Nghi mới đưa nơi đây trao hấn phòng thủ, cũng đặc biệt cùng hấn một Thiên Huyền võ doanh tướng sĩ, tại Lưu Nghi quân tinh nhuệ nhất lão Tứ trong doanh, Huyền Vũ doanh hướng lấy thiện thủ nổi tiếng.

Được nghe viện quân đi đến, Lý Thiết Ngưu tự mình hạ quan đón chào, xem ra Hung Nô công kích tán quan độ mạnh yếu không nhỏ, Thiết Ngưu trên mặt tràn đầy bụi đường trường, hắc bạch pha tạp hấn ngược lại cũng không thêm để ý!

"Tam Tướng quân cùng Nghiêm Tướng quân tới vừa vặn, những cái này Di tộc cũng chính là ý vào người đồng thể mạnh, kia công thành phương pháp không biết là cùng ai học, không có chút nào kết cấu, trận hình cũng cực kỳ mất trật tự, ta xem nhị vị sở mang kỵ quân có chút tinh nhuệ, nếu có thể đưa ra bất ý xung phong liều chết một hồi, tất còn có sở thu hoạch! Lão tử nếu không là trong tay không có kỵ quân, tướng quân lại nghiêm lệnh không cho phép ra chiến, sớm ra ngoài đánh bọn họ!" Lý Thiết Ngưu tính tình hào sảng, không chút nào cùng nghiêm Triệu Nhị người khách khí.

"Lý giáo úy thủ thành vất vả, nếu như thế có thể dẫn ta hai người đến Quan Thượng vừa nhìn, đứng như như lời ngươi nói ta cùng với Tam Tướng quân định sẽ không bỏ qua cơ hội này!" Nghiêm Cương cười nói.

"Đi đi đi, các ngươi nhìn liền biết Lý mỗ ngôn hạ vô hư, bất quá các ngươi nhân thủ dường như là đơn bạc một ít!" Lý Thiết Ngưu nghe vậy lập tức mang hai người lên thành lầu đang xem cuộc chiến, trong miệng vẫn không ngớt!

Leo lên thành lầu hai người liền thấy Quan Hạ đen ngòm một mảnh Hung Nô sĩ tốt, đang liên tục hướng Quan Hạ vọt tới, ý đồ leo lên đầu tường, trận hình quả như Lý Thiết Ngưu nói đồng dạng, lộn xộn, công thành sĩ tốt chỉ là một mặt vọt mạnh, có thể là toán định quân Hán ít người không dám ra thành, bởi vậy không hề cố kỵ!

Mà trên công thành quân sĩ tại Lý Thiết Ngưu tổ chức, phòng ngự có cực cao tầng thứ kết cấu, lẫn cây lòi thạch những vật này có chuyên môn sĩ tốt vận chuyển, Xạ Thủ cũng chia làm mấy đội thay nhau nghỉ ngơi, vừa rồi lên thành lầu thời điểm giấu Binh trong động cũng có không ít sĩ tốt đang tại ngủ say, này Lý Thiết Ngưu nhìn qua hào phóng, có thể cùng này thủ thành chi đạo lại là cực kỳ cẩn thận, xem ra chúa công dưới trướng thật là không có yếu kém.

"Lý giáo úy nói không kém, những cái này Di tộc thật đúng là không một chút tâm phòng bị, nếu như không đi xung phong liều chết một hồi chính là vượt thời cơ thời cơ chiến đấu, Tam Tướng quân ý như thế nào?" Nhìn dưới thành Hung Nô sĩ tốt trận thế, Nghiêm Cương cảm thấy... có tương lai, liền đối với Triệu Vân hỏi, tuy Lưu Nghi nói rõ trận chiến này lấy hấn làm chủ, có thể Triệu Vân tại trong quân địa vị hấn là biết rõ, càng thêm bản thân đối với hấn cũng rất là kính trọng.

"Tướng quân cùng Lý giáo úy kinh nghiệm chiến trận, ánh mắt tất nhiên là cực chuẩn, lúc này thốt nhiên tập kích nhất định có thể đánh hấn một trở tay không kịp, bất quá tướng quân thân phụ chúa công sự phó thác, quân địch chung quy người đồng thể mạnh, này đấu tranh anh dũng sự tình hay để cho vân đi đến, tất không yếu chúa công tên tuổi!" Triệu Vân trong nội tâm phán đoán cùng hai người nhất trí, lúc này cũng là kích động, lập tức mở miệng thỉnh chiến.

"Ha ha, Tam Tướng quân đừng vội ủng hộ, xem Lý giáo úy thủ thành phương pháp liền biết hấn là bên trong hành gia, có hấn, Nghiêm mỗ đặt cái gì tâm? Kỵ binh tập kích đương có cường tướng làm đầu, đấu tranh anh dũng sự tình đối với Nghiêm mỗ Như Gia thường com rau dưa, đương cùng Tam Tướng quân cùng đi!" Như cơ hội này, Nghiêm Cương có thể nào bỏ qua, đối với Lý Thiết Ngưu khích lệ nói như vậy cũng thật là nói ra tự đáy lòng.

"Hào hán tử, trách không được chúa công phái Nghiêm Tướng quân tới tiếp viện tán quan, Thiết Ngưu bội phục, đội tí nữa mỗ tự mình tại trên cổng thành vì nhị vị kích trống trợ uy!" Lý Thiết Ngưu cũng là mở miệng khen, bọn họ ánh mắt thực sự có thể nhìn ra Hung Nô quân trận thế mất trật tự, có thể dù vậy dưới thành cũng có mấy vạn quân địch, mà thôi phương kỵ quân bất quá bốn ngàn số lượng, ra khỏi thành chém giết còn là cần đảm lược, hiện giờ thấy này Nghiêm Cương không sợ chút nào mà lại mặt mang trước khi đại chiến về hưng phấn, cổ mới mở miệng.

"Ha ha ha, người trong nhà không nên khách khí, đội ta cùng Tam Tướng quân hạ xuống chém tướng đoạt cờ về sau lại lần Quan Thượng cùng Lý giáo úy chèn chén!" Nghiêm Cương dài trong tiếng cười đã hạ thành lâu.

Quan ngoại Hung Nô sĩ tốt liên tục công kích tán quan đã có ba ngày lâu, thế nhưng là này cửa ải hiểm yếu lại là như trước khó có thể vượt qua, mặc cho bọn họ như Hà Anh dũng luôn là sừng sững không ngã, bất quá Thiên Vu có ngón, cửa này về sau chính là đại hán Như Họa Giang Sơn, đến lúc đó vàng bạc thuế ruộng, ta cần ta cứ lấy! Sĩ tốt nhóm cũng là cần rằng kiên trì đối với tán quan trừng kích, thật mong chờ phá quan một khắc này.

Há biết hôm nay cùng ngày xưa bất đồng, quân Hán tử trước đến nay đều là ôn thủ thành trì, hôm nay lại là chủ động xuất kích, trên cổng thành kim cổ tề minh thời điểm, đóng cửa dần dần mở rộng ra, trong đó một đội Hung Nô sĩ tốt rất tinh tường kỵ binh liền giết ra, cầm đầu nhị tướng đều thương đều phát triển, sau lưng kỵ sĩ mỗi người anh dũng! Bất ngờ không đề phòng Quan Hạ Hung Nô sĩ tốt bị giết phải tứ tán chạy trốn!

Lý Thiết Ngưu cùng trên cổng thành thấy là mặt mày hớn hở, một cái lực hét to trợ uy, trọng giáp thiết kỵ lực xung kích hấn tất nhiên là rõ ràng, mà này con ngựa trắng nghĩa tử cũng là danh bất hư truyền, nhìn lấy bọn họ từng cái một thuần thực phải cắt lấy Hung Nô sĩ tốt đầu lâu lại hệ tại ngựa trên cổ, loại kia thư giãn thích ý thấy Lý Thiết Ngưu đều có điểm tâm hân! Đương nhiên hấp dẫn nhất ánh mắt của hấn còn là Tam Tướng quân, lúc này mới lao ra bao nhiêu thời gian, chết ở dưới tay hấn Hung Nô binh tướng đã là nhiều vô số kể, kia trường thương tại Triệu Vân trong tay tựa như có tánh mạng của mình,, bôi, khiêu, phiệt không có chỗ nào mà không phải là hay đến chút nào đỉnh, mũi thương, thân thương, tính cả đuôi thương đều có thể đá thương người! Dị tộc thấy kia dũng, liền có hơn mười bư hấn chỉ tướng đến đây vây công, Triệu Vân không sợ chút nào, trường thương như vũ lệ hoa phía dưới bất quá một lát kia hơn mười võ dũng chỉ sĩ liền nhất nhất chém đầu. Nhìn tại Lý Thiết Ngưu trong mắt, Tam Tướng quân hướng trận chỉ dừng dường như không tại chúa công phía dưới!

Hung Nô sĩ tốt bị này một hồi đột kích giết đến là đại bại thiệt thòi thua, bọn họ tuy là người đồng thể mạnh nhưng trước mắt kỵ binh lại là khiến bọn họ gan nứt ra con ngựa trắng nghĩa tử cùng Lưu Nghị dương oai liên quân trọng giáp thiết kỵ, cộng thêm cầm đầu hai tướng, nhất là kia áo bào trắng chiến tướng dũng không thể đương, lúc này huyết nhuộm chinh bào ánh mặt trời chiếu phía dưới thẳng cùng Sát Thần, máu tươi hình thành một mảnh dây nhỏ tựa Bạch Long sáng ngời thương thượng nhỏ xuống, không khỏi đều là tim và mặt đều hân không còn chiến ý, nhao nhao lui bước, nghiêm Triệu đại sát một hồi về sau cũng không tiến hành đuổi theo, mà là thu quân lần quan, lần này một kích đã áp chế động quân địch nhuệ khí, đối với ôn thủ thành trì tăng thêm tính toán trước, mà Thường Sơn Triệu Tử Long biểu hiện có thể nói hoàn mỹ, trên thành hạ sĩ tốt tất cả đều là mắt thấy hấn anh dũng vô địch, đều là khâm phục có thêm, những cái kia Bạch Mã Doanh sĩ tốt đến tận đây mới chân chính tán thành vị này Chiến Thần thống lĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 139: Tử chiến thái hung

Thời gian cập nhật: 20 1 10 13

Nghiêm Cương Triệu Vân suất quân gấp rút tiếp viện tán quan, hai người dòm thì xuất kích, đại phá Hung Nô một hồi, chém đầu quá ngàn, quân coi giữ sĩ khí phóng đại, trận chiến này Triệu Vân vũ dũng biểu hiện cũng thật sâu khắc ở từng cái sĩ tốt nội tâm, đêm đó hai người cùng Lý Thiết Ngưu tại Quan Thượng thoải mái chèn chén, cũng khiến khoái mã hướng Lưu Nghị báo tiếp.

Lần này xuất binh, Trương Hổ nghĩ đến tán quan chính là nơi hiểm yếu, Hung Nô công chi không dưới rất có thể hội đường vòng bôn tập, phải hấn nhắc nhở về sau Lưu Nghị cũng lập tức phái ra đơn qua cùng Tử Hoảng nhị tướng phân thủ y huyện cùng thái hung hai huyện, nhị tướng tuân lệnh về sau tự nhiên không dám lãnh đạm, ngày đêm đi gấp chạy tới hai địa phương, y huyện cách Bắc Bình khá gần, đơn đã tới còn có thời gian bố phòng, có thể Tử Hoảng cũng tại thái hung tạo ngộ một hồi huyết chiến, nhiều năm về sau Tử Hoảng còn có đề cập còn đây là hấn binh sinh gian hiểm nhất đánh một trận.

Công Minh lần này sở lĩnh tám ngàn sĩ tốt bên trong trừ ba ngàn Bắc Bình hàng tốt, còn lại chính là hấn một mực thống lĩnh Thanh Long doanh, vốn Lưu Nghị chinh quân về sau lão Tử doanh đều là thống về Tử Hoảng chỉ huy, hấn biết rõ trận chiến này không phải chuyện đùa, bởi vậy vẫn là đem này chi lão binh sĩ mang theo trên người.

Đại quân đã tìm đến cách thái hung mười dặm chỗ, liền thấy phía trước một đại đội tướng sĩ tốt pha lấy chạy nạn dân chúng chạy như bay đến, Tử Hoảng trong nội tâm chấn động, lập tức kêu kia đội sĩ tốt thống lĩnh đến đây hỏi, đối với dân chúng hấn không có tiến hành gây khó dễ, mà là chọn lựa một ít tướng hồi thái Hung Chiến hướng.

"Người chính là người phương nào, quân địch đại quân tiếp cận, người dám bỏ thành mà chạy? Chẳng phải biết lâm trận bỏ chạy chính là là tử tội?" Thấy thân binh đem kia quân hầu mang đến trước mặt, Từ Hoảng trầm giọng quát.

"Không biết vị tướng quân này xưng hô như thế nào?" Người tới không chút nào bởi vì Từ Hoảng nộ khí mà bối rối.

"Mỗ chính là Lưư Tướng Quân dưới trướng trung dũng giáo úy Từ Hoảng Từ Công Minh!"

"Nguyên lai là Từ giáo úy, còn thỉnh giáo úy nhanh chóng phát binh đi đến thái hưng, chậm sợ Cam thống lĩnh khó có thể bảo toàn, đám này Người Hung Nô quả thật chính là súc sinh. . . ." Nguyên lai người này họ Lâm danh vũ, chính là thái hưng quân coi giữ Cam bình trong doanh quân hầu, kia Hung Nô đại quân công tán quan không dưới, lại được Công Tôn Việt chỉ điểm, liền tách ra bốn tập thái hưng! Thái hưng mặc dù không thể cùng tán quan đánh đông, có thể đóng giữ sĩ tốt cũng có năm ngàn chỉ chúng, thêm với Cam bình có phần hội dụng binh, Hung Nô đại quân trong khoảng thời gian ngắn đứng là không thể ngang tay.

Không biết là ai hiến một mảnh độc kế, Hung Nô quân càng đem người Hán dân chúng xua đuổi phía trước, trực bức cửa thành, những cái này sĩ tốt chịu Lưư Nghị huấn luyện, luôn luôn đối với dân chúng vô cùng tốt, không đành lòng xuất dưới tay Cam bình liền hạ lệnh đem dân chúng thả vào trong thành! Ai ngờ những cái này trong dân chúng có không ít đều là Hung Nô sĩ tốt sơ xử lý, thành cổ cửa thất thủ liền triển khai chiến đấu trên đường phố, tuy quân địch nhiều người thể trọng, có thể quân Hán tại Cam bình dưới sự dẫn dắt liều chết tương bính, cục diện như trước giằng co không dưới, có thể Người Hung Nô tàn bạo chỉ tính phát tác, không hỏi đối diện là quân Hán sĩ tốt còn là phổ thông dân chúng hết thấy giết chết, thủ đoạn tàn nhẫn cực kỳ! Cam bình bất đắc dĩ, chỉ phải để cho Lâm Vũ dẫn một doanh sĩ tốt bảo hộ dân chúng trốn đi, chính mình thì muốn cùng thái hưng cùng tồn vong.

Lâm Vũ nơi này nói xong bên ngoài hỏi chạy nạn dân chúng tướng sĩ cũng truyền đến hồi âm, dân chúng nói như vậy cùng Lâm Vũ kẻ ra cũng không hai đến, càng đề cập không ít sĩ tốt đều là bởi vì bảo hộ dân chúng mà sợ ném chuột vỡ bình chết ở Người Hung Nô dưới đao, Từ Hoảng nghe thấy chỉ không khỏi trừng mắt đều nứt.

"Hào hán tử, không hổ là ta đại hán sĩ tốt, Từ mỗ vì vừa rồi ngôn ngữ hướng người bồi tội, nay Cam giáo úy còn đang huyết chiến, ta đương lập tức xua quân đi đến trợ chi, lâm quân hầu có thể nguyện cùng ta đồng hành?" Vừa rồi Từ Hoảng còn tưởng rằng người này lâm trận bỏ chạy, lần này biết được lập tức hướng kia biểu thị kính ý.

"Chúng ta vốn là đội đưa dân chúng đến chỗ an toàn, liền quay đầu lại cùng những cái kia súc sinh liều mạng sinh tử, nay gặp tướng quân, dám bắt phân theo!" Lâm Vũ nghe vậy xúc động đạo

"Truyền lệnh xuống, toàn quân lập tức khai mở hướng thái hưng, cũng phải người đem nơi đây tình hình chiến tranh tường báo chúa công, để cho chúa công xét mà định ra!" Từ Hoảng nói xong không trì hoãn nữa, dẫn quân liền chạy thái hưng.

Đến thái hưng dưới thành, cửa thành lúc này lại là mở rộng ra, mở hồ có thể nghe thấy thành bên trong tiếng kêu giết thanh âm, chỉ là đã mười phần thừa thớt, Từ Hoảng xung trận ngựa lên trước, dẫn dắt sĩ tốt liền từ cửa thành sát nhập, lúc này thành bên trong quân Hán liền chỉ có mấy trăm người tại một Hắc Giáp Quân quan dưới sự chỉ huy cùng quân địch lâm sinh tử chi đấu, bốn phía đều che kín địch ta hai bên tướng sĩ thi thố, vẫn xen lẫn này không ít dân nghèo dân chúng.

"Các huynh đệ thôi sợ, viện quân đến." Lâm Vũ vào thành về sau liền cuồng quát lên, những cái kia còn sót lại sĩ tốt bồn sự tự cho là hẳn phải chết, lúc này được nghe viện quân đến nơi, thoáng cái liền khuê lên sĩ khí. Trên mặt đất bốn phía đều là địch ta thi thố, chiến mã khó đi, Từ Hoảng chỉ phải xuống ngựa bộ chiến, vừa rồi Lâm Vũ nói đã kích thích hẳn vô biên hận ý, bởi vậy ra tay không lưu tình chút nào, đại phủ huy vũ phía dưới chân cụt tay đứt bay múa đầy trời, sau lưng tướng sĩ thấy chủ tướng như thế dũng mãnh, cũng là cái tranh tiên, Hung Nô sĩ tốt nhất thời bị quân Hán khí thế sở nhiếp, liền tiếp lui về phía sau, Từ Hoảng cũng phải lấy ổn thủ cửa thành, để cho tiếp sau sĩ tốt đều vào thành, hẳn biết Hung Nô đại quân phần lớn là kỵ quân, này chiến đấu trên đường phố cũng không thể phát huy sở trường, bởi vậy quyết ý nhất cổ tác khí đem đuổi ra thành đi, trọng đoạt thái hưng!

"Cam giáo úy!" Lúc này đột nghe thấy Lâm Vũ một tiếng bi thương, những cái kia còn sót lại sĩ tốt nhao nhao hướng Lâm Vũ vị trí dựa sát vào, Từ Hoảng trong lòng biết khác thường, khiến thủ hạ sĩ tốt tiếp tục công kích về sau liền cũng tiến đến.

Giữa kia Hắc Giáp Quân trường học lúc này đang nằm tại Lâm Vũ trong lòng, trong miệng máu tươi chảy dài, toàn thân cũng là vết máu pha tạp, hai mắt khép hờ, nhìn sắc mặt hẳn phần lớn là khó giữ được, nghĩ đến người này chính là Lâm Vũ trong miệng thái hưng thủ tướng Cam bình.

"Cam giáo úy, đây là phụng chúa công chi mệnh đến giúp Từ giáo úy!" Thấy Từ Hoảng đi đến phụ cận, Lâm Vũ để sát vào Cam bình bên tai lời nói.

"Từ, Từ giáo úy, báo cho chúa công, Cam mỗ may mắn không làm nhục mệnh, đằng sau liền giao cho người." Cam bình nghe thấy chúa công hai chữ lập tức mở hai mắt ra, dùng hết cuối cùng khí lực nói ra lời nói về sau liền nhắm mắt rồi biến mất! Khuôn mặt lại là cực kỳ bình tĩnh. Xung quanh sĩ tốt đều là cao giọng kêu gọi, xem ra ngày bình thường này Cam bình cũng là cực phải sĩ tốt chi tâm.

"Các huynh đệ, Cam giáo úy là mảnh hảo hán, không phụ ta đại hán Cường Quân danh xưng, hiện tại Người Hung Nô vẫn còn ở thành bên trong tàn sát bừa bãi, mọi người theo ta đem bọn họ đuổi ra thành đi, vì Cam giáo úy báo thù!" Từ Hoảng vung tay mà hô, dẫn đầu hướng trên đường cái Người Hung Nô lui lại phương hướng đánh tới. Chúng sĩ tốt thấy thế cả đám đều không chịu rút lại phía sau, theo sát Từ Hoảng, chính là vừa rồi thoát lực cũng là vùng vẫy đuổi kịp.

Những cái kia lui lại Hung Nô sĩ tốt tại kia thủ lĩnh hiệu lệnh phía dưới một lần nữa giết trở về, hai đạo dòng người liền tại thái hưng trong huyện thành hội tụ, đánh giáp lá cà cộng thêm đều là chiến đấu trên đường phố, lúc này không riêng khảo nghiệm là hai bên sĩ tốt chiến lực, quan trọng hơn là dũng khí cùng đảm lược!

Nói thể trạng, rõ ràng cho thấy Hung Nô sĩ tốt chiếm ưu, tại nhân số thượng bọn họ cũng là lấy nhiều đánh ít, thế nhưng là tại ngõ hẻm trong chiến đấu

nhân số thượng ưu thế lại là khó có thể phát huy được, Từ Hoảng thủ hạ sĩ tốt vốn là tinh nhuệ, vừa rồi lại mất thấy Vương giáo úy cùng thành tất cả đều là vong hành vi, sĩ khí thượng đã biểu đến đỉnh, trong nội tâm trừ giết địch bên ngoài không còn hấn nghị! Người Hung Nô tuy cường hãn thế nhưng không ngờ đến sẽ ở thành bên trong gặp như vậy một đám dân liều mạng, cho dù là những cái kia trọng thương tướng sĩ cũng sẽ quá kia có khả năng đi trở ngại đối phương hành động, vì chính mình cùng bảo thắng được tiện lợi, cho dù đao búa gia thân cũng như cũ không sợ! Trên đường cái tùy ý có thể thấy dây dưa một chỗ chết đi quân Hán cùng Hung Nô sĩ tốt.

Hai bên một chỗ cùng chung nấy vạn người tại đây mảnh trên đường dài vong tình chém giết, máu chảy thành sông đã biến thành sự thật, loạn trong chiến đấu thường thường người vừa kết quả địch nhân chính mình sẽ chết ở người đến sau binh khí, loại kia vô biên huyết tính càng kích thích hai bên sĩ tốt trong nội tâm che dấu thú tính, đánh tới cuối cùng trên thân thể hết thấy khí quan đều là được công kích đối phương vũ khí! Từ Hoảng liền tận mắt nhìn thấy nhất trọng tổn thương quân Hán sĩ tốt chính là dùng miệng cắn nát ngã sắp xuống ở bên cạnh hấn một người Hung Nô sĩ tốt yết hầu.

Trận này huyết chiến từ vừa mới bắt đầu liền vào nhập cao triều nhất, theo thời gian tiếp tục Hung Nô quân lại cũng khó có thể ngăn trở quân Hán loại này gần như điên cuồng thế công, không biết là ai dẫn đầu mà chạy, khiến cho toàn quân tháo chạy, quân Hán cũng thừa cơ đem thành bên trong tất cả Hung Nô sĩ tốt đều trực xuất thái hung thị trấn.

Từ Hoảng chưa bao giờ giống hôm nay như vậy mệt nhọc qua, hấn đại phu cũng không biết thu hoạch bao nhiêu Hung Nô sĩ tốt sinh mệnh, không riêng toàn thân huyết hồng một mảnh, liền ngay cả di động thì dưới chân sờ giẫm đều là hai bên tướng sĩ sền sệt huyết dịch, Hung Nô quân lui bước thời điểm Từ Hoảng gần như liền cánh tay đều nâng không nổi, bất quá quân địch lui lại hấn còn phải mạnh mẽ chống đỡ tinh thần một lần nữa bố trí đầu tường phòng ngự.

Lần này lĩnh quân Hung Nô tướng lĩnh vốn muốn thừa dịp loạn lại lần nữa công thành, hãy nhìn thấy những cái kia chạy ra ngoài thành Hung Nô sĩ tốt trên mặt đều có vẻ sợ hãi, tựa hồ trước mắt này thái hung thị trấn chính là tử địa đồng dạng, địa Phương Thành trên lầu lần nữa dựng thẳng lên quân Hán cờ xí, thắng lợi la lên thanh âm mơ hồ có thể nghe, chỉ phải tạm thời quân coi giữ, chính đồn đội ngũ về sau lại tư phá thành kế sách.

Hấn lại không biết những cái này sĩ tốt la lên thanh âm cũng là Từ Hoảng tại phô trương thanh thế, may mắn kẻ này thành công, thấy quân địch tạm thời thối lui hấn cũng là dài ra trong lồng ngực chi khí, chính mình dưới trướng sĩ tốt lúc này cũng đến tình trạng kiệt sức tình trạng, chọn lựa hơn tám trăm còn có tinh thần sĩ tốt giám thị địch nhân, Từ Hoảng vội vàng hạ lệnh toàn quân tu chỉnh cũng quét dọn chiến trường, hấn không biết quân địch lần sau tiến công sẽ ở khi nào triển khai, trước mắt sĩ tốt chiến lực là nhu cầu cấp bách khôi phục.

Thành quả chiến đấu kiểm kê làm hấn chấn động, hấn lần này đến đây mang tám ngàn đội ngũ, tính cả bắt đầu thái hung quân coi giữ từng có vạn số lượng, mà vừa rồi gần gần hai canh giờ chiến đấu kịch liệt về sau bây giờ còn có thể đứng sĩ tốt chỉ còn lại bốn ngàn người, trong đó còn nhiều nửa mạng thương, Hung Nô quân trả giá lớn cũng không nhỏ, quang tại thành bên trong liền lưu lại hơn một vạn cỗ thi thể, cũng chính là hai bên hai vạn tướng sĩ chém giết, hai canh giờ gục tiếp theo vạn sáu ngàn người, tình hình chiến đấu chi thảm thiết có thể nói chưa từng có! Về sau Sử Gia tu soạn điển tịch, tất cả đều là xưng là thái hung tử chiến, chính là trung dũng hầu Từ Hoảng binh sinh đắc ý chỉ tác.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Tội sống khó tha

Thời gian cập nhật: 20 1 10 13

Nghiêm Cương, Từ Hoảng, đơn qua ba đạo nhân mã xuất phát không lâu sau, Lưu Nghị cũng tự mình dẫn đại quân đi đến tán quan, lần xuất chinh này trong lòng của hấn đã có lập kế hoạch, muốn bắt chức tiên hiền tương lai tập kích Người Hung Nô ngựa một mẻ hốt gọn, không riêng như thế, còn muốn đem chi trực xuất, khiến cho cũng không dám có khẩu biên.

Đại quân tiến lên trên đường hấn luân phiên đón đến Nghiêm Cương cùng Từ Hoảng chiến báo, đối với Nghiêm Cương Triệu Vân dòm cơ xuất kích, tiểu thắng một hồi hấn cũng không ngoài ý, Nghiêm Cương người này dùng mãnh thiện chiến, tuyệt không như trên sách viết bừa bãi vô danh, cộng thêm Triệu Vân anh dũng, thiết cỡi ngựa trắng bách chiến tinh nhuệ, đương có này thắng! Có thể Từ Hoảng kia nhi thâm thiết tình hình chiến đấu lại vượt quá Lưu Nghị dự kiến, tuy đứng trên báo chỉ là đơn giản con số, bất quá Lưu Nghị trong mắt lại xuất hiện trận này huyết chiến hình ảnh, châm chúc về sau lập tức phái Bùi Nguyên Thiệu suất lĩnh Huyền Vũ doanh tiến đến tiếp viện, tạm thời có thủ, chờ thời mà động, đồng thời thân sách "Đại hán quân hồn" bốn chữ to để cho Dương Minh mang đến cung cấp tại Cam bình trước mộ, đại trận chiến này đắc thắng chính mình đích thân hướng tế điện!

Đến tán quan, nghiêm Triệu Lí Tam đem đều xuất quan đón chào, Lưu Nghị đối với ba người cũng dày thêm an ủi, mấy ngày nay Hung Nô quân đều không áp dụng công thành hành động, xem ra bọn họ cũng là tại chờ đợi mơ hồ huyện thanh âm hai địa phương chiến báo mặc tới! Lưu Nghị cùng Trương Hồ leo lên thành lầu tường xem tình hình quân địch, lần này quân địch thật là dốc toàn bộ lực lượng, đại quân liền doanh gần hai mươi dặm, này một phen ác chiến đem không thể tránh được.

Buổi chiều mọi người đang tại nghị và tác chiến kế sách, bỗng nhiên nghe thấy báo có Hung Nô sứ giả cầu kiến, Lưu Nghị trong lòng có điểm kỳ quái, đáng đánh hảo phái sứ giả tới làm gì? Vậy nhìn xem này Người Hung Nô khiến cho cái gì hoa dạng, lập tức sai người đem sứ giả thỉnh nhập!

"Tại hạ hô chúc tuyền Thiên Vu thủ hạ Vạn Kỳ Trường đàn tất ôn, gặp qua Lưu Tướng Quân!" Đây đàn tất ôn thân cao một trượng, tướng mạo hung ác, trong miệng nói là chào nhưng lại vẻ mặt vẻ ngạo mạn.

"Có chuyện nói, có rắm thả, lão tử một thời gian với người cây nầm!" Nhìn xem người tới bộ dáng Lưu Nghị chính là một hồi khó chịu, người mẹ hán phái sứ giả cũng phái người tướng mạo đi qua nha, vậy cái gì ôn rõ ràng chính là buồn nôn lão tử, hán lại nơi nào đến thật tốt sinh khí? Chỉ là Nghiêm Cương đều đem thấy chúa công như thế đối đãi đối phương sứ giả đều là trong nội tâm buồn cười, tại Lưu Nghị trước mặt ngạo mạn? Ta này chúa công có thể là một bộ ăn mềm không ăn cứng sinh khí, cái này gọi là tự tìm phiền não!

"Tướng quân lời ấy là ý gì?" Đàn tất ôn nhất thời thật sự là nghe không hiểu.

"Khục, liền người điểm này Hán ngữ trình độ còn có thể đàm đương sứ giả, ta nhìn các người Thiên Vu cũng là vắng đầu! Từ Tài, người đến cho ta phiên dịch một chút đi." Lưu Nghị tức giận nói.

"A, vị này đàn sứ giả, tướng quân nhà ta ý tứ là người này tới vì chuyện gì? Mau nói xuất, tướng quân công việc bận rộn, một thời gian gì chiêu đãi người." Trương Hồ tuy là vẫn nhọc, có thể tính cách cũng không mềm, lời này nói ra cùng Lưu Nghị ngữ khí hoàn toàn giống nhau.

"Nhà của ta Thiên Vu có lời nhắn mang cùng tướng quân, lần này ta cử đại quân tới đây, thế không thể đỡ! Tướng quân nếu muốn tránh họa, nhanh chóng chuẩn bị lương thảo mười vạn thạch, để bỏ tất cả vạn thất dâng lên, thì đại quân ta sẽ không còn xâm phạm biên giới, bằng không chắc chắn đánh vỡ vùng sát công thành, đến lúc đó. . ."

"Thả người mẹ cái rắm, nhà của người cái gì kia Thiên Vu là phát số a, dám đến gõ ta Lưu Nghị trúc gạch, muốn đánh cứ đánh, ít cho lão tử tới đây bộ đồ! Người có thể cút." Lưu Nghị nghe được một nửa liền cảm thấy không đúng, đây ý là muốn để ta làm cái gì kia "Vua bù nhìn"? Đây không phải suy nhược lâu ngày chỉ Tống Triều mới có chuyện mà, tại ta Đại Hán Triều người cũng tới bộ này? Cửa đều không có. Lúc này Lưu Nghị trong nội tâm một mực ở quanh quần chu Đô Đốc kinh điển lời nói, "Chém khiến cho lấy thị uy"!

"Tướng quân không thể tự làm, lần này ta Thiên Vu tự mình dẫn mấy chục vạn đại quân tới đây, nếu đem quân chịu nhượng bộ nói không chừng Thiên Vu còn có thể trợ tướng quân dụng binh cùng Trung Nguyên." Đáng tiếc này đàn tất ôn không có nhãn lực, chính ở chỗ này lái nhai, này xuất binh trợ Lưu Nghị nói như vậy hiển nhiên chính là Công Tôn Việt hiển kế sách, bằng không Người Hung Nô kia hội nghĩ đến cái này?

"Mới vừa rồi còn lấp bắp, hiện tại ngược lại rất nói, để cho người đi người không đi, vậy chớ đi, người tới, bà này sứ giả cho ta đẩy xuống chém!" Lưu Nghị ra lệnh một tiếng, hai bên đao phủ thủ đi lên liền lấy người, này đàn tất ôn tuy nói cũng lỗ võ hữu lực, nhưng này bộ hành đoàn đã lại có thể nào là Lưu Nghị dưới trướng "Thiên tai" địch thủ? Một hồi liền bị trời cái rắn chắc!

"Hai nước giao chiến, không chém sứ!" Đàn tất ôn dưới tình thế cấp bách cao giọng hô, đồng thời trong nội tâm âm thầm hối hận chính mình vừa mới tiến vào thì quá mức ngạo mạn, vốn cho là mình đại quân bên ngoài này Lưu Nghị không dám làm gì hán, ai ngờ đối phương lại chút nào không chú ý, lập tức liền muốn giết hán!

"Chậm, tiểu tử người hiện tại ngược lại rất nói phải, vừa rồi lão tử lời người như thế nào nghe hiểu được? Hảo, không chém liền không chém, nghe thấy nghe các người Người Hung Nô nghĩ đến tự phụ dũng lực, người thân là Vạn Kỳ Trường nghĩ trong tộc hảo hán, kia liền cùng thủ hạ ta vị này Triệu thống lĩnh độ sức một phen, sinh tử bất luận, nếu người thắng, ta Lưu Nghị tự mình đưa người hạ quan, thế nhưng là như bại liền đem mệnh lưu lại a!" Lưu Nghị nói tới chỗ này chính mình không khỏi vui lên, hán có thể thắng? E rằng thái dương muốn từ phía tây xuất ra.

Một đám cấp dưới thấy Lưu Nghị như thế kiên cường đối đãi Dị tộc, đều cảm giác trong nội tâm thống khoái, Triệu Vân nghe vậy lại càng là xoa tay, đi đến kia đàn tất ôn trước mặt.

"Tại hạ Triệu Vân, chính là Lưu Tướng Quân dưới trướng vô danh tiểu tốt, lúc này lĩnh giáo Vạn Kỳ Trường biện pháp hay."

"Ta không đánh! Tại hạ vô lễ, mạo phạm tướng quân oai vũ, thỉnh tướng quân tha thứ!" Đối người khác này đàn tất ôn thật sự là khả năng thử một lần, có thể Triệu Vân ngày trước tại vạn quân trong trận tung hoành xông xáo, không người có thể địch hán là từng nhìn thấy, há có thể thượng đương? Không nghĩ tới này chính và phụ hai người đều là hèn hạ, rõ ràng vô nghệ kinh người Lưu Nghị nói đến hồi hột, Triệu Vân lại càng là tự xưng vô danh tiểu tốt, tánh mạng quan trọng hơn, người Hán không phải là có vài câu kêu đại trượng phu có được dẫn được sao? Đàn tất ôn mở miệng cầu đạo.

"Toán tiểu tử người thức thời, bất quá nếu như mạo phạm ta, liền muốn trả giá lớn, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, người tới, đưa hán tai phải cho ta cắt lấy, đuổi ra thành đi, báo cho các người Thiên Vu, người muốn chiến, ta liền chiến!" Lưu Nghị lớn tiếng nói, này sáu chữ nói chém đĩnh chặt sát! Chúng tướng nghe thấy chỉ không khỏi ngực Trung Hào khí xoay mình thắng, đi theo như vậy chúa công chiến tranh quá thống khoái.

Bên cạnh "Thiên tai" người nghe lệnh lập tức đem đàn tất ôn đẩy ra ngoài - trướng, chỉ chốc lát gian ngoài liền truyền đến hán có tiếng kêu thảm thiết, sau một lát lưỡi máu nét mặt nụ cười bùng lên nở rộ tại mâm gỗ, chỉ thấy một mảnh máu tươi lâm li, tựa hồ vẫn đang nhảy nhót.

"Từ Tài, lần này ta lĩnh quân đến đây muốn chính là không tiếc tất cả mọi giá đem này hậu họa vĩnh viễn tiêu trừ, cổ mới có này lỗ năng cử chỉ, Từ Tài chớ trách!" Lưu Nghị phát phát tay để cho lưỡi máu lui ra về sau cười nói.

"Ha ha, Hồ có thể nào không biết chúa công tâm ý, kể từ đó hai bên lại càng là thế như nước với lửa, không còn hòa hoãn chỗ trống, Hung Nô hơn mười vạn đại quân, quân ta nếu là ôn thủ ngược lại không sợ hán, thế nhưng là nếu muốn trừ chi lại không biết chúa công có gì diệu kế?" Trương Hồ hỏi, mấy ngày nay hán đều tại khổ tư phá địch kế sách, có thể Hung Nô kỳ quân trôi qua như gió, lại không có lo lắng, nhất thời khó có cơ mưu.

"Quân địch tuy là thế chúng, đối với người Lưu Nghị cũng không sợ hãi, lần này ta muốn ở chính diện đem đánh bại, bắt hòa hấn chơi cái gì hoa xảo! Nghiêm Tướng quân, lấy người xem, nếu là ta đại quân triển khai trận thế cùng quân địch chính diện giao chiến có thể có vài phần phần thắng? Lưu Nghị đối với Nghiêm Cương hỏi.

"Quân địch mặc dù được xưng hơn mười vạn, nhưng chân chính tinh nhuệ còn là kỵ quân, đương có tám vạn số lượng, quân ta Thiết Kỵ doanh chiến lực mặc dù tại trên của hấn động lòng người số thượng sai cách quá lớn, nếu là lấy đường đường chi trận chính diện giao chiến, quân ta. . . Sợ là mặt thắng không lớn!" Nghiêm Cương nghe vậy cũng nói từ mình phán đoán, chỉ là cuối cùng có phần do dự, sợ áp chế chúa công nhuệ khí.

"Chúa công, Nghiêm Tướng quân nói cũng có lý, cứng rắn cùng Hung Nô kỵ binh chính diện chống đỡ thật sự không phải là thượng sách, không cần nói thắng bại khó liệu, chính là chúa công đắc thắng cũng không biết muốn tổn thất bao nhiêu nhân mã!" Trương Hồ tại Nghiêm Cương sau khi nói xong lập tức mở miệng, chính mình chúa công vừa lên chiến trận chính là nhiệt huyết sôi trào, muốn nói hấn thực cùng Hung Nô ngành binh cũng không phải là không thể được.

"Từ Tài yên tâm, Nghiêm Tướng quân lời vàng ngọc, Nghị tất nhiên là biết rõ, Hung Nô kỵ quân ngược lại là cực kỳ làm người nhừ đầu, trừ phi là quân ta có thể nghĩ cách để cho hấn kỵ quân phát huy không ra trùng kích chi lực, như thế mới có cơ hội thắng." Lưu Nghị ánh mắt lại lần nữa hướng Nghiêm Cương nhìn lại, nơi này từng cùng Hung Nô giao chiến qua chỉ có Nghiêm Cương một người, đối với hấn ý kiến Lưu Nghị tự nhiên mười phần coi trọng!

"Thật có thể như thế, lấy quân ta tinh nhuệ xứng đáng có bảy thành phần thắng! Chỉ là này quan ngoại nơi nào đến như thế địa hình, mặc dù có Hung Nô đại quân cũng chưa chắc hội tại nơi này cùng ta quân giao chiến!" Đối với Lưu Nghị dưới trướng chiến lực Nghiêm Cương tự nhiên trong lòng hiểu rõ, chỉ cần địch nhân kỵ quân vô pháp phát huy ưu thế, quân Hán tất thắng không thể nghi ngờ!

"Hảo, đã như vậy liền tạm thời ổn thủ vùng sát công thành, đợi ta chờ đợi người vừa tới, Lưu mỗ tự có quyết thắng chi đạo." Lưu Nghị tựa như lòng tin mười phần, cao giọng kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *Lang Hành Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.